
x-rite
colorchecker CLASSIC

16707. VI V. a. 2°

2°

In Primam partem digesti noui. Lectura Dñi Bartholi

Ex libris Illmi Principis Epi Eistet. Bibliotheca Eberburgensis

ODSINJ ut scitis hic nõ est caput d totius cõpilatiõis: z ideo que in principiis aliorũ libroꝝ dicuntur non refe ram hic. s. quod sit subie ctum seu materia q̃ sit causa efficiens ꝛc. Licet dy. b tetigerit. Bul. de cu. plenius. s. de iusti. et iure et Azo. in ꝓn. sume sup. C. Nunc le gã ꝛ̃icã i ꝓin. ſ. ti. i. Rubrica diuidit i quinq̃ ptes. ꝓmo ponitur inuocatio dñi nominis. Se cũdo põit denoiatio ipialis cuiusmis cãp̃ cause efficientis. Tertio põit quedã cã mãlis. Quã to põit quedã cã formalis. Quito põit ad pre sẽtẽ tim. ꝛ̃icã ſpialis de opis noui nũti. secũda ibi dñi Justiniani. tertia ibi iur. enucl. q̃rta ibi ſſoꝝ. qnta ibi de opis noui nũd. Et in ista ru brica ponã casũ. pat ꝓsueuit poni i nigro. Que situ fuit a ꝓpilatoribꝫ qm̃ i oi opis ꝓncipio ꝓsu euit inuocatio fieri ſm sectaꝫ diuſitatẽ: Quero quẽ nos inuocabitis i isto ꝓncipio. Rñdt compi latores: nos sumꝰ christiani z ẽt ipatoꝛ Justinia nꝰ: iõ inuocabimꝰ nom̃ dñi nr̃i iesu xp̃i dicẽdo in nole dñi ꝛc. Scdo q̃ro cũ ois liber ꝺnomiet a suo auctore tanc̃ a cã efficiente sicut dicimus liber homeri liber aristotilꝫ. ut. l. libroꝝ. ſ. i. de le. iij. Iste liber a q̃ denoiabit. Rñdet q̃ noca bit liber Justiniani tãc̃ a cã efficiẽte: ꝺo dicit dñi Justiniani ꝛc. Tertio q̃rit q̃ erit mã huꝰ libri. rñdet q̃ eius mã ẽ iurl enucl. ꝛc. Quarto q̃rit q̃ erit mã huꝰ libri. rñdetur q̃ ſõma eiꝰ erit diuiſio p libroſ iõ dicit. ſſoꝝ. seu pandectaꝫ. ex ordine. n. accipit ꝛc. Quito q̃rit q̃ erit mã ſpa lis ꝑmi tractatus. Rñdet de opis noui nũcia tione. Põ. nom̃ dñi inuocãdũ. Scdo nõ. q̃ q̃ casus genitiui q̃nq̃ significant causã efficiẽte q̃nq̃ mãlẽ q̃nq̃ formalẽ: ut hic pz. Op. cũ ab alia secta q̃ christiana nom̃ xp̃i inocat: uidẽt fieri i ꝓẽptũ: ut. C. de iude. l. iudeos: ſz isti fuerẽt iuriſcõſulti q fuerũt añ xp̃m z sic pagani q̃ ꝛc. nã l. i. z. ij. de orig. iurl dr̃ q tpe ceſaris fuerũt z xp̃o fuit nat9 tpe octauiani. glo. i ꝓn. ff. ueteriſ dicit q istõ fuit addũ a ꝓpilatoribꝰ. Et istõ fac ad qõnẽ notarii facientis iſtrumtũ iter iudeos uel inter iudeũ z xp̃ianũ z põit i nõie dñi nr̃i ie su xp̃i. Et q: a iudeo ñ inocat: ſz a ꝓpilatore in ſtrumtũ fuſtinet. Op. vi q̃ gẽtiuꝰ bz ꝺnotare dñiũ: ut. l. fuũ ticũ. s. mã. z. l. si bidis fuꝰ ꝺ le. i. z. l. fuꝰ cõſ menti z caſtrẽſ peculi ꝺ ſtip. fuo. Faceo q̃ gẽtiuꝰ bz dictã ſignificatõez z ẽt aꝰ ſignificatões q̃ ponũt i hac ꝛ̃ica: ſz dũ põit i. l. dz sũ. put magis ẽ apta i mã ubi põit: ut. l. q̃ tiens i ſtip. ſ. de v. obl. ubi glo. expſſe põt h ex emplũ dũ dicit liber aristotilis. z. l. quotiẽs idẽ ſmo de reg. iurl z ut dr̃ i. l. libroꝝ. ſ. i. ꝺ le. iij. Bz circa unũ possz dubitari. repit i quodã sta tuto q̃ q̃cũq̃ recepit rẽ alterꝰ puniaꝫ i tm̃ Quid ſignificet vbũ alterꝰ. an dñiũ ul̃ possſſioẽ. z vr̃ q̃ ſignificet dñiũ: ita q̃ nõ possſſionẽ: ut. l. ij. pꝰ ꝓn. ꝺ reli. z ſup. fu. Ez vr̃ q̃ vticet ñ solũ i dñio ſz ẽt i possſſioe z ꝺtẽtatione: ut si hẽo rẽ cõmo datã ul̃ depoſitã ul̃ quocũq̃ mõ itereſt põt dici alterꝰ: ut. l. i. ſ ꝓn. iũcto. ſ. ait ꝓtoꝛ z. ſ. fe. s. nau. cau. ſta. z. l. ij. i ꝓn. z. ſ. i bac. ſ. ui bo. rap. dic q̃ ꝺ ſtricta z ꝓpa ſignificatõe ſignificat dñiũ tm̃: ut dca. l. ij. ꝺ reli. z ſup. fu. Bz ꝺ q̃ã ſignificatõe magi lãga z ipꝛopa ꝓbẽdit ẽt possſſionẽ z de tẽtatione ut i ꝑrio. Cũ gramatici antiq dicebãt q̃ gẽtiuꝰ regit q̃nq̃ ex nã possſſiois. In statu tis ꝺo lz ꝺbeamꝰ accipe ſm ꝓpa ſignificationez ut. l. nõ alit̃ de le. iij. tũ. ppt cõem usũ loq̃ndi ac cipiã isto ſcdo mõ: ut. d. l. libroꝝ. v. qd q̃ z qꝺ ibi nõ. fac. c. ti. l. fuos z q̃ ilis sit cõis uꝰ loq̃n di optie fac qꝺ nõ. s. ꝺ orig. iurl. l. ij. i ꝓn. i glo. nõ. ar. ꝛc. Op. z pꝛ. op. ex glo. ea q̃ tradũt ad iſtructiõez aliquoꝝ ꝺbẽt a capite tradi: ut. l. ar gẽtari. ſ. edi. s. de eden. lz hic liber ñ tradit̃ a capite q̃ male tradit̃. septem. n. sũt ptes. ff. ut. l. ij. ſ. lz cũ oia. C. de ueteri iure enucl. Dic ñ inci pit i aliq̃ eaꝫ ſerta icipiat de bo. poſ. septimẽ de v. obli. ꝛ̃. sicut iudex i iudicio fãi. ber. ñ saa dñiã l sepatiõem ꝓuictaꝫ pſoaꝫ: ut. C. cõia utri uſ. iudi. l. pe. ita hic doc. q fecẽt iſtã diſionem uoluminũ noluerũt icipe uolumẽ i ti. ꝺ bo. poſ. q̃ noluerũt illũ tractatũ separe a matiis insorti ati: qz eis fraternizat. Itẽ i ti. de vbo. obli. nõ icipit: qz nimis reãneret ꝺ b uolumie: vñ. ꝓptez

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

ꝯmodā diuisionē ista ps ē diuisa ⁊ ps attribuita iſortiato: ps huic volumini ar. ⁊. ſa. ber. l. añ penl. ⁊ uide gl. q̄ ſcipit: ſz cū ſeptē. ⁊ lege uſq; ibi ſm ħ ⁊ qđ ſeḡ recita ħ ꝛz ħ ista mā diſtincta ē ab alia ḡ ꝛ̄ica ñ ꝛtinuat ⁊. l. i. ⁊. ij. de ſta. ho. Bl. nidz ꝙ ñ ē ſepata ſz ſupⁱ logī de iur ꝓtōio ħ de eo. ſz ñ i cūdē modū: ⁊ uide gl. ibi ſz ħ taz eſt diſtincta mā ⁊ c̄. uſq; ad ſi. Ista uerba expono nūc ꝑ dy. uno mō ⁊ ꝑ Jo. ⁊ Azo. i ſūma hⁿ libri alio mō: ⁊ alio mō ꝑ Ja. de are. dy. expōit eo. mō. l. edicta ꝓponēdo ñ i cūdē modū: qz ⁊. de acqrēdo ħ de rtinēdo: ⁊ ſic pōt apparēꝓti nuatio ꝛ̄icc. Alio mō expōit ꝑ Azo. eo. mō. ſ. ꝓponēdo edicta ñ i cūdē modⁱ: qz. ⁊. de iurſ ꝓtorio qđ ptinz ad ulās uolūtates ⁊ de actiⁿ moriētū: ħ de actiⁿ uiuētū. Tertiō mō exponūt ꝑ Ja. de ar. qz. ⁊. de iurſ ꝓtorio ex q̄ ſiultat actō ħ de officio iudic ꝑ qđ ſit nuntiatio: ut. l. iij. ſ. bonoꝝ de bo. poſ. ⁊. l. i. ⁊. de bo. po. bē. pe. ita ħ de officio iudic tractat. Ista ñ ē va. nā mā de bo. po. añ petitā bonoꝝ poſſitionē ñ erat actio: ſz decernebat officio iudic pⁿ decretā ꝓcedebat actō ⁊ logī de actōe q̄ ſit i ꝓſecutōe. ſm ħ ḡ rmāet qⁿ ista edictō fit ꝑ pte volūtⁱ. Jurta ħ q̄ro aliqⁿ i citate ista vult ꝓducē ſtatutā citaꝫ florē. An teneat ꝓducē totū volumē ſtatutoꝝ: certe ñ qz ps pōt ꝓducⁱ: ut ħ ⁊ ſufficeret ꝓducē totū vnū caplm qđ ib una ꝛ̄ica ꝓ. i. tar. ⁊. de eden. l. argētariⁿ. ſ. edi. Dz an ſufficiat ꝓducē unā ꝑticulā ſtatutⁱ vnⁱ: vr q̄ ſic ſic dicimⁿ i ꝑticula teſtⁱ: ut nō. l. v. ſ. edi ⁊ ꝑ Ly. C. de ꝓba. ipe. offe. l. ſi. Dico ꝫ: qz imo totū dz exhiberi qz i ſi. poſſz cē una ꝑcīa q̄ corrigēt ⁊ litaret ꝓceden tia: ut. ⁊. de leg. l. ſcile ubi ē expſſe caſus: ⁊ ideꝫ puto i alio iſtrumto l' ꝓulegio: ut ibi nō. Ad ꝫriū dic q̄ qđā ē edictio q̄ ſit iudici ⁊ illa dz fieri de tota ſcripta: ut dixi. Quēdā ē edictio q̄ ſit ꝑti: ut qñ dat ſibi copia eiuſ ſm capli qđ ſac ad cāz iudice ħ examināte ⁊ legēte totū. Caſuſ ē ex de fide iſtru. c. ꝓtigit ⁊ ħ itelligo i eo q̄ pōt totū exhibē. Sedⁿ i eo q̄ ñ pōt totū exhibere: ut legatariⁿ q̄ ñ dz hēre totū teſtm. ſz ꝑti. ſam: ut dcm ē Dz q̄ro an illa ꝑticla faciat fidē. ſ. q̄. ꝓducta eſt ſi ñ oppōāt. dic aut ex eo qđ ꝓducī apparz q̄ ē ꝑticla: ut qz nōrⁿ exēplāo expſſe ħ dixit: ul' eſt ibi dictō ⁊ c̄. l' aliq̄ alia q̄ diuiſionē ſignificz: ⁊ ñ facⁱ fidē: ut. d. l. ſcile. Dz ſi ñ apparz ꝑſūti totū niſi op. ⁊ ꝓbet ꝫrium: ar. cⁱ qđ nō. ⁊. de ꝓba. l. cū ō lege. Et ſz ps ñ poſſit edē ꝑticulā tñ legiſlatoꝝ i q̄ ceſſat oīs ſuſpitⁿ ſp tradit nob ꝑticlas legū: ut. ⁊. de iudi. l. ps ſfaz. ⁊ ad. l. aglīā. l. ij. ⁊ i uoluīe decratalīū q̄ſi ꝑ totū ponūt ōcretales deciſe. Jdē i iudice q̄ facⁱ edi ꝑticulā: ⁊ nōio q̄ tradit ꝑti ꝑticulā qz i eis ceſſat ſuſpitⁿ: ſz ps q̄ edit ad ſui cōmodū totū dz ecⁱ iudici: ut dixi. Jdē dico ſi i ſtatuto ē fca aliq̄ additō: qz edi dz ar. cⁱ qđ nō. i. d. l. ſcile de le. q̄ ꝓtinuat. Item q̄ro ps q̄ oppōit ſtatuū ñ eē editū totū quō ꝑ babit. ꝛ̄ ꝓducat totū ſtatutū l' ſi faciat ꝫ ſe exci ꝑ. ē: ꝓſulo q̄ ꝓducat totū illud mⁱ qđ ſuit ꝓ ductū ſb tali fōma: q̄ appareat ꝑticlam eē: ⁊ pⁿ i illo ſtatuto ꝑteri. Dz q̄re appellaſ. ff. nouū ꝛ̄ qñq; appellaſ nouū. i. ultimū: ut. i. ſ. i nouiſſimo. C. de ca. tōl. ⁊. l. nouiſſima. ī. iudi. ſol. ⁊. l. nouiſſime. ē. qđ ſal. tu. auc. cū ḡ tria ſē uolūtā: iſtō ē ultimū. Fo mō appellaſ nouū ſic q̄dā inē dicta appellanſ a ꝓma ꝑte ſui. ut ſēdicto qđ ui aut clā. ita ħ q⁊ tractaſ ō nouo ope appellaſ. ff. nouū. Tertio mō pōt dici nouū. ſ. eo q⁊ nouuz qñq; appellaſ iniquū: ut. l. i. i ꝑn. ē. q̄ q̄q; iurſ ⁊ iō ħ dic nouū. i. iniquū puniēs iniqua. his premiſſis ueniamus ad nigrum.

De edicto

pmittitur. Dini dū i duas ꝑtes ꝑ pōit effām nūtiatōis. Fo effectum remiſſionis. fa ibi deinde rmittī ⁊ c̄. iſtud ꝓncipium ñ ꝺz ſūmari: qz ē ſūmariū edicti ꝓtorⁱ. cū id edictū ħ at duo capita: ut. l. ꝓtor i ꝑn. ī. eo. ⁊ iō ulpianⁿ illa duo capita ſūmauit: ⁊ iō ponamⁿ caſū i rminis ⁊ glo. hma ħ pōit caſū q̄ ſcipit uicinus edificabat ⁊ c̄. Nōbilia colligę ꝑ te. Op. dr ħ hoc edicto vr q̄ male dicat cū ħ ꝓnomē ħ eſt demōſtratiuū ad oculū: ut. l. nemo dubitat. l. ħ articlo. ē. de hē. iſti. ⁊. ī. de vē. obli. l. ſi ſti pulatⁿ fuero hāc ſūmā: ſz iſtud edictum ñ poni ē ħ ſz. ī. e. iō debuit dicē illo. gl. uolēs cu itaꝫ ō triū dicē q̄ ħ ꝓphetiſat ⁊ ſic fatet ꝫriū ⁊ ita i pluribⁿ locis fac: ut. l. i. ō pact ⁊. l. i. ē. q̄ quīq; iurl ⁊. l. i. i ꝑn. ē. de capi. dimi. Bl. ñ bñ dicē cum ꝓphetiſarⁿ ſm theologos fiat duobⁿ mōis. ꝑ dicē ꝑtita iuſſa ⁊ ꝛ̄ognita ut feē moiſes i geneſi. ſcdo mō dicer ea q̄ nēta ſt ut fecerⁿ alij. ꝓphete. ſz cū ulpianus uiderit ⁊ cognouēit ħ edictū ḡ ñ. ꝓphetiꝫauit. Dic ḡ q̄. ꝓnomē ħ ē demōſtratiuū ad oculum coꝛpis ⁊ ad oculū itellectⁿ: ut. l. ħ actio de calūn. ⁊. l. hec actio de edē. ⁊. ē. de ſeruitu. ꝛuſ. di. l. i. i quibus ſco: palia demonſtrantur. per hoc ꝓnomē ħ ⁊ hec ⁊ hoc: Licz gl. dicat aliē ⁊ male i. l. meuius. ſ. duobus de le. ij. ⁊ ibi ſcipſi. Per hoc pōt ſuſtinerⁱ dictum teſtⁱ qui examiabatur i palatō poteſtatis: ⁊ ſuper uno articulo dixit contractum celebratuz i palatō epiſcopi ſuper alio articulo dixit i hoc palatio. naz refertur ad oculum itellectus hoc palatō. ſ. epi de quo. ē. dixerat non ad oculos coꝛpoꝛ arg. extra de teſt. c. cum tu allegas niſi cauſa contrarietatis euitande itelligerem q⁊ demonſtraretur res coꝛporal per ea que nō. i dicto. ſ. duobus.

Procedo ulteriuſ dicitur hic edicto ad iſtud opp. ⁊ uſ q⁊ itdictum debeat appellari ut. l. pretoꝛ i ꝑn. ⁊. ſ. i. ī. eo. Glo. que eſt ħ fatet ꝫrium ⁊ ē ſuper uerbo edicto ⁊ ē tertia glo. ibi ħ appellatur itdictum. An iſta gl. bene dicat: debemⁿ ſcire quid ē edictum ⁊ quic itdictum. ⁊ gl. i. l. ꝑtoꝛ. ſ. i. ī. eo. dicit q⁊ ē differentia quantum iter cauſam ⁊ cauſatum quia ſicut actō cāī ab obligatione ita itdictum cauſatur ab edicto. quod tz Ja. de are. Sed non bene dicit quia actio quę datur ex edicto non ſemper ē itdictum immo uocaſ actō i factū ut. l. ſi. de eo ꝑ quem fac. erit:

ꝛ Jo. i arbore sepauit edicta ab iterdict. Rof. i libellis ꝛ ti. de edict. dicit ꝙ iterdicta fũt qñ ꝑ tõ aliqꝫ ꝑaſe ꝓpit ut id reſtituaſ ut fiẽ ueto ꝛ ſiſta: ut pz qñ i oib' iterdictis. Edicta fũt cuz lo gẽ cũ qdã modificatõe ut actõem dabo: ut. l. ſi qs id quod de iuriſdi. om. iud. ꝛ de bis g dcit. l'eff. l. i. i. pn. ꝛ. l. ſi vo. §. ꝓtõ ait. Iſta vba Rof. ꝓſũdũt p. l. i. i pn. ſ. ne uis ſi. ei. ubi ꝑaſe ñ log tur. ꝛ tñ dr iterdẽm. qd dice'. Edicz ab int̃dicto differt ut genus ꝛ ſpes ꝛ edictũ ẽ nomẽ generis: ut i. §. ꝓtat iſti. de iure nã. gen. ꝛ ci. Diuidit at i edictũ ꝛ int̃dictũ: ut i adoptõe dicm' i. l. ij. ff. ꝺ a do. Dz qũo cognoſcit una ſpes ab alka: tex. iſti. ꝺ int̃dic. i pn. ꝛ. §. fũt tñ hoc declarat. dr ibi i edicz. i. int̃ duos dẽm. nã qñcũqꝫ erat q̃ſtio it̃ du os ꝛ ꝓtor iter eos aliqd ſtatuebat tũc uocabat int̃dẽm ꝛ de iſtis ꝓpit liber de int̃dictis. nec cu:o qb' vbis nec q̃liter loq̃t: ſz qñ ẽ põitũ cẽ libris ꝺ int̃dictis. ꝛ tũc ſto vbis Rof. qz qñ loqꝫ ꝓceptie ꝑaſe tũc dicet int̃dẽm: qz ex vbis apꝑet iter duos ꝺditũ ubi vo ñ eẽt it̃ duos redditũ: ſz ꝓtor ex ſuo offo facit tũc dr edictũ. Et b ſeqꝫ q̃ iſtꝺ ẽ i terdictũ qz ex vbis q̃ ponũt i. l. ꝓtõ i pn. ſ. e. ap pet iter duos redditũ. hic g' iuriſcõſul. appellat edictũ utes noſe gñis ibi int̃dictũ utes noſe ſpes

Op. dr hic ꝙ nũciatõ ꝓmittit b edicto. cõtra ſ. toto illo edicto ñ repit ꝙ nũciaz ꝫ ꝓmittat: ut i. l. ꝓtõ. ſ. eo. dicit gl. ꝙ eo ipſo qꝺ ꝑcipit õſtrui fẽm p' nũciatoez: vr̃ ꝓmittere nũciatoez. ꝺy. ꝓ:o bat iſta glo. qz qñcũqꝫ ꝓmittũt ſeqñtia ꝛ ꝓcẽde tia ar. õ. de fui. ru. ꝑdi. l. iij. §. q bz ꝛ cõia ꝑdi. l. refect. ꝛ. ſ. ꝺ iti. actuqꝫ ꝓua. l. uetere. Ad iſtꝺ op. fort' tex. dicit ꝓmittũt. ꝛ ſic denotat vitatem ꝛ gl. dicit ꝓmitti vr̃ ꝛ ſic denõt ſictoez: ut. l. i. §. deiecisse. ſ. de ui ꝛ ui ar. x'. ex. l. dr qꝺ ẽ ex vbis ꝛ qꝺ ẽ ex mẽte: ut. ſ. de v. ſig. l. nois ꝛ rei. §. vbũ ex legib' vñ iuriſcõſul. q dixit ꝓmittit. fateo: ex mẽte ꝛ ſic vẽ gl. ꝓſiderat vba legis. ꝛ ſic dicit vñ qz ñ ex vbis ꝓmittit niſi ſicte. tãgit ẽt ubi ꝓbat b. ſ. e. l. ꝓtor. §. i. ꝛ ibi dicã i pn. Op. dr. b ꝙ eo ipſo ꝙ mãdat õſtrui ꝛ ſic pena ipſũ annullat ꝓcedẽs ad. õ. de repu. l. ſi. dicã. ſ. e. l. ꝓtor. §. i. Op. õ. ne qs cũ g i uſ. uo. ſu. l. i. ꝛ. ij. ubi vr̃ poſſe ꝓtẽni qñcũqꝫ qñ ñ iure ſit. Rñt qdã b iõ qz aucẽas ꝓtis ꝓtenit: ſz certe ꝛ ibi ꝓtenit: vñ dicit Rof. i libellis ſuis unũ vbũ nõble ꝙ ꝛtelli git b qñ ẽ dubiũ te bẽe l' ul' ñ: ſz qñ ẽ certũ te ñ bẽe l' põt ſpnı p. o. l. ij. ꝛ uidem' ꝙ q bz uſufru. ꝛ nũciat dño ei' ꝙ nũciatio ſpnit: qz ꝑtat ꝙ nõ bz vl'. ut. ſ. e. l. §. fi. cũ. l. ſe. miſtomagis i alio q nõ bz aliqꝺ i' ꝛ illud uult innuere gl. q̃ dicit ꝛ incipit ꝙ ex p' facto appebit ꝛc. g' ſi nũc appet eẽt idẽ qꝺ p'. ꝛ b vr̃ tenere glo. ma. b põita i pn. ꝛ. ſ. e. l. de pupillo. §. ipẽtutiã ſup vbo. ſcẽ ꝛ ſac bene tex. ſ. e. §. nũciam'. v. ꝙ ſi i mari. ꝛ glo. ſent. ſ. e. §. nũc uideaz' l gl. ſup vbo põe. ꝛ i. §. uti nã ſu per vbo ꝓtient. ꝛ b ẽt ſẽtit Jo. ꝛ Azo. i ſũma b' ti. ꝛ ſpe. iti. de opis no. nũ. v. ſz nũgd vũ. ꝛ ego ſã ꝓſulẽdo tẽui. Op. ſ. e. l. §. ſi qs edificũ ꝛ. §. q op'. dic ꝙ b q̃ſtũ ad op' nouũ ibi q̃tuz ad o p' reficiẽdũ. Op. ſ. e. l. de pupillo. §. i. i pn. ſo. gl. ꝙ debes ꝺ itelligẽ ꝺ nũciatõe legitia. ꝛ b gl. ia cz i b ꝛ adde ꝙ ſi ẽ nũciatõ iꝺgue facta ꝛ iepta ñ vz. ꝛ ſpnit: ut. l. ꝺ pupillo. §. nũciatõez. ꝛ nõ. i pn. magne gl. b. Jtẽ qñ cẽt inualida ꝓpẽ cãm o miſſã: ut ẽ i libello: qz dz iſeri cã ſi petit a pte: ut i. l. fi. C. ꝺ an. excep. ꝛ i teſte q ñ dz redꝺre cãz niſi iterroget: ut. l. ſolã. C. de teſti. ꝛ uiꝺ iſtã gl. nõ. quã tz dy. ꝛ icipit gl. legitia ꝛc. Tenz g' gl. ꝙ cã dz exꝑmi ſi petat. ꝺ b ſtati dicã i q̃ſtioni.

Op. ꝙ cã ñ ſit exꝑmẽda: ſz ſit ꝓ rõe uolũtas: ut. l. qz pokat ad trebel. gl. ñ ſoluit. Dy. dic ibi repudiãꝺo nemiez grauat: ſz ſe exonerat b gra uat edificãtẽ: ſz certe ibi vr̃ grauare legatãoꝺ: ut l. ſi nẽo ꝺ teſta. tu. ſz ibi ñ grauat iſerẽdo dãnũ: ſz ñ ꝓcẽdẽdo lucrũ. Uẽio ad q̃ſtio. circa ꝑmã iſtã ptẽ q̃ro diri ꝙ nũciatõ potit ſpni qñ eſt cer tũ nũciatoz ẽ ñ bẽ l' nũciãꝺi quo põt b cẽ certũ x'. p'. ex aliq' iſtio ꝓfecto it̃ nũciatoz ꝛ cũ cui fit nũciatio ar. ei' qꝺ dr ꝺ fructuãtio q ñ põt de nũciare dño. Jtẽ ſi b cẽt alis iudicatũ p ſñtiã. itẽ ſi ꝺ iudicat cuidẽtia facti: utputa qz nũcias nil bz ibi ꝓpe cui poſſit deberi fuit' ar. ſ. e. l. nõ ſo lũ i pn. ꝛ p ꝓns nullũ tiet dãnũ. itẽ ñ nocz pub lico qz edificat. ſ. termios litatoz: ut in. l. ſi. §. fi. reg. Idẽ ſi eẽt facta litatio ex forma alicui' ſtatu ti: ut. C. de edi. ꝓua. l. i. ubi b ẽ exꝓſſũ ꝛ predicta faciũt rẽ mãifeſtã: ut ex̃ de v. ſig. c. cũ oli. Sc̃o q̃ro an i nũciatõe dẽat iſeri cã. ꝛ glo. b ꝙ ſic ſi petat ſicut i libello ꝛ i teſte alis ſec' b tz dy. ꝛ in ſpe. l. ti. ꝺ. pc. §. fi. v. ſz nũgd ſuffic ſi ſolũ: ſz gl. ſ. e. l. ñ ſolũ. §. ſz cũ iure vr̃ idiſticte tenere ꝙ cã dz iſeri. dy. dic ꝙ hec gl. loqꝫ i actu nũciãꝺi ibi i ꝓcautione nũciat. Credo gl. ꝛ dy. bñ dicere: ſz b ꝙ dicit dy. de ꝓcautõe. ſ. ꝺclarabo. tõ qz ſup hac nũciaꝯ. ꝓcedit ſicut ſup libello: ut. ſ. e. l. de pupillo. §. q ꝺ' cũ gl. mãito cã inſereꝯ ad pte. pniſ ſicut i alio libello: ſz b itelligo niſi nũcia tio fiat p ꝓtor. tũc cã dz peti cora ꝓtor. ñ i ipſo actu nũciãꝺi: ut colligit ex. l. de pupillo. §. mẽi niſſe. ſ. e. i ſoꝛa nũciatõis fiende p ꝓtorem: ut ibi dicã. ꝛ hec vba itelligo i nũciatõe noui opis. In aliis aũt nũciatiõib' ꝛ ꝓteſtatiõib' an ꝺebeat in ſeri dicã. ſ. e. de pupillo. §. ſi qs ipi ubi tractabo mãm ꝓteſtatõis. Tertio q̃ro diri pte petente dz iſeri cã qd ſi pſ ñ petit exꝑſſe: ſz dicit ego nec cio q̃re me ipediaz. libẽt ſcire an p b nideat pe tere dico ꝙ ſic: ut. ſ. ꝺ. de le. i. l. ꝛ eo mõ. ꝛ. l. eriã b mõ ꝛ ꝺ acgrẽ. here. l ſi qs mihi bona. §. pñ: licz Ly. ꝛ pe. õ. C. i q. cau. i ite. re. ñ ẽ ne. l. i mio:. qz dicũt ꝙ iſta ſũt vba enũciatia q̃ ñ iducãt diſpõ tionẽ niſi i ultimis uolũtatib'. ita dicũt ipi ibi i vij. q. ſz male dicũt: qz. ꝺ. §. pñ ñ log t in ultimis uolũtatib': ſz i diſpõitione inter uiuos. Dzete rea ñ ſũt uerba enũciatiua imo diſpõitiua: ut. ꝺ. ll. nã ſi eẽnt enũciatiua cũ ſint de futuro ñ indu ceret diſpõitionẽ: ut. l. ticia cũ teſtõ i pn. ꝺ le. iſ. tnõ. ſ. ꝺe donat. l. ex hac. g' pz ꝙ ſũt diſpõitia ſz curialius loqꝫ cẽ ſi inſtanter peteret. Quar to q̃ro qd ſi exꝑſſionem cauſe non petit dñs: ſz

oparīs q ſt ibi ꝑ dño puto ſuffice: ut. ī. qđ ui aut clā. l. ꝓhibet ī ꝓn. z q: ħ tractaē de tuenda poſſeſſiõe dñi q z c. ut. l. i. C. ſi q vi l'alio mõ: z q: lex ꝑmittit i eoꝝ ꝑſonam expediri actiõ nũti ãd: ut. ī. c. l. de pupillo. §. nũtiaī q z c. ut nõ. ī. c. l. cuꝫ ꝓcu. i ꝓn. i vbo ſmiſſio i glo. circa finē.

Quito ḡro uſq; ad qđ tps põt peti iſta expoſitio cē. ꝛ: i tpo actu nũtiãdi: ita logī ħ glo. z dr. z bñ. p' nũtiatiõez ãt pſecta q̃ſitũ ē t' nũtianti: z ſic petẽdo ex iudiciũ cãm exꝑmi: ñ ꝑimet illi t' ar. C. de dõa. q̃ ſ̃b mõ. l. pfectã: ſꝫ ſi uult' põt denũtiãtē trabē ac iudiciũ z autoꝝ ꝓtoꝛe poſſu lare exꝑmi cãm: z q ꝗrꝫ de calũnia: ut. ī. e. l. õ pupillo. §. q op' z qđ ibi dicã. Sexto ḡro qđ ſi nũtiãs exꝑmit cãꝫ i gñe: puta ego nũtio cã iurẽ me i ꝓfuãdi: l' cã fuit. fũdo l' domui mee debite. ꝛ' credo q ſic ī libello dꝫ ita clare dicẽ q adꝟſari' ſu' poſſit deliberare an uelit cedere l' ꝓtẽdẽ: ut. õ. de cde. l. i. ita ħ p ea q̃ dicta ſt. aliaſ põt ſperni nũtiatio. Septio ḡro qđ ſi dicti ego nũtio q tu edificas l' edificaſ fad ꝺ talẽ fui tutẽ domui mee debitã: l' q edificas i ſolo meo an ħ ſufficiat: vr̃ q ſic ut. ī. c. l. §. nũtiam' z. l. õ pupillo. §. ī poſitittã. dico ſic cã q̃ exꝑmi dꝫ ex legitia talꝫ q ꝺubdat: ſicut dicim' de cã q̃ uſcrit ī libello. õ. de cde. l. i. ī ꝓn. z. ī. de doli excep. l. ij. §. circa: ſꝫ poſito q ſit uerꝫ q domui tui nũtiato ris debeaꝫ ſeruitꝰ ſi tũ ñ eis ī q̃ſi poſſeſſione ipſi us ñ põt me uẽtẽ ꝛ libtatẽ ipedire: ut. l. plꝰ. ī. õ aq̃ quo: z eſti. z dicẽt. ī. c. l. ſi ꝑus z ió. ꝑ cã ꝺbe ret dicẽ: q: edificas ꝛ talẽ ſeruitutẽ i c' poſſiõe ſũ ut. d. l. penul. ī. de aq̃. quo. z eſti. Idez ſi dico q: edificas ī meo: q: ſi ñ poſſidẽo ñ poſſũ te moleſtare ī tua pacifica poſſiõe. Prędẽa vã niſi poſſideres a me nũtiãte ui dlā l' ꝑcão: q: tẽ te ſpune turbo ut. l. i. ī fi. cũ glo. z. l. ſequẽtī. ī. ut poſ. z. ī. ea. l. ſ̃. i opis z ibẽ dicã. fateoꝛ tñ q ſi edificãs facerꝫ aliq̃ edificiũ ꝓ qđ ſieret mihi ꝓiudiciũ ī uẽdicaꝫ. fuituꝫ l' dominuꝫ q tẽ ꝓ dicta cẽt iuſta cã puta ſi aliquis edificat ſepul chrũ ul' eccliam ꝛ ſeruitutẽ l' ī meo: ꝛ. ego ñ ſũ i poſſiõe l' q̃ſi: iuſta ẽ cã nũtiãdi: q: ex ħ cã mea efficeret' duri oꝛ. qm iudices magꝝ fauẽt reb' ſa crio z religioſ q̃ alijs ut. õ. de religi. l. ſẽ ꝑſone ī ſi. z ar. ad ꝓdicta. õ. ſi ex noxali cã agaī. l. plꝰ. z ħ dicẽ tex. ī d. l. pe. de. aqua quo. ibi ſine ꝓiu dicio ſeruitutꝫ z c. Itẽ fateoꝛ q ſi cẽt nũtiãs in poſſeſſione l' q̃ſi z ħ cẽt manifeſtũ: nõ cẽt neceſſe exꝑmi. Cadẽ. n. rõ q̃ nũtiatio mãifeſte calũnio ſa ſpernit: ut dixi cadẽ rõe petitõ exꝑſſionis cãe ſi ẽ calũnioſa põt ſperni. Octauo ḡro u: ruꝫ ī ꝓſecutione nũtiatõis debeã ꝑbare illã cãꝫ legi timã quã exꝑſſi eẽ vam. Circa ħ dic q ꝓſecu tio nũtiatõis ſit q̃ñs q: nũtians petit deſtrui qđ ſcm ẽ nũtiatõe ꝓẽpta: z tẽ ñ ẽ neceſſe ꝑbaꝛ vitatẽ cauſe imo ſi edificans uellꝫ ꝓbãe ſe ha beꝛ t' edificandi ñ admittit' ut. §. ſꝫ ſi is. ī. eo. l' niſi ꝑbaret ħ manifeſtũ fuiſſe tpe nũtiatõis: ut õ. dixi. q̃ñs ſit ꝓſecutio nũtiatõis: q: nũtians agit ut ſua nũtiatõ firma maneat l'ille cui facta ẽ nuntiatio petit remiſſionẽ: ut. ī. e. l. de pupillo §. q op' z. §. q remiſſionẽ tũc ꝺꝫ ꝑbari de vita te cãe: z cognita veritate remittet nũtiatio eate nus ꝗtenꝰ is q nũtiauit t' nũtiandi ſi ħꝫ ut ħ z ſtati dicam circa gl. mag. Nono ḡro nũqd ī ꝓſecutõe nũtiatõis poſſo ꝓſeq aliaꝫ cãꝫ ab ex ꝑſſa vr̃ q ſic ſicẽ i appellatõe: ut. ī. de apell. l. iij. §. qd q̃: z iſta nũtiatio ẽ q̃dam appellatõ ex iu diciũ: ut nõ. cr̃ ꝺ appel. c. cũ ſit romana. §. ſi vo Jn ꝓrũ faẽ qꝛ i libello cãe ꝓncipal' ñ poſſuꝫ ꝓſeq aliam cãꝫ ut. l. edita actio. C. de cdẽ. z. ī. de excep. rei iud. l. z an eadẽ. §. actões: z iſtud ẽ ve rũ. ñ obſtat q dr̃ q ħ ẽ q̃dam appellatõ qꝛ po ſito q ſit uerꝫ. d. l. iij. §. quid q̃ logī i appellatio ne a diffinitia: ſꝫ ſecꝰ i appellatõe ab irrlocuto ria l' exiudiciali ut ex. de appel. c. i. li. vi Deci mo ḡro an ī ꝓſecutõe poſſũ cãe exꝑſſe adiũcẽ. l' detrabere aliquam q̃ſtatẽ. z vr̃ q ſic: ut. l. i. de licit. §. ſi detracta de noxa. z ħ verꝫ. Jn ꝓrũ vr̃ cã' ī clemen. de elec. c. ꝓſtitutionẽ: ſꝫ illud puto ſpeciale i illiꝰ cauſ. Undecio ḡro z nũc uẽio ad. q. ſpec. i. d. §. ſi. v. ſꝫ nũqd ſuffic de ꝓcura tuoꝝ ſcut q ſi ceſſionarī' ñ denũtiet ꝺbitori põt ſoluere cedẽti: ſꝫ pone q ceſſionarī' dixit nũtio ne ſoluas an ſuffic: ſpe. dic. aut ille cui fit nunti atio petit cauſam ſieri: aut ñ ut ħ i gl. z dixi. õ. Sꝫ ſpe. dicit q̃ tex. i. l. nomen. C. que res pig. ob. po. ubi dic q dꝫ ſieri certiõ de obligatione ſeu ceſſiõe vñ ñ ſuffic ſola nũtiatõ ſꝫ debeo oſtẽ dere ſibi inſtrumẽtum ceſſiõis z obligatõis z le gere et ſibi z copiam daſ: ut. d. l. nomẽ z i demõ. de elec. c.

ab hoc fit qñ ille cui nũciauit sua spõe fmittit
z de b nihil b neci tex. nec in gl. ſz. ſ. ꝺ rẽſſ. l. i. z
qꝺ ut aut clã. l. ni facit. §. tã diu. Ad lege fit duo
bꝰ mõis pꝰ. qñ ipꝰ iure nũciatio ẽ nulla ex ꝺfectu
pſõe rei uel cẽ ut dixi. ſ. qñq; fit rẽſſio a iuꝛ p
ſtita ſatiſdatione ul' oblata z ñ recepta: ut. l. pze
tor. §. ỏinde z. §. ſeq. z ꝺ iſtis logt hic fm d. uer
ſas ſolutõeſ. Ad iudice vꝺ fit rẽſſio duobꝰ mõis
uno mõ facta nũciatõe ptes uaꝺũt ad iudicẽ et
iudex cognoſcit z ſi repit nũciatẽ ñ bñ e' rẽttit
nũciationẽ nulla pſtita ſatiſdatiõe. z ꝺe b ẽt log
tur ti. de rẽſſ. l. j. c. l. de pupillo. §. q opꝰ z. §. q ꝛ
miſſionẽ. alio mõ facta nũciatõe z pſtita ſatiſda
tione ille pceſſit i ope: z iudex cognoſcit z rẽttit
nũciatiõez fm qꝺ repit edificãte bñe iuſticiã ſic
logt. l. pꝺ. §. ỏeinde z. l. ſtipulatio. §. hz aũt. z ꝺe
his ẽt ũtelligiꝺ b fm ꝺiũſas ſolutões. Dis pze
miſſis op. ꝺr hic q rẽttit eatenꝰ q̃ten' cẽ. ſz cer
te ũno vꝝ q̃ i totũ fiat rẽſſio: ſiue logꝝis ꝺe rẽſſ
ſione q̃ fit pſtita ſatiſdatione: ut. l. pꝺ. §. ỏ ũẽꝺi
ciũ el. ſ̃ z. l. ꝺe pupillo. §. ſi is: ſiue ꝺe rẽſſiõe le
gis q̃ fit qñ nũciato ẽ nulla: ut ꝺcz ẽ. Pꝺo bꝰ
ꝛñ ſoluꝯ ꝺebem⁹ ſcire q qꝺ hũc hiam ne
gatiam qꝺ affirmatiaz. put ẽ hĩa affirmatia ꝛ
rũ ñ obſtat: ſz pcoꝺat. ſz put ẽ hĩa negatia tũc
obſtat ꝛrũ. Pꝺo huius ſolutiõe ỏbes ſcire q
he dictões eatenꝰ q̃ten' ſumũt alr̃q ꝺe tribꝰ mo
ꝺis ul' cãtiue ul' tpaliꝫ ul' q̃ntitatiue: ſic q̃ ꝺico q
rẽttit nũciatõ pſtita ſatiſdatione. ul' cã nulla alle
gata ul' ſi alꝫ nũciatio ẽ nulla eatenꝰ q̃ten'. i. iꝺo
q ꝛ' ꝓh. bẽꝺi nõ bẽret z ſic logt hic ꝺe triplici ꝛ
miſſione legiſ. z b ult ꝺicẽ ꝓn. huiꝰ gl. ulq; ibi
ul' ꝺic fo tẽ. certe q̃ten' logmur ꝺe rẽſſiõe legis
q̃ fit ipꝰ iure nũciatione exiſtente nĩa nec ẽ i ſe
ſz q̃ntũ ad iſtũ tex. ñ ẽ bñ ꝺictũ: q hic tex. logt
ꝺe rẽſſione q̃ fit p edictũ põitũ i. §. ꝺcide: ut ꝺi
ct. ſ̃. pr. ꝛrio z ſic ꝺe illa q̃ fit pſtita ſatiſdatiõe
z ſic ꝺe hac rẽſſione legis nil ad. ꝓpoſitũ: z iꝺo
ꝺe ea amplius i b ꝛrio ñ fiat mẽtio: ſz put loq
mur ꝺe rẽſſiõe q̃ fit pſtita ſatiſdatione utz bene
ꝺicat ẽ uꝺẽꝺũ. z vꝝ q ñ. nã qñ offert ſatiſdatõ
põt ꝺicẽ nũciatõ nolo ꝛaipe hodie ꝑſtat hodie
agaſ: z i nullo fiet rẽſſio ar. ſ̃. ut i poſ. l. ſi is
a q' i ꝓn. So. ꝺicit gl. ũtelligo qñ nũcias b ñ
ꝺicit: ſz ſi ꝺiceret hodie ꝑſtat tẽ. tũc fateꝰ ꝛrium
z iſtud uult ꝺicere glo. ibi ul' ꝺic. tiij. tẽ. qꝺ ỏbeſ
ꝓnuare ad iſtꝺ ꝓn. z tũc ꝺifferẽ ꝺoificatio uſq;
ad tres mẽſes: ut. l. ſi. C. ꝺe edi. ꝓua. alr̃ ẽ. l. i. C.
ꝺe opis no. nũq. z. c. ſi. extra co. z ꝺicã. j. e. l. pze
tor. §. ſi qꝺ patus. Itẽ ꝛ iſtud op. Tu ꝺicis q
ꝑſtita ſatiſdatiõe fit i totũ reiſſio. b vꝝ ꝛ tex. iſtũ
q ꝺicit eatenꝰ q̃ten' cẽ. ſo. ꝺicit glo. ũtelligo q̃te'
ñ bẽret q i totũ ñ bz. i nullo. n. vꝝ bñe pſtita ſa
tiſdatiõe z iſtꝺ ult-ꝺicere glo. ibi uel ꝺic gnto
cẽ. uſq; ibi ul' vj. põt poni exemplũ cẽ. z ſic illa
ꝺuo ꝺicta ſũt ꝺue ſolutiones oppõitionũ q̃ fiũt
ꝛ pmã ſolu. Et fm oẽs iſtas iſta vba ponunt⁹
cauſatiue. Iſta ẽ bona ſo. i ſe ñ tñ q̃ũ ad hũc
tex. q: hic logt ꝺe remiſſione q̃ fit fm menſuraz
iuri quoꝺ gtes hũ: ſz i rẽſſiõne que fit pſtita ſa
tiſdatione nullo mõ ius gtis ꝺiſcutit. q' ꝺe ea b
ñ logmur. Soluit ergo alio mõ uiꝺelz q iſta
vba legantur tpaliter. ſ. catenus. i. uſq; ad id tẽ
puſ quatenus. i. uſq; ad qꝺ tẽ. put ꝺicit gl. ibi
ul' ꝺic ſcꝺo tẽ. que ẽ ꝺara. iſta ſo. nõ plz q: tex.
logt ỏ rẽſſione q̃ fit fm mẽſurã iuriſ nõ fm mẽ
ſurã tpris. Soluit q' alio mõ. ſ. q iſta vba põ
tur quantitatiue: ut ꝺicit glo. ibi uel ꝺic tertio
z cetera. z ibi ul' põt poni exemplũ cẽ. que ꝺue
idẽ ꝺicũt z i b ꝺifferũt: q: ibi uel põit cẽ. fuit ad
ꝺitio z logt aliq̃ nãtaliũ ꝺari'. iſta ſo. ẽt nõ placz
q: hic logt ꝺe rẽſſione q̃ fit ex ꝺicto põito i. §.
ỏeinde. ſ. pſtita ſatiſdatione: ſz b nſta ſit mẽtio ỏ
ſatiſdatõe q' cẽ. ſoluit q' alio mõ ibi ſexto ꝺic
cẽ. q vba illa ſiliter ponãtur quãtitatiue z logt
ꝺe rẽſſione que ſit a iudice pſtita tñ ſatiſdatiõe
z b eſt ipa vitas q cũ cã iuſta facta nũciatõe ꝺeꝺ
ficans põt ſatiſdare z rẽttit ſibi nũciatio tñ iſta
rẽſſio ñ bz oino effectũ: q: ꝺeſtruetur ſi appet
male edificatũ. ex nã. q' illius ſatiſdationis tur
ad iudicẽ. z iudex iudicabit ſatiſdationẽ rẽttẽ
ꝺã eaten'. i. in tñ quatenus. i. in quãtũ uideat
edificantẽ bñe ius: ut. l. ſtipulatõ. §. hz aũt. ſic q'
logt ꝺe rẽſſione q̃ fit ex. §. ꝺeinde ex uigore ſa
tiſdationis q̃ ibi aꝺuciatur. poſſet etiã alio mõ
ꝺici fm Ja. ꝺe are. z Ol. ut ponat eatenꝰ quate
nus. i. i tñ q. Et ponẽs ſic caſũ ꝺicũ ẽ q p nũ
ciationẽ ibiꝺẽ opꝰ. quero utz iſta ꝓhibitiõ rẽit
taſ. reſpondeꝺ q rẽttit pſtita ſatiſdatiõe i tñ q
is q nũciauit ñ hz ampliꝰ ius nũciãꝺi ex ꝺicta
cã. z hec lec. ꝓbaſ. j. eo. l. cum ꝓcur. §. i. Iſta nõ
plz q: hic recitat mẽs ediꝯ q nõ ẽ ſecunꝺũ ꝺi
ctã caſus poſitionem licet in ſe ſit uera ꝓcꝺens
ergo uerio. Licet q' ꝓꝺicte ſo. nõ ſint uere quã
tũ aꝺ hoc tex. ſũt tñ uere i ſe z tõ ut ſcias in quã
tũ ſit fienda rẽſſio ꝺiſtingue: q: aut logmur in
rẽſſione q̃ fit aꝺ ỏoe z fit i tñ in quãtũ ẽ quen
tũ: ut. j. ꝺe rẽſſ. l. i. z ibi nõ. z qꝺ ui aut clz. l. ui
facit. §. tã diu. aut ꝺe ea que ſit a iure nũciatiõe
exiſte nulla z fit i totũ: ut. j. e. l. ꝺe pupillo i ꝓn.
z. §. nunq. z. §. ſi quis riuos. z. j. e. l. §. fi. aut ꝺe
ea q̃ ſit a iure pſtita ſatiſdatione z tũc ꝺic. aut il
le q nũciauit ꝺicit hodie ꝑſtat hodie agaſ z nõ
ſit rẽſſio niſi tranſactis tribus mẽſib⁹: ut. l. ſi. C.
ꝺe edi. ꝓ. z ꝺicẽ. j. eo l. ꝓtor. §. ſi quis paꝰ. aut
nil ꝺicit z tũc ſit in totũ ſi ñ effectualit: ut. l. ꝓtor
§. ꝺeinde. j. eo. aut logmur ꝺe ea q̃ ſit a iudice z
tũc ſp ſit in tantũ in quantum apparet eũ q nũ
tianit ius nunciandi non habere: ut. j. e. l. ỏ pu
pillo. §. q remiſ. z. l. ſtipulatio. §. i. z ita loquitur
hic. Ultimo op. ꝺicit hic q remittitur nuncia
tio quatenus ius ꝓhibendi non habuit. Lõtra
quia qñ nũciatio eſt nulla remiſſio eſt nulla: ut
j. ꝺe remiſ. l. i. §. i. ꝓ huius ſo. eſt facta ſecunda
ꝑs glo. z ꝺicit q i hac oõne non habet ius nũ
tiandi tam in affirmatiua q̃ in negatiua eſt eq
uocatio ſeu ꝺuplex expoſitio: ut habes in glo.
Et ut eaz intelligas ꝺicas q aliud eſt nunciare
aliud ꝓhibere: quia ꝓhibere intelligitur cũ
effectũ uta q non ſit locus remiſſioni. Nũciare

ẽ ispecta ꝓmissiõe iuris tñ põt cẽ locꝫ ꝛmissioni
ꝫ colliꝫ ꝫ ex tex.ꝛ.ff.e.l.de pupillo.§.si plurium
ꝫ dic̃ glosella sup vbo ꝓhibẽt. Ñ hac glo.
mag.ista vba ſumũt equocc. Ego ista assũo re
citando.ꝫ ꝓmisso dicas q triplex ẽ expositõ in
affirmatia ꝛ negatiua. Jn negatiua p̃ ñ hz ius nũ
ciãdi ispecta vitate.hz tñ ius ispecta iuris pmis
sione q3 ploa ꝛ res habiles p̃sumũt ꝛ nũtiatio
solẽnit ꝛcipiũ ꝛ ꝫ cãu ẽ necaria remissio ut hic
ꝛ fm ꝫ glo.q̃ dic̃ q nulla cãm allegabat itelli
gei ꝓcutõe nũtiatois.nã si actu ipo nũtiandi
fieret tẽ cẽt nũtiatõ nulla:ut dcm ẽ. Scdo ñ hz
ius nũtiãdi iuris pmissiõe:q3 ploa l'res ihabilꝫ
l'nũtiatõ ꝛcipe ꝛcepta hz tñ ius nũtiandi vitate
ispecta:ꝛ ita cũ ñ teneat nũtiatõ ñ ẽ necaria re
missio cũ fiat ipo iure a lege ut.ff.de remiſ.l. i.
Et eo cãu ñ logt ꝫ tex.ꝛ gl. Tertio sic ñ hz ius
nũtiãdi nec vitate ispecta nec iuris pmissiõe: ꝛ
ꝫ cãu ñ ẽ necessaria remissio nec logt ꝫ tex. sed
d.l.i.de remiſ. Et istũ ẽrtiũ ñ ponit glo.ſz ponit
dy.ex ꝛiũctõe eoꝝ q̃ dca sẽ p gl.ꝛ tãgit p glo. i
ſi. Jn affirmatiua hz l' nũtiãdi seu ꝓhibẽdi in
specta iuris pmissiõe ñ tñ ispecta vitate ꝛ tẽ log
tur iste tex. Scdo hz l' nũtiãdi utroq3 mõ. ſ. i
specta vitate ꝛ iurꝫ pmissiõe. Jsto cãu ẽ nẽcaria
remissio ꝛ logt iste tex.ita dic̃ gl.ꝛ dy.ꝛ bñ q3
intelligẽ q fiat remissio eatenꝰ ẽ ꝛ.ꝫ ẽ i toto l'in
pte:l'i nulla pte ꝗtenus vitate ispecta:hz l'nũtiã
di l'ñ. Tertio hz ius nũtiãdi ispecta vitate:ſz ñ
iurꝫ pmissiõe. P̃dit gl.i ſi.expl̃u ſi edificas ꝫ
futurẽ mihi debitã i pdio rustico possũ nũtiaꝫ
vitate ispecta q3 ꝫ ius edificas:ſz ñ iuris pmissi
one q3 res ñ ẽ habilis nũtiatoꝫ recipe ut.l.q ui
am.ff.e.ſz si edificares ꝫ futurẽ urbanã:tẽ posſẽ nũtiaꝫ ispecta vitate ꝛ iurꝫ pmissiõe. De h an
vez sit dicẽ.ff.e.l.§.fi.ꝛ.d.l.q uiã. Possz etiaz
põ exẽplũ q̃n edificas ñ iurẽ i meo l'ꝫ debitaz
futurẽ urbanã tẽ hz l' nũtiãdi ispecta vitate ulꝫ
si ẽ ploa ihabilꝫ l'nũtiatio ꝛcepta ꝛcepta:tẽ ñ bẽo
ius nũtiãdi l'specta iuris pmissiõe:ꝛ oibꝰ istil ca
sibꝰ si ẽ necessãria ꝛmissio nec logt ꝫ.§.ſz.l.ſria.

Expeditꝫ de oibꝰ gl. ueniamus ad aliꝗs q3 ex gl. p q̃ro edit cabã in meo licite aliqs q ñ hẽ
bat ius nũtiãdi nũtiauit mihi nouum opꝰ.ego
spreta nũtiatõe edificani certe opꝰ destruit: ut ꝫ
sive iuꝰ sive iuria ꝛ ẽ. Sz q̃r ꝛsulẽt mihi adꝫ
ius eũ q nũtiauit ñ iusterꝫ. Ja.ꝺ are.p. actõs
de dolo.ff.de dolo.l.rẽ quãdã. Ego dico aut
patio:ꝺãnũ q3 destruit opꝰ sẽm ꝓpta nũtiatõ
ne ꝛ ad istũ nullo mõ succurrit q3 dpa mea pa
tioz ut rla iuris ꝺãnũ ꝫ qs ꝛ ẽ.aut patioꝺ ꝺãnũ
qr ꝓpt nũtiatõez mihi ſacta distuli opꝰ edifica
re:postea supuenit hyemꝭ ꝓpt qõ edificare ñ
potui: l'ꝓparamta sẽ corrupta ꝛ sibia damna sũ
passus ꝛ ad ista succurrit mihi p actõem de do
lo ut.ff.d.l.rẽ quãdã. Sz Ja.de are.tractat hic
qd de aliꝭ ꝓtestatoibꝰ q̃ fiũt sup alio ꝗs super
opis no.nũ.dicã i mã.ptestatois. Ultimo
Jac.ꝺ are.iduc ad qõnem aliqs ꝓtitet le absolutu ab excõmunicatõe utꝝ ex ꝫ uideat ꝛsuerit
se fuisse excõmunicatũ. qdã dicãt q nõ ak. bꝰ
ſre ubi sit remissio ſz qs ñ hz ius nuntiandi de
quo dicam .ff. de uerborum obligatio.l. decẽ.

Hoc autẽ

edictuz remediumque.
Per hoc edictum qua
tenꝰ ẽ ꝓhibitoriũ ſbueniꝫ advsus futura opa ꝓ
petitis ñ:ſz p istẽm qõ ui aut clam ꝛ aliꝭ reme
diis succurret.h.d. Op.ff.e.l.de pupillo.§.si
quis ipi ꝓtoꝛi.glo.dat duas so.fa so.ẽ uera in
specta fictione.nam i vitate ubi ñ pcessit nũtiatõ
ſz q̃dam ptestatio ſz ꝑma uera ispecta ueritate.

Ulteriꝰ op.dr ꝫ.si quid operis ꝛ ẽ.ꝛimo oz q
aliqõ opꝰ sit sẽm ñ q aliquãtulũ ut.l.ſtipulatio
§.opꝰ.ff.e. Glo.bꝰ ȝrij timore dic̃ si qd.i.si qõ
opꝰ ꝛ ẽ. Ista gl.rephẽdit ꝑ Ja.de are.ꝛ Old.ꝛ
tex. ꝓpe stat q ꝗtenꝰ ẽ ꝓhibitoriũ cessat quate
nus ẽ factum. Jn eo qõ ẽ fiẽdũ hz locũ: ut.l.ſi
ſolũ.§.i.ꝛ.§.ſz ut ꝑbari. Nõ obstat. §. opꝰ q3
illõ ẽ quãtũ ad demoltoz sec̃ quãtũ ad nũtiati
onẽ. Tertio op.ꝛ vr̃ q istõ eodẽm cũ itoicto
qõ ui aut clã ꝛcurrat ut.l.ꝓtoꝛ.§.nõ nulli.ff.e.
So.istõ eodẽm hz plura ſmedia.unũ.n. ẽ ꝓhi
toꝛium:ꝛ tẽ ñ ꝛcurrit cũ itdẽo qõ ui aut dã:ut
ß.ẽ aliud remedium restitutoꝛium:ut.l.pretoꝛ i
ꝓn.ff.e.ꝛ tẽ ꝛcurrũt:ut i ȝrio. Ulteꝰ oppo.ꝛ
omitto finẽ istꝰgl.ꝛ capio gl.i vbo olim.quidã
bñt oli sẽm ꝛit ꝛ qdã ñ bñt ,put bẽt op.q3 oliz
ſignificat ꝛpõs ꝓteritũ:ꝛ exit ſignificat futurum ꝛ
sic tex ẽ sibi ȝriꝰgl.dic̃ q̃dã ñ habent:ſz si ha
betur tunc expone .l. factum fuisse dicẽt. Bñt
ista expositio non ẽ necessaria.nam debeꝫ ſcire
q istud factum erit est totum una pꝺ:ꝛ est futu
rũ ſubiunctiui:ꝛ concurrit cum hac dictione
olim ut.l.ſi ſtipulatus fuerim ſticbum aut pam
philium.al'est.§.ſi quis ſtipulatus ſit ſticbũ in
ꝓncꝫ.cum glo.ff.de vbo.obli. Preterea aduer
bium olim ẽ aptũ ad oẽ tempus q3 olim ꝛ iam
dudum tria tempoꝛa important:ut nota.ff. de
contrahem.emp.nec emptio. Et per hoc ſustẽ
nui instrumentum notarij qui dicit ticius olim
talis ꝛ ẽ.cum pater eius adhuc uiueret.naz dic
tio olim in presens tempus cõplectitur: licet ẽt
preteritum ponat. Ulterius opponit ꝛ uidꝰ
tur q istud interdictum habeat locum i õnibꝰ
illis casibus:ut.l.uim facit.ff.quod ui aut clam
So.concurrit ꝛ hz locum cũ aliꝭ ꝛ illa alia ha
bẽt locum. Uenio ad ȝria dy.ꝛ vr̃ q istud
edictum non habeat locum ñ ꝛcurrat cum alio
ut.l.i ꝓuinciali.§.i.ff.e.sed quod ui aut clã ſp
hz locum:ut destruat gꝰ ñ bẽbit locum istud e
dictũ. So.dicit dy.non ꝛcurrat cum alio ſpãli
sed gñali ut in dolo dicimus ut.l.ſi legatarius
ff.de dolo ubi concurrit actio de dolo cum cõ
dictione inꝺebiti:ꝛ.l.ij.C.ꝺe dolo ꝛ ibi nota.

Deinde op.confeſſoria ꝛ negatoria sunt ſpe
ciales actiones ꝛ tamen concurrunt cũ ista: ut
l.iter ſernitutes de f.urb.predi.ꝛ.l.ff.ſi fõte.§.
ſciendũ.ff.si ſer.uen. Bynus ponit duas ſo.
ꝛ Ja.de are. tertiam ꝛ Ol.ſequẽdo eum Bl.
que eſt ff.l.trebatius. j.titulo.i.dicit q ad aliud

ꝓpetit ꝓfessoria ⁊ ad aliud negatoria ⁊ ad aliud ītrōm qō uī aut clā. Dy. declarat q̄ cōfessoria datur ad itereſſe ñ ut ꝓaſe deſtruat: ſ̄ illuo eſt eoc̄z qō daſ: ut op⁹ ꝺſtruaſ ꝓaſe: ut. l. ſtip. §. ſin aūt. ⁊. §. ult. ſ. e. ſ̄z iſta glo. ſ̄z dicat uer̄ q̄ ī ꝓfeſſōia uēit ītē ut. l. loci cōp⁹. §. ī ꝓfeſſōia. ⁊. ſi fui. uen. tū dicet q̄ ñ poſſit cogi ꝓaſe ē ꝺ tex. ī. l. uti fruī. §. fi. ⁊. l. ſe. ī fi. ⁊. ſi uſufru. peta. ubi uēit in ꝓfeſſoria ⁊ negatoria: ut ꝑſtet patiētia ⁊ ſic ad ſa ctū ꝓaſe ⁊ ē ꝺ glo. l. bap̄. ⁊. ſi fui. uen. ī glo. ſup ꝗbo iubeat ⁊ ē ꝺ oēm rōnē. Quare pono una⁊ ꝛglaz ī. l. ſtipulationes ñ diuidūt. nā q̄ūcūq; ſa ctū ē in obligatōe ex diſpoītōe legali ſp ꝓaſe te net ad ſactū. ⁊ iſta ē rō huⁱ⁹ ītdicti q̄ teneaſ ꝓci ſe ille g̃ ex diſpoītōe legali tenet ad deſtruēdū g̃ ꝓaſe. Uñ dat aliā ſo. dy. q̄ ī ꝓfeſſoria gra uaſ ī. pbādo iuſ ſuū: ut. l. loci cōp⁹. §. ꝓpetit ⁊. l. ſicut. ī. §. ſi q̄raſ. ⁊. ſi fui. uē. b iufficit op⁹ factum ꝓtēpta nūciatōe: ut. ī. e. §. ſ̄z ⁊ ſi is ⁊ ſi is ⁊ ſi ⁊ ſi is ⁊ ſi is ⁊ ſi is

gctu nũtiãdi ñ ẽ necessãria ꝓtoꝛ aditõ. Ꝓio ꝓ secutõe tñ nũtiatõis sic ut i ℞rio ꝛ ẽ. Sz ad istõ op.cꝛ.gl.de.l.quẽadmodũ i ꝑn.ff.ad.l.agliã: ꝛ.l.si iter.§.q ad ianuã.ꝛ.qõ ui aut clã. Ry. ꝛ Ja.de are.dicũt qñq; edificaꝛ i fũdo a me pos sesso: ꝛ tẽ nec i nũtiatõe nec i nũnciatõis ꝓsecuti one ẽ necessaria aditio ꝓtoꝛ.qꝛ mea auẽ. de struẽ possũ:ut.C.nemini licẽ sẽ iudicꝫ auct.sig. i pos.l.i.ꝛ.d.l.quẽadmodũ. fallit fauoꝛ fligiõsi ut.l.ossa i ꝑn.ff.de re. Si vo edificaꝫ in solo a me ñ possessso ꝛ tẽ i ꝓsecutõe ẽ necessaria ꝓtoꝛ aditio ñ i nũtiatõe:ut.l.de pupillo.§.meminiſ se ꝛ.d.l.quẽadmodũ.ff nõ.gl.dicẽ i.l.de pupil lo.§.meminisse i vbo possidet.ſ.e. Sz ꝑmam dẽm dz litari qñ edificaꝫ in solo a me possessso añ nũtiatõz factã simplici vbo:sec9 qñ cẽt cã qꝛ tẽ amittiſ ꝑ possionẽ:ut.ſ.pꝛ. Itẽ dz limitari qñ directo edificaꝫ i solo a me possesso.secus si ꝓncipaliꝛ edificat i suo ꝛ nãliꝛ i meo ut qꝛ arboꝛẽ plãtauit i suo q̃ emittit radices i meo:ut.C.de i ẽdi.l.i. Sz q̃ro qd si ego ꝛ edificãs cõiꝛ pos sioem9 solũ. ℟ ñ poto ẽstruẽ mea auctoritate: ut.ff.de serui.ur.ꝑdi.l.iz si tẽ me ubi expẽse fiẽ ista distinctio qꝛ si sol9 possideo possũ mea aucto ritate destruer:ut ibi aut tẽ pdẽ. Sec9 si cõiꝛ cũ edificãte qꝛ tẽ solũ ꝑ actõez facẽ.ff.cõmũi diuꝛ.l. fabiꝰ. Sz si tu9 ñ possidẽs mecũ edificarz an ego q ꝓ pte possideo poſo sol9 ẽstruẽ:dicã.ſ. e.l.de pupillo.§.si pluriũ. Quid si edificans erat detẽtaꝛ ego possessoꝛ:℟ poſo destruere mea auctoritate qꝛ istõ ẽ possessionẽ meã defen dẽ ut.l.si seru9.C.qꝛ cũ eo. Quid erꝛ si edifi cãs possiꝺz nãliꝛ ego ciuiliꝛ.℟ poſo mea aucto ritate destruẽ si ẽ ſdebite edificatũ ut.ff. de vſu fr.l.usufructuar9 nouũ la ꝑma ꝛ la fa arg.eius qõ dr̃.C.de iur̃ ẽphi.l.ij. Quid ecõ̃so si ego possideo nãliꝛ edificãs cilicẽ an poſo destruer:℟ si solũ nãliꝛ possideo necheo aliud i l̃ heo solũ i9 usufruct.ñ poſo meo noie destruẽ:qꝛ nec nũtiaꝛ qõ min9 ẽ ut.ſ.e.l.§.ſi. Sz tertõ edificã te possẽ destruer.ꝓcuratozio noie dñi:ut. d. §. ſi.si vo heo ius dñij ſaltẽ utiliꝛ tẽ possẽ ar.ſ.e. l.i ꝓutiali.§.ſi. Ad ſm rñsum op.ꝛ vr̃ ꝙ qs nõ possz nũtiaꝛ noie alieno nisi ſit ,ꝓcuratoꝛ.ſ.e.l. de pupillo.§.q ,ꝓcuratoꝛ. So.fateoꝛ ꝙ oz ꝙ dicat se ,ꝓcuratoꝛẽ ꝛ ostẽdat l'si dubitaꝛ caueat de ratoꝛ:ut ibi. Sz ꝛ qꝛ ẽt sine mãdato põt: ut l.ꝓhibẽ ꝑ ꝑn.qõ ui aut dã. So.illuo q̃ ad illõ ſẽdẽm:ſz q̃ ad istud fr̃griſ ꝙ faciat ,ꝓcuratozio noie:ꝛ ẽ rõ q̃ collr̃ ex.d.l.ꝓhibere i ꝑn.ꝛ dicaz ſ.e.l.de pupillo.§.i. Itẽ ẽ alia rõ qꝛ istud est graui9 illo qñ ꝓpetuũ illud ẽ:istõ ãnale ut dixi ff.pꝛ.§. Preterea nũtiatõ ex b edicto ẽ i rẽ ex pte ei9 cui nũtiaꝫ.iõ fr̃griſ qõ nũtians bẽat ius i re l'sit ei9,ꝓcuratoꝛ ille q nũtiat. Si vo ẽ i psonã ut,l.vi facẽ.§.i.ꝛ dicam.ſ.l.si.alẽ.l.ñ solũ.§. si. iõ gcũq; sit q nũtiet ꝛ sic psonam i mala fide ꝓ stituat saꝫ ẽ. Hec ẽ alia rõ ẽ ib ꝛ illo. Quero quid si ,ꝓcuratoꝛ nũtiat ñ tñ dicẽ ,ꝓcuratozio no nũc an ualeat.uꝝ ꝙ si ut.ſ.iud.sol.l.iij.§.ꝛ ꝙ ꝺ tutoꝝ.ỽ.ꝛ siquidẽ tutoꝛ Do.gl.ſ.q saꝫ. cog.l. plt.i fi.gl.ma. Ꝓio b do ubi rõem.l. ꝛ magꝝ. ſ.de sol.ꝙ suo noie magꝝ quã alieno ꝛ.l. papi nian9.ff.mã.ꝛ ibi nõ.ꝓ glo. Jn ℞nũ ꝙ ualz ꝛ uideaꝫ ſẽa ,ꝓcuratozio noie ꝑ ꝓ tex.i.l.ſi.ff.de i ſtito.ꝛ.l.cum p9.§.i.de admini.tu.ẽ ca9 expſſus ſm lec.Ry.i.l.p9 dotẽ.ff.ſo.ma.ꝛ glo.expſſa i l.post mortẽ.§.i.ff.qñ ex fco tu. Qñq; quis nũ tiat ꝛ dicẽ petr9 nũtiauit nec dicẽ ,ꝓcuratoꝛ nec ,ꝓ curatozio noie ꝛ sic expſſit,ꝑñ nomẽ tñ ꝛ tũc noie suo ꝛ ñ alẽ9 vr̃ fcm:ut.l.plt.q satiſda.cog. i glo.sup vbo bẽt ꝛ gl.i.l.q̃q;.ff.de ,ꝓcu.ꝛ.l. ꝛ magꝝ ꝛ.ſ.e.l.§.ſi. Aut appoꝛat9 nom̃.officij ut petr9,ꝓcuratoꝛ ꝛ tũc tãq; admiſtratoꝛ officij uſ factũ ut i iurb9 allegaꝫ i ℞rio .ſ.l.cũ p9.§. i. de admi.tu.ꝛ.l.ult.de iſtito.ꝛ glo. i. l.p9 mortem. Fateoꝛ tñ ꝙ si acꝰ põt tñ ad dñm ꝓtinẽ ꝛ ille cũ ꝙ acꝰ geriꝫ b ſcit ꝛ ſcit illum ꝓcuratoꝛẽ vr̃ ꝙ ,ꝓcuratozio noie facẽt ut.l. p9 mortẽ.§.i. qñ ex fac.tu.ꝛ ibi ple dicam. Sz qd si dicẽ ego fa cio b noie ticij nec dicẽ ,ꝓcuratozio noie. an ſuf ficẽ:dicẽ ꝙ aut ẽ acꝰ qui ñ põt geri ꝑ negotiũz gestoꝛẽ sine mandato ꝛ ñ ſuffiẽ qꝛ dẽa vba alie no noie põt ſtelligi de gestoꝛe: ꝛ b uult dicẽ gl. b q̃ expõit alieno noie.i.,ꝓcuratõio noie. Hoc ſtellige nisi ille cũ ꝙ actus geriꝫ ſcirz cũ ,ꝓcura toꝛẽ eẽ ut dixi. Sz quid si dicẽ ego facio b ꝓ tali.℟ inẽ ẽ dicẽ ꝓ ticio ꝛ noie ticij: ut.ff.de le.iij.l.fideicõmiſſa.§.ſi dum. Itẽ dico ꝙ sicut ꝓcuratoꝛ dz dici ,ꝓcuratozio noie:ſit tutoꝛ tu tozio noie ꝛ defenſoꝛ defenſozio noie:ꝛ pr̃ patro noie l'administratozio noie seu ꝓſtitut9 ꝓſtituto zio noie ꝛ sic de ſilib9. Op.ad tñũ rñſum ꝛ vr̃ ꝙ ñ possit fieri dicb9 feriaꝫ ut.l.i.de feri.ꝛ.l. ſe.ſo.ſpãle ẽ b ꝛ rõ ẽ dicẽ glo.qꝛ ñ adiẽ iudex de necessitate. Innuit ꝙ ista glo.ꝙ ubi est necesse adire ꝓtoꝛẽ qõ ñ põt fieri die feriata. Istõ re ꝓbẽdit ꝑ doc.p.l.miles.§.ſexagita quam glo. allegat qꝛ q̃ ñ rquirr̃ cẽ cognitionẽ die feriata põt expediri .l.ij.qs or.i bo.pol.ff. Ex b di co ꝙ execatio ſnle q̃ ñ requirit cauſe cognitõnẽ ut.l.ſi ꝓtor i ꝑn.ff nõ iudi.põt fieri die feriata ob necessitatẽ boium ut ex̃ de iudi.c.ſi.ubi ẽ tex. ꝛ ibi nõ.doc. Itẽ examiaꝛ testio ut ex̃ de offi. dele.c.i.i de.ꝛ ibi ꝑ Joa.an.ꝛ i ſpe.de fe.§.ij. ꝙ.quid ſi tẽ. Uenio ad quedam dẽa Ja.ff are ꝛ vr̃ ꝙ ista generalitas reſtringaꝫ ad dies idoneos dum dicẽ omnibus ut.l. ut gradatim §.i.ſ.de mu.ꝛ bo. Ob b Ja.de are.ꝛ ol. dant unam doct.aut signum uniꝛſale referꝫ ad vbũ tpis preſiti uel põſ ꝛ recipit limitationem ut in telligatur omnes.ſ.de hoc tractantes uel qui in terfuerunt.ut.l.inter omnes qui saꝫ.cogan. ꝛ l.sciã.§. qui cum alr.ff.ad.l.aquil.ꝛ.l.i.§.plr. ff.de usufr.accreſcẽdo. Aut apponitur uerbo futuri temporis.ꝛ tẽ aut diſpoſitõ continz nouũ actus concessionẽ:Aut iam ꝓcſſi extẽtionem ꝑ casu recipit limitationem de habilitate ut.l.i. C.de sa.sanc.eccl.ꝛ.l.ut gradatim.§.i. de mu. ꝛbo.l.in ꝓuinciali.§.ſi iuncta. l.de pupillo

ī ꝑn. ꝛ. §. i ī. e. ꝯ cāu ñ recipit litatōez :uī b ꝙa oib⁹ dieb⁹ pōt fiĉi: ſz pūz mēbū ē nō. qꝛ ē bōz ſcīr, ꝑpt dēz teſtū ꝙ dicūt oēs b dicūt: ut litetur ſic oēs. ſ. loq̄ntes de b. Ad fm qñ dicit ꝙ reci pit litatōez ꝫ b eſt tex. i. l. ſi qſ ī graui. §. ut ꝛ. ff. ad ſil. dic ꝙ fallit ibi rōne publice utilitatiꝭ ꝛ fa cit ad q̄ſti. quā ibi dicī. Ad aliud mēbꝛ. ſ. qñ act⁹ ē tā ꝑceſſ⁹ ꝙ ñ recipit litatōez ꝫ b ē gl. cum tex. i. l. i. ff. ō eo ꝙ cer. lo. ꝛ. C. ubi ꝑcīat ꝙ cer. lo. da. ꝑmi. l. i. ſz ille glo. ñ ſūt ꝛe. fm ni. ō ma. qꝺ. an ſit uer ꝫ b ñ examio. ſz ꝫ b mēbꝛ ē ēt. l. i. C. de ſac. ſā ecc. nā act⁹ religiōndi eccl̄ie l̄ collegio erat añ illā. l. tū ꝑceſſ⁹ p. l. oib⁹ ad trebel. ad. l. fal. l. i. §. ad mūicipiū de le. iij. l. pr. §. tuſcian⁹ cū ſilib⁹. Dicas ꝙ. in illo mēbꝛo ꝙ pōt accipi illa oio declaratie. ꝛ extēſiue ꝛ iō ſūt illa itātatio q̄ nitio carz. Sī accipem⁹ l. i. extēſiue ñ cēt bene dictū qꝛ cēt uitōſa: ut. l. ult. C. de te. mi. vñ in. l. nr̄a ſi accipet⁹ ōclaratie cēt uitōſa: qꝛ nihil fleua ret cū ſi ñ poſſē nūciare i dieb⁹ feriatꝭ tūc ꝓcere tur op⁹ ꝛ ſic ñ nūciarē. oz ꝙ. ut accipiat extēſiue ut. l. nec mādāte. §. tutō dāi. ff. de tu. ꝛ cu. da. ab his. Quēo an ille q petit rēſſionē nūciatꝭ poſſit die feriata ꝓcedē ꝛ ñ bēm⁹ nili i nūciatō ne ꝙ. ñ ī rēſſiōe. Ja. de are. determiat ꝛnū p. l. nec mādāte. §. tutō dāi de tu. ꝛ cu. da. ab his ꝛ l. i fi. ꝛ. l. ij. ff. de fer. ꝛ ille q petit ꝛēſſionē ſuſti net ꝓtes rei: ut. l. de pupillo. §. q rēſ. ī. e. ſz ñ oz actoꝛi licere ꝓcedī qꝺ reo ñ ꝓmittī: ut. l. ñ oz de reg. iurī. ꝛ qꝛ rei fauoꝛabiliozes. Preterea vī tex. cū glo. i. l. mioꝛ i ꝑn. ff. de euic. Ray. de foꝛ li. dicebat qꝺ illō ñ ē uez niſi ꝓte uolēte: ut. l. i. ꝛ. l. ſi feriatis. ff. de feriis. Oz ego op. fōtē. nā lz nūciatō poſſz fieri die feriata ūñ ñ pōt fieri ꝓſe cutō nūciatōi. ſ. vī ꝙbarī i ſili. appellatō pōt fi eri die feriata ꝓſecutō ñ: ut. l. i. C. de fer. ꝛ ſic in libello: ut. l. miles. §. ſeragita. ī. de adit. Dicas ꝙ. ſic qñꝫ nūciatō ſit eī dāni repellendi ſeu eī dāni iſecti: ꝛ tūc ꝓſecutōis ꝛ rēſſiōis petitō pōt tractari die feriata: ut. ff. de feriis. l. ij. Qñꝫ fit cā publici iurī ꝓfuādi ꝛ idē ut. C. de fer. l. publi cas. qñꝫ fit iurī nr̄i tuēdi cā tūc ē dubiū: ſz capi as illō qñ fit, ꝓpt aliquā neceſſitatē, ꝓpt quā ꝫ ſglaz iurī cōis ſtatuit aligd illō ītelligit q̄te⁹ ne ceſſitas ímiet: ut. l. i. i. fi. de fe. ꝛ. l. ſenat⁹ ō offi. ꝓ ſidis ubi ꝓmittit cāz agi uſqꝫ ad litis ꝓteſ. ultra ñ: qꝛ tūc ceſſat ꝓcīz ſcē⁹ ſi ꝙ ꝓtel. fī fieret ꝓpetua tio. ꝛ ſic ñ ceſſaret ꝓcīz: ut nō. ff. de iudi. l. ſz ꝛ ſi ſtituat. §. ſz ꝛ ſi dices. Jn. ꝙpōito tō ꝓmittit nū ciatō tpe feriato ne ītiz edificet: vñ aut ille cui ſa cta ē nūciatō diſſtit ab ope ꝛ tūc ñ poſſū proſeq nūciatiōez: qꝛ ceſſat neceſſitas. aut edificat ꝛ po tero ꝓſeq: qꝛ adhuc ſubeſt neceſſitas. logt ꝙ. ō ꝓſecutōe de q̄ dī ī. bō pupillo. §. q op⁹. Joē di co ī petitōe rēſſiōis. aut ſi petit rēſſiōez ꝓſtita ſatiſdatōe ꝛ pōt ēt tpe feriato: qꝛ ħ ñ fgrit cauſe cognitōez ꝙ. ff. de. §. dixi. aut petit rēſſiōem a iudice cā cognita ꝛ ñ oz audiri aduſario ſuiꝰ qꝛ neceſſitas ī ímiet qꝛ pōt ſibi p ſatiſdationem ꝓſulere: ſz ſi ſōte ſatiſdare ñ poſſz tūc ſi qdē res ē tpe pitura puta edificat ī flumīe ꝛ ſi ſuperueīt hyēs res pibit tūc poterit petere tpe feriato: ut. ff. de feri. l. ij. ꝛ. iij. al' ñ credo ꝙ poſſit b petere tpe feriato cū b ñ repiat ſtabo ꝙ. fgle gñali.

Queīt Ja. de are. ꝛ dy. q̄rebat an citatio facta die feriato ꝓ die ñ feriata ualeat. Ja. ō are. ꝙ ñ p. l. dies feſtos. C. de feriis idē ſpe. de citatione §. i. ỽ. ité excipit ꝙ facta ē die. dñs Dy. dic ꝙ au diuit a dy. idē. ſ. ꝙ ñ ualēt poſtea mutauit opi. ꝛ tenuit ꝙ ualēt. Et ad. l. dies feſtos ꝛet ꝓmiſſō iudicis pōt fieri die feriata qñ i tpe ñ feriatum ꝓferr. l. i tpe de her. inſti. ꝛ. l. ſi cū fuū i fi. ō dōat. iter ui. ꝛ uxo. Citatio nūtū. ſ. coartatio: ut ueīat ꝙ uel ſatiſdet ñ pōt fieri: ut. d. l. dies feſtos: ſed iſtō ñ ē uez qꝛ dicit ibi de utroq; ſ. ēt de actu ci tādi qō ñ pōt fieri. d. Ja. bu. diſputauit hāc. q. ꝛ tēuit ſiplr ꝙ ñ ỽz. ñ obſt. qꝺ dr ꝙ ꝓferī i tpī ꝙ miſſū ꝙ. ff. de. §. illō ē uez qñ ſuſpēdit act⁹ ꝛ eius effect⁹: ut ī ꝛcīb⁹ ꝛditionalib⁹ uel ſub die icerta ꝛ i ultimis uolūtatib⁹ uſqꝫ ad diē mōtis: ut. d. ll. allegat⁹ p dy. ſz i cāu. ꝓpoſito ñ ſuſpenditur act⁹ ſz ei⁹ effect⁹: qꝛ citatio ē pura licet ꝓferaī i di em ꝙ. pñs tpe iſpicit: ut. l. cedē diē de v. ſig. ſed dicit dñs Ol. duo uerba ꝛ bñ. aut citatō ſit die feriata ad honoꝛē dei ꝛ ñ ualet: ut. l. dies feſtos qꝛ lex ibi reſiſtit ī ūtio ꝛ ſic nō ualet: ut. l. minoꝛ de fuis expoꝛ. ſed qñ citatio ſit die feriata ūtu cta ad utilitatē bōrū tūc pōt fieri die feriata ꝓ alia die iuridica qꝛ lex nō dicit ꝙ non citet: ſed qō nō ꝓpellat uēre: ut. ff. de feriis. l. i. ꝛ ħ intelli go tā de ꝓmiſſione iudicis q̄ de citatione: quia cū nō regraī cāe cognitō: ut. l. ſed ſi ſterpellatuſ §. i. ff. de arbi. ꝙ. ff. ut. l. ij. §. dies. ff. qſ oꝛ. i bo. poſſ. ſed ſi qs uellet ſaluare dictū dy. poſſet te nere cū litatione q. l. dies feſtos loq̄t ī dūco die tūi: ſed puto dictā diſtictionē ueā. Op. i q̄rta ptida dr ħ aduerſus ignoꝛātes abūtes ꝛc.

Op. qꝛ iſtō edictū e penale: ſed abūs ꝛ ignōās nō debet pūiri: ut. l. generali. C. de tabl. et l. ex malefic. §. i. de act. ꝛ obl. ſo. eaten⁹ q̄en⁹ eſt penale nō ꝓcedit ꝫ ignōātes ꝛ abūtes ꝛ ſic non tenet ad ipēſaſ niſi ut patiēt ā pīter. Queīt gl. nūq̄d mioꝛ poſit rſtitui ſi edificauit ꝓpta nūci atione. ꝛ glo. dicit ꝙ mioꝛ nō poterit rſtitui niſi ne ipēſa patiat. Bruter illō ꝙ gl. dicit ē uerū qñ ꝫ iuſticiā edificauit: ſz ſi ūtate ſpecta iuſte e dificauit tūc pōt rſtitui fm dy. ſed ad dictū glo. op. de. l. auxiliū ī ꝑn. ff. de mioꝛib⁹ ubi qs non rſtituit aduerſ⁹ dolū ꝓāptū: ſed ille q ſpnit nūci atiōem ē ī dolo ꝓāpto: ut. l. ait pioꝛ. §. ſi qs pti cepe. ſ. de bis q̄ i frau. credi. ꝛ. l. ſi fūdū. C. ō rei uē. Ad qō dicit dy. aut mioꝛ ē i dolo ꝛ nō reſti tuit: ut. l. ſi ex cā. §. nūc uideōū ō mino. ꝛ l. C. ſi aduer. delic. Aut in dolo ꝓſumpto: ꝛ tē ſi in preterito reſtituitur: ut. l. ſi ex cauſa. §. com miſſa ſupra de minoꝛi. ꝛ. l. i. §. ſupra ō eden. et. l. minor etiam ſi quaſi contumax de minor. ſi uero eſt dolus ꝓſumptus in futurum et nō reſtituitur: ut. l. auxilium uer. ſed in ſeraginta §. de mino. de hoc hēs glo. nō ita dare i. l. ubi

ē.ō eden. Et an iſtō dēz dy.ſit vez ſōma unā q. mioz p̄ publicatōem teſtiū ault reſtitui ut teſtes ꝓducat de nouo an poſſit: vī tex. q ſic i.l. mioz. xxv. ānis obmiſſā fm verā lec. ē. de mio. Ecōtra vī q uſus ē iuſ cōi qz glōz pū⁹ eo. mō ꝓdux iſſz teſtes nec fuiſſz admiſſus ad ꝓducē doſ oēs q: iudex ꝓſueuit ffrenaſ g z ē.ut.l.nō vī. C. de i ite. iſti. Dicē Jnno. q ſigōē mioz ſup articło nullos ꝓdux it teſtes tē de facti ſtitui ut ꝓducat. Si vo aliquos ꝓdux it q ñ ꝓbaue rūt tē ñ reſtituet ad alios ꝓducēdos niſi ꝓcede te aliq ꝓgnitōe q tē alios poſit ꝓducē q melꝰ ſciāt vitaſē z ſic diligēs hō eos ita ꝓdux iſſz ita dicē ipe de i ite. iſti. c. audit z. c. cora felic. i ultia gl. Jtē ꝫ b vī q adꝟſus dolū mioz ñ ſtituit: ut. l. i. C. ſi adꝟ. delic. iſz b tñ ē de dolo z de ſbornatōe: ut i auc. q ſemel z i coꝑe vñ ſumit g z c. Jtē ē timoz de dolo tutoꝝ. Ad b nādet Bul. de cu. i. l. ſi qs ex argētarijs. §. fi. ō. de edē. nam dicē ipe i tutoꝝ ceſſat timoz ſbornatōis: qz ñ trac tat de ꝓpo cōmodo: ut. l. uidcam⁹. §. i de i iū. iurā. Jtē dol⁹ tutoꝝ is ñ dz nocēſ ei: ut ō. qñ ex fac. tu. p totū z. l. apō celſū. §. ulla. j. de doli ex cep. Jtē i ipo mioꝛe ñ ꝓſumit doſ: z ſtituit ad vſus dolū ꝑſūptū: ut. l. i. ſi. de eden. Dzo b iducē ſpālit. j. ad tur. l. i. §. actī. i fi. §. z ō iurē ſi. l. eoicto i fi. z ad ſil. l. ſi qs i grauit. §. ſigs ignorans. Jſtud vī ꝫ hāc diſtictōem dy. z ꝫ. d. l. au xiliū. nā timoz ſbornatōis ē dol⁹ ꝑſūptus i fut um g mioz ñ ſtituit iſz ꝓ⁹ g tē ñ reſtituit ad vſus dolū ꝑſūptū i futū: qñ de pñti nullū dam nū pati: iſz b pati dānū de pñti g z c. Preſerea i. l. aux. liū ñ pōt pbaſ ō leſiōe. nā aut ꝓſtat i il la ſumaria ꝓgnitōe q ſit cū petit ſtituto qō pōt ꝓbare cōir adultū z ñ eget ſtitutōe. aut ꝓſtat q ñ pōt ꝓbare z eger. Et ſō ad ꝓdca facē tex. in d. l. i. §. accuſatōem. i fi. j. ad tūr. ꝑuncta. l. q dſti tit. e. ti. nā ille g deſtitit ñ pōt accuſaſ i futū ꝓpē timoꝛē calūnie ſue z tñ mioꝛi i b ſuccurrit qz ꝓ ſtat q dānū patiaſ. Sz qd i muliere z ruſtico en poſſit ꝓducē ꝑ⁹ diuicita teſtificata: Bul. de cu. q ſic ꝓ dca iura qō ñ plz ut. C. de iur z facti ign. l. fi. z qz ſpāle ē i cā mōnij: ut ex de teſt. c. ferico facē. e. ti. c. ꝓſtitu⁹ i ꝓncia. Preſerea ꝓ hiſ q itroducta ſit ad rigoꝛē iur ꝓſeruādū: ut reſ iudicata z ſilia: ñ repit q mulierib⁹ z ruſticis ſuccurratur. Sz ſtituto mioꝛ ad ꝓducēdos teſtes utꝫ maiō adꝟſar⁹ poſit ꝓducē: qō vī. C. ſi adꝟ. tñ. l. i. z ij. de ſp. q fi. l. iudi. i. l. i. ſ. ō. de mio. l. q ſi mioꝛi. §. ſtituto. Jn ꝫū vī qz ſē ſepata capla ꝓbaſ. actor⁹ z rei. nā actoꝛ ꝓbat ſe mutuaſſe. re⁹ ſe ſoluiſſe q ſē ſepata. g z c. ut. l. cū mioꝛ al. ē. l. ēt. §. ex cā de mio. Dic qñq ſup eo. capitulo ault utq ꝓbaſ qō pōt ꝓligeē qñ utriq in cūbit ꝓbaſ ō ut. l. failacit. C. de abol. z tē admit tē adꝟſar⁹ ut. d. §. ex cā z aſſumo unū capitulū. ſ. ꝓbatōis. nā i eo. caplo cāe pñt eē plura capitula ꝓbationū qñ ault ꝓbaſ: z b tractam⁹ ō ſiti tutōe ad ꝓbāda. qñq ault ꝓbaſ ſup diuſis capitul⁹ tē ſi obmiſſio mioꝛi⁹ fuit cā ꝗre adꝟſar⁹ obmiſit puta q mioꝛ ꝓducebat paucos teſtes tō iudex ffrenauit nūcz teſtium adꝟſarij z paucos audiuit: l q⁹ adꝟſar⁹ uidebat mioꝛem deſi tē circa ītētōem tō ñ ꝓbauit exceptōz ut. C. de ceptō. l. ſigdē tē idē q⁹ dicā adꝟſariū audiēdū: ut. d. l. i. C. de ꝛpu. z. l. i. ſi adꝟ. tūſac. z. l. quod ſi mioꝛ. §. ſtituto. ō. de mio. Alias ſi mioꝛi ob miſſio nō fuiſſz cā b⁹ ſec⁹ eſſz: ut. d. §. ex cā. nec obſtat ad ꝓdca. l. pterēde i fi. de tēpo. i ite. re. qr b ñ dat mioꝛi noua dilatio: iſz audiſ pinde ac ſi eēt i ꝓma añ publicā. ñ obſtat. l. fi. C. de fruc. z li. expēſ z ō iudeis. l. die ſabbati: qz ibi nil pōt ꝑputari adꝟſario. Preſerea alio caſu logt b qm logt ō ꝓuil. qō dat alicui ꝓpt ei⁹ ibecillitatē.

In operis. Op. de acqrē. re. do. l. traditio. So. itelligē ſi nūtiās poſſidebat ita dicē gl. Sedo op. j. e. l. de pupillo. §. meminiſſe. So. b ſi ſit nūtiatio ſimplici vbo. ſec⁹ ſi p ptoꝛē i actu lapilli. ita dicē gl. Rō ē qz b uideoꝛ meticuloſius. ibi audax: iſz certe modica audacia ē iactaſ i ope aliquos lapilloſ: vñ dicūt qdā q⁹ practica nūtiationis h⁹ē tactaſ de ipo ope aliqd manu l calce. z ſic uidēt audax. ut. d. §. meminiſſe: z. j. qō ui aut dā. l. i. §. iij. z. l. vi facē. §. i. z. l. ac ſi forte. §. i. ſi ſeruꝰ. uē. Sz certe tal practica eēt cā rixe tō ſerua practi cā cōez. ſ. qō ¿ ipo ope proiiciaſ qz mīme ſē mutanda: z c. q ūt vba debeāt ītuenire dicā i. §. me minuſſe. Tertio op. q⁹ ſi facē poſſorē adꝟſariū g ñ dz deſtrui op⁹ ſēm p⁹: ut dixi. ō. i ꝓn. in. vij. q. ꝓ poſſidz ut aut cā ab adꝟſario ut ibi dixi.

Nuāio op. poſſeſſio ñ pōt q̄ri ſine aio: ut. C. de acq. poſ. l. iz z. j. de acq. poſ. l. queadmoduꝛ ſo. B itelligo qñ edificās bēbat aiuz q̄rēdi poſſionē ſolu tō cā q̄rit: iſz ſi bēbat aiū q̄rēdi poſſeſſionē iurꝭ puta ſeruitutꝭ l libertatꝭ tūc tē illaz q̄rit nec q̄rit poſſionē ſoli q z ñ bz aiuz ad hoc. iſz hoc quō cū poſſeſſio ſeruitutꝭ ſit patiēcia dāi: ut l. plī. ō. de ſeruī. z idē i poſſeſſiōe libertatꝭ: ut. l. z ſi forte. §. i. ſi ſeruī. uē. ꝓ. b nuntians vī pati q uiolētia tūc. Ultio facē an ſi ago ꝫ aliquē rei uē di. facta adꝟſarium poſſeſſorē de quo dic. j. de acquiren. poſ. l. nālter. §. nihil cōe.

Sed et ſi is cui opus. Dis actō ꝑiudi cial⁹ ad iſtud edictū itūm dz ſi lere z iſtō agitari. b. d. Nuero q acōe iſte agebat q dicē ius ſibi edificādi cēt: z gl. dicē q ītdcō uti poſſidet: iſz iſtō ñ ꝓgruit buic lre: Iz i ſe ſit uez: z pōt bre locū i dño poſſeſſoꝛ q ñ nult agē negatoria l ꝓfeſſoria. Vel aliꝭ dicē gl. alio itdcō ſ. ne uis fiat ei: iſz iſtō ñ ꝓgruit textui. Preſerea ſi cēt ſmiſſū tē itdictū demolitoꝛiū ñ bz locum. Veritas ē ut ponam⁹ caſū q⁹ ꝓfeſſoria l negatoria agebat: z b dicē tex. q: dicē⁹ ſibi cē ita edificatū bne. Sz an iſte agēs ꝑ ellī ipo iurꝭ ul⁹ope exceptionis: ꝓ. ope exceptionis ne fiat pre iudiciū interdicto ꝓponendo ut. l. fundi z. l. ſiduꝰ z. l. i. ſ. ſi añ ō exē. iſz ꝗre cogit ꝓponere poſtea itdcz ñ ne ſuffic qō ſ exceptōe pbauit edificatū cē ꝓtempta nūciatōe ꝓ. ñ q exceptō

sufficit solum ad ꝓpellēdum agētē ñ ad ōmoliē
dū ar. et̄ qō nō. ō bis q notā. ista. l. latius et
extra de or. cog. c. ij. fm Ja. ō are. ⁊ sit ar. ℨ. j.
de adite. l. ū. §. si publico ⁊ ibi dicā. Itē qd si
ille obmittit exceptionē ꝓponē. ⁊ pass⁹ ē eū ager
q. si obtinuerit agēs ñ potit postea ꝓuenire in
isto itdicto nec possʒ repelli ab agēdo: qr ñ ect
egtas ār̄e ꝓ b facit extra ō resti. ispo. c. i. ⁊ ō cā
poss. ⁊ ꝓp. c. cū dilect⁹. Itē b ē uerꝫ si iste agens
ius sibi cē siplicit dicerz: qr tūc ñ audit: ut b se
cus si diceret b mālestū cē tp̄e nūciatiōis ꝙ ba
beā i⁹ siue ī petit. siue ꝓlicādo ℨ exceptionez
ut dix. ō. e. l. i ꝑn. l. viij. q. i. v. op. ō. ne qs ⁊c.

Potest autem. latio ista. §. opus.
glo. fatet ℨriū. dy. rꝑhēdit ista glo. ⁊ bñ. ut dixi
uobis ꝑries istō itdictū bz plra remedia unuz
ē ōmolitoriū ⁊ tūc oz q⁹ hēat istar alicui⁹ opis.
⁊ sic log. l. stiplatio ista. §. op⁹: ſ ḡntū ad edēm
,phibitōiū tūc sufficit q⁹ sit op⁹ ichoatū: ut. l. de
pupillo. §. nū. ibi si ichoet ⁊. l. ptō. §. siue āt. ſ. e.

Et post operis noui. Pro
nūciationis executione itur ad iudicem uel de uolun
tate ptiū fit remissio. b. d. Oppo. ⁊ vī q non
possent se ꝓmittēr: ut. l. sed et si i fuū. ō. ō arbi.
Dic ut i glo. et illa glo. nō ē vā qr arbit⁹ nō hēt
iurisditiōem: sed notionē tm. Littera dicit iuris
dic. vñ dic q⁹ ꝓmittūt se iurisditiōi oꝛdiarie: seꝛ
scoꝛ lec. glo. iducebat. d. Ray. de sozli. ℨ unā o
pi. quā tēui i. l. si societatē. §. abitroꝛ. ō. ꝓ socio
q: dico q⁹ arbitrator sp̄ suit i ℨctu. ipe dicebat q⁹
ēt i lite fuit ut hic ⁊ i coꝛ. auct. ut dit. indi. §. si ne
ro collatione nona. glosa in dicto. §. dicit q⁹
arbitramētū ē q̄dā trāsactio. nā arbitrator debet
uidere ḡten⁹ ē equū q⁹ ego dē tibi ex cā trāsacti
onis ⁊ sic vī q⁹ sit ℨctus ñ ḡ. assūit i lite: ſz i ℨctu
trāsact. g fit sup lite ⁊ hec ē vītas quā tēbat Ja.
bu. ⁊ Ly. tangit referendo. opi. Ja. de ra. i. l. si
q ex ꝑsēlu. C. ō epi. audi. Oppo. ō. de pact. l.
iurī gēnū. §. si pactscar. so. ut i glo. Oppo. de
l. trāsigere. C. de transact. ⁊. l. generali. C. ō abo
li. so. illud ē uerꝫ i delictis secus i aliis: ut b. Itē
dicit glo. illud i delictis i q̄bus nō gerit̄ pena sā
guinis. quasi dicat in aliis licet trāsigere. sed cer
te illud ē uerꝫ q⁹ ad ꝓiudicū ptiū nō q⁹ ad ꝓiu
dicū publicū. Inducit i ar. ad petiōē creditoꝛi
ē datū bānū ꝺbitoꝛi nūqd possit exire de bāno
debitoꝛ ad petitionē creditoꝛi sine iudice. Ista
q̄stio Bul. de cu. ⁊ formar eā ī. l. pel. ō. de offi.
,pcu. cesa. Inducit istū tex. q⁹ possit. ℨriū ipe de
termīat ⁊ allegat illā. l. ultiam. ⁊ allegat. l. ū. i fi.
C. de li. ⁊ eoꝛ liber. quid dicemus? uidet q⁹ sicut
auctoritas iudicis ē necessaria i bāniendo ita ⁊
i dissoluendo: ut ī auct. ℨ si filii. C. de diuoꝛ. sed
credo q⁹ illud ñ sit bñ dictū cū rē iudicata possī
tollere mea uolūtate: ut. l. iiij. §. si ex cōuentione ō
re iudi. l. ij. C. de excep. rei iudi. Tū sine iudice
ñ potuit fieri. dicas sic q̄ꝫ bānū ꝓtinet aligd
tedioſū solū i fauoꝛē creditoꝛis ut ñ audiat reus
ad ius nisi soluat ⁊ tūc pōt tolli ſiplici ꝺuētiōe
sicut res iudicata ar. ēt b⁹. §. q̄ꝫ ꝓtinet aligd
penale ꝑcise ut si ñ soluerit usq; ad kl. cētū sol
uat. cc. cōi noie pene ul⁹ sit ꝑuar⁹ officio ul⁹ filia.
tūc posta ̄ icidit i bānū ñ pōt tolli ptiū sola ꝺuē
tiōe: qr alteri ē i⁹ q̄stitū: ut. l. iurī gētiū. §. si pacī
car ⁊ dictū ē. ō. circa ℨria ita loquūt iura allega
ta. ꝙ Bul. ℨz si i bānū ñ icidit: ſz adhuc ē. ſ.
terminū tūc ex sola ptiū uolūtate pōt termin⁹ ꝓ
rogari ⁊ aduenīēte termino ꝓrogato incidat
in bannum nisi soluat: qr ꝓrogatio itelligitur
facta cū oīb⁹ suis q̄litatib⁹: ut. ō. de iudi. l. ij. §.
si iudex. ⁊. l. si iudex ⁊ ibi nō. idē dico in sñia ex
cōicatiōis si aliqs excōicat⁹ ē si nō soluēit. ſ. mē
sē q⁹ ꝓ possit ꝓrogare termīm ō hac sñia nō.
ſ. de ac. ⁊ obl. l. obligationū ſcī. §. ꝺditō. de pro
rogatiōe vo nō. ex ō ap. c. ꝑtea. §. ij. ꝙ Inno. li
cet qdā ℨ i sñia excōicatōis. idē dico ō iuramto
ꝑstito ō soluēdo ad tmūm. nā ꝓ pōt ꝓrogar ⁊
remittē: ut extra ō iurāmēta. c. i. ⁊ ibi ꝙ Inno. et
ꝙ Jo. ā. i. d. c. i. Itē q̄rit hic Ja. ō are. an ꝓtes
possit litigar coꝛā ñ suo iudice sine licētia sui iu
dicis ⁊ dicit q⁹ sic ꝙ istum tex. Sz ℨ b vī extra
de so. ꝓpe. c. i. Jā dicebā ē ſpale i ḋricis. hodie
sic dico qdā sūt iudices q sūt quodāmō siplices
admīstratores: ut isti iudices q dāt ad tp̄s ⁊ ip
soꝛ ꝓsēt⁹ ñ regnt ar. bul⁹. §. ⁊ qr de b nulla lex f
pit⁹. quidam sūt iudices ꝓpetui q bñt iurisditio
nē magr appꝛobātā ⁊ istoꝛ q̄rit ꝓsēt⁹ ut epi: ut i
d. c. i. de so. ꝓpe. idem dico hodie de iure nro si
ē aliqs ō aliq⁹. ꝓmittat. I q̄gno ubi sit rex l'cōes
ꝓpetu⁹ iste ñ poterit litigar coꝛā exneo iudice si
ne et̄ ꝓsēlu. ꝙ b do glo. nōbleꝫ. x. coll. de phi.
fe. alie. Impiālē. §. ꝑtea circa fi. l. ubi vī b uelle
glo. i sili: ſz b ñ vī bñ dēz: qr ſaltē citates bñt iu
risditōez ꝓpetuāl; ñ eaꝝ rectores: vñ deberet f
q̄ri ꝓsēt⁹ citatis: vñ dic q⁹ i regnis ⁊ cōitatib⁹ i q
b⁹ sūt boices uasalli ⁊ feudatāi ñ possʒ fieri. pro
gato sine ꝓsēlu dñi ſec⁹ ubi boices ñ eēnt uasalli
⁊ p̄dia ñ eēnt tributaria: vñ cū clerici oēs teneāt
ecclias q̄ sūt tributarie suis epis. c. i. de cēsib⁹ et
ibi nō. ideo ñ possūt coꝛā alio litigar: ſz i clericis
q ñ bñt ecclias l'p̄bēdas ñ possum⁹ negare qn
sit dicō dātia it⁹ i⁹ cāonicā ⁊ cile ⁊ b pl⁹ plz.

Opus nouum. Dic nihil babz.

Hoc autem edictum.

Non omnia. Hoc aūt edictū soluz
ad opa q̄ coherent lo
lo ptient ñ ad alia. Op. b dr̄ ꝓiucta ⁊ sic i pti
to ℨ. ō. e. l. §. i. so. ut i gl. Sco op. ⁊ vī q⁹ req
rat q⁹ hēat ista opis: ut. l. stiplatō. §. op⁹ so. q̄tē
ꝓtet, phibitōez ñ q̄rit istar opis: ſz q̄stū ad de
structōez sic. ⁊c. Op. ſ. qō ui aut dā. l. si ali⁹. §.
nōuim⁹. glo. dat q̄tuō. so. una ē qō ptiet ad istō
ñ ad illō. nec mirabile cū istō i mlt̄ differat ab il
lo: ut i gl. ſz dīa ultia gl. ñ ē vā nec ē aliq dria
secūdum dy. cum illud, detur ad patiētia ⁊ istud
ut nō. ſ. e. l. ultia ⁊. l. cōpetit. §. i ſuma. ī. quod ui

aut dā ꝛ sic ꝫ ẽptor̃ .ctũ ad ipẽlā ñ dat nec ił tud nec illud. Sz certe vba illa posita i gl.ſ. ẽt ſi ipe nihil ſac̃ et c̃. pñt itelligi ipe.l. emptō ſi ué dito: edificauerat: ꝛ tẽ vez dic̃ oy. Jtẽ pñt itelligi ipe.ſ. vẽdito: ſi ẽpto: edificauit: tẽ vez dic̃ gl. ut.j.e.l. ñ ſolũ. §. monte ꝛ.l. vi fac̃. §. ram oiu. al legato p gl. Alij ſoluũt q̄ ꝫ logr̃ qñ ſit ł ra mis: ibi qñ ł ſtipite. Sz illo ẽ ꝫ.l. nā ꝛ ſi ramoſ co.ti. Alia ſo. ẽ q̄ ſit nũtiatio cā dāni ifecti a lić ñ: ꝛ iſtā ſo. ñ ꝓbat gl. Dy. ꝓbat eā ꝛ ꝓbaſ i l. fluminũ. §. Jtẽ apō iulianũ ꝛ. §. itẽ fund.j.ti.i. ꝛ ẽ vba. Alij dicũt q̄ ꝫ ꝓcedit directz ibi negat utile. Sz ꝫ ñ ẽ vez: q: ñ ẽ dr̃ia ut.l. act̃. ē. ō ne go. gel. Si g̃. q̄ris an bẽat locũ itōm ꝓ ope ſco i ābor: Aut q̄ris vtr̃ poſſit agẽ itdicto qō vi aut clā: ꝛ pōt ut.l. ſi alı̃. §. nōuim⁹ qō ui aut dā. Aut ꝫ itdco ꝛ tẽ aut cā dāni ſpellēdi ꝛ pōt ut ꝫ i ctia ſo. ꝛ.l. fluũz. §. itẽ ſeru ꝛ. §. itẽ apō iulianũ. aut alia cā: ꝛ ñ pōt ut ꝫ i ult. ſo. Op. q: arbō ẽ i ſolo ꝛ ſic tex. vr̃ ſibi ꝛn⁹. So. glo. q̄ ñ ẽ i ſolo ut ibi ppetuo pmāeat. Cōtra ꝫ vr̃ ē. px. §. nā ẽt i bis q̄ trabũt a ſolo bẽt locũ ꝫ edictũ. Jdeo dy. dic̃ i ſolo. i. circa ea q̄ ſz cōmu nẽ uſũ ꝛ ꝓpoſitũ edificāt; ilepabilia ſt̃ a ſolo ſi ue fiat edificādo ſiue deſtruẽdo. Et ẽ ꝫ arg̃. q̄ ſi aliqs alicui. ſcioerit ueſtes ñ uideat feciſſe iu ria i ꝑſonā q: dz itelligi i ꝑſōa. Dẽ circa id q̄ ſit ilepabile a ꝑſona: fac̃. ē. de bis q deic. l'effu. l. i. §. ſi ãt vba. Jnno. ꝫ ex̃ ō ſẽ. excō. c. nup. Di cam. j. de publica. l. liciatio. §. q̄ illicite.

Si qs edificiuz. Reficiẽs nouũ opus ñ nuntiat. b. d. Op. cā dāni ifec ti repellēdi pōt nouũ op⁹ nũtiari ut. j. px. §. nũ tiatō. So. gl. fatet ꝫ rũ. Jntelligo iſtā gl. q̄ pōt nũtiari: ꝛ ille dz pareꝛ ne imineat piculum.

Quero vtr̃ reficiẽti poſſit nq̄ũ op⁹ nũtiari: ꝛ ꝫ ẽ caſus fz lr̃az reficiat q̄ nō. Dy. dr̃mat i ꝫ rũ q: vr̃ ꝛficiẽs de nouo facẽ: ut. l. i. §. deide. j. de ri. g̃ ꝛ c̃. pẽa. domus refecta alia dom⁹ ẽ ut l. iter ſtipulāt̃. §. ſacrā i ſi. §. de vbo. obli. g̃ pōt nũtiari: ut i. §. op⁹. Et ſic ñ eẽt bona lr̃a reficiat ꝛ ꝓbaſ q: i tex. legi: ſz ueti ibſtinẽdo ꝛ c̃. ꝛ ſic ō ſbſtinẽdo ſi de facẽdo de nouo. Pro ꝫ.j.e.l. de pupillo. §. ſi qs riuos ꝛ ibi dicā: q: ẽ ſpāle ibi ꝛ i.l.q uiā cū gl. j.e.ꝛ ibi ẽt dicā. Cōtra dy. ꝛ ꝓmā ſuā rōez. Dic̃ ipe ille q refic̃ vr̃ de nouo facẽ ꝫ. j. de iti. actuq; ꝓua. l. iij. §. ꝛ reſicẽ. Vl. ſ uz ꝫrietatẽ ſoluit i.l.i. §. plı̃. ē. ō mor. iſe. Pōt n. refic̃ aſſumi large ꝛ ſtricte ut ibi nō. Fac̃ qō dicim⁹ de vbo reddẽ. j. de vbo. ſig. l. vbuz rddẽ dr̃: q uicquid dixi de vbo ꝛpetēdi. ē. ſolu. ma. ſup rubrica poſſ; ꝫ dici.

Siue autẽ itra. Siue icinitate ſiue ex̃ ſi at op⁹ ꝫ locuz opis noui nũtiatō. Quero quō ꝓgnoſcā nullaz a caſtro. Breuiẽ nulla ẽ q̄ ẽ extra muros ciuitat̃: ut. C. ut ruſticāi ad nllā obſe. cuo. l. i. li. xi. Ciuitas ẽ q̄ muro ci gić ut. l. ij. de vb. ſig. ꝛ l. c. ſi ciuitas de ſẽt. excō. li. vi. ꝛ ibi ē nō. Jo. an. i nouella. De caſtro ẽ mus. C. de ſũ. li. l. gcũq; caſtroz li. xi. fac̃ ad ꝑ dicta. ē. de li. ag. l. i. §. ꝛ dicem⁹ i. l. pupillus. §. urbis de uerbo. ſig.

Nunc uideam⁹. Ex cā triplici nuntiaſ. ut ꝫ ſbijcit ꝑ exẽpla. b. d. ꝓſeq; ad. §. iurl. Op. j. de acq. re. do. l. quāuis ꝛ ō flu. l. i. §. ſi i mari. So. ut i gl. q̄ icipit. ſ. ꝓuato. Quero ubi icipiā ponẽ exẽpluz dicti. Quedā gl. q̄ fuit additō dic̃ ibi aut ſi q̄d ꝫ. l. ꝛ ē. ſz ñ ẽ vez q: oēs. ll. ibi allegate i gl. loquūt qñ edifica tur i ꝓuato: ſz poſſes ſuſtinẽ q̄ licz edificet i ꝑ uato: tñ ꝫ formā traditā a. l. Jdeo nũtiaſ cā pu blici iurl. Mel⁹ ñ eſt q̄ icipiat ibi ſz ſi i loco.

Ultio nō. i v. q̄ ſi i mari. Qñ nũtiato: ẽ i ma nifeſta calūnia ſperniť nũtiatō. Jtẽ fac̃ an cā ſit ſerēda i nũtiatōe. dixi. ē. i ꝓncipio. l. dic ut ibi. Bartolus.

Juris noſtri. Hic icipit dicẽ q̄ ꝑſoe nũ ntẽt. Op. q̄ ẽt ſi ñ ꝓtinz: ut. ē. i ꝓn. l. So. ibi allegabat ad ſe ꝑtiere: ꝛ ſic erat dubium ut glo. dic̃.

Uſufructuarius autẽ nouũ. Legaz iſtũ §. cuz. l. ſequẽti: ꝛ cũ. l. q uiā. j. e. ꝛ bf̃. b. d. cum l. ſequẽti. Uſufructuar⁹ extraneo, ꝓcuratorio noie dāi nũtiat nouũ op⁹ dño ñ: ſz pocũt cōſer ſoriam itẽtare. b. d. poſito cāu i t̃minis uide. l. q uiā ꝛ bf̃ dic̃. Qui ꝫ fuituté vie fficiẽti ñ nun tiat nouũ op⁹: ſz ſi ipediaſ ꝓſſoriā itẽtabit. b dic̃ ſz vam lec. Añquā ueniam⁹ ad apparatũ uideam⁹ rōez. §. uſufruc. ꝛ q̄ ẽ rō q̄ pōt nũtiare ꝓcurator noie dāi: ꝛ ꝓpio ñ: ꝛ dic q̄ ſi ꝫ dāi um ſz t⁹ uſufruc. qō de facili pōt admitti: ut. l. corruptionē. C. de uſufruc. ꝛ ſic q: ꝫ ius debi le ñ pōt ſuo noie nũtiare. Sz q̄re ꝓcuratorio noie pōt: dic q̄ eo ipo q̄ ꝓſtituit cũ uſufru. vr̃ cũ facẽ cuſtodẽ ꝛ ꝓcurat. gñialẽ i illa: ut ꝫ nō. ꝛ ē. uſuf. quẽadmodum ca. l. i. i ſi. ꝛ. l. ſe. ꝛ ꝫ tenẽ mẽti. Formo ubi. q. ſcio q̄ actio pōt cedi: ut l ti. de bere. l'acti. uẽ. ꝛ ẽt offĉm iudicis ut. l. q̄ ſi minor. i ꝑn. ē. de mio. ꝛ. ē. de admi. tu. l. ſi mi nor. Et ẽt obligatio nāl̃ pōt cedi: ut. l. ſi eius. j. ad trebel. Sz q̄ro ſũ creditor: bẽo l' igredien di i ſũdũ debitori mea auctoritate an poſſũ ceō re: ꝛ neſcio tex. i mũdo q̄ melı̃ faciat q̄ tex. iſte cũ ꝫ ſit ius q̄ ex̃ iudicũ exerceꝛ ſit ꝓcurator i rẽ ſuã ut ꝫ. Quero q̄ ẽ rō b⁹. l. ſi ãt q̄ dño ñ poſſũ nũtiaſ. ꝙ: q: ꝫ dñm bẽo alia remedia q̄ ꝫ cẽncũ. Et vide gl. q̄ icipit. l. oio q: ꝛ pluri bus. Dño dy. repbẽdit iſtā gl. q: illis mōis eſt ſibi ꝓſulũ ꝫ alios qb⁹ ꝛ ꝫ dñm. Sz iō eſt q: ꝫ ſtumẽti ipm ꝓcurator ñ pōt nũtiare cũ ꝫ eus ñ pōt uenire ꝓcuratorio noie ipſi⁹ dñi: q: ſic ipſe met dño videreť libumet nũtiare: ꝛ iſtō ẽ tenẽ mẽti: q: ſi tu es ꝓcurator ł rctuā ñ poſſes ꝫ do minuz illo iure uti. Pone ceſſi tibi oia iura q̄ habebā i re ticij. poſtea res ticij puenit ad me an tu ceſſionari⁹ poteris agere ꝫ me. Et ſalua melioꝛi deliberatione h vr̃ tex. q̄ non. Sed q̄ liter ſubueniť mihi: dic actōne ex eo contractu ut. l. ij. peruenińe cũ alijs. §. ē. de bere. l'ac. nẽ.

Sz an actoz utilē quā hēs ex cessione posses
itētare ꝫ me cedētē. Iz directū ñ posses: ut. ē. di
xi: ꝫ. sic: ut. ē. de rei uē. l. si culpa ꝛ ibi nō. ꝛ p
dy. de re. iurī. c. p possessoz. li. vi. i. q. v. circa fi
nē: Iz q̄dā glo. uideat dicere ꝫ male. C. ō be.
uel ac. uen. l. emptoz. Et p b dico q fructuari⁹
nō bz utilē ꝓfessoriā. p seruitute: q posset eā in
tentare ꝫ dūm q negat tex. hic. Unde falsa est
opinio quozūdā q̄ feruat. ē. si usufr. pe. l. i. ꝑn.
Facit ad. b. j. e. l. i. ꝑuinciali. §. pe. ꝛ nō. hūc tex.
q dicit ꝑcuratōi noie nūtiat ꝛ facit. l. plane. ē.
fa. ber. quā tene mēti dixi. ē. e. l. §. nūciatio.

Uēio ad ꝫria op. q suo noie possit cū ꝑcuratō
l rē suā bēbat utilē: ut. l. ex legato. C. de lc. ꝛ l.
emptoz. de here. uel ac. uē. ꝛ sic vī q noie suo
possꝫ nūciaꝛ. ꝰ q illō q bz utilē noie suo nō ē
uez nisi i cāibus ſpalibus nōtī l. i. i. C. de acti.
ꝛ obli. ſz hic ñ ē de illis q dāt ibi. Itē op. q
fructuario ꝓpetat b iterdictū: ut. l. is q i pateꝛ
§. fi. cū ll. seq. j. q. nī aut dā. ſo. aliud i illo int
dicto q̄ i isto dixi. ē. §. i. Itē op. ꝛ nūc intro
glo. magnā dī hic q bz agere ꝓfessoria. Lōtra
ō. l. repeti. §. fi. ē. quēadmōm usufruc. amit. ꝰ
itelligas edificiū tē q rel nō fit mutā secuī si sit
mutata: q tūc ōberet agere de dolo uel ex testō
ſz vī q nō agit actione de dolo cū posset agere
ex testō cū actō de dolo nō ꝓpetat cū alia actōe
ut. l. i. ē. de dolo. So. ut nō. in ultīma so. gl. aī.
i ultia gl. i. l. ꝛpeti. §. fi. ē. quēadmōz usufr. amit.

Deide op. ō. l. i. §. idē iulian⁹. j. de remiſ. bu⁹
ꝫrii timore sūt plres solutiōes i gl. Et una ē q
ibi utilis hic directa: ſz illud ē ponere. l. uerbū
q: ñ differūt util⁹ ꝛ directa. Alia ē q ibi cepe: at
uti hic nō: ſz certe hic ceperaī uti. tertia so. ē q
illa itelligaꝛ fm istā. ꝛ ista ē bona fm dy. datur
alia so. a glo. ꝛ ē ut q̄dā noua lec. ꝛ nō bona. di
cit glo. aut fit in loco uicino op⁹. ꝛ tūc pōt nūcia
re cē. ꝛ ui de glo. ibi. Alii dicūt sic distīgui: sed
istud nō ꝑbaī lege ꝛ p istud min⁹ posset usufru
ctuari⁹ ubi bz ius q̄ ubi nō bēret ius. ꝛ adv te
q: ista nō ē ꝓba so. ꝫrii: ſz magīl noua lec. falsa

Itē extra glo. op. usufructuari⁹ bz ius i re: ut
l. eoz. j. ō dā. ifec. ꝛ. l. i. de usufruc. Item dñs in
ꝑdio i q⁹ qs bz usufruc. nō pōt aliqd noui face
re: ut. l. ex usufructu legato. §. bac ratiōe. ē. de u
fruc. ꝛ si bz ius in re rōe sui iuris nūciat: ut. ē
e. l. §. nūciatio fit el. ij. Dñs Ja. ō are. dicit fate
or: ſz q̄ñq; edificaī a uicio ꝛ usufr. nō ꝑiudicat:
ſz ꝑiudicaī dño. ꝛ tūc suo noie nō pōt nūciare:
ſz ꝑcuratorio noie sic ita logī bic: ſz si a uicio l
a dño edificatur: ita ut usufructuario obſit tunc
suo noie pōt nūciare: q: pōt petere cautionē: ut
l. q bona. §. ꝛ supficiariū. j. de dā. ifec. ꝛ sic tenꝫ
Ja. de are. ꝛ Ol. p distinctōz satis lōgā quam
nō recito: q: nō ē uera. ꝛ nō dicit pl⁹ in effectu
istud bñ bz apparētia: ſz cō istū tex. q: ꝛ iterest b
usufructuarii opus nō fuisse factū: ꝛ sic ſtebat ō
teriō usufruct⁹: ut i si. bu⁹. §. ꝓtea istud ꝓbaī
ex dictōe aūt dū dicit usufructus aūt ꝛ ista ē ad
vſatla ꝛ sic ad vſaī ꝓdictis q̄ licz ad eū ꝑtineat fi
ñ sud nōe pōt nūciare. Ad rōnē Ja. de are.
ꝰ. ſ. q q bz ius ꝛ re pōt nūciare uez ē nisi sit ō
bile ius ꝛ ō facili pitur ut ē usufruc. ꝛ nō. j. e. l.
de pupillo. §. ipositiuā ꝛ p dy. i. q̄dā addītōe. et
nōt glo. j. ti. i. l. q bōa. §. i. facit q̄ nō. ē. ō pig.
ſz an uie ꝛ iō sto cum glo. Sz op. q: q nulluz
ius bz pōt nūciare: ut. ē. e. l. i. i. ꝑn. So. ibi du
bitabaī hic erat certū q nullū ius bēbat nisi u
fruc. Uenio ad. l. q uiā ꝛ op. de. l. q uiā ad
l. si aūt ꝛ. §. usufructuari⁹. So. ut glo. q: hic lo
gī i fuitute ꝑdali. l. q uiā i fuitute reali. Ad
istud op. q q bz realē pōt nūciare: ut. l. ō pupil
lo. §. ipositiuā. j. e. ꝛ de f. ur. ꝑ. l iter fuitutes ꝛ
l. si sorte §. sciēdū e. §. ult. ē. si ſeui. uē. Tiore
bu⁹ ꝫrii sūt plres solu. una ē hic q̄ pōit in. l.
ista si aūt. ꝛ eā tenebat ꝺu. ꝛ dicebat nō distīn
guo fuitutē urbanā a rustica. Sz ꝑdiū urbanū
a rustico: q: i ꝑdio urbano bz locū nūciatō i ru
stico ñ: ſz ista reꝑhendīt p glo. hic i ſi. ꝑ. l. i iudi
cio. ē. fa. ber. ꝛ uide glo. ibi dū dicit: ſz bu. dicit
si bēat quis tē. alii nō distīnguūt ꝑdium urba
nū a rustico sed seruitutem urbanam a rustica.
Et banc. so. ponit glo. hic in. l. qui uiam ꝛ boc
etiā tz glo. in. l. i. in ꝓin. i si. mag. glo. ē. e. ꝛ. l.
de pupillo. §. ipositiuā. Et azo i ſuma buinſ. ti.
ꝛ etiam dy. dicit rōnē q̄ ō sit fauoze agtoꝝ ita
nō. i. l. q uiam. Sz in bac. l. queriē de rōne et
rūdeī. ſz ista rō vī q̄ tex. in. §. ſiue aūt in. l. i. ē.
e. ꝛ in. l. in iudicio. ē. fami. hercī. et gl. reſpon
det ad. l. i iudicio q ibi loquiī i urbana: ut ibi
nō. ſz nō plz mihi ꝛ ille tex. ꝓdit dy. ꝛ glo. q:
ibi dī fūdus ꝛ itelligī fm cōem usū loq̄ndi de
rustico: ut. l. locus ꝛ. l. fundus. j. de v. sign. daī
ꝛ tertia so. in. l. qui uiā. aut q edificat ꝓiteī ſerui
tutē bre nūciātē. nel b ꝓstat et pōt nūciare aī nō
ꝛ bāc tenet Rof. in' libellis suis ꝛ Ray. de for.
ſz mihi ñ plz q: i hac nūciatione nō requirit q
ab itio sit certū i⁹ nūciātio: ſz sufficit eē dubiū:
ut. ē. e. l. i. i ꝑn. et nō. ē. §. ꝓio. alii dicūt q uici
no pōt nūciari dño nō. et ista so. pōit in. l. qui
uiaz et bic in si glo. et uide banc glo. Et ista so.
vī tenere glo. i. l. inter ſeruitutes. ē. de ſeruī. ur
ba. ꝑ. ſz glo. posset cātare quātū uellet: q: so. est
ista ꝛ. §. ipositiuā l. ō pupillo. alia so. ē quā tz
mar. q ſpeciale ē i fuitute luminū et oneris ferē
di. et uide eā i glo. l. qui uiā i si. glo. ſz ista so. nō
ē uera p. l. i iudicio fami. her. q̄. de ꝓdictis qui
q̄ so. nīla ē va. Erit q̄. so. va opi. bul. q̄ hic itel
ligaī edificat. ſ. reficiēdo. l. i. ffomat. et tex. optie
dicē dū dicē uiā edificat. ꝛ uide istā gl. i. l. qui viā
et icipit reficiēdo b. et bāc tz Ja. ō are. et Ol.

Sz ꝛ. j. de iti. actu q̄ pti. l. iij. §. b aūt et se. So.
dñs pōt nūciare ffīcēti uiā: ut ibi ſz ille q bz ui
az ñ pōt nūciare dño: ut b et hec ē vitas. Sz
ꝛ q: ēt reficiēti nūciaī: ut dixi. ē. i. §. si qs edifici
uz et ibi dixi. So. ſpalc ī uia fauōe agtoꝝ sic in
riuis: ut. l. ō pupil. §. q. riuos. Quēo an alias
actōes ꝓ re pōit iste fructuari⁹ itētare ꝑcurato
rio noie. certe sic: ut nō. i. d. l. i. i fi. ē. usu. quēad
modum ca. Sed an usufructuarius teneatur

ōfēdē ꝫ aliū agētē i iudicio tex. vī q̄ ñ. ē. ō fui l. fi. qō ē mirabile cū ħ nūtiatio sit q̄dā defectio: ut. ff. eo. l. nā reipub. Sz dicā. ff. tī. ij. l. apud me battū. §. fi. Sz an fructuar⁹ possz ꝓleq; nuntiatōē: certe sic casus ē i hac lege: si ät ibi neq; n. sic adv̄sus vicinū z ē. cū gl. ibi posita sup verbo ius ñ cē. exq̄ nō. q̄ p̄ nūtiationē cōpetit q̄ō actio i fēm: q̄ peto nūtiationē meā ꝓfirmari: z il li ius ñ cē alt⁹ edificare de q̄ dicā i. l. de pupil. §. q op⁹. Itē qō i ēphiteota z feudatār: v̄ ista pñs suo noīe: ut. l. ff. pr. §. penul. Et ät pro curatorio noīe dñi si dño noceat arg. h⁹. l. z est expssū. ff. tī. i. l. ħ amplī⁹. §. q̄situ. Itē qd i colono z iglino: v̄ sec⁹ ut. ff. l. pr. i fi. dic ut ibi dicā. Sz c⁹ expēsis ħ faciet fructuar⁹: z ꝑ expensꝫ dñi si ē magna ipēsa: ut i. l. bacten⁹ de usufr. vñ ad eū ptinz cura z solicitudo ꝓsonal⁹ ut ħ z. d: i. i fi. usufr. quēadmodū ca. Sz expensa dñi sic dicam. ff. tī. i. l. dāni⁹. §. ci c⁹ z. l. iter fructuarium z de publ. l. cotē. §. fi. z credo q̄ possz a domino petere expēsas añq̄ ꝓcēdat: ut. §. man. l. si vo. §. fi. Quid i plato ecclie ul' alio rectore ecclie: dico idē q̄ rē ecclie i⁹ ecclie non pōt suo noīe petē: ꝫ noīe ecclie l' ꝓuētus: ꝫ platurā l' rectoriam peterꝫ suo noīe sic ħ usufructuar⁹ vēdicat usufructū suo noīe: ꝓbat ex̄ de testi. c. ħñtū li. vi. z Inn. in ex̄ua. q̄ icipiebat ad ħ. Fac qō nō. ꝓ Inn. de off. or. c. q̄rēte i. iij. gl. et de vbo sig. c. abbate. p ħ pōt non soluz rector. ꝓpius ecclie ꝫ supior ut eps l' alius tex. z gl. nō. C. ō sa. san. eccle. l. scimus quod ēt canoniste tenent.

Bar.

i **N prouinciali.** Etiā dicit glo. q̄ ē additio q̄ ħ icipit tractare i q̄bus loc⁹ nūtiar. Verūs dic q̄ ꝓseqū eandē māz. s. q̄ ꝓsone pñt nuntiare: z era dubiū an dñs provincial' possit nūtiar. rōem dubitatōis dic glo. ff. l. pxia. §. nuntiatō. q̄ icipit tractare i q̄ loco possit qs nuntiare.

Si uero i loco cōmuni.

Būsitium h⁹ edicti ē exordiarū i sbsidium introductū ió cessat vbi hz locū ordiariū. h. d. iste §. z hz tres p̄cs. Ñaq; vnus ex socijs vult nūtiare cū vicio z loḡt p̄n. vsq; ad v. plane. Ñaq; vult vnus ex socijs nūtiare socio ꝓ damno qō dat i re cōi z loḡt v. plane. z q̄nq; vult nūtiare ꝓ dāno quod dat i re ꝓpa ex ope q̄ edificat i cōi z ħ dic. v. q̄ si socius. Ad declarādū ista l. icipia a q̄dam qōe glo. z q̄ro q̄n ꝓpediam op⁹ p actōez cōi diui. z q̄n ꝓtorē: z glo. nīdz duo h⁹ modis l' trib⁹: z gl. hr̄ diūsimode. Et q̄dam hñt cū ñ negat me ꝓsorē vl' ꝓtorem ul' officio iudicd q̄n ñ fatet fm Jo. z ē. Sz certe ad hoc ut hēat locū cōi diui. l' officiū iudicd itelligat q̄ fatet me ꝓsorē vl' si negat q̄ sū i pōne. alias si ne garz z ñ cēt i pōne: tē ñ hērz locuz nec actio nec officium pretor: vt. ō. fa. hercil. l. i. z ibi glo.

Alij hñt glo. alio modo. s. iudicio cū negat me ꝓsorē. l' p ꝓtorem q̄n fatet z sp itellige eodē mō s. q̄n ñ fatet erā i pōne. Alia expositio i gl. ē q̄ cludit q̄ p re i corporali ħ locum cōi diui. q̄ vī falsū: ut. l. arbor. §. fi. ō. cōi diui. z. ff. ō aq̄ quot. l. lucio: Luciꝫ possz dicē q̄ ibi loq̄t de uti li. ꝫ vtl' cū sit exordiaria bācñ excludet ut. ff. di eam. Tu dic q̄n fatet me ꝓsorē q̄ cōi diui. iudicium z officiū iudicd hz locū eodē cāu. nā possū eligē duplicē viā. ꝑ possū itētare iudiciū cōi diui. z iudex ꝑ diffinitiuā sniam eū. ꝓhibebit edificare. Secūdo possū iploare iudic officm q̄ deseruit actōi cōi. diui. itētare l' itētande ꝓ quod iudex ꝓhibebit. ne iteri edificz l' nouitatem faciat z ita loḡt ħ z ita eodē cāu locū hz: ut. ff. cō muni diui. l. fabin⁹. nā ꝑ solā actōem cōi diui. ñ excludet nūtiatio ex ħ edicto q: ibi habeo ne cesse ꝓbare de cōmunione z sic plus grauor quā ħ ubi sufficit solū edificatū. ꝓbare p⁹ nūtiationē. Et ió cōpetit officium iudicd q̄ō defuit actiōi cōi diui. itētare l' itētande ꝓ quod ꝓhibebit ne iteri edificz: z si edificabit eodē officio faciet destrui tāquā nouit attētatū lite pēdēte ut. ff. di cāi q̄ officio erat sufficiēs eadē ꝓbatio q̄ i nūtiatōe ex ħ edicto. Op. dicit ħ q̄ hz officiuz ꝑ toris ñ pōt nūtiare. ꝫ q: unusq̄sq; hz officium ut. l. de pupillo. §. meminisse. ff. eo. Glo. solut z vī ñ bñ dic̄: q: non repit q̄ istud officiū opet destructiōem: ꝫ p actōem cōi diui. z di. l. i re cōi §. fi. ubi ħ exꝑsse dic̄. Per officiū q̄ iudicd ħ fit ibidītio ne ꝓcedat: ꝫ p actōm sit destructio. Vel alit sustinēdo gl. z bñ q̄ ñ fit ꝓhibitio ni si edificēt alia ꝓhibet iudicd officio: z si edificatum erit pōt ꝑs petere destrui officō iudicd. ad quē ptinz reuocare i pristinū statum q̄quid fm cēt lite pēdēte: ut ar. de admini. tu. l. cbirographꝑ. §. i. z ex ut lite pē. p totū: z i ħ iudicio non cognoscet nisi an fuerit edificatū p⁹ ibidītōem z ita loḡt ħ. possz ēt pe petē q̄ destruat p actōnē cōi diui. z tē i ea cognoscēt de cōmunione. Et ꝫ ħ sit sat' vez i sc: tñ clar⁹ q̄ ad ħ ꝫuū dixi: q: officium iudicd de q̄ loḡt ħ ē illud officiū qō defuit actioni q̄ ē ordiaria z ió excludit nūtiatōem q̄ ē exordiaria: ꝫ officiū de q̄ loḡt i. l. de pupillo. §. meminisse ē exordiarium ió aliud exordinariū: ꝫ nūtiatione ñ excludit: ut. l. quēadmodū §. magistratus. ō. ad. l. aquil. Cōtra istud op. actio ꝓfessoria ē ordiaria q̄ ista actio ñ potit bēre locū ubi hz locū ꝓfessoria quod ē ff. l. i. §. fi. eo. z. l. et si forte. §. sciēdū si fuitus uēdi. et. l. de pupillo. §. ipotitiā. ff. e. et. l. int fuitutes de ser. ur. ꝑ. Glo. dic dic ut i. l. trebati⁹. ff. tī. i. hen dixi tibi et dy. ibi ponit i. l. i. §. i. et bī ista ē ueritas q̄n auxiliū exordiarium ē mihi utile q̄ ordinarium ut q: minꝰ grauor: et tē possū nti extraordinario ut ħ et. l. i. i fi. ō. e. et z ió q: ħ i actōne cōi diui. ñ grauat q: ñ negat cōio l' ē i possessiōe z ē officō iudicd ō q̄. ō. dixi ñ grauat i. ꝓbatōe ꝓ q̄ i actōe ió excludit illō ꝑ istō et ió si nō hērz copiā iudicd nisi cū magna difficultate: vī index a diu⁹ onegarz offi. nūtiaz pōt z bēbit ħ edictum.

Oppo. z uidet q unū ordinarium nō tollat extraordinariū: q3 possuz mea auctoritate qñ edifi caī in meo dstruere: z hēo aliud. ſ. interdictū uī ui z tñ unū non tollit aliud. dic q qñ unū est ordinariū aliud ē extraordinariū: z utrūq3 ē iuris ordinarij tollit extraordinariū. Sed qñ extraordinariū est satis tunc ordinarij nō tollit extraordinariū. ar. l. equissimū. ff. de usufructu. z. l. nō ē singulis ff de iurisd. z sic intelligat. l. ff pupillo. §. memisse. ſ. c. Oppo. de. l. etiā. C. si tutor uel cura. inter So. aut ppetuā ira cūdez ordinariū z extraordinariū. z tunc unū tollit aliud: secus si contra diuersos. Sz opp. de. l. propandū in fi. C. de iud. So. glo. dicit ſpāle in iudicijs. sed nō ē vm fm Bi. z ē so. glo. Sz. l. si pater. C. q3 prouoca. ñ est ne. z. l. fi. C. si a iuer. rem iudi. Sed parcat mihi Bi. qui capit glo. aliter qz dicat: q3 glo. dicit qñ perit instantia tūc remanet actio salua Sz reū. itez z agere potest Sz tutorem: z qa instantia ē modici piudicij ñ stituit maiō: ut. l. ppādū. §. fi. sed qñ actio salua nō remanet: q3 tūc restituit cū tractet de magno piudicio nō obstāte q3 posset habere regressuz Sz tutorē. Opp. de. l. de pupillo. §. mem nisse. ſ. e. So. iterdictuz uti possidet uenit per qndā ſsequētiā ut destruat opus. sic qñq3 ordinariū uenit p ſsequētiā: z extraordinariū pncipaliter: z tūc nnū non tollit aliud. ff tenet Ja. ff are. In Srio de pfessoria. ar. l. t. in ōn. cū glo. sua. ff. si usufruct. pe. fz hīc i coī diui. ul' officio iudicis pōt ad hoc directo agi q demoliat. ut. l. sabin'. z. l. iter seruitutes. Breuit ergo cū qrit qñ cōpetunt tūc duo auxilia an unū tollat aliud. dic si sunt duo auxilia ordiaria ut hic p Bi. et. l. qō i heredem. ff. eligere. de tribu. z. l. nemo ex his. §. quotiēs. ff re. iu. z. c. null' pluribus de re. iuris. li. vi. z ibi p Bi. Si uero sunt duo auxilia extraordinaria. z tunc aut ppetunt ad diuersa: z tūc nō tollunt nec electōe nec origine: ut. l. q bōa. §. sigs opus. ſ. ti. pxi. Si uero ppetunt ad idez et tunc aut unū auxiliū ē famosum aut non. si unū ē famosuz: z tūc tollit p aliud nō famosum: ut. l. i. §. ait pretor. ff. de dolo. put ibi loquit de resti. in i re. Si uero nullū ē famosum. aut unū extraordinariuz succedit loco ordinarij: z tūc tollit aliud mere extraordinariū: ut hic put loquit de officio pretoris qō succedit in locuz actōis coī diui. ut hic fm u. rū intellectū. Si vo utrūq3 ē mere extraordinariū z unū p aliud nō tollit. ut. l. quēadmoduz. §. magistrat'. ff. ad. l. aq lia. z. l. ff pecoribus. C. ad. l. acquil. z. l. de pupillo. §. meminisse. ſ. eo. p ut ponit tres mōs nūciandi. Tertio casu qndo unū ē ordinariū aliud extraordinariū. z tūc aut extraordiariū ē inuētū cā iuuandi ius cōe: et tunc ordinariū nō tollit extraordinariū. ut. l. i. §. dixerit aliqs. ſ. de publi. z. l. i. §. p hanc. ff. de rei uendi. z ibi nō glo. Aut ē inuentū i subsidiū cā supplē di ius ciule. tūc aut auxiliū ordinariū est facti: z nō tollit extraordinariū: ut. l. de pupillo. §. memisse. i fi. cū sua glo. Si uero ē iuris aut unū est generale. aliud ſpāle: z nō tollit extraordinariū p ordinariū: ut. l. si legatari' de dolo. z qō nō. i. l. ij. C. de dolo. z dixi heri in. l. i. §. i. ff. e. ti. Si vo utrūq3 ē ſpāle z tūc aut auxiliū etraordiariū ē famosum z tūc idistincte tollit p ordiariū: siue Sz eundez siue Sz diuersos ppetant ut. l. i. in fi. cū. l. se. z seq. ff. de dolo. Si vo non ē famosuz tūc aut auxiliū extraordinariū est mihi utile' qz ordinariū: q3 faciliores. pbatiões i eo regrit: z nō tollit p ordiariū: ut. l. i. in fi. ff. e. ti. z si forte. §. i. ff. si fut. uē. z p Di. l. i. §. i. ff. e. z nō p gl. i. l. ultia. C. si aduer. res iu. z. ſ. ti. i. l. dāni. §. si ei q. Si vo utrūq3 ē mihi equalit utile. z tunc aut utile ordinariū ppetit ad id ad qō ppetit extraordinariū p quādā ſsequētiā: et tūc unū nō tollit p aliud: ut. l. de pupillo. meminisse. in fi. put logt in iēdi cto uti possidetis. z. ar. l. i. i pn. cum glo. ff. si usufruct. pe. z hoc tenet hic Ja. de are. Si uero cōpetit directo. z ad id daī ad qō extraordinariuz z tūc aut daī Sz diuersos: tunc aut sumit originē a negocio uolūtario: z tūc extraordinariū tollit p ordinariū. ut. l. cū mādato. ff. de mi. z. l. dāni. §. ēptor. ſ. ti. pxio. Si aūt sumit originē ab actu necessario: tūc unū non tollit p aliud. ut. l. etiaz. C. si tu. ul' cu. inter. Fallit i casu. l. pperandū. in fi. C. de iudi. z nō glo. in. o. l. etiaz. Si vo daī Sz eūdē: t tū: unū tollit aliud. ut hic. z. l. i cause. ff. de mino. z. l. qui bona. §. de illo. ſ. ti. pxi. Esset quezendum an supereueniēte accusante tollatur inqsitio. dicā i. l. si marit'. ſ. ō adul. Bartholus.

Supfician' qui hz utile dñiuz pōt nunciare nouū opus. hoc dicit. Op glo. ō. l. i. fi. ff. e. So. aliud i supficiario q hz ius psonale ō facli pituz ut ibi di xi. Itē op. de. l. qui bona. §. q dāni. ſ. ti. pxi. So. Ja. ō are qui tenebat illā opti. l. ō. §. fi. ff. l. pr. q cā dāni ifecti posset nūciar. fatet ptrariū. Ego ut ibi uidistis reprobaui dictū Ja. Que riī utz supfician' possit. pcuratorio noīe dñi nūciare. z Sz Ja. ō are. q3 sic. idē i feudtario z aliis silib' q bēnt plus iuris i re. ar. l. i. i fi. ff. eo. Sz qro an iqlin' possit. pcuratorio noīe dñi nūciar vī q3 sic: q3 ad cū ptīet custodire ne ius rei peat. ut. ff. loca. l. uideam'. §. itē. pspice. qz ibi vī fact' pcurato: ut dixi i fructuario. ff. l. pxia. Contra riī dico p hūc tex. nec ob. qō dr ō custodia: qa custodit ō nūciādo dño qō alt' facē cū ipe ñ posset agē. ut. l. itē qrit. §. exercitu. loca. facit. ff. mā. l. si fideiusso. ud dic q custodit utēdo fuitute. ne peat. ut. d. itē. pspice. ff. si autē agēdo ut hic. aliud i fructuario: q3 ei plus pmittit. ſ. q faciat id qō dñs ō re sua faceret. ut. ff. usuf. quēadmodū ca. l. i. §. caueī. Et hoc dico q3 si in ūstro locatiōis dicēt q3 p illo tpe ꝺducto possit uti tāq3 re sua. q3 et hoc vī hīc mādatū. Idē si diceret q locatō posuit eū i locū suū. ff. ar. ſ. ad trebel. l. q qdsigē ta. Et hoc q3 ille cui pmittit admīstratio bonorū vī fact' pcuratō ad agēdū: ut. ſ. ō iur'. l. fz si unus. §. pcurator. z extra ō pcura. c. q genēaliter. li. vi. idē dico ō his q emūt redituz gabellaruz.

nl'aliud a coī:q: isti stati bñt ius ī re:ut.ī.ō lo. pu.fru.l.i.ī ideo tāḡ procuratoī coīs potest uti omni iure coīs sicut fructuarius ī superficia rī.ñ attēto an ista v̄ba sint ī ɔctu uel nō. Quero qs ꝑferī ī ista nūciatōe.an dñī.an bñs utile. an directū.ī qdaz dicūt q bñs utile:ut.l.si ꝓcu ratō.ō.ō.ꝓcu.ꝛ boe ñ ītēdo exaīare hic.nā illa bñt locū qñ utilis ī directa sūt ɔrie.sec' qñ diuē se:q: qlz admittit ,p iure suo.i.,p suo inteē.ar.l. iij.§.si ad plēs.ī.ō sepul.uio.ī ē expssum.ī.ti.i. l.iter quos.§.dānī.Sz an ɔ dñm potit nūciaī iste supficiar':dico q sic.cū bēat utilē:q: pōt uti contra dominum:ut.l.si culpa.de rei ven.ī dixi .ō.eo.l.i. in fi. licet quidam contra.

Si publico. Publici iuris tuendi cā ōnūciare oēs ciues pōt excepto pupillo ī suo.sed ,p ,pbo dāno po terit nūciaī pupill' cū tutōis auēte.ō.ō.us̄q; ad .§.nūd.i.l.ō pupillo. Op.de.l.ō pupillo.ī.e. ī ō popu.acti.l.multeri. So.istud oēs recipit li mitatōez:ī dic oms.ī.habiles. Op. dr hic q re: publice itest plēs admitti. Lōtra.ō.ō ,pcu.l.ñ tñ.ī.l.i.ī fi.ō exerci. Glo signat ī una gl'ɔriū.et ñ soluit:tñ soluī ī ꝑcedenti gl'.q: eligīt idoneor. ī boc fz Bi.si oēs ꝓtēdāt publicū inteē: sec' si oēs ꝓuatū:q: tē oēs admittēt:ut.l.ij.§.si ad plu res.de sepul.uio.nec obstat.l.non tñ.ō.allata.ī .ī.iudi.sol.l.iā.tñ.§.si tñ plēs.q: fuit una ꝑsōa ī q ꝑncipalit' ius obligatōis cadebat. ñ aūt plēs. Fozmo unā.q.aliqs nō ciuis uult ī publico nū ciare an possit Ja.de are.dicit. aut edificat qs ī uia publica:ī tūc qlz denūciat.ar.l.ꝑ agz.C.de fut.ī.ī.ō uia pu.l.i.§.fi.ꝑ totū. Si vo ī alio.tē ciuis tm ut hic. Quero qd si plēs eligīt idonei ɔcurrāt.q; ꝑtor gratificabit cui uolet:ut nō.ī.ō li.bo.exhi.l.ij.§.si tñ plēs. Quero nunqd sit v̄m boc si fiat ī quolz loco ꝑpublico.itelligo ō eo loco publico q ē ī publico usu:sec' si est ꝑdū ali qō fisci uel ciuitat':q: tūc ñ posset nisi q bret au ctoritatē igrediēdi uł agēdi a ciuitate:ut.l.nulli. ō.qō cuiusq; uniuer.no.ī.ī.nc qd ī loco publi co.l.ij.§.boc intēdictū.ī.l.ij. Itē qro utrū nūcia bit noie reipublice:an noie suo puto q ,pcedat si noie rei publice nūciet:ut.l.nō solū.§. si cū iu re.ī.e.tū.ubi vr' casus facit qō dicim' ī ōlator.ō. ō le.i.l.si fuū' plūs.§.pl.ī glo.q̄ icipit.ſ.fisco.ī .ī.de iur' fisci.l.fisc'.cl.ij.§.fi.uel melī' dicat se b'. facere tāḡ qlz ō pplo:ī b obfuat pratica.ī eo dē mō formabit index ſniaz ī euz. Itē qro an nūciatōez ceptā p unū al' possīz ,psequi puto q nō:ut.l.plīb'.ō.de ,pcura.potit tñ ei assistere ne colludat.ar.de iofficio.te.l.si suspecta cū sūlib'.facit ex' ō electi c.,pstōez ī de. Quid si edificat ī reb' eccle.dic sīqdē edificat ī loco sacro l'rligioso tē idē qō ī loco publico:ut.ō.l.i.§.nūciam'.v.ſz si in loco.ī ō iul.ī iur'.l.i.§.publicū. Siaūt ī re ec clesie,ppbana:tūc qlz ō eccīa pōt nūciare:ut ex tra ō re.ec.ñ ali.c.siqs pīlb'ɔz.ī ēt pīoni.ut ibi nō.ī.C.de sa.sanct.eccle.l.iubem'.§.sacre.ī ibi nō.ī ib' bz plus eccīa qs ciuitas:q: boc cāu ñ admittet nīsi sindic' ciuitat' ut dixi. Itē boc ca su admittetur supior ꝑlatus: ut dixi.ō.l.i. in fi.

E pupillo. Satis ē subtil iudicio meo et d inuit ibi.nō aūt aliē tē.q: admittaī pu pill' cū tutoris auēte.ꝛ.ar.l.lz.ō.ō ,pcur.ī.l.mu lieri.ī.ō popu.acti.ubi ī popl'aribꝰ nō admittit ,pcur.Nau' ꝛrij tiore sūt due so.una ē q nō pōt pupill'.v̄m est fine tutoris auēte.ī tāḡit ī fi.glo. q̄ icipit ō rigor'.ibi alij boc referunt.glo.dicit q ista lec.ñ ē bōa.ſz ñ reddit rō.sed rō ē: qa ī bis q̄ nō sūt ī admīstratiōe ñ opaī aliq̄d tutoris au toritas:ut.l.si.ō.de cu.fur.ī facē bñ.l.ij.ī.ō tit. ac.qs ꝑ.Est alia lect.ut nullo mō pupill' admit tī nisi sua itēsit.ī boc pōit ī gl.q̄ icipit.i. ptātem nūciādi.ī bec va. Op.qī ea q̄ ,pūt pupillo cū auēte tutoꝛ pupill' facer' pōt:ut ibi.de au.tu.in ꝑn.ī.l.obligari.ō.de auct.tuto. So.gl.q ,pstud bz locū qñ pupill' possidebat ī nūciabat simpli ci vbo:ī sic possessiōez pdit al'sec'.ī boc tz Ja. ō are.Alij dicūt simplicit q pupill' nunciaī nō pōt:q: posset eē sibi dānosū.ī boc pōit ī si.glo. qō tz gl'.ī bñ idē Ja.ō ra.ī Ol.ī Ray.ō for. ī ego post eos.Et si tu dicis ī quo possz sibi eē dānosū.dic q: ei cui nūciat si pateret dānū tene ret actiōe ī,factū:q: si nūciatio eēt frustratoria te neret ad inteesse p.l.rē quādā uenalez.ō.de do lo.Ja.de are.ī Ol.op.cū iste sit act' extraiudici alis.q̄ pōt fieri p ,fuū et pupillū:ut.l. si seru'.ō. ō pos.bo.So.ñ pōt:q: pupill' ledī.ut.ō.dixi. Itē cū nūciatio bēat vim cuiusdā ,puocationis ad iudiciuz:ut nō.ī.e.l.§.siqs ipsi iō nō ꝑmittit pupillo nec seruo sicut ꝑtor ad unū' coꝛ petitio nē nō facēt aliquē citari. Sz qd si ptinet ad p̄ uatū ɔmodū pupilli ī ēt ad publicū.dico idē.ſ. pupillū admittēdū sicut admittit ad accusandū oculores prie.ī.ō acc.l.ij.q: ſpicit ,puatū ɔmo dū ī publicū. Quēo qd de adulto.dic ut ī gl. quā tenēt oēs doc.ut tacꝛ p.l.ī pplarib'.ī.ō pu. ac. Sz ō.q: nō bz ltiaz ꝓsonā ſtādi.ī iudicio: ut.C.q le.pso.l.ij.nec auctas curat.sufficiat cuz b nō sit ī admīstratiōe:ut dixi. Nō ob.ꝑ. pueri ciā.q: ī ꝑsōa aduocati ñ ſbat iudicū.ñ ob.l. in popl'arib'.q: in illa post lit'.ꝓtef.q̄rit ſbi.ut.l.si cui de.v.ſig.ī iō cū ad eꝰ ɔmodū ptineat ē ī ad mīstratōe.ī iō auctas curī.ltiat eꝰ ꝓsonā.et b vr' ueruz ō iur'.ſz multū faciat ɔ qō nō.ī.ō accu.l. ij.ſz ibi dicā.ī bāc gl'.iduc Bi.q: miorbēat uo cē ī ꝓfitio ī electōe.ī ꝓstōe ſndici. Lōtrarium tz ī bñ ꝑ.l.ſpurij.§.i.ī.ō ōcu.ī.l.ad rē publicā.ō mu.ī bo.facit ī ſpe de ſndico.§.i.v.ſz cuꝰ etat.

Quēo si nō bz pupill' tutorē ī ōnūciat an ua let.et gl'.dicē q sic.nō ō rigore ſz ō eqtate.ī uide cā q̄ icipit ō rigoꝛe.ſz ō eqtate tē. Dicē ne ueruz ista.gl'.Ja.ō are.dicē q ñ. Credo tñ q gl'.posſit ,pceder dū tñ postea cū bz copiā iudicis et tuto rē nūciet q̄ nunciatio retrotrahēt.ar.ī.e.l.§.siqs ipsi. Ad rōz Mar. dicit q nunciatio pupilli faceret locum interdicto q ui aut clā.non huic.

Seruo. Lōtra in. l. iij. in ꝑn. ſ. qđ ni aut dā. Bto. dicē q ꝯtū ad publicā utilitatē nō pōt: ꝯtū ad ꝑuatū ſic. tamē ſz iſta ſo. ſit uera i ſe: nī credo q ſeruꝰ nūciādo facit locuꝫ iterdicto qđ ui aut dā nō buic. róz. diuēlitatis dixi. ō. l. i. §. nūciatio. ē alia rō q ibi ēt ſi ñ nūci areē hr̄et locū illud intēdictū ex eo q dā. iō ō ſa cili admittit glz ad nūciādū: qz ſolū q̄dā q̄litas iducit. z iſta rō vr̄ poni i tex. d. l. iij. Itē op. nūciatio ē defenſio: ut. ō. l. pr. ſz ſeruo pmittit defēſio. ut. l. fu. ſ. ō accuſa. z. l. ſi ñ dēdat. ſ. ō pēis. ꝙ q̄dā eſt defenſio neceſſaria: ut q̄ ꝛ cū expſſe dirigit petitō: z tūc loquūt ꝛria. rō: qz cū cītādo gs approbat eū ut legitiuꝫ reū. ſz q̄ē defenſio uolūtaria: ut qz ꝛ cū ñ dirigit peā: ut i cāu ꝓpoſito. tūc admittit ut ꝺ. qđ ē nō. Idē dico ō ex coicato q ñ admittit ad agēdū. z itelligo ō defē ſiōe neceſſaria: ſecꝰ i uolūtaria. cauſa ē hic. z nō. ꝓ In. ō excep. c. cū it. fac qđ dico ſo. ma. l. cū mlr.

Nūciatōez aūt. opis dz fieri in re pūti. nec regrit pūtia dñi. alibi eni facta ñ faci at locū buic intēdicto. b. d. uſq; ad. §. ſi plūs. Ui de gl. q̄ ꝓtinuat iſtū. §. t icipit dictū ē. ō. ubi nūci eſt z qꝺ. z qz. ō. ñ ſit plene expediť. qꝺ i ꝺ male cōtiuat gl. Nō q ẏba nūciatōis ꝺbēt ferri ad eū q ē ibi cū nūciat. Op. ſ. eo. l. ſtipło. §. opuſ. gl. bñ ſoluit ꝺ q ēt ſi nil ē ſcīm ꝺz locū iſtud edi ctū. ar. l. i. §. cepiſſe. ſ. ō polli. ſz gl. ꝛriā būiſt. ō. e. l. i. §. pōt. ubi dr̄ q ꝺz hr̄e iſtar opis. ſz gl. iſta bñ dicit z illa male. qz ꝺz hr̄e iſtar opis ꝯtū ad edictū demolitoriū. Pone q nemo ē ibi ubi ſit nūciatio noui opis. an ꝑiudicet. z gl. dicē q ſic. z q ꝑiudicet dūmō uēt i notitiā dñi edificāt: ut l. ūtē ueniūt. §. petitā. ō. ō pe. hēr. Sed q̄ro ſi ñ ſūt iſti niſi magiſtri lapidū an eis ſufficiat nūciarꝰ: et Oth. ānqu̾ gloſator dicē q ſic cū ſiat i re. z nūci aī furioſo z pupillo z aliꝭ: ut. ſ. c. l. i opis. ſz gl. repḥēdit iſtā opi. z dicit q donec puenit ad no titiā dñi ſibi ñ ꝑiudicet. gl. ſic ptrāſit. z Bi. Sed aliꝭ ut Ja. ō are. z Bl. dicūt q ſz ñ puenēit i no titiā dñi totū dz ōſtrui qđ ē fčz ꝑ nūciarꝰ. z ē ex ꝑſſū. ſ. u. i. l. int quos. §. dāni. ar. ſ. q ille q ē ig rāſ ñ ōligt: ut. l. gnālit. C. ō tab. z. l. ex maleficijſ §. i. ſ. de ac. z ob. q̄ ſi ſuit dñs ignorās ñ ōdt ō ſtrui. z iſta rō nō. i gl. ſz gl. ſtat alibi melꝰ dicit. z dicit q deſtructio ñ ē pena. ſz i expenſ̄ puēit q ꝛ tēpſit nūciatōez: ut tz i ſili. ſ. c. l. §. ſi pluriū z. ſ. c. l. edilꝰ. z hoc tz Ja. de are. z Bl. z oēs. Que ro utz dñs ꝑ iterē ſuo poſſit agē ꝯ fabros ſeu fabricāt. ō. Ja. de are. tz q ſic. ar. l. ſz i fi. ō. nau. cau. ſta. z. l. ſi ſcrꝰ ſeruū. §. ſi fornicarꝰ. ō. ad. l. aquil. Queit Bi. gd ſi fiat nūciatio generali ꝑuatōi. z vr̄ q ñ nocēat niſi puenēit i notitiaꝫ dñi: ut. ō. §. petitā. z q. alꝭ nēr edictū ē ōlictū. q̄ ñ ueīt in manꝰ. ut. l. ſi ꝑuratō ō ꝺdi. ide. cū ſtipłꝰ. ſz. ar. ꝯ. ſ. de doli excep. l. apud celſū. §. q̄ſi tū d. ij. z. ō. de tribu. l. ꝑuratoris. Sic q vr̄ di ſtīgui an hēat liberā uel ñ: ut. ō. l. ꝑuratoris. in ꝑn. ita dicat Bi. ſed ꝯtū ad nūciatōez noui opis ꝓtinz ñ dñ dicit: qꝛ i oparijs pōt fieri: ut. ō. dixi. ſz ipe Bi. dixerit iberēdo errori buꝰ gl. ſz ꝯtū ad alias proteſtationes. dicam in materia pro teſtationum. ſ. e. ō. ſiquis ipſi ꝓtori ꝛc.

Si qs forte i foro. Hūc. §. ſūma Op. z vr̄ q alibi facta nūciatō ualeat: ut. l. aut q alī. §. ſiqs cū denūciaſſet. ſ. qđ ui aut dā. Bl. dicē. fateō ꝛrūm. z ꝺ qđ ꝺz ñ nullꝰ ē moñti. Ue rū ē añq̄ ueniat i notitiā dñi. ſecꝰ poſtq̄ ſciuēit. pōam ꝙ iſta ſo. cē uerā ār̄e dicē ꝺ nūciatōz ſi tenē. z. ō. dicit tenēri: cū eodē mō ſit ibi quo hic. z gl. dicit q iō dicit. ō. tenēri: qz ut plūm opari bonuꝫ ſumētes ꝛſiliū ꝛſuerūt ſic dimittē. ſz vr̄ q iſtō ſit malū ꝛſiliū ſi vm ē q ñ ꝺz deſtrui donec ueni at i notitiā dñi. fz gl. ꝑcedētē. ſeq̄ꝫ g̃ opi. Rug. i eadē gl. ibi ſz ru. vr̄ ꝛc. z iſta ē uēa. z hāc tenuit gl. i. l. i. §. i. ō. e. Nō ob. l. aut q alī. §. ſigl. qz ibi ſufficit fieri abīte dño ꝯtū ē ad iterdictū qđ ui aut dam. ſecꝰ ꝯtum ad iſtud interdictum ꝺz eni fieri i re pūti. z fz ꝺ ē dria it̄ iſtā z ꝑcedētē. Iſta ē vitaꝫ. z ibi uidiſti q ñ li: gat niſi poſtq̄ puenēit i notitiā. ſed uerū ē quo ad ſpenſas. ut ibi dixi. z uidebitis. ſ. ſeq. §. ſed quero tenendo opi. glo. quid ſi tarde dñmūs reuertet̄ur. dic ut in glo.

Si pluriū res ſit. Nūciatio noui operi ex pte eiꝰ cui nūciaī ē i rē. z iō ſufficit ſi uni ō ſocijs fiat nū ciatio ex pte caꝰ q nūciat ē i pſonā. z iō ꝺbēt oēs ſocij nūciarī. b. d. cū. §. ſe. Dr̄ ꝺ q ſufficē uni nū ciari. poſtea dicit q ſi unꝰ edificat alīi ñ nocet. z ſic ſibi ꝓdicit. So. dic q alīi quo ad ipēſas ñ ꝑ iudicat: quo ad demolitōez ſic. z ꝺ. ō. gl. z ꝑ iſtā dixi q ꝺz limitari. §. nūciatōez. ō. e. l. Op. ō. l. ſiqs putāſo. §. ſi. ō. coī diui. Bto. dicē fateō q illō q unꝰ ꝑſtat ab alio recupat ſi hoc expediebat ſo cietati. Dz qūo potuit expedīr ſocietati edificaī poſt nūciatōez. cū certū ſit q ꝺz demoliri. So. i telligē gl. q potuit ſpnī nūciatio p edificatōez. ſed ſui teſtes ñ erāt. tūc cū edificātes puenieb̄āt ꝺ it̄ dicto z nolebat. ꝓbaī. mō redicrūt. z ſic ꝺz ꝓba tōes ꝯ ſocios ſuos. q̄ iſtuit ſocietati. ꝓcedēt i o pe. Ulrī. ꝓcedo z op. ō. l. i. §. pe. ō uē. iſpi. ſo. nūciatio ō q̄ logt. l. iſta eſt i rē z iō facta uni ꝑſo dicat omibus. ſz i. l. i. §. pēū. de uē. iſpi. nūciatio eſt i pſonā. z ideo ñ ſufficit uni facē niſi fiat om nibꝰ. z ꝺ tenē mēti. Op. dr̄ ꝺ q nunciatio ab uno facta ñ ꝓdeſt aliis. ꝯ. qz deſtructio opis ē i diuidua: ut. ſ. c. l. ſtipło. §. q̄ſitū. ſz i idiuiduis ſa tū unꝰ ꝓdeſt oībꝰ: ut. l. loci cōp. §. ſi fundꝰ. ō. ſi ſeruꝰ. uē. g̃ ꝛc. Breuit repio Ja. ō are. itelligen tē ſic. aut uult agē ad ōmolitōez. z tūc ꝓdeſt. qz ē ididua. ſi aūt uellet agē ad iterē ñ poſſet cū it̄ eſſe ſit diſibile. ſēp tñ intelligas q̄ ille q nūciauit agit ñ aliꝰ. Intelligit g̃ Ja. ō are. q nūciatio ſuf ficit illā facīēti ñ aliꝭ. ſed iſte dicē ꝯ tex. iſtuz: qz ne gatō poſtpoſita ſigno vli eqpollz ſuo ꝛrio: ut. l. legitioo. §. an g̃. ſ. de le. tu. z. l. in libello. §. i. ſ. ō cap. z poſt li. reuer. cū g̃ dicē oīb̄ ñ ſufficē. i. nul li ſufficē. dico q iſta. l. dz aliē itelligi ꝙ logicalī:

nec eq̃pollz ſuo ℨrio ut alibi i.l.ſi fu⁹.§.ſi pliuz. ſiqs cauſ.ꝛ q᷑ iſtud ſit vm pr. qa ſi itelligeret q᷑ nulli ꝓdeſſet. tūc cēt ℨ rōez p̃cedēt. §. Sp. iſte .§. vr̃ ſibi ipi ℨri⁹. dr̃ ḃ q᷑ oēs ꝺbēt nūciar̃: q᷑ alt̄ pōt br̃e ius nūciādi. alt̄ nō. qūo g᷑ potuit nūciar̃ g̃ ñ bz ius. Sꝫ. ꝛdet q᷑ iſpecta iuris permiſſiōe oēs poſſūt nūciar̃: iſpecta vtilate nō. pōe q᷑ oēs hūt ius. phibēdi an nūciatio uni⁹. plit alū. glo. dicit q᷑ ñ. nec aliq̃ allegat. dic ut. l. ſi cū uno. ff. de excep. rei iudi. uerū aliqui itelligunt. l. illā. ut gl. ibi. aut hūt eādē cāz defēſiōis. aut ñ. ſz illud ē i appellatōe. ſec᷑ i pincipali. ut. l. ſiq. §. fi. ff. de appel. Sz q̃ ē rō dr̃e ut hūc. §. ꝛ ꝑcedētez dic ut i gl. q: i ꝑcedēti ē i rē hic uez o i ꝑſona ex pte nā cātē. Deceſſit dñs relictis plīb⁹ filijs an vaſall⁹ dz iuraꝛ uni an oib⁹. iſte. §. facit q᷑ oib⁹. ꝛ facit. l. ſi cui⁹. ff. o uſuf. ꝛ ibi ē gl. bē gl. bēt latā i. ꝛ. coll. ſi de feu. fu. ꝓtouēl. c. oēs. Ja. o arc. format ali am queſtionem. ſint plures rei: an poſſint in eo dem libello conuenīri. et dicit ipſe q᷑ ſic. allegat auc. p̃nte. dixi plene in. l. iij. ff. de duo. reis.

Siqs ipi p̃tori.

Gl. q̃ttuor mōis. p̃ ſi aliq⁹ ult nūciaꝛ p̃tori edificāti ñ pōt: ſz dz. pre ſtari ſe ñ poſſe dñūciare. demū ſuito officio dz nūciaꝛ op⁹ nouū. ꝛ ſingeꝛ retro nūciatū. Aliq̃ ad ℨria uenīā. p ꝺclaratōe but⁹ lr̃e q̃ro cui dz fi eri hec. ptestatio. gl. dicit ei p̃tōi. ul corā uicinis. ꝛ ſic uidez q᷑ hec lect. ſubdidit i duas q̃ ē vtoz. certe q̃z pōt cē vā. pma q᷑ denūciēt ei p̃tori. ꝛ ē rō: q: ꝓuenīri ñ pōt: ut. l. nā ꝛ magiſtꝛ. ff. o iurſ. ꝛ. l. pa lr̃az. de iudi. ꝛ hec ē vā qñ o iudice oīno tiēt. Itē pōt fieri corā uicīs qñ aliq⁹ o iudice p babl⁹ tūct. ut. l ſi. C. de bis q᷑ p me. iudi. nō ap. ꝛ ita credo gl. itellexiſſe. Vlō q̃tuor. p᷑ nūciatio ñ pōt fieri p̃tori. ꝛ q᷑ dz. p̃tiſſari ei. ℨ q᷑ finito i pediūto dz nūciari. 4᷑ q᷑ retrotrahit ad q̃lz op. p ordiez. Ad pmū op. ꝛ vr̃ q᷑ hec rō nō ſit bōa. nā i nūcatōe ñ ē neceſſaria ꝓuētō i iudicio ut. ff. e. l. i. §. nūciatō. So. lz ñ ſit neceſſaria ꝓmiſſio p̃toris: tñ nūciatio bz uī cauſdā citatōis ſeu ꝓuocatōis ad iudiciū: nā ille cui ē op⁹ nouū nū ciatū bz neceſſe uēire ad ipetrādū rēiſſiōez. ul p̃ ſtare ſatiſdatōez al⁹ ōtrueret ſcīn: ut. ff. e. l. §. ſi is cui. vñ ſi ad iudiciū ꝓuocat ab eo iuſto aliquid extorq̃t. p᷑ hoc facit q᷑ nō. i. c. cū ſit rōna cēſ de appel. ſic g᷑ ñ pōt ille ad iudiciū citari. ſic ñ pōt ei nūciari. q᷑ nō. ℨ op. ꝛ vr̃ q᷑ talis. ptestatiō ñ dz fieri ei ul vicis: ſz corā alio iudice: ut. C. de epi. audi. l. ſiqs pñs de nō nu. pe. l. ℨtiu⁹. §. fi. So. qdā ſūt act⁹ q᷑ expediri deñt cū iudice tāq̃ cū pte. tūc ſiqdē ille act⁹ ucīt explicā⁹ i iudicio. dz fieri corā alio iudice fz formā. ll. ℨnarū. ꝛ. l. ut p̃cta⁹. C. o āna. excep. Si vo act⁹ explicand⁹ cēt cēſ iudiciū. tūc ſuffīt. ptestatōez fieri ſibi ul corā uicīs: ut ḃ. Iſta. n. nūciatio ex̃ iudiciū i ipo ope dz fieri. Si vo act⁹ cēt explicād⁹ cū eo tāq̃ cum iudice ꝛ ꝑpter ea⁹ poſtēā ul metū ipediōr: tūc ſi bi uel corā uicīs eſſet faciēda. ptestatō. ut. ff. de ap. l. cū qdā. ꝛ o. l. ult. C. o bis q᷑ p me. iudi. ñ ap. ꝛ cēſ o ap. c. ſi. ꝛ hac. ptestatōe facta tūc recur reī ad ſupiorē: ul⁹ q᷑ uiā appellatōis: ut. o. l. ult. ff. i caſib⁹ i q᷑b⁹ ñ pōt appellari p ſimplicē q̃rioniā ꝓquerāt corā ſupiori: ul corā epo o iudice q᷑ ne gat mibi facē iuſticiā: ꝛ ille epo ul ſupior coget e uz ad iuſticiā faciēdā petētī: cāus ē nō. i auc. ut dif. iudi i p̃n. coll. ix. ꝛ cēſ de excep. c. ij. li. vi. ℨ op. ꝛ vr̃ q᷑ ſufficiat. ptestatōez fel⁹ cē factā: ꝛ ñ bz neceſſe uteꝛ nunciar̃: ut. l. ticia. §. uſuras. de le. ij. So. qñ. ptestor q᷑ ñ ſtat p me: tūc ſigdem ſtat p aduēſariꝝ ōlictū l̃ ptūatiā: tūc una. ptestatō ſuffīt nec regrūt plēt: nulī ꝑma fuerit rēſſa: ut. o. §. uſu ras. ꝛ. ff. o uſu. l. moza. i p̃n. ꝛ ibi nō. i vbo i peri di. facit. ff. q᷑ ui aut cū. l. iij. §. illd. ſi vo ſtat p ad uēſarij caſū ul dignitatē. ꝛ ſic ſine ōlicto. tūc aut ptestatio ſit ad ꝓnūdū ius. ptestant⁹. ꝛ ſuffīt ſcī fieri: ut. C. o nō nu. pe. l. ſi ſtra. ꝛ. l. i ℨtiu⁹. §. pe. et de an. excep. l. ut ꝑcta⁹. cū ſi. Si vo. ptestō id p q᷑ ītēdo aliq̃ uris o nouo. ꝓducē: tūc ſunito i pediūēto aduēſarij itez obeo. ptestari: al⁹ ꝑma. ptestatio nihil oparet. cāus ē hic nō. Et p hoc dico ſi ēptor cui mouet lis fuerit. ptestat⁹ ſe non poſſe nūciar̃ uēditor: i: q: neſcit ubi ē ſine ſui cul pa: ut. ff. o euict. l. ſi dicū. §. pe. ꝛ tūc eo reuēten te dz nūciare ſibi. al⁹ ꝑma. ptestatio nō ualēt: ꝛ ui deret ab ea ꝛceſſū: ut ḃ. §. q᷑ tene mēti ad mlta.

Sz ꝑmū ꝓbrū but⁹ oſtīctiōis vr̃ ℨ iſtū cāuz. put ipedior: p metū iudicis. ꝛ ſic. ꝑpt ei⁹ ōlictū. ꝛ tūc tenēor uteꝛ nūciar̃ finito ipedimento. So. ꝑpt dignitatē ipediō nūciare. ꝑpt metū. ipediō ptestari ei me nūciar̃ ñ poſſe. Ja ē. ptestatō ſel⁹ fa cta nūq̃ reitar: ſz p ide ē ac ſi ei cēt ſcā. ptestatō. ſz bñ finito officio teneō ei nūciaī. q᷑ cui dico ſi nito officio teneor ei nūciar̃. idē dico ſi alio mō ceſſaret ipedimētū: ut q: res cēt aliēata alicui nō bñt dignitatē eadē rōe. 4᷑ op. q᷑ ñ poſſet tra hi retro ad tp̃s quo nō potuit nūciare. ar. ei⁹ q᷑ nō. i. l. ij. C. o ioffi. dōa. ꝛ dixi plen. i. l. ſi is q᷑ p ēptor. ff. o uſuca. So. ḃ nūciatō p̃ncipalr̃ ſit i re. ꝛ tō ex pte rei ē bilitas ex̃cēoz. tō i hac fictōe bī litas reipcu pſōe q᷑ ē acceſſoria ñ attēdit: ut. l. i. C. o cap. ul⁹ dic q᷑ ēt ipi p̃tori poſſibilis cēt nūcia tio ꝛ citatō ſi uellet ſe alit⁹ iuriſdictō. ſubmittez: ut. ff. o iuriſdict. om. iudi. l. ē receptū. ꝛ tō fit iſta. ptestatō: ut ſbiciat iuriſdictōi. ſi uł: ut dicā. ff. in .xij. q. Quēo ḃ logī o p̃tor. qd de alio offici ali: puta p̃tās uel aliqs ex ꝑordo iſti⁹ ciuitat. q᷑. idē i dās officialib⁹. ꝛ i quolz q bz merū ipiū l̃ tātā ptātē q᷑ poſſet facē aliquē icarcerari: q: i eis ē eadē rō: q: i ius uocāi ñ p̃t: ut. l. iij. i p̃n. ff. de i ius uo. ꝛ. ꝑpt boc iſte. §. ē nō. Scōo q̃ro qd i officiali ꝑpetuo puta epo. ꝛ rege l̃ ꝓncipe. ℨ i illis ñ bz locū buiuſmōi. §. pā. b. o. poſt. l. ſinito officio. ꝛ ſic logī o bis q᷑ bñt offīm ꝑpetuā poſſunt iteꝛ ꝓuēi ri. ſicut uidem⁹ i ꝓncipe q᷑ ꝓuēit ꝛ agit p. ꝓaur. ce ſaris: ut. ff. o offic. ꝓaur. ceſa. l. i. Itē i ciuitate q̃ bz bēat merū ipiū tñ ſine dubio poſſz ꝓuenīri: ut .l.i. §. qb⁹. ꝛ. §. fi. ff. o. q᷑ cuiuſq̃ uniuer. no. ꝛ. l. ſi ciuitates. rō q: al⁹ ius alit⁹ poſſet deperire. ſimule

uidem⁹ i tu. ꝛ cu.q duráte gestiõe ñ pñt ꝓuẽire a pupillo uel adulto.sec⁹ i cu.furiosꝰ cui⁹ offm̃ sor te erit ꝓpetuũ.istã rõez nõblr põit gl. õ tu. ꝛ di stra. l. nisi funita. §. cũ furiosi. ꝛ hoc vr̃ expssũ:qz eo archidiacon⁹ põt nunciar̃ ex̃.e.c.ij. ℨ q̃ro qd i officiali posito ad beneplacitũ.q̃. idẽ i eo qõ i ꝓpetuo officiali ꝓpt dubiũ.ter.ẽ nõbil⁹ i.l. iur̃ ꝓtos i ꝑn.õ excu.tu.ꝛ glo.o.§.cũ furiosi.fa cit de ꝛdi.ide.l.suffic̃. Quarto q̃ro qd i alijs q̃ ñ pñt uocari i ius ex alia cã quã magrat⁹ qui ponũt i.o.l.ij.v.nec põt ifice.cũ.l.sc.õ.de in ius uocã.vr̃ idẽ qz eadẽ ẽ rõ. Cõtrariũ ẽ ueritas: qz h.§.locũ hz tm̃ i his q no põt uocari in ius rõe officij:sec⁹ si alia rõe.cãus ẽ.j.c.l.opis.ꝓducta.l. gcũq.i ꝑn.õ.de i ius uo. Quito q̃ro dixi q̃si tiet põt õnũciar̃ corã uicil. q̃lit̃ iste met⁹ ꝓbabit .q̃ ꝓobãdo ꝙ cõsuenit appellantes a gestis ꝑ eũ icarcerar̃:ꝛ eis uiolẽtias ꝛ iurias iferre.ꝛ sic ex q̃litate ꝓsõe h⁹ ꝓsumar̃: ut.l.si bõefidei. i ꝑn. de rei uẽ.ꝛ.l.argẽtũ.õ.ꝓmo.ul⁹qz minar̃ erat sic facẽ:ut.l.met⁹.C.qõ me.cã cũ glo. sua q̃ ẽ nõbil⁹ ad ꝓdicta. Jbi.n.dz ꝙ ñ sufficẽ ꝓtestatõ hz dz ꝑ bãi. facẽ.C.sigs ipa.ma.dix.l.i. Sexto q̃ro qd si ꝓbaui ꝙ iudex tñ sc̃i hoc fecit.an ẽ iusta cã ti moris.q̃ ñ.ut.õ.de edi.edic.l.qd si fugitu⁹. in ꝑn.ꝛ q̃si ꝑ totã.l. Septio q̃ro qd si i alio offõ ꝓsuenit:hz i isto b⁹ ꝓbar̃.credo ꝙ ñ sit iusta cã tioris. ar.õ.ꝓ suꝑspect.tu.l.iij.§.q̃ri põt.ꝛ qõ ibi nõ.i glo.sr̃ vbo cessar. Octauo q̃ro qd simplr̃ ꝓbo ꝙ ꝓsuenit boiec cãceraṙ.an sufficiat.cẽte ñ. qz possꝫ hoc facer̃ iuste.ꝛ sic ñ eẽt iusta cã tioriꝫ. ar.õ.de edi.edic.l.qd si fugitiu⁹.§.i.ubi fu⁹ qui iuste ausugit ñ ẽ fugitu⁹.oꝫ ℨ. ꝙ.ꝓbatõ ꝛdudat ꝙ ꝓsueuit h facer̃ ℨ iul.hz dicẽs tu cũ tales officiales icarcẽatõib⁹ cãs fingãt.ꝛ iqsitões de aliqb⁹ delict formẽt ut h.l.ꝙ iuste fecẽt nũq̃ possꝫ ꝑ bãi.q̃. hoc.ꝓbãi ex ꝓiectuꝛis:ut si i cõtinẽti int posita appellatõe ℨ eũ formauerit iqsitõez ul⁹ ꝑ cessũ.ut.j.õ ꝓul.cre.l.uẽtri.§.fi.ꝛ qz postea secu ta eẽt renunciatõ appellationiũ uel absoluto ab iqsitõe q̃ oia ꝛdudũt.ar.ꝓcedẽs.ut.õ.ad mace do.l.hz ꝛ iul.ℨ.ꝓide el.ij.ꝛ forte eẽ sufficẽt fama sola.l.ꝙ ꝓsueuit has uiolẽtias appellantib⁹ ꝛ re clamãtib⁹ iferre.ar.j.de ẽpt.l.de mꝛore.§.tormẽ ta.ibi uel cui⁹ extiatõis ꝛc̃.facit qõ nõ.ꝑ Ll.õ f. l.i.i.iij.q.ubi dicit ꝙ id qõ dr̃ a ꝓnis fide di gnis ẽ iusta cã erudelitatis. Nono q̃ro qd si ñ ꝓsueuit hoc facẽ talib⁹ appellãtib⁹ seu ꝓtestãtib⁹ hz eoꝫ ꝓsãguineis uel laboꝛatõib⁹ terraꝝ ipi⁹.satis ẽ iust⁹ met⁹:ut.õ.ꝓ ꝛdi.ꝛ õmõ.l.bẽ⁹ me⁹.§.fi.qõ me.cã.l.isti qde.§.fi.ꝛ ẽ hodie decretalis multũ nõ.de excel.pla.c.i.i de. Decio q̃ro qd si ñ ꝑ baꝛ ꝙ ipe fecerit.hz ꝙ cⁿ fiulia h fec̃.puto sufficẽ qz ipe vr̃ scisse cũ potuit corrigeꝛ ꝛ ñ fecit: ut.j. ti.i.l.fũinũ.§.q̃q̃ ẽ expssũ.ex̃ õ testi.c.ꝓstitutꝰ. ꝛ.c.se.ubi dr̃ ꝙ ñ ẽ vtile ꝙ fui tales faciãt sũ ꝓ sẽtu dñi. Undecio q̃ro q̃ erit forma isth⁹ ꝓtesta tões q̃ iteri fit.glo.dicit qz ꝓtestoꝛ iteri ne nũci are ñ posse:qz ꝙeiri nõ põt.ꝛ sic uides ꝙ i hac ꝓtestatõe dz iteri cã.qõ uez puto:ut.j.de adul. i.denũciasse:ꝛ.C.de rei uẽ.l.si fundũ.dicã lan⁹ i mã.ꝓtestatõis.nec ob.qõ nõ.ꝛ.c.l.i.i ꝑn.qz ali ud ẽ i nũciatõe noui opis q̃ ẽ sepata ab ista ꝓte statõe.Idẽ dico õ eo q ꝙ metũ iudicis ñ fuit ꝓ testat⁹ corã eo. uel ñ appellauit:hz corã uicis:ga dnt cãm hãc exꝑmẽ.l.qz ꝓpt metũ iudicis cozã ipso ꝓpere ñ audeo.iõ ꝛc̃.q̃re postea ꝓbabit eo mõ quo.õ.dixi.ꝛ hoc ꝓbar̃.C.õ his q ꝙ me.iu di. nõ appel.l.ñ.ibi cãz appellatõis ꝛc̃.nam dz ℨlligi de causa appellationis non recepte uel corã iudice ñ facte:ut cã met⁹ uel alia.ñ cnt põt i telligi de cã q̃re appellat:qz ill a ñ dz iseri i app. ut.l.i.i ñ.de ap. Fateor tñ q̃ si appellaret ab il locutoria ubi cã grauãmis dz iseri i appellatõe: ut i.c.ut debit⁹ ex̃ de ap.ꝛ.c.cordi.e.n.li.vi. Ex do ẽt q̃ i tali.ꝓtestatõe denit ille cãe iseri:ut.ꝛ.c. ñ.ex̃ de ap.ꝛ ibi nõ.fateor ẽt q̃ si dicẽt corã uici nis nũcio tali nouũ opꝰ corã uob:tñ i ipso ope .ꝓpt offm̃ ꝛ ꝓpt cⁿ metũ nũciar̃ ñ possem.q̃ sus ficerz a sili: sicut sufficẽt .ꝓtestãi q̃ ñ põt appella re.uel appllãe corã uicis qõ sufficẽ ut nõ i.o.l.si. C.de bis q ꝙ me.iu.ñ ap.ꝛ.j.õ ap.l.cũ gda.fed si i ope ipso nũciaret ñ ualeret.ut h q̃ ad h ir̃di cũ.hz an q̃ ad ir̃dẽz qõ ui aut dã.i.dicã. Du odecio q̃ro an hui⁹ ꝓtestatõis possꝫ postulãi re miſſio sicut põt postulãi rẽſſio nũciatõis:ut.j.c. l.§. si is cui.q̃ sic:qz hec ꝓtestatõ hz ui nũciati onis. Facerz.n.demoliri op⁹ ut h põt.q̃ põt pe ter rẽſſiõem satisdãdo uel se submittẽdo iurisdi ctõi alt⁹:ut.l.ẽ receptũ.de iur̃.om.in.ꝛ propt h fuit iuẽta hec protestatõ. Item dico ꝙ potũt peti cũ fit hec protestatõ ꝙ dicat cãz q̃re uell⁹ nũciar̃ ut dixi.õ.c.l.i. i ꝑn.ꝛ ex oib⁹ cãꝫ qb⁹ dixi nũcia tõez posse ꝛtẽt exi illis potũt ꝛtẽi hec ꝓtestatõ eadẽ rõe. Terdecimo q̃rit̃ q erit forma nũcia tõis q̃ fit finito officio uel ipedimẽto cessãte.q̃ si op⁹ ẽ ꝓcedi dicẽt ꝙ cũ tali tpe ñ potuerĩ nũciare nec ediſicer̃.iõ nũc.put extunc nũcio ne aliqd no ui opis faciat.ꝛ hoc ualt ipse ter.dũ dicit q̃si re petita die ꝛc̃. Si op⁹ ñ ẽt ꝓcedi.addat ꝛ ẽt ꝓ ut extũc nũcio ne aliqd fiat i futuꝝ. Nõ:qz cũ p uerã nũciatõz ꝑ futuro ope possit sibi ꝓuidẽ ñ ỏbem⁹ recurrẽ ad istã ficẽ.ar.õ.e.l.i.ꝓuicali.et õ li.ꝛ post.l.filio q ꝑr̃.i ꝑn.ꝛ õ ꝛdi.ũlti.l.qz rõ.

Decioq̃rto q̃ro an ꝓtoꝛi possꝫ fieri nũciatio q̃ ꝛroducat ir̃dictũ qõ ui aut dã. Credo ꝙ sic.nã ỏbetis scir̃ ꝙ ꝑ nũciatões ex hoc edicto ſtati q̃ri tur ius nũciãi.ut õstruat sc̃ñ .ꝛtẽpta nunciatõe siue iur̃ siue iniuria nisi eẽt mãifestũ ut dixi.õ.c. l.i.i ꝑn.iõ ille cui ẽ facta nũciatõ hz neceſſe petẽ rẽſſiõez uel satisdar̃.ꝛ sic hz uiz citatiõis q̃ ñ ca dit i ꝓtoꝛe.ut dixi.hz ꝑ nũciatõez q̃ fit ex ĩterdco qõ ui aut dã.ñ q̃rit̃ ius nũciãdi: si ñ hẽbat ius nũciãdi:qz forte ille cui ẽ facta nũciatõ possꝫde bat solũ ul⁹ ius puta seruitut⁹. ut nõ.j.qõ ui aut dã.i.§.i.ꝛ iõ ñ ẽ ꝓuocato ad iudicium.ꝛ sic ca dit i ꝓtoꝛe.hic ẽ ꝙ illa nũciatõ põt fieri ꝑ fuũ et pupillũ.ut.j.qõ ui aut dã.i.iij.sec⁹ i ista.ut.l.de pupillo.i ꝑn.ꝛ.§.i.õ.c.ꝛ ibi dixi. Decioqnto q̃ ro an q̃ñ ista .ꝓtestatõ fit corã uicis sit neceſſe q:

pueiat i notitiã ptoris. Ja. de are. dicẽ q sic p ea q̃ nõ. ff. c. l. i. §. nũciatõs. Tu dic cũ corã uicinis fut tñ i cãu cũ ꝺ eo iuste fict. ꝛ sic, ppt isti ptoris culpã euẽit. pide ẽ ac si sibi cẽt psonalit nũciatũ: ut. j. qꝺ ui aut clã. l. i. §. fz arsto. ꝛ. ff. de auc. tu. l. qꝺ ꝺicim. §. fi. Decioexto q̃ro qꝺ si ꝺ ptor ñ fiẽt. sz nõ pót bñ copia tbi' ubi ꝺz fieri, ptesta tõ. puto q sufficiat b' fieri añ tribũal ubi ius publice reddit' ꝓsuenit. ꝛ ptestari q̃uo, ptestari ptori ñ põt: q cũ ñ inenit i publico: nec cũ ꝺz alibi q̃reꝛ. j. q̃ñ ap. sit. l. i. §. adcũdi. ꝛ iõ ꝺico q ꝺz i cã' nomiã puẽre siẽ. ff. dictũ ẽ i. §. nũcia. Uẽi am' ad faz lec. fz quã bñ. ꝺ. Itez arripe ad p tozẽ ui nũciatõis bz nũciatõe postea secuta. ꝺ. Lasũ i tmis põit gl. i tex. q ꝺicẽ ipi ptõi expõe. i. p ptorẽ. Ja. de are. repbẽdit ista lec. q cũ nũcia re possz iactu lapilli iputz sibi. Tu fusticas gl. ꝛ ꝺic q tal' ptestatõ arripiẽꝺo iter cã cũdi ad iudi cẽ bz ui nũciatõis: ꝛ pl' ẽ q̃s nũciaꝛ. ꝛ b ẽ ca' nõ. q: facẽ mlꝝ. p rusticas q q̃ñ recipiũt aliq̃m uiolẽ tiã i iuriã ꝺicũt, ptestõ ex pte ptãtis ne boc faciãs: ꝛ iter arripiũt ad citatẽ ut qcqꝺ factũ fuerit p' talẽ, ptestatõez ꝺbeat reuocari: q iteri ꝺz eẽ sub ptãtis, pteaõe. caũt ẽ eẽ ꝺ ap. c. ꝺilecti. cl. i. ꝛ plene p Jn. ꝛ Jo. an. l. c. ut ꝺebit'. c. ti. p q̃ iura bcc lec. approbaf. ꝛ forte bic fuerũt sũpta illa capla. qꝺ tene mẽti. Uẽio aꝺ tñã lec. ꝛ bz. ꝺ. si, ppt ꝺistãtiã loci ñ pót p nũciatõez fcãz i ope pti esse p'sulũ sufficiẽ nũciati corã iudice. ꝺ. ff. Lõtra istã opi. op. oparij b ignoratẽs ñ potuerũt ꝺiscẽ ab ope: ꝛ ꝺñs ñ potuit b' nũciaf eis: q: fuit nũciatõ scã nimis tarde. iqz vf q op' ñ ꝺbeat ꝺmoliri ut. ff. c. §. ligs. ꝛ. j. qꝺ ui aut clã. l. aut q aliꝺ. §. i. Dl. fatef Jrnz. q ñ ꝺestruef q medio tpe ẽ fin. añq̃ ꝺñs possit puẽir aꝺ locũ. Ista so. nõ vf' aꝺ qꝺ ꝺuꝺẽ: q: fm b nil ꝺstruef. q: liẽ op' cẽt pfe ctũ añq̃ ueirz nũciatõ: nta cẽt pfectũ añq̃ possef ueire ꝺñs. ꝛ sic cũ op' cẽt pfcñ nil ꝺstruef. iõ ut fusticas istã lec. ꝺicas q nũciatõ erat ꝺbil: ꝛ nõ potuiſz uẽir aꝺ locũ i trib' ꝺieb': fz ꝺñs erat fortis. ꝛ potuiſz uẽir i uno. Ista lec. probaf. ff. ꝺ eo qꝺ cer. lo. l. cẽtuz. caput Jn tria lec. ꝛ si ꝺicis nũciatõ possit bre nũciã. gl. ꝺicẽ intelligẽ cũ ñ bẽbat q̃ mittẽt. b' aũt q potuẽt bre nũciũ oz, pbaf ille q ꝺ. ẽ q potuerit bre iꝺoneũ ꝛ ꝺ facti. tex. ẽ nõ. ff. p so. l. iꝺẽqz i pn. Quẽo qꝺ si spediebaf rõe plõe: q: pupill' ñ bẽbat tutorẽ l' iudicẽ. ꝺico pratici hui' lec. fuandã. ꝺixi. ff. c. l. ꝺ pupillo in pn. Uẽiam' ad q̃rtã lec. quã ñ, pſequor: q: nõ ẽ va: q: fz null' sit i loco opis tñ pñt nunciaf nouum opus: ut. ff. c. l. §. nunciationem. ꝛ ibi nõ. et ligabit ꝺominus a tempore scientie: ut ibi ꝺixi.

Sextus pcdus. Et cã triplica nũciaf nãli publica ꝛ positiua. ꝺ. ꝺ. vsqz ad. §. memisse. Op. ꝛ vf q illud qꝺ b iducit fuit iductũ. ff. c. l. i. §. nuncia tio. cl. ij. Dl. fatef q ẽ vm. fz b bzem' ꝺr q̃s ibi. tu ꝺic q ibi ꝺicit q trib' mõis fit nũciatõ. ꝺ subꝺit ꝺit unũ ꝺ illis mẽbris. l. cã tuẽꝺi iurl. mei. ꝛ tuco rez mcã ex cã nãli. ꝛ ex cã publica: ut b ꝺic tex. Itẽ i positiua: qa ipositi fuit tuitutẽ i rẽ meã. ꝛ sic põt itelligi ista. l. ꝛ fz b gl. q̃ ẽ b sup vbo. l. ñ bñ ꝺicit i p exẽplo. sz i fo sic q: ex ptãte illarũ. ll. de nũciatõ puati iuris seruãꝺi cã. Op. ꝺr b q̃ po test nũciari ꝺño. ff. c. l. i. §. So. aut logf i ser uitute urbana aut rustica tc. ibi logf i plõalu. b i reali. ꝛ rõ ẽ: q: ille q bz usufructũ possidz. b uẽo ñ. sz ista rõ magis ꝓꝺucit ꝛ iũ: q: q plꝰ iuris bz magis ꝺz posse. Di. ꝺat aliã rõez. ſ. q usufruct' ius ẽ ꝺb'e. iõ tc. Op. q ex neutra istaꝝ cãz nũciatur: ut in eo qui nullum ius habet. ut. ff. in princi. c. l. so. ut in glosa. Bartholus.

Demisse aũt ciat simplica uerbo perdit possessionem si eaz bz: sec' si p ptorẽ. uel tacũ lapilli: ꝛ ꝛ cũ q edificat spreta nũciatõe int dicto qꝺ ui aut clã. ul' uti possideꝝ potit expiri. h. ꝺ. Op. ꝛ vf q ẽt q̃ñ qs fac' i suo possit fieri p ptorẽ ul' p tactũ lapilli: ut. l. i. §. qꝺ si ut. j. qꝺ ui aut clã. Dl. ꝺicẽ fateor Jrnz. ꝛ expõe necessaria. i. utilis ñ dãnosa. ꝛ b' ẽ vz si aliqs si erat i q̃si possessiõe alic' iuris: ut puta fuituꝫ ul' alic': q: tũc p ꝺcẽ ei ꝛ ñ eẽt utilis sz dãnosa. Op. q ñ bz uti possideꝝ. q: pdit possessiõz: ut. l. i. §. hoc intꝺcm uti possideꝝ. Op. ff. ad. l. aq̃l. quẽadmoꝺum. i pn. ꝛ. §. i. de ꝛcq. re. ꝺo. l. q̃uis. ꝛ gl. fatef Jrnz q utrunq̃ petit. ꝛ ista remedia ꝛ sua aucte tc. qꝺ ꝺic ut ꝺixi. ff. c. l. i. §. nũciatio. Quẽo q̃lit ꝓmit taf p ptorẽ nũcio. ꝛ gl. ꝺicit q ꝺz ꝺicẽ ps tc. fci ta ut tacz gl. Ex eo q ꝺicit ptõ tu bẽs q ꝺz fieri pte petẽte qꝺ ẽ vm: ut. l. ad pẽptorũ. ff. ꝺ iudi. ꝛ. j. ti. l. iij. §. b' aũt. j. iudi. fol. l. iã tñ. §. plt. Jd vo qꝺ ꝺicẽ ul' uẽiat rñsur' ñ plz: q: ad vitatem al tnatiẽ sufficit aliaz ptẽ ipleri. ut. l. si beredi plcs. ff. ꝺ. ꝺo. iuꝺ. vñ potit edificaf iteri. ꝛ aliud facere ſ. uẽire rñsur'. ꝛ sic nũciatõ ñ bret effcñ. Dicaf q ut cois pratica obfuat coplatie. ꝛ si senserit se grauarũ uẽiat rñsur'. Itẽ qꝺ ꝺicẽ gl. ut nõ edificz ñ bñ ꝺicẽ. sz ꝺz ꝺicẽ ꝓcipio ne aliqꝺ nouꝫ opis fiat: ut sũt vba edã i. l. ptõ i pn. ſ. c. ꝛ sic id qꝺ fici af ꝺz id. fiunte cõcipi. erit q̃ forma ꝓmissiõis ad petiẽꝺez b ipositi tali nũcio ut uadat aꝺ talẽ locũ: ꝛ ibi ꝺño ul' oparijs ibi existẽtib' nũciet. ꝛ. p bibeat ne i ꝺcõ loco aliqꝺ nouꝫ opis fiat: ꝛ si sẽ fit se gruatos ꝓeãt ꝺ eoꝝ grauaiẽ ostẽsuri. istꝺ ultiaz, pbaf. j. §. pr. v. iotẽs. ꝛ. §. si is cui. ꝓcẽt tia, pbaf ꝺict. ll. ff. c. l. §. nũciatõz. i q̃ro q̃lit fiat nunciatõ p tactũ lapilli. ꝺicũt qꝺ vba ñ eẽ necessaua: sz sufficiẽ nũciaf. Dic Jo. vba apta ad nũciatõz eẽ necessaria q̃uis sint: ut ꝺicẽ gl. ꝺarꝰ i sũma b' ti. §. q̃lit. qꝺ plz. ꝺũ tñ vba nũciatõis i pso aliter accipiãf: ut ꝺixi. ꝛ ꝺicã. Et ꝺicũt qꝺ q̃ lap li' ꝺz ꝺe ici ꝺ ipo ope: ut videaf audax. qꝺ ñ plz: ut ꝺixi. ff. c. l. i. §. i opis. Itẽ quiꝺã, ptiauit tres lapilloꝫ: sz ñ eẽt necesse: q: sufficat un': ut b pz. ꝛ. j. qꝺ ui aut clã. l. i. §. qꝺ si ui cuz si. q̃ro q̃lit fiat nũciatio simplici vbo. gl. sup vbo posset sorẽ. ꝺicit edificãs i meo maleficio prohibeo ne edifices. ſ. illuꝺ ñ plz: q: ista uerba ne edifices sint

psonalia q̃ iducerẽt intẽdictũ qͦ ui aut dã ex ea
pte q̃ ui: ut. ſ. qͦ ui aut dã. l. i. §. qd ſi ui. ꝛ. l. aut
q̃ aliꝫ. §. ſigs eũ. Sꝫ ad bͦ ĩdictũ ꝟbũ ỽnũciati
nũ dz refectꝰ ad eos q̃ ſũt i ope: ut. §. nũciatõez.
ff. e. l. ut nũcio uobis id qͦ nũciat dz ipſonalit
ꝯcipi. ſ. ne qd nouꝰ opꝰ fiat: ut. l. ptõ. i ỽn. ſ. e. ꝛ
p b ẽ tex. ſ. e. l. ſi. ꝓcurator. ꝛ. l. ſi. ꝛ ibi dicã. licet
mlũ faciat ℨ. ſ. e. l. ſi ſoluꝫ. §. ſi cũ i iur. ſo. ut ibi
dicã. Faciat ẽt redigi i ſcriptis q̃ꝫ erat factũ ỽ
ope tpe nũciatõis: ut. l. ſi ſolũ. §. ſꝫ ut. ꝓbari. ſ. e.
ꝛ b ℨſilũ ẽ. ſed qd ſi dico nũcio nouũ opꝰ. puto
ſuff. cẽ: ut. ff. l. i. i ỽn. ꝛ. §. q opꝰ. ꝛ. §. ſe. cũ ſi. Sꝫ
an ſit dr̃ia ſiue dico nũcio ſiue dico. ꝓbibeo: vr̃
q̃ ſic: ut. ff. l. i. i ỽn. ꝛ ibi nõ. i gl. pua i ỽbo. ꝓbã
di. ꝛ i gl. magna ibidẽ. ꝛ. ff. e. l. §. ſi plũ. Ꝺ qui
dã dixẽt quoꝫ opio ſꝓbabat. ſ. e. l. ſi. ꝓcurator.
i gl. Quarto q̃ro dr̃ b i tex. q̃ q nũciat ſimpli
ci ỽbo pdit poſſeſſiõez. an poſſit ĩdicto ỽũ ui re
cuparr̃. ꝛ vr̃ q̃ ſĩ: q̃ ſuo facto amiſit. ut regla iurĩ
dicnũ q̃ qs. ꝛ. l. ſcm̃ cuiq̃ ſuũ. Jn ℨrũ ỽtermiat
Bl. q̃ ſcm̃ ſuũ dedit mihi cãz pdẽdi poſſeſſiõz.
ꝛ poſſeſſio ẽ ſibi applicata. g̃ rẽ. p. l. i. §. ſi filꝰ. ꝛ
§. ſigs mihi neget. ꝛ. §. ſiue aũt. ꝛ ibi nõ. ꝛ. l. uij.
§. b ĩntẽdictũ. ꝛ. ſ. de ui ꝛ ui ar. Sꝫ q̃ro an ſua
auctẽ poſſit recupar̃. ꝛ tꝫ Bl. q̃ ſic p. l. uj. §. cum
igit. ſ. de ui ꝛ ui ar. ꝛ bͦ añq̃ ad exĩcos actͦ dr̃i
nctat: ut ibi q̃ vr̃ ui deiectꝰ. ut. ff. §. ỽũ ui. ꝛ. ſ. qͦ
ui aut dã. l. i. §. fꝫ ꝛ ſigs ui. ꝛ §. ſe. Quõ utꝫ nũ
ciatõ noui opis debeat fieri i ſcriptꝰ. ꝛ vr̃ q̃ ſic.
ut ĩ aut̃. de tẽ. ñ ſo. pe. ſup dote. §. ꝓteſtatõz poſi
ta. C. õ ℨſti. pe. aut̃. hãc aũt q̃rẽdã. detmiat Bl.
ꝛ dr̃ ſe expedit. ꝛ dicꝫ q̃ ſiue fiat p ꝓtorẽ ſiue ſim
plici ỽbo. ñ dz fieri i ſcriptis: q̃ qñ iudicis offiñ
añ li. ꝛte. miſericordit̃ ỽploraſ. ñ ẽ neceſſar̃ⁿ libel
l'. ut nõ. ff. de ũtero. act. ſup ꝛaica. fz b ỽploraſ mi
ſericorditer. g̃ rẽ. b i. ꝓſecutõe opis ẽ neceſſar̃ⁿ:
ut. ſ. e. §. q opꝰ. lan' q̃ Bl. dicã i mã. ꝓteſtatõis.

Sigs riuos

uel cloacas. Jn riuis ꝛ cloacis. ꝛ ubicũq; dilatõ
ẽ picꝰ allatũa ſpnũ nũciatõ. b. d. Bidit i duas
ꝑmo põt theorica. ſ̃ pratica. fa ibi totiens aũt.
Op. illud dr̃ ſpãle i cui' ℨrũ ẽ ius cõe: ut. l. i.
i fi. ſ. ad muni. fz uidco q̃ nulli reficiẽti põt nũci
ari: ut. l. i. §. ſigſ edificiũ. ff. e. g̃ i cloaca et riuo ñ
ẽ ſpãle. buiꝰ ℨrij tiore ẽ facta gl. magna b. ꝛ ꝑma
ſo. ff. q̃ ꝛ i riuo cloaca ẽt õ nouo fiẽda ñ põt nũci
ari. ꝛ i b ẽ ſpãle fꝫ ℓ ug. fz ſo. hec ñ ẽ uera p. l. i.
§. fi. ſ. de riuil. Dar̃ ꝛ alia ſo. q̃ reficiẽti põt nũ
ciari cã dãni ifecti. fz i riuo ẽ ſpãle. qͦ nõ põt cã
dãni ifecti. fz iſta repbẽdit p. l. pe. §. pe. ſ. õ riuil.
ꝛ. ſ. de cloacis. l. i. §. ſigs purgari. Aliam ſo. dat
Ja. dare. quã ſeqt̃ Ol. ꝛ dicꝫ q̃ aut fiũt rẽ ſiue
ſolũ a ſe poſſeſſũ. ꝛ ibi nõ põt nũciari: ut. l. ij. §. b'
aũt. ꝛ. §. ſe. de ui. actuq;
ꝑua. Aut ẽ iuſ aq̃ ducẽde: uel cloace imittẽde. ꝛ
tũc ñ põt nũciari ut b. Videte dñi. ff. e. l. i. §. ſi
q̃ edificiũ dixi q̃ ſra illa fiũciat ñ ẽ bõa. fz dz cẽ
ſalciat. q̃ q̃ falẽ ñ de nouo facit. fz q̃ reficiãt õ no
uo facit. ut. l. iter ſtipl'ant̃. §. ſacrã. ſ. de. ỽ. obll. ꝛ
bͦ ꝛ ibi Bl. ꝛ ſte. §. optũ facit: q̃ tũc ẽ ſpãle. g̃
i ℨrũ ẽ ius cõe. Fatcor tñ q̃ b ẽ plus i riuo ꝛ in
cloaca: q̃ ẽt ñ dño reficiẽti ñ põt nũciari: ſecus i
uia. ut. ſ. e. l. q uiã. Sꝫ q̃ro circa. ỽ. tonẽs. q̃liꝫ õ
ducẽt i iudiciũ. q̃ uel p modũ exceptõis. q̃ cũ
ageť ℨ edificãtẽ itẽdicto õmolitorio ipſe excipiet
q̃ nũciatõ põt ꝛtẽnt. ꝛ ſic õ b cognoſcet. Jtem p
modũ agẽdi. q̃ ille cui facta ẽ nũciatõ põt impe
trar̃ iudicis offiñ: ut illa nũciatio ꝓnũciet nulla
ſicut dicit de nullitate ſnie. de qua põt dici agẽ
do uł excipiẽdo: ut dicẽ gl. ſ. q̃ ſen. ſine ap. re. l. i.
i ỽn. Jtẽ q̃ro dr̃ b q̃ põt ſpni nũciatõ ſi mora ẽ
picꝰ allatura. q̃ro de quo picto ĩtelligať. q̃ tri
plex ẽ picꝰ: q̃ dã ẽ picꝰ ułe ton' ciuitatis qͦ
dã picꝰ uicinie. ꝛ p iſtos põt ſpni. qͦ dã ẽ picꝰ
lũ ſpãle eⁿ cui ſit nũciatͦ: ꝛ p iſta ñ põt ſpni. ita
dicit gl. Certe poſſet cẽ tm̃ picꝰ eⁿ cui ſit nũcia
tio q̃ poſſet ſpni ut i caſib' i gb'ñ põt appellari
ut. ſ. õ ap. re. l. ſi. fꝫ Ja. õ are. Ego ẽt puto q̃ ſi
grãde dãnũ uerſat eⁿ cui ſit nũciatio ex dilatiõe
ꝛ dãnũ modicũ eⁿ q̃ nunciat ex edificatõe ꝓcgi
q̃ ꝓnũciatio põt ſpni. ar. ſ. ne qd i flu. pu. l. i. §.
ſunt qui putant. ſecus ſi perderet lucrum. quia
non eſt par cauſa rẽ. ꝛ tex. ſte periculũ requirit.

Qui opus nouũ.

Nũcians dz de
calũnia iurar̃ co
rã ꝓtoꝛ pte petẽte. b. d. ꝛ ſte. §. vr̃ mihi ſatis ſm
glaris. ꝛ vr̃ b dici q̃ iuramtũ calũnie poſſ; rmit
ti ℨ. l. ij. §. fꝫ qz ueremur. C. de iura. ca. Blo dicẽ
q̃ expſſe ſi põt fz tacite ſic: ut b. Sꝫ illa. q. ponit
ibi. ꝛ ſi uellẽ tenẽ q̃ nullo mõ remittit ad iſtũ. §.
rñderẽ q̃ b logt̃ de iuramẽto ca. ſpãli. ubi ẽ iura
mẽtũ calũnie genẽale qͦ ꝓ tota lite ꝓſtat. ſed hẽ
mͦ bodie cẽ de iura. ca. c. l. ij. vi. q̃ iuramẽtũ ca.
põt omitti. qͦ itelligebat Mar. ſill. uꝛ ſi ps ñ
petebat. ſecꝰ ſi a pte petẽtur: q̃ eⁿ omiſſio poſtea
uiciaret cũ ſit de ſubalibꝫ. Op. ff. e. l. i. §. ij. ſo.
dic q̃ i nũciatõe ñ ẽ opꝰ ꝓtoris aditio. fz i, ꝓcu
tõe ſic: ut dr̃ b ꝓtoꝛ auctoꝛ rẽ. Lõtra vr̃ q̃ pte ñ
petẽte poſſit fieri ꝓ ꝓtorẽ offõ ſuo. ut. l. quos ꝓ
hibet. ff. de poſtu. ꝛ. l. fil' ff. uctani. ff. õ ꝓcura. et
l. ita edilel. §. itẽ ſcẽdũ. ff. õ edt. edic. dixi plene
l. l. uij. §. bͦ aũt. ſ. õ dãno ifec. Nuẽit gl. an dei
libell' ſr̃ q̃ iurr̃. ꝛ gl. dicẽ q̃ ſic. ar. auc. offeraſ. C.
õ li. ꝓh. fz q̃ cũt acto q̃ ꝓpoẽt. ꝛ dicꝫ q̃ cũt acto i fa
ctũ ꝓ quã petẽt ut ꝛfirmeť nũciatõ rẽ. ut gl. Nñ
legi pilis ubꝫ hũi dñi an. õ pilis aligbꝫ dicbꝫ et
ſprobabat iſta opi. gl. q̃ nũciatõ ex b edcto ẽ fir
ma. ꝛ rmittũ ſtita ſatiſdatõ: ut. l. i. i ỽn. ff. e. Et
ſic fruſtra petiť firmãi q̃ õ ẽ firmatũ. ar. l. q̃ ſub ꝓ
ditõe. §. ſi. ſ. õ ꝛdi. iſtu. g̃ erit ſm̃ b pratica ut ſũ
mãie ex ſuo offõ pte petẽte ꝓtõ cogat aduẽrariũ
iurar̃ õ calũ. fz ſ; illa pratica plꝫ q̃ñ ꝑ nul aliud
petiť niſi q̃ nũciãs iuret õ calũ. Tñ iſta opi. gl.
ꝓbar̃ p. l. ij. ff. e. ti. ꝛ uide eã q̃ ſcipit. aũt ibi uus
ei ñ cẽ rẽ. ꝛ gl. ſbaudit q̃ſi per nũciatõz ex b edi
cto rẽ. ꝛ iſta pratica ẽ bõa. per. l. uij. §. muſſũ. ff. õ
carbo. edic. ꝛ. l. C. õ carbo. edic. ꝛ ſm̃ unã lec. ẽ
ibi caⁿ q̃ ille q̃ ẽ i poſſeſſiõe petiť ſibi cã ꝛfirmãi.

facit ō adop.l.nā ita diuus. ⁊ fm canōistas h̄ ñ bēt dubiū q admittūt:q ille qui bēt sniam ꝓ se posset petē cā ꝓfirmari.hz ñ sit appellatū. idē i a lijo actu ltimis ⁊ canōid.ut ex de ꝓfir.uti uel i uti.c.sigl.⁊.c.ō ꝓfirmatiōb⁹.et ibi ꝑ Jnno. Jo. an. Nō an ꝓcedat dicā.ſ.q sen.sine ap. re.l.i.i ꝑn.et hz q̄stū i pūti dicta pratica sit va:possemus ēt dicer q rē possz uelr corā iudice ⁊ dare libel lū i quo petit rēssiōez:ut.ſ.ſi is cui.⁊ sup illo libello ꝓcedet.et iurabit: ut h̄ dr et hoc eēt sine scrupulo aliquo Quero q̄lit hoc ꝑtrabit ꝑ tore.et dic ut in glo. que incipit certe imo.

Qui nūciat. Qui nūciat i certa parte opis eā dz ōmonstrar.si vō nūciat i toto ope ſſicit toto nūciar.hoc.d. h̄eo ltū.Ş.ꝓ nōbū mltū.iste.Ş.ōcidit q̄ndā.q. quā uidi ō facto.qdā agit rei uēdi. ⁊ petit rē an ōbeat dicē totā ul ꝑtē.⁊ gl.i.l.pomp.Ş.sius.i gl. ſi.ō.ō .pcu.dic ꝙ dz dicer totū uel ptez.ar.i l.ſi i rē.ō.ō rei uē.dicit ꝙ totū uideor petē ſimplicit petēdo.qd dicem dico ꝙ h̄ ē cauſa.ꝙ ſi ptez pe ter uolo.tūc ptē ōbeo dicere.sec⁹ ſi totū: q: tunc ſſicit ſi ſimplicit ꝓpono. Jtē facit ad.q.an de beat ſleri loc⁹ loci.⁊ qdā dicit ꝙ ſſicit ut ciuitas pōat.ut.Ş.itē vbo ꝛ.ſlti.de iuti.ſtipu.⁊.l.optiaz. C.de ẜbē.⁊ ꝑmt.ſtip.ibi dicit ꝙ loc⁹ citatis po nat.hz alibi dr ꝙ dz ſleri loc⁹ loci:ut i tali platea uel ecclia.ut i.Ş.q̄stū vo.i cor.g.mo.na.effi.leg. ⁊ Jo an.l.c.abbate sane.i fi.ex ō re iudi.li.vi. ⁊ sup data sexti. Buil.ō cu.tāgit i.l.lecta.ō.ſi cer. pe.⁊ hoc coīter tenet.⁊ facit.l.genēali.C.de tab. Sz q̄ro an loc⁹ loci:ut i tali domo tali camera: uel talı sala.⁊ vr ꝙ ñ ꝑ.l.libellorz.ſ.ō accu.Di stigue aut acr ꝙ gerī pōt uniformiter geri i toto loco.⁊ tūc ſufficit ſimplicit appnē locū:ut dictus .ll.⁊ ꝙ hoc ꝓbat.l.libellorꝛ.ꝑz:q: dicit domo.⁊ aliud ē dicer domo aliud casnēa seu sala. ſ.u cu bicula:ut.ō.ad ſil.l.i.Ş.eodē aūt tecto. Si uero nō pot geri uniformit ē toto loco: ut acr iudi ciarij q debēt fieri ad bācbū iuris. tūc nō ſufficēt dicer actū i pallatio.hz dz dicer ad bācbū iurıs. ar.buſ.Ş. Jtē aduerte:q: ex h̄ ꝑz ſi ñ ōmōstra tur illa ꝑs nūciatō ſit nulla ⁊ posſz ſpni ut h.cū dicē necesse h̄z ẜc. Cōtrariū vr.ō.l.i. i ꝑn.i gl.ma gna.ſ.q: i ꝓte rēuttar nūciatio. ⁊ i ꝓte firma māe at.vñ dico ꝙ i illis actoꝛ ſit cauſ:q: ſigd ē i iudi cio ꝓtebit ſe nūciasse i ꝓte tm:tūc li ꝓē ñ exꝑſſit apparz totā nūciatōz eē nullā:ut h̄. Si vō dicit nūciaut sup toto:hz fateor ꝙ i ꝓte ſi h̄eo ius: tūc fiet rēssio eaten⁹ q̄tēn ẜc.⁊ hoc bñ notent aduo cati:q: ut plurimuz ſit nūciatio rōe ꝓticule.ut in muro q ſit i ꝓnio ⁊ ſlib⁹. Jtē facē ēt possū petēr in libello oīs res ō quo.ſ.ō.v.ſig.l. rei appel.

Si pluribus locis. Si ꝑs ſit loca re grūt ples ōnūciatōes et ples rēssiōel.b.d. Jste ē nōbls.Ş. Quero qd si loca ſit adeo uicina ꝙ uox pōt exaudiri.dicit Ja.de ra.ſufficē una nūciatōz.tu dic duas:q: ſalti qlz loc⁹ dz noiari ul ōmōstrāri: ꝙ duc.ut.l. scire debem⁹.ō.v.ob.⁊ itelligo ꝑs loca diuersoſ fūdos:ut.l.ꝓallegata.Ş.i.sec⁹ i plurib⁹ locis eiuſ dē fundi.ar.eiusdē.Ş. Ult forte ē ꝓsiderādū an sit op⁹ i plib⁹ locis cā uni⁹ edificij:ut hic.incipio unū murū cā faciēdi domū.ibi aliū cā eiusdem dom⁹.ꝑ alio picte:⁊ tūc ſufficiat.sec⁹ ſi cā diuerſo rū edificioꝛ:q: tunc ples nūciatiōes sint necesse qō ſit tanꝫ.ꝑmū tñ puto uer. Quero utrū i legato ānuo sint necessarie ples ꝓscriptiones. ⁊ glo.dicit sic.ꝙ hic ē.ar.ſ bul.⁊ Bi.dicit ꝙ facit .l.singulos annos.ō.de an.le.⁊.l.senat⁹. de do na.cā mor. q: ꝑ ꝑmo ē purū. ꝑ ꝛ ꝓditiōale. ꝙ ꝑ ꝛ ñ pōt ꝓscribi:ut.C.ō iure do.l.i reb⁹.Ş.oiſ. Cōtra glo.ē q: ꝑ ꝓcēnti tpe ñ pōt agi. hz ſit na tā actio:ꝙ nō ꝓscribit:ut.l.i.i.ſi.ō an.excep.sed negligētia ꝓcedēnū excludit a petitōe ſequētiuz. ar.eius qō dr de q̄rela ⁊ petitōe berditatis:⁊ in ſte.restu.⁊ relaxatione.ita dicit Bi.⁊ ita tenet glo. Sz ista rō Bi.ñ vr bōa:q: q̄rela est cā petitōis hāditatſ.⁊ in integrū restitutō ē cā relaxatiōis. Sz q̄stus ꝑmi ñ ē q̄stus scōi anni. Cūi doc.ultra mō.i.Ş.illud.i.l.cū notiſſimi.repbēdūt gl.ibi.⁊ dicūt ꝙ hz ſtiplo ānua sit puza .ꝑ ꝑ āno.ꝑ sequē tib⁹ ē i die.hz i obligatōe i die ñ pōt agi.ꝙ ſi cur rit ꝓscriptio.Ecordor ꝙ dicebā ibi ꝙ una ē obli gatio:⁊ petitio pōt eē de pūti .ꝑ oib⁹:hz ñ excea tio:ut.l.i.C.ō fideicō.⁊ ibi nō.facit.l. maleagit. C.de ꝓscrip.ẜrr.an.merito pōt ꝓscribi:q: ō pū ti pōt agi.hz i āno legato pōt agi: ut i fulur ꝑste tur.⁊ b⁹ ꝑtigit occasiōe illā obligatōis ꝑmi āni. q̄ ē de pūti cui⁹ occasiōe agit.ꝑ oib⁹ sequētibuſ: ut.o.l.i.C.de fideiuſ.nī q: uere.ꝑ futuro tpe nō ē acto.q: ē ꝛditōale.⁊ iō nō pōt ꝓscribi cū non ſit.ar.l.decē.ſ.de vbo.obli. Ulter⁹ iducaz ad .q.aliqs ſuit excōicat⁹ plib⁹ excoicatōib⁹ an reg rani ples absolutōel.uel qs exbannit⁹ plices.an sint necesse plures absolutiones.⁊ vr ꝙ sic: ut h̄ facit.c.cū .ꝑ cā ex de sen.excoi.⁊ ibi nō.ꝑ decla rāda ista:q.oz nos ꝑ ſcīr ꝙ excoicat⁹ pōt uteruz excoicari ⁊ exbanitus iterū exbannir:ut nō.C. ut.ſ.cer. tēp.cri.q.iij.l.ij.⁊ ex ō iudeiſ.c.ita quo rūdā. Jtē ē ſciēduz ꝙ ſi ples cause nomiani.hz un⁹ act⁹ ſit absoluto:ū ples absolutōes dicūt: ut.ſ.ō vbo.obli.l.titia.Ş.fi.⁊ de accep.l. ſi ex ꝑſ b⁹.sec⁹ ſi nulla cā exbannitōis uel excoicationis exꝑmereī:hz ſimpliciter dicēt absoluo te ab oib⁹ excoicatōib⁹ ⁊ bānimentis ẜc.ut.ſ.de vbo obli. l.cave debem⁹.⁊ de le.i.l.ſi ex toto.Ş.ſi.Hoc ꝓ missō an requirant ples absolutōel. dic aut qs petijt se absolui a iudice ex mera ſustitia ,ꝑter aliquā cām:⁊ tūc una absolutō generalis ñ por rigeī nisi ad cās exꝑſſas i petitōe ⁊ ꝓsecutōe:ut .l.hz.C.ō iudi.ō.de arbi.l.de reb⁹.q̄nqs petit ab solutio ex mera gr̄a:ut a principe uel a populo. tūc siquidem ſuit absolutio generalis.ſine aliq partis petitione:uel precedēte petitione genera li ſufficit et porrigitur ad omnes cauſas: q: prī ceps uel populus uidetur hoc feciſſe ex certa sci ētia:ut.C.de generali aboli.l.i.hz ſi aliquas cās exꝑſſit adiecta clauſula genēali: tūc aut ſuit tacita aliqua causa grauior. ⁊ tunc est uerisimile

ꝓcedẽtẽ si cõiusset si ꝓcessus. ꝛ tõ nulla exit sup to to. ar. C. si ꝫ ius vt uti. pub. l. ꝓscripto. ꝛ ex de ꝭp. c. iꝰ lris. fac de. pcu. c. ij. i de. Si vo sit absolutio a pte eo cauꝫ pot: ut dixi. ff. c. l. j. §. ꝛ pᵒ. tẽ sine dubio suffic vna absolo gñalis: ut. l. empto §. lutᵘ de pac. ꝛ ꝺ nouat. l. ij. i ff. nisi fieret ex cã trãslatõis: q tẽ refert ad ea de qb' eãt lis: ut. l. si ꝺ certa. C. ꝺ trãsac. ꝛ. l. age ꝛ. l. sub ꝓtextu cũ sua mã. h g'. §. q dic eẽ necessarias ples remissiõi i telligi ꝺ remissiõe q̃ fit a iudice q̃ refert ad cãs expssas. ꝛ tot uidẽt remissiões quot cãe ut dixi. vel ꝺ remissiõe q̃ fit a. l. pstita satisdatõe. nã tot satisdatões regrũt quot nũciat. Si vo itelligi de ea q̃ fit a pte tẽ sufficẽt vna gñalil ut d. xi: q ter. dic q̃ requirũt ples remissiões. h tõ dic: q̃ ñ suf ficẽt una spãlis. gl. foꝛat ꝫ ñ soluit ꝺ du. re. l. ij. Ide. dic h ples sẽ nũciatões ꝓtextu dimeloꝛ opeꝛ. tõ ples regrũt remissiõel. ſ ibi ples sẽ ob ligatões ꝓtextu eiusdẽ rei ꝛe. ꝛ tõ una solone tolluꝫ fm Ide. fac ad. q. q gdã iudex iqsuit ex officio suo ꝺ hõicidio: sindicẽt vẽt ꝛ denũciat. de ide pe uẽit ꝛ accusanit. fuit exbãnuᵗ oibᵘ ultis sic accusãtibᵘ: an sint necarie ples absolutões: põt nũciari p ea q̃ Ide. soluit in ꝫno ꝺcto: q ex vno sco oscẽdit: tõ vna suffic absolo. ꝛ fac. ſ. ꝺ v. ob li. l. q. is ꝛ qꝺ ibi nõ. ꝛ ꝺ accu. l. senaᵗ ꝛ. l. ſ. §. fi. nau. cau. sta. Itẽ q̃ro an exbãnuᵗ plib' exbãnt mẽt possit ab vno absolui tñ. ꝙ. figdẽ bãnum qꝺ reanebat ẽ tale q̃ fac cũ pdẽ iura ciuitat; fꝫ ea q̃ dicã. ſ. ꝺ pẽis. l. qdã. tẽ i cũ nõ põt cadẽ ab solo ab vno: q absolo eſt bñficiũ ciuitat; ſ p ea cũ ab alio bãno absolucẽ ꝑma absolo ꝛ firmabi ſ. ar. cõi ꝑdi. l. fi. alꝫ si b ãnũ qꝺ reanet ñ fac eus hostẽ ciuitat: dubiũ ñ ẽ qn unũ possit tolli alio remanẽte. l. fi C. q. mo. pig. vel hypo. sol. ꝛ. C. ꝺ trãsac. l. sigdez ẽ.

Si is cui nũciatur.

Op. ꝛ vi q̃ beat qs adir: ut. l. q̃ si mior i fi. ff. ꝺ mi. b dic q nõ hꝫ nec adire ꝓtoꝛ. Sl. dic ꝛ brẽ nõ. qñq̃ ꝓ toꝛ p edicta circa acꝰ viuẽtiũ dispõit aut actõs p ponẽdo: ꝛ fi ꝺꝫ peti a ꝓtoꝛe uuo: cũ ꝓcedat a ꝓ toꝛe mortuo: cuꝫ bodie illa petitio sit sublata: ut l. j. C. ꝺ fo. mul. hꝫ q̃ actõs i fem ex itendẽo: ut in ſti. ꝺ inſ. dic. §. fi. ꝛ. l. fi. ff. ꝺ co p quẽ fac. erit. aut ꝓcedit p restitutiõ. ꝫ: tẽ si p uiã actõis: ꝛ fi ẽ opᵖ adire ꝓtoꝛ: vt. ff. qꝺ me. cã. p totũ illũ ti. ꝛ p ti. ꝺ dolo. Nñq̃ ꝓcedit p uiã officij iudicis: ꝛ tũc si actio ẽ elisa ꝺꝫ peti a ꝓtoꝛe ut fortificet. si ẽ i totũ amissa: adit ꝓtoꝛ ut restauret ipam: ut. l. fi. cꝛ q. cau. ma. ꝛ. l. q fi mior. §. fi. ff. ꝺ mi. q̃n q̃ restituit ipo iure: ꝛ ꝓtoꝛ nõ ẽ necẽ ut adeat. ut ꝺ capi. di. l. ij. §. j. Nñq̃ fac edicta circa acꝰ moꝛtuuꝫ: ꝛ tẽ ꝺꝫ adiri: ut. l. vl. C. q admit. ad. bo. pos. Op. ꝺ. l. vlt. C. ꝺ edili. pua. ꝛ dic ut dicã. ſ. c. l. ꝓtoꝛ. §. figa paᵘ. Nñs Jac. de are. lmit. at istã. l. q̃ satisdatio ibi ꝺ ope ꝺmoliẽdo ꝑstat q̃n ẽ nũciatus in rẽ nñ ꝓhuãdi cã uel iurẽ publica: ꝛ remittit nũcia tio. sicẽ q̃n cã dãni isci sit nũciatio: q tẽ ꝫ satisdet ꝺ ope ꝺmoliẽdo: ñ tñ ãmittit nisi ꝺ dãno itẽo sa tisdet: cã nũciatio dãni isceti celeritatẽ ꝺsideret: vt l. j. ſ. ti. ff. ꝺ. ꝛ. ar. C. l. §. figa riuol. Ultio nõ ex h'. §. q̃ ego bẽo actõs ꝫ fem ex hoc edicto vl' of ficio iudicẽ quo possũ petẽ nũciatões mihi remit ti cognito ꝺ uiꝰ mo: ꝫ ñ bẽaꝫ necẽ: q̃ possũ ꝑse q absolonẽ ꝑstita satisdatõe. Sꝫ q̃ro qd si petẽs hãc remissiõez succubuit: an itez possiet agẽ ꝑsẽ sonã uel negatoria. ꝙ sic: q ad aliud agebat tẽ ſcꝫ ad remissiõꝫ: ꝛ ad aliud mõ. ſ. ut declaret iusmeũ: ut. ſ. c. l. sciendũ. ꝛ ibi dicã. ꝛ. ſ. ꝺ excep. rei iudi. l. cũ q̃ut ꝛ. ff. sequẽtibᵘ. Idẽ ꝫ Jnn. i ſili eꝛ ꝺ cã posſ. ꝛ ꝓb. c. cũ eccla i ult. gl. Sꝫ q̃ro qd i a lijs. ꝓtestatoibᵘ vt. ꝓtestat' ſũ ne emas: ut. C. ꝺ rei nẽ. l. si fũdũ. an possis petẽ fmissionẽ: dicã i. §. si

Qui procurato.

gs ipsi ꝓtori. Procurato nũcians non auditur si ꝺubitatur ꝺ mandato: nisi de rato caueat. h. ꝺ. Oppo. de. l. j. i ꝑn. C. de satisda. ꝛ. l. j. ꝺ. pcu. ꝛ. l. ne sat. j. ẽ ra. ha. vbi vsꝰ ꝓcurato: ñ cauet ꝺ rato. Sl. dat so. tres. Una ẽ q uerꝰ ꝓcurato: nõ sat'dat nisi ꝺubitet ꝺ mãdato. ꝛ ista ẽ vã: ꝛ eaꝫ ꝛꝫ gl. i. l. q ita. §. j. ff. ꝺ. ad treb. ꝛ h. ꝛ. Ci. i. l. j. C. ꝺ. pcu. ſa so. ẽ q h ẽ ſpãle. ꝛ hãc tenẽt. Jo. ꝛ Azo. p. l. q ita. §. j. ff. ꝫ illa fac ꝫ eos: q: ille tex. nulꝫ q̃ fi ꝓtet ꝺ mãdato ñ sit cauẽdũ Ista opi. pot eẽ vã: q: fi ille cui sit nũciatio negꝫ eũ ꝓcuratoꝛẽ: ꝫ sta: ꝺ oñdẽt instrũ mãdati ñ pt in ipso actu examiare illꝺ: nec tenet credẽ q̃ sit ꝓcurato: ut. ff. ꝺ. depoſi. l. §. ꝫ ificiat'. tõ q: fglr nõ põt eẽ certũ ꝺ mãdato sat'dat: alꝫ ille ab ope nõ desiſtet. ꝫ si ponãᵐ eẽ certũ ꝺ mãdato: tẽ ce deret ꝑmã uera so. An aũt ꝓcurato: i actu nũciãdi teneaꝫ oñdẽ mãdatũ: dic ut i mã. ꝓtestatõis. Et ẽcia so. q̃ bñ erat ꝓcũrato: vꝰ gñalis: ñ tñ bñs mãdatũ ſpãle ad ꝺ qꝺ regrit: ut. l. ult ꝺ mi. i ſi. ꝛ. l. qꝺ si ꝺ ſpãli. ꝛ sic tenẽt q̃ ad nũciatões os. p cũatoꝛẽ eẽ ſpãlẽ: ficẽt et i ꝙlibꝫ nũciatõe fieꝺa p. p curatoꝛ. teneꝛ vi gl. q regrit ſpãle mãdatũ: ut. l ſ. §. j. ff. ꝺ li. ag. Nñs rai. ꝺ sol. uio tenebat q̃ ſi: q: ñ ẽ de casib'. ff. ꝺ. pd. l. põpo. Sꝫ dico q ñ ꝛe grit ſpale mãdatuꝫ. ꝛ ca' vi. ff. c. l. j. i fi. ubi ſpale mãdatũ ñ regrit. ꝛ tenete mẽti illũ tex. ꝛ gl. istaꝫ expſſi'. ff. p sod. l. actõe. §. nũciare. Op. q nõ põt peti ista satisdatio: cũ nõ posset ꝛmitti: ut. l. ñ cogẽdus; i fi. ff. ꝺ pcu. hꝫ h ñ põt ꝛmitti: q ñ itẽst mea ratũ hẽe. So. dic limo q̃ sic: q: si appãt q̃ sit nũciatũ iuste teneꝛ ad itẽe. ar. i aut. ꝺ litig. §. ad exdudẽdas. ꝛ. l. rẽ quãdã. ff. ꝺ dolo. ꝛ istõ ẽ unũ itereꝛ ad illud teneꝛi dñs. Itez q: dñs si ñ hꝫ ratũ possꝫ p ea nũciare. ꝛ tõ ẽ necaria satisdatõ: cũ p dñm postea nũciari ñ possꝫ. qꝺ an iu nez dicã. ſ. c. l. cũ ꝓcurato. §. j. fac ad ꝑdca. ff. ꝺ. pcu. l. põpo. §. j. ꝛ qꝺ ibi nõ.

Qui remissionẽ.

Qui remissionez petit sustinet ptẽ rei. ꝛ suffic q̃ caueat ꝺ ope ꝺmoliẽdo. h. ꝺ. Op. ꝛ vi q̃ teneaꝫ satisdare ꝺ rato: ut. ff. ꝺ. pd. l. põpo. §. j. So. ꝙ. glo. fatet ꝛ h ſbaudit tñ. gl. negat ꝺcẽt q talis ſtiplo nõ põt ꝛmitti. sed boꝛ vi falsum. pone q̃ ꝓcurato: petijt remissionem:

t sa:cubuit:certe ītēst mea q̄ dñs ratū hēat. ptē
ēa iste tex. iō dic̄ hāc cautiōz ñ debē imp̄oni: q̄
sustinet ptes rei: nō q̄ ñ possit ꝓmitti. Et iō ꝑ in
telligētia b⁹. §. ē scienō q̄ remissio pōt pen q̄ꝫ
p officiū iudic̄ dicēdo nūciatiōz nulla: q̄ potuit
ꝓtēni: ut. ō. §. siqs riuos. t isto casu cautio ō ra
to possz ꝓmitti: q̄ nſa inēst si remissio. p:curato
ri denegat. vñ. p:curato: nō exc⁹sarēt ab ea pstā
da: nisi eo q̄ sustinet ptes rei: ut h. t. ſ. ōdarabo.
t mō pōt peti remissio: q̄ edificās bz ius edifi
cādi: t alꝫ nō hēt iu⁹. phibēdi ut. ō. e. l. j. §. ſz zsi
tis. t isto casu idē qō. ō. tū isto casu ñ vī log iste
§. q dic̄ ō cautōe ō ope demoliēdo. aut cīz p⁹. p
hibitōz nūl ē edificatū: t ista cautō nō bz locū:
q̄ nō ē q̄ posset demoliri. aut ē edificatū: t tē
ptēs talē remissionē ñ bz audiri nisi p⁹ius ōstru
cto ope: ut. ō. e. l. j. §. ſz etsi is. nisi dicēs b⁹ fieri p
te uolēte: t sic posset itelligi h: q̄ lz stipl⁹ō rato
posset ꝓmitti: tñ nō inēpōſt: q̄ sustinet ptes rei.
z mō pōt peti remissio oblata satisdatiōe ō ope
demoliēdo: t isto casu pōt log h: q̄ sufficē hanc
cautiōez pstari. nec ē pstāda cautio ō rato: q̄ nō
pōt ꝓmitti: q̄ si nō hēt ratū idiffīcte destruēt. al.
debēt ō cā cognosci. Sz op. q̄ lz sit. p:curatō
rei: tñ talē cautiōez bz pstare: ut. l. pōpo. §. ſz etsi
is ō. p:cu. t. l. uel i operi e. ti. So. aut qs desēdit
rēū sup eo sup q̄ nulla cadit executō reo ñ ꝓsen
tiēte: t tē tenet. p:curato: cauē ō rato: ut. l. ñ solū
§. si stal⁹. §. ſe. t. §. fi. Nūq̄ posset fieri executio
reo ñ ꝓsentiēte: t tē aut ſca executōe. p:curato: li
hēat a cautōe ō iudicato soluēdo ēt reo uēiente
z: t tē bz cauē ō rato: q̄ p satisdatiōez iudicatuz
solu: actori ñ est ꝓsolū ut i reiuē. ut. d. §. ſz etsi ul
Idē i. d. l. uel i opīo. Nūq̄ p executōz ñ libēat
p:curato: a stipl⁹one iudicatū solu: ut i actōibus
psonalib⁹: t tē nō tenet cautōe ō rato. ita log⁹ur
gl. i. d. §. ſz etsi is. Hūc ad. ꝓpositū p istā cautio
nē ō ope ōmoliēdo q̄ est idē qō iudicatū soluī.
est actori plene ꝓsulū: nec libēat. p:curato: a tali
cautōe nisi executōe ſca pfēc. iō nō tenet cauē ō
rato. ſz certe lz ꝑdicta sit vā i se: tñ b. §. ō neāta
te bz itelligi q̄ petebat remissio z mō supradco
q̄ ꝓmis duob⁹ casib⁹ ñ uēit ferēda ſnīa ō ope ō
moliēdo uel ñ: ſz solū de remissiōe facīēda vl ñ: i
q̄ ꝑ b iudiciū iuri ptiū nō ꝓiudicat: ut. ſ. e. l. sci
endū. t dixi. ō. ca. l. §. si is cui. nā cautio de ope
ōmoliēdo ill⁹ casib⁹ ñ adaptat: t sic tene tuaz lec.
q̄ i alijo casib⁹ tenet cauē ō rato. Quero an ex
bānus vl excōicat⁹ q̄ nō pūt agē ſz se defendē pos
sūt petere reuocari tenuta datā ō bōis eoz⁹ qō
vī: q̄ defēdere ē. ſz dicā. ſ., pxi. §.

Si p:curator autē dit ꝓuēiū
ex hoc uerdēo: ex ea pte ne uis fiat ei ſstat satis
datōez rei: alis sibi denegāt actōes. h. d. cū dua
b⁹. ll. sequē. Quero q̄lr iste. p:curato: molesta
bat: ita q̄ ꝓuēiebat ītēdo ne uis fiat. t uide gl. q̄
incipit a me ō ope tē. Ja. ō are. rephēdit ista gl.
q: iste. p:curato: allegabat suaz turpitudinē z. l.
trālac. C ō trālac. Pretea si sic molestarct: suo
nolle teneret: ut. l. j. §. quot⁹. ō vi t vi ar. g̃ ñ satisl
daret: ut insti. de satīda. §. ſz hodie. Pretea cuz
b facē eēt dlicū: nō ꝓuēiret nolle dñi: q: b nō ne
nit in mādato: ut. l. si. p:curato: de ꝓdi. ide. t iō
dic̄ q̄ licite dicebat se facere dicēs: satisdediſti. ſz
q: fideiussores sūt mortui iō debes satisdare: ut
l. ptō. §. pe. v. etsi satisdatū. i. e. Vī b q̄ ille q cō
uēnit ītēdo ne uis fiat ei sustinet ptes actor: ſ. l. nō
cogendū. §. fi. ō. de pcu. Soluit gl. plib⁹ mōis. t
ꝑma solō approbat ibi i gl. t Bal. b. Alia so. est
q̄ i pte sustinet psona rei: t i pte psonā actoris.
ſz ꝓiunge utrāq̄ ſilr: t stabūt bñ. vñ sū. p:curato:
rei: q: defēdo dñm ne molestet qn edificz. t hoc
ꝓstat ex hoc: q̄ sū. p:curatō ad faciendū istō op⁹
si nunciatur mihi: sustineo partes rei si pcto re
missionē: ut. ō. ea. l. §. q̄ remiſſ. Jā nūc sū. p:cura
tor actor⁹. nō satisdo mō: q̄ ꝓstat de mādato.
Dāt ēnia so. ut ille dicat sustinē ptes rei q̄ possī
det: nō ille q̄ ad iudiciū. p:uocat. qō tene mēti. ſz
an hoc sit uez. ſ. dicā. Quero: exbānt⁹ vl ex
cōicatus petit reuocari tenutā ſ se vl petit remiſ
sionē: an audiat cū nō possit agere. Et q̄dam q̄
sic: ut. ō. pxio. §. z. ſ. de ꝓui. cre. l. si pupillus. §. i
t ita tz Ja. de are. t Old. tangit i ſpe. ō ītūacia
§. fi. vl. ſz pōe rē. Tu dic aut uēit p̄incipal⁹ ad de
fendendū: ſz i ꝓñaz uēit ad rescindendū tenutā:
t tē audit: ut. d. l. si pupillus. §. j. t in aut. ei q in
rat. Aut p̄ncipal⁹ petit rescidi qđ fcm est ꝓ se. vl
petit possessionē sibi restitui t silia: t tē dī actor:
ut. l. i trib⁹. ō. de iudi. q̄ lex fuit fca. ꝑpt boc. nec
attēdo qs possideat. Nō ob. §. q remissionē. ō.
e. t b gl. q: debes scire q̄ dēde sumit q̄ꝫ lar
gissime. p oi eo q̄ cāz suā agit agēdo vl excipien
do vl accusādo: ut. C. ō abol. l. ij. Nūq̄ large vt
i hac gl. t boc. pdest solū. ꝑpt regłaz fauozablio
res ut b. §. q remissionē. Nūq̄ stricte. p eo q̄ p
uocat ad iudiciū: t sic assumit regłr: vt. d. l. in tri
b⁹. t sic oīa iura loquētia i actore i eo hēbunt lo
locū. Op. C. ō. p:cur. l. q aliena t. l. filiussa. §.
milites. Hl. dat duas so. t dic̄ q̄ una ē exceptio
p:curatoria videlz ubi ex pte. p:curi. rei. op. q̄ ñ
est. p:curato: t tūc uēienti ex pte rei ñ pōt oppōi
Alia ē q̄ tu nō es legitim⁹. p:curato: nec potes
ēē: et tē ex pte rei uēienti oppōi. Rug. dedit ali
am so. fateor: ēt q̄. p:curatori ex pte rei ꝑñt oppo
ni. t ad illō qō dī b: sub audi tñ. Bl. dic̄ q̄ ista
so. ꝺz itelligi cū distinctiōe ꝑcēdēti. ſ. q̄ loq̄t de ex
ceptiōne q̄. ō. pōt in fo mēbro. Tu dic: aut uult
dare fideiussores ō iudicato soluēdo vt. p:curi: t
tē. ꝑcedit opi. Rug. q: nisi sit. p:curato: ñ tenent
fideiussores: ut. l. si añ acceptū. j. iudi. sol. ipe tñ
p:curato: q̄ p mēdacū se asserit p:curatorē cū
nō eēt teneret: vt. l. plaut⁹. ō. ō p:cu. sec⁹ puto si
nō p mendacū ſz iusto error. ar. l. iiij. j. ō reiu.
Sz si p:cūatus uēiret ad defendendū tangē q̄
libet defēsiōnē: tūc ñ posset obijci exceptio. p:cura
toria: ut. l. exigēdi cū silib⁹. h aūt exceptiōes. p
curatorie nō pñt oppōi: q: ꝓstat ō mādato. naz
ex eo q̄ ꝑsona et legitia ē in p actu nūciationis
vī eē. p:curato: ad hoc: ut nō. i se. glo. Possem⁹

etiã dicẽ q̃ hec exceptio tu ñ posses ꝓcurare: ga
m. les nõ põt opponi: cũ in p̃ actu ñ fuẽit oppo
sita. nec ergo i isto q̃ ab eo depender: ut. l. ita de
mũ. C. õ. ꝓcu. Op. õ de. ꝓcu. l. ud i operi. Si
dat p̃ duas so. que sunt vẽ i se. ꝛ nõ bñ faz. de q̃
dicã. ſ. e. l. cũ ꝓcuratoꝛe. ſz huic. l. nõ cõgruit. Dat
alia so. ibi q̃ satisdat de rato: q̃ patiebat uẽire
a dũsanũ i possessiõz. vñ uidẽ mo ibi logi i ꝓcu
toꝛe ei cui ſca ẽ nũciatio q̃ dẽdit patiẽdo aduer
sariũ uẽire i possessiõez. ꝛ dz satisdare de rato.
h i. ꝓcuratoꝛe nũciantẽ: q̃ si ꝓcuiat. ſ. iterdcõ ne
uis fiat edificãti cui p̃ satisdatoz erat remissa nũ
ciatio ñ dz satisdare. Que ẽ rõ. rõez hẽs p. l. põ
po. ℣. si is. ã. de. ꝓcu. ꝛ nõ ẽ: q̃ ibi ñ ẽ cautũ mihi
p satisdatoez õ iudicato soluẽdo. h vo sic. Et vt
liq̃t ista mã distigue. aut intuẽit. ꝓcuratõ ex pte
nũciãt: aut ex pte eius cui ſca ẽ nũciatio. Si ex
pte nũciant: aut intuẽit ad nũciatoez faciendã:
ꝛ dz cauẽ õ rato si dubitat õ mãdato: ut. ℣. q̃ ꝓ
curatoꝛio. Aut iteruẽiet ad remissionẽ ꝓstandã
ꝛ idẽ: ut. l. cũ. ꝓcura. ℣. fi. ſ. e. Aut intuẽit ad pe
tẽdaz demolitoez operi facti nẽpta nũciatiõ: et
tẽ idẽ q̃ dz satisdare ex gñali regla. l. j. C. õ. ꝓcu
ꝛ. l. nõ solũ. ℣. q̃ alieno. ã. õ. ꝓcura. Aut intuẽit
ad defẽsionẽ dñi i intẽdcto ne uis fiat ei: ꝛ tũc ñ
dz cauẽ õ rato: ſz õ iudicato soluẽdo: ut hoc. ℣.
Aut intuẽit vñ ꝛ idẽ. ꝓcuratoꝛ: ac hec oĩa facie
da: ꝛ tẽ facta fide õ mãdato i p̃ actu denũciatõli
in actu remissiõis nõ ẽ necaria satisdatio ratꝰ: vt
l. cũ. ꝓcurl. i p̃n. ſ. e. ꝛ ibi dicã. eoõ mõ nõ ẽ necel
sariũ mãdatũ in iterdcõ ne uis fiat ei: q̃ ꝓ p̃naz
vi hõe ut h nõ. Sedo casu q̃ intuẽit. ꝓcuratoꝛ
ex pte eiꝰ cui nũciat: aut iteruẽit ad edificandũ: ꝛ
nõ dz cauẽ cũ sibi nũciat: q̃ cuilibet ẽt facio ibi
exñi põt fieri: ut. ℣. nũciatõez. Aut intuẽit ad
petendũ remissionẽ: ꝛ ñ cauet õ rato: q̃ sustinet
ptel rei: ut. ℣. q̃ remiſ. ꝛ dic vt ibi. Aut intuenit
ad agendũ intẽdco ne uis fiat ei ℈ nũciantẽ. ꝛ h
aduerte. aut ipse q̃ agit fuit ille. ꝓcuratoꝛ cui ſca
fuit nũciatio: ꝛ ñ satisdat õ rato: q̃ ex uigore pu
mi mãdati ꝓstat q̃ põt agere: ꝛ sic cũ ꝓsteõ mã
dato ẽ. ut. l. nõ cogendũ. ℣. fi. ꝛ ibi nõ. fm ucrã
opi. quã tenebãt Ja. bu. ꝛ oẽs ꝑĩ. ã. õ. ꝓcu. aut
nõ fuit ille. ꝓcurl. tũc si dubitat: cogit cauẽ de ra
to ex da gñali. C. õ. ꝓcur. l. j. ꝛ. l. nõ solũ. ℣. q̃ ali
eno. ã. õ. ꝓcu. Aut intuẽit ad õdendẽdũ oĩm in
hoc iterdcõ õmolitõio: ꝛ tẽ aut defẽdit patiẽdo
agentẽ igredi i possessiõz: ꝛ dz cauẽ iudicatũ sol
ui: ꝛ de rato: ut. l. põpo. ℣. si is. ã. õ. ꝓcu. ꝛ hoc tẽti
git Ja. õ are. plcuꝰ q̃ alꝰ. ꝛ ego aliq̃ mẽbra ad
didi. Querit gl. q̃lr ꝓmittat ista clausula: iudi
catũ solui. dic ut i glo.

On solũ proximo:

Nõ solũ vicino. ꝓximo: ſz ẽt supiozibus
põt qſ nũciare nouũ opꝰ. h. o. h ẽ q̃dã gl. ꝛ tẽ ad
dito dicẽs q̃ h oĩ hucusq̃z totũ hũiꝰ. Di. dicẽ
q̃ ñ ẽ uez. Quero õ q̃ nũciatõe logi hꝰ ꝛ dic q̃
dãni ſecti ꝛ iurl nñi ꝓfuãdi cã: ut. ꝑbaĩ h i ſi. nã
ꝛ fuitutes tẽ. hec. n. dictio tẽ. ĩplicat ceſa. ꝛ õ cã
nñi iurl exẽplificat: q̃ magꝰ dubitabat õ cã dãni
ſecti. ꝑbaĩ. ſ. ti. j. l. q̃ bõa. ℣. ij. Querit gl. q̃ sũt
iſte fuitutel: ꝛ uide gl. q̃ icipit q̃ ꝛ bana. Ibaudi
nili fuitutel tigni imitẽdi. ã. õ fui. l. ſi. q̃ ꝛ bana
ẽ: ut insti. õ fui. ℣. j. ibi nõ rustice. subaudi excep
ta fuitut baulus aq̃: ut l. fuitutes. ℣. publice. ã.
de fui. quã ꝓstat cẽ rustica: ut insti. õ fui. ℣. tẽ p

dioz. Ja. õ ar.

Qui opus nouũ.

Quero gd vlt
dicẽ dũ dic inteſtatoez. ꝛ gl. expõit. i. nũciatoez.
Ja. õ are. expõit scripturã. i. coꝛã teſtibꝰ facta: vt
l. j. ℣. cauere. ã usufruc. quẽad.

Si cũ iure possem.

Pro ꝓuata
nũciatõe q̃
rit satisdatio: ꝓ publica suffic̃ sola. ꝓmissio. h. o.
Bl. allegat istã. l. q̃ cã dz iseri i nũciatõe. Di. di
cit h dic ut dixi. ã. e. l. j. i p̃n. Nõ q̃ q̃ nũciat pu
blici iurl tuẽdi cã nũciat noie alieno. dixi. ã. e. l.
i. puiciali. ℣. fi. Itẽ nõ q̃ h vi q̃ nũciatio noui o
peri fiat i ꝑiudiciũ: q̃ dicẽ ne gd faciaſ. ſz dic q̃ ista
ñ sũt ꝑba nũciatõis ſz iurl cõsulti. q̃si dicat: nũci
aui ne gd facias ꝓ ꝑba ad h apta q̃ ponũt i l. põ
to. ſ. e. nã ꝑ possũ dicẽ si nũciaui ne gd fiat: ip
sonalr fiat. vñ bñ nũciaui: ne gd facias. Op. ꝛ
vi q̃. ꝓ publico dz satisdare: ꝛ. ꝓ eo qõ sit in ꝓua
to dz cauẽ: ut. l. ꝓtoꝛ i p̃n. ꝛ. ℣. bꝰ ope. ſ. ti. j. So.
h logi q̃n sit i ꝓuato nũciãt. l. ℈ia logi i ꝓuato
eiꝰ cui nũciat. ſzisto ñ tollit ℈ũ õ publico ad pu
blicũ: õ ꝓuato ad ꝓuatũ. sic nec assignat rõnem
dicẽ. Dicẽ gl. q̃ spãle ẽ i ripa. cẽ. ſz gl. repbendit
q̃ ñ sit publica ripa: ut. ℣. ripaꝛ isti. de re. di. ꝛ. l.
ripaꝛ. ã. de re. di. Sl. solut vltio q̃ ibi maꝰ ꝓu
diciũ sit i publico. iõ satisdat: q̃si dicat: maꝰ ẽ pi
culũ q̃n timeo dãnũ: ne forte opꝰ ruat. õ. domũ
meã q̃ si timeo piculũ iurl vꝰ modituꝰ mec: foꝛ
te ne domꝰ obscureꝛ. Ja. õ are. dicẽ. q̃nq̃s aliq̃ fa
cit op̃ i suo ex quo ope tẽo dãnuz. ꝛ ꝑiũit q̃ di
ligẽt edificet. ꝛ iõ cauet plẽꝰ. ſz q̃n ẽ publico edi
ficat: ñ dz tãtã diligẽtiã: q̃ ẽ nitiũ cõe negligi q̃ õ
ꝑĩ possidẽt. Sz q̃ ẽ rõ h q̃ i publico ñ satisdat
in ꝓuato sic. dic q̃ tex. põit rõnez: q̃ q̃n de pub
lico ꝓtẽdit õ iure alieno. q̃n õ ꝓuato ꝓtẽdit õ su
o. Quero q̃n sit nũciatio i publico rõe iurl ꝓua
ti: an dz satisdari. ꝛ vi q̃ sic. ꝓ rõz bꝰ. ℣. q̃ suo iurl
petit. allegat Ja. õ are. l. ñ cogendũ. ℣. q̃ ita. ã. õ. de
ꝓcu. do tibi tex. cũ gl. ſz una l. ec. ſ. c. l. ꝓtoꝛ. ℣. bꝰ
intẽdn̄ ꝓpetit. Vt q̃ tibi liq̃t dic aut nũciatio
sit i publico: aut sit publici iurl tuẽdi cã: ꝛ. ꝓ rmiſ
siõe suffic̃ nuda ꝓmissio ut hoc. ℣. Si sit p̃
uati iurl tuẽdi cã: ꝛ tẽ satisdatio fgrit. ar. a ℈io ſe
su bꝰ. ℣. ꝛ. l. ñ cogẽdũ. ℣. q̃ ita. ã. õ. ꝓcu. ꝛ. ſ. e. l. ꝓtõ
℣. h ãt intẽdn̄ ꝓpetit ſz vlti. lec. Aut sit cã dãni
ꝛpellẽdi: ꝛ tẽ satisdat: ut. l. ꝓtoꝛ i p̃n. ꝛ. ℣. õ co ope
ſ. ti. j. Q̃nq̃s sit i ꝓuato nũciatio: ꝛ tẽ aut sit cã p̃
uati iurl ꝑfuãdi ꝛ fgrit satisdatõ: vt h. ℣. aut sit pu
blici iurl tuẽdi cã: ꝛ suffic̃ ipromissio nuda: ut bꝰ.
℣. i fi. aut cã ꝛpellẽdi dãni: ꝛ tẽ suffic̃ ꝓmissio:
ut. l. ꝓtõ. ſ. ti. ꝑ. vbicũq̃ aũt dixi nudã ꝓmis
siõz suffic̃ itelligaſ si noie alieo cauet: satisdat õz
vt. ã. l. ꝑ. ℣. q̃ ℈missiõz. ꝛ. ſ. õ ꝑl. sti. l. j. ℣. stiplos

Sz ut probari posset. Pōe q nō sumāt modulū: erit ne nūciatio nulla: Et gl. dic q ñ: sz nūciatio tz. nō aūt destruet op⁹ nisi ,pdc ēē ēdificatū p⁹ nūciatiōz. allegauit ad. q. sta tutū est i ciuitate q i talib⁹ pratī ñ pūt boues tene re bestias ad pascendū. ſ. ēmios designatos. z sic i certa pte prati pūt pastūari: sz in certa ñ. fuit accusat⁹ qđ q tenuerat bestias i dict⁹ prat⁹. ñ fu it dēm i accusatōr. ſ. ēmios designatos: z sic sim plr fuit ,pbatū. dixi q ex h⁹ nō potat seq ꝓdēna tio p ista gl. z p tex. i l. ō pupillo. §. q nūciat. p q dico q q ñ unū z idē sem ñ ē punibīl i q̄bz pte loci: dz exp̄mi z ,pbari illa ps loci i q sem ē puni bile. p h⁹ vī tex. ſ. ō incē. rui. nau. l. j. i fi. cū. l. ſe. Jdē dico ō tpe. pone p⁹ mediū mensē martij litz pasturari i aliqb⁹ prat⁹ nō añ: acculo q pastura uit ō mēse martij. dico q̄ i pte dicti mēſ sem pu nibile: i pte nō: nisi exp̄mat z ,pbet illa ps tpis i q sem ē punibile ñ segt ꝓdēnatio. p b⁹ optie facē qō nō. ē. de nego. gest. l. cū actū i fi. ubi h⁹ ē q̄si exp̄ssū. z fac qō nō. ō test. c. fi. i de. t. d. l. j. i fi. ō icē. rui. nau. ꝓdēa vā q̄ñ actō itentōz suā ñ clar ,pbauit: sz exceptōz rei z ,pbatiōz reddit dubia ,pbatō: ut ecce accusat titi⁹ q uulneraūit sempro nū de mēse maij: z ,pbat. titi⁹ ad sui z sensionez dicē q potuit offēdi ō iure mūicipal: q: exbāni ē: z ꝓduc exbāmentū sem ō medio dcī mensis z sic exceptōz aduersarij: ē dubū an talis pcus sio fuerit delictū uel nō h⁹ ē an fuerit pcussus añ exbānimentū vl p⁹. Vel pōe. statutū est q nobi les ñ pūt itrare palaciū nisi tpe pclij: qđ nobi lis accusat⁹ fuit q itrauit palatiū de mēse maij: ipse ,pbauit ad sui defensionē q sem fuit ꝑsiliuz ō illo mēse maij. an aūt itrauit tpe pclij pmisso: vl alio, phibito dubitat. q̄rit an ꝓdēnatio ul⁹ ab solo seq dēat: z vī q ꝓdēnatio: q: re⁹ q ñ. ,pbauit clare exceptōz suā dz succūbē: sic actor q ñ. ,pbat clare itentiōz: ut. ſ. ō. ,pbati. l. j. t. l. i exceptt. z vī exp̄ssū. C. ō. pba. l. mīrez. dico q: i delict⁹ i dubio debem⁹ itelligē sem tpe quo licet: z sic a dicto ex cusat: ut. l. merito p socio. z ō penis. l. inēptiatio nē. fac qō dicim⁹ ō teste reducēdo ad ꝑuā ne ici dat i fim: ut. c. cū tu ex ītest. z. p boc iduco exp̄s se. C. ō peti. here. l. ij. ubi gs fūdata ītētōe aduer sarij sui exapiebat ō titulo sue emptōis: sz dubi tabat an dēa emptio pcesserit lutē vel fuerit secu ta. z dī ibi i gl. q si ñ. ,pbat ꝑiuz pſumit idubio pcesisse. rō: q: alia p̄ſuptio iducēt dlictū. l. ꝑtū litigiosi. Si vo logmur i aliis ñ delict: tūc si ex cipies ñ. ,pbat itentōz suā clare: dz i dubio suc cūbē: ut. d. l. mīrez. z ex ō pscrip. c. audit. z nō. p gl. i. d. c. fi. ō. z. pt. i de. fac. l. tine textores ō le. j. Jn cā tī liberali stare illi. l. mīrez: ut pſumam⁹. p libertate: nisi ille ꝓuēēt i possessiōe fuisse, z h⁹ si ipa ꝓuēiat. sz si aḡt dicēs se liberā: crederē ō qō. ē. dixi. Jtē pdēa faciūt q ille q petit centuz ex cā mutui dz ,pbare mutuū sem añ. libellū da tū: alis succūbēt: ut i. c. abbate sane circa fi. de re iudi. li. vj. z in glo. dixi. in. l. z an eadem. §. acti ones circa finem. infra de exceptione rei iudi. Dī. induct in argu. q̄ taliola debz adduci p ta bernariū si scholar⁹ pdit suā. Nō ex oīb⁹ bis q̄ uidīt posses hīc formā nūciatōis z plene: q: ꝓmissio erit ista. tal⁹ iudex ad petitōez tal⁹ ꝓmisit tali nūcio q̄ uadat ad talē locū: z ibi in ipo ope denūciet mgris z oparijs ibi exītib⁹ ne gd noui opis fieret i ipo ope uel i pte ei⁹: si ō pte é ꝓtētio z q̄ modulos ponat q̄tuz edificauit. h⁹ ,pbat. ō. ea. l. ō pupillo. §. nūciatōez z. §. ſe. z. §. q nūciat z. l. ꝑto: i ꝑne. ſ. e. z boc. §. Adde: z si ō ꝓdict⁹ sē sit se grauatū cōz nob ꝓcat: ut. l. ō pupillo. §. memisse. ō. eo. z istud neḡd noui opis fiat dixi nob heri. uel si absūt vba edicti: sufficiūt q̄tuz vba sūt idē impōtātia: ut. l. in sūma de reiudi. z bñ fac. l. si, pcurator. ſ. eo.

Morte eius q. Nūciatio ex parte nūciantis ē i psonā iō ei⁹ morte z alienatōe extīguit ex pte ei⁹ cui nū ciat est i re. iō ei⁹ morte vl alienatōe ñ extīguit. h⁹ dic. Diuidū i duas ptes. p̄ logī i psonā nūciāt. Fo ūn psonā ei⁹ cui nūciat. fa ibi q̄ si ts. Et ꝓma subdiuidit: q: pōit duo dēa z rōnez. z iste. §. est mūs singlar. Op. ſ. c. l. ꝑto: §. hoc intēdēm. Sī. pōit duas so. vnā in ꝑn. z aliā i fi. h⁹ erat res ītegra: iō finit morte. ibi nō erat res ītegra sic in mādato: ut §. itē si adhuc. z istud multū nō. q oīs nūciatio seu, ptestatō que i mera simplici uo lūtate ꝓsistit finit morte sic mādatū. z hoc cau. ſ. re ñ ītegra ñ finit rel morte: sz trāsiret i heredē: vt nō. i. d. §. hoc intēdēm. vel h⁹ erat satisfactū: ibi ñ. hec é bōa: sz ꝓmā teneatis. 2° op. ſ. c. l. ſi. ubi alienatōe nō extīguit. Due so. dant. Aut aliena tio fit ex pte nūciantis: z tūc extīguit. aut ex pte ei⁹ cui nunciat: z tunc nō extīguitur. ut ibi. Vlte rō opp. ō. l. i iudicio. C. ſa. hercī. So. ut glo. q: ibi logī ō alienatōe necessaria: h⁹ ō uolūtaria. sz certe alienatō que fit morte fatī ē necaria: ut nō. i. l. peto. §. fre de le. ij. z appet ad sensū: z tñ extī guit. vñ dic q̄ ibi logī ō nūciatōis effectu: q: ees ñ erat ītegra sicē. Quero que ē rō q̄ ex pte nū ciātis morte extīguit nūciatio. tex. dic q̄ his mo dis finit nūciatio. gl. subaudit. i. q̄ nūciatio a iu re ē pmissa. sz ista rō vī idē cū dcō. z iō nō ualz. z iō Ja. ō are. z Sōl. dicebāt: finitur ius, phibē di. i. prohibitōis cā i psonā nūciantī. q̄si dicat si finit cā prohibitōis: finit ipsa prohibitō. Sz q̄ est cā prohibitōis: g. uolūtas prohibentī. z boc finit sicē mandatū: ut. ō. dixi. Jtē ius qō hz pro bibēs: q: sit cā iurī ꝓfuādi: vl dāni repellēdi. et iste cāe finiunt alienatōe. z h⁹ uoluit dicē tex. Ex h⁹ dico q: si nūcians efficeret furiosus: mādatuz extingueret: sic etiā nūciatio: ut. l. sīgs alicui ō ac q. here. Jtē si dixi: nūcio ꝑo me meisq̄ heredi b⁹: nō finit morte: ut. l. dīē. §. j. ō arbi. z man. l. si ꝑo si remunerādi. §. fi. cū. l. ſe. fac. j. ō. ꝑcu. l. cū p̄ cario. §. fi. Jtez dico q: si parū de ope é factū in uita defūcti: ita q: res nō sit ītegra: post mortem uero ꝑcedi est destruī totuz: z transit nūciatio: etiam, p futuro opere precedentibus connexo:

ut. l. si tuto⁹ p' ꝑn. ꝛ ibi nō. ꝺ tu. ꝛ ita diſtingue.
Op. ꝺ. l. tij. §. op'. ſ. ꝺ alie. iudi. mu. cau. fac. So. ut videbiꝫ. ſ. c. l. ſi. Op. ꝺ. l. ꝓtor. §. hoc intꝺm. ſ. e. So. trāſit ad beredē nō inſolidū: ꝛ ita h. Op. ſ. qꝺ ui aut dā. l. uī fac. §. ſ. ſol. ut ibi. ꝛ dicā. ſ. c. l. ſi. Que ē rō q ex pte eⁱ cui nūci at nō finiſ morte. dic tex. q i ſtipulatōe hēt mētio heredis. qꝺ gl. ꝺeclarat ſic: q ꝛ ſueuit fieri p ſtipulatōez. ió ſit p. l. ut. l. fi. C. de fideiuſ. dic ergo ſm Ja. ꝺ arc. ꝛ Ol. q iſte cautōes ꝓtrie nō ſolēt fieri ad augmentū obligatōis ſz ut magis ſit cautū: ut. l. j. §. ſi ſub ꝓditōe. ē. ut lega. no. ca. ꝛ. l. utuus i fi. ē. ad trebel. ꝛ. l. ſi cū. §. q ūuriaꝝ. ē. ſigs cau. ſz i ſtipulatōe apponiť mētio heꝛꝺis. ꝛ ió tenet. Quero vtꝝ heres plus teneať poſt ſtitā ſatiſdatōez. et glo. dic. p ſic. ſz deciſio gl. uī ℨ rōez tex. q: ſm ꝺ' ulta ſtiplo fieret ad augm tū. Sz Bl. ſuſtinet gl. q ſz ſuccedat in locū inť dicti iſta ſtiplo: tū bz viz ℨcⁱ. ꝛ recipiť ad id qꝺ gl. Aud. ꝺ piſ ꝺic q ñ tenet in plus q̄ añ tene ret: cū nō ſtat iſta ſtiplo ad augendū: ſed ut ma q̄ ſit cautū ſm rōem tex. Sz credo dcm Bl. et gl. eē uer. Ad rōnez tex. ꝺico q reſpōn ꝑſonaꝝ nō ſit cautio ad augendū: ſz reſpōn eⁱ qꝺ uēit in cautōe ſic. ꝛ rō eſt: q: poſt denūciatōz hēo pluſ iuriſ: q: poſſū facē ut demoliať qꝺ eſt edificatū ℨ iuſticiā: ꝛ ſic cū iſta ſtiplo minuat ꝺ iure eⁱ q recꝛ pit: ita minuat ꝺ iure eⁱ q ꝑſtat: ꝛ ſic ꝓeſſat vnū cū alio. Queuit gl. q eſt rō inť ꝑmū ꝛ ſm caſū. ꝛ gl. ꝺat rōnē q facilis ē. Querit gl. an finita nā ciatōe morte poſſit itez nūciari. ꝛ gl. ꝺic q ſic. ꝛ uide eā in ūbo. phibēdi q incipit. i. nūciatio q a iure tē. ꝛ q. iſte. §. ſingulari ē: ꝛ circa eū mā. ꝓte ſtatōnis tractabo: cū ꝑ latius tractauit Jo. mo. cardialis gloſato. vj. li. ꝛ Jo. an. cū recitat ꝺe ꝥ bo ad uerbū in. c. in gnali. ꝛ. c. qꝺ oēs ꝺ re. iurī li. vj. ī nouel. Jtez Andr. ꝺ piſ poſuit iſtā mām in qꝺā repetitōe quā fecē ꝺ. l. ſigs in ꝑn. ꝺ le. uj. ꝛ Jo. ꝓdcm q̄ſi in oibus ē ſecut: ꝺ eo tū nulla mētioⁿ facit: ió ego ꝺe oibus mētioⁿ facio: ut qꝺ ſuū eſt furari nō uidear. in eo vo qꝺ meuz ē cognoſcar: ꝛ ſi mūⁿ bñ ꝺixero ego redarguar. ſi vo bñ: ꝺō laudeⁿ. ego vo ut mimⁿ inſtructo⁹ re puter. Pꝛio q querit qꝺ ſit ꝓteſtatio: ꝺicit Jo. mo. ꝓteſtatio ē clamoſa teſtatio ad cautelā ꝓteſtantiū iuenta. Andr. ꝺ piſ in bⁿ reſiꝺet. hoc nō placet. inuit q ꝺ eēntia ꝓteſtatiōis ſit clamoſa uox. ſz certe ſimo ſine uoce pōt fieri: ut dādo ꝓteſtatōez i ſcripť: ut. C. ꝺ nō nu. pecu. aut. hāc aūt q̄relā. ꝛ ꝺ anna. excep. l. ut pfectⁿ. ꝛ. C. de ne go. geſt. l. fi. ꝛ eē ꝺ app. c. appellatio. li. vj. Dicetis ille. ll. loquūť de ꝓteſtatōe: ſz in. ꝺ. l. ſi. de ne go. geſ. appellať atteſtatio. in aliis allegaťappel lať aliis noibus. ℞. multa ſūt noia idē ꝥ ipoztan tia ut ꝓteſtatio: ut. l. j. §. elegāť in fi. ꝺ lib. agno. Jtē ꝓteſtatō: ut. l. j. ꝺ bis q p me. iud. nō appel. ꝺe ꝑſcrip. lon. l. emptoꝛ. Jtē ꝺeſtatio. ut. l. ſubſi gnatū. §. ꝺteſtari ꝺ uer. ſig. ꝛ. l. ꝺetеſtatō. ꝛ. l. plu reꝛ. §. j. Jtez atteſtatio: ut. l. ſi. C. ꝺ neg. geſt. Jtē ꝺnūciatio: ut. l. ſi fundū ꝺ reiuen. C. ꝛ. l. ſi maioꝛ ꝺ reſcin. uē. Jtē teſtatio: ut. l. aiť ꝓtoꝛ. §. ſigs pu ceps ꝺ bis q̄ in frau. creꝛ. ita ꝺicūť ꝺicti doc. Jtē ꝓhibitio: ut. l. ſigs. ꝓhibuit ꝺ publici. Jtē inter pellatio: ut. l. moꝛa ꝺ uſurī. ē. Jtez ꝓdictio: ut. l. ſi. §. itē ſi ꝓdixerit. nau. cau. ſta. Jtē uctatio: ut l. ſi. ꝑ te mā. ꝺ uer. ob. l. ſeruⁿ uctāte. ꝛ ſilla. vñ lz ī dictꝫ. ll. in quib⁹ ſit mētio ꝺe, ptеſtatōe i ſcripť nō ponať dcm nomē. ꝓteſtatio: ponit tñ aliud idez ipoztans. vñ ꝺca diffinitio ſeu deſcriptio nō eſt bōa. Dic ergo ut ꝺic tex. ꝓteſtatio ē denūciatio cū teſtatōe facta: ut. l. ꝺeteſtatio ꝺ v. ſig. ꝛ. l. plebſ §. ꝺeteſtatū. Iſta deſcriptio ſeu diffinitio uirū cōſulti eſt ſūſſima. ex eo eiz q ꝺic denūciatō tē. ꝺiffert a ℨctib⁹ ꝛ a ſtipulatōibuſ ꝛ ultiꝰ uolūtati bⁱ in qb⁹ uertūť diſpō: nō denūciatio. Jtē q ꝺicit cū teſtatōne facta: ꝓhendit ſiue fiat ī ſcripť ſiue coꝛā teſtib⁹: ꝛ ſic ceſſat ℨtia ꝓdicta. Sz ꝺicens ſm hoc oīs libellus ē, ꝓteſtatio. nā ibi ꝓtinet q̄ꝺaz denūciatio facta cū teſtatōe. ꝺic ut ꝺicā. ſ. Se cūꝺo q̄ro quotuplex ſit, ꝓteſtatio. licet ꝑdī doc to. multas ſubꝺiuiſiōes faciāt ex qb⁹ q̄ſi nullus itelligūs aſſumit. tñ ve loquēꝺo q̄tuoz ſūt ſpēs. q̄ ꝺaz ē, ꝓteſtatio ꝺclaratoꝛia uolūtať, ꝓteſtanť. fa eſt, ꝓteſtatio, ꝓhibitoꝛia ſeu ibiꝺitoꝛia ne aliq ꝺ fiat. Tertia ē, ꝓteſtatio incitatoꝛia ut aliq ꝺ fiat. Quarta ē, ꝓteſtatio certificatoꝛia alicuⁱ qꝺ ē uel qꝺ nō ē. Sic ergo ſūt q̄tuoꝛ ita hoc examinemⁿ ꝑ q̄tuoꝛ qōes ꝓncipales ꝛ acceſſoꝛias. Quero ergo circa, ꝓteſtatōez ꝺeclaratoꝛia uoluntať, ꝓte ſtāꝫ. ēt ē uiꝺē circa q̄ ℨſiſtat: cui ſit fiēda: ꝛ q̄liť: ꝛ de cuⁱ effectu ꝛ qualiⁿ finiať. ꝛ hoc ꝺicemⁿ ꝑ mo ꝺu ſume. Queuiť ſit circa q̄nqs hec ꝓteſtatio. q̄ſi qs eni ſit circa id qꝺ ℨſiſtit in mea ꝓtāte ꝛ libera uolūtate: vt circa teſtamēti ꝓfectōz: ut. l. ſigs ī ꝑn. teſti cū ſi. circa hereditať aditōez: ut. l. aiť ſigſ. §. pleriqꝫ ꝺ religio. Circa geſtionē negocioꝛ: ut. l. nēſeruⁿ ꝺ nego. geſ. ꝛ multꝫ alijs. ll. ꝛ caſib⁹ quos omitto: q. ſ. allegabūť. ſo ℨſiſtit circa id qꝺ ℨſi ſtit ex ꝓtāte ꝛ uolūtate mea ꝛ aliⁿ: ut circa ℨcⁱ ut. l. ſi uēditor. alſo. l. ſi ꝺebitor. §. j. ē. q. mo. pig. ul hypo. ſol. ꝛ ꝺe le. ij. l. codicillis. §. j. Tertio ℨſiſtit circa id qꝺ pēꝺet ex uolūtate ꝛ ꝓtāte mea ꝺe iure: ſz ꝺe fco ptās ꝺeſiē: ut ſi aliquez ueli cō uēire quē ꝺe iure poſſū: ſz ꝺe facto ſi poſſū, ꝑ abſentiā rei ul' iudiⁱ uel aliuꝺ ipeditū: ut. l. ut pfectⁿ ꝺ anna. excep. ꝛ. l. ī ℨctiᵇ. §. pe. ꝛ aut. hāc aūt q̄relā. C. ꝺe nō nu. pe. Quarto ℨſiſtit circa id qꝺ pēꝺet ex uolūtate ꝛ ꝓtāte mea ꝺe fco: ſz ꝺ iure ñ: ut circa maleficia: ut eꝛ ꝺ homi. c. ſi. li. vi. ꝛ alia exēpla ibi ponā. Quito ℨſiſtit ī bis q̄ nul lo mō ꝺependēt ex uolūtate uel ꝓtāte nr̄a. Diſ ꝑmiſſis uenio ad ꝓpoſitū cui ſit faciēda hec ꝓte ſtatio. Circa qꝺ ꝺicūť ꝑdicti doc. Jo mo. ꝛ Andre. ꝺe piſ. aut. ꝓteſtatio ℨcernit ſcm tñ, ꝓteſtāť nec bz certū aduerſariū: ꝛ ꝑ ſcire ubiq⁹. alꝫ re q̄rī aduerſarij ꝑtia: ut in eoꝛū ſcriptiſ uideᵇ po teⁱ. q̄ uerba minⁿ ꝑlēa ſūt. ideo circa hāc, ꝓteſta tōz ꝺdaratoꝛiā tñ ꝺico ſic. aut ex hac ꝺclaratōe tñ me exonēꝺo ꝛ nemīnē grauo: ꝛ ſuffiť vbiciq ſcire: nec aliⁿ q̄z teſtiū ꝑtia requīr: ut. l. aiť ſigſ. §.

pleriq3 de reli. ℣. l. q in aliena. §. fi. de acq. hele. ℣. l. p herede. §. j. e. ũ. ℣ ď nego. gest. l. nẽſenius. nã ille cuius negotia gerũt nõ aggrauat: q3 nõ teneť niſi ď eo qđ utilr geſtũ eſt: et põt fieri quo libet loco ℣ tp̃e ut dict̃. ll. ℣ hec. ptestatio nõ põt fieri p. curatorẽ: ſic dicim⁹ in. l. paulus rñdet p. curatorẽ ď acq. here. ℣ oĩa q̃ ibi dicũt hic dici poſſent. Itez iã nõ eſt qđ an poſſit fieri p. curatorẽ: cũ nõ regrat pſone pũtia ut dcm̃ ẽ. Itez ñ eſt curandũ an fiat i ſcript̃ vl ſine: ut dict̃. ll. Itẽ in hac. ptestatõe nõ regrũ cã: ſ3 eſt. p. rõne uoluntas: ut. l. q3 potat ad trebel. ℣ dict̃. ll. Itẽ ex pdictis appet qs ſit h⁹. ptestatiõis effectus ĩ dcõ casu. Et finit hec. ptestatio hoc casu q̃ſq3 ex nã rei ſup q̃ ſit. aut eni ſit ſup una cã ℣ ad aliaz nõ porrigit: ut. d. l. at ſigs. §. pleriq3. ℣ ar. s̃. ď pact̃. l. ſi un⁹. §. ℣ in ſũma. Aut ſit ſimplr: ℣ tũc ſi porrigit nili ad illũ actũ q tũc fit uel q. poſtea incõtinenti ſequeť. nõ aũt porrigit ad ea q̃ fiũt poſtea ex inteuallo: ut. l. p retentõ3. C. ď uſurl. ar. ď auro ℣ ar. le. l. ſi ita. Aut fiũt p uerba gñalia reſpicientia directo tp̃s futur3: ℣ porrigit ad oẽs acť futuros. ar. ď fideiuſ. l. ſi ita ſtipulať la. ij. ℣ tõ ſi fuero. p. teſtatus q. nõ intẽdo adire hereditatẽ: itelligit p actũ qđ mõ facio uel de. pxio facã. Debeo q̃ plenius dicẽ. ſ. q. p aliqđ actũ qđ ꝓtigeret me facẽ nõ intẽdo adire hereditatẽ: ſ3 illud facio vt negotior gestor: ut. d. §. pleriq3. ℣. d. l. nẽſenius cũ ſi. Et tũc q3 an talis. ptestatio tollit̃ p actus ſ3uz3 q̃ ſe cũ. d. ptestatẽ nõ ꝓtiať: Et vi q. ñ ut. d. l. q in aliena. §. fi. ď acq. here. In ſ3ium vr exť ď ap. c. ſollicitudinẽ. ℣ tangit̃ p Inn. exť ď cõſti. c. cũ. m. ferrarienſ in. j. coll. ſic dico aut actus q̃ poſtea fit. ptestatõi ſ3uz3 depẽdet ſolũ a facto ipſius. ptestant̃ ut teſtiñ: beẽditať aditio: ℣ ſilia: ℣ tũc p actũ ſ3ium nõ tollit̃. ptestatio: ſ3 p. ptestatõem ille actus tollit̃: ut. d. l. q i aliena. §. fi. ℣. l. ſi qs in ꝑn. teſti. ď le. ij. ℣ ď le. j. l. ſi mihi ℣ tibi. §. i legať. ℣. l. ſi ita ſcriptũ. eo. ti. niſi exꝑſſe diceret ſe uelle a ꝑma. ptestatõe recedẽ: ut. d. l. ſiqs i prĩci. teſti. Si vo ille acť ſ3uz3. ptestatõi celebrať cum alio: tũc p illud vi a. ptestatõe recedẽ. ut. d. c. ſollicitudinẽ ℣ qđ me. cã. c. j. iducẽdo ut ibi p doc. Rõ: q3 ſic. ꝓpoſitũ aĩmi i mẽte retentũ nõ nocet ei cũ quo ℣bit: ut. l. ſi repetẽdi. C. ď ꝓdi. ob cau. ita iſta. ptestatõ quã ignoz at ille cũ q̃ poſtea ℣bitur ci ñ nocet. ℣ tõ puto q. d. l. q i aliena. §. fi. d3 itelligi qñ poſt. ptestatõez ſimplr adiuit cũ nemine ℣bẽdo: alis ſi cũ aliq̃ ut heres ℣bret vi a pma. ptestatõe recedere p ea q̃ dca ſũt. qđ ſine dubio ucz ẽ. q̃tũ ad eũ cũ q̃ p̃ea ℣bit: ut. l. ſi. ℣ qđ ibi nõ. ď intro. ac. Idẽ puto q̃ ad alios: q3 hic põt a. ptestatõe recedẽ. ibi vo nõ potat adire. ſ3 ſi acť qui poſtea geriť nõ eẽt ceu⁹: ſ3 eẽt ambigu⁹ tũc p illaz. ptestatiõez declaret: ut. l. nẽſenius de nego. gest. ℣ p Inno. l. d. c. cũ. m. ferrarienſ. ℣ p baſ ď ꝓcubi. l. i ꝓcubinatu. Mãq3 p hãc. ptestatõez me exonero: ſ3 alius cadet ĩ captionẽ q forte nõ ℣beret: uel alĩ forte ſibi. puideret ſi hãc deratõez ſciret: tũc aut id a quo me exonero pẽdebat exť aliquo meo facto ꝓcedẽti ut exť meo mãdato: tũc talis. ptestatio dz fieri illi aduerſari o q̃ ledereť uel ſibi notificari ſi põt bũ: al. fiat ut ſtatiz dicã: ut. s̃. man. l. ſi mãdaſſem. ℣. C. ď ſatiſda. l. j. ℣ qđ ibi nõ. facẽ qđ nõ. p Bl. j. ď manu. vin. l. pũ. ℣ p Li. C. mã. l. mãdatũ. ℣ hoc ſi ẽ certť ille qui ledẽť. ſi vo eſt iceriť ſufficit hãc. ptestatõz publice. ꝓpõi: ut. l. ſ3 ſi pupillus. §. ſcribẽ de ſtito. ℣ iſta q̃ſi fiat: ℣ ď eius effectu ℣ uita ſi curo dicẽ ď. dic ut. dict̃. ll. facẽ exť ď. pcu. c. ex inſinuatõne. Si vo illď a q̃ me exonero pẽdebat a diſpõne legali abſq3 aliquo meo fco: tũc pũtia aduerſarij nõ regrũ. caſus ẽ nõ. j. ď decur. l. bonoz. §. fi. ꝓũcta. l. j. §. de filioſa. ℣ quẽadmo. pĩ. li. x. Rõez h⁹ diſſicultõis cito uidebiť ſi cogitabitis. q̃ lic aũt fiat hoc caſu ℣ ď eẽ effcã ℣ uita dic ut dixi s̃. in p̃ mẽbro ℣ in p̃n. b⁹. §. ℣ hoc circa p̃mu3 mẽbz. ſ. in his q̃ pẽdent ex uolũtate ℣ ptãte mea tãtũ. Circa ſecũdũ. ſ. i his q̃ pendẽt ex poteſtate mea ℣ altius ſemp dz fieri. ptestatio pti: ut. l. codicillis. §. j. ď le. ij. et. l. ſi d. bitor. §. j. qui. mopig. uel hypo. ſol. ℣ loca. l. cũ in plureſ. §. locatõ Ibi eni ſõ. ptestatio nõ habuit effectũ: q1 illď ꝓpoſitũ nõ fuit pti exꝑſſu3. ℣ ita itelligit Pe. ut refert Li. C. de pac. l. pacta nouiſſima. qui itelleť ſatis ẽ bon⁹ in ſe. tũ dié Ja. bu. q. ibi tõ: q3. ꝓpoſitũ ſeu. ptestatio illa fuit ab initio ſimplr facta. tõ nõ extendit ad ea q̃ poſtea ex inteuallo ſiunt. qđ ſaĩ ẽ ucz ĩ ſe p ea q̃. s̃. dixi. tñ nec ď intellẽs nec ꝓcedẽs cõgruit lr̃e. ď. §. q: ibi i ſi. dĩ pinde ẽ ac ſi. ꝓpoſitũ fuerit remiſſũ. Sz ſm pdcos ratio eẽt: uel q3 ꝓpoſitũ nõ fuit exꝑſſu3. uel q3 ad illũ actũ ſe nõ extẽdit: ℣ ſic de remiſſione nõ eẽt tractã dũ qđ eſt ℣ illũ tex. Dicendũ eſt q̃ q. ptestatio i caſu pdicto ẽ faciẽda parti põi p. ll. pdictas. ℣ tõ hec i. d. §. locato: h⁹rci ſit rõ: q3 ſuit a. ptestatõe receſſu3: ut. j. in. pxia coll. dicã. Sz q3 an etiã parti ꝑſensus requirať: tex. ff. nau. cau. ſta. l. fi. §. utez ſi pdixerit vi uelle q̃ ſic. ſed gl. ibi ℣ in eo q. ſubaudit maxime. dico ſic. ſiquidez. ptestatio fieret ad tollendã ſeu limitandã obligatõem iam ℣ctaz: tũc non ualet niſi pars ꝑſentiať: ut. C ď trãſac. l. ſi maiores. ℣ ď dona. q̃ ſub mõ. l. pecta. Si uero fit ad tollendã ſeu limitandũ obligationẽ ď futuro: tũc ſiquidẽ obligatio ℣bitur ex neĉitate alicu⁹ actus ꝑcedẽtis: ℣ requiriť pars ꝑſensus: alis nõ bẽt effectũ: ut. d. §. utez ſi pdixerit. nã ex eo q. añ aſſũpſerat officiũ cauponis uel ſtabuli teneť hoſpites ucientes recipere: ut. l. j. §. uiatoz. fur aduer. nau. vñ de neceſſitate incidebat in illũ ℣ctum uel q̃ſi qui dz de recepto. Si vo obligatio ℣benda eſt libẽ: tunc aut. ptestatio fit ad futurã obligatõez tollẽdaz: ℣ requiť cõſenſus pr̃. ℣ bigra: ptestaťſui tibi q. ſi cgoinẽcedereť apud te. p titio q. hoc nõ facio cã obligãdi me: certe ſi tu ꝑſentis: ℣ postea itercedo nõ obligor. ita loquiť glo. in. l. pacta nouiſſima. C. de pacti. in eo q. ibi dicit: niſi pactum primus ſit deroga toriuz cẽ. ꝓpõpponit ergo primũ fuiſſe pactuz: ℣ ſic habuit ꝑſenſũ duoz. ſ3 ſi tu nõ ꝑſent: ſiquidez

ego postea incœdo simplr. facio actū ꝓme. ꝓtestatoi ꝫuz: z sic uideo: a ꝓma. ꝓtestatõe recedẽ ut. ff. dixi. z ꝫ ẽ casus in. d. ſ. locato: horrei. z eẽ qđ me. cã. c. j. z de app. c. ſollicitudiné. ſz ſi i ipſo actu obligãdi dicerẽ. ego. ꝓmitto nõ aio obligã dí me tũc ſine dubio ſi ꝫbiũ obligatio: ut. l. obligatõnũ ſubſtãtia. ſ. fi. de ac. z obli. z. l. ubi repugnãtia ff re. iurĩ. z ff ap. c. ſollicitudiné in fi. Si vo, ꝓteſtatio ſit ad obligatoz limitãdaz: ut ſi tibi ꝓteſtor: q ſigđ tibi, ꝓmittaz pure: illud ītelligaſ ſub ꝺditõe uel certo mõ: tũc ſigđ loquũt in obligatõe q ꝫbiũ: vbis ſiñ ꝓſenſu: ſ. gdẽ talis limitatio q future obligatõis cã adijcit̃ induc̃ diuersitatẽ in q̃litate obligatõis: z ita tal' diuersitas' obligatoz uitiaret: tũc ẽ idẽ qđ. ff. qñ ſit ad obligatoz tollendã: q: ac' q postea fi: ſe nõ ꝓpant cuz ꝓteſtatõne. ar. ff uer. obli. l. j. ſ. ſigđ ſimplr. Si vo nõ iducat diuersitatẽ in q̃litate obligatõis: tẽ ꝓteſtatio ualz: z obligatio postea fẽa ītelligẽt cũ limitatõe illa q fuit adiecta, ꝓteſtatõi: ītẽ ſi i ipſo tpe obligatõis fuiſſet dcm. ar. ff ſolu. l. modeſti ꝓncto. ſ. ſigđ ſimplr z. ſ. ſc. Si vo eẽt obligatõ q̃ nõ ꝫbiũ verbꝫ ſeu ꝓſenſu ſz re: tũc nõ requĩt cõ ſenſus expꝛſſus ei' cui fit, ꝓteſtatio. ſufficit enĩ q taceat z nõ ꝺdicat: z illo mõ vi' ac' celebrari: ut ſ. ff ſolu. l. j. z iſto caſu bñ diceret gl. i. d. ſ. itez ſi ꝓdixerit. ſz ſi ꝺdicẽt ipediret ac' celebrari: ut. d. l. j. z. ij. de ſolu. qñq; iñ fit talis, ꝓteſtatio ſup ali quo actu ex q' nõ iducaſ ꝓpe obligatio ſz aliud ꝓiudiciũ gñat: z tũc ſufficit q fiat ꝓt: non tñ ei' regnĩ ꝓſenſus: ut. d. l. codicill. ſ. j. d le. ij. z. l. ſi debitor. ſ. j. q. mo. pig. uel hypo. ſol. Ex ꝓdictis ſatꝭ liquet q̃lr' ſit faciẽda talis, ꝓteſtatio: z qs ſit a' effect': z q̃lẽ finiaſ ſeu ab ea recedaſ. Dz quezo an finiaſ mortez' g' ſic morte protestatꝭ ut ff: niſi in effectu tã ꝓſumato: ut b'. ſ. more vo eius cui fit talis protestatio: dic q inq̃ſitoz ac' quẽ protestatio reſpicit celebrareſ cũ herede hereditatꝭ nomĩe: ad cũ trãſiret protestatõis effect': alis secus. ar. b'. ſ. z. ff. g. mo. pig. uel hypo. ſol. l. ſic. ſ. ſi ꝺ b. toz. Itẽ pot fieri p procuratorẽ eo casu q' ſcia procurator nocetuꝝ nõ. qđ ꝫ tractare nõ ẽ nr̃m.

Circa tñuz. ſ. qñ ptãs delic̃ de facto: ſz ꝺ iure pẽdz ex uolũtate z ptãte mã. dic qñq; ptãs ꝺfic̃ propt aduersarij potentiã: tũc aut act' erat explicandus coram eo tanq̃ coꝛã iudice: z ſufficit protestari coꝛã vicinis: ut l. ſi. C. ꝺ his q p me. iudi. nõ ap. cẽ. ꝺ ap. c. fi. Aut erat explicandus coraz ipſo tanq̃ coꝛã pte i iudicio: z tũc protestatio ꝺz fieri coꝛã aliquo iudice: z p eũ illi notificari: ut. l si pẽs. C. de epiſ. audi. z. l. i ẽtib' in fi. ꝺ nõ nupc. Si extra iudiciũ: tũc ſufficit protestari coꝛã vicinis: ut. ff. c. l. ꝺ pupillo. ſ. ſigđ ipſi ptoꝛ. Qñq; ipedior propt ablentiã altius: z tũc aut erat explicãdus coꝛã ipſo tanq̃ cũ pte: z ſufficit fieri coraz aliq' iudice: alis apꝺ locũ ubi hz domiciliuz ſm formã. l. ut pfectus ꝺ anna. excep. Aut erat explicãdus cũ eo tanq̃ cũ iudice: z tũc debeo protestari ante tribunal ei': nec ꝺz qs aliũ p alia loca q̃rere: ut l. j. ſ. adcũdi qñ ap. ſit. Dz q̃rũ an hec, ꝓteſtatio ſit faciẽda in ſcriptꝭ uel nõ: dicunt doc. aut ꝑdicta, ꝓteſtatõ ſuccedit i locũ actõis: z ꝺz fieri i ſcriptꝭ: ut. l. ut pfect' ꝺ anna. excep. aut nõ ſuccedit i locũ actõis: tũc regulr pot fieri ſine ſcriptꝭ: ut. C. ꝺ pac. l. pactũ. z. C. ꝺ nego. geſ. l. ſi. Fallit i exceptiõe nõ nũcrate pecũie: ut. C. ꝺ nõ nu. pe. autꝭ. hãc aũt q̃relaz. z ibi ꝺ ꝫ p Ci. Qualiẽ aũt ꝺz fieri ex ꝑdict appet: z qſ ſit eius effect' z q̃lẽ finiaſ p te nidẽ potes: z ex allegatꝭ legibus appet. Circa q̃rtuz nõ: uideſ circa q̃ pendẽt ex uolũtate z facto meo ꝺ facto: nõ tñ de iure: vt circa maleficia. dic q qñq; qs nult facẽ, ꝓteſtatõ nẽ ad ſui excuſatõez ne incidat i delictum. qñq; ne ĩcidat i mal' delictũ ultra ſuũ, ꝓpoſitũ. Ꝓdicto cañ aut nõ eſt limitata pſona q̃ ex illo fẽo poſſz ledi: z ſuffic̃ q, ꝓteſtatõ fiat loco z tpe quo factũ illud celebraſ: ut. l. q foueas z. l. ſi putato: ad. l. aquil'. z formaz. z effectũ hẽs ex illis. ll. Si vero hẽt certũ aduerſariũ ei ꝺz fieri tal' protestatio: ut l. aut q alĩ. ff. j. ij. z. iij. f. qđ ui aut clã. z ibi appa ret foza q̃lẽ ꝺz fieri hec protestatio. Itẽ apparet cui: qz ſi nõ repũt ꝓncipalis: ſuffic̃ q fiat procũatori uel amic': uel uiro pro uxore: uel ſilib'. dico z aduerte: qz ita ẽ ff ſi illo gñe protestatõis q nõ in aliꝭ que regrũt q alicui 'iat. cum. n. ad b'qs protestet ut ſe exoneret: ut nõ aliũ aggrauet. ni mirũ ſi pot fieri amic' uel uiro z ſilibus. in aliꝭ aũt generib' protestationũ q̃ fiũt ad aggrauãdũ alios nõ pñt fieri niſi ꝺño procuratoꝝ uel al'. le gitio adminiſtratoꝝ: ut. l. ſi ex legati cã cuz. l. ſc. de v. obli. z fac. f. ff re. iurĩ. l. non pot dolo carere z qđ ibi nõ. Scũdo caſu qñ hec protestatõ fit ne aliqs icidat in mains delictũ: tũc q̃daz ſunt i qbus p uolũtatẽ nõ pot regĩari z modificari ſacũ. ecẽplaz. aliqs hz animũ uulnerãdi z nõ occidẽdi: certe aĩm' nõ pot reglare factũ: q: pot cẽ q̃ pcuſſio ultra modũ z, ꝓpoſitũ excedit: z tunc ſi, ꝓteſtet q nõ pcuſſit aio occidendi: iſta, ꝓteſtatio nihil operaſ. ar. l. miꝛa. C. ad. l. iul. de ut. z eẽ de homi. c. ſi. li. vj. facẽ qđ ꝺcã. f. ff ſica. l. ꝺiuus. Quedã ſũt in qb' p animũ regulaſ z modificaſ facũ de necẽtate: ut in agrenda poſſeſſiõe que acgritur aio: ut. C. ff acq. poſſeſ. l. licet. tũc pone ego expuli te ff fundo tñ añ uel tẽ fuit protestaſ: z hoc nõ faciebã niſi aĩmo q̃rendi nãlez tñ poſſeſſionẽ ut fructuari': ul' ciuilẽ tñ ut ꝺñs ꝓtatꝭ certe hec protestatio opaẽ ut ſolũ circa illã vĩ nãlem poſſeſſionẽ uidear deligſſe: ut nõ. C. uti poſſi. ſup uerbo nec ui. z iſta ñ regrũ q fiat i pẽtia partꝭ. z de effectu ſtatꝭ mõ z effectu ſatꝭ liquet ex ꝑdictis' legib'. Circa qntũ nõ. ſ. circa ea que nõ depẽdent ex uolũtate nr̃a uel ptãte mea ſed alterius uel uris: tũc non ẽ dubiuz q iſta protestatio declaratoria uoluntatꝭ nil operaſ. exẽpluz q̃ qñ qſ expẽdit pro alio qđ hz neceſſe facere: ſz protestetur q faciat aĩmo rehabendi nil releuat: ut nõ. C. ꝺ nego. geſt. l. alimẽta. Item aliud exemplũ: ille qui ꝺat libellũ protestaſ q ſibi liceat minuẽ z addere uſq; ad ſniam. certe nihil releuat: q a ſolum poterit ſm permiſſionẽ. l. edita. C. ꝺ edẽ.

ꝛ ibi nō. ſaĕ eꝛ. de villa. c. exposuit. ſaĕ optĕ ad ꝑdicta ꝺ̄ fur. l. nō pōt. ꝛ ꝺ̄ le. j. l. nemo pōt. Pꝛe dĕa uera nisi alr exp̄mat ꝑ legem: ut. C. ꝺ̄ testi. autꝫ. si dicat in fi. ꝛ eꝛ̄ de excep. c. pastoralis.

So. ꝓncipalr ẽ intuendū ꝺ̄ fa ſpĕ. ptestatōis q̄ est ibibitoria seu ꝓhibitoꝛia: ꝛ ꝓncipalr ꝓsistit circa tria. nā q̄ꝫ ꝓhibet ut nō fiat id qꝺ̄ ꝓhibĕ tenebaꝫ facere. q̄ꝫ ꝓhibet ut nō fiat id qꝺ̄ ꝓhibito tenebaꝫ ñ facĕ. q̄ꝫ ꝓhibet ut ñ fiat id qꝺ̄ ꝓhibito erat ꝓmissū: non tñ erat obligaꝫ ad faciendū uel ñ faciendū. Circa quodlibꝫ videa mus. Circa ꝓmū. l. q̄ñ alicui fit ꝓtestatio ne faci at id ad qꝺ̄ faciendo est obligaꝫ est faciendo ꝙ ista ꝓtestatōeꝫ q̄ꝫ facis cui qs est obligaꝫ: utputa creditoꝛ debitoꝛi: ꝛ tūc uel eꝛ ꝺ̄ mora debitoris si pcesserat purgaꝫ: uel creditoꝛ ī mora cōsti tuit: ut. ꝺ̄. ꝺ̄ usur. l. mora. ꝺ̄. acti. emp. l. rō. §. si p uenditoꝛ. ꝛ circa ꝺ̄ nō insisto: q: ẽ mā alibi tra ctata. Q̄ñ ista ꝓtestatōeꝫ facĕ alius q̄ creditoꝛ cui qs est obligaꝫ: utputa ego debitoꝛ tibi ne sol nas creditoꝛi tuo: uel ne facias q: debes. certe hec ꝓtestatio si fiat ex aliq̄ cā nō iusta: nullius ẽ effecꝫ: ut. ꝺ̄. ꝺ̄ publici. l. siqs. ꝓhibuit. ꝛ. ꝺ̄. ꝺ̄ ꝓsti. pecu. l. utrū cū. l. se. ꝛ. j. ꝺ̄ fideiusso. l. si fideiuſ. et ibi dixit: q: nō pōt ꝓiudicari alteri: ut. l. ſtichū in fi. ꝺ̄ noua. Q̄ñ ꝙ ex aliq̄ cā iusta: nō tñ uera nec uerisimli: ꝛ tūc nō est ei parendū: ut. l. ꝺ̄ aūi in ꝑn. si cui plus q̄ꝫ p. l. falci. Q̄ñ ꝙ cā lꝫ ñ sit uera tñ est uerisimlis: ꝛ tūc aut ꝓtestatio fit ne deꝰ uel fi at debitū ex ultia uolūtate: ꝛ tūc ista ꝓtestatō bꝫ effectū: ut ab eo cui ſoluĕ debeat exigi cautō: ut ꝺ̄. l. hoc aūt. ꝛ. l. fi. C. ꝺ̄ peti. here. Aut erat debi tū ex ☉ctu: ꝛ tūc aut ista ꝓtestatio nō bꝫ effecꝫ quo ad ꝙediendū ius ꝙetēs ei cui debebat: vt ꝺ̄. l. fi. ꝺ̄ peti. here. lꝫ ipse ꝓtestās teneĕ ei cui fecĕ ꝓtestatōeꝫ ad iterandū: ut. l. j. §. j. ff. ꝺ̄ eo p quē fcz erit. nisi ille nūcians eĕt nō ſoluĕdo: ut. l. fi. c. ti. qꝺ̄ intelligē ut. j. dicā. Q̄ñ ꝙ fit ex cā iusta ꝛ ỽa: ꝛ tūc si ỽitas illꝰ cāe oñdit debitoꝛi cui fit, ꝓtestatō ꝺ̄ illi, ꝓtestatōi pareret: ut. C. que res pig. obli. posl. l. nomē. ibi certioꝛ ꝺ̄ obli. ☉. ꝛ iō ꝓtica est q̄ñ aliq̄ denūciat debitoꝛi debitoꝛi ne ſoluat q̄ ei legat instrumentuꝫ debiti: uel copiā dimittat: ut eꝛ̄ ꝺ̄ elec. c. cāz in de. ꝛ. ꝺ̄. l. nomē. Quādoq̄ talis ꝓtestatio fit ex cā iusta ꝛ ỽa: ꝛ ỽitas eꝰ non oñdit debitoꝛi cui fit taꝰ, ꝓtestatio: ꝛ tūc siquidē fiat auctoꝛitate iudicē: ꝺ̄ qs, ꝓtestatōi pere: ꝛ ex excusaſ. ita ꝛelligo. ☉. ꝺ̄. l. ꝓmiſ. l. fi. Si ỽo fiat a ꝑuato: tūc sigdē illud qꝺ̄, ꝓhibebat fieri ꝑncipa lē respiciebat, ꝓtestantē: utputa debitoꝛ denūci at fideiusſoꝛi ne ſoluat: q: ipse tuꝰ ẽ exceptōe: tē nō est neĕe q̄ tpe, ꝓtestatōis ỽitas illꝰ cāe māife steꝛ: ſz ſufficĕ ita fieri notū q̄ tpe quo ꝙuenit fide iusſoꝛ se posset ꝺ̄endē: ut. l. si fideiusſoꝛ ī ꝑn. ☉. man. Si ỽo illud qꝺ̄, ꝓhibeĕ nō respic ꝑn ipalr ipm, ꝓtestantē ꝛ cāz, ꝓtestatōis notā nō facĕ: tunc nō teneĕ ei parere: nec sibi credere: q: regrit certi oratio ut deñ est. ꝛ ar. qꝺ̄ l. l. tu. auc. l. j. §. j. ꝛ. l. se. nisi fieret ī defm iudicī fm fo: mā. l. ꝺ̄ pupil lo. §. siqs ipsi ꝓtoꝛ. ꝛ qꝺ̄ ibi dixi ī fa lec. gl. ☉. c. Ptedicta ỽa nisi ī alijs nūciatōibus. ī nūciatio ne ỽo noui opis an sit necessaria cā: dic ut. ☉. c. l. j. in ꝓncī. ꝛ id qꝺ̄. ☉. dixi q: qñ ille q fecĕ, ꝓtesta tōeꝫ nō est ſoluēdo excusaſ ille cui facta ẽ, ꝓtesta tio: q̄ꝫ q̄ cā nō esset uera. ūtellige q̄ tot ỽisilia fu erūt ei oñsa q ỽisilr debuit credere. vñ iusta cā ẽ ꝓcedendi restitōeꝫ: ut. ꝺ̄. l. fi. ꝺ̄ eo p quē fac. erit.

Quero an talis, ꝓtestatio possit fieri p, procura toꝛē: q̄ sic sine dubio. sed an p gestoꝛē. ista qꝺ̄ pendet ex eo: an regraꝫ certioꝛatio facta p ipsuꝫ ad cuius ꝓmodū fit, ꝓtestatio uel nō. an ỽo sufficit simpler scia. ꝺ̄ quo p gl. i. ꝺ̄. l. noñ. ꝛ ego di xi plene i. l. facta. §. heres ad treb. nam si ꝺz cer tioꝛari ab eo: nō sufficeret fieri p aliū nisi p, pro ratoꝛē. Et iō est aducrtendū: q: qñ qs, ꝓtestareť ut, procurator ꝺz facere aduersariū certū de māda to oñendo iſtrumtuꝫ sic. ☉. dixi de debito. ar. ☉. depoſi. l. siqs inficiaꝫ. nec ob. qꝺ̄ vi aut clam. l. ꝓhibere: ut. j. dicā circa fz. lꝫ an possit fieri taꝰ, ꝓtestatio, procuratoꝛi: puto q: sic ī casib⁹ ī gb⁹ scia, procuratoꝛis nocet ḍño: ut. l. procuratoꝛi ī ꝑn. ꝺ̄ tri buto. ꝛ. l. apud celſū. §. quesitū ꝺ̄ doli excep. ꝛ apparet q: ꝺz fieri añ actū celebꝛatū: ut. l. si pecu niaz. §. ūtz siqs ꝺ̄ cōdi. ob. cau. als frustra, ꝓhi beret ne fieret. Et cū hec, ꝓtestatio fiat respcū cer te cauſe ut deñ est: puto q: nō sit ꝓsonalis nec ſi niat morte. ar. C. ꝺ̄ nō nu. pecu. l. si intra. Cir ca secundus nō. ſ. q̄ñ fit, ꝓtestatio ut non fiat id quod, ꝓhibitus teneať nō facere. dic q: q̄ꝫ ille cui fit, ꝓhibitio seu, ꝓtestatio talis: nullā iusta cāz bĕt credēdi se posse facere: ꝛ tunc sufficit sim plex, ꝓhibitio: nec regrit cā. q̄ñ q̄ cāz bz ī seipa: ꝛ pōt fieri a quocūq: ut. l. ꝓhibere in ꝑn. qꝺ̄ ui aut clam. ꝛ bz q̄ñ effm: q: qꝺ̄ añ, ꝓhibitōem dicereť factū clā: mō ꝺ̄ fcm ui: ut. l. j. §. qd sit vi. ꝛ. ꝺ̄. l. ꝓhibere qꝺ̄ ui aut clam. Q̄ñ ꝙ ꝑcdit ali q̄ cā, ꝓpter quā credebat se posse facĕ. exemplū. aliq̄s fuit exb̄aniť, ꝓpt qꝺ̄ ego credebā me ipm posse ipune offĕdere: ipse denūciat ꝛ, ꝓtestať mi bi ne cuꝫ offendā: q: eſt rebāniť ꝛ restituť: certe nō teneoꝛ ei credere nisi cāz, ꝓtestatōis mihi no tāz faciat oñendo mihi instrūmtuꝫ. ar. eoꝝ q̄ ꝺ̄ eta sūt. ꝛ ar. j. ꝺ̄ re mili. l. nō omēs. §. fi. i fi. faciat ergo mihi ꝺ̄nūciari ꝑ iudicē: ꝛ ſufficĕ. ꝑ ea q̄ dēa sūt. vel i publico loco: ut. l. lꝫ etsi pupillus. §. ꝓe scibĕ ꝺ̄ instito. ex uirtute ergo illꝰ nūciatōis offē dens ñ puniť. An aūt puniť iō q: añ ola debu it diligenť iueſtigare an ei licueŕit eū offendĕ: nō dico: q: nō est nr̄a mā. Sz ar. q: sic. ꝺ̄ re. iuŕ. l. q cū alio ꝛ. l. q in alterꝰ q̄ optĕ facĕ: q: iste qvult offendĕ ptes actoꝛis vi ſustinĕ. Et ex ꝑdict⁹ ptz modus ꝛ effecꝰ huiꝰ, ꝓtestatōis. Circa ttium qñ ꝑ talĕ, ꝓtestatōeꝫ, ꝓhibeť id qꝺ̄, ꝓhibito erat ꝓmissū. nō tñ erat obligaťad faciendū uel ñ. dic aliq̄ñ, ꝓhibeť tale qꝺ̄ sola uolūtate, ꝓhibentis fit illicitū: ꝛ tunc sufficit sola, ꝓhibitio sine aliq̄ cāe expſſione: ut. l. fi. C. ꝺ̄ nego. gest. ꝛ. ꝺ̄ sec. ru. ꝑdi. l. diuus. j. ꝺ̄ acqui. re. ꝺ̄. l. iij. in ꝑn. Aliq̄ñ nō fit illicitum sola uolūtate, ꝓhibentis: ꝛ tunc sigdē ille, ꝓhibitus non potest illi ꝓtestatōi parere.

salua honestate sua. ꝛ talis protestatio nihil op
at ut. ō. mā. l. quinꝫ. Et per hoc potest determi
ri qō de fideiussore qui denūtiauit creditori ne
mutuet debitori. q̄ nō. p gl. ō. de procu. l. añpe.
ꝛ. ī. de fideiusso. l. si fideiussor. nā si creditor eāt
obligatus numerare: q; forte promissio erat ex
cā dot̄: ꝛ p̄statō nil relenat. qa nō allegat aliq̄
iusta cā ut dixi. ō. circa primū. si vēo nō erat ob
liga⁹ soluere q; forte erat ex cā mutui: tē sic pot
at salua honestate sua nō solue: ꝛ ꝓtestatio ualz
ut nō. in. d. l. añpe. si uero salua honestate non
poterat: ꝛ tūc secus vtputa si ī debitor⁹ nulla nū
tiatio cōtingit ut. d. l. quinꝫ. ꝛ ar. de priuile. cre.
l. si debitores. Redeo ad ꝓpositū qñ q; ille ꝓ
hibitus poterat protestatōi salua honestate pa
rēt. tē aut ī ꝓhibitōe seu ꝓtestatiōe nulla iusta l'
ꝓtudēs cā inserit ꝛ protestatō nullius ē effect⁹
C. de rescin. uen. l. si maior. C. debito. uen. pig.
impe. nō pos. l. i. ꝛ. ō. de mino. l. tutor. Aut cā ī
serta in ꝓtestatōe ē iusta ꝛ cōtudēs. ꝛ tē aut est
cā de futuro pendēs ex facto ꝓtestātis aut de p̄
terito. prio cāu ꝓtestatō ē ualida ꝛ opat̄ suū ef
fectū ut iducat doli p̄sumptiōez. exēplū. i. l. ōnū
tiasse ī pri. ꝛ. §. i. ō adulte. ꝛ. l. ul. §. ſz ꝛ si adiec
de lega. prestan. Ité si nūtio tibi ne alienes qm̄
itendo te ꝓ illa re cōuenire. certe si alienaueris
diceris dolo ō̄ isse possidere. ar. l. fulcin⁹. §. ij.
ꝛ qō ibi nō. in glo. i ūbo animus. vbi i simul. ī.
qui. ex can. i poss. ca. Utz aūt ī hac nūtiatio
ne debeat exprimi cā generalē. dic ut. d. l. denū
tiasse. Secō casu qñ cā ē de p̄terito: tūc aut ille
qui ꝓtestat nō ē ille cui⁹ p̄cipalē interest: ꝛ talis
ꝓtestatio nullius ē effectus nec quo ad aliuz in
ducit doli p̄sumptiōez a simili. sicut dicimus
de interruptione cuius in. l. cū nouissimi. §. ſz ꝛ si
quis de ꝓscrip. xxx. ann. ꝛ ibi nō. ꝛ hic est ca⁹
si bñ inspiciat in. l. ij. §. qō fal. tu. aucto. Sz
quid dices hoc casu si ille qui talē ꝓtestationez
fecit: ſz sua nō inest nō solū cāz expressit: seo ēt
cāz notā ꝛ maiestatz oñdit. an sufficiat quo ad
aliosꝫ qō vī ꝓ dictā. l. ij. qō fal. tu. aucto. ibi bōa
fide nō credidit. Nā ī cā nō maiestata ñ pōt bo
na fide nō credere. Puto q; in casibus ī gbus
esset necessaria. ꝓhibitio nō sufficeret qa ille nō
habz ius. ꝓhibēdi ut dictū ē: ꝛ quātū ad te libe
ras edes habeo ut. l. locī corpus. §. ꝓpeit. Sz
in casibus quibus sola scientia sufficit tūc suffice
ret cū tūc sufficiat quocūq; mō sciat ut dixi i. d.
l. denūtasse. ꝛ tāgā. ī. Possz ergo hīc simplex ē
effectū simplicis scientie nō effectū ꝓhibitōis. Si
vō ille denūtiās erat is cui⁹ p̄cipalis intererat.
tūc aut ille q mecū celebrauit illū actū. ꝓhibituz
uult vti illa protestatōe ꝛ quo ad cū nullu⁹ effec
tus ē vt. d. l. ij. qō fal. tu. aucto. fm ītellectū quē
tibi dat glo. i. l. si fundus. C. de rei uen. Aut est
aliter: ꝛ tūc aut certat de lucro: ꝛ talis protesta⁹
nil opat̄: ut. d. l. ij. qō fal. tu. aut ſz qō Bt. ītelli
git. ꝛ quiꝫ ītellect⁹ satis placet. qō tñ intellige si
causa fuit solum expressa: secus si fuit manifeste
ostensa. ar. eiusdē. l. ibi bona fide nō credidit.

Si vero certat de dāno: tūc debet protestationi
parere: alīs iducit doli p̄sūptionē ex sola expressi
one: ꝛ nō fit manifeste ostensa ut. l. si fundū. C.
de rei. ven. ꝛ. l. ait pretor. §. siqs ꝓceps de his
que ī frau. credi. Et predicta vera qñ aliqs facē
alicui aliquā ꝓtestationē ꝓhibitoriā eius qō ei
ēat licitū iure suo. si vō ꝓhibeē ne faciat id qō ip
se prohibit' facere poterat iure alieno ut tanqz
ꝓcurator: ꝛ tūc si ipse dñs ꝓhibet nō esset dubi
um: quia sola volūtate fit licitū. Idē si. ꝓhibet
procurator ad hec spāliter cōstitutus. puto tñ q
tūc talis procurator bēat necesse ostendere mā
datū. ar. ō. posi. l. siqs ificiatus. Si vō. ꝓhibz
procurator general: tūc aut. ꝓcurator gñal'. ꝓhi
bens allegat aliquā iustam cām quā dñs igno
rauit: ꝛ tūc valet. ꝓtestatio. als secus vt. ō. mā. l.
si homines. Nec puto q; istam cāz. ꝓcurator. ꝓ
hibens habeat necesse facere vt manifestat̄ p ea
que. ō. dixi: nisi ad hoc. ꝓhibitus teneret: ut
dixi. ō. circa primū. Ex ꝓdictis ꝑz qualr dz fieri
dicta protestatō ꝛ q; sit a⁹ effectus ꝛ qñ dz fieri.
nā dz fieri ante ipsū actū celebratuz. nam p̄ fru
stra fieret ut ō dixi ꝛ nō. ī. pro emp. l. aliena. ꝛ
pōt fieri p. ꝓcuratorē. an autem posset fieri p ne
gocioz gestorē. dic vt ō tetigi. ꝛ dicā statim.

Tertio principaliter est videndū de ꝓtestatōne
icitatoria vt aliqd fiat ꝛ hoc ꝓsistit in his. qñq;
eni alicui sit ꝓtestatio: ut faciat id ad qō ō iure
erat obligat⁹. qñq; vt faciat id ad qō de iure nō
erat obligatus. qñq; vt faciat id ad qō nō faciē
dū de iure nō tenebat⁹. Circa primū dic alīs
fit alicui ꝓtestatio ut faciat seu det id ad qō ob
ligatus ē facto alieno tūc talis protestatio ōbet
fieri cū expressione cāe ꝛ notificatōe: talz q; red
datur cert⁹ oñendo instrumēta ꝛ legendo l' co
pia dimittēdo ꝑz q; dī in. c. cāz de elec. in. vi. ꝛ.
d. l. nomē. C. q̄ res pig. ob. poss. ꝛ ē ca⁹. ſ. de re.
iuris. l. qui ī alter⁹. ꝛ ibi nō. in glo. al' si talz noti
ficatio nō fieret: ꝓtestatio simplex nō ualeret ni
si. ꝓbaret scia. vt nō. i. d. l. q ī alter⁹. sic ītelligo. ſ
de v. obli. l. si ex legati cā. Nñ aūt heres ꝓsūat
scire dicā in. l. qui rome. §. duo fratres de v. ob
li. Aliqñ fit talis protesta⁹ vt qs faciat ea ad q̄ ē
obligatus facto suo. ꝛ tūc aut talis obliga⁹ ꝓmit
titur ex cuētu alicui⁹ ꝓditōis uel alteri⁹ facti extī
seci: ꝛ tūc dz fieri. ꝓtestatō cū expressiōe ꝛ notifi
catiōe illius facti: ita q; ille cui sit protestatio cū
expressione reddatur certus. exēpli gīa Dono
vnū. uenditor promisit lite mota sup re susceper
ī le iudiciū: nuc mouet lis ēptor denūtiat uēdi
tori q; lis ē mota. vñ ueiat ad suscipiēdū iudici
um. certe dz eidē uēditori oñdere libellū ꝛ citati
onē ī publica forma ꝛ copiā ei dare ad hoc vt ꝺ
mittat⁹ mora ꝛ pena p. d. l. qui ī alter⁹ ī eo q; di
cit de fideiussore quē ꝓstat teneri tñ ex obligō
ne sua ipleta ꝑz alti⁹. facē optīe. C. ō bo. au. iu.
posi. l. fi. §. i. ibi suuz debitū certū faciāt. sed si es
set tale factū qō nō posset ita de facili ōduci ad
notitiā ei⁹ cui sit. ꝓtesta⁹: vbi gīa. Tu teneris mi
hi ad cētū p̄ mortē ticij. certe ticij mōtē ñ possū

tibi facē notā p ĩstrumētū faciā tibi dici p tales
psonas gb⁹ credēt debeas al'talis denūtiatō ñ
ꝓstituerat te i mora:ga tūc mora ꝺbiť qñ gs ſcit
ſcire debet ꝛ ē. ut.l.qō te ſi cer.pe.ꝛ ibi tex.hᵇ i
nuit. Si eniz ꝓbabil' nō credit nō ē ei iputan
dū donec certioret p dictas.ll.facit optie. ē. de
poſi l.ſiquis ificiat'. Si vō gs eēt obligat' ſuo
facto mere ꝛ pure:tūc ſufficeret ſola ꝓteſtatō vt
factū ipleat ſeu det:al'ꝓſtituereť i mora ut dicta
l.qō te.ꝛ de vſuꝺ.l.mora ꝛ de v.ob.l. ſi ex lega
ti cā:dū tñ fiat cōgruo loco et tpe ut.l.ſi ſoluta
rus de ſolu.ꝛ.l.mora de vſuꝝ.ꝛ p ꝛgrua uerba
Examinemꝰ q̄ q̄ ſint ꝛgrua uerba :ꝛ qō ſit tps
ꝛgruū ꝛ locus congruus et verba ꝛgrua puta
que ꝓtinēt incitationē ad ipſū factū: vtputa em
ptor cui mota ē lis denūtiat vēditori cū ſibi ſit
mota taľlis a tali q̄ veniat ad defēdēdū vt. C.
de pi.ꝛ ꝓmo.rei vēdi.l.i.ꝛ.C.de euict.l.ſi pētes
ꝛ.ē. de euict.l.ſi rē.§.ſi.ſi enis ſufficeret ſi denū
tiaret ſipſi lite motā:vt dictis .ll.ꝓz.tūc.n. nō ē
ꝓteſtō icitatoria:ſed magis certificatoria. Ex p
dictis ſaťꝑz q̄ vana ē dubitaᷓ gloſatoꝝ ꝛ alioꝝ
qui dubitāt. an vēditori ſciēti lite motā debeat
denūtiari.ꝛ certe ſic.nō enī requiriť ſola notifi
catio ꝛ certioratō:ſz etiā requiriť incitaᷓ q̄ abſq̄
denuntiatōe nō ē ut dixi.ſ.de adulte.l. dnūtiaſ
ſe.ꝛ idē dico de debitore q: dz ĩterpellari ut ſol
uat.ꝛ ſic dz ĩcitari ad aliquid vt.l.mora de uſu.
ꝛ.l.ſi ex legati cā de v.obli. Sed qd ſi nō ĩcita
ret expreſſe:ſed tacite .dicēdo ego idigeo illa pe
cunia ꝛ ſilia ꝺba. Ci.tāgit.C.i qui.cau.i i te. re.
nō ē neceſſ.l.i minoꝝ.ꝛ ego dico de le.i.l.etiam
hoc modo. Videamꝰ de loco ꝛgruo.ꝛ glo.
ē. de vſuris.l.mora circa prī.dicit q̄ locus con
gruus ē ubi ꝺbitor pōt ꝓueiri:tu dic aut ego cr̄
ditor proteſtor tibi debitori erñti i loco vbi nō
potes ꝓueiri vt ſoluas ibi ꝛ nō ualz ut dicta gl.
Aut ꝓteſtor vt ſoluas alibi i certo loco ꝛgruo
ꝛ valz vt.l.ſi.de offi.preſect.ur. Aut ꝓteſtō ſim
pliciter:ꝛ nō valet q: videor proteſtari vt ſoluaſ
i loco ꝓteſtōis.ar.ē. ꝺ arbi.l.ſi cū dies.§.ſi ābi
ter.ꝛ ita dz ĩtelligi qō nō p Ci.circa locū. C.i q
ca.i i te.reſti.nō ē ne.l.i minore i.iiij.q. Sz
quid ſi ĩterpellatio fiat i loco ĥoneſto. ℞ſi ſicē
vt ibi ſoluať nō valz ut dicto.§.ſi arbiter.ꝛ iō eſ
ſet diſtinguēdū ut.ē. ꝑxie dixi. Itē an ſit ne
ceſſe q̄ talis denuntiaᷓ fiat coꝝā iudice. gl.dicē ſi
ne i iudicio ſine eꝛ.tōē ut.ſ.de v.obli.l.q ꝛome
§.coheres in glo.ſup ꝺbo teſtato ꝛ de ſideiuſſo
ribuſ.l.ſideiuſſ.obligari.§.ſi.ſup ꝺbo ꝛeuſ.ꝛ rē
ra.ha.l.amplᵉ i glo.ma. Sz an qſi denūtiatio
i vno loco q̄ ſoluas mihi i alio debeo adijcē
locū loci puta exñs florētie ,pteſtor ut mihi ſol
uas puſiſ.an debeo dicere in tali hoſpitio. ℞ſi
quidē actor ibi ħz domiciliū nō ē neceſſe q̄ ex
primaťq: itelligiť de domo ipſi⁹ vt nō in.l.Itē
illa.ē. de ꝛſti.pecu. Si vō ibi domiciliū nō ħz
ꝺz exprimē locuꝫ loci ꝛ ibi cōparere i terio. ar.
dicte.l. Itē illa ꝛ ꝺ arbi.l.ſi cuꝫ dies.§.ſi arbit.
ꝺz enī ,pteſtō fieri certa ꝛ clara vt.l.aut qui alič
§.i.qō ui aut clā. Nūc uideamꝰ de tpe ꝛgruo
ꝛ Ci.vī inuere ꝑz pe. i dicta.l.in mīore q̄ tps
feriatū nō ſit tēpus ꝛgruum qō vī.ꝑbari q: ſic
locī i quo nō pōt ꝓueniri nō ē ꝛgruus ut.ē. di
xi:ita nec tēpus feriatū ē ꝛgruū qō nō ꝑz:ga
ſolutio cū nō ſit actᵘ iudiciari' pōt fieri quolibet
tpe vt.C.de feri.l.dies feſtos . Dico ſic aut ille
actus ad quē gs ſcitať p talē proteſtatōem ē ex
plicandus i iudicio.ꝛ tūc dies feriata nō ē tps
ꝛgruū. niſi dicerem' q̄ ,pteſtō fieret die feriata.
vt fieret dic nō feriata vt.ē. dictū ē de tpe alis de
loco.ꝛ dixi ꝺ citatōe.ē.l.i.§.nūtiatio.ſi vō talˢ
actᵘ venit explicādus eſt iudiciū. tūc ſiquidē ſūt
actus q tpe feriato nō pūt explicari ſm bonos
mores.vt q̄ faber opeť diebus feſtiuis.ꝛ tē idē
qō ē. Si uero pōt die feriato ĥoneſte vt ſoluēt
pecunias et ſilia:tūc talis ,pteſtō valet.ar.de ad
ul.l.miles.§.ſexagīta et.ē.l.i.§.nūtiatō et.C.
de appel.l.ij.ſi. Eſt aūt tps ꝛgruū qñ gs ꝓo
teſtareť añ cꝫ ueniret dies ſolꝺis vt.l.cū filiuſ.§.
ſi. de v.obli. Itē ſi fieret tpe quo gl ducit uxorē
vel cū mortuū ſequiť uel cū miſſā audit uel diē:
vt.l.ij.ē. de i ius uo. Itē ſi fieret ita repēte q̄ ui
deret ire cum ſacco paraťut.l.qō dicim' de ſo
lu.ꝛ idē de ſimilib⁹ tpib⁹ i gb⁹ actus ille nō poſ
ſit celebrari ſm bonos mores ciuitaᷓ nr̄e vt qñ
gs dormit uel cōmedit.nā ſm bonos mores ci
uitar nr̄e gs nō debet aſſurgē ad faciēdū tales
actᵘ vt hic maiſeſte liquet.ſēp autē ĩtelligas q̄ ſi
fieret tpe ĩcōgruo et cōſeraťi tēp⁹ cōgruū q̄ ua
let. Quero cui debet fieri taľ,pteſtatō. ℞ ipi
pricipali ſi pōt hēri: aľli ſi pōt haberi dic ut.ē.
de euic.l.ſi dictū.§.ſi.poteſt enim fieri eius ꝓo
curatori ut ibi. quod intellige in procuratore
geneāli:ut.l.apō celſū.§.q̄ſitū ō doli exce.ꝛ nō.
ī.l. ꝑcuratoꝛ ē. ō tributo. Circa ſm. ſ.qñ ſit
talis ,pteſtatio:ut gs faciat id ad qō ñ ē obliga
tᵘ. Eſt ſciēdū q̄ qñ ille cui ſit talis ,pteſtatio ñ ē
obligat':ſz aliū ꝛ obligatū ut qñ debitor,pteſta
tur creditori:ut ſcipiat ſuū debitū. ꝛ ħ pōt fieri
ꝛ ħz effectū ut dicaťcreditor i mora ꝓſtitui.ꝛ ut
purgeť mora ꝺbitoris ꝑceꝺēs:ut.l.rō.§.cū per
uēditorē de ac.emp.ō pt.ꝛ cōmo. rei uē.l.illud
ꝛ.ſ.de v.obl.l.ſi fuū.§.ſeq̄.ꝛ.§.de illo. Hz ēt
q̄ꝫ aliū effectū.ut.l.i.§.ſz de picu. ꝛ cōmo.rei
uē.ꝛ i hac ,pteſtatōe ñ regriť q̄ creditor certᵉ fd
daťp oñionē iſtrumēti .tpe.n.ꝺz ō ħ ſe iſtruer
ut.ꝺ l.q in alterius de re.iurī.fgriť tñ rei obla
tio i reb⁹ q̄ offerri pūt qō hic nō examio facē qō
dixi i l.ꝓtoꝛ.§.ſi quis paťſ.co.ꝛ ſol.mat.l.mo
ra ꝛ ꝺz fieri ꝛgruo loco ꝛ tpe ut.ē. dictū ē. Nñ
q̄ ille cui ſit talis ,pteſtatio nō ē ad id obligatuſ
nec aliū ħz obligatū ꝛ tūc aut ad id poterat cō
pelli officio iudicis: ꝺz illa ,pteſtatio fieri i iu
dicio.a'ſ nō haberet effectū:ut.l.cū poſtulaſſes
i ꝑn.ſ.ri.i. Aut nullo mō poterat ꝛpelli .ꝛ tunc
aut gs uult facē talē ,pteſtatōē ad ſuū cōmodū
tñ et ad eius excuſatōem.nō tñ ad dānum uel
ĩcōmoꝺuꝫ eius cui ſit ,pteſtatō:et tunc pōt fieri
et ħz effectuꝫ vt.ē. de vē.ilpiciēdo

z de cōdi. z demō. l. si tic⁹ statuas ītelligēdo q̄ mūicepes fuerīt intpellati vt locū cōcederēt vt. ff. de v. ob. l. qui rome. §. coheredes. z. C. cō iure empti. l. fi. Aut ista itpell ⁹ sit ad dānū l icōmodū ei⁹ cui sit. ptestō. tē aut ille cui sit ad illō nec p̄ cise nec cātīe tenebat: tē tal ptesta⁹ nulli⁹ ē effect⁹ vt ff. de fideiusso. l. fideiussor creditori. Aut ille cui fit saltē ad hoc cātīue tenebat: licet nō teneretur iure actōis uel iudicis offō. ꝟbligā erat aliquid i cōditōe si nō fecerit patiat dānum uel pdat lucrum. pōt ne fieri ptesta⁹ illi vt illud faciat.

Hic aduerte alīs b⁹ pēdet ex dispōe ẓbētū. z talis ptesta⁹ nil relenaret. sed debet expectari donec desinat posse dari uel fieri vt. l. ita stipulat⁹ de v. ob. quod dic ut ibi. Alīs b⁹ depēdet ex dispōe testatoris: z tūc aut sit tal itpella⁹ ut ille cui fit icurrat dānū si protestatōi nō paruerit. z pōt fieri vt. l. si penu. qñ di. le. ce. faē de penu. le. l. i. et. d. l. ita stipulatus ff. fabinus. aut pdat lucrum et tūc aut illud lucrū ē p modū legati vl fideicō mūsi et pōt fieri vt eo nō paręte protestatōi per dat lucrū. vt. l. bec cōdītō ff capitoliū. de condi. z demō. aut illud lucrū ē hēditas et nō pōt fieri nisi iudicis auctōitate vt. l. sigf ilituat. et ibi nō de hēdi. instī. Alīs b⁹ depēdz ex dispōe legī. exē plū si mulier nō petierit tutorē filiꝰ pdit hēdita tē. certe de hoc poterit sibi fieri ,ptestō, cui si nō paruerit icidit i. l. vt si q̄ pe. tu. l. ij. §. si mf. v. qd q̄ si petijt qō ē tenēdi mēti ad mīa: qn ñ ē necessē se q̄ expectet q̄ desinat posse dari uel fieri. Ex p̄dictis sat⁹ puto q̄ nō sufficiat siplex ,ptestatio: sed requrat q̄ certificet l q̄ alias ,pdet scia ff ea q̄ si dixi. Circa ttiū qñ fit alicui ,ptesta⁹ seu i citatō vt fiat id ad qd nō faciēdū de iure ttī. b⁹ ē vt deliḡt. isto cāu cū tal icitatō teneat vt māda tor vt. l. i. §. icidit. ad turpili. dic ut. l. nō solū. §. si mandō. ff. de iurijs. Quarto pricipaliter ē videndū de. ptestatōe certificatoria alicui⁹ qō ē l nō ē ffz l tiēdū. z ista ꝓsistit i duob⁹. qñq̄ enim ego. ptestor z denūtio tibi q̄ ego aliḡd tēdo facere i futur. qñq̄ aliquid qō ē de ꝓterito uel p̄sēti. Circa primū dico q̄ tal ,ptestatio potest fieri z hz būc effectū q̄ excusat a vitio dādestinatis ut. l. aut qui aliter. qō vi aut dā. z bec ,ptestō seu denūtiatō p quē fieri ōbeat. cui z qualit. dic vt dicta. l. aut q̄ alī. §. i. z. §. se. vbi optīe declarat tur i tex. Circa ffz dico q̄ ,ptestatio seu denūtiatio pōt fieri. z hz prio būc effectū q̄ tollit oēs effect⁹ ignorātie. nō enī pōt ille cui fcā ē tal ,ptestatio seu denūtiā⁹ dicere ō ceio se ignorasse ut. l. si fideiussor. §. i. ff. mā. z de ac. emp. l. i. si. Et quo ad būc effectū hz locū regula que dic eum qui cert⁹ de re. iurī. li. vi. z isto cāu an regrat alia certifica⁹ quā vbi. sat⁹ puto clare cōphēdi ex his que ē dixi circa ,ptestatōes, phibitoriā z circa i citatoriā. Jtē tal ,ptesta⁹ iducit effectus qui producūt ex scia: vt i casib⁹ i q̄bus ex scia z cōpatie tia iducī pōt. vt. l. i. ī pri. z p totā. l. ff. de li. agno. z ideo vt tal effect⁹ ipediat ē necesse q̄ illi ,p testatōi ꝺdicat vt dicta. l. i. §. i. z. §. pena cū glo. i vbo ꝺ denūtiauerit. de li. ag. Et idē puto i oib⁹ casibus i q̄bus scia z paṫia iducit ꝓsensū ut. ff. de re. iudi. l. sepe cū si. Jtē tal ,ptestatio hz q̄si q̄ aliū effectū mirabilē q̄ ipedit incrrūpi cu⁹ suꝰ prescriptōis ex eo q̄ sciuerit usucapiēs rē suaz vt. l. si ancillā. ff. p suo. z hoc mō sufficiat. Bar.

s Jnus. Jn actōe cōfessoria z negatoria ꝺ reū se nō ꝺfēdēte officiū iudicis ē ut cogat cū ea uē se nulla nouitatē factuꝝ: dōcc ō suo iur⁹ docear z ptes actōi sustineat. b⁹ dicī i ſuma. Hec lex diuidit i tres ptes pria loquit⁹ i reo ptūace cum agit cōfessoria q̄le dz cē officiū iudicis usq; ibi. Jtē q̄ cōtrario. ibi fa q̄ logt⁹ i reo ptūace cuꝰ agat negatoria q̄le dz esse officiū iudicis usq; ibi. eaq; rōne. Jn ttia i qua ponit q̄dā ꝓclusio ad precedēta usq; ad fi. Quia pria ꝓ hz duas lec. vnā. fm glo. q̄ ille qui agebat confessōia nō erat i quasi possessiōe futuꝝ. Alīa ffz Bi. z quoſdā modernos q̄ ille q̄ agebat cōfessoria erat i quasi possessiōe futuꝝ. Scda ꝓ hz vnā lec. tm̄ ff⁹ oēs videtz q̄ loquat q̄n agēs negatoria nō erat i quasi possessiōe ubtat⁹ p ea q̄. ff. de cēt. Tertia ꝓl hz duas lec. vna ē ffz gl. q̄ illa ffertur ad oia precedētia dēa tā i pria q̄ i scda ptica Sed ffz Bi. oportz q̄ referat solū ad dicta i fa pte. Unde ,pter istas uarietates pōt casū i termīs ut lfa sonat. postea i ꝑtijs examiabūt lec. z uidebim⁹ ultra. Nō qualit⁹ intponit primū decretū cū agit ꝓfessoria. Nō qual⁹ tertiū primū decretū cū agit negatoria. Nō q̄ ille qui habet necesse ꝓbare de iure suo dr ptes actoris sustinē. Op. ad. l. istā lex dz cē locata sb cōgruis titul⁹ ut i pria cōstitutōe. C. §. quibus sed hic narrat q̄ cōfessoria z negatoria z ē. ego debuit pōi sub ti. si serui. uē. hic vo vī male posita: cū non tractet hic de nouī opis nuntiatōe So. dic gl. q̄ hic ꝓcessit nūtiatō cui⁹ occasiōe ō uētū ē ad cōfessoriā vt hic habes i glo. z sic facē ad ti. Ista so cōtinet diuinationē. So. gl. scdo mō. ſ. q̄ hic nō ꝓcessit nūtiatio uere: sed possibi le ē nūtiare q̄ ille qui pōt agere confessoria pōt nouū opus nūtiare. vñ cū ista duo auxilia pñt cōcurrer sup eodē fco mēto iste. ll. ꝓmiscue po nūt i utroq; tractatu ut. l. z si forte. §. i. si fui. vē. Qualr aūt cōcurrūt nō. ſ. ti. i. l. tiebat⁹. z ff. e. l. i pusicill. z dy. ff. e. l. i. §. i. z ibi dixi l dic q̄ i pena cōmūad. ipedit nūtiare nouū opus q̄ fieri cōueniret i futuꝝ ut hic i fa pte. merito ista. l. ē situata i b⁹ ti. so. op. tenēdo gl. q̄ b erat nūtiā fca ve l pokat fieri ꝺ si op⁹ nō ē fcz nūtiatō si pōt fieri vt ſ. e. l. stipulatio. §. op⁹. B aūt dī q̄ edificatū ñ erat q̄ male dic glo. q̄ nūtiatō erat fca l fieri potuerat. so. dic gl. b ñ erat edificatū. ſ. pfecte ceptū. tñ erat op⁹. z ideo pokat nūtiari ut ff. e. l. i. §. i. ista ē q̄dam diuinatō si necessaria. ideo dic secunde q̄ nil erat edificatū: ſz erat fca aliq̄ ꝓparēta. vñ pokat fieri nūtiatio ut ff. e. l. de pupillo. §. nūtiationē ubi ideo et. z ibi nō p gl. z ff. e. l. i. §. z pōt z ibi nō p Bi.

Nec ob.ff.op⁹ q⁹ illō ꝝ ẽptū ad b⁹ ut ꝫmittat stipla de ope dēoliēdo: fꝫ si tenes ttiā so. quaꝫ ē. dedi iftud ꝫriū ñ ob. Tēio op.ꝛ vr ꝙ icꝛ. sibi ipi ꝫdicat. dic.n.q⁹ reſ nō defēdebat: ꝛ sic ꝑ supponit reū abūtē. postea dic iudex iubꝫ cauē q cautio regnit pñtiā pſōe: cū stipla it abūtes ꝫ bi nō possit vt.ſ. de v⁹.ob.l.i.i pri.ſo. dic gl. fateor q⁹ ē re⁹ abūs: ñ cogit cū iudex se pūtare. et sic cauet pignoīb⁹ capt. ꝛ mlcta ſdicta ut ifti. ō satisfda. tu. ff. pe. ꝛ de vē. ilpi. l.i. ff. qd g̃. ifta est pratica ifti⁹. l. fꝫ gl. qō an sit ꝝ viobim⁹. ſ.i.ix. ꝫrio. Quarto op ꝛ vr ꝙ ꝫ ꝫtiacē ñ it ꝓbat pri mū decretū hoc mō: fꝫ debeat actō mitti i possessionē rei l'iur⁹ petiti vt.ſ.ti.i.l.a q⁹ fūdū. ꝛ ō ꝑ cu. l. fꝫ ꝛ hec. ff. fo. dic gl. o3 reū cogi cauer ut dēz ē ō. Sz si cogi ñ potit tūc deuēit ad aliō remediū q⁹ mittit actō i possessionē rei l'iur⁹ qō petit. Aduertat ꝙ hoc iā q⁹ gl. itelligit ifticd pn. qñ ille q agit ꝓsessoria nō erat i possessione fuitut ff. n. cēt i possione frustra dicēt glo. ipſū ponit i possessionē i ſbſidiū. Vi. dic. hoc ñ ē bñ dictū. nā b dr⁹ pr⁹ q̃ edificatū cēt ꝛ ē. Ex q⁹ apparet ꝙ actō erat i quasi possessiōe fuitut ut. l. ꝛ si fōte. ff. scēdū. ꝛ ista ē lec. dy. ſepata a lec. gl. Ifta g̃ lec. dy. prīo ꝓcq̃mun. ꝛ fꝫ hāc ad. l. a q⁹ fūdū. ꝫndet ipe q⁹ ibi actō nō erat i quasi possessione iuris petiti. ꝛ ō si reus ꝛtumaꝫ ponit i trālatā quasi possessionem. hic vō erat actō i quasi possessione iuris: tō i eo si pōt trāsferri tal' quasi possessio: sed grauat q⁹ inducit it ponē cautionē ō q̃ logt b.

Quito op. tēndo lec. dy. ille q possidet nō pōt actionē i rē ītētare vt. ſ. vti poſſ. l. i. ff. ītēctū. ergo iste nō pōt agē ꝓsessoria. ſo. illō ꝝ ē i actōe i rē ꝙ petit i rebus corporalib⁹: fꝫ ꝑ rebus corpalibus i rē actio dāt possidēti ut dicta. l. ꝛ si forte. ff. scēdū ō si fui. vē. ꝛ. l. uti fui. ff. sicui ō si vfufr. pe. ita dic dy. ꝛ bñ ꝑbat ifti. ō act. ff. eque. Regrit tñ molestatio seu igetatō exptea⁹ q ꝛuenit alt ꝙēri nō pōt vt inuit tex. i. l. uti frui i fi. ꝛ si serui. vē. l. baꝫ. ꝛ. l. egi. ꝛ hoc tenꝫ Ja. bu. i. d. ff. eq̃ q ipe ſupfit ex dēo Rof. i li bell' iup actōe ꝓsessōa. dꝫ ff. fꝫ hoc pōt i libello q⁹ re⁹ igetat agēt. ꝛ ei ꝫdic. qō tene mēti. ſat. n. puto q⁹ posito q⁹ ꝫdicat: ꝫdictio facti nō ponēt i libello: nec appꝫ si tū ex ꝓcessu iudicij apparꝫ ꝫdictio vbal' q⁹ negant sufficēt. ꝛ hoc ꝑt colligi ex isto pri. fꝫ lec. dy. ꝛ secūdū lec. gl. vt statī dicā. ff. n. nulla ꝫdict⁹ o seu igetatio facti itercerat

Sexto op. ꝛ vr ꝙ re⁹. ſ. ānū venies faciat tolli p ceptū añ fꝫ de cauēdo sic i alijs realib⁹. ſ. ānuꝫ recupat possessionē. vt. l. ſiqs ēp. ff. ꝛ ſiqs. C. de ꝓscrip. xxx. āno. ſo. illō cēt ꝝ qñ p it ponem prmi decreti trālferī possessio i actorē. tūc. n. ne re⁹ pdat ꝛmodū possessionis qō magnū ē vt ifti. ō it dic. ff. ꝛmodū. recupet possessionē. ſ. ānū. fꝫ i casu nr̄i pricipij actō erat ꝑpus i possessiōe. ꝛ re⁹ p ipositionē ꝛ pmi decreti modicū ē grauatus tō lex ñ curauit q⁹ reuertēt. ſ. ānū ſbuēire. ar. ff. de mino. l. ſi ex cā i pri. Septio op. q⁹ lec. dy. nō ꝓcedit qa si ꝝ ē q⁹ actor erat añ i possessiōe seruitut⁹. g̃ reo ſcūbebat on⁹ ꝑbādi vt ō de ꝑbati. l. circa. ꝛ ō si seruī. vē. l. sicuti. ff. si grat⁹ apparꝫ g̃ q⁹ p it ponē ifti⁹ pmi decreti ob ꝫtiacia ñ trāſferat on⁹ ꝑbādi: qa añ sibi ſcūbebat q⁹ vr cē ꝫ ifta lifꝫ ut apte h i ff. inuit. fo. dicūt illi q uolūt tenē lec. dy. q⁹ va ē opi. nec b grauat onē ꝑbati onis. nec hoc dr̄ i isto pri. fꝫ grauat i b qa fusti net ptes actōis: ꝛ sic hēbit mīores dilatōes. pri⁹ iurabit de calūnia ꝛ ſilia q̃ nō. i. d. ff. si querat. Itē grauat i hoc qa ꝑtabit eatōes de q̃ b logt. ꝛ sic essēt ꝑbatōes magis i ꝓmptu ꝫ cū. ad qō sa cit. ſ. ō noua. l. si pupillus i pri. i gl. q̃ icipit vr̄ fu pſtua. Nec ob. finl⁹ b⁹. l. q⁹ refert ad fꝫ casū tñ id g̃ vbū posituū i addītōe dy. q⁹ i hoc pri. gāue tur i trāſactōe. ꝑbatōis nō ē vꝫ q⁹ possessio fuit tuit ñ releuat possessorē ab onere. ꝑbādi. cetera pñt cē va. isto mō pōt ſustinēi lec. dy. quā puto bonā ꝛ equā. ꝛ eā tenerē si casus accidēt. Re stat vt uidam⁹ an lec. gl. possit ſustinēi ꝛ dico q⁹ sic vt b logt qñ actor nō erat i possessione seruitut⁹. nec ob. qō dic dy. b nō erat edificatū ergo actor erat i quasi possessiōe seruitut⁹. q⁹ hoc ñ se gt. nā lꝫ dom⁹ mea sit depſſa: vicinus ñ ē i possessiōe seruitut⁹: nisi a die quo uolebā edificar: ꝛ sū. ꝓhibit⁹. ꝛ sic icepi hre ꝓſſā iuꝫ seruitut⁹ vt. l. si. ff. ō. quēad. serui. amit. ꝛ nō. C. de serui. l. i. ꝛ de serui. ur. pre. l. q ſtūnibus. ita dꝫ ſtelligi. l. ꝛ si fō te. ff. i. pōt ergo b ee q⁹ actō ñ ēat i possessiōe seruitut⁹. tenēdo g̃ ifta lec. gl. ad. l. a quo fūd⁹ qūo rīdem⁹: nā ibi vī q⁹ vdeat qs imum i possessiōe rei seruitēt. Aduerte q⁹ dico i possessiōeꝫ rei fui ēt i dico iuꝫ petiti: lꝫ gl. b ita dicat q⁹ illa lex b ñ dic. nā ibi prīo dic possessio trāsferēda ē. ꝛ ē. Ex hoc q⁹ dic possessio pꝫ q⁹ logt ꝺ possessione rei seruitēt. q⁹ i iur⁹ seruitut⁹ ñ cadit possessio. ꝓprie Itē i eo q⁹ dic trālferēda ē. g̃ ēat apd ꝓmū. ꝛ sic de possessiōe rei ñ iur⁹: cū dñs ñ possideat iur⁹ ꝫ sc ipſū cū sibi reꝰ sua ñ seruiat vt. l. vti fru. ſi ser. pe. ꝛ. l. l rē cōes ō serui. vr. ꝓito. Sz certe rñdꝫ gl. q⁹ illō ſu i ſbſidiū. b ñ plꝫ. nā ibi dat possessio ꝫ aliquē. tō q⁹ ñ ꝺfēdit ñ tō q⁹ cauꝫ vt ibi dr̄ i ter. Ista tñ gl. ꝝ dic i ſcīs nō quo ad ālā. l. vt dicā. ſ. i. ij. q. Dicēdū ē g̃ secūdū ia. ō are. ꝛ me l⁹. aut re⁹ ꝙētus ꝓsessoria edificauit aliqꝺ ꝫ seruitutē quā actō sibi debēt dic ita q⁹ op⁹ ē aliq demolitōe. ꝛ tē fit missio i possessionē rei seruiēt vt postea tpe ꝺbito possit fieri ꝺmolitio vt. ſ. dic cā. ꝛ ita logt lex a quo fūd⁹. ꝛ ō ꝺ, pcu. l. fꝫ hec i fi. aut nil ē edificatū ꝫ debitā seruitutē ita q⁹ i loco seruiēte ñ ē opus aliq ꝺmolitōe. ꝛ tē, predit. l. nīa. ꝛ b⁹ puto ꝝ. Octauo op. tenēdo lec. gl. ꝛ vr ꝙ ꝑ pmū ꝺcretū fiat missio i q̃si possessionē iur⁹ petit sic i alijs ſalibus fit missio ipossessiōeꝫ ī petite ut. ſ. q. ex cau. i pos. ca. l. fulcinius. ff. cel sus. ſo. vt b dicē gl. q⁹ ifto. ſ. q⁹ bec missio i possessionē ad iftar rei possessiōis corpal'ē i ſbſidiū vt ī ea pꝫ qō nil ē vt. ff. dixi. Dico g̃ q⁹ ꝫriū nō ob. imo ꝓdat qꝫ fcōꝫ pissionē b⁹. l. fit missio i q̃si possessionē iur⁹ petiti. illud. n. q̃si possidere fit ꝑ solā patiētiā usus ut ō de serui. l. pe. Sz b

re⁹ iubeꝫ pati ergo actō pōit i q̄si possessiōe iurī petitī. ꝛ hoc mō itelligit hāc.l. Jn.ut eā de eo q̄ mit.ī pos.cā rei ser.c.i. ꝛ hoc ē dare ſatꝭ Vno op.ꝛ vī q̄.ſ.ānū uenīēs recupet possessionē vt.C.de pscrip.xxx.an.l.siqs ēptōis.§.ſꝫ ꝛ siqſ ſꝫ ꝟ inuit q̄ nūq̄ audiaī nisi de ꝓprietate agē do negatōia ēgo ꝛ ē.ſo.possum⁹ dicē q̄ hic fuit re⁹ ptūax post liť.pť.l.q̄si.ꝛ iō ñ audiť nisi de.p ꝑtate vt.C.ubi ī rē ac.l.ii.ꝛ hoc innuit hic tex. dū dicē agēť.añ.n.liť.pť.ñ dī quis agē ſꝫ agerē uelle ut.ſ.rē za.ba.l.ápliꝰ. Certe hec ſo.vā eſt tñ mlti zebrigit hāc.l.ꝑtea ē ꝟ hāc.l.in v̄. Jdē q̄s. vbi dicē agē uellet.ꝛ sic dicē āte liť.pť. Vnde alij dicūt q̄ iſtō ē.iō q̄ re⁹ latitabat.ꝛ fōte h⁹ vo luit ſētire gl. ꝟ ſup vbo defēdēt. certe hoc ñ plꝫ. qa si re⁹ latitabat ī hoc grauať vt ꝟ eū posſit per uēiri ad vēditōes ſeu ad ſꝫ decretū vt.l. fulciniꝰ §.i.q.ex can.ī pos.ca.nō āt ꝓpt latitatōes ꝑnaī būficio recupāde possessiōis.hoc.n.ñ repit. vñ alij dicūt q̄.l.siqs.§.ſꝫ ꝛ siqs logē ī realiꝫ actō nibꝰ p q̄s uēdicāť reo corpales: ſꝫ ī bīs fuitutibꝰ tp̄s nō ē limitatū: ſꝫ ſtatuer arbitrio iudicis.ꝛ hoc ſēnt gl.ſ.ti.i.l.a q̄ fūdꝰ. Sed certe hec.l.ñ ꝑbat q̄ ſtatuaī certū tp̄s ad recupādū possessiōes. nā l.a quo fūdus loquit de tp̄e ſtatuto ad agēdus de ꝓprietate q̄ō fit tp̄e secūdi decreti ut ibi pꝫ.ꝛ dicā.ſ.i.iiij.q. Vāñ dic q̄ opposito ē ꝟa ꝛ q̄ hec l.dꝫ dēſiari p.l.ſꝫiā.§.q̄ re⁹ uenīēs.ſ.ānū recup et illā q̄si possessionē iurī. petiti trāſlati ī aducta ānū vt ꝛ dy.ħ ꝛ.ſ.ti.i.l.a quo fūdus.ꝛ ō dixi.q̄ idē ꝫ Rof.i libell⁹ ſup actōe ꝑſessōia.ꝛ Jnn.cē de eo qui mit.ī pos.cā rei ſeruā.c.i. Erit g̃ pra tica iſtⁱ.l.alī q̄ gl.dixerit.ſ.q̄ iudex iubebit cō tumacē cauer ut hic dī.ñ nō coget cū ip̄onere cautōes.ſ.ānū.q: cū a.l.sibi dēť illa dila⁹ aduēt ente die ꝛ oblata ſatꝭdatōe faciēdi reuocari illū iuſſū iteri nō dꝫ posse īgetari ut.C.ō iurī delī.l. ſi.§.donec.ꝛ.ō.ſi cer.pe.l.lecta. Finito aūt āno cogēť cauē ut ſic actor efficiať iurī possessor ut. d.l.siqs ēptōis.§.ꝛ siqs.ꝛ ō ſi fui.vē.l.hay.ſi fōte re⁹ latitaret p⁹ ānū posit pueniri ad ꝫ ōcre tū ut.ī.dicēť. Possem⁹ ēt dicē q̄.ſ.ānū cogatur cauē ſb hac tñ exceptōe.q̄ ſi.ſ.ānū uenīēt ad ō fēdēdū q̄ cautio euanescat.ar.ſ.ti.i.l.ptor.§.i. ꝛ.l.qui uīā.§.i.qō ſatꝭ admitto. ꝛ hoc mō ꝓt p cedē gl.cū ī realiꝫ ꝫ vā opi.mlſus. ſ.ānū effi cīť possessor.ſ.ꝫ revocabil⁹.ita hic caueať.lꝫ cauť ſit ſuocabil.ꝛ hoc plⁿ plꝫ. Ꝛ op.ꝛ vī q̄ alī: inmē pōaī primū decretū ꝟ ptūacē.ſ.mittēdo ī posſeſ ſionē bonoꝝ vt ō ſi fui.vē.l.ſi cⁱ.ſo.gl.hic vī di cē idē q̄ō ō q: illud uerꝫ i ſbidiū q̄ ꝓt cogi ad cauēdū.q̄ō nō plꝫ cadē rōe q̄ ō dictū ē. nō.n.ē ſbſidiariū ſmediū illud. Aduerte q: hic gl.ſtel ligit.l.illā q̄ ꝑ seruitute agit reali actōe. Alliaꝝ ſo.pōit gl.ibi.ſ.q̄ ibī agebat pſonali actōe ꝑ fui tute ꝓſtituēda.hic reali.ꝛ ita tꝫ ibi.ꝑ quo facīt tera ibi dū dicē cōſtituiſſe ꝛ ē. Jſta ſo. nō vī uēa q: agit actōe pſonali ad certā ſpēꝫ.ꝛ ī illa tñ ſpie ficbat missio ēt ꝫ hec iura.ar.d.l.fulciniꝰ.§.cel ſus.ꝛ doc.hoc tenēt i.l.cōſētaneū.g̃ cū hic agit ꝑ seruitute vī idē iurī. ſine agit reali ſine pſonali Preīea ibi loquit exp̄ſse i seruitute iā cōſtituta qō pꝫ ex pri.illⁿ.l.q: dicē q̄ familiā ꝓhibebat. g̃ iā erat seruit⁹ cōſtituta. Jtē pꝫ ex fi.l.ibi q: ꝑ bibeī ꝛ ē. Preīea pꝫ ex ti.i q̄ ē illa lex ſtituta. ſ ī mā realiū actōuꝫ ꝑ seruitute. Alij vo dicūt q̄ ym ē q̄ ibi agebat reali: ſꝫ cōuēnus latitabat. vñ fit missio ī oibꝰ bōis vt.l.fulciniⁿ.§.celſus ꝛ.§.itē videamⁿ.ī.qui.ex can.ī pos.ca.ꝛ hⁱ mlti tenēt q̄ lꝫ ſit verū i ſe diminare tñ ē.dic g̃ q̄ alīs qs agit cōſessoria ꝑ seruitute tñ. nec aliq̄ inīcē ptēdit ꝓhibitōis sibi fēc.ꝛ tē. precipit iſta.l.ꝛ ea q̄ dicta ſūt ō. Alīs agit cōſessoria ꝑ seruitute.ꝛ ptēdit itē eſſe ꝓhibitōis sibi fēc:ꝛ tē fit missio ī oibꝰ bōis ſicē ſi agēť acōe pſonali ad pecuniā. hodie vo ꝑ mēſura debiti declarati vt ī auē.ci q.ꝛ ita logī. l.ſria .q̄ aūt ī ꝑſessōia bēaī rō ītēē.pbaī ō ſi fui vē.l.ꝛ ſi fōte.§.ſi.ꝛ.l.loci corpⁿ.§.ſi ſūdus.ꝛ.§. ī ꝑſessōia.ꝛ ō.e.l.i.i.ſi. Vt g̃ poictꝫ ꝑ modū di ſtictōis recolligam⁹ duo ſūt videda. ꝑ.q̄ſr ad ꝑ mū decreū .pcedaī ꝟ cōtiacē ī nō defēdēdo cū agit ꝑ seruitute. Scōo qualr ipi cōtiacī pⁿ ōcre tū ītpositū succurat. Circa primū dic aut agit pſonali ꝑ fuitute ꝓſtituēda. aut reali ꝑ fuitute iā ꝓſtituta. prio cāu aut reus latitat ꝛ mittit actor ī possessionē oiuꝝ bonoꝝ. aut nō latitat ꝛ mittit tm ī q̄si possessionē iurī petiti ſicē ī agēť actōe ꝑ ſonali ad certā ſpēꝫ.ar.ſ.q̄ ex can.ī pos.ca. l.fulciniⁿ.§.celſus.ꝛ.§.itē videamⁿ.ꝛ.d.l.is cⁱ.ſi fui. vē.l.ꝛ lec.gl.faē qō nō.ꝑ Li.quō ꝛ q̄ſi l.l. ꝓſeta neū.ſo.cāu q̄si agit reali.tūc aut actō agit ꝑ ser uitute ꝛ ēt itēē.ꝓhibitōis ptēdit.ꝛ fit missio ī q̄si possessionē iurī petiti: ꝛ ēt ī oibꝰ bōis ut. d.l.is cuⁱ ꝫ vā opi.hodie vo ꝑ mēſura debiti declati. ant agit ꝑ fuitute tñ vt dēz ē.ꝛ tūc aut actō ēat ī q̄si possessiōe iuris petiti.ꝛ tūc primū decretuꝫ erit q̄ iuꝺ reū iubeat cauē ut hic dī ꝫ lec.dy. Aut ñ erat ī q̄si possessiōe iuris petiti.et tē si ad ꝓſtituēdū actorē ī dēa q̄si possessiōe regraī aliq̄ edificaī l'ōmolitio il loco fuiēte.ꝛ mittet ī possessionē rei q̄ dī seruitutē debē ut.d.l.a q̄ fūdⁿ.ī. ti.i.aut bec nō regrit ꝛ fit missio ī q̄si possessiōe iuris petiti iubēdo reū cauer ut hac.l.dī.ꝛ ō di ctū ē ī ſi.viij.op.ꝛ hⁱ ym reo nō latitāte.nā ſi lati tat ſēp ꝑt fieri missio ī oibꝰ bōis sicut ī alijs rea libⁿ ut.d.l.fulciniⁿ.§.celſus et.§.itē videamus. Circa ꝫ cū q̄rit q̄si reo ꝟ quē ītpositū ē primū decretū succurrīt.dic aut actō agebat pſonali et q̄ñq̄ rediēs añ ītpōnē ſcōi decreti audiť ut.l cū .ꝑponas.et auē.ci q.C.de bo.auc.iu.pos.et ī.ti.i.l.ſi ſinita.§.postea aūt. aut agebaī reali. et tūc aut actō erat ī q̄si possessione iuris petiti. et tūc reo nō succurrīt nisi ut de.ꝑprietate et boc ſm dy.ratio quia modicū ꝓiudicū patitur.et decretū iudicis nō reſcīdit̄ur nisi propē enōme dānū vt ō de mi.l.si ex cā in pri.aut nō erat in quasi possessione iuris petiti. et tūc aut fuit ptūa max post liť.pť.uel quasi et nō audiaī nisi de ꝑtate ut.l.ii.ī ſi.C.ubi ī rē ac.et.C.q̄ō et q̄ do iu.l.cōſentaneū.aut fuit ptūax añ liť.conť.

vel ꝯsi. z tūc .ſ. ānū audiū ō possessiōe. postea vo solū de ꝓprietate ut. l. siqs ẽptiōis. §. ſz z siquis C. ō ꝓscrip. xxx. an. z ita ꝑt itelligi bic. z bec sufficiāt circa ꝫria prime ꝑt. Et vēio ad ꝫa ꝑtē z ista ꝑs itelligit eo q agit negatoria z nō erat ī quasi possessiōe libertatꝭ. z hoc ꝫ oēs. z bñ iō q: si diceremꝰ ipsū cē ī possessiōe libertatꝭ iā adꝟsario icūbēt onꝰ phatōis. nō ꝙ trāsfert ī eū ꝓpe ꝓtumaciā: ſz hic dicit ī aduersariū trāsfert. ergo maīfeste cōcludit ꝙ ipse nō erat ī quasi possiōe libertatis. His ꝑmissis prīo op. ad primaꝫ ꝑtē sic. hic dr ꝙ ī distincte ꝺz cauē opꝰ nouū se nō nūtiaturꝰ. Cōtra nūtiatio pōt fieri ex plūbꝰ aliꝭ cāis ꝙꝫ ex cā fuitutis ut ō e. l. i. §. nūtiatō. z ō. e. l. de pupillo. §. sextus. ſz si reus ꝓtūr ī negatoria. ꝓhibet nūtiare ex oi cā ſcḷt ꝙ ꝓtumacia in uno nocebit ī alio circa qō ñ deligt qō ee nō ō bet ꝫ. l. ꝓtumacia. §. ꝓtumar. ſ. ō re iu. z ſ. ō. ſta. liber. l. statu liberos. §. stichus. ꝫ fateo ꝫrū. ſ. ꝙ iſte ꝓhibet nūtiare solū ex cā cius seruitutis ī qua fuit cōtumax. z aliꝭ cāis pōt. z ita ꝺz hic itelligi ne pena egrediat delictū ut. l rescriptū ō bis ꝙ. ut idig. z ꝙ ꝓtūacia ī vno nō noceat ī alio nōr ſpe. de citatōe. §. viso. v. itē. lꝫ. z. v. ſc. z Jn. eē de resti. c. cū oli ī fi. fo op. z vr ꝙ actō sit mit tēdus ī quasi possessiōez rei ī qua dicebat sibi ſuituté deberi ut. ſ. ti. i. l. a quo fūdus. z lꝫ ibi lo quaī ī ꝓfessoria: tū de iure idē ẽ ī negatōia ut ꝫ ī v. idē que ꝫrio z ē. Et iō so. ut ō qꝫ si ad cōsti tuēdū actorē ī quasi possessionē libtatis regrat aliqua edificatio uel demolitio ī ꝑdio dñante ī ipa fieret missio ut ibi. uel inder iubet ꝓtūacē ca uere vt bic dr. qō ẽ idē dicē ar si dicēt pono te ī quasi possessiōez libertatis ut dictū ē. oia ꝙ que ō dicta sūt in cōfessoria habēt locū ī negatoria. ꝓut ad eā possūt adaptari. iō ad oppositōes qꝫ ī fōmabo erūt cōes ad ꝓfessoriā z negatoriā

Tertio op. ad ultimū dictū z vr ꝙ alia sit fōma cautōis. nā ī ꝓfessoria ꝺz caueri ꝙ ñ ꝺpediet eū uti seruitute. ī negatoria ꝺz caueri ꝙ seruitute ñ utet vt. l. pe. de aqua cotī. z esti. ſz ꝫ daī alia fo ma cautōis ergo z c. So. quedā ē forma cautō nis ꝫplicita z vniuersalꝭ ad oēs seruitutes: z de il la loquit ꝫrū. quedā ē forma cautōis explicita z ꝑticularis. z iste sūt plēs z diuersē secūdū diuē sitatē seruitutis. alia. n. ē forma ī seruitute altius nō tollēdi ut bic. alia ī seruitute oneris ferēdi vt ō si fui. uē. l. baꝫ. z sic ō ſigul ī certis seruitutibꝰ. z enūerare ꝑ singulas laboriosū ē potꝰ ꝙꝫ ſbule Unū pono cā euidētioris itellectꝰ ī seruitutꝭ cal cis coquēde z azene fodiēde. de qua loquit. l. i. ſi. cū. l. sc. ō. de serui. ru. ꝑdio. Si cautionē ue lit qs inꝛponi ꝫplicite sine agaī cōstitōia siue ne gatoria erit forma uniuersalis de qua ō dictū ē z loquit. d. l. pe. de aq̄ coti. z esti. Si vo qꝫ uelit cautiōez inꝛponi explicite. tūc explicat: z nōinaī actiones alꝭ actꝰ ꝑ quos venit z erit ī seruitute ꝓposita calcis coq̄nde z aīne fodiēde totū eꝫ. ad id qō dr ī. l. nīa. nā ei q agit ꝓfessoria. z sic ē uel pōt ī quasi possessione seruitutis. ꝓstabit qꝫ cautionē se opꝰ nouū nō nūtiatuꝫ nec edificiuꝫ factuꝫ quo ꝑdiaī illū cogre uel fodē. Rō ga ꝑ bꝰ ꝑdirē usus seruitutis. z sic qō ī. l. nīa dī ī negatoria erit in cāu ūsto ī ꝓfessoria. z cōuēcio ei qui agit negatoria. z sic poncri ī quasi possessione libertatis: ꝺz cauē qs se nō fodituꝫ ul co cturū z. sic nō factuꝫ aliquid ꝫ libētatē. appꝫ ꝙ ꝙ iurrīcōsultꝰ ponit ī hac. l. formā cautōis si gulare z explicitā nō vniuersalē z ꝫplicitā. hoc ē oia cōprehēdētē. Quarto op. z vr ꝙ hec cautio nō debeat coartari hoc ꝑte donec egert z ē ꝫ ōbeat ē ꝑpetua ut ō si serui. uen. l. baꝫ

Pro bꝰ so. dic ꝙ ꝙ ūtis seruitutibꝰ. qñq̄ ꝓstat cautio post diffinitiuā ſntiā. qñq̄ añ ſntiaꝫ diffinitiuā. prīo casu aut pꝰ ſntiaꝫ latā ī petitōio z cautio ē ꝑpetua vt. d. l. baꝫ. aut post ſntiam latam ī possessorio z cautio limitat ꝑte donec de ꝑte alīꝰ ꝓstabit vt nō. ſ. ō iti. actuꝫ priua. l. iij. §. ī hoc ītdicto. Secō casu qñ ꝓstat cautio añ ſntiam. z tūc aut iudiciū agit ꝓtubꝰ nō exñtibꝰ ī cōtumacia. z cautio limitat ꝑte: donec iudiciū duraverit vt. l. pe. ſ. de aqua coti. z esti. et nō. ſ. de iti. actuꝫ pri. l. i. ī prīa glo. ma. aut vna ꝓtū ē ꝓtumax. et tūc ꝫ locū bec. l. z ea que ō dixi qz limitatur ꝑte. ſ. donec egerit et de ꝓprietate do cuerit. i casu tū miori ꝑte limitatur. ſ. si. ſ. annuꝫ ad defēdēdū uenerit ut ō dictū ē ī prīa pte hui. l. i. ix. ꝫrio z se. Quīto op. ꝙ ꝓfessoria debet ꝓponi ꝟbis affirmatiuis: z negatoria ꝟbl negatiuis vt ō si ſer. nen. l. ij. ſz i. l. nīa ē totū ecōtra. q: in prīa ꝑte ille qui asserit sibi seruitutē ōberi agit ꝓfessoria ꝟbis negatiuis. i secūda ꝑte agit negatoria ꝟbis affirmatiuis. ſo. dic ꝙ. i ꝟbo age rē z ēt dic ꝙ. i ꝟbo egissz. fateō ꝫrū q: alīꝭ ꝓfessoria ꝓferī ꝟbis negatiuis ut ī seruitute alīꝰ nō tollendi. z sic re. ꝑbat opi. placē. ē. d. l. ij. ī ꝑn. et tāgit bic ī sēa ꝙ. Ja. bu. iſti. de ac. §. eque. tenz opi. pla. q: sēp ꝓfessoria ꝓponit ꝟbis affirmatiuis. nā debeo dicē ī libello. dico ꝙ mihi ī ē ꝙ altꝰ edes ñ tollas. sic negatoria ꝟbis negatiuis nā debeo dicē ꝙ tibi ius nō ē ꝙ posses. ꝓhibeī me altꝰ tollē. ita dicē ipe: sed ad hāc. l. ñ ꝙdiꝫ.

Quid ꝙ dicemꝰ. dico sic cōcordādo opi. aut ꝓsideras ꝟba qꝫ i libello exprimūt. aut ea qꝫ a iu re tacite ſbitelligūt. prīo cāu vez dicē gl. vt hic et d. §. eꝫ isti. ō acti. sc̄do cāu vt si qꝫis de his ꝟbis qꝫ ōnt referri ex necessitate ad ꝓsonā ipsī actoris hoc ē ō medio ex ꝙ cōcludit in actōe. ꝓpositā. z illō tacite iest. ē si ñ exꝓmaī. exꝓplū i alia mā dico ꝙ mutuaui tibi centū quare peto cōdēnari ad restitutionē. hic deficit mediū ex quo risultat actio. ſ. obligō. nō. n. dr ī libello ꝙ sis obligatꝰ z tūc istud a lege subintelligit ut nō. ꝑ doc. in. l. edita actio. C. de eden. et tūc i cōfessoria sēp sūt ꝟba affirmatiua. nā agit quis asserēs sibi ius ſuituis ꝓpetere. Jn negatoria sēp sūt ꝟba negatiua. nā sēp negat aduersario ius ꝓpetere. ita loquit. d. l. ij. §. si serui. uen. ista fuit opi. pla. ita ī l. nīa. licet ego dicā in libello ius uicino nō esse altꝰ edes tollere. hoc deficit mediū cōcludendi

qđ a iur subintelligit de necessitate. ſ. q mihi ius ẽ ne altius edes tollas. ex hoc ſequ q tibi ius nõ ẽ altius tollẽdi. Sed ȝ hoc ista fortiꝫ. nã ẽt i negatoria mediꝰ p qđ cõcludiꝫ põt ꝓponi uꝫ tacite intelligi uerbi affirmatiuis ut hac. l. ver. idẽ q3. possũ enĩ sic cõcludere: q mihi ius, phibẽdi ẽ te uti seruitute. iõ ago ȝ te negatoria: ut expſſe ꝓbatur õ si usufr. pe. l. uti frui. Ad qđ nñdeo et hic aduerte sicut ars loicoꝝ hȝ maiorẽ et miorẽ et ꝓclionẽ. ita libellus ꝓcludẽs i hac mã. Mdõ maior ꝓpositio ẽ q i ꝓfeſſoria qs diẽ se dñm p dij dñanꝫ. i negatoria dicit se dñm pdij qđ ne gat seruitutẽ debẽ vt õ si usufruct. pe. l. uti frui. si serui. uendi. l. ij. §. i. et. l. si fõte. §. hec ãt actõ et l. loci. §. ꝓpetit si fui. vẽ. nñ ista ꝓma maiõ ꝓpositio i vtroq libello appõit verbis affirmatiuis al serendo se dñm. ſcda miꝰ ꝓpositio ex q ſequit ꝓclusio i ꝓfeſſoria ſep ꝓpõit uel tacite subintelligit uẽbis affirmrtiuis. qz dico tacite mihi ius ẽ. in negatoria ſep verbis negatiuis. ga nego aduersario tale ius eẽ. Ex hꝰ ſequit postea ꝓclusio. et si dicis imo iuriſcõsultus vtit verbis affirmatiꝫ in negatõia. ſ. q mihi ẽ ius, phibẽdi uel te iuito edificãdi: vt hac. l. oſ. Dico q istõ nñ mediõ ex quo ꝓcludit: sed ẽ ipa ꝓclusio. nã iõ qz nego te habẽ ius seruitutꝫ. iõ ſequit me habeſ ius, phibẽdi. et sic ista obiectio nõ obstat et pdicta vera de medio ꝓcludẽdi qđ respicit ius. Oportet ẽt q i hoc medio cõcludẽdi iseraꝫ factũ quoddaꝫ ex pte rei. ſ. q me actorẽ ẽbat et negetat i dẽo iure fuituꝫ vel libertatꝫ vbo vl facto ut dixi õ v. Tzio et hoc ſep fit affirmatiue. et hec de miſori fa. ꝓpositione et c. De tertia. ſ. de ꝓclusiõe. dico q i ꝓclusiõe qđã ponũ que veniũt expediẽda p iudicẽ vt declarãꝫ q ius debeaꝫ uel nõ debeaꝫ: ut. l. sicuti. §. si q3rat. õ. si serui. uen. et hec ꝓclusio poterit fieri i ꝓfeſſoria ſep vbis affirmatiuis ut peto p vos declarari tale ius mihi deberi. vel talẽ fuituꝫ mihi ꝓpetẽ vt. d. §. si q3rat. Põt ẽt q3q3 fieri vbis negatiuis vt i seruitute altius ñ tollendi. et in alijs fuitutibus negatiuis. et sic dico peto declarari vicino nõ eẽ ius altius tollendi et c ut hac. l. qđ satis ꝓcedo qz i idẽ recidit cũ prio. primũ tñ ẽ magis veritati. ꝓximũ. idẽ i alijs seruitutibꝰ. vt si dicerẽ peto declarari vicino ius ñ esse ipediẽdi me. quo min vadã p fũdũ l'aquã ducã et ſista. sic si actor vult q vba. pnũtiatõis rẽ ferãt ad se ſep erũt verba affirmatiua. si vlt q re ferãt ad reũ semp essent negatõia. et hoc i ꝓfeſſoria. In negatõia vo ꝓclusio ſep potũt fieri negatiue. vt peto, pnũtiari vicino tale ius ñ eẽ. Põt ẽt fieri affirmatiue vt peto, pnũtiari mihi ius eẽ, phibẽdi ut. d. l. uti frui. §. i. õ. si usufr. peta. uel etiã i hac fuitute altius nõ tollẽdi põt fieri ꝓclusio vt hac. l. dſ. t õ si ſer. ven. l. loci corpꝰ. §. ꝓpetit. et sic erit idẽ qđ dictũ ẽ i ꝓfeſſoria: qz hic si actor vlt uerba, pnũtiatõis referri ad se erũt vba affirmatiua ſep. si vẽo ad reũ ſep erũt negatiua

Quedã alia ponũt i cõclusiõe q veniunt expediẽda p ptẽ: vt q qs patiaꝫ quẽ vti seruitute l' q ille q nõ hȝ ius nõ utaꝫ vel nõ igetet quẽ i libtate. et q de hoc cauto ꝓbeaꝫ: vt. d. l. harus et. l. egi. si serui. uen. et ista ꝓclusio põt fieri iplicite vl explicite negatiue uel affirmatiue fm diuersitatẽ seruituũ vt ẽ dictũ i tertio ȝrio hui' ſcde partis Per hãc actionẽ petiũ itẽ hoc qualiter petaꝫ. l' qualꝫ cõcludaꝫ nõ pono ad pñs. Ex his saꝫ pz q3: libellus et ista dz formari i ꝓfeſſoria et negatoria. vt cõtra hoc opp. ego dixi õ q i ꝓfeſſoria quis asserit sibi ius eẽ et c. ȝ nã tale ius ñ ꝓpetit pſõe sed fũdo ut. l. q i aliena i si. õ. de negot. gẽ. q dz dicẽ q tale ius eẽ pdio meo. Prope hoc qđã re. pbãt pdictã libelli ꝓceptionẽ. tu dic q licet ista sit saꝫ bõa. tñ et pria, ꝓcedit ut pz hic ex tex. et i. d. l. ij. §. i. si fui. uen. et isti. de ac. §. eq. Licet. n. dicã q mihi ius eẽ et c. tñ qz ego ꝓmisi me eẽ dñz fũdi: dz libellus iteligi q mihi ius eẽ tãq3 dño fũdi ex iure coherẽte ipi fũdo: non ex mea ꝓsona. et sic libellus ꝓcedit. Venio ad tertiã ptẽ. et ista pticula hz duas lec. ut õ dictũ ẽ i vij. op. prie ptis et dicẽ cõtumacẽ puniri. qz i cũ trãsferꝫ onus, pbãdi. Prio op. õ. de, pbati onib'. l. cũ de idebito. §. i. ſo. cõcordat. qa illuõ q hic faẽ cõtumacia ibi faẽ negatio ut in gl.

Scdo op. siue actor asserit sibi seruitutẽ debẽi siue reus ei qui hoc dicit icũbit onꝰ, pbãdi. naz cũ de iure cõi q3 res ẽ libera nisi seruitꝰ sit. iposita vt. C. de seruit. l. aluꝰ et. l. si i edictꝰ. õ. de serui. et qđ ui aut dã. l. fi. §. pe. ergo ꝓsumiꝫ libera nisi ꝓbet' ȝriũ vt. C. de, pbatoibꝰ. l. fiue. sustinẽ ego ptes rei vel actoris q ad, pbatoes nil releuat. ſz hic dr õ q et c. ſo. ille q agit cõfeſſoria duo hz, pbare. ſ. se dñm et fuitutẽ ipositã: ſz qñ onꝰ, pban trãsferꝫ i ptẽ aduersã: tũc ipe icipit sustinẽ ptes õ fẽſoris. et releuaꝫ: qz nõ hz necesse se, pbare dñz seruitutẽ aũt ipositã eẽ dz, pbare: qz itẽtio aduẽ se ptis ẽ fũdata de iure cõi. nõ tñ dz, pbare eũ q fuituꝫ iposuit fuisse dñz. Idẽ dico i negatoria ergo onꝰ, pbãdi: qz trãsferꝫ de vno i aliũ ẽ solũ quo ad dñiuz. et sic hz qs sit i quasi possessiõe ꝓ ututis, ppꝛea nõ ꝓsumit' seruiꝰ cõpetẽ. et bꝰ volunt hic dicẽ gl. et expreſſꝰ õ si serui. uen. l. sequti. §. si q3rat. Istud dictũ glo. lz i se saꝫ sit nõbile tñ nõ vr uez. nã cũ i hoc casu dñiuz uenĩat i iudi icidẽtes. ille q possidz ꝓsumit dñs ut õ famul. bẽ cil. l. i. et qđ nõ. de cõdi. insti. i. qdã i fuo i si. gl. et ẽt pdicta nõ p Li. que sit lõ. cõsiue. l. ij. i. uiij. q. principali i si. ij. q. Sz ille q ẽ i quasi ꝓsſessione fuituꝫ de necessitate segl q ẽ i ꝓsſessiõe predij dñanꝫ ut õ cõia pdi. l. i. et. ſ. de vſuca. l. si aliena §. i. et de vbo. sig. l. qd aliud merito ꝓsumit dñs Eodẽ mõ si agereꝫ negatõia si cẽt i qsi ꝓsſessione libertatis, pbãdo se ꝓsſessorẽ pdij fuicnꝫ ꝓsumẽt dñs. et sic etiã si agereꝫ cõfeſſoria probãdo se eẽ i qsi ꝓsſessiõe fuituꝫ: et pdij dñanꝫ pre sumit dñs. et sic i probatione dñij nil releuat su stinere ptes ꝓsſessoris. Illud aũt qđ gl. dicẽ. q nõ hẽo necesse probare eũ qui ꝓstituit fuisse dominũ. l. nõ probat: nec puto nez. ſz probari iꝑz fuisse dñz vel l' ꝑuptiue. ſ. qđ possideat vt

dictū ē. Quid g̃ dicem⁹. dico q̃ sustinete p res possessoris prodesse ī hoc: q̃ actore ñ pro bāte uicit g̃ possidet. ⁊ sic actor g̃ i priōi iudicio fuerat reus: hz necessitatē probādi. ita loquitur dict⁹. §. si q̃rat ⁊ expresse? si vsuf. pe. l. uti fru. §. i. seo si agēs negatōia probasse? de suo iur eo⁹ mō reus debet probare fuitutē sic si agēt. et h⁹ quo ad probatōez. quo ad alia beñ prodest: ut nō. i. d. §. si q̃rat Tertio cōtra istō op. q̃n ē ī q̃ī possessioe seruitut⁹ on⁹ probādi libertatem trāsferī ⁊ aduersā ptē: ut ō de proba. l. circa et. l. liberis ī fi. ff. de libe. cā. et. C. de proba. l. uis ea⁹ so. ibi op. format gl. s. si serui. uen. l. sicuti. §. si q̃rat. et nō soluit. et eā format. Rof. sup act⁹ negatoria: et soluit sic. dicē ipse nō ē contra. imo idē q̃ sicī ī seruitute reali pñs q̃ī possessio transfert ī aduersā ptē on⁹ probādi ut probet se dñz ita ī seruitute pñali si detineo scūs ī q̃ī possessione seruitut⁹ trāsferī ī cū on⁹ probādi. ut probz se dñz. et sic libez istud nihil ē dicē. nā ī seruitute personali presūit seru⁹ legitime eo ipso q̃ deticī. hz secꝰ ī reali. Vñ dy. q̃ fōmat hic istaz opi. dicit aliud ī seruitute et libertate rez. ut h. aliud ī seruitute et libertate psonaz ut ī. ll. 3uijs. Et ō q̃ persona pōt cē serua ab origie ut si ex ancilla nascat: hz res ab initio regularit̄ ē libera ut dēm ē. sed ī ī rōe seruitut⁹ nāle ē serua: tūc dicerē circa res idē q̃ō circa psonas ut. l. i. i fi. ff. de aq̃ plu. arcen. hz ergo quelz res iudicē hz pñtē statū vt. l. meuio. C. ō ser. expor. cū si. ⁊ nō. p dy. hic ⁊ ī c. sel⁹ malus cē de re. iuris. li. vi. tñ ī his q̃ītatib⁹ que nō pñt iesse ab origine rei ut ī seruitute rez de facili. pbaī 3rū: ut hic fm opi. Jo. positā in glo. in his uero q̃ ab origine iūt uel inceꝑ posse nō ita de facili. pbaī cōtrariū. iste ē effect⁹ uerbo rū dy. hz p alia uerba magis lōga loquit. 4° cōtra ista vba dy. op. hz status seruitutis pssaz possit inceꝑ ab origie rei. tñ stat⁹ libertinitat⁹ ab origie rei nō iest nec iesse pōt. nā q̃ manumittū tur fūt liberti ut. l. liber. ō. de sta. ho. ⁊ insti. de liberti. i prin. tñ cōtra pñtez statū libertinitat⁹: ita difficilē. pbaī sic cōtra pñtez statū fuituus ut ō de. pban. l. circa. Ex hoc apparēt verba dy. nō esse pfecta. vñ q̃ituz ad istō ⁊trariū sic dico. aut stat⁹ nālis rei q̃ fuit ab initio de necessitate cōcordat cū ītētione ei⁹ q̃ dicit cōtra pñtē statū ī cuius possessioe uel q̃ī res ē. vt ī fuituitibus realib⁹: ⁊ tūc ē vā opi. Jo. ⁊ qō dicē dy. nā posito q̃ qs sit mō ī quasi possessioe seruitut⁹ real⁹. ego dico illā rē liberā status rei natural⁹ concordat mecū: quia ab initio fuit libera. Aut nālis status rei nō cōcordat. uel possibile ē nō cōcordare cū ītētione ei⁹ qui dicē ꝺ pñtē statū: ⁊ tūc ñ bñt locū vba dy. vt. d. l. circa. nā si me detines ī q̃ī possessioe lib⁹ tinitatis. hoc ē ut libertū. ego dico me īgenuū. hz hoc uez sit q̃ ab initio ego ñ fui liber⁹. ⁊ sic nāl⁹ stat⁹ repugnat pñti statui: nō tñ sequit q̃ ab origine īgenu⁹ fueri. q̃ potui esse seruus. ⁊ sic nāl⁹ status nō cōcordat. uel possibile ē nō cōcordare cū ītētioe mea. ⁊ iō mihi ꝓdicat ⁊ in me remanet on⁹ pbādi. Quito op. ⁊tra istō de re. iurī. c. semel malus li. vi. ⁊. ff. de accusa. l. sicut. §. hisdē ⁊. l. nō oēs. §. a barbaris. ff. de re mil. nā ab initio seu ab origie ꝓstat q̃ stat⁹ ē hz hōi ē sine malicia: ⁊ sine peccato actuali tū si aliqs ē sel⁹ malus ⁊ sic ē ī q̃ī possessioe malicie sep pfuit malus. et ei q̃ dicē cū bonū icūbit on⁹ pbādi. vt. d. ll. hz statui nāl⁹ cōcordz cū sua ītētioe q̃ ē ⁊tra Jo. ⁊ dy. ⁊ ⁊tra ea q̃ dēa fuit. so. q̃dā ē q̃ītas q̃ hz petitorū ⁊ possessoriū si possessio sepata ē a ꝓpetate ab initio vt ī fuituite pssaz ⁊ rez de gb⁹ ō dictū ē: ⁊ tūc ꝓcedāt pdēa. Quedā ē q̃ītas q̃ nō hz petitoriū nec possessoriū: hz tal⁹ nature ē q̃ ita ō mū q̃ī possessio ꝓstituit si ñ adē ipsi⁹ nā ⁊ essen tia ut ī q̃ī possessioe malicie. nō. n. icipit q̃ī possessio malicie nisi cū qs ē malus. ⁊ tūc cū mutat animū desinit esse malus: ⁊ tūc desinit eē ī quasi possessioe malicie. vt nō. p dy. i. d. c. sel⁹ malus. cū g̃ tal⁹ quasi possessio sit mutata cū ipsa rei uēitate ⁊ ꝓprietate: tñ ei⁹ nā ⁊ ꝓprietas ē ut apud quē sel⁹ ē presūit eē: nulli probet ⁊trariū. C. ō proba. l. siue possidet. facē ad ꝓdicta q̃ dr̃ de ītditis q̃ bñt cā; ꝓspectaī ut. ff. ō itdītis. l. u. §. q̃dā ⁊ q̃ ibi nō. Ut igit predēa nōbilia ⁊ unica p modū dictōis recolligas. cū q̃rit an possessiō uel quasi possessio alic⁹ stat⁹ seu q̃ītat⁹ trāsferat ī cū q̃ ⁊tradicē on⁹ probādi: uel nō: Sic distigue Aut tal⁹ status ī q̃ītas iē. ul⁹ ē apta icē ab origie rei uel trāsfert onus. pbādi ī cū q̃ ⁊tradicat ut. l. libēis circa fi. de libe. cā cū fi. aut ñ sē nec ē ãpta icē ab ōgie rei. ⁊ tūc aut status ī q̃ītaī nāl⁹ ⁊ originaī rei nō cōcordat de necessitate seu apta ē ñ ꝓcordare cū ītētioe ⁊tradicētis: ⁊ tūc idē q̃ trāsfert onus. pbādi ī cū q̃ ⁊tradicē. vt. l. circa ō de. pba. aut cū intentioe cōtradicētis de necessitate concordat. ⁊ tūc aut talis status ⁊ qualitaī diuidit̄ur in petitorū et possessoriū. ita q̃ possio pt eē sepata ab ipsa virtute et propetate. et, tūc ñ trāsfert onus. pbādi ī cōtradicēte totali: ut ī istis 3z uituitibus realibus nō. h. ⁊. d. §. si q̃ratur. aut talis q̃ītas seu status ē talis q̃ propetas ñ sepat a possessioe. ⁊ tūc tal⁹ qualitaī ī q̃ī possessio trāsfert onus. pbādi ī cū q̃ ꝺdicē ut. d. c. sel⁹ mal⁹ cū si. ō. all. vñ op. h dicq̃ propt ꝓtiacia trāsferī ī reū onus. pbādi ⁊ sustinz; partes petitōi sic vī q̃ nouū libellū dz dare. Cōtra super actōe sel⁹ posita dz iudicū. pseq uscq ad fi. ut ī āuē. q sel. C. q̃uo ⁊ q̃ī ut. ff. hec actō semel fuit. ppolita ab actōe nec ē finita g̃ super ea dz fieri executō: nō dari nou⁹ libellus. so. pōt dici 3rū ē uez. ⁊ sic p libello prio. ppolito. pceder. tñ reus sustinebit ptes actōis ī onē. pbādi. ⁊ huic ītellectui sat⁹ applaudz hra b ī fi. hz b ītellectus ñ vī bon⁹ p hra q̃ dicē. l. eguss ⁊ ē. vbi expresse ōclarat nouū libel lū dādū. Dic g̃ q̃ auē. g sel⁹ fuit iducta ī fauorē rei q̃ cessat propt ei⁹ ꝓtiacia. ī dic q̃ ꝓmū iudicū ē finitū. nā iudex iubēdo reū cauē ō nō facit ēdo nouitatē donec agat: vī ptes absoluē a pria istātia sic q̃n reū absoluit ab istātia. ppt ꝓtiacia

actor' ut. l. pperādū. §. z sīgdē d iudi. d liē ꝓ. anē. offerat. z d iudi. l. z p' cōicū. §. i. Venia m' ad. q. p' q̄ro pone fz lec. Dn. q erat actor in q̄si possessiōe fuituꝫ: fz pokat reus illū actorē, p bare aliq' iudicio possessorio: z remouē ab illa q̄si possessiōe. z pmū decretū fm formā h'. l. fuit īterpositū: an reus reuersus possit agē illo possessorio. vī q nō q2 audiē solū de iure seruituꝫ p negatoriā ut hac. l. Dico sic q si. j. ānū uenēt z velit agē possessorio audit sic audiret ad recuperādū q̄si possiōez fuituꝫ si eā amisit. ppē contumaciā: ut dēm ē: q2 paria sūt admittē possessionē: z aīte actōez ꝓpetētez. p ea ut. l. q actꝰ d rē. iur'. z. l. nō vī. z tō tūc si. j. annū a iudice cogere tur cauē īterpōcret cautōē sub hac exceptōe ni si. j. ānū venerit: z q̄i possessiōez aliq' iudicio iu sto aduocauerit p ea q̄ ē dēa sūt. Fo q̄ro pone q reus cōtumax nō vlt cauē p' iussū. z decre tū iudicis qd faciet. dicē gl. cogit eū pignorib' capi l' mulcta ſdicta. vel si nō pōt hī fiat missio in possessionē rei uel iur' qd petit vel aliaz rez: ut i ea bēt. certe ista gl. p. l. all'. nō bñ dicit: q2 aliis casib' locꝫ ut ō dictū ē. Dico q' p' cogerī pignorib' capi. z mlcta idicta: ut gl. dicit. z si h nō sufficit: tūc ptor hz duas uias. p' q decernat pi ō bēi ac si cautū eēt. z sufficit ut. j. ti. i. l. si fita. §. elegāter cū ibi nō. Sedz remediū ē q vice cautionis mittat cū i possessionē. tūc. n. missio i possessiōez vice cautōis succedit ut. j. ti. i. l. si finita. § siqs dāni. z ad caxbo. l. de bōis. §. q pupillo. z ita dz itelligi. l. postq̄. §. si. i fi. ut lega. no. ca. gl. g' nra lz bñ seserit: si tñ p illaz, ll. q2 ille. ll. nō. loquūt i missiōe q̄ fit ꝓpē ꝓtumaciā i nō cauēdo.

De ꝛ remedio. s. an ꝛ nō cauētē possit ūrāi i lītē. dubitat i gl. i. l. haz si ser. vē. qd nō puto: q2 cautio uenit offō iudicī nō iure actōis. z idē dicebat Ja. but. isti. de actio. §. eq' circa fi. Ego credo illā gl. vm dicē z ē multū nō. uno addito q lz nō iureī i lītē: tñ possit agi ad ūterē actōē i factū ex edicto siqs i' dī. nō obtē. l. i. i fi. Siue. n. stat pceptū ex offō iudicē principali: tentato. ꝛ nō parentē nō iurat i lītē: lz pōt ad ūteē agi ut l. siqs ex argētariis. §. ex b edicto ē de edē. siue ex offō mercenario uel p quādā ꝓsequētiā intētato idē ut. ꝛ. ne uis fiat ci. l. i. i pri. z. §. hec vba fec' i eo q venit iure actōis: tūc ꝛ ñ parētē idīsti cte iurat i lītē ut. l. q restituē in fi. ff. de rei vē.

ꝛ q̄ro nūqd cautio de q̄ locꝫ. l. nra fit cū fideiussiōe uel sine. vī q cū fideiussiōe cū de puato cō mō tractet ut. ff. e. l. nō solū. §. i. z. j. de pto. sti. l. i. §. stiplo ista. Lōtrariū dico q stiplo d ope dēo liēdo d q̄ loquūt. ll. Rie sūt ptorie: z a ptore in ducte: z tō fideiussores regrūt nisi ꝛcpiat ꝛrium vt. d. §. stiplo ista. fz cautio de q̄ locꝫ. l. nra ñ fuit inducta a ptore fz a iurisco ſulto. z ptor ob h pticipī nō adit. z tō dz dici iudicialis nō ptōia ſeōz opi. g'o. j. de vbo. obli. l. stipulationū alie. in pri. lz in his iudicialib' cautio dz itelligi d ci uili cū a lege ciuili, pferat ut. l. vm. §. ite uide dum ē p so. z. l. sāc'. C. d v. sig. geqd ibi dicat Li. ni si forte si ꝛ fieret ūteē eēt magnū z pōa suspecta ut. l. si creditores de pule. credi. satil tñ puto q lz satisdatō cessz. boc ē fideiussoris datio. bona tñ sua dz obligaſ ut. l. filio. ut le. no. ca. q̄r to q̄ro q̄si i mā. l. nre intpōaſ fz decretū. glo. j. ti. i. l. si finita. §. iul. vī dicē q fm decretū nō hz locū i reali actiōe. qd ibi Dn. rep2obat z bñ. z tō dicē q si ut pmū decretū itpōit diuersis mōis: vt dēm ē: ita fm decretū iterpōit h mō: q2 in p' casu q̄n nil opis uel demolitōis eat fiēdū i loco seruiēte reo pseuerāte i ptiacia p' ānū. nā. j. ānū puto q nō posset igetari q̄n ānuz hz: ut pz ex his q̄ dixi: tūc iudex statuet certū tps. j. qd de pprietate agaſ: aliās posita non audiaſ.

Alio vo casu q̄n ex p' decreto fuit missus i possessionē rei seruiēt, ppē op' seu demolitōes qd fieri dēat: tūc p scōm decretū statuet certū tps. j. qd agat de iure seruitut: z posita nō audiaſ. z ēt siqd opis seu demolitōis eēt fiēdū i loco seruiente fiet. z h ē casus. j. ti. i. a q' sūd'. ibi. n. pōit p mū z scōm decretū. scōz vo itellectū nō violādo lrām gl. nra i vbo ultro. que h dicit. j. tres mīses z ē. male dicit q tps certū nō statuet tpe itpositōis pmi decreti de q' locꝫ. l. ista. fz tpe scōi dēe ti ut. l. fi. C. de edi. pua. alias ē. l. i. C. e. locꝫ. prī' alio casu. Si vo p pmū decretū fuit facta missio i oīb' bōis, ppē aliqd inteē qd veniebat in pfessoria uel negatoria: tūc eatenꝰ q̄tenꝰ ipsū ius seruitutꝫ uenit i iudicio ipz scōz decretū iterponet ut ō dictū ē. Eatenꝰ vo q̄tenꝰ interēe venit i iudicio iterpōet scōz decretū ꝛ latitantē mīn. sicut in pscriptōib' p vēditōez rez uel p adiudicatōez i solutū ut. l. fulcīni'. §. i. j. q. mo. ex cau. i pol. ea. an āt i his actiōib' z i aliis realib' regraſ latitatio. ad h ut pueiaſ ad scōz decretū dicā. l. si finita §. iul. j. ti. i. Quito quēo qd fit p seruitute agatur aliq' iudicio possessorio. ꝛ oia que dēa sūt ē de interpositōe primi decreti in pfessoria z negatōia hūt locū h: eo excepto q illō qō hō. de cautōe que ibi itpōet p aliū modū. s. nō. edifica tuz prīusq̄ de possessōe seruituꝫ egiſſz. nā h dr prīusq̄ de iure seruituꝫ egisset. boc casu dēt dici prīusq̄ de seruituꝫ possessiōe egisset. h' iō q2 cō tiacia nō dz alicui nocē: nisi i eo i q' ē ptiāz: ut dēz ē z. scōz decretū itpōet statuēdo certū tps. j. qd agat de possessiōe: alias si audiaſ nūt d pro prietate. p h adduco gl. j. d iti. actuꝫ. pua. l. iij. §. i hoc tenedo. vī quero pōe q, p usufructu z usu agaſ pfessoria uel negatoria. q̄liter iterpōet primū decretū. ꝛ aut ille q agit ē i q̄si possessōe iurī petiti. z p ꝛsequēs rei vt. l. nāliter i pri. j. d ac q rē. pos. qd pōt eē ut. l. uti frui. §. fi. si usuf. pe. z tūc primū z scōz decretū erit scōm ea que dēa sūt i seruitutibus mer' falcibus per eādē rōez. ad qd facit ō d usufr. l. quicūq. §. i. Si vo nō ē in possessiōe rei: tē sicut i aliis salb' mittit i possessionē rei petite. ita ille qui agit in confessoria. ille vero qui agit negatoria mittitur i possessiōez

ūlt⁹ nālis ō ē apud cū q se dicit vsufructuariū. z eodē mō iterpōet fm decretū. sic cū ō dñio agitur rei vē. ut dicet ī. d. §. iul. qz vsufruct⁹ ps dñij ē ut. l. iiij. ō de vsufr. Septio ḡro qd si agat ō iure mere pfōali: ut aliquē cē ī mea pcate nl esse meū fuū vel libertū: seu uassallū uel cē. aliquis agit dicēs se libez a iurīb⁹ pdictī. specu. b⁹ tetigit de p⁹ z fo decreto. §. restat v. qd si agat piudicia li. z sequētib⁹ ut ibi. z vī qz nunqȝ viderit legē: q ista māz decidat. Dic q. q. p his iurīb⁹: aut agit actōe pfōali aut reali. p⁹ casu puta dic qs bēdez grauatū q eū liberet uel alio mō. z tūc aut re⁹ a q illud petit latitat. z cā cognita iudex decernit ei libertatē: z illū reuz puabit oī iure pīonatui: z remanebit illi agēti ut. ff. de fideicōmi. li. l. cum vo. §. subuētū z. l. si eū. ī pri. z. §. i. z. §. sigs fuū z. l. neqs inſātes. C. de fideicōmi. li. l. si fu⁹ in fi. cā sīls⁹ ibi nō. z hoc casu nō iterpōet scōz dare tū: q⁹ pmū hz vī pfecte datōis icōmētu. scdo ca si qñ agit reali: aut ille g petit ē ptumax ab ini tio aut p⁹ pistitā satisdatōez l' cautōez de lite. pse quēda: aut p⁹ lit. pt. Prio casu itpōet pmū de cretū trāsferēdo on⁹ pbādi de vno ī alū: z itpo nēdo cautōez p quā trāferat possessio iurī peti ti ut bac. l. dī. ad qō potit cogi pignorib⁹ capt. z mlcta īdcā: ita dz itelli qō nō. spe. i. d. ti. z eo dē mō puenit ad scōz decretū q dm ē ō ī seruī tutib⁹ realib⁹ cadē rōe. scdo casu sīgdē citat⁹ per ānū fuerit ptūax. iudex. pnūciabit sbijciēdo ptū macē seruituti. nl ponēdo actorē ī pfecta lībtate scōm itētōez agētis ut. C. de asser. tol. l. i. §. pe. z ī casu ēt nō cit op⁹ scdo decreto. z casu qñ op⁹ lit pt. ē ptūax: tē actor hz duplicē viā: l' qō itentet z mediū dēe. l. i. de asser. tol. l' exerceat lītē scōm formā. l. diui. §. i. ff. de li. cā. unū. n. remediū nō tollit p aliud ut. l. quotiēs de acti. z ob. z ista est vītas ist⁹ māe utl⁹ z quotidiāe. Octauo ḡro qd si ago. p aliq⁹ iurī ī corporali: ut q caueas de aliq⁹ dādo vel faciēdo: l'te pōas ī aliq obligatōe ō ī dicet. ī. ti. i. l. si finita. §. iul. ubi agit ȝ aliquē vt caueat de dāno ifecto. z sic dicēus ō alijs cautiōib⁹. Nono ḡro qd si agit. p lībatōe alicui⁹ obligatōis pfōal. z aliq⁹ exīte ptūace iudex ō cā cognosceī: z cā cognita z ē qō nō. exē de offi. iudi. c. fi. i gl. ij. ī optīe. pbāt oēs. ll. ille qs ē al legauit: qñ qs petit lībtatē actōe pfōali. f. i. l. cuz vo. §. subuētū de fideicō. li. z. l. neqs inſātes cū si. Decio ḡro qd si aliqs petat se admitti i regie uel rēcoria alic⁹ ciuitat⁹: z ē offīi ānale l' ex ñsiū quō fieī: qz si dca tpa expectēt tps labeī. z aut ciuitas liberaret pīstando itēt: nec cogit cū pcase admittē. qō ē qñ ille hz ius ex electōe z pmissione fca p sindicū ciuitat⁹: qz cū fēm. l. eū pati ad mīstrare offīm sit ī obligatōe puētōali ptū ñ pt ppelli pcase: ut plenissime dixi i. l. stipl oef ñ dixi dāz in illa. q. an qs possit pcase ppelli ad fēm: z tūc fiet missio ī bōis vniuersitat. sic ī agēt ȝ pri uatū ad patiētiā ut. l. is cui⁹ si ser. vē. scōm gl. q dic q ibi a mī pfōali ȝiucta. l. fi. qō ciuisqs vni uersita. no. Si vo ciuitas teneī pati ex q̄dā obligatōe legali. tūc dico q iudex potit dca tpa immutare z. ī. modicū tps iterponere decretū qō bēat ui diffinitiue sniē: qz res ē tpre. pitura. ar. op ūnū. ī. de glā. le. i. i. z qō nō. ō. de iudi. l. fz z si restituat. §. si dies fac de re. iu. l. ij. z. ī. ō ap. re. l. fi. sic dz intelligi qō nō. spe. de p⁹ z. ij. decre to. §. interdū. v. qd si dec. Dices tu istud piculū nō ē qz potit tpe reintegrari z cē ptas alijs. vi. mēlib⁹. ar. de v. obli. l. z tō belitat. z. illud ī his q cursu tpis nō peūt: ut ecce sine fiat dom⁹ ī isto solo b⁹ āno sine sequēti eadē ē dom⁹. sec⁹ ī bis q cursu tpis peūt vt i. l. si vsufruct⁹ mihi ī biēniū de vsufru. le. sic ē b offīi. nā aliud ē regimē vnⁱ⁹ an ni aliud alter⁹. fateor tñ q si ānus ptrāsisset ad itereē tñ pōt agi ut. d. l. si vsufructus. Undeci mo quero qd si aliqs petit z dicat se abbatē ali cuius mōasteriī nō pono manū ī messē alienaz dic ut nō. exē de eo q mut. ī pos. cā rei seruā. c. i. p Inn. z. e. ti. c. i. li. vi. z de dolo z ptu. c. pe. per ber. z ī spe. de. 7cu. §. segē vī. illud āt. Duodecimo quero. agoȝ aliquē uti possidet qlr puenit ad pmū z scōm decretū. z. qūz ī hoc interdicto venit iterē turbatōis tā fce ut. l. si duo. §. pen. ī. uti pos. z tūc. pcedet: sic cū ago pfōalib⁹ alijs actionibus ad ēz̄itatē. qūz ī tali intēdicto uenit re stitutio possessiōis nālis quā aduersari⁹ bēt ut nō. ī. de acq. poss. l. dā possidē. §. q ad nundinas z l. nālr. §. nihil cōe. z tūc fiet missio ī illā possessionē quā hz aduersari⁹. si agereē iterdicto recu pande possessionis eadē rōe. Aliqñ in hoc int dicto uenit solū q iste agēs sit potior ī possessione: z q ab illo nō turbet. z tūc pmū decretū erit tranferēdo on⁹ pbatōis de vno ī aliū: ut b dī z nō. ī gl. z p Azo. ī ſūma uti pos. i fi. z per Li. C. uti pos. l. i. circa fi. z nō. ī spe. ō p⁹ z. ij. decre. §. restat. v. fz pōe ago. Idē dico de scdo decreto qō interponet mō q dēz ē ō ī pfessoria z negatōia.

c Reditor, cui pignor⁹. Op. ī. f. c. l. uiā. so. ut ī gl Op. ō. si ser. vē. l. ij. §. i. so. ut ī glo. Et si tu velles. l. istaz itelligē. put. ī. cēt casus. q. quā dixi. ō. e. l. i. §. fi. an cessionar⁹ possit actōez cessā ȝ cedentē intentare. si velles restringer. dic ȝ alū nō ȝ dñm.

c Im pro, cuiatō. Pōt legi cū z. §. z sine. §. ut gl. dicē tu fac. §. qz clar⁹ itelligit. Et pria gl. declarat. §. dominus. secunda glo. declarat istud princa. et ideo illam recito. Istud pri. hz tres lec. pricipales. prima dicit de effectu nuntiationis et remissionis. s. q nuntiatio et rmissio ad dñi utilitatē refertur: qz cū stipło ō ope demoliēdo pticat ī eē ut. ī. e. l. stipło. §. siue antē itelligit de itereē ipsi⁹ dñi. z b lec. fuit Ol. z azo. z pōit ī pri. gl. z ī fi. z ē va z clara. Scda lec. ē Rof. scōm quā dicit q hz pcurator possit nūtiare. nō tñ potest rmittere sine expīssa dñi volūtate. qō ē falsū. ī. qō vi aut dā. l. prohibere. §. nō tñ. Prefea ex eo q ē pcurator ad nuntiandū vī §stinutus ad recipiēdam stipulationez de opere demoliendo et ad

remittẽdũ: ꝛ per ꝓsequẽs remissionẽ ñ gratuitã
pot facẽ ꝓcurator gñalis cũ libera ut. d. §. nõ tñ.
ꝫ recipẽ bac satisdatões ex q̃ segr remissio: pot
eo ipso q ẽ ꝓcurator ad nũtiadũ. Tertia lec.
ẽ de ꝓsois q̃ pñt facẽ remissionẽ qñ ꝓcur nũtia
uit. ꝛ dic q̃ hoc pot nõ solũ ꝓcur. ꝫ dñs vel ez
nõ solũ dñs ꝫ ꝓcurator. ꝛ ꝫ gl. dicat q̃ hoc vl
timũ nõ ẽ i tex. tũ vere ex tex. colligit. Rõ q: bẽ
pẽdet ex pmãdato. ita dic gl. b. sile õ. e. l. ꝛ iõ
Idẽ nõ. de procu. l. nõ cogẽdũ. §. fi. nã cũ nun
ciare sit q̃dã prouocatio ad iudicũ ut nõ. i. l. de
pupil. §. siqs ipsi ptori i iudicio deret exmi cã
remissionis: ꝛ hec satisdatio succedit i locũ remis
sionis illi q̃ fieret a iudice ut. l. de pupil. §. si is
cui. iõ sic iudiciũ dz prosequ: ita ꝑ satisdatõe reci
pẽ. aliud g̃ i remissione voluntaria ut dixi. Ex pte
dicti pz q̃ nõ segr in illa mã. nã procur dar ad
nũtiadũ: uel ad vnũ actus nõ pot remittẽ vel so
lutionẽ recipe ut. l. si procur ad unã spẽz cuz si.
C. de procu. ꝫ istud nõ ẽ hic necessaria ꝓsequẽ
tia. ꝛ ex hoc dico q ꝫ ꝓcurato ad petendã resti
tutionẽ i integ dẽat ꝑale bẽre mãdatũ ut. l. illõ
õ de mino. tñ si restitutio petit icidenr nõ ẽ necẽ
cũ hoc veniat ex ꝓsequẽtia ꝑmi. facẽ. C. õ in. l. q̃
tiõs. ꝛ vi exꝑssũ. C. vbi ꝛ apud quẽ. l. fi. ibi incõ
ret ꝛ ibi gl. ꝛ nõ. ex õ i integ ista. c. scisitata. Itẽ
dico q̃ ꝓcur ñ teneat prosequ appellationez
ut. l. inuit de procu. vez ẽ a diffinitiua. sec ab i
terlocutoria. ꝛ nõ. ꝑ Inn. ex õ. ꝓcu. c. nõ iuste.

Si dñs. ne casum fm ultimã lec. Bzo q̃
ẽ uerissima ꝛ tex. plane procedit. Quõ q̃r ꝛ
in q̃ stipłoe fuit dies apposita. Quattuor sẽ ꝛn
siones ꝛ sic q̃ttuor lec. ꝑma ẽ va i se: ꝫ nõ ꝛgruit
lre: q: tex. dicit de opis noui nũtiatõe: nõ de sti
ploe de rato. itẽ rõ posita ꝫ ibi. nã ꝛ ipsi dño. ñ
pot adaptari. fa ẽ va i se: q: ꝫ dñs ꝑ diẽ nõ bẽ
at ratũ nõ ꝓmittit stipło de rato: q: non iterẽ sti
pulant. cũ certũ sit op bebẽ demoliri. tñ ista nõ
ꝛgruit lre: q: tex. dic q̃ pot nũtiare: q: stipło ñ
ẽ finita. sec si pendẽt ꝫ bac lec. ꝑ diẽ nõ est fini
ta. imo ẽ effectualr ꝓmissa si edificãs nõ ꝓbauit
al si ꝓbauit dz bẽre remissionẽ ppetuã. ꝛ sic dño
nũtiante ẽt ꝑ diẽ cõmittẽt stipło de rato. Ter
tia lec. pot pcedẽ ꝫ q̃rta ẽ dariõ: iõ ea ꝑ posui.

Quero an ꝑ primã nũtiatões possit qs nun
tiare itez. ꝛ sic nisi pendeat stipło de noui opis
nũtiatõe ut hic ꝛ. ꝛ. c. l. ptor v. ꝛ si satisdare ꝛ. §.
pe. ꝛ ibi dixi. Dz an per fam nũtiatões vi ree
der a pria. dico q. ꝑ ope futuro ꝑ faz nũtiatões
vi recedere a pria. a sili nũtiatio finit sic manda
tuz ut õ. c. l. nõ solũ. §. morte. ꝛ ibi nõ. ꝫ ꝑ scõs
mãdatũ tollit primũ ut. l. siqs cũ procu. §. fi. de
ꝓcura. g̃ ꝛ c. ꝛ hoc vi dicẽ gl. q̃ ẽ hic sup vẽbo
nũtiauerit. ꝛ hoc ẽ utile scire ut scias qñ nũtiatõ
nẽ exeq̃ris. Juxta ꝓdicta q̃ro. ꝑ appellaui a
snia viua uoce: postea in scripꝰ quã appellatio
nẽ debeo ꝓseq. ꝛ primã ꝑ quã snia fuit rescis
sa ut. l. i. i fi. ad turpi fm veꝛã opi. ut ibi dicam.
Deõa nil releuat cũ nõ posset rescindẽ qõ iam
ẽ rescissũ ut. l. nã et si. v. ꝑ õfectũ de iusto te. ꝛ iõ
si faz tñ appellatões prosequ nil ageret. predca
nõ bẽrent locũ si ab inflocutoria appellaret: q:
si pria sca uiua uoce nõ ualeret: ꝛ maneret fa ua
lida que dẽret prosequ. ad qõ facẽ qõ nõ. ꝛ. õ ap
pel. i. i. in fi. cũ. l. se. Sz qd si dixi appello ui
ua uoce refutato bñficio appellandi i scripꝰ. po
stea appellaui i scripꝰ a diffinitia. quã ꝓsequr: vi q̃
talꝭ relegatio nil ualet: q: lꝭ ei repugnat ut dixi
s. g̃ ꝛ c. ut. l. nemo pot de le. i. sicut dicũt i eo q
dicit i libello. saluo mihi iure addendi usqz ad
snĩam ut ex õ fide istru. c. iter dilectos ꝛ ibi nõ.
Possumus dicẽ q̃ ista vba bẽant vi ꝛditionis.
q̃si dicat appello viua voce si i scripꝰ nõ appella
uero. ꝛ sic i hac appellatõe pmãsco. ar. ꝛ. õ ma.
l. mortis. ꝫ hic appellatõe iscripꝰ secuta: illã tñ
prosequr. al primã vl dicam vi q̃ nõ sit duc appel
latões ꝫ una pꝰ sine scriptis postea i scripꝰ rda
cta ut s de testa. l. unũ. ꝛ de fz tab. l. i. §. siqs ex
duob. nec ob. q̃ sint due ĩterposite diuersis tẽ
poib: q: cũ ꝑma sit sca sub cõmemoratõe scõe
videtur codẽ tpe sce ut. ꝛ. de so. l. modestin ꝛ õ
ber. isti. l. asse toto. ꝛ de ꝛdi. isti. l. istitutio tal. ꝛ
sic poto prosequ utrãq; sil uel alterã. ꝛ illa verba
sic itelligãt referuato ꝛc. q̃si dicat q̃ hanc appel
latões possiz i scripꝰ redigere. ꝛ hoc pl ꝫ.

Sz põe q̃ inde ꝛ dedit vnã interlocutoriã post
dedit eandẽ. ex q̃ q̃rit ius partiꝭ l si ille q̃ quẽ fẽ
tus vel appellat de iure canõico uel de nõ i casi
bus i gb pot a q̃ appellabit. ꝛ istã. q. intelligo
qñ ẽ talis iflocutoria q̃ pot reuocari scõm ea q̃
dicã i. l. qõ iussit de re iudi. nã si nõ possit reuo
cari. tũc sicut due diffinitiue nõ pñt stari sup eo
dẽ ut. l. i. C. qñ. puo. nõ ẽ ncẽ: et tẽ valet pria: ñ
scõa. Jsto g̃ casu q̃ reuocari pot. dico sic aut ꝛ
stat qõ scõa ẽ lata alo ꝛcedẽdi a pria ꝛ valz scõa
ut s de resci. vẽ. l. siquẽ cõiucta. l. qõ iussit de re
iudi. Aut dubitaf: ꝛ tũc aut scõa est ꝛria prie: ꝛ
tũc vi recessũ a pria ut. ꝛ. c. l. si op. aut ẽ diuersa
ꝛ idẽ q̃ vi recessũ a pria ut. l. pe. de preto. stip. ꝛ
ar. dẽ. l. siqua. aut ꝛtinet idẽ: et tũc siqõ prima
fuit talis q̃ stati trabit secũ executõz ut si pronũ
tiat aliquos articulos nõ admittẽdos: vel dila
tionẽ nõ eẽ dãdam et silia. tũc scõa nil valet. ar.
de op. le. l. apud austidiũ. et sic ab ea nõ ẽ opꝰ ap
pellari. Si vo nõ trahit secũ executõz ut si da
tur dilatio: ul qd ꝑcipit: tũc valz utraq;: q: utra
q; tẽdit ad eũdẽ effectũ: et ex utraq; debeẽ idẽ.
ar. optimum. ꝛ. de acq. pol. l. siqs añ cũ glo. facẽ
e. ti. l. iij. §. ex plurimis. Sz ob. ꝓdictis: q: eaꝺ
reo nõ pot bis ꝓmitti scõz opi. quã teneo i. l. q
bis. ꝛ. de vbo. obli. Jtem quia debitum nõ pot
legari ut. l. si creditori de le. i. ꝛ in sententia iu
dicis nõ attenditur. an partis siersit sic i legat.
et stip. ar. supra de iossi. te. l. posslbumus. §. siqs
ex bis. et isto casu ab utraque deberet apppella
ri. uerũtam canonistę dicunt q̃ siquis obtinet
super prima appellatõe: tunc irritaref quicquid
postea factum est. predicta intelligo quando se
pius non incidebat cadẽ lis. nam tũc quotiens

icideret tot cẽnt necessarie iterlocutõie. Exẽplũ semel quis ptẽjt dilationem iudex denegauit: certe non est opus ut iterum deneget: nisi ille de nouo peteret. tẽ. n. de nouo emergeret: ꝛ de nouo pnũt irat posse. sic dicꝫ ꝙ sup eodẽ facto pñt pferri duc diffinitiue qñ sẽ diuersę istãtie: ut nõ. ff. ỏ exce. rei iudi. l. duobꝰ. Quẽo ps plibꝰ vicibus pouxit aliquem coram iudice: an potest ꝓtrahi ꝙ productione uti. cogita.

q **Ji** via. Hanc plẽ examinaui. ff. .l.i. in fi. dic ut ibi.

s **J prius.** Hanc repetij. ꝛ ẞ dz scribi tota repetitio. vide ff. post. l. non solum. §. morte.

s **J opus.** Quẽo q̃luer. phibuit postea ꝓ̃. dic ut in gl. Quid si ẞ fecẽ sine cãꝰ? si fecit pte absẽte ñ ualz. alr valet ꝛ ptẽ grauet ut dẽ i alijs ĩ clocutõijs ỏ re. iudi. l. qỏ iussit. ꝛ ita puto ĩ ỏnũ tiatõe fca sine autõitate ꝓ̃ois viui. mlto magis ꝙ miori auctõitate nititur. ꝛ totũ fit auctoritate pretoris mortui seu eius edicti.

s **J pro** cura. Nõ istã. l. ꝛ gl. ꝙ nũ tiatio p q̃cũq; vba sufficit sine p vbũ nũtio siue p vbũ. phibeo. ꝛ dixi tibi ff. e. l. ỏ pupillo. §. memisse. Quẽo an dño cõ petat bꝰ itẽdẽm. gl. ꝙ sic. tu dic ꝫ ꝙ b. pcuratõ. p hibuit solũ edificatẽ. ꝛ sic. phibꝫ fuit ĩ ploã q̃ pa rit solũ iterdẽz qỏ vi aut clã. ꝛ bꝰ volut ẞ. l. Sz si pceres. phibitõez factã ipsonalr. vm dicẽt gl. vt dixi in dicto. §. meminisse.

Tie ẽdũ. Dicẽ gl. ꝙ hic fuit ỏnegata ꝓstita cautiõe. ꝛ bꝰ dixit timens ne si fieret denegatio cã cognita obstaret excep tio rei iudicate. tu itellige istã. l. put iacet. dixi ff. e. l. ỏ pupillo. §. si is.

p **Rector.** ait. Hoc iterdẽm dr hic qẽ. quõ ẽ hoc exꝑssũ. ꝛ gl. dicẽ tacite. Nõ ex isto tex. cũ hac gl. ꝙ illud ẽ exꝑssũ qỏ ꝓtẽ ñue. l. cõ cordãtie sẽ i gl. sicẽ. n. illỏ dr cuidens qỏ colligit ex ꝓiectus ut. l. ij. delegat prio sic ẽt illỏ dẽ exꝑssũ qỏ ꝓtẽ sub gñalitate vboꝝ. nõ. C. qỏ cũ eo. l. ff. Nõ facẽ si tutor. pmulit utilia facẽ inutilia pẽ mittere ꝙ sufficiat. ꝛ ib istis vbis ꝓtẽ defẽlio. Est gẽ exꝑssũ: ꝛ sic sufficẽ ut. l. ff. §. oẽz de admi. tu. sz certe exꝑssũ ẽ edicto nõ ãt vbis edicti vt. l. nosis ꝛ rei. §. vbũ. ff. de v. sig. ꝛ dixi ff. e. l. i. ĩ ꝑn. Sz cũ dicꝰ. §. oẽz regrat exꝑssũ vbis. gẽ nõ suf ficit ista gñalitas. ꝛ sic dz iusticri qỏ doc. tenẽt ibi. ꝛ de legi tu. l. legitiõs ĩ ꝑn. Jtẽ nõ ex hac gl. ex eo qỏ pena ipõit. ꝛ vr denegari ne edificẽt ꝛ sic actus annullari dz. ſz boc tõ qz ipsa pẽa ẽ ãnullatio actꝰ. f. destructio opis. vñ doc. dñt qñ l. phibet de iur ſpãli: ꝛ ꝓcedit ultra penã iponẽ do actꝰ ĩmãct ualidꝰ ut. l. ulti. ff. de ꝑpu. al secus ita nõ. Li. l. nõ dubiũ circa fi. C. de legi. ꝛ fuit dẽm Rz mal. ſz istud nõ vr vm: qz de iur ſpã li phibet alienari res ecclastica. ꝛ pẽa ipõit. ꝛ tñ ãnullat actꝰ ut. l. iubemꝰ. C. de sac. sã. ecc. ꝛ iõ dic ad. l. ulti. de diuoꝝ. cõiucta. l. i. §. fi. ff. vñ vir. ꝛ ux. ꝙ ibi pena ipolita ñ ẽ pena: si remãeret ac tus inualidus. nã si remanẽt mñionũ. tũc nõ cẽt pena ꝙ nõ nubat: qz alteri nupta nõ põt alteri nubẽ ãplꝰ de iure cõi. ſz si diuorcũ ualet: tũc ñ posse nubẽ pena ẽ. ꝛ iõ dicat qñ. l., ꝓcdit ultra penã iponẽdo. dic aut ẽ certũ de ꝑte. l. ꝛ tũc sta mus certo si lex dispõit ꝙ actꝰ nõ ualeat: ꝛ pena ipõãt ut. l. iubemꝰ. C. de sac. san. ecc. ꝛ. l. i. C. de sepl. uiol. Aut ẽ dubiũ. ꝛ tũc si rspicit ãnllatõez ipsiꝰ actus pena que appõit actus ãnullat ut ẞ ꝛ. l. si vo nõ remunerãdi. §. rei turpis ff man. ꝛ Liurisgẽnũ. §. pacta q̃ ff de pac. ꝛ. l. pacta q̃ ff. C de pac. Aut appõit pena extrisseca: puta q boc fecẽt soluat x. nosie pene l ñ audiat ad lꝰ ꝛ silia. ꝛ tũc aut pẽa nõ cẽt pẽa actu remanẽte ĩ valido. ꝛ tũc actus rmanet validus ut. l. ult. ff de diuoꝝ. aut pena põt ꝓcurere cũ actꝰ nullitate: ꝛ tũc aut nullitas actꝰ respicit ꝓiudiciũ clꝰ cui pena tñ im põit. ꝛ tũc actus ẽ nullus ut. l. i. de bis q. p nõ scrip. ba. Aut respicit alterꝰ ꝓiudiciũ: ꝛ tũc actꝰ hõ ẽ nllus ut. l. filiussa. §. fi. ff. de fal. de re. iurꝰ. l nemo vr dolo facẽ. ꝛ gl. ibi. nõ. Op. ꝙ vo cẽ edictũ ut ff. e. l. i. in prin. Sl. sol. plurꝫ mo dus hic. dic ut ibi dixi.

Siue autẽ. Op. ꝛ. l. stiplo. §. opꝰ. gl. dicẽ ꝙ dz bẽe istar opis. nõ bñ dicẽ qꝛ. §. opus loqr de ope demolitẽdo. iõ dz bẽe istã op rũ. ſz quãtũ ad nũtiatõez faciẽdã sufficit quocũ qz mõ icboatũ ut ff. e. l. i. §. ꝑ. ꝛ ibi dixi ꝛ nõ gl ff. e. l. de pupil. §. nuntiatõnẽ sup vbo inchoet.

Quicqd autẽ. Nõ ꝙ aliud ẽ remissionẽ fieri: aliud loco remissionis bẽ ff. fac. l. si marius sic i magistratu. §. i. j. de aol te. ꝛ. l. i j. de verbo. sig.

Siquis para tus. Op. de. l. ulti. C. ỏ edi. ꝑua. alr ẽ. l. i. C. e. f. de ope. no. nũ. ꝛ vel scir istud ꝫtũ: qz limi tat totũ ti. ꝛ ibi ĩ gl. dr ꝙ dz ꝙ tres mses differri añ q̃ remittat nũtiatio. Sl. dat ibi q̃tuor sol. ꝛ Bl. ꝓ̃ugit fam so. cũ ttia: ꝛ bõa erit. Aut ille q nũtiat dicit ego sũ patus oñdẽ de iure meo. bo die cõstat bodie agãus. ꝛ tũc licet sit patus satisdare dẽt expectare ꝙ tres mses ut. C. de edi. pri ua. l. fi. ꝛ. c. ult. ef de opl. no. nũ. Si vo dñs nũ tiat: et statĩ oblata satisdatõe nil dicit. tũc statim fit remissio: et ẽ i electõe edificãẽ satisdare l diffẽ re. vez tñ Bul. de fuza. dicebat ꝙ si eẽt piculũ iterl añ tres mses fieret remissio. vez dicit ꝙ si rspi ceret publicã utilitatẽ l ꝑuatã co mõ qꝰ dixi i. l. ỏ pupillo. §. siqs riuos ff. e. Sz qd si ille cui fit nũtiatõ dicit bodie pstat bodie agam? nec offert satisdatõez. Ja. de arc vr dicere ꝙ dz expectare p tres mses. tu dic ꝙ si ille cui nũtiat bꝰ dicit. et nũnãs tacet: ꝙ statĩ cõsequtur remissionẽ. si vero dicit se patũ: et vadit ad iudiciũ. tũc dẽt differri per tres menses: ga perinde ẽ verba dicẽ: sint satisdationẽ offerre scõm Placẽ. ut nõ. ĩ prima glo. huius. §. qỏ plz p. l. si is a qꝰ ut in posse. le ga. et per id qỏ nõ. C. de edic. di. adri. tol. l. ij.

de iudi.l.si dedi i fi.ma.gl.cum si. Dicitur hic q̄ siqs paraꝝ fuerit satisdare. q̄ro an sufficiat ipsum dicē: l'sit op'ducē fideiussores. credo q̄ dēat ducē fideiussores idoneos. z do tibi ter. i l.fu' si bēdi i fi.ī. de sta.li.z.l.q dccc. §. idē rēspō ī. de so. Dēs g̃ .ll.q̄ dēit sit pac' soluē nō dēit tñ cū denarijs i manu: sz i vno casu sufficit te. pstiti patū soluē: sz nō ofīdat pecuniā vt.l.pe.ē de re fci. vē. z gl.i.l.si residuū. C. de distrac. pi. Itē an ad pstituēdū nūtiatorē i mora sufficiat solū sacē pdictā oblatōez: an ōbeo. pbaꝝ q̄ ipse īnuit re cipe. q̄' sufficit q̄ tacuēit ut nō. ī. c.l. §. ḃ át itdicit ū ꝓpetit. z ió ḃ. pbaꝝ q̄ tacuerit sufficit nisi ipse ꝓbet aliud Bar.

Hoc itdicz. Op. ī. c.l. §. fi. q̄' ibi logt ō ḃ iterdicto q̄ten' ē. pbitōiū ne vis fiat ei. B logt de fstitutorio. Sz op. q: istō ē dcz penale q̄ten' ꝓtiet penā. g̃ nō durat nisi āno vt l.i onerarijs. ī. ō ac. obli. so. ḃ edictū succedit loco stipłois ō ope demoliēdo. z ió stipło est ppetua. z sic iterdēm. ita itelligit Bl. sz nō ē vm illō ut ipse idē dicē i additōe sua: q̄ stipło succedit loco iterdicti vt.l.nō solū. §. morte. ē. c. nō iterdicū loco stipłois. Quid dicem'? dico q̄ istō q̄ dī l.l. onerarijs ē rg̃la. fallit ḃ: sicut i actōe furtiꝝ ut ifti. de ppe. z tē. ac. §. i.l'dic q̄ ē ppetuū i q̄tū ꝓtiet demolitōez: q̄ nō ē pēa ut. l. pe. z fi. ī. e. sed q̄ ad penā ē ānale. Sz hoc vī ꝫ mtē b'. l. l'dic q̄ illud iterdictū succedit loco actōis ꝓfessorie l' negatōie l'rei vē. q̄ dēret itētari ut nō. ī. c.l. stip. §. hz. z ió sicut ille ſt ppetue. ita hic dz cē ppetua vt ō si mu. vē. no. i pol. mit. l.i. §. fi. z dicā i dcā l.i onerarijs. Itē op ō. e. l. nō solū. §. morte. dic vt ibi plē. nūtiatio daī ꝫ bēdē: sz nō i tñ q̄tum ꝫ ōfunctū. z rō q̄' nō i bēdē i soludū ē: q: ex ōlicto. dī ḃ daī ꝓpetuo. dicit gl. i. xxx. ānis. illa vī mirabil' expositio: q: pscriptō. xxx. anno. ō iure ffor nō cāt cognita ut nō. l.l. nō solū al'. l. iul. ō ex q. cau. ma. z isti. ō tēp. ac. i ꝑn. gl. bñ itelligit q. xxx. an. duret. qd ät cēt ō iuſ ffor. dicā. ī. ō ac. z ob. l. i oīb'. z hoc iterēdo te ad itdcz ōmo litorū: q. xxx. an. durat. sec' in iterdicto. pbibitorio: q: tē perpetuo durat z ultra. xxx. an. z ḃ sentit hic gl. i fi. z bñ dicā. ī. c.l. §. si. Quēdo an ꝓpetat successorib' i rē. z gl. ḃ dicit q' sic. allegat l. appet. §. i. ī. ō iti. actuꝝ ꝑua. illa nō facit q: loq̄' de ꝓhibitōe facta postq̄ qs emit. tñ gl. bene dicit. z Bl. tz z oēs q: iterdicta sūt i rem scripta ut. l. i. de interdict. sed actio in rem scripta est respectu dāni q̄ posset ꝓtigē: z succēri singlari daī vt. l. si tertī'. §. sigl p'. ī. ti. ij. per Bl. z per cū dē i. c. siqs in ius ex ō re. iurī. li. vi. z. ī. ti. i. l. fla minū. §. adijcī ibi per cū. z ibi dicem'. z hoc ꝑ ope ꝑtito. dāno tñ futuro ꝑ operē futuro ipse ēptor dz nūtiare: cū nūtiatio sit extincta ut. l. ñ so lū. §. mōte nisi dicēs q: ibi res ñ cāt ītegra ut ibi dixi.

Non nulli putāt. Op. ō. e. l. i. §. i. so. ut i gl. q̄ pōit quot mōi agit. z icpit. q̄ vī aut dā i fi. adde. ut posſit agi uti possideri: z iuriaꝝ z fieri dēolitio ꝓpria auctoritate. q̄z ut ō. e. l. de pupillo. §. meminisse. z ibi nō. z ḃ oia sūt ex parte nuntiatis excepto q̄rto mō ō ꝓpositō q̄ ē in ꝓcō. §. vñ dic q̄ ille cui nūtiat ꝑt agere p' ut. ī. ꝓcē. ité petē remissionē tāquā nūtiatio potuēit ꝓtemm ut. l. ō pupillo. §. siqs riuos. ité petē remissionē cā cognita l'oblata satisdatōe ut ī. c.l. §. si is cui. ité ꝑt dicē bodie ꝓstat: bodie a gāul' q̄ agē ꝓfessōia l'negatōia ut. ō. §. sigl par' z ibi dixi. ité ꝑt agerī ō dolo l'i factū si iurioſe fuit facta nūtiatio ut. l. rem quandam de dolo. ité iniuriarum: ut puto.

Deide. v. ḃ' iterdictū. Dī hic q̄ ad ōcul' + vrbiū z c. Quero an hēat locū. p ope q̄ō sit ex ciuitatē: q̄dā q̄ ñ ꝑ hūc tex. tu dic ꝫ ut. ō. e. l. i. §. siue ät. z q: vba edicti sūt gñalia. z nō. i sili ō de rei vē. l. in rē. §. tignū. Itē q̄ro an huic iterdicto q̄ possit īnūtiarī. vī q̄ nō q: rōe publice utilitat'. ī. ꝑpt dec' vrbiū z c. ut i. §. si paciscar. tu dic contra. z hoc publica utilitas est. secundario sicut dico in. l. t. ō. so. mat.

Hoc autē iterdictū ꝓpetit. Op. z vī q̄ i publico sufficiat cautio ut ō. e. l. ñ solū. §. si cū iure. z de ꝓto. sti. l. i. §. stipulationū b' ꝫrīī timore sūt q̄tuō so. vna ē. q̄' q̄ pria ꝑs locū tur in ꝑuato. fa i opere publico. fa ibi neq̄. sed ista lec. nō ē bōa ut. ī. dicā. Dñt alij q̄ tok'iste. § loq̄t i eo q̄ aliēo nole volebat satisdarī. ista ēt ñ ē va: q: ꝫ rōez b'. §. ibi neq̄. n. c. tertia so. q̄ ille q̄ edificat i publico repromittēdo nō cogat aꝺ ꝓtorē uenire: z tñ remittit nūtiatio z nō destruit q̄ō postea fit. b' edicti vigore nō tñ pōt agerī in ēdicto si. ꝓhibeī: sz si satisdaret tūc posset agē fm mar. hoc ultiuz nō plz gl. q: si ēt satisdat ñ agetur nisi. ꝑbet de iure suo. ī. q̄ō. ꝓmittēte ꝓcipe l' senatu fecerit. z hec vā. ꝑbaꝝ ꝑ id q̄ō. ī. dicā. z ex rōe b'. §. i fi. poterit ergo q̄z alq' ꝓhibeī. sz an ipse idē exaiabit. Quarti dūt q̄ ſicbat i publico cā ꝑuati iurī. sz ista ē vā i se ut dixi in dicto. §. si cū iuī. sz nō q̄tū ad istū. §. z hoc euidenter oñdit: q: ex pte edificāt istō iterdictū seu edictū hz duo. vnū q̄ ē ꝑ hēat fmissionē oblata satisdatōe. ité oblata satisdatōe vt hēat interdictū ne uis fiat ei. z ió nō ḥz locū i remissiōe cū in ꝓbis edicti ō. §. deide. de ḃ nlla fiat mētō. Sz ꝫ q̄ō videat' ꝓpetitū i ḃ scdo capite cū i pria ꝑte ꝑ mi edicti facit mētionē ō cautōe ut. l. de pupillo. §. si is vbi sit mētio de cautōe. ergo hic vī ꝓpetitar. l. ij. ō. ō ꝑū. cū emā. li. Sz nōdo q̄ hic cessat ió illius. l. q: ꝓtor ut edificet i publico ñ ꝑt permittet ut. l. iij. §. plane q̄ō ut. aut clā. z ió non fit missio ex hoc edicto siue sit ꝑstita cautio siue satisdatio. z de ista mā an q̄ ē positū i uno capite itelligit ꝓpetitū i alio dicēus i. l. ꝑtō. §. i. ī. ubo. rap. Quero an ille cui. ꝑmissio fca ē possit itez ꝓhibeī. gl. dicit q̄ sic: sed exceptōe ꝓpellē. ꝫ vī tenet i. l. iurisgētiū. §. si paciscar ō de pact. dic q̄ hic recipit promissionē noīe reipublice ut. l. nō solū. §. si cū iure ō. e. ió ipse ñ admittitur. fecit. n. iure permittente. In contrariū promisit

simplr non expiri: nec p republica cautionẽ re cipit: ió nõ valet. ꝛ ipse idẽ admittit. Itẽ q̃ro cũ ipse nõ admittatur: an iudex ipse ponit hunc edificãtẽ ipedire. glo. q̃ sic: q; i his ĩ qb' versat publica vtilitas põt iudex supplere de facto. di xi. ĵ. ti. l. l. iiij. §. hoc ãt iudiciũ. Itẽ q̃ro dr̃ hic l' p te stat. h' quõ itelligat. dic vt ĩ gl. ꝛ nõ q̃ suffi cit eũ cui offert tacẽ. dixi. õ. §. siqs paratus.

Et si satis datũ. Quero quõ nõ pscue rat satisdatio. ꝛ dic ut ĩ gl. qõ nõ. vbi qs tenet satisdare satisdatõe finita: his mõis põt repeti. Quero i h' . §. q̃lr repetet. ꝙ cũ ad cautionẽ petendã nulla ꝓpetat actio hic hz itez nũtiare: ꝛ ille vt pscẽt remissionẽ hz itez cauere vt hic ꝛ õ. e. l. cũ ꝓcurator. §. i. ꝛ consulo h' casu q̃ ille q̃ nũtiauit exp̃mat cãm. s. q; satisdatio ẽ fi nita tali mõ ne alr̃ ptẽdens ignorãtiã sine pena ꝓtẽnat vt õ depositi. l. siqs iñciat: qõ satĩ proce dit in alijs. secũ vbi ẽ finita ꝑ dicẽ apposit elapsũ qõ nõ põt ignorar̃ vt. l. ij. C. de iur̃ empbith.

Si aliquãdo stetit. Jaco. de are. for mat vnã. q. fuit qs citat' q. ĵ. tres dies veniat corã iudice. ꝛ pria dies fu it assignã. p p̃ t̃mino. fa dies. p fo. ẽtia pro ẽ ꝛ pemptorio. debitor venit pria die ꝛ actor nõ. ꝛ sic reus icnsauit ꝓtimacia ipsi' actor̃. venit i ẽtia die actor ꝛ reus nõ: an reus sit i mora. ꝛ vr̃ dicẽ Ja. de are. q̃ sic p. l. iñtã cũ suis silib' cũ ultia mo ra noceat. hz ista dicaf ar. esse ad hoc. tñ cre do q̃ nõ sit ꝓtumax: nisi citet itez. q; si reus ve nit i p' termio ꝛ nõ iuenit aduersariũ: tũc edictũ dz circũduci vt. l. ꝛ p' edictũ õ de iudi. Itẽ p. l. sacimus. C. de iudi. vbi ipse Ja. de are. tz q̃ cõ tñax i p' t̃mio nõ audit' nisi refect expẽsas. ĝ ac tõ nõ audiet nisi reo reficiat expẽsas: ꝛ faciat ite rũ reũ citari. Circa hec vide ea q̃ dicam. ĵ. de v. obli. l. qui ante.

Hoc interdictum cessat. Op. õ. e. l. §. hoc iterdictũ. so. vt ibi. Itẽ op. C. de edi. ꝓua. l. fi. so. ibi loqtur de actu nũtiãdi q̃ põt fieri ꝓpetuo ut nõ. õ. §. hoc itẽdic tũ. hic de interdicto ne vis fiat ei. Nõ q; illo cõ petit p modũ cuiusdã facultat. ĝ nõ põt pscribi sicut ne qs vadat p vtã publicaz. ut. l. i. ĵ. de via pub. nõ. doc. in. l. cũ notissimi. §. illud. C. de p scrip. xxx. an. Hz õ hoc q; nunciatio põt fieri p officiũ iudicis vt. l. de pupillo. §. meminisse. ĝ tollit. xxx. an. vt nõ. in. l. siẽ. C. de pscrip. xxx. an. ꝛ C. de fal. l. querela. So. ibi de offo iudicl q̃ ꝓpeteret ꝑ aliq̃ ꝑterito: uel cuiusl cã cẽt aliq̃d ꝑteritũ: sed i casu nr̃o istud officiũ cãt ex timore qõ ẽ ne ille edificet. ió q; iste timor sẽp nascatur. facit qõ nõ. C. de fui. l. ij. i glo. ma. Quero in quo istõ iterdictũ cessat p' ãnũ. dicẽ Bul. q̃ p' annũ nõ admittit ad satisdãduz. Jstud ẽ falluz. ná p satisdatõez quis petit fmissionẽ iuris quesiti ad uersario p nuntiationẽ. ꝛ fm hoc agit ad id qõ puenit ad aduersariũ. ergo ꝓpetuo vt. ĵ. de ac. ꝛ ob. l. in onerarijs. Alij vt gl. dñt q̃ ꝑ logt' de interdicto ne vis fiat ei: ex q̃ qs hz exceptiõez q̃ ẽ ꝓpetua. itẽ iterdictũ ad intereꝛ ut nõ. õ. e. l. de pupillo. §. fi. ꝛ ista ãnal' tñ: q; ꝓtinz pena ex pte ꝓuẽti: q; daf ad id qõ ad cũ ñ peruẽit. ĝ ꝛ c. vt d. l. i onerarijs ꝛ ꝑ plz. Quẽo qñ ꝑ itẽdm na sãt. ꝛ gl. dicẽ ex die satisdatõis: ñ tñ agi põt nisi ex die igetatõis sẽ ĩ pignoraf ac. ꝛ sili. hoc non plz q; ñ orĩ ex ẽctu vt ille actões: hz orĩ ex dlic to. s. igetãte. ꝓpt ẽctũ. ió tpe igetatõis oriri: pu to q̃ verum est.

Tipulatio õ operis. Pro ió põit qñ ista stipla iterpõaf vlq; ibi siqs ãt ibi põit stiplois effect ex utraq; parte vlq; ad. §. hz ãt ibi põit. ĝ qñ ꝓ mittit usz ad. §. op'. ibi, p q̃ ope ꝓmittat usz ad §. siue ibi ao qd ꝓmittat vlq; ad. §. q̃stitũ. Lec ta pria pticla. l. recita gl. vt iocẽt ꝛ signa gl. q̃ ici pit remittẽdo ꝛ ope demoliẽdo. Circa istã gl. q̃ 20 vtz ex pte stipland dẽat ꝓtieri põa hẽdis vt ꝓmitt mihi meisz hẽdib'. ꝛ vr̃ q; nõ q; nũtiatio ex pte nũtiãt ẽ ĩ psonã vt õ. e. l. nõ solũ. §. monte sz illo re itegra. vñ stipło trãsiret ad hẽdẽ: vt ibi expsse nõ. ꝛ ió hẽdis dz hẽri nttio: li rõ posita i fi. illi'. § aliq̃r repugnet. Itẽ q̃ro hz tacite in sit ꝓdito si fuẽit iudicatũ q̃r vba ꝓcipiẽt exp̃sse. ter. ẽ. C. de edi. ꝓ. l. fi. Itẽ q̃ro q; istõ pricipiũ logt' tñ de eo q̃ nũtiat cã sui iurĩ ꝓfuãdi. qd si nũtiat cã dãni ifecti: rñdo tẽ ñ hz locũ stipło al' satisdatio ẽ de opẽ demoliẽdo: qa per ẽ nũtiãti ñ eẽt ꝓfultũ. puta si edificiũ caderet i domũ ei' nõ eẽt op' alia demolitõe. ꝛ ió tẽ ꝑ remissiõe caneꝛ de dãno ifecto vt dixi i. l. de pupillo. §. si is cui ꝛ nõ. õ. e. l. cũ pcur'. §. i. i gl. sr̃ vbo q̃dm stipło. Itẽ qs si nũtiat iurĩ publici tuẽdi cã. ꝙ tũc per stipłoz ñ ꝓsequ qs plenã remissionẽ vt hũsmõi õ l. pr. §. ĥ itẽdictũ ꝓpetit. ꝛ ió tex. hic logt tñ qñ qs nũtiat iurĩ sui ꝓfuãdi cã. hz ẽt tũc qñ. ꝑ publi co qs nũtiaret stipulatio cõmitteret ut sentit gl. i. §. habet autem.

Siqs ãt. Hic dr̃ offerr̃ dz õ. ĵ. quoꝛ le. l fi gl. ñ sol. dic q̃ ꝑ ẽat op' offerri ad ex duodẽdũ l' nũtiãti ex nũtiatõe q̃stiõ i ꝛio legata rũ ñ hẽbat l' remittẽdi cũ illicite occupasset. ió ñ ẽ op'ei offerri: hz saĺ ẽ peteti morã ñ fiẽi. Op. C. ꝺ edi. ꝓua. l. fi. so. ut dixi õ. e. l. ꝑtor. §. siquis pat' Querit Ja. de are. põe q̃ p' nũtiatõz no ui opis edificalti: ita q̃ istõ q̃ ẽ fẽm añ satisda tionẽ dz õmoliri. postea satisdediti: ꝛ p' satis datõem edificasti ꝛ sic ñ dẽt õmoliri. q̃rit an to tũ destrui dẽt cũ p' fẽm ñ posset õmoliri sine il lo. ꝛ vr̃ q̃ ñ: qa licitũ trabat ad se ñ licitũ. ar. l. i pator. la fa õ de statu bo. ꝛ. l. p̃gnãt. ĵ. ꝺ peñ. ꝛ ꝑ ĥ iste tex. ꝛ ꝑ ĥ õ. e. l. de pupillo. §. si is cui. ꝑ ut expõit. omissa. l. ñ. sca. In ẽrũ qa magł cõ fidẽt q̃ nocet õ ad sil. l. siqs ĩ q̃aui. §. fi. cũ. l. se. ꝛ ꝺ aq̃ pl. ar. l. acf. §. fi. cũ. l. se. ꝛ ꝑ ĥ iste tex. ibi añ. n. qcqd edificauerit ꝛc. qd dicẽ' ꝺic Jaco. ꝺ are. ꝛ Ml. seq̃ndo cũ q̃ aut ille q̃ ꝛcipit satisdatio nẽ sciebat edificatũ. ꝛ tũc ñ õmoliẽ. ar. C. ꝺ pac. inter emptorez. ꝛ vẽditorem. l. cõmissoric ꝛ de.

iure do. ipe. l. ij. si vo ignorabat: t tūc ōmoliet. nō. n. vī renunciasse iuri qō ignorat sibi cōpetē vt. l. iurī. ē. de iof. te t totū tollef. ar. l. acten' i fi. ff. de aq̄ plu. ar. B ē vz ſi ē edificatū tñ qō habe bat inſtar opis. fec' ſi nō hēbat ut. ff. c. ſ. opus.

Habet autē Iſta ſtipulatio. Op. ē. l. qō meo. ſ. ſi furioſo ē de acq. poſ. t de duo. re. l. reoſ. i ph. gl. ñ ſol. vīō gl. q̄ icipit. ſ. tacitā i fi. dic. ſz b' itelligit ex p ſupta mēte cōtrahētiū: q; illud tpe ꝓmiſſōis ñ hz ad iſtū. i illis vo ex' ꝓpoſitū diceretur itelligi Bi. Querit gl. q̄ actōe aget ut. pnūciet iuſte edificatū. t dic q ꝓfeſſoria ul' negatoria l' rei vē. t aliō iudiciū ēt p qō petēt expēſe. Sz iſtō qō dic gl. nō ē vm: qa ſiue ꝓfeſſoria ſiue negatoria ſiue i rē agat. i illo iudicio venūt ipēſe vt. l. loci corp'. ſ. i ꝓfeſſ. ē. ſi fui. nē. t. l. nō ſolū. ē. t rei. ven. Sz q̄ſr gl. ſoluat dic q duo iudicia erūt ne ceſſāta. vnū qñ ē principalē agit. altez qñ ē fide iuſſorē. t hoc tenet Ja. de are. Itē aduerte quia vt puto mihi nō ſufficit obtinē i ꝓfeſſoria vel ne gatoria vel rei ven. niſi pbē me fuiſſe i poſſeſſio ne rei vel iuſ tpe nūtiatōis: qa tūc nō poterā eū impedire edificare pēdente iudicio vt. l. pe. ff. d aq̄ coti. t eſti. t dixi. ē. i. l. i. i. ſi pri. i. vij. q. Preterea ſtipulatio ꝓcedit mihi remiſſionē ſtati quaz con ceſſiſſet mihi iudex cā cognita vt. ē. ſ. pr. t. l. ē pupillo. ſ. ſi is cui. ff. ſz ſi pbaſſē iudici q ego ſuz i poſſeſſione fundi l' libertat' pmiſiſſet mihi edi hi edificare nō obſtāte nūtiatōe: ut. d. l. ſi. nec ſi ta ſtipl' ꝓtit ad id qō appuerit iuſte edifica tū: ſi remiſſio fuiſſet data cā cognita vt. d. ſ. ſi is cui. vñ dico q q uic icōfeſſoria deberet obtinē op' deſtrui. tū hec ſtipl' nō ꝓmitteret niſi doce atur q remiſſiōez cā cognita fuerit ꝓſecut' vt di xi. Sz q̄ro q̄ actōe aget qñ edificat i publico vt ꝓmittat ſatiſdatō. dic vt i gl. t. pbat. ff. ne qd in lo. pub. ſi. l. ij. i pri. t. ſ. ſi. t qō ibi nō. Fōmo vobis vnā. q. qñ ſit diſcuſſio. quero an ſuffiē re latio nūtij referentē nihil ee: t nihil iueniri i bo nis ad ħ ut poſſit deuenīri ad pignoz captōem iudice nil. pnūtiāte. t vī q nō ut. l. ignoti. C. de his que i ſtau. cre. Ja. bu. determinauit ſrīū p l. ſcimus cū gl. ſua. C. ad trebe. ſz credo q dz ſe qui pnūtiatio vt. l. icerti de inēdic. vbi dz decidi vt. ff. de acq. poſ. l. exit'. t vī cā' bic. vbi nō pōt ventri ad fideiuſ. niſi appeat iuſte edificatū: qō ꝓnūciari dz. Ad. l. ſcimus: q̄ q ꝓnūtiare dēt ipſū eē ꝓtumacē: ſz nō ꝓnuntiare actōes eē trāſ latas. ita b' dz ꝓnūtiare executionē eē facta. nō ꝓpēa ꝓnūtiare de neceſſitate pueniēdū ad bo noz poſſ. t faē gl. in. l. ſz ſi poſſeſſori. ſ. pe. ff. ui ti reiurā. vbi nō dī ſtare niſi ꝓnūtiet. faē ex' ff. of. dle. c. iudex i fi. li. vi. ubi nō ſufficit ſtare ſuſpe ctū niſi ꝓnūtiet.

Opus ātnouū. Op. ē. e. l. i. ſ. pōt t ē .e. l. ꝓtor. ſ. ſiue aūt. gl. dic q ibi dz hīc inſtar opis nō ē vm: qa hic logī i ōmoli torio ibi i. ꝓhibitorio: qō pōt fieri ſi nō hz iſtar opis ut gl. bñ dixit ē. e. l. de. pupillo. ſ. nūtiatio nē ſup vbo ichoet. Bl. ſignat ar. ff t nō ſoluit t icipit ut ſic poſſit denūtiari ibi. ſ. cepiſſe. illa cō cordat ſi ter. iſte recte itelligat: ut nō. ē. e. l. ō pu pillo. ſ. nūtiationem ſup vbo ichoet. Bi. t ibi ē de auro t ar. le. l. t ſi nō ſint. ſ. qd q̄ t. ſ. ſi cui ſz ibi de fauore q ē āpliandus. ħ de odio qō ē reſtringēdū ut. l. cū qdā ē de li. t poſtu. t de ac. t ob. l. arrian' Bi.

Siue autē res. Op. q nō poſſet ꝑſe cō pelli ad factū ut. l. nō cogendū. ſ. ſabi nus ē de. pcū. ſo. ut. l. ſz hec. ſ. ꝓtor ē de. pcu. glo. induc i ar. an ſcriptor poſſit ꝑſe ꝓpelli ad ſcribēdū. t glo. dic q ſic. miro multū q ſcripto res nō deſtruūt iſtā gl. qñ ſcribūt. t pro iſta gl. faē ē o procu. l. ſz hec. ſ. ꝓtor t. l. fideicōmiſſa. ſ fi. ē. de le. iij. i Trium faē. l. obes. C. de ac. t ob. Preſea teneri i cōpetib' ē ſpēo fuituꝝ ut. l. ij. ff de li. ho. exhi. q̄ non ꝓt fieri p pactū ut. l. titio. ſ ij. ē. de ꝓdi. t de. Itē faē. l. i ſtipl'ib'. ſ. opaz. ff. de v. ob. t nō ē q; i obligatōne ſci ſuccedit obli' ad itēē ut. l. ſi ab alio. ff. ō re in. t. l. ſtipliones ñ diuidūt v. celſius. ff. de v. ob. in b' reſidet Bi. ni ſi forte eēt electa iduſtria pſōe ut. l. iter artifices ff. de ſol. t Li. deēmiat i. l. i. C. q bōis cedē poſ ſūt. ſz credo q nō poſſet ꝑpelli ad factū: qñ ſcīm ē i obligatōe ex quētōe ptiū ex' iudiciū ut. l. i ſti pulatōi b'. ſ. opaz. dicā plene i. l. ſtipliones ñ di uidūt. ad iſtā. l. rñdet Bi. t bñ q hic ē i ſtiploe i obligatōe legali ſcz uel i obligatōne bōis que ſuccedit i loco obliga. legali.

Queſitū ē ſi ples. Si plibus nūciat oēs ōnt ſatiſdare. ſi ples nūtiāt dēt oibus l' uni pro oīb' ſatiſdari: t tē ſtipl' ſimplr ꝓcepta ad oīaz itēē ferri. h. d. vz ad fi. ſ. Dī b q caueat t c. dic gl. q ad pſona alioz ferri. ff i l. ſi ita ſtipla'. ſ. grīſogon'. ff. de v. obli. ſo. glo. t dicit q fuit cautū noīe ſuo t alioz. t uide glo. il lā que icipit noīe ſuo t alioz t c.

Ai opus nouū. Hoc edictū dat ff beredē. ad patētiā nō ad i penſā. b. d. gl. ſignat ſrīū. t nō ſoluit. uide gl. que icipit. ut. C. ne ex delic. defū. l. here des quoq; ſz ibi fuit lis ꝓteſtata: l' ſi nō erat cō teſtata cōuenī hēē ex ſuo dolo. Bi. Quero ſi aliq̄s edificauit ſpreta nūtiatione t hēbat t' edi ficādi an hēs ſuccedat i pena. t Bi. dicit q ſic: qa ad hēdē puenit op' factū. ꝓtēpto edicto p ō lictū: t ſic q' ad patiētiā teneī hēs: ſine hz t' edifi cādi defūct' ſiue ñ Itē q̄ro ſi fuit ſēa nūtiatō plato q̄ſr tenebit ſucceſſō ea'. certe iſolidū ad pa tiēta et ipēſa ut ex' c. c. ij. nā ſēp cadē pſōa. ſ. eccīa uſ quētū: ſz ħ p mortē dēfūcti alia pſōa cō uēnit ve. hz ſingat eadem.

Jis cui op'. Iſtō itdcz ē i rē ſcri ptū. ió trāſit i ſingulāre ſucceſ ſorē. h. d. iſta. l. Op. ē. e. l. ñ ſolū. ſ. mōte. ſo. ut gl. Op. ō. l. uī faē. ſ. q̄diu. ff. qō ui aut clā. tres ſt ſo. ut i gl. et ō iſti ſo. qñz qs tz unā. et qñ qs gl tz aliā. ꝑmā tz gl. ē. e. l. i. ſ. ħ āt. ff ſo fūdata ē ſup his q̄ nō. ē. e. l. de pupillo. ſ. nuntiatōez.

vbi requirit q̄ edificās sit scīēs: ꝛ tūc fm illā gl. esset vera so. q̄ in cōtrario fuit ignorās ℔ nō: ſz q̄ illa gl. ē falsa vt ibi dixi ſequēs so. ē vera q̄ ℔ teneatur ad patiēnā ibi ad impēdā nec patit dā nū: q̄ hz regressū ꝯ alium fm gl. ℔ ꝛ Dy. ꝛ oēs cōiter. nisi ār vī sic distiguendū. Aut op⁹ fuit factū ab eo cui facta fuit nūtiatō. ꝛ teneꝫ successō quilibet ad patientiā: siue hoc ſ dicto: siue q̄ vi aut clā vt. ſ. q̄ō vi aut clā. l. ꝓpetit in fi. Aut edificauit successor: ꝛ tūc aut ꝓhibito fuit facta in rē fm formā edicti positi ſ. l. ꝓtor ſ pri. ō. c. tunc emptor ſi fuit scīēs teneꝫ ſ solidū: alās ad patientiā tñ: hoc eodcto vt ℔ ꝛ. d. l. vīz facit §. tā diu ñ ſnſdicto q̄ō vi aut clam vt; ibi. ꝛ nō. ō. e. l. i. §. b⁹ ār ꝛ sic ē casus ī q̄ q̄ō vi aut clā nō ꝯrrit cum isto. Si vō nūtiatio fuit facta ī ꝑsonaꝫ: tunc ille cui facta ē nūtiatio teneꝫ q̄ō vi aut claz. ō. ea. l. ſit ꝓcur. ſi ipse edificauit. ſz eo aīa mortuo uel alienante successor ignorās nō teneꝫ: q̄ nūtiatio est extincta vt. d. §. tā diu. de ista diuersitate nūtiatio nis ī rē vel ī ꝑsonā dixi in. l. de pupillo. §. memi nisse. ō. e. ꝛ. pbat hac. l. Formā vna. q. promisi sti mibi nō edificare ī tali fundo. vēdidisti fūdū emptor edificauit quis teneꝫ. glo. format ī. l. iij. §. op⁹. ō. de alu. iu. mu. cā. fac. dic q̄ ꝓhibitio ē ī rem. ꝛ tō segꝫ rē quocūq; vadat. sed in casu nr̄o q̄ ſuit ꝓmissio ꝑsonal nō segꝫ emptorē ut. l. fi. ī fi. ō. de cōtrahēda ēp. teneꝫ tū venditor ex facto ēptoris ut. l. fluminū. §. adiicit cū ibi nō. ſ. tu. i. ꝛ de ℔ ibi. ſz b⁹ ē ī rē: tō ī singlarē trāsit successoꝛē

℟ica de damno infecto.

Sl. ꝛtinuat vno mō dic vt ī ea. vel dictū est ō. de nūtiatione noui opis q̄ fit q̄ſq; cā dāni ī secti vt ō tu. i. l. i. §. nūtiam⁹. tō p⁹ illā tractatū pōtur hic tu. de dam. infec.

Am res: Op. ſ. c. l. iiij. §. ſi tā vicinū. ſo q̄ō hoc dic̄ de magistratu intellige ab vrbe distantibus fm Ja. ō are. Secō op. q̄ ſi pretor delegat trāsfert: ꝛ sic apō eū nō remanet ut ō ō offi. cⁱ⁹ cui mā. ē iurisdic. l. i. in fi. cōiuncta. l. i. ſ. de nouaꝫ. fol. ibi trāsferri ꝓprie pōit vt ibi nō. Et predicta vā i iudice ordinario delegāte. ꝛ sic facē ad. q. an apud populū romanū q̄ transtulit pētē ī principē remanet iurisdictio. de q̄ ō de legi. l. nō ābigit p gl. ꝛ doc. C. de legi. l. ſi. Quid ī delegato subdelegāte an apud cū aliquid remāct. ſ. dicā. Op. ō de iurisdi. om. iudi. l. iubē caue. So. dicā ista tiz i. l. iij. §. i. ſ. c. vbi gl. tangit. Quero nūqd ī hac cā offeraī libellus. itē an regraī liē, pt. uem an ſitia duffinitiua ꝛdicā. ſ. i. l. iij. §. hoc aūt.

Itē quero an delegaī subdelegās aliqd sibi retineat. Doc. dñt q̄ nō nisi aliquid sibi expresse reseruet: ꝛ cū subdelegaī acceptauerit vt cē ō of de l. c. q̄uis ꝛ. c. ſi delegatus. ll. vi. ꝛ b⁹ verū puto ēt de iure nr̄o: q̄ ſi delegatus subdelegat ad cū nō appellatur: vt. ſ. quis ꝛ a q̄ appel. l. i. §. i. ꝛ hoc ideo q̄ apud eū nil remāsit iurisdictiōis. Itē a simili si ille cui facta ē cessio uteꝫ alij cessit apud eū nil remanet ut. ſ. ad trebel. l. i. §. de illo ꝛ. l. exasse. ꝛ ibi nō. ꝛ. C. de here. ue. l. emptoꝛ. ꝛ ita ī delegato: licet secus in ordinario ut hic in ter. rō ē q̄a nō pōt a se abdicare iurisdic. vt. l. legati. ō. de offi. presidi. Quero vñ hoc ē q̄ō ego uideo q̄ oēs rectores ciuitatis ꝛ castroꝝ bodie p italiā exercēt ea que ſūt meri uel mixti imperij ℞ debetis scire q̄ nos habemus triplicē vnīē sitatē. vna ē larga que facit, puinciā. ꝛ hec de mī cōi hz merū ꝛ mixtū imperiū ut. ō. de offi. presidis. l. illicitas. §. q uniuersitas. ꝛ c. ti. l. iij. ꝛ ō of fi. rec. pui. l. i. ꝛ per totū. Scōa uniuersitas ē minus larga que ꝓstituit ciuitatē ꝛ huic de iure cōmūi coherēt iuriſdītiones tñ vſq; ad certā quātitatē ꝛ in leuioribus criminibus: ſz mer̄ ꝛ mixtū iperiū nō hñt magnū vt. C. de defen. ci. l. i. ꝛ in auē. de defen. ciuita. §. ꝛ indicare ꝛ. § audiēt ꝛ. §. iuſiurādū. in fi. §. Fallit in quibuſdā ciuitatibus q̄bus hoc ē ꝓcessuz de iure cōi vt ciuitati romane vt. l. i. §. cū vrbē ō de of. ꝓfec. vrbis ꝛ a lijs quibuſdaz ciuitatiḃ⁹ lōbardie q̄ hoc hñt ex illa ꝓstitutione fredericī cȳuaganti de pace constantie. de qua voluit facere mentionē. gl. in. d. §. iuſiuza. in fi. ma. gl. Alie vero ciuitates hēnt merū ꝛ mixtū iperiū: vel ex priuilegio ſpāli ſ cō ſuetudine legitia vel forte vſūra eo ō facto. Est tertia uniuersitas minia vt castr̄ uilla ꝛ ſilla ꝛ ista q̄dē subſūt alicui ciuitati uſ alteri castro magno nullā iurisdītiōez hñt: ſz ciuitas cui subſūt hēt iurisdītionē ī eis ut. l. q ex uico. ſ. ad mūnici. ꝛ. C. de nā. li. l. iij. ꝛ. C. de epi. ꝛ cle. l. nulli. §. q ſi ī uico in auē. q. mo na. eff. ſui. §. ſiqs igit ex hic q̄z, q̄ñz talia castra nulli ciuitati ſūt: ſz sub ſunt soli p̄sidi. puincie: tūc magistraī cⁱ⁹ munīcipiū hñt eandē iurisdītiōem quā defēſores ciuitatis. ꝛ de his hēm⁹. ti. C. de magistra. muni. ſz unū modū legēdi quē ibi azo ponit ī ſūma. fm alīū modū ītelligiē ille ti. de defēſore ciuitaī. Ila q̄ castra q̄ utūī mero ꝛ mixto impio. aut hoc hñt ex ꝓuilegio: aut ex ꝓsuetudīe: aut ō facto b⁹ facūt. nūc ergo ī ꝓpositō i hac. l. ꝛ. ſ. l. iij. ꝛ ubi q̄s magistraī mūicipales appellāt defēſores ciuitatū uſ rectores castroꝝ q̄ ciuitatiḃ⁹ ñ ſbſūt. ꝓ ut hñt de iure cōi: ſz ī ill ciuitatiḃ⁹ ꝛ castris q̄ habēt de iurē ꝓriuilegio ſ. ꝓsuetudīe mer̄ uſ mixtū ī periū. i ill idē dico q̄ō ī ꝓtore ſ. ꝑside dr̄ ℔ ꝛ. ſ. e. l. iij. in pri. ꝛ. §. i.

d Amnū. Cū. l. ſc. ꝑma expōit qd ē dēz ifectū. sequēs ex pōit qd ē dēz dānū. Ad primā op. q̄ magꝫ dicaī ifectū illō q̄ō ñ ſpal: q̄a ℔ salti subest ſpes. ſo. ℔ logī ḡtū ad istū tractatū. So op. ℔ dr̄ q̄ dānū dr̄ a dimīutōe. ℨ illud dr̄ diminutū q̄ō ē usucaptū ut ō de peti. hē. l. depditū ſz, p ut usucapit ñ hz locū iste tractaī ut. l. dāni la ꝑma. §. i. ſ. c. dic̄ glo. fateor q̄ mel⁹ dixisset a dp ditōe ut. d. l. depditū. tu dic q̄ lz illa sit ꝑpa ſi gnificatio q̄ ibi pōit: tñ assumī unū ꝓ alio sicut

in.l.ueteres ē de ac.emp. Quero qđ ō lucro qō timeret amitti ⁊ dic ut i glo.

d **Jes cautionī.** ītr ⁊nouaī ⁊ ptelare: ut.l. sed ⁊ si manēte.ī.de p̄ carīo cū si. Quero utrū magiaī ipe possit re nouare ⁊ ptelare ⁊ gl. dicit q̄ sic.ī e.l.§.duas i prī.gl.ma. Pyr.ī ut nō.ī.e.l.cū ptor i prī.i gl. sup vbo statuere. Ja.de are.idē dicit q̄ nō p.l. cū ptor ē de iu.cū nō sit ꝓmissus. dās ray.dicebat aut fuit īterpōita sel'iussu ptoris uel p̄sidis ⁊ ad magīatus nō ptinet:sed solū cognito loca lis.aut īterpōita ē iussu magiaī ⁊ ptinet ad magīstratū ⁊ hoc teneo. Quero de qua cautione logī b.glo.dicit de p̄scāda uel de p̄stita:ſz tūc q̄ ro si logī de p̄scāda cū nulla bēat diē limitatā: ſz solū offīm iudicī:ut.l.ptor i prī.quō pōt dici ꝓrogari uel renouari. R̄ qñ statuit dies lōgiō ul' ꝓximior q̄s sit ꝓsuctū:ut.l.si finita i prī.ſ.e.⁊ nō.i simili ē de his q no.ifa.l.qo ergo.§.pena grauior:sed i cāu ubi ē statutū certū tp̄s ut i flumine publico uel ripa ca⁹ ⁊ tūc renouare ⁊ ptelare,pcedit clare. Quero de.q.occurēti his diebus statuit cuitas q̄ futur⁹ p̄as tm̄ bēat arbitrū ī puniēdis maleficijs:uenit p̄as nou⁹ ⁊ dūrāte p̄ offō fuit electˀ,p alijs sex mēlibˀ ⁊ vī idē offīm ,ptelatū ut ħ cū si .ergo hz arbitriuz ,p his sex mēlibˀ.Cōtrarīū dixi si fa electio fuit facta finito p̄ tp̄e:sic dubio ēst renouare si fuit facta durāte p̄. Aduerte vba:si qdē vba fūt apta ad nouū offīm:ut q̄ dicit eligim⁹ cū ,p futuris sex mēsibus.⁊ tūc ē nouū offīm.si uero dicūt ,progam⁹ tp̄s primi officij tūc ē idē offīm ,progatū. Idem nō.gl.i simili de pac.li unus.§.pac⁹.v. idē dicemus ī glo.sup uerbo minuere.facit de suspec. tu.l.uj.§.quesitum.

Si intra diē. P̄ōt ītelligi de die īterponēde ī cō die finiēde obligatōis ut i glo.patet. Ex fo uero q̄ gs facit nō tū debito mō nō dī parere ꝓtoī .⁊ facit ex de resti.spo.c.si. Jtē ex. v. duas nō. q̄ ptī p mittī ut possideat sic i fo decreto nō ē necessarī executor.dicā i.§.iul. Alīūo ꝛnū signatū i. l. i.⁊ i si.b⁹ gl.mag.⁊ op.de.l.iubere cauere ē de iurisd.o.iu.glo.i.l.i.⁊ i l.cauere iubē multū se īnoluit.dicūt qđā hic ē ſpale ⁊ ista est uera ut ibi dicā:ſz ,p modo destruo p.l.cognitio. §. ut bonoz ē de offi.eiusd cui mā.ē iurisdic.ubi cognitio pōt delegarī.glo.dat aliā so.i.l.iubere cauere q̄ illud q̄ ibi dr̄ ītelligī de missione i pos.ex fo decreto q̄ nō pōt delegarī. hic uero logī de missione ex p̄ decreto:sed istud ē fallū p.l. ea q̄ §.magīatibus.ī.ad municip.ubi ēt ꝓmū ōcretū nō pōt delegarī nec ꝓpetit iure magiaī. Bat alia so.q̄ delegaī bñt alīs iurisdic.⁊ similia i.l.nec mādare ē de tu.⁊ cu.da.ab bis. Tu debes saī ut ītelligas duo fūt nōcēda.vnū an cautio dāni infecti sit meri ⁊ mixti imperij:et uidetur q̄ sit mixti imperij ut.l.iubere cauere.⁊ glo. dat regulam q̄ illud ē mixti imperij q̄ iudicis officiō nobili expedit:⁊ respicit p̄uatā utilitatez. Mō cautio dāni infecti expedit nobilī offō iudicis ut ī.e.l.igitno ubi nō.q̄ ⁊c. Sz q̄o quotuplex ē mixtū ipiū.⁊ dic q̄ ē triplex .quoddā ē mixtū imperiū magnū ⁊ istud ē q̄ regrit plenam cāe cognitionē ul' corporalē coercitionem ⁊ ista nō dele gāt regularīt ut ħ.§.v.⁊ tm̄ ⁊.v.si forte ducet.fal lit i.l.ultia.C.ubi ⁊ apud quē fauoze miorū. ⁊ i l.nec mādāte ē de tu.⁊ cu.da.ab bis ⁊ isti. ō at tiano tu.§.ſz ħ iure. Quoddā ē mixti imperiuz mediū q̄ hz iūmaiā cognitionē ⁊ missionē in possessionē:tū sic coercitionē.⁊ istud nō pōt delegarī nec ꝓpetit magīratiˀ:ut.l.iubere cauē ē de iurisd.o.iu.⁊.ſ.ad municip.l.ea q̄.§. magīatibˀ. fallit i cautiōe dāni ifecti pp celeritatē ipius ut ħ ⁊ ē.c.l.i. Sīt quoddā mixtū iperiū q̄ regrit iūmaiā cognitionē tm̄ sic missionē ⁊ nō aliud .⁊ istud pōt delegarī ut.l.cognitio.§.ut bonorū ē de offō eius cui mā.ē iurisdic. ⁊ ista sufficit q̄ tū ad ,ppositū:qr hic nō itēdo tractare māz meri ⁊ mixti iperij. Dī hic duas res tm̄ pcessas ⁊c. Immo tres uel q̄uor hūsti q̄ pōt iubere ut caueaī:ut.l.i.ē.e. Jtē pōt diē ,ptelare ut hac. l. iuj. Jtē pōt mittē ī possessionē ut hic ⁊.§. si ītra diē. Jtē pōt cognoscē de actione i factū. So.facit ⁊ istud q̄ dixit iurisc̄sultus duas.ſ.i boc §. Sed et si respicias totū ⁊ supiora pmisit q̄uo ⁊ ista ē uera omissis multis iuolutionibˀ ⁊ cognitionibˀ sup actōe i factū ē iurisdictionis ſplicis: qr expedit iure actiōis.⁊ iō pōt delegarī ut nō. ī.d.§.ubi decretū. Mō q̄ro quot fūt remedia i dāno ifecto.vnū est iubere cauere ⁊ istud pōt expediri p magīatus nō tñ uicinos ptoī:ut.l. i.⁊.ī.e.l.§.si tā uicinū. Scōm ē renouatio ul' p rogatio diei.⁊ i hoc dic q̄d dicat Ja. de are. aut fuit īterpōita iussu magiaī ⁊ ad cū ptinet,p rogatio ⁊ artatio diei ut hic i prī.cū gl.sua ⁊ ar. l.cui de iurisd.o.iu. aut fuit īterpōita cautio iussu ptoris ul' p̄sidis.⁊ tūc nō dz expediri p magīatū ut hic fm opi.Ja.de are. Tertiū ē mittere in possessionē ex p̄ decreto ⁊ hoc pōt facere magīstratus:ut ea.l.§.si itra diē. Quartū ē cogere ñ admittētē pignoribˀ capt⁹ ⁊ multa ſdicta ⁊ istud magīatus nō pōt facere ut hic. Quintū ē cogscere super actōe i factū ꝛ nō admittētez. ⁊ istud pōt facere magīstratus ut hic. Sextū ē ītexponēi fm decretū et nō pōt:qr regrit plenā cāe cognitionē:ut i.v.si forte ducet. Septimū ē post īterpositionē fi decreti mittī ī possessionē re ipa et nō pōt ut hic.i v.si forte. Octauū ē post missioz ex fo decreto factā:eū q̄ erat ī possessione expellere .et hoc magīatus nō pōt facere ut i.v.si forte fm unā lec. Nonū ē qñ post missionē ex p̄ decreto ex cā dz secedē possessor: ut qr iudex uult aggrauare ut citatus ueniat et caueat .et tūc magīstratus nō pōt facere ut discedat a possessione ut hic in.v.si forte fm aliaz notabilē et singularē lec. Decimū qñ ille q̄ missus ē dz de possessiōe exire:qz reus ꝓtumax reuertitur et saluātur uel aliās se legitime defēdit ut hic i fi.fm tertiā lec.

ꝫ magistratus nō pōt. Ista tetigit Ja. ō are. tñ nō sic pfecte. Quero vtz isto qō pmittit magistratui municipali posset delegare ꝛ gl. dispūtat. ſz dic qꝫ nō pōt delegare tā quā delegat⁹ ut .l.i. de offi. et⁹ cui mā. est iurisdic. nisi cognitiōz et illā poterit delegare ut.l.cognitio. ℣. ut bono zū de offi. et⁹ cui mā. ē iurisdic. ſz cū iste sit delegat⁹ aučte legis vī qꝫ posset ꝫdelegare sic delegat⁹ a principe ut. C. de iudi. l. a iudice: ſz ꝫ é. l. ꝓtoria: sec⁹ si cēt ipiat⁹. Quero qd si appellat⁹ posito qꝫ cā hac appellari posset qō dubiū est ad quē appellat⁹. vī sēp ad ꝓtorē: qꝫ ipe delegauit. dic ad. primū supiorē: qꝫ ipe vī delegat⁹ aučte b⁹. l. i pri. et l. v. duas ibi ꝓtorē ꝓsidē.

Pretor ait. Nō fiet missio ℈ absēte nisi pri⁹ nūtiet ad domū eglinis ꝑ. curatori ꝑ nullo habitāte ibell⁹ ipius domꝫ⁹ applicet. b. d. Nō. qꝫ ille q nō hz certā habitationē ē uagabūd⁹. Jtē nō. i bac actione esse libellū dādū. Reuoco ī dubiū illud quod dixit de citatōe ad domū vtrū ab initio sufficiat dz. ō. li. agno. l. i. ℣. i. dicī idistincte qꝫ sic ꝑ. l. scire oportet. ℣. pz el. i. de execu. tu. Vbi dicī tex. alternatiue ad facīe vl⁹ ad domū ꝗ suffic alterū ut. l. si frāt plures de ꝛdi. isti. hic vero idē Py. dixit qꝫ ita demū suff. ē citatō ad domū si ī pōt hīi copia pſōe ut hic ꝛ. d. l. i. de li. agno. ꝛ. ſ. qō vī aut dā. l. aut q alit. ℣. ꝛ si forte. ꝛ banc tenet Jnno. ex de eo q mittit ī poss. ca. rei fuan. c. fi. Idē tz Ry. mal⁹. qꝫ ꝑ pſōe deīde. domi. ꝛ h tz gl. nō. i. c. cāz q ex de do. ꝛ ꝓtu. Ad. l. scīt oz. ℣. oz ꝛñdet qꝫ illa alternatiua ē ordinis qꝫ ꝑ ad facīe. ꝛ ad domū si ꝓsonalit repiri ñ pōt. Sz q̄ro an ē necesse qꝫ nō posset repiri. h vī qꝫ suffi cit nō repiri ī iudicio: ſz ī corpore de exhibē. ℣. si vo etiā qda vī qꝫ reqrat qꝫ nō repit ī ciuitate ꝛ h vī tenē Jnn. i. d. c. fi. Tu dic sigdē ē ꝓma citatio: qr re⁹ ī bac cā nūq̄z fuit ī iudicio tūc sigdē ē cā q̄ celeritatē desideret ut cā dāni ifecti ut ℣. l. i. vl⁹ alie q̄ ponūt. ſ. de appel. reci. l. fi. tūc suffic qꝫ nō repiat ī iudicio ut citari possit ad domuz ut h ī. v. abeē. Jn alijs vo cautū regrīt qꝫ absit a ciuitate ut. d. ℣. si vo ēt qđā ī aučte. de exhibe. ꝛ. d. c. fi. cū ibi nō. ꝛ. C. ō anna. excep. l. ut pfecti⁹. Si vo ab initio fuit ī iudicio tūc sēp suffic abeē a iudicio ut sic valeat citatō ad domū ut ē ō iu. l. ꝛ p⁹ edictū ī ꝑn. ꝛ ibi nō. ꝛ. C. quō ꝛ qñ iudex aučt. g sel. ꝛ. l. ab eo. e. ti. ꝛ ibi nō. ī. gl. i. ꝛ. l. i. ℣. Jtē cū ex dco q̄ se. ste app. re. Et ſō dico qꝫ tex tus i. d. ℣. si vo ī aučte. de exhi. ꝛ itro. re. nō pōt ordinē necessitat⁹: ſz magis curialitat⁹. Sz q̄lit apparebit qꝫ iste nō repiat: ꝛ⁹ ī casib⁹ vbi suffic abeē a iudicio saꝫ ꝓstat eo qꝫ iudex mandauit ipm citari. nā cū tal⁹ abītia possit subijci oculi iudicis ex ea cā vī facta cōmissio citatōis. ar. et⁹ qō nō. de execu. rei iudi. l. sigs ad exhibē. facit ē fini. regū. l. si irruptōe. Si vo regrīt absēria a ciuitate tūc credo qꝫ dz fieri ī quisitio ꝛ discussio an posset ibi repiri ꝛ si nō repiat citet⁹ ad domū ut. d. ℣. si vo qđā ī aučte. de exhi. ꝛ itro. re. ꝛ ō de le. ij. l. cū quidā. ℣. fi. cū. l. se. Ad similitudinem discussiōis q̄ fit ō zeb⁹. Jdē dico i simili ō duo. re. l. iij. ī pe. q. Erit ꝗ forma cōmissiōis ista. Tal⁹ iudex cōmisit tali nūtio ut vadat ꝛ diligēt̄ ꝙquirat ꝑ ciuitatē ꝛ si cū repierit ꝓcipiat qꝫ tali die veniat qꝫ si eū nō iuenerit citet ad domū sue habitatōis. ōmū nūti⁹ referat se sic fecisse ꝛ suffi cit. Sed vī qꝫ requirat⁹ qꝫ iudex ꝙquirat si absit ubi sit ꝛ tūc det dilationē fm distātiā loci absentie ut. d. ℣. si vo quidā. ꝛ⁹ bñ faceret iudex h faciēdo tñ si nō fac̄ ꝓcessus ꝓpter h ñ redditī nullus: qr dic⁹. ℣. nō pōit ordinē necessitat⁹ ut di xi. Preterea illa ꝙquisitio ibi fit solūz ut sciat iudex quātā dilationē det. ꝛ quātā dare ē ī e⁹ arbitrio ut ibi nō. Si ergo vult dare dilatōz suo arbitrio etiā h ñ coguīto pōt. Fateō tñ qꝫ si dat dilationē nimis breuē teneī ꝑ quā lesit ꝛ ō ut re cano. pōt appellare ut ex de dila. c. i. ꝛ sic pz qꝫ pcessus nō ē nullus. Jtē q̄ro. ter. dicē qꝫ ō bet citari ad domū ubi degit an suffic citari ad stationē ubi ꝓsueuit stare ad artē exercendā. ꝛ⁹ nō: ſz dz citari ad domū ubi familiarit moratur ut. l. i. ℣. i. de li. ag. licet sit ar. ℈. ī. de iur⁹. l. item apud labeonē. ℣. cōticiū. ſz ibi soluā. Sz quid si maiori pte ānī habitauit ī vna domo nūc nō habitat ut faciunt ciues qui trib⁹ mēsib⁹ ī estate habitāt ī comitatu: an sufficiat ibi citari vbi maiore p te anni ꝓsueuit habitaī ꝛ vī qꝫ sic ut. ſ. de .v. sig. l. maiorē. Nō tz. Jo. an. ex de decc. c. cāz ī clemē. Sed puto qꝫ ibi dēt citari ubi degit tēpore citationis ut hic dz: ſz quātū ad itimatōz de qua loquit⁹. c. cām dico Jo. an. bñ dicē: qr ter. ibi dic ubi morari cōmuniter ꝙsuevit ꝛ ē. ꝛ sic ē ī ꝓterito. hic dicit ōgit ꝛ sic ī ꝓsti. Jā ergo si ē qō quid si in duab⁹ domib⁹ equaliter habitat qꝫ ipsicit ipe citatōis: ſz quātū ad illā materiaz dic ut. d. c. nōt. Quid si nō hz habitatōz prop am vbi citabit: tex. hic dic qꝫ ad predicta. dic aut ē qō de aliqua seu ꝑ aliqua re ꝑmobili ꝛ tūc debet fieri citatio ad ipm locū legādo ibi citatōz uel ibi affigēdo ut hic inuit textus ꝛ glosa. Si uero esset cōtēto de pecunia uel alio debito tūc dz citari ī illo loco vel hospitio ubi plus cōuersari ꝙsuevit ut. l. ij. ꝛ ibi nō. C. ubi de cri. agi. oz h ultimū nō. ꝑ Jnno. de elec. c. qz ꝓpter ī gl. sup verbo illud aūt penitus. boc autem non posset facere nuntius ex vigore commissionis facte eo modo quo supra scriptum est. Adijciatur ergo in commissione vel si habitationem eum habeī non reperierit citet ad locum ubi conuersari et hospitari consuevit. Sed quid dz nūti⁹ referens ⁹ se fecisse fm formā commissionis. ſ. se diligentiasse ꝛ ē. se citasse ad domum sue habitatōis que verba intelliguntur de presenti ut. l. si ita vo au. ꝛ ar. le. fecas si diceret simpliciter se citasse ad domum: qr tunc citatio non teneret. Sz qꝫ si iudex commisit sic citet personaliter vl⁹ ad domun. ꝛ⁹ sufficit. itelligitur. n. ad domum si ꝑsonaliter non iueniretur ut ō dixi. ꝛ⁹ ad. l. fere oz. ℣. oz ꝛ intelligitur ad domū sue habitatōis

Idem si ꝓmitteret ſpliciter q̃ citet:q: dñt ĩſta ꝑ
ba ĩtelligi cauliter ⁊ fm iuris formã:ut ō de uſu
fris.l.ſi ſtipulatus ⁊ de li.⁊ poſtbu.l.gallus.Ş g
dá recte ⁊ qō ibi nō.⁊ de le.i.l.ſi legati ſeruꝰ no
mine cũ ſi.Tñ iſto cãu relatio nũtij dz ſcribi ma
gis lata ita q̃ i ea oĩa ꝓdicta includerẽtur alꝫ ñ
ſufficeret.licet enĩ ꝓ uerbis iudicis ꝓſumit̃ qua
tenus nã uerborũ ẽ apta cõprehẽdere:tñ nõ ſic
i uerbis nũtij ſicut dicimus i teſte. C.de uſuris
l.i.⁊ de uerbo.ob.l.ſacẽdũ ubi ō hoc. Quero
qd ſi ſtatutũ dicat q̃ citetur qs ꝓſonaliter ul̃ ad
domũ.certe tũc ĩtelligerẽ ſpliciter q̃ alterũ fieri
ſufficiat nulla hĩta diſtinctõe perſona repiat̃ uel
nõ ut ſic iuri cõi aliquid addat:qr aliaꝫ nil ope
raretur ar.eius qō nõ.de re.uẽ.l. nõ ſolũ de le.
iij.l.iij.Ş.ſi rẽ.facit de lega.i.l. ſi qñ. Quero
an debeat fieri diſcuſſio an reperiat̃ ꝓcurator
an nõ.⁊ uideꝫ q̃ ſic ſicut de ipſo pricipali:ut.l.i.
Ş.i.de li.ag. put ibi loqtur de pẽ:ut.d.c.cãz ō
do.⁊ ꝓta.⁊ ibi gl.⁊ extra de elec.c.cãm i de. In
cõrariũ vr̃ cãuſ hic ubi ꝑ ad domũ quã ꝓcura
tor ⁊.ĵ.qō ui aut clã.l.aut q aliter.Ş. ⁊ ſi forte u
bi prius denũtiatur amicis q̃ꝫ ꝓcur. dic aut cõ
ſtat q̃ notoriũ ẽ q̃ dñs dimiſit ꝓcuratorẽ uel
aliũ adminiſtratorẽ legitimũ:⁊ tũc ille ꝑus dz ĩ
gri q̃ꝫ ad domũ citari:ut.l.i.de li.ag. ⁊ ſic intelli
go dictũ.c.cãm.⁊ ĥ.aut ĥ nõ erat notoriũ ⁊ tũc
ſecus ut hic cũ ſi. Dy.i.ducit.l.iſtã ad.q.teſti
um examinatorũ ad eternã rei memoriã ut aue.
ĵz ⁊ ſi gs.C.de teſtibus ⁊ de uſuris pupil.l.ulti
ma ⁊.l.i.l.acqlia ſi deletũ ad .l. aquil. an ſuffiẽ
domi fieri citatio:⁊ dy.dicit q̃ ñ .allegat ĩ cor
pore de teſti.Ş.pe.ubi adeſſe uoluerit uel abeſſe
⁊ ꝑ ſua ꝓſona. Si uero logmur de exaiatione
q̃ fit poſt lit̃ ꝓteſta.⁊ ſufficit:qr ĩputari ſibi dẽt
cũ aliq̃ fuit i iudicio:ſi mõ ñ ẽ.⁊ hec uerba po
nit Ly. de ẏbo ad ẏbũ i auc. ĵz ⁊ ſi gs.C.de te
ſti.Jo.an. diſputauit iſtã.q.⁊ eã ponit l. c. pſũi
tur de re.iu.li.vi.i mercurialibꝰ ſuis ⁊ ĩ ꝑ mem
bro.qñ añ litis ꝓteſ.ẽ tex.Ş dictũ dy.i.c.quo ui
am exĩ ut lite ꝓteſ.⁊ breuiter dicit Jo. an. q̃ꝫ
ſit exaiatio teſtiũ ad eternã rei memoriã i cãu i
quo nõ ẽ piculũ mortis uel abſẽtie diuturne te
ſtiũ:ut qñ exaiantur ex pte rei ad exceptionẽ tẽ
dicit uerũ dy.i auc.de teſti.Ş.penul. Qñz ſit ex
aminatio ad eternã rei memoriã pp mortẽ ul̃ ꝑ
pter abſẽtiam diuturnã.⁊ tũc ſufficit fieri domi:
ut.c.qñ extra ut lite nõ conteſta. ⁊ ſi nõ diceret
tex.oĩciditur ad oculũ:q: ſi expectaret̃ q̃ pueni
ret ĩ noticiã ptis ĩteri teſtes moriẽr̃ qõ ẽt abſo
nũ.Qñq̃ exaiatur añ litis ꝓteſ. ad ordinẽ cãe:
ut puta ad alicuius exceptõis ꝓbationẽ:⁊ tunc
ꝑñt exaiari teſtes abſũte pte ar.i auc.q ſeml̃ C.
quõ ⁊ qñ iudex.⁊.d.c.cãm.⁊.l.ꝑpẽdũ .Ş. ſin
añt reus.C.de iudi.⁊ idẽ dico ĩ actore replican
te ⁊ uolẽte replicationẽ ꝓbare. Si uero actor
uult ꝓducere teſtes ſuper cauſa pricipali tunc
ꝛegritur q̃ ꝑs ꝑñs ſit uel latitet:ut.d. c. qñ vñ.
porro extra ut lit.nõ ꝓteſt. Si uero examiñ
tur ,poſt lit̃ ꝓteſ.⁊ tũc tene qõ tenet dy. iſta uer
ba ſũt ſua ĩ effectu:licet ſerẽ uerborũ mutauerĩ:
ſed vi q̃ nõ bñ dicat qñ dicit q̃ actor uolẽs ꝓ
ducere ſup cã pricipali q̃ tũc regratur uẽa ꝓtu
macia.nõ dicit uer̃ p.l.cũ uero.Ş.ſubuentuꝫ.ĵ.
de fideicõ.li ẏiicta.l.neq; iſãtes eo.ti.ubi ꝑ be
redẽ latitãtẽ uel nõ latitãtẽ ſeo abſũtẽ ex iuſta cã
cognita ,pcedit ex cã cognita decretũ libertatis
iterpõitur.⁊ ex eo qõ dicit Cã cognita apparet
q̃ teſtes exaiantur ẽt ꝑ nõ latitãtẽ. Idẽ ꝓbatur
ĩ mã nia ubi fm decretũ iterponit cã cognita ut
ō ꝓximo.Ş.⁊ dz ꝓſtare de debito:ut.l.ſi. C.de
bo.auc. iudi.poſ. Sed ꝓſtat q̃ fm decretum
ĩ hac mã põt iterponi cõtra nõ latitãtẽ.ĵ.eo.l.ſi
finita.Ş.ſi forte:g̃ ſatis cõcludit q̃ teſtes exaian
tur cõtra ñ latitãtẽ. quid dicemus? Veritas eſt
iſta q̃dã ſũt ex quibus abſenti paratur puñ pre
iudiciũ ut ꝓmũ decretũ.⁊ i iſto nõ requiritur lati
tatio ⁊ ſufficit citatio ad domũ ut hic cũ ſi. ⁊ ita
dico ĩ ꝓpoſito ſi teſtes ad eternã rei memoriam
exaiarẽt ad effectũ alicuius cãe pui preiudiciꝫ ꝛ
ad excludẽdã ul̃ iducẽdã actionẽ ad exhibẽdũ
tũc nõ requiritur latitatio eadem rõe facit ſ̃ ad
exhibẽ.l.theſaurus.idẽ i ſi. Quedam ſũt in
quibus paratur plenũ preiudiciũ ut ĵz decretũ
⁊ tũc requiritur latitatio ꝛegulariter ut.l. fulcini
ĩ ꝑi.⁊.Ş.quito ſi latitare ⁊.Ş.q̃ ſi aduerſus. Fal
cã que celeritatẽ deſiderat:ut.ĵ.e.l. ſi finita. Ş.
q̃ ſi forte. Et i cã liberali ut i.d.l.neq; iſãtes de
fideicõ.liber. Dico ĩ ꝓpoſito teſtes ſi examiñãt
ad eternam rei memoriam ad aliquẽ ſinẽ plenũ
preiudiciꝫ tunc requiritur latitatio.ita loquitur
tex.i auc.de teſti.Ş. penul.⁊.c. qñ frequẽter.Ş.
porro extra ut lite nõ ꝓteſ.⁊ iõ tũc nõ ſufficeret
citatio ad domum. Ita ĩtelligo dictũ dy.niſi ali
quid intẽueniret per qõ preſumeretur latitatio
de hiis que nõ.in.l.fulcinius.Ş.qõ ſi aduerſus
alꝫ eſt in.Ş.quid ſit i.v.uoluntaſ. vnde nõ adv
to hic an fuerit citatus uel non perſonaliter. ĵz
hoc an latitet uel non: Et ideo q̃ ille qui ſemel
fuit in iudicio poſtea abſens ſemp preſumitur
latitare:ut nõ.in.d.Ş.q̃ ſi aduerſus ⁊ per dy.in
.c.ꝓ poſſeſſore de re.iur.li.vi.circa prin. iõ tũc
põt ,pceđi ad teſtium examinationem licet non
citetur perſonaliter ⁊ liis nõ ſit conteſtata:ut.d.
auc.qui ſemel quomodo ⁊ qñ in. ⁊ de do. ⁊ cõ
tu.c.cãm ⁊ illa eſt ratio q̃ poſt litis ꝓteſtationẽ
non requiritur q̃ citetur perſonaliter ad domũ
ut dicit dy.ſed ſi teſtes petentur examinari i ca
ſibus exceptuatis ubi nõ requiritur latitatio ut
hic:tunc ſufficeret citatio ad domum ſine latita
tione.⁊ ideo qñ non timetur de morte teſtiũ ul̃
abſentia diuturna:qr illa cã celeritatẽ deſiderat
ne pereat copia ꝓbationis non requiritur lati
tatio:ut.d.c.qñ in prin.extra ut lite nõ ꝓteſta.
Idem in cã liberali ⁊ ſimili. Idem dico in caſi
bus in quibus poteſt peruenĩri ad diffinitiuaꝫ
lite non cõteſt.qr tunc requiritur q̃ pars citetur
perſonaliter uel q̃ latitet ſi ẽ cãus i quo tractet
de pleno ĵudicio niſi lit de caſibus exceptuatis
predictis.⁊ ſic intelligo quod nõ. Jnno.i. c. ſi

de eo qui mit. t pos. cā rei frā. qō tene mēti.

Ulter⁹ dr hic i gl. ille nagabūo⁹ ē qui non bz domicilū non hēn⁹ gl. i. l. cuisdē. v. celsus. j. ad municip. vbi dic q ille qui nō bz ullū do miciliū ē nagabūdus. lōga ē dria it domiciliū t habitationē: iz fm illā gl. requirit q ciuitas sua cēt capta vl cēt destructa: qr al' baberet do miciliū: iz credo gl. būdicez: qr vagabūdus est qui p mūdū nagat t ita vr fetur Inn. i. d. c. fi. ō eo qui mit. i pos. ca. rei. ser. i vltia gl. t b fetur gl. magna i. l. heres abñs. §. penul. ē de iudic. Et de isto vagabūdo tāgit gl. i. l. i. t. ij. C. vbi d cri. agi. oz t spe. i ti. de ppe. iudi. adi. v. quo si dbi tor nagat t. v. fe. Ultio nō. ex b. v. quoniō q edictū nō bz locū vbi verba ei⁹ nō pūt adap tari. nā q dic de denūtiatōe nō bz locū ubi nō ē cui denūtiet t b dicebā pdic de seō. Dicebat statutū b⁹ ciuitat q de quolibet ꝛcīu de q' fierz ilim soluāt. p gabella vi. denarij. p libra q isto statutū nō bz locū i ꝛcīb⁹ qui fiūt sup re inesti mabili vl nō ptinēt aliqō itereē estimabile p li brā ut b t. j. de admi. tu. l. ita aūt i principio.

In eum qui quicquam.

In magistratū q pdicta nō fecerit dat actio in factū q verū ptinet itereē. b. d. Op. de. l. fi. j. de variis t extraord. cognitō t. l. ex maleficijs. §. si iudex de acti. t obli. t insti. ō ob. q ex quasi ma le. i pn. vbi nō tenet ad itereē: iz i quātū equū iudici videbit. Posse dicere q b i iudice q pec cauit i nō facēdo p dolū pūptū ibi i iudice q ō liquit i faciēdo iudicādo ꝛ iura vbic ē speciale i mlīb⁹ alijs magistratib⁹ ut i ti. ō magistratibus.

Hoc autem iudicium.

Ilte §. si tuat⁹ ē i. l. iiij. ff. de dā. ifec. t q: bz vtilem mām t quotidianā t male tractatā placz mihi i curia lectōis eā aliqualit attigē. Ilte. §. ptinuat cū pce dēti t ptinet duo dicta vsq ad. §. si tam vtilium. Cautio⁹dāni ifecti dēt postulari iudice sedente p tribunali. Pone casū p te. Nō. q iudex ita demū punit si suū officiū nō exercuerit si ab eo fuerit postulatū. Scdo nō. q cautō dāni ifecti dēt postulari iudice sedēte p tribunali.

Op. ad primū dictū t vi q: nō requirit postu latio ut. C. de ꝛbē. t cōmit. sti. l. magnā. gl. non soluit. Dy. dic q ibi loquit i eo q erat obligat⁹ nigore pcedēdi stipulatōis ptracte ad diē. Und⁹ dies iterpellat p homine b sec⁹. Scdo, prius ad mām op. t vi q iudex debeat exercere offici um sine petitō: alias puniat ut. ff. de offi. psi. l. ꝛgruit i pn. t i auē. ut nulli iudi. §. i. t. §. qm nō. colla. ix. t. C. de epi. t de. l. siquis i boc. So. il lud qñ iudicis officiū ꝛsistit i bis i qb⁹ vlat pn cipalit publica vtilitas b qñ vlat puata vtilitas.

Tertio op. qr etiā i bis i quib⁹ vlat puata v tilitas debet officiū suū exercere alis puniretur ēt pte nō petēte ut. C. de ap. l. eos circa fi. t. l. ut dicab⁹. So. dicūt doc. q ibi officiū iudicis rsp tiebat vtilitatē pub t reuerētiā alter⁹ iudicis ad quē erat appellatū b vo ptis vtilitatē tātū respi tiebat. Quarto opp. qr etiā i bis i quib⁹ vsa tur tm pars vtilitas dēt iudex etiā suū officium exercez aliās puniē ut dare curatorē demēti lui gān cozā se. C. de admi. tu. l. fācim⁹. §. i. daz ad uocatos pupillus t miserabilib⁹ psonis nō petē tib⁹ ut ō ō offi. pcōsul. l. nec gequā. §. aduocatos So. ubi iudicis officiū respicit miserabiles pso nas t actū pū ut daz defensores t administra tores hic vero secus. Quinto ꝛ istud op. q nō tenet dare tutorē nisi iterpellat⁹ t tñ ē actus pl⁹ t psone miserabil ut ō de magis. cōuē. l. i. §. magistratub⁹ quā gl. b allegat. p cōtor. So. hoc qō ō dxi bz locū qñ iudex nō pōt ptēdere. pba bilē ignorātiā ut qr tales pso fiūt i iudicio co rā se: iz. §. magrātb⁹ loquit qñ iudex pōt pten dere. pbabilē ignorātiā: qr pupill⁹ nō fuerat i iu dicio corā eo. Ut igit ista mā liqat cū q̄tur vtrū iudex teneat iterponere suū officiū nō peti tū sic distīgue aut tale officiū respicit pnapaliē publicā vtilitatē t tenet ut. l. cōgruit de offi. pre sidis t i auē. ut nulli iudi. §. i. t §. qm vo. aut si pie vtilitatē puata t tūc aut respicit reuerētiā alte rius iudicis t tenet ut. l. eos i fi. t. l. iudicib⁹ de app. aut respicit solū partē vtilitatē t tūc aut respi cit miserabiles psonas t actū pū: aut nō. p cuī aut iudex nō pōt ptēdere. pbabilē ignorātiā t tenet ut. C. de admi. tuto. l. sancimus. §. i. t. l. nec gequ. §. aduocatos ō de offi. pconsul. t le. Aut pōt ptēdere. pbabilē ignorātiā t nō tenet ut. l. i. §. magistratib⁹ de magis. cōue. Scdo casu qñ fi respic psonas miserabiles l actū pū tūc nō tenet suū officiū interponere nisi petetur ut b. §. Sexto op. ad scdam pt b dz q: dbz postulari iudice sedēte. p tribunali ꝛ cautio dā ni ifecti expedit sūmarie: qr celeritatē deliderat ut ō. l. i. t. j. l. qui bona. §. qui dāni: iz i talibus sūmarijs nō requirit q iudex sedeat. p tribuna li ut ō quis or. i do. po. f. l. ij. §. dico. So. q̄ dā cause sūmarie siūt que examināt i forma iudicij parte citata t sperat sequi certa sētia tūc debz pe ti iudice sedente. p tribunali ut b Ibi i bis sum marijs q̄ i forma iudicij nō agitāt ut ibi nota.

Septio ꝛ istud op. qr i interrogatorijs q̄ agi tāt i forma iudicij nō requirit q sedeat. p tribu nali ut ō ō it. act. l. volnt. §. i. So. illa mā de in terrogatorijs actionib⁹ nō ē sūi scrupulo: qō b examinā nō iudo. dic ut ibi t plenī p Ly. C. ō cōfess. l. i. i. ij. q. Vel posses fugē dicta ꝛria q: i cā dāni ifecti quātū ad limitationē diei req rit cāe cognitō ut. l. ptor i pn. j. co. iz b nō mlīū placet: qr ēt i illa cognitōz reputo sūmaria sufficē ut. l. q bona. §. fi. j. co. Ultio ad. q. ō p cōtraria vidim⁹ vtrū iudex teneat itpone suum officiū si nō petit mō q̄o vtr illi qō fac iudex ex suo officio pte nō petēte valeat l nō. t p⁹ de officio iudicd nobili t vi q: valeat ut p3 i oibus casib⁹ i qb⁹ pcedit p iglitōz ut nō. i. l. ij. §. si pub lico de adulte. Itē i datōe tutor⁹ ut ō de tuto. t cu. da. ab bis. l. illud. t. l. fe. eō vī q: nō valeat

ut hoc.§.t qđ dicit đ i inte. resti. q̄ regrit libelli porrectōz: ut ex de offi. iudi. c. iudicis officiuz. t ō de mino. l. papi. exuli. §. i. t. l. in cāe. §. cā cognita. So. aut tale offiū respicit publicā utilitatē t ualet ut i oibus cāibus i q̄bus ꝓcedi pōt p iḡlsitionē. aut nō respicit utilitatē publicā: t tunc aut dirigitur ꝫ certā pſonā ita q̄ ide ſperaſ ſeq certa ſnīa: t tūc nō ualet ſi nō petatur: ut hoc. §. t i reſt. i ite. ut. d. c. iudicis offiū cū ſi. aut nō dirigitur ꝫ certā pſonā nec ſperaſ ſequi diffinitiua ſnīa: t tūc iſtud offiū ꝛſiſtit i dādo adminſtratorē miſerabilib' perſonis. aut i acquiſitiōe alia. p cāu: aut q̄ris đ furioſo t pdigo t ualet datio ēt ſi nō petaſ: ut. ſ. ex q. cāis ſpoſ. ea. l. fulcini'. §. a deo t nō. co. ti. l. hoc aūt i pria glo. vi tex. C. de admini. tu. l. ſācim'. §. i. Si uero q̄ris de pupillo uel adulto: t differt tutor a curatore. nā curator datur liti t ad negotia. qđ dic ut ō de tute. q. bz. §. ſi pupillus t de tu. t cu. da. ab bis. l. illō t. l. ſeq. t iſti. đ cura. §. ītē iuni t. C. q. pe. tu. l. i. t qđ ibi nō. p doc. Si vō reſpicat aliud cōmodū t tūc vī q̄ iudex poſſit iterponere tale officium nele petēte: ut ō de bo. poſ. l. ſeruus i pri.

Credo tñ q̄ ñ bēat effectū niſi ſecuta ratihabitione ptis ad cuius utilitatem iterponit ar. ō bo. poſ. l. iij. §. iuito t §. acgrete. Secūdo quēq̄ đ de offō iudicā mercenario qđ deſeruit actōi de quo dī i. l. iiij. C. depoſiti. Et aduerte q̄ iſtō offiū ꝛſiſtit circa duo q̄ris circa id qđ ꝓdr' i p ſōa ipſi' radicat ut facē. pnūiatōes dar dilatōes t ſi. t de b hic q̄ro. Q̄nq̄ circa id qđ radicatur p ſona ptis principaliter ut opponere excepiōm ꝓducere teſtes inſtrumēta t ſi. t de hoc ſtatī dicā

De p̄ vī q̄ tale offiū poſſet exerceri ita q̄ ualeat ſine petitōe ptis ut reiſcere libellū male conceptū: ut ō de offi. aſſ. l. i. t. C. ut nemo prua. l. ij. i fi. Itē exigere ſacramētū calūnie: ut. l. ij. §. ſz q̄r. C. de iura. ca. Itē dare dilationē ne lites fiāt imortales: ut. C. de iudi. l. ꝓperādū. §. i. ibi hoc .n. magis iudicialis ꝓtatis ē cē. t auc. iubemus eo. ti. t ut ītra cer. tēp. cri. q. ter. l. ſi. Itez ꝓnūtiare de nō petitis emergēnibus poſt lītis ꝓteſt. ut l. ediles. §. ītē ſciēdū de edi. edic. Ecōtra vī q̄ ñ ualeat ſine ptis petitiōe: ut. ſ. iudi. ſol. l. iā tñ. §. penul. t. C. de iudi. l. ꝓperādū. §. i ſiqđē ibi actoris ꝓtumacia iculſatis cē. Secūdo diſtingue aut tale offiū exerceſ ꝫ ptē ꝓtumacē t non ualet niſi pte petēte: ut. d. §. t ſiqđē t. l. ad pēptoriuz. aut exerceſ pūb' pūtibus tūc aut ptinet ad lītis ordinationē aut ad lītis deciſionē. p cāu aut reſpicit iuris publici obſeruātā ut i libellis dilatiōibus iuramēto calūnie t ſimilib' t ualet ēt pte ſi petēte: ut. l. i ō de of. aſſ. t. C. ut nemo ꝑua. l. ij. t de iudi. l. ꝓperādū. §. i. t auc. iubem' t ut intra cer. tēp. cri. q. ter. l. ſi. alb. l. ij. aut reſpicit ptis utilitatē ut q̄ plures dēt unū ꝑcuratorē t nō ualet pte nō petēte ut. ſ. iudi. ſol. l. iam tñ. §. pe. Secūdo cāu q̄ñ ptinet ad litis deciſionē tūc i bis q̄ emergūt añ lītis ꝓteſt. nō ualet ſi nō petatur. In bis q̄ emergunt poſt lītis ꝓteſt. nō requirit̄ petitio: ut. l. ediles. §. ītē ſciēdū de edi. edic. Nec ob. p̄dicta ō ti. i. de pupillo. §. qui op' ubi iuramētū ca. nō deferuz niſi a pte exigatur: qr ea q̄ ō dixi loquūtur i iuramēto ca. uniuerſali ſuper tota cā qđ reſpicit publicā utilitatē t obſeruātā publici iuris: ut. d. §. ſed qr ueremur. Sed. §. q opus loquit i iuramēto ꝑticulari qđ magis reſpicit partis utilitatē. t iō requiritur partis petitio ut ibi ꝓz. Tertio q̄ro nūquid offiū iudicis poterit parte nō petēte exercere ea q̄ principalit i perſona partis radicantur ut opponē exceptōz ꝓducere teſtes t alias ꝓbationes. t vī q̄ ſic: q̄ pōt exceptionē ꝫ inabiles perſonas ex ſuo officio ꝓponere: ut ō de poſtulā. l. quos ꝓhibet ō. ꝑcu. l. filius. §. ueterani t qđ ibi nō. Itē pōt ex ſuo offō partes iterrogare: ut ō de iter. act. l. ubiq̄z. nō. C. de iura. ca. l. ij. §. qđ obſeruari cz ea ſi. gl. m. q. Itē pōt teſtes obſcure dicētes ex ſuo officio repetere: ut i auc. de teſti. §. illō tñ t ibi nō. t extra de teſti. c. cū clamō t ō fide inſtr. c. cū Joānes. Item pōt iducere teſtes t inſtru. ut C. quō t q̄ñ iudex auc. qui ſemel ibi vī q̄ abſte actore iudex ꝓcedit perquiſita ueritate: ꝫ ueritas nō pōt aliter ꝓquiri niſi iura partiū per ipſū iudicem uideantur ergo cē. p hoc tex. t glo. C. de ap. l. ampliorē. §. i. t ibi nō. Scontra uideturz q̄ nō ualeat per totum illud generale iudex non pōt ſupplere de facto ō de offi. preſi. l. illici tas. §. ueritas. t ut q̄ deſūt aduo. ptis t ibi. nō. C. de traſa. l. age. t ibi nō. t ō de ſenīa. l. ij. t ibi nō. So. diſtingue aut iudex uult offiū tale exercere i bis que pertinēt ad tuendā utilitatē publicā uel ſuā decorem t pōt: ut. d. l. quos. ꝓhibet t. l. filius. §. ueterani de ꝓcur. Aut circa alia reſpicientia priuatum cōmodū t tūc aut uult iducere probationem interrogando partes uel repetendo teſtes alias in iudicio ioūctos t pōt ut. l. ubicunq̄ de iter. ac. t qđ nō. i auc. de teſti. §. illuo tñ cū ſi. ō allegatis. Aut uult ex ſuo officio teſtes t inſtrumēta nūq̄ i iudicium iducta iducere et tunc aut iudex uult iducere e parte abſente i cāu quo cōtra eam poteſt ꝓcedi ad diffinitiuam ſnīam et pōt tā i cā principali: ut. C. quō et q̄ñ iudex auc. qui ſemel ibi perquiſita vitate: q̄ ēt i cā appellationis i. d. l. ꝓpterē. §. i. et qđ ibi nō. t ſic pz q̄ gl. q̄ ibi dic q̄ ē ſpale i cā appellationis nō ē uſq̄q̄z uera ut patz ex predict. aut uult iducere pro pte t tūc regulariē nō pōt p dicta iura q̄ dicūt nō poſſe ſuppleri de facto. ſalt i duob' cāibus. p propt iquirēdā ueritatē in ſtrumēti i iudiciū deducti: ut i auc. ō tabel. i pn. t ibi nō. Secūdo fallit propt iquirēdā cōditionē teſtiū iducorū ubi ex ſuo officio mittit. p uicinis ut dicitur i tribus glo. ō de teſti. l. iij. i gl. ſuper uerbo inimicitie et ō de magiſ. pue. l. i. §. curatores t ibi nō. t i auc. de teſti. §. i. i glo. q̄ incipit i artis laudabilis: t ꝓdicta uera i cuilibus. Quarto quero quid i crialibus nūquid iudex poterit iducere probationes p̄o partibus pro cedo ſine allegatiōnibus: qr ut ſcitis diſputaui

ista. q. q̃s videre potestis. Distingue tres casus. aut p̃cedit accusatore ⁊ accusato pñte. aut accusatore tantũ pñte. aut accusatore absente reo tñ pñte. Primo casu dico q̃ iudex pot̃ nouas p̃bationes inducere ut. ff. de penis. l. si nõ defendat i fi. ubi suo accusato pmittitur q̃ se defendat. Itẽ dño. Item iudex ut ex suo officio de ipi⁹ iñocẽtia queratur ⁊ sic pot̃ iudex testes inducere ut q̃rat: utrũ suus sit nocẽs l' iñocẽs cũ testis debz dicẽ. p vtraq; pte ut i auẽ. Iz iudex. p b. ff. de q̃s. l. i. fi. Huiꝰ p̃fessionẽ rei iudex alios examinauit ut certior efficeretur quod p̃ceperat ibi laudat. p hoc. C. de aboli. l. ij. ⁊ ex̃ de coll. c. i. ⁊. ij. p hoc bñ facit gl. s̃ de cõdi. ob tur. ca. l. iij. ff. si tibi iudicũ ⁊ p alia iura ⁊ rões positas i. d. q. disputata. Secdo casu q̃ro q̃n reꝰ ẽ absens tũc aut loq̃ris i delictis i quibus ponitur pena vsq; ad relegatõnẽ ⁊ tunc: qr cõra absẽtẽ pot̃, p cedit ad diffinitiua sẽtẽtiã fm verã opi. ff. de penis. l. absentẽ de quo p Ly. C. de accu. l. absentẽ in vltima. q. ⁊ tũc pot̃ p absente. pbatões inducere: qr hoc pot̃ in ciuilibꝰ ut s̃ p̃xie dixi g̃. multo fortius in criminalibꝰ vbi maius periculuz ẽ. Tertio casu q̃n accusatꝰ ẽ absẽs ⁊ us pñs tũc de iure cõmuni iudex nõ pot̃ officiũ accusatoris sibi assumere: sz ꝛco postulãte debz ipsius nomẽ aboleri ut. ff. de accu. l. libellorũ. ff. si. cuz si. Nõ dñe inter hũc casũ ⁊ q̃n accusator ẽ pñs ẽ illa: qr q̃n accusatoꝛ ẽ pñs sequerẽt diffinitiua sñta q̃ facẽt plenũ p̃iudiciũ ut i fauorẽ reipubli ce iudici plus pmittit. Sz q̃n accusatoꝛ abest nõ sequẽt diffinitiua: sz solũ abolitio q̃ p̃iudiciũ facit modicũ cũ alꝰ admittat ad accusãdũ: ⁊ ꝛco iudici min⁹ pmittit ut. ff. d. disputatõe dixi: sz eã diligẽter inuestiget ⁊ ista tãgũt p Ly. sz min⁹ p̃fecte. C. ut q̃ desit aduo. pti. l. i. ⁊ p̃spe. i spẽ. de dispu. ⁊ all'. ff. vi. ⁊ breuit ⁊. vi. se. Quito que rit dy. virũ iudex possit ꝺdẽnare victũ victori in expensis si nõ petat. Et quidã dicũt q̃ nõ arbꝰ littere. Dy. tenet ꝛriũ q̃ iudex b̃ possz: qr b̃ emergit p' litẽ cõtestat. g̃ ⁊ c. ut. l. exiles. ff. item sciendũ de edi edic. Si tñ iudex nõ facẽ nõ pot̃ iputari ut hoc. ff. ita dicẽ ipse ⁊ credo q̃ bñ dicat ut pz ex p̃dicta theorica. nã b̃ ptinet ad decisionẽ ⁊ loq̃ de emergẽtibꝰ post litẽ ꝛcestat. g̃ iudex pot̃ ut s̃ dixi. Itẽ tale officiũ respicẽ puatã vultatẽ nec respicẽ miserabiles psonas ⁊ actũ piũ g̃. iudex nõ tñt si nõ petit ut dixi s̃ circa ꝛria ⁊ sic gl. que ẽ q̃si. puo. nõ ẽ ned. l. ff. q̃ dicẽ sliciter in dicẽ q omisit cõdẽnationẽ expẽsaꝝ tenẽ debet intelligi si fuit petitũ ⁊ iste questiones respiciunt pñã ptẽ. Sexto circa fam partẽ querit hic dñs q̃ debet peti cautio iudice sedẽte, p tribunali q̃ro utrũ ꝺbeat offerri libell'. ⁊ vi. q̃ nõ: qr celeritatẽ desiderat ut s̃. c. l. i. ꝛriũ vi s̃ p̃xio. ff. quotiẽs ibi tutꝰ ẽ libellũ ⁊ c. p b̃ facẽ illud q̃ dz cã cognita fieri ut. ff. c. l. ꝓtoz i p̃ncipio ⁊. l. q bona. ff. finali ⁊. l. ff. Spe. tenet q̃ sufficẽ qual' qual' petitio ẽt sine scriptis ⁊ sic nõ sit necessarꝰ libellus ut ipse notat i spe. de libel. cõcep. ff. nũc videdũ

. vi. xxxvii. Guil. de cun. tenet q̃ sit necessarꝰ libellus ut s̃ de offi. p̃cõsul. ⁊. le. l. nec q̃quã. ff. ubi decretũ vbi vide plenissime utrũ i officio iudicis regnat libelꝰ. ego credo q̃ regnt libellꝰ. nã cautio ista penẽ officio iudicis nobili ut nõ. ff. c. l. in glino ⁊ vi tex. ff. de ver. ob. l. stipulationũ alie. ⁊ gl. nia dicẽ q̃ vbicũq; iudicis offiũ iploratur i forma iudicij q̃ necessarꝰ ẽ libellꝰ ut nõ. s̃ qs or. i bo po. ser. l. ij. ff. dico sac q̃ nõ. de iter. actõ. su per q̃stica: hoc tñ est sine dubio ut videbunt. ff. p xima. q. Septimo quero iuxta p̃dicta nunquid in hac causa litis cõtest. requiritur. Doc. dicũt q̃ in oi cã i qua speratur certa sequi sñta q̃ necessaria est litis cõtest. licet ipa cã debeat a gitari sumarie. al. n. non vi ꝛes in iudicium ducta nec valeret processus ut. C. de litis contesta. l. i. ⁊ auẽ. offeratur hoc tenet spẽd. in spẽd. ff. offi. iudi. ff. postremo. vi. seq̃ queritur utrum et hoc credo verum per. l. signi. ff. idez scribit sigl litis contestat. tempore ⁊ c. vbi innuitur q̃ in actione ad exhibendum requiritur contest. ⁊ tñ constat eam requiri re summariam cognitionez ut ad exhibendum. l. iij. ff. scienduz. Sed ti dãnum iudicio pendente contigerit habes remedium ff. e. l. si finita. ff. eleganter. Verum tñ uolo unum te scire q̃ glo. ff. e. l. qui bona. ff. qui alieno in glo. b̃ obijcitur ⁊ c. vi dicẽs q̃ ista cautio si petatur i forma iudicij q̃ glo. si vã ẽ vi dic q̃ nec libellus sit necessarius nec litis contesta cautio requiratur p glo. allegatã s̃ proxia. q. Sed hoc nõ obstante credo ea que s̃ dca fuit vã esse. Nam nũtiatio noui operis fit etiam cã dãni ut fecit ut s̃. ff. i. l. i. ff. nuntiatio ⁊. l. de pupillo. ff. sextus: ⁊ tñ in eius p̃secutione requiritur libꝰ l' contestatio litis ut nõ. i. d. l. de pupillo. ff. qui opus g̃ ⁊ c. Cũ ideo fiat illa prosecutio ut scia tur utrum debeat cauere uel nõ: preterea qr cãe cognitio requiritur g̃ ⁊ c ut. l. pretor i pn. ⁊. l. g bona. ff. qui dãni ⁊. ff. si. Preterea i b. ff. q̃ s̃ beat peti iudice sedente pro tribunali hoc est in forma iudicij alias non sederet iudex p̃o tribunali ut. l. ij. ff. dies s̃ quis or. in bo. po. ser. ⁊ illa glo. que est in. ff. si alieno potest aliter intelligi. vz q̃ ibi non prestatur in forma iudicij. i. nõ loquitur ibi de iuramento calumnie generali qõ est de substantialibus iudicij: sed loquit̃ de quodam iuramẽto speciali qõ pstatur in ista causa. Vides g̃ circa predicta cẽ opiniones ⁊ ideo si reperies processum factũ sine libello uel contestatione non putarem cũ nullum ipso iure nec ꝛriũ ius cõstitutũ cum de iure sit dubium ut. ff. de re iudi. l. cum prolati s: sed per appellatiõz rescindetur: si iudex appellationis ꝛriã opinionez teneret. Sed de hoc an possit appellari ẽt dubitaꝺ qõ dic ut i spe. ff. offi. iudi. ff. iudicis officium. vi. Iz an i eccldẽ.

Si tam uicinum. Op. q̃ Iz potue rit alꝰ aditi ni hilominus iste tenetur ut. l. ẽt. C. si tu. l' cu. ifue. So. hic nõ est gd iputetur magistratui: qr ipse

nō potuit qō lz sit uerū: tñ rō posita hic in fi. re manet ꝫ: Tāñ dic ꝙ hic ius partis i aliquo ma gistrat nō ledit. ubi factū tutoris ledit ius pupil li licet possit restitui. Idē dic i iudice q male iu dicauit ꝛ sic ledit ius ptis. nā tenetur licet possit appellare paris: ut dicā. ff. de uar. ꝛ extordi. cog. l. fi. vñ si peto aliquid corā iudice ꝛ ipe denegat nō tenetur mihi si potui ab alio eq cōmode po stulare qō nō. Quærit gl. qualit ꝛtelligat ui cinū. gl. dicit ꝙ p centū miliaria: sed Ja. de are. dicit ꝙ debet accipi locus uicinus ad arbitriuz iudicis az. l. si quis ex aliena de iudi. ꝛ. l. i. ō in re deli. ꝓsiderata qualitate persone loci ꝛ factoꝝ ut. l. i. ꝛ. ij. ff. si qs caut. hoc uerū generaliter: sed i cāu hēnus declaratū extra ō pbē. c. pñti li. vi. ubi dicitur locus uicin⁹ per duas dietas. Et p dicta uera de uicinitate ciuitatū castrorū ꝛ terra rū: Sed de uicinitate psonarū qualit debeat in telligi dic plene. ff. ti. i. l. si tentiuꝰ i pri. Inducit i ar. an supueniēte maiori iudice minor debeat silere ut iudice superueniēte i ciuitate aliqua du catus. ꝛ uidetur ꝙ sic p istā. l. sed ꝑta vī i corpo re de defen. ciuita. ff. nulla col. iij. ꝛ gl. habemus C. de pa. sacra. lar. l. nihil li. xij. sed ad istū ff. ñ respōdetur: vñ dic ꝙ qđ habet iurisditionē de legatā gnāliter i aliquo cāu: ꝛ tūc superueniente maiore iteri cessat eius iurisditio ut h ꝛ extra de offi. leg. c. uolētes qui forte hic fuit. Si uero hz iurisditionē ordinariā dic ꝙ quedā certa ñsigni a ꝛ similia minor defert maiori ꝛ nō utitur eo p sēte: ut. l. ff. de offi. pful. ꝛ ibi nō. ꝛ extra de p uil. c. antiqua. v. dominice: sed circa ea que pti nēt ad exercitū iurisditionis nō dz cessare ut p allegatis legibus.

Hec autem actio .actio. Opp. ff. de
l. in onerandis. Vy. soluit ꝙ ro: qr succedit i lo cū cautionis stipulatōis omisse. hoc nō ē ueruz ſplicē. ꝛ tō ē ſpale h pp istō: qr lex ꝓcessit. Si mile hēt ad. l. iul. rep. l. ij.

Pretoris officiū. Op. ō. l. iij. §. fi. ff. ō acq. po. So. ibi logtur i p decreto hic i fo. Alte rius op. de. l. ij. i fi. ꝛ. l. si finita ꝛ. l. si noxali ō si ex nox. ca. aga. So. hic fuit missio ꝫ nō dñm. ꝛ tō prescribit. secus si cōtra dñm ipm: qrefficiet dominus ex fo decreto. Alterius op. ff. co. l. hoc amplius. §. fi. ꝛ. l. sequ. ꝛ. l. si noxali. ō. de noxali. Aduerte tria sūt uerba qñqs fit missi o ex secūdo decreto ꝓtra dñm: ꝛ tunc missus ex fo ōcreto efficitur dñs: ut. l. ij. §. fi. si ex nox. ca. aga. aut fiet missio nō cōtra dñm: ꝛ tūc aut nul li ius hēt i re: ꝛ tūc paratur cā usucapiēdi ut h ꝛ. l. gnāliter ō de noxa. Aut hz ius in re: ꝛ tunc aut ē ius i re seperabili a persona: ꝛ tūc acquiri tur statim ei q ē missus. aut nō ē trāsmissibile: et tūc elicitur: ut. l. si noxali ō de noxa. fz dy. ꝛ bñ qñ facta ē missio respectu illius iuris. secus si el set facta missio tāqꝫ ꝫ dñm: qr tūc paratur cā u sucapiēdi eadē rōe.

Si plures sūt dñi. Cōtra unuz ex pluribus non cauentem fit missio i possessionez. si plures petunt mutꝫ oēs ex primo decreto equaliter ad mittentur. b. d. Opp. de. l. si finita. §. cū aūt ff. eo. So. ibi de fo decreto. hic de missione ex primo. Alterius op. ff. eo. l. pretor. §. in eaz R' actio ex stipulatu uel in factum datur i tñ i qstum ē cōmissa: sed missio i possessionem fit i totum: Sed pone ꝙ equaliter sunt missi seo nō sunt admissi uel sunt expulsi an equaliter agēt. Hu. dicit ꝙ sic. Jo. z py. ꝫ: sed pro rata ꝛ bene unde in fi. glo. ad de hec uera: qr in tñ ageretur actione in factum in qstum ageretur ex cautiōe: ut. l. pretor. §. in eum. ff. eo. sed ex cautione agit ꝙ rata dominij ut. ff. eo. l. ex dāni. §. quotieni el ij. ꝛ. ff. primo hic in fi. ergo cē. dy. Sed con tra predicta vī. ff. de solu. l. in bis. §. si uero ꝛ de ope. li. l. ut ureiurā. §. fi. ubi uidetur ꝙ debet a gi equaliter licet glo. allegat ꝙ concor. sed ad. l. in bis. §. si uero dic ꝙ ibi sūma debiti principa lis erat equalis. ideo equaliter in utraqz cā itel ligitur soluta nec attenditur cōmoditas usuraz qr modicū iteresse i quā cām soluatur: qr ex qua libet est debitum ut ibi nō. Azo. l. ut ureiurā. §. fi. dic ꝙ filij habent iura libertoruz equaliter ut filij nō ut heredes. ꝛ ideo portiones hereditari e non ūspicientur.

Venit ut nonū quam. Ista est bona lex ꝛ expedīa mām huius. l. ff. l. ꝓria. §. fi. cū. l. fe. Si dānū cōtigit añ petita cau tionē dñs nō tenet si oīa que iacēt ꝙ derelicto hēt. b. d. ꝛ ista. l. dz ūtelligi qñ dānum accidit ꝙ pter solā: fec⁹ si culpa dñi ut dicā i. l. fluminum §. preterea. ff. e.

Retor ait damni. Istud educū fit hic cōtra nō admittē tē ꝛ ꝫ cōtumacē. Et dī ꝙ ꝓcurator dz iurare cō tra: ut. l. ij. §. si aūt ō de iura. ca. Hue so. ibi dan tur. una ē ꝙ hic elt ſpale. alia ꝙ ista p illā cor rigitur: ꝛ istā tenet gl. hic i. l. qui bona. §. qui ali eno. ff. eo. dicit ꝙ nō corrigitur: sed ē ſpale l' dic ꝙ hic ſuppletur nec ibi uetatur ꝓcurator iurāz. Op. de. l. uideam⁹ ō ō i liq̄tur. So. h ē iura mētū de credulitate de his plene dicā i. d. §. q a lieno. Op. de. l. si finita. §. ꝙ si tā ꝑor ꝛ. §. si ā te. sol. ibi logt ō missōe ex fo decreto h ex prio. Ubio ad. q. dī h ſb exd. cē. ꝛro põe ꝙ ꝓcu. p duc ꝓcuratorū. dubitaī de reuocatōe mandati an dēat sanisdare de rato ꝛ Ly. format i. l. i. C. ō ꝓcu. i pe. q. bi nos hēm⁹ h pratica ꝙ sacdat ſb hac ꝛdūōe ꝙ fideiussor teneaī si appuerit reuo catū mādatū al' nō. Fac gl. i. l. uulgo ō ō admi. tu. ꝛ dicā. ff. e. l. iter quos. §. alio ꝛ qō ibi dicaz teneaī. Jte fac ad. q. qđ fuit uulnerat dubitaī de morte ꝓcu ult iteruenire ad defēsionē an posset. certe sub hac exceptōe posset admitti nisi apparuerit uuln⁹ nō cē mortale: ut hic. ꝛ. l. qui

vias. ſ. c. fm Ja. de are. Et iſtud ē verū qñ ex eodē ꝓceſſu pōt ſeq; ꝓdēnatio ō mōie. alias ad q̄d cēt neceſſe admittē ib bac exceptōe ſi u deo. Aln aūt ex eodē ꝓceſſu poſſit ſequi ꝓdēnatio dicā. ſ. l. dāni. §. ſabini. Sz op. vi iuſticie ꝓ curatorē repellēdū i dubio u .C. de iur. l. ſi cō iūcta. l. ſi. ſ. ō iur. ℞. nō. i. §. ad crimē. So. illud verū cū ē dubiū an ſequat pena pecuniaria an ꝓſonal' nulla facta mutatōe cāe l' qualitat': ſecus ſi ex nūtiatōe cāe b cōtigit: ꝙr tūc admittē ſub exceptōe ut b ex tex. apparet.

Hoc edictum proſpicit.

Habet hic difficilē tex. b edictū ꝓtinct ad futura dāna nō ad ꝓterita z hz cauſā quaſi noxalē ꝓ dāno ꝓterito actōe i factū l' iterdicto de tollē dis ruderib' ſuccurrēt. h. d. vſq; ad. §. ō his. Legi ꝓ pticulas vſq; ad. §. vñ q̄rit. dī quā ſu it factū illō edictū. Sc̄do quāe ſic ſunt factū. Fa ibi cū. n. do. Ja. ō are. tāgit b vnā. q. pōe q̄ em phiteoticari' vult dimittē emphiteoſi: nō ſoluē pēſionē an poſſit. ō qua per d'y. ſ. tu. i. l. is cum quo z ibi dicam.

Vnde queritur

Si añ̄ḡ. hic ꝓ ſequit' iurisconſultus tractat' qñ dom' mea dānū ꝰdit añ cautōnē petitā z diuidit i duas. ꝓma qñ dīſ dom' ruinoſe petit ut ſibi liceat rudera tolle. fa qñ nihil petit: ſz ab eo petit ut rudēa tollat. fa i. v. qd ſi dñs z iſta ſubdiuidit i duas. i ꝓma nō fuit negligēs nec ipedit' ipediīto neceſſario: ſz ꝓbabili: ꝙr poterat dereliq; ſz nō ſine icōmodo ut. l. nec nō i ꝓn. ō ex q. ca. ma. z b volunt dicē gat' i. l. q̄ tūc forte. fa log' qñ fuit ipedit' ipediīto neceſſario z ꝓbabili. fa icipit l. l. b ampli' z b. ꝓ baſi i. v. deniq; et b fm uerā lec. quā tenet Ja. ō are. ſz gl. aliſ itelligat ut ex ſequēnib' apparebit.

Lecta ſ̄a op. dī b q̄ agit b de dāno ifecto ō ē. ꝓtie. Dic q̄ agit b actōe i factū l' idicto ō rudīb' tollēdi ñ illo: ſ. ℞. aliſ dixi z male ſz Jo. b idictū ñ poſuerit i ſ̄bo. Op. dī b i. q̄ te net rudera tolli' edes. ꝓ derelicto bīe. ſ. ō. e. l. e uenit vbi liberat' ſolū habēdo rudera. ꝓ derelicto. ℞. l. euenit log' qñ dñs dom' ꝰſtructe fuit i negligētia b vo ñ fuit negligēs. Sz ō qr ſi ñ fuit negligēs dz ſibi caueri de dāno ꝓterito z futuro ut. l. b ꝓpoſ'. Hl. dicē q̄ corrigit vl' addit.

Videte dñi iſte gl. nel' aſſerūt qd dicē: qr in. l. ꝓtor i fi. ē dēm iul. z b l. l. b ꝓpoſ' ē dēm iul. z ñ ē viſimile q̄ ſe cōrigat ſtati: loquūt i diuſ caſib' ut dixi i diuiſiōe. Reaſſume g̃ dēa vba ut hēas iſtal. ll. aut dānū dat añ cautōz petitā aut p' cautionē petitā añ eā ꝓſtitā. ꝓ caū diſtin gue aut ille q̄ paſſ' ē dānū negligēs fuit z nulla hz actōz cōtra dñm dom' ruinoſe ſi vlt rudera tātū. ꝓ ſōlicito habē ut. l. euenit ō. e. Sz ſi peterz ipe rudera tūc cogeret ō dāno ꝓterito z futuro caueī ut b. aut nō fuit dñs negligens z tūc aut dñs domus ruinoſe petit ipe ut rudera tollat z tūc nō admittet ad tollēdū niſi de ꝓterito dāno z futuro caueat ut h. §. Aut petit' ab eo z tunc aut iſte dñs ñ fuit ipeditus ipediīto neceſſario z ꝓbabili z tūc dñs domus ruinoſe cogitur ru dera tollere z de dāno ꝓterito z futuro cauere uel ꝓ derelicto bīc ut bic. v. q̄ ſi dominus. aut fuit impeditus iuſto impedimento z neceſſario z tunc cogetur dñs domus ruinoſe rudera tol lere z de damno futuro z ꝓterito cauere uel e des pro derelicto habere ut in ꝓin. l. hoc am plius. aut p' cautionem petitam z ante eam pre ſtitam z tunc dic ut in glo. z dicam. ſ. c. l. ſi fun ta. §. eleganter.

De his autem.

Exportata i fūdū alienū ex vi fluminis nō pōt qs tollē niſi de dāno futuro caueat fm quoſdā iuriſcōſultos z fm quoſdā et ō ꝓterito quorū op. ē va. b. d. Vide gl. q̄ icipit ō dictū ē de dāno z c. ponit ō dictōe aūt q̄ ponit adūlatiue. Circa qō dic qñz ñ ꝓcedit aliq̄d cui adūſet z tūc ponit iceptiue ut. l. i. §. b aūt ō. ti. Nūz ꝓcedit aliq̄d cui pōt aduerſari z tūc aut il lud qō ꝓcedit erat ita generale q̄ poterat ꝓhbē dē illō qō ꝓ hāc dictionē aūt addit z tūc ponit reſtrictiue ſen exceptiue ut. C. de trāſa. l. traligef z qō ibi nō. i gl. ij. aut nō ꝓcedit gen' z tunc aut qō ſequit' p' dictionē aūt hz dūſā zōz z ponit adūſatiue ad facū z ad ius ut b z nō. ſ. i. gl. q̄ i cipit de ifecto. aut hz eāde rōz z ponit correcti ue ut b i. v. idē nerati' fm lec. quā tenem'. Et b de dictōe aūt. Simile habes i. l. ij. ō neqs eum q̄ in ius uo. z. l. ſz ſi. l. i ꝓn. ō de peti. here.

Op. de. v. idē nerati' fm lec. quā tenem' ad oēs alios iuriſcōſultos. hic ſūt opi. Hi. ꝓma te net opi. iſtor ū q̄ nerati' loquit i caſu ſuo z alij loquūt i cāu cozū z̄. §. idē nerati' ē rō: q̄ ē go iputer i dño nauis z b tenet gl. quā lege ſup. dic tōe aūt z dy. z Ja. de are. tūt q̄ nerati' corrigat: z nō ē rō q̄ fuerat i culpa dñi: ſz vi fluminis et ſic nerati' log' i eo caſu quo dñs nō poſſit ꝓui d. ē z corrigit alios. nā cū nec actor nec reo poſ ſit culpa ꝓputari ſūt i part cā g̃ melior ē poſſio cōuēt ut. l. ſi fuū. §. ſeḡ. ſ. de vbo. ob. fm dy.

Nuero qd ē iteradictū qō hui' dāt. Dicunt q̄dā de dāno ifecto quod ē falſū: qr ñ ē idictū vñ illa gl. q̄ icipit de dāno ē falſa. Dic g̃ q̄ iter dictū ne ms fiat ei ut dī i ſequēti gl. z patz i tex.

Nuero qd ſi dñs rei exportate nil dicē. dic ſi loc' a quo res elapſe ſūt erat vitio' ita q̄ re inte gra potuiſſz peti cautio ut. ſ. c. l. fluminū. §. idē ſenī' z. §. apud iul. tūc diſtigue ut ō ꝓximo. §. Aliās certū ē q̄ a tali dño nil poſſet peti ut ō ꝓ xio. §. ibi re integra z c. Ite. §. inuit ad. q. dos nicāt itrauit i fūdū tuū an poſſis ītnei donec uten' emēdet dānū z vī q̄ ſic ut h z. l. rō de in cen. rui. nau. Cōtra ē. l. quit' ad. l. acqui. Ista riſio nihil valet q̄r lex quit' dicē q̄ nō ſcludit. ſ. ut ſuū: ſz donec ſibi caueat. Tuū ñ ē q̄ nō ſeri neat fm Ja. de ra. Sz Hl. dicē q̄ non poſſum includere. nec ob. hec. l. quia hic non habeo ali am actionem contra dominū z rui. uel dñs tre

iō p retentionē mihi ꝓsulit. ibi hēo aliā actionē .s. actionē de pastu pecoris ut. l. agl. ut. l. q ꝑuā dar̄ ꝫ de pſcup. v. b nō vi ſufficiēs rūſio. nā ꝫ. ꝑr. hēo actōes ꝛ ēt poſſū mihi ꝓsulere p retētio nē: ut. l. ꝑtor. §. ſi. ꝫ e. Quare dic q ibi ſec⁹. ideo q: magis ē periculū i retentione alterius q̄ i alijs rebus: qr facilius pereūt ut ibi patet.

Quesitū ē ſi ſolū. Supficiar⁹ te net ſatisdar̄ do min⁹ vo rept omittere. h. d. iſte. §. ꝛ ut itelligam⁹ iſtū. §. itelligam⁹. §. t. i. l. q bōa.

Siue autem corpus. Quicū q̄ habz ius i re ſufficē q ꝓmittat de damno iſecto nuda cautōe. h. d. Et op. ad. §. q̄ſtū de. §. ſiue. Rog. gl. ſoluit i. d. §. i. ꝛ dicit diſtīgue tē. ꝛ recta dēm ſuū. ſed iſta uerba ro. fūt falſa pp duo. ꝑ: qr dicit q ſupficiar⁹ hēt ꝓſonalē fructuē q̄ nō ē ue rū cū hēat utile dñium: ut. l. i. ꝛ. ij. ſi ag. uec. uel ꝑhiteo. pe. ꝛ. l. i. §. i. ſ ē de ſupſi. g̃ ſua res ſibi ñ ſeruit. Itē dicit male i creditore p. l. creditori ſ̄ de ope. no. nū. ubi pōt nūtiare. ſol. g̃ lecūdū q dr̄ i boc. §. q̄ſtū q q̄ſq; qs ꝓuenit noīe ſuo: ꝛ tūc logtur. §. ſiue aūt corpus. q̄ſq; qs ꝓuenitur noīe alieno. ſ. dñi cui⁹, pcura. dr̄ ſupficiar⁹ ut ꝑ ꝛ dixi ſ̄ ti. t. l. i. ſi. ꝛ tūc logtur. §. q̄ſtū ſm dy. ſūmā iſtius materie ponā. ſ. c. l. dāno iſecti ſtip. ptinet. Quero quis ualet mitti i poſſeſſionē pp ꝓtumaciā ſupſi. i edes totas an poſſit ꝛ dic q ſic ex prīo decreto. ex 2ᵒ nō: niſi ꝑ iuris ꝓtumacia. ꝛ idē i ſilib⁹ hñtib⁹ ius i re fm gl. q̄ tene menti ad id quod dicam. ſ. l. pxima et tenemēti glo. ꝛ uide eaz ꝛ icipit ex ꝑ decreto. uide gl. i. §. ſiue q̄ icipit imo ſaltdat i ſi. ubi pōtur rō quā pōit dy. i. l. de pupillo. §. inpoſitiam ſ̄ ti. i. ꝛ di xi i. l. i. i ſi. t. l. qui utā ſ̄ ti. i. ꝛ facit gl. i. l. ſed an uic ſ̄ de pigno.

Celſus quoq; Iſte. §. ē difficilis ꝛ dubitatur i duas. ꝑ q̄s dēat cauere de re cui⁹ uſufruct⁹ ē alteri⁹. 2ᵒ q̄ ſit, puideat ℈ uſufructuariū cōtumacē. fa ibi q ſi i poſſeſſ. Itē fa dicidit i duas. ꝑ q̄ miſſui ℈ fructuariū ꝑetrat ℈ decretū. ſo q̄ pp ꝓtumaci am fructuarij trāſit ad dñm ꝛ facit ſibi caueri. et q̄rit q̄s dño ℈ fructuariū ſuccurīt. fa ibi idē ait Itē adde ad tex. ibi, phibebit. ſbaudi ex fo de creto ℈ tertū uterpōito. Trāſeam⁹ ad. l. ſe. ꝛ ibi declarem⁹ materiam.

Ne quis alienus. Prīo pōit qd dēat fieri, ꝑhetario ul fructuario nō ca uēte. Secdo q̄ſter ſuccurrit, ꝑhetario cauēti ℈ uſufructuariū. Tertio qualit uſufructuario ℈ ꝑhetariū fa ibi ſed niſi. tertia ibi ſ̄ ſi fructuar⁹.

Op. ſ. e. l. q bōa. §. i. So. ſ̄. ꝑr. ſcdz gl. Ul ter⁹ op. de. l. bacten⁹ ſ̄ de uſufruc. So. dic glo. bic q̄ſ erat modica ipēſa. ru dic q ſp refectō ſeu onus refectōis ptinet ad fructuariū ut hic ꝛ. ſ. c. Liter fruc. ꝛ. l. dāni. §. ei. cui⁹. ꝛ dicā. ſ. de publi. l. cotē. §. q maxios. Secd cui⁹ ipēſa diſtīgue: ut d. l. bacten⁹. Itē op. i. l. q̄uis l. v. ſ̄ nisi ad ſi. de l. ħ aplius. So. i. §. celſus fuit fructuar⁹ princi palit reg̃lit⁹ ꝛ ſibi ꝓmiſſa cuſtodia ꝛ nolunt ſatisdare pp q̄ dñs ē coact⁹ ſatisdare: iō tūc ꝓuaꝫ a dño uti fruit: ſ̄ i. v. ſed niſi fuit ꝛpellat⁹ ipe ꝑetar⁹ fructuarius nō. iō nō ꝓuat ꝑtē utēdi niſi ſit i mora cauēdi, pprietario de ꝑſerendo ſi bi, p rata uſufr. Ulteri⁹ op. i. l. q̄uis i. v. miſi de. v. ſ̄ ſi fructuar⁹. R̄ aliud i fructuario aliō i, pprietario: qr fructuari ē pcāz i rē ſuā ꝛ tota cuſtodia ē ſibi ꝓmiſſa: ut. l. i. i ſi. ꝛ. §. cauē ſ̄ uſu fruc. quēadmodū caue. ꝛ iō uſufructuari⁹ cauen do facat qō debuit nō agit ut i priuſ aliqd ꝑtet ut hic ꝛ. ſ. c. l. ſi, pprietari⁹ licut dicimus i ſtoeuſ ſore: ſed dñs ſi ipe ſatisdedit fec̄ id qō icūbit fru ctuario. iō ſtati agit ℈ cū ut ſibi caueat de ꝑſerē do ſic dicim⁹ i geſtoī i. l. ſi q̄ mādato ō neg. ge. ꝛ qō ibi nō. ꝛ iſtud uolut ibi ſētire Ja. de are. ꝛ l. ij. ꝛ ibi nō. c. ti. Op. de. l. repeti i ſi. ſ̄ q. mo. uſu. amit. So. ꝑs dom⁹ erat deſtructa nō tota: ſ̄ nō credo q aliqo facē ad fēm ſiue ſit deſtructa tota ſiue ꝑs: ut. ſ. e. l. ſi, pprietarius ibi ſolū reti nebit tē. Iſtud ei repetit a dño actōe i factū uel utili mādati: ut d. cēſ. ſ. e. l. dāni. §. ci cui⁹ ꝛ i. l. cū ad quē. C. de uſufr. nō ꝓfeſſoria: ꝛ iō nil ad fēm ſi uſufru. ſit eſtimat⁹. Et ut liḡat iſta mā ꝺ ve ad duo vba. aut iterpellat⁹ ꝑ cautōe dño ꝛ fruc tuari⁹: ꝛ tē q̄ ℈ ſuo iure liberat⁹ cauēdo. ꝛ ℈ ñ cautē fit miſſio, pcuratōis ſui ñ cauēt: ut. l. ſi ſ̄ nuta. §. ſi de uectigalib⁹. ſ. e. ti. ꝛ. l. q bōa. §. i. aut iterpellat uſufructuari⁹ tūñ nō, pfeſſoria: ꝛ tunc aut ē ꝓtumac: ꝛ tūc primū decretū iterponet mit tēdo ſ̄ poſſeſſionē totaz eoīū: ut ℈. §. q̄ſtū ꝛ hac l. q̄uis i ꝑ. l. Si uero poſt primū decretū ſi ca uet ꝛ tūc actor petet ut ℈ fructuariū ueniat⁹ ad ſe cūdū decretū ꝛ ꝓuabit tūñ utifrui: ut. §. celſus. ij. añso iure dñi ſaluo manēte ut. ſ. e. l. ſi ſtnta. §. ſi de uectigalib⁹. aut ꝑ ꝓtumaciā fructuarij deue nit ad dñm: ꝛ tē dñs cauēs ꝓuabit uſufructuari um n iuſ utēdi trucōi: ut. §. cel⁹ ſi ſi. aut fructuar⁹ fuit obediēs: ꝛ tē ipetit a dño: demū cū ꝑſtitit ꝑ rata ſibi ꝛtigēt: ut. l. q̄uis i ſi. ꝛ. l. ſi, pctar⁹. ſi vo fuit ſol⁹ itpellat⁹ dñs ſi fuit ꝓuar. ꝑ ꝑ decreto fiet miſſio ex ꝑ decreto ſolū reſpectu tanꝰ dñi effectualr. rō ē qr uſufructuari⁹ ē pcāz dñi. dñs vo ñ ē, pcurator uſufructuarij: ut. ſ. e. l. coꝫ ꝛ. l. ſi ſtnta. §. i. de uectigalib⁹. Jdē i ſcdo decreto. Si vo petit pp negligētā dñi reuertit ℈ fructuariū: tūc credo q fructuarius nil poſſit peie: nili cum aliquid preſtiterit ut hic i ſi. ꝛ. l. ſi, pprietarius. rō qr ad eū ꝑ loco hoc onus pertinebat: ſ̄ ſec⁹ ecōtra ſi, pptez negligētā fructuarij deueniatur ad dominum ut ſ̄ dixi. Et predicta ſunt de mente Ja. de are. Item ubicunq; dixi propter contumaciam fructuarij fieri immiſſionem tota liam edium. Intelligo ſi fuit interpellatus ſuo nomine ꝛ, pcuratorio nomine dñi: ut. l. i. in ſi. ſ̄ ti. i. Secus ſi uſufructuarius tūñ: qr tunc ſibi tā tum preiudicaret. ſed ſi interpellaretur ut domi nus tūñ cū nō eſſet dixi in. l. pretor i prin. ff. eo.

Hāc praticem' ista mām t p ḡro q̄ erit forma iterponēdi fm decretū ℨ fructuariū ter. vī dicēs b q̄ phibeat vti frui. Ego dicā i. §. si de vectiga lib'. Scdo ḡro si fructuari' nō vult reficere q̄ iter dño ℨ eū succurrat. ꝛ dño pōt phibē vti frui ꝓpria auctoritate dōec reficiat ut b. Item pōt officio iudicis cū ꝓpelle ad refectionē ut. l. hacten' ō de vsufruc. t. l. itē si fūdi circa fin.

Tertio ḡro qñ ℨ dñm deuenit ꝑ fructuarij ꝓtumacia dño pōt vsufructuariū ꝑuare iure utēdi q̄ lic b fict. ꝛ ista cautio q̄ pstat a dño habet vi si decreti ℨ fructuariū : t ió dico q̄ fructuarius cū dño itpellat dēt regri sic ꝺz regri i fo decreto ut dicā i. l. si finita. §. iul. sz si fructuari' ñ regreret tūc posset dño ipedire: sz fructuari' ea uēdo recuperet vsufruc. tāḡ fo decreto si itposito. Quarto ḡro i. sz nisi ubi dño denegat vsufructuario vsufruct' petitionē effectualit t irrenocabiliter usufruct' petitio q̄lit fiet. ꝛ cū nulla mora vsufructuarij ꝓcesserit debz dñs agē ℨ eū t facere itponi ꝑmū decretū domū p secūdū denegabit effectualit t irrenocabiliter vsufruct' petitio ut colligit hic t. ſ. e. l. si ꝓprietari' t dicā ſ. ꝓria. q.

Quito ḡro. dz hic i fi. q̄ ad fructuariū trāsfert ius dominij qualit fiet. ꝛ itpo sito p decreto t postea fo ut. ſ. e. l. si ꝓprietarius t gl. hic expresse dic. Forma aūt ista' ꝑmi t scdi decreti dicit i. d. §. si de vectigalib'. Ultimo ex hac. l. collige tria. Prio q̄ �

pēdēte ꝓcessu ℨ vnū nō possū agē ℨ aliū ut. l. quotiēs. §. si creditor ō de pecul. t dicā ſ. de duo. reis. l. i. Tū b ē itelligēdū eo defēdēte: sec' si ē ꝓtumax ut hic t forte b voluit dicere auc. hoc ita. C. de duo. rei. q̄ altero absēte pōt agi ℨ alterū itelligo absente a iudicio ut b vel a ciuitate ut dixi ō. co. l. iuj. §. ꝓtor. Joē dico de. l. ubi acceptū. ō. de in dic. q̄ si icepi agē ℨ te i vno iudicio tu fuisti cōtumax q̄ iterū possū icipere cām i alio iudicio q̄ ex illo iudicio ubi es ꝓtumax nō pōt mihi a liq̄ opponi ut b: t q̄ ipectu ꝓtumad ultō edic tū habeā ꝑ circūductū ut ē de iudi. l. t post edic tū t cēt iniqnū ꝓtumaciā suā sibi ꝑdesse ut. l. e utdēt ō d exc. rei iudi. Adeo dico b q̄ si uell sz ꝑpellēt corā ꝑmo iudice t reficere expēsas t sati dare de defēdēdo nō dz audiri t sic nō possit in uno actore purgāt moā ex q̄. iudicē semel cō tēpsit ut ō de arbi. l. litigatores i fin. t idē dico si icepi cāz corā vno iudice q negligit mihi facē iusticiā possū adire supiorē t ipetrare aliū ut in auc. ut diffi. iudi. p totū t ex de resti. spoli. c. ex ꝓpōe t qđ ibi nō. p Jnn. i ꝑma gl. pua. ℨ vo ꝓsuevit dubitari an sufficē. pcurator citari ꝑma vice. Et pe. vī dicē q̄ nō ut nō. p Ly. C. de procura. l. cū q res t sz ipe nō allegat aliq̄d tū pōt ꝑbari: q̄r ꝑcurator citat' i ſbidiū ut. l. iiij. §. ꝑtor ō. co. t ex de do. t ꝓtu. c. cāz: sz b vī ℨ. l. ista vbi ꝑma vice citat fructuari' suo t ꝑcuratōio nomie: sz stati dicā. ℨ ꝓsuevit dubitari an ex ꝓtumacia ꝑcurator' possz puēiri ad ꝑmū decretū ℨ dsz. t gdā q̄ sic ut. l. cū q. C. ō ꝑcur. t ibi p Ly. t de dig. l. quotiēs. li. xij. t ex ut lite nō ꝓtest. c. i. Alij ℨ. Sz certe b ē mirabil' cal' q̄ ex ꝓtumacia ꝑcurator' pōt puēniri ad primū decretū nō ad fm decretū ℨ dñm ut b t q̄ nō. ō. prio. §. q̄ situ. nā fructuari' ē ꝑcurator dñi ut. l. i. i fi. ō. ut. i. t b ꝑcuratōio noīe dñi ꝓcēit ut dixi. t b forte uoluit dicē pe. q̄ ꝑ citād' ē dñs. ſ. q̄r aliq̄n non pōt puēniri ad fz decretū ℨ eū l'ao id q̄ faciat plenū ꝓiudiciū ad q̄ faē q̄ nō. de do. t cōtu. c. cām. Nec obstat q̄ dr q̄ i subsidiū citat' ꝑcurator: q̄r illud ē iductū i fauorē actoris ut suffi ciat ꝑcurator citari t sic i ei' lectionē nō dz retor q̄ri. Pōt g. a. ꝑcurator ītipē q̄ ad primū decretū ut b ꝑz. Sz an sufficiat ꝓtumacia tutor' ꝛ. q̄. sic quo ad ꝑmū decretū ñ q̄ ad fm ut. l. apud iulianū. §. i. ex q. cau. i pos. ea. faē. d. l. cū q ref. C. de. pcu. fallit i cā dāni ītecti. ſ. e. l. si finita. §. si tō te. Itē i cā libertat' ut i. l. neq; iſātes de fidei. libez. Quid i ꝓtumacia curatoris ꝛ. q̄. i curatore furiosi idē q̄d i tutore ut. l. fulcini'. §. adeo. ſ. ex qui. ca. i pos. ea. t. d. l. neq; iſantes. i curatoī adulti suffic quo ad fm decretum ut. l. si minor ō de bo. auc. iudi. po. Quid in contumacia gestor' : glo. vī dicere q̄ sufficit in. d. l. cum qui res: sz non est verum ut. l. cum ꝑcura. i fi. ō t. t. t. l. i' operis ō de ꝑcurato. t q̄d dī in. d. l. cum itelligit de citatōe q̄ fit post ꝓtumaciā dñi: q̄r re quirūt amici ut. l. b aūt. §. i. q. ex cau. i pos. ea. Ul' ibi gl. male loquitur. Ita facit an fructuari' possit puēniri ꝑ iuribus rei dicā. ſ. t. i. l. apud trebatiū in fine.

q **AJid de creditore.** Creditor tenet satisdare sibi recte qui caueri postulat. b. d. Queso q̄d de bone fi dei possessione. videbitis. ſ. l. qui bona. §. z sup ficia: nū sz gl. hic aliq̄alit tāḡt.

b **Js qui pignori.** Op. ſi. eo. l si finita. §. tē qualit. b fūt due opi. vna azo. alia bu. que ē vera. ꝛ. aut tu loq̄ris añ pte scriptōem cōpletā t tūc ē vera opi. azo. aut post pscriptionē cōpletā t tūc ē vera opi. bu.

q **AJi bonafide.** Possessor bone fidei cauet nō satisdat. b. d. b. d. ō. e. l. hoc amplius. §. quesitus.

Sine.

Cum inter. Si pñs status rei tendit ad aliud ispicit q̄d euenire pōt. b. d. t de isto casu vtū debeat inspici q̄d euenire pōt dicam in. l. itē stipulantem. §. sacram. ſ. de vbo. ob.

Dī hic q̄ conuenit dño eoium icolumium t ē. quero ad q̄d ꝓuenit. Tres ñsiones sunt in glo. ꝑma est bona alie male et recita primam. Alia est q̄ dicit conuenit. i. contra cum excipitur t tene menti istam expositionem t allegat. l. tale pactum ō de pactis nihil facit. Sed facit. l. apud celsum. §. aduerlari'. ſ. de doli excep. t ista non est bona: q̄r ñ cōgruit

lfe. Tertia lec. nō ē bona: qr culpa i nō faciendo nō facē locū. l. acquili. ut. l. si cui⁹. §. denīq; ē de usufru. hic autem fuit i culpa i nō faciēdo .s. i nō petēdo. Ultia gl. signat argumta ptra ria z nō ſoluit. z uide gl. ibi ſiqūo ſubaudi fm dy. ſz ibi i illis nō depzehēdit culpa: qr nō potuit puidere: iō denegat actio hic ſecus. iō concedit: ut nō. i. d. l. iquilino: ſed cōtra hāc ſo. eſt lex ide iurſ. §. i. z. ij. ad. l. acqui. ſed ibi precelſit culpa aſſumēdo officiū ad qō ſcit uel ſcire debz ſe iutilem.

Qui dāni ifecti. Ubi dānū timeē de re ad rez petit cautio dāni ifecti. ſecē ſi de re ad perſonā. b. d.

Op. z vī q cognitio requirat: ut. ſ. e. l. §. ſi. cū. l. ſe. ſolu. due ſūt una ē an caueat z iſtud in ſpectis uerbis edicti nō bz cognitionē: niſi ptōi remittet cui⁹ offiū ē i quē dē caueat. z tūc bz locū. §. ſi. cū. l. ſe. Op. de. l. denūtiam⁹. C. de his qui ad ecc. cōſu. Breuit ſume quatuor cāus. et ſūt ucība gui. de cu. i. l. ulicitas. §. ne potēriorē ē de offi. preſi. Q̄ñq timet dānū de re ad rē: et tūc iterponit cautio ut i toto iſto ti. Q̄ñq de p ſona ad pſonā z tūc idē: ut. l denuntiam⁹. C. de his qui ad eccl. cōſu. Q̄ñq timet dānum de re ad pſonā: z tūc nō preſtatur ut hic: ſz officio iudicis pōt cogi ut reficiat: ut. l. curatoris. ſ. e. l. p ſcs de of. pſi. Q̄ñz timetur de perſona ad rē et tē iterponit: ut. l. ſi fideiuſſor i ſi. ē q ſatiſda. co. z. l. ſpatores. ſ. de ap. z de eroga. mil. annone. l. ulti. circa prin. l. ii. xij. de illa cauſ. de perſona ad pſonā nō. i ſpec. de pig. §. ſequi. v. quid ſi ti meo tāgā aliquid. ſ. pxi. §. ſi quis iuſ z. ſ. q. re. act. nō da. l. i. §. onerāde.

De illo q̄ritur. Hoc auxiliū eſt extra ordiariū iō ceſſat ubi bz locū ordiāiū. b. d. Op. ē px. §. ſol. a uicinis pōt ut ī ꝺnio. a dāno ſi ut h. Ulterius op. ſ. e. l. dāni. §. ei cui⁹. So. ꝑ alios ſuos edibus pōt ꝑ his ī q̄bus habitat nō pōt. Op. de. §. ū qs op⁹. ſ. e. So. ut ibi dicē⁹. Ultio q̄ro ut i glo. z diſtigue ut ex pdictō colligit z facit ad. q. ō ea q̄ nupſit ultio iopi: ut nō poſſet repetere dotē ꝑpter inopiam dic ut dixi in. l. ſi conſtante i ſn ci. ē ſolu. ma.

Si qs iuxta. Iſte §. bz unū cāum q̄modo ei q ſui culpa dānū timet h cautio nō pſtat. h. d. nō. §. Pone p cuſſi aliquē poſtea timeo ne me offēdat: uolo ut mihi caueat an poſſū z: vī q nō: qr mea culpa timeo p iſtū. §. Finaliter cogitaui q̄ poſſet peti cautio: qr hic loquitur de piculo rei ad rē ſecus de pſona ad pſonā ubi mai⁹ ē piculū z vī cāus i. l. pūti. §. pe. de his q ad eccl. pſu. z i corpore i auc de mā. prin. §. neq; autem. z. §. ſe. col. iij.

Op. z vī q licite poſſiz pmittere ut edificet iuxta meū: ut. l. iuriſgen. §. ſi pacīcar ē de pac. z ſi permitto q̄ edificetur z ſic nō poſſum opus nouum nūtiare nō ꝑ hoc uideor permittere ut uicioſū edificiū faciat ar. ē. de ſeruī. ur. ꝑdi. l. ſi domus z. ſ. pr. §. ſi quis op⁹. R̄ h fiebat edificiū ꝺ utilitatē publicā: ut. l. meuia. C. de ædifi. ꝑua. z ſic ñ pōt licite pmitti ut. d. §. ſi pacīcar. al' op. eēt uera. Uenio ad gl. z q̄ro utrū poſſit petēt ut deſtruat opus factū. dic ut. l. ſabin⁹. diſtigue. aut ꝓſēti expreſſe z nō ago ad ꝺmolitionē neq; ad iterē: ut. l. ſabin⁹. aut ꝓſēti tacite z ago ad demolitionē nō ad iterē ut ſo riſſo dēc. l. ſabin⁹. aut nō ꝓſēti aliquo mō z tūc ad demolitionem z iterē ago: ut. l. ſabin⁹ i fi. Sz ꝑdicta ſūt uera q̄n q̄ ꝓſēnt edificāti ꝺ, ꝑpā utilitatē z ita ītelligitur. ſ. n. i. l. labeo: ſz ſi h erat ꝺ publicā utilitatez ut i cāu nāo: tūc ipe idē petet ēt demolitōez, ꝓſe quēdo publicū iterē: ut nō. in. d. §. ſi pacīcar et qō dixi ꝺ n. i. l. ꝑtor. §. hoc iterdictū cōpetit.

Et ſuperficiariū. Nō. q dicit ho die cōſtat. nā. l. ſēp logē. ut. C. de here. l. arriani ibi ſemp uirtꝰ obſeruāta zc. z ſic q̄ſcq; iſta. l. legit ō illo hodie ītelligitur dicā. ſ. de mu. z hono. l. ut gradatiz §. ſz z ſi. v. ſz ei q bona. Op. ē. co. l. q ō credi tore i ſi. So. iſta ē opi. mar. ibi reprobata. alij dicūt q hic de rigore ibi de eqtate. alia ē aut bo nefidei poſſeſſor petit cauei a dāno aut ab extraneo zc. z ꝑbaē ꝑ. l. pe. ē de publi. Ja. de are. ni tē rephēdere iſtā gl. q̄r publiciana ītētatur. ꝑ ea dē domo hic, ꝑ alia: ſz certe imo, ꝑ eadē re agitur. h ē, ꝑ dāno q̄ i ea timet, ꝑ alia z ueri dñi. Ad h op. q̄r celeritatē id edictū deiderat. iō ñ pōt referri q̄ dñij. ar. l. iij. §. ibidem ē ad exhibē. ſz credo ſi bz altiorē idaginē q̄ dñuz: z tunc ſub exceptōe ac ſi ē dñs. al' nō ſatiſdabit ar. l. q uīā. ſ. e. z. l. pretor i ꝑn. ē. e. q̄ intellige ſi ēptor mul⁹ fuit i poſſeſſionē: ut nō. i. d. l. q ō creditōe.

Si qs. opus. Hoc remediū ñ tollit ꝑ aliud auxiliuz extraordiariū uel ēt ordiariū q̄ ꝑpetat ad diſia. b. d. Op. ē. e. §. de illo. So. hic ſūt duo extraordia q̄ unū nō tollitur ꝑ aliud: ut. l. q̄ēadmo. §. magiſt⁹ ē ad. l. acqui. Pretez ea lz eēnt ābo ordiaria: tū ꝑpetit ad diuerſa z hoc uoluit dicere Roſ. ꝑ alia uerba utraq; ſo. uera ē. Op. de. §. de illo q̄ nō ꝑcurrat illud cū ordiario: ſed hic i tex. ponit de ꝓſeſſoria q̄ ē ordiaria g̃ zc. So. aut ꝑ ordiariū ē mihi ſatiſ ſolutū: tūc nō ꝑcurrit aut nō pōt ee mihi ſatis cōſultū z tūc ꝑcurrit. z iſta ſo. ponitur hic i tex. multū notabilē ſi bene aduertatur. Sed op. nōne cōſeſſoria ꝑpetit ad iterē: ut. l. loci corpus. §. i cōſeſſoria ē ſi ſeruiuen. z iterdictū q̄ ui aut dā ad iteresse ergo zc. So. ꝓſeſſoria datur ad interesse itrinſecū. ſ. ſeruꝰ hic uero ad itereſſe extrinſecū. z iō agitur iſto re medio h dicat Ja. de are. z Bl. diſtingue plene ut. l. i. puiciali ē ti. i.

Si qſ q; ſibi. Et ꝺ quē facta ē miſſio i poſſeſſionem tanq̄ ꝑtra non cauentem hec cautio ipſarum ediū. nō mine nō preſtatur h. d. Op. de. l. dāni. §. ſi uicinas. So. aliaruz nomie pōt poſtulare cautionē: ſed nōie illaruz in quas eſt facta miſſio nō

hēt gl. q̄ dic̄ ex p̄. ꝛ ho decreto ē missus ꝛ facit p ea iste tex. ſz ꝫ cā fac̄. l. poſtq̄. ℌ ipatō i ſi. ℌ. ū ut le. no. ca. ubi debz mihi cauere ille q ē missus l poſſeſſiōz ℌ me illarū ediū nomie ꝛ iſtud ℌriū ē i. l. i. i ſi. C. vti poſſi. Et idūc illā p vna pte ad .q. ꝛ hāc p alia et nō ſoluit. Dic iſta cautio dā ni iſecti ē quodda auxiliū ex̄ordiariū iō ñ hz locū ubi aliud ordiariū hēret locū l'hūit aliā actō nē: ſz ſui culpa amiſit ꝛ tūc hic logt' ut ū. c. ℌ. de illo ſz. l. poſtquā nō ē remediū ex̄ordinariū: ſz ſit ex ſ̄cipto ℌncipis l' ſucceſſit i locū actōis ex teſtō. illud officiū iudic̄ de q̄ iudicādū ē. put de actōe ordiaria ut vidiſti i. l. i. puīnali. ℌ. i. ū de ope. no. nū. Vl' oic p ibi ille ℌ quē fca ē miſſio nō petit ſibi caueri. Sz adv̄ſarius ñ mittī i poſſeſſiōz niſi caueat: vñ ibi ſola cōmuacia nō ſuffic̄ ad trāſlatōz poſſeſſiōis: ſz regrit q̄ actor caueat añq̄ mittat hic ſecus ꝛ h fac̄. Si pet̄a me cautionē de nō offēdēdo ꝛ ego peto a te ni ſi mihi caueat nō caucbo tibi ut hic: quod ē verū niſi ex vna pte eēt iuſtus timō ex alia vanus. tunc. n. ñ eēt cauēdum ut ō ſi cui pluſq̄ p. l. fal. l. hoc autē i ℌn.

Siquis ſtipulatus. Qui petit ſibi caueri debet iterum iurāt de calūnia: ly p̄. iurauerit in alia iſtātia q̄ apparet finita. h. d. Pōt iduci ad teſtes q ſterrogati q̄ die dixerunt ſe nō recordari ꝛ tunc nō ſiue ex iteruallo i alia iſtantia ſiue in ꝓtinenti añq̄ recederet ab examinatione.

Op. de. l. nā ꝛ poſtea. ℌ. i. ū ō iureiurā. So. ut i gl. Dy. dic̄ q̄ nulla dña ē ſiue iureī de vita te ſiue de calūnia. nā i vtroq; ſ cā ē mutata dēt iterū iurare ꝛ all'. l. quotiēs. ℌ. ſi. ū de noxa. ꝛ h mō debz itelligi. l. nā ꝛ poſtea i ℌrum allegata. Vñ gl. dic̄ q̄ dēt iterū iurare. i iuramēto calumnie eo ipo q̄ ꝑma iſtātia ē finita ꝑſumit mutata cā: ſz i iuramēto vitaē nō dī mutata cā niſi ꝓbetur: ꝛ iō nō iurat ut. l. ſi a te i ℌn. ff. de excep. rei iudi. ꝛ. l. q iurasse. ℌ. i. ꝛ ibi gl. ū de iureiurā.

Oppo. i auc. iſtō. C. de iurī. ca. gl. dic̄ q̄ cor rigit. Glo. nō dic̄ bñ quātū ad iſtū. ℌ. qr ibi loquit i iuramēto q̄ ō ꝑſtat vniſſalit ꝛ de futuro h de iuramēto ꝑſtito ō ꝑſti. l' aliꝫ: iō h iterū iurat qr iſtātia ē finita: ſz ſi eadē eēt iſtātia tūc iterum nō eēt iurādū niſi aliqd apparēt iudici q̄ mutatione animi facēt ꝑſūere: qr h tātū de ꝑſti iurat ꝛ magis ad ꝓbationē q̄ ad ordinē iudicij ut dicā. ℌ. ꝑti. ℌ. Per h ꝓz an i cā appellatōis ꝺbu erat iurari de calūnia ꝛ gl. dicit q̄ ſic. Idē nō. de iura. calū. l. ij. C. i ℌn. gl. ſup vbo mouiſſe et bñ ꝛ ē cal' bodie de iura. ca. c. ij. li. vi. Et ꝓicta faciūt an ſup actōe cumulata ſit iterū iurādū de calūnia de q̄. C. de iura. ca. l. ij. i ℌn. ꝛ de eōē. l. edita actio: ꝛ dic ut ibi p gl. ꝛ doc. Vltimo gl. ſignat ℌria ꝛ ñ ſoluit ꝛ icipit ſic; q̄ i ſi. Jbi. ℌ. i ꝑſona dic bñ ꝑſumit i futurū ut ibi tñ pōt mutari ut h: iō iurat maxīe cū tale iuramētū modicū ledat partē iurātē.

Si alieno. Qui alieno nomīe petit cauēri debet iurare de calūnia niſi is c' noīe petit iurare nō deberet. boc. d.

Op. de. l. ij. ℌ. ſine aūt affuerit. C. de iura. calū. Dicūt q̄dā h i tutore ꝛ curatore. nō eſt vā ut gl. dic̄. Alij dicūt h i ꝓcuratore i rem ſuam. Nō ē vera eadē rōe. Alij q̄ h ſatiſfaciēdo erat. h re ꝓbat ū de ꝓcur. l. nō ſolū i ℌn. Alij q̄ ſpeciale ē h qr nō i forma iudicij ꝑſtat ꝛ h tenet gl. Aduerte. Si gl. h voluerit dicē q̄ iuramētū iſtud ñ ꝑſtat i iudicio: ſz ex̄. put vī itelligēi gl. i dō. ℌ. ſiue aūt affuerit ꝛ Ly. ibi male diceret: qr i hac cā dat libell' ut ū. e. l. iij. ℌ. quotiēs ꝛ his ꝓteſtat ut. ℌ. h aūt iudiciū ꝛ ibi dixi ꝛ ꝓbat i. l. de pupillo. ℌ. q opus ē. ti. i. ꝛ ibi nō. nec puto. Jo. ꝛ pytāte auctoritaꝫ ſic itellexiſſe: ſz pōt ſane itelligi q̄ .l. ℌria logt' de iuramēto ca. qō ē de ordic ꝛ forma iudicij h vero de iuramēto ca. qō ꝑſtat ad ꝓbatoz iurī petēt ut ū. e. l. ℌ. q dān: nō ut forma l'ſolēnitas iudicij: ſz ꝓbatio ꝛ ita voluit itelligē Jo. ꝛ py. ꝛ ē ipa veritas. nō tamē credo q̄ h ſit ſpeciale: ſz idē vbicūq; tale iuramētū ad ꝓbatiō nē ꝑſtaret ut. ū ad exbi. l. theſaurus: ꝛ i iuramēto calūnie qō ꝑſtat ꝓ ꝓbatōe q̄ñ it' ponit ꝑmū decretū ut nō. iauc. ō exbi. ℌ. ſi vero gdā ꝛ dicem' ℌ. ti. i. l. ſi tnita. ℌ. Julian'. alij dicūt q̄ h cōrigitur qō ñ placz. Secūdo op. de. l. marcell' ſo. ut i gl. Tertio op. de. l. videam' ū de l iuſ. ſo. ut i gl. Quarto ꝛ gnto op. ut. i vltima gl. ꝛ vic ut i ea babes Nūc examinem' mām p q. ꝛ i hac gl. hēs mētōz ō q̄tuor iuramēt. Primū ē iuramētū calūnie qō ē de ſolēnitate ꝛ forma iudicij. Secūdū ē iuramētū calūnie ad ꝓbationē ꝛ ita loquitur hic. Tertium iuramentum eſt veritaꝫ ut. l. marcellus. Quartuz iuramentū affectionis ut. l. videamuſ. ō quolibz q̄ dicam'.

Primo queꝛo an iuramentū calumnie qō ē ſolēnitaꝫ poſſet ꝑſtari ꝑ procuratorē. ō h ꝑ Ly. C. de iuram. ca. l. ij. ℌ. h ēt bodie habē' cāuz qō poteſt fieri per procuratorem habentē ſpeciale mandatum ut ex̄ de iura. ca. ℌ. ſi. li. vi. Sed an dēt iurare in aliaz ſuaz ul'in animā dñi: tex. nō exprimit. veritas eſt q̄ in animaz dñi: qr ideo requiritur ſpeciale mandatum ut dñm obliget ut. d. c. ſi. Item etiam in anīmā ſuā ut. c. ij. c. ti. li. vi. boc tangitur ꝑ ber. de iura. ca. c. in ptractā dis ꝛ ibi Jo. an. in nouella ſuper vltima glo. Sed quid ſi iurat procuratorio nomine ſe ad calumnie non petēt: ꝓuto ſufficere ut obligetur dñs ꝛ procurator ſi caluīniole faciant ut. l. i. ℌ. ſi procurator ū ſiquis ins di. non obtem. ꝛ. l. ij. ℌ. ſi procurato ō qō gſqz iuris. Dicūt vos boc eē ipoſſibile: qr ꝓcurator concipit verba in ꝑſona ſua: propter quod Ly. ꝛ pe. ſunt moti ad dicendum contra caſum in dicto. ℌ. boc ēt: qr i his que adeo ſunt perſonalia q̄ ex̄ ꝑſōa, pcuratoris non poſſūt tranſire in dominū ꝓcurator repſētat ꝑſonā dñi directo ſicut nuntius ū ad trebel. l. qui ita. ℌ. i. Et ideo ſi aliquis deſponſat vxorem ꝓcuratorio nomie meo ñ ē dubiū

q̄ illa nō ē uxor ꝓcuratoris .ꝛ nō ē opus q̄ p ꝓcuratorē cedat mihi: sed mea directo uxor ef ficitur: ut ō de sponsali. l. fi. facit extra de ꝓcu. c. fi. li. vi. Simile dicimus i possessiōe i qua ꝓ cui. pstat nudā ministerium. ꝛ tō directo acgrit dño sicut nūtius: ut. l. qō meo. §. i. ff. de acgrē. pos. ita dico hic q̄ pōde ē ac si tāq̄ nūtius iura ret i aiam dñi. Itē uranit tāq̄ ꝓcurator i aiaz ipius cū ſi deliquit i delicto obligatur mādanſ ꝛ mādatarius ut dixi ꝛ uulgare é. tō aūt ſpale mādatū exigit: q̄ alias ꝓcurator deliquēdo ſi obligat dñm cū hoc nō ueniat i gnāli mādato ut ō de cōdi. idebi. l. ſi ꝓcurator cū ſi. Sed an ſufficit q̄ bēat ſipliciter ſpale mādatū ad iu rādū ō calūnia: nō puto nuſi dicatur i tali cā ut .l. ſi qs mihi bona. §. iuſſu ō de acq. bere. Nec ſufficeret dicere i cāis quas habiturus eſt: q̄ ſi tbi é ſpale ḡ i cōtrariū eſt ius cōc. R̄ credo q̄ tbi mator expſſio regitur ꝛ q̄ ibi mandet ꝙ u ret i aiam dñi ut ibi patet: ſz i aliis ſufficit q̄ ba beat ſpale mādatū ad iurādū i tali cā quā bēo cū tali licet nō fiet iāta expſſio ꝛ hoc uoluit rex. i d. c. fi. de iura. ca. li. vi. ſi bñ inſpiciaſ. Si tñ ita obſeruata nō fuerit. peſſus nō uciaret: q̄r ſi o miſſio nō uciat: ut ō u. l. de pupillo. §. qui op̄ ꝛ tbi dixi: multo minus iepta ꝓſtatio iuramēti: ut. l. i. §. i. C. de re. ur. act. Cōmunis tñ obſeruā tia a qua nō é recedēdū bēt q̄ ſufficit ſi bēt ſpe ciale mādatū ad iurādū de calū. licet cā nō exp mat q̄ uidet exprim i. c. nō pōt de. ꝓcura. i de.

Quid ſi ꝓtcta ꝑſona agit nōie abſēte: Ja. de are. dicit dādū curatorē bonis ut refert Ly. l. d. §. b. ēt certe fz b leges q̄ pmittūt cōiū. tas p ſonaſ agere eſſēt facte ludrbrio. dico ergo q̄ ue rū é q̄ ois adminiſtrator legitimus ut tutor et curator poſſit iurare de calūnia: ut. d. §. q̄ obſ uāt. Itē ſidic⁹ mōaſterij: ut. l. orphanatrophoſ C. de epiſc. ꝛ de. ꝛ. c. i ptractandis. ꝛ. c. pe. ꝛ fi. ex tra de iura. calū. Itē curator bōi datus: ut nō. l. i. ij. i pri. ō iura. ca. Idē i patre ut. l. i. C. ō bo. ma. Eadē rōe dico i cōiūcta ꝑſona cui boc a iu re pmittit q̄ ipe iuret de calūnia i aiam ipius ñ dñi cū dñm utū nō obliget. Quid de ꝓcura tore gnāli ſi dñs ualde diffat ita q̄ nō pōt bēri: Dicit q̄dā dādū curatorē bonis ut i ipe. de iu ra. ca. §. reſtat. v. qd ḡ fiet ꝛ. v. ſc. ſz certe ſicut tu tor teſtamētar⁹ excludit damū: ita ubi é ꝓcura tor datus a dño nō é locus curatori dādo a iu dice. ꝛ tō tūc admittere eū ad iurādū de calūnia ſic ſpali mādato a ſimili ſicut dicimus q̄ qñ nō é q̄ cedat actionē ꝓpetūt utiles ipſo iure: ut. C. ō act. ꝛ ob. l. i. ꝛ nō. j. e. l. dāni. §. fi. Ita i ꝓpoſito tūc regnitur ſpale mādatū qñ dñs pōt bri. Idē credo i iuramēto ueritatis ꝛ affectionis ut cum principalis nō pōt bri ꝓcura. bz uim curatoris dati bonis p ea que dicta ſūt ꝛ ſic ſequēta itelli ge. Secūdo q̄ro de iuramēto calūnie q̄d é p bationis ꝛ certuz é q̄ a ꝓcuratore pōt pſtari ut hic ꝛ. l. ꝓtor i pri. ō eo. Sz an regrat ſpale man datū. Jo. an. tenet q̄ ſic ꝛ ita itelligit bunc. §. in d. c. fi. de iura. ca. li. vi. Papa clemens qui fuit ualde bon⁹ iuriſta ꝓnūtiauit cōtrariū q̄ ſufficit gnāle mādatū ut refert ſpe. ō iura. ca. §. reſtat. v. quid ergo. ꝛ boc vī uelle gloſa magna hic poſi ta dū dicit ſiplex. ꝓcuratō zē. ꝛ alia gl. q̄ dicit ut ſuperficiarius uſ. ꝓcurator. ex eo q̄ dicit ſuſpici arius cōſtat q̄ bēt gnāle mādatuz ſup re illa: ut l. i. ſi. ō ti. i. ꝛ ō e. l. boc āplius. §. q̄ſtū. Et ultō puto uer⁹: tō qr tale iuramētū ſp pſtatur i bi q̄ ſūt modici pīudicij ut hic ꝛ. d. l. ꝛ heiau? ad ex bi. Et ex boc q̄ nō requitur ſpale mādatū appa ret q̄ nō dz iurare i aiam dñi: ſz i ſuam: qr nō é neceſſe q̄ aiam dñi obliget: ꝛ qr illud nō poſſet fieri ſine ſpali mādato ut dixi. Sed q̄ erit for ma iſtius iuramēti: R̄ gl. uidetur uelle hic q̄ ſit iuramētū de credulitate ꝛ expreſſius ō. e. l. ꝓtor i pri. ꝛ boc tō qr de ueritate nō poſſet ſic iurare de facti. ꝛ tō dico q̄ forma erit talis. Ego pu rator iuro q̄ credo euz cuius nōie peto calūnie cā nō poſtalaturum fore. Sed dices tu ergo b refertur ad credulitatē ꝓcuratoris. ꝛ ſic eſt dicz ē tutore cuius ꝓtrariū dixit gl. ſol. ꝓtraria. R̄ tator iurat ſe calūnioſe nō petere nullo habito ē ſpectu ad ꝑſonā pupilli. Procurator ſe refert ad dñi credulitatē. Sz quid ſi ſipliciter iuraret ꝓcuratorio nōie ſe alo calūnie nō petere: certe i tūc cāa puto q̄ nō ſufficeret: q̄ certa forma é hic tradita a pretore a qua recedēi nō licet: ut. l. i. §. ſi ꝛ is qui nauē ō de exerc. ꝛ ad muni. l. cōſti. ꝛ. C. de iure fiſ. l. certa forma. Jn aliis uero caſu⁹ puto ſufficere: qr tñ dē iportat. ex eo. n. q̄ ipe iurat ſe ꝓcuratorio nōie alo calūnie ñ pe tere apparet q̄ ipe credit dñm calūnie cā nō pe titurū: qr tūc ſi ſec⁹ credēt ipe calūniaret. Ter tio q̄ro de iuramēto ueritatis an poſſit pſtari a procuratore. Dic q̄d ego ago cām meā meo nōie. ꝛ tūc ſuper facto alieno nō cogor iurare ō ueritate ita logtur. l. marcellus ō rerū amo. ꝛ b nō facit ad propoſitū. Quicq̄ ego ago cām alieo noie ꝛ tūc an poſſū iurare de ueritate de facto e ius cuius nōie cām ago dubitatur dic ſi. ꝓcura tor ꝛ aduerſarius boc uoluit ſi qdē é iuramētū qō pſtat ad utilitatē abſentiſ p ōt fieri nec regrit ſpale mādatū cū b ēt a deēſore poſſet fieri: ut. l. nā poſtea. §. iuſiurādū ō de iureiurā. Aut uult tale iuramētū pſtare ad dñi pīudicū ꝛ tūc ſimilr pōt ſi bz ſpale mādatū uel uniuerſoꝝ bonoꝝ cū libera uel in rē ſuam: ut. l. iuſiurādū qō ex p uētione i fi. ō de iureiurā. ſed illa. l. loquitur i ō ferente nō i iurāte cū idem puto: qr qui defert uidetur cōſtituꝛi ſub ꝓditione ſi aduerſarius iu rauerit ut. l. qui iuraſſe in fi. ō. de iureiurā. ergo zē. ꝓterea ego uideo q̄ cōfeſſio dño pīudicat ni ſi. poetur ꝓnū: ut. l. certū. §. ſz an ipos ꝛ tbi nō. j. de confeſ. ergo zē. boc puto uerū. nō dz ergo iurare i aiam dñi. qō patet: qr dño pōt uenire cōtra nec requiritur ſpale mandatum. tale enim iuramentum ligabit ꝛ dño uero preiudicabit tāq̄ ſimplex confeſſio ſine iuramento. Si ue ro poneres q̄ aduerſarius nō uult ſtare dicto

procuratori: ſz vult qꝺ dñs rñdeat tūc dñs cogi iurā᷑ t rñdeꝛ p ſe ut.l. quotiēs .ℌ. ꝓtor t.ℌ. ſc. ꝺ ō nora. t.C. de iureiurā.l. generalit᷑. ℌ. bis t qꝺ nō. ꝺ de iureiurā.l. ad plonas i gl. ij. Fateor tñ q ℔ caſu q ſi dñs ſtituer et .pcuratoreꝫ ad iurādū dicē veritatē i aiam ipſi⁹ dñi t tūc mitteret .pcuratorē iſtructū q diceret illō qꝺ pcepit a dño q ſufficēt t ꝺz tal⁹ .pcurator ſeu nūt⁹ ad mittu: qr tūc ipſe dñs vi iurare t dicere p eū tāq̄ p organū ut.l. q aūt i ſi. cū. l. ſe. ꝺ de ſtitu. pec. t ē expreſſū ex de teſt. c. pñiū. ll. vi. t ibi forma tal⁹ iuramēti pcipit. Predicta puto vā i ciuilib⁹ Jn criminalib⁹ ſec⁹ vbi ex aſpectu voce colore t ex trepidatōe iudex ſe ꝺz iformare ut. ſ. ō qōni b⁹. l. de minor. ℌ. torñita .idē dico i teſtib⁹ q dñt coā iudice cōpare nec poſſet iurar t deponer p nūtū tali mō ſtituū eaꝺ rōe ſ ꝺ de teſti. l. iij. ℌ. idē diuus. Qñ aūt qs iurat de vitate nō itelligit de vitate q ſēlu pcipit: ſz de vehemēti opinione: qr ſcire dicimur q vehemēter opinamur ut .ſ. ti. t. l. ij. ℌ. idē labeo lz aliud ſit i teſte ut ibi dicit: faē qō nō. p Jnn. t Jo. an. ex de iura. ca. c. ſi. i antigo ubi de his aliqꝺ tāgit. Et idē credo ſi .pcurator iurat ſup ℨcitu: qz iuramētū nō obligat dñm niſi ad ℔ habuerit ſpciale mādatū uel niſi iurauerit ſe ratū habitur q p .pcuratorē fiet qr tūc ex tali iuramēto obligat p ſe pſtito faē ad ℔. lxiij. di. c. nōi dño t qꝺ ibi nō. Sz ſi ponetes q⁹ adꝟſar⁹ cēt ꝺtēt⁹ añſiōe .pcurator⁹ et⁹ .pcurator nollet dic ꝺ ex g. ca. maio. l. ij. ℌ. deſe di cū ibi nō. Quarto q̄ro de iuramēto i liē an poſſet pſtari p .pcuratorē dic q⁹ .pcurator nō cogit pſtare ut. d. l. videam⁹ ō i liē. iurā. ſz ſi vtraq̄ ps nellet poſſet ar. eiuſdē. l. videam⁹ nō q⁹ ligaret dñm niſi haberet ſpeciale mādatū ad ſic iurādū ut ꝺ dixi tūc ſufficeret p .pcuratorē pſtari p ea q̄ dicta ſūt.

Huic ſtipulatiōi ꝺbz. Jn hac ſtipulatione ꝺbz dica iſeri cā cognita. b. d. cuz. l. ſe. Jn tex. ibi ex cā. i. origine dāni qꝺ timeī an ex vitio opis ſoli nel quo Ja. de are. t ex qualitate reſpectu edifi cij qꝺ timet dānū. Jtē i. l. i cāe ibi lōgitas. i. di ſtātia ibi ſoli magnitudo ut ſi ita magnū ſit op⁹ qꝺ poſſit ledeꝛ domū diſtātē ēt p aliq̄ ſpaciū Ja. de are. Vbro ꝺclaratōe tex. p q̄ro dī ℔ habita ꝟſideratōe ex cā t ē. t gl. faē vnā expoſitōz t nō bonā: qr logī i cā que ſpicit circa ploną hic circa rē. Jntellige g⁹ ex cā ut expoſui i tex. fm Ja. de are. qꝺ ꝺclaro latꝰ q ꝺic ex eā ꝺixi .i. origine t ē. nam ſi dānū timet vitio opis ſiue modicū tpus pōt ſciri an op⁹ ſit ſtabile l nō. Jtē ſi ex vitio ſoli. Jtē qꝺ ꝺic ex qualitate t ſpectu edificij qꝺ timet: gd. n. ſi ē ſolū⁹ q petit cautōez ꝓpter res q̄s ibi hz: ſi ꝓnoncē cautio uſq̄ ad ꝺiē ꝺductōis. ſi ē dñs ſi ꝓnoncē i ꝺiē lōgiorē: ſz ℔ teneo Ja. de are. ſed i hac. l. i cāe nō placet expoſitō ꝺic Ja. qr illa cēt magis cā an ſtipulatō cēt ſterponēda l nō. nō aūt vſq̄ ad quā ꝺiē ſi ꝓoāt tene g⁹ expoſitionē gl. t ꝺic lōgingtas. i. aūgtaſ ſoli pone vnū locū i quo ſit multitudo terre no uiter portate. Jllud ꝺi ſolū nouū t vnū edificium nouū ſuſtinere ſiſimilit᷑ ñ poſſet: qr nō ſolū firmū: ſz ſi ſtaret p tps ſumāc t ceſſāet ruinō. Jtē eꝫ i ope qꝺ hēt ſolū firmū facil⁹ ruit ātiquū q̄ nouum. Jtem magnitudo opis: qr forte pōt eē tātū op⁹ q ſolū nō pōt ſuſtinere t ueriſimilit᷑ cito ruet t pōt eē opus paruū qꝺ ueriſimilit᷑ ruet: ſz ñ ita cito. Sz qualit᷑ adhibebit iudex iſtā cognitiōz: ℟. p ilpectōnē oculorū ut ō. c. l. iiij. in ℌn. l p magiſtros ut. l. cōpatōes .C. de ſide inſtru. t. l. i. ℌ. i. ō de ven. ilpicī. t i aut. de nō ali. ℌ. qꝺ aūt t ꝺz ſcire ſi aliqua ptiū uoluēt aliqꝺ ꝓbare. Sz an qñ iudex uaoit l mittit agrimenſorē l magiſtros debet ſtatuē terminū ptib⁹ ut ſit tali die tali hora cū tali magiſtro l ſecū i illo loco: ℟. ſic tex. l. l. iij. C. fini. regū. faē. l. generalit᷑. ℌ. pe. C. de iureiurā. qr p partē ptiā poſſz iudex l agrimēſor alit᷑ iformari g⁹ t ē. q factas hoc ſcribi t etiā iſtīm fieri qñ iudex ē i loco alꝰ poſſet .pceſſus piclitari. Jtē nō. ifinitatē eui tā dā. ꝺy. uoluit expedire ℔ t Ly. i. l. i. C. de ſē. q̄. p eo qꝺ itereſt nec expediūt pfecte. Ego expediā ℔. Et op. de. l. videam⁹. ℌ. iuiurā. ō de i liē. iurā. ℟. ibi euitaē ifinitas: qr a iudice taxat.

Viter⁹ op. de. l. ſi ita ſtipulat⁹ fuero a ſcio. ſ. ō ſideiuſſo. Gloſa nō ſoluit .dic ꝺy. q ibi verba diſponētiū fuerūt apta ad ifinitatē hic non.

Op. de. l. pure i ſi. ſ. de doli exc. So. ibi a gī de actōe tollēda t exceptōe educēda ſeu conſeruanda. Et ut ibi liqueat fm ꝺy. dic aut loquitur de obligatione inducenda t tunc euitaē ut hic. aut de obligatione conſeruanda t tunc aut verba t mens contrahentium ſunt apta ad infinitatem inducendam t toleratur ut. l. ſi ita ſtipulatus fuero a ſcio. ſ. de ſideiuſ. aut non ſūt apta t tunc euitatur ut. l. i. ℌ. ſi cui ut le. no. ca. t. l. ſi. C. de ſac. ſanc. t. l. fideicō. ℌ. ſiquis decem ſupra de legatis. iij. Aut loquimur de obligatone tollenda t tunc infinitas toleratur ut. ſ. de doli excep. l. pure in ſi. ratio predicte diſtictionis eſt: qr fauorabilior eſt cauſa obligatiōis tollende q̄s inducende ut. ſ. de actio. t obli. l. arzianus: qr verba ꝺy. non videntur uera qr ꝺicit q cum agitur de obligatione inducenda eui tatur. Jſtud eſt contra. l. ſi finita in prin. t ibi iterum t ē. t glo. ꝺicit quotiens opus t ē.

Item ibi ſi uero ſine adiectione t ē t ibi quam docunq̄. ſecundum mēbrum cum tractatur ō obligatōe cō ſeruanda t ē. ibi ſi uerba ſunt apta t cetera. Jſtud eſt contra. l. eum debere colū nam ſ ꝺe ſerui. ur. pre. Ly. nihil ꝺicit ultra ꝺy. q valeat unum obolum. Vt igitur liqueat iſta materia cum queritur vtrum infinitas toleratur uel non: Aut loquimur in exceptione t tunc finitas toleratur regulariter ut. l. pure in fine de doli excep. t. C. de exceptionibus .l. licet. fallit in exceptione non numerate ꝺotis t non numerate pecunie ut. l. finali cum anē. ibi poſita. C. de do. cau. t non nume. t. l. in

ptractib⁹ de nō nu.pe. Si ī obligatōe ꝛ tūc aut
logmur de ifinitate tpis aut q̄ituaꝫ aut numēi
aut psonarū. si logmur de infinitate tpis ut in
mā nra: tūc aut loquimur de obligatōe iducen
da. ꝛ tūc aut iducāt ex neceſſitate: ꝛ tūc ifinitas e
uitatur: ut hoc. §. ꝛ hac. l. si finita. iij. rūſo. Aut
iducatur ex uolūtate ꝛ tūc toleratur ifinitas: ut
hac. l. si finita ibi ſi qdē ex puētōe ꝛ oibus. ll.
loquētib⁹ de obligatōe ꝓditionali: ut. l. cedere
diem de uer. ſig. qr ſēper durat donec certuꝫ ſit
ꝓditionē extare uel deficere: ut. l. ita ſtipulaē. ff.
de. v. ob. durat dico ſpes ſtipulatōis ꝓmittēde:
qr ſēp pōt ꝓmitti. ſi uero dicimus de obligatōe
pſeruāda. ꝛ tūc aut reus ē paſ perſone ſatiſfacē
ꝛ tūc ifinitas euitat: ut. l. ſi mora §. ſo. ma. aut re
us nihil dic. ꝛ tūc aut actor negligit ius ſuū. ꝛ i
finitas euitat: ut. l. ff. C. de ſac. ſan. eccle. ꝛ de pre
ſcrip. xxx. an. l. ſicut ꝛ. l. oſs. aut actor nō negli
git. ꝛ tūc toleraī: ut. l. cū debere colūna §. de ſer.
ur. p. nā poſſet actor. ff. xxx. dies ſēp ꝓpetuare ꝛ
duraret ifinitū ut apparet māſeſte. Decūdo
cāu aut logmur de ifinitate q̄ntaꝫ aut logmur
de ifinitate ꝓprie q̄ nō hz numerū ꝛ tūc euitat:
ut. l. i. C. de ſen. q̄. p eo qō iterat ꝛ. l. uideamus
§. pe. de in lit. uirā. aut loquimur de infinitate
ꝛ ꝓprie q̄ ē imēſitas ꝛ tūc aut obligatio cōtrahi
tur ꝓter uolūtatē obligati ꝛ tūc euitat: ut. l. fuos
ſi. §. de pig. ac. ꝛ. l. ex dāni i prin. ff. c. Aut ꝛhit
ex uolūtate obligati ꝛ tūc toleraī. ut. l. ꝓtinuus
§. illud. ff. de. v. ob. fallit ī donatōe ubi diſtiguit
iter ꝓuatū ꝛ priēpē: ut. l. ſācim. C. de dona. ꝛ i
auc de nō alie. §. ſi mun⁹: q: ꝓuatus nō pōt do
nare imēſe. priceps ſic. aut logmur de ifinitate
nūi. qō ē qñ mltiplicaī pſtatō ut ſi ē pſtatō ānu
a. ꝛ iſto cāu aducrte aut ꝛba ꝛhēnū ſeu diſponē
tū ſint expreſſe apta ad ifinitatē aut expreſſe con
tra infinitatē aut dubitaī. p cāu toleratur infini
tas: ut. l. ſi ita ſtipu. fu. a ſeio. ff. de fideiuſ. ꝛ. l. in
ānalib⁹. C. de leg. ꝛ §. de arbi. l. ſi duo in ſi. Aut
uerba expreſſe repugnāt ifinitati ꝛ euitaī: ut. l. ſi
ſic la. ij. ſo rūſo. ff. de v. ob. aut uerba ſint dubia
ꝛ tūc aut multiplicatio obligatōis cōtingit facto
eius ſeu culpa eius g obligaī. aut facto eiuſ cui
obligatio q̄rit. aut nā aut cāu ul fortuna. p cāu
ꝛ tūc ifinitas toleraī: ut. l. ſi ſic la fa. ff. de v. ob.
aut facto eiuſ cui obligatio q̄ritur. ꝛ tūc aut obli
gatus ex hoc nō ledit ꝛ ifinitas toleraī: ut. l. ue
luti §. de eden. ꝛ hac. l. ſi finita ī prin. aut obliga
tus ledit ex hac multiplicatōe. ꝛ tūc aut facto
eius cui obligatio acquiritur adeſt obligatio tā
tū q̄ſtū tenetur reddere ꝛ ifinitas toleratur: ut. l.
ſi cū ī ānos §. qui. mo. uſufruc. amit. nā tenetur
ibi reddere uſufructus qui ad eum redditi. aut
facto eius cui obligatio acquiritur ñ adeſt obli
gato id qō pſtare tenetur: qr pditū ñ reddit ad
ad obligatū ꝛ tūc ifinitas euitaturr: ut. l. fideiuſ.
§. ſi quis. x. §. de leg. iij. ꝛ. l. i. §. ſi cui §. ut le. no.
ca. ꝛ de v. ſig. l. bonc. §. hoc ſermone. Si uero
multiplicatio numeri contingit natura: tunc etiā
toleratur: ut. l. pe. ꝛ aſipe. §. de ānu. le. Si uero
uero cōtigit multiplicatio cāu uel fortuna. ꝛ tūc
idē: qr toleratur: ut. l. filie ꝛ. l. i ſiguios §. de an
nu. le. ꝛ. l. ſi cū ī ānu. le. ꝛ. l. ſi cū ī ānos §. q. mo.
uſufru. amit. Ultio cū q̄rit de ifinitate pſonarū
ꝛ tūc ifinitas euitaī: ut. l. ſtipulatio uta. ff. de. v. o
bli. ꝛ. l. iter ſtipulātē ī pri. e. u. ꝛ extra de reſcrip.
c. i. li. vi.

8 **Jfinita.** Dic ſinita iterū ſtipu
latio ꝛponet ꝛ ſi diet
omitaī ex certa ſcia perpetuo ꝓmittit.
ſi per errorem cōſuetudo iſpicitur. h. d. Op.
hic dicitur q̄ petet ſe liberari cē. Contra: qr fru
ſtra p̄tit ſe liberari ea, ſi eſſet liberatus deberet
ſatiſdare: ut. l. dolo. ff. de doli excep. ꝛ. l. dolo. ff.
de rega. iu. ſed ſi eſſet liberatus iterū ſatiſdaret
ut hic ī pri. So. itelligē de edificio quo nō time
tur amplius ruina. Ulterius op. de. l. i. ff. de
ripa mu. So. ut in glo. Ulterius op. de. l.
de die §. qui, ſatiſda. co. ſo. ut in glo. ꝛ bene.
Itē opp. de. l. ita ſtipulatus. ff. de. v. ob. Jſtud
ꝛhū ē ualde difficile. So. ut plene dixi. de hoc
cōtrario ꝛ precedenti in. d. l. ita ſtipulatus circa
prin. Ultimo opp. ꝛ uideatur q̄ ex conuenti
one nō pōt omitti cū ī pretorijs ſtipulationibuſ
ptes ſe nō būt itomittere: ut. l. i cōuētionalibuſ
ff. de. v ob. unde ſo. glo. iꝫ licet pretor nō ſtatuit
die tū iudici reſeruauit. ꝛ ſic ipſe ſtatuiſſe uidet:
ut nō. ff. de penis. l. ſanctio: ꝛ ſic illa ſo. nō ē bōa
So. ergo q̄ nō pōt addi uel minui dies abſq;
pſcēta ꝛ mēte pretoris. Sed hic uidetur ex mē
te ptoris: ut. l. i. §. ide q̄itur §. ti. i.

Deinde ait ptor. De eo qō ſit ī
flumine publi
co uel eius ripa ſatiſdatur. ff. x. ānos. ſi i uia uel
alio publico loco tpe iudicis arbitrio ſtatuēdo
nili opus ſiat ad publicā utilitatem: tūc nō ſatiſ
datur: ſed iudex p indemnitate cōſeruāda adi
tur hoc dicit uſq; ad §. ex hoc edicto: unde
tex. ibi ī qō ait pretor cē. ibi de eo. cē. unde q̄
dictio de denotat remotam rationem cum non
de opere ſed de damno futuro ex opere ſatiſda
tur alibi contra in. l. i. §. nūc uideamus §. de cō
ūīgē. cū emā. l. ubi uidetur idē ī dictione de qō
in dictione ex qō cām, primā denotat de quo
ff. de incen. rui. nau. l. i. §. ex incendio dic ut ibi
facit quod dixi in. l. pretor. §. i. de bo. auc. iudi.
poſ. v. ſin autem quis. Nō. q̄ uerbum gene
rale omnia comprehendit ut hic ꝛ. l. hec oratio
ff. ſi liber inge. eſſe dica. de teſta. mul. l. in frau
dem. §. fi. Opp. ꝛ uidetur q̄ debet agi in fac
tum ne quid in loco publico ꝛ ideo iſto modo
agetur: ut. l. qui bona. §. de illo §. e. ſo. hic licite
edificabitur auctoritate publica glo. repreben
dit ꝛ dat aliam ſolu. q̄ illud ad unum competit
et iſtud ad aliud. et licet ſo. iſta ſit bona: tamen
prima ēt bona eſt intelligendo q̄ etiam edifica
bat auctoritate publica ad utilitatem tamen pri
uatam: qr ille ui. ſi pluribus loquitur quando
ad utilitatē publicam reſicitur: ſecus ſi ad utilita
tem priuatam: quia tunc indiſtincte ſatiſdat.

Pro ōclaratōe itē. ℣. ℣. ℣. si qd vitio fm verā lec. cū q̄rit q̄n debeat satisdare de ope qō sit i publico: Dic aut sit i loco publico q ta mē nō ē i vsu publico: ⁊ tūc idē qō i ꝑuato ut. j. ea. l. ℣. si de vectigalib⁹ ⁊. j. ne qd i loco publico. l. ij. ℣. i. ⁊ ō ℨbē. ēp. l. ℨ celsus. aut ē i vsu publico ⁊ tūc aut nemo ibi edificat ⁊ nō ē satisdādū ut ℔ ⁊. l. fluminū. aut aliqs edificat ⁊ tūc aut ne mie ꝓmittēte ⁊ dz satisdar ō nitio opis nō soli. aut ꝓmittēte aliq̄ q̄ ℨ auctoritatē ⁊ tūc aut edi ficat ad publicā vtilitatē ⁊ nō dz satisdare: ℨ. p i dēnitate cōseruāda ꝓtor adit ut. l. fluminū i ꝑn. j. e. ⁊ ℔ i. ℣. si publicas. aut edificat ad ꝑuatā uti litatē ⁊ tūc dz satisdari: qr cōcessio sibi facta sēp itelligit sine ꝓiudicio alteri⁹ ut ℔ i. ℣. si qd nitio ⁊. l. ij. ℣. meito ⁊. ℣. si qd a ꝓncipe. j. ne qd i lo. pub. vbicūq̄ dixi debere satisdari itelligē si fiat i flumine vel eⁱ⁹ ripa ℨra. x. annos. In aliis arbi trio iudicis statuet tps. si vo de eo qō sit i ꝑua lo dic ut. j. e. l. dāni ifecti stipulatio pertinz.

Op. q̄ ripa nō sit locus public⁹. so. ut i glo. Quero dr ℔ si loc⁹ publice reficiat ⁊ c. quō itel ligit publice. gl. dat tres rōsiōes fm istā vltimaz vr q̄ presef possit ꝓmittē. ℨ. j. qō vi aut dā. l. ij. ℣. plane. dic aut preles cōcedit edificari ad vtili tatē publicā ⁊ pōt ut ℔. aut ad ꝑuatā utilitatē ⁊ nō potest ut ibi.

Ex hoc edicto. Si ē ruinosa pāo ſbstātial fit missio i totas edes: sec⁹ si ꝑs artificial nisi occasiōe con tiguatōis ul alia ꝑs nitiosā aliā ad se trahit. h. d. Ad euidētiā dom⁹ ℨ ptes substātiales ut so lū ⁊ supficies ut. l. supficiario ⁊. l. solum ē de rei ven. ⁊. l. cū q edes de vsuca. q̄ñz ē ꝑs artificial ut ista ē camera ⁊ ibi cogna. Et diuidit i duas. ꝑ ponit de parte ſbstantiali vel ꝙ ibi: ℨ si i pluresf scō ō ꝑte artificiali. Dr ℔ q nō pōt possiō ri supficies sine solo ℨ i. l. si duo. ℣. itē videram⁹. j. uti. pos. q̄ supficies nō posset possidēi sūs so lo naturaliē ⁊ ciuiliē ut ℔: ℨ nāliter pōt ut i ℨuio ⁊. l. obligationū fere. ℣. placet. j. de acti. ⁊ ob. vl aliter dr ℔ nō pōt possideri: qr cadit lē i actu ca dēdi. Dr ℔ nō expedit ℨ imo expedit possi deri nāliter ut. l. i. ℣. deijcit. j. de vi ⁊ vi. ar. so. nō pōt ut supficies possideri nisi aliqd dēr dño ut ō de rei. ven. l. supficiario ⁊. l. se. ℨ ℔ dr q̄ nō ex pedit: qr timet ne cadat. Ulteri⁹ op. de. l. cuz emptor. ℣. si agi. j. eo. So. q̄ñz ruinā miat a gez tūc sēp fit missio i eā ptē q̄ minat ruinā q̄ nō ē piculū ut aliā ad se trahat g⁹. potes dicere aut timet dānū ex agro ⁊ dic ut. l. cū emptor. ℣. si agri aut de edificio ⁊ tūc aut ptis ſbstātial aut artificial ut ℔. Iste. ℣. iducit ad. q. dño ptis i ferioris cōmisit delictū qualit destruet cū tota destrueret ista. l. sāe dicā. j. ū. i. l. bacten⁹ i fi.

Ulteri⁹ iducit guid. de suza. pone q ꝙ ipera tor cōcessit ꝓuilegiū castro ⁊ ℨ ꝓpe se villā an videat cōcessū ville ⁊ vr q̄ sic cū villa sit i uia ut. l. ꝓdigo. ℣. balnea cū se. ō le. ij. ⁊. l. scie. ℣. tyrāne ō de fū. istruc. ⁊. l. si q̄ñ. C. ō bo. uacā. li. x. ubi dic ec casū: ℨ ista lex meo vidē nō sac. nā. l. si q̄ñ loquit i bñficio. q̄ō. ꝓposita loquit i ꝓuilegio ⁊ bñficiū ē q̄ñ nō ē ℨ ius cōe. merito ꝙ ap̄liat ad ia cētia ut. l. fi. ō de ꝓst. ꝑn. vbi sūt vba gl. q̄ illā. l. si q̄ñ sic itelligit: ℨ ꝓuilegiū ē ℨ ius cōe ⁊ restrin gē ut. l. si q̄ñ. C. de ioffi. te. qd g⁹ dicem⁹ ⁊ q̄ñ ꝓui legiū cōcedit castro hoc est loco i comitatu fieri non pōt ut. c. ſi ciuitas de senten. excōi. li. vi. ⁊. l. ij. j. de ver. sig. ⁊ ibi plene dicam: sed quando castrū apponitur non ꝓ loco: sed ꝓ persōis ut lego ciuitati pusij. ⁊ tunc hominib⁹ ut. l. ciuitati bus ō de le. i. Item condēno ciuitatem ⁊ tunc de hominibus ⁊ oibus qui sunt subditi ut. l. g ex uico. j. ad muni.

Si plures. Siue simul siue seperatim plures ex ꝑ decreto mittāt oēs sūt pares i iure: ℨ si vn⁹ i scō decreto ꝑue nerit domini loco bētur. b. d. Nota q̄ in pi gnore pretorio nullus est prio: ℨ oēs sūt pares. Item nō. q̄ ordo nō inspicit. Circa primuz ad id q̄ dī ꝓtor i tpe potio: i iure ego sū in noua opi. vltra glo. ⁊ doc. ⁊ dic ut plene dico i. l. cum unus de bo. auc. iudi. posf. Luca fm dic ut dicā. j. de soluti. l. nec eni.

Julianus. Iste. ℣. subtilē ⁊ quotidia nus ⁊ bz mām subtilē male explicatā: iō aduertaz ad me. ⁊ bf dic missⁿ ex ꝑ decreto non prescribit antecz iterponaī fm. b. d. Ad. l. istā op. dī hic q̄ postquam do minus constituit prescribit. ℨ dñs non preseri bit ut. l. sequitur. ℣. lana. j. de usuc. So. hic pre tor cōstituit cū dōm ex fo decreto cōtum in eo fuit fm mentem ciue: ℨ i ueritate non fuit dñs: iō prescribit. contra imo i ueritate est dominus ut. l. i. ō fū. do. ⁊. l. i. in fi. ō si ex nox. ca. aga. uidisti. nō. i. l. pretor⁹ i pri. ō. e. dico: q̄ cōstituit dñs mente ⁊ effectu q̄ñ ille contra quem mittit est dñs ut in contrarijs: secus q̄ñ non est domi nus ut hic q̄ non paratur causa usucapiendi.

Uenio ad glo. magnam ⁊ q̄ habetur men tio i tex. ō primo ⁊ fo decreto ideo glo. summa uit hic ⁊ melius cōtra i aliqua parte iuris ⁊ glo. sū matim bēmus videre quid est primum ōcretū. ⁊ primus iussus seu prima missio in possessio nem fm primum decretum est scōus iussus seu scōa missio in possessionem ⁊ licet alias dicatur primum respectu scōi tñ non ita hic: q̄ñz in terponitur primum ⁊ non fm ut glo. dicit. Ista glo. innuit q̄ idem sit iussus quod missio qō ē falsum. nam sicut est aliō ista aliud executio ſnie ut. l. i. C. de exec. ici iudi. et. j. de re iudi. l. si cam nulla et q̄ñz est alius q̄ pronuntiat alⁱ qui exequitur ut. l. a diuo. ℣. i. j. ō ze iudi. l. ꝑpe rādum. ℣. sin autem reus. C. ō iudic. ita aliō ꝓ mum ōcretum aliō prima missio. nā ꝓmū ōcre tuz est primⁿ iussus ō mittendo. Prima missio est executio illius iussus. secūdum decretum est fo iussis et c. et hoc fm dy. hic in spe. in trac tatu de primo et fo decreto in prin. Ray. vero hic legendo hunc. ℣. disputauit an illud sit

uerū vī q̄ nō: q: illa nō ē bona diffinitio: q̄ cuz suo diffinito nō cōuertit: ut. l. i. §. dolū ō de dolo ꝛ. l. oīs diffinitio de re. iur. ꝛ q̄ ibi nō. q̄ non cōuertat cū suo diffinito ꝓbat per. l. si prius ō ti. i. ubi nō ē aliqs iussus de mittēdo. Preterea põe q̄ p sitiaz diffinitiuā iudex iubz aliquē agē tē possessoīo ut mittat i possessionē: an erit ꝑmū decretū certe q̄ nō: q: i mā nia primū decretuz intponit ꝓpt ꝓtūaciā. ꝓterea dicit ipsi q̄ scōm decretū ē scōs iussus de mittēdo. ꝫ p. l. a quo fū dus. ſ. e. ubi ſ ꝓfessoria ꝛ negatoria alic intpōit scōm decretū: ut ibi dicā. Preterea tu dicis mihi scōm decretū ē scōs iussus de mittēdo. ꝫ ga cū qs ē missus ex p decreto ñ dz mitti ex scōo: ut. ſ. dicā. ergo ista diffinitō salua fuerētia Vy. ꝛ seq̄ntiū ñ vī uera. Vī. do diffinitionē. ꝑmū decretū ē pria aggranatio ex qua actori aliqd applicaī facta p iudicē pti ꝙuente ꝓpter ꝓtumaciā. Scōm decretū ē augmītatio aggranatōis tā facte ex qua aliqd actori applicaī facta p iudicē pti cōuente ꝓpt ꝓtumaciā. Quare dico pria ꝛ dico ad dr̄iam scōi decreti. Quare dico aggranatio ad differētiā iussus de uenīēdo uel de cauendo q̄ nō cōtinet grauamē. Itē dico pria aggranatio gñaliē ut cōtineat q̄libz ꝑmū decretū ēt illud q̄ ē in. l. ſi prius. quare dixi actori applicaī aliqd ad dr̄iam mulcte q̄ nō applicaī pti ut. l. mulctaz. C. de mō mulc. ꝛ. l. i. ō si qui. inf. dicē nō obtēp. quare dixi facta a iudice ad differentiā alteri⁹ aggranatōis facte a lege: ut. l. cōtūacie. ſ. de re. iur. ꝛ. l. sancim⁹. C. de iudi. quare dixi ꝓpter ꝓtumaciā. ad dr̄iam eorū q̄ fuit lata diffinitiua. Scōm decretū ē augmētatio tē. ad dāz ꝑmi dcreti q̄ dclara ut ō. ꝛ istō ē gd scholasticū: subtile tñ. qualit puenit ad primū decretū. gl. dicit q̄ qs pētorie citat: ꝛ uide gl. ibi ad ꝑmū puenit. Hic fuit dicēda multa bona. ꝛ ista materia primi ꝛ scōi decreti ē quotidiana ꝛ non ē bñ declarata. dicit glo. citaī pētorie: hoc dz ñ eri ad ptis petitionē: ut. l. ad pemptoriū ō de iudi. ꝛ iō sis cautus q̄ uideas acta diligēt q̄ ibi sit ad petitionē ptis. al⁹. nō ualet dixi in. l. iuj. §. hoc aūt ō co. rō q: hoc ē de ordie ut p̄ quis petat tē. ut. d. l. pemptoriū. Scōo q̄ro utrū in citatōe dz apponi vbū pētorie. ꝛ si hoc admitti tur an uicie, ꝑcessus. breuit dico tibi: q̄ñq̄ fiūt tres citationes: tūc ñ ē necesse q̄ dicaī pētorie: cū habeāt ui pētorie: ut. l. tres. C. qūo ꝛ q̄ñ iuq̄ñq̄ fit una ꝙ oīb⁹ ꝛ tē ē necēe q̄ pōaī ꝑpētōie ut. l. ꝙsentaneū. C. qūo ꝛ q̄ñ iudex ꝛ. l. ad pētorū ō de iudi. Itē ē unus casus ſpālis fm unā lec. in. l. cessāte. C. qūo ꝛ q̄ñ iudex: ꝛ q̄ñ iussus iudicis iubētis p se ipsū nō p nūciū. ꝛ tūc ñ dz dici pemptorie: ut. l. illa cessāte fm diuersas lec. ꝑdicta oia ponāt. Credo tñ q̄ ſi i citatōe dicaī alias termio elapso ꝑcedet ꝓra te ad cognitionē ꝛ ꝓnūciationē iusticia mediāte q̄ istud dz uī pētorij: ut. l. ad pemptoriū ō de iudic. secus si dicret al⁹. elapso termio ꝑcedī ꝫ te ut iuſ postulat ul⁹ mediāte iusticia: q: tūc ius vult ut ꝑcedet iterū citādo ꝛ ꝓnūciando fm ō. ꝑx. Ex eo q̄ dixit ꝑcedet ad cognitionē ꝛ ꝓnūtiationē appet q̄ illa citatio fuit pemptoria. Idē puto si dicat te citam⁹ hac una citatione ꝙ oībus: q: tē ꝑstat q̄ pētorie citauit. Quero an ē necesse q̄ ꝑn capaī citet. dic ut. l. hoc ꝓlius. §. ſi. cū. l. ſe. ō. c.

Itē q̄ro an ē necesse q̄ precedat libellus q̄ñ qs citaī ꝛ vī q̄ nisi ꝑcedat primū decretū ñ pōt interponi ꝛ pemptoriū edictū ꝛ nō ꝑstituit cū cōtumacē: ut. l. presenti. §. cū aūt. C. de dies qui ad ec. cōsu. ꝙ hoc ē in auc. de litig. §. ad excluden das colla. ix. unde ſumit auc. gñaliē. C. de epis. ꝛ deri. ubi expresse dr̄ q̄ qs nō dz citari nisi ob lato libello. ꝛ sic si aliē citaī apparet q̄ nō ē cōtumax. colligīt optime in auc. de exhiben. ꝛ ītro. re. §. si uero quidā colla. v. ꝛ ibi ꝑcedit libellus i ꝑcedēti. §. Scōo colligīt ex vbo sit missio ꝙ mensura debīti declarati. dicit glo. i. petiti. hoc sentit glo. iuris canonici: ut lit. nō ꝓtel. c. q̄ñ frequēter in fi. dicit glo. declarat. ſ. in libello suo. Credo igīt q̄ dz ꝑcedere libellus ꝛ hoc de iur. In qbusdā tñ locis ꝓtrariū obseruat ꝙsuetudo

Quero si iste citatus semel dicit nolo uenire utrū requiraī plures citationes. Glo. in. l. ſi. de in inte. resti. tenet q̄ nō ꝛ bene. Quero dixi q̄ regulariter i citatione dz inseri ꝛ pētorie: an hoc ſit uerū post lit. ꝓtel. siue añ. nā ēt post li. cōtel. pōt puenīri ad primū decretū: ut. l. ꝑperandū. §. sin aūt reus. C. de iudi. ꝛ ibi glo. ꝛ post li. ꝓtel. uidet q̄ nō dz cōueniri cū oīs dilatio sit pemptoria: ut ō de fer. l. ſi. ꝛ hoc uidet inuere ipe ea. ō cita. §. uiso. v. dñt etiā. sed ego dico breuit q̄ dilationes ꝓbatorie ille ſūt pemptorie etiā si nō dicatur. ꝛ nō oportet q̄ notarius scribat ꝛ pētorie. seu in dilationib⁹ expectatorijs post litis cōtest. oportet q̄ inseraī ꝛ pemptorie: ut ō de iudi. l. ad pemptoriū ꝛ. C. qūo ꝛ q̄ñ iudex. l. cōsentaneū. q̄ē ucrū quantū ad hoc ut posset q̄ ueniri ad diffinitiuā uel ad primū decretū ut dicte. ll. exposse, ꝓbāt. sed quātū ad alia semp intelligīt pemptoria: ut si citaī aliquis ad uidendū iurare testes: ut. C. de testi. l. si q̄ñ. uel q̄ ueniat ad audiendā aliquā interlocutoriā. nā tūc intelligīt pemptoria quo ad id ut possit ferri eadem rōne. Procedo ulterius. in glo. dicit nō uenit nec mittit. dz intelligi hoc q̄ glo. dicit actore comparente. ſ. in quolibet termino ꝛ incusante cōtumaciā abñtis alias si nō uenit actor nō ipsum reo: ut. l. ij. in fi. ſigs in ius uo. nō ie. ꝛ. l. arbiter ſi klis ō de arbi. ꝛ. l. ꝑperādū. §. sed ꝛ sigē C. de iudi. Et ꝓpterea dicūt notarij q̄ cōparuit ꝛ aduersarij cōtumaciā incusauit tē. Quedā tñ glo. de hoc dubitāt. ꝛ ita uidet sentire glo. in. l. ij. in fi. ō sigs in ius uo. nō ie. Alia gl. sentit melius in. l. fi. §. i. ō de eo q̄ pe fac. erit. vbi actore nō uenīēte dz interuenire rē. sed ille glo. loquūtur quo ad alia nō quo ad ꝓstituendū reum in cōtumacia: reus igīt aget ꝓra ipedientē ad certa dāna: nō q̄ sit stipulatio de iudicio ſiſti. Sz gd si actor cōparuit ꝛ rei cōtumaciā incusauit: ñ

tñ apparet q licẽtiatus recesserit uidet nõ sufficere. nõ. n. sufficit cõparere nisi tota die ẽminuz expectet: ut. l. ꝛ post edictũ ꝰ de iudi. ꝛ colligit. ff de re iudi. l. q̃stũ. ꝛ hoc ꝛz Jnno. de penis. c. ca lũniã. ꝛ iõ ꝛz poni ĩ actẽ. ꝛ licẽtiat' recessit. Sz qd si qdẽ erat ꝓcurator bñs in eadẽ curia plures causas pluriũ agentiũ cõparuit ꝛ dixit pñto me in oibus termiis quos h̃ habeo ꝛ licẽtiatus recessit an hoc sufficiciat vr̃ q nõ: q̃ ẽ obscura pñtato g̃ rẽ. ut. l. aut q aliẽ. ff. i. f. qõ ui aut dã. Cõtrariũ puto p. l. accipiẽt. ꝰ de auct. tu. Sz quero pone q reus cõparuit p ꝓcuratorẽ non ltime ꝓstitũ rõe sue plonc. vel q̃ non ꝛz spãle mãdatũ cũ ꝛz bñe ul' alia cã nõ valet rẽ. pinde ẽ ac si nõ uenisset: ut. l. ff. ꝑ. defendi. f. ex qui. cau. ĩ pos. ea. Sz qo si ĩ pria citatione cõparet ꝓ curator nõ ltime ꝓstitutus ꝛ donec traciaẽ de legitimatiõe plone ẽminj aliarũ citationũ trãsiert. q̃ forte oẽs citationes fuerũt sil'facte: demũ ꝓ nũciaẽ illũ ñ ee ꝓcuratorẽ ltimuz: an poterit iudex ꝓcedere ꝰ reũ tã q̃ ꝓtra cõtumacẽ cũ nõ apparet expssũ in actis q̃ actor se pñtauerit in termino ꝓtra reũ. Rñdeo sigdẽ ille ꝓcurator fuit a reo post citationẽ ꝓstitut': mittẽdo cũ lz ñ ltime nõ ẽ aplius expectãdus: q̃ vr̃ dicere se nolle cõparere p se: ut ꝰ de. ꝓcur. l. i. §. usus. si uero erat añ ꝓstitutus idẽ si apparet reũ cũ mussse. alias cõsulo q̃ actor nõ obstãte q̃ litiget sup mãdato semp in quolibet termio cõpareat ꝛ eius ꝓtumacia incusat alias reus nõ eẽt cõtumax Pone q̃ reus uenerit ꝛ iudex ꝓnũciauit litis cõtel. ꝛ ꝑcepit ei q̃ ꝓtestaret: ille nõ vult qd fiet. ꝛ dic q̃ p cedeẽ ad primũ decretũ ac si eẽt absens: ut. C. quõ ꝛ q̃n iudex auẽ. qui semel. ibi ẽ glo. ꝛ videt tex. ĩ. de fideicõ. li. l. nõ tantũ. §. sin aũt insta ꝛ l. nõ vr̃ defẽdere. ĩ. de re. iur. facit. l. scire oz. §. sufficit ꝰ de execu. tu. Sed dices tu nõne cõtra ꝑsentẽ interponit primũ decretũ qõ ꝛz uim scdi: ut. l. iis qui. de nov. ꝛ. l. nõ solũ la scdã ꝛ. l. quotiens. §. ꝓtor ꝛ. l. si seruus. §. dño ꝛ se. eo. ti. ꝛ. ĩ. eo. l. inter quos. §. si dñs ꝛ. l. nõ alienũ ꝰ de inter. act. Nõ recedẽdo a gl. q̃ ẽ ĩ auẽ. qui sel. ꝛ Ly. ꝛz in. l. i. C. de lit. ꝓtel. licet nõ alleget. Non ob. d. ll. q̃ ĩ istis actẽ. que sunt quasi noxales. facilius puenit ad scdm decretũ q̃s in actionibꝫ psonalibꝫ: q̃ ẽt ꝓtra nõ laitantẽ: ut. ĩ. eo. §. si fõte. in aliis secus: ut. l. fulcinius. ĩ. qui. ex cau. in pos. ea. ꝛ iõ in illis ꝛz uim scdi: in aliis ꝛz uim ꝑmi tã q̃ ꝓtra ꝓtumacẽ. ꝛ ꝑ hoc. c. ij. cx de ꝓsecli. vi. post litẽ ꝓtel. si iussus a iudice rñdere recusaret tũc bẽrẽ ꝑ ꝓsso añ litis cõtel. si nollet rñdere a cõtrario sensu ñ habeẽ ꝑ ꝓsso. Pro credo ulterius dicit glo. nõ uenit nec̃ mũt ẽ ne necesse ut iudex ꝓnũciet rẽ contumacẽ ꝛ postea interponat primũ decretũ. spe. vr̃ tenere q̃ sic. in tractatu de prio ꝛ scdo decreto. §. segt in principio. nescio qualiter. ꝑbet ꝛ credo q̃ nõ dicat nec̃: q̃ sufficit q̃ reperiat in actis ꝓtumacia: ut. l. sancim' C. ad trebel. sup vbo ꝓtumacia glo. nõ. ꝛ ꝑ hoc uideẽ q̃ sit ex mẽte. l. in. l. pũti. §. cũ aũt. C. ꝰ bis qui ad ec. cõsu. ꝛ. l. ꝓperãdũ. C. de iudi. ꝛ ĩ auẽ. de exhi. §. si uero quidã Quero utrũ ista cõtumacia dẽat liquẽ iudici. rñdeo sic alias et' de cretũ nõ valet: ut. l. boc ãt. §. i. ĩ. ex qui. cau. in pos. ea. ꝛ iõ reprobani ꝓcessũ unũ sel' cũ reperi rez relationẽ eẽ factã ꝑ nũciũ qui citauerat post ꝓnũciationẽ iudicis. dico de hoc ꝰ de ꝓdi. ꝛ de mõ. l. multũ. ꝛ ideo de practica ẽ q̃ in ipsa ꝓnũciatione ponat' uilis citationib' ꝛ relationibus ꝛ ꝓtumacia dicti rei ꝛ toto ꝓcessũ rẽ. Juxta ꝑdicta quero. qd si nũn' retulit notarius ꝛ non iudici an sufficiat. puto q̃ sic si postea sit iudici notum. sic ẽt ĩstrumẽta pñt ipsi notario. ꝓduci ut. C. de appe. l. eos. §. sup his ibi ad scrinea ꝛ ibi glo. facit de tẽp. ap. auẽ. Itẽ si app. ꝛ sic patz q̃ nõ ẽ necesse q̃ relatio nũcij fiat iudice sedẽte ꝓ tribunali sicut nec cõmissio: ut. l. sed ꝛ si interpellat. §. i. ff. de arbi. ꝛ. l. diẽ in prin. eo. ti. deide dicit glo. sic mittet in possessionẽ. Quero ꝑ utz dẽat dari libellus in ista pria missione ex ꝑ decreto. spe. in ti. de prio ꝛ scdo decreto. §. ij. in prin. ꝛ in ti. de eo qui mit. ĩ pos. cã rei fuã. vr̃ dicere q̃ sic: q̃ dcꝫ libellus nouus sed nescio. l. in mũdo q uelit nec q̃. ꝑbet. imo credo q̃ libellus nõ ꝛz dari: q̃ missio in possessionẽ ex ꝑ decreto fit ex officio iudicis interposito ꝓte nõ citata Ampli' vr̃ q̃ nõ dẽat dari libellus: facit ad b' qõ nõ. i. l. ij. §. diei §. qs or. in bo. po. f. ꝛ. l. si seruus ꝰ de bo. po. ꝛ hoc innunt expsse iura allegata. §. si uero in corpore de exhi. reis ꝛ. l. pñti §. cũ ãt ꝛ. l. cõsentaneũ. C. quõ ꝛ q̃n iudex q̃ nõ dcꝫ nouus libellus sed mittit in possessionem.

Sedo q̃ro qualiẽ fiet ista missio: an intrabit sua auẽte an ꝛz mitti ꝑ iudicẽ ꝛ dic q̃ ꝑ executorem: ut. l. is cui. §. iussus el ꝑ ꝰ ut in possel. legat. Iz si daret iudex licentiã pti q̃ intraret sua auẽte bñ ualeret ꝛ posset facere: ut. l. dotis. C. so. matr. C. nemi. lice. sine iudi. aucto. sig. imp. rẽ. in rubro ꝛ nigro: ꝛ fm hoc erat nũca' ĩ re sua q̃ põt esse: ut. ĩ. de furtis. l. cũ qui. §. si epla. ꝛ hoc tenet Ja. de are. in. l. i. §. nũciatio ꝰ ti. i. ꝛ tene mẽti. tñ caueat pars q̃ nõ intret sine executione uel sine auctoritate iudicis: q̃ ꝑderet ius suũ. ut. l. milesꝫ. qui iudicati. ĩ. ꝰ re iudi. Põe q̃ ipsemet possidet uel in cõmodato hẽbat uel aliẽ tenebat ꝛ possidebat qualiter fiet. ꝛ tũc primũ decretũ nõ interponit mittẽdo te: sed diẽ pmitto te possidere ꝛ q̃ nõ turberis: ut. l. si. ꝓprietari'. §. i. ĩ. eo. ꝛ ibi ẽ casus q̃ retineãt ꝛ mittẽ ĩ possessionẽ. Sequit ĩ gl. lz aliẽ oli aliẽ bodie. tñ ĩ cã dãni ĩfecti nihil ẽ imutatũ: q̃ fit missio re ipa: hodie ẽt sic olim. Jdẽ ĩ oib' casib' ꝛ realib' actõib' ubi ĩ re petita fiebat ꝛ ita bodie: ut ꝰ eo. l. ꝓtor. §. et' ꝛ ꝰ. ꝓr. § ex b' edicto ꝛ. l. i. ꝰ. e. ꝛ. l. fulcini'. §. itẽ uideam' ĩ. ex qui. ca. ĩ pos. ea. sed ẽ imutatũ ĩ psõali actõne. vñ bodie ꝑ mẽsura ꝰbiti declarati: ut ĩ auẽ. ei qui. C. de auc. tu. ꝛ ĩ corpore unde sumit ĩ. §. si uero ĩ corpore de exhi. Sequit ĩ gl. sit missio ut tedio affectus rẽ. fiet ẽt ꝑpter aliud ut uidebitis. ĩ. Quero utrũ missus possit reum de

possessione eiscē. dic ut .ſ. e. l. §. siqs ät. z utiq; qđ dicā. ſ. de bo. auc. iu. poſ. l. i uendic. §. i. Quero utr; poſtq; ē cōtumax pemptorie an dz citari iteꝝ ad audiendū iterpositionē primi decreti: z certe nō: q: ſ pemptorio dz dici cōpareas in tali termio z pemptorie alias .pcedet ꝫ te nō obstā ta tua cōtumacia: ut. l. ad pemptoriū cū se. ꝫ de iudi. z ex de offi. dele. c. cōſuluit. puto q eo ipso q dicit pemptorie hoc ſportet ut colligit ex. l. cō ſentaneū. C. qūo z qñ iudex. Quero utr; pri mū decretū dz interponi ipsa die pemptorij uel alia die: expſſum ē. ex de offi. dele. c. ꝫſuluit. ubi in ultia die pemptorij pōt interponi uel de egta te pōt in aliā die expectari. p hoc facē ꝫ de iudi. l. z poſt edictū cū gl. ij. ubi poſt pemptoriū iterū expectat. hꝫ ꝫ vi casus. ſ. qđ ui aut dā. l. ſi. So. ut ibi dicā. Quero qualr ad scōm decretū p neniat. Ślo. q ē hic dicit ad scōm decretum dz iteꝝ citari: ut in auē. iubem. C. de iudi. illa mo dicū facit. sed hec glo. bñ dicit. pbat ꝫ e. l. iij. § si forte. nā interponit cū cāe cognitōe ut ibi. sed cā cognita intelligit pūte pte uel citata: ut. l. ſ cāe §. cā ꝫ de mino. ergo dz citari: z. p hoc. l. iij. i fi. ſ. ꝫ acgrē. poſ. Procedo dicit gl. ſi ñ ueit rē. ſro utr; dēat ꝑconizari ut uicini sciāt hoc: dicā in. l. hoc ät z. l. ij. ſ. ex qui. cau. in poſ. ea. Itē gl. dicit hic q dz nūciari domi. glo. vi male dicere: q: scōm decretū dz interponi ꝫ latitantē: ut. l. ful cini. §. i. z. §. qđ sit lätitare. ſ. ex qui. cau. in poſ. ea. sed si nūciat domi ñ latitat. in ꝓtrariū facit. ſ e. l. §. si forte. ubi ꝫ abſitez rei publice cā pueniē ad scōm decretū. dico q qñ qs cōueniē actione ꝑsonali ꝑprie i sua ꝑsona resīdēte: tūc regrit la titatio: ita loquit. l. fulcin. sed qñ nō actiōe reſi dēte in sua ꝑsona sed uicio rei sue: ut in cā dāni infecti z noxa: tūc nō regrī latitatio: ut. §. sed si forte. ſ. ea. et si ex noxa. ca. ag. l. ij. ita dz itelligi ſ. de ꝑtile. cre. l. iperator cū ibi nō. z sic tz Ja. ō are. z. Ly. in. l. ignorare. C. de resti. mi. Ad ō ad ꝑpositū citatio ista ad domū cā dāni infecti z noxali pōt fieri ut pueniat ad scōm decretū cū latitatio nō regrit in aliis actionib ꝑsonalibus ubi latitatio regrit nō ſſicit ad domū nisi semꝫ fuisset in iudicio. vel si sel fuisset ꝑsonalr citatus uel alit ei notificatū ita q ꝑsumat eū latitare: ita nō. in. l. fulcinius. §. qđ sit latitare z p By. in. c. p possessore ex de re. iur. li. vi. z p Inno. i. c. fi. ex de eo qui mit. in poſ. cā rei f. Sed an ois sci ens z ꝑtenens vr latitare: dicā in. d. §. qđ sit lati tare. In casu tñ et ꝫ latitantē ñ interponit scōm decretū: sed dat curator bonis: ut ꝫ de cura. fu rio. l. curatori. Procedo ulterius uides q ad hoc ut pueniat ad scōm decretū regrī latita tio. quero utrū dēat latitare qs tpe primi z scōi decreti: an ſſicit tpe scōi: licet tpe ꝑmi nō lati tauerit. tu habes glo. q in utroq; tpe nō. i. l. ait ꝓtor. §. fi. in gl. pua sup vbo latitat ꝫ ex q. cau. maio. Istud idē tz Ja. de are. in. l. fulcinius. §. ij. ex qui. cau. in poſ. ea. z ibi vi tex. Non credo q dicat uerū: q: ē ꝫ tex. l. ignorare. C. ō re mili. z. ſ. ex qui. cau. in poſ. ea. l. asſpenul. z ibi nō. ad l. fulcinius. §. ij. q; ut ibi dicā. Quero quid cōtra uniuersitatē an posſet. pceđi ad scōm ōre tū. casus ē in. l. i. in fi. ꝫ qđ cuiusq; uniuersi. no. z nōbilis tex. ē. Quid de furioso: dic ut i. l. fulcinius. §. adeo. ſ. qui. ex cau. i poſ. ea. Quid de pupillo z miore: dic ut in. l. āplius z. l. si mi nor. ſ. de bo. auc. iudi. poſ. Sed qd fiet si ille cōtra quē fiet missio nō latitat. Rñdeo dabitur curator bonis ꝓtra quē agit uia ordiaria: ut. l. ab hostibus in ꝑn. ꝫ ex qui. cau. ma. z. l. i poſ. §. i. z fi. ſ. ex qui. cau. in poſ. ea. uel si sit graue es alienū dabit cur. qui bona ſtati uēdet z ſatisfaci et: ut. l. i. z. ij. ſ. de cur. bo. dan. z ex qui. cau. in poſ. ea. l. fulcinius. §. adeo z. l. si diu z ibi nō. Procedo ulteriūl dic gl. z si uenīat restituat ex pensas z dāna aduersario z ſcipiat possessiōez ſ. quātū tpe admittit ad ueniēdū. Nā fuit opi. Jo. glo. decretoꝝ q infra annū tm ēt in ꝑsonali bus admittit ad recuperādā possessionē: in rea libus nō ē dubiū qđ ē uerū. Istā opi. nō. glo. i c. qm frequēter ex ut lite nō ꝓtel. circa fi. z in. c. cōtingit ex de do. z ptu. z istā opi. vī tenere Ja. de are. in. l. eū qui. ſ. de priuil. cre. z dicit ipse de boc in tex. in. l. siquis ēptionis. §. sed z siqs. C. de ꝑscripti. xxx. an. ubi dicit ad ſilitudinē rē. p annū nō audit nisi ꝓbet indebitū ē ꝓut in re ali. post annū nō admittit nisi de ꝓprietate. gl. tetigit in auē. de exhibē. z intro. reil. §. si uero ēt cōiter oēs tenēt cōtrariū q ꝑ ꝓcuratorē audiat añq; interponat scōm decretū: ut. l. cōsentaneū C. qūo z qñ iudex z. l., pperandū. §. sin ät. C. de iudi. z. l. ij. in fi. ubi in rem actio. vbi dicit infra xxx. ānos. sed ꝓcederet istud de. xxx. annis fm opi. gl. q iuri offerendi ꝑscribit spacio. xxx. an. ut. l. cū notissimi. sed fm opi. illoz qui dicunt q iuri nō ꝑscribit q ppetuo posset recupare. Dic glo. recuperet rē. Ista glo. dicit z tex. vī dicere in. l. si pupillus in fi. ſ. de priuil. cre. z in auē. ei qui z in corpore unde sumit. nōne ista glo. ē cō tra. ſ. ea. l. §. siquis dāni z. §. se. ubi nō recuperat nisi caueat. mō si tu es paratus defendere non admitteris nisi caueas: z sic nō sufficit expēsas restituere. z sic in debito debes id qđ petit etiaz debitori soluere nō solū sufficit expēsas soluere tex. ē ꝫ sa. bercil. l. is cōsequēter. §. fi. ō pigno. l. si fūdus. §. i. z. ſ. p bere. l. ij. in prin. z. l. cū qui ſ. de priuil. cre. z ibi ē tex. vnde glo. ista. et tex. in auē. ei qui et tex. in corpore vī male dicē. Ja. de are. istud cōtrariū tetigit in auē. ei qui. et pes sime soluit et dicit dēat soluere debitū uerum ē post annum nisi probaret indebitum ut modo dixi. sed illa nō tenet et de ea nō curo. Do aliā so. aut ē facta ꝓtra dolosū latitātē et nō recupat nisi integre satisfaciat: ut. l. eū qui. aut ꝓtra non latitantē et tūc refectis expensis recuperat: ut in auē. ei qui. sed ista ē ꝓtra auē. ei qui. et in corpo re unde sumit. vbi expſſe loquit in mīssione fa cta cōtra latitantē et sic ē falsa. et ego dico i lege si pecunie in fi. ut in poſ. le. tex. ſol. hāc ꝫrietatē.

et dicit aut missio in pos. ẽ facta: q̃ ñ defensus: ꝛ tũc te uenĩente ad defendẽdũ recuperas posses sionẽ refectis expẽs. Si uero missio ẽ facta q̃ nõ soluisti ꝛ tũc oz ꝙ tu soluas alias nõ recupe rabis. Ite si facta ẽ missio: q̃ nõ cauisti nõ recu perabis nisi caueas: ut. ff. e. l. §. si tis qui dãni ꝛ §. se. ꝛ ꝑ hac determiatione vr̃ ẽt casus de vbo. sig. c. ex pte d p̃. ꝛ hm bãc distinctionẽ debẽt in telligi dicta iura. Ad. l. cũ qui. que uidet ponẽ illã distinctionẽ. aut latitabat aut nõ: dic ut ibi dicã. Sed pone ꝙ uenit ꝛ ñ restituit expensas ꝛ vult ipedire scõm decretũ ꝛ dicere ꝙ nõ debet interponi: nec vr̃ soluere expẽsas nec defendere dicit spe. ꝙ dz dari libellus i quo ꝓtinet ꝙ dz interponi scõm decretũ ꝛ ꝓtestari lis: ꝛ hoc ẽ in tractatu de p̃ ꝛ scõo decreto. §. i. v̄. põro. Credo ꝙ illud nõ sit uerũ: ꝛ ió Roff. i tractatu suo dicẽ ꝙ si iste uenit interrogabit vis tu restituere expẽ sas ꝛ defendẽ audiet si nõ ꝓcederet postea ad scõm decretũ sine nouo libello: ꝛ hoc credo uer̃ ꝑ tradita in auc. ei qui. ubi nõ dz audiri, nisi re fectis expẽsis. ergo hm spe. audiret nõ refectis ex pẽsis: ut. l. cũ ꝓpõas. C. õ bo. auc. iu. pos. ꝛ col ligit in. c. i. ex de eo qui mitti. in posse. cau. rei seru. hm una lec. Inno. nã scõm decretũ nõ est nouus ꝛ separatus ꝓcessus a p̃ sed totũ ẽ unũ: ꝛ primũ decretũ ẽ ordo ꝓueniendi ad scõm: ut. l. cũ unus. ff. de bo. auc. iudi. pos. Dicit gl. ulter⁹ ꝛ si nõ uenit interponet scõm decretũ. Que ro an adhibeat aliqua cãe cognitio: glo. in. l. ful cinius. §. ꝛ cũ hoc dicit ꝛ bñ ꝙ sic ꝙ ꝓcesserit ea que ꝑcedere debẽt: ꝛ ꝙ de debito ꝓtet sũmatiz ut ibi dicã, ꝛ a scõo decreto põt appellari: q̃ pa rat plenũ iudiciũ: ut dicã. ff. c. l. §. fs si forte.

Quero iuxta istud; an de nouo debeo introdu ci i possessionẽ. glo. q̃ ẽ insti. de offi. iudi. §. fi. ꝛ eã allegat By. vi dicere ꝙ sic. By. determinat ꝓtrariũ ꝙ factũ iudicis ꝛ ptis equipant: ut. l. si ob cãz. C. de cuic. ꝛ si i cãm iudi. pig. l. i. fz uiõo ꝙ ꝑs ñ dz necesse inducere in possessionẽcũ q̃ ẽ q̃ñ vult trãsferre dñiũz: ut. l. qua rõe. §. interdũ ff. de acqrẽ. re. do. ꝛ insti. de re diui. §. interdum Ad gl. insti. de offi. iudi. Rñdeo ꝙ istud ẽ uer̃ q̃ñ añ nõ erat in possessione. ꝛ credo By. uerũ dicere. tu bẽs casũ ẽ. e. l. q̃uis in fi. ꝓucta. l. si ꝓprietarius. ff. e. ꝛ. l. ꝓtor. §. cũ cui. vbi iubz pos sidere nõ imittit. Sed pone ꝙ un⁹ ẽ missus in possessionẽ in una re ex prio decreto: an scõm decretũ poterat interponi in alia re: ꝛ vi casus i l. q̃uis. ff. de bo. auc. iu. poss. Ja. bu. dispntauit istã. q. quã mõ nõ recito: dicã i. l. q̃uis. Pzo credo ulter⁹ ꝛ q̃ro infra quãtũ tps dz interponi scõm decretũ. ꝛ dic ꝙ arbitrio iudicis. glo. ẽ i. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auc. iudi. po. Et uide gl. ibi sed infra qõ tps ꝛ. l. usq; ibi quo iure. ꝛ boc tz By. ꝛ alij. Inno. in. c. dilecto añ fi. ex õ vb. sig. vr̃ dicere ꝙ melius ẽ interponi post aunum ut colligit in. c. q̃m frequẽt ut lite nõ ꝓtesta. sed puto uerius esse iudicis arbitrio: ut. l. in uẽdic. §. de tpe. ff. de bo. auc. iu. pos. Sed quo iure poterit interponi. qdã dicũt iure actionis: ꝛ qui dã officio iudicis ꝛ bñ: ut. l. i. de iurs. om. iu. quã glo. allegat ꝛ adiũge ẽ. c. l. ꝓtor. ꝛ glo. dicit uerũ. sed dubito multũ an istud sit officiũ iudi cis nobile an mercenariũ. glo. uidet dicere ꝙ in dicis officiũ nobile. ꝛ q̃ dicit glo. loco deficiẽt actionis dar. dicit glo. petrus idẽ tenet ꝛ Ly. re fert in. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auc. iu. pos. Ego licet alias dubitauerim in hoc tñ me teneo cum glo. p. l. iubere canere ꝛ. l. ea q̃. §. magistratus. ff. ad muni. ubi patet ꝙ ẽ mixti imperij ꝛ sic expe dit officio iudicis nobili: ut nõ. in. l. nec geꝑ. § ubi decretũ ꝛ dixi ẽ. l. iiij. §. duas. Queritẽtiã glo. in qbus actionib⁹ interponat scõm de cretũ. sed dz ꝑ interrogare gl. in quib⁹ actionib⁹ primũ interponat. glo. dicit do regulã in oĩbus actionibus petitionibus ꝛ ꝓsecutionibus põt i terponi primũ decretũ. nisi ubi natura rei petite repugnat. hoc mõ dicas in oĩbus actionib⁹ scz ꝓsonalibus. ff. ex qui. cau. i pos. ca. l. i. C. õ ꝓto. pi. l. iij. in petitionibus dico ut ꝓhibẽdat actio nẽ in rem ꝛ mixtã: ut. l. fulcinius §. itẽ uideam? ꝛ. §. se. ꝛ se. Quare dico ꝓsecutionibus ut ꝓ pendã officiũ iudicis ut p totz ti. ut in pos. le. ff. ꝛ. C. Dico nisi ubi natura rei repugnat. hoc dico: q̃ adiui hereditatẽ peto restitui in integrũ qualitẽ põt fieri missio. Rñdeo ut liberes me a tali debito qũo põt fieri missio in prio decreto nõ uideo: ꝛ ideo in istis adhibeẽ plene cause co gnitio abñte pte ꝓferr̃ diffinitiua: ꝛ si illã uelles tenere forte nõ male diceres: sed pat plenũ ꝓiu diciũ. hic ẽ casus i auc. si oẽ. C. si ut se. ab bere. absti. ꝛ q̃ ibi nõ. doc. ꝛ de asser. tol. l. i. §. fi. ꝛ melius in. l. si uero. §. subuentũ ꝛ. l. neq; infãtes ff. de fideicõ. li. ꝛ ꝑbat in act. fini. regũ. Peto ut inter me ꝛ te ponãt termini nõ uenis qd fiet credo ꝙ ꝑte abñte iudex põt facere interpõi ter mios ꝛ dic ẽ casus. C. fini. regu. l. iij. in fi. si glo. nõ uiolaret illã lrã. Quero in quibus casi bus interponit scõm decretũ ꝛ una ẽ gl. i. l. iubẽ cauere. ꝙ in cautione dãni insecti tñ. sed male dicit p. l. ediũ õ de pecu. qdã antiq. ut. ff. bac. e. glo. patet ibi alij dicũt zẽ. ꝙ fiebat tñ in duob⁹ casibus. s. in cã noxali ꝛ dãni insecti. Istud nõ approbat⁹ ꝛ bñ: q̃ in oĩbus actionibus ꝓsonali bus põt interponi scõm decretũ: ut. l. ꝑrãdũ §. fin ãt. C. de iudi. ꝛ. C. de bo. auc. iudi. po. l. cũ ꝓponas ꝛ. l. fulcini⁹. §. i. ex qui. cau. iu. pos. ea. tñ illã antiqui fuerũt m oti forte: q̃ in illis duob⁹ casibus solũ interponit scõm decretũ ad iudicã dũ rem petitori nõ atẽto plus uel minus ualet. in alijs uero secũdũ decretũ inteponit de uẽdẽ do uel dãdo insolutũ ꝑ mensura debiti. teneas glo. q̃ dicẽ ꝙ in oĩbus actionibus de mũdo pso nalibus põt iterponi secũdũ decretũ. fallit in cã legator ꝛ in possessore uẽtis noĩc. ꝛ uide glo. ibi fallit: ut in pos. le. zẽ. aduerte in. l. is cui quã allegat glo. dicit ꝙ aliꝗ fit missio ex secundo de creto. sed an debeat interponi in oĩbus casibus secundũ decretũ do regulã ꝙ põt in omnibus

casibus interponi in ḡbus p primū ꝺ nō ē plene cōsultū p. l. is cui ut in pos. le. q; si peto cautōez noie legatoꝛ missio in possessione hz uim cauti onis nō. ſ. e. l. §. ſigs t. l. si de bonis. §. de pupil lo ſ ad car. ergo nō itur ad ſcōm: q; hz ſtō qō vult. sed qñ peterent legata actione ex testō cēt idē qō in alijs creditoribus. idē dico ubicūq; ē p primū plene ꝓsultū: ut i casib' quos ſ dixi. po ne ēt in actione ad exhibendū qñ p primū ē cō sultū nō paenit ad scōm. Juxta ꝓicta q̄ro quid si fuit interpositū primū decretū: q; nō ca uebat t debitū ē purū uel purificatū: an ex nūgo re illius primi decreti posset pueniri ad scōm: q; dā dicūt q; sic p gl. dicte. l. is cui. t ita sēnit Dy. t ego idē. ē casu. ſ. de priuil. cre. l. si creditores. Jtē dicit glo. fallit in possessione q̄ dat noie uen tris. gl. dicit bñ in se t nō bñ: q; materia nra lo gtur de missione i possessionē ꝓtra ꝓtumacē: ibi nō sic. Procedo ulter' q̄rit glo. urū i actōe exēpto interponat scōm decretū: t recita glo. ut iacet. Declaro istā gl. qñq; actione exēpto agit ad interesse: tūc diceret bñ glo. qñq; agit ad rez ipsā tradendā: t tūc qñq; ē missio facta nō i rez uēditā sed in aliā: t tūc fit ꝓdēnatio ad interesse ut. l. i. ſ de act. emp. t tūc glo. nō bēret dubium. qñq; fit missio in rem uenditā: t tūc aut ē res q̄ ꝓsistit in genere: tūc uēditor tenet facere empto rem dñm rei: sicut ēptor uēditorē dñm de ꝑcio: ut. l. iul. §. exempto ſ de act. empt. t p id q̄ dr̄ rug. i. l. si dom'. §. ſ euictōe ſ de le. i. t ſ le. iij. l. q̄ cōcubinā. §. si bēs. vbi relicta re i genere tenet facere dñm t ita hic: q; nō ex natura ēptionis t uenditōis: sed ex natura rei dz fieri dñs: t tunc interponit scōm decretū: q; p primū nō est sibi ꝓsultū. qñq; ē uēditio in ſpecie: t tūc in re ipa in terponit scōm decretū: q; si ē dñs uenditō tenet facere dñm ēptorē: ut. l. exempto in prin. de act. empt. si nō ē dūs parat cām ꝓscribendi: ut. d. l. exempto t. l. claudius. t sic ē necesse q̄ intpona tur scōm decretū cū p primū nō sit ꝓsultū. ut in ſto. §. iul. Quero qs ē effectus primi decreti licet glo. p dixerit de effectu scōi. t glo. dicit q; effectus primi decreti nihil aliud facit nisi in de tētatione q; qui ē missus. t uide glo. ibi effectus primi decreti tc. circa fi. glo. Dic tu qñq; effe ctus exp'ſſus quē uerbū sonat: t tūc iste fit mīus modis. prio modo iubēdo ut caueat: ut. l. si pri us ſ ti. i. qñq; iubēdo aliquē mitti i possessiōez: ut p totū ti. qñq; plus ds̄ in decreto. ſ. q; fructus lucretur: ut. l. fulcin' in fi. qñq; hz uim scōi pri mū decretū allegaui tibi plures. ll. ſ allegaui. l. quōt. §. ꝓtor ſ de nor. cū si. t. l. inter quos. §. si domus. ſ. e. Habet ēt quintū effectū qñ iubet te nere possessionē quā hz: ut. l. si ꝑpriet'. ſ. eo. qñq; iubet haberi loco pig. ut in hoc capto: ut nō. C. de ꝓto. pig. l. i. quidā fūt alij effectus cōse cuturi. nam si primū decretū interponit primo modo dic ut. l. si prius. si secōo mō mittrēdo ad uersariū in possessionē: t tūc hz effectū q; ꝓstitui tur ꝓtorū pign': ut. l. i. C. de ꝓto. pig. hoc tamē ē uerū missione secuta: ut. l. nō ē mirū ſ de pig. act. Sed circa hoc dubitat quo in actione realī si res ē mea ꝓstituerē pignus ꝓtorū qñ nihil ē in obligat. ſ. l. neq; pign' de re. iur. Rñdeo qñ res ē mea nō simplicit sed reuocabilit: t tūc illo respectu quo pōt reuocari ē mihi obligata: ut. l. ex sextāte. §. latinus. ſ. de exō. rei iudi. t Dy. C. si antiqu' debi. l. i. t. C. de his qui i prio cre. l. i. vñ cū talis possessio posset reuocari. ſ. primū an nū restit. expēsis. erit obligata sibi p expensis. Jtē dubiū ē qñ agit officio iudicis cuz nihil sit obligatū qualit ꝓstituēt pign' ꝓtorū. t dicit q; ē futurū in obligatione cū itur ad iudicē: ut. ſ. e. l. elegāt. §. sequit t. §. se. t. §. si iam meruit. Pre terea etiā ei qō debet officio iudicis pōt accedē fideiussor: ut. ſ. ō soluţ. l. cū qs. §. ſigs. p co. t. ſ. ō fideiusso. l. i. t. eadē rōe pign'. Quero utz mis sus ex p decreto bēat possessionē. glo. dicit q; ñ sed solā detētationē qō ē uerū in ꝑsonali. in rea li dic in. l. ſigs ēptionis. §. sed ſigs. t dicā. ſ. de acqrē. pos. l. iij. §. fi. Quero utrū missus ex p decreto facit fructus suos: t glo. tangit. t uide ibi nec lucrat fructus tc. Fallit in duobus casi bus. Ja. de are. addit tertiū: ut. l. sed t si il. §. an āt ſ de car. edic. sed casus quē ponit glo. in car bo. t noie uentris t Ja. de are. dicit q; nō ē pro prie primū decretū qō interponit ꝓpter contu macią ut hic sumit. qō dicem' tu habes glo. in auc. de exhi. §. si uero. vñ sumit auc. ei qui. q; ꝓsuetudine lucrat. sed illa ꝓsuetudo nō ē bona: q; ꝓtra ius diuinū in fraudē usurarū. Dic ergo q; in forte cōputat: ut. l. is cui. §. queri pōt. ut in pos. le. Quero qd i realibus utrū lucrat fru ctus. glo. dicit t uide eā ibi in realib' actiōibus tc. ulq; ad fi. dic ne bñ ista glo. in realibus. qñq; iudex exp'ſſit: t tūc nō ē dubiū q; lucret: ut. l. ful cinius in fi. aut nō exp'ſſit t post annū lucrat q; ē uetus possessor añ nō lucrat: ut. l. sigs ēptōis §. penul. C. de ꝓscrip. xxx. an. Quero utruz primū decretū bēat effectū ut ex eo possit pueni ri ad scōm. Rñdeo ubi p primū ñ ē bñ ꝓsultuz hz uim ut possi pueniri ad scōm. t uide gl. ibi sed nūqd i realibus usq; ibi t vba ꝓtoris tc. an ūtud sit uez q̄ dicit glo. t dicit uerū si p primū erat mihi satis ꝓsultū. ō nō bñ dicit: q; ago rei uen. t peto ꝓnūciari me dñm: ut. l. pomp. §. si il' de ꝑcur. t. l. ex diuerso ſ de rei uen. hz ergo ba bēa possessionē: tñ ad declarandū me dñm ut sic de cetero ñ audiāt de ꝑprietate ñ sufficit mis sio ex p decreto cū cursu anni, vñ credo q; inter ponat scōs. quicqd oēs dicūt teneo me cū Dy. q; aut res desijt extare dolo malo t teuetur ad q̄stitatē ut in alijs ꝑsonalib', aut res extat t fit missio ex p decreto. t postea ex scōo decreto sta tuet certū ipse. ſ. quod agat postea nō audiatur t erit scōm. ut. l. a quo fundus. ſ. eo. statim dicā. quid i hypotecaria. dicā in. l. iij. in fi. ſ. de acqr. pos. ubi glo. t Dy. tangit. Quero qs ē effe ctus scōi decreti. t uide glo. ibi ē āt effectus scōi decreti. quidā ē effectus qō vbū sonat t quidaz

ē ꝓsecutiuus eſ qđ vbū ſonat ut ſtatuat tps iſta qđ audiat de ꝓprietate: ꝛ tūc nō audiet ulteriꝰ ut. l. ſi ex ea. C. q accu. ñ poſſūt ꝛ. l. titia. ſ. de ac cu. ꝛ p Dy. in. c. indultū de re. iur. li. vi. ꝛ per. l. diffamari. C. de inge. ma. qñq; ſcōm decretum ſonat poſſideat: ꝛ tūc erit dñs. vel ꝓſcribit ſcōm q dic glo. ꝛ de cetero ſuos faciet fructꝰ Unū tñ aduerte. qñq; vbū ſonat iſtud iubeo qđ uen dat: ut. l. fulcini. §. i. ꝛ. l. cū ꝓponas. C. de bo. auc. iu. poſ. ꝛ tūc erit darus effectꝰ ꝓſcentiuus: q; bēbit ēptorē obligatū cū eius fūt uēdita bona: ut. l. ſi ob cām. C. de euic. qñq; adijcitur do tibi creditori iſolutū: tūc efficit dñs ꝛ rediēs audiet ſ. biennū uolēs ſoluē debitū: ut. C. de iur. do. ipe. l. ij. ꝛ. ſ. eo. §. poſtea aūt. p Ja. de are. ꝛ gl. qñq; vbū ſonat denegeꝛ alteri petitio dñij: ꝛ eſt idē qñ iuſſus ē poſſidere: ut. l. quāuis ē. qñq; alio mō interponit: ut dicā. ſ. ca. l. §. ſi ō uectiga libus. Non ſūt alia dicēda: ꝛ ꝓdicta in hac ma teria dixi. put putaui fore utilia ꝛ neceſſaria. Le tera circa primū ꝛ ſcōm decretū in iuribus ſcor poralibꝰ dixi in. l. ſi prius ō. e. Itē in act. ſami. hercī. ꝛ cōi diui. dicā qui. ex cau. in poſ. ca. l. apud iuli. multa alia vba circa ꝓdicta potes ui dere in ſpe. ꝛ in aliis ſūmis practice.

Si ante hoc decretum.

Si ꝓ pluribus codē tpe ſcōm decretū inēponit̄ glibet ꝓ rata dāni admittā. ſi ꝓ uno ꝓ ille dñi loco habet: ſed ex ꝓ decreto oēs mittūt in toiū ſi ptes faciūt p ꝓcurſū. b. d. cū. §. ſe. Expōe liam ibi equalit̄. i. ſimul ut denotet equalitatē poſſeſ ſorū ñ portionū Ja. de are. ꝛ Ol. Op. ꝛ vī q priꝰ dēat eē i poſſeſſiōe cū ſcdo: ut. ſ. c. l. §. ſi ue āt ꝛ. §. ſi plēs. So. ibi logī i ꝓ decreto b i ſe cūdo. Op. q; b dic ꝓtigerit ꝛc. de. l. ꝓtor. §. hoc edicto ō eo. So. dic gl. dz ſumi ꝓtigerit in ſuto. Itē op. de. l. ultia. C. de bo. auc. iu. poſ. iſtud bñ poterit interponi ꝓ ꝓterito: b ñ. Itez ꝛ als interponi ꝓ ſuto: ut. l. in poſ. ſ. g. ex cau. i poſ. ea. ꝛ ubicūq; petit̄ cautio ēt ꝓ legato ꝓditio nali i ti. ut. le. no. ca. Op. q; duo ñ ꝓñt inſoli dū poſſidere: ut. l. ſi duo. ſ. d ꝓcarī. So. ut i gl. ꝛ hic dr q; faciūt ptes ꝓ ꝓcurſū. ergo inſolidū ñ poſſidēt. Quero dr b equalit̄. qualit dz ītel ligi equalit̄. ꝛ qđā ſūt q credūt q ex ſcdo decre to equalit̄ mittūt̄. i. ptibꝰ equalibꝰ. Nō eſt uez: dic ut gl. tz. ꝛ habes quattuor ex iſtis. §. qñz plu res mittūt ſimul ex ſcdo decreto: ꝛ tūc ꝓ rata dā ni. qñz plures mittūt ſepatim: tūc ſcōs miſſus ē dñs ut hic ſcdo ꝛñſo. qñz ſimul plures mittunt ex ꝓ decreto: ꝛ tūc equalit̄ uideāt miſſi. qñz ſepa tim fūt miſſi: ut. §. ſed ſi plures ō eo. ꝛ ſic expōe equalit̄. i. ꝓ rata fraudū. glo. uel eqlit̄. i. eo. tpe ſm Ja. de are. ut dixi. Et ꝓ hoc ſuſtinebā teſtes qđ depoſuerūt filiū inſtitutū i maiori pte: filiā in minori. alij dixerūt eos inſtitutos equalr re ducebā ad cōcordiā equalr. i. eo. tpe ſed diuer ſis portionibus ꝛ ut hic: licet de ꝓpria ſignifica tione aliud ſit: ut. l. interdū de here. inſti. ſāc de teſti. c. cū tu ꝛ dicā in. l. inſulā. §. i. ſo. ma.

Sed ſiquis eorū.

Opp. de. l. iiij. §. ſi. ō cōi diui. glo. ſo. uno mō q ibi directū negat: hic utile dat vel pōt dici q hic qñ fuit interpoſitū ſcdz decre tū quo caſu ꝓpter ſūptū factū. qñz ſcōm decre tū ſic interpoſitū nō daſ decretū ſed utile. ibi vo logtur qñ ſcōm decretū nō erat interpoſitū.

Siquis aūt i poſſeſſione.

Per miſſionē ex prio decreto ille ꝓtra quē ſēa ē miſſio nō cōpellit̄ de poſſeſſiōe diſcedere. Jo. hic loquit regulariter ꝛ nō bñ: ut gl. dicit. tñ po teſt index ex cā ēt ex ꝓ decreto deijcere primum poſſeſſore: ut ō. e. l. iiij. §. ſi forte dureī in ſi. fm unā lec. ꝛ puto ſatis cauſā cē ſufficientē ſi dubi tat ne ptes ueniāt ad arma: ut. l. equiſſimum de uſufruc. idē hic qñ mittit̄ in poſſeſſionē rei imo bilis. Quid ſi mittit̄ in poſſeſſionē rei mobilis ꝛ dicūt quidā q fiet ſequeſtratio: ut ō qui ſatiſ. co. l. ſi fideiuſſor in fi. vel ſcōm Dy. dic aut ille qui in poſſeſſione mittit̄: nō ē ꝑſona ſuſpecta: ꝛ tūc nō deponit̄ ſed daſ creditori: ut. l. is cui. §. q legatorū v. in ceteris ō ut in poſ. le. aut ē ꝑſona ſuſpecta: ꝛ tūc ꝙponeſ apud aliū: ut. l. ſi fideiuſ. in fi. ō qui ſatiſ. co.

Non autem ſtatim.

Nūo qđ uelit dicē tex. ibi q aut ꝛc. ꝛ glo. dicit q iſta alternatiua re ſoluit̄ in copulatiuā: ut glo. Sed hoc nō pōt eē uerū: q; caderet inter duo incōpatibilia q̄ non poſſūt ſimul eē: q; longū ſilentiū ꝛ aliquandiu. qđ ſignificat modicū ſūt ꝓtraria ſicut magnus ꝛ paruū. qualr ergo exponimus. ꝛ Ol. dicebat. qñz ſit miſſio ꝓtra abſentē ꝛ tē expectat̄ p lōguz tpo. ꝛ ſic loquit̄ priꝰ pte. qñz ſit miſſio cōtra ꝑſē tem: ꝛ tūc paruū tpo ſpectat̄: ut in ſcda pte.

Quero quāiū tpo erit qđ dz ſpectari: ꝛ quidaz dicūt q p. x. ānos: q; dī p lōgū tpī. quidā arbi trio iudicis: ꝛ iſtud tz gl. ar. l. i. de iure deli. ꝛ ſi intelligas ℨ pñtez ī iudicio ſed pñtē ī ciuitate: q; ℨ pñtez ī iudicio ſi nō cauet incōtinēti mittet in poſſeſſionē ex ſcdo decreto: ut. l. nō alienū ō de int. act. ꝛ. l. is qui ō de noxa. ꝛ. ſ. e. l. inter quas ꝑ rñſo. Habes ergo. aut ē abñs p lōgū ſpaciū: ꝛ tūc p magnū tpo ſpectat̄: ut hic ꝑ rñſo. aut eſt abñs a iudicio ut i ciuitate: ꝛ tē incōtinēti ſit miſ ſio: ut. l. is q ō de noxa. Quid ſi index b ſpa ciū ñ obſeruabit. q; nihilomiꝰ ualet ꝓceſſus: ut ī. ꝓria. §. ſz poterit reſcidi p appellationē ꝓpt̄ breuitatē dilationis: ut eō. de dila. c. i. vel petet reſtitutio ſi ꝑſona eēt cui cōpeteret: ut. ī. ꝓxio. § vl̄ hēbit regreſſū ꝓtra iudicē ex quaſi malefacio.

Sed ſi forte.

Ex cā dāni infecti etiaz cōtra nō lapſantē ꝓcede tur ad ſcōm decretū ſaluo ſibi iure reſti. i integ. vel aliter miſſio in poſſeſſionē ex ſcdo decreto facta ꝓtra abſentē reipublice cā: vel minorē ualz ſed remedio reſtitutionis in integrū retractatur b. d. Op. ſcōm decretū interpoſitū ꝓtra nō

latitantē nullū ipso iure: ut. l. fulcini. §. i. ex q. cau. in pos. ca. 7. l. impatores. ff. de priuil. cre. 7 l. ignorare. C. de resti. mi. Glo. ñ tāgit. So. va ē ista. qñq; agit ꝫ obligatū obligatione psonali 7 tūc regrit latitatio. 7 sic loquūt ꝫtraria. qñq; ñ agit ex sua obligatiōe uel suo facto: sed p facto ipsius rei in qua dz fieri missio: 7 tūc nō regrit latitatio ut hic. 7 hoc posuit Ly. in. l. ignorare. 7 dñs Ja. de are. hoc tz: hoc tenete ñiu. Habeš unā glo. q iudex nō dz festinare: 7 hoc ē uer in scō decreto. fallit in prio 7 hoc inuit glo. q̄ ici pit ex scō decreto. Itē nō. dicit gl. q quedaz phibēt fieri que facta tñ tenent. hoc ē uerū qñ lex ultra nō ꝓcedit: ut. l. nō dubiū. C. de legi. 7 c. que ꝫtra ius ex de re. iur. li. vi. Itē nō q iudex ignorantē priuat possessione: ut. ff. de acq. pos. l. qui uniuersas. §. itē cū ptor. Queritur an eo ipso q fuit cōtumax uideat minor lesus: Rñdeo in hac cā 7 noxali nō: q; pōt eē q eius interesset magis nō defendi ꝙ defendi ut. l. sigl putās in fi. cōi diui. vñ de hoc dz stare in cā re stitutionis. In alijs uero cāis si ex scō decreto ē facta uēditio uel datio insolutū dz doceri de graui dāno: ut ō nō mionr. l. si ex cā in pri. 7 nō. ff. de bo. auc. iu. po. l. si minor. Itē aduersus pri mū decretum posset restitui: ut. l. minor si quasi ꝫtumax ō de minor. 7 ibi nō. 7 tūc eo ipso q cō tumax ē lesus: q; nō audit nisi refectis expēsis 7 ēt ꝑstita satisdatione 7 diligēs ꝓfamil. hoc nō fecisset. Qño an scōm decretū sit diffinitiua ssia Dy. dicit q nō p hūc. §. q; dat in absentē. nec regrit ꝓtestatio litis: qđ secus ē in ssia: ut. l. illō de tēp. app. Itē pōt ferri ꝫtra minorē indefensū ut hic secus in ssia: ut. l. cū 7 mores. C. si aduersus rem iu. 7. ff. de re iu. l. ꝫtra pupillū 7 qđ ibi nō. Sed an a scō decreto posset appellari: vī q nō: q: ē ssia interlocutoria. Dy. dicit ꝫtra: q; absorbet ius ptis. ergo pōt appellare: ut. l. intra utile ō de mino. 7. l. añ ssiaz. ff. de appel. reci. me lius facit. l. ait ptor. §. pmittit de minorib. 7 dī cā plene in dicta. l. añ sententiā. sed a ꝑ decreto nō pōt appellari: q; ius partis nō absorbet fm Dy. qđ ē uerū de iure nō sec ō iure canonico q; ab omni grauamine appellaš.

Vbi autem quis. Quero que ē rō q in ꝑ decreto nō deijcit dñs in scō sic. Rñdeo q; in ꝑ decreto q mittit in possessionē nō possidet sed ē in possessione: ió dñs fi deijcit q; uere possidet sed ex scō decreto ñ posset eē q sint duo dñi insolidū: ió dñs deijcier. Op. ō co. §. lz si plures. so. ut in glo. Querit glo. quid i alijs cre ditorib. dic q ꝑ rata: ut glo. dicit.

Si qua sunt iura. Quedaz iura cōpetūt dño fū dī: ut seruitutes 7 de bis logt hic fm pmā glo. Quedā sūt iura q̄ cōpetūt alijs ut in usufructua rio emphitote 7 similibus. 7 sic intelligiť hic fm scōam glo. quclibet est bona.

Item queritur. Op. ō de noxa. l. si noxale. So. ut q; denegaš pscuš. pigno. sed ñ eodē mō. 7 rō ē q; dicit glo. in. l. si noxale. pign. nudo cōsensu ꝓstituť sed usufructuus nō: q; requit traditionē ut. l. traditōb. 7 tñ iustus possidē ex scō decreto ē dñs: ut ō. c. §. iul. 7. §. se. Rō ꝙ ē: q; usufruct nō ē sepabilis a ꝑsona: nec ad aliū pōt trāsire ni finiaš: ut. §. finit insti. de usufru. cōmodū ꝙ usu fructus trāsit nō usufructus. sed pignus ē sepa bile a ꝑsona. Quero qđ si ꝓtra creditorē est missio facta ex scō decreto. amittit creditō pos sessionē: an possit agē ꝓtra debitorem. 7 Dy. q sic: ut. l. i. C. si aduer. cre. In ꝓtrariū vr: q; qñ pi gnus pignori daš certiorato illo nō posset sol ui: ut. l. nomē. C. que res pig. ob. pot. 7. l. i. ō si pig. pi. datū sit. ſz puto Dy. bñ dicē in ista ma teria: q; scōm decretū dat ius in re: nō ergo per det actionē psonalē distincta a re illa. 7 si tu dicis qđ ꝑdeš sibi missio in pig. Dico q possidet ꝑ ut ille q possidet. neq; ab eo poterit creditor cui cere p hypothecariā. Preterea. d. l. i. logt qñ pign daš pignori ex cā q respicit ipsū debitorē hic uero respicit ipsaz rem pignoratā nō psonā eius creditoris ꝓtra quē fit missio. hec ergo erit forma scōi decreti creditorē: q; iudex denega bit sibi pignori. pscutionē. si ergo trāsseret i acto rem. rō: q; istud ē ius accessoriū ad actionē psonalē. sed cū actio psonalis nec uere nec quo ad cōmodū debeat in hūc actorē trāsire. ergo cē. dicam plenius. ſ. pximo. §.

Si de uectigalibus. Contuma cia eius q; iudū uectigalē hz nō pludicat dño quo ad se cūdū decretū: ſz ipsi. dñi ꝓtumacia regrit. b. d. Duidit in duas ptes. ꝑ qñ interpellať q hz fū dū uectigalē tñ. scōo qñ ĩterpellať dñs. scōa ibi ſz qđ i uectigali. Op. 7 vī q iste tex. sibi ꝛdi cat 7 isti ꝛrij timore glo. dat. iiij. so. 7 duaš tenet tu teneas unā. 7 pria ē q; i pria ꝑte fuit ĩterpellať possessor. i scōa dñs. 7 ista ē ꝑa 7 eā teneať. scōa so. ē q res uectigalis ē fisci: ut i pri. §. ió; q; ñ pōt possideri ex scō decreto. sec. si alteri. municipij ut i fi. Sz istud ñ placet: q; fiscus utī iure mio. ut. l. tres. C. ex qui. cau. ma. sed ꝛ minorē intpo nit scōm decretū ex hac cā. ut ō eo. §. ſz si forte. ergo cē. tertia nō placet: q; nō ēt ꝓtra priorē iter ponet scōm decretū statim. quarta nō placet: q; nō hz rōnez. dī hic q; si municipes nō itponūt cautionē p longū tps ꝓscribiť ꝓtra. l. si. C. de sa. sanc. ec. Ja. dt azc. 7 dñs Ol. exponūt p longū tps acgri. i. p scōm decretū interpositū. post ló gū tps. i. post morā lōgo tpe ꝓtractā: ut ō. §. nō aūt. 7 sic cessant oia ꝓtraria. Et si intelligis q ꝑ scribať tūc ob. ꝓtrariū. 7 glo. rñdet q ĩ castro ul nulla hic loquiť. 7 hec so. ē bona: ista tene mēti. sed uerior so. ē 7 plenior q loquť ibi in re que ē uere ciuitatis. hic ñ erat uere: q; tūc fuisset trāsl latū dñiuz incōtinēti p scōm decretū sed esse pu tabaš. ideo tūc parat cām usucapi. 7 sic i pupillo

cuius res ñ pōt usucapi. ꝛ si uendā res aliena parat cām usucapi: ut. l. ij. §. si a pupillo. ſ. p ēpto re Op. de. l. si ſpōſus. §. ſi de uectigalibus ō public. gl. dicit q ē ſpeciale i dāno iſecto: ſicut ꝛ illud ut ſcīēs rē alienā ſcribat: ut. l. gñaliter de nor. qō nō. Sed an boc ꝑcedat ō iure canonico ber. q ſic de offi. ordi. c. paſtoral. ſ3 auctoritas iudicis boc facit bic ꝛ i no rali: alis ſecus ſ. p ēpt. l. qui fundū. §. q bona. Alij dicūt q ſi pōt ſcribi a ꝑductore: ab alio ſic. iſta poſſet i ſe eē vā p. l. male agit. C. ō ſcrip. xxx. an. Tu dic q res nō erat ciuitatis ut hic: vel fūdus uectigalis ñ pōt ſcribi. ꝛ bec ſo. ē bona ꝛ iſtā tene ñti. Sed uerior ſo. ꝛ planior ē. q ibi ſi habeē titul⁹ ab alio ℨ ipſā ciuitatē nō pōt ſcribi: ut. l. ſi ſpōſus. §. ſi de uectigalib⁹. ſed ſi habeē titulus a ciuitate pōt ſcribi ℨ aliū. ita loq̄t bic ar. dicti. §. ſi a pupillo. Querit glo. an idē ſit in feudatarijs liuellarijs ꝛ ꝑcarijs. gl dicit q ſic. ꝛ doc. ſic ꝑ traſcūt. nos lat⁹ examinem⁹ ꝑ de feudatario. Feudatarius cōmiſit delictū p qō bona fūt publicata: an ius feudi publicabit. bic vī tex. q ſic qō vī tenere ſpe. de feu. §. qñ. v. xl. q quid ipſe dicat tex. ē in ℨriū q feudū reuertit ad dñm uel ad agnatos: ꝛ ſic uaſallus priuat⁹ tū fiſco ñ q̄rit ut. x. colla. ſi uaſallus feu. pri. c. i. ꝛ ſi de feu. fu. ꝓtro. c. ſi uaſallus culpā ꝛ de eo qui interfe. fratrē ſui. c. i. facit de ꝓhi. feu. alie. l. imperialē. §. illud quoq; Sed ℨ ꝓiecta vī gl. in. l. ſigs i tā tam. C. vñ ui. ꝛ idē ibi Ly. ꝛ Ja. de are. Rñdeo fateor q ſuo iure priuat nō tū acquirit offenſo ſed ad dñm reuertit ꝑ iura ꝓdicta: ꝑ boc facq ſi uaſallus efficit clericus uł religionē ingredit pdit feudū: nec tranſit in eccliam. Caſus ē. x. col. ſi de feu. fu. ꝓtro. c. ſi clericus ꝛ de bñfi. feu. c. i. i fi. licet q dā diſtinguāt in auc. ingreſſi. ubi gl. tā git. Et rō bui⁹ ē: q ꝛ cū feudatarius debeat ſerui cuī ꝑſonale: ut. x. colla. in qui. cau. feu. amit. c. i. ꝛ que fuit prima cauſa ſendi amittendi. c. i. ꝛ ꝑ pter boc habeat utile dñium. Iſtud utile dñiuꝫ nō pōt a ſua ſeparī cā. ſicut ergo nō tranſit illa obligatio fidelitatis que ē mere ꝑſonalis: ut. x. colla. de for. fide. c. i. ꝛ ō noua. fide. for. c. i. ꝛ ita ēt nō trāſit feudū. Itē q̄ alie ſūt ope unⁱ⁹ bois alie alterius: ut. l. nēo ē q neſciat de duo. rei. nec bic facit ad iura: an aliqs poſſit ſeruire ꝑ ſubſtitutū cū uaſallus a feudo cadat: ut dictis legi. Quid ergo erit i ꝓpoſito: dico idem q ex ſcō decreto nō trāſibit ius feudi in iſtū q petit cautō nē dāni infecti: q̄ cū iſtud ius ſit unitū cū obligatione ꝑſonali q̄ tenet feudatarius: que obligatio nō trāſit nec pōt trāſire: ergo nec ius feudi. Erit ergo forma ſcōi decreti boc caſu q̄ huic ō negeē ius feudi ꝛ in petitorē trāſeraꝫ poſſeſſio quā ipſe feudatari⁹ bēbat ſicut ſ̄ dixi de credito re ſ̄. ꝓxio. §. nec ob. ſ̄ de fū. do. l. i. q̄ ibi loq̄t in marito qui plenū ius bꝫ: ꝛ bꝫ iuſ alienādi ex cā neceſſaria: bic ſecus. nec ob. iſte. §. q̄ bic loquitur in eo qui bꝫ fundū uectigalē a ciuitate. ꝛ ob ligatio ꝑſonalis qua iſte bñs fundū uectigalem teneē: tranſit ad quēlibet ſucceſſoreē ēt in rem: ut C. ſine cenſu. uel re. l. i. ꝛ ſ. de pub. l. impa. ꝛ merito tranſit ius reale. Sed quero q̄ ſi agaē cōtra feudatariū actione ꝑſonali: utꝫ ex ſcō ōcreto uel in cām iudicati poſſet accipi feudū: dico q̄ ſic ut trāſeat cōmoditas in aliū: ipſe āt remanebit obligatus ad ſeruiciū: ut. ſ. de re iudi. l. cōmodis. C. de excep. rei iudi. l. ſtipēdia. ꝛ iō aliō in cā dāni infecti: q̄ cū ſcōm decretū interponatur ex uicio rei magis q̄ obligatōe ꝑſone ñ ceēt equū ut unus faceret ſeruicia ꝛ aliꝰ habeēt cōmodū. ſed cū agit ꝑ obligatione ꝑſonali ceſſat iſta iniquitas. nā ſi ego ſeruio ꝛ creditor meus bꝫ cōmodū: ſatis ego uideō bñe cū ꝑ boc ego liberor. ꝛ eodē mō ego dico q̄ ſi ageret ꝓtra dñm i ſubſidiū poſſet fieri miſſio ex ſcō decreto in cōmodū q̄ ō pcipit ex uaſallo: ꝛ ꝓtra patronū cōmodū opaꝫ q̄ ō pcipit a liberto: ſ3 boc ñ poſſet cedi: caſus ē ō de acqui. here. l. ꝑ herede. §. ſigs tū ꝛ q̄ ibi nō. in gl. ma. ꝛ ꝑ boc facit: q̄ res ꝑ bibita pōt in bāc cām neceſſariā alienari: ut. l. peto. §. ꝓiū de le. ij. ipſe eiꝫ bēs bñe vī q̄n bñt ſui creditores. Scdo q̄ro q̄d de fūdo ēphi. an publicaꝫ bonis trāſeat in fiſcū. ſpe. vī tenere idē q̄ō in feudis: ut. d. §. quoniā de feu. v. xl. in fi. Tu dic aut ē emphiteoſis eccle: ꝛ eccliа pōt a fiſco ꝛpetē idibitāt: caſus ē i auc. de ali. ꝛ ēphi. §. i. colla. ix. Si ē ēphiteota priuati ſiquidē eſt talis ēphiteoſis q̄ forte ex quētione trāſiret i extraneū bēdē: tūc trāſiret i fiſcū q habeē ut bēs: ut. l. iij. C. ad. l. iul. de ui. cū ſi. ſi uero ad exneū heredē nō trāſieēt tūc nō trāſiret ad fiſcū: ut. ſ. de bo. dā. l. ij. ꝛ ibi glo. nō. de boc. ſed dñs repetet tā q̄ re idebite alienata. nō ob. bec. l. ut dixi: q̄ bic obligatio ꝑſonalis ſeq̄ poſſ. ſecꝰ i alio ēphiteota. Hāc driam ponit Ly. C. de iure ēphiţ. l. fi. ſed certe gl. ordiaria ē de ſun. pa. l. i. li. ix.

Sed q̄d i eā dāni iſecti: dico idē q̄ō ſ̄ dixi i ſedo: q̄ iſtud ius dñi utilis ē cōnexū cū obligatione ꝑſonali ad pēſionē: ꝛ ſic unū nō pōt trāſire ſine alio. Quid ſi ꝑꝑ debita ēphiteotica. dico idē q̄ō dixi i feudatario. Eadē rōne poſſet dici q̄ bona publicaē ex delicto cū ꝑ obligationeꝫ ēphiteof. ergo idē dꝫ ceē ſic q̄ñ ꝑꝑ debitū capit ℨ i bis caſib⁹ i q̄b⁹ bona publicāē fiſcꝰ ñ capit ut creditor: ſ3 ut bēs: ꝛ iō ſi bōa ſi ſūt ſoluēdo ñ capit: ut. ſ. de iure fiſ. l. i. §. an bōa ꝛ. l. ñ pñt. ſ3 ſi ponerem⁹ reū ꝺdēnari i certa q̄ntate pecūie: ꝛ i executōe bōa capi: tē dicerē idē q̄ō ſi alio ꝑuato creditore: q̄ cōmoditas trāſit in fiſcū duratura tantū q̄tū duraret aqud ipſū reū: ut ō. de pig. l. in uectigali ꝛ. d. l. peto. §. ꝓiuꝫ ō. de le. ij. nec ob. predictus. ſ. de iure fiſ. l. ſtatius. §. cornelio. quia ibi ius fideicommiſſi q̄ō a fiſco petebat non erat puꝫ. ꝛ aliquid dicam ſed liquidum eſt bic ꝛ purum ius domini. Tertio quero q̄d de fundo liuellario. de iſto glo. tangit hic ꝛ. C. de ſacroſan. eccle. ꝛ auc. ingreſſi. Azo in ſumma. C. loca. in. ij. columna dicit q̄ iſte contra ſtus eſt quando uaſallus lotat in uiginti annis

Ly. tangit de iure emphi. l. i. ⁊ nihil dicit: certe tex. dicit q illud qđ dat a vasallo perpetuo sub modica pensione dicit illudlus: vt. x. coll. quia liter olim po. feu. ali. c. i. ⁊ de. phi. feu. alie. p lod. c. i. in fi. Et ideo nō dī. ꝓprie emphiteoticus qr ꝓcedens nō est dñs: tñ bodie bis vocabulis abutimur ⁊ p eodē cōi vsu loquendi accipit sic cō tractus emphi. ideo dico idē iuris vt ō dixi: secus si vo ponēs ꝛctū liuellariū: hoc est emphiteosis accepta a prio vasallo vel prio emphiteota: tunc in casibus in quibus dixi ō ad dñm reuerti nō reuertet ad eū qui dedit sꝫ ad primū dñꝫ vt nō. in simili. C. ō iure emphi. l. fi. sed ē casus bodie de hoc de. phi. feu. ali. p se. l. impiale. §. illud qꝫ. Distingue ergo in omnib⁹ his casibus p rō nē illius tex. Quarto q̄ro qd de fundis precarijs. de bis glo. tangit hic ⁊ in auc. ingressi: et Ly. in. l. i. C. de iure emphiteo. certe hic non est ꝓtractus p̄carij de quo logt ti. de p̄cario. q illō reuocat ad voluntatē ꝓcedentis: sꝫ est qdā ꝛct⁹ cōcessionis de qnqꝫ in qnqꝫ annis vel in maius tps: ⁊ istud nomē ꝓtract⁹ est de cōsuetudine magis q̄ de iure ut ex̄ de p̄ca. c. i. ⁊ ibi p Inno. tū in omnibus ⁊ p oia est ciusdē nature ⁊ est ephi teosis. Et ió qđ ō dixi hic dico. facit qđ nō. in spe. in. d. v. xl. Quinto q̄ro que erit practica istius materie fm formā interponēdi primū de cretū ⁊ fm in istis iuribus ꝛcorpalib⁹. Et aduer te q̄ꝫ ipsa iura incorpalia petunt: ⁊ tunc dic ut dixi ō ti. i. l. si prius. Nūꝫ petit aliud ꝓpter qđ deuenit ad missionē in possessionē in dictis iuribus incorporalibus: dic ꝙ q̄dā sunt iura ī qb⁹ nulla est possessio vel q̄si: vt in noibus debitoꝝ: ⁊ tunc primū decretū est vt. l. i. C. de ꝓto. pi. ⁊ ibi glo. ponit formā ⁊. ſ. de re iudi. l. a diuo. §. sed ⁊ si pecunia: ⁊ ibi ponit alia forma. Scōm decretū erit vel cogendo debitorē vt cedat vt. C. quā do fis. vel priua. vel cogendo debitoꝝ ut soluat vel illud nomen vendendo: vt. ſ. de re iudi. l. a diuo. §. sic quoqꝫ. v. idē qo dicemus. Nūꝫ illi qui habent aliā possessionē vt fructuarius ephi teo. ⁊ siles possident nām litis: tunc primū ꝺcre tū est q̄ mittat in possessionē illā quā ille habet vt hoc. §. ⁊ ē. c. l. hoc amplius. §. fi. ⁊. l. quānis. Scōm decretū interponet diuersimode quia q̄dā iura que in aliū possunt sine ipedimento trāsferri: vt ius feudi vectigalis: ⁊ tunc iudex ꝺcrꝫ vt actor eodē iure sit quo reus contamax. Ista practica ponit hic in tex. nōbiliter. Nō ītelligo nisi in petitionē dñi interponeret: tunc enim qa nō pōt poni eodē iure q: nō pōt qs esse sufficiarius vel vectigalis sui. ꝓprij fūdi erit q iudex denegabit ei sufficici vel vectigalis petitionē: ut dicā statim in fructuario. sunt quedā iura q̄ nō sunt sepabilia sui natura: vt vsufructus vt instit. de vsufruc. §. finit. tunc stqdē fm decretū intpo nat ad petitionē dñi qui nō pōt esse fructuarius sui fundi: tunc ex secundo decreto iudex ōnega bit vsufructus petitionem. ⁊ intelligo tunc ipso iure sicut ipso iure transiret dominium: vt. l. boc amplius. §. celsus ⁊. l. q̄uis ē. c. ⁊ qđ nō. ē. eo. l. pretoris in prin. Nūꝫ interponitur ad petitō nem tertij: ⁊ tunc ex secundo decreto iudex ōne gabit sibi vsufructus petitionem non ipso iurꝫ sꝫ ope exceptionis: vt ē de noxa. l. si noxale. ⁊ trāsfert in petitorem illam cōmoditatem vtendi que erat apud fructuarium fm formā. l. vsufru. solu. ma. ⁊ ar. huius. §. ⁊. l. pro herede. §. si quis tam de acqui. here. ⁊. ſ. ō adul. l. si postulauerit. §. iubet. Quedā sunt que non sunt separabilia ratō ne adiuncti: vt feudum ⁊ emphiteosis: ⁊ tūc sine fm decretum interponatur propter vicium ipsi⁹ rei: siue propter obligati. persone habes formā ex dictis in precedentibus questionibus: semp tamen cum interponetur ad petitionem domini satis esset q denegatur reo talis iuris petitio: vt. d. l. quānis. Sexto quero an condemnato filio ⁊ bonis eius publicatis publicetur pro prietas quam habet in peculio aduenticio ītimante patri salua proprietate. Respondeo non quia filio interdicta est omnis alienatio sine patris consensu: vt. C. de bo. q̄s li. l. cum non soluꝫ §. filius. ergo delinquendo non alienabit: sed a pud patrem manebit sicut q̄n filius heredit atez repudiat: vt. d. l. cuꝫ non solū: ⁊ sicut ō diximus in fructuario ⁊ emphi. qui non possunt alienare Item sicut in muliere que nō potest alienare sic nec eius delicto dos publicatur nisi in casibus: vt. l. quinq⁹ legibus. ſ. de bonis damp. Item sicut nec in damnato patre publicatur peculium: vt. l. iij. §. sed vtrum in fi. §. de mino. Licet cōtra hoc faciat. l. i. §. merito quando ac. de peculi. est anna. Tu respondeq licet fiscus teneatur: tamen a filio recuperabit retinendo de peculio: ut in se. § i. patet. Itē per tex. in. l. iij. C. de bo. dā. vbi non publicatur castrense. ergo multo mīꝰ publicatur illud. Tamen ad istud quidā respōdent q illud olim quādo filio mortuo pater occupabat iure peculij profecticij: secus bodie cū filius habebit heredem: vt ē de iure do. l. annus ⁊ ibi nota. supra so. ma. l. post dotem: ⁊ ibi plēnē examinaui. Tamen propter delictum filij pater non perdit dotem: vt. C. de diuor. auc. contra si filij ⁊ nō. e. ti. l. consensu: ⁊ per Dy. so. ma. l. ij. § sed si in patris. ⁊ hoc videtur velle tex. in. d. l. iij vbi dicit nec castrense ꝛc. Et sic dictio nec implicat quasi dicat nec aliud: idem sentit glo. ſ. ō bo. dāp. l. i. in ꝑn. vbi dicit etiā castrense. ⁊ idem Azo in sūma de bo. dā. ⁊ p illud etiā innit nec adueticiū publicādū: ⁊ boc cē ucꝫ clariusꝫ lic̄ habeat respondendo ad oia q̄ in ꝓiū pnt obuiā. ꝑ mō tum q debeat publicari ius qđ ge bꝫ: ut ff. l. i. si postulauerit. §. iubet de adul. ꝙ ibi loquimur ī eo q pōt alienare. so ob. q: bec ē qdā alienatō legalis: ut. l. ij. ō de re. cop. So. ibi res pucnit ad miozē cū q̄litate illa: ut ibi pz: ⁊ boc plē exaiaui ī l. si ꝓstāte ī ꝑn. so. ō ma. ⁊ p ea q̄ ibi nō. appz rīsio ad id qđ nō. ō de pac. l. itē q. ⁊. C. ō legi. tu. l. fi. ul rūde ut statī dicā. ſ ob. nā mīor ꝓhibet alienare: ⁊ tñ ꝓpt eꝰ delictū bona publicantur.

ut. C. de auct. prestan. l. darum ⁊ quod nota. C unde ni. l. siquis in tantam ubi tetigit Jaco. de are. ⁊ Ly. ⁊ male dixerunt. Respondeo ibi erat prohibita alienatio fauore minoris: uñ ꝓpter delictū pdit suū ꝓfilegiū: hic vo est ꝓhibita alienatio fauore alterius. ſ. pñs: vt. d. l. cū nō soluz §. filius ibi ne cupidine debiti. ſ. filij triſtē exitus ſentiant. ſ. pñs: ita dic ibi glo. ſicut ħ fauor dñi vaſallus ⁊ emphiteota ꝓhibent alienare. Itez ob. ꝫ de fū. do. l. i. ſz ibi fiebat alienatio ꝓpt ipius rei vicū ⁊ maritus eo casu ħz ꝓtatē alienādi. Itē ob. q: filio ꝺdenato dat in pñm actō de peculio ⁊ in eū fit executio: vt. l. iij. §. idē ſcribit ꝫ ꝺ pecul. ⁊ l. filio la. ij. ⁊ ibi nō. ꝫ ſo. ma. Rñdeo illud uez qñ filius ꝺdenat in certa ꝯtitate: ⁊ ſic ē ꝺbitor: hic vo bona publicant in q̄ publicatōe ñ uenit peculiū: ⁊ ſic ad id nō eſt debitor. Vel melꝰ etiā ſi filius condēnat in certa ꝯtitate pecunie ſi fuit in iudicio: ⁊ ſic q̄ ꝫxit pñ tenet ꝺ peculio: vt d. §. idē ſcribit. hoc eſt uez in peculio q: pñ ꝓcedit filio ſepati a rōnibus pñs: ⁊ ſic equū eſt pñz ex facto filij obligari: vt ꝫ de pecul. l. i. Secus i peculio aduentitio cꝰ ipſe pñ ħz adminſtrationez q: tunc in eo filius nō pōt ꝓiudicare pñ ita tenz glo. in. l. pñ q̄ caſtrenſe in glo. j. de caſtrē. pecul. vñ ſi pñ ipſius peculij aduenticij permiſiſſet filio adminſtrationē ꝓceſſit vt dixi q̄ pōt: vt. C. de bo. q̄ li. l. cū o3. §. ſin aūt. ⁊ hoc ꝓbat tex. rotandus. C. q. bo. ce. poſ. l. cū ⁊ filij ibi q̄ ꝑe volente poſſidet. ſz glo. ibi aliter videat velle intelligē ⁊ male. Sz q̄ ſi filius fuiſſet ꝺdenatus ut ꝓ tumax an ſiet executio in peculio eo mō quo dixi. ꝙ aut filius nūq̄ fuit in iudicio: ⁊ ſic cū eo ñ pōt dici q̄ ſctū: ⁊ tūc ꝫ pñm nō fiet miſſio l'exe cutio in peculiū ⁊ in calib' in qb' ꝫ dixi. Ita nō inſti. de nox. in ſi. Si vo filꝰ fuit in iudicio ⁊ lis ꝓte. ⁊ ſic cū eo fuit q̄ ſctū i iudicio: poſtea abiſ fuit cōdēnatus tūc fiet executio i peculio: vt. d. l. vt ſi cōdēnatus de nox. ⁊ ꝫ de pecul. l. iij. §. idez ſcribit. hec vꝺ q̄ ex delicto. Ex ſctu vo indiſtincte dat in pñm actio de peculio ꝓfectio vel adventicio q̄ pī apꝺ filiū eſſe pmiſit de pecul. per totū. ꝺ. l. pe. qui bo. ce. poſ. Ex ꝺicti ꝓz q: ex ꝓtumacia filij nō ꝓuenit ad ꝓmū vel fm decretū in peculio aduenticio q̄ eſt apud pñm etiaz ex eā dāni infecti ſic hic debet intelligi.

Eleganter. ⁊ decretū interpoſitū ſubdūa gia nō cauenī interī dāna ꝓtigerint ceſſat miſſio ex hoc edicto: ſz ſ nō cauentē cōpetit officius iu dicis vt de dāno ꝓterito ⁊ futuro cauē cogat vel ad hoc teneri p iudicē ꝓnūciet. b. d. fm uez itel lectū. Op. ⁊ vi q̄ miſſio locū habeat: vt. l. pretor. §. fi. cū. l. ſe. ꝫ. e. Sol. ibi fuit ipeditus iuſta cā hic nō: ⁊ ſi dicis q̄ hic erat in iudicio. dic q̄ fuit negligens iñ ꝟeniendo ad iudiciū. So. hec eſt falſa q: tūc dñs domus ruinoſe nō teneretur ad aliq̄d: vt ꝫ. e. l. cuenit. ſz hic dī ſ ibi ꝓtor ⁊c. vñ alij vt hu. dicūt miſſio ceſſat in eo ꝓſilio ⁊c. q̄ dicat hñ poſſet hre locū miſſio ex hoc edicto ſz melius eſt petē damnū ſarciri ad q̄ cogit ꝑ ciſe: ⁊ ſi opponis q̄ liberat habendo edes ꝓ ꝺ relicto: vt. d. l. ꝓtor in ſi. Rñde q̄ hic fuit iuſta cā ipediendi ⁊ fuit in iudicio ibi nō. Iſta opi. iñ ꝯtū inuit q̄ miſſio ex hoc edicto poſſet habere locū: nō placet q: hoc edictū ꝓſpicit ad damna futura: vt. l. ꝓtor. §. hoc edictū. ergo ſi damnum ꝓtigat pendēte iudicio iudiciū extīguit ar. l. pe. de ſuſpecti. tu. ⁊ iō ceſſat miſſio ex hoc edicto de neceſſitate vt ħ in ꝓn. nō de ꝓſilio. Alij dicūt q̄ miſſio ceſſabit q̄ res interijt hoc non plz q: iſta erat cuidētia facti ꝓpt quā iurisꝯſulꝰ ñ feciſſet legē. Alij dicūt ⁊ iſta ponit i fi. gl. q: iō ceſſat q: pōt agi ac ſi cautio fuiſſet ꝓpoſita: ⁊ iſta ē vā q̄ dicat miſſio ceſſat ſ posſet agi ac ſi cautio fuiſſz interpoſita ⁊ in iſto iudicio bene poſſet fieri miſſio ex illo edicto q̄ ex cau. i poſ. ea. ñ ex iſto. Sz ꝫ q: etiā ex hoc edicto vī faciendā miſſio: vt. j. § ſi tā ruerunt. So. ibi dānū ꝫtingit pꝰ decretū interpoſitū hic añ. Quero q̄ ſit iſta actio q̄az dicūt actio i factū vel interdictū vt tollat rudera nō placet quia illud interdictū daī alternatiē ut tollat vel edes ꝓ ꝺrelicto habeat: vt. l. ꝓtor. §. fi. cum. l. ſc. ꝫ. e. Alij dicūt q̄ actio ex ſtiplone pre ſumpta ſicut alibi vt in glo. Ja. ꝺ aze. dic q̄ tex. hoc uoluit dicere: ſed dicit ſi pretor vult promiſget ſuper hoc edictū ſpeciale pꝰq̄ ꝺ decernat hu ic actionē competere cum alia lex deficiat: vt. l. ſi vero. §. de viro ſo. ma. ⁊ hic intelligo q̄ permitta tur cuilibet habenti ordinariaz iuriſditionē q̄ ſatis placet. pro quo facit ꝫ ad tre. l. ſub conditi one vbi vī ſimil practica ut ibi dico q̄ lec. glo. cōiter tenetur ⁊ ego eam teneo per ea que dicaz ſ. proxi. q. Quero nunquid precise cogitur cauere: ⁊ ſi uelit cedere edibus. glo. q̄ ſic: ſed uidetur contra. l. pretor. §. hoc edictum ꝫ. e. quia res noſtre non poſſunt plus nos obligare ⁊c. ut ergo precedat glo. ⁊. §. intelligo q̄ hic contingit dilatio propter ſubterfugia volētis. cauēr ſi cut enim ille qui deliquit nō admittendo miſſiz tenetur ac ſi promiſiſſet: vt. j. e. l. §. fi. ſic iſte qui deliquit ſic per ſubterfugia. ⁊ ideo vt ex facto ſuo teneatur non libeatur cedendo edibus: vt. j. ti. i. l. is cum quo ſubterfugia etiam intelligo interponendo exceptiones cauillоſas: ⁊ alias dilatōnes procurando: ſecus ſi expreſſe diceret nolo cauere uel pateretur fieri proceſſum ſine contradictione: ut ꝫ ꝺ procu. l. ſed hec. §. fi. ⁊ nō. j. l. dā ni. §. ſi uicinas. ante tamen q̄ damnum contingeret illam moram commiſſam ſubterfugiendo poſſet purgare. aut damnum contingit ante cautionem petitam. ⁊ dixi ꝫ eo. l. pretor. §. fi. ꝫ. l. ſe. aut poſt cautionē petitam ãte decretum interpoſitum: ⁊ tunc aut fuit petita extra iudicium ⁊ per inde eſt ac ſi non fuiſſet petita: ut infra. e. l. cum

postulassem in prin. aut in iudicō: z tunc aut dilatio contingit propter subtefugia non cauentē z tenetur ac si cauisset: vt hic nisi moram purgaret ante damnum datum: ut. j. c. l. proxima. aut cōtingit dilatio ,ppē negligentiā nō petentē z impetrat sibi ar. j. c. l. §. pe. aut cōtingit dilatio alio casu: z tūc distingue vt. d. l. pter i fi. cū. l. se. q; est eadē rō. si vo dānū cōtingit p' decretū inpositū dicā. j. §. pe. Quero tenēdo opi glo. b dr aut si putat sē. c' est electio. qd dicūt q' ponit' aut. p z. alij ,pprie z erit electio iudicis: vt i gl. qd vide tur multū nōbile q' ille q hz actionē pōt petē de hoc caueri sibi: hoc est instrm fieri: aut p iudicez ,pnūciari sibi actionē cōpetē p officiū iudicis qd mirabile est: q; si hoc est vez nō posset peti vnū trn. s. pie cogi ad faciendū instrm ar. l. vbi ät. §. q illud aut illud d vbo. obli. qd vt p id qd nō. d solu. ma. l. ij. §. i. z. j. de nouatōib'. l. si pupill' §. i. z in multis alijs locis. Et iō ,p declaratōe materie videamus de qlz pte b' diffinctiue. s. an gs possit petē sibi caueri seu instrm fieri: z an quis posset petē a iudice ,pnūciari sibi deberi vel se fi teneri. z p examinem' in reo: z si qdē reus est tutus ope exceptōis ex plita volūtate pōt petē libratione sibi fieri z instrz: vt. l. nō solū. §. i. z. l. qd mihi d de li. le. Pōt etiā petē vt ,pnūciet se non teneri seu petē ut actori silentiū iponat: vt. l. auzelius. §. centū z ibi nō. e. ti. z sic qlz ,dictoz per se pōt nec hz necesse petē alternatiue. Si vo hz exceptionē aliā quā ex testō: tunc sigdē exceptio hz originē tpe 3cte obligatōnis: vt q; obligatio fuit extorta metu vl' p errorē ita q' eqtas nō dictat actionē apud actorē esse: tūc pōt re' petē actionis liberar. z liberatōis istrm ut d qd me. ca. l si cū exceptōe. §. iz z siqs z de cōdi. sine cā. l. iij. cū si. Si vo exceptio habuit originē ex postfcto tūc qz ex vbis dispositiuis colligit actionē dari z poterit tūc agi: vt. l. in criali z ibi nōt. C. d iu risdi. om. iudi. nā lex dicit acti. ,puet' sic i auē. habita circa fi. z ibi nō. in illis casib'. rō q; hz actionē idcirco hz exceptionē vt regula iuris iuitus §. cui dam'. Idē i dispone bois si ,pmisit se librare vel cauē de nō petēdo: vt. l. dedi in ,pn. de p di. ob cau. z nō. C. de trās. l. siue apud acta: z b' qñ ex dispone dar actio ad hoc. Si vo daretur ad aliō: tūc se' q; ad liberationē nō possē agē directo: iz debeo agē ad id qd' in actōe venit: vt l. i. §. p 3riū de 3rio iudi. tu. Si vo disponet' sup exceptōe tm: tūc si vellē petē q' mihi caueat de nō petēdo vel fiat instrm liberatōis ipo iure nō posse: vt. d. l. dedi i ,pn. z nō. in. d. l. siue apud acta z de eo p quē factū. e. l. i. §. si re'. rō q; pl' peto qs mihi debeat: nā cū nō sit mihi obligat' ad ñ petēdū nisi nālit' vt nō. i. §. pact' ne petēt si peto q' caueat peto q' obligēt ciuil': vel si fū liberatus ope exceptōis peto liberationē ipso iur: z sic pl' peto: iz si peteré mihi fieri instrm q' cōtineat ips pactū qd mihi erat factū: vel ipsa exceptio quaz pn' habebā z ad ,pbationē tm fi vt aliqd adda tur: z tūc hoc posset petē iudex officio: vt. l. pleos app. C. de fide istru. z d li. ca. l. sic data: z nō. cx de testi. c. significauit p Bez. Sz si ponēm' reū liberatū ipso iure z petit de hoc sibi fieri instrm vt possit ,pbare: tūc possz p eadē. ll. vt. C. d col. fū. pñ. l. placuit i auē. de col. §. ij. col. ix. qd tenet spe. i spe. de istru. edic. §. postqz. v. qd si solū: an autē possit iplorare officiū iudicis vt ,pnūciet ipsa exceptionē bre vel liberatū eē: dico q' sic: vt. j de fide. l. si ,pdat z ibi nō. Predicta vā nisi habeat actionē ordinariā p quā stati posset agere vt. d. l. i. §. 3riū de 3rio iudi. tu. Predēa p modū actōis: sz ope retētōis qñz gs ,plegī sibi fieri instrm ad liberationē: vt. j. de noua. l. si pupillus §. i. Nūc de actore: z si qdē pōt stati sibi debitū petē nō pōt petē sibi caueri vt de vsufru. ea. re. q vsu ,psul. b' senat'. §. i. de ,pdi. ob cau. l. si mulier de iure do. l. hz. Sz si actio cōpetēs ad debitum esset extraordinaria vt esset hic ex ficta stipulatōe: tunc posset petē sibi caueri: vt hic. Si vo statim nō posset agē: tunc qñz ad petendā cautionē cōpetit actio: vt. l. ij. de euic. z. l. exempto. §. etiā de ac. emp. vel officiū mercenariū deseruiens actioni: z isto casu nō ē dubiū: vt. l. baz. z. l. legi si ser. ven. z qd nō. in. l. i. §. in hoc interdicto de iti. ac tuq; priua. Qñz ego peto ista cautionē meo iudicis officio: z tunc cogit pstare cā cognita: aut enī timet' de morte testiū vel abūtia diuturna et cogeť ps cauē alias secus. de ista cāe cognitōne intelligo d de iudi. l. in oibus. put ibi itelligit d nuda cautōe fm glo. ibi posita ar. l. in. l. acqt. d ad. l. acqt. z d de caz. l. iij. §. due. z hoc etiā in iudicio stricti iuris: vt d qui. ex cau. in pos. ea. l. in possessione z. l. si pecuniā. §. ite siqs de cōdi ob cau. Ratio hoz est quia qñ de morte vel absentia testiū nō timet' habet actionē ordinariaz per quā sibi eque consulit: iō hoc officiū exordinariū sibi non datur cum cesset equitas: seo si ageretur q' satisdaret: tunc vteretur alia causa cognitione de qua loquitur. l. si creditores: j. de pule. credi. vbicūq; autem actio differtur in casu mortis dico posse peti caueri seu instrumentum fieri propter dubium ut posset habere probatōnem: vt. l. ij. §. i. z ibi nō. d so. ma. Facit ad predicta d de le. ij. l. peto. §. fi. z qd ibi nō. per glo. z darius scribam. Sed an quis posset petere pronūciari sibi act. compet'. Hic videtur q' sic dic aut quis habet actionem z certus est actōz sibi competere: z tunc potest petere sibi pronunciari iure dicte actionis: z illud est idem qd petere condemnari: vt d de sen. que sine certa quāti. l. quāquam z ex fe. tali fiet executio ad id quod debetur: ut d de iudi. l. si pretor in prin. Si vero aliquis est incertus incertitudine aliqua cui' declaratio pendz arbitrio boni viri hoc est iudicis: tunc potest implorare officium iudicis ut d claret sibi actionem competeť vt. l. thais. §. soorem. j. de fideicom. li. z de statu liber. l. labeo. sic inteligo de contraben. emp. l. hec venditio z d iure do. l. cum post. §. gener z d le. i. l. si sic i ,pn. z de le. iij. l. fideicōmil. §. quāqz cum si. Sed si

incertitudo depẽdẽt ex facto aduersarij. dic vt i l. i. §. qõ ãt. ff. q̃ le. ff. l. si idebitũ. ff. rẽ ra. ba. nũc ad ꝓpositũ dico q̃ alẽnatiua posita b̃ i tex. log tur ĩ diuersis casib⁹. ꝑ q̃s subtfugia ꝑtis sũt eui dẽtia ita q̃ po ẽ certa: tũc dz petẽ q̃ sibi caueat. Eo q̃s ẽguersatio pt̃ ẽ dubia ita q̃ pẽdet ex declaratõe iudicis: vt. l. vir bon⁹ iudi. sol. tũc petit a iudice q̃ declaret pti actõz ꝓpetẽ: ꝛ boc ẽ qõ dicẽ hic tex. putat ff. qõ arbitriũ boni viri signi ficat: vt. l. fideicõ. ff. de fideicõ. li. ꝛ hec nõ curo si ne ponat alẽnatiue siue copulatiue q: idẽ sensus ẽ sic dicim⁹ i intdicto qõ vi aut cãs: hz enĩ locum siue fiat vi siue dã siue vtraq: vt. l. cũ gdã. C. ỏ v bo. sig. talis enĩ copla q̃ cadit iter diuersas oro nes ꝛespectu diuersoꝝ factoꝝ nõ negrit ꝗursum vtriusq: vt. l. i. ff. de bis q no. insa. ꝛ dicã. ff. de v bo. sig. l. sepe. Et isto casu erũt duo iudicia: vnũ quo ꝓnũciat actionẽ cõpetẽ: aliud p qõ actõ ex ercebit. nõ enĩ põt fieri executio cũ actõ nũq̃s fu erit ĩ iudiciũ deducta. hz sapiori casu sic. Sed q̃ro q̃n agit vt caueat ꝛ q̃ nõ vult cauẽ ad quid cõdẽnabit. ꝙ si dolo ad totũ qõ poterit infesse vt. l. ij. ff. de enic. ꝛ ibi nõ. ꝛ ff. de act. emp. l. exẽp to. §. etiã. ꝛ ibi tex. ꝛ glo. hz q̃s sine dolo: tũc dif ferẽ executio: ita dz intelligi qõ ibi nõ. ꝛ qõ nõ. in l. locũ. §. cõdemnatio. ff. de tab. exbi.

Si quis damni infecti. Nota q̃ missio ĩ possessionẽ habet loco cautõis. sile in. l de bonis. §. q̃ a pupillo ff ad carbo. ꝛ. l. posteq̃. §. ipator. vt legato. no. ca Op. cautio cõmitti tur i solidũ: hz missio solũ ꝓdest ĩ ipsa re. So. ñ ẽ p oia idẽ. Op. ff. l. §. siqs metu. So. isto corrigit a iurisco ibi seq̃nti. Op. ꝛ vr̃ q̃ ꝑmi iurisco iuli bñ dicãt ꝛ missus teneat reficẽ sic fructuari⁹: vt. ff. l. boc ãpli⁹ i ff. ꝛ. l. bactenus de usufru. Glo. allat ꝓ eis ꝛ nõ soluit. dic q̃ ibi ꝓcessit ꝑ⁹ cõ nã tenet reficẽ b̃ nõ. Itẽ op. qa etiã b vi ẑtũ pign⁹ ꝓtoriũ: ꝛ sic idẽ qõ i ꝗuẽtõa li. So. nõ ẽ idẽ vt. l. ꝓtor. §. his vbis ꝛ §. ꝓterea ff. de bo. auc. iudi. pos. Sꝺm boc ergo nõ bñ q̃ q̃ hz pign⁹ cõuẽtionale sibi traditũ tenet ffice vt b̃ ꝛ. l. si funus i ꝑn. ff de pig. ac. sed ille q̃ hz pi gnus ꝓtoriũ si obmissio cadẽt i dolũ vl̃ latã cul pã tenet: vt. d. §. his vbis ꝛ se. Fallit i missiõe ex cã dãni infecti. Rõ q: dñs nõ põt sibi ĩputare cũ ipse nõ fulserit: vt ff. l. q̃ bõa. §. sigs. q: boc voluit dicẽ b̃ tex. Ultio q̃ro. ꝛ so. vt in glo.

Item uideamus. Op. q̃ teneat de dãno a die pente cautõis: vt ff. §. elegant. So. b̃ sic de facto ꝓtingit q̃ dãnũ ante imissionẽ nõ ꝓtingit ꝑm Ja. de are. alias cautio referẽ ad id tẽp⁹ ex quo vẽit dãnũ ꝑm diffictionẽ posita l. di. §. elegant: ꝛ boc sentit b̃ glo. Op. q̃ sufficiat offerre cautionẽ de stãdo iuri nõ de dãno infecto: vt auẽ. ci q̃ iu rat. dic ut ff. §. iul. Tertio op. q̃ expẽse debe ant solui nõ ꝓ eis caueri: vt. ff. §. si tã ruerint. v. ꝓinde ꝛ. C. de iudi. l. sancim⁹. Sol. b̃ erat actoꝝ ꝓtenꝰ cautõe: hz si cẽt dubiũ de expensis cautio sufficẽt: vt. ff. de sta. lib. l. statu liberi. Queritur glo. an hec cautio posset offerri alio loco ꝛ dicit q̃ nõ: vt l. de die. §. plane dicaz. ff. de pui. ere. l. pupillus. §. i.

Illud queritur. Nõ q̃ ꝛcordant iurisconsulti: ꝛ sic cõcordani testes ex̃ de testibus. c. cũ tu: ꝛ al. dice mus. Itẽ nõ q̃ siqs ex̃ cã nõ põt venire in pos sessionẽ pinde est ac si penisset: ꝛ est constitutum pignus ꝓtoriũ q̃ nõ. Faciao ergo q̃ nunc⁹ re ferat se nõ potuisse imittẽ ex aliq̃ cã. Ultimo nõ bunc. §. ad ea q̃ dicã. ff. §. siqs metu. Bar.

Postea autem. Opp. C. de iure do. ipe. l. vlti. gl. ꝛ Ja. de are. videnl bic tenere q̃ boc sit verũ i cã damni infecti q̃ nõ audiat post fz decretũ: ꝛ an illud sit vex̃ uel nõ dixi in. §. iul. Op. q̃ esset litiũ finis si solueret. So. vt glo. nõ formã ff de exeti contra dictã solu. Glo. inducit istã. l. q̃ põt ꝑscribi iuri offerendi. dic ut dicto. §. ꝛ p Ly. ꝛ p Bul. in. l. si rẽ. §. omnis de pig. ac. ꝛ nos idem tenemus.

Si iam ruerint. Oppo. ff. e. §. cũ tñ So. hic nõ fuit ne gligentia. Op. de. l. ij. §. ff. de bere. ven. ꝛ de neg. gest. l. siqs viã. So. subaudi marie. Op. ff. §. itẽ uideamus. So. ut ibi. Quero quid si damnũ contingit ante interpositũ primũ ꝺcre tũ: dic latius cꝫ glo. ut dicã. ꝓxi. §. Quero q̃ ex actione in factum ꝛ non neg. gest. dic ut glo.

Quero quid si dedit pecuniã ei qui non ffe cit sine dolo: glo. dicit forte nõ repeto. tu dic q̃ si dedit ei cui vniuersaliter credere debẽt repetẽ posset: ut. l. cũ qui. §. fi. cũ. l. fe. ff cõmo. ꝛ ibi nõ. ꝛ. e. tt. l. argentũ.

Si quis metu. Nã recedit de pos sessione de necessita te vel aio retinẽdi ꝓtoris bñficiũ nõ pdit: secus si aio deserẽdi. Itẽ q̃ negligit possessionẽ intrar ꝓ dãno secuto pdit ꝓtoris bñficiũ: fec⁹ si nõ ne glexerit. Op. ff. §. siqs dãni. So. bic cassius corrigit labeonẽ. Quero qd in dubio. ꝙ ai mo retinẽdi vt glo. nec ob. l. falsus. §. si iactũ: ut ibi nõ. Itẽ q̃ro dr̃ bic q̃ pdit bñficiũ ꝓtoris an ꝑat solũ primũ decretũ uel etiã citationes: ꝛ precedẽtes. Et glo. q̃ pdit ofa: ꝛ de nouo debet petẽ qõ nõ bñ: ꝛ puto uer̃ q: illa ꝓtumacia fuit semel punita. ergo itez nõ dz puniri: ut. l. senat⁹ de accu. ꝛ sufficit ptẽ rẽisse ut ff ỏ usuf. l. mora in prin. ꝛ siquis cau. l. ij. Item quero an ius detentatõis retineat aio. b vr̃ tex. q̃ sic. dic ut di cã. ff. de acgrẽ. pos. l. i. Item quero an in pso nalibus qui negligit intrare possessionem pdat beneficiũ pretoris: vr̃ q̃ nõ: ut. l. pretor. §. in eũ ff. de bo. auc. iudi. pos. ꝛ ideo hic perdit benefici um pretoris quia damnum iam est datum: ꝛ sic causa quasi finita: sec⁹ ꝓ dãno futuro: ut. §. illo queritur. Ultimo pro declaratione materie dic aut damnum contingit ante cautionem peti tam: ꝛ dic ut. l. pretor in fine. ꝛ. l. boc amplius

ſ.c. Aut cõtingit p' cautionẽ petitã añ decretuꝫ inſpoſitũ: ꝛ dic vt in. ſ. elegant. aut p' decretũ in ꝓpoſitũ: ꝛ tũc aut p' decretũ de cauendo aut p' ꝺ̃ cretũ de mittẽdo. ꝑ caſu aut cautio fuit delata. ꝑ pt ſubtfugia nõ cauẽt ꝛc. ꝛ p oia diſtligue vt l. ſ. elegant. Sc̃o caũ aut nõ uẽit ĩ poſſeſſionẽ aut uẽit. ſi nõ uẽit: ꝛ tũc aut nõ neglexit: ꝛ pũ ẽ ac ſi uẽiſſ vt ꝺ ĩ ſi. aut neglexit ꝛ tẽ pdit biſſiciũ ꝓtor. ꝑ dãno qꝺ ĩã ꝓtigit: ſec' ꝑ eo qꝺ ꝓtigit poſtea: qꝛ tũc adhuc poſſet ſtrare ꝑ eo: vt ꝺ ĩ ſi. ꝛ ẽ. ſ. ĩl lud q̃rit ꝛ. ſ. ſi iã ruerit. Si vo uẽit ĩ poſſeſſionẽ ſi qdẽ pleuerauerit nõ ẽ dubiũ: ſi vo receſſit: tũc aut aio deſerẽdi aut aio retinẽdi: aut dubitaꝫ ut hoc. ſ. Dixi q̃ hec detẽtatio retiet aio. q̃ro q̃liẽ pdaꝫ. ꝙ morte obliuiõe: ꝛ alijs mõis gꝺ' pdit poſſeſſio: vt dicã. ſ. de acq. poſ. l. i. ſ tñ pigñ ꝑ toxiũ ꝛ ꝓtoris biſſiciũ retiet: vt. C. de pto. ĩ pig. l ſi. Solũ tñ tũc pdit biſſiciũ ꝓtoꝛ qñ ſpõte delin qꝛ: vt ꝺ. Quero an ius itrãdi poſſeſſionẽ p' decretũ inſpoſitũ duret ppetuo vſq; ad ſiniaꝫ ãno ſic biſſiciũ ꝓtoris mortui: vt. l. i. ſ. largꝰ de ſuc. edic. dic q̃ durat vſq; ad bienniũ: vt. l. ſi. C. de bo. auc. iudi. poſ.

Si quis ex hoc edicto, Op po. de. l. ſi ſteril'. ſ. ſi p vẽditorẽ de ac. ẽp. ꝛ. ſ. c. l. dã ni. ſ. ſi is. Glo. nõ ſoluit. Dy. dic q̃ ĩ illi' ñ extẽ dit' actio nec obligatio. Prẽtea ibi ẽ extẽſio ciꝛ ca rẽ q̃ ꝓhibet' ꝺ circa tp̃s. Itẽ op. de hoc. ſ ad. l. añ. nã ibi vꝝ q̃ ita demũ extẽdaꝫ ſi añ dam nũ offeraꝫ So. illud qꝺ ibi ꝺ' añ dãnũ ẽ ipuni tũ ſubaudi ppetuo: ꝛ tũc biſ ſeq' ſi tñ rẽ. vel dic ipunitũ ad tp̃s ꝛ tũc ibi ſi tñ ſubaudi maxie pri ma plꝰ qꝛ: tũc ẽ ppetuo ipũitũ: vt. l. i. ſi. ſ. ne uis fiat ei. Op. ad hoc q̃ ĩ dlict' nõ admittit pur gatio: vt. ſ. de fur. l. q ea mẽte. So. ꝺ nõ ẽ ꝓpꝛie purgatio ſ magis ſo. iterẽ: vl' ꝺ delictũ nõ erat vſq; ad finẽ pfectũ. Quero ꝺ dẽ extẽdit. qꝺ ẽ ꝺ'. dictũ: Rñdet glo. i. eã ꝓdenaꝫ ſiue effectũ eã' ut exercitiũ qꝺ iſtoꝝ ẽ vꝝ: dic ſi qdẽ timeẽ de mor te teſtiũ nel abſitia: tũc ſtati fiet. ꝓceſſus ꝛ exaia tio ꝛ ꝓdenatio ꝛ differt executio: alꝺ differt etiã exercitiũ. a. l. i. l. acq'. ſi deletũ. Sꝫ ꝺ hoc fortiꝰ q̃ qñ qs ꝓuẽit ex dolo ſtati fit executio: vt. l. lo cũ. ſ. cõdẽnatio de tab. exhi. So. ꝺ nõ erat ob ligatio ꝺcta ſ ꝺbẽda ex diſpõne legis cũ q̃ mit' agiꝫ: ibi ex diſpõne hois a. de arbi. l. celſus: vñ dico q̃ ſigs nõ admittẽt miſſũ occaſiõe dbiti ꝺ ditõalis ꝺ cũ ſtati fiet cõdẽnatio ꝛ executio: vt. l. pe. qui ex cau. in poſ. ea.

Iquis miſſum, ſ. actio. Opp. ĩ ne vis ſi. ei. l. i. ĩ ſi. Et ſo. vt glo. Op. q̃ nõ deſ' ĩ bẽdẽ qꝛ ex delicto. So. glo. Que ro an deſ' ĩ ſucceſſorẽ ſingulazẽ ꝛ ſucceſſori ſigu lari. Bl. q̃ ſic: dic vt dicẽ. ĩ. c. l. fluũnũ. ſ. adijcit.

Judex, Op. q̃ dãnũ ifectũ nõ põt eſtiari qꝺ tex. inuit. So. vt ĩ prima gl.

Op. q̃ nõ põt alienari lite pẽdẽte: vt i. l. ſi. ꝺ litig. So. nõ erat litigioſa res qꝛ nõ erat qꝺ de dñio. Op. q̃ multo magis qꝺ ꝓtigit p' iudi ciũ. vt. l. edules. ſ. itẽ ſciẽdũ. glo. fatet' Ja. de arc. ꝛ Dl. ꝺ qꝛ illꝺ ẽ vꝝ qñ illud qꝺ p' litẽ ꝓt. acciꝺit nõ uẽit ĩ alia actõe: alꝺ ſec' vt. l. nõ põt de iudi. ꝛ ĩ. ti. i. l. bacten' ĩ ſi. ſ ꝺ uẽit ĩ alia actõe qꝛ hec ſti plo cõmittit quotiẽs dãnũ daꝫ: vt. ĩ. rẽ ra. ba. l. ſi. ꝓcurator. q̃ ꝛc. ſ tenco glo. qꝛ ꝑdicta ſ ꝺ. l. ſi ſolũ de rei vẽ. Nõ ob. l. nõ põt qꝛ logꝫ i eo qꝺ ꝓtigit poſtea ꝛ ẽ penit' ſepatũ ab eo qꝺ uẽit in p̃ iudicio: ita logꝫ. l. bacten' de opeꝫ poſtea ſco de nouo qꝺ eat oio ſepatũ a p̃. ꝛ hec puto vꝝ i hac ſtipulone ꝓtoria ĩ q̃ officiũ iudicis multũ põt ſic ĩ actõe ĩ rẽ ꝛ ĩ arbitrarijs: vt. ꝺ. l. nõ ſolũ. ſ ſi cẽt ſtipło ꝓuẽtional' tũc ñ uẽiret ĩ eadẽ iſtãtia ſ alia inſpellatõe op' ẽ vt nõ. i. l. i. C. de iudi. ſm opi. Jo. ſ alij ꝺ ĩ glo. ibi vbi dicte opi. exaiant' ĩ gl. ſup vbo deductũ. Et ꝑdicta. ꝓcedit. put ꝺ agit' ex ſtipłone dãni ifecti: ſ ſi agẽt hypothecaria vt ſtati dicã: tũc qꝛ ẽ actio ĩ rẽ ꝛ arbitraria: vt. l. i ac tõib' de l. litꝫ iur. ſine dubio uẽiret ĩ eodẽ iudicõ vt. d. l. nõ ſolũ. Quero ꝑ q̃ actõe ꝺ agebatur glo. ꝺ ĩ ſi. dic hypothecaria vel ex ſtipłone ꝛ biñ ꝛ ſic ſt' due lec. Quero ꝺ quẽ agebaꝫ ſi ponis ĩ hypothecaria qꝛ ẽ ĩ rẽ põt ꝙeiri ꝑm': ꝛ ille in quẽ facta ẽ alienatio. Si ponis ĩ ſtipłone idem ſm glo. qꝛ ſtipulator ꝛ eꝰ ſucceſſor ẽt ĩ rẽ qꝺ nõ ẽ vꝝ ſine ceſſiõe: vt dicẽ. ſ. l. pxia. ſ. ẽptor ꝛ in ꝺ. ſ. adijcit. Quero qꝺ ſi alienauit p' ꝑmũ decretũ an eꝰ vigore poterit pueniri ad ſm ꝺ emptorẽ. ꝛ glo. vꝫ uelle q̃ agatur hypo thecaria: ut hic ꝛ. l. ij. de preto pig. dico ſi miſſus a ſua detentatione culpa uel negligẽtia ceciderit habet neceſſe agere hypothe: vt. l. ij. de ꝓto. pig. ſi uero poſſeſſori incumbit tunc per ingreſſum emptoris eam non perdit. ut. l. miſſio. ſ. pro ẽp to. ꝛ. l. canſe. ꝛ ideo dicte. ll. dicũt q̃ emptori nõ uidetur tradita.

Amni, Etiam ei qui habet ius ĩ d recompetit ius agẽdi ex ſtipulatione de damno infecto que ſti pulatio non trahitur ad eum caſum de quo nõ eſt uerſimiliter cogitatum hoc dicit ſo. Que ro an bone fidei poſſeſſor poſſet poſtulare. dic ut in. ſ. ei. Quero an ille qui habet actionẽ perſonalem poſſet petere. glo. hic tangit dicam ĩ ſ. emptor.

Sed quod, Illud qꝺ qꝺ pdit ſuꝫ elpa vel iure publico in hac ac tõne nõ venit. ꝺ. d. facit ad id qꝺ nõ. ꝛ dicã. ſ. e. l. dãni. ſ. cũ pariẽtem.

Ei cuius uſufructus, Ordi narium

auxiliū excedit ēordiariū nisi esset plenius p eē ordinariū consultū q̄s p ordinariū. b. d. cū. l. inter fructuariū. ff. e. t est glo. illa. l. b°. §. t. l. cū ipso

Op. de. l. inter fructuariū ad. §. ei cui° hic est vna glo. puula q̄ vult tollē ꝝriū: t incipit. s. totali um cē. t fm illū mō̄ Dy. tollit ꝝrietates ſtarū lecturaꝝ q: fm vnā lec. dz cauē dño fm aliā nō. Sz q̄ est rō q̄ de cuictōne soli dñe cauet fructu ario t fructuarius dño de vicio operis. Et Ol. dat vnā rationē alibi: q: de ſupficie dñs non ca uet q: fructuarius bz refectionē: ſz ſolū nō pōt reſici cū deſtruereē domus deſtructo ſolo: t ſic extingueret vſusfructus: vt. l. repeti. §. rei mutatōez ē q. mo. usufruc. amit. t iō dz dñs de solo cauē t ulta est rō nō video aliā. Et eis ſumo rationē q: aut vſusfructuarius potest reſicē non deponē do edificiū: t tunc ptinet ad eū refectio. aut opō tet ut deponat: t tunc petit ſibi caueri: nec curo de vicio opis vel ſoli t. l. inter fructuariū ffperit facti accidentiā: q: ubicūq̄ esset rō quā aſſigna ui t lex hꝫ locū. Ulterius Op. de. l. iné fructuariū. tu dicis q̄ vſusfructuarius cauet de vicō opis: ſz qūo nōne idē venit in cautiōe de vtēdo fruendo: dic q̄ qñ cautio damni infecti ꝓuidet plenius q: in ea venit culpa leuiſſima: vt. ſ. §. ei q̄ in fi. que nō venit in illa de vtendo fruēdo. iō interponit. Ulterius oz vt videas ſex mēbra qñ dño t fructuarius petent caueri ab eīneo: t possunt vt hic in ꝑn. t. l. g bona. §. t ſupficiariū ē. e. aut petunt vnus ab alio: t tunc aut fructua rius a dño: t ſume tres caſus. aut petijt ſibi caue ri de dāno q̄ timet de domibus in quibus ha bet uſufructū t de vicio ipſaꝝ edū. aut de dam no q̄ timet ab ipſa domo fructuaria in ꝑpias edes ſuas. Jn prio caſu dic aut refectio pōt fieri ſine depoſitōe edificij t ptinet ad fructuariū nec cautionē pōt petē: vt in ꝑn. §. cū. t. l. inter fructua riū in fi. aut nō pōt fieri ſine depoſitione edificij t tunc petet cautionē: vt. l. inter fructuariū in ꝑn. ff. e. Qñz timet damnū de domo vicina i domo in qua bz vſusfructū: t tūc pōt peti cautio cū alia actōe conſultū ſibi eſſe nō poſſet: ut. ff. ꝓxi. §. ſed inquino: nec ob. ſi dicit q̄ bz ꝓceſſoriā q: illa nō dat hic ꝓncipli°: vt nō. ff. c. l. trebatius: t q̄ dixi ē ti. i. l. i. §. i. Qñq̄ timet damnū de domo fructuaria in domū ꝓpriā: t tunc diſtingue vt prio caſu diſtinxi ar. ff. e. l. in hac t. l. ſi edibus: t per eaſdē rōnes. Venio ad fm caſum qñ ꝓprietarius petit cautionē a fructuario: t tunc aut dā nū timet de ipſa domo fructuaria in ſe ipſa: t tē aut timet de vicio ipſius edificij: t tunc nō petit cautionē dāni infecti a fructuario ſine ad fructuariū ptineat refectio cū alia actione est ſibi cōſul tū: ſine ad eū nō ptineat refectio cū ipſe petē poſ ſet cautionē nō petet ab eo: vt ar. l. apō ātiquos C. de fur. qñz timetur damnū de ope: t tunc aut pōt ſibi fructuario culpa leuis imputari: t tūc ſi petet cautionē: ſed eget cautione de vtendo fruē do. aut nō pōt imputari: t tūc petit cautio: vt. l. inter fructuariū: t ar. ff. c. §. ei q. Sēdo caſu qñ timet damnū de domo vicina in domū fructua riā: t tunc aut pōt imputari culpa leuis fructua rio: t tunc nō pōt peti cautio q: venit in cautiōe de vtendo. aut nō pōt imputari culpa: t tunc pe tit a fructuario cautio: ut ar. ff. e. §. ci. Tertio caſu qñ timet damnū de domo fructuaria i do mū ꝓpriā dñi: t tunc dic vt ē dixi p eaſdē ratio nes in prio mēbro. Op. q: ad fructuariū nō ptinet refectio niſi ſit modica: vt ē de uſuf. l. ba ctenus. So. qdā referunt ad modicā ſz nō ē ve rū imo ſemp onus refectionis ptinet ad fructua riū: ut hic t. l. inter fructuariū t ē. e. l. hoc amplius. §. ſi. ſiue ſit impenſa modica uel magna. modicā autē nō repetet: ut. l. bactenus ē de uſufru. magnā repetit: ut. l. eū. C. de uſufru. niſi hoc eſſz ubi ipſe debēt deponē edificiū q: tunc dic ut ē.

Quero qua actōne repetit: t hic glo. dicit q̄ impenſas magnas actōe neg. geſt. Jdē tz l. l. eū C. de uſufru. t doc. nō examināt hic: ſz mihi vī q̄ nō ſit uez q: hz locū actio neg. geſt. qñ nulla neceſſitate gerit: ſec° ſi neceſſitate: ut. l. curatōes C. de neg. geſt. facit. l. ptor. §. in verbis. ff. de bo. auē. iu. poſ. Quero qñ repetit: t dic de his duabus. ff. ut plene dixi. ff. de publi. l. cotē. §. qui maximos circa finē.

Si inquilino. Nō q̄ iquilin° nō bz ius reſiciendi q: tunc ſibi nō caueret: ut ē ꝓxi. §. t hoc ē uez: nō iñ te neī reſicē ex nā ℨc° ſz actōe neg. geſt. glo. pōt.

Sz op. de. l. g bona. §. de illo ē. e. Sol°. de domo ꝓducta in ipſa domū ꝓducta: nō cauet ō domo ꝓducta ad. ꝓpias domos ſi timetur dā num cauetur.

Ei qui. Jn fi. ibi ei°. ſ. rei dpa nō boſl dī. Op. de ꝑn. b°. §. ad fi. So. gdaz q̄ corrigit ꝑn. nō ē uez q: euitāda ē legū correctio. Alij dicūt q̄ diſputatiue hoc dic. Alij dñt q̄ iſtud plus āt uenit determinatiue qō mihi plz.

Op. de. l. g bona. §. de illo. ē. e. ubi nulla ratōe iglio cauet. dic Ja. de arc. ſi ſupficiari° timet dānū ō domo ſupficiaria i ipſa domū t ñ cauet q: ſi uicioſa domū cōdurit iputet ſibi. aut icidit uiciū ſupficiei t pōt reſicē. aut uiciū ſoli t tūc pōt migrare: t ſic pōt log ℔. Nec finis determiat: nec corrigit ꝓncipiū: ſz ſi ticē de domo ſupficiaria i domū ꝓpriā ſupficiari°: et tūc bz locū ℔ q̄ finis determiat ꝓncipiū: ſz idiſtincte dico q̄ finis determiat ꝑn. et. §. ō illo i. l. g bōa logē i iglio cui p migratione pōt eē ꝓſultū ℔ ē tal° iglin° cui nō pōt eē cōſultū p migrationē. Nā ſi cadit ſupficies uicio ſoli pdit ius ſuū: ut. l. iné quos. §. dāni. Jnglin° vo ꝑtit pēſionē: vñ rō illi°. l. ñ uēdicat ſibi locū ℔ i ſupficiario: ſz ℨ q: dño ñ ē i cīpa: iſta cautio nō cōmittit: ut. l. fluminū. §. hec ſtiplo. ff. e. ergo iſta cautio nō ꝓtigit pl° qz actio ex locato et ꝓduct. nē imo q: uenit culpa leuiſſima ſaltim: ut. d. §. hec ſtipulatio cum. §. ſe.

Si is qui edes habebat.

Stipl'o de dãno infecto simplr interposita non referr ad aliã domũ vel aliã domus prẽ post stipulationẽ q̃stit: ſ; ad alias res postea in domũ inductas bñ porrigit. h. d. iste plr. ber. §. Et op. de pn. ad fi. Quidã dicũt q̃ corrigit nõ ẽ verũ; q; est cuitanda legũ correctio. dicũt alij aut erat ſpes q̃ habebat illã domũ: ⁊ tunc trahit stipl'o ad illã ⁊ẽ. ut gl. ⁊ ista ſolu. ſi ẽ va q; p re in q̃ ba beo ius pſonale ad. pſequendã ⁊ẽ nõ bz locum q̃ cautio possit peti: vt. ſ. pxi. §. So. va ẽ q̃ pn. loquit in ĩmobilibus finis in mobilibus: ratio q; res mobilis videt eadẽ cũ illa ar. l. cũ tabẽna de pig. põt esse q̃ transit in corpus illaꝝ edium in quib' interposita est stipl'o vt glo. dicit: rõ qa res mobiles portant; ⁊ eleuant nõ sic in ĩmobili bꝰ ar. l. ſi ticiꝰ. ſ. ti. i. ⁊. l. q; ſi nollit. §. qa assidua õ de edi. edi. Op. gl. de. l. ticia. §. grat'. So. ibi fuerunt ẏba testatoris limitata hic ẏba ẏben tiũ simplr. plata. Op. õ. l. pxi. in fi. de hoc ũ dico hic qualit stipl'o venditoris transeat ad ẽptorẽ dicã. ſ. pxi. §. Inducit ad. q. pmisi tibi fructus istius arboris omni ãno: arbor illa fuit incisa vel ciecta ⁊ postea renata. vel aliẽ quidam rusticus pmisit facẽ vnã domũ cuidã nobili uenatori in estate ⁊ ibi dare de aq̃ frigida: ẽ fracta domus ⁊ refecta an teneat; ⁊ vide istã glo. q̃ incipit. nõ q; hec stipl'o. ⁊ Dy. ⁊; istã ptem q; est nouа domus ⁊ noua arbor in. l. q areã. §. res. ſ. õ solu. ⁊. ſ. de ẏbo. obli. l. inter stipulantẽ. §. sacrã. ſ; ẽ hoc vr expisse de fui. vr. pre. l. fuitutes. §. si sublatã qd dicemus: dic ibi est tex. solueni ẽriũ aut est iusꝛ reale pstitutũ q; fuit factũ occasione p diꝝ vicini qõ ille nobilis ibi habebat ⁊ remanet in re refecta postea. aut est ius pſonale: ⁊ tunc ñ remaneat in edificio renouato. Queut glo. vtr; simplr factus, pcurator trabatur ad futuras cãs. ⁊ glo. ⁊; hic q; nõ: ⁊ format eã in. l. omnũ õ de. pcura. ⁊ ⁊; q; nõ vr datus ad futura. ⁊ spe. tangit in spe. de. pcura. §. i. v. Itẽ op. ⁊. §. ratiõe autẽ forme. v. ſ; qd si. pcuratoriũ. ⁊ in. v. q; si. p curatoriũ ⁊; q; ad futuras trahat p. l. vltimã. C. q̃ res pi ob. po. ⁊. l. fuitus õ de fui. vr. pre. hoc dicit q; obtinet. ſ; credo ẽ q; nõ trahat ad futuras nõ cõnexas vel dependentes: vt õ de tute. l. quib' in fi. cũ. l. se. in si. ⁊ ibi tangit Dy. ad. ll. al legatas p spe. Rñdeo. l. vltima. C. q̃ rei pig. ob. po. loquit in pignore vbi nullũ dãnũ ptis vsꝛ seq; plenius est cautũ q; semp q̃stitatẽ soluendo liberat: sed hic est piudiciũ saltim ex pte pcuratoris: nõ ob. l. fuit' de ser. ur. pre. quia ibi potuit ab initio sic. puideri q; cause erant future: sed h nõ potuit. puideri q; cause erant future. Ulterius facit glo. q; vendidisti mihi arborẽ q̃ ẽ excisa arbor pullulauit an ille pullulatõẽ sint mee ⁊ vide glo. ⁊ dic vt in. l. obligationũ fere. §. placẽ ſ. de ac. ⁊ obli. ⁊ ibi glo. disputat. Itẽ facẽ ad. q. fecisti domũ in meo ⁊ pmisisti recipe cũ quinq; boibus: fecisti aliã an debeas recipe cũ. x. ⁊ vide glo. in si. ⁊ ad de. C. de omni agro des. l. si. ⁊. C. de alu, ⁊ palu. l. iij. ⁊ p hanc. l. solue q; nõ teneat licet sit ar. ẽ õ de vul. ⁊ pu. l. ⁊ si cõtra: ⁊ ita dicit Dy. ⁊ nõ soluit: tu rñde ibi est cadẽ rõ augmenti ⁊ diminutionis q; totũ venit a fortuna: sed h nõ est cadẽ rõ q; nõ venit a fortuna ſ; sumptibꝰ ⁊ labore: ⁊ p hoc fuit q̃ nõ. p Dy. i. c. qui sentit onus eſt de re. iur. li. vi. Ja. de are. induc ad q. cõcessũ fuit monasterio pulegiũ exemptionis ⁊ eius capitulũ an trahat ad futuras capellas: dic vt nõ. p Dy. in. l. plꝰ. C. õ sa. san. eccl. ⁊. l. pulegia co. ti. Quero qd si fuit datũ alicui pulegiũ vt nõ debẽt solue de pdijs suis decimas: an trahat ad futura pdia: ⁊ dic vt est casus eſt õ priuile. c. qõ circa.

Emptor predii si ante. hic ẽ addit o vna q̃ ponit casum ⁊ fuit Cꝛuotti qui nõ ſtel lexit tex. Diuide tex. sic. q̃ſ; stipulat de damno ifecto emptor tñ ⁊ loquit pncipũ vsq; ibi sed si venditor. q̃ſ; stipulat venditor tñ vsq; ibi q; esset iniqſſimũ. Qñ; stipulat vterq; ⁊ tũc loqtur vsq; ad fi. lre. pma pe subdiuidit in tres. prima qñ venditori nõ põt iputari negligentia vſ; ibi ſ; qd fiet ibi. sa qñ venditori nõ põt iputari culpa vsq; ibi ſ; nihil ibi. tertia qñ vẽditori põt imputari clpa. ⁊ tõ iste. v. dz tũgi cũ pria pte i tex. ibi reuoluit ãt. i. aget emptor. p vtroq; tpe ea ratione que sequet. Et breuiter hoc dic. stipulatõ emptoris simplr interposita porrigit ad dãnuꝝ tñ post traditionẽ cõtingens nõ ad id qõ ante contingẽt nisi sibi ẽ vẽditorẽ nõ daret regressus ſ; stipl'o venditoris ad omne tpe porrigit: q; si vterq; stipulet stipulatio venditoris tpe traditiõnis finit: stipl'o emptoris abinde in antea habet effectũ. h. d. Op. de. l. cũ ẽptor in prin. ſ. eo. Rñdeo illa loquit q̃ cõtra venditorẽ emptor nõ põt hre regressum vnde concordat. Itẽ op. auxiliũ ordinariũ concurrit cũ ẽxordinario q̃ cõtra diuersos cõpetit: vt. l. etiã. C. si tu. ſ' curator interue. sed actio exempto ⁊ cautõ damni infecti cõpetunt contra diuersos ergo ẽ. Sol. illud est verũ q̃ſ. pceunt ab actu necessario: secꝰ si voluntario vt h ⁊. l. cũ mandato õ de minori.

Sz ẽ hoc op. q; fm hoc dñs nõ põt petere istã cautionẽ q; põt hẽ regressũ ẽ fructuariũ q; rei curã suscepit: vt. l. i. in fi. õ vsufru. quẽadmoꝺ caue. So. vt dicã. ſ. e. l. si filiusꝰ: ubi hec ⁊ filia examinant. Op. de fine ad pn. dic q; finis logtur quando vterq; fuit stipulatus: pncipiũ quã do unus tantum non ponitur in si. Op. ſ. õ duo. re. p totũ ti. So. glo. q; ibi tollat: sed Dy. soluit aliꝰ q; ibi ẽbentes hoc voluerũt: idem hic si hoc vellent vt. ſ. e. l. dãni. §. cũ pictẽ. Quẽo ⁊ xuoco in dubiũ casum. v. sed quid fit vtrũ ẽptor possꝰ ⁊ stipulari de dãno ante traditionẽ facto: ⁊ diuerse sunt opi. in gl. vna est Azo. alia ẽ opi. Bu. ⁊ ista est va: ſ; opi. Hug. ſ; qdã dicũt quod aut ẽptõr ẽ aliq̃ mõ tradita aut ñ: ſ; ñ cura ro sufficit q; sua interest: vt õ. e. l. in fn. habes igitur hic solutionem. q. an ille qui habet ius ad rem possit petere cautionẽ: ⁊ dic aut est sibi

cõsultũ ꝺ aliũ ꝛ nõ petit. aut nõ est sibi ꝓsultũ ꝛ tũc petit cauere vt ff sm opi. Bu. Quero vtr stipl̃o simplr ꝓcepta possit porrigi ad tps añ tra ditionẽ qñ vẽditor nõ fuit in culpa: ꝛ gl. ff vr ne ẽ qꝫ nõ: ꝛ vide cã q̃ incipit nõ refert ibi i fi. illd autẽ. ꝛ idẽ tꝫ glo. magna. Sriũ tꝫ gl. puula q̃ est sup vbo fuerit: ꝛ illud idẽ tꝫ glo. i. l. cũ emptor i pn. q̃ est vitas: ꝛ ẽ ista q̃ dicẽ vl. gl. p. l. cũ emptor in pn. cũ sua glo. ſ. c. ꝛ hoc tꝫ Dy. Quero vtr transeat ad emptorẽ stipl̃o p venditorẽ facta sine cessione vel sit necessaria cessio: ꝛ dic ꝙ sic vt in glo. ꝛ dicã i. ſ. aduisck. Quero q̃ ẽ rõ ꝙ sti pulatio vẽditoris porrigat ad oẽ tps: stipl̃o ẽp toris fi: ff nã obligatõis ẽ ut ñ retrocedat ad au ctores ſꝫ vadat ad successores: vt. l. si a te. ſ. fi. ſ. de excep. rei. iudi. Ultio posset dicẽ distingue vt glo. ꝛ supple vt ex pdict; appet. Bar.

Sabini sententia uera.

Añ finis hꝫ necessariã ꝓtiã ad pn. inſpicimus pnc. h. d.

Op. ꝙ posset agi tũ p' diẽ: vt. l. i illa. ſ. de v. obli. So. hic dies erat adiecta cã limitãde obli gatõis: tõ agit. ſ. diẽ: i Srio cã differendę soluti onis: tõ nõ agit añ diẽ: ut codẽ ti. l. cũ q liberis ſ. quotiẽs ꝛ. l. q hoc ano. iste. ſ. allat ad ſinitas q. Doc. h formant vnã. q. facta fuit pax ticio de vulnẽ de quo vulnẽ vulnerat ẽ mortuus an pos ſit ꝺcapitari: ꝛ nõ vr qõ q: homicidiũ nõ põt re mitti: vt. l. diuus ad sill. hi debes ponẽ ꝙ statu to caueꝛ ꝙ gcũq occidẽ decapitet: ſꝫ si habuit pacẽ puniat min': ꝛ vr ꝙ facta sit pax de occiſo: ut ff cũ oib'. ll. allat in gl. Jn Sriũ vr. l. si vulne rato ꝛ. l. q occidit ꝺ ad. l. acql. Bui. de suza. dicẽ ꝙ tut' ẽ ꝙ fiat pax de vulnẽ ꝛ de oi eo qõ ex ul nere posset ſeq. Spe. ponit in ſpe. de accu. ſ. i. v ſꝫ pone. Ja. de are. dicẽ ant fuit facta remiſſio ac tionis de vulnẽ: ꝛ tunc nõ vr porrectũ ad aliam actionẽ q̃ posset ſeq: ſꝫ si fecit remiſſionẽ sup ista ria: ꝛ tunc oẽ vr remiſſũ ar. l. si duo ꝓnoi. ſ. iul. ꝛ. l. ſi. ꝺ de iureiurã. bi oẽs bñ dñt ꝛ capiaꝰ vba Bui. aut ẽ certũ de mẽte ꝺentiũ ꝛ stamus cẽto ut. l. i. ſ. ſi cõuenerit ꝺ deposi. aut nõ cõstat: ꝛ tũc aut remiſit iniuriaꝫ actionẽ: ꝛ nõ vr alia actio re miſſa de homicidio: vt. l. ſi duo ꝓnoi. ſ. iul. aut remiſit iniuriã: ꝛ tunc aut vulnus erat mortale: ꝛ omnia uidenť remiſſa ut hic cũ ſi. aut nõ erat prima facie mortale ꝛ mors nõ vr remiſſa: vt. l. ſi uulnerato ad. l. acql. qꝛ de ea nõ uidet cogita tũ: ut. l. q cũ tutoribus de transac. intelligo tñ ꝙ uere mortale erat: aliaꝫ ſi alia cã mors ſequatur nõ teneret: ut. l. qui occidit in ſi. ad. l. acql. Sed in hoc ergo vr ꝙ qꝺ possit facẽ pacem de morte ſui ipſius: ꝛ ẽ verꝫ ſi statutũ ſimplr logt: ut. ꝺ. l. diuus ad ſil. Sꝫ qd ſi diẽ ſi habuit pacẽ ab hẽde tẽ. vi ꝙ idẽ qꝛ hꝫ a defuncto hꝫ ab here de: ut ꝺ de. pba. l. pactũ: ꝛ uidet expſſũ ꝺ excuſ. tu. l. atblete. ſ. dat rẽſſionẽ. Cõtrariũ credo cuꝫ hoc fauore hẽdis ſit iducẽũ nõ põt remittere te ſtator: ut. C. ut in poſ. le. l. penul. ꝛ qꝺ ibi nõ. ga ex hoc quis inuitaret ad ꝺlinquendũ cũ vulne ratus ſpectans mortẽ ꝺ. pximo de facti pacẽ faceret. Jtẽ ꝓ hoc qꝛ bꝰ iniurie pſecutio nõ com petit iure hereditario ar. ſ. ꝺ ſepul. vio. l. queſtũ ꝛ ꝺ de acquiren. here. l. ꝓ hęrede. ſ. ſi. Quẽ qd ſi ꝺ vno menſe ẽ vulneratus ꝛ alio mẽſe mõ tuus qꝺ tps poni ꝺz in actõe: ꝛ dic ꝙ tps vulne ris ar. l. ita vulneratus ꝛ. l. ait lex ad. l. acquil.

Quid ſi est vulneratus ꝛ ẽ certũ ꝙ ex illo vul nere moriet an ante mortẽ possit accuſari ꝺ ho micidio ꝛ uidetur ꝙ ſic ꝛ Ryza. malũ idẽ tenet in. l. ita vulneratus legendo padue: ſed dicit ipe ꝙ Ja. ꝺ bel. interrogatus rñdit cõtrariũ credo ꝙ ꝺ iure cõi. ꝺ. Ry. dicit bñ: qꝛ mors nõ regri tur: ſufficit eni ſi peuit animo occidẽꝺi: ut. l. is qui cũ telo. C. ad. l. cor. ꝺ ſic. ſed ſi ponẽs ꝙ ſta tuto cauetur ꝙ quicũq occiꝺrit puniatur tẽ. ue rum dicit Ja. ꝺ bel. cum ante non ſit nata actio q̃ conditio euenerit: ut. l. cedere diez ꝺ uerbo. ſig. ꝛ sic anteq̃ ſit mortuus agi non potest cum multa possint accidere: ut. l. naturaliter. ſ. illud ſ. ꝺ acq. re. ꝺo. ꝛ statutum requirit expreſſe mõ tem: facit qꝺ ꝺicetur in. l. in illa ꝛ. l. hoc iure ꝺ v bo. obliga. Sed pone ꝙ certum est ipſum mori ꝺe iſto uulnere an possit ꝺe homicidio procedi contra eum: ꝛ uidetur ꝙ ſic ut. l. ſi pupillus. ſ. i. ꝺe noua. ſed contrariũm credo quia qñ cõditio est certa omni certitudine. ſ. an ꝛ qñ: ꝛ tunc ante conditionem potest agi ut Dy. dicit i. ꝺ. l. ſi pu pillus repꝛobando glo. ibi poſitã. ꝛ glo. dicit in l. in omnibus. ſ. ꝺe re. iur. hic. ſ. non facit quia hic ceperat ſua intereſſe ideo agit. hec eniꝫ ſtipu latio non est concepta ſub hac conditione ſi pa ries cadet quia tunc ante non posset agi: ſed cõ cipitur ſub conditione ſi ꝺamnũ contingit. ꝺam num autem iam contingit cum paries uiciatus est ergo tẽ. Quero nunquid ſi agitur ꝺe uul nere ſequi posset condemnatio ꝺ homicidio ex ipſo proceſſu. Ry. mal. diſputauit in iſtũ termi nis ꝛ dicit aut fuit dictum ꝺe uulnere mortali et ſequi potest condemnatio ꝺe homicidio: aut bꝰ non fuit dictum tunc ꝺe homicidio non potest ſequi ex eodem proceſſu condẽnatio: ut. l. ſi uul nerato ꝛ. l. qui occidit ad. l. acquil. ꝛ. l. omnis be reditas. ſ. nunc̃. ſ. ꝺ re. iur. Est ne uera ista ꝺi finitio ꝺic ꝙ ꝺe iure cõi est uerum quia non re gritur mors: ſed ſufficit animus occiꝺẽꝺi ut ꝺixi. idem ergo ſi quocunq modo accuſatio uel inq ſitio contineret illum percuſſiſſe animo occiꝺẽ ꝺi ſi loqueris ſm ſtatuta que ſequirunt mortem tunc licet inquſitõ ſit facta ꝺe uulnẽ mortali nõ posset ſequi condemnatio ꝺe ocaſo: quia illa ac cuſatio non fuit ꝓpoſita. ſi ponereꝭ propoſitã quia ꝺixiſſet accuſator quare peto euꝫ condem nari ꝺe morte cum certum ſit eum moriturũ. uꝳ iudex ꝺixiſſet in inquiſitione ꝙ etiam ꝺe morte intendebat inquirere: tunc posset ſequi condem natio morte ſecuta: quia ius ſupeuenienti acto ri ex cauſa ꝺe preterito confirmat ſuũ ius: ut. l. ſi rem. ſ. ſi. ꝺ ꝺe pig. acti. ꝛ. l. mandato ꝺ man.

Ulterius doc. diſputãt ff an posset ꝺẽnari

de homicidio anteq̃s moriat: hz sit certũ mori. z per predẽa pz q̃ ō iure cõi sic: fz statuta nõ: qz non erat nata actio. Ol. iduit istũ. §. testes iuranerũt. ſ. tminũ p̃ tminũ testes ꝺpoſuerunt: an ualeat: z vr̃ q̃ sic ut dic: z hoc tz ſpe. ſed iſte §. non facẽ: quia ꝺ finis hz ncẽaz ꝓtiaz ad iſtꝺ ꝓn. fz ꝺpoſitꝺ teſtũ non hz ncẽaz ꝓtiaz ad iuramentũ. dic q̃ ſt tria tpa: unũ eſt tpis iuramẽti teſtũ: aliud eſt tpis ꝺpoſitionis teſtiũ: z aliud ẽ tpis publicatiõis. De primis duobus dic ut in ſpe. ō teſti. §. q̃uẽ. v. is quoq; aut eſt datus tminus ad ꝓducendũ teſtes: z ſuffic q̃ iurent. ſ. ter minũ. aut fuit datus tminus ad probãdũ: z tẽ dz facere hoc ut iurent z ꝺponent. ſ. tminũ: qa per ſolũ iuramentũ non ꝓbat. De ẽtio vz ō publicatione: tunc põt fieri p̃ tminũ: qz per iudicẽ fit ut i ſpe. ō dicta. §. i. v. fz quid ſi. ſ. dñi Ja. buꝺiſputauit iſta. q. z ꝺmiauit q̃ ſi eſt datus tmi nus ad probãdũ ſuffic q̃. ſ. tminũ iuret: hz p̃ tminũ ꝺpoſitꝺ fiat: z ideo ſatẽ eſt q̃ examinatio fiat per iudicem: z non ſpectat ad partẽ ut nõ. i. l. ſi q̃ñ. C. de teſti. z diẽ Ja. q̃ dilatio data non dz porrigi ad aliã rẽ ſeu perſonam q̃s pro qua data eſt ut ar. l. ſi unus. §. z ante oſa. ff. ō pac. z l. hoc ampliuſ. §. ceſſus. z. l. ſi finita. §. ſi ō uecti galibus. ff. e. Tertio q̃ñ iudex dat tminũ ad ꝓbandũ dat de eo qꝺ ubi icũbit ut faciaꝫ iurare teſtes z uenire: ſed exaiatio daſ iudici: ſi p̃ tminũ iudex põt facere. Hoc non plz: qz hz ſpectet ad iudicẽ: ſpectat ff. ad ſollicitudinẽ partiũ h pe tere ut. d. l. ſi q̃ñ. z qꝺ dicimus i appellatiõe ut l. eos ſi. de ap. z non ꝓſumit̃ ſtare p officiales nſi ſibi ꝓteſtet ut. l. i. C. ō ſuſcep. z ar. z. l. placuit ff. col. fũ. pa. li. xi. Unde. ſolũ q̃ ſtati piſtro iuramẽto p teſtes petet eos exaiari: qz. ſ. tminũ ꝺz petere. z q̃ ſpectet ad ptẽ: facẽ. q̃ñ ꝫ fiam ex tra de. pba. z. l. geſta. C. de re iuꝺ. z auẽ. ci qui ſemel. C. ō. pba. facẽ qꝺ nõ. archiꝺi. z alij moderni ō excep. c. pia li. vi.

Si uicinas edes. Opp. ō. l. q bona. §. ō illo z. ff. e. §. ci cui ſo. i ea pte q̃ petiť cautiõ. Iſtud edictũ ẽ ſubſidiariũ z i ea pte q̃ agiť nõ ẽ ſubſidiariũ. ſ. dic q̃ illa alia aux ilia de qbus h dr̃ ſt extraordinaria. ſ. ex edicto ptoris: z ſic con currit cũ iſto. Jdẽ puto q̃ ſi aliq̃ eẽt muſſus ex fo ꝺcreto ex alia cã q̃s iſta z p̃ eẽt expulſus: ñ hẽrentiãc actionẽ i fcm: qz extũc ceſſat offiũ iudicis exequẽꝺi ut. l. a diuo. §. ſi p̃ aditã. de re iuꝺ. hz h iõ qz i edicto fuit expſſũ hz i edicto ne uis fiat ei: hoc expreſſum non fuit.

Si procurator meus. Opp. ō. l. ſtipulatio iſta. §. alii. ſ. de. v. ob. ſo. alii nõ poſſũ ſtipulari hz mihi noĩe alterius ſic. Opp. de. l. poſſeſſio. §. ſi poſſeſſio. ſ. de acqui. poſ. z. l. i. C. q̃ qualiter ſo. z. l. ſi ita ſtipulat. §. griſogon. ſ. de. v. ob.

Ib̃ timore ſt due lec. i glo. uno mõ qz illud cã cognita tẽ. deẽmiat precedentia z tẽ rñde ad ẽrũ q̃ failit i ſtipulationib̃ ꝓtoris z i his que ſũt i iudicio. Alia q̃ deẽminet cã cognita ſequẽtia ibi mihi ex ea ſtipule tẽ. z uide glo. ibi uel i ſubſidiũ: z ſigna illã partẽ q̃ qñcũq; quis dz mihi cedere actionẽ: z nõ põt cogi: daſ mihi utilis i ſubſidiũ: z allegat gl. l. q̃ bñ facit: z facit bñ. l. preſea. C. de acti. z ob. l. mũũ. C. ſiquis alteri uel ſibi.

Inter fructuarium. Banc. l. de dara ut. ff. eo. l. dãni. §. ci cuius.

I filiusfamilias. Si filiusfamilias eſt ſg̃in̄ ſibi z p̃ cauebit ꝓ periculo rerũ peculiariũ: ꝓ piculo ediũ ſoli filio ſi actũ eſt ut ad cũ ſolũ piculũ ſpectet. h. d. ꝓ loqui q̃ñ petiť cautio ꝓ dãno: qꝺ timeť i reb̃ peculiaribus. ſcꝺo ibi niſi q̃ñ petiť ꝓ dãno qꝺ ti meť i edes ꝓductas. Op. q̃ ad filium tñ dã nũ peculiariũ rerũ ſpectat cũ filiuſ beãt loco patriſſa. ut. l. ij. ff. ad macc. So. h erat peculiũ ad uẽticiũ uel ꝓfecticiũ ut i glo. ſed ꝫ q̃ illud itelle qꝺ filiꝰ ꝓſequit i ꝓfecticijs ꝓ. §. ſed utrũ illꝺ idẽ ꝓſequit p̃ in caſtrenſi. ut. l. ſi filius. C. de bo. dã. So. filius retinet profecticiũ et bonis publicaꝫ ex ẽctu: ſed p̃ retinet caſtrẽſe ſolũ bonũ publicaꝫ ex delicto: z hũc caſũ ſpectare nõ ꝺbem̃ ut. ſ. ō uer. ob. l. iñ ſtipulantẽ. §. ſacrã. Vel dic q̃ filius hz banc ſpẽ cũ deẽmiatione z cuſtodia ſibi a pr̃e cõmiſſa: merito petit ſibi cauẽri: ut. ſ. e. l. emptor i pri. ſed p̃ nullũ ius z nullã cuſtodiã ꝺ pñti hz i caſtrẽſi. Quero ḋ hic q̃ ut q̃s mittiť i poſſeſſionẽ ex ꝑ ꝺcreto: q̃d fiet ex fo ꝛ̃ i aduẽticio pr̃optũ eſt q̃. ꝓ rata ꝺãni ut. l. ſi finita. §. cũ ãt ſ eo. In ꝓfecticijs vo ſi q̃ adiu dicaret filio iure ꝺñij: ſtatim quereret p̃ñ: q̃ eſt ex cã ꝓfecticia: unde nullũ eſſet cõſiliũ: puto ſic expediri: q̃ p̃ iubeat poſſidere iure ꝺñij: z q̃ ſi lius idẽ ius bẽat i bñ qꝺ i reb̃ ꝓfecticij peculij ut ſic eo caſu quo ad cã ptineret peculiũ eodẽq; ptineãt edes ar. ſ. ut le. no. ca. l. i. ſi. z. l. ſe. z. l. ij cui. §. ſi ticio eo. ti. Uenio ad faz ptẽ op. q̃ uẽq; teneať: q̃ utriuſq; inteſt: cũ filius tenetur ex ẽctu pat̃ de peculio ut. l. i. ff. de peculio. So. h filius pepigit q̃ ipſe ſolus teneať de peculio non p̃. Uel p̃ fecit pactũ ut teneret ipſe nõ filius: ſed plus plz q̃ filius pepigerit: q̃ illi us ipſe cõꝺuxit. Op. q̃ ſalti. ꝓ piculo rerũ peculiariũ põt p̃ petere cautionẽ. So. ꝺic ꝺy. dic q̃ i domũ non fuerũt illate: ſed ñ plz: qz potuerũt iferri ut. ff. l. dãn. §. ſi is q̃ uicinas: z ar. ff. de pecu. l. quelitũ i prin. Unde dic q̃ h de h nõ querit̃: ſed ſolũ an poſſet petere cautionẽ de piculo ediũ. Scꝺo mõ legit timore dictorũ ẽriorũ. ſ. q̃ h ſcꝺo caſu uſq; petere poſſit cautionẽ. ſ. p̃ z filiꝰ: z q̃ dicit ſol exꝺudit dñm

tñ ut ī glosa hēt: istud non ē uerū: q3 ꝫ iqlinus posset petere cautionē: non per b dñs excludit ut. l. q bona. §. q dãt. v. cctum. ff. e. Nec ob. si dicis dñs hꝫ regressū ꝫ iqlinū ex conuētōe: ut b ff ī tex. ergo nō petit cautionē ut. ff. e. l. dãt. §. emptor. q: illud ī eo q non bꝫ ius ī re ꝫ actiōnē solū personalē: secus si bꝫ ius ī re: q: tūc ꝫ ꝫ aliū bꝫ regressū: tñ petit cautionē: ut pꝫ ī dño ꝓbetaꝫ ī fructuario. Itē in dño ī supficiario ut. l. iē quos. §. dãt. j. e. cōūcta. l. i. i fi. ff. usufru. quēad. ca. Pretea iqlinus ī fructuarius ī silēs si petunt cautionē noīe totaliū edū: hoc facūt ꝓcuratorio noīe dñi ut. l. i. i fi. ff. ti. i. multoma. gis b pōt dñs quius noīe fit. Quero an inq linus posset petere cautionē noīe edū: glo. b vī uelle q sic: dicā i. l. iqlinus. j. e.

p **Proprietarius.** Primo ponit unū dēz bimēbre. s. q ꝓpetario succurrit ꝫ fructuariū ī ecōuerso. Et aduerte q ꝓpetario ī duobus casib⁹ siue ꝓmisit siue ꝓstitit fructuario tñ: si ꝓstitit ut pꝫ b ī tex. ī dixi plene ff. e. l. q3uis. Sēdo ibi ied si ponit practicā q3t dño succurrat. ēuio ibi idē q3 qualit fructuario ꝫ dñm. Op. de. l. q3uis. ff. e. so. dicit gl. b ex prio decreto: ibi ex iceo ō creto. Nō ergo formā qualit itponet ꝓmuꝫ decretū ī re quā actor detinet: nā dicit iudex rē quā detines ex tali cā puta ex cōmodato uel cō ducto: ꝓmitto tibi retinere ex ꝓmo decreto. ꝓ tu li: ī erit cōstitutū pignus pretorū: nec erit opus noua missiōe q3 tene mēti. Op. q de minī mis nō est curandū ut. l. si oleū ī fi. ff. l. seyo. gl. non soluit. dicit dy. ī idē facit de ꝺben. emp. l. res bona de edi. edi. l. itē si seruū. ſꝫ dic aut agi tur de iure cōi: ī rīa rit de mīmis curat ut. l. i. §. illud ff conīū. cū emā. li. ī. l. q3uis ut i pol. le. fal lit i. l. rebus. §. pfit cōmo. ī. l. oio de impē. ī. d. l. itē si seruū cū si. ī. l. oībus. Ratio ſpalutaꝫ ap paret si ō iure ſpali ꝫ ius cōe: tunc ꝫ modica le sione ſi recedit a iure cōi ut. d. l. seyo. §. res bona. ī eadē pōt cē rō ī actiōe de dolo: q: ibi q3dā ſpes restitutōis uersat ut. ff. e. de dolo. l. i. ī no. ff. ti. i. l. ō pupillo. §. si is. Dy. itelligit ꝫ ius cōe ōe remediū: qō restitutionē idulget: qō sat plz.

Quo an ꝓpetarius possꝫ hāe ꝓ derelicto. gl. q sic: ī b inuit b tex. ibi ut qō hēt. ī uicinus. ī. ꝫ a. ꝫ ꝓ socio. l. cū duobus. §. idē rñdit glo. ñ soluit. dic q ibi loquit ī obligatione p̄onali ex ꝛctu: b ī obligatōe ex q3 noxali ut. l. ꝓtor. §. hoc edictū. ff. e. ſꝫ hoc nō vī uerū: q: usufructuarius agit ꝫ dñs actiōe p̄sonali ī factū uel mādati uel neg. gestꝫ ſꝫ gl. ut. l. dãnī. §. ij. ī. ibi dixi. ff. e. un de dic q glo. uerū dicit qñ nō expediebat cauē ri: ī sic nō vī sibi mādatū: sed si expediebat ca uere: tñ nō possꝫ dño liberari bñdo ꝓ derelicto ar. ff. cōi diui. l. siquis putās ī fi. ī. d. l. cū duob⁹ §. idē rñdit.

Plautius. Op. ff. l. q uias. §. i. j. eo. Dynus dicit qñ unus dicit se dñz: ī alius pretēdit aliud iusī: ī dic ut. l. b āplius. §. pe. ī fi. Quīq plures ꝓtendūt ius do minī ī q3libet ī solidū: ī bꝫ locū ille. §. aut ptē dūt ius dñi q3libꝫ ꝓ ptē ī bꝫ locū. j. l. proxia ī. l. plures.

i **Mstipulatione.** Op. ī vī q ñ fiat missio nisi ꝓ parte tñ ut. l. ꝓtoris §. i. ff. e. So. dic erat unꝰ dñs ibi plures ī ꝓ ptē sua cauēdo liberat: b non caueꝫ ꝓ ptē locꝫ: ſꝫ nōne ē ꝫ tex. rotundū i. l. iiij. ff. si ex noxa. ca. aga. ī icipit si cū uno: ī ibi dī q cēz seruū unꝰ ex dñis non pōt ōsendere ꝓ ptē: qūo ergo pōt unus ex dñis ōsendere ꝓ ptē ī ꝓ ptē nō: cum ista cā sit q3 noxalē ego solui alio āno. ſ. ti. ꝓxi. l. supra. ut. §. offīn: ī istud ſrū ē fortissimū.

f **Luminum.** Dāc. l. būstis. ff. e. l. si finita. §. deīde ait ꝓtor. ī. b. d. de eo opere qō sit ī publico ad ꝓuatā utilitatē dꝫ sanisdari ō uicio opis tñ: sed ō eo qō sit ad utilitatē publi cā nō sanisdat: sed cōpetens iudex ꝓ indēnitate adū. b. d. diuidit ī tres ptes: ꝓ loquit ō eo qō edificat ī publico ad utilitatē ꝓuatā. Sēdo loq tur ō eo qō edificat ī publico ad utilitatē publi cā. Tertio limitat primū dēz. Fa ibi quid ergo. ētia ibi ſꝫ qō dēz ē. dī b si ī publico loco fiat ꝫ unicuiq3 edificare. ꝫ imo nō ſꝫ: q: ꝙcunq3 edifi cat in loco publico debet edificium destrui per ti. ne quid ī lo. pu. ī ne qd ī flu. pub. Dicit glo. due ſē lec. ꝓ publice. i. aucte ꝓncipis uel ſnatus ſ nide glo. q icipit. ſ. publi. ff. ibi ī qō dicit ē ne uera ista lecta: dicit dyn⁹ q nō: q: si edificaret publica aucte nō dꝫ sat dari. vt. ff. e. l. si finita. §. si publicis ī b i. v. gd g⁹ ꝓpt qō dat in glo. Alia so. ut dicaī publice. i. ad publicā utilitatez nide ī eadē gl. ibi ul qō dicit ē. ī b ē so. ꝙ dy. b lec. ñ ē va ſꝫ possꝫ ee va qñ qs edificat ad pu blicā utilitatē nō legitie: ſꝫ qñ fit legitie tē cautō non ītponī ut. l. si ī mita. §. si publicis supra. e. Quare so. ꝓma ē nera q3 bīc fiebat auctoritate publica ad ꝓuatā tñ utilitatē: ī boc uult dicere tex. ad ea igit opera: rō q: permissio facta a ꝓn cipe itelligī sine uicinoꝝ iuria: ut. l. ij. §. siquis a ꝓncipe. ſ. ne qd ī loco publico. ī. l. si finita. §. si qd uicio ē eo. ī tō uicinus dꝫ de dāno ifecto ca uere: sed op. si ē uer ꝙ fiat auctoritate publica ad utilitatē ꝓuatā. g⁹ debet caueri de uitio soli ī de uicio opis q3 locē efficit priuatus: ī ēt opus. sed b dī ſrū. Dīē glo. imo nō q: qñ edificat ī loco publico auctoritate ꝓncipis solū remanet publicū: ī ēt edificiū. ſꝫ edificās bꝫ usū nisi aliē sit dēm ī cōcedēdo. uide ī gl. ibi ī ff. e. tūc edificatū zē. ī nihil allegat ſꝫ uoluit bꝰ dicere: q: si locus esset ꝓuatus deberet de uitio loci ī opis caueri sed quia remanet publicus debet caueri tantuꝫ de opere: casus ē bic. Item op. de. l. qō ī lu tore. ſ. de. acquirē. re do. So. ibi ī luttore mar qō ē cōe b ī flumine qō est publicū. uos uidet clusas in tyberi. Quero cur sunt dulse facte

in tybert l'alio flumie fiũt ne dñi põt ne dominꝰ moleudinorũ agere rei vẽ. p clauſ. hic ẽ tex. caz glo. q̃ non. Ego i. l. quo minꝰ. ſ. de flumi. deter mino ℨ:ũ: z dico q̃ ſi ꝓprie eius q edificauit ſi cuti ſiula nata i flumie eſt corũ q poſſidẽt pdia ꝓpe ipſum: ita diuſa ꝓprie ẽ corũ q poſſidẽt ꝓ pe eã. h eſt caſus nõ. i. l. pe. i fi. ſ de acquir. re. do. ℞ ad hãc. l. i q̃tũ h dr de eo qõ ẽ ſez i flu mine publico: dicũt ueũ glo. qñ fit edificiũ: qõ coopit aq̃: ſi vo edificiũ fit ſupra aquã ita q̃ faẽ ſiulã: tũc ẽ illꝰ q edificauit ut. l. pe. i fi. de acqui. re. do. z pono i. l. quo minꝰ de flumi. In alijs ãt locis publicis ſi edificas publice aucte non fit tuũ id qõ edificas: niſi expreſſe dicaſ ut hac glo. Ego q̃ro utrũ poſſis i ripa fluminis ui cini imittere trabẽ cluſe tue eo iuſto: hic dr caſus q̃ ſic ibi i littor. gl. dicit. ſ. fluminũ z poſtea tex. dicit i his aũt tẽ. Ego determino i. d. l. q̃ mi nus ℨrũ. z eſt rõ: q̃ ꝓprietas riparũ ẽ eoꝝ cuiꝰ ẽ predũ: ſz uſus ẽ publicus: ſz ille q̃ fuit uſus ñ põt edificare iuſto dño ut. l. uſus nouũ ruũ. ff. de uſufru. nõ ob. hec. l. q: publice ſz cuilibet edi ficare: uerũ ẽ pricipis aucte: alis nõ põt edifica ri. Procedo z op. q̃ b tex. ſibi ℨdicat: dr h nemine ẽtelligi tẽ. et ſic inuit aliquo facẽte: qa due negatiões facũt affirmatiuã ut. l. duobꝰ de .v. ſig. dicit gl. una negatio ſupfluit: et bñ dicat. Itẽ vr q̃ lia ſibi ℨdicat. dicit. n. ꝑuatiz fiat: z. ff. dixit publicis. q dã dicũt q̃. v. ad ea igit ponit ſuppletiue: q:. ff. de eo qõ fit i publico: h de eo qõ fit i ꝑuato: ſz non vr bñ dẽm h: q: imo ꝏbet ret poni illatiue. dico igit quare glo. ponit illati ue hoc mõ ſtipulo dz itꝑoni: qñ ſi edificat aucte iudicis: ſecus ſi iudicis aucte: ſed ſz iudex cõce dat opus fieri: cõcedit ſine uicinorũ iuria ut. l. ſi finita. §. ſiqd uicio. ff. e. quare pone illatiue: et dic ꝑuati. hoc ẽ ad ꝑuatã utilitatẽ publica tam aucte: z iõ i pri. dicit publice. i. ad publicã utili tatẽ. Itẽ dr hic. qd q̃ ſi fit i publico iudex adit. Nuero ad qd adit. glo. dicit ut id fieri, phibe at uel tolli iubeat uide glo q̃ icipit id fieri. Dz qũo qualit adit. ℞ p ſimplicẽ querelã dicẽs ta le opus fit timeo dãnũ: ire peto ut ꝓuideat: ſũ mã ãt bꝰ ꝑn. hũſtio. ff. e. l. ſi finita. §. deinde ait de eo.

Adicitur. Et i hac cõtinuatione iuriſ ꝓ ſultue plene expoſuit uerba educti: nunc ẽ uidere de forma ſtipu. iõ ꝑ ponit q̃ perſone debẽt ſtipu. cõꝓrehendi. ſ. primo. §. dicet de quo uicio dz caueri: z ibi ponemꝰ for mã bꝰ ſtipu. z i iſta ſtipulatiõe cõprehendũtur ſucceſſores ulcs z i rẽ ex utraq; ꝑte. h. d. i tex. ibi uerbis cõtineſ: ut ex facto ſuccedent teneat ego ꝓmittẽs: z ex dãno dato ſucceſſori cõperat ſibi actio demũ facta ceſſione. Formo ꝑ de claratione. l. q. gl. Nuero ille cui nẽdidi do mũ edificauit: an ex illa ſtipõe teneat: quidã q̃ ſic: ar. bꝰ. l. z. ff. ti. i. l. ſi. q̃i actio ãbulet ut. l. ſi ad hoc. ff. de uſufru. gl. determinat ℨrũ z allegat. ff. de ſeruit. expor. l. utinus z. l. dãni. §. emptor. ff. .e. z uides q̃ glo. ſtelligit q̃ tranſit ad ſucceſſo rẽ ſingularẽ: ut ex facto eius teneat uenditor. Quero an iſta cautio traſeat ſine ceſſione certe non ut uidiſtis gl. ff. e. l. dãni. §. emptor z. l. qõ ſepe. §. ſi res. ff. ff cõtraben. emp. h ꝓmiſſo q̃ ñ tranſit ſine ceſſione ad ſucceſſorẽ ſingularẽ. ll. al legate i glo. ꝓfuit ℨ: z illa iura q̃ allegat ℨ ſt ꝓ.

Op. de. l. et. ff. de iureiu. lo. h de mõ agendi ibi excipiendi. Itẽ op. ff. l. omnes. ff. uſufru. quẽad. ca. So. ibi de iure agendi ſcripto i rem z dñs dy. ponit h q̃ tranſit ius agẽdi ul' excipi endi: z dy. ponit i. c. ſiqs i ius extra de re. iu. li. vi. z i. l. ſi ſtꝰ. §. ſiqs ꝓuſ. j. ti. i. z ibi dicã plene.

Vicium autem edium.

Stipulatio dãni ifecti ſimplr itꝑoſita nõ porri gif ad dãnũ: qõ uicio naſali cõtigit uel caſu ad uerſus quẽ non potuit ꝓuideri: ſecus ſi ꝓuit ꝓuideri. Itẽ nõ porrigif ad dãnũ culpa tali cõ miſſũ: qõ uenit i actione. l. acquil. h. d. uſq; ad .§. itẽ uideamus. z legas uſq; ad. §. h ſtipulo po nẽdo caſũ: ſz poſueri caſũ ſũmariũ. Ultio op po. i anẽ. de reſti. z ea q̃ pa. §. unũ z. l. ſi ſeruus ſeruũ. §. ſi fornicarius. ff. ad. l. acquil. So. aut ẽ cõmiſſa culpa uicio naſali: z nõ ꝓt ut in ℨrijs. aut nõ eſt cõmiſſa culpa: z tũc ꝓrat: ut dicim in caſu fortuito: ſi culpa caſũ ꝓeceſſit teneẽ ut. ſ. e. l. idẽ ſeruus z. l. ſi ut certo. §. itẽdũ. ff. cõmo dati.

Querit gl. qd ſiquis fecẽ opus i loco areno ſo z dicit gl. ſorte locũ hz cautio ut. ſ. proxi. §. nõ. z. §. ſeruus: z iſta gl. bñ dicit: z doc. eã tenẽt z uos eã teneaſ: q nõ cauet de uicio naſali ſoli q̃ ſine edificio erat ruituruꝝ: ſed i. q. nſa ñ erat ruituruꝝ ſine edificio: nel ſi erat ruituruꝝ nõ daba tur tñ dãnũ: iõ cauet fm Jaco. de arc. Que rit dy. quid ſi ſtipulatio dãni ifecti fuit itꝑoſita ſcienẽ ꝓ uicio loci nãli. an cõmittit certe ſic ut. l. i. i pri. ff. ut i poſ. le. z. ſ. e. l. dãni. §. cũ: parietez z. l. ſed z ſiqs. §. ſi. ff. ſiqs cau. Nuero an hic .v. loquat q̃ cautio itꝑonit ꝓ loco publico ul ꝑuato dic. ꝓ priuato: q: dz hic de uicio ſoli. itẽ q: dicit ſine ſatiſda. alia op. poſita i glo. nõ eſt vã. Nuero que erit forma bꝰ ſtipõis. rñdeo hec. titius ꝓ ſe ſuiſq; heredibuſ z ſucceſſoribus eis ue ad quos ea res ꝓtineret: ꝓmiſit mihi ſti pulãti ꝓ me meiſq; heredibus z ſucceſſoribus eis ue ad quos ea res ꝓtineret ut ꝑbat. ff. pri. §. q̃ ſi. ſ. tot ãnos ut. l. q bona. §. fi. iz hoc poſ ſet omitti ut. l. ſi finita i prin. uicio talũ edifi lo ci operis: ne dãnũ cõtigẽt ut h. §. i illes edeſ l' reſ ibi exſites ut. ff. l. dãni. §. ſi ſ q uiciaſ. tãtã pecũ az dabit q̃nta ea res erit ut. ſ. e. l. i hac ſtipulatio ne z hoc ſi timetur damnũ ex edibus. ſi uero ex agro tũc dicat uicio arboꝝ loci ve dãnum con tingeret tẽ. ut. ſ. e. l. §. Itẽ apud iulianum. ceſſ non mutantur. poteſt ẽt quis magis exprimere ſiquid ex illo edificio ruet z cadet tẽ. ut. ſ. e. l. dãni ifecti quidam in ꝓncipio. ſed hoc non eſt de neceſſitate q: ad predca referẽ ut ibi ꝓz: uiſa g̃ forma ſtipulationi eſt neceſſe q: oia exponant

ꝛ circa psonas fuit expoſiũ ſ̃ i. §. adiciẽ circa
ipſo i. l. qui bona i fi. cũ. l. ſe. circa qđ ponit i ſti
pulatõe circa uicũ expõit ſ̃ ꝛ plenꝰ. ſ. ſtatũ dicõ

Hec ſtipulatio utrum.

Op. de. l. hoc ãplius. §. neratius ꝛ. §. ꝺ̃ his ãt.
ſo. ſuccurrẽt per retẽtionẽ nõ per remediũ canti
onis. q̃ro qũo cognoſcã uiciũ nãle deq̃ ſ̃ .px.
dixi a caſu fortuito. ñdeo id qđ i loco cõtigit
ꝛ frequẽt fit ꝛ reiterat illud dr̃ nãle ut. ſ. ti. l. i.
§. itẽ ſciendũ ꝛ. §. ſequenti: ꝛ iõ ſ̃ .pximo dixit
uiciũ nãale ſi locus ẽ arenoſus uł paluſtris: q̃
ſepe ſui nã creſcat ꝛ decreſcat. caſus vꝺ fortuitꝰ
eſt id qđ ſemel accidit ꝛ reiteratione nõ accipit:
ut q̃ fundus caſmate pereat ut ꝺ. Nũo de q̃
iniuria dr̃ hic: ñdeo culpa leui uel leuiſſima i fa
ciẽdo uel omittẽdo ita q̃ i. l. acquil. non ueniat
ut. ſ. .pxi. §. dicã.

Seruuſ et. Idẽ ſeruius.

Op. de. l. ita uulneratus in pri. ſ̃ ad. l. acgl. ſo.
gio. clare dic breuit i. l. acquil. ſi eſt. ppẽ cõdẽna
tionẽ q: aliẽ cõdẽnatur i boie ibeallꝰ ꝛ homie
fortꝰ: ſ̃ ꝺ̃ ẽ alia dia.

Quanquam.

ſ̃. expoſuit quid ẽ dẽ
uiciũ ſoli: nunc quid ẽ
dẽm uiciũ optꝫ ẽ a quo dꝫ cẽ facũ opus: ut
ſtipulatio cõmitt at: ꝛ nõ bñ bũc. §.

Preterea ſi furni.

Op. iſte. §.
ſtruit totã
iſtã mãꝫ: q: ſ̃ ꝛ. ſ. dr̃ q. ppẽ culpã cõmittit: hic
dr̃ ex culpa non cõmittit. breuit ex culpa boꝭ
cõmiſſa i non faciẽdo ꝛ negligẽdo ꝛ tũc cõmit
tit iſta ſtiplo ut ſ̃ .px. §. ſ. ſed i culpa cõmiſſa i
faciendo: ꝛ tũc nõ uenit i cautione dãni ifeci ſ̃
i actione. l. acq̃. Culpa uero i negligẽdo nõ ue
nit i actione. l. acquil. ut ſ̃ de uſufru. l. ſi cuiuſ. §.
deniq;. Op. dr̃ hic q̃ ſi culpa furnarij tẽ. un
nuit q̃ non puniat furnariuſ. ꝺ̃. ſ. ff. ti. l. i. §. denꝰ
q;. Plures ſo. dant i gl. una eſt aut facit i ſuo
ut ſibi. pſit ꝛ nõ teneã. aut ut alĩ noceat ꝛ tenea
tur. Alia ſo. ẽ aut facit i ſuo inmittẽdo i alienũ: ꝛ
teneã ut. l. ſicuti. §. ariſto. aut i alienũ nõ inmittꝰ:
ꝛ nõ teneã ſiue bona aĩo faciat, ſiue nõ ut ꝺ: qđ
non plꝫ: q: eſt ꝺ̃. §. deniq;. ꝛ ſ̃ ille ſit alius trac
tatus: tñ i hoc nõ differt ut nõ. ſ. e. l. §. ſi. nec eſt
uerũ q̃ ſit ſpale qñ fodit iuxta parietẽ meũ ut
hic tẽ. hic dixerũt quidã ut glo. refert ꝺ: q: ideꝫ
i alijs caſibus ut nõ. ſ. §. Alij dicũt bñ teneã
de dolo ut ſ̃ rio: ſed hec ſtiplo non cõmittꝰ ut
hic. ꝛ hoc non plꝫ q: actio de dolo cũ ſit extra
ordiaria nõ excluderet iſtã ut. l. qui bona. §. ſi
quis opꝰ ẽ eo. Dic ergo q̃ nõ teneã hac ſtipula
tione nec actiõe de dolo: q: teneã actiõe. l. acq̃.
eo q̃ furnarius ſui culpa imilit ignẽ i alĩ.
Op. de. ſ. ſi ſeruus ſeruũ. §. ſi furnũ ſ̃ ad. l. acq.
dicat glo. hic fuit culpa furnarij nõ furni: ibi cul
pa furni ꝛ furnarij. ꝛ rõ eſt q: q̃ñ uiciũ non eſt
furni ſed furnarij tñ: tunc dãnũ prĩcipaliẽ daꝫ
a furnario: ꝛ actio directa. l. acqui. ex tũo capi
te daꝫ: ꝛ iõ eſt ordiaria: ꝛ iſtã ſic excludẽt q̃ ex
tũo capite: ꝛ directa actio eſt ut. l. ſi ſeruuſ ſeruũ
. §. tũo ãt capite. ſed q̃ñ culpa rei ꝛ furnarij tunc
cadũt i actionẽ utilẽ uel acgl. ſubſidiariã: ꝛ illa
nõ excluderet iſtã: ꝛ ſic logt. l. ſi furnũ. Que
rit glo. que ſint q̃ faciũt iſtã cautiones ceſſare: ꝛ
uide glo. que ĩcipit ſed i acquil. ꝛ ibi dũ dicẽ cul
pa ĩtelligẽ uicio rei ſi admixta: ut uidiſtis ſ̃ .px.

Et ut tibi liqueat iſta mã cum queriꝫ ,ppter
qđ dãnũ ſtipulatio ſimplr̃ interpoſita cõmittaꝫ
ſic diſtingue. aut dãnũ contigit uicio rei aut ẽpa
perſone aut alio facto perſone licito ꝛ nõ culpa
bili. Si uicio rei: ꝛ tunc aut uiciũ eſt nãale ꝛ ſi
uenit i hac ſtipulatione ut. ſ. §. uicium. aut eſt ui
cium accidentale: ꝛ tunc aut aduerſus illud uici
um non potuit, puideri: ꝛ nõ uenit i hac ſtiploe
ut i. §. hec ſtipulatio ꝛ. §. ſe. Aut potuit, puideri
ꝛ uenit i hac ſtipulatiõe ut i. §. ſeruus ꝛ. §. ſe. ꝛ i
. §. itẽ apud iulianũ ꝛ. §. ſe. hoc eſt uerũ niſi alia
culpa cõmiſſa i non, puidendo ueniret purgan
da per aliquã actionẽ ordiariam circa ꝺ̃ eq̃liter
, puidentẽ ut ſ̃. c. l. dãni. §. ei cuiuſ ꝛ. §. ſe. aut dã
nũ contigit culpa boꝭ i faciẽdo: ꝛ tunc aut iſta
culpa eſt uicio rei admixta: ꝛ cõmittit hec ſtiplo
ut. l. ſi ſeruus ſeruũ. §. ſi furnũ ſ̃ ad. l. acq. ꝛ nõ.
hic i glo. aut culpa non eſt uicio rei admixta: ꝛ
tunc aut uenit puniẽda per actionẽ directam
. l. acgl. ꝛ hec ſtiplo non cõmittit ducẽte ut hic i
. §. preꝫea. aut non uenit i actiõe directa. l. acgl.
ꝛ tũc hec ſtiplo cõmittit ut. l. ſi ſiſtule ꝺ̃ ſer. ur.
pre. ſ̃ ibi gl. male loquat ꝛ. l. ſi qñ. §. ſi. ſ̃ ſi ſer
ui. uen. Tertio caſu qñ cõmittit facto boꝭ licꝫ
to nõ culpabili: ꝛ tunc non cõmittit niſi i duo
bus caſibus. ſ. qñ ſciẽter ꝛ expreſſe cauet, p illo
dãno. uel nolebat alij nocere ut. ſ. e. §. pe. ñſio ꝑ
ꝛ ibi nõ. Si vꝺ amitteret lucrũ uidebiꝫ in. l. , p
culus. uos habuiſtis heri ſ̃. c. l. dãni. §. ſi et q.
ubi dicit q̃ plus uenit i hac ſtiploe q̃ñ i actione
ex locato: dico q̃ i locato ꝛ conducto uenit cul
pa lata ꝛ leuis: ꝛ iſta uenit leuiſſima.

Item apud iulianum.

Idem ait.

Hic reuertit ad ꝺarationẽ
iſtius uerbi uicio loci tẽ.
Op. de. l. fauorabiliorel. ſ. de re. iur̃. . ꝛ. l. ſi. ꝺ̃
di. ff. dic̃ dy. pentor ꝛ poſſeſſor nõ ſt̃ i pari cã:
q: zeus poſſeſſor eſt i culpa actor non: ꝛ culpa
poſſeſſoris prepõderat petitori qui nõ eſt i cul
pa: ar. l. itẽ ſi obſteirix ꝛ. l. ſi putatõ ſ̃ ad. l. acq.
ſecus ſi eſſẽt i pari cã. Lõra ſ̃ qui ſaiſda. co.
. l. de die i pri. ꝛ. l. iter ſtipulatẽ. §. ſtichũ. ſ. de. v.
ob. ꝛ. l. ſiquis ſtentionem ſ̃ de iudi. So. i hiſ q̃
pertinent ad deciſionẽ fauemus reo: i his que
pertinẽt ad ordiationem fauemus actori. alia vꝺ
ba dicã i. l. iter ſtipulantẽ. §. ſtichũ. ſ. de uer. ob.
et ibi plene.

Ex opere qđ

Item uideamus.

facit promiſſõ
i ſuo. ppẽ qđ ſtipulator amittit lucrũ qđ peipit
ex puato: hec ſtiplo nõ cõmittit niſi ex certa ſcia

ō hoc caueatur ut iure seruitutꝫ ōbeatur. b. dic̄ uſq; ad.l. plures. dī hic ī. §. ſi uñ q; de eo quod quis facit ī ſuo ꝛc̄. ff. l. i. §. deniq; .ī. ti. i. So. illa itelligī ſm iſtā: q; aut fecit aio nocendi et tenet. aut ad ſuā utilitatē: ꝛ ñ tenet. ꝛ iſta lec. ñ ꝓcedit q; tūc nō differret a ꝓcedēti. Quare dy. et Ja. de are. et glo. itelligāt q; ſic ſcient canit. Op. ff. l. i. §. deniq; .ī. ti. i. So. hic fodiebat ī ſuo cā ſui cōmodi ibi cā nocēdi ucino: l dubio aio ſi nocēdi preſumit ut. l. merito ē ꝓ ſocio q; nō.

Op. de. l. domū ſo. ut ī glo. Op. de. l. te batius ſo. ut glo. Op. ē ſi ſer. ven. l. ſicuti. §. ariſto. et. l. ſi qñ. §. ſi. glo. que ē ḃ dic̄ ī illis ī alie no imittebā: hic nero ī alieno iſtud nō imittebā ſed ſolū ī meo edificabā: et uide iſtā glo. que in cipit niſi aio nocēdi ibi. Itē tertio op. do. Dy. itelligit q; qñ ī alienū imittī tenetur. ſed dic q; qñ ī actione. l. acquil. directa ueniret ñ cōmittēt hec ſtiplo: ſecus ſi ī actione utili uel ī factū acql. ueniret: q; tunc hec ſtiplo cōmitteret Itē op. de. l. proculus ad. l. trebatius. dicūt quidaꝫ q; .l. trebatius corrigit. doc. dicunt q; l. trebatius loquit qñ lumia auferebant iure ſeruitutꝫ. ſ. ōbi te: ſed. l. paulus qñ nō debebant iure ſeruitutꝫ.

Itē op. qñ ꝓhibet lumē qō debeī iure ſeruitutis ꝓhibitꝰ hz cōfeſſoriā q; eſt oꝛdinaria: et ī ō iſta ceſſat. dicit glo. ad aliud agit cōfeſſoria q; ad ſeruitutē preſtādā: ſed ſtipulatio daī ad itēē vt pluries dixi. hec ſo. nō ē bona: q; cōfeſſoria daī ad itēſſe vt. l. loci cerp⁹. §. ī cōfeſſoria ſi ſer. ven. et ō ti. i. l. i. ſi. Dy. dicit ī hac actiōe min⁹ grauor ī ꝓbatiōe q; ī cōfeſſoria: ita dic̄ dy. ō ti. .i. l. i. §. i. Vel dic̄ Ja. de are. hz cōfeſſoria detur ad itēſſe: tū non pricipalit daī ſz ꝓ ꝑtem ꝓbat ut. l. i. ī pri. ō ſi uſufru. pe. ꝛ ō hac ꝛietate bēt ī gl. ō ti. i. l. i. §. i. ꝛ. l. i. ꝑticiali. §. i. co. ti. et ō. e. l. q bona. §. ſiquis opus. Op. ad. l. ꝑcul⁹. ī. ne q; ī loco publico. l. ij. §. merito: ubi qñ qs amit ī ſz lucrū: ſtiplo cōmittī. So. ibi ꝓcipiebat lucrū ex publico. hic ex ꝑuato. ꝛ ī ō ut iſta mā liqueat diſtiguet: ut hic diſtiguit dy. ꝛ optime uide glo. q̄ icipit. i. ſentiat ibi que ꝓ eo q; d. i. i. ſi. dic ut ibi ꝓ. ꝛ. ī. de furt. l. ſigs uxori. §. pe.

f **J plures.** Si plures ſtipulā tur debēt ſimplicit ſtipulari: ſed ſi plures ꝓmittūt debent ꝓ parte ꝓmittere. b. d. i ſuma. Op. ꝛ vī q; adiectio partꝫ itelligat de tota portiōe ſtipulant ut. l. uxor ī pri. ō de le. iij. ꝛ. l. liberto. §. filiū ō ō an. le. bꝰ ℈rij timore ut puto ſt hic ples expoſiti ones ꝛ ſt due glo. quas nō. ꝛ una icipit puta ꝓ tē mei dāni. uide eam in pricipio in fine ibi ſin autez dixiſſem: quia eſt differentia utz dicā ꝓtē mei damni q; ō itelligit de dimidia dāni mei. ſi ſi dixiſſez ꝓtē mea dāni: ꝛ tunc referī ad totū dānū meū: hoc ꝓbat i. l. ℈ria. alia glo. icipit dic ta adiectione. Et ī ō ut liqueat iſta mā breuiter diſtigue: qñ pl adijcit ī ſtiploe dāni iſceti utruz cōmittat ſtiplo ad totū intereſſe ſtipulant⁹ an ad partē diſtigue ſic. aut adiectio partꝫ referī ad ꝓ tē dāni: ꝛ cōmitteret ꝓ dimidia. aut ad dānum ſimplr ꝛ cōmittit ī totū ut hic ꝑz ī exemplo poſi to ī pri. glo. que icipit puta ꝛ ī ſi. ibi. ſi ät dixiſſe. aut adiectio partꝫ referī ad domū ſimplr: ꝛ cōti net totā partē ſtipulant⁹ ut. l. uxor ī pri. ō de. le. .iij. ꝛ. l. liberto. §. filiū de an. le. aut ad partē do mus ꝛ tūc aut ad partē ꝓ diuiſo: ꝛ cōtinet dimi diā dimidie ut glo. hac. ſcdo exēplo ibi. ut dic partē dāni. aut ad partē ꝓ idiuiſo: ꝛ idē taz re ſpectu domus q̄ reſpectu rerū ut hac glo. circa pri. ꝛ ī glo. ij. ſuper uerbo faciet q̄ icipit dēa ad iect. ꝓ hoc facit qō nō. i. l. ſi tu ex parte ō de ac qui. here. Quero lego tibi partē meā partis dimidie illius fūdi: quid debes tu hēr: Ja. de are. format hāc. q. i. l. uxor ī ꝑn. de le. iij. ꝛ dicit q; ī ultimis uolūtatibus fiet largior ītерpretatō ꝛ ſic hēbis totā partē iſtius teſtatoris: ꝛ allegat .d. l. uxor ī pri. ꝛ. l. liberto. §. filiū ō de. an. le. ſe cus ī cōtractibus ut hic: ꝛ qō nō. i. l. ſi tu. ex p te ī fi. de acqui. here. ſed certe ī. l. illius allegatus ꝓ Ja. non eſt ſpale ī ultimis uoluntatib⁹: q; ibi adiectio partꝫ referī ad totū ſimplicit: ꝛ ī ō totaz partē cōꝓhēdit: ꝛ ita ē hic ut habes hic ī fi: ſz ipſe dicit uerū ut ē caſus ī. l. luci⁹. §. filiā ō ō le. ij.

¶ N hac ſtipulatiōe.

Hec ſtiplo cōtinet ītelle ꝛ ēt exp̄las factas ī fulciēdo ꝛ lucrū ceſſās ꝓpt emigratiōz ſq̄linorum iuſto ītueniente metu. h. d. cū. l. ſe. Op. dī hic q̄ ego fulsi cōem parietē hz locaz ſtiplo. ℈. ī. e. l. ſi edib⁹. So. tene ſam ſo. poſitaz ī glo. ꝛ de hoc uidebitꝫ eras ī. l. iter quoſ. nā ibi tractabo māz de cōi pariete. Querit glo. q̄ ego fulſi an repetam expenſas incōtinēti ut ex pectabo ruinā: dicit gl. q; debeo expectare rui nā: uide glo. que icipit dāno poſtea iecuto: ſed certe idē ſi dānū non eſſet ſecutū ut hic ī fi. dy. quidā aduocatus uolebat ꝓbare dānum ex eo q; domus non poſſet locari, ꝓpter deſtructiōez de ea factā: ꝛ ponebat ſic. dico deſtructā domū ꝛ dānum dñm domus eſſe paſſū: q; dom⁹ con ſueuit tāto locari. Ego dico articulū iſtū nō cō cludere: q; hz cōſueuit tāto locari: tū ſi non eſſz deſtructa poſſet eſſe q; non poſſz tāto locari nē q̄ſum conſueuerat: ꝛ ō eſt dicendum q; dom⁹ eſt deſtructa: ꝛ ꝓpt illud uiciū domus non pōt tāto locari q̄to cōſueuit: cū tanto locari ꝓſueue rat. ꝛ ſic dz dici ī articulo: ꝛ propt uicium dom⁹ ipſa nō pōt tāto locari ut hic ꝛ. l. ſed ꝛ ſi cōdu cere. ibi. ꝓpt uiciū edū ꝛc̄. tene mēti.

d **Amni.** Pro opere qō ſit iuſ ſeruitutꝫ dz dño caueri non ſatisdari. ḃ dic̄ nō. ter. q; dic̄ ū ꝛc̄. ex quo bēs q; rīa non reſtrigit ꝓpt exēpla: ſz clariora ſit: facit de ui. ꝛ ui. ar. l. i. §. qō uulgo ꝛ. l. ſcire oz circa ſi. ō de exc. tu. ego. ꝓmiſi hic me dicere unam māz. Op. ꝓ de ſe ipſa ad ſe ipſā: vī q; labeo male dixit. quidā fatent ℈riuz. Alio uult cōcor. uide glo. que icipit ꝛ male: ibi ſz ꝛc̄. et gl. q̄ icipit. ī. de opere ibi. uel diſtigues

ſed Azo non bñ dicit quia hic loquitur ō domino qui petit cautionē ab edificante: ſed dñs dz cauere de iudicio ſoli ut. l. ifructuariū. ergo eius rei noīe pro qua dz cauere alēi ſibi nō cauet ut. l. apud ātiquos. C. de furt. ſed eſſz uera qñ extraneo nō dño dz cauē. Itē op. q bñſ ius i re debeat ſatiſdare ut: ō. e. l. b āplius i fi. z .l. ſe. dicit gl. dic ut ibi. z dic qñ i alieno publico edificat dz ſuit i. l. ſi finita. §. ſi alieno. ſi vo edificaſ i alieno puato z tunc ſigdē edificat ab eo q nullū ius bz i re: z idiſſicte dz ſatiſdare ut. l. p tor i prī. ō. e. Si uero bz ius i re: z tunc ſigdē i ſponit ī dñm z ipſū: z tūc eſt ſēper nuda ꝓmiſſio ut hic z. l. ī fructuariū. Si vo petit ab extraneo. an: petit reſpectu iuris edificandi tm̄ z dz cauere ut. l. qui bona. §. i. ō. e. Aut reſpectu totius z tunc dz ſatiſdare ut. l. hoc āplius. §. queſitū z .§. ſi. ō. e. Intelligo ār ipſū reſpectu totius cauere qñ ſuo z ꝓcuratorio noīe dñi cōuenit ut ibi ſed ſi ſuo noīe tm̄: tūc ꝓ ſuo iure cōuenit ut. d. .l. b āplius. §. queſitū dixi.

Iedibus ſ endi nō bz ius reficiendi hāc cautionē. Itē iſta cautio nō cōmittit ad id qō per aliā actionē ordiariaz peti pōt: b dicit. dī b q ſocius iuito ſocio reficit ꝛ i. l. ſabinus ō cōi. di. So. ibi loquit qñ ad aliū usū uult edificare cū eſt deſtiata res cōis ut nō. i. l. ſi edes ō cōi diui. z per dy. b z i. c. i ze cōi extra ō re. iuris. Itē op. dī hic q qui reficē pōt nō bz facultatē petēdi cautionē. Cōtra qđ bet pōt reficere: z ſic nūq cautio petet. Rñdeo b logī de eo q pōt reficere iuito ſocio: ſz gerenſ negocia nō pōt reficere iuito dño ut. l. ul. C. de neg. geſ. Itē op. de. l. ī fructuariū ō eo. ubi qs reficere pōt: z tm̄ petit cautionē ō uicio ſoli. So. itelligе qñ uiciū erat tale q nō potat ſtare ſine ꝓpoſitione domus: dixi i. l. dāni. §. ei cuius ō. e. Itē op. ō. l. iter quos. ī. e. ſo. ut ibi dicā. Itē op. ī. e. l. dāni. §. cū parietē ſo. ibi dicā hāc māz ō re cōi.

Aquilino ſ Cū. l. utiq; op. q iglino cauetur ō dāno ifecto ut ō. e. l. dāni. §. ſz i glino. So. diſtigue ut i pria glo. ma. z ſilis di ſtictio ō. e. l. q bona. §. ō illo. Itē opp. q iglinus nunq poſſz petere cauerī q pōt migrare ut .l. i hac ſtipłoc. So. iglin ē remediū bz ꝛ dūm nō ꝛ aliū z ſic ꝛ diuerſos ergo nē. ut. l. ēt. C. ſi tu uel cu. itue. Itē op. ō. l. dāni. §. emptor ō. e. ubi cōpetit duo auxilia ꝛ diuerſos: z tm̄ unum aliud excludit: ſz ibi logī i eo q non bz ius i re b ſic. agit. n. p ſuis rebus. Itē op. q dñs ſi poſſit retinere ſua aucte ut. l. ſigs i tantā. C. unde ui. ſo. b facit lege permittēte. Cūo q acti one petaſ cautio dāni ifecti vī actione i facū ut hic dū dicit act. ſed gl. dicit iudicis officio: p b facit qō būſtiſ i. l. qui bona. §. q dāni ō. e. in. v. totū. Itē. pbat ex vbis edicti ō. e. l. pretor. dicit .n. iubeo. z eſt caſus expreſſus i. l. v. ſ. ō. v. ob. z .ſ. ō pretio. ſtip. l. i. z iſti. ō diui. ſti. Quero ex tra glo. uos ſcit q gl. mouet. q. an dñs domus cōducte poſſideat res iglini ātēq eas iudicat: ut nō. in. l. ſolutū. §. ſoluta ō ō pig. act. Ly. exminat i. l. certi iuris. C. loca. i. ij. q. b tex. facit q non poſſideat antēq̄ iudicat. dicā i. l. i. ſ. de mi gra. Ultius per hūc tex. Ja. ō are. dicit. uoſ ſcit q creditor teneī pig. act. ad rē reſtituendaz ſi eſt ſibi tradita res ut iſti. q. mo. re cōtrahi ob i fi. Sed pone q obligauī tibi rē meā z non tradidi: ſed res pigneri obligata peruenit ad te an teneris pig. act. z dicit q ſic per hūc tex. qō tene mēti. Itē querit Ja. ō are. an ꝓ pignore pretorio cōpetit pig. act. cēte ſic: ſed nō uenit leuis culpa ſz doluſ z culpa lata: z allegat .l. is cui. §. queri pōt ō ut ī poſſ. le. ſed būſtiſ ca ſū ō. e. l. ſi finita. §. ſigs dāni. z. ſ. ō bo. auc. iud. poſ. l. pretor. §. his vbis z. §. eſt ꝓterea.

In communi pari. Si paries idoneus ōſtruat uel non idoneus ſed uicioſe reſtituat: hec ſtipulatō cōmittet ad iteſſe totale. b. d. cū duabus legib⁹ ſequentibus. Et gl. ma. ponit caſū i iſtis tribuſ. ll. z i fi. ponit unū ſūū. Tria facit ꝓ premittit duo mēbra diſtictionis. Scdo ōdarat unū dubiuz circa ꝓdcā i. l. ſed ita idoneū. tuo reaſſumit illa duo mēbra: z ipſa ꝓ ordinē poſtea ōdarat i. l. nā ſi. Op. z vī q ꝓ pariete cōi non debeat cautio iterponi nec it ꝓpoſita cōmitti ut ō. e. l. ſi edibus. Glo. una ſoluit q ꝛz paries ſit cōis tamē ſēti dānū i ꝓpria domo: z ió cautio it ponit ut hic i fi. mag. glo. Aliā ſo. ponit glo. i. l. nā ſi. Et ꝛre iſte ſo. non ſunt bone dicā i. l. iné quos: dic ut ibi. Ultio nō ex hac. l. ſed ita formā articu lādi ſi uis ꝓbare aliqō edificiū eſſe idoneū uel non. Itē nō q pariete nō idoneū unus ex ſociis alio iuito pōt ōmoliri. ſed q̄ro ſca refectione utrū poſſet ſociū cogere ut ſibi cōferat ad expē ſas z hic i. l. nā ſi. vi tex. q ſi būſtuit idoneū refic ſuo ſūptu: ergo nō idoneū ſūptibus oīum: z vī caſus. ī. l. ꝓ. §. ſi. z. l. i. refictēdo z ō. ꝓ ſoc. l. cuz duob⁹. §. idē rñdit q. C. ō cōi. ꝓua. l. ſi ut. ꝓpōſi.

Am emptor. c De dāno cōtigente ante traditionē emptori nō cauet: ni ſi cū ad eū cuſtodia ptinet. b. d. Opp. z vī q emptori dz cauerī ut. l. dāni. §. emptor ō. e. So lu. qñ ñ bz regreſſū ō nēditorē ſibi cauear ut b alis ſecus. Quero qd ſi dānū ē datū āte tra ditionē dic ut gl. b que bñ loquit: z dixi plene i .l. dāni. §. emptor.

Si agri nomine. In prędio ruſtico ſit miſſio i p tē tm̄: i prędio urbano qñq̄ i totū qñq̄ i partē cā cognita.

Deducto uſuſ. De gl. ponit caſū i boc. §. fm gl. ꝓma agit actione ꝓ ſocio uel cōi diuid. Sed fm ſequētē glo. agit actiōe i factū ſz ꝓmā

poſitiõſñē fm aliā loquit ī actiõe ex ſtip. dāni īfecti. Vltimo nõ q̄ ſi peto itereſſe: q̄ domus eſt ōſtructa ꝺbeo ,pbare q̄tū domus ualebat tp̄e ōſtructionis: r q̄tū ualent area r cementa q̄ remanſerūt: tūc apparebit itereſſe ut hic ꝓ ī quo uidi errare magnū aduocatū: q ſolū ,pbauit ualorē domꝰ r ōſtructionē fcam. Ītez nõ q̄ ꝺbeo ,pbare q̄tū ualet non q̄tū coſtitit ut .ſ. eo. l. ex dāni ī ꝓncipio.

Legā iſtā .l. r

Nter quos. §. quoꝺ .ſ. e.

.l. ex dāni r §. cū pietē. l. dāni .ſ. eo. r iſta ī ſui ꝓn. hoc dicē breuit. Si ī pariete cōi unꝰ edificat ul' uſq; r alt' hz preciosiora edificia cautio ab iuito exigit. b. d. p̄ ponit unā rlaz gñalē. ſecꝺo unā limitationē. tertio aliā. q̄rto ponit unā excluſionē. fa ibi ſed tūc ea cauto. tua ibi ul' alt' ꝓciosiora. q̄rta ibi aliogn ſi cēte. Lex dāni. §. quoꝺ. ſi cōis paries ſine alicuꝰ uicio iſerat dā nū: ſtipl'o nō cōmittit: ſed ſi culpa unꝰ cōmittet ſecꝰ ſi culpa cōi utriuſq; .b. d. r b loqī q̄n ītpoſitio cōmittat. .L. dāni. §. cū pariete utroq; edificāte ī pariete cōi ſtipl'o ꝺz ītponi: ſz ītpoſita ex certa ſcia ſimplr ad dimidiū cōmittet uel ad totū ſi hoc eſt dēm i qua nō uenit: qꝺ alt' ſocius ſocio ex ſtipl'oe pſtitit. b. d. In b ꝓn. l. it' quoſ op. ō. l. ſi edibus ō. r. rñdit gl. q̄ no ītponit: ſalt i duob' caſib': r unde eā que incipit. i. bi inter quoſ. Itē iſiſto ō. d. l. ſi edib' q̄ tē i iſtis duobus caſibus nō cōmittit: q̄n hz locū cōi diui. b' ℨrij timore dicē b: timet dāna i re ,pria nō ī cōib': r iſta ē rñſio gl. ſ. l. ī cōi pariet̄ ī gl. r alegat. l. arbor. §. ſi per eundem ō communi di diui. r. l. ītepenult̄. ō uſufru. quemad. ca. r gl. hic allegat: r uide eam que incipit ſocio tē. in pūn. ſed iſtud vī ℨ. l. ſi: edibus ubi nō ꝺz ītponi nec ītpoſita cōmittit ſi timet dānū ī ,pprijs edibus. ꝓterea ſufficit q̄ occaſione rei cōis patiat̄ qs dānū: ſz ñ ī te cōi: ut. l. iij. ō cōi diui. Trāſli gl. ad aliā ſo. r ē glo. ī. l. nā ſi nō ſit idoneus r dicit q̄ illa corrigit per iſtā. hec ēt ſolo tāgit ſ ī gl. q̄ incipit retēto. ſed nō plz q̄ cautāda ē cor rectio legū. uel aliud ē cū deſtruit uel edificatur aliud cū uitū facit. dicit glo. ī. d. l. nā ſi certe ybi qs hz locū actio cōi diui. r ſic ℨriū remanet. vñ gl. aliē ſoluit. r dñt quidā q̄ actio cōi diui. nō hz locū: q: paries ē indiuiduus. Ponit ī gl. que incipit ſocio ibi r ē rō. ſed b nō ē bñ. dicit: q: iſta glo. inuit q̄ nō ꝺeꝺ niſi ad diuiſionē imo ad ali ud ut. l. ſi edes ō cōi diui. Alia ſo. ē gl. ibi item ne cōis. r iſta ñ ē uera: q: ex ſocietate vī ē cōis r ē tex. ō. p ſocio. l. cū duobus. §. uē mela. Aliꝰ dicūt aliē ut ī glo: ibi uel non eſt ad iſtar ar. tē. r neſtibulū dī locus ante domū paruus: r non uenit ī cōi diui. q: domus diuideret ſi illūd ne ſtibulū diuideret: r eadē rōe ī pariete q̄ ñ pōt di uidi niſi tota domus diuideret. Iſtud nihil eſt dicere: q: hz non ueniat ī cōi diui. quo ad diuiſionē uenit tñ quo ad alia ut. l. ſi edeſ ō cōi diui. Quid dicemus. Ja. dc are. dubitauit multū: r dicit ipſe q̄ l. l. iter quos cautio ītponit ō no lūtate nō de neceſſitate: r itelligo nēcia. i. utilis ſed illud ē truſa: q: dicit tex. neceſſaria. r uerbiſ ī dubio ſtamus ut. l. i. §. ſi is qui nauē de exer. Vel aliter dicit ipſe actio que accurrit ne dānū fiat: r ſi fiat farciat: illa ſpedit cautionē dāni ifecti: ita loquit. l. ſi edibus. ſed illa p quā occurrit ſi dānū daſ: ñ ät ſpedit ne dānū deſ: r tūc ñ impedit cautionē dāni ifecti ut ,pbo per. l. ſi ſeruus ſeruū. §. ſi farnū ō ad. l. acq̄. r. l. ſi ſiſtule ō ō ſer ui. ur. pre. ſed iſta eſt truſa: q: ibi loquit ī actiõe extraordiaria que hāc nō excludit ut dixi in. l. fluminū. §. prefea. Dat ſpe aliā ſo. domus mea ē propria ī ꝓries cōis: r de re ,ppria ītpone net cautio dāni ifecti pricipalr ſecōario de pricipalr pone eius ꝺz pricipalr de pariete nō poſſz. Sed iſtud nihil ē dicere. ℨ. d. l. ſi edib'. Quid dicemus ſed aduerte ,p deo: r ē uidere ꝑ an paries ſit cōis ,p idiuiſo uel ,p diuiſo: dico q̄ q̄ñz paries eſt cōis ,p indiuiſo ex ſocietate expreſſa ut. l. cū duobus. §. ite mela. ō. p ſo. Q̄ñz ē cōi ,p idiuiſo ex ſocietate icidenti r tacita. uerbi gīa ta ponis tignū ī pariete r ultra dimidiū muri: r ego ēt pono r uteris muro q̄tū tibi expedit: r ego ēt utor: ex hoc ℨbit̄ quedā ſocietas tacita ut. l. i cōis ō. e. ar. l. ut ſic ō ,p ſo. r. l. iij. e. ti. ubi re r tacite ℨbitur ſocietas: r hec ſentit gl. ō. cōi diui. l. ſi edes circa fi. Q̄ñz paries ē cōis ,p diuiſo ut ī muro iñē te r me r nihil per te r me eſt miſſū: uel ſi eſt miſſū nullꝰ ꝓſorat parietē ultra dimidiū que ē ,p pte ſua: r tūc ille paries ē cōis ,p diuiſo ar. l. arbor ī pri. ō cōi diui. r. l. binas la. ij. ō de ſer. ur. pre. r. l. ,p regione. ſ. de acqui. re. do. r. l. pe. ō ,p ſocio. Et de iſto pariete loquitur. l. parietē ō de ſer. ur. pre. Et iſto caſu talis paries non uenit ī cōi diui. ut. d. l. arbor ī ꝓn. ſed ei q̄ uellet reſicere ſubueniē per offīm iudicis ut. ſ. e. l. ī reſiciēdo que iō poſita fuit ī hoc titulo nō per actionē ordiariā ut. d. l. parietē de ſeruit. ur. pre. q̄ dicit parietē eē cōez nāli rōe ſic arbor uel lapis q̄ ī cōſinio naſcit ut dēis. ll. r ſic tignū qꝺ iter utrāq; domū porrigit. Nūc ad ,ppoſitū: ſi nos ponerem' ꝺ ī pariete cōi ,p diuiſo: tūc hēret locū hec. l. quia communi diuidundo ſi hret locuz. ſz ſi ponerемus ,p idiuiſo cōez pariete: tūc q: ī actiõe ,p ſocio r cōi diui. uenit cul pa leuis: r ī re cōi icidenē eſtimatur culpa leuis quia in re cōmuni faciat ſicut ī ,pprijſ ut. l. ℨ he redes. §. non tm̄ ſami. her. Jn ſocietate expreſſa ꝺz eē ita diligēs ,put qſi cōtrazit ſocietatē ut ō ,p ſocio. l. ſocius ſocio r iſti. ,p ſo. ī fi. ſed ī cauſi one dāni ifecti uenit plus q̄ leuis culpa ut ō. e. .l. dāni. §. ei qui ī fi. mō q: per actionē cōi diui. uel ,p ſocio non eēt plene cōſultū: iō hz locū b: ſed ſi cōi diui. uel pro ſocio ueniret illa culpa tē iſta cautio non committet: ſli itepone ret. Si mile dixi ī fructuario r dño l. l. dāni. §. ei cuius ō eo. r iſtud meū dictum puto ueriſſimuz r no tandum. Procedo ul. erius r dī hic in fi. q̄ tum quiſq; tē. op. de. §. cum parietem. ſ. e. l. ex

dāni. ſo. glo. hic dicūt fateor q̄ nō repetit p cautionē dāni ifecti: ſz p cōi diui. ſic. z uide glo. q̄ i cipit ſocio: ibi alij exponūt. ſed glo. illud reꝓbē dit bac. e. gl. i pn. q; bz dānū i. ꝓprijs reb⁹ ñ in cōibus. ſz iſtā ruſionē ñ teneo: q; ſufficit q̄ pp edes cōes bēat dānū z tūc uenit i cōi diui. ut. l. .iij. ē cōi diui. tñ illa ſo. nō plz q; cū ſit i pari cā iuicē actio nō cōpetit facta cōpēſatiōe culpe ad culpā ipſo iure. dic ergo q̄ tñ cōſequit q̄tū cō ſequi poſſz utriq; itꝓpoſita ſtipulatiōe: que tñ interponi ñ dz ut ſequit i eadē gl. z bñ qō tz dy. z rō quare nō dz itꝓponi eſt cōpenſatio que ſit i uicē ut ē dixi. q̄tū. n. remitto tibi non petendo cautionē a te tm: tu mihi ñ petēdo a me. Op. de. l. ſabinus ē cōi diui. z. c. i re cōi extra de re. iuris li. vi. mō ſi pōt. ꝓhibere edificari q; i re cōi melior ē ꝛc. ſi pariet edificare mihi iputat ut. l. q bōa. §. ſiqs iuſta ē. c. So. tu ꝺbet ſcire q̄ poſſū ꝓhibere ſocū ſi iuſte edificat: ſecus ſi iuſte edificat ut dic: z nec iminebat piculū ſz erat dubiū ne faceret opus periculoſū: z hoc uoluit dicere gl. q̄ icipit q̄s pateret i pn. ſz certe ille. §. ſiqs iuſta bz locū q̄ñ edificat i loco i quo pōtuatus ñ pōt pmittere ut ibi dixi: ſed iſta glo. ió hic dicit q; ſi ab initio eēt opus uicioſū ſocius eſſz i culpa: z ſic ueniret i cōi diui. uel ꝓ ſoc. ſed ſi ñ erat uicioſū ſed dubitat iterponit iſta cautio ut dixi: z bꝰ plꝰ plz .Op. q; q̄ñ uꝝ edificat cautio ñ dz iterponi ut. l. dāni. §. cū pariet. bſ hic ſt pl⁹ res ſo. Una eſt q̄ i toto ió pn. unus tm̄ edi. ſi eabat ibi duo. ꝓmā ſo. ponit b gl. que icipit retē to: z glo. q̄ icipit q̄s pateret i pri. Nō eſt vā ſol. q; illud qō ſequit l'alt precioſiora mihi addēt z eſſz ſuperuacuo poſitū. Jo. uo'ēs ſuſtinē bāc ſo. dicit q̄ uel exponat ꝓ z: z uide gl. q̄ icipit retēto ibi alij ut Jo. ſed iſta ſo. Jo. eſt deſtructo rex. q; i dubio ſeruim⁹ uerbis legiſ. ꝓterea q̄ñ alter ſolus edificat nō eſt neceſſe q̄ alt bēat ꝓciosiora edificia ut. d. §. quotiēs z. l. nā ſi nō ſit idoneus. ꝓterea iſte. v. aliogn ꝛc. nō poſſz aptari ad ꝓcedētia qd dicomus. dic ergo gl. q̄ utq; l'neuter edificabat. hoc uide i eadē gl. ibi uel dic q̄ b caſu. et i eo q̄ dicit q̄ neuter ñ ē uera: q; nullo edificāte nō cauet ut. l. ex dāni. §. quotiēs uidetur b tenere: i eo q̄ dicit uterq; edificabat bñ dicit: z alt bēbat ꝓciosiora edificia. in. l. dāni. §. cū pariet uterq; edificabat nō tñ alt bēbat ꝓciosiora edificia: z iſta eſt uera: z ea tz gl. hic z ici pit quā paterei ibi uel melius. iſtā ſo. tz gl. i. §. cū pariet z. l. quidā iberus ē de ſer. ur. pre.

Op. tu diſtiguis mihi aut bz preciosiora ꝛc. ꝫ .ſ. c. l. ex dāni. §. quotiēs. z iſtā obiectionē glo. format b i. §. quotiēs: z ibi reuoluit oēs predictas ſo. iſta eſt uera: q; i. l. iter quos tractat utrū debeat interpont. in. §. quotiens tractatur utrū ſtipło iterpolita ꝓmittatur z iſta eſt uera ſo. Sz dices tu ſi non dz cōmitti ad quid iterponit cōtra. l. hoc ſtipło. §. diuus ut le. no. ca. ꝛ. q̄ñ uterq; edificat potent eſſe q̄ unus itꝓneret onera grauiora q̄ alius: z ió unius culpa dabit damnū: unde cautio poterit committi: ſed ſi uterq; equaliter grauaretur non committeretur ut ibi. unde ab iſto ſi alter habet preciosiora edificia: quia maius periculum timet: iſtam cautionē extorquet: ſed q̄ñ edificia ſunt equalia: equale eſt periculum: ió iuicem ſibi non cauent. credo q; ſi ille q̄ habet preciosiora edificia petit ſibi caueri alteri habenti uiliora petenti ipſe debebit cauē: z ſic cōſequetur hoc beneficio alter ius ut. l. fin. .C. de fru. z li. expen. z. l. petende ꝺ tem. in inic. reſti. Ulterius op. ad. §. quotiens. tu dicis mihi ſi culpa unius datur ꝛc. contra ē eo. l. flumi num. §. preterea. Rñdeo culpa hominis tantū non iminxta uicio rei facit ceſſare hanc cautionē ut ē preterea. aut eſt admixta uicio rei z loquit hic. Op. de. l. in bac. So. concordat cū iſta babetis expeditas omnes iſtas glo: z uide iſtā glo. que incipit. §. quotiens. cū. n. ſūt in pari ꝛc.

Uenio ad. §. cū parietē z dī i eo q̄ ſtipulatio nō dz iterponi: iterpoſita tñ cōmittet: ꝫ ut in poſ. le. l. i. z. l. ſed z ſiquis ē ſiquis cauet. . So i cōtrarijs per errorem hic ex certa ſcia fuit int poſita: ita dic gl. q̄ eſt ſup ꝟbo preſtaturū de q̄ plene per dy. ſ. de dona. l. patronus. ꝫ ē. l. naz ſi z. l. in bac ſo. hic q̄ñ ab utroq; z ſimpliciter ē iterpoſita ſtipulatio ꝓ dimidia itelligitur: ſecuſ q̄ñ unus ſolus ſimplicē iterpoſuit ut i cōtrario z q; gl. i. §. cum parietem ponit diſtinctionē ñ plenam. ió dī hic. aut queris utrū ſtipulatio de neceſſitate iteponatur. aut utrum iterpoſita cōmittat. p caſu aut edificat unus tñ: z tūc aut illi cite et tūc aut ſi pariete cōi ꝓ idiuiſo: et non dz itꝓpōi. iputet. n. ſibi ſocꝰ q̄ ſi. ꝓhibz: vt. l. q bōa. §. ſi iuſta ē. c. ꝓuicta. l. ſabinꝰ ē cōi diui. et i. c. i re cōi extra de re. iuris li. vi. Si erat cōis ꝓ diuiſo tūc bz patiat edificari adhuc pōt petere cautionē: q; patiētia cū nō ipedit: ut dixi in. §. ſi iuſta. Itē non ſuccurrit ſibi per actionem ordinariam: ſed per officiū iudicis: ut dixi: et ſic cum bac actione concurrit. ſi uero iuſte edificat: et tē debet iterponi: ut. l. iter quos. ij. reſponſo z. l. i communis cum. l. ſe. ē. c. aut uterq; edificat. et tunc aut preciosiora edificia habet unus: et ſic maius damnum ſenſurus eſt: et tunc debet interponi. aut non habet preciosiora et non interponitur: ut. l. inter quos. iij. rñſo. de uoluntate pōtat iterponi: ut. l. dāni. §. cū pietē. aut neuter et tunc q; uterq; bz poteſtatē reficiēdi non interponitur cautio: ut. l. ex. damni. §. quoq; ꝓ reſpō i prin et. l. ſi edibus. Fo caſu quando quēritur an interpoſita committat. et tunc aut eſt itꝓſita de neceſſitate. tunc aut damnum contingit culpa parietis tantum z ſtipulatio non committitur: ut. l. ex damni. §. quoq; i pn. ē. c. l. nā ſi nō ſint. Si uero culpa unius ſocij: et tunc aut fuit culpa non admixta uitio rei: et tunc nō committitur: ut. l. fluminum. §. preterea ſupra. c. aut fuit uitio rei admixta: et tunc aut fuit culpa que uenit i actōe cōi diui z nō cōmittet. ut. l. bēdes

.§.nō tñ ꝺ famil.hercis.ꝓiūcta.l.si edibus ꝺ.e. Si vo i cōi diui.nō ueuit ꝛ tūc ꝓmittet ut.§.q̄ ties.ij.rūso.ꝛ hoc mō posset itelligi.l.nā si nō sint.si vo culpa utriusq;.ꝛ tūc aut culpa utriusq; erat cōlis ꝛ ñ cōmittet ut.l.quoꝺ.iij.rūso.aut culpa unius fuit grauior culpa alteri⁹:ꝛ tūc cō mittit:ut ar.§.quoꝺ.ij.rūso ꝛ.l.ité si obsterit. ꝺ ad.l.acgl.ubicūq; ãt dixi stipulationē cōmit ti.dic ad totale ītereſſe:ut.l.nā si ñ sit.ꝛ.l. i hac stiploe. Si vo cautio ītерponit ex uolūtate: ꝛ tunc aut ex certa ſcia aut per errorē.aut dubi tatur.ꝑ casu dic aut ſimpli:ꝛ tūc cōmittitur ad mediū intereſſe.aut fuit expreſſū i totū:ꝛ tunc i totū cōmittitur:ut.l.dāni.§.cū parietē.aut p er rorem:ꝛ tūc nō cōmittit:ut.l.ſed ꝛ ſigs i ſti.ꝺ si quis cauꝰ.ꝛ dī per Dy.i.l.ſi patronus.ſ.ꝺ do na.aut dubitaꝰ ꝛ i dubio preſūi p errorē:ut.l. cū ꝺ idebito de.pbaꝰ.ꝛ ibi pōit gl.ꝛ.l.ſi pꝰ di uſſionē.C.de iur.ꝛ ſci ig. Circa qꝺ dic ut dicaꝫ .ſ.de.pſeſ.l.pe.ꝛ uide iſtā gl.i.§.cū parietē ꝛ in opit ut de aliq̄.ſiłem gl.habeꝫ.i.l.quidā iber⁹ ꝺ de ſer.ur.pre. Inducit ad.q.uendidi ubi rē meā ꝛ ꝓmiſi te defēdē ꝺ oēm pſonā ꝛ reſicē oēs expēſaſ:cōueniſti me de euictione tu actor obtinuiſti i ſi.ſed i medio ꝓdidiſti i aliquo pun cto.a te būt expēſas an poſſis:a me poſtea iſtā pecuniā qnā mihi dediſti repetē ex ꝓuēiōe inē nos ſcā ꝛ Ja.de are.dicit q̄ nō:ar.buꝰ.§.cum parietē i ſi.ꝺ eo.l.dāni.§.i. Itē facit duo cohe redes diuiſerūt hereditatē ꝛ ꝓmiſerūt q̄ ſi cui eoꝝ lis moueret uel aliquid euinceretur alt cō ferret altī.nūc vnꝰ qꝛ ñ ſoluit legata.ſ.ānū cōue nit a coherede uel ab alio ꝺditione ex auc.hꝰ ūplius opponit ſibi de ꝓuētione.dixi q̄ dēa cō uētio ꝺz itelligi ſi aliqꝺ cuicerei ex cā hereditā ria:ſecus ſi culpa ipius heredis uel iure publi co:ar.buiuſ.l.expſſi⁹ ꝺ eo.l.dāni.§.i. Quero ꝺz hic q̄ ille q̄ edificat ī pariete cōi ſi ꝓmittat ui cino nō teneꝫ ꝓmittere niſi ꝓ dimidia.q̄ro q̄r conſuleſ vicino:cū aliꝰ nō edificet.ꝛ nunciet nouū opus nec fiet remiſſio niſi omnes caueāt ut.l.ſtipulatio.§.quelitum ꝺ ti.i.

Si dominus ✦ Poſſeſſor ꝺz cauere uel poſſeſſionē i petē tē tranſferre.b.d. Op.de.l.ſi proprietarius .§.ſi.ꝺ eo.bz ē electio eius q̄ petit ſibi caueri an eligat ꝺīz uel poſſeſſorē.hic gꝰ logtur q̄ñ elegit poſſeſſorē. Op.dī h ſi nō caueat tranſferat poſſeſſionē.ꝫ:qꝛ ſi nō cauit ex ꝑ decreto mittit i poſſeſſionē cā cuſtodie:ut.l.ſi ſinita ꝺ.e.§.hoc ūt ꝛ.l.pretor.hic dicꝫ q̄ tranſferat poſſeſſionē ꝰ illud qꝺ tu dicis q̄ mittit i poſſeſſionē ex ꝓmo decreto ē uer q̄ñ ꝫ abūtē.ꝓcedit:ſecus ſi ē pñs qꝛ tūc ex ſua ꝓtiacia ꝓcedit ſtati ex fo decreto uel ucrius erit ꝓmū qꝺ bz viz ſi qꝺ dixi ī.§.iu lianus ī.iii.col.ut h ꝛ.l.nō alienū ꝺ de inſ.a.ꝛ.l.ts qui ꝺ de nox. Ulterius op.dī q̄ poſ ſeſſionē tranſferat,ꝫ ſi lis erat de dñio nō pōt ali enari ut.l.ſi.C.de liti.ꝛ auc.res litigioſa. Sol. res litigioſa ū ſpeciē aliēari alienatione neceſſa ria:ut.l.peto.§.ꝺiū ꝺ le.i.ꝛ.l.i.ꝺ fū.do.ꝛ.l.ij. .C.ꝺ fū.do. Quēo an iſte ſit poſſeſſor maleſi dei l' ñ ꝛ ꝓbaꝰ ꝺ ꝑ peti.bē.l.plāc. Pōe q̄ trāſ ferat poſſeſſionē i aliū quero iudicū ceptū cuꝫ quo ſiniret:ꝛ habemꝰ i.l.is quo fūdus ꝺ ꝺ rei uēdi.ꝑ cū eo cū quo ē ceptū ꝛ nō reſtituet poſ ſeſſionē:niſi ſibi caueat ſi cōtigit dīm uincē. Ulterius quero an dominus obijciēs ſimplici ter aduocabit poſſeſſionē certe nō niſi caueat de dāno iſecto ꝛ reſarciat dāna ꝓm.l.generaliť ꝺ de noxa. Pone q̄ petēs cautionē eligit dñꝫ nō poſſeſſorē dñs nō uult cauere qualiter fiat miſſio ꝛ dic ex ꝑ ꝛ fo decreto i illo iure qꝺ ipſe bꝫ ut.l.ſi ſinita.§.ſi qua ſūt iura ꝛ.§.ſi de uecti galibus ꝛ.l.non ſolum ꝺ de noxa. Pone q̄ ē ītерpoſitū ſecundū decretū contra petītoré an transibit inſtantia ad iſtū ī quo eſt translatum dominium ex ſecundo decreto ꝛ Ja.de are.di cit q̄ ſic.ut.C.de iura.ca.auē.principales.quia inſtantia iudicij tranſit. ut.l. in iudic. ꝺ fami. herd. Ulterius iſte dominus cauit ꝛ ſuccu buit an a poſſeſſore ſpetat ꝛ dic q̄ ſic:ut.l.ſi.§. ſin ãt de peti.here.ꝛ iſta ſunt uerba Ja ꝺ are. ut plurimum.

Damni. ✦ Iſta ſtiplo preſtaꝫ pluribus ꝛ ad plurū iteſſe cōmittť.b. d. nō. Nō hic i ſi.q̄ qñ ſuperficies i totū deſtruť ſupficiariꝰ ad pēſionē nō teneť.facit.l.i.C.de iu re emphi.ꝛ iducit glo.būc.§.ad.q.ꝑ ſacerdoti bus ultramōtanis q̄ ſi excōicati ut cēſū nō tene anť ſoluere:cū prebēdas nō ſuſcipiāt.pro iſta g'o.facit extra de cōcel.prebē.c.q̄ diuerſitatē.

Sz ꝫ hāc gl.facit q̄ ſacerdotes iſti ſua culpa pdūt fructus cē.ut nō.i.l.i.C.de nāli li.facit rīa iuris dānū qꝺ qs.qꝺ dicemus ponamꝰ i exhā nūto:teneť ne ſoluere collectas:vī q̄ nō:ſic nec excōicatus teneť ſoluē cēſū:q̄re dic ſi qꝺ bānuꝰ retinet poſſeſſionē teneť ſoluere collectas:qꝛ eſt capax obligationis paſſiue ut.l.tutelas circa ſi. ꝺ de capi.dimi. Si uero nō retinet poſſeſſionē: ꝛ tunc aut non percipit fructus: quia poſſeſſio nes deuenerunt in ſiſcum: ꝛ tunc non tenetur ſoluere:quia ſiſcus habet res quarum nomine teneť ſoluer: ſic nec epiſcopus teneť ſoluere pen ſionē poſtq̄ res puenit ad dñz ut.l.ij.C. de iuſ emphi. aut nō percipit ſua culpa:qꝛ poſſeſſiōes puenerūt i ſiſcū:ꝛ tūc ſibi iputet qꝛ ſua culpa nō pcipit ar.eorū q̄ dixi circa facerdotes:ꝛ fac lex merces.§.culpe ꝺ lo.

Alieno. ✦ Op.ꝛ vī q̄ procurator ñ debeat cauere de rato ut.C.de ſat.ſdat. .l.i. So.ibi ꝓſtabat ꝺ mādato h erat dubiū. dī hic q̄ exceptio procuratoris erit ſtiplōi ſiſerēda q̄ro i qua ſtiploe logſ. Gl.dat duaſ lec. ꝓma q̄ i ſtiploe dāni ſiſecti ꝓmitto de dāno iſecto ſaluo ſi nō eſſes procurato:ꝛ dñs ratū nō hēret. Alia in ſtipulatione rem ratam habeti interpoſita a procuratore promitto dominum rem ra. ba.

saluo si apparebit me procuratorē ueruz dñs Dy. format hāc. q. i. l. i. C. de. pcur. in. xij. q. qñ procurator cauebit de rato vtz posset dicē nolo me teneri si apparebit me vez procurator. h ē ea sua q sic. Ultramon. tenent ꝺriū z credo ipos dicere uerū: qz stipulatio de rato pōt cōmitti ꝺ uerū procuratorē: ut. j. rē ra ba. l. ij. z. l. si procurator z. l. si sine. §. cū āt. c. ti. Unde dico q hec Falec. nō ē vi. cōtra hāc opi. vt tū tex. expssus i. l. uulgo ꝺ de admi. tu. ubi sub hac exceptōe cauetur. So. dico p illā. l. ꝺriū. qz cautio de q̄ loqt. l. uulgo nō ē cautio rem ratā hr̄i: ut ibi dicit i tex: z gl. z per Dy. z ibi loqtur i eo q ē adminis strator necessarius: z iō plus sibi subuenit. h ē uolūtarius: z iō minus sibi subunitur: ar. j. c. l. cū postulasseꝫ i fi. z ex hoc tene q qñ administrator necessarius caueret debēt exceptio ista i seri ut ibi nec ꝓprie dī cautio de rato: ut ibi se cus si est uolūtarius: z sic hic tene ꝓmā lec. reprobata Fa. Qucrūt doc. procurator sel'i iudicio cauit de rato: z post itez opponit q nō ē procurator: an debz iteruz cauere? dicūt doc. q nō z dñt cē casū h. ibi si ei nō cauebit. cē. et hūc tex. allegāt. C. de. pcu. l. ꝭ i. q. Possem' itelligere h tex. alio mō z credo fortē q h itelligentius cēt uerus. Ista exceptio tu nō es procuratō ꝺz oppōi i inuito: q: āte oſa ꝺz q̄ri de persona: ut. l. āte oſa ꝺ de. pba. z. l. si q̄ram' de testa. z. l. ꝓficiūtur de iure codicill. z. l. si liber de pecu. be redi. z. l. ulti. de excep. z hoc vi verū qñ aliquis ē q defēdat: sed qñ agit ꝺ ꝓtumacē iste exceptōnes nō uenūt opponēde per iudicē ut hic i. v. q si ei. sed legitimat procuratoris psona qñ q̄ri tur de nullitate i processu. Jtē posset intelligi aliter. dubito de mādato procuratoris z admiss' ē cū cautione de rato z dñs pōt hr̄e ratū qñcū q uellet: z iō ꝺsulo q i oī actu quē fac o cū procuratore dicas litigo sub hac exceptōe saluo si ipm apparebit nō procuratorē quia tūc uolo habere ratū. Sed pone q procurator ꝺ ce cōtracē agit poterit ne iudex dicere procuratori q litiget sub hac exceptōe si apparet cū non esse procuratorem q iudicū non valet certe non. La usē hic in. v. q si ei.

i **Nreficiendo.** Dī hic q ꝓfertur q facit parietē magis idoneū. ꝺ imo qz admittit cuius itereſt: ut. l. ij. §. si plures. ſ. de lepul. uio. dic Dy. hic tractatur de operis refectioue qō ē qd idiuiduū. z iō si unus vult domū reficere alii ter q̄ alius preferatur ille q facit opus magis idoneū qz nō pōt cōcurrē: sed ibi loqt i tali re i qua ꝓcurſus utriusq pōt admitti.

f **J seruus.** Dī b ꝓ partib' stipularē si ego stipulor ꝓ ptib': q̄ quilz bēbit partē pt: ut. l. plures ꝺ. c. itelligе pro partibus. ſ. integris. Nucro an uidetur stipulari pro parte domini ca: dicit glo. q nō: sed ꝓ parte quā habebat i eōibus. uide glo. que incipit. sed tūc.

d **Amni.** Si dānū contigit casū stipulatio ñ cōmittet. Jtē vba stipl'atōis dēnt intelligi fz nāz Jetus super q̄ itponūt: qō tene mēti. pro b' facit q b ī. l. si stipulatus ꝺ ō usu. qō nō. i. l. iter stipulātē i pri. ſ. de. v. obli. facit ꝺ loca. l. si uno. z per hoc dicit Ja. de are. si ꝓmitto defendere rē quā tibi uēdo uideor promittere de iure nō de facto defēdere: qz ad hoc nō tenebat de nā cōtractus. ꝓ hoc b tex. z glo. l. ui pulſos ꝺ de act. emp. z. l. ij. C. de in li. dando. tu. z. l. pr̄ i prin. de do. prele.

c **Um postulassem.** Interpellatio extra iudiciū nō constituit i mora cū qui solū per iudicē officiū potest cōuenīri. h. d. l. singularis ē z nō est alibi b' tra expresse sicut hic. Ad euidētia scias q hec cautio prestat iudicis offō: ut nō. ꝺ. c. inglino z ibi dixi. i cāu sili hoc pōt ꝓbari per. l. nō iusta. C. ad treb. nā uos scitꝭ q heres cogitur adire iudicis offō: ut. l. nō cogendū z. l. si legatꝰ ꝺ ad treb. z. C. de fideiusso. l. si ea scriptura. mō si petō a te ut adeas hereditatē nō. ꝓdest mihi nisi petā i iudicio: ut ibi dr̄. facit. l. tutor. §. hēdes ꝺ ō ad mi. tu. facit qō nō ꝺ de edē. l. ubi i gl. mag.

Sz q̄ro qd i alio ōbitor ex Jetu an ītpellatio ex iudiciū cōstituat euz i mora. leges dñt ītpellatur simplr: ut. l. mora ꝺ de usu: sed non declarāt i iudicio uel extra. uos habetꝭ unā glo. ſ. de. v. ob. l. q rome. §. cohēdes. nō. in. l. unum si ter. pe.

Damni. Alb eo q ē missus ex fo decreto creditor nō pōt rē aduocare nisi expēſas reficiat: z de dāno ifecto caueat: secus si aduocat ab ēptore. b. d. l. nō. z mēti tenēda i hoc. §. uide gl. que incipit i q̄si dānū. q dicit q ꝓscriptio q̄rit quasi dñū. z idē nō. ꝺ. c. l. si finita. §. si ante qō tene mēti de q̄ dic ut dicā. ſ. ti. l. i. §. si. In tex. ibi paratus sit z etiam caueat ut renūt cōcor dātie posite i gl. cū q̄ b ꝓsequitur totū ꝓ quo missus fuit quare ēptor nō ꝓsequitur precū cū ꝓ precio missus sit z fz b' ꝓcedit lect. gl. Ja. de are. q āte creditor cauē dēat: ut ꝓbaī p tex. i. l. z generalit ꝺ de nox. ubi ille qui vult euincē dz cauē añ q̄ euīcat. Nō tex. ibi nō recte z. ibi ñ eq̄. Jnnuit q qñ creditor revocat rē ab ēptore nō restituit expēſas. Contra in. l. paulus. §. pe. ꝺ de pig. dic gl. b' i malefidei: ibi i bōefidei. hoc ē falſū: q: et malefidei expēſas recupat ut. l. plane ꝺ ō peti. bē. z nō ꝺ. c. l. inter quos. §. i. Alij dñt b ñ erat sca melō ibi sic. itē dāt alie due so. z oēs sē trufe. Ulrio gl. ponit vnā so. q b ñ restituit ēptori. ſ. precium sed expense sic: ut in. l. ꝺria. uide glo. que incipit q tri buit. hāc so. rephēdit Dy. nā tex. b loqt ō expēſis: fz appellato expēſaz nō ꝺtinet pcū: ut. l. q b' diebus. §. i. ꝺ de ꝺdi. z de: ergo tu dic q hic querit de precio nō de expensis z tex. apostilla ui apostillaui fz Ja. de. are. Alij legūt hanc. l.

alio mō q̄ hic nō dī q̄ ēptori nō restituāt expē se imo ꝺriū q̄ ēptori restituūt expēse sic mulso: lꝫ alia rō sit ut eos. uiꝺ gl. q̄ icipit q̄ tribuit ibi uel dic etiā eē ꝺissimilitu ꝺinē: sed q̄ō itelligem⁹ būc ter. fꝫ bāc lec⁹ q̄ꝫ apostilla sic textū. ibi emerit zē. z būc text. bucusq̄ suspēsiue lege. q̄si dicat imo tribuēdū ē ēptori zē. z sic ē dissilsiu do i rōe nō i iure rectōis expēsa: z sic tene mē ti hunc casum.

a **Quo fundus.** Hec. l. est mlti sigīa ris i hac mā z bñ declarat hāc māz. nā ut dixi i. l. si prius ō ti. i. de hoc nō sunt nisi tres. ll. uideꝫ. l. ista. z. l. si prius ō ti. i. z. l. is cui⁹ ō si serui. uen. Cū agitur ꝓfessoria si ꝓ ꝓstitu ēda q̄si possessione seruitut dēt aliq̄ fieri ꝺ cō tumacē ex p̄ decreto fit missio i loco seruiente ex fo decreto statum certū tpo. j. q̄ agat. b.

Ibi a q̄ subaudi ego. ibi ab alio subaudi a me. ibi possessio. s. loci seruiēt z usq̄ ad. v. lꝫ ut id fiat ponit forma p̄mi decreti. In. v. sed ut id fiat ponit forma ſi decreti. Et ē ista multum nō. l. dicit q̄ mittit i possessionē loci seruiēt ex p̄ decreto. Cōtra imo ex p̄ decreto ꝺz iudex p̄ cipere illū cauere de nō edificādo. uide glo. q̄ i cipit. lꝫ si nō habēt edificatū z dixi i. l. si prius.

Itē op. z vī q̄ ꝺz audiri. j. ānū de possessio ne: ut. l. fīgs empt. §. lꝫ z siquis. C. de prescrip. xxx. an. lꝫ b nō audiī nisi de ꝓprietate. s. q̄ do ceat de iure suo. glo. diē hic fuit facta missio p̄ lit conte. uel quasi idē i. l. ij. C. ubi i rē act. et C. q̄ō z q̄si iudex. l. cōsētaneū. z q̄ fit lis conte stata hic patet q: dicit petit. lꝫ petere ꝺr q̄ post lit ꝓte. ut. j. rē. ra. habe. l. amplius nō petitū. b so. ē vā i se sed nō ē necessaria ad hāc. l. uiꝺ gl. que icipit a iudice zē. Alij ꝺīt q̄ ita statuit tps a iudice. j. q̄ audiat uide i. e. gl. ibi sed iudex zē. sed male ꝺicūt q: nō repit. l. cautū q̄re tenea tis fm Ayr. z oēs fateor q̄ audiī ifra ānū ad re cuperāꝺā possessionē: ut i. l. ꝺria. post ānū vero potit itpōi fꝫ decretū tale q̄ nisi de ꝓprietate: z id ē fm decretū i realib q̄ ēualde mēti tenen ꝺū: z ē casus hic multū notabilis ibi sed ut id si at declarauī plene ō. e. l. si finita. §. iulianus.

a **O curatoris.** Quert gl. utr ꝙs pos set cogi ut ꝺomū reficiat z plene ꝺiīi gue. uide glo. que incipit qñ sūt cōes nō ipsaz.

Domum. Hic. §. legi duob⁹ modis z gl. ñ facit aliō nisi ponē casū.

q **Quod conclaue.** Hec. l. ē ꝺiffi cilis et ē multum utilis z quotidiana ſ; ad euiꝺētā sciaꝰ q̄ ꝓclaue ē loc⁹ ꝺiscoopert⁹ it duas ꝺomos i quo ꝺā solāio supra trā ita ac cipiī b. Itē pōt ꝺici ꝓclaue camera bñ firmata a cōclaui ita ponit i. l. i. §. ꝺe ispiciēꝺo ō ꝺe vē. ilspi. ita nō per gl. i. l. foramē ō ꝺe serui. ur. pre. z ita pōt itelligi et hic. Itē scias q̄ porticus est q̄ꝺā lo. us coopt⁹ aīe. hoc mō accipī hic z. l. ceteꝛa. §. hoc senat⁹ ō ꝺe le. i. pōt et itelligi portī cus ista mēnia seu ꝓcella i unlgari: z hoc mō as sumit hic i q̄ꝺā gl. Tertio sciaꝰ q̄ cenaculū ē quedā ꝺomūcula q̄ ē i sūmitate ꝺomus ut. l. si duo. §. itē labeo. j. uti possidet. Hoc ꝓmisso ꝺuiꝺe. l. istam i tres ptes. i pria logī ꝺe ꝓclaui i fa ꝺe porticu. i tertia ꝺe cēaculo. fa ibi fꝫ z la beo. ētia ibi nō itē ē ꝓnis. z bī hoc ꝺicē cōclaue z porticus cedit illius edibus ex qb⁹ bī aditus: lꝫ cay parietibus nō ptineaī. cenaculū vo cediī illi ꝺomui cui supimpositū ē. b. ꝺ. i sūma. Uō gl. que icipit q̄ꝺā bēbat zē. q̄ gl. id q̄ ꝺixi po nit ad euiꝺētiā. Itē uide gl. sup vbo ipositisse q̄ gl. ꝺicit ꝺe portica. Op. q̄ ista. l. non sit cogitue posita i hoc ti. ꝺicit gl. q̄ facit ad fꝫ pīē rubrice que ꝺicit ꝺe ꝓtect. Uide gl. que icipit .s. cōꝺamus ibi lꝫ q̄ꝺ zē. uel alīt ꝺīs ediī tenet cauere ꝺe ꝺāno iſecto: ō ē facta hec. l. ut sciaꝰ q̄ ē ꝺīs huius ꝓclauis z huius porticus. ui ꝺe gl. que icipit q̄ꝺā ibi sed q̄raī aꝺ quid: z tꝫ q̄ ille ē ꝺīs porticus z cōclauis q̄ ē ꝺīs ediī glibet cedit: z sic nō q̄ ego sū ꝺīs eius q̄ꝺ ꝓte git solū meū siue cooperit: lꝫ in meo solo nō re gescat. Casus ē hic. cōtra hoc habemus expssū i. l. quēadmoꝺū i prin. ō. ad. l. acqui. ubi ē eius i cuius edibus regescit: nō eius cuius solū ꝓte git. q̄ q̄ ut illud quod protegit solum meum sit meum ꝺuo requirūtur q̄ solum meum pro tegat z q̄ in alieno regescat. i edibus alienis ſi est proprie alienum: sed ſi non regescat i alie no iure seruitutis mihi ꝺebite certe tunc nō est meum casus est in. l. quēadmoꝺum in princ. ō ad. l. acquī. q̄ rene mēti q: utilia z quotidie occurrentia. Dicitur hic q̄ illud conclaue ē illarum ediū ex quibus habetur aditus licz requiescat in alijs. Contra ꝺomus uenꝺita ꝺz intelligi uenꝺita libera nisi seruitus imponatur iꝺē i ꝺomo q̄ tenetur: ut. l. siquis ꝺuas ō cōi ꝺiuiꝺun. z. l. si mee eꝺes ō ꝺe ser. ur. pre. ſi igit uēꝺi z retineri sunt silia: q̄ ille i cuius pariete re quiescat poterit ꝺeiicē. soluō fateor cōtrarium i ꝛcubus inter uiuos: z b itelligo ſca uēꝺitione z iterponitur seruitus oneris ferendi ut aditus habēꝺi ut ꝓz hic i. v. sed z labeo. In ultimis no tantat. bus i ꝺubio vī legari ꝺom⁹ z iponi fui tus ut est casus notabilis in. l. i. ō. ꝺe serui. le.

Itē op. z vī q̄ cōꝺaue qō ē i medio eꝺum sit pro ꝺimiꝺia utrusq̄ ꝺīi eꝺiī ar. j. ꝺe acq. re. do. l. ūula z. l. iter cos ꝺicit ꝺr. io opatur hic conuersio usus i unam ꝺomum sca per parie tem: ar. l. quod in rerum. §. fi. ō. ꝺe le. i. z. l. pre ꝺicꝺ. §. balnea ō ꝺe le. iij. l. seye. §. tyrānide ꝺe fun. instru. Uide glo. que incipit ex hoc ap paret. Ex q̄ so. nō. q̄ si simplicit uenꝺita ꝺomo una aliam retinet q̄ ꝺaustrum quod erat com mune illarum eꝺium ꝺebet ꝺiuiꝺi z medietas a latere tuo est tua: z alia medietas a latere meo est mea: quod tene menti. Item oppo ni. ad. fi. ꝺicitur hic q̄ cenaculum ceꝺit eꝺibus: quibus est superimpositum. Cōtra ut ipse. le.

duo. §. labeo. Hl. q̃ ẽ hic nil dic̃: sed tex. vt̃ uel le q ibi loquat qñ ad cenaculũ aliũde poterat habere aditũ. hic qñ nõ poterat aliũde ut ꝺ ibi neq; aditũ ꝛc̃. Et hoc itellige qñ cẽt uẽdita domus pacto appolito q cenaculũ remaneat penes uẽditorẽ: sed i ultima uolũtate nõ ẽ necesse q exprimat li testator utebat cenaculo ad fuitũ aliaq; ediũ: ut. l. ſi cui edes de le. iij. ꝛ ut non erres i hac mã qꝺ dixi de cõclaui ꝛ portiũ intellige de oi edificio qꝺ regelcat i alieno: ꝛ pte git ſoluꝫ alienuꝫ: ſꝫ tũ hẽo p ipm aditũ in meo Hec. l. iducit ad. q. iſtã. domus ex una parte eſt de parochia ſacti martini: ab alia ẽ ꝺ parochia ſacte marie. ego habito i hac domo: cuius parochianus ſuꝫ. doc. dicũt q dicor de illa parochia ex qua aditũ hẽo p hãc. l. ꝛ. l. ſi cui edes ẽ de le. iij. ꝛ. l. ꝑdijs. §. balneas eo. ti.

§ Iquis. Domus nõ põt õmodare cã negociãdi ſed cã recẽdi ad opꝰ publicũ. ꝺ. d. Op. dic̃ hic. punit uenditor i ſimplo ꝛ emptor i alio ſimplo. ℨ. l. ſenatus ẽ de ℨben. emp. ubi ẽptor tenetur i duplo. glo. ſoluit pluribus modis. ſed tene primã ſol. uel ultimam: qꝛ idẽ quaſi dñt ꝛ ſunt uere.

De aqua pluui. li arcenda.

Dictũ eſt ẽ de dãno ifec. qꝺ timeꝫ uicino edifi. hic de dãno qꝺ timeꝫ de aqua pluuiali. l aliter dictũ ẽ ẽ de offõ iudicis p qꝺ ſubuenit ad uerſus dãna futura per actiõez ordinariã: iõ ponit ꝺ titulus de aqua plu. arce. ꝛ glo. Rubric: ponit quoꝺꝺã ſũmariũ buiꝰ mẽ.

§ Icui. Dicit hic dãnũ dabit. ℨ imo ſi tollit ẽt lucrũ hz locũ iſta actio: ut. ſ. e. .l. ij. §. Itẽ uarus. Hl. rñdz hic regulare. fallit ib. unde gl. que incipit qñqꝫ ẽt pro lucro amiſſo ꝛ ẽ n. t. l. ꝓcul non ob. §. idem uarus: quia ibi non erat amiſſio lucri imo dãni.

Hec autem. Quãdo timeꝫ dãnũ ex aq̃ plu. ope manu facto iſta actio locũ hz. ſecus ſi naturaliter noceat. ꝺ. d. i ſũma. Bartolus

De eo opere. Prio ponunt duo dcã. ſ. dez Quitũ mutij ꝛ trebatij: qꝺ i alia cõcordat. ꝛ i al qꝺ diſcordat uſqꝫ ad. §. ſz ſi foſſã. ꝛ ſic hẽs q iſti duo in riſcõſulti cõcordãt i ꝺ: ut ſit neceſſe q opus ſit fẽm aratro: ſed diſcordãt qꝛ qnꝺ mutius dicit q ſufficit ſi fiat cã agri: ſed trebanꝰ dic̃ imo req̃rit q fiat cã frumẽti. i. §. ſz ſi foſſa req; benditur uſqꝫ. ſ. trebatius ꝛ qnꝺ mutius i eo q require bãt opus eẽ factũ aratro uſqꝫ ad. §. ꝛ ſigs. ibi rep̃hẽdit mutius tm̃ i eo q dixit agri colendi cã factũ i hac actõe non uentre uſqꝫ ad. §. ſed apud. ibi rep̃hẽdit uſqꝫ i eo q regrebat opus eẽ fẽm aratro uſqꝫ ad. v. labẽo. ibi corrigit trebatius q regrebat opus eẽ factũ gra frumẽti tã tũ uſqꝫ ad. v. Itẽ ſabinus. ibi reprehẽdit utraq; i eo q regrebãt opus aratro fieri uſqꝫ ad. v. ꝺ ait. ex oibꝰ iſtis uerbis habes i ſũma hoc opus qꝺ fit cã agri colendi ſiue fiat aratro ſiue alio mõ ſi ager aliter coli nõ potuit: hac actõe ñ uenit. Intelligit ne tm̃ de grano an de frumẽto generaliter ꝺ uideꝫ q accipit large ꝛ ſtricte i hac lege uide gl. ſup uerbo frumẽti. ꝛ ſic i hac glo. accipit large. Itẽ uide glo. que incipit i arando qꝺ ſtricte accipit. ꝺz appellatio frumẽti ꝑ directã ꝛ ꝓpriã ſignificationẽ ẽ larga: ut nõ. i ꝑcedenti gl. ut. l. frugẽ. ℨ. de. v. ſig. ñ dic̃ Ja. ꝺ are. ego itelligo ſinmẽtũ illud qꝺ excedit ſui nobilitate oẽs alias frugeꝰ ꝓpt cõem uſum loquẽdi ita nõ. Ja. de are. i. l. frugem. ℨ. de. v. ſig. Sed qꝺ dices ꝺ blado: gl. ẽ. ℨ. de. v. ob. l. trutici q̃ dicit bladũ ẽ oẽ id qꝺ fra ferit non habeꝫ alia.

Denique. Nullꝫ põt facere i ſuo qꝺ nocẽdi alteri. ꝺ. d. iſte. §. ſaꝰ nõbilis. Hlo. põt multas concor. Sz qꝺ ꝺ dubio an uideat facẽ cã nocẽdi. uide glo. nõ. ẽ ti. i. l. fluminũ. §. ſi.

In ſũma ꝛc̃. Bartolus. Nota tex. nõ. ibi hymbre ãt

Sciendum. Si aq̃ noceat edificijſ uel banis ꝺ actõ locũ ñ hz ſz ſi curruꝫ ad negatoriã generalẽ. ſi noceat ruſticaſ ꝺ actio locũ hz aq̃ origine ñ iſpecto. ꝺ. d. Op. q ñ ſit dñia noceat urbano ꝛ ruſtico: ut ẽ ti. i. l. eoꝛ. §. ſi. So. ibi logꝫ i cautõe dãni ifecti. ubi hoc ñ curaꝫ. ſed ſecus i actione. Ultio uide gl. q̃ incipit edificijs. ibi ruſtici predij. l. ij. ſz dic̃ ut ibi nõ.

Sicut autem. Ei cui auferꝫ lucrũ nõ ꝓpent hec actio: ſecus ſi iſeraꝫ dãnũ ℨ debitã ſeruituteꝫ uel locatãz. ꝺ. d. Nõ tex ibi. hac. n. actõe. Itẽ nõ tex. ibi ſẽp. n. hẽat eẽ ꝛc̃. Op. dr̃ ꝺ. q qñ auferꝫ lucꝛ hec actio nõ hz locũ Cõtra. ſ. l. pxia. §. utem uarꝰ. dic̃ gl. ñ põt agi directa ut ꝺ. ſed utili ſicut ibi. nõ eſt uerum: qꝛ ibi iferebatur dãnũ etiã nõ ſolũ lucrũ auferebatur. ꝛ ió non obſtat.

Sed ꝛ ſi. Dr̃ ꝺ ſi opꝰ uicinuſ tollat. q̃ro quis cuiꝰ nõ extat ꝛc̃. hec gl. peſſime dicit. nã ſi memoria nõ extaret q tolleret iſtud opus teneret: ut. ſ. §. proximo ꝛ in. l. ij. §. itẽ uarus. ſ. e. ꝛ ió i telligẽ opus cuius extat memoria ꝛ illud ñ poſitum in glo. per errorem fuit poſitum. Hic. §. facẽ ad. q. de molẽdino ſupiori. Ecce ſupior ui cinꝰ facẽ molẽdinũ ꝛ euertit aquam q̃ ueniebat per fundum meum ad meum molẽdinum qꝺ ẽ iferꝰ. Ain p hoc teneꝫ mihi: vr̃ q ñ qꝛ auferꝫ lucrũ ex ꝓuato meo iure. ſecus ſi ex flumĩe publico ꝓcipereꝫ quia tũc teneꝫ ut dixi ẽ ti. i. l. ꝓculuſ. ꝓbaꝫ p. l. ij. §. mãto. ſ. negd i loco publico. ꝺ cto. notãt i. l. ſi mãiſeſte. C. ꝺ fui. dico plene i. l. q̃ minꝰ. ſ. de flũi. ubi glo. tãgit ꝛ nõ. gl. i. l. ſiqs

ex argetariijs. §. si inituꝫ de edē. ū.

Denique. In cursu aque p̄ dz inspici quētio: fo loci nā: tuo uetus stas. Itē q dz seruitutē pōt cogi ut patiat nō ut qd faciat. h. d. cū pn. l. sequē. t ē ualde nō. §. et mēti tenēdus. Nō tex. ibi sicut. n. ois piguedo tē. Nō tex. i. §. si tñ tē. Ex q̄ bēs p̄ ānotas dz vi legis i. §. nō ergo ē bonus tex. Nō p cō suetudo dz viz pstitute legis ut hic i. §. si tñ et .l. i fūma. Itē nō p̄ prescriptōe q̄rit̄ seruit̄.

Itē nō ex. l. i fūma p̄ qñ nā loci facit ut aq̄ ō loco supiori uadat ad iferiorē ē seruitus. Dē hic p̄ uetustas viz seruitut̄ habet: ꝙtra pscriptionē nō querit seruitus ut ē de serui. l. seruitutes. hic dz ꝯtrū Quare dūt quidā p̄ uerbū diu expoit .t̄pe cuius nō extat memoria. Hec so. nō ē vā qa dictio diu nerificat i. x. ānis: ut. ff. qui t a q. .l. si cū fideicōmissa. §. aristo. Dicat gl. seruitus q̄ habz cām dsconti nuā nō pōt quer tpe longo: ut i. l. seruitutes. sed illa q̄ bz cām cōtinuam sic ut hit. Dices tu qđ seruitus de q̄ h̄ logtur bz cām cōtinuā q̄m ad eū usū factū hōis nō regnī: ut. l. foramē ō de ser. ur. pre. dic nec q̄n ad eū usū fām hōis nō regnī: sz q̄n factū hōis regnī ut i eundo. tūc illa seruitus habz cām dscōtinuā ut. l. foramē de ser. ur. pre. ul ad qđ dixi p̄ longo tpe pscibit̄ seruitus ē nec si aliqs ē usus iure seruitut̄ ut. l. i. §. i. ff. de iti. actuꝫ pua. t ibi nota. Sed qđo apparet iure seruitut̄ ? ibi vi debimus. Itē q̄ sit usus scīēte aduersario: ut. l. ij. C. de serui. t aqua. In aliis aute prescripti onib' nō regnitur aduersarij scia: ut. l. fi. C. ō p scrip. lō. tēpo. t ē rō: lz glo. nō dicat: qz prescriptio sine possessione nō procedit: ut. l. sine possessione. ff. de usuca. sed quasi possessionē seruitut̄ nō possū habere nisi te scīēte: q̄ quasi possessio seruitut̄ nō est nisi dñi patiētia: ut. l. pe. ē de serui. t iō ē necesse q̄ dñs sciat. Sz possessio né tui fūdi possū hāe te ignoāte. Et iō forte dicerē q̄ i italia nulla ciuitas ē q̄ prescripsit merū ul' mixtū iperū: q: i scorporalibus requirit̄ ista possessio scīēte aduersario: sed iperator iā ē longū tpus q̄ nō fuit q̄ tē. Restat dubiū q̄ uacante iperio succedit eccla. an sufficiat scia pape cogitabit̄ t hoc tene mēti. Inno. i. c. q̄relā ō clec. dicē q nō possū esse i quasi possessione alicuius electionis nisi scīēte t patiēte aduersario. sed in marchia uel i ducatu sufficit ne scia ducis l' marchionis ad pscribēdū merū uel mixtū ipiuꝫ cogitabit̄. nā Ly. i. l. i. C. de emā. li. ubi tractat mā meri ul' mixti ipij nihil de b' dicē. nec ēt gui. in. l. ipiū de iure dt. om. iudi. Itē op. t vi q̄ seruitus q̄ bz cāz dscōtinuā pscribat̄ lōgo tpe: ut. l. cū de i rē uerso. ū de usurīs. Dicē glo. ucz ē q̄n ex solo tpe nitit̄ regnī cā ꝙtinua ad b': ut gl lōgo tpe pscribat: sz si n̄ nitit̄ ex solo tpe sz ex utilitate. ꝓbādo de lōgo tpe. ꝓbat acq(uisse fructū tē ut ibi: sz cāz bēat dscōtinuā. unde gl. q̄ capit i tāto. ibi si vo n̄ ex tēpore. unde tex. i. §. sane. ubi ue. ut ipōsita tē. Et sic si allego fructū ut ipōsitā t ꝓbo usū lōgi tpis prefūit titul': t sufficit ad ꝓbādā seruitutē lz bēat cāz dscōtinuā. modernī doc. oēs ipugnāt hāc gl. p̄ Ly. ut tpe nō. i. l. si certi. ānis. C. de pact. dicē eiz. l. cū de i rem vīo logī facētē: ut i soluēte oī ānō: sz mā nr̄a logī patiētē: t n̄ est eadē rō presumēdi ꝫ patēt. q̄ ē ꝫ scientē. hoc tenebat Ja. bu. i. l. seruitutes ū de serui. t Ray. hic me audiēte. Ego dico q̄ ēt ꝫ patiētē presūit titul' ex usu lōgi tpis: ut. l. q̄ ut aliena. §. i. ū. de acq. here. t. l. si filius. C. de petit. heredi. t. l. si p' i pn. ō de iure do. fac. l. cū qdā. §. i. ō ō usurīs. ille uos uidet̄ l. l. quā tubēnius. §. i. ū de peculi. ubi ex sola patiēna uidet̄ p̄sistere seruo peculiū. Cōtra b' n̄ dēm vī fortiter. l. nullo. C. de rei uē. t. l. celsus. ff. de usuca. Sed. tu bēs glo. notabilē q̄ soluit hāc ꝛictatem: ubi tractatur de amissione dñij q̄ parit magnū pīu dicū. Tūc ex cursu tēporis nō ꝓbat titulus: ut .ll. ff. rujs: sed ubi tractat de amissione seruitut̄, ibi tractat de modico prēcūdicio. tunc probat titul' ex cursu tēporis: ut h̄ t. ll. ū allegat. h' ponit gl. i. l. pe. C. cōi diuī. dūdo quā gl. tene mentī allegani i. q. quā dsputani de muliere q̄ trālit oia bōa sua. nīta dixi alio ānō i. l. si certi annis. C. de pac. Alio ānō mouī unū dubiuꝫ. vnde procedit illud q̄ in seruitutib' distinguat aut hñt cām ꝓtinuā uel nō qđ ad propositū. nā la eiz actio facti bz cāz ꝓtinuā. Quero q̄ an diuidat ista q̄s possessio i ciuilē t naturalē: ut sic alio retineat. si dicis q̄ nō. ergo sēper diceretur noua quasi possessio. si dicis q̄ sic q̄re ergo nō queritur lōgo usu de b' dicā. ff. de acq. p̄. l. i.

Itē dī hic q̄ qđ i seruitute nō cogitur reficere sed patī. cōtra de serui. ur. pre. l. eū debet. So. dicit gl. speciale i seruitute oneris ferēdi: t bene de b' dicā. ff. px. §. Ulti' p hāc. l. possū de terminare duo dubia p gl. ō ultramō. p utrū p prescriptionē q̄rat directū dñiū l utile. glo. tenēt q̄ utile: ut nō. i auc. nisi. C. de bo. ma. t ō vlue. l. usucapio. Ultramon. dīt q̄ directum. Sz ēt tex. p glo. cōtra ultramō ubi utilē actionez, tetigit b' dubiū l. l. usucapio prealle. Si opi. gl. ē vā: q: est vā. Tu q bēs fūdū ephiteoticū qđ dñiū bēs, vī q̄ nullū q: dās emphiteosiz si bz nisi utile. uel iste emphiteota bēbit utile t dans ī emphiteosiz nullum: q: dans in emphiteosim non potest, pbare dominiū cōīt nisi p pscriptionē ergo si dedit in emphiteosim apud euz remanet ut. l. ulia. C. de iure em. hi, Sed utrum dominium distinguaī i utile t directum tracto in. l. siquis ui. §. dria. ff. de acqui. pos. t ibi dicā t ibi de hoc uidet̄ tex. Quero an per prescriptionem dominium quesitum sit utile t. l. cū postulasse n. §. i. ō ti. i. dicit quasi dominium semel habuistis in. l. si finita. §. si āte ō ti. i. vītas ē q̄ prescriptōne cōpleta acquirit utile dñiuꝫ vt h: sz āte pscriptionē cōpletā ea pēdēte dī hāc q̄si dñiū. vñ q prescribit t bz publicianā dī hāc q̄si dñiū: ut nō. glo. isti. de ac. §. alie t. ō. de publici. l. i. t sic aliud est dominium directum: t

aliud utile. aliud quasi dominii.

Apud labeonē. Qui impedit me uti seruitute mihi debita ut' prescripta tenet' hac actōe. nec' si op' fiat publicū auctoritate uel sci memoria nō exi stēte. h. d. usq; ad. §. itē uarus: t iste ē nō. §. p terea ubi dicit partē. dic maxie. nā idē si town purgare uelīz: ut ō cōi diui. l. si edes t p sod. l. cū duobus. §. idē mela. t. §. si cōez. Itē ol dra. aut egit lupior ℈ iferiorē t hēs i. §. apud labeonē. aut nicinus ℈ nicinū. pximū t loquit. §. pter. a.

ꝑsup. Quero ꝙliꝫ pōt ꝓbari parētela ātiq. dic gl. per auditū: sed bodie per pcluū corrigi qō ē i. c. liz ex q. lā extra de testi. Quero si uo lo ꝓbare memoriā extare debeo ne ꝓbare q̄ ti tius dixit mihi q̄ audiuit a sēproniō: z sēproni us ab alio: z sic per ifinitū tex. vī q̄ sic i. l. ti ar bitr. ō. de proba. dic Jmno. q̄ fm boc teq̄rē q̄ memoria extaret z sēp posset probari memo riā nō extare: ut q̄ ego nō audiui ab aliq̄ : nec uidi aliquē q̄ audiuerit ipse suo vt ipse nō. i. c. qō p nouale ex de. v. sig. Dabes ꝟ quo extare me moriā ꝓbaī. Dz quero qualiꝫ ꝓbaī memo riaz nō extare cū sit negatiua: q̄ ꝓbarī q̄ opi nio ē memoriā nō extare. casus ē i. l. si arbit. ō. de. pba. Jdē d. co i fama. nā si dicens q̄ martin⁹ nō occidit sēproniū: non pōt ꝓbari: lz dēs pro bare q̄ fama ē q̄ martinus non occidit: ut. d. l. si arbit. sed potes uidere Jnno. circa ista mām i. c. uenies ex de. v. sig. z spe. i ti. de. pba. §. pba re. v. ultimo queri. al. specu. i n. de notorio crie §. iā de notorio per totum z §. si.

Item labeo. Op. gl. ō. c. l. i. §. nerati us. Solue ut ibi nō.

a Dud trebatium.

Quidā būt i ſra imittē alij remittere ut pz i tia glosella. Fz prima ſram, pcedūt tres ꝓme positiones: lz fz alia. pcedit q̄rta posito gl. cetera. pſequere ut i glo. usq; ad. §. si

Neque fructuarius. Op. ō. tu. l. q̄ bona. §. z supficiarū. Sol. vba. l. q̄ actionē idu xit hoc regrunt ut dño deī: sed ptorī vba i edi cto de dāno ifecto loquūt de omni eo qui iura bat calūnie cā. z. ut. l. ptor i pri. ō. ti. i. Jn ō rū q̄ ēt actionē cōpetēte dño posset exercē fru ctuarius: ut. l. i. si. cū. l. se. ō. ti. i. So. pōt ꝓ curatorio nōie ut ibi: nō ꝓprio ut hic cū si. q̄ bene nō. videt eni i rē suā ꝙstitutus ꝓcurator: vt ibi dicit: z hoc si uult agere tā ꝓ damno suo q̄ dñi: lz si uelleꝫ ꝓ suo tñ posſz agere utili: ut. j. c. l. si fructuarius. Itē pōt agere ꝓfessoria: ut. ō. e. l. i. §. sicēdū. z. ō. si usu fru. pe. l. i. i pri. z eādē dūt. actionē aditio si uult agere cōfessoria uel ne gatoria ꝓ seruitut. q: pōt ꝓcuratorio nōie dūi nō suo: ut. d. l. i. ō. ti. ij. z. l. i. ō. si usufruc. pe.

Op. dī b q̄ usufructuari⁹ nō pōt conuēiri. Lō tra. j. e. l. si fructuar.⁹. §. fi. So. dic gl. uerū ē uti li. tu dic si quenī, ꝓ eo qō ipe fec. z sic suo nōie quenī utili. si pro eo qō fecit dño pōt quenīri ꝓcuratōio nōie dñi: ut ō ti. i. l. bꝰ apli⁹. §. fi. cū. l. se. z ibi dixi suo nōie nō ut b. Quero q̄liꝫ ꝓ babit quētū ee dñs cū sēp negabit: q̄ pl̄ūmo eū dñs q̄ posſz nisi, ꝓbet se alio iure possidē ne q̄s cogatur dñs q̄rere: ut ō ti. i. l. iter quos. fac C. de pen. bere. l. si. Jdē i actore. cū eni b uēiat dūi idēt: ut nō. j. l. pro x. §. iul. pſumit dñs q̄ possidet: ut ō famil. hercis. l. i. z qō nō. de cōdi. inſti. i. quidam in suo z ibi dixi. z si seruꝰ. ven. l. sicuti. §. si queratur. et predca sunt mgnī tenen da propter practicam.

Janquā. Suffic ad hanc q̄ actionem quez eē dñm loci ipe quo edificauit. b. d. Nō q̄ ipsiciam⁹ ꝓncipiuz z ē rō q: vba. l. q̄ da bāt hāc actionē teq̄rūt boc. Itē nō q̄ iussu⁹ iu dicis excusat. Ad utrūq; glo. opponit z nō solu it. uide gl. ibi. z. l. z que nōdū. §. q̄ dī de pi gno. sed illud ꝓligit. ppt generalē obligationez precedēte. Vide aliā glo. que incipit qm nō do lo facit tē. ibi. C. de appella. l. qm. dic ut. j. de req. iuris. l. ñ vī. §. q iussu p gl. z per Dy. i. c. qō qs mādato. ex de re. iuris i. vi.

Julianus. Licz res uendaī pēdēte iu dicio actio siue iudiciuz aq̄ plu. arce itētatu nō extiguit. b. d. Op. dī b de dāno ꝓterito. Cōtra. j. e. l. si ttius. §. officiuz solo ut i glo. Itē op. j. e. l. ēptor. Sol. ut in gl. Quero an fudus sit litigiosus i casu huꝰ. §. Glo. dic q̄ nō q: actio ē ꝑsonalis. s. q: ñ de dño queuī b: sed de ope facto i fudo: ut i auc. litigiosa. C. de litigio. Unū tñ bñ dico q̄ actio ipa bene p litē ꝓte. ē facta litigiosa: z non posset trāsferri: sed ipe fudus sic. Aduerte ergo q̄ ex glo. ista colligit si ē q̄o de dño: res ē litigiosa fm formā auc. litigiosa. si est questio de re actōe personali: tunc idē q: res ē litigiosa per litē con testationem: ut. l. ij. C. de litigi. si vero ñ ē qstio de dño uel de re: sed de opere facto i re uel ali quo iure reali: tūc res nō est litigiosa: sed actio: ut dixi b. plene dicā. j. ō litigios. l. i. Quero lata ista de ope destruēdo an fiet executō ꝛ illūs q̄ nūc possidet: z tex. vi dicere q̄ sic ibi ac si nō la alienatio fca essz tñ ꝛriū credo: q: ista ē actio personalis: ut. j. e. l. si ter⁹. §. aq̄. q̄ z ꝛ singlarē successorē nō fiet executō: ut. l. i. §. si necesse ō si mulier ven. nōie. Nisi prius agēt revocatoria: ut ūsi. de act. §. sigs i fraudē z nō. ꝙ Jnno. i. c. si. ex de alie. iudi. mu. cā z iste tex. dic de mō cō dēnādi nō de mō exequendi. Quero ago ꝛ possessorē q̄ postea dolo desiit possidē an mō dānari debeat ex eadē istantia: lz dubiū est: qa possidēa teneī directo dolo. desinēs possidē te neī utili: ut. l. si āt z. l. q petitorio. §. i. ō de rei vē. z. l. parē. j. de re. iuris. z sic cū alter ex actio ñ vī posse dānari ex eadē istantia. Sed Dy. dic q̄ ꝛ eos malū facit ista lia: sed nihil facit: qz actio plu. arce. semp durat directa lz alienetur: secus i casu propositō: quia actio alteraī. z istā. q. mo uet. Rof. in ti. de rei ven. z spe. i ti. de iterrogat que si. ante litē ꝓtesta. Dy. tāgit eam i. vij. q. C. de alie. iudi. mu. cā facta. z alij doc. dūt ūsi. de act. §. i. z Ja. bu. dicit i sua lec. sup ti. de act. q̄ qui qs desiit possidē dolo malo nō uariat actio: q̄ remanet directa: lz mutaī q̄. dā q̄litaī qz possidēī tenetur directa directo. sed si dolo desiit possi dere tenetur directa utilit. q̄ ex eadē istātia pōt seq; dēnatio: ut. l. i oliciꝰ. §. si ōtracta. ō nor. z q̄ꝛ i ꝛsica ō rei vē. dic q̄ sit ducā directo z ducta vtil: tū si plz qz rei uēdicatō habz duo

principia formalia: unū ex parte agentis q̄ sit dñi: aliud ex parte ꝓuenti ut possideat: mō si alter deficit nō potest dari directa ꝫ desinētē do lo possidēt: dat q̄ utili. hoc tenz Pe. ꝛ Ly. C. de rei ven. super ꝛica: ꝛ vi casus de peti. hēd. l. nec nulla. §. sigs ꝛ. l. electio. §. i. ē. de nox.

Remanet dubiū an possit ex eadē iſtātia ꝺdēnari: ꝛ si uis dicē vtiq; nullis ſeq̄rē ꝺdēnatio q̄ pōt ut. l. cum hereditas. ē. ad trebel. ꝛ. l. i. §. i. c. ti. nā i fideicōmiſſū trāſcūt vtilcs: ꝛ tñ ex eadē iſtātia ſ. q̄ condēnatio: ut ibi pz. fac. l ij. §. ſi cō ditōē de bo. poſſeſ. fm tab. fac ēt iſti. de nox. §. oēs ꝓiucta. l. ſi ſeruus. ē. de his q̄ no. inſa.

Eadē ergo rōe si ago contra eum q̄ nō possidz ſz dolo deſiit possidere postea pendēte iudicio i cipit possidere ꝺdēnatio ſeq̄t: ut. l. queſtū i pñ. de peti. here. si uis dicē q̄ ex eadē iſtātia condē natio ſequat vtute directe actionis ab initio ꝓ posite poſſz fieri ſz tibi directa modo ñ ꝓpetat ut. l. ſi post acceptū. ē. de rei vē. ubi si non facto meo deſino eē dñs ex eadē iſtātia ſeq̄ ꝺdēnatō multomagᵭ si aliq̄liſ remaneo dñs. Ex ꝑdictis nōbiſ diſtīgue. aut aliq̄ ąlitas actionis. aut ipſa actio. ſi ipa actio. tūc aut aliq̄ de directa in utilē uel eōuerſo. aut de aliq̄ i nulla: ꝛ bᵗ ſo ca ſu. aut contigit bona fide ꝓuēti: ꝛ nihil pōt iputari actori: ꝛ ſibi ē ꝑiudicat: ut. l. ſi pᵒ acceptū. al. ſe eᵗ iſti. ō ꝓpe. ꝛ tēpo. act. i fi. ꝛ. ē. de mi. l. ſi filiꝰ.

Idem iulianus. Dñs qui non ſe cit: nec no mie eᵒ utilē factum eſt teneꝫ hac actꝫ. ad patiēdā: ꝛ tene tur qui fecit ad ꝛeſſe ꝛdicto q̄ vi aut clam bᵒ dicē cum. l. ſe.

Item tertius. Op. i auē. de fide inſſoribus. §. i. ꝛ in auē pñte. C. de fideiuſ. ſz b uſq; ꝑncipaliē obligatus teneb at ibi unus ꝑncipaliē alī accēſſorie.

Op. de. l. ij. §. ſiqs i ſuo. ſ. ne qd i loco pub. Sol. ut i q̄. q̄ iſta. l. dz ītelligi fm diſtinctionē illius. Itē op b dr uicinus q̄ bz ſūdū ꝑpri. contra q̄ ꝑſe de domibus dī uicinus: vt ē ſi. ꝛc. l. ſz loci. §. fi. So. ſūdi nō dicūt inicē uicini: ut ibi: ſz dñi ſūdoꝝ ſic ut b. Itē agit b de iure iporuꝫ ſūdoꝝ uel de eo q̄ ipſis ſūdis nocet ꝛ ꝺdē. ſz si de iure personarum q̄rit: ut q̄ filius ſit natus i domo ſcientibus uicis itelligo de vi uicis habitōe ut. C de nup. l. ſi uicis. ē. de habē tibus ꝓdia ꝓpiqua. Quero uſq; ad quē lo cū dñi uicini ſeu uicia: q̄ uſq; ad locū a q̄ pōt exaudiri uox hōis exd amāt: ut ē ad ſillenia. l. i. §. eod ät tecto. ꝛ. §. i. q̄ icipit potuiſſe fz Ja. de are. ꝛ alios moderuos. Nō ītelligo niſi ex cōi uſu loquendi ap parz aliter uicinia accipia tur. ſ. de. v. ſig. l. ut alpheᵘ de flu. l. i. §. i. ꝛ de fundo iſtruc. l. cū vlanionis. §. alīa. Et cū uo ces alie ſint alte: ꝛ alie baſſe: de qbus ītelligit: q̄o de cōibus: ar. ē. de here. iſti. l. ſi vᵐ. §. pu to.

Itē cū lōgius andiāt uoces tpe geto q̄ uentoſo uel eōtra fm qō tps iudicat: q̄ ſecun dū nālem ꝛ cōem curſū tēpoꝝ: ar. ſ. de flu. l. i. §. ꝑpa. Item cū lōgius exaudiāt de loco alto q̄ de loco depreſſo ꝛ dauſo qualit̄ hoc ītelligit: q̄ qñq; ſit denōiatio uicinoꝝ reſpectu certi acᵘ ut dicit ſtatutū q̄ teneāt uicini ſi nō ceperūt ma lefactorē: tūc ponet homo acclamās i loco ma leficij ꝓmiſſi ut. d. l. i. §. eod ät. qñq; fit denōiatō uicinoꝝ reſpectu perſone: utputa diē cōſtituto epi an sit quis uſurarius ꝓbet ꝑ uicinos: tē dicerē hominē acclamāt ponēduz i hoſtio illi us domus: ar. ſ. de. v. ſig. l. mille paſſus. Itē q̄ ro an habitātes ꝓpe me i domo ꝺducta dicāt uicini mei: q̄ aut tractamus de iure fundoꝝ ul ediū: ꝛ nō dicētur uicini: ut. ē. ti. i. l. q bona. §. qui damni. v. uicinis. Ibi ponitur copula in ter uicinos ꝛ iglinos. facit ē. c. l. apud. §. atrius ꝛ. l. quāquā i pn. ꝓiucto. fn. huius. l. Si vo tractamus de iure seu qualitate personarū tunc nō curo iter domū ꝓpriā uel ꝺductaz: ar. ſ. de iniur. l. cornelia. §. domū cū ſimi.. Itē pone q̄ aliq̄s bēat domū mecū ꝓtiguā ex parte poſte riori. itroitus āt eius ab itroitu meo diſtat per lōgū ſpaciū qñ ſit iter per diuerſas ſtratas an ille dicat mihi uicinus: q̄ i hac ꝛ ſimili mā vici nus habebitur ſi uerbum uicini i tali mā pro ferī: ut. d. l. ſed ꝛ loci. §. fi. ē. ſini regū. ꝛ bᵗ ē ti. i. l. dāni. §. ſi is q̄ uicinas. ſz i alia mā ubi de iure ꝛ qualitate coberen. perſone tractaī. tunc talē nō aſſumerē ut uicinū. nō eni ſuffic ſola ꝓ piquitas domus: ſz regrū poſſibilitas ꝑueniā di. nō eim ē ꝺm q̄ iſte q̄ iuxta domū meā de tineī captiuus dicaī meᵘ uicinus: ut ē ad ſille. l. ſiqs i grauī. §. ſubuētū. facit ē ō poſtu. l. i. §. be ſtias cū ſi. Vidimᵘ q̄ dicāt uicini. q̄ro q̄ di cant proximiores uicini: ꝛ pono. q. q̄ me ipulit ad hūc tractatū: ſtatuto ciuitaꝫ tuderti cauet q̄ habeaī ꝓ ciue ille qui probaī habitaſſe per. x. ānos i cinitate pez quattuor uicinos ꝓximio res: q̄ꝫ ꝓbabit q̄ ſe habitaſſe per. x. ānos: ꝛ per quos uicinos: ꝛ bᵗ vi q̄ ille q ē mihi magis ꝓpiquus uicinus dicaī proximᵘ ꝛ ꝓpior ui cinus. alius dicatur fuus uicinus alius tertius ꝛ sic de ſingulis: ut hac. l. i pn. q̄ ē uerū in mā buius legis: ubi de iure reali tractaī. ſed i. q. ꝓ posita aliter dicerem. quid eni ſi ꝓpe me ha bitat qdā ifans uel furioſus uel aliter ihabilis ad teſtimoniū certe hic nō diceī uicinus ꝓximᵘ q̄ ſicut alius ꝓpter loci diſtātiā ñ dr uicinᵘ ꝓ ximus. ita hic propt etatē uel morbū: ut ē ad ſille. l. ſiqs i gtauī. §. furdus ubi vi casus. dico ergo illā ꝓximiorē uicinū q ē ꝓximior habiliſ ad teſtificādū: ꝛ idē dicerē i ſtatuto q̄ cauet q̄ vi cini teneāt emēdare dānū ſi nō ceperint male factorē: ītelligo de uicinis habilibus ad capien dū per dicta iura. Qualiter autem ciuitates ꝛ caſtra dicāt uicina inuicē: dic ut i. l. iij. §. ſi tam uicinum ē tū. i.

Siquis prius. Hec actio eſt ꝑsonalis: q̄ ſcripta i rē: ꝛ tōo ꝓ dāno futuro ad ſingulare ſucceſſorē trāſit. b. d. Op. eſt actio ꝑsonalis: q̄ ñ trāſit i ſingulaꝫ

successore: ut. l. iij. i. fi. ff. usufru. quēad. ca. z. l. q̄ dam. §. is aūt. ff. ō edē. z. l. euz in. pn. ff. de furt. Glo. dic: fallit ꝺ ſic in q̄buſdā caſibus aliſ. z vi de glo. que allegat. l. ſz et ſiqs. §. opcras. ſz non trāſiit ibi eadē actio ſpē: ſz ī gñe ſic: ut uidetur in l. ſeruꝰ cōis meuj. §. fi. ff. ō ſtipu. Fuo. z ibi dixi. z l. fluminū. §. a diſcā. nō facit: q̄ ibi nō tranſit niſi cedat: ut. l. ij. §. in locā. ff. quo. le. illa facē: ſz licet ſint: pſonalia intēdēa ſunt ſcripta ī rem: ut inſti. ō intēdic. §. pe. z §. uideam. actio nō tranſit ad ſin gulares ſucceſſores: ſed ꝓſolidatio i vnū ut ibi. z l. ij. §. uoluntaté. z l. iij. ff. ō. ſo. ma. Jtez ibi. l. ij. §. fi. z l. ſe. z l. in hoc iudicio. Jſte due loquunt in actōibus mere realib⁹: z ō iſtis nō erit dubiū in l. nō ſolū. §. fi. ff. ō. ti. ij. nō trāſit: q̄ ē ſcripta i rez iō tranſit in ſingulares ſucceſſores: ut. l. fi. z l. pe. ff. ti. ij. z ſic nō repies mere pſonales ſine ceſſiōe trāſire aliquo caſu. So. gl. q̄ nō trāſit: q̄ ē pſonalis ſcripta īrem: ut. l. emptor. z. l. poſt uēditionē. ī. e. ſed certe nō tranſit eadez actio nūero ſeu ſpē: ſed in gñe ut ſtati dicā. Quero q̄ eſt ꝺña int̄ actionē realē: z actionē in rē ſcriptā. z glo. ſ. ꝓxi. §. rñdit z dixit: z dic̄ bene. z uide eā que ic̄i pit: q̄ q ea teneť cē. tene mēti: q̄ nōbiſ logtur: q̄ actio i rez pſupponit cū ad quē res puēit ob ligatū in pſonā rei puētōre. z ex hꝰ ſegť q̄ ī actōe ſcripta i rem alia ē actio q̄ teneť auctor: z alia q̄ teneť ſucceſſor. nō cīz tenetur q̄ ſucceſſor: ſz qa poſſidet: ut. l. de eo. §. fi. ff. ad exhiben. z ſic. ff. ꝓxi. nō eſt dicendū q̄ ambulet eadez actio nūe ro: ſz actio i genere ꝺ ſingularē ſucceſſorē. Idez cōuerſo. nō enī gs hz actōem q̄ ſucceſſor: ſed q̄ ꝺña ē effect⁹. z illud ē vile ſcire ꝓpter l. bellū. q̄ nō hēo neceſſe facē mentōez ō pſona auctoris ſecus ſi ab eo eadē in me trāſiret. C. ō ꝓcu. l. qui ſtipēdia. z q̄ nō. ō here. uel actī. uēdita. l. ij. Quero qd ſi poſt iudiciū acceptuz fēa ſit aliena tio: Bo. bic dic̄ ſcias: ut. ſ. c. l. poſt uēditōez. ubi idē nūero. ſed nō eſt uerū: q̄ ibi logť poſt uēditionē non facta traditōe: q̄ dic̄ dñium trāſtulit. ergo cꝰ actio pimit: ut. l. ſi ſuus ī pn. de ꝓdi. furti. ſecus ſi ſine facto eī⁹ vł auctoris eī⁹ actor deſineret cē dñs: ut. l. ſz nec legatari. §. fi. z. l. z ıō ō ꝓdi. furti. Venio ad vba Bi. z poſſez dic̄: dic ut ipſe pōit i. c. ſiqs i ius cē de re. iurī li. vj. z qc qd ſ in. §. adijcit ō ibi. dic̄ tū intēdo aliq̄ ultra dic̄. Quero an actio pſonalis ꝓpteť uēditōi trā ſeat ad emptorē: dic̄ Bi. q̄ſqz actio icipit ꝓpteť aīi ℨctum: z aīi traditionē. ſo poſt ℨctuz z ante traditōez. ꝺ poſt ℨctum z poſt traditōez. ꝑ caſu aut iſta ē actio q̄ ꝓpeuit ꝑ dāno ꝑterito: z ꝓpetit uēditori: nec eā cedere teneť: ut. l. j. §. ſi fundū. ſ. ō aq̄ quoti. z eſti. z. l. quecūqs. ſ. ō acti. z obli. et arbo. fur. ce. l. fi. z. l. ſi fuus. ſ. ō iniur. Si vo ꝑ futuro dāno: z tē aut ē actio mere pſonalis ut ex ſtipłone: z nō transit niſi ceſſiōe fēa: ut l. dāni. §. ſi is z. §. ēptō q. ff. ō dā. infec. z. l. oēs. §. fi. ff. usufru. quēad. ca. Si ē ſcripta in rē tunc trāſit vt ꝺ. z illud dñs Bi eſt miſſimū q̄ aliq̄ corꝑ uēdit ſed q̄ nō corꝑ uendit: utputa nomē: z tē trāſit ſine ceſſiōe ius cōpetens aī ℨctum illius nois ocaſiōe: ut ꝺ fideiuſſorē z pignora: ut. l. empto ri ō here. uēdi. z. C. ō acti. z obli. l. ſi inſolutuz z l. ſi a creditorē. facē qō dixi in. l. here ſ a debitorē. ſ. ō fideiuſ. Secūdo caſu q̄ ꝓpeuit poſt ℨctuz z aī traditōem tūc nō trāſit: ſed teneť cedere. ꝑ batur i. l. ſi is q in puteū. §. ſi poſtea. ſ. qō vi aut dam. z. ī. l. eū q z. l. int. ſ. de fur. z. l. qō ſepe. §. q res. ff. ō ꝺben. emp. ſupple aliud: q̄ in oibus ca ſib⁹ in q̄bus ī caſu pcedēti trāſit ſine ceſſiōe: ita z ꝑ eadē ura. ꝺ caſu q̄ poſt ℨctuz et poſt tra ditōem: tunc dic̄ ipſe iſte caſus idubitabilis eſt ut. l. ſi ſi q in puteū. §. ſi poſtea. ſed dñi iſte ē ma gis dubitabilis q̄ aliqs: ut dicā plene in. l. cuz vir. ſ. ō uſu. z eſt mā multū ſubtilis. Secūdo q̄ro vtz ius agendi trāſeat ꝺ ſingularē ſucceſſo rez: Bi. ff. u. j. l. fluminū. §. adijcit. z. d. c. ſiqs in ius dicit eadē uerba: q̄ eſt pſonalis mere nō tranſit: ut. l. j. §. ſi heres ad treb. z. l. eū qui. C. ō acti. z obli. z nō. in. d. §. adijcitur. Si ē pſonalis ſcripta in rē: tunc trāſit: ut. l. emptor. z. l. poſt uē ditionē. ī. eo. Quero circa hoc vtz officiū iu dicis nobile poſſit exerceri ꝺ ſingularē ſucceſſo rē: et dubiū eſt: q̄ officiū iudicis nō ꝓſupponit obligatōem: ut. l. q ꝓ colluſionē. ff. ō acti. emp. z ſic uidet q̄ trāſeat prout reiuē. Jureſcōſulť uolu it aliud: q̄ nos hēmus officiū iudicis pſonale: ut. l. quedā. §. ſi is. ff. ō eden. hēmus officiuz iu dicis in rem ſcriptū: ut. l. in cāe. §. itē dum. ff. de mino. z illud tranſit. Sed qualr poteris cogno ſcere an ſit officiū pſonale: an in rem ſcriptum: dic̄ q̄ nō eqtas eadē que dať ꝺ ꝓncipalē ſubeſt ut trāſeat ad ſingularē ſucceſſorē: tunc eſt pſona le: alīs ſcriptū in rem: ut ꝓ iura pdicta. ꝑbam. et iō nō eſt dubiū q̄ cautio dāni infecti poteſt peti ab emptorē ſic a uēditore: q̄ cadē eqtas: ut. l. q bona in pn. ff. ō. c. ti. Quero vtz ius excapiēdi trā ſeat ad ſingularē ſucceſſorē. dic̄ ipſe q̄ ſic idiſtin cte: ut. l. ſi mr. §. idē iul. z. l. ſi a te. §. iul. ſ. ō exce. reiud. z. l. ōniqs §. fi. ff. ꝓ ſocio. z. l. ſi in hoc iu dicū. §. ſi iter ſocios. ff. cōi diui. Bui. ō cu. in. l. etiā. ff. ō iniur. nitit limitare Bi. q̄ ſit uez dom ſuū q̄ exceptio ē in rem ſcripta. ſecus ſi pſonal mere: ut. l. q pſonale. ff. ſo. ma. ſed Bi dic̄ uerū p. l. ſi tibi. §. pactū. ff. ō pact. Sed dices tu bñſi cū pſonale nō trāſit ad heredes: qūo transit ad ſingulare ſucceſſorē. ꝙ q bñficiū pſonale z exce ptio pſonalis pertit ꝓpter pſona: iō nō tranſit ad heredes ſz ad ſingulare ſucceſſorē trnſit ſup uēiente pſona: q̄ ꝓmoditas trāſit limitata. et hꝰ dom Bi. ē uez: q̄ tranſit exceptio pſonalis ſi p ſona ſuppuit: alīs ſecus: ut. d. §. pactū. Jtē hoc uez niſi exceptōne careat iō q̄ uēdidit: uē emp tor ī ꝓpteret: ut. ff. ō peculio. l. queſitū. §. it an nua. Rō: q̄ equitas que parat exceptōez ꝺ uen ditorē ceſſat i emptorē. z ꝓdicta ītelligē i exceptī one q̄ cātur aliq̄ equitate alia q̄ ꝑ actōez: tūc cīz an exceptio facta ab vno alēi ꝓſit: dic vt i. l. quo tiens. ī. fi. ſa. fur. ſe. di. ibi plene dixi. Quero an ius excapiēdi transeat ꝺ ſingularē ſucceſſorez.

dicē latius q̄s dī. aut p transitū ad singlarez ꝛuc
cessorē factū eqtas exceptiōis pimit: ꝛ exceptio
nō transit ꝫ singulare successorē: ut. l. fi. in pnci.
C. ō iur dot. ꝛ. j. ō fideiuss. l. cū is. ꝛ q̄ ibi dixi.
aut ſi pimit: ꝛ tē aut erat mere exceptio: aut erat
exceptio iō q̄ actio. p̄ casu distingue fm dī. aut
est exceptio rei coherēs: ꝛ trāsit ꝫ eum: ut. l. exce
ptio. j. ō excep. ꝛ ō excep. retiud. l. fi. in fi. ō pig.
l. si supaz j fi. l. iuiz. ſ. pl. b. cū si. j. ō re. iur. Aut
erat coherēs psone: ꝛ tūc aut succedit qs titulo
lucrativo: aut onoroso: ut. l. apud celsū. ſ. ō auc
toris ꝛ. ſ. se. j. ō doli excep. Secdo casu q̄si erat
exceptio q̄ actio: ꝛ sic nō ꝓpet ꝛ tūc non trāsit ꝫ
singulare successorē: ut. C. locati. l. emptore cū si.
iō emi locator nō pōt expellere colonuz: q̄ tenet
actōe ex conducto. illa exceptiō nō datur ꝫ empto
rem: siē nec ipsa actio daret: ut ibi nō. p C. i q̄r
to ꝫuo. sed si cēt talis actio que daret ꝫ singula
rem successorē: eadē rōne excepiuo.

Alque. Declara ut dixi. ō. prio. ſ.

Officiū. Lege vsq; ad finē. Op. ō. ti.
ij. l. pe. Sol. ut in gl. Ex hoc ſ.
nō qualr formet libellus i hac actōe. Et qdē cir
ca modū narrandi dz qs dicē funduz in quo it
mecū dānum ad se ptinere iure dñij uel q̄si: ꝛ alia
fundū ubi ē opus fcīm ex quo timet ptinere ad
zeuz dēo iure: ut. ō e. l. apud. ſ. aq̄. ꝛ. j. e. l. quod
ꝑncipis. ſ. hec actio. Itē dz dicere q̄ timetur dā
nuz dari fundo nō sibi actori: ut. j. e. l. post uēdi
tionē. sed si diceret sibi puto ꝓcedere. p ea q̄ dixi
in. l. si pus. ō. ti. ij. ꝛ facit ad ꝑdicta. l. pe. j. e. In
mō vo ꝓcludēdi ꝫ eum q̄ f. cit opus petā cu cō
dēnari ut opus destruat: ꝛ dānum emēdet inq̄
post litē ꝛtestē. ꝛtingeret. cōtra eum q nō fecit pe
taz q̄ ꝓdēnetur ut partiaz opus tolli ipsius expē
sis. l. petent. Dz an hoc casu tenebit ō dāno q̄
post litē ꝛtestē. ꝛtingeret b nō exp̄mitur: ſz puto
q̄ sic: q̄ sua culpa dānificor: q̄ me tz in litigio:
ut. l. si finita. ſ. elegant. ꝛ q̄ ibi nō. ō. ti. j. nec pu
to si ustam cāz litigādi habet. facit q̄ nō. ō. ō rei
uēdi. l. ite si uerberatū. ſ. fi. cū. l. se. Item q̄nq̄
agit altnatiue ut faciat uel patiaz opus tolli: ut
ō. e. l. ij. ſ. j. Item potero si uolo i libello expz
mere modū restituēdi opis ut q̄ destruat vl fos
sam repleat ꝛ silia: ut. j. e. l. si vicin. Vtoim de
libello: ſz snīa quali formabit circa operi dstruc
tōez appet ex predict. Circa dāna dic si litāt de
q̄ntate dāni ꝓdēnet i certa q̄ntate: si nō litāt sīi
culpa actoris: forte q: dānuz ꝓgeret post ꝓlo
nē cause añ snīaz: tunc ꝓdēnet iudex ad emēda
tionē dāni reseruata sibi taxatōe. ar. l. tmiato et
qō ibi nō. C. ō fruc. ꝛ li. expē. si cni hoc nō fieret
post snīam nō posset peti: q: uēit officio iudicis
mercenario: ut. j. e. l. si piter. ſ. j. Executio aūt fi
et ut nō. j. eo. l. vicin circa ꝓnci.

Scū quo. Qui ꝓuenitur ex
suo facto nō libe
raī cedēdo rei. sec ſi ex q̄litate rei ꝓue
nitur. h. d. Nō diligent rōes q̄ ponūtur i tex.
Quer: nūq d uallus possit retractare fui
tuiz cedēdo feudo. ꝛ ē ar. q nō. ō. le. ij. l. impa
tor. ſ. si certū. C. ō fidis pū. l. q̄dq̄. In ꝫuum
ō. de usufruc. l. cū usufruct. ꝛ. l. si foute. ſ. Labeo. si
serui. uēdi. dcīmiatū fuit q nō posset p dicta
iura. ꝛ vī ꝫ casū. x. colla. d uassa. q ꝫ ꝑsū. lotha.
c. j. sed dcīm. c. logt q̄si feudū fuit ꝓcessuz simplr
sec si cā certi seruitij: ut plene nō. x. colla. ō cap.
q. cur. uen. c. fi. Ista sūt vba dī. hoc idē vī tenē
Ja. ō arc. ō. ti. j. l. ptor. ſ. hoc edictū. Tu dic lati
us. aut aliqs ꝓuenīt ex suo ꝫcu: ꝛ nō liberat ce
dēdo rei: ut. l. q̄dq̄ ō sun. pūmo. C. ō act. ꝛ ob
li. l. fiē. Aut ex suo delicto: ꝛ idē ut h. Aut ꝓuēi
tur ex actiōne realī: ꝛ liberat cedēdo rei: ut. l. etsi
forte. ſ. etiā si serui. uē. Aut officio iudicē. ꝛ idē:
l. ptor. ſ. hoc edictū. ō. ti. j. q: est cadē ratō: cū ne
cubi ꝓsupponat obligatio. Aut aliq̄ actiōe psō
nali ex uirtute ꝫcus vel q̄si ꝫcus pambuli: ubi
hoc exp̄sse nō. p̄mit: ſz uēit occasiōe rei: tūc aut
illud oī occasiōe rei ꝓuenies erat ab initio cer
tū: aut incertū: ut. ō. dōn est p dī. Dico etiaz q
ubi onus ab initio ēst certū: li cedendo rei plus
faceret saī est: ut h. fac. ō. ō tribu. l. illud in pn.
Ex hoc dico q cū collecta ponaī psone. p reb
ꝛ sit incertū ab initio q̄ onus exoꝛdinariū: q̄ ce
dendo fūdo qs fi tenet ad collectaī: sec ēet in cē
sib ſeu tributū certū ꝛ ordinariū. ſz uīq̄ ad q̄ tē
pus liberat qs cedēdo rei. tex. vī hic uelle añ litē
ꝛtest. Tu dic etiā pōt iniam donec ꝓueniatur u
dicari. l. item uēunt. ſ. cuz ꝑdixim o ꝑcu. bere.
ꝛ. l. miles. ſ. x. ō reiud. tū hoc cāū cuz agī t. p dā
no futuro: omne incōmodū q̄ actor esset passu
rus ꝓpter iubīugia rei tenet reus emēdare nec
cedēdo rei liberat: ut. l. si iuuta. ſ. elegāt. ō. n. j.

Nconcedēdo. Ista lex
cuz duabus ſequētib vsq; ad. ſ. si flumē. h. d.
In fuiture irreuocabilr restituēda regritur: ꝑsen
sus olim q bñs ius ī re uel in futute: uel habet
sperāt ex cā de ꝑito. h. d. Op. ō. l. lucio. j. ō
aq̄ quoti. ꝛ est. Glo. soluit ꝛ bñ: q: h tex. dic q
ius alter minuī. secus si pōt procedere sine minu
itōe iur: s altui. ꝛ Bonomie iuit hec qō ō facto
q: fratrib ꝑdicatoz habent fuit a cōi ꝓcessa quedaz
aq̄ ad coquendū sabā in q̄drageluma. frēs mio
res illud idez impetrauerūt postea: ꝛ fuit iudica
tū q cum aq̄ vtriq; sufficiat uel sufficē possit: fa
cōcessio ualeat. Idē dico i quolibet mne ꝛ futu
re p q̄ nō impediat usus eius iuī qō qs habz
in fūdo. ō. ō usufruc. l. ſz et sigd. ſ. si. cū. l. se. q̄ ē
nōbilis ad ista.

Ndiē adiectio. Ibi ex
grenda
est: subaudi vt in omnē euentū pduret
cessio. Op. ō. l. uj. ſ iz marcellus. ō. de i diez
adiec. ꝛ. l. siqs hac. ō. ō reiuē. Sol. ut i glo.
Opp. de. l. uj. ſ. qō ait. j. quo. lega. vide glo. q̄ i
cipit. nō sufficē ꝛc. ibi uolui eo tpe quo uelle nō
potuī. Dī. idē. C. ō pact. l. fi. ſ. pe. ubi agebat ō
dispēsatōe bonoz facta post mortē. ſz añ mortē
ſz q̄ncūq; penitere: ut. l. si mihi ꝛ tibi. ſ. i legaī ō

le.ſ.7.d.l.diui.§.ſz ō iure codicilloꝝ.Dī. Item ibi ſi iudex.ſz ibi erat in fauoꝛe minoꝛ reſtitutiō ꝓcessa.7 tō licitū eſt ei renūciare ut ibi pz.Dī. Quo uideſ nōbil: b q' oz regri ille ad quez re uersa ē res. Quero:ago ꝛ quendā q hz ſub ſtitutū:an ſubſtitut' ſit citandus.7 certe oz regri ut b in ſi.l.Tu bēs casuz ꝛium i.l.j.§.pe.ō.de uē.inſpi.7 illa ē nōbilis.l.ad hoc.Ad iſtā q' in actu q uolūtate celebraſ:ut uēditio ſine conſenſu eius ad quē res oz deuēire nō ualet irreuocabi lit:ſecus in iudiciali actu:ut.l.filiuſſa.§.diui. in ꝓhio ꝛ.ō.de le.j.7.l.nihil.§.oibus co.ti.7 facē.l. peto.§.ꝓcdū ō.de le.ij.Tota die ꝓtingit:uēdo tibi rem pacto appoſito q' cā teneaꝛis reuēdere ꝓ eodē ꝓcio mihi infra certū terminū:interim tu obligas rem:poſtea reuēdis mihi:an ad me transferꝛ illa res ſine onere obligatōis ſiue cum onēꝛe.et bec.l.facē q' nō trāſeat cū onere:q' oburt regri ꝓſenſus uēditoꝛis.Sz ꝓ declaratōe b'.l. 7 etiaz qōnis debes diſtinguere. aut res reuertit ad uenditoꝛē uel aliuz auctoꝛē de necētate:7 tūc reſcindit oīe ius q' habuit uel pignoꝛis conſtituti ab emptoꝛe ut h.t.d.l.ūi.§.idē marcellus ō i di em adiec.Aut reuertit ō uolūtate ul' ō facto debitoꝛis ſeu emptoꝛis ad hoc directe ordinato:7 ius ꝓſtitutū nō reſcindit: ut.l.ūi.i fi.q.mo.pig. uel hypo.ſol.7 ō edi.edic.l.bouē.§.pign'.7 qō nō.ꝓ glo.in.d.§.idē marcellus.Aut facto debi toꝛis uel emptoꝛis nō directe ad hoc ordiato:7 tūc ſoluit oīe ius q' debitoꝛē ſeu emptoꝛē cōſti tuti:ut.l.lex uectigali de pigno.ibi eni ſz nō ſol uat nō tñ fuit uolūtaſ directi.q' ad auctoꝛē redi ret.7 ꝓ hoc apparet idē cē in pacto.l.cōmiſſoꝛia qō b.ꝓ.d.l.lex uectigali.Sz qd ſi ideo q' uendi toꝛ dicē ſe deceptū ultra dimidiā iuſti ꝓcij:7 ſic rē rehabuit:certe hoc fuit ō uolūtate emptoꝛis ad hoc ordiata:q' uoluit reddē: nō ꝓceiū ſuppleꝛ qō eſt in ſuo arbitrio:ut.l.ij.C.ō reſcin.uē.7 lex nō transfert ipō iure ſine eius ſco 7 traditōe. ſic ī.d.l.lex uectigali.7 in pacto.l.ꝓmiſſoꝛia.Ex b' apparet deciſio oiuz.q.q' circa hoc ꝓt occurrē. Dōne q' emptoꝛ ꝓceſſit fuitue:7 res remanet penes eū:an ualeat.Et ista.l.uelle vi.q' non ua leat:cū ꝓceſſio nō tenuit.Sz ſ' eſt in ꝓiudicium illius cui res remanet ꝓcessa:ut.l.ꝓ ſundū.§.de ſer.rusba.ꝓdi. Quero:cuidā nobili ē ꝓceſſuz ius colligendi pedagia:utz hoc poſſit uēdere ſi ne cōſenſu ꝓcedēt.7 vi q' nō:ut hic i ſi. nō dico modo.Bar.

J autem plures. Ho

oēs tangit ab oibus oz approbari. Opp.ī.ō re.iu.l.aliud.§.referī.7.l. q' maioꝛ.ī. ad municip.So.ut nō.ꝓ Dī.in.c.q' oēs ex ō re.iurī.li.vj.7 ō ꝓsti.c.cū acceſſiſſent ꝓ glo.7 Jn no.7 ego dicā.ī.ad municip.l.qō maioꝛ. Item dī b q' ſuffiē uoluntatē ſeq. Cōtra:iuo vī q' de beat ꝓcedere:ut.ō.de aegrē.bere.l.ſiqs mihi bo na.§.iuſſuz.7 inſti.ō auct.iu.§.tutoꝛ.So.q̄ꝛ regritur iuſſus:7 oz ꝓcedere:ut.ō.§.iuſſū. ſicut mādatū:ut.l.ſi vo nō remunerādi.§. ſi poſt cre ditaz.ō.mādati.Q̄ꝛ requirit auctoꝛitas:7 il la oz adhiberi ī ipſo actu incōtinēti añ uel poſt ut.ō.§.tutoꝛ cū ſi.Q̄ꝛ regrit ꝓſenſus ſiue uo lūtas:7 unc poteſt ꝓcedere uel ſeq ut b.7.C.ad ad maced.l.ſi.7.ī.ō ſo.l.ratū.Q̄ꝛ requiritur licētia:7 nuc oz ꝓcedere:ut ex ō regu.c.ſz.C.de ſac.ſn.ecc.l.j.7 de epiſ.7 cle.aut.licētia. Q̄ꝛ regrit ꝓſilium:7 oz ꝓcedere:ut.ō.ō admi.tuto. l.tutū 7 meuū in ꝓn. 7 qō ibi dixi.facē qō nō.ō re.ecc.nō alie.in.vj. Opp.ō.l. qō ab initio ō re.iu.Sol.ut nō.ō.ō ſer.ruſ.ꝓdu.l.ꝓ fundū. 7 ꝓ Dī.ex ō re.iurī.c.nō firmaſ.li.vj.

Ultra iter. Uſq; ad.v.ſed

pontez legit tri bus mōis. Prio:nō licet dño ꝓhetaꝛ tis pontē facere ſeu arcū cā ducēdi aquā ſup it alienū iuito illo cui debeī: ſic etiam nō pōt facē arcum ille cui debeī fuitus aque ducī ſup iter a lienū.b.d.Et hunc caſū pōit gl.q̄ incipit a dño ꝓhetaꝛ.cē.7 ibi adde:vel uſuſ ab eo.b nō ē alia lec.ſed ē caſus v.nam ꝛs. Jtez ibi:cui debeī fui tus itinerī.dic imo ſeruīt aq̄ ductuſ. Secūda lec.ē.nō licet dño ꝓhetaꝛ facere arcū cā cūdi ſu p iter alienū ꝓſtitutū cā ducendi aquā.hoc ē ſu ꝓra aque ducū alienū.ſz nec is cui iter vel actuſ debeī poteat hoc facē.7 hāc lect.ponit glo.q̄ in cipit:hoc ē illa.ibi:alij exponūt cē. Tertia lect. eſt Ja.ō are.7 ponit ſic. Jlle q hz ius ducēdi a quā non pōt facere arcuz cā ducēdi ſup iter alie nuz:nec is q fuitutem hz itinerī uel actī pōt facē arcum ſupra alienū aq̄ ducuz.7 ſic ſubaudit ad ter.ibi iure facit.ſ.arcū ſupra ductū aq̄ alienuz: 7 ſic pōt casuz ꝓuerſū ad puma. Ja.ō are. Ue nio ad v.ſz pontē.dañ eſt.ō.q' non licet facē ar cū.ſ.ō lapidib' ſupra iter uel aq̄ ductuz alienuz. ſco an liceat facere pōtem ō lignis.dic q' ſic.Et pōt eē rō:q' ſic nō impediſ purgatio ruiī:q' de facili pōt tolli:nō ſic arcus lapidē. Et aduerte hunc v.nō refero niſi ad.ꝓmū:q' ſz facē pō tē ō lignī.cā ducēdi aquā ſup aq̄ ductū alienī: ſz ñ oz facē pontē ō ligno cā ducēdi aq̄ ſ' it ali enuz:q' aq̄ cadet i iter 7 iter incōmodaret: ut.l. pe.j.e. Ex b' ꝓ q.ꝓpe oī pons ō lignis.ſz are lapideus nō.ꝓpie dicī pons:ut ꝓ pz.ſed uſus cōis loquēdi aſſ' ſe hz:cui eſt ſtandū. Uenio ad v.at ſi ſpecial.7 dic ad euidēciam qd eſt ſpeī 7 pone caſū ut in glo. Oppo.ī.ō riuis.l.j.§. ſpeī.So.aſſ' accipit b q̄ ibi. Opp.q' nec ēt caniculū facere liceat:ut.ī.ō riuis.l.j.§.ſi.Sol. ut in glo.7 plenius in ꝓio.

Caſſius. Hac actōe pōt vnus ex pl'b'

agere cū vno uel cū ſingul' ſe patim.uel ſinguli cum ſinglis:7 ecōuerſo.7 vn' ſolutōe alioꝝ actio pimit:ſz ſoluēti ꝛ ceteroſ ſuc curraī.b.d.Et in.v.non uiq; ibi:q' opus fecit ſubaudi:ſz etiā cū eo q non fecit ad patientiaz: 7 ſic ſi actuz fuerit ad patientiā:nihilomin' agei ꝛ eum q fecit ad dānū inferēdo qō ui aut clā.7 b legī ibi:nec min' eū quoq; ſubaudi:uictū inter

dicto qđ ui aut claz. Op. ꝺ ꝺ̄ꝰ q ſi vn⁹ egerit cetero⁹ actio pimit. Cōtra. ff. e. l. ſi tert⁹. §. ij. ꝛ. ſ ea. l. §. officiū. ubi actio data ad ptez ℨ ius alio rū nō pimit. Pro huiuſmodi ℨuj ſolone ſca ē glo. mag. ꝺ poſita q̄ ſoluit ſubtilr ꝛ bñ. Jd autē qđ ꝺ̄ dānuz uēire indie officio mercenario pro baſ. ff. e. l. j. in p̄n. ubi apparet q hec actio o:igi nalr ꝺaſ q opus aduertaſ. ꝺ dāno nō fit mētio ꝛ ꝺ qñ vn⁹ agit uel ꝓuēit: alij ꝺo geſcūt: ſz penes caſū ꝺ⁹. l. q agerēt ſingli cū ſingul' eodē tpe: ꝛ liſ ptestata ē: ꝛ vn⁹ eiuus puenit ad ſnīaz an cetero rū actio p:maſ: et credo q nō: ut. l. utiq. ut ibi nō. ꝺ reiué. Viten⁹ opp. q petaſ actōe negl. geſſi. quia potuit pro pte expediri: ut. ff. ꝺ negl. geſſi. ſi cōes edes. Sol. ut in glo. Quero qd eſt ecōuerſo. et q̄ro qd ex pte cor q geſſerūt ſeu egerūt: an hac actōe repetēt expēſas: ꝛ ꝺic ut in glo. Quero utz plures poſſūt agere an oēs ℨ vnuz eodē libello. ꝛ teneo q ſic: q: ille actōes ꝺſcendūt ex eodē facto: ut. l. ſi accuſato⁹ ꝺ̄. C. ꝺ accu. ꝛ. l. ij. C. ſi reus ul' accu. mor. fur. ꝛ ꝺixi ple ne in. l. ij. j. ꝺ duo. re. ꝛ q eodem libello poſſent ꝓbaſ. j. e. l. §. officiū. v. q ſi is ſūdus. ꝛ idē tenet Li. in. l. eo q. C. ſi cer. pe. faē qđ nō. Azo i ſum ma ꝺ ordi. iudi

Apud ferocem. Ille ſocⁱ̄ q nō ſe cit opus ꝓuenit ad patientiā tñ: nō ad impenſā. h. ꝺ. Gl. ſignat arg. ℨnia: ꝛ nō ſoluit. ꝛ incipit qđ ꝺ iudicat. ibi: pro iuſta poſſeſſōe. ꝛ adde ff ibi nō ꝺ̄ qđ ꝺ iō teneat: qz act. ꝺ. ff. ꝛ lic nō eſt ℨ. Item ibi. l. ancillaz. §. ſi. ꝺic ut ibi. Item ibi. ff. ꝺ noxa. l. ſi ſeruul. ff ibi plēs obligāt equalr ex facto fui cōis: ꝛ ad indi duū q̄ ad ſolonez: ut dicēt. j. pri. §. Itez i ſi. glo. So. aliter. imo nō ꝓuēit. ꝓpterea q: actōez hēbat: ff repellit a cautōe poſtulāda: q: ꝺ ℨ actō nem ordinariā.

Officiū. Unus ex plibus ꝺñis ſiue a gat ſiue ꝓuēiaſ hac actōe. p q te tñ ſua ꝺdēnatur: ſiue ei ꝺdēnato ſiat. h. ꝺ.

Nō q iſta actio egpaſ cautōi ꝺāni illecti. Op. ff. gl. ff. e. l. §. caſſi⁹ q ſi ſolidū fiat reſtō opū. So. reſtō opis ibi fit ſolidū. exēplatio vo ſi ad eā pue nerit ſit. p pte: ut ꝺ̄. Sz op. de eo qđ ꝺicē iurīſcō ſulⁱ ꝺ. l. ſi fuus cōis. ff. ꝺ noxa. ꝛ. l. ſi cū vno. ff. ſi ex noxa. cā aga. Glo. nō ſoluit: nec doct. Dic magna ꝺſia ē inē iſtā actōnem ꝛ actōez noxales ut. l. miciſ. §. r. j. ꝺ reiudi. mō ſi eēt indiuiduuz in noxali quo ad ſolonez: ita q: pē ſolone qs li beraret: poſſit vn⁹ ptem eximatōis dāni ſoluere ꝛ aliuſ ptem fui: ꝛ ſic deuēiāt ad incōueniēs: vt. l. in execūtōe. §. p pte. j. ꝺ v. obli. ff ꝺ eſt diuiduū q: nō deuēiāt ad illꝺ incōueniēs: q: ſi ad q̄ttā tē agit: glubz ad itercē tenet. ſi ad ſcm: glubz tene tur i ſolidū. Sz quero: q̄ eſt rō ꝺ̄ie inē actiōem noxalē ꝛ actōez dāni illecti. ꝺic egparāt in. l. pto §. hoc edictū. ff. ꝺ ꝺá. infec. Sz q̄re. p pte poteſt agi ꝛ ꝓuāri i actōe dāni infecti: ꝛ i noxali ſi. tex. uel gl. ñ ſoluit ꝺ ul' alibi. Dic ergo q: i noxali il lud petit iure actōis. ſ. dānuz. iō pōt ſolui. p pte ne deueniaſ ad incōueiens: ut. ff. ꝺixi. ff ℨ cautō ne dāni nil ē in obligatiōe: ff officio iudiē petit cautio. ꝛ iō ſi ptem domⁱ ff ꝛ ptez eximatōnis nō miz: q: ab initio nil erat i obligatōe. Ue nio ad v. q ſi is ſūdus. ibi uel ſinglos. ꝛ p illum ter. ꝺico q oēs ſil' eodez libello agē pñt: ut ꝺixi ff. p. pri. §. ꝛ. p ꝺo: q: qñ ꝺictio vel pōit inē pla: po nit alienatie. ff qñ vni tñ appōit: pōit implicatie ſicuti etiā uel ſalti: ut. l. pinde. §. ſi fuus. j. ꝺe ſti. ſer. ubi ꝺic glo. uel. p etiā. ꝛ nō eſt plus glo. ſiſe uel. p ſalti: ut. l. ſi ſtipulaſ. §. ꝺiberi. j. ꝺe fide iul. ſiſe in. l. liber hō. §. r. j. ꝺ uer. obl. ꝛ. C. ꝺ uē. re. ſiſca. l. j. li. x. ꝛ ſic ꝺ etiā implicat: q: apponit vni tñ: q nō ſolū ſinglī: ff etiā oēs agē pñt.

Trebatius. Non cogit qs paſe ad demoliendum: qđ ꝓ ex dictōe oīno: ut. l. ſi cū exceptōe. §. qtēn⁹. ff. quod me. cā. ꝛ nō. in. l. viaⁿ. ff. c.

Optor. Hec actō ē in rez ſcri pta. iō daſ ℨ ſingula rem ſucceſſorē: nō ſilatuz. h. ꝺ. Quero ergo in quo nocet uel itereſt mea. ꝛ ꝺic vt gl. ꝺic. Cō tra: ꝛ vi q ſilatus ēptor pōt ꝓueniri: qz ñ pōt al legare turpitudinē ſuā: ut. l. trāſac. ff. l. ſi credito rib⁹. C. ꝺ f. pi. da. ma. So. fateō ℨuū q ipe actō pōt agē ℨ ipm uenditorē ac ſi facta eēt. uēdit. o. tñ etiā ipſū emptorē poſſet ꝓuēire ſi ſilatus fuit. Et ſic nō q tota ꝺie ſiunt iſte ſilate uēditōes. in telligē ſilatus qñ nullus alius ſcⁱ in vitate age baſ. alis ſi in vitate fiebat donatio uel trāſactio: ꝛ ſing: baſ alius ℨctus ualēt. put agebaſ: vt nō. in. l. nuda ꝺ ℨben. emp. faē. C. ſi cer. pe. l. ſi ex p̄ cio. ff. l. ſi. p mutua. ꝛ ſic nō baꝺt locū iſta. l. ſic itelliz ſi ſtatuꝰ q loquūt de excepꝰ. ſilatoꝛiꝫ. ff ꝛ ꝺiuuz nō tranſ: craſ ex tali ℨctu ſilato: an trāſ ferāt poſſeſſio. ꝛ ſic: ſi boc agaſ. qz ad trāſlatio né poſſeſſiōis nō requrit cā: ut. l. j. ff. ſi ꝺ iure ꝺ ac gren. poſſ. ꝺicā in. e. tu. l. l. qđ meo in p̄n. ubi gl. ꝺe bⁿ tangit. alis ſi ꝺubio p̄ſumo traꝺitōez ſilatā ſic ℨctuz. faē. C. ſigs alti ucl ſibi. l. cū ꝓponas. ff vi q enā ſi vā fuit uēditio teneaſ uēditor. Uñ op. ꝺ. l. q̄ā in p̄n. ff. e. ubi ſuffic q tpe opis fa cti ſit ꝺñs. So. ſi res ē operi facti. ff ſi in alienū trāſiu tunc logtur ꝺ ff. l. q̄ā. §. iul. ff. e. qđ pz: qz ſit liē ꝓteſt.

Teius ait. Prio. p ꝺāno p terito infra annū pōt ꝓuēiri qđ vi aut clam. poſt annuz actōe in ſcm ex edicto ꝺ̄ alie. iudi. mu. cā faē. ꝺ. Glo. mag. format vnuz ℨuum. cui ℨuj tioꝛe l. nſra bēt tres lec. Op. ꝺ inuit q actio ꝺ dolo ꝓcurrit cum inē ꝺicto qđ ui aut clam. Cōtra. l. ij §. etſi alia. ff. ꝺ dolo. Jtē ꝺi q ꝺaſ poſt annū: ff actio de dolo finiſ anno: ut. l. vlt. C. ꝺ dolo. Hoc iuus ℨuj tioꝛe ſunt ꝺ tres lec. Et ꝑma lec. ē q hic loq̄ⁿ in dolo adhibito in faciēdo labi annū inē dicti. Secūda lec. ē q ꝺ loq̄tur ꝺ dolo adhibi to in faciēdo ope. Tertia lec. ē q in dolo adhi bito circa alienatōem iudiciꝫ. mu. cā faē. Scōm ad ℨuum rñdeo q ꝺ loq̄tur i dolo adhibito in

faciēdo labi annum. ꝛ si circa diuersa ꝓpetūt de dolo ꝛ iterdicto: ꝛ sic dicis nō daī de dolo post annū uerꝫ ē: ſz annꝰ nō trāſiuit: qz icipit ān⁹a die doli ꝓmiſſi i faciēdo labi annū: ꝛ ſic poſſet ēt in ſi. āni intēdicis: ſic poſt āū duraret. ꝛ ſic rūdeo ad ꝓmā ꝛ ad fam ſz gl. dicat ad ꝓmā. Dz op. qz ſm hꝰ daī reſtō ut. ō. ex q. ca. ma. l. ait ꝓto. §. ſi. ꝛ ſic nō ō dolo: ut. l. ij. §. utē papi. ō dolo. Ob hꝰ uſta gl. reꝓhendit h. ſ. ſuſtinebo ſtati dicā. ſcīe h fuit negligēs i agēdo ꝛc. qđ ſic itelligo. pōe q dolus fuit ꝓmiſſus circa ſi. āni intēdi qz labereī ultra menſ. certe reſtō dz peti ultra menſē: ut. l. nō eni. ō. ex q. cau. ma. ꝛ plene nō. i. §. ſed q ſimpliꝛ ỹñ iſte fuit negligēs. ſ. menſē: ꝛ ſic ceſſat reſtō merito daī ō dolo. hꝰ uult dicē gl. ſz nō vi bñ dicñ qz ſibi ñ dz iputari: ut. d. l. §. ſi alia ō dolo. ſz id uerꝫ ō actōe q̄ oriī tpe doli ꝓmiſſi: ut ibi nō. ꝛ ſic pōt ſuſtinēri iſta lec. Itē gl. ſ. ibi uel dic q̄ de dolo roge. pbat iſta lec. poſtea ſuſtiet q aliū mo dū. ſ. q̄ deī de dolo. Idē in itegꝛ reſtō. ꝓpt do lū ꝓmiſſū ut annꝰ labaī. ꝛ utrūq; ē bñ dicñ ſuis caſib⁹. Scda lect. ē q̄ h loq̄t ō dolo abbibito i edificādo. ꝛ iſta ponit ibi: aliꝫ dicūt: vſq; ibi. vel dic. dī eni q̄ h nil potuit ꝛeo iputari q̄e. ſ. annū nō egerit actor. ſz ibi i. l. ait ꝓto. §. ſi. iic. ꝛ fm hꝰ illa nl facit ad. ꝓpoſitū. logē gl. h ſolū qñ dolus fuit adhibit⁹ in edificiādo. Et ſi dicꝰ q̄ datur poſt annū: dic q̄ hic a ꝓpoſitoꝝ⁹ fuit additū: cū hodie duret biēnio: ut. l. ſi. C ō dolo. ꝛ h vult dicē gl. circa iſtā lec. Sz ſ: qꝛ fm h actio ō dolo ꝙrrit origie cū intēdo qō ui aut dam. gē. ꝛc. ut d. §. ꝛ ſi alia. ꝛ. iterdicñ ē gñale: ut. l. j. §. ſi. ti. ij. ergo pōt ꝙrrē cū actōe ō dolo: ut. ō. ō dolo l. ū. ꝛ ibi nōt. ꝛ ſic ſuſtinet iſta fa lec. q̄ eſt q̄ h loquit ō dolo: ibi in actiōe i ſcīa ex ti. ō alie. iudi. mu. cā fac. ꝓpt dolū ꝓmiſſū i alienādo. nec ob. q̄ etiā daī illa. ſ. annū ut gl. dic. ꝛ iſta lec. pbaī ſ. e. l. poſt uēditionē in ſi. ꝛ iſtā tenet tū ꝑma lec. nōbilioꝝ ē: ꝛ gl ꝛz eā in. d. §. ſi alia.

De eo opere.

pꝰ lite ꝓtē. nouo iu di. io opꝰ eſt. ō boc dic plene: ut. l. nō pōt. ō. ō iu di. dic plene i. l. ſigꝭ miſſū. §. ſi. ō. ti. j. Deinde nō q̄ opꝰ qō ſit pꝰ lite ꝓteſt. tollit qñ id qō ſit aī ꝓteſtatōez ſine eo tolli ſi pōt. hoc facit ad. q. q̄ an tigē mota fuit qñ unꝰ ex ſocijs q hz domū cōem cōmittit delictū. ꝓpt qō dz deſtrui domꝰ? ꝛ hz p tē inferioꝛē delictū ꝓmittēs: an tota debz deſtrui. Dī. pōt hāc. q. ō. ō dā. infec. l. ſi finita. §. ex hꝰ. ꝛ qđā ponūt h: ꝛ qđā in. l. nō ampliuſ. ō. ō le. ſ. Li. i. l. ꝛ ſi ſeuerio. C. ō iſam. ꝛ aliꝫ ponūt in. l. ſi is cū quo. ō. cōī diui. Ego arguā. p ꝛ ẓ. ſoluā. ꝛ p q̄ debeat deſtrui vī caſus⁹ h. facit. l. plauti⁹ ꝛ. l. linea margarita ꝑ. ō. ad. l. falci. ꝛ. l. ſi peculiū. ij. rūſo. ō peculio le. ꝛ. l. j. §. ꝛ ſi mortꝫ. j. quo. le. vbi cuiuſlibet rei qs dz ꝓtẓ: ſz tali diuiſiōe coꝛ pe reat res. In ẓuaz facit. l. ſi cōez. ō. quēad. fin. a amit. ꝑ boc. l. cū q. §. ꝑ pte. ō. ō hil q. ut idign. ꝛ. l. ij. qñ ꝛ q. q̄r. ꝑs ō. ꝛ. l. nō amplꝰ. §. fi. ō. ō le. j. quia determinatōes diuersoꝝ ſūt diuerſe Tu dic qñqꝫ qđ ſit faciendū q̄rit aī ſniaz. qñqꝫ pſniaz aī executōez. qñqꝫ poſt executōez: ꝑ caſu qñ aī ſniam pone q̄ quis uadit ꝛ oñdit ſe bñe ꝓtē iſe roꝛe: ꝛ petit q̄ iudex nō ꝓuiacet domū deſtruē dā: ꝛ tūc iudex ſi uult pōt ꝓmutare penā deſtru ctōis i aliā penā. ꝛ iſta ō cā q̄ cēt icōmodū alīꝰ pt: ut. l. qđ ergo. §. pena grauioꝛ. ō. ō iſamibꝰ. ꝛ l. ſi poſſidoneū. C. ex q. cau. ūſa. irro. ꝛ ō iſta ē ō ēmiatio Li. ibi poſita ꝛ i boc caſu va. ſi tū iudex uoluerit ꝓuiciare: nō ꝓpt hoc tenebit ꝓti ad ali q̄d ut dicā. ſ. Scdo caſu qñ q̄rit poſt ſniaz ꝛ aī executōez q: fuit ꝓuiciatū domū deſtruendā: ꝛ tunc plz opi. q̄ fiſcus redimat ptez altīus: poſt ea deſtruat: ut. l. ſi poſtulauerit. ſ. ō adul. ꝛ. l. nō amplꝰ. §. ſi. ō le. j. ꝛ. l. ij. C. qñ ꝛ q. q̄r. ꝑs debe. ſz ſi fiſcus nō uult: q: domꝰ ē deſtructa tōlr: ꝛ tunc pōt ſocius ꝫ ſocii agere: q: ſuo ſco ē dānificat⁹: ut. l. ſi cū quo. ō. cōī diui. ꝛ. l. pe. in. ꝓn. ſo. ma. ꝛ. l. ſi merces. §. culpe. ō. locati. Si vo uult agē ꝫ iudicē q̄ fecit deſtrui. h eſt aduertendū. aut do mꝰ ꝑpus publicat: ꝛ publicata deſtruit: ꝛ tē vī q̄ iudex nō teneat: q̄ rōe ꝑ̄ pōt ſup toto diſponē ut. C. de uē. re. ſiſ. l. j. li. x. ſz illud. ꝓcederet ſi po nerem⁹ fiſcū uelle. ſz ſi fiſcus nō uult ut ſtatiz di cā. tenet g̃ actōe. ſ. ſcīī ex. l. agle. vt. ō. ad. l. agle. l. quēadmodū. §. magiſtrat⁹. ꝛ. l. q̄ iubet domū deſtrui dz itelligi ſū altīus iuria: ut. l. ij. §. meri to. ꝛ. §. ſigꝭ a ꝓncipe. ſ. ne qd in loco publico. ꝛ l. ipator in ꝓn. ſ. ō fideicōmiſ. li. ꝑ boc optie. C. ō bo. dā. l. j. ꝛ. j. ō penis. l. ipator. ꝛ. l. pugnātes Debet g̃ iudex facē deſtrui ꝓtem iſeioꝛē ẽptum pōt: ita q̄ ꝑs ſupioꝛ ſalua rēaneat. ꝛ idē ꝓtigerꝛ ſi cēnt domꝰ q̄ cēnt una ꝓtinuatōe ꝓtexte. ar. l. ſi finita. §. ex hoc edicto ō. ti. j. ꝓuicta. l. ſi cōez quē admo. fui. amit. nō ob. hec. l. j. rūſo: q: francilc⁹ accu. ꝛ Dī. dicūt q̄ h in vītate totū deſtrui dz ſz diuerſis iudicijs: nō deſtruī. ſed i caſu ꝓpoſito vna ꝑs dz deſtrui: alia nō. Alie. l. nō ob. q: i q̄ libet dz ꝓculā. ſ. ꝑ idiuiſo. ſz cū ad diuiſionez deueniī nō fit diuiſio ꝓpt quā coꝛ reſ pereat: vt d. l. ij. qñ ꝛ q. q̄. ꝑs de. ꝛ. d. l. nō amplꝰ ō. le. j.

Oſt uenditionē.

Dānū ꝓtigenſ poſt liſ ꝓteſt. etiaz fundo uēdito uenit in boc iudicio. Itē boc iudiciū ẓ eum q̄ dño eſt ꝓpoſit. h. d. Nō qō dixi in ſumario. Op. ad ꝓmū dcm ō. l. ſi ẽtius. §. ſigꝭ ꝑus. ō. e. Sol. h poſit ceptū iudiciū uēdidit: ibi aīs: ut i gl. Tu dic alr ut ibi dixi: q: hic uēdidit ꝛ nō tradidit: ꝛ ſic remāet dñs. ibi trāſtulit dñiuz: ꝛ hꝰ in ꝓma ꝑte hꝰ. l. ſed i fa oꝛ dicī q̄ uēdidit ꝛ tradidit. Et ad hāc faz oppo. ō. e. l. q̄ꝫ. i ꝓn. So. ibi deſipt eē dñs: ꝛ alius dñs nō eſt effect⁹. hic ſic Op. ō. l. q̄ꝫ. §. iul. ō. e. So. ibi alienauit pēdente iu dicio: h aīq; iudiciū eēt ceptū. Opp. ō. e. l. em ptoꝛ. Sol. itellige hanc ſm illam q̄ nō ſit imagi naria uēditio. Diſticōem colligo ex ꝑdict⁹ per te ipm. Ultio nō q̄ in hac actōe qs dz dicē q̄ nocetur fundo: nō ſibi. ſic. ſ. e. l. ꝑe. dixi. ō. e. l. ſi tertius. §. officiū. Item h in ſi. eſt tex. ꝑ ẽtia lec.

posita in.l. ateius.

J Prius nocturne.

Per usū fuitutꝫ vnius alia nō retinet hoc dic. Opp. ꝛ vi q̄ sit vna seruit⁹: ꝫ diuer se ꝛcessiones: ut. ē. ō usu. ꝛ habi. l. p fuuz. ℌ. usu lega. So. ibi vna fuit⁹ ꝓinebat i se aliā quo ad ꝓmoditatē. ꝫ secus. Opp. de. l. fi. ē. cōi ꝑdi. So. ibi plures ꝛcessionel tendebāt ad vnū. vic ad diuersa. Nūc intro glo. ꝛ op. ō. l. vna ē via ō ser. ru. ꝑd. ꝛ quēad. ser. amitt. l. ij. ꝛ. l. stillicidij in fi. Sol. ꝫ in fi. erant ples seruitutes. ibi una ut dic glo. Ultio Bl. iducit in arg. ad. q. de bes mbi omni anno. x. paria caponuz: soluisti p. xxx. annos q̄nq̄ tm: q̄rītur an huic actōi sit ꝑ scriptū: Et Bl. distinguit: aut erant ples obliga tōes: ꝛ nō retinet totū ius ut ꝫ. aut erat vna ob ligatō: tūc si ille q̄ q̄nq̄ paria recepit sciebat sibi debēi. x. ꝛ tūc ꝓpt receptionē ꝑ totā obligatoꝫ retinet. Si ignorabat: in q̄nq̄ retinet obligatio nē: ꝛ in q̄nq̄ amittit: ut. l. is q. ē. q. mo. usufruc. amit. ꝛ bñ. ꝫ glo. ē in. l. cū notissimu. ℌ. in bil. C. ō ꝑscrip. xxx. an. Ja. bu. dīspuauit silz. q. qui dā tenet daze oī anno. x. solidoꝫ rauiḡ antiquo rū: soluit p decē ānos. x. solidos monete noue: q̄ est minoꝛ ualoꝛi: q̄ro an ꝑme obligatōi sit ꝑ scriptū in totuz uel in ptem uel i nullo: Et ꝓ bꝰ solone ipse distinguit sic. q̄nq̄ vnū debet ꝛ soluit aliud respectu diuersoꝝ: ꝛ tūc nō retinet in alijs ius: ut ꝫ. ꝛ. l. si cōem. ē. quemad. fui. amit. q̄nq̄ vnū debet ꝛ soluit aliud respectu eius qō debe tur: ut usura respectu soꝝ: ꝛ tūc obligatōem reti net. l. cū notissimi. ℌ. in bis ō ꝑscrip. xxx. ann. ꝛ ita in qōne ꝓposita. x. sol. noue monete fūt quo ad ꝓmodū ꝓs decē sol. q̄ debebāt antiqtus. ſō distingue ut. ē. Sz qd si vn⁹q̄ debebat. x. annua decessit relict⁹ duob⁹ heredib⁹ ꝛ vn⁹ tm̄ soluit: ꝛ al ter cessauit tpe ꝓstituo. uel cōuerso creditoꝛ de cessit relict⁹ duob⁹ heredib⁹: ꝛ vni tm̄ est solutuz, certe bis casibus vn⁹ ꝑscribit seu ꝛ unuz ꝑscribit sic si ab ūtio cēnt due obligatōes: ut. l. nā sat. ℌ. j. ē. quēad. serui. amit. Bar.

Placuit. Locus

Lōtractus factus i dubio ꝺꝛ itelli fz ꝓsuetudinē. h. d. ꝛ te mēti ista lec. ꝛ tota die fūt instrumenta: ꝛ debēt pōi oia que ex ꝓsuetudine ueiunt. dixi i. l. ex ea pte ō v. ob. pbat. C. locati. l. excepto. ꝛ ō agri. ꝛ cēli. l. dñis ꝑdioꝝ. ꝛ. ē. ti. j. l. si finita i ꝑn. ō edic. edict. l. q̄ si nolit. ℌ. q̄ assidua. ꝛ. l. siqs reū. j. ō custo. rco. Que ē rō q̄ ꝓ lapide nō possū ducē. ꝛ dic ut glo. ꝛ uide ipaz que signat ar. Zua ꝛ nō soluit. ibi ceteroꝝ i fi. fz ibi erat expresse ꝓsuetudo ꝓhibita p. l. Dicit ꝫ q̄ debēt fuari ea q̄ sunt in ꝓsuetudie: q̄ro an sit uer simplr: et glo. vī intelli ligē b⁹ eē uer si nullū dānuz ibi sit. ꝛ vide ibi gl. sup vbo ea tē. glo. soluit: fz itelligit q̄ nullū del ultra modū ꝓsuetuz. secus si fm cōem modū cō suetū: ut. l. q̄ si nolit. ℌ. q̄ assidua ō edi. edic. faē j. ō custo. re. l. siqs reū. ē. ti. j. l. si finita in ꝓn cipio.

Aia publica. Locus

publicus me dius ūteuēiens nō i pedit seruitutē hauſtus imponi. h. d.

Sed si sacro loco. Locus

sacer medius impe seruitutem cōstitui. hoc dic.

Sed si fundus. Fūdus

medi⁹ cē neo nō impedit seruitutē ꝓstitui illo exneo pmittēte uti. h. d. Ex oibus ꝑdict⁹ hēs nō. aut int fundū dñantē ꝛ sēruientē est locus ꝓuarus: ꝛ tūc aut ē eius q̄ habz ꝑdiuz ꝑdominantē: ꝛ nō impedit seruit⁹ ꝓstituti ut i v. ꝫz. aut ē alt⁹ ꝓuati: ꝛ ipedit ꝓstitutō seruitut⁹ nisi ꝓsentiat: vt hoc. ℌ. Aut ē publicus locus medius: ꝛ tūc aut ad usuz seruitut⁹ nō regrit⁹ aliq̄ ꝓstitutio: ꝛ nō impedit tūc seruitus: ut ꝫ. ℌ. uia publica nisi fit flumē qō trāsiri ſ possit. aut regrit⁹ aliq̄ ꝓstitutio ut facere aque ductū: ꝛ tunc ipeditur nisi ꝓncipe pmittēte ut ꝫ. ē. j. l. pxi. i fi. Aut ē in medio locus nullus ut sacer: ꝛ tūc ipe ditur: ut ꝫ. ℌ. sed si sacro loco.

Albeo ait. Op.

ō. l. sabinus v. sed i rem. ē. cōi diui. So. illa. l. distinguit tres casus. q̄nq̄ ꝓsentio expresse: ꝛ tunc i totū mihi ꝑiudico: ut est in Jtio ꝛ rīsio. Q̄nq̄ taceo ꝛ uideo: ꝛ sic ta cite ꝓsentio: ꝛ tūc nō possuz agere ut destruat: ſz ago ad intēsse: ut ꝫ in. l. labeo. ꝛ. ē. ti. j. l. q̄ bōa. ꝛ. ℌ. siqs in ꝛ. Q̄nq̄ nō ꝓsentio nec tacite nec ex plesse: uel ignoro uel sciens erro: ꝛ tūc i nullo mi bi ꝑiudico: ut ꝫ. ꝛ in. l. sed etsi habita. Et ista ꝓ banē p. l. sabin⁹. ē. cōi diui. ꝛ in casu bꝰ. l. ubi di xi agi ad intēsse: nō intelligas hac actiōe cū illō uenīat officio iudic: ut nō. ē. c. l. supra ti. ℌ. j. ſz actōe in scm: ut. ē. ō ser. vr. pred. l. fistule. Ul tio ex glo. nō illud q̄ō dic: scia inducit patienti az tē. q̄ō plene examiaui. ē. so. ma. l. que doē. Item in. l. ſz si habita eqpatur erro: facti ꝛ iurī. naz i eo q̄ dic impitia: itellige. s. iuris Alt ista oppo. ō. l. iij. ō supel. lega. glo. nō sol. dic q̄ ibi logtur ō erroꝛe cōi qui facit ius. ꝫ de erroꝛe sin gulari. Item opp. ō. l. nō fatetur ō ꝓfess. sed dic ut ibi notaī.

J usufructuarius.

Hec actio nō daī fructuario nec i fru ctuariū directa: sed utilis sic. h. d.

Jcinus. Si

arādo aliqs opus faciat ex quo aq̄ pos sent nocē vicino: si alr fūdus coli nō potit hac actōe nō tenet. h. d. Nō ꝓ formatōe libelli di xi. ē. c. l. si tiuus. ℌ. officium. Jtez nō q̄ com pellitur ꝓcalē: dic ut in glo

Lacus. Tene

faz lec. ꝛ hoc ē uer: i lacu ꝓuato: sec⁹ i publico: vt. l. laca. ſ. ō acq. re. do. ꝛ hoc uidi ō facto i vallib⁹ rauēne q̄ cū excreuissēt ꝛ alienū ꝑdiū occupauerūt: dixi illi⁹ cē valles cui⁹ erāt: ꝛ ꝑdiū illi⁹ cui⁹ erāt valles.

S cuius. Nō

bonū casū si no ceret vic ꝑ quā it ad

funduz: nocēt fūdo. facē ad mlta: ꝑcipue certū est q̄ ciuitas q̄ hz ꝓmas z fas cās appellatōis pōt facē statutū ne liceat appellare: ut. ff. ō. ō oꝛigie iu ri. l. ij. §. ex actī. Si vo hz solū cās ꝓmas: ſz in ꝓ ma z fa appellatio deuoluit ad supiozē nō pōt facē statutū ne liceat appellari: q̄ disponēt circa id qđ nō ēt iurisdōis siue qđ ñ pōt: ut. l. ſi. C. ō iurī. om. iu. z ibi nō. cꝛ ō ma. z ob. c. ij. z ibi nō. z ē tex. ō iureiurī. c. uēientes. ſz pōe q̄ ciuitas hz cās ꝓncipalē z ꝓmā cām appellatōis. ſecūdario eā appellatōis deuoluit ad supiozē: ut fūt ciuita tes marchie anchonitane: tūc idē: q̄ nō pōt sta tuere ne appellet: q̄ appellatio ē uia p quā pue nit ad haz. ergo tē. z ꝟ facē ō iti. actuꝝ ꝓua. l. ue teres.

Solere. Cōsuetudo dat iurisdōez ꝓtētio ſaz: z tūc erpōe qb⁹. f. iudicib⁹. et sic ē ca⁹ q̄ ꝓsuetudo dat iurisdōez ꝓtēriosā: z cō cordat ō diuer. offi. l. uiros fm Bi. De hac. q. nō disputo. h. Li. C. ō emā. lib. l. j. Bui. ō cu. l. l iperū ō iurīs. om. iudi.

De publicanis z uectigl ꝛ̄ica.

Dictū ē. ē. ō dā. insc. p qđ puidet ad dāna futu ra. uecꝝ q̄ fiūt dānā z extoꝛsiōes p publicāos. iō ꝟ pōt ō publicanis. certa dic ut ī glo. Bar.

Reto. Ibi familia. publica no mādante vl̄ ꝛatuz būe. ibi sublatoꝛ sine mādato. ibi iudiciū dabo: subaudi ī duplū sic. ē. z ꝟ colligi tur ex decō ītē. ē. posita. fm Ja. ō bel. pbaī ī ꝓ cessu. l. Nō q̄ dictio itez ē repetitia. bēt in. l. i re petēdis ō le. ij. z dic ut ibi q̄ dcō itez ꝓferī ab domie. ſz q̄ ꝓferī a lege. Ja. ō bel. disputaut z posuit ī aut. ut cū ō appel. cog. ī ꝑn. z dic finalr aut ē eadez rō z utilitas: z itelligit repetitio: als dcō ītē induc ꝛtinuatōez. Tu dic q̄ꝫ ꝑ dcōez ītē adijcaī ꝓcedēt⁹ noua oꝛō in se ꝓfecta oī ꝓte cōe: z tūc nō inducit repetitōez ſz ꝛtinuatōz: ut ff. ō iur. l. ītē apō labeonē ī ꝑn. z ad turpi. l. fi. z ad municipales. l. fina. §. item rescripserūt cum §. fe. z ō admi. rez ad ciui. ptu. l. fi. q̄ꝫ ꝑ dcōez ītē adijcaī oō nō ꝓfecta: ſz ē defectiua ex pte ap positi uel ex pte ꝟbi: z tūc illud ī quo oꝛō deficit supplet ex ꝓcedēnb⁹: z in b⁹ inducit repetitō ut h. nā dicī iudiciū dabo: nō dicī in quo vl̄ ad qd. et sic deficī ex pte appositi. vñ itelligit in duplum z supplet ex ꝓcedēnb⁹ sic ſ. ad. l. iul. ō ut. pub. l. iij §. j. z ad. l. come. ō fid. l. eos. §. alio. ad. l. coꝛ. de fal. l. j. §. j. cū mlt⁹ silibus. Bar.

Hic titulus. Supza pōt ꝟba editi b incipit exponē. Op. q̄ publican⁹ dicaī. i. publice peccās: ut ī cuāgel. Sol. duob⁹ mōis ut dī in gl. Quero: qd ualt dicē tex. siue uectigalis pēdeat vl̄ tributū ꝓfeꝛē. Glo. dat duas so. ꝓma bōa z ꝟa z nōbilis. siue ergo qđ colligat ꝓ fisco siue ꝓ se cū fisco: aliq̄ ꝓtet ꝓ mercede idē est. Sc̄da expō ē q̄ pōt vl̄ ꝓ ideſt. ſz b⁹ nō plz: q̄ illud siue ꝑ positū regrit aliud siue uel aliā diſiūctiuā: ut. l. q̄ si fuus. §. j. ō ī rē uer. qđ b nō eēt. Quero q̄ sit dīa iter uectigal z tributū: dic ut ī glo. z bñ z hoc si assu mit uectigal ut ſpēs. sec⁹ si ut gen⁹: vt. ſ. e. l. ipatō z ibi dicā. z nō. b ar. ex cōi usu loquēdi. dicā. ſ. e. l. quoq. §. q̄ maxiof. z id ē ānua ꝓstatō ē publi ca ꝓstatō: cēsus: z tributū ſz gl. qđ vz ē q̄ꝫ debeī fisco. ſz si debeī ꝓ uno eccle l'ciuati: tē ē dīa: q: il le qđz annuā pēsionē l'ē ꝓducto: l' emphiteota. z ſi nō soluit cadit a iur⁹ suo: ut eꝛ ō reli. domi. c. ꝓstituus. ibi tex. z gl. nōbil. Et ē ꝟc⁹ cēsualis q̄ꝫ ꝓcedit oē ius qđ hz ī re: ſz sibi debeat ꝑ ſtari certa pēsio. ſz q̄ꝫ sibi aliq̄d iur⁹ rescruat: tūc ē emphiteoſ. qđ ē nōnō. b⁹ nō⁹ in. d. c. ꝓstitut⁹ ꝑ Bernar. z Inn. z sic itelligo dīaz inē tributuz z salariū. z alia q̄ ponūt. ō. ō usuſr. l. b actenus

Quero: an uectigalia pedagia z silia sint mūcra ralia l'ꝓsonalia: dic q̄ ſt ꝓsoliatiñ ñ ꝛponūt ꝓse ꝑ reb⁹. z tō uctani z clerici nō teneī ad ea: ut. C. de uectig. l. ſi. z cꝛ ō cēſi. c. q̄ꝫ li. vj. z tō ꝑ ani z li soluet multo. ꝑ soma soluet domin⁹ some: ut ō. locati. l. cū plēs. §. pe. Sz qđ ſi ꝑ mulo nil dz solui fm legē uectigal: nec ꝓ̄o soma nisi pot teſt sup aīali. qđ q̄ soluet pedagiuz: puto dīs so me. q: ista ꝓncipalr uehīt. uadit enī aīal. ꝑ̄ se mā: nō soma. ꝑ̄ aīal. ar. ō. ō ſer. ru. ꝓd. l. q ſcī la ī ꝑn. z. §. dixerit aliq̄. ꝑmissa expōne lie ꝟba glo unā op. z soluit ut patz ī ista q̄ est clara usq̄ ad. §. vñ queuīt.

Unde q̄ritur. Expedita lr̄a exposi mat. q. auxiliū extraōdiariū coadiuuādi cā itro ductū nō tollī ꝑ oꝛdiariū. b. o. Op. ō. l. i. p uicīali. ō. ō op. no. nū. Bl. sol. q̄ ibi ꝟ ius cōe ē auxliū cꝛōdinariū: b fm ius cōe. z pōt itelligi qñ auxliū cꝛōdinariū uēit ad coadiuuādū oꝛ diariū: z sic disꝑoit eo casu quo ꝑ oꝛdinariū est disꝑositū. iō dicit fm ius cōe: z tunc nō tollī ut hic. secus qñ uenit ad supplendu: uel oꝛrigen dum: z sic disꝑonit eo casu quo a iure cōi est duī positū ꝟ ius cōe: ut. l. ius aūt. §. j. ō iusti. z iur⁹: z tūc nō ꝛcurrit cū oꝛdiario: ut ibi. Quero si ali qs egit tllo edicto: an ꝓssit agē alio ī eo qđ ꝓ̄ ē. Glo. dicē qđ sic. allegat gl. ꝓ̄es leges: z signat ar. ꝟia ad suā dīmiatōez z nō soluit. Et Bi. ꝑ cī⁹ solone pōt ꝟba mlta. iō ꝑ odaratōe uerboꝝ Bi. z gl. op. ꝟ id qđ dcīmiat glo. dc. l. si cū exce ptōc. §. eū q. ō. qđ me. cā. Sol. ſz Bi. dī illa ac tio nō erat penal' originalr: iō in totū tollī ꝑ rei ꝑsecutōz. iſti. ſi. q̄dr. p. a. ' e. dī. §. ſi. z ibi nō. z. j. ō act⁹. z ob. l. q seruū in fi. ff erat penal' originalr: ut .l. q ea mēte. j. ō fur. z. j. ui bonoꝝ rap. l. pe. Itē op. ad idē. ō. nau. cau. sta. l. idē ait. §. fi. Sol. dī cit Bi. nō ē facl' nisi rīdeat ut ibi nōt: q: ꝟ vtra q̄ actio ē de iure cōi: ibi alta ē ꝟ ius cōe. ſz certe z ꝟ ius cōe. put pōit ex delicto alīus publi canū teneri. ſz rīdeo q. q. ꝓponit q̄ñ ex delicto ꝓ̄o publicani: z sic ē bōa so. ꝓcedēs fm Bi. Et glo. ad ꝓdictā dcīmiatōez op. ō. l. pla. ī. de

ac. ⁊ obl. Duꝰ ꝓbat Di recedit a dñmatõe gl. ⁊ dicẽ vꝫ q; si ꝑ actũ fuit hoc iudicio: ñ potũt post ea agi furti vl̃ ui bo. rap. ꝑ ꝓdictã. l. plã. ⁊ ad hꝰ declaratõnẽ põit certas regłas nõbiles q̃s era minem. Pouma r̃gła ẽ q̃ est vnũ fcñ ⁊ vn᷑ titulus crimis: ⁊ ples agẽdi forme: ⁊ tũc vna electa tollit alia: ut. l. tẽ ait i fi. ff. nau. ca. sta. ⁊. j. ff ac. ⁊ obli. l. plura. idẽ in ℨctib᷑: ut. l. q̃ in hereditẽ. §. eligẽ. ff. ff tribu. Sille uidem᷑ in pl̃ib᷑ actõib᷑ q̃ ex eadẽ cã originẽ hñt: ł sint obligatiões diuerse: una electa tollit alia: ut in. l. si reul. j. ff fideiuss. ⁊ hoc si ℨ cundẽ: sec᷑ si ℨ diuersos. nã nõ tollitur electio: ut. ff. ff admis. tu. l. tutor. q reptoriũ. §. ex duob᷑. fm Di. ista regła ẽ uissima. ca᷑ est i. l. j. §. i tutela ⁊. §. fe. ff. ff tu. ⁊ ra. dis. uñ cũ ff in. l. nfa sit vnũ fcñ: vn᷑ titulus crimis. ł. furtũ uel uiolẽtia: et ł sint diuerse agẽdi forme: ⁊ una electa alia tolli tur: tñ. ff. l. idẽ ait i fi. quã di. allegat mihi facit: q; ibi sũt diuersi tituli obligatõis. ł. ff recepto ⁊ furtu. Tñ ex alia. l. colligit alia regła: ut pz ex ſolue ff. posita. Sz ℨ ꝓdictã regulã posita ꝑ di. facit. i ff ar. fur. celsꝰ. ł z di. ff rñdit q; ibi ẽ idẽ ti. crimis in gñe nõ delcẽdendo ad spẽs si dñ aduertatis fm di. ⁊ dñ. nã. l. aqlia punit dãnum datũ in gẽ nẽ. ł z ista actõne punit illa spẽs damni dati. ff. si furti arboꝛ sũt cese. Sodẽ mõ rñde inſtit. si q̃d. pau. fe. di. ff. si. Sz ℨ: q; codẽ mõ rapina ẽ gen᷑ ł z rapina publicani ẽ spẽs. ꝫ. ꝯdz sũt delicta notata qb᷑ a iure nomẽ ꝑponit: ut furtũ rapia ⁊ silia. ⁊ i istis ꝺ facili cognoscat vtꝝ vnũ ꝺlicitũ dif ferat ab alio spẽ: q; ita demũ differt si cadit i ali ud nomẽ delicti. ł z si ẽ idez nom adiectio q̃litaꝫ alic᷑ nõ facẽ. ff. diuersã spẽm: ut furtũ mãifestũ a nõ mãifesto. furtũ publicani vl̃ altius: sic homo alb᷑ ⁊ niger nõ differt spẽ: vt. ł. c. l. ff. §. quotiẽs. Quedã it᷑ ꝺlicta inolata: ut dãnuz datũ qꝺ. l. a gl. punit. illud ẽ nomẽ gñale ⁊ tot hz spẽs quot sũt mõi dãdi dãnuz. ar. ff. ꝺ pscrip. vẽ. l. nãlis. ⁊ iõ cũ ꝑ actõez arb. fur. ce. puniat tñ illa spẽs: merito differt ab actõe. l. aql. sic spẽs a gñe. ⁊ sic i hoc. §. put logẽ ꝺ dãno dato: dico q; si cẽt ac tũ. l. aql. posset agi hac actõe i eo q; excedit. Et tñ formãdo. q. restrixit ad notata crimia: ut fur tũ: rapina: ⁊c. Secũda regła ẽ q̃n est vnũ fcz ples ti. crias: ⁊ diuerse agẽdi forꝫ: tũc põt fa agi in eo qꝺ excedit: ut. l. j. ff. vi bo. rap. ⁊ ꝺ act. ⁊ ob li. l. cũ ex vno. ⁊ ꝑ hoc appet ītellect᷑. l. i gl. alle. fm di. Sz ℨ hoc opp. ꝺ. l. j. §. in tutela. ꝺ tu. ⁊ ra. dis. ubi nõ tollit vna ꝑ alią i alią. so. dicꝺ oꝝ uez q̃n diuersi ti. crimis se bñt ut gen᷑ ⁊ spẽs: ut furtũ qꝺ est gen᷑ ad rapinã ⁊ dãnuz datũ ad ac tõez ar. fur. ce. ut dixi. ł z si isti tituli bñt se ut ex cedẽtia ⁊ excessa: fecisti furtũ: teneri actõe ꝺ rõni bꝰ distrabẽdis: q; tutor: ⁊ teneri furti. ⁊ isto casu teneri q̃libet actõe ſolidũ: ⁊ una electa alia non tollit: ut. l. j. §. i tutela ⁊. §. fe. de tu. ⁊ ra. dis. ⁊ ista fuerũt vba Pe. recitata ꝑ Ll. i. l. q; cũq. C. ꝺ ser. fugi. i. vj. ℨtio. ꝑbat. j. ꝺ adul. l. si adultũ cũ ice stu. Tertia regła est q̃n sũt ſcã pla ⁊ agẽdi for me ⁊ ples n. crimis: ⁊ tẽ nõ est dubiũ q; vna ele cta alia ñ tollit: ut. l. nũq̃ plura ꝺ pu. delic. ⁊ ibi dicẽt. Prędca va in actõib᷑ ciuilib᷑ ⁊ nõ ad vin dictaz. ł z q̃n crimialr ⁊ ad uindictã: dic ut dicẽt. l. nunq̃ plura de pua delic. ⁊ ibi dixi. Venio ad sequentẽ glo. Et hac glo. colligit q; deliquẽ do qs nõ facẽ suam ꝓditionẽz meliorẽ. Op. de. l. decreto. ff. de su. pec. tu. Glo. nõ soluit. dic q; illud ẽ ꝑ quandã ꝓsequentiã: nõ directo: cuz sntia sit ex cã remota nõ pxia: vt ibi ꝑ di. ⁊ i. q̃ ob graz ex ꝺ re. tur. li. vj. Itẽ ex hac. l. colligit q; ꝑ actiones uia gñalem nõ tollit. Op. ꝺ. l. mari tus. ł. ꝺ. pcur. ⁊ ꝺ. l. si. ꝺ pac. ꝓuen. So. illud ge nerale ꝑt ītelli ꝑ an ſpãl. ꝓsitio. l. tollat gñale ꝑ uisiões legł. ⁊ certe nõ. sic logẽ ih qꝺ plene dixi ꝺ no. op. nũ. l. j. §. j. Secꝺo an ꝑ ſpãles. ꝓsitiones hoīs recedat a gñali. ꝓsitiõe. l. ⁊ sic loquũt. ll. ff ze. ⁊ isto casu dicẽ di. aut. ꝓsitio legł ẽ inducta ꝺ fi cio ſpãli ꝺ ius cõe: ⁊ tẽ ꝑ ſpãlem. ꝓsitionẽ rece dit a gñali. ꝓsitiõe: ut in ℨtijs. ar. l. cuſ milit. §. ij. ꝺ testa. mili. ⁊ in corpe de nõ alic. §. q; vo vñi mile. ł z q̃n. ꝓsitio legł est fm. l. ⁊ ius cõe: ⁊ tũc nõ vꝫ recessũ: ut plene nõt ꝑ Ll. i. l. ij. C. de iure em pbi. i. vj. q. ⁊ in. l. ꝺz. §. cũ qs. j. de pca. facẽ ad qõez. emi a te libꝝ: ⁊ dedi arras. tu nõ uis daze libꝝ ł z duplicatas arras. Ego uolo totũ intẽsse meũ an ꝑ ꝓsitionẽ arraꝝ uꝝ recessum a ꝓsitiõe legł. ꝺ. ff. ꝺicẽ q; nõ: q; fm. l. est ꝓsitio: ut. l. j. ff. al le. ꝺ act. empti. ⁊. l. tradicẽ. C. de ac. ⁊ obli. bꝰ di ct. di. ⁊ Ja. ꝺ are. ⁊ glo. mouet inſti. ꝺ emp. ⁊ vẽ di. §. j. in fi. C. ꝺ ſi. instru. ł. Sctus i ſi. ⁊ ibi Ll. et ista uꝝ uera q; totũ interẽ possũ petẽ: ut. l. sigs a socio. ff. ꝓ so. ⁊. l. prędia. ff. de act. emp.

Familie nomen.

Nomen fami lie ꝓnitur ad seruos et liberos q; in eodẽ mĩsterio habent hoc dicẽ. Queriť an scholarꝭ ꝺ delicto famuli sui. ⁊ ꝺñs ꝺ delicto familiar᷑ teneat: Di. dicẽ q; nõ regłr: ut l. quoꝫ, in ꝑn. ⁊. §. j. ff. ff. ff noxa. falsit in isto. §. sed vitas ẽ ista q; q̃n qs ꝓpõit familia rez ad officiũ: ⁊ ipe deligt circa officiũ sibi ꝓmis sũ: ⁊ tẽ teneť ut ff. ⁊. l. ij. i. fur. aduc. nau. et insti. ꝺ obli. q̃ ex q̃si delicto. §. fui. et. ff. nau. cau. sta. ꝑ totũ. ł z si deligt ex᷑ id ad qꝺ ꝓpõit: ñ teneť ut ff. et eodẽ mõ dico teneri rectores fraꝝ ꝺ ꝺlicto familie quã secũ ducũt: ut ad. l. iul. rpe. l. j. ⁊. l. p᷑ ꝺpositã. C. ꝺ assel. ł z liberať exhibẽdo cũ. Que rit di. an ꝑ statutũ possit fieri ut ꝺñs teneat ꝑ ꝺ licto familie: et nescio q̃re ñ: q; lex bꝰ facẽ. ff. ⁊ sta tutũ: ut. l. oẽs ppli. ff. ff. ff. iusti. et iu. Itez ꝑ pactũ: ut. l. siqs a reo. §. fi. et. l. grece. §. et gñalr. j. ff. ff iust. ff ꝑ statutũ. ar. l. nõ possibile. ff. ff pac. et qꝺ nõ. i. l. nec ex ꝑtorio. et. l. necꝫ pign᷑. j. ff. re. iu. et qꝺ nõ. C. ff ꝺere decu. sup ꝛ̃ca. li. x. vides ff q; q̃ agit ℨ officialẽ ꝺ delicto familie ꝺz ꝓbari ipm esse de familia: et eum ad tale officium ꝓpositum. Sed qualiter ꝓbabitur aliquez esse al terius famulũ. Rñdeo co ipso q; est associatus cũ aliis famul. ⁊ fuit ut alij famli. ł z de hꝰ nulla i tenuenerit scriptura. casus ẽ nõ. de. ꝓpo. sacro sci. l. si. i ꝑn. Sed q̃lit ꝓbabo ipz ẽ. ꝓpositũ ad

ꝫ offiñ cẽte eo ipso q̃ offiñ exerceꝫ dño scĩẽte: vñ quis cũ ꝓponere: ut. l. i. §. magr̃at⁹. ff. de exerc.

Qꝫ nouissime, q̃nſ a publicano ñ exhibeat ſine nore de dictõe teneť. h. d. Quĩo q. d ſi ſint liberi boues exhibiti: z dic q̃ ſuo iure teneť z dñs liberať. h. d. Ja. de are. z bñ eadem rõe. Op. ſ. c. l. ſ̃ z bi. §. ſi. ubi ñ teneť publica nⁿ ſi ſi exhibz. ſoluit gl. z bñ. qꝫ nõ. qꝫ ſcto ñ te neť. p delicto officialis mortui. Quero qd eſt ꝓprũ buⁿ edicti. dicit gl. q̃ dñs teneať ꝺ iudicio z de delicto familie. al' ſecꝰ. ſ̃ z bⁿ ñ plz: ut dixi. ff. pr. §. Quaꝛ dic ſpãle ẽ i bⁿ: qz exhibendo cũ li beraꝛ. ſecꝰ eẽt i eo q̃ gerit offiñ ꝑuatũ. et ꝓueñt ex ti. nauţ. caupo. ff. Ille exhibendo ñ liberaꝛ. ꝺ uult dicer iſte tex. ſ̃ ꝺ die ꝑ italiã ꝺ exꝑmit: ut in in ſtriis. q̃ celebranť iter recẽtes z coi i ut rector te neaꝛ. ꝑ ſe officialibꝫ z familia ſua. quo cãu diſti gue an dr̃ ſic ſimplicit q̃ teneaꝛ. ꝑ ſe officialibꝫ z familia ſua: z tũc cũ exhibẽdo liberaꝛ: ut ff. q. a iſta verba itelligo ſm nãm officij. ar. de uſu. l. ſi ſtipulaťⁿ. z ff. le. i. l. ſi legati fui. z de dãno iſec. l. q. dã. z loca. l. ſi uno. ſi vo ꝓmittť ſoluer oẽm cõ dẽnatõez fiẽdã de eo i oiꝫ officialibꝫ z fãlia. tẽ ſi libeľ dirigeť ꝫ ipm ꝑncipalẽ rectorẽ eẽt idem qꝺ ff. ſ̃ ſi dirigerꝫ ꝫ officiales: uel fãlia tũc eis ꝺdenať ipe teneť ſoluẽ. nec exhibẽdo libeaꝛ. eſt eiꝫ ex hac. ꝓmiſſioe fideiuſ. iudicatũ ſol. iõ. ff. ſe ć ſi eẽt ſimplex fideiuſſor ꝺ iudicio iſti. qa tẽ ſi ſtendo liberaꝛ: ut. C. de fideiuſſ. l. ſancim⁹. z. l. ſi barſatorẽ. bⁿ ñ caſu officiali mortuo ñ teneť: qz in officiale ñ poſſ̃ ſnia ferri. nec ẽt i ipꝫ ꝑncipa lem rectorem ut dictum eſt.

c **Ajꝫ ſi exhibuiſſent.**

Quod ait, Nõ q̃ hic acci piť dñs ille q̃ hẽt maioritatẽ ſiue ꝑemínẽtia ñ rõe dñij. z hoc iduẽ Ja. ꝺ are. ad. q. de eo q̃ reliqt uxorẽ dñaz z uſu fructuariã in domo ad idẽ. ff. re amo. l. ij. z. ſ. ꝺ .v. ſig. l. ꝓnũciatio. §. ꝑ' ibi i domo dñi. ff. z. C. ne colonⁿ uel cen. l. i. li. xi. z ꝺ hoc plene dico ꝺ le. ij. l. tiñia cum teſtamento. §. ſina.

An autez, Nõ ex h. §. ordinẽ i hac ac rõe. ꝓcedẽdi: q̃ debeo ꝓmo mihi peteť exhiberi ꝺligñtẽ noiatim: ut ſcia: an h poſſit agi uel poſſũ peteť exhiberi oĩa ſamlos ad cognoſcẽdũ deliq̃ntẽ. z h petz actor ſibi fieri ſ. cẽtũ tps qꝺ exꝑmat i ſua petitõe. quo elapſo aget hac actõe. iudex enĩ nullũ ꝺceptũ facit ꝺ ex hibẽdo: ut. ff. c. hoc edicto. z ibi dicť. Op. de §. i bac. ſo. aliud i hac. aliud ẽ i actione illa: ut ꝑz ibi. Opp. ff. ui. bo. rap. l. ij. §. hec actio. glo. dat duas ſo. ꝓma eſt vã aliud i iſta actiõe q̃ i illa. rõ buⁿ ẽ: qz ex vbis edicti colligť. ut hec actõ iſta demũ deť: ſi ſi exhibeať. ꝑ igiť debeo petẽ ex hibeꝛi. ſ̃ vba bⁿ edicti bⁿ ñ regrũt. z idẽ dico in actõe ex illo ti. fur. aduẽſus nautaſ: qz ſuffiť dicẽ furtũ factũ eẽ ꝑ aliquẽ ex nauţ. ſ̃ ñ exꝑmať per quẽ: ut ibi dicaz, z nõ. ff. nau. cau. ſta. ſup. ꝑica.

Sed ſi q̃ras q̃ꝑ ꝑtor ꝺ egit: ut prⁿ' ꝓſtet an exhi beať q̃ꝫ i alijs actõibꝫ ꝙ nõ ẽ rõ niſi qz ſcriptuz ẽ ſic. Ultio facť ad. q. teſtis iterrogaťⁿ de aliq̃ re uel ploa petat teſtis uel pe ut ploa: uel res ex hibeať: ut teſtis poſſ̃ cognoſcer. dico q̃ debeat exhiberi. z cũ eiſdẽ idumẽtis z q̃litatibꝫ. z bⁿ nõ ꝑ Ben. de teſti. cũ cãz. Idẽ ſi peto noiari mihi omnes de familia: qz tunc recordabor de noie ut. ff. ad exhibẽ. l. ij. §. ſiqs q̃ ẽ nõblis. §. ad hⁿ.

Si ꝑures, Idem puto ſi ꝑles liberi. ar. ff. l. i. §. familie. Ex h. §. nõ. q̃ ꝫ quot ſint ꝑſone ꝺliquẽtũ tot ſũt maleſi ci: tũ boc eſt uerũ quo ad ipos ꝑncipaliter de liquẽtes: ut. ſ. ꝺ uurijs. l. ſi ꝑles. ſecꝰ quo ad alios ut h: qz tũc beť pro uno: ut h facit. ſ. ſi fa. fur. ſe. di. ꝑ totũ. z ex hoc põt. q. detmiari. quã Di. ꝺi ſputauit dicit ſtatutũ q̃ ſi uulla ñ cepit maleſacto rem puniať i centũ. Lõtingit q̃. z. boies occide rũt unũ. uilla nõ cepit. an teneať pena centũ pro quolibet h vť q̃ una ceũ tñ ſit pena: ut h. Idẽ dẽmiauit dr. ꝑ taleꝫ rõnẽ: nã ideffinita eqpolꝫ uli. ut. l. ſi plib⁹ ꝺ le. ij. z. l. ſi ꝓles. de l. g. iij. tõ pi de ẽ ac ſi ſtatutũ dicẽt ſi non cepit maleſactores. Itẽ dicẽ q̃ ſi nõ oĩas capeť. ꝑ oiꝫ teneť ad inte gra: qz i uli. ſigd deeſt: tota oĩo falſa iudicatur: ut. l. ſi is qui §. utrum. ff. de rebus dubijs.

Dec ac

9 **J publicanus,** tio dať ꝫ beredẽ publicani eaten' q̃en' ad cũ ꝑ uẽit. h. d. Querit gl. de una. q. qꝺ qñ publica nus teneť ex facto familie: an tráleat ꝫ beredes. Sl. bñ rñdit. z idez ſubaudit ut nõ teneatur be res publicani: niſi quatenus ad eum peruenit.

De reb' ꝙ rectores ſui

De rebus, uel ſuoꝝ uſus gra portãt. nõ ꝺz ſolui uectigal. h. d. Quero utꝝ ſint alij caũs i qb⁹ uectigal ſolui ñ debeat. Sl. oẽs enu mẽat. z uiõ gl. q̃ icipit al' mũicipij. Iſta. l. iducit in. ar. an lr̃is officialis credať. z vť q̃ ſic. allegat iſtã. l. remitto ad nõ. i. l. ſiq̃ ꝑ calũniã. C. de epiſ. z de. q̃ ꝺ dic ꝑ Bui. ꝺ cu. i. l. ſi ꝓcurato. ff. de ꝓ cu. z in. c. poſt ceſſionem. eẽ de. ꝓba. Inducit in. ar. ad. q. qñ trãſferũt res licite cũ illicite, an licite publicenť. z vť q̃ nõ niſi illicite. dicã. ſ. e. l. cotẽ. §. dominus.

Lõſuetudo ſ

Jn uectigalibus, nať i uectigali bⁿ. Quẽo an nobilis bñs caſtrũ ꝑ ꝓſuetudiem acgrat iuſ rẽpiẽdi uectigal. z vť q̃ ſi: qz exactõ ẽ ꝫ ius: ut i auc. ut nulli iudicũ. §. i. g̃ ff. Jn ꝺrũ vť q̃ ſic: ut h. ut ſ. c. l. licitatõ. §. eap. ꝺ. ſic det miat q̃ ſi ꝑſcribať niſi ꝑ tñ tps cui' mẽoria i ꝫ riũ ñ exiſtit. et ꝺ p. c. ſi ſup. §. ꝑtea. eẽ. ff. v. ſig. et l. ipatõ. §. idẽ rñdit. ſ. ꝺ polli. z facit. l. ij. C. noua uecẽ. ſ̃ dicẽ ipe iſte tex. faẽ ꝫ. et vť q̃ duo regrũt. ſ. uetuſta ꝓſuetudo: et ꝓceſſio ꝑncipis. et ió alio deficiente ñ acgriť ius. ut. l ſi ita gs de. v. obli. et. l. ſi beredi plures. ff. de condi. inſti. hoc uideť tenere glo. ſ. q̃ utrunq̃ requiratur de vbo. ſig. l. munus proprie. ſed iſta gloſa dicit male per

.d.c.si sup ex de vbo.sig.ꝛ hoc tenz Li.i.d.l.ij. C.noua uect. Itē reges possūt ꝓceder.ut.d.c.si sup.§. ꝓtea ñ citatel:ut.j.e.l.uectigalia.ꝛ.j. dicetur. Uides g ꝙ uectigaliū exacio ꝓscribi tpe cui ñ extat mēoria:ꝛ b itelligo qñ gs ꝓscribē i tendit uectigal ꝓceptoꝝ q nulli ꝓcui.hz si cuida nobili cōpctēt ex ꝓuilegio ul consuetudie:ꝛ ego uellē ꝓscriber ꝛ illud ꝓscriberē miori tpe adhibita diligētie icapiā possidē ti.ꝛ bōa fide ul ñ:sicut i ꝓscribēdo usufructū dicēt.j. Sz cū i ꝓscriptiōe ilto ꝝ iurū icōporaliū regrat scia eī ꝫ quē ꝓscribit ut.l.ij.C.fui.ꝛ dixi l.i.ti.i fi.ō.ti.i.cui scia rg riti i ꝓscribēdo uectig.ꝛ si ꝓscribi ꝫ ꝓuatū qui illud iuo habebat regriē scia illi ꝓuati. al regriē scia illi iudicis i cui territōio uectigal seu peda giū exigit.ille.n.ē ad cui curā ꝑtēt.ꝛ b ꝓmissū ē:ut.C.noua uectigal.l.ij.ꝛ iō puto ꝙ ciuitates ꝛ castra tuscie q exigerūt uect.lōgissimo tpe:cuz b ñ ꝓuenēt ad notitā ꝓncipis:nec iudicē ꝓcē tio.b ē ꝓsidis:qz ꝑces ñ fuit i tuscia a tpe frede. ipatōis citra ñ ꝓscripserūt:qz ñ fuerūt in q̄li pos sessiōe q ꝓstituat ꝙ patiētiā aduēlarij:ꝛ qz aduē sarij scia ñ intuēt. Itē sic ñ ꝓscribit uacāti ecclie. Sz qro quo iur possū petē mihi ꝓcter ius exi gēdi uect.ꝛ q̄li ꝓfessoria sicut usufru.ꝛ cetas ꝑ uitutes:ut.l.uti frui si usufr.peta.ꝛ.l.ij.si fun. uē. ꝛ eodē mō g uli exigēte ꝓhibē potit negatoria. hoc tz Jnno.i fili ex ō sepul.c.cenificari añ finē ma.gl. Posz ex gs ꝓhibeī existēte itēdo: ut p uiā publicā ire ꝛ agē tz.ut nō.in spe.ō ca. pol.ꝛ ꝓpe.§.q: vo.v.gd de colligētib. Sz ꝫ quos a gui.ꝛ negatōia ul itēdo agē ꝫ exigēte.sz ꝓcessio ria debebut ꝓpōi.ꝛ ꝫ cū cui ꝓncipalr itē. l.ꝫ cita tē i cui tritorio ē loc ubi exigi.ul ꝫ ꝓsidē illius ꝓuice. Posz ex petu uectigal petitōe hereditat ꝓpolita ꝫ aliquē q uectigal exigit.l'ēt cōfessoria ꝫ cūdē ul ex publicana si petēs ꝓtēdit ti.ꝛ possel sioez:ut.l.utē uidēdū.§.fi.ō pe.her.di.ꝛ.l.ti ego i ꝓn.de publicia. Sz gd si ꝓbat quez exegisse ue ctigal ō qbusdā rebꝰ tpe debito:an ex h poto ex igēr ō oib.ꝛ ñ.sz ō illis tm:ut.j.ō tū.ac.qs ꝑ. l.i.§.siqs bꝰ itēdo.ꝛ qd ibi nō.ꝛ ex ō ꝓscrip.c. audiē.in fi.ꝛ qd ibi nō. per Jnno.ꝛ probatur j.e.l.licitatio.§.earuz.et ibi dixi.

b **Oc edicto.** Si publicanꝰ sol uit añ sniaz libēa ta a pēa.b.d.gl.q̄uit h ō una.q.ꝛ op.ō .l.si ifulā de.v.obli.gl.dic spāle h.ul dicaī h tra ctaī ō lucro captādo.ibi fi.Quēo utz ista actio sit ābitraria ꝛ gl.dic ꝙ ñ:qz due sequūt snie i ar bitrarijs unde gl.q icapit ō egtate ibi si fuus dñi bēs.ꝛ bꝰ ē spāle.gl.h tāgit i.i.i.§.ꝙ qdaz.ō.co. glo.alibi tz ꝙ sit ābitraria ut isti.de act.§.ꝓtea. Bi Bl.h tz ꝫ illā gl.ꝛ tz istā:qz i actionib arbi trarijs nos bēmꝰ q̄tuor regias.q̄r dicūt arbitra rie ꝓpe offiñ iudic qō vtī i arbitrādo iteſſe rō ne loci:ut ō eo qō cer.lo.ff.ꝛ.C. Nūq dicunt arbitrarie i taxādo q̄tatē.ꝛ i ōsrēdo iuramētū ī litē:ut.l.i act.ō i litē iurā.qñq dicūt arbitrarie ītrogādo:ut i actiōe noxali.qñq arbitraria ōr ad ꝙponēdā penā:ut.l.si cū excep.§.ihac.ō.qō me. cā.ꝛ i actiōe ō dolo:ut.l.arbitrio.ō.ō dolo. ibi.n.augeī pēa:qz iudicis ꝓcepto ñ ē puñ.sed h iudex nul ab iicio ꝓcepit:sz publicāo fi exhibēte ad petitoz actōis daī hec actō i duplū: ut h ꝓz. ut.l.si cū exhibuisset.§.an aūt ubi diē actore de bē dicē.ñ aūt ō iudice aligd dic. ad pdēa ꝛgu las facq nō.p gl.in.d.§.ꝓtea.ꝛ p Li.C.ubi puc.q cer.lo.da.ꝓmi.li.i Querit Bl.restituta re an liberet a pēa fur.ꝛ ui bo.rap.ꝛ vī q̄ sic.ut h.ꝛ.ō.e.l.i.v.qō gdā. Jn ꝛtiū vī.ō.e.l.i.§.vñ q riti.ubi ꝙ h eidē si fit melio ei ꝫditō.g ꝛc.ut.l. q ea mente.ō fur.ꝛ ui bo.rap.l.pe. i q̄rit Bl. gd si fuit absolut h edō:an alia actōe possz cō uēiri.ꝛ dic Bl. aut fuit absolut tāq̄s ōlictū ñ fcz ꝛ sic sup fō.ꝛ libeāt ab alia pēa:ut.l.si duo.§.ui liani.ō.ō iurāra.ꝛ.l.duob.§.colonus.c.ti. aut fuit absolut:qz ñ ꝓbauit actor:ꝛ tunc vī q alia posset conueniri:ut.l. ex morte.C. ad.l.aquili. et.l.i.C.q̄ndo ciuil. act. cri. pre.ꝛ nō.i.d.§.co lon ſcōz Bl.sz credo q idiſticte ob. excep. rei iudi.quia.ll. que sūt allegate per Bl. loquūtur quādo ex eodē fcō oriūt diuēsi ti.obligōis.sz h ex eodē fcō una tm oriī obligō:ꝛ unꝰ u. cris. ut dixi.ō.e.l.i.§.vñ q̄rit.ubi ēt Bl. h tenuit. Sed q̄ sūt plēs forme agēdi.ꝛ ex eodē fcō et eadem obligōe:si libeaī ab una libeāt ꝛ ab alia quocū q modo sit absolutus:ut.l. si diuersis.j. de ex cep. rei iudi.

Quercūbus. Nō q q̄ statutū diē ,q soluat duplū:q unū ē simplū rei ꝑsecutoriū:ꝛ aliud pēale.si loquaī i matijs merꝰ pēal.bꝰ duplaī q erat simpladū: ut .l. si cū excep.§.i.ꝛ.§.quad:uplicaī qō me.ca.ꝛ sēp illō siplū i dubio iē:ut h:cuz sel fcō accide rit.dicebat gdā mihi q bꝰ iō ē:qz.l.ult.ꝓcdit. Sz cēte ꝓcdit ō dazādo q̄liē ōbeat itelligi i du bio cū edēo ñ sit expſſū:ꝛ sic casus ē.q.ꝓcdēt.

s **Jmulti** publicāi. Plēs offi ciales ex eodē delicto tenēt isolidū:sz exactō fit ,p pte nisi alt eēt ñ soluēdo.h.d.ista.l.q ē singularr ꝛ mēti te nēda.ibi cris reo.expone alit q̄s gl.ꝛ dic reos.i. eos quoz crie ñ pōt uelāi ꝓtextu alicꝰ officij dī uelatū crimē.ꝛ qō subiycat fraudis ꝓcipe.i. co rū quoz crimē pōt uelari ꝓtextu officij:nā offiñ dī uelatū cimē:ut.l.tres tut.ō.ō admi.tu.ꝛ ibi nō.ꝛ.ſ.ō sacrileg.§.i.Ja.ō arc.ꝛ Bl. Spō.ō. ad.l.ag.Item mela.§.si plures.ꝛ.l.si id qō.ō. de iu.o.iudi.gl.dicit spāle bic.sz fm adiectiōez quā dedi ñ ē spāle:qz ē idē ubicūq agitur ,tra aliquos tanq̄ contra officiales delinquentes i officio.p.l.ij.in fi.ſ.de iure fil.ꝛ.l.tres tutores. ō.de admi.tu.ꝛ.l. sacrileg. capite post prin .j. de sacrileg ſſ ꝛ bic.quod tene menti. Quero hic dicitur ꝙ quilibet conuenitur ,p pte.an tene aī isolidū:uel ,p pte.dic ut i glo. Quero quid uelit dicere tex.in fi.reos crimis.ꝛ glo.facit suaz expoſitiōem.tu expone ut dixi i tex. Spp.de .l.ij.in fi.ſ.de iure fisci. So.ut in gl.ꝛ tene ꝓmā

so. que est uera. intelligendo q ibi non agatur ex hoc edicto. ar. ō. c.l.i. §. unde queritur.

Operatores. Onus publici incūbit possessori. b.o. Op. ō. c.l.i. §.i. & qō ibi nō. Sed expone uectigal .i. tributū. & sic ꝓprie ponit: ut dicat glo. uel dic q uectigal ē nomē generale ad oēm q fisco ꝓ aliq̄ re ꝓstatur. ut. ſ. ne qd i lo. pu. l.ij. §. siqs nemie.

Ité op q hypotheca ſi possſ̄ cē ſine ꝑncipali: ut. ſ. de fideiuſ. l. fideiuſſor obligari in ꝑn. So. ut in glo. q: ſubaudi ꝑſonas. ſ. tm̄. & sic ꝑſona te neſ. & hec uera. uel dic q hic ē casus ſpālis. ſ̄z ſi credo uerꝫ p auc. de māda. ꝓncipū. §. & nō ꝓmutatas posita. C. ſine cēſu uel fliq̄. auc. ſ̄z ꝓcliuꝫ. & ꝓbat. c. ti. l. ij. ibi obnoxius teneat & c. vñ tene ꝓcedēte opi. de. l. apud iulianū. §. ſi heres de le. i. & l. epla. §. pactum. ō. de pact. So. ut in glo. Item oppo. C. de fide inſtru. & iu. aſte. fiſca. l. ſi. & de ulla. l. glo. facit diſtin. uide eam ibi.

Idem rescripserūt. Quādo aliquis dz ſoluere uectigal & nō ſoluit icidit ꝓmiſſum: & effi cit res fiſci. ſ̄z. ſ. xxx. dies pōt pupillus ſoluere uectigal. & res liberat. Op. de. l. ſi ex cā. §. i ꝓmiſ ſuꝫ. ō. mi. ſūt due ſo. ꝑna hic i pupillo: ibi ad ulto. alia q. ſ. xxx. dies cuiꝫ pēa rēittit ꝯpo iuſ p'. xxx. dies. ope reſtitutiōis & ulta ē ꝑa. Quēo mior. xxv. annis non ſoluit an poſſit ſoluere. ſ. xxx. dies & ipſo iure ſibi rēittat pena. uel pōt ꝑ reſti. i ſteg. tex. & gl. ē i. l. ſi tutrix. C. de admi. tu.

Raudati uectigalis. Hz ou as lec. uno mō i be redē publicani. q aliq̄d exigit ſi debite & alia in heredez a' q debuit ſoluere uectigal. & ꝑ fraudez reliquit. v. ſ̄z ſi un'. duob' mōis legit i glo. Nō q̄ hz qs nō aſſignet rē ſibi funatā. ſi incidit i ꝓmiſſum. ſic. ſ. e. l. ſi. §. ſ̄z ſi magra'. fm Fam lec. Nō q hz unus ex dñis portet rē cōes ꝯ deuctū nō ſoluto uectigali q ſolū eius portio publicat. Inducit ad. q. ſi un' bēns fundū ēphi theoticuꝫ deceſſit relictis plurib' filijs. un' ſoluit cautionē: ali' ñ. an tota rei ꝛ̄ctat ad eccliam uel ꝑs. & vī q ꝑs: ut. ō. ti. i. l. ſi teru'. §. offīn. & l. de pupillo. §. ſi plūm. ō. de op. no. nū. Jn ꝛ̄tium facit. l. ij. §. ex bis. ſ. ō. v. obli. & l. cui ſūa' ō. ꝛ̄di. indebiti. & glo format iſtā. q. i. l. cōi diui. iudiciū .ō. coī diui. & vī tenere q tota res publicē maxi me ſi ille q recipit. ꝓteſtat' fuit ius ſuū ſaluuꝫ cē. ſed illa. ꝓteſtatio i penis legalib' ñ ē neceſſaria: ut. l. ſi fur. ō. ꝛ̄di. fur. ſic dicebat ibi Ja. bu. idē Di. ꝑ h' fac. C. de diſ. pig. l. un'. & ō. pignor. actō. l. ſi neceſſari'. §. ſi un'. ubi h' tz Bul. ō. ca. addit q ꝓcīari ſo. fcā ab uno hz ui un' ſoluti onuſ ꝓcte. vbi gra crāt duo bēdes glz dz ſoluē duos dēarios ānuati. un' ſoluit duob' ānis du os dēarios: ali' ceſſauit: uidebit ꝓ āno ſoluta pēsio itegra. ſ. q̄tuor: dena. & ſic res ñ icidit i cō miſſū q̄ ſi ſo. cedat i cāz grauiorē. l. i. cū. l. ſe. ſ. de ſo. ad hāc. l. nēo rūdit. ſed dic q h ad ꝓſtatōem uectigal. ñ teneē ut hēs ſz ut poſſeſſor: ut. ō. l. ꝓ ꝛ̄i. i ꝑn. ꝓiūcta. l. de eo. §. ſi. ō. ad exhibē. & ſō glz ꝑ ꝑte tenet. q. nra logē i obli. hereditaria. & ſō ſi ponerē q duo accapēt rē i ēphiheoliz: & ꝓmitte rēt uectigal ſimpliciē glz tñ ꝑ ꝑte: ut. l. reos. §. cum tabulis. ſ. de duo. reis. & ideo uno ceſſante eius portio reuertetur ad dominum ut hic.

Jcitatio. Opp. ō re. iu. l. qō calore. So. h ꝑsequ rauit & ſolemniter promiſit ibi ſecus.

Quēo duo ꝓmiſerūt ad pedagū emēdū dū licitabaē un' poſt aliū. mō ſcōs ñ ē ſoluēdo uult eligē ꝓmū. an poſſit: certe ſic. nec ꝑ fm offerētē ē liberat' ꝑm'. ar. l. ſabi'. C. ō i diē adice. Quēo q̄ ē forma ſbaſtationis. vī ut publice fiat notū uoce pcōis ul' edcō gcūq; uult emē talē rē uēiat .ſ. octo dies corā talib' i tali loco ad ꝓmittēdū & pl' offerenti dabīt: ut i auc. hoc ius porectū. & nō. C. ō fide inſtru. & iuſ aſte fiſca. l. i. li. x. Que ro q̄rū tp̄s dz pōi i licitatōe. vī i reb' fiſci eccla rū & miori' bodie ſunt. xx. dies: ut. ō. ll. Jn alijs puto arbitrio uēditoz. ſicut erat olim i oīb': cuz tp̄s ñ repiebat' limitatū. Quero aliqs uadit et ꝓmittit. & nōri' ſcribit. an ex hoc ſit nata obliga tio ūter uēdētē & ementē. & q. & vī q nulla: cū int bāniūtū & ꝓmiſſiōem intuenetit ituallū. q ꝛ̄c. ut. l. i. §. i. ō. v. obli. Sz puto ꝛ̄iuz. nā cū ego fa cio ſici ꝑconiū ul', ꝑponi edictū: ego uideor ꝫbē cū certa ꝑſōa. h ē cū nullo q plus ꝓmittet. q' ꝑ mutēt ꝫcā' ē ꝑfect'. ſicut dico uolo uēdēr. & tu di cis uolo emer: ut nō. i. l. i emēt'. ō ꝫbē. ēp. & hoc ꝓbat i ſili. ſic qñ pcūta ꝓjcit i ꝓpſo. nā uideor dōar ei q occapauēit: ut. ſ. ō acq. re. do. l. q rōe. §. ſi. & ſicut ille q publice icipit tenet bo ſpiciū. obligat bo ſputari eū. q poſtea ꝑ ꝑcō dies uene rit: ut. l. i. ſ. fur. aduer. na. nec vī fieri ex intuallo q̄d ſit. illud tp̄s. nec ſgrit ꝓtita ꝑſone: ſz ſuf ſic q qs uadat ad ꝓmittēdū ad illū locuꝫ: ſeu il lā ꝑloꝫ q̄ ꝓtinet i ꝑconio. qō ē nōble i bis ꝛ̄ti b' q cū ſcertis ꝑſōis ꝫbūt: ut. ō. ll. Sz ſiqs uel let penitēr añq̄ aliqs ali' ꝓmittat certe pōt ſicut publice mercatū facē ita publice renocez: ut. l. ſ̄z ſi pupill'. §. ꝓſcribē. ō. ō iſti. Sz ſiqs uellet ex ꝑ miſſiōe quā ali' facē ñ obligari. ñ adiciat i ꝓcio illa ꝙa: & pl' offerēti deē. nūc. n. vī magis explo raē ualorem rei q̄ uēdē cū ſe ñ offerat uēditurū.

Quēo an elapſis omnibus dieb' bāniméti ꝑmi. i quo aliqs ſe obtulit poſſit fieri fm bāniū tū: ut ali' offerēs admittat. vī nō niſi ſit minor. perſona que reſtitutione hoc impetret: ut ō. de mi. l. ſed ſi ſine. §. quelituꝫ.

Quod illicite. Qui extorſit ciuili ter & criminaliter puniē. b.o. Nō qñ agit ad penā applicādaz; ꝓñ agit ciuiliē. Sz ad penā applicādā fiſco agit criaiter: ut. ſ. de ſepul. uio. l. ij. Nō hāc. l. ad id qō nō. ō. de pac. l. iuꝛgētiū. §. ſi paſcīcar. & ad ſīc. l. b'. Op. q capite puniatur. C. ō ſuperacd. l. i. x. ſo. ibi ſepius hoc facit: ut ibi nō. Quero an ſur tum ſit iniuria. Ja. de are. dicit q ſic. ꝑ hanc. l.

Quero pone q̄ duo fecerūt pactē adiuicē ꝛ p
mulerūt un⁹ alti alterꝫ ñ offēdet sub certa pena: ꝛ
un⁹ fec furtū alti: an uideat rūpe pactꝫ. vī q̄ sic.
q: furtū ē iuria: ut ℔. ſz certe lz furtū ſit iuria: ñ
tñ afficit ꝓsonā ut uideat fcā offēsa i ꝓsaz: ut. ſ.
de furt. l. itaq; fullo. ꝛ ibi nō. i fi. gl. ꝛ tō ē aduer
tēdū. aut fuit ꝓmiſſū ñ offēdēt i ea uel i ꝓsa. ꝛ
tūc cōmiſſa ē pena: q: facīēdo furtum fit iuria ꝛ
offēsa. aut ꝓmittit ñ offēdē i ꝓsonā: ꝛ tūc fec⁹. aut
ꝓmiſſū ē ſimplicit ñ offēdet: ꝛ tūc pena ꝓmittit:
q: offēsa ſimplicit ē q̄ſ aliq̄d mihi fit ex quo fa
ctori ueīt pēa ꝓponēda: ut. l. teſtō. de man. teſta.

Duⁿ cā q̄ro q̄d ē offēsa. ℟. offēsa ē q̄cḡd ali
quē ad tractādū ꝓuocat. iſta diffinitō ꝓbat i cō
ſtōe frede. cītua. de pace ꝓſtātie circa ꝑn. itelligo
q̄ ꝓuocet iuſte ita q̄ poſſz iſecti pēa a lege iudi
ce l'hoīe: ut. d. l. teſtō. ꝑ ℔. l. ſi māīt'. ꝛ. l. filia i 02
butate. C. de inofſi. teſt. ꝛ. ſ. ti. i. l. donat. ſ. ſpēs. ꝛ
ex ꝺ. v. ſig. c. ex ꝑte. ꝛ. c. ſc. Quero q̄ dicat offē
ſa i ꝓsonā ter. i. l. i. ſ. hec vba. ō. de bis q̄ deiect.
regrē vī q̄ corp⁹ ꝓncipalit tangat. vñ ſi ſcidant
veſtes ñ dī offēsa i ꝓsonā. Sz Inn. cī ꝺ ſe. ex.
c. nup. dic q̄ ſine tāgat ꝓsa ſiue res coherēs ꝑ
ſōe ē offēsa i ꝓsonaz. Sz q̄. ſ. de furt. l. itaq; ful
lo. dic q̄ uiolēta ē offēsa i ꝓsonā i gl. ſup vbo ō
iprobuate i fi. dū dicit ibi de dicto i ſe. tē. q̄ſi di
cat uiolētia cōmittit i ꝓsonā. ſz ꝙstat q̄ uiolēta ē
ſine tāgat ꝓsa ſiue res coherētes ꝓsōe. ſiue ñ: ut
. l. ij. ꝛ. l. extat q̄ ō me. cā. ꝛ. ſ. ad. l. iul. ō ui. ꝑua.
l. creditōes. Quid q̄ dicen⁹. q̄da ē offēsa q̄ nul
lo mō fit i ꝓsaz: ut ea q̄ fiūt circa rē clā: ut furtū
dānū ꝛ ſilia. Idē puto q̄ p adultiū ñ fit iuria i
ꝓsonā utri. ſit. n. clā uolēte uxōe. q̄da ē offēsa q̄
fit i ꝓsonaz large loq̄ndo. ꝛ ē q̄ñcūq; ꝓncipa
liē itēdo facē aliq̄d cē res. Fario circa ꝓsonaz: ut
uiolētia. ut nō. i. d. q̄. l. itaq; fullo. ꝛ. ꝓbat in. d.
l. ij. ꝛ. l. extat q̄ ō me. cā. ꝛ in iſta ſignificatiōe acci
pit q̄ñcūq; actor ꝓncipaliꝫ ꝓſeḡt ſuū itēē. ñ peaz
ret. l. ſ. q. ui me. ō ui ꝛ ui ar. nō. i. d. l. itaq; ful
lo. Q̄ñq; offensa dī fieri i ꝓsonā ſtricte: ut q̄ſ
tāḡt ꝓsona i res coherētes ꝓsōe: ut nō. ꝑ Inn.
i. d. c. nup. ꝛ ē tex. ſ. de iurijs. l. b'. q. circa ꝑn. fa
cit. ō. ō teſta. l. ad teſtū. ſ. fi. ꝛ. ō. de rei uē. l. q̄ fil
gioſis. ꝛ. ſ. ō ſepul. uio. l. ij. put dic ō ſtatua affi
xa. ul' ñ cū dr' i monuñto. ut ibi. ꝛ nō. i. l. iuriſ.
ſ. q ſtatuā. ꝛ i iſta ſignificatōe accipit q̄ñcunq; a
q̄ſ ad penā ꝛ aliq̄ē ſuo delicto i rōnabili odio
iſtigēdaz: ut nō. i. d. c. nuper. ꝛ ꝓbat i. d. ll. Nec
ob. l. i. ſ. hec vba ō bis q deiec. q: ibi fgrit q̄ ſit
notitia ꝓsōe q̄ ita demū fit: ſi corp⁹ tāgat. q̄ñq;
offēsa i ꝓsonā pōt aſſūi ſtricte. i. q̄ſ fit i ipſo cor
poꝛ ul' circa ea q̄ ſūt capabilia ſūt a corpoꝛ: ut circa
pilos ꝛ capillos: ut. ō. ō op. no. nū. l. i. ſ. hoc aūt
ubi i alia ſignificatōe accipit fcm i ſolo. R̄ō: q̄a
ibi tractat ō odio rōnabili: nā illud edictū hz lo
cū ſiue iuſ ſiue iuria op⁹ fuerit. ꝛ tō latꝫ accipiū
dēa vba i itēdo q̄ō ui aut dā: ut nō. i. d. ſ. b aūt
ſac ad. q. dic ſtatutū florēt. q̄ ſi nobilis offendit
poplārē i ꝓsonā teneat ipe. ꝛ ēt alij ō domo ſua
punīt. dico q̄ q̄ſtū ad ipz offēdētē dī offen
dēe in ꝓsonā: ſi aliq̄d arripuit ō māīb⁹ ul' veſtes
ſcīderit. ſz q̄ſtū ad alios de domo cū ſit odiū ir
rōnable: ut teneat ex ꝺicto alti⁹ dico eos ita de
mū teneri ſi corp⁹ tetigerit. fac i auc. ut cū de ap.
cog. ſ. cāl. j. de iu. l. i. ſ. i. Itē faciūt ꝑdca ad. q.
dic ſtatutū bu⁹ citat q̄ nēo cēbat ō carcē amōe
dei: nūi būerit pacē cū offenſo. an ꝑdēnat ō ſur
to debeat bre pacē a dño rei. dico q̄ ſic. ga offē
ſus eſt. licet non in perſonam. et ſtatutum non
requirit offensam in perſonam ſed ſimpliciter.

Earū rez. Nō q̄ ex cōſuetudie tollit
ius exigendi uectigal. ꝛ
nō q̄ publican⁹ ñ pōt ſmittē. Op. j. c. l. ſi. ſ. ſigſ
ꝑſſus. So. ꝑdeſt ei⁹ reiſſio quo ad ꝺ ut ſi ici
ciat i pena. ꝛ op. ꝛ vī q̄ iudicz ēt quo ad ex
actōez uectigal: ut. C. de uſu. l. aduēſus. Si. ꝺ ñ
ſoluit. So. ꝺ ñ fuit ceſſatū tāto tēpoꝛ q̄ iūrpat
ꝓſcriptō. ul' ibi ō eo q̄ō debeāt ex cō ꝺ i eo q̄ō ō
beāt ex. l. ul' illud odio uſurar. Op. q̄ uectigal
ꝑtinet ñ pōt ꝓſcribi: ut. l. cōpit. C. ō ꝓſcrip. xxx.
an. dicūt q̄dā q̄ ꝺ log⁹ ō ꝓſcriptōe publica. ibi
ō ꝑuata. q̄ō nō ad id q̄ō. ſ. dicā. ul' dic q̄ ibi de
tributo. q̄ō ſoluit i recognitōe ulis dūij: tō ñ pōt
ꝓſcribi. Nūcō ḡſto tpe dz ēē ceſſatū. vī q̄ a tē
poi cui⁹ ñ extat mēoria: ut ꝺ dū dicē nunq̄. ꝛ q̄ō
dixi. ō. c. l. ſi publican⁹ i fi. tu dic aut exactō ptine
bat ad ꝑuatū ex ꝑulegio l'ꝓſuetudie. ꝛ ſuffiē cē
ceſſatū. x. āīs: ut. ſ. ō nūdiīs. l. i. aut ꝑtinebat
ad fiſcū ul' ad rē publicā: ꝛ tūc. xl. āīs: ut. l. oēs.
ō ꝓſcrip. xxx. an Nūcō ſigdē ꝑuat tāto tēpoꝛ
ceſſauit cū oēs alij ſoluēnt. ℟. aut exactō ptine
bat ad rē publicā: ꝛ ñ. ꝑdeſt: ut. C. ō ōcu. l. cua
cuaq; de bis q̄ a ꝑn. ua. rei. i. l. i. aut ꝑtinebat ad ꝑ
uatū. ꝛ tūc i eo q̄ō ñ ē exactū. ꝑdeſt. ꝛ bāc. l. itel
ligo q̄ñ publican⁹ exigebat ad utilitatē publicā
cui ñ pōt ꝑiudicāi. ſz i iuſ exigēdi i futurū ibi ñ
ꝑiudicat. ē. n. unū ius exigēdi ab oīb⁹ ñ diuēſa
iura ꝫ ſinguloꝝ. ar. ō. ti. i. l. ſi prius in prin. ꝛ ibi
nō. ſed ſi aliquando eſt exactū aliquando non.
dic ut nō. i. l. nō vī. ſ. tēpoꝛaliꝫ de regliis iuris.

Res exercitui. Nō bonum. ſ. q̄
ꝛeptores uectigaliū
non poſſūt exigē ō reb⁹ q̄ mittūt ad exēcitū. Sz
q̄d ſi ꝑ pactē ē q̄ poſſit exigere ñ obſtāte aliquo
priuilegio uel aliqua excuſatione. cogita.

Fiſcus. Quidā emerūt gabellā ſal'a
coī. dīde cōe emebat ſal. emēt: ſ
gabellā uolebāt q̄ cōe ſolueret gabellā: ſz cōe ſe
defendebat p iſtā. l. ꝑea cōe a ſe ipo exigē ñ po
ſſat: ut. l. bēs. ſ. q̄ ſi fu⁹. ſ. ō fideiuſ. q̄ uēdēs nō
trāſſert niſi t' q̄ō hz: uz. l. tradūō. ſ. ō acq. re. do.
ſz a ſe ipo exigē iuſ ñ hēbat q̄ tē. fm Di. Sz ꝫ
boc vī. ſ. ō q̄ſti. l. i. ſ. i cā. ubi citat teneē ad uecti
galia. So. vm ē alijs citatib⁹ ñ ſibi ipi. ꝛ iſte. ſ.
log⁹ in fiſco: ſeu republica romanoꝝ: ut ibi nō.

Mercatores. Di. iduxit i ar. ad
. q. eccleſia rōna bz
ſalinas in terra romādiole. mō quidā emerūt ſa
linas ab eccleſia. ꝛ portabant romā. i ciuitate ſa
uētia petebaī pedagiū. illi dicebāt nos emimus

ab eccla que non dꝫ soluere. ſꝫ p iſtaꝫ. l. fuit det miatū ꝓ eos. non obſtāte. l. rutilia. §. i. ō. ō ꝓtra ben. emp. ꝛ. l. inuitus. §. plerūq;. i. ō reg. iu. q; ius ra tranſeūt ad emptores ſi rei coherēt. ſecus ſi p sone: q; tūc ad emptorē non tranſeunt ſm Di. Sꝫ ego puto aliter diſtinguēdū. nam aut eſt ue ctigal ordinariū: ꝛ ueꝝ dicit Di. aut ē extraordina riū qō nō imponit lege uel ſenatuſcōſulto uel ꝑ ſtitutōe ꝑncipis. Iſta. n. ſunt extraordinaria: ut. C. de ua. pu. mu. l. i. li. x. ꝛ. ſ. ō uaca. munc. l. in bo norib'. §. q numeꝝ. et in iſtis imunitas trāſit ad emptorem: ut de puil. domus auguſti. l. i. li. xi.

Ectigalia. Per iſtam. l. di
u co q; ſiquis frau
dat gabellā nō teneť deo neq; mūdo: q; ille gabelle ſine pmiſſu ꝑncipis ſunt extorſio nes. ꝛ hoc credo i forēſibus: ſeď in ciuib' q pñt ſibi ipſis grauamē iponē: ꝛ burſaꝫ cōem facere: ut. l. i. in fi. ō. qō cuiuſq; uni. no. ꝛ quod ibi nō.

Non ſolutis. Quero a quo erāt iſta uectigalia cōdu cta. Glo. dicit q; pōt intelligi q; ille publican' al teri locauit: ꝛ ille ſcōs ꝺuctor penſiones nō ſol uit. uel q; ille publican' qui ꝑ ꝺuxit nō ſoluit: ſic duobus modis legi. Quero an ſi nō ſol uit ſtatim poſſit repelli. gl. uariat. Tu dic aut lo quitur in ſimplici ꝺuctor: aut i eo q; hꝫ ius i re. p̄ caſu aduerte. uis tu itelligere. l. q̄ro. §. inť loca torez. C. locati. ſimplex ꝺuctor ꝛ q nō hꝫ ius i re pōt ſtati expelli. ar. l. cēď. C. loca. ſalluť ſi ē p̄uētū ut nō expellaťur. tūc expectať biennū: ut. l. q̄ro. §. inter locatorē. ō. loca. Scōo caſu q̄n loq̄tur de eo q hꝫ ius i re: tunc i emphiteota ꝑuat triēnū i emphiteota eccleſie biēnū expectet: ut. l. q. C. ō iur' emphiteoti. ꝛ auť. q rē. C. ō ſa. ſťe. eccle. Sꝫ q̄ro q; i ꝓpoſito an ꝺuctor uectigal hēat ius in re. gl. i. l. i. ſ. ne q; i loco pu. vť uelle q; ſemp hēat utile dñiuꝫ conducēs uectigalia. ꝛ diſtincto modici tēporis uel imodici habꝫ locū i emphi teota ꝑuati. ſꝫ illa vť ꝛ. l. i. i fi. ō. li ag. uect. ul' em phi. pera. Alia glo. aliud dicit i. l. q. §. qō aūt. ſ. de ſupfici. q; ꝺuctō hꝫ utile dñiuꝫ. Sꝛ a repu blica ꝺducit ſi a ꝑuato ꝛ ad magnū tps ñ hꝫ uti le. hꝫ nō craſio ℔. ſꝫ i dictis. ll. ō. alle. Quero q; ſi ꝺuctor hꝫ rē obligatā i ꝓtractu locatōis. q̄ nō ſufficiť hře tale ius i re. q. finito iure ſup ꝓſoli finiť ſup hypotheca: ut ō. qui. mō. pi. ud hypothe. ſol. l. itez libēať i ꝑn. dꝫ q; hoc it. illigi de alio iure reali. ſ. utilis dñij. Quero an poſ ſet expellere ꝛ uſuras cōſequi dic ut nō. per Li. C. de iure emphi. l. ij.

c **Otē. § Agri.** Nō. ar. q
pauť. ſeu ſin
die' genēalis ñ pōt rē ab uno ēphiteo ta rēipe. ꝛ alij daťi niſi ab hꝫ ēphe ſpāle mādatū niſi eť ploa tumultuoſa ꝛ iurioſa alijs: ut. l. ſi. ō offō. pauť. Itē nō q; ſi hꝫ ſpāle mādatum nō pōt ab uno poſſeſſore auferre: ꝛ alteri dare: ſi p̄ mus poſſeſſor tñ nult offerre cētū ſcōs dat. C. de loca. predi. ciuilium. l. pe. ꝛ fi. quod eſt nō.

Dominus. Pro illicitis mercibuſ bona trāſſereť nō alte n' publicanť. h. o. Quero aliqs portabat mer ces licitas ꝛ illicitas: an oīa publicanť. h vť tex. q; ſic. Jn ſrū ē vtas: ut. ō. e. l. publican'. §. i. ibi ꝛ ſiqd illicite rē. q̄ſi dicat nō alia. nō ob. h. §. qr h rōe ꝓpter publicatur totum: nō i cōſeq̄ntiā rez ſꝫ i ꝓſequētiā delicti: qr capite puniunť: ꝛ oīa bo na publicanť: ut. l. i. C. que res expo. non poſ. ꝛ ita itelligit Buil. l. l. p̄dictū. ō. ſi cer. pe. ꝛ Li. C. ō nau. fen. l. cū ꝓponas. ꝛ ibi latꝰ dic. Sꝫ pōt ſta tuto cauere q; ſi aliqs reptus fuerit aliqd portať ꝓ deuēnuꝫ ꝑdat illud: ꝛ aſal ſup quo portať ꝛ re pť portať q̄dā licita: q̄dam illicita. q̄ tūc recur rēdū erit ad diſtinctōez hui'. §. an dñs alalis fuit ſcīes uel ignorās: ut h. ꝛ q̄n talia ai lia uendūť pōt dñs alalis ꝓpere ꝛ ipedire uēditōez ſi eo iꝫ norāte talia portabāť. ſꝫ i gbuſdā ciuitatib' ꝓſu etudo ē q; cuiuſcūq; ſit aſal ꝑdať. ſꝫ tūc dñs ha bebit regreſſum contra ducentem ꝛ mittentem. ar. de pig. ac. l. ſi. in fi. ꝛ quod ibi nō. Barto.

Eam rem. Nſi uēdiť reſ mea q̄ ſuit ul'
etiam ſi durat mea ꝛ uēdiť me iuito admittor ad emēdum: ut. l. ſi tibi man dauero. §. ſi bi quoꝫ. ō. man. ꝛ nō. per Li. C. ſi ſeruus extero. l. i. in prima oppo.

Qui maximos. Iſte. §. darᵉ ē in
ſe. Opp. p̄ de iure fiſci. l. iij. §. cū q̄nquēnū. So. dicit q̄dā q; h. §. cōrigit ꝑ illū. ul' hic de rigore ibi de eqtate. quod idem eſt. ꝛ q; corrigatur videtur determi nare glo. ō. eo. l. licitatio. §. i. et. ō. pro ſo. l. acť. §. non nunq̄. q̄ non plꝫ. q; ꝺbem' uitaꝛ corre ctōem legū. l. papun' i fi. C. ō ap. cū ſi. alij dicūt q; h iō q; maxios fruct' ſuerūt ꝓſecuti. ꝛ iſta va. ꝛ approbať ꝑ glo. C. lo. l. ſi cū bermes. pro qua ſacit. ō. locati. l. ſi mercēs. v. uis maior. ꝛ q̄ ibi nō. ꝛ op. ō. e. l. licitato. §. i. So. eodē mō. ſ op. ō. l. ſi cū bermes. C. lo. ſo. ut i gl. 4ᵃ op. ꝛ vť q; uectigal ñ poſſit ꝺuci nec locari. ſicut nec fun': ut. l. locaťur. ō. loc. ſolu. potes itelligē hic q; ꝑdia uectigalia eaťt locata: ꝛ ceſſať ſrūm. l' dic q; et ipa uectigalia bᵉ ē pedagia ꝛ ſi. locani: ut. ō. e. l. licitato. ꝛ. l. uectigalia i fi. ꝛ. ſ. l. pxi. §. ſi. cū. l. ſe. ꝛ. l. ceſar. ō. loca. l. cuꝫ plēs. §. pe. nō ob. l. locaťur: q; ꝑ uit' ꝑdialis q̄ ſolū predij ꝓdum reſpicit loca ri ſi pōt. ibi ſecᵈ ſi ē aliud ius ploale. ul' q̄ ꝓ dū ploe reſpiciaťur: ut h. ꝛ. ō. de uſufr. l. arboribᵘ. §. uſufru. Quero qr ꝑť maxios fruct' grauať cōductor: ut h. an ꝑť mūnos ſeu. ꝑť ſterilita tē fiat ſibi mercedis rēiſſio: ſicut i ꝺuctore ſim plici. breuiť dico q; ſit: ut. l. ſi uno. §. i. ō. loca. et ſ. ō cen. l. forma. §. i. ꝛ q̄ro ꝑdicta vā i ꝺuctore. qd i ēptoꝛ q; emit pedagū ſeu uectigal ad ipſi certū an debeat ſibi fieri rēiſſio ꝑij ſi ꝛrigat q; ꝑ pter guerrā ex pedagio nil poſſit percipi. ꝛ vť q; ſic. q̄ſi idem ſit dicere emo uel ꝺuco: ut h. §. dū dicit ex redēptōe: ꝛ tū accipitur pro conductore ſicut. ſ. e. l. ceſar. C. loca. l. ſi bi qui. breuiter non inſiſto. ſatis q; diſputani uobis iſtam qōem. et

determiaui q̄ quādocūq; solutio precij fit ānua tim fit locatio. uel si emptio iudicetur sicut de locatore unde dicaī ut in illa disputatione. sed quando est unum precium semel soluendū: tūc quia i illa disputatione non dixi. dico hic ut perficiam uobis materiaz. Quero ergo tertio loco pone q̄ emi pedagium in quinq; annos ul decem ꝓ mille. contingit uno anno q̄ propē guerram nil est perceptum: an mihi debeat fieri cōputatio precij. uel si esset solutū an posset repetu. Ad euidentiā huius questionis ē uidendū ō intellectu. l. nec emptio de cōtraben. emp. ubi dicitur si emo fructus futuros fructibus nō natis non est emptio: ꝛ sic non debetur precium. Sed q̄si emitur capt̄ auium ul piscauz uideur emi alea seu spēs. quid uult dicere hoc. quare ñ ita in primo casu cum emo fructus uidetur emi spes sicut in secundo. ꝛ̄. uidetur mihi q̄ ō mē te iurio sit ꝫ q̄ respiciamus uerba contractus: nā siquidem emit aliquod corpus futurum illo corpore non nato non ualet emptio: ut si dico emo fructus futuros. Idez si dicerez emo pisces nel aues qui caperentur et similia: quia piscibus uel auibus nō captis non esset emptio ut ibidē dicitur: quandoq; in contractu deuenit ipse actus capiendi seu percipiendi: ut cum emo captu rā piscū: tūc uidet emi alea uel spes: ut. dicta. l. nec emptio. Idez dico si emo perceptionem fructuū: tunc enim emo ipsum aptū. ꝛ sic spez seu aleā. per candē. l. pro hoc induco specialiter de iure dot. l. si usufruct. i fi. ꝛ de pericu. ꝛ com. rei ue. l. necessario. §. fi. cū sua glo. Hoc premisso pro declaratione omnium que dicenda sunt ad quōnē posita uenio ꝛ dico q̄ est uidendū quid sit uēditū per hec uerba uendo pedagiū. ꝛ uidetur ꝙ sit uenditū ipsum corpus corū que percipiuntur qō pedagiū seu uectigal est qō precipit ꝛc̄. ut. l. i. §. i. ō. co. ꝛ ibi nō. ꝛ. C. eo. super ꝛaca. sed istud posset esse uez si cuitas ipsa percipiat et postq̄ esset perceptū daret publicano. sed cū ipse publicanus percipit hoc dici non potest: ut nō. in. l. sigo ita de usufru. ꝛ dicaz. ſ. cū tractabo de uenditione fructuū. preterea istū fructū anteqū sint percepti non possunt dici uenditi: ut dicta. l. nec emptio. Postq̄ uero pcepti sunt ipa perceptione sunt effecti ipsius publicani: ꝛ sic quod suum est non potest emere: ut. ō. de contraben. empt. l. sue rei. quare posset dici q̄ ipsius ius percipiendi pedagiū sit uēditū. nā hoc nom uectigal ꝛ pedagiū accipī ꝑ ipo iurē percipiēdi: ut. ō. l. pr. i pn. ꝛ. C. noua uect. i ꝛgica ꝛ nigro. ꝛ q̄ i dubio ipm ius ꝓsumaī uēditū facit de iure dot. l. dot. fruct. §. fi. cū. l. se. ſz b ñ puto vz: qz si citaī uellet expresse uēdē ñ posſz: qz lex uidet sibi solā locatōnē ꝓmittē: ut. l. fi. C. e. ꝑterea siue dicas istud ius eē ꝓsonale. ñ posſz i aliū trāsferri. sicut usufru. ut isti. ō usufru. §. finū. ꝛ ō iurē dot. l. usufru. siue dicas eē ius reale coherens territorio: ut vī dicere. ō. l. fi. C. e. tñ nō posſz uēdi sine aucte ꝓncipis q̄ eia ꝓcessu. ar. ō. ti. t. l. i dicē i fi. ſz b reliquo iudubio: tñ hoc certū ē q̄ tale ius ad tpa trāsferri nō pōt: nt. ō. de fui. l. tiij. inteligit ergo hoc aliō mō ꝓgruo si pōt: ut. l. quoſ. §. idem ſmo ō reg. iu. ꝛ qō i dubio ius ñ itelligaī uēditū si pōt aliē itelligi. ꝑbaī i. l. pe. cū sua gl. ō. ō do. ple. Quid q̄ dicem dico ipaz ꝓceptōez seu ꝓmoditatē pcipiēdi pedagiū esse uēditā. ar. ō. l. si usufru. ō iure dot. ꝛ ō picto ꝛ ꝓmo. rei uē. l. necessario. §. fi. cū sua gl. ꝛ. l. arbōib. §. usufr. de usufr. expresse. j. n. i. l. aglū ita ibi itelligit gl. magna. ꝛ ibidē exp̄ssius ꝑ Ja. de are. ꝛ i hoc vī iste emptor factus ꝓ curator in rem suā. facit qō nō. ō. e. l. §. i. in glo. ma. usufruct aūt ista pedagij non vī ostituī: qz talia iura usufructū nō bñt. l. i. de usufru. leg. ul si dicēes usufructū sicut i noīe debitoris: ut. l. iij. de usufr. ea. re. q̄ usu ꝓsu. cū b ñ pōt eē ꝓpne: ut. l. ij. e. ti. ꝛ iō ut stem in ꝑba significatōe dice mo ipaz ꝓceptōez fore uēditā. b aūt apparet: qz tūc ē necessaria ula cautio q̄ illo casu regrit q̄ in istis ꝛctib rrglariter n ītponit. ꝛ sic usufr. nō potest uideri uēdit. Nūc ad. q. ꝓpositaz cū q̄rit an fieri debeat excōputatio pcij. dico q̄ ſi: qz q̄ ꝓceptō seu pcipiēdi ꝓmoditas emit: vī emi ipsa alea seu futur cuēt: ut. ō. l. nec emptio. ꝛ ō acti. empt. l. si tacū. Ad unū tñ uolo te sollicite ad uerē: qz ꝑdicta ꝑ ꝑterq̄ q̄si guerra ñ ē. ꝓpt aliq̄ culpā ipi ciuitat. puta. ꝓpt guerā q̄ ē i apulia eq ñ uēūt ad nūdias pulinas. ꝓpt q̄ ex tali pedagio nil pcipit. ſi ciuitas ipsa ſert guerā alii: uel alia ciuitas ſert guerrā ſibi. ꝓpt iimicitias tenet publicāo ad itereē. ꝛ posſz peti ul fieret excōputatio pcij si eēt nō solutū. l. si mēcez. §. cui pe. ō. loca. ꝛ so. ma. l. fi. nec ob. C. ō ac. emp. i. fi. qz illa uiolētia ſi ſert. ꝓpt iimicitias uēditoris. alīes. ut. o. ll. Sz si admitterēt ista ꝛba uēdo pedagū ꝛ fructū ꝛ reddit ꝛ ꝓcēt q̄ recipiēt ex ipo pedagio. si pceptō eēt fieda ab ipo publicāo ēp tor: Idē eēt: ut ex his q̄. ī. dicētur ꝑdi potit.

4 q̄ro emo fructs fūdi i plēs ānos i uno pcio an si uno anno ꝓtingēt sterilitas dz fieri rēssio pcij. b ē solluate aduertēdū. nā alīq̄ emit fructs. ꝛ b ꝓstat. ꝛ oīe dānū. ſ. tps emergēs ē usufru ctuarij nisi cupla dñi accidēt: ut. l. necessario. §. si ō pic. ꝛ ꝓmo. rei uē. ꝛ ō usufr. l. q usufru. §. fi. ꝛ l. q̄stū. eadē rōe q̄ ē cū emit dñiuz cū parī dñij sit. aliq̄n q̄ emit pceptōez fructs: ꝛ tūc vī emē in certū seu aleā. ꝛ iō pdictz ptnz ad ēptorē: ut. ō. l. nec ēptio. ꝛ. ō. l. usufr. de iu. dot. ꝛ. ō. l. necessario. §. fi. si bñ aducēat nisi facto uēditoris b ꝓi gerz. ar. l. si tactū. de acti. ēpti. ꝛ q̄. ō. dictū ē de usufr. uēdito. Sz ꝛ b vī. ſ. ti. l. i edib. vī. si vo nō fundū. ubi q̄ donās ꝓceptōem vī dōare ipsos fructs q̄ pcipiēt. ꝛ̄. ille. §. fm ſam lec. ibi posita ad. ꝓpositū nil facit. ſz ſm ꝑmā lec. ob. ꝑt itelligi de ꝓceptōe fructuū futurorū. ſz dz sic itelligi q̄ fruct pcepti uēūt in ꝑpuatōz. l. q̄ ſz q̄ ꝓsu. tum est percipi: ut ipsum q̄ ꝓsuctū ē papi exprimetur. hoc. ꝑbaī exp̄sse. C. de usufr. l. si ea lege. aliter illa lec. non procederet. ita dico i casu nostro. si aliquis emerit ꝓceptōez fructuum. ꝛ

aliqs diceret se de ceptū ultra dimidiā iusti pcij. nō extraret fructꝰ q̄ paupi. sed extimaret habito respectu ad id qō pſuetum ē percipi. d. l. si ca. l.

Item habito respectu ad id quod cōmuniter solet ualere talis fructus: non ad id quod forte casu extimatio creuit. C. de usufru. l. olei. tps. n. uenditiōis cōtracte i hoc debet inspici: ut. l. uj. §. diui fratres. ſ. de iure fisc. z. C. ō rescin. uen. l. si uolūtate. §. si. aliquādo quis emit fructꝰ futuros plurū annoꝝ. ḃ est adueniēdū. aut eni qui emit certā quātitatē fructuū ut cētū corbes uini uel grani ex tali fundo: tūc si minus nascat eatenꝰ fit remissio percij uel expectat q̄ iterū nascat. l. si debitor. §. uerisimile. de ẓbē. emp. z qō ibi nō. de. v. ob. l. iter stipulātē. §. sacram. z qō ibi plene dixi. z p Lu. C. de dona. l. siqs argentū. aliquando qs emit fructꝰ alicuꝰ fundi p tpa simpliciter: q̄n titate nō adiecta: z tūc siqdē ipsi fructꝰ sūt papié di ab ipso emptoꝛ: ad eū trāsit cultura: z cura. et tūc ius usufructu. uꝛ emptū. ut. l. cū ita ō usufru. legato. z. l. siqs ita. de usufru. z i glo usufru. quē admodū ca. l. idēqs. z ibi nō. nec curo siue dicatur papiēt uel pcipi poterūt ul' silia ẏba. nā licz hec ẏba q̄ papiēt ꝛc. uideātur fm ꝓpam signifi catiōez referri ad ipm corpꝰ fructuū. l. utē si fūdi. i ꝓn. ō. de usufru. tū mēs ẓbētū vꝛ cē q̄ ipꝰ ius usufructꝰ uideat ēptū. ut. ō. l. cū ita ō usufru. le. ꝓ hoc facit ad trebel. l. cogi. §. i. ubi si testatō ut bet restitui gēqd ex berditate pueneit itelligi ō ipso iure hēditario. lꝫ ꝓpria significatō aliter se bēat. Si vo fructꝰ sūt papiēdi ab ipo uēditoꝛ. z tradēdi ipsi ēptori tūc ius usufructꝰ ñ vꝛ uēdito. l. si fūdi trebatiani de usufruc. leg. z ō ānuis. le. l. gayꝰ. z nō. i. ō. l. siqs ita ō usufru. z. l. idēqs. usufru. quēadmodū ca. tū tūc vboꝝ ꝓceptio ē in spēcie. nā aliq̄ndo dr uēdo fructꝰ nascituros. uel fructꝰ q̄ i tali nascēt ꝑdio. tūc fructib' unio anno ñ natis ꝓ illo āno ñ uꝛ facta emptio ut. ō. l. nec ēptio. ō ẓbē. ēpt. z debet fieri rēissio ꝓ rata illiꝰ anni. sicut cū additur numerus mensuraruꝫ sit rēissio ꝓ rata mensure deficientis. ita cū sit uēdito ad numerū āno ꝝ fit rēissio ꝓ rata āni defi cientis: ut. ō. l. si debitor. §. uerisimile ō ẓben. empti. Aliq̄ndo i ẓctu dr siq fructꝰ nascēt sint ubi uēditi. uel uendo tibi fructꝰ. siquos pcipi cōtigerit. z silia ẏba. tunc ipm icertū. i. alea seu spes vꝛ uēdita. ff. de heꝛ. uel acū. uēdi. l. ꝓ si uēditoꝛ. et l. sc. z bꝰ opal' nā ubꝰ. ꝓnois siq. qō est nota cu iusdā icertitudinis dictis. ll. lꝫ qs ul' q̄ simpliciē ē flatuū substātie. ut nō. C. ō lē. q̄ ꝓ eo. l. i. i gl. sup ẏbo. pferūt. z instituta. ō iur. li. ſtip. §. alia vii fructib' ñ natis ñ ē suba i qua subsistat emptō. Aliqñ ẏba ꝓtracꝰ sunt dubia. nec ex eis appaꝛ utrum fructus sint pcipiēdi ab ipso emptore. ul' a uenditore tradendi emptori: ut q: simpliciter dicat uendo fructꝰ tunc si pars uel quota fructuum uendi ab ipso uenditore ē faciēda peceptio. l. si defuncta. §. fi. ō. de usufruc. Si uero omnes fructus sint uēdit tunc ab ipo emptore: z tūc vꝛ uenditus usufructus: ut. ō. l. cū ita. ō. de usufru. legato. z. l. siquis ita. ō. de usufru. z qō ibi nota. ubicūq; autem dr fructibus non percepti nō ꝑsica ēptiōez fruc. itelligo ñ pcipi i hac uendi tione sicut in locatione cū superuenerit sterilitas ut. l. i. §. ex lequenti. z quod ibi nō. quia bi contractus eisdem uiris regulis foleuntur. l. ij. ō. locati. Quinto quero si emo fructus unius āni cuius est periculū. respondeo siquidez emo fructus pendentes periculum est meum. nisi aliud conuenerit. l. fistulas in fi. ō contraben. emptio. et. ō. de actio. empti. l. qui pendentem. Si uero emo fructus futuros: unde ad me trāsit cultura z cura. z tunc ex annua pstatione non potest colligi illa presumptio q̄ dixi. ō. in. q. illa dispuata. dico q̄ sto uerbis ubi dico emo sit emptio. z iudicetur secū dū naturaz emptionis. ubi dico loco. sit locatō. probatur eo. ti. l. qui saxum. ubi ē emptio qd uideatur emptuꝫ. ꝑbatur ex supradictis. Sexto q̄ro ipsa pceptō ē ēpta. non autem est emptus fructus uel usufructus utruꝫ ille emptor possideat. respondeo in oibus casibus in quibus usufructuarius est tutus aliquo interdicto talis bois cōmodiꝰ erat tutus officio iudicis: ut probatur. ſ. ti. i. l. aquil.ᵒ. z ita nō. ibi in glo. magna. z glosa si. quod est notādum. Septimo quero aliquis emit fructus unius molēdini: uel alterius edificij quod est destructum eget refectione z magna impensa ꝓpter qō fructꝰ interim non percipiuntur: cuius periculo perijt. z certe si esset locatio sine dubio refectio ad domi nuꝫ pt neret. et deberet fieri mercedis remissio: vt. ō. locati. l. ex conducto. in principio. z. l. cum in plures in princi. eo. ti. Sed si ponamᵒ q̄ sit uenditio ita q̄ uideatur venditꝰ usufructꝰ: vt apparet ex supradictis. tunc dico q̄ est considerandū ad quem pertinet refectio. dico q̄ in refectione sunt duo scilicet cura z sollicitudo refectiōis. et ista simpliciter pertinet ad usufructuariū: qa omnem rei curam videtur suscepisse: vt. l. i. in fi. usufru. quem. caue. z sic talis cura ad eum pertinet. casus est in. l. inter fructuarium in fi. ff. de dam. infect. nec obstat. l. bactenus. ō. de usufr. vbi dicitur usufructuarium non cogi reficere: qa verum est si uult carere usufructu: vt. l. cū usufru. de usufruc. secū dū quod uertitur in refectione ē impensa: z ista siquidem est magna sine dubio pertinet ad proprietarium: vt. dicta. l. bacten. ō. de usufruct. qō patet: quia si usufructuarius fecerit a proprietario repetit. C. de usufruct. l. cū. z. l. si eius. §. inde quesitum. ō. de usufruct. z ibi nō. z. ō. tutu. u. l. dāni. §. ei cui. z ibi nō. per glo.

Secundo est videndum utrum fructuarius petat istam pecuniaz proimpensa antequam ip se impendat. an vero pūmitus debet impendere postea repetere: ut probatur. ō. titu. ij. quāuis. in fi. l. ibi. quid pfstitit zc. z eo. ti. l. si proprietarius circa pincipium. Contrarium dico nam ad hanc curam z sollicitudinem usufructuarius facꝰ videt. ꝓcurator in rē ut. l. i. in fi. z. l. se. z ibi nota. ō. ō no. ope. nū. Sed ꝓcurator ad opus

faciēdū pōt agere ut sibi pecunia dēb añ op⁹ factū ut. ē. mā. l. si vo ñ munerandi. §. fi. z. l. si māda to meo. i ōn. co. ti. ergo cē. nec obstat. l. q̄uis. z .l. si ꝓprietarius. qa i isto generali mādato qō usufructuari⁹ uidet̄ bñe uenūt multa. p̄ eni opis restitutio: q2 mandatū ē eius nature: ut. ē. cīxi. Item uenit ut satisdet de dāno infecto. Sz tale mādatū de fideiubēdo z satisdādo ē ei⁹ nature: ut nō ante quis agat q̄ soluat ul⁹ pdēnet regula rit. r: ut. l. lucius i fi. ē. mā. z. l. si .p eo. C. māda. ideo i. l. q̄uis. z. l. si .ꝓprietarius non pōt agere nisi soluat. subaudi ul ifueniat alia causa ex hiis que ponūt i. d. l. lucius cū similibus. Ex his ap paz qualiter debeat itelligi dicta. l. bacten⁹. que dic̄ diz nō cogi refice. l. quo ad onus psonale: sz quo ad expensas sic. uel alias prōpetate þua bit ut dicta. l. q̄uis. z dicta. l. si .pp̄tari⁹. His premissis uenio ad. q. .pposita. z dico q̄ ille em ptor fructū sit usufructuari⁹. z .pp̄e ad eū pertinet onus piculū: ut dictū est: fateor q̄ si dñs ces saret sibi pecuniā dare ad refectionē q̄ tūc teneꝫ ei ad itēresse: ut. ē. mandati. l. si .pcurator. §. mā dati. uel actione ex empto. l. fundi ptem de ℈hē. emptio. Predicta itelligo uera q̄n molēdia du rant. licz i aliq̄ pte destructa. ita q̄ usufructus ite ger manz. l. si cui insule. de usufru. Si uero po neres q̄ molēdia .ppter babūdātiaz aquaz to taliter essent destructa: tūc de refectōe nō essz tra ctādū: q2 usufructus esset extinct⁹. nec restaurāndi sz res reponerē. l. ꝓpti. §. rei mutatōe. z. l. qd ta men. §. nō tantū. qui. mo. usufru. amittaf. z dicta .l. si cui insule. de usufru. z. l. qui usufru in ꝑn. ī. c. ti. nisi ponerēs dicta edificia locationi alterius uniuersitatis: uel rei accedere: ut. l. quotēs. §. ī. de usufru. z dicta. l. quid tamen qui. mo. usufru. amittaf. Octauo et ultimo quero. pone q̄ usū fructuariꝰ fecit dictas expensas. z nunc nulli re petere a dño qua actione repetet. z glo. uidet̄ uelle q̄ actio neg. gest. ut dicta. l. cū. C. de usufru ctu. z. l. damni. §. ei cuius. de dāno infecto. Sed puto actione mandati: cuz ad hoc uideatur con stitutus procuratō: ut dictū ē. Preterea cū hoc faciat ex necessitate ut dictū ē: non pōt uenire ac tione neg. gest. l. heres. §. si unus familie hereis. comune eni negociuz magis q̄ alterius gessit. l. pretor. §. generaliter. ī. de bo. auct. iudi. pos. z iō dz agi actōe mandati ul⁹ actōe i factum: ut dicto §. generaliter sz si expensas facit uolūtāte uiles tamē ad q̄s non tenebat: tūc bene puto q̄ repe tꝛet act. neg. gest. l. si cuius. §. idem quesitum. z quod ibi nota. de usufru.

c **Ommissa.** Res que ꝺcidit i cōmissum uen dicatur ab herede: prout a quolibet possessore. hoc dicit. Nota q̄ eo ipso q̄ ob mittitur professio z non soluitur uectigal incidit ipso iure in cōmissum. z sic dominus perdit do miniuz. z hic ē unus ex casibus quos dicā in. l. imperator. ī. de iure fisci. ubi Bul⁹ tradit doctri nam. licet autem ipso iure peꝺatur dominium. non tamen trāsit possessio ut hic dicit glo. Idez nota. ō sacro sāct. eccles. l. fina. z. ē. pro socio. l. cum duobus. §. idem. quod tene menti ad mul tas. ll. z statuta que inducunt rem ipso iure p.r di: ut hoc non porrigatur ad rei possessionem.

Queꝛit glosa quibus modis incidit in com missum. z glo. explicat uno mō per. l. cotem. §. dominus. ē. eo. z in tributo non soluto. Op. C. eo. ti. per totuz. ubi non publicatur tota res. sed illa octaua que dz soluī. z dic quandoq; gs non profitetur et non soluit. tūc tota res publi cabitur ut hic: z. l. ultima. §. licet. ī. eo. Quan doq; quis profitetur z non soluit. z tunc nō to ta res publicatur: sed illa octaua ꝑs. z uide glo. que icipit. pone casum cē. z id quod in fi. poni tur est uerum. sed Bin⁹ addit aut quis omit tit scienter. z uerum dicit glo. aut ignoranter. et tunc aut deceptus a publicano z subuenitur: ut .ī. eo. l. fi. §. diui quoq; fratres. sed licet nō a pu blicano decipitur. Sed errore ductus. z tūc nō publicabitur: ut dicta. l. fi. §. diui. secundum aliā lecturam. alio modo legitur in glo. secūduz quā hoc dicit. ius redimēdi rem que incidit in com missum transit ad heredem. hoc dicit. pone i ter minus. res incidit in comissuz data domino po testas redimendi illā rem. l. fi. in prin. modo queritur an illa potestas redimēdi trāseat ad he redem respōdeo q̄ sic. z uide glo. que incipit ut emāt. intellectus iste non uidetur conuenire lit tere. licet sit uerus in se. z hoc ꝓpter finem ubi dicitur .put aduersus quēz possessorē. Quō usq; ad quod tempus fiscus pōt uendicare rē i cidētem in cōmissum. z dic q̄. ī. quinq; annos. l. ij. C. eo. ti. z tene mēti propter id quod fit tota die in statutis. q̄ assignentur bona in catastrum alias habeantur pro publicatis q̄ infra quinq; annos fiscus uendicare potest. non post. Bar.

c **Esar.** Inspicitur tempus in q̄ quis possidet. non temp⁹ quo quis per uim expulsus recedit b⁹ dicit uel dic q̄ statuta recipiunt interpretationez restrictiuam ne quis indebite puniaf hoc dicat. nota q̄ ne quis indebite puniatur statuta recipi unt interpretationem restrictiuam: ut hic. z. l. ij. C. de noxal. z plene dixi in .l. omnes populi.

Nota hic q̄ omnes portus insule sunt insu la. modo quidam stabant in porta ciuitatis pi sane: et depredabantur. queritur an possint puniri in ciuitate sub qua est insula. certe sic quia portus insule sunt ut insule: ut hic. Item nota q̄ dicta que apponuntur in contractibus factis ab eo qui habz potestatem cōdendi. l. ha bent uim legis ad ligandos alios: ut hic patet in glo. que exponit legem .i. pactum. z est ter. C. de dona. inter uirum et uxorem. l. penultia. z sic factam quod facit publicanus uel alius cō trahens cū ciuitate bz uim statuti quo ad oīa.

i **Nterdum.** Propter rati onez reddēdaf debz seruus reuendi domino hoc .d.

Nota q alind pro alio soluitur. Opponit de.l.si.§.i.ō si certum peta. Solu. hic fallit.

Quero qualiter incidit in cōmissuz: t dic ut in glo. Quero quis est bonus uir dic iudex l.si cuius. §. ait pretor de iniurijs t.l.si societatē §.arbitrorum ō pro socio t.l.continuꝰ.§.cuz ita ff. de verbo.obliga. Querit Dy.si procurator est dānatus:an executio differatur ut reddat rationem.t est hic arg.q sic:ut.l.i.C.de bon. prescrip.t ibi Ly.t Dy.ponit in.l.seruus uni.ō dō lega.t.alij habent per Dy. in.l. si seruo legato §.seruus.c.ti.

Idē ait. Propter penā inferēdā seruus debet reddi domino iusta exti matōe recepta hoc dicit. Nota q seruus gra uius cē corrumpere uxorem domini potest cō mittere.contrarium dicit tex.quia illud grauius homicidio.l.codicill.§. mater ō de lega.iij. Ja. de are.inducit ad questionem. remissio in delictis debet fieri: ut in auten. ut nulli iudic.§. si quis compenf.posita.C.de adulter.autentica si uero criminis t.l.si cui.ff.de accusa. t sic iudex debet cognoscere de causa quare remittitur:arbuius.§.Jaco.de are.t Pe.dicunt contrariū in.l.properandum.§.sin autem reus.C.ō iudi. t in autentica qua in prouincia.C.ubi de crimine agi oportet t.l.si cui in fi.de accu. quia ē merus executor ideo non cognoscit de causa:ut.l. si ut proponis.C.de executi.rei iudi.ad istaz.l. non respondet q hic priuato in casu proposito redditur iudici qui maior est isto iudice licet sit par:t hoc per iura allegata:t quia potest petes.ut remittatur.

Idem diui seuerus. Ad publicatiōez seruī sequitur publicatio rei peculij: hoc dicit. Facit q ad publicationem fundi non sequitur publicatio instrumenti. Item publicata domo ex forma statuti:quia in ea aliquid prohibituz exercebatur non sequitur publicatio instrumenti domus:quod puto uerū.si enim legato fūdo quod est fauorabile non cedit instrumentū: ut de usufruc.lega.l.sed t siquis.§.proprietatio t de fide instrumēto.l.ij. ergo multo minus in penis:ut.l.interpretatio de pe. fallit si aliter exprimatur:ut.C.de incesti. nup.l.cum ancillis. Ja. de are.inducit in ar.ad questi.quidam hic deliquit:t per formam statuti debent bona publicari:an bona alibi posita publicentur:t hic ē ar. q non.facit.l. relegatoruz.§.ij. de interdic.t relēg.t.l.cum unus in fi.ff. de bo. auctoritate iudic.possiden. Sūl.de cunio ponit istam questionem in.l.tutelas ō de cap.dimi. Nicol de matha istam questionē disputauit. Ego ponā eam in.l.cunctos populos in ultima.q.C. de summa tri.Bar.ll.doctor.

Quotiens quis mācipia.

Pro nouicijs mancipijs debet solui uectigal. non pro ueteranis:hoc dicit. Iste.§.ponit quis est nouicius:t si de hoc fieret statutuz q nullus nouicius solueret gabellam: tunc diceretur nouicius qui non anno stetit ut hic.t glo dicit in.l fine hereditaria de nego.gest. Quero unus intrauit in ordinem minoruz t stetit per sex mēses:deinde exiuit t postea reintrauit t stetit p sex menses:an dicatur nouicius.t ista.l.facit q nouicius sit non ueteranus.illi sunt autem veterani qui anno continuo tē. sed in proposito non fuit annus continuus:ergo non est ueteranus sed dicitur nouicius.spe. ponit in specu. ō stamo.§.i.v.xxxix.t Sūl.in.l.nec non.§. siquis scpius ō quibus ex causis maiores. Quidam portauit habitum per annū sed non stetit in ordine:an dicatur ueteranus.t certe non:quia debet stare in ordine ut hic:quia dicit continue in urbe.t ista.l.facit in ar.q qui pro parte semel soluit uectigal nō teneatur scpius soluere ut hic cum glosa sua que incipit pro quibus. vnō formo questionem statutum est hic q de omnibus redditibus soluatur gabella: contingit q quis locauit fundum pro centum florenis: colonus percipit frumentum t de eo soluit gabellam: an ego dominus teneor soluere de florenis:certe non:quia soluta est pro fructibus ex cuius cō templatione habeo florenos:t propter gabellā minori precio locaui.hoc ponit Inno. extra ō deci.c.fina. Item facit q si promisisti rem uēdere:t de promissione soluta est gabella:non debeat solui de uenditione tē.

Serui qui in fuga. Serui fugitiui non inciduntin cōmissum:hoc dicit. Ista ciuitas t alia habent confines determinatos ultra quos in uentus dicetur portare deuentum contra formam statuti.modo si mulus uel somarius ultra terminū inuenitur:nisi probaret dominum duxisse non incidit in commissum:nec publicatur quia potuit esse q mulus uel somarius fugerit. oportet ergo q formans processuz dicat q dominus duxit: alias non sequitur si inuenit mulum.ergo dño duxit.ar.huius.l.

Licet quis se ignorasse.

Opponit de iurī t facti igno.l.error in fi. Soglo.multi modis.tu tene hic q fuit supina ignorantia. ad id qō dicit glo.q illud fuit ius naturale.dicitur naturale.l.diuinum:ut.l.ij.ff.ō fur. t institu. de ob.que ex quasi delic.§.ij.t ideo ō iure diuino loquitur hic:quia dixit christus in euangelio interrogatus.si licet tributum dari cesari.date que sūt dei deo: t que sunt cesaris cesari:sed non credo istos iurisconsul.habuisse respectum ad euangeliū:quia tunc non erat. tene ergo q supina fuit ignorantia. Oppo.aliis modis ut in glo. ego allego istam.l.in.l.cūctos populos:quia sunt cōmuniter per omnes ciuitates italie statuta de armis nō portandis.t de

frumēto non extrahendo: an forensis excuset: certe non: quia supina ignorantia est arg. huius §. Bartolus de saxo.

Diui. Nota q̄ publicanus non debet dicere trānseunti solue q̄ nō ē notādū.

Species Nota q̄ appellatione lapidis non uenit margarita. Itē non continentur lapides preciosi. probatur in. l. ⁊ si non sint. §. peruenīamus. de auro ⁊ argento legato. Bartolus de saxo.

Si propter necessitatem. Nota statutū est hic q̄ equus non moueatur p plateam. quid si equus cucurrrit uiolenter certe non tenetur equitans ut hoc. §. nisi precesserit culpa. facit ō. c. l. cesar. Bar.

Diuus quoq; Licet dere nō solui debeat gabella tamen debet assignari: alias incidit in cōmissu; sed minori succurritur: hoc dicit. ⁊ q̄ non debeat solui probatur ex tex. ubi usus fuit causa: ut. l. censoria de uerbo. sig. iste. §. est notabilis. sed glosa opponit de. l. imperator. i prin. ō. c. So. j. xxx. dices per in integ. resti. Iste. §. facit scholaris non debet soluere de liberis gabellā: uadit sine appodissa: an incidit in cōmissum: ⁊ iste. §. facit q̄ sic quia debet presciri. Jn cōtrariū facit ō. c. l. §. quotiens. So. quedam sunt de quibus liquet publicano q̄ non debet solui: ut quia iaz soluit ⁊ tunc nō debet peti appodissa ut ibi. quā doq; publicano non liquet q̄ quis ducat causa usus fui: tunc debet peti appodissa ut hic. unde cum ei non liqueat: an sit scholaris petat appodissam. secus si esset res ex qua non deberet solui ex forma statuti. Item facit in argumentū statutum est q̄ sindicus comitatus debet denūcia re maleficiū: modo quidam interfecit bannitus qui poterat impune occidi: an debeat denuncia re interficientē: ⁊ ista questio fuit disputata boñ. ⁊ hic uidetur casus q̄ debeat denunciare: licet factū non sit punibile sicut hic debeat profiteri: licet non debeat solui gabella. preterea. pbaī q̄ non pertineat ad sindicū: an ille debeat puniri an non: cum non sit merus executor. l. si ut proponis. C. de exec. rei iudica. ⁊ ita fuit determinatum: sed non fuit allegata ista lex. Contra id uidetur casus ad ille. l. siquis in graui. §. si maritus que etiam non fuit allegata. So. denunciatio ō qua loquitur. q. nostra fit per cognitionē. unde cū cognitio habeat fieri a iudice: meritō dz denunciari fuae maleficiū sit punibile siue si. ar. ō de no. op. nun. l. de pupillo. §. meminisse v. si totiens. sed in. §. si maritus illa defensio debeat fieri ad executionē maleficij impediendā: ⁊ ideo puto si statuto dicatur q̄ rustici teneanī capere malefactorē: q̄ si aliquis occiderit exbannitum rustici si non capiunt non tenentur. naz capta fit ad impediendū ne fiat maleficiū uel consacto ad executionē pene non ad cognitionē: qa etiam absentibus uel non captis eis posset cognosci. ar. d. §. si maritus.

Dini quoq; Legitur pluribus modis. prima lectura est notabilis. ideo tene eam menti.

Si quis professus fuerit. Remissio publicani excusat quē a pena. hoc dicit. uidetur q̄ publicanus possit uectigal ītmittere. Cōtra. j. de uerbo. obli. l. qui rome. §. calimachus. ubi positus ad solutionē recipiendam non potest prorogare terminum. So. potes intelligere de publicano conducente a cōmuni: ⁊ sic pro se exigebat: ⁊ fisco dabat certam quantitatem. ⁊ non ob. contrarium. sed si uis intellige re in publicano qui cepit uectigal. p communi: ut. l. i. §. i. ō. c. solue q̄ hic positus erat ad unīuersalem solutionem faciendam ⁊ recipiendam ex actionez: ibi habebat speciale mandatū ad unā solutionem tantum recipiendam: ar. l. i. §. magistratus ō de exer. ⁊ l. mandato generali ō de. p curatoribus. Bartolus.

Sequī solēnis repetitio domini Bartoli de saxo ferrato: iup. l. cesar. ō. co. ti.

CESAR. Repetitur bāc. l. more solito būc ordiné obſuabo ga omiſſa ꝓtinuatõe rubrice quã i pri. bꝰ ti. feci. prio diuidã ipam l. ꝓ ptes. fo ponã ſũmariũ ītellectũ ꝛ lr̃am corrigã. tertio ponã caſũ i termis lr̃az exponẽdo. q̃to colligã nõbilia. qnto ℨ. l. iſtã opponã. x. modis. ſexto iſiſtã circa mãm. l. nr̃e multiplr̃ itrando mãm ſtatutoꝝ. Et de. l. iſta cro br̃ expediꝰ ꝛ cꝰ mã q̃ ẽ aurea. Redeo ad ꝑmũ. l. nr̃a dixi dixi i qnq; ptes: q; i pria pte ponit thema. fo ex themate elicit qõ. tertio qõnis ſolo. q̃rto ꝛpetit qõnẽ. qnto ꝛ vltio ꝓbat ſolu. fa ibi ℨſulebatur tertia ibi rñdi. quarta ibi tñ cũ. qnta ibi ꝓptẽa. Uenio ad fz ꝛ br̃. l. nr̃a hoc itẽdit. ea q̃ medio tpe ꝓtigũt rõne caſus fortuiti i pudiciũ caſum paſſi ꝓtigiſſe nõ vñr lr̃az p te corrige. Uẽio ad ttiũ ꝛ ẽ caſus i tmis tal' i. l. nr̃a. i iſula creta Ceſar locauit loca vñ cotes eximebãt ꝛ iuxta locatõis ℨcũ talẽ. l. apposuit ut ne qs ꝓter redẽtorẽ ex iuſſu lauſie neue auellito expõtaret. mõ ꝓtigit q; gdã mercator q̃dã nauẽ cotibꝰ onerauit ꝛ itra. xv. dies marcij exẽ dicũ portũ dicte ĩſule dixi feci: q; cũ tẽpeſtate ꝛ vẽto in portũ dicte ĩſule dicta nauiſ cũ cotibꝰ ẽ ꝺducta pꝰ. xv. dies marcij idẽ mercator cũ dict' cotibꝰ exẽ dictã inſulã ẽ ꝓfectꝰ. Mõ q̃rit an iſte mercator inciderit in. l. ad qõ rñdet Ulp. qõnẽ repetẽdo q; talis mercatõ nõ vr̃ ℨ. l. feciſſe: ꝛ hoc ꝑbat lic. eo tpe quo ꝑ cũ cotibꝰ exiuit portũ ℨ. l. nõ fec: ergo nec nũc: q; cotes q̃ bodie vebunt ĩ initio veci vide ãtur hoc dicit vſq; ad. l. ſequẽtẽ. Iam ſic expõe Ceſar cũ in inſula crete locaret cotonias. gl. hoc dicit. i. loca vñ cotes eximũt. ſeq; in tex. legẽ ita duxerat. ꝛ exponit glo. i. pactum. glo. non all. ego allego. l. i. §. ſi quenerit õ depoſiti. ꝛ an iſta expoſitio ſit vã ſtatim videbimus ꝑ modũ q̃ſti. Seq; in tex. ꝓpter rẽdemptorẽ. dicit glo. i. conductorem glo. non allegat. ſile tu habes in. l. legem. ff. loca. ꝛ. l. redemptores. ff. de rei ven. Itẽ ſcire debes q; iſta dictio preter ponitur idluſiue ut. l. placet. C. de ſa. ſan. eccle. Circa qõ ẽ ſcẽdum q; interdum precedit diſpoſitio affirmatiua: ꝛ tunc aut precedit genus ꝛ dictio preter adiungitur ſpecia in ſuo genere contente: ꝛ tũc dictio preter ponitur excluſiue: vt. l. nam q; liqui de. §. fi. ff. de penu. le. aut non precedit genus: ꝛ tunc ponitur idluſiue: vt. l. ſed ꝛ hec. §. preter. ff. de procur. ꝛ. l. prepo. co. ti. ꝛ. l. i. iuꝝ ſi. õ de pig. ac. ꝛ. l. ſcio. §. vxori de admi. lega. ſequitur i tex. poſt idus marcias. dicit glo. i. poſt quindecꝫ dies marcij. vñ quid ſit idus: vide. l. cuꝫ biſexti. ff. de verbo. ſig. de quo tu habes i tex. in. l. Item veniunt. §. pridie õ de pe. bere. ſequitur in tex. cotes ex inſula creta fodito neue auellito vene eximito ideſt portato. ſequitur in tex. cuiuſdaꝫ nauis honeſta ante idus marcias. expone ut õ ꝓfecta ex portu crete a vento relata erat in portum. itẽ de hac dictione habes in. l. ueluti. ff. õ eden. Sequitur poſt idus marcias ꝓfecta erat huc vſq; thema: modo ſequitur ſecũda pars ex qua elicit. q. ex themate. Conſulebatur vnum ꝓtra legem poſt idus marcias ex inſula creta cotes exiuiſſe uidentes. Sequit tertia ptícula i q̃ eſt ſolutio queſtionis. Reſpondꝺ tam ꝛ ſi. i. q̃uis portus quiq; in inſula eſſent omnes eiuſ inſule eſſe uidẽt. Sequit quarta pꝫ. i. repetitõ q̃ſtionis: tamen cum qui profectus eſſet ante idus marcias ex portu ꝛ relatus expone ut glo. ſeq; in tex. tempeſtate in inſulam deductus eſſet: ſi in de exiſtet non uidetur contra feciſſe imo uidetur prout dicam. Sequit quinta pars vbi ꝛeddit ratio ſolutionis: bene dico q; non videtur ꝓtra l. feciſſe: quia i initio cotes uidẽt euecti eẽ ꝛ ſic tempoꝝ non prohibito hoc eſt ſequitur propter ea q; iam in initio ꝛc. Uenio ad quartũ ex l. noſtra colligẽ q; initium ex quo cotes ſunt euecte eſt conſiderandum ſic ꝛ alias ſupra ỏ damnifec. l. damni. §. ſabini ꝛ. l. aũ õ ad. l. acquil. ꝛ. l. qui balneuꝫ ꝛ. l. portõ õ qui poti. i pig. habeãt ꝛ. l. ſi procurator circa prin. õ man. ꝛ. l. Item q; §. ſi filiarum õ ꝓ ſo. Secũdo nota q; caſus fortuitus non debet eſſe damnũ caſuꝫ paſſo: vt l. ij. §. ſiquis õ ſiquis cau. ꝛ. l. ſi. ad. l. ro. de iac. ꝛ. l. ſi fortuitus õ de pig. ꝛ. l. cum duobus. §. dãna õ pro ſocio. Tertio nota q; ſingũtur nõ uenire que caſu euenium: ut. l. ex facto de here di. inſti. ꝛ. l. q̃ſtũ. §. idẽ rñdit de fundo inſtruc. ꝛ inſtru. le. Quarto nota q; ea que medio tempore contingunt non uidentur contigiſſe l. i. ſ. de cap. ꝛ poſt. li. re. Quinto colligẽ ſecũdum quoſdaꝫ q; l. municipalis recipit interpretationem reſtrictiuam in. l. ij. C. de nox. l. vt gratim. §. i. de mu. ꝛ ho. vtrũ autem iſtud ſit verum ℨ. ſubijcam plenilſime. Uenio ad quintũ. et primo op. contra. l. noſtram de. l. in legatis. ff. loca. Sol. dic q; ibi eſt alius caſus ꝛ ibi culpa põt iputari ut patet in tex. Sedo. op. ſic. Ille dicitur facere contra. l. qui facit contra id qõ. l. ꝓhibet: ut. l. ꝓtra õ de legi. Sed iſte qui conduc cotes poſt idus facit qõ. l. ꝓhibet fieri. ergo facẽ contra. l. quid ergo dicem? So. dic q; tex. ſol uit contrariũm quia qui auctoritate iuris facit nõ videtur id facere qõ. l. prohibet cum mẽs attendatur ſm qõ notabiliter habes in tex. ꝛ hoc eſt qõ notabiliter dicit tex. nõ uidẽi cõtra. l. feciſſe Itẽ dic q; i ĩitio cotes euecte vñr. nã vbũ vñr ſignificat fictionẽ: vt. l. i. §. deiciſſe de ui ꝛ ui ar. ꝛ l. ſi pr̃ de bis q̃ i frau. credi. Tertio op. ſic tu bẽs q; in pn. cotes euecte vidẽt cũ ex portu natis ꝓfecta eſt ꝛ poſtea rediuit q; nõ uideãt ullo tpe contra feciſſe: vnde op. de. l. ex hoc. §. ſiquis alienauerit. ff. õ alie. iu. mu. cã. fac. So. dic q; i effectu concordat quia ibi non tenetur alienans hic ſimiliter non tenetur mercator iſte. Itez ibi receptio facta fuit ex ꝓpoſito: vnde alienaſſe nõ videtur hic reuerſio nõ fuit a ꝓpoſito. ergo nõ videtur recurſus: vt. l. iul. ꝛ. l. poſtliminiũ. ff. de poſt. li. reuerſ. Quarto op. de. l. ſi ſolutum õ

g.mo.pi.vl'hypo.sol. So.ibi pōt debitori ali qd imputari. Itē:ibi ex ꝓpōsito recipiū hic vēo mercatori nil pōt iputari. Quinto op.de.l. ſi ,p ptē.§. versum ē de in rē verſo vbi nos magis conſideramus cuentū q̄ qd eſt inchoatum. Item in alio op.quia nō vī versum niſi duret. hic dicit primo vtiſſe licet nō ꝓſeueret. So.dic q ibi poterat imputari:hic ſecus fm q ibi nō. t facit.l.maritus.ff.loca.ad qd facit.l.ſed an vltro ē de negge. Sexto op.ſic q̄ uis ꝓceſſit t ſequiť poſtea actus voluntar⁹ nō attendiť vis q̄ ꝓceſſit:vt.l.ex ea ſtipula.et.l.ſi eo tpe ō cōdi. ob tur.can.t.l.ij. qd me.cā.ſed ita eſt in ꝓpoſito:nam hic fuit uis flumis poſtea ſecutus fuit actus voluntarius quia itez voluntate ꝓfectus eſt:ergo vis illa nō dz attendi. So.dic q illud dz locū q̄ ſequēs actus voluntariuſ approbauit illū actū in quo fuit uis t coactio hic ſecus.

Septio op.ſic q̄ ſeq̄ns actus ponit nō habens ꝓlequntiā ad primū nō conſiderat ꝓncipiū vt.l.tucius ē q̄ res pig.ob.po.t.l.ꝓtor qui po. in pig.ba. Sz ita eſt q Fa.ꝓfectio nō dz neceſſaria ꝓlequentiā ad ꝓncipiū.ergo ꝓncipiū nō dz attendi. So.dic q boc contingit ne caſui fortuiti quos paſſus fuit iſte mercator ſint ei dānū.l pōt dici q conſiderata intentōe iſtius mercatoris que ſemp fuit ut āte.xv.dies ꝓficiſceret:iſta conſequens voluntas conducendo habuit conſequētiā ad primū ꝓncipiū ar.l.ſi mulier.C.ad velle. Octauo ſic op.ſi aliter t aliť diſponeret in diuerſis tpibus t inchoatio ſit facta vno tpe in quo aliquid diſponiť t pfectō t conſūmatio ſit facta alio tpe in quo diuerſuz diſponitur magis conſiderať tempus in quo conſūmatio é p fecta:vt.l.iij.§.i.ō de mino.t.l.q ſponſe.C. de dona.ante nup.t.l.in tempus ō de bere. inſti. So.dic q in lra noſtra boc ſtatuiť ne caſui fortuitus iſtum illaqueatū teneat qō eſſe nō debet ar.l i.C.qui ex ca.ma. Nono op.ſic de prio receſſu nō debet haberi ratio:vt.l.lex cor.§.i.ſ. de iniuſ.t.l.ſi.§.ſi.C.de bonis q̄ liber.ſed in p̄ mo receſſu ſtetit p momentū:ergo de eo non debet haberi ratio. So. dic q ſi ex ꝓpoſito reduſ ſet expoſitio haberet locum:ſz reditus fuit ꝓter ꝓpoſitū:t ſō recititōis ratio nō habeť: quia illa que caſu contingunt t ſe contingeť t in eſſe nō videnť:vt.l.debitor ō de pig.t.l.queſtū.§.ſi. ō le.tij.t.l.ſi vxoris.ſ.de au.t ar.le. Decimo op.q̄ caſus fortuitus eſt ꝓmiſſus facto hois: tūc ꝓpter caſū nō dz eſſe excuſatus:ſz ita eſt i.ꝓpoſito q: iſto caſu fuit factū voluntariū homis g̃ ꝓpt caſū nō dz iſte mercator excuſari. Solditē q illud eſt vez q̄ in illo facto ineſt culpa vt l.fluminū.§.hec ſtiplo t.§.fuus ō de dā.infec. t.l.ſi ut certo.§.interdū como.ſz hic nulla dpa ē g̃ ꝛc. Expediť op.vēio ad.vi.ſ.ad.q. Et p̄mo queriť nūquid expoſitio glo.ſit bona quaz facit legē.i.pactū t vī q nō:quia ſi ceſar pactuz appoſuit cū conductore cū locabat nemini vēt indubiū q tale pactū alteri nō dz inferre ꝓiudiciū:vt.l.ſi vnus.§.ante oīa ō de pac.t.l.iubēſ C.ad velle.ita in ꝓpoſito q iſte cotes nō videant i initio vecte eſt cōtra.l.nr̄am in ſi. Quid dicimuſ.ſo.quidā dicunt q tex.bñ dicit nec dz exponi legē..i.pactū ꝓpter dictū ꝛriū.t dicunt q hic erat.l. municipalis dicte inſule crete poteſ ſaluare glo.q2 pactū aliud ſ̄pale vnius l'duoz ſimul:t boc mō nō loquiť hic. aliud vniuerſitať:t ita loquiť hic.t bec diſtinctio ,pbať in.l. neq; ex ꝓtorio:t.l.neq; pig.ſ. de reg.iur. vl'poteſ dicē q quēadmōz in ſnia lata p ꝓncipē i cōmune pať ꝓiudiciū:vt.l.ſi.C.de le.ita ex pacto: t ita loquiť hic:naz qō ꝓncipi placuit dz eſſe.l. vt.l.i.ō de conſti.p̄n.t q ꝓis vniuerſaliſ:vt.l.le gē.C.de legi. So.pone ſic. ſtatuto cauet q de bitores demū q debitis nouis factis a paſcha te citra poſſint conuenīri q antiqs ſecus.mō ꝓtingit q quidā debitor antiquus q nō poterat cōueniri ,pmiſit alteri de volūtate creditoris antiqui:mō queriť an poſſit cōueniri t vī q nō vt hic:ad qd facit.l.qui id qd in p̄n.C. de dona.l tutor.ſ. de fideiuſ.l.ꝛenodorus.C.ad mace.qd dicemus:iſta queſtio fuit determinata floren.t male:quare ſi teneas q ſtatutū recipiat interpretationē:dic q ſic. Et ſi ille cui facta fuit ,pmiſſio habet cām lucratiuā:t tunc determinatio procedat.ſi vero nō habuit cām lucratiuā:t tunc dic q male fuit determinatū:vt.l.ſiqs t.l.doli.ſ. ō noua.t.l. apud celſum.§.de auctori de doli exceptē. Si vo teneas q ſtatutū nō recipiat interpretationē vt.ſ.tenebo:tunc dic q male fuit iudicatū. Et eſt ratio ſtatutū dicit q debitores demuz ꝓ nouis debitis poſſint ꝓcuniri. Sz ſi eſt dubium q fm verba ſtatu.iſta eſt noua obligatio et nouū debitū:vt habeas expreſſe.ſ. de noua. ergo ꝛc. Tertio pone iuꝛ ꝑdictū tēa q antiquuſ debitor ,pmiſit nup creditori ſuo:mō quid dicemus. So.aut ,pmiſit ſtichus ſe tutū exceptōne t nō ē dubiū q teneť:vt.l.fideiꝛmiſſū ō de ꝓdi.i de.t q3 nō.in.l.bactenus ō de ꝓſti.pecu. t q3 nō.in.l.ij.§.circa de doli excep. Si vo ,pmiſit ignorant dicit q buiuſmōi debitores ſūt tuti ex cep.inducta in odiū creditoris:t tunc debet diſtingui vt in macedo.aut p errorē iuris aut per errorē facti:vt.l.penul.ō ad mace.t.l.q exceptē. ō de ꝓdi.inde. Quarto formať alia qō. inter regē francie t regē ąglie facta fuit treuga. Et ſz fuit ſtatutū q milites regis francie poſſint ipūe regnū anglie iurare t hoc ꝓſeq; ad paſcha:t vltra licitū eſſet vnicuiq; repienti militē alteriuſ regis iterficē:mō ꝓtigit q vn⁹ miles regis francie iuit i ągliā t cū rduret p maꝛ ągliā itra paſcha mare retiuit ipz t remiſit cū i regnū ąglie. Mō q̄riť an iſte poſſit iterfici. Tu dicēs vī hic caſus q nō poſſu iterfici:vñ ſi tu teneas q ſtatutuz recipiat interptationem ſic dicas aut aliquid pōt huic militi imputari forte q nimis ſe artauit:et tūc poſſit ipune occidi.alias ſecus ut.l.ij.ō ſigf cau.t.l.idēq;.§.ſi.ad.l. aegl'. t ſz ego q dico

q̄ statutū nō recipit interp̄tationē: ut. ſ. dicā illō qō ꝓmittat occidi illū q r̄pit ultra paſcha nō reſpicit modū p quē r̄piat ibi. ergo nec nos mōz attendim⁹ vt. l. ſenatorl ō ō ſenato. ꝛ. l. i. §. occiſo rū ē ad ſill'. ꝛ. l. q̄ actiōe. §. t. ad. l. acquil'. ꝛ. l. mulier. §. fi. de condi. inſti. ꝛ. l. Itē veniūt. §. petitaꝛ de petiti. dr̄ nec ob. iſta. l. vbi vr̄ caſus in ꝫrium quia hec ꝓtingit ex eo quia in. l. iſta huiuſmodi l. fuit appoſita iuxta ſctū bone fidei: ſapit ergo nām eius: ut. ſ. plene dicā. vel dic q̄ hic nō fuit l. municipalis ſed fuit pactū ꝓncipis q̄ etiam ō iure al. ꝓiudicat ſm ea q̄ ē dixi. Quinto q̄ritur ſic iuxta caſum. l. nūc pone q̄ iſte mercator ſi vi fluminis fuit redactus in inſulā cretā: ſ; vi cuiuſdā ſui inimici. Mō queriť an diſpoſitio iſtius. l. poſſit habere locū. dic q̄ nō vt i. l. ii. §. ſiſi mō ō ſigꝫ cau. niſi forte in ſubſidiū ar. l. ſi. ō de eo p quē fac. erit. Sexto intro mām aureā ꝛ plenā denarijs ꝛ varijs cōtrouerſijs: ꝛ queram⁹ nūqō ſtatutū recipiat interpretationē. Et circa hanc. q. tenebo hunc modū quia primo recitabo opi. doc. ꝛ tenebo tenēdas ꝛ reprobabo ſ. p bandas. poſtmōz vo p modū cuiuſdā doctrine clariſſime ꝛ vtiliſſime ꝛ vltra dicta omniū doctorū māz iſtā expediā pauciſſimis vbis ꝛ vtilib⁹. Redeo ergo ad. q. nūqō ſtatuta recipiant interptationē. ꝛ primo ar. eſt ſm Dy. q̄ ſic. nā ꝑmo vr̄ ter. in. l. vt gradati. §. i. ſ. de mu. ꝛ bo. pretēa leges interptant vt. l. ſi de interptatōe ō de legi. ergo ꝛ ſtatuta que ſiunt auctoritate. l. ut. l. oīs populi ō de iuſti. ꝛ iure ꝛ inſti. de iure natu. §. i. vñ inſurgit talis regula. Omnia merito noſtra facimus quib⁹ nia imptiť auctas: vt. l. i. §. oium C. de veteri iure enuc. Ex qb⁹ vr̄ cōcludendū q̄ ſtatuta recipiant interptationē. i. extēſionē vl reſtrictionē. So. dicit Dy. aut loquor de interptatōe. i. extenſiōe uel reſtric. ꝛ tunc dico q̄ talis interptatio nō cadit in ſtatutū: vt. l. conſtitutōibuſ ff. ad munici. ꝛ eſt ratio quia q̄cq̄ eſt omiſſū ꝑ omiſſo dz haberi: vt. l. q̄cq̄. ſ. de vbo. obli. Si vo loquor de interptatōe. i. nō de extenſiōe: ſed potius de q̄dā declarať. ꝛ tunc dic q̄ ſic ita itel ligo. l. ut gradatim de mu. ꝛ bo. vide ſile ſicut ē in ſtipulatōe que interdū declarať ꝑ ꝓmiſſione interdū ꝑ ſtipulatōe vt. d. l. q̄cq̄d. nō ob. alia ratio tu dicis q̄ ſi lex recipit interptationē. ergo ꝛ ſtatuta: quia ipſa ſiunt auctē legis ꝛ omnia noſtra facimus ergo ꝛc. dic q̄ illud ꝓcedit in caſu exꝑſſo qō ſaluari nō pōt niſi ꝑ interptationez. Et ꝑ boc dicit Dy. q̄ ſi ſtatuto cauet q̄ q̄ pōna uerit bladū extra ciuitatē puniať in centū q̄ ſi a liqs portauerit farinā q̄ nō puniať vt ipſe nōt i l. queſitū. §. illud de le. iij. ad qō accedat. l. lana eo. ti. Item dicit ipſe q̄ ſi ſtatutū dicit q̄ q̄ portauerit bladū extra ciuitatē puniať in centū q̄ ſi tenet mulier: de quo vide p cū in. l. i. ſ. de vbo. ſig. Iſta eſt ſnia Dy. ꝛ Ja. bu. ꝛ eſt cōis opi. ſz dñs Ray. nitiť redarguere. Dy. dicit ipſe q̄ in l. vt gradatim: nō eſt interptatio declaratiua: immo reſtrictiua. Et ꝓbat ſic q̄ reſtrigit ſignificatū verbi ibi nō dr̄ declaratio: quia in declaratō ne nō trabū nec addit. Sed qō eſt detegi: vt. l. heredes palam de teſta. ꝛ. l. adeo. §. cū quis de acqui. re. do. ꝛ nō in. l. manumiſſiones ō de iuſti. ꝛ iure ꝛ. l. i. §. cū additur de verbo. obli. ſz q̄ declarat nihil noui facit uel diſponit: vt. l. ſicuti §. ſi querať ō ſi ſerui ven. ꝛ. l. ex diuerſo. §. i. ō ō rei uen. ꝛ. l. aſſe toto de bere. inſti. Itez detrahe do facit aliquid noui: vt. l. ius ciuile ō de iuſti. ꝛ iure. ergo ille qui detrahit nō declarat. nō ergo pōt intelligi. l. ut gradatim in interpretatione ō declaratiua. nam ibi ſunt vba gñalia que ſz ſui natura debent intelligi generaliter: ut. l. i. §. ꝛ gñaliter ō de lega. ꝑſtan. ꝛ. l. ſi finita. §. de cōris ō ō dam. inſec. ꝛ ibi ſtringunť. patet ergo q̄ ibi loquitur de interptatione reſtrictiua: ſed tu ſalua Dy. ꝛ deſtruas uerba ſupradicta ꝛ ſic. l. ut gradatim nō loquiť de uniuerſali diſpoſitōne: immo loquitur de indiffinita que ex ꝓprio ſignificatu nō cōprehendit ꝑticularia ſub ſe contenta ſz q̄ continet boc eſt ꝓpter idemptitatē rationis q̄ ē inter ꝑticularia vt uidet innuere glo. in. l. vxori in ſi. ō de le. iij. ꝛ plene tractat Dy. extra de reg. iur. in probemio li. vi. ꝛ eſt cōis opi. Item i materia contingenti in diffinita nō equipollet uniuerſali ut erat i. d. l. ut gradati: nā ñ ſeq̄t bō currit g̃ oīs bō currit p. l. nec natales. C. ō ꝓba. ut nō. per Dy. in dicto probemio de re. iur. Itez ſi indiffinita caperet omnia particularia ſub ſe contenta ex proprio ſignificatu: tunc eſſet ſimiliter falſa ꝛ tamen tex. repugnat quia dicit q̄ eq̄pollet uniuerſali. ergo nō uidetur ut. l. ſi pluribuſ et l. ſi ita relictum de lega. ij. ꝛ. l. ſi plures de le. iij. Item indiffinita de proprio ſuo ſignificatu poteſt ſe habere ad uniuerſalem ꝛ particularem: et boc deſignat uerbum indiffinita. Mō ſit quā docūq; aliquid indiffinite ſe habet ad unū extremorum uel ad aliud ad id debet dici ſe habere qō eſt melius ꝛ benigniꝰ: ut. l. benigniꝰ ō le gi. l. queritur de ſtatu bo. ꝛ. l. legato. C. de lega. Sed ita erat in dicta. l. ut gradatim quia ibi fuit indiffinita ꝛ melius ꝛ benigniꝰ eſt qō intelligatur particulariter ꝛ referatur ad idoneos q̄s vniuerſaliter ꝛ referatur ad nō idoneos quia rē pub. idonei adminiſtrare debent: vt. l. ad rē pu blicam ꝛ. l. bonor de mu. ꝛ bo. ꝛ. l. non tantum de decu. Preterea optime facit q̄ indiffinita ex proprio ſignificatu nō cōprehēdat omnia particularia. l. coniungendo. §. ait pretor cuz. § de pupillo ō de conſti. pecu. Item indiffinita ꝑ poſito nō uidetur omnia particularia cōpbē dere: ut. l. ſi pluribus in prin. ō de le. ij. ꝛ. l. ſi is qui. §. utruz ō de re. du. Sed uidetur denotare quandam interpretationem: ut. l. i. §. dcieciſſe. ꝛ de ui ꝛ ui ar. ꝛ. l. ſi pater. ſ. de bis que in frau. cō di. ergo ꝛc. Itē optie uidet per ea q̄ nō. in. l. ſi ti bi de leg. iij. ꝛ c. ti. l. ſi ſeruitus ō de ſerui. ru. ꝑ. Circa qō ſciendum q̄ indiffinita indifferent ſe poteſt habere ut repreſentet vniuerſalem uel ꝑticulare ſm logicos qō ſatis denotat eius nomē.

Item pro hoc est optimus tex. i. l. cum scitis. ff. de solu. hoc. f. ꝓpositio sic videtur dicēdū: quia aut considero teminū indiffinitū per se prout est extractus ob omni dispositione: z tunc dico q̄ fm eius significatuz particularia omnia cōprehendit. z ita intelligo all. ꝓ hac pte. z ꝓ hoc est glo. in. l. i. ff. de regu. iuris. Aut put cadit in dispositionē: z tunc aut cadit seu accidit actui qui fm naturam rei de qua agitur vniformiter omnia ptcularia concernit siue cōprehendit: z tūc dico idem vt. l. si plures de le. iij. Aut vniformiter extremū nō concernit: z tunc tdiffinita capit aliud. s. q̄ nō cōprehendat particularia vniuersaliter seu vniuersalia: sed particularia: z ita intelligo dictā. l. vt gradatim. nam natura rei. i. vocatōis ad munera ad que vocātur idonei. vt. l. ad rem publicam z. l. bonor de mu. z ho. l. nō tantum de decu. declarat hāc indiffinitam vt extraneum nō capiat. patet ergo. l. vt gradatim nihil facere ꝓ opi. dñi Ray. stet ergo dictū Dy. predicti. dñs Ja. bu. tz idē qđ Dy. z est cōis opi. Bui. de sixa. tenet q̄ statuta recipiant interpretationē vt. l. si de interpretatione ē de legi. z. l. Item veniunt. ē. cū autē z. §. apta ē de pe. here. z. l. penul. supra ad ma. z. l. sed z si pater. §. hoc senatus ē de ritu nup. Item edicta recipiunt interptationē vt. l. sigs id qđ ē de iurisd. om. iudi. z. l. q̄uis ō in ius vocando z. l. iiij. §. pentes. e. ti. coniungendo. l. iurisconsultus. §. pentes ē ō gradi. z. l. licet ē de arbi. Item priuilegia z beneficia recipiunt interptationē: vt. l. beneficiū ē de ꝓsti. ꝑn. z. l. ei. §. in initio ē ō offi. pfec. vr. Item ultime voluntates recipiunt interpretationē: vt. l. librox ē de le. iij. z. l. si cui vinū de vino triti le. l. qui pcaū. §. fi. cū si. de pe. le. z. l. in testis de re. iur. z. l. qui penu. §. sed z si script. ō vsu z habi. Item ꝯctus recipiunt interptationē: vt. l. veterib⁹ ē de pac. z. l. fundi de ac. emp. Item consuetudines recipiunt interpretationē: vt. l. de quibus ē de legi. cū ergo ista recipiant interpretationē nō video quare statuta nō recipiant interpretationez Cōcludit ergo ipse ꝙ statuta recipiāt interptatōez Opi. Bui. nō placet quia arguere de legibus z senatusconsultis ad statuta nō est bona argumentatio quia lex est generalis que bene dispōit vt hoc fieri possit. f. vt leges z huiusmōi dispositōes extendant: vt. l. nō possunt de legi. ꝙ instāntia nō reperitur. Item si leges nō possent extendi esset reptre casum. l. nō decisum qđ esse nō debet: vt in. phemio. ff. z. l. i. §. ex hoc de ven. ilpi. Sz hec ratio cessat in statut⁹: quia ille casus ad quē statutū nō extendit relinq̄t dispositōi iuris cōis: vt. l. si cxneus de condi. ob cām. Item ñ bñ argumentat de beneficijs z vltimis voluntatib⁹ q̄z illa sunt amplissima z iurī amplioris statuta strictissimi iuris: vt. ſ. plene ostendā vt in. l. bñfi ciū ꝓiūgendo. l. ḡnalit de offi. ꝓsi. z. l. cū quid si cer. pe. z ꝓiūgēdo. l. gēdo astrigēde de vbo. ob. z. l. iij. §. minorē ē de mi. z. l. cū quidam de li. z po. Item nō bene argumentat de ꝯctibus ad statuta: quia in cōtractibus magis consideramus mentē cp̄s verba: vt. l. ꝓmittēdo de iure dot. z. l. in cōuentionalibus de vbo. ob. sed in statut⁹ cō sideramus vba adeo quia qđ nō ē vbis expressum relinquit dispositōi iuris cōis: nā qđ ſpalitez in cām noua. nō transsert in re pstino petitur vt. l. si stipulatus de vsuris. Item nō bñ argumentat de. l. vt. ſ. dare dicā. Concludam⁹ ergo q̄ vba Bui. nō possunt stare. Riza. malūbra uidētur sic dicere: aut statutū est contra ius cōe: z tūc nō extendat: vt. l. q̄ nō ratione de legi. Nā ubi intelligo q̄ consuetudo erat contra ius cōe. Et hoc appet quia dr̄ q̄ error est quia in consuetudine debet esse consensus: vt. l. de quibus de legi. Sz intelligo errorē z ō ius cōe qđ appet qa alli qui veniunt contra ius cōe videnť errare: vt in. l. ij. C. de here. huiusmōi statutū nō extendit neq; trabitur vt. l. in bis de legi. Si vero nō est contra ius cōe: z tunc trahit ad silia: vt. l. de quibus. verba sua nō sunt pfecta sed sunt satis bona Et ideo contra huiusmōi vba sic op. nō est dubium q̄ ea que sunt contra ius cōe extendūtur ꝓpter id ēptitatem rationis: ut. l. ciuitas si certū pe. z ibi nota in. l. que ꝓpter. ſ. de reg. iur. ergo sic dicemus in statuto quid ergo dicemus. sol. dic q̄ contraria loquunť in iure municipali: z ē ratio quia. l. cōis hoc fieri concedit: vt. l. si pos sunt ē de le. hic vo. l. municipalis fieri nō conceditur: z hoc ōclaratur ex eo quia cessarct dispositio iuris cōis z ille casus effet. l. non decet. qđ habetur. l. ut. l. i. §. ex hoc rescripto de ven. ilpi. Sed in. l. municipali secus quia casus per cuz nō preuisus dispositioni iuris cōis relinquitur z per eum decidit⁹: vt dicta. l. si extraneus de condi. ob cām: z. l. comodissime ō de li. z po. z l. si cum dotem in prin. ē so. matr. apparet ergo q̄ Riza. potest saluari. Jac. de are. dicit q̄ aut apparet ratō statuti: z tunc illa attendatur al. se cus: ut. l. i. C. que sit lon. cōsue. uerba sua sic clarius probantur ut dictum est z apparet de ratō ne magis attenditur ratio q̄s dictum: ut. l. adigere. §. q̄uis de iure patro. z. l. milites de re militari. z. l. cum pater. §. dulcissimis de leg. ij. z. l. nomē §. si. de leg. iij. circa hoc attende si apparet ō ratione statuti z est scripta confiteor vna cum Jacobo predicto. Si vero de ratione z mente apparet nō tamen est scripta in statutis: z tunc nō sto cum Jac. z. l. prospexit. ſ. qui z a qui. z hoc tenet glo. in simili. l. nō dubium. C. de legi. Picolaus vero matarel dicit q̄ in statutis habz locum a minori cum distinc. tali aut est sola ratio minoris z maioris: z sic nō credit q̄ habeat locum loc. a maiori uel minori. verbi gratia statuz dicit q̄ pro homicidio imponatur pena pecuniaria. Nūquid ergo hoc magis debebit cē in falso z violēcia. certe dicit ipse q̄ nō. Sed si nō est alia ratio inuira per quam appareat posit ō mente statuētium: z verba quoquo modo possunt aptari licet impropie: tunc dicit ipse q̄ in statutis habet locum a maiori z minori. vbi

gratia in uerbo ⁊ sub uerbo occisiõis satis põt comprehendi uulneratio ar. l. illud ẽ ad. l. acq. unde si statutũ dicit q̃ bannitus possit impune occidi habebit locũ locus a maiori. ſ. q̃ possit uulnerari. Item sub ẽbo filie satis potest cõprehendi neptis: ut. l. liberoꝝ: ⁊. l. filij de ẽrbo. sig. Nam si statutũ ita dicat q̃ filia nõ succedat patri: multo magis habebit locũ ī nepte. ꝛidetur ergo uelle q̃ ubi ẽrba possũt quoquo mõ adaptari licet impropríe. ⁊ ideo sit indifferens q̃ statuũ habeat locũ ad illũ casum extendatur prio destructaꝰ eius exẽpla. nam dicit ipse q̃ significatũ filie quoquo mõ capit neptẽ nõ bene dicit imo hoc est de ꝓprio significatu: ut nõ glo. ⁊ bene in instit. qui dari. tu po. ſ. fi. So. dicit ipse q̃ si statuto cauetur q̃ possit bannitus impune occidi q̃ ẽrba huius statuti quoquo mõ trahuntur ad uulneratũ. imo. ꝓprie quia permittit occidi: ergo ⁊ uulnerari proprie cũ occisio fiat p uulnus ut probatur ad litteram ẽ ad. l. acqui. l. ita uulneratus. preterea ẽrba eius habent locũ in ultima uoluntate ubi si apparẽt de mente ⁊ quoquo mõ uerba licet impropríe possint adaptari ad mentẽ ille casus cõprehenditur in dispositione legis: ut. l. liberoꝝ. ſ. q̃ tamen cassius ẽ d̃ le. iij. in ſo. ſrij. ⁊. l. i. ⁊. l. i ambiguo de re. du. argumentari de interpretatione que fit in ultima uolũtate ad statuta nõ est bona argumẽtatio ut dixi contra opi. Sui. reprobemus ergo nicholaum matarelł ⁊ Ray. de forlì. qui ita loquunt cũ lo gmur de interpretatione statutoꝝ aut ẽrba exponũtur fm ꝓpriam significationẽ: ⁊ sic eiꝰ ẽclaratio nihil noui inducit. Sed uetus inductũ detegit: ut. l. heredes palam de testa. ⁊. l. adeo. ſ. cũ quis de acqui. re. do. ⁊. l. sicuti. ſ. ſed si quaeratur ẽ si serui. ven. de rei ven. l. ex diuerso. ſ. i. ⁊ nota in. l. omnes populi ẽ de iusti. ⁊ iure. ⁊ hoc tenet Ry. de uerbo. sig. l. i. ⁊ per hoc faciunt. ll. supius all. si ad aliũ casuꝝ extẽdo siue restrigo. aut ratione absurditatis ỽitande ⁊ possũ. ẽrbi gratia statutũ qõ ꝓhibz ire ỽ nocte cũ luce milto fortꝰ sine lumine ar. l. ij. ſ. si supra de ven. inspi. lz ipse nõ alleget. Item si prohibet bladũ portari extra ciuitatem cũ asinis: intelligam idem de portãubꝰ cũ bobus ⁊ carris ⁊ iumento. Item si ꝓhibet põtari frumentũ multo magis farinam. licet Ry. dicat aliter ⁊ male secundũ eũ ẽ de leg. iij. l. que situ. ſ. illud. Ad predicta facit ẽ ad macc. l. sed iul. ſ. mutui. cũ semp a lege talis absurditas sit excluſa: ⁊ si uerbis nõ exprimatur: ut ẽ de negest. l. pompo. ⁊. l. in ambigua ẽ de legi. ad qõ accedat de condi. inſ. l. cũ patrem. ỽ testa. l. consulta diualia de leg. i. l. siquis a filio de fideiuſ. l. ſi. de re. iur. l. alius. ſ. absurdũ ⁊ l. l. nostra cesar. Et sic ītelligo. l. ut gradatim. ſ. de mu. ⁊ ho. ubi cũ. l. municipalis ſtringitur licet Ry. aliter dicat ⁊ male secundum eum: sed bene secunduꝫ ea que supra dixi sic debet intelligi. l. ij. ẽ de nora. ibi est casus q̃. l. municipalis recipit interpretationem: ⁊ id contingit ratione cuitande absurditatis ne innocens puniatur contra iura. C. de penis. l. sancimus ⁊ sic nota. C. de decꝰ decu. supli. x. ⁊ predicta ỽidẽtur uera ne detur materia ascribendi equitatem. Itẽ aut. l. municipalis ẽ scripta personaliter ⁊ non extenditur ad aliaꝫ psonam omnimodã rationem habentem: ut. l. p̃ uilegia ⁊. l. in omnibus de re. iur. ⁊ de constitu. prin. l. i. ⁊ īnſti. de iure na. ſ. ſed qõ ꝓcipi. aut non personaliter: ⁊ tunc aut equitas mota est in corpore iuris scripta ⁊ eam obseruabo etiam in alio casu in quo equitas reperitur. ẽrbi gratia statutum concedit īmunitatem maiori. xxv. ãnis multo magis in minorem locum habebit quia equitas est scripta. ut. l. i. ff. de mino. Item si statutũ repellit a consilio maiorẽ. xxv. ãnis minorẽ xl. multo magis minorem. xxv. ut. l. ad zẽ pub. ſ. de mu. ⁊ ho. ⁊ patet ratio q̃ in eius oppositũ resultaret absurditas. ad qõ facit qõ ꝓrie dixi aut equitas mota non est scripta ī iure corpore ut uerbi gratia statutuꝫ disponit q̃ uinum non uendatur sine solu. uectigal. talem solutionẽ nõ trabam ad frumentum ar. l. non aliter. ff. de le. iij. l. prospex. ff. qui ⁊ a quibus ⁊. l. qui constitutũ de re mili. ⁊. l. constitutionibus ad muni. ⁊. l. si uero so. ma. cum si. hec sunt uerba Ray. modo aduertamus ad alia dicta per ipsum: dicẽ eiꝫ q̃ ratione absurditatis euitande statuta debent extendi. Et ponit exemplum statutum uetat blada exportari extra ciuitatem super asinis: multo magis debet prohiberi super curru ut euitet absurditas. Dico q̃ non est uerum quia id nõ est absurdum q̃ ius cõmune concedit q̃ quilz possit facere ỽ rebus suis qõ uult ut. l. sicuti. ſ. aristo supra si seruitus uen. ⁊. l. domũ ỽ contra ben. emp. ⁊. l. in rem. C. man. ⁊. l. proculꝰ ỽ dã. infec. preterea dicit ipse si statutum dicit q̃ non sit licitum ire per uiam publicam de nocte cum lumine: multo magis intelligam sine lumine ut absurditas euitetur. dico q̃ non est uerum quia non est absurdum q̃ de iure cõmuni est statutũ ut supra dixi: sed unicuiqz ambulare per uiam est concessum ⁊ ad sui libitum ut. l. i. de lo. ⁊ iti. pub. ergo zẽ. Et si tu diceres in se non est absurdum sed per respectum ad casum in statuto cõprehensum uideretur absurdum. Tunc dico quia talis absurditas non est euitanda quia ita scripta est: ⁊ est casus infra qui ⁊ a quibus. l. prospexit: sic ⁊ al. qõ est dorum substinetur: ut. l. elegater. ſ. siquis de condi. ide. ⁊. l. unica. C. de plus peti. preterea dicit ipse in uerbis suis q̃ si statutum est personale q̃ non trahitur ad aliam personam etiam omnimodam rationem habentez in hoc uidetur me dicere. ſ. tenendo illud quod ipse tenet q̃ statuta recipiant interpretationẽ posito q̃ persona sit adiecta quia uidetur non adiecta ut sit personale: ut. l. iuſ ỽ legi. ⁊. l. iurgẽ. ſ. pactorum supra de pac. imo magis exempli gratia ponitur ⁊ qõ exempli causa ponitur ad si. casus refertur: ut. l. clam. ſ. fi. ẽ ỽ dam. infec. ⁊. l. ij. ſ. hoc autem ẽ de eo qõ cer. lo. ⁊. l. i. ſ. q̃

q̄ interoū interpretatur ratione suadentis eqta tis si illa eqtas ē scripta salua eius reuerēcia be ne cōsiteor i exēplo qō prīo ponit q̄ minor ha bebit imunitatē nō vtute. l. municipalis ſ vtute l. cōis: ⁊ hoc ps qz in statuto disponit de maioꝝ xxv. annis ⁊ nihil de minore: casus ergo ille re linq̄t dispositōi iurī cōis: vt. l. si cēneus ⁊. d. l. si vo ⁊ ē casus nō. tamen in. l. si minor. ſ. de vbo. obli. fateor ergo q̄ huiusmōi minor bēbit imu nitatē nō vigore iurī municipalis: ſz vigore iurī cōis. ꝓtēa in alio fo exēplo suo ꝓfiteor miores xxv. ānis debē repelli a ꝓsilio si vtute. l. munici palis qz ille casus a lege est omissus: nā dispo nebat statutū q̄ maiores. xxv. ānis mioꝝes. xl. repellant a ꝓsilio: vñ posito in eē b q̄ cōdentes statutū hoc i mente gererēt q̄ silr minores. xxv. ānis a ꝓsilio repellerent qz tñ vba nullo mō pos sunt adaptari dispō omissa remanet: vt bēs ex ꝑsse in. l. iij. ⁊ l. ambiguo ē de re. du. ⁊. l. labeo de suppe. le. facit ꝺ cū optūe. d. l. si minor de vb. ob. ⁊ in alio exēplo qō ē dixi. ps ergo ipz male dicē. Et nō i exēplis q̄ minor. xxv. annis nō re pellet a ꝓsilio vigore iuris mūicipalis qz ad cū casū nō extēdimus ſz vigore iuris cōis: vt ō ⁊. l nō tm. ſ. fi. de decu. ⁊. l. ad rē publicā de mu. et bo. Opi. doc. sic expedit. sic vēio ad māz me lr̄ ⁊ dar̄ expediendā. Et prīo q̄ro qd sit statu tū. Et dicendū est q̄ statutū ē ius qō ꝓpriū vr̄ gsq̄ ppls sibi ꝓstituit: hoc ꝓbat in. l. oēs de iu sti. ⁊ iure instī. de iure nā. gen. ⁊ ci. ſ. i. dico qō i scripꝭ redigit ꝑ hoc sepaī a ꝓsuetudine: nā ius municipale est duplex redactū in scripꝭ ⁊ nō re dactū: hoc ꝓbaī in. l. semp. ſ. legē cū glo. ō iur imu. l. nō tm. ſ. fi. de decu. ⁊. l. i. de aldo scribē. ⁊ ꝓbaī i. l. magiſtraī. ff. ad mu ni. ⁊ b silr ꝓbaī isti. de iure nā. ſ. ꝓstat. Scdo q̄ro nūqd statuta sūt stricti iuris vel nō dicē dās Ja. de bu. q̄ sic ⁊ ꝓbat sic. ex statuto oriī ꝓdītō ex. l. vt i. l. vnica de ꝓdi. ex. l. ſz ꝓditio ex. l. est stricti iuris qz nō ē iunēta int bone fidei actiōes: vt instī. de ac. ſ. actionū ergo ꝛc. Sz aduerte argumētatio ē nr̄ la dicit ipse sic ꝓditio q̄ descēdit ex statuto ē stri cti iuris ergo statutū. hec ꝓna reprobaī qz actō nes ſt de iure ciui. vt. l. ij. ſ. dictū ō de ori. iur̄: et tñ obligatōes q̄ tñ oriunt sūt iurisgē. vt. l. ex b iur̄ ō iusti. ⁊ iur̄. Jte b ꝓna ꝛ. ꝓbaī: vt. l. ij. de bo. po. dico q̄ sic q̄ ſt stricti iur̄ illa statuta q̄ sē ꝺ di sponē iuris cōis: ⁊ ē rō qz ea q̄ ꝺ dispōnē iuris cōis ſt stricti iuris: vt. l. i bonerarijs. ſ. ſz cū rect sa. ſ. de ac. ⁊ ob. ⁊ nō. i. l. si ꝓ fure ō ꝓdi. fur. ⁊ ꝓ baī in. l. in his ō de legi. q̄ totalr̄ imutāt ius cōe regu lāt fm ius cōe ⁊ sē stricti iuris: aut ſt fm tenorē iuris cōis: ⁊ de his dispōnā sicē de iure cōi. ꝺ q̄ro de vtute bꝰ vbi iterptati ⁊ ē sciēdū q̄ iterpta tio nihil aliō ē q̄ apta vbi significatio ⁊ ita itel ligaī. l. fi. C. de legi. ꝓiūgēdo cū. l. si lēones. C. ō epi. audiē. ⁊ ita intelligaī. l. gallus. ſ. videndū ō libe. ⁊. po. ⁊. l. iusta de vbo. sig. Scō iterptatio ac cipiī ꝑ mēte. l. vt. l. iij. circa ꝑn. ff. de legi. tu. ⁊ in sti. de legi. pa. tu in ꝑn. Tertio accipiī iterptatio ꝑ snīa. l. ut. l. gallus. ſ. qd ergo ⁊. ſ. si is de li. et po. Quarto accipiī iterptatio ꝑ correctō: vt. l. i. ſ. q opas ō ad terculi. Jtē qnto accipiī ꝑ extē siōe restrictōe ⁊ argumēt. de silib' ad silla: vt ō ō origi. iur̄. l. ij. ſ. eod ⁊. l. iij. ō ō iurīurā. ꝓiūgē do. ſ. aptāda. l. iurisc̄sult'. ſ. pcuī. ō de gradi. ⁊. l. gallus. ſ. videdū ō de li. ⁊ po. ⁊. l. Jtē vēūt ſ. ē ait. ꝓiūgendo. ſ. aptāda ⁊. ſ. ait ꝓtor ⁊. ſ. sta tuiū ⁊. ſ. i ꝓuator. ⁊. ſ. petitā ⁊. l. ſz si lege. ſ. Sz ⁊ fruct' ō de pe. bē. Idē q̄ ita posit. ꝓio q̄o nū qo in statutis habeat locū argumentatio a con trario sensu: ⁊ videtur q̄ sic: vt. l. qui testō. ſ. mu lier ō de testa. ⁊. l. ex eo ō de testi. preterea in sta tuto qō ē stricti iuris habet locum argumētatio a contrario sensu: vt. l. generaliter de offi. ꝑ. ⁊. l. si ꝓcurator. ſ. si ignoranter ō man. Quid ergo dicemus. ſo. dic q̄ habet locum: quia a verbis statuti nō ē recedendum: vt. l. qō constitutū de re mili. cum ſi. vt. i. plenius dicaz. preterea hoc videtur expresse tenere speculator in ti. de iudi. deleg. ſ. restat versi. quid in statuto. nō ob. in ꝓ trarium all' quia in. l. confiteor q̄ habet locum argumentatio a contrario sensu si sit decisus: vt ō dixi. Sed ille casus in statuto qui venit a cō trario sensu nō erit indecisus sed relinquitur di spositioni iuris cōis vt ō plene dixi. Nec ob. qō dicis de rescripto: quia rescriptum ē ꝺoctū ad formā iuris cōis: ⁊ ideo vt de iure cōi debet dispōni simile solet dici de sententia interlocuto ria: vt. l. metuz. ſ. sed q̄ pretor supra qō me. cā.

Sed quero nunquid statutum trahitur ad si. So. dico q̄ aut statutum ē contra dispositi nem iuris cōis ⁊ nō trahitur: vt. l. q̄ nō ratione ō de legi. ⁊. l. in his. ⁊ quia casus omissus debz relinqui dispositioni iuris cōis: vt dixi supra ⁊ dicam infra. Tertio quero nunquid locus a minori vel a maiori habeat locum in statutis circa quod dic breuiter sic: aut statutum omni modo ē secundum dispositionem iuris: ⁊ tunc dico q̄ regulatur secundum illam ⁊ sapit eius naturam: vt infra plene probabo. aut statutum ē contra dispositionem iuris communis: ⁊ tunc dic q̄ non habet locum: ⁊ ē ratō quia si statutū ē contra ius commune in casu expresso corrigit ius commune: vt. l. non cē nouum ⁊ in materia l. consuetudinis. C. que sit lon. consue. ergo nō corrigit in alio casu non expresso in statuto po sito q̄ ibi sit eadem ratio uel maior vt nō. glo. ē auc. q̄s actōes. C. de sa. san. eccle. ꝑterea hoc ē l. expressum. quicquid enim non ē specialiter ex pressum ꝺ veterum legum constitutio nunquā regalis omnino relictum intelligit: vt. l. percipi mus. C. de appella. ⁊. l. fi. C. de edict. priua. ⁊. l. sancimus. C. de testa. ⁊ in auc. de admi. offi. ſ. fi. Concludam' ergo q̄ si statutum est contra ius q̄ licet corrigit ius commune in casu expres so: sed ille casus tanquam omissus relinqui tur dispositioni iuris communis: vt. l. tabernaz de sū. instruc. ⁊ istr. le. ⁊. l. si stipulatus ō vsuris

ꝛ ꝑ consequens dicim⁹ q̄ cessat in statuto locus a maiori ꝛ a minori. Quarto quero nūquid statuta recipiant interpretationē extensiuam uel restrictiuam. ꝛ primo videtur q̄ sic. Nā.l. ꝛ hu⁹modi dispositio nes: de quibus dictum est ē̄ in opi. Guil. recipiunt interpretationē: ergo statuta. ꝑ. videtur casus ī .l. ut gradatim de mune. ꝛ ho. Ité videtur casus. C. d̄ noxa. in. l. ij. ꝓterea videtur casus in. l. ista. ꝓterea videt casus in. l. l. censorie de v. sig. ꝓtēa posito bene q̄ statutū sit stricti iuris: ꝛ ea que sūt stricti iuris recipiunt in terpretationem: ut. l. si stipulatus de v. ob. ꝛ. l. semper de reg. iuris. ꝓtēa ea que sunt cōtra ius extenduntur: ut. l. que propter de re. iuris. ꝛ. l. ciuitas ꝛ qō ibi nō. si cer. pet. optime fac. l. i. C. de inter. Ex quibus omnibus videtur concludendū q̄ statuta recipiant interpetatiōes ꝑ quorū declaratione ad euidentiam dicendorū est ītendum q̄ interdū est aliquid approbatū l. generali. sed speciali ē reprobatum: ut patet in l. pacisci. d̄ de pac. nam pactum in illa. l. ē contra dispositionem edilium: ut. l. i. d̄ ē edili. edicto. Sed. l. generali approbatur: ut. l. iurisgē. §. pretor ait. d̄. de pact. simile habes in. l. i. §. sicum. l. fe. d̄. de fer. Nam illi casus non habent l. specialem in qua disponitur q̄ non reddatur ius tempore messium. Sed habent. l. generales. l. l. oēs. C. d̄ fer. interdū dispositio habz generalē. l. ꝛ specialē: ut. l. iurisgen. §. quotiēs d̄ de pac. l. si plagij. ꝛ. l. stipulare de v. ob. ꝛ. l. nō dubiū. C. de legi. Sic ergo in proposito aut statutum est nulla. l. armatū ꝛ hoc contingit quādo ē reprobatū a iure: ꝛ tūc non valet in casu exp̄ss: ut. l. eos. C. de vsu. ꝛ i auē. cassa. C. d̄ sa. sanc. eccle. ꝛ in auē omnes peregrini ꝛ aduene in corpo. ut nulli iudiciū. coll. viij. ꝛ. x. coll. de statutis contra lib. ccc. aut statutū ē communi. l. armatū ꝛ ē omnino fm dispositionem iuris ꝛ tunc fua de statuto quod seruares de iure cōmuni ꝛ b oc probatur sic. quando dispositio stricti iuris ac cumulatur alteri que ē magis large uere illa sapit naturā illius ꝛ quēadmodū ꝓ oia interpretatur hec que assimulatur posito q̄ sit strictissimē nāc ita habes l. l. triticū de v. ob. ꝓtēa dispositio accumulata sapit prime naturam probat ī l. i. §. si quis: ut le. no. ca. ꝓterea quando aliqua sunt paria ꝛ parificantur in dispositione: illa q̄ ꝙ debent esse paria in effectu. ut. l. iam hoc iuſſ. de uul. ꝛ pup. l. quanuis. C. e. ti. ꝛ. l. in testō. C. de testa. mil. ꝛ. l. eadez de duo. re. ꝓterea q̄n vna dispositio ē alteri similis debet regulari secundum eam: ut. l. ij. si seruitus vendice. ꝛ. l. naturalis. §. i. de prescriptis verbis. preterea optime facit quod nō. dñs Ja. bu. i. l. generalit. ē̄. de offi. ꝑ. aut statutū ē̄ i generali armatū. s. p. l. omnes de insti. ꝛ iuſ. ꝛ insti. de iuſ na. circa p̄i. sed non speciali quia ē cōtra iuris cōmunis dispositionē: ut dicebā in simili d̄. l. pacisci d̄ pac. Et tunc dic sic aut in statuto ē scripta ratio ꝛ tūc sto rationi nec ꝑ hoc a uerbis recedo cū sit scripta. ꝛ ita loquit. l. i. C. que sit longa consue. ꝛ si ita intellexisset. Si uero non ē scripta ī statuto posito q̄ millies appareat de mēte nō recedam a uerbis nec extendā nec restringaz ad mentem bec distinctio ꝓbatur in. l. nō dubiū. C. de legi. Et q̄ hoc sit uerū ꝓbaī sic nūq̄ extrisci intellectus dz ratio haberi: ut. l. sciendū de v. ob. et l. quecz de his que uite del. ꝛ. l. fz ꝛ si pupillus §. prescribere de insti. ꝓtēa a uerbis. l. nō ē recedendum: nā uerbis statuti ē seruiendum: ut. l. quod constitutū de re mili. ꝛ uerbis edicti: ut. l. Jdēcz re. amo ꝛ. l. ventri de tu. ꝛ cu. da. ab hiſ preterea forme statuti ē deseruiendū: ut. l. certa forma de iuſ fisci. C. li. x. et. l. cōstitutionibus de iure immu. ꝓterea casus uerbis nō expressus ē ꝓ omisso būdus: ut. l. quicquid de v. ob. ꝓtēa casus omissus a statuto dz relīq dispōni iuris cōmunis: ut. l. ꝓmodissime d̄ lib. ꝛ po. ꝛ. l. si cū dote fz unā lec. ff. so. ma. ꝛ. l. si exne d̄ ꝓdi. ob cāz ꝓtēa q̄ specialit ī sūt remota ueteriꝫ legibus cōphēdūt: ut. l. cū dubitat de ediſi. ꝓua. ꝛ. l. ꝓcipi m⁹. C. d̄ appel. ꝛ. l. sancim⁹ d̄ testa. ꝛ. l. si stipulat⁹ d̄ usu. ꝛ. l. tabnā d̄ fūdo ist̄ruc. ꝛ ist̄ru. le. ꝓtēa ī ē extēdēda dispō ad ea d̄ qb⁹ cogitatū ñ docet: ut. l. cū aglīā. ꝛ. l. q cū tutōib⁹ d̄ ō trāſac. fz ñ vī cogitatū d̄ eo qd̄ ñ ē vbis expſſū: ut. l. labeo de supel. le. g̃ ꝛc. ꝓtēa nostrū ñ ē legē extēdē: ut. l. si vo negociū. §. d̄ uiro ō so. ma. nā solū⁹ pricipil ē legē ꝑdē: ut. l. si vo negociū. §. d̄ uiro ō so. ma. nō. C. d̄ le. ité q̄. l. mūicipali ñ ē expſſū b⁹ dicē ñ debemus: ut. l. illam. C. de coll. in auē. de triēt ꝛ semiſſ. §. consideremus. Preterea q̄ difficile condēnāb⁹ statuta fuiſſz adde casū omiſſū si uoluiſſent: ut. l. unica. §. fi. d̄ ca. tollen. Ex q̄ b⁹ oīb⁹ ꝓcludēdū ē q̄ statuta q̄ sūt ꝛ dispōnem iuris non recipiant interꝑtatōez extensiuaz uel restrictiuaz q̄ ē̄ est uerū. nec ob. ī ꝛriū all⁹. Et ꝑ nō ob. q̄ dī leges: ꝛ huiusmōi dispositōes intstant q̄ ꝛ solue ut dicebā ī opi. Guil. d̄ iuza. nō ob. l. ut gradati. §. i. q̄ illa logī docarata iterpatōe fz q̄ ē̄ plenissime oīdi. nec ob. l. ij. C. de noxa. q̄ fz vnā lec. nihil facit q̄ ibi ñ logī d̄. l. mūicipali fz logī d̄ iuſ cōi: ut. l. furti. §. fi. j. arfur. ce. ꝓterea fz aliā lec. ñ ob. pōito q̄. d. l. loq̄t d̄ iure municipali: q̄ ñ ē dicēdū q̄ dñs puniat noxalit ex vtute legis municipal: ꝛ sic. l. municipal restrigit fz uenit dñs puniēd ex vtute. l. cō munis ꝛ hoc ē illud qd̄ decipit ī ꝛriū dicētes ñ ob. l. ista q̄ logī de iuſ cōi qd̄ pōt interꝑtari: ut. l. ueteriꝫ ē̄ de pac. ꝓtēa posito q̄ loq̄t de iure municipali ñ ob. q̄ sic. ꝓbaī huiusmōi lex fuit apposita iuxta ꝛctū bone fidei: ut ibi patet intex. g̃ sapit eius nāz: nā quotiēscūq̄ una dispō sitō ponit iuxta aliā sapit eī nāz: ut. l. petēs. ē̄. d̄ pac. ꝛ. l. lecta. si cer. pe. ꝛ vī p̄ie attribuit secū d̄: ut. l. fidei d̄ excep. ꝛ. l. triticū d̄ v. ob. ꝛ. l. ij. C. de pac. coucn. ꝛ nota ī dicta. l. lecta. sed ita erat in proposito: quia erat apposita iuxta contractū. bone fidei qui habet largam nām: ut isti. d̄ acti. §. actōnū. ꝛ nō. i. l. eo tpe ē̄ d̄ ꝓdi. ob turpē

cām. ꝛ nō. i. l. bone fidei ꝺ eo qꝺ certo lo. Non ꝯ mireris ſi. l. municipal' ab alio ℨctu formā capiat. ñ ob. l. cenſoria qꝛ ibi ñ logr ꝺ. l. cōi. ñ ob. l. ſi ſtipula. ꝺ v. ob. l. ſēp ꝺ re. iur': qꝛ ille loquūr ꝺ his q̄ ſūt ſtricti iuris ꝺ iur cōi: ꝛ ſō ꝓnē in ris cōis: ꝛ ſō caſus omiſſus relinq̄r diſpoſitōni iuris cōis. ñ ob. ea q̄ nō. i. l. ꝓpr de regulis in. ꝛ q̄ nō. i. l. ciuitas ſi cer. pe. qꝛ loquūr i his q̄ ſūt de iure cōi: ꝟ ſecus. ꝛ de hoc plene dic ut ꝺ dixi i opi. Rizar. ñ ob. l. i. C. de interdictis: qꝛ illa l. logr i. l. cōi. Nos vo logmur i. l. municipali ronē differētie vidiſtis i ſō nōt. Dia ſūt nūc expedita ꝺ hac mā ſtatutoū ꝺ iure cano. plene nō. ꝓ dām Jo. an ex ꝺ re. iuris. c. ꝓ poſſeſſore i nouella ſexti libri. Dēs q̄ qꝛ iſpicit tpus q̄ qs ꝺſcēdit ñ tēp' q̄ qs ꝓ vi ripuli' ſiū ripuli' fce dit hoc dic: ꝛ qꝛ oēs porr' iſule ſūt iſula: mō q dā ſtabat i portu iſule ciuitat' piſane ꝛ debḗ debat: queriī an poſſit puniri i ciuitate ſub q̄ ē iſula: certe ſic qꝛ porr' iſule ſunt ut ſ. Nō etiam qꝛ pene q̄ apponūr i ℨctis' factis ab eo q̄ hꝫ poteſtatē ꝓdendi legē hñt vi legis ad ligādū alios ut pꝫ i iſta glo. q̄ exponit legē. i. pactū. ꝛ eſt tex. C. ꝺ doñ. iter vi. ꝛ vxo. l. pe. ꝛ ſic placet qꝺ facit publican' ul' alr' ℨbēs cū ciuitate hꝫ vim ſtatuti quo ad oēs. ꝛ ſic expedita eſt. l. ceſar ꝛ eiul mā. Hāc repetitōez ꝓ ſtātī ñ aſſero cē Bar. qꝛ in paucis lecturis a' repū: ſꝫ qꝛ ſatis utilis eſt: eaz hic appoſui.

De donationibus ꝛ.

Donationes. Iſta eſt ſubtilis'. l. ꝛ etiā ſubtilis titul': qꝛ ſapit ꝺ nā tituli de v. obli. ꝛ hoc dicit. Donatio propria eſt que fit ex liberalitate ꝛ irr euocabiliter. ſed que ſub condi tione uel pure reſoluenda ſub conditōne dona tio ipropria appellatur. hoc. d. Et primo proce dendo ponit de donatione pura. Secundo de donatione cōditionali. Tertio de conditiōe pu ra reſoluenda ſub conditione. Quarto ex pdi ctis docet ſoluere vnā contrariętatē. ſecūda ibi. dat aliquis ut tunc. tertia ibi item cū ipſe. quar ta ibi cū dicimus. Op. de. l. vltima. C. de re uo. dona. ubi ſimplex donatio reuocatur. So. illud eſt verum ex diſpoſitione. l. Op. de. l. ſi tibi in fi. ō ſi cer. pe. So. ibi fuit ꝺ equitate ul' mel' ibi fuit datio ob cāz q̄ ē ipropria donatō b ꝓpa. Op. q̄ alię appellar. ſ. n. i. l. mortis cā in prin. glo. dicit vez eſt quia iſta donatō ꝓ pria habet iſta noia ꝛ vide iſtā glo. que incipit i. animi voluntatez. ꝛ nō omnia iſta nomina po iunt ſimul pure libere ꝛ abſolute ꝛ inter vivos zc. Op. de. l. ſi ſeruus ſeruum. §. ſi oliuam ō ad. l. acqui. ꝛ. l. cuius per errorem. ſ. de re. iuris' glo. dicit q̄ fallit ibi. ꝛ vide glo. ibi gnaꝫ tamen quando non habent tē. ꝛ inquantuz dicit glo. iſta q̄ in. §. ſi oliuam; non fuit donatio propꝛie fateor facit quod nō. in. l. donari de re. iuris: ſꝫ inquantum allegat. l. cuius per errorem: ubi dicitur q̄ ſciens ſoluens indebitum donat: ut ibi dicitur. hic dicit glo. q̄ ē impꝛopria donatio ibi dicit glo. q̄ eſt irreuocabilis datio. idem i. l. ſi cum auruz de ſolu. ꝛ ob hoc dicit Ja. de are. ſi ſoluitur indebitū an egeat inſinuatōne ut do natio. ꝛ per iſtas glo. doc. dicunt q̄ nō: quia ex cauſa putatiua trāſfertur dominiū: non ex cau ſa donationis: ꝛ ideo non eſt proprie donatio. allegat dominus Ray. l. ſi teſtamento. §. i. ſ. ꝺ fideiuſ. ubi dicitur q̄ ſi ē indebituz ſolutum nō poſſet repetere: ſed ſi eſſet donatum ſic: ſeo non ē verum quia etiam non poſſet repetere cuz ad antidora teneretur. igitur de illa. l. nō curo. ego ſic dico: q̄ficz ſoluitur indebitū omni iure vtro qs ſciente ꝛ tunc cū ſit donatio requirit inſinua tionē: ut. l. ſi donationis. C. de coutraben. em. ꝛ. l. nuda ō de contraben. emp. ꝛ. l. imaginaria. ſ. de re. iuris vbi inſpicitur cauſa tacita ab vtro qs ſubintellecta: ut. C. de iure doḡ. l. ſi. in prin. p locū a ſpeciali: ſed q̄ſi ſubeſſet cauſa putatiua ex parte recipientis licet dans ſciat cauſam nō ſub eſſe non poteſt dici donatio cū accipiens nō cō ſentiat quod oz: ut. l. abſenti. ſ. c. facit i argumē tum. l. liberi hominis de contraben. empti.

Quero quid ſi ſoluo indebituz ciuiliter: ſeo na turaliter debitum an tunc ē donatio' g. nō: ut l. hoc iure. ſ. c. ꝛ nō. ō. de peti. here. l. ſed ꝛ ſi le ge. §. cōſuluit. ꝛ. l. ſi quid. v. uſufruc. ꝛ. ſ. de reg. iuris. l. donari. ꝛ. l. cuius ꝓ errorē. ſed quid ſi ē indebitū naturaliter ꝛ ciuiliter: habebit ne locū predicta diſtictio glo. in. l. donari. ſ. de re. iuris' dicit q̄ videt donatio. Quero quid ſi eſt de bitum vtroqz iure: ſed habet exceptionem: ꝛ cer te tex. dicit. ſ. de nouationibus. l. ſi quis delega uerit: q̄ ē ſimilis donāti. Uenio ad ſecūdaz partem op. de. l. ſi donatio. C. c. So. ut glo.

Uenio ad tertiam particulam que ē multū ſub tilis ꝛ dicit q̄ donatio pura ſub conditione re ſoluenda non ē proprie donatio. ꝛ iſta glo. hic ē multum notabilis ꝛ ſingularis: ꝛ in magnam glo. intro. Quero qua actione repetaē ꝛ gl. dicit q̄ erit actio perſonalis. ſ. conditio ob cau ſam ꝛ preſcriptis verbis ꝛ ex ſtipulatu ſi inſeel ſit ꝛ non reiuendicatio. ꝛ vide glo. que incipit et ſ. ti. i. l. ſenat' tē. dicit glo. q̄ erit cōditio ob cau ſaz ꝛ bene ꝓbatur per. l. all'. per glo. Sed op. de. l. ſi. ō. de condi. ob cauſam vbi i noiatis contractibus non habet locum cōditio ob cau ſam ſed donatio ē contractus noiatus: ut. l. ſi quis argentum. C. de dona. ꝛ glo. ſolent notaꝛ in. l. ſi. ō. de cōdi. ob cauſam. ꝛ. l. acta. ō. de con traben. emp. dum dicit fallit in contractu dona tionis: ꝛ ſi vultis ſuſtinere glo. poteſtis quia ſa pore liberalitatem exercentis ē uel aliter nō eſt mera ꝛ ſimplex donatio: ſꝫ ob cām datio. ꝛ vi de boc in. l. ij. C. de condi. ob cauſam. Poſſuz dicere tertio mondo q̄ conditio ob cauſam hꝫ locū i ℨctis' noſatis q̄ñ illa cā fuit finalis que

deficit: ꝛ ꝑpt̃ eã ꝓtractus factus fuit: ut. l. cũ te. ꝛ ibi doc. C. de pac. inter empto. Sequit̃ in gl. ꝛ actio ex stipulatu: de hoc nõ est dubiũ. Seq̃t i glo. q̃ daꝫ actõ pscriptis vbis. duo dubia isuꝛgũt. Primo ad quid deꝫ actio pscriptis vbis ꝛ pot̃ dari ad id qõ cõuenit ut ipleatur: ut. l. be reditatẽ. ſ. e. ꝛ. l. nãlis. §. i. ꝛ. §. ſe. ff̃ de pscrip. v̄. Itẽ pot̃ dari ad rẽ repetendã si de re redd̃da ꝓuenit: q: sp ad iplendũ qõ cõuenit daꝫ actõ pre scriptis vbꝫ ꝛ ista ẽ dña iter pscrip. uerbis actõ nẽ ꝛ conditionẽ od cãm: ut. l. si is qui i fi. ff̃ cõ moda. ꝛ q: cõditõ nascitur exẽ id qõ agit̃. Sed quõ pot̃ hẽ locũ ꝟditõ ob cãz ꝛ pscrip. uer. ut l. quotiens ff̃ ꝺ pscri. v̄. dic q̃ pot̃ cõcurrẽ pscri ptis uerbis cũ ꝟditõe ob cãm q̃ supsit origiem ex alio fonte: ut dr̃ i. l. in bone fidei. C. de pact. Quero unde cõditõ oritur: ꝛ. ex pacto quod ẽ bone fidei. ſz glo. videt̃ velle i. l. iurisgentium §. quiimmo de pac. ff̃. q̃ pactũ nõ pariat actio nẽ nisi. p eo. p quo interponit nec vltra cohereꝫ tia cõtractus: ꝛ sic erit ff̃. ſz dic q̃ glo. ille loquit̃ q̃ nõ vltra pactũ coherentia ꝓtract⁹: uerũ est ut veterẽ iformet q: nõ iformat ſz pit̃ nouã. Di cit̃ i glo. q̃ nõ daꝫ rei vẽdicatõ. glo. op. de. l. i. C. ꝺ dona. q̃ sub mõ glo. dicit fauoꝛe alimẽtoꝝ speciale ꝛ bene. Sz quero quõ cõcurrat ibi rei vendicatõ ꝛ cõdictõ ℨ. l. fi. ff̃. usufruc. quẽad. ca. ꝛ. q̃ nõ cõcurrit ibi reiuẽdicatio directa sed utilis q: ẽ speciale bñficiũ nõ tollit ꝟditõnẽ que ẽ generale: ut. l. i libello. §. si fuuz. ſ. de captiuis ꝛ post limi. reuer. Op. ꝺ. l. cõmissorie. C. de pac. iter empt. glo. nr̃a ſoluit q̃ aliud i pacto ad iectõis in die: ꝛ aliud i pacto. l. ꝓmissorie: aliud i puro pacto: sed ꝺz fieri dr̃ia q̃ verba opponũ tur: nam si verba directa ut res sit iempta tẽ. ut glo. ꝛ vide ibi. Itẽ nõ tẽ. ꝛ ibi. Itẽ ar. ℨ ꝛ tene menti ist̃ glo. Et Dy. signat rõnẽ ist̃ ℍ: quia q̃n dico res sit inẽpta tũc tok̃ ꝓtractus soluitur ꝛ iõ ñ ẽ habilis i alijs adiacẽs allegat. l. nũq̃ ſ. de acq. re. domi. ꝛ ar. l. vranius. §. ſz cũ duo. ſ. de fideiuss. pe. l. l. cõmissorie. C. de pac. iter em pt̃. dicit q̃ illa verba sit inẽpta bñt fictionez re tro: sed illa reuertat̃ vel ptineat nõ. Iste rati ones pe. uel dy. nõ sũt uere q: ista verba nõ pa rũt istũ effectuz nisi i pacto legis cõmissorie et adiectõis i dic̃. l. pe. C. de edil. act̃. Est ergo ra tio forte frequẽtia illorũ pactorũ ideo iex habu it de eis speciale curã ponẽdo titulos speciales

Quero q̃ si pẽdente cõditõe tibi tradidi a nimo transferendi dñiũ añ videat tacite agi q̃ deficiente conditione res inẽpta sit: an uero q̃ reddat̃ ꝛ istud videt̃ uerũ: ut ff̃ de iur̃ doc̃. l. dotis fruct̃. §. fi. cũ. l. se. Ulterius nõ q̃ allega ui tibi glo. i. l. pabue. q̃ verbũ ptineat ꝛ verbũ reuertat̃: nõ sũt verba directa. uide glo. ista i fi. q̃ signat argumẽta ℨria: ꝛ dic ut ibi nõ. Ue nio ad ultimã ptẽ. ꝛ. l. ista ponit dr̃iam tẽ.

Op. ꝺ. l. cũ uterũ. C. ꝺ dona. añ nup. So. ibi iter uenit osculũ. Ultio nõ istã. l. qñ dicit ꝓ pe ꝛ i. ꝓpte q̃ si statutũ ꝺ donatõibus disponit.

I cum filius. Filꝰ potest volũtate patris donare ꝛ pater delegando filium suũ debitorẽ: uel extraneũ qui sibi donare uelit donare pot̃ ꝛ exceptõ que obstat deleganti ob stat ei cui facta est ꝺlegatio ex cã lucratiꝛ uel ex onerosa putatiꝛ. boc. d. usq; ad. §. si pecuniam

Pro declaratione huius. l. ipam legã p p tes. Ad ptimũ rñsum. Op. q̃ filius etiã sñi patris uolũtate obligat̃ ꝓmittendo: ut. l. si. ff̃. ꝺ uer. obli. So. fateor q̃ obligat̃ nõ tamẽ minuit peculiũ nisi pater consentiat: ꝛ ad hoc hic ꝛquiritur patris consensus. Quero dicit̃ hic tenetur ac si fideiussorẽ dedisset: quero de quo fide iussore loquat̃. Tres so. sũt i glo. ꝑ ut pater iubens tenea̅t sicut tenetur extraneus fideiubens ꝛ similis parificatio fit. ſ. de uer. obli. l. si seruuz §. pe. Secũdo pater tenet̃ ac si dedisset fide iussorẽ patris iussu: uel tertio ac si dedisset fide iussorẽ patrẽ ipm: ꝛ tũc ꝓcedit ista parificatio: si cut si pater iubẽdo cõsentit filio: sic etiã fideiubẽ do cõsentit: ut. l. exceptõnẽ. C. de euic. ꝛ. l. si gra tuitum. §. fi. ff̃ qui. ca. pi. ta. ℨ. Sed ꝺtra quia a liud ẽ iubere ꝛ aliud fideiubere: ut. l. i. §. quid ergo ff̃ qõ iuſ. So. ut in glo. Quero q̃ est rõ q̃ si fideiubet nõ tenet̃ qõ iussu: si mãdat iubet uel ratũ hz: tenet̃ quod iussu. ꝛ uide q̃ de nã ius sus ẽ ꝛ mandati ut semp ꝓcedat. l. si remunerã di. §. si post traditã ẽ man. ꝛ. l. si quis mihi bo na. §. iussũ ff̃ ꝺ acq. here. modo si ratũ hz retro trahitur: ut. l. fi. C. ad mace. ſz fideiubendo nõ ẽ sic quia fideiussoris natura nõ ẽ ut ꝓcedat: ut in ꝛgãa de fideiusso. nõ ergo retro trahitur.

Si uero pater dona. lege cuz isto v̄. §. q̃ si fi. famil. ſ. e. l. in eoibus. quia huic cõtradicit: ꝛ hic inuit q̃ si filius nõ erat debitor: dona tõ nõ ualet. Contra hoc op. de. l. i edict̃. §. q̃ si filius. ſ. e. Glo. dat tres so. Una q̃ hic ꝓmissi one: ibi traditione fiebat donatõ. Alij dicũt q̃ ibi filius ipe donabat uolẽs donare ꝑ se: tõ na let: hic uolebat donare pater qõ nõ pot̃ ꝑ filiũ nõ debitorẽ. ratõ q: pater si vult donare mediã te ꝑsona filiꝭ nõ ꝺbitoris: oz q̃ filius donet patri. ꝛ pater illi posset donare. seꝺ donatio inter patrẽ ꝛ filiũ nõ potest cẽ. l. ij. C. ꝺ ioffici. donat. ꝛ. l. donat̃. C. de dona. inter uirũ ꝛ uxo. q̃ tẽ. Sed ista nõ ẽ bona lec. ꝛ rẽphendit̃ p. l. ꝛ si ꝑ patre i prin. ꝛ. §. i. ꝺ in rẽ uer. ubi filius nõ ꝺbz tor promittendo alteri: potest donare patri. per hoc patet q̃ precedens solutio non est uera q: idem est in promissione ꝛ traditione. Preterea in. §. q̃ si filius. expresse dicitur q̃ pater ipse do nat ꝑ filiuz. Tertia so. est quando filius ẽ debi tor ipse pater donat: ut hic. sed quando nõ est debitor bene ualet non tamen ut pater uidetur donare: sed ipse filius. sed non placet quia ipe filius debeat nomine patris: ꝛ pater donare ui detur in. §. q̃ si filius. i. responso. ꝛ ideo dicas q̃ etiam si filius nõ esset debito: ualet donatio

ut dicta.l.si ꝓ patre i.ꝯ.ꝛ.§.i.nec ob.q boc in nuiꝫ qꝫ hic ſumitur ar.a ℨrio ſenſu qđ ſumi nō debet quia reſultat prauus itellect⁹:nec obſtant ille dictiones aduerſatiue cū vero:qꝫ aduerſan tur ad factū nō ad ius Et iō ut habeas iſtā ma teriā:prio ſi filꝰ ipſe donat ꝓ ſe:cū ipſe vult do nare an valeat:dic aut donatō eius incipit a tra ditione aut a ꝓmiſſione.ꝑ caſu aut donat rē ca ſtrēſ uel quaſi caſtrenſ peculij ꝛ valet: ut.ℨ.c.l. filius in ſi.aut rē aduēticij peculij:ꝛ valet patre ꝓmittente:ut.l. ſi.§.filꝭ de bo.qꝫ liber. ꝛ nō.ℨ. c.l.filius i ſi.aut rē ꝓfectitij peculij:vel rē patrꝭ ꝓmittente patre:ꝛ tūc valet:ut .ℨ.c.l. in edibus §.qꝫ filꝰ.ij.rñſo recte ītelligēdo:vbi i filio .ꝛ due donatōes vidēt vna qua pr donat filio:alia qꝫ filius dđnat extraneo : nec obſtat qꝫ pr nō pōt filio donare:qꝫ vcūq ē ſi debet apud eū remanē ſecus ſi ſtatī ad altū dꝫ trālferre:ut .C.de doñ. ante nup.l.ſi ꝓſentiente.ꝛ ſ̄ō ſ̄ iure doꝫ.l.ꝓfecti tias.§.pe.ō dona.ínē vi.ꝛ vxo.l.ſi vxor marito ſm Ja.ō arc.facad trebd.l.cogi.§. hi q ſolidū ℨ ℨ boc videt.l.ſi liqat.§.fi.ō iofficio. dona. ꝯ.Ja.ō aī.qꝫ ibi noīe mariti donauit. ℨ ꝫ iſta videt ℨ.l.ullā. dic ergo qꝫ vxor ibi videt donare tamē ꝓpt boc i bonis eius nō pōt iduci ꝙrela iofficioſe donatōis:cū ab initio eo mō ad muli exē puenit ut ſtatī recederet:ſ̄ bēt reſpectus ad pīmoniū mariti:ſi donatō quā ipſe fecit ē iofficioſa.ſ̄ etiā boc ſi placet p.d.l.ꝓfecticiā.§.pe.ꝛ p.l.cū vxor. e. ti.vbi ē exꝑſſū qꝫ alter ℨiugū nō pōt ſuo noīe donare alteri cōiuge ꝓmittēte. dic ergo qꝫ donatō ínter vi.ꝛ vxo.ē ꝓhibita a lege: ꝛ iō ex ea nō oriť obligatō ciuilis uel nālis :ut .l.ſi ñ ſortē i pri.de ꝓdi.ide.qđ patet:qꝫ ei non accedit fidciuſſor.l.iiij.§.ſi vxor.de dona.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ qꝫ ſit ꝓhibita dicit tex.i.l.iij.e.ti.ꝛ iō ſi vir ꝙ donat mulere ꝓmittente: videť donare ipſe ſibi quereť obligatō nālis ad antidora qua teneť donatariꝰ:qđ ee nō ď cū ſibi nil poſſet queri nec ciuiliter nec naturaliť. ſ̄ boc qđ dixi ín.§.qꝫ ſi filius. ij.rñſo loquit in filio donante patrꝭ volūtate rē patrꝭ:ꝛ ſic ſūt due donatōeſ rō qꝫ filio nō remanet niſi dicta obligatō nālis qꝫ nō ē ꝓhibita inter patrē ꝛ filiū:uel filio quaſi ab exīneo:ut.l.frater a fratre de condi . ide.ꝛ ſic filius videť donare cū nil ciuile remaneat apud eū. ℨ poſſeo ta dicē imo ius reuocandi ꝙ tuta lū de reuocandis donatōnibus. ℨo.illud pōt cōiungere delicto donatarij:qđ nō debem⁹ attē dere:ut.l.iter ſtipulantē.§.ſacrā. ſi vo poſſet re uocari ex ꝓtū ꝙuentōe tūc fec⁹ eť:ut. ℨ.dicā cir ca donatōnē cā mortis .ſi vo donatō filij ícipe ret a ꝓmiſſione:tūc valeret ut filꝰ ipſe obligetur l.ſi.§.i.de v.obli.tñ nō ꝑiudicaret pr̄i ī peculio niſi cōſenſiſſet ut ℨ. Sed ꝙro qđ ſi filꝰ dat uel ꝓmittit ꝓ pr̄e volente donar⁹: an valeat dic aut ícipit a traditōe aut a ꝓmiſſione .prio caſu aut tradēt rē caſtrenſ vl̄ quaſi caſtrenſ peculij ꝛ valet ꝛ ſūt due donatꝫ.ſi filius donare volebat: ur ℨ.ꝛ.cū vo coniuncta.l.filius.ℨ.e.in ſi. aut rē aduēticij peculij:ꝛ valet eadē rō:ꝛ erūt due do nationes,aut rē pr̄is uel ,pfectiſ peculij ꝛ valet ꝛ vna tñ ē donatō ꝛ ipſe pater donare videť: ut .ℨ.e.l.i edibus.§.qꝫ ſi filius.i.reſponſo. Si vo incipit a ,pmiſſione:ꝛ tūc aut filius erat debitō pr̄is aut nō.primo caſu qñ patrꝭ ē ꝺbitor tūc pater videť donare:ut hac.l.ij.rñſo.aut nō ē ꝺ bitor:ꝛ ſm glo.nō valet.ſm Ja.de arc.ſic ut.l. ij.ꝛ.l.ſi ꝓ patre i pri.de in rē uerſo.i ℣.filiuſ.ra tio qꝫ ipſo actu filius obligať patri nāliter cui donare vult:ꝛ ſic videť delegare debitorē. Ter tio ꝙro qđ i dubio ſi filꝰ ſoluit ꝓ pr̄e ei cui pať donare uolebat:uel alias ei tenebať.an videat filius facē aīo donādi uel aīo rehabendi:ℨ. aut filius ícipit a traditōne:ꝛ i dubio ꝑſumitur aīo donandi:ut.C.de nego.geſ.l.ſi filius. ꝛ ibi nō.aut ícipit a ,pmiſſione poſtea ſoluit:ꝛ tūc ui deť facere neēcitate ꝓcedētis obligatōis aīo reba bendi niſi aliud ꝛppareť:ut.l.bereꝫ .§. ſi filius ſ̄ fami.ber.ꝛ.d.l.ſi ꝓ pr̄e i prin.ꝛ.§.i. Quā to ſolet formari.q.ꝓ ℣y.i filijs ꝓmittēte patre donare cā mortis:quęrē utrū pater filio inuito poſſit reuocare:ꝛ videť qꝫ ſic ut.l.in edibus.§. ſi filius ubi dicať qꝫ pater videť donare ut regla iuris eius ē uelle.Sed in ℨriū videť.§.qꝫ ſi fili us.ij.rñſo ubi dicať qꝫ ipſe filiuſ donat ℓy.po nit ꝛ recitať dictū boc ꝓ ℣y.i.l.nec fratris. C. de dona.cā mor.ꝛ dicit aut filius donauit cau ſa mortis rē ſuā filij:ꝛ ipſe filius uide ē donare: nec pr̄ pōt reuocare qꝛ rē ſuā etiā ipſe donat ut ar.l. ſi.§.filiuſſamil.C.ō bo.qꝫ liber.aut rē pr̄is ꝛ tūc poteſt reuocare qꝛ ipſe pater videť donaſ ut.ℨ.qui ꝛ a qui.l.ſi qs bac.l.§.ſi filius: ubi ,ꝓ bať hec diſtictō ar.d.§.qꝫ ſi filius. ℨ ꝫ iſta videť tur ℨ dicta ſupius qꝫ ipſe filꝰ donare videť quā do patre conſentiente donat res patrꝭ: ꝛ iō re uocatio patrꝭ ē nccāria.credo dictū ℣y.uerū ꝛ ſēp tenui eū:quia ſi pater donat filio:tūc ſi eſt receſſura a filio:irreuocabiliť ualz.ſed ſi ē reuer ſura ad filiū aliquo pacto tacito uel expſſo :nō ualet illa donatio qua pater videť donare filio qꝛ ſm boc acgriť filio ex hac donatōne de iur ciuili:qđ ee nō pōt:ut.ſ̄.dixi.ꝛ iō ipſe pr̄ videť donare et ipſe poteſt reuocaī ar.l.pure.§.pe.et l.apud celſum.§.apud iulia. ℨ.de do.excep. re medium ergo eſt qꝫ pater promittat expreſſe ñ reuocāre ſine uoluntate filij:non ipſi filio ſed ei cui donatur uel notario publico ſtipulanti ꝛ re cipienti nomine eius cui donatur:tunc non po teſt reuocari ſine uoluntate filij:ꝛ bec uera ſi eſt donatio cauſa mortis ꝛ filius in poteſtate. ℨ ſi eſt filius emancipatus dicam.ℨ.ti.i.l.boc pre cio ubi boc tangitur.

Si pecunia mihi. Donatio ſim plex condino nalis ualet conditione exiſtente poſt mortem donatoris.boc. d. quidam habent in tex. ſu rēte quidam ſine uiuentem:ꝛ ſi habes furentez facit dubiūm:quia per furorem reuocaī mádatum:ut.l.ſi quis alicui.ō. de acq.bēſ. Op.ō

de.l.sub ꝺditõe.ſ.de ſolu.So.ut ibi. Oppo. de.l.eius qui.§.q̃s vero.ẽ.ſi cer.pe. So.ut di cã.ſ.§.pxi. Op.de.l.ſi ego.§.ſi res.ẽ.de iu re do.So.qñq̃ bato z donato ẽ ſimplex z tũc ſufficit cõdũõné exiſtere poſt mortẽ donatoriſ ꝟ.ẽ.qñq̃ nõ ẽ donato ſimplex ſed donato ob cãm:z tũc loquiſ.l.ſi ego.§.ſi res.ẽ.de iuſ do. cũ eniz tũc ſit cõtractus inoiatus:ſicut penitẽtia reuocat ita morte:ſallit fauore dotis ut ibi patz Dz quó ẽ ſimplex ẽ q: ẽ cõditõnalis ergo nõ ẽ ſimplex:ut.l.i.§.ij.ẽ.ſed dico q cõditio hic nõ reſpicit cõmoꝺũ donatoris:ſecꝫ ſi reſpiceret cõmoꝺũ:ut.ẽ.c.l.i.§.i.

Sed ſi quis mihi. Mandatuz de ſoluendo ex cauſa donationis morte mandantis ſinitur hoc dicit. Jſte.§.ẽ ſubtilis:z ſic mãdatũ de nu mer ãdo finiſ morte. ẽ.ẽ. pximo.§.So.ibi nu merauit donatarꝫ:hic numerari mãdauit. Un de cũ numerauerit diſtingue:ut.ẽ.pxi. Cũ nu merauit mãdauit dic ut hoc.§. Op.de.l.hoc iure.§.ſi quis dederit.ſ.c.ſo.ut glo.z bene.

Op.de.l.ſi ſpõſus ſ pri.z.l.ſi interi.§.idẽ mar cellus.alias ſz idẽ.ẽ.de dona.inter uirũ z uxo. So.aut ille eſſet adbibitꝰa donatario: z pinde erit ac ſi eẽt numerata ſibi:ſecꝫ ſi ab ipõ donato re z numeratoꝛe fuit adbibitus:ut b. Op.ꝺ l.ſi ego ſm vnã lectura.ẽ.ſi cer.pe.z.l.ſi pupilli §.i.ẽ.de nego.geſ.ꝛ.aut ratũ babuit donatarꝫ us añ mortẽ donatoꝛis:z pide ẽ ac ſi eẽt nume ratũ:ſec ſi añ mortẽ nõ babuit ratũ:ut b. Hũc venio ad mãm an mandatũ morte ſiniatur.

Op.de.l.ſz ſi qs mãcipijs.ẽ.de iſtitoria. So. mãdatũ vniuerſale morte nõ finiſ:ut ibi: ſecus in ꝑticulari.ut b. Op.de.l.eius.§.quas vo ẽ ſi cer.pe.So.aut morif mãdans z ꝺditõ mã datariꝫ ẽ mutata:z tũc extiguiſ mãdatũ vniuer ſale:ut.l.eius q.§.quas vo al.ſecus. Op.ꝺ l.illã.C.de dona.glo.dicit plene dixi in.l. ſi q dẽ.ſed iſta ẽ ſolutõ mãdatũ morte extiguiſ: niſi ſit mãdatũ in rẽ ſuã:ut.l.illã. Op.de.l.ſi q dẽ.C.de acti.z obli.ubi mãdatũ in rẽ ſuã extin guiſ morte mãdantis.breuiſ itelligo.l. illã q ſi nuꝭ morte mãdantis qñ nõ bz heredẽ q: tũc nõ ẽ ille cuius noie agere poſſet:tũc agit utili ex ꝑ ſona ſua:ſecꝫ ſi heredẽ babuit. Ulterꝰ op.ꝺ l.fũdi circa ſi.ſ.de acqui.poſ.glo.b nõnꝫ ſoluit z tene cã menti. dicit glo.refert.aut quis mãdat aliq̃ ad q̃ tenebaĩ de ncẽtate:z tũc nõ extin guiſ morte.aut mãdat aliq̃ ad q̃ nõ tenebaĩ ꝺ ncẽtate: z tũc extiguiſ mõte:ut i glo.idẽ nõ. i.l. eius g ſ.puitia.ẽ.ſi cer.pe.z vide iſtã glo.q̃ icipit hoc etiam caſu ibi. Jſte nõ videꝫ ſinuri tc. Extra glo.op.ad iſtã ſo.de.l.ſi defũctus.ẽ. de ꝓcura.vbi mãdatũ ad iũdicia morte finiſ re in tegra.Ol. dic q mãdatũ ad id q̃ bz ncẽe pci ſe facere:nõ finiſ morte:ſecꝫ ſi pcſe nõ cogiſ: q: ſufficit ꝓcuratorez pati:vt aduerſarꝰ mittaĩ in poſſeſſionẽ:z ſic cãtue:ut.l.ſatis de in ius vo. z ſic morte finiſ. Op.ꝺe.l.ſi vo ſi munerãdi §.ſi.ẽ.mãda.z.ſ.ti.i.l.mõtis cã.§.ticia.vbi mã datũ finiſ morte glo.ſoluit q mandatũ q̃ con ferꝫ poſt mortẽ:morte nõ finiſ:ut.ẽ.ſecus ſi dz fieri ante mortẽ. Op.ad hoc de.l.cũ pat.§. cũ nemo ẽ de.ti.glo.allegat illaz.l.z ibi dicit melius.quoddã eſt mandatũ expediendi poſt mortẽ:z dic ut dixi.qñq̃ eſt mandatũ q̃ debz expediri i vita:ſz effectꝰ ꝓferꝛ pꝰ mõtẽ ut donato cã mõꝺ z tũc diſtiguif:aut ſciẽſ fuit:aut ignorãs ut.l.cum pr̃.§.cũ venio de le.ſ.ij.diſtiguẽ q̃ po tes a teipo id q̃ Ly.tangit in.l.mandatuz.C. mandati. Sed nihil dicit perfecte ex previctis habes materiaz ꝑfectã:z ex ꝑdictis apparet intellectus l.vltime.ſ.de ſo.

Ticio. Defectus cauſe finalis parat do natõi conditionẽ ob cauſam: ſecꝫ in defectum cauſe ſpulſiue.hoc dicit. habemꝫ de clarare que ſit cauſa finalis:z que ipulſiua. Se cũꝺo an deficiente cã deficiat effectus.nec Dy. nec alij bene declarant. Op.l.ſi quis.ꝓ re demptõne.C.e.glo.dicit ibi ſpeciale:tu dic q u bicũq̃ detur ob cauſam fauorabilez vel piã in dubio cauſa finalis ꝓſumiꝫ vt nubas z ꝺimaſ captiuos:ut.ꝺ.l.ſi quis pro redemptione. z.l. ſi ego in prin.ẽ.de iure doꝰ. Ꝺõ que eſt ratõ dic quia ſi deſ ob cãm fauorabilem tũc videtur velle q̃ fiat in ſalutẽ aĩe quia forte alias nõ ꝺe diſſet.Sed quero quid in dubio.z glo.dicit q non ꝓſumiꝫ finalis.z domin Dy.videtur tene re glo.cũ aliqua adiectiõe z ponit dictũ ſuũ z il lam adiectionẽ ponit in.c.decet cẽ.de re. iuris in vi.Ly.tractat in.l.generalit. C.de epi. z de. Ual.de cu.in.l.ſi pecuniã in ſi.ẽ.de condi.ob cãm. Specu.in ti.de dũpuꝫ.z alle.§.poſt hoc Sed quicq̃ ſcribaĩ neſcãt intelligere. z ratõ di uerſitatis eſt quia equinocatio eſt:tu aũt ſciaꝭ q̃ eſt conditio modꝰ z cauſa in ꝓpoſito z om nia iſta aſſumuntur ut cã in iſta mã:ut ergo cã apponiꝫ ꝓ modum conditionis :z nõ eſt dubi uz q̃ cõꝺitio ẽ cauſa finalis:z ea ceſſante ceſſat diſpoſitio.l.cedere diẽ.de v.ſig.z.l.qui beredi in ſi.de condi.z de.ſallit in caſibus notatis in l.i.C.de inſti. z ſubſti.ꝓ glo.z Ly.z Dy.in.c. iputari cẽ de re.iuris li.vj.z.l.in teſtõ.ẽ.ꝺ con. z demon.qñq̃ cauſa ſumiꝫ ꝓ modo:ut in toto ti.ꝺ condi.ob cãz modus aſſumiꝫ ꝓ cã: z in oi bus ꝓtractibus inoiatis.do ut facias tc.vbi aſ ſumiꝫ modꝰ ꝓ cã.Et videam an modus ſit cã finalis vl ipulſiua:z dic:aut modꝰ iſte vel eã re ſpicit vtilitatẽ alterius q̃ eius cui daſ:ut do ti bi cẽũ ut emas fũdũ Ticio:tũc ꝓſumiꝫ finalis ut.l.tucio.in ſi.ẽ.ꝺ condi.z demõ. ut.l.quibus diebus i ſi.e.ti. z.l.ſi tibi pure.de le.tij. qñq̃ reſpicit ꝓmodũ eiꝰ cui daſ:z tũc aut ad ſubſtãti az actꝰ cã regrif ꝺ ncẽtate:z tũc cã finaꝫ ꝓſumiꝫ ut.l.ſed ſi mors.§.ſi.cũ.l.ſe.ẽ.de donati. inter virũ z uxo.qñq̃ de ncẽtate nõ requirif cã:z tũc aut ille modus reſpicit cãz fauorabilẽ et piã : et preſumitur finalis:ut.l.ſi ego in prin.ẽ.de iuſ do.z.l.ſi quis ꝓ redemptõe.C.e.z b videtur

pro alia sua facē: qui donat aut ñ ē fauorabilis cā ꝛ pia: ꝛ tūc ipulsiua ꝓsumit: ut. l. ticio cētū. ij. riſo de ꝛdi. ꝛ demō. Ubicūq; dixi cām finalez ꝓsumi: an cessante cā illa cessat effectus ꝛ pōt repeti. ꝛ dic i ultimis uolūtatiꝫ ſi illa cā p modū mōi adiecta cessat p casū fortuitū: nō pōt repeti ut. l. ſi fūdū p fideicōmiſſū. §. i. ō le. i. nō obstat l. ſi ticio cētū §. ſi cū añ nup. de ꝛdi. ꝛ demō. et ibi dixi. i ſcribꝫ vo ſi iſta cā cessat repetitō datꝰ ut ꝫ ꝛ i toto ti. de ꝛdi. ob cāz. ꝛ ſumit cā, ppie de ꝓterito: ut. l. dāni. ō. de cōdi. ide. ꝛ. l. ſi ita legatū i ſi. ō. de cōdi. ꝛ demō. tūc q̄dā ē cā. l. et ꝓ ſumit ſinalis. l. cū tale. §. falsaz de ꝛdi. ꝛ demō. niſi aliud expſſe replat i lege. l. iij. §. ſeruz. ō. de poſtu. ita dr cōit. Sz vūtas ē ꝙ glo. i. d. §. falsa ñ dic ō cā ſz dic ō rōe. l. q̄ ſi bz locū bz locū ob fuātia. l. ꝛ ō fuko ē: ut. l. cū mulier. ō. ſo. ma. Cā ꝑhe ē de ꝓterito. pone enī ꝙ ñ fuit ueruz ꝙ illa calfurnia iquietauēt ꝓtorē. ul ꝙ i ꝓoua grego rie acciderit illud qō dr i auc̄. de nō elige. ſcdo nub i prī. certe nō uidat diſpoſitio q̄ illa ipulſiua ē idē i ſtatutis. Et iſto mō aſſumēdo utrum iſta cā ceſſante ceſſat effect⁹: ꝛ dic ꝙ ñ. ut. §. ſexū Si vo accipis cām ꝓ rōe: tūc ſi ḡris utꝝ ceſſā te cā ceſſet effect⁹: ꝛ tūc aut ē act⁹ ꝑfectus ꝛ ceſſā te cā nō ceſſat effect⁹. ut. l. ſi. vnō liber. aut ē act⁹ ꝓſūmat⁹: ꝛ tūc aut ſupſūt relige ꝛ nō ceſſat effe ct⁹: ut. l. ij. rerū amo.. ꝛ. l. ex duob⁹. ō. de vul. ꝛ pupil. ꝛ. l. ſz ſi vn⁹. §. fu⁹. ꝛ. de queſti. aut nulle fliquie ſupſūt: ꝛ tūc ceſſāte cā ceſſat effect⁹: ut. l. ſi. vnde liber. ꝛ. l. generalit. ō epiſ. ꝛ de. Quedā ē cā noſs: ꝛ tūc aut apponit in ultimis volūtati pus ſiue i ꝛdibus ꝛ dic plene ut ſcripſi ō cōdi. ꝛ demō. l. demſratō. §. i. ij. ꝛ. iij. ꝛ in. vj. q. ꝛ per totū eſſet longa lectio. hic omitto.

Tiá per interpoſitá

Op. de. l. ſi qs argētū. §. pe. C. e. ti. u bi ꝑ ſtipulatōnē dz fieri: ſz p intpoſitā ꝑſonā ſi cri non pōt ſtipulatō: ut. l. ij. de uer. obli. ḡ. tē. Sed dic ꝙ fit ꝫ traditōe: ſecꝰ ſi in ꝓmiſſione ſz illa tēpora: ſecꝰ bodie q̄ nudo pacto: ut. l. ti qs argētū. C. e. dicetur. ſ. e. l. abſenti.

a **Ifectionis.** Op. de l. i. ꝛ. ij. ō de cōditōe ob cāz. glo. dic ꝙ ſi fit p traditionē nō pōt recuocari: ſz ſecus p ꝓmiſſionē: ut ꝫ i glo. ꝛ. l. ij. §. ſz q̄ meretrici. de cōditi. ob turpē cām. Sz iſta glo. reprēdit p doc. C. de cōditōe ob turpē cām. l. iij. q̄ meretrix turpiter facit ꝙ ē meretrix: ſz nō turpiter accipit nec p traditiōnē nec p. ꝓmiſſiouē: ꝛ hoc plꝰ placz ex generalitate buꝰ. l. Itē ex ſpecialitate q̄ ē i muliere ꝛ i mīore: ut in hac glo. vī. nec ob. ſ. de acti. ꝛ obli. l. ſi. i ſi. q̄ ibi meretrix ꝓmiſit alteri: ꝛ ſic turpit q̄ nō nra loquit: q̄ñ aliqs ꝓmiſit meretrici. Op. de. l. ij. C. ō dona. iter virū ꝛ ux. So. ſpeciale i milite. Ry. mal. dixit ꝙ ſicut miles ñ pōt donare meretrici: ita nec miles celeſtis militie. qō itellige generaliť i quolibet clerico. addu cebat. l. miles i pri. cū glo. ſ. de re iudi. Op. alijs mōis ut glo. Quero an qs poſſit legare iſtis mulieribus mētriabꝰ? dic ut. l. miles ita. §. miles. de teſ. militis.

q **Aſi ſaxum.** Op. de. l. ſi cuz mibi ō de dolo So. ibi anteq̄ ſit lapis exp̄ſſ daꝫ de dolo: hic poſtq̄ ē exp̄ſſus daꝫ in rē. Op. ꝙ da reꝫ ex eo cōtractu. So. bodie ſemp daretur actio ex eo contractu ſecꝰ fm iſta tēpora: qz ex pacto nudo nō naſcebaꝫ actio. Quero qualiter cognoſcā emptōem a cōductōne. ꝛ uide glo. de clarantē q̄ incipit. ſ. pdiū dixi in. l. cotem. §. qui maxios. ō. ti. i. Aliqꝫ vēit datō pricipalit: in ꝙ ſequētiā venit opus ſiendū: tūc ē emptō. Aliqꝫ venit opꝰ ſiendū ſecūdario datio: ꝛ tūc eſt locatio. ꝛ hoc vult glo. hic poſita. Bar.

f **Ilinſſamilias.** Filiuſ qui habet libe rā peculii adminiſtratōnē nō pōt donare niſi ex iuſta cā: uel ex patris ꝓmiſſione: ul ex qualitate ꝑſone aliud ꝑſumil. Itē cā mortis donare nō pōt ſine exp̄ſſa patris ꝓmiſſione: ul cōceſſione niſi in caſtrenſi: uel quaſi caſtrēſi: bꝰ dicit. vſq; ad ſi. Op. ō. ad macedo. l. i. §. ſi. glo. nō ſoluit. dic fm Ry. ibi odio ſeneratoruz Itē dicitur hic ꝙ nō pōt cā mortis tē. Op. de. l. alienatio. §. donaꝰ. ꝛ. de v. ſig. dicit glo. aliud ſi ꝓferē a lege. aliud ſi ab hoīe. ꝛ ſic appellatio donatōis ꝓlata a. l. itelligit donatio cauſa mortis: qō eſt notanduꝫ ꝓpter ſtatuta. Sz Ja. de arena reꝑhendit eā ꝛ bene: qz uerba debent itelligi fm ꝓpriam ſignificatōnē: ut. l. nō aliter. ō. de. le. iij. ꝛ. l. i. §. ſi is qui nauē. ō. de execut. ſz donatio cā mortis nō ē ꝓprie donatō: ut. ō. e. l. ergo tē. ad. l. alienatō. ꝛ. ꝙ ibi ponit genꝰ alienatōnis: iō donatio cauſa mortis cōꝑhendꝰ.

Quō quis ſi ē cēſſū filio a patre ꝙ faciat teſtamētū? dic ut in glo. Quō qd i aduēticiſ dic ut in glo. ꝛ dixi in. l. ii. circa prin. Extra gl. iſta. l. ē nō. ad multa. ꝑ concedit poteſtati arbitriū libez: an poſſit ius alterius ledere. hec. l. in prin. eſt in argumentum ꝙ non: quod eſt uerū ꝛ plene examinatur de ver. ſignific. in de. ſcpe v̄. non ſit tamē in glo. in v̄. defenſiones: ubi allegat bene. Ego dico ꝙ eſt caſus expreſſus. ō. ō teſti. multi. l. cum filius coniuncta. l. i. co. titu. qd ſi eſt dictum ꝙ poteſtas poſſit facere ad ſui voluntatem? videtur ꝙ poſſit iniq̄ agere. l. cuz quidam. de le. ij. cōtrarium eſt uerum ꝙ etiam tūc dolus videt excluſus. l. creditor. §. lucius. mā. ꝛ eſt expſſum in. d. l. cum filio. iuncta. l. i. co. ti.

Quero quid ſi eſt dictum ꝙ poteſtas nullam iuris ſolennitatē teneatur obſeruare. quid iſta verba ꝑportent. ꝛ. tollitur oīs ſolennitas ō iure ciuili: ea vero que ſūt de iure nāli uel gentium remanent. Unde cum de iure naturali uel diuino Jn ore duorum vel triuz ſtet omne verbum: ſufficiet de maleficio conſtare per duos teſtes: ut probatur de teſta. mili. l. i. ꝛ. l. diu⁹. ꝛ. l.

lucius co.ti. boc appa:et econtra in restitutione natalium in qua nil aliud fit nisi q non ob.solē nitas introducta a iure: sed reducitur ad pristinū ius nāle:vt.ſ.de nata.restu.l.ij.ꝛ i aūt q.mo.na. effi.legi.§.liceat. Sed an tūc reo poterit auferri defensio:certe non cū defensio sit de iure gentiū ut.l.ut ui de iusti.ꝛ iure. nō.in.l.pactū ē ō pac. in glo.magna.cẽ de re iudi.c.pastoralis.§.cete tū in cle. Itē an cl' vigore poterit testes exaiare pte abūte.dico q nō quia boc cēt auferre copiā defensionis. Itē q: boc nō licet iuregentiū cū di cat decretū nullo iure licē pte absente.iij.q.ix.c. oia ꝛ.c.abūo. Itē an tē possit recipe testes sine iuramēto l' dieb' feriat' i honorē dei:puto q sic q: be solēnitates fuerūt iducte a iure ciuili ut di ctū est:ergo cē. Preterea iuramētū pōt remitti pa cto ptiū:ut nō.de ferij.l.i.circa pncī.ergo ꝛ lege. Preterea solēnitat' feriaꝝ inductaꝝ i honorem dei pōt tolli p.l.ut.l.puinciaꝝ.C. de feri.ar. ꝛ i d.cle.sepe de vbo.sig. Sed ibi alia vba st. Itē an ptextu istoꝝ vboꝝ poterit admitte in testes p sonas a iure ꝓhibitas. q gdā st testes de qbus ipsa nālis rō suspicionē habet ne falsū dicāt:ut in inimico capitali ut q ꝓspiratione fecit ꝛ me et iste nō admittet cẽ de ſi.c.p tnas qō bñ probat vt eni ꝓhibitus ipso iuregentiū. Quidā st q alia rōne ꝓhibent ꝓpt sui stat' defectū.et hic aducēte aut status eius ē nullus etiā ō iuregentiū:ut ser ui ꝛ dānati in metallū q pdūt ea q iurisgentiū st ꝛ nō admittent. aut pōt ea q st ē iuris ciuilis tm in totū ut deportati in insulā uel in ptē ut ſamiſ ut.l.cognitiōe.ſ.de uari.ꝛ extor.cogni.ꝛ isti pos sunt admitti:ut ꝓbat de test.mil.l.neqs eni.§.i.ꝛ ij.ꝓducta.l.i.e.ti. ubi est casus.pdicta vā nisi uer ba statu. aliud iducēnt. qd eni si dicēt nō obstā te solēnitate iurisgentiū: dū tñ de maleficio ꝓtest legitie.ꝛ boc qō dicet ꝓtest legitie i pbatōe requi tur ordo iurī licet i alio ,pcessu secus. ſo ē nōbil' bec.l.ad.q.quā babui de facto:qdā istitor pro positus i bac ciuitate a qdā socictate de floren. cū pleno mādato iputabat societati ꝑsdā expen sas facta i honorē mercatoꝝ q secū ꝓbebāt:cer te pōt si iusta rōne fecit:ut b cū ꝓcor. tertio facit tu uides b q i donatōe regrit mādatū siue ꝓcessio ſpalis:ꝛ tñ sufficit si dicat ꝓcedo tibi donare etiā si nō exꝑmat qd ꝛ cui qō ē nō.ꝛ vt ſ.l.sigs mihi bona.§.iussū ō de acq.hēdi.ſ id qō nō.q Ly.C.ēt p .pcu.cām i ite.resti.agi posse.l.i. ubi dicē q nō sufficit dicē facio te,pcuratorē ad petē dū restitutionē i quo op' fuerit:sed debco expri mē cām.dic q' qīcs regrit ſpale mādatū fauoze mādāt' q.l.nō ꝓsumit cū gñali mādato boc uo luisse ꝓcedē.ꝛ tūc sufficit cām q regrit ſpale man dātū fauore mādāt' exꝑmi in gñe ut hic:ꝛ facit qō nō.ō ō .pcu.l.pcuratō.C.qō cū co.l.fi.expſ sū de offi.uica.c.ij.ꝛ iij.li.vi.ꝛ de .pcu.c.q ad a gendū.e.li.ꝛ in de.c.nō pōt de.pcura. fallit i ad itione bēditat' ,ppē magnū pīculū qō ibi vt:ut d.l.sigs mihi bona.§.iussū vbi regrit' pticularis expſsio q cū mōz q ibi dr. Itē fallit cā māmo nū simplr ,ppē magnū pīculum.l. gñalit de ritu nup.alias regularit' ſ.vñ dico q in cā restitutio nis sufficit dicē ad petendū restitutionē quotiēs op' fuerit. Itē in silib' in.l.nō solū.§.fi.ꝛ.l.pom po.in pri.de .pcur.ad qō facit q: dz fieri noīati qō sit istis verbis generalibus:vt.l. ticius i ꝑn. de lbe.ꝛ postu.nō tñ sufficit fieri verbis genera lissimis:vt ibi ꝑs.qīcs requirit' speciale manda tū pricipaliter in fauorē aduersarij qui dubitat ne dñs postea reuersus dicat se de boc nō intel lexisse:ꝛ sic aduersarius damnificetur:ꝛ tunc re quiritur q exprimatur regulariter nō sub gene ralitate:vt ō ad trebel.l. qui ita ꝛ extra de elec.c. .pcur. li.vi.ꝛ cle.nō pōt de .pcu.ideo cnīz ibi exigitur ita expressum mandatū ne dñs postea dicat se nō sensisse vt cuitet penas positas extra de elec.c.i.in vi. Quarto vides bic q i donati one cā mortis requiritur q boc exprimatur. fa cit ad id qō dicetur.ſ.ti.i.l. tā bis.§.i. Qui to vides q nō est necesse q bec ,pmissio fiat i ꝑ mo actu donationis:sed ante sic etiam per nun ciū uel epistolā:vt ō de acqui.bere.l.siquil mibi bona.§.iussus,sic facit q consensus quē prestat pī filio in iudicio ut posset consensum talem pre stare vbicūqs ꝛ qīcūqs ꝛ quocūqs mō. pro boc facit optime.l.honores.ſ.de decur.§.fi.

Nedibus. Qui dōat habi tationē videt donare mercedem:boc dicit. Bar.

Ex rebus donatis. Iste est nō bilis.§.ꝛ i glo.magna legit duobus mōis:ꝛ ió ,ppē diuer sitatē lecturaꝝ nō sūmo. Op.de.l.videamus §.si ex cā ō de vsufru. So. a tpe more in ꝺub' bone fidei fruct' debent. Sz donatio ē stricti iu ris:ió p' lutē ꝓte.vt.l.cū fundo i ꝑn.ō si cer. petat ple in.l.si fili'.§.fi.de v.obli. Op.de.l.nenscem' §.i.de re iudi. So.vt in glo. Quero an dōa tio ꝺctus sit noiatus.glo.dicit q' oli erat ꝺctus inoiatus bodie noiatus cū solo ꝓsensu cōtraba tur:ut nō.in.l.fi.ō de conditione ob cām ꝛ.l.iu regentiū.§.i.de pac.ꝛ.C.de condi. ob cām.l.ij. ꝛ.l.pena ē de contraben.emp. Ja.but. in dicta l.ij.C.de condi.ob cām:dicit q' olim erat cōtra ctus inominatus ꝛ etiam bodie. nam licet con tingeret q' contractus qui celebrantur consensu essent nominati:non tamen boc erat ea ratione quia consensu contrahebātur:ideo cē. alij doc. dicunt q' olim ꝛ bodie erat contractus nomina tus quia donatio est nomen elegans ut dicitur in.l.ij.C.de condi.ob cāz per Ly. qō placet q: ille contractus qui non stat in nomine generis dicitur nominatus:vt nō.C.de reg' pmu.super rubrica.sed bic est buiusmodi:ergo cē. Pretc rea in contractibus innominatis locus est peni tentie.l.si pecuniam de condi.ob causam.secus in donatione:vt.ſ.e.l.aristo.ergo non est cōtra ctus innominatus. Preterea si donatio fiat per stipulationem cōstat q' est cōtract' noīat':vt.l.ij. i fi.ō de ꝑpac.aut fit traditio:ꝛ sic re.ꝛ idem cuz

habeat elegans nomẽ ⁊ statim cũ est bz effectũ: ergo ẽ. ut dicitur in cõmodato ⁊ depositio ō de pac. l. iuregẽti. §. l. alias si. in glo. Quero an donatio sit ℨcẽ bonefidei. hodie ℍu. q̃ sic ut bz p̃z in glo. qõ nõ plz. l. cũ q. ℨ. c. ⁊ ibi dicã. ⁊ cum circa hũc ℨctũ talis mutatio nõ repiatur: preterea nõ segl ℨcẽ est notak: ergo bonę fidei: qõ pz ex eo qõ dixi de stipłone quã pstat eẽ stricti iurĩ. l. ℨ sensu de ac. ⁊ obli. insti. de obli. q̃ ex ꝓsensu i fi. Preterea nõ segl ꝓsensu ℨbili: ergo ẽ bonefidei ut pz in ℨctu emphiteotico. C. de iure emphi. l. i ⁊ tñ nõ numerat in. §. actionũ ille vel iste ℨctus donatõis: ⁊ sic ẽ stricti iurĩs ⁊ in dona. cã mortꝭ dicam. ℨ. c. l. cum qui.

Quod filius. Duas bz ptes ⁊ legi totũ in pñe ⁊ filio si filius donat noĩe pr̃is ipse pr̃ vr̃ donare. b. d. pria po: ⁊ hoc siue incipiat a ꝓmissione siue a traditõne ⁊ siue res sit pr̃is siue filij: vt ple dixi ō. l. ij. circa pñ. Itẽ si filꝰ donat nẽ pr̃is noĩe ipsiꝰ filij ticõ ipse filꝰ donare vł illi ticio ⁊ pr̃ filio. ⁊ si oppõit q̃ int pr̃em ⁊ filiũ nõ cadit donatio. dic ut plẽ dixi ō. l. ij. circa pñ. vel intellige h fm ꝛñsũ in du obꝰ exẽcis: ⁊ tũc nõ bz dubiũ. Jn donatõne cã mortis dic vt ō. e. l. ij.

Donari non potest. Op. ꝺ so lu. l. si de bitor. So. vt in glo. Demũ op. ⁊ vł q̃ titulꝰ ꝓ donato nõ habet locum. So. vt in glo.

Absenti. Res donata nõ q̃ritur absenti p se ipz: ꝛz p suum fuũ si tradẽs hoc agat. b. d. qd si ego in domo exñs dico dono ticio fundũ: ille h audito dẽ hoc mihi plz an erit pfecta donatõ? dic q̃ nõ q̃a nõ intuenit nũtꝰ vel epłam: vt nõ. ℨ. ꝺ act. ⁊ obli. l. ex ꝓsẽtu ⁊ ō de ℨbẽ. emp. l. i. in fi. facit qꝺ nõ. C. de sa. san. ec. l. illud ⁊ de pecul. le. l. penul. §. pecul. Itẽ finis. l. facit ad id qꝺ dicaz ℨ. c. l. q mihi donatũ. Inducit in argumentũ ad q. pusini elegenũt quẽdã in płate: q̃rit an pusini possint eũ revocare añq̃ acceptet: vł illi sit q̃stio ius adeo q̃ nõ possit fieri revocatio do. Jac. de bel. disputauit. q. istã in ciuitate illa: ⁊ q̃ nõ possit revocari: facit. c. cũ int ⁊. c. publicato eẽ ō ele. Preterea ex sola electõe qs bz ius vt nõ. in. l. pri uatoꝝ. C. de iurisdi. o. iudi. facit de ꝺdi. ⁊ ꝺmõ. l. publꝰ in pñ. ⁊ qꝺ ibi nõ. Jn ℨrius q̃ possit revocari vr̃ ista. l. ⁊. l. si absenti in pñ. ℨ. ꝺ acq. possit qꝺ dicemꝰ de mãdato qꝺ reitegra volũtate mãdanꝫ revocat: vt. l. si pecuniã in pñ. de cõdi. ob cãm. insti. mãda. §. mãdatꝫ. Ja. de bel. soluit añq̃ acceptet hoc mõ qꝺ est electõ q̃ pfecte ad eligẽtes nõ spectat: vt canõici debẽt eligẽ eꝫz ⁊ confirmatio spectat ad papã: ⁊ tũc canõici ũ possũt revocare: vt in. c. cũ int ⁊. c. publicato eẽ de ele. q̃z electio tota spectat ad eligẽtes: vt ciuitas ad quã spectat tota electio płat̃ põt płatẽ revocare ar. clꝰ qꝺ ꝺi de mãdato: vt ō. e. l. ij. §. ꝛz siga do natuꝫ. ꝛz istud vr̃ ℨ. c. si tibi absenti eẽ ꝑben. li. vi. qd dicemꝰ ut declarẽ istũ passũ ⁊ vtz ex electõe acgrat ius iura variare videt: nã q̃ꝺ iura vident velle q̃ p solã electionẽ acgrat ius electo ꝛz nõ administratio: vt ī auc. ꝺ defen. ciui. §. ꝛz interi ⁊. l. publꝰ? ⁊ qꝺ ibi nõ. de ꝺdi. ⁊ demõ. l. prima toꝝ. C. de iurisꝺi. om. iudi. ⁊ ibi glo. Quedã iura vident regrẽ pñtationẽ ⁊ acceptationẽ. l. fi. C. de decur. li. x. p hoc facit. l. vltã. C. de pstuli. li. x. ⁊ ibi nõ. Quedã sẽ leges q̃ vident regrẽ pñtationẽ ⁊ acceptationẽ: ⁊ q̃ incipiat gerer̃ qꝺ vł regularit: vt nõ. insti. qui. mo. tuł. po. pa. so. §. filius. C. de epi. ⁊ de. auc. sed ẽpalis ⁊ in coꝛ. vñ sumit pstꝰ. q̃ de digni. §. i. vbi ter. ⁊ ibi glo. ⁊ ī auc. de administra. §. penul. col. vł. ⁊ ꝓ declaratõe hoꝝ ⁊ pñtis. q. dicas q̃ qꝺ est electio q̃ spectat ad municipiũ qꝺ de necessitate cogit subire: ⁊ tẽ ex electõe acgrat ius absenti ⁊ ignoranti. l. illud ⁊. l. ij. ō de tu. ⁊ cura. datis ab his. ꝛz illud iuł si ꝑtendicat sibi si nõ admittat nisi tpe scãtie. l. ⁊ si sciusses. C. de administra. tu. ⁊. l. quidã decedẽs ō de administra. tu. vel a tpe quo cepit esse notum publice: ⁊ vł tenẽ ⁊ innit glo. in. l. ⁊ si tutor. C. de peri. tu. ⁊ de isto logẽ glo. q̃ est in. l. ꝑuatoꝝ. naz officiũ defensoris subit ꝓ de necessitate sicut tutor: vt in. §. interi in auc. de defen. ciui. ⁊ isto cauꝫ absenti sit ius quelitũ: licet ſ administratio do nec sibi tradit: vt. l. vlti. arbi. tute. nõ põt revocari ⁊ alius eligi. C. in qbus causis emp. absenti p totũ. ⁊ idẽ dico de electis ad aliq̃ officia ī ciuitatibus. Quoddã est officiũ qꝺ deferi alicui volũtarie: isto casu aut ille qui eligit eligit ex necessitate ⁊ facta electione nõ põt variare: vt. c. cũ inter ⁊ c. publicato ⁊ dicto. c. si tibi absenti eẽ ꝑben. li. vi. ⁊. c. gratia de rescrip. li. vi. est enim functus officio suo semel eligendo: vt. l. si iudex. ℨ. de re iudi. sed electo nullum ius acquirit nisi accepta tione facta: vt dicto. c. pbaſ. ⁊ sic loquunt omia iura predicta que requiruntꝰ acceptationem. C. de consuli. l. fi. li. xii. cum suis allega. ⁊ illa iura que requirunt q̃ incipiat gerere quo ad aliuz effectum. ſ. quo ad perceptionez salariꝫ ut. d. auc. de administra. uel quo ad hoc ut libertus a cõditione casuali ⁊ alijs. ll. allega. Si vero eligat non de necessitate: ⁊ tunc antequam acceptet potest revocare: vt hic ⁊. l. ij. §. sed ⁊ si quis donatus ⁊. l. si absenti infra ō acqui. pos. modo quãdo peruenit elegenũt: aut sunt illi qui necesse habent eligere ut priores uel alij officiales: ⁊ tunc non possunt revocare: ut dicto. c. si tibi. sed ipsi commune ut adunantia uel concilium generale posset revocare. Idem si commune ipsuz elegisset quia hoc facit ex uoluntate.

C Jm de donatiõe q̃

ritur. Jn extimatione donationis fructus non computantur hoc dicit.

q Ji ex donatione.

Donator tenetur in quantum facere potest deducto ere alieno nisi ex causa debebat hoc dicit.

q Si mihi donatuꝫ.

Ista ē bona.l.rei donate nobis dnīō querit̄ p seruū ꝛ per procurēz nr̄z si tradēs hoc agat.lz recipiēs machinet. b dic̄. Pro dclarati one gl.diuido eā ī duas ptes:qz prīo loquitur ī procure q nō ē uerus.fo ī .pcure uero. Fa ibi. itē cōtra.ī.de acqui.re.do. Itē scias q gl.istam mām tractat ī.l.si ego. de negl.ge.ī.l.i.§.per li bez.ī.de acqui.pos.ꝛ hic dicā ut ibi nō laboꝛē Li.tractat i.l.i.ī.de acqui.pos. Op.ī.ō iur. l.si falsus.§.i.fo.ut ī glo. fo op.de.l.cū gs. §.i.ī.de solut.fo ut ī glo.et bene.et de hoc utr̄ per procuratoꝛē reuocatū acquiraꝛ dnīuz.glo. variat nō dico hic.examiabo.ī.de solu.l.cū gs §.i. Op.de.l.si ego ō de negl.ge.glo.sol.ibi ī procuratore eius pro quo recipitur. Sed illa nō ē bona:qz ibi dicit debitore iuito pōt bñ ꝛa tū g nō erat .pcurator debēt.qz posset reuocare vt.l.ij.§.sigs donatuꝰ.ō.ē.alij dicunt ibi ī pro curatore generali.hic ī spāli.et hāc vt tenē pe. et Jnn.cī de prebē.c.accedēs.sed ibi r̄pbēdit: solue g q ibi ī,pcuratōe sic mādato b cū māda to.et qō dic̄ ibi ,pcuratō.i.,pcuās.cōcludo g q pet gestoꝛē nō acquiraꝛ dnīuz sine ratihabi tione secuta:vt.l.cōmunis fuꝰ.§.ī.ī.ō acq.pos. et dicā i.l.si ego. Quō qd de cōīūcta psōa an acgratur dnīuz sine ratihabitiōe.et certe oz q interuēiat ratihabitio:ut.l.dē.§.i.ō.ō posi. ꝛ ibi tex.ꝛ glo.in.l.si fideiussor ī fi.ō.de nego. ge.fac qō nō.ī.e.l.donatiōea.§.spēs.ꝛ Jnno. hoc.d.exp̄sse i.d.c.accedēs de p̄bē. Quero ratihabitione secuta cuī sit dnīuz . et gl.nō.in. d.l.si ego.ꝛ videt tenē q interī sit nullius. Idē tenet.ī.de solu.l.cū gs.§.si debitoꝛē . Sed cre do q sit tradent.qz ab eo nō recedit:nisi alti ac quiraī.l.nec utile ex qui.ca.ma.ꝛ.l.siquis ui.§. dria.ī.de acqui.pos.ꝛ ē casus exp̄ssus i.l. cū gs §.debitoꝛē.ī.de solu.i.v.alioqui.ꝛ ibi gl.nīdet ꝛ hoc tenet Guil.de cu.ꝛ Oldꝰ.ꝛ oēs moderni.

Hūc venio ad fam ptē gl. ,put loquit ō vo ,pcuatore.ꝛ videt q nō acquiraꝛ dnīuz ut.l.ex ex mādato.ī.de acq.re.do.Quidā ut mar.dīt ibi ī generali.hic ī speciali procuꝝ. Jstā opi.reꝑ bēbit Jo.per.l.si duo de admini.tu.ꝛ q tātum ualet generale.quo ad oīa.quātū speciale q ad speciē. Pe.tz istā opi.mar.ut refert Li.in.l.i. C.de acq.pos.ī fa uel tertia oppo.ꝛ dic ipse in acgrēdo dnīuz ꝛ possessionē ualz nūtius ꝛ nō ,pcuī.l.q meo.§.,pcurator.ī.de acq.pos.ꝛ si tā q̄ nūtius directo q̄rit dño.ꝛ sic prebet nudum ministeriū nō sibi queritur.ꝛ p euz dño ut.d.§. ,pcuī .mō genēalis procuī nō pōt gerere ut nū tius.l.multū. C.sigs alti uel sibi.sz procuī spa lis:qz verba dēnt itelligi ut valeāt.hoc ē tenere videī Jnno.i.d.c.accedēs:sed quicquid ibi di cit ista ē trufa q p generalē ,pcuratoꝛē acquiraī nobis dnīuz ꝛ possessio.l.si rē.ī. de vsucapi.et ibi gl.ꝛ tex.ꝛ dic dictū pe.nō ē nex. fateoꝛ bēn q nudū misterū prestat ut.ī.dicā. Quid dice mus.ꝛ glo.disting̃uit tria mēbra que hic ꝛ ubiq pōt ꝛ tene mēi.ꝛ clara sūt et recita glo. ut iacet. ꝛ uide eā q incipit ūmo nō stat̄ ibi tu dic g ꝛ ē. et glo.que dicit q acquirit q̄n uteraꝫ gessit dic vez.Sed q̄n alter tñ pōt intelligi duob⁹ mōis primo q̄n gessit ī alo tātū tradēs.probaī per.l. istā ꝛ simileꝫ:lz tex.in.l.per fuū i.fi.faciat ī con trariū.grande ut glo.ibi r̄ndet.fo pōt itelligi q̄n tradēs hoc nō gerebat ī alo. Sz accipiēs tñ.ꝛ tūc glo.hic et i.d.§.per liberā.tenet q stati q̄raī sed doc.i.l.i.C.de acq.pos. reprehēdūt:qz qō nr̄m ē sine cōsēsu nr̄o.ꝛ ē.ut.l.id qō nr̄m.ī.de re. iur.mō nō pdo si nolo. Itē probaī in.l.nec vti le.ff.ex qui.ca.ma.sed nolo q trāseat ad eū ni si facta traditōe sibi.ꝛ opi.glo.pōt cē vā ī possessione.secus ī dnīo.ꝛ sēp reperies q dnīuz erit apud ultimū.at prīo casu nō acquirit ei ,p quo accipit nisi tradat ei.allego.i.i.ī fi.ō. e.ubi ē ex pressus casus q nō querit p fuū nisi tradēs bꝰ agat.pro boc.i.ī oibus.ī.de acti.ꝛ obli.et pro boc.i.fi.C.sigs alteri uel sibi.ꝛ pro hoc videtur optie tex.i.si tibi dederi.ī.e.q: semp ispicit ani mus mei tradētis.q̄n uero neut hoc agit.glosa dicit bene. Sz q:o quid ī dubio si traditio sēa ē simplr.nec apparet qd ī alo gesserit.gl.ꝛ scrip ta nō tāgūt.dic aut Jctus ē celebratus a domi no.tradino uero fit a ,pcuratore.et tūc ī dubio videt agi vt dño queraī ut ō e.l.qui saxū v.pla ne sed mercenarius . q̄nz fuit cōtractus celebꝫ tus cū ,pcuratore et procuratori traditur. tunc aut ,pcuī nō exprimit se facē procuratoriꝰ noīe dñi.puta emit mādato meo rē a te:te bꝰ ignotā te.et tūc ī dubio neut videt gerere q mihi q̄raī sed ipi ,pcuratori.et hic ē casus i.d.l.res māda to:qz loquit ī casu dubij.ī.de usuc.l.pignori .§ fi.q̄nz ī cōtractu et ī traditōe possessionis exp̄ mit q facit procuratorio noīe dñi.et tūc uteraꝫ videt agerī ut dño queraī ut.ī.ō acqui.re.do.l. si ,pcuī meus emerit.aut cōtractus fuit celebra tus ,pcuratorio noīe dñi traditio fuit facta sim plr:tūc si ēcōtinēti post cōtractū intelligo repeti tū procuratorio noīe.ī.de v.obli.l.tīcia. §.idez respondit.et qō dixi i.l.si ita stipulatus. §.gri sogonus de v.obli.aut ex iteruallo.et tūc si itel ligit hoc agi.et dño nō querit.sed ei cui ē tradi tū.vt.C.siquis alteri uel sibi.l.multū i fi .ubi est hoc expressum.sed q̄n fit traditio ,pcuratori q̄t cōcipiūtur uerba. v pōt dicere trado dño tuo per te.uel sic trado tibi recipienti noīe dñi tui ul pro dño tuo.et illa melior vt dicto.c. accedens ex de preben.in tex.et per Jnn.tam̄ vtroq̄ cāu ,pcurator prestet nudū ministeriū:quia directo querit domino:nō aūt primo procuratori et p eū dño ut dicta.l.qō meo.§.q si ,pcurator. Itē quero quid si nullus tradit:sed lex defert puta bezedi procurator intrat possessionē.vtrū ispici etur uolūtas legis deferētis.uel animus procuꝝ toris.v animus ,pcuratoris.ī.de acqui.poss. l.i.§.hoc quoq de seruis ibi nō. Quō quid si exalia cā fuit traditio q ex cā donationis dic ut

ut in glo. & allegat. l. i. §. per liberā. ff. de acquirē da pos. Quero que ē ꝛō diuersitatis inf dñi um & obligatōez: q; per procuraz nō queriꝫ ob ligatio: sed dnium et possessio. sic dico q; ē tex. i. l. ea q; ciuiliter. ff. de acqui. re. do. Et hoc ifco ad istā questionē q; tractam; de dñio qñ p procuratorē et pacto adiectōis i diē. & l. cōmissoīe retrāsferi dniuz: an p liberā psonā nobis acqratur. et certe nō ut. l. i. C. p quas psonas nobis acqui. et ibi doc. dicūt q; illa acqsitio fit p acuz ciuilē ut. d. l. ea que ciuiliter. Iz glo. aliter sentiat.

q **Ai alienum fundū.** Expense culture facte ex causa donationis non repetunt. hoc dicit.

p **Ost cōtractū.** Ista ē ualō notabilis. l. et habet māz quotidianā. et legit du obus mōis. Uno mō fm glo. alio mō fr odoquē dy. refert. licet nō teneat nisi cū distinctōe et fm glo. b. d. Reus pōt donare post crimē & tractatū et añ snīaz ꝺēnatoriā. post nō. b; dic. ibi capitale crimē ppt qō bona debēt publicari. Ja. de are. Ista expositio ē cōis ad utranq; lec. sed fm Odo. ista. l. hoc dicit. donatio facta ante sniam a reo crimis ualz nisi seq; nat snīa ꝺēnatōia. b. d. differt hec lec. a prima: q; fr prima idistincte valz ante snīaz fr aliā ē ipēdēti: q; aut sequit fētia absolutōia: et valz. aut ꝺēnatoria et nō ualet. nisi dōauerit. Di. non curat q; sentētia sequat. vtz ꝺēnatoria vl absolutoria. dicit enī q; secuta sententia ualet: nisi donauerit suspicione pene q; tūc nō valz vt dicā. ff. Op. q; post crimē cōtractū nō possit dōare. l. pe. i fi. et. l. fi. ad. l. iul. ma. et. l. donat. §. pfecte. so. ibi i ca sibus exceptuat. Op. de. l. qui pene infra ō manumiſ. b; Iriꝫ timore quidā legit. l. istā aliē ut dixi. & sic cōcordat illa cū ista. et recedēt a lec. glo. sed glo. i. l. qui pene dicit q; ibi ē casus speialis. Sz que ista; lec. ē verior Di. ponit unā distinctionē lōgā arguēdo pro et ꝓa. et nemo solū ad istā decisionē: et dicit ipse. aut ꝓstat istā donationē nō ee factā in fraudē: et tūc ualz donatio: ut hic. aut cōstat ee factā i fraudē suspitio ne crimis: & nō ualet vt. ff. ti. i. l. si aliquis. aut dubitaf. tūc aut erat deprehēsus i crimie: & uidet i fraudē. aut i crimie nō fuit deprehēsus: & tūc non ꝓsumit in fraudē: vt ꝓbaf ō ō bis qui sibi mor. cōsti. l. fi. post prin. Ecce uerba dy. dic ipse beñ Esi aduertamur uerba sua qñ ē fca i fraudē suspitiōe crimis nō ualet. ipe nō bñ dic: q; regula rit reus crimis nō amittit administrationē bonorū. l. auferf. §. i reatu. ff. ō iure fisci. licet g; accusatus sic admīstrator remaneat sic dōatōes ualēt & bene dicit glo. sed nō ualēt i effectu: q; si bēat tūc sca i fraudē revocāi. nō ti ē nulla ipo iurē vt ff. ti. i. l. si aliquis & l. si i fraudē prin. ff. de iure fis. & sic glo. melꝰ intellexit qꝫ aliqs hic. & i. l. res C. de dona. inf ui. & uīe. vbi latꝰ dicit. & hoc ſgu lariē. fallit in cāibus ut. ff. dicā. i qbus ipso iure nō valet. sed intēdo istā materiā darꝰ & pfectus declarare: q; quotidiana: tō aduertēda ut patuus dicē i. l. legaut ō. de libe. le. Et vt plē b; bēas hēz ipicē: q; qōdā ē tēpꝰ añ crimē ꝓsūm: qōdā pꝰ crimē cōmissum añ ñ accusatōez ꝓpositā. ē tūn ē tēpꝰ post accusationē: & ante lītē cōtestataz. Quarū ē tēpus post accusationē & litis contest. & ante sniam. Quītū post sniam i prio ipe añ ō dictū cōmissū. & tūc do regulā si uēdit añ delictū cōmissū & iam proposuerat delictū facere. & sic ꝓpter delictū cōmittēdū alienauit. & tūc eodem mō ſuocaī. put pꝰ dictū: q; satf ē istaudē fisci lēz & suspitione pene. dicta. l. si aliquis. & l. un fraud & pro hoc optie. l. sed & siquis maritus i fi. ff. q. & a qui. Presumo aūt hoc ee factū metu pene delicti cōmittēdi propter sex presumptiones. ali quos modos ex istis ponit. dy. in. l. oēs. §. luci us. ff. de bis que in frau. cre. Et prima ē presūptio si donauit oia bona. l. oēs. §. lutius. ff. de bis que in frau. cre. & ibi Di. ut ibi dicaf in donatione. Idem in venditione ut glo. nō. in. l. qui te stm ō de probati. ad hoc quod dixi de uenditione facit dicta. l. in fraude in prin. ff. de iure fi. Sed dices tu video q; i fraudē creditoz quos taz habeo ō facili sistī. Sed q; factā metu pene delicti nō cōmissi. hoc non declarant dicte lege. imo vidē tex. i Iriū q; in fraudē fuit creditoris etiā fisci nō possit fieri ut. C. de iure fisci. l. i. li. x. Dico q; tu dēs ꝓbare q; tpe donationis ſberat cā quedā inimicitie capitaf: uel alia ꝓpt quā vsimilē deuēnit ē ad delictū. pbo p auc. Iz tā. C. de dona. ante nup. & istud probaf ex ō f nū. c. fi. li. vi. & ibi glo. & hoc probaf pex. l. sed et si maritus in fi. qui. & a q. & ō rerū amotarū. l. si mulier i prin. & p. l. quā statiz allegabo. Secunda ꝓsumptio ē qñ donat cōiūcte persōe ut. C. e l. data. et p. l. pe. circa prin. de bo. li. & illa lex est multū nōbilis quā dy. nō allegat. et ibi dī etiā q; oz q; cā precedat ꝓpt quā ꝓsumit fraus. alis sola proximitas nō sufficēt. l. siqs post bac. ff. siqs C. de bon. damna. Quid de vēditōe: & dico idē Iz ad revocādam venditionē regraf q; ēptō sit pticeps fraudis. l. ait pretor. §. siqs pticeps de bis que i frau. cre. sed ꝓpt cōiūnonē psonaꝝ ꝓsumit ꝓxa ēptorē. qui dēt scire. ar. l. octaui. ff. vñ cogna. & l. de tutela. C. de in integ. restī. Tertio ꝓsumit si post donationē uel uēditionē ipse repiaf possidē. l. siqs. §. supnacuū ff. q. mo. pig. uel ipo. so. & l. si is qui. de acq. heredi. & l. siqs i fi. C. de natu. liberis. facit qō nō. p Li. de ꝓpu. heredi. Sed isto casu aduerte magis uidē uel lex: q; sit alienatio simulata & imaginaria q; sit vera et facta in fraudē: q; dīa ē inē uēditō nem uerā et factā in fraudē: et vēditionē simulatā et imaginariā: q; simulata nulla ē. l. ēptor. ff. de aqua plu. arcēda. l. nuda ff. de con. emp. & l. imaginaria. ff. de re. iur. & l. qui sub imagie. C. ō distrac. pig. Et hic nō ſgrūt actōes ſuocatōie

qr de bōis nō extitit. sec' qñ i fraudē: qr tūc fūt nēcarie actōes reuocatorie. Sz qd si uēditor ꝓ stituit se emptoris nōie possidē. vñ dicit emptor se possedisse p uēditorē. rñdeo nō puto sufficer qr ubi ē plūptio ꝛ suspicio fraudis regrit tradi tō cōpar. l. i. C. de suffra. ꝛ hic solū ilpicio qñ uēditor rñderit i fructib': ꝛ nō plumat ficticia al' secus. C. de agri. ꝛ cēli. l. ultīb'. ꝛ ō de acē. emp. l. iul. §. possessor. sz quāto tpe ē necesse q uēditor patiatur ēptorē possidē: ut plumat ista fictio. rñ dēt qđ diu. l. procula de .ꝑba. al' dic q p tuēni um. l. ultia de apo. pub. Vel uer' arbitrio iu dicis ex qlitate ꝑsonaꝝ: ex fama loci ꝛ alijs .ꝑba tōib'. ꝛ vsimilib'. Quid enī si ſtati emptorē oportuit ablegari l' mortu' ē ꝛ remāsit bēs mīor ignorās ꝛ similia: ꝛ tūc nō plumerē talē fictionē Sz qd si sēp supfuit ꝑia bō itelligēs ꝛ cautus i suis reb'. ar. de boc. j. ō re militari. l. g cū uno §. fi. Predcā vā nisi uēditor sibi retinuerit vsu fructū: ut. l. quisqs. C. c. Sz an uēditor ipe po terit b' dicer ꝫ ipm emptorē. ꝛ. si vult dicē b ē factū i fraudē nō pōt: ut. C. de reuo. dona. l. cuꝫ ꝑtearis. de fuo. pign. da ma. l. si creditoribus ꝛ. C. de bis q i frau. credito. l. filio. Aut vult di cere uēditiōez ē ficticiā nō i fraudē alicui' ꝑua ti ul' fisci: sz ut se defenderet a tirāno: ud ex alia honesta cā. ꝛ boc poterit dicē ut. C. si quis alteri ul' sibi. l. quāuis. ꝛ. l. cū ꝓponas. Quar' cāus ē qñ ē facta clā. ar. l. vlt. de ritu nup. ꝛ. l. non exi stimo ō de admīstra. tuto. ꝛ b i donatōe. sz in uēditiōe credo q os q ꝓbet q fuerit emptor p ticeps. l. ait ꝓtor. §. sigs ꝓticeps. j. ō bis q i fra. credi. Et sēp itellige q ꝑcedat cā. ꝓpt quā uerisi militer ꝓcogitauerit maleficiū cōmittere: ut ō di xi. Quito plumit si de .ꝓpiquo sequat delic tū ut. l. si uētri. §. fi. j. de pui. cre. ꝛ. l. sz iulian'. §. sz si fil' ad macc. ad boc ex ō elec. c. officij. Li. ponit i. l. post hac. C. de bon. dāna. q in uēditō ne os emptorē fuisse ticepē. ꝛ ex b qō incōtinē ti secutū est. l. plumptiōe plumet animū ꝑcisisse ad qō optie fac i auc. mioris. C. qui da. tu. po. ꝛ i cor. vñ sumit. posset tū ē maleficiū cōmissuꝫ taliter q manifeste appareret aium nō ꝑcisisse: ut si occidit boiez iopinata rixa. Sext' ꝛ ulti mus casus ē. si fit sub .ꝑditiōe illa. s. dono si cōti gerit bona mea publicari. l. ultia. ꝛ ibi nō. j. de stipu. fa. ꝛ. in. l. suma cū rōe i pri. ō de pecu.

Et .ꝑdcā uera i .Ʒtib' ites uiuos. si uero fiat dōa tio cā mortis: tūc secuta snia .ꝑdēnatoria idistic te reuocat. l. eius qui ō de testa. ꝛ. l. si res. C. de dona. iter ui. ꝛ uxo. nō. j. ti. i. l. sigs. Si uero sa pit naturā donatōis inter uiuos. ꝛ donatiōis cā mortis: ut donatio facta ꝓpter pingi. vtrū ista dōa tio secuta cōdēnatione reuocet. ꝛ uidet q nō: ut .l. res que. C. de dona. inter uir ꝛ uxo. In ꝓ tariū uidet. l. cū hic ſtatus. §. si marit⁹. ō de dona. inter uir ꝛ uxo. istud dubiū tangit Ja. de are. ꝛ soluit ipe sic. aut erat morte cōfirmata: ꝛ tē secuta snia reuocat: si snia segt post mortē i casi bus i quib' pōt sequi. sz si nō ē mōte ꝓfirmata tunc nō reuocatur: ut. l. rel. C. ō dona. inter uir ꝛ uxo. Sz de isto dicto. Ja. de are. miror. quid ē dicere q posteꝫ ē cōfirmata facilius reuocatur qꝫ anteꝫ mors sequat ꝛ ē impedimēti. Ego di cerē q. l. res. C. de dona. iter uir ꝛ uxo. ſminet fm. l. cū hic ſtatus. §. si marit⁹. q regulariē nō reuocat. fallit in bis criminib' i quibus pōt dā nari post mortē ꝓpter imanitatē criminis cū sc quat sentētia post mortē. ꝛ boc salua meliori ōi beatione. Predicta uera de reuocatione fiēda ipo iure. sed in casib' i quibus reuocatio nō fit ipso iure. si subest aliqua suspicio ꝑcedentis de licti ꝓpter cōfictionē ꝑsonarū: quia uxor: de fa cili ꝑsumerē fraudē. et eēt locus reuocatorie: ut dixi scdo casu. fm tēpus ē post delictum cō missuꝫ ante accusationē: ꝛ tūc qđaꝫ sunt delicta ꝓpter que ſtari ipo iure sunt publicata bona. l. cōmissa ō ti. i. ꝛ qō nō. Bl. in. l. imperatores. j. de iure fis. ꝛ. C. de incest. nup. auē. incestas ꝛ in corpore vñ sumit ꝛ. c. cū fz exē. de bere. li. vi. ꝛ tē nō ualet donatio ul' alienatio quia nō bz dñiuꝫ cuꝫ ſtati amiserit. Quedā fūt delicta i quib' licꝫ dñiuꝫ non pdat ſtati interdicit ipo iure admīs ſtratio. l. qsitum. j. qui ꝛ a qui. ꝛ. l. ex iudiciorū. j. de accu. Et tūc nō pōt alienare. fallit i aliena tione necessaria: ut. l. reos. j. de solu. ꝛ. l. alieniati ones ō famili. herē. ꝛ. l. peto. §. pđiuꝫ ō de leg. ij. intellige pro suis alimētis aduocatꝫ ꝛ scriptu ris ad cū ptinentib'. Quedā sunt delicta talia quib' nō interdicit adminſtratio ut ē regulariē ut. l. aufertur. §. i reatu. j. de iure. fis. ꝛ tūc si aliēa tio ē irreuocabilis ut manumissio: ꝛ tūc intendi citur: ut. l. qui pene. j. de manumis. Sz si ē reuo cabilis nō interdicit: ut hic. sz si i fraudē apparet facta reuocatur. l. si aligs. j. ti. ij. ꝛ. l. in fraudez in prin. j. de iure fis. sine ex cā lucrativa: sine ex onerosa sit facta donatō: ut ibi exꝑsse inuit tex. In fraudē plumo ex oibus cansis ꝑcedētibus.

Ité si i crimine erat depbēius: ut. l. si. i pri. ō te. coꝫ. ꝛ ō dixi fm oꝫ. In ꝫ tpe post accusatio nem ante litē cōtestatā: ꝛ tunc in illis casibus in quib' ante accusationez nō pōt alienari. post ali enari nō pōt ut dictis legibus. sed q: añ accusa tionē ꝓmittit aliena' necessaia. b dz distīgui. aut ꝑaret ut sibi ꝓmittat. ꝛ tūc ꝓmittit ut. l. reos. j. de solut. si ē abſis nō: ut. l. si. i fi. de reg. re.

Quartū ē temp' post litē. cōtesta. ꝛ baben' glo. in. l. ex iudicioꝝ. j. de accu. q nō pōt fieri aliēa tio i crimīe post litē. cōtesta. ꝛ boc uidet cōfirma ri ratione: qr est effecta litigiosa post litē. contest. Bul. de cu. in. l. non solum in fi. cum sc. ō de f sti. in inte. dicit q non efficit litigiosa: quia cum agitur principaliter ō ꝛdicta nō ō bonis. facit l. qꝫ. §. iul. cū gl. ō ō aq plu. arcen. cū ergo nō efficiant litigiosa bona ate sniam: ꝛ ate sniaz nō bz ius fiscus. tūc oīs Ʒctus celēbratus post litē cōtes. ualet. put ante: ut hic. Quituz ꝛ ultimū tēpus ē post sniaz: ꝛ tūc aut snia nō suspēdit ap pellatione ꝛ nō ualet: ut hic. aut ē suspesa appel latōe: ꝛ ualet sz renocat: ut. l. ex cbirographis. §.

i.ꝫ de admi.tu.ꝛ bꝰ officio iudic̃ ad quē ſpectat ꝛetractare ī nouata appellatõe pendente. Circa ꝑdcā moueo dubiū.nõne habem⁹ nos ī lege q̃ fiſcus bodie a die crimis ꝓti bz bona oia obligata.l.auferri.§.fiſc̃.ff.de iure fiſ.ꝛ i glo.l. ſcripturis ī pn.ꝫ de pact.ſi bz bona obligata quãtum cũq; alienatio ſeq̃t reuocat hypothecãria. Nos habem⁹ econtra: qa ꝑ penis non bz bona obligata:ut.C.pe.fiſca.creditores pferri.l.i.ꝛ by.in .l.qꝺ placuit.ff.de iure fiſ.tenet cõtra iſtã glo. et nõ uſquequaq; bñ:ut ibi uidebit.ueritas ē q̃ ante ſntiam nullū ius bz fiſcus.l.ex iudicio.ff. de ac cu.ꝛ bꝰ tenet Ci.i.l.ſi quis poſt.C.de bon.dã.

Quero ī caſib⁹ ī quib⁹ dixi donatorꝫ ñ uale re.an datõ iſolutū ualeat.ꝛ Ja.ꝺ are.tãgit ꝛ bñ i.l.ſi aliquis.ff.ti.i.ꝛ debes ſcire q̃ licet bõa trãſferãt in fiſcũ tranſeũt cũ onere.ut.l.ſi debitor.ff. de fideiuſſo.ſi ergo reus ſoluit fecit qꝺ fiſcus ꝺebuit facẽ. Sic ī herede pꝓn⁹ ut.l.ſi ption⁹ ī ſi. ꝫ ad trebel.ꝛ.l.ita tñ.§.actiſ.c.ti. Hoc ē uerũ niſi rẽ multo maiorī ualoris ꝑ paruo debito ꝺerit:qz ꝛ ſic̃ ad debitũ ualet:ꝛ qꝺ ē ultra reuocat ut.l.i.§.ſiqs in fraudẽ ꝫ de his que i frau.pa. Et qz ex modicitate pretij ꝓſumit fraus ut.l.ꝑ diuerſas .C.mã. Sꝫ aduerte qa oꝫ q̃ ꝺebito cõſtet.alꝫ ſi paras ꝑ ꝓfeſſionẽ fatei debitũ ſecus l.i.§.q̃ ſi i lite ꝫ de his q̃ i frau.pa. Quid li i fraudẽ fiſci aliquid non queſiuit.dic ut.l.in fraudẽ.in prin⁹ de iure fiſci Quero an officiaꝫ poſitus ſup executõe poſſit facẽ iſtas reuocatões rez.ꝫ nõ ſpectat ad offiñ executõis:niſi prꝰ facta reuocatione ꝑ ſntiam ut iſti.de act.§.item ſi quis in frau.ꝛ ꝫ ſi mulier uen.no.l.i.§.i. facit.l in fraudẽ ꝛ.l.ſi cũ fideicõmiſſaria.§.ariſto.ff. q ꝛ a q. Sꝫ q;o an ante ſntiam iudex poſſit facere ꝺſcriptões ꝛ ſeq̃ſtratione oĩz bonoꝝ ne diſſipẽ ſentur.vꝺ q̃ nõ ut.l.facultas.C.de iure fiſ.Sꝺ. quedã ē deſcriptio ut ſciaꝫ quot ſunt res ꝛ iſta põt fieri.ar.ꝫ.de vẽ.ī po.mi.l.i.§.pe. Quedã eſt deſcriptio ſeu iſcriptio que ſignificat rẽ eſſe principis uel fiſci.ꝛ iſta nõ põt fieri añ ſntiaꝫ: ut dicta.l.facultas de iure fiſci.eodẽ mõ nõ poſſet fieri ſequeſtratio ut ibi.poſſet tñ cẽ ita vehemẽs ſuſpitio:q̃ res ꝺeberet apud reuꝫ ꝺimitti datus fideiuſſoriꝫ ut.l.fi.C.ꝺ ozdi.cog.alꝫ ſequeſtrãtur:ut ibi facit ꝫ qui ſatꝫ cog.l.ſi fideiuſſor.in fi. ꝛ.C.q̃ app.nõ recipi.l.ab executẽ.cũ ſi. Quẽ quid bodie cũ fiſco nõ applicẽt bona:ſed certis pſonis:ut ī auc̃.C.de bon.dãn.an ea q̃ ꝺẽa ſunt bẽant locuꝫ ī pſonis illiſ aliſ.q̃ fiſco. ꝛ cedo q̃ nõ ut.l.non uſq̃ ꝫ ſi a pente gs fucit ma.

scriptura.verba nũtiatia

X hac ī ultimis uolũtatiꝫ ꝺiſpoſitões iducũt.h.ꝺ. Ibi bñ.i.bere cõtingeꝛ:alꝫ vꝝ q̃ logꝛet poſt mortẽ. Et ꝓo ꝺcta ratõe glo.ꝺicto cã. ꝑ format vnã.q.ad decla ratões lr̃e.ſo ibi ꝫ vꝝ.tractat q̃ñ verba enũtiatia ꝑcruntur incidenter propter aliud per modũ cõditionis:ꝛ interſerit q̃ñ proferuntur ꝑ modũ cauſe vſq; ibi. Itẽ ꝫ de cõdi.ꝛ demon.ꝛ ꝛ. Ibi ꝫ tractat q̃ñ verba enuntiatiua ꝑcruñ ſcident ꝓpter aliud ꝑ modũ demõſtrationis uſq; ibi. Itẽ ꝫ de le.ij.l.titia ꝛ ꝛ.quarto tractat q̃ñ verba enũtiatiua ꝑcruñt principaliꝫ ꝓpter ſe uſq; ad fi. gl. Redeo ad primũ ꝛ ꝛro an iſta ẏba inducant diſpoſitionẽ inter viuos.ſ.fideicõmiſſũ uꝳ legatũ .ꝛ in glo.ſũt tres opi.mediã tene.et eam tz Bꝺi.Ja.de are.ꝛ oẽs.ſ.q̃ faciãt fideicõmiſſũ uel legatũ :ꝛ q̃ donatões cã mortis nõ inducãt q: donatio cã mortis zeqꝛit pſentiã patꝛ.l.inf mortis .ff.e. Itẽ ſapit nãm contract⁹ iter viuos l.tam bis.ff.ti.ij.ꝛ.l.ij.ff. de diſtrac.pig. Sꝫ b non ponitur q̃ interueneꝛit pt̃e pũtia.ꝛ ſic pria opi.nõ ē va. Item tertia opinio non eſt uera:quia ut patet.tex.ꝺicit ex hac ſcriptura. non ergo ex alia agi põt.ſi ꝺ̃ q̃ ē ꝺonatio iter viuos nõ bñ ꝺ̃.qz ī ꝫcubꝺ̃ dñium non trãſit ſine tradi tione.l.ſigꝭ argentũ.§.pe.C.e.nuſi i eccliã ut.C. de fac.ſã.ecc.l.ult. ſz tex.ꝺicẽ hic dñium ex hac ſcriptuã ptinẽ.ꝺic nõ preſumit traditões intue niſſe q̃ ꝛ ē.pterea abñs non poteſt donare ut ſupra eadem lege abſenti. ſed hic libenti erant abſentes.tene q̃ media. Ideo ad faz pt̃e gl. ibi.ſz ꝫ.ꝛ ex̃ gl.pꝺ op.C.ꝺ teſt.mul.l.ex bis ver bis vbi ẏba enũtiatiua nõ iducũt diſpoſitiõem: niſi fauore mulꝰ vꝳ libertat̃.ſo.verba enũtiatiua iciẽter emiſſa.ꝑpt̃ aliud nõ iducũt diſpõez:ut ī ꝛijs.hic ꝑpt̃ ſe fuerũt emiſſa.q̃ hẽs q̃ verba enũtiatiua q̃ñq; incidẽter.ꝑpt̃ aliud emittañ. q̃ñq;.ꝑpt̃ ſe principaliꝫ.Fazio propt̃ aliud.ꝛ tũc debes ſcire q̃ q̃ñq; emittũ̃.ꝑpt̃ aliud:uel ꝑ modũ cõditiõis uel ꝑ modũ modi uel ꝑ modũ cãe uel ꝑ modũ demõſtratiõis.ꝛ nõ põt alio mõ cõtingere:ſz q̃ñ ꝑ modũ modi.nõ ꝺico hic q: ſũt verba diſpoſitiua.l.ult.C.ꝺe his q̃ ſub mõ. ſed ſolũ tangã q̃ñ ꝑ modũ cõditõnis uel cãe uel ꝺe mõſtratõis emittũtur.ꝛ de his tractat iſta gl.

Op.de.l.ex facto ꝫ de bere.inſti.ſo.glo.ibi de rigore.hic de equitate:ꝛ ſic illa corrigit̃ ꝑ iſtam q: hoc ipoꝛtat iſta ẏba ut.l.cotẽ.§.fi.ff.ti.ꝛ ibi uidiſtis glo.ſed legũ cozrectio ẽ cuitanda. b tñ ſo.ſundat ex iſto tex.q ꝺicit benigna interpretatione ꝛ c.ſz nõ ꝺicit benigne q̃ſi aliud ſit ꝺ rigore.ſed q: regulariꝫ in teſtamẽtis adhibeꝫ ut.l.in teſtamẽtis.ff.de regulis iuꝛ :ꝛ in qualꝫ lege ut.l. benigne ꝫ ꝺ legi.Alia ſo.ẽ q̃ ibi ī beꝛditate hic ī legato.ſz iſta nõ ẽ bona:q: videꝺ q̃ in hẽditate ẏba enũtiatiua iducũt diſpoſitionẽ in exhere datõe ut.l.q uolebat de here.inſti.multo magiꝰ in iſta ut ar.l.cuꝫ quiꝺã ꝫ ꝺe liberi.ꝛ poſtu.ſo. q̃ b uẽba enũtiatia ꝑcruñtur,ꝑpt̃ ſe:ſz ibi caꝺẽt ꝓpter aliud per modum conditionis q̃ diſpõnem nõ inducant ut arg.l.ſiqs ſub conditione ꝫ ſiquis obmiſ.ca.te. Oppono ꝺe.l.ticia ī pri.ꝺe leg.ij.ſolu.ibi teſtator fuit vſus verbis futuri tẽporis que cõditionez faciunt. et iſta eſt bona.ꝛ ſic ſi in vi cõditionis ponuntur:non inducunt diſpoſitionez. Aliꝭ ſo.ponit glo.q̃ etiã poteſt eẽ bona.ſ.q: ibi nõ fuit expreſſa ſpecies uel quãtitas.et ideo etiã ſi per modũ diſpõnis

pferī nō ualeret.l.cū post.§.gener de iure do.

Sz ꝫ predicta vī'de vsufru.l.proculo.i prin. ⁊.l.deniqꝫ.§.itez dū de pecul'.le.⁊.l.pe.de coll. do. So.qō ꝓditionalr.pferī.nō induxit dispositionē:ſz ī aliq' accidēti uel ꝓsequēti bñ inducit dispositionē ex ꝑsūpta uolūtate testōr.⁊ i ꝺubio qñ illud añcedēs uel cōsequēs poīat volūtate testatoris iduci.nā i.l.paulo.nō poterat ſpleri cō ditio nisi ponas ꝺubiuz legatū:iō dispositionem iducūt ī dñio:ut ī aliis apparz. Ex his ꝙ qñ vba enūtiatiua ,pferūt incidēter ,ppt aliud p modū cōditōis.distīgue:aut nō fuit expſſa certa qꝫ titas uel spēs:l fuit expressa. ⁊ hoc fo casu aut queris an inducāt dispositōez ī eo qō vēit in ꝓditionē: aut ī alio añcedēti uel cōsequēti.ꝑ cāu fi iducit.fo casu aut illud ātecedēs uel ꝓsequēs poterat p testatorē iduci:⁊ iducit dispositōez :si erat añcedēs necessariū ut.d.l. Fallunt predcā qñ vba ꝓditionalia ,pferūt p ablatiuos absolutos. qō dic ut.l.fideicōmiſſū.§.cū cēt de le.iij.⁊ .l.in rōe.§ tā si ad.l.falci. Uenio ad fm.ſ. qñ vba enūtiatiua ,pferūtur per moduz cāe. Et ex hac gl.tu dicis ꝙ vba enūtiatiua,ppt aliud e missa nō inducūt dispositōez ꝫ.l.q volebat ē ꝺ bē.ſti.ſo.ꝑdicta bñt locū qñ ꝓditōalr .pferī .p ptez alia ī moduz cāe.ſz nos bēm' legē qꝫ dic ꝙ vba enūtiatiua,plata p modū cāe iducūt dispositionē ꝙ modꝰ exceptōis.l.ēptō.§.fi.ꝺ de rei vē di.⁊ vī tex.in.l.fin.§.i.ſ.de doli excepti. Sed aliter videtur tenere gl.ꝙ iducāt dispositionez ēt quo ad actiōez. l.socer.§.lunº ꝺ so.ma.qō tz Jnn.ꝺ suc.ab ite.c.fi.⁊ bꝰ plz qñ in cā venit ali qō qō per testatorē poīat dispōi nisi errasset ut ſ.dicēt qñ ,pferūt principalr ,ppter se. Uenio ad ītū qñ vba ,pferunt p modū demōstratōis

Op.de.l.cū tale.§.fi.ꝺ.de cōdi.⁊ demō.gl. tua dic ibi vba enūtiatiua emittūt ,ppt aliud de monstrādo.⁊ ista ē bona:⁊ iō dispōez nō indu cunt .l.ex his.C.de.testa.mili. Fallit favore mi litis ⁊ libertatis ut ibi dr. Jtē fallit si fuit iuratū ut in auc.qō obtinet.C.de ,pba. Jtē aduerte ꝙ glo.ponēdo casū in.d.l.cuz tale.§.fi.dic ex cen tuz qꝫ tibi legaui da illi decē:⁊ iō fit aīo diminuen di. Hoc nō plz qz tūc induceret dispositōez:qz legatū.⁊.nō pōt valē sine antecedēti posito per modū demōstratōis.ar.l.,pculus de usufr.⁊.l.ꝺ niqꝫ.§.interꝺ de pecu.le. Sz in.ꝺ.l.cum tale. §.fi.dixit ꝙ ex centuz qꝫ titio legaui: heres decē dato:qz hēs pōt al unde ſoluē qꝫ ex dcis centū iō nō iduc dispōez. Uēio ad ūltuz qñ vba ,pferunt pricipalr,ppt se.⁊ op. ꝙ imo dispōem nō inducūt.l.titia cū testō.§.gayꝰ ſ ꝺ le.ij So. vba enūtiatiua dispōez induceunt iqztū nā ver boz,platoz patiaf.ſz secꝰ ſi illa vba nō pātiunt: vt in ꝫrio. Ulteri' op.de.l.vba.C.ꝺ testa. ſo. ibi fuerūt emissa ,ppt se ī ꝑiudiciuz tertij.hic vo propt se ī preiudiciū heredis. Op.l.lucº.§ filia ad trebel.ſo.ibi vba enūtiatiua modificate fuerī,plata:iō ultra modificatōez dispōez nō in ducūt Sz op.de.l.ij.C.de ſal.ca.adice.ſo.ibi erronice verba fuerūt emissa. Jtē op.de.l.ge nerali in pri.ſ.ꝺ vſufr.le.ſo.ibi ad honoratum fuerūt verba directa.⁊ sic videt vba adulatoria hic ad grauatū.⁊ ista ſo.dat gl.in.l.peto.in ꝑn. de le.ij.hoc tñ fallit favore libertat;ut.l.paul.in fi.ī.de fideicō.li. Op.ꝙ ista verba enūtiatiua nō inducūt dispōez ut.l.rōes ī fi.C.de,pba .ſo. vba enūtiatiua qñ; pferunt: ⁊ tunc,pcedūt ea ꝙ dixi circa.l.ista. Uñqz nō exprimunt sed intelli gunt ,ppt dictionē taxatiuā ibi positā. ⁊ dispō nem nō inducit ut.l.rōes ī fi. Sz op.ꝛ.hic granat tñ heredē onere ,pbādi ſrīū. Sz ī.C. de arbi.tu.l.i.⁊.l.cū pat.§.pr̄ filio de le.ij.ſo.vē ba enūtiatiua circa ea ꝙ ꝺfunctā nō ſūt dispo nibilia dispōez nō inducūt.prefea illa vba non appōebāt circa pſonā certā:⁊ iō legatū nō valz ī persona icertā:ut.l.cuz ex plibus.ī.de ma.te.

Op.⁊ vī ꝙ ista verba dispōez iducant ut in auc.qō obtinet.C.de.,pba.⁊ i cor. vñ sumit de iureiuran.a maiore.presti.ſo.ibi iducit iuramē tū:qō iuramentū operat ꝙ verba enuntiatiua ī ducūt ,pbatōnem actus celebrati:siue iuret siue iurasse se dicat.l.cū qs.§.codicillis ꝺ le.iij.⁊.d. auc.qō obtiet ⁊ i cor.vñ sumit.alr lz fideicōmiſ sum inducat:tamen non probatōem actus iam celebrati.secundo operatu: ut nō interſit. vtruz proferantur verba principaliter propt se vel in cidenter. Item nō refert ad quē uerba dirigāt ut dicta auc.qō obtinet. Tēio operat ꝙ verba denuntiatiua fubaudita ex vigoꝛ verbi taxatiui que alis nō inducerent dispositionē propter in ramentum inducunt ꝑ dictā auc.qō obtinet.

Quarto operat ꝙ non posset probari cōtrariū ſ.errorē ut ē glo.in.l.rōes.C.de proba. tamē ſ lud nō videtur verum:qz iuramentū erroneum nō bz cōsensuz ut.l.ultra. q ſaſ.coga.⁊.l.ſi.C. de nō nu.pe.ſz dic ꝙ hec ē rō:qꝛ iurādo vī vel le ꝙ valeat oi mō qº pōt.l.cum pī. §.ſi filius de le.ij. Colligę ꝙ vba enūtiatiua emissa propter se principalr ad grauatū directa scienter coꝛ q per ꝺfunctū sunt dispōnibilia dispōez iducūt: quatenus vboꝛ significatio patiaf.hoc dic hec lex. Fallit ut dixi favoꝛe libertat;⁊ si iuramentū intercesserit ut ex supradict appet. Op.ꝺ.l. nuda.ī.e.Ubi.⁊ Jac.de are.ſoluit ꝙ ibi gs vo lebat petē iure donatōis inter uiuos. qō nō ꝓ cū pntia persone non intcesserit. hic iure legati vbi nō refert cū quo quis loqī ut.l. miles ī ꝑn. ⁊.l.cū pf.§. dōatōis de le.ij. Opp.de auc. siquis in aliquo de cōd. Gl.breuiī i.l.ſi dōatio C.e.tangit istam opp.⁊ ſoluit ut ibi per glosam bēs.eodem mō ſoluit hic Ubi. circa.l.nostram

Uuero in ista ſcriptura qua quis confitetur quot testes ſint necessāi. ⁊ dic tot quot ſufficiāt ad codicillum ut.l.ultima.C.de dona.ca.mor. ⁊.l.fin.in fin.de codicillis. Sed aduerte ſi testa tor non uult ſolemniter testari: ſed uult ſi ꝺem heredis ponere.⁊ ſi de hoc conſtat:tunc iducūt dispositionē ⁊ grauamen ut. C.de fideicō.l.fi. secundum unā lec.quaz docto.tenent. ⁊ ſiſti.de

fideicō. here. ℣. si. Quero quid si ī priuil. dicit papa abbati sci petri imediate nobis subiecto: an hec verba inducūt dispōez ut sint sub papa: z exempti ab epō. z dic vt. c. si papa ex de priuil. li. vi. Quero go si ī ℣tib⁹ ille ē difficil passus sz salua meliori deliberatōe: dēs dicere aut vba enūtiatiua ī ℣tibus, pferunt ad deliberatōez: z tūc dispositionē faciūt ut. l. tale pactū. in prin. ō de pac. z hoc ē verū ī iducē principalr propē se. z ob aliud incidenter nō inducūt dispōem. l. iu bem⁹. C. ō libe. cā. si vero ad obligatōez emittāt tūc subdistingue. aut emittūtur principalr propter se z inducūt, pbationē nō dispōem. l. publia ℣. si. ō ꝓposi. si propē aliō: z tūc aut ī ℣ctu aliq⁹ ī ter presentes celebrato: z tūc iducūt, pbationem seu psumptionē: dōez probē ℣riū ut. l. optimā. C. ō cōmi. z ℣ben. sti. z. l. quidā. ō. de proba. si simplr emissa abūti: tūc, pbatōem non inducūt. l. cpla. in prin. ō. de pac. z. l. nō nudis z. l. nō e plis. C. de proba. ad vnū aducrtas: q; si illa verba, pferunt sub aliquo iure in quo sit dare qua si possessoriū ille⁹ iur̄ cōstituūt illuz ad quē vba diriguntē possessorē ille⁹ iur̄ ut. l. nō nudis z. l. nō eplis. C. de pzoba. z. l. ult. ō. de proba. ubi āt dī inducere dispōem dicez sēp inter pītes: uel ī ter abūtes p nuntiū vel cplaz ut. l. ult. ō ō, pba.

Quero qd in iudicijs: an vba enuntiatiua inducūt dispositionē. l. q familie ō fa. herd ē uti hō lex. q̄ alia ad hoc. bxuit verba enūtiatiua ī iudicijs añ litē ꝓ. nō inducūt probatōez: qz pt penitē añ litē ꝓ. sz pt litē ꝓ. iducunt probatōez sz posset probare ℣riū.

8 ℣ in stipulatū. Pter acceptilatōez pōt fieri dōatio. b. d. an ista donatio acceptilatōis cā sēa egeat ilsi nuatōe. dicā. ℣. e. l. modestinus. Vides g̃ q; sz uerba acceptilatōis dicāt ꝓfitēo me bñe acceptū qz tuli qō mihi dēs: q; ex istis vbis nō, pbatur pecunia in vitate a creditore recepta. facit. l. sz in prin. ō. de iure do. Et hoc ió qz illa uerba uide tur magis apposita ad solēnizandū acceptilatōnē ut. l. cuz ani. ℣. i. de acceptil. q̄ ut vtas sit pecunia acceptā. Preterea si in vitate pecūia eēt soluta nō eēt necessāia acceptila cū solutōe esset sublata actio. vba g̃ illa intelligāt sz acceptilatōnis nām. l. si stipla⁹ ō de vsu. Fac ad predicta. ℣. tu. l. mort̄ cā capit. ℣. i. z. ℣. fi. z ō de cōdi. ob cām. l. siqs acceptilatū ubi nō ītuenit acceptila ad. l. postq̄ rūdeo q; utrūq; pricipale. Ad. l. sz actio ō de iureiur. fuit iuratū sup iure ñ sup ſco

Risto ait. Contractus inoia tus quaten⁹ ꝓtiet dōatōnē nō ꝑt ex penitētia ꝛuocari. ℔ d. Ibi cū donatōe. i. an obligatio z dōatō ex ea dē traditione oriātur. Itē ibi obligatōez nō ꝑ bi. i. nō obligari donatariū donatori. ibi donatio ē. i. iq̄tū datio illa donatōez ꝓtinet. ibi ante quiquēniū agit. l. ad fuū ex penitētia: qz donatio aliq̄ eē vr̄. ibi obligatōez ō reddēdo ex penitētia. Op. z vī q; ex pnīa possit reuocari. l. iij. ℣. i. ō de cōdi. ob. cām. So. ibi nō fuit simplicit donatio sz ob cām datio. Deinde op. q; aut fuit ī mora māutenēdi et ex ꝓstitutōe eāt liber. aut nō fuit in mora: z nō pōt ꝓuenīri. Et so. ut glo. z tene quā uis de trib⁹. uel dic q; hic de ꝛcepitōe q̄ oriī: nō tm ō ea que oriī ex cessatōe. l. si pecunia ō de cōdi. ob. cām. Vides g̃ hic q; ītenus donatio ꝓtinet aliud pactū cadit ī ℣ctū inoiatū z ē locus penitentie. Quero qd ī alijs ℣tib⁹ pōe pro fundo tuo do tibi centū z equū: erit ne ēptio l'pmutatio. z dic q; vī emptio z pmutatio mixti ut hic. tu dic si principalr emit: sz aliqua species deē totū erit emptio ut. l. tenet. ℣. i. ō act. emp. si pricipalr pmutatar: totū eāt pmutatio: ut ex de rex pmu. c. ad qōes. in dubio ilpiciaz qō plus valet: ut si valet plus res q̄ daī pro re. q̄ pecunia sit pmutatio ut. d. c. ad qōes: alis eēt ēptio. ar. l. quicqd. ℣. fi. ō de ag. re. do. Nec ēt locus pēitētie ī aliquo ut ō de seruī. expor. l. q̄si tū. nec ob. l. iij. c. ti. z q̄ ibi nō, nā ibi ut dicit ē locus penitētie quātū ad hoc ut ꝓstitutō nō bē at locū. nō quin emptor possit manumittē si vlt z ueditor nō pōt reuocare ut. d. l. quesitū. z nō. C. si mā. ita fu. alie. nc. ma. l. i. Nec ob. hec lex. q; hic fallit fauoze exercēt liberalitatē: qō ē nōn dū. z ꝓicta facūt ad. q. q̄ uidi. Papa cōcessit abbati sci petri q; possit vendē de bonis monasterij ex certa cā, abbas vendit fundū. p centuz: z pro q̄dā alia petia terre. opponebat q; nō valet: qz licentia solum būit de vendēdo. Sz ℔ fuit emptio z pmutatio mixti: nec appet inq̄situm g̃ nō ualet ut ō de in diē adiec. l. cū duo. sz vitaī ē q; in totum ē venditio ut ō patet. Bar.

1 Abco- ait siquis. Donator non tenetur de euictione: sz ō dolo si inf̄cessisset. b. d. Op. q; de buit sumptus retinere: z si nō fecit: sibi imputet. dñt qdā hic erat malefidei. hoc nihil est dicere. dic q; nō potuit retinere: qz nō possidebat: l' cānt expēse quas ex retētione nō pōt retinere ut. l. in fundo ō de rei vē. z soluit Di. alī. q; iste fuit in dolo. ille g nō retinet ibi in culpa. z sic dolus ꝑponderat ut. l. itē si obstestrix in fi. ad. l. aq. Quero an de euictiōe teneat. dic ut ī gl. z nō. z signa eā. Alibi ē gl. que gl. melius dicit l. ij. C de euic. z sic q; ſtoz declaratōe p' videamus qñ donatio incipit a pmissione: tūc tenet donator de euictōe fm oēs: siue fuit promissio p stip. siue pacto nudo bodie: ut hic. z notatur. C. eodem l. iij. ℣z aduerte qz aliē agit q̄ ī venditione. nā ibi agit qñ res euicta ē tota: uel pars: z sic ē nona actio: qz tpe euictionis oriī ut. C. ō euic. l. iij. z nō. e. ti. l. empti actio. ꝓima. n. obligati: q; te nebaī ad traditū fuit sublata solutiōe: ut ō de contahen. emp. l. si cum fundum. ℣. i. z ibi nō. z. C. si aduer. uen. auē. sacramenta. z ibi nō. in gl. sup vbo custodiant. sz ī donatōe ē eaē actio q̄ p': q; si, pmisit dōare, pmisit dare dono ut. ſ. ti. i. l. senatus. ℣. i. vnde si non facit rē accipiēs. vel facta nō durat non fuit liberatus. z sic agit

actione pria: quasi nō dederit ita sentit gl. C. de euic. l. i. ⁊ tex. expressus de le. iij. l. qui cōubinā §. si beres facit de v. ob. l. iul. §. i. ⁊ de solu. l. qui x. §. i. Et hoc effectus ē magnus. p̄ i formatōe libelli. fo ī pscriptione. qz in p̄ currit tps a die euictionis ñ ante: qz nō erat nata: ut. d. l. ēpti. ℔ vero a die celebrati ℣ctus. puto ñ q̄ hic posset petere restitutionē ex clausula gñali, ppt iustam ignorantiā: si nō egit pria actione: qa putabat eā sublatā solutione sibi fca. az. l. i. in fi. ⁊. l. ij. cū q̄ actio de pec. ē āna. Tertio qa illa nō potest agi nisi re euicta. hic vo nō bō necesse expectaz q̄ euincatur ut. ſ. de solu. si bōes ⁊. l. cum quis §. qui boes. e. ti. Sz dicet tu ad quid. q̄ q̄ ñ eā dentiat auctori et b' casu ut. d. l. q ꝛcubinā §. si beres. q̄ q̄ snia lata ℣ donatariū facit fidē ℣ donatorē q̄ res fuerit aliena: sine alia, pbatōne. Sz si non denuntiaret re euicta: si donatarius uellet, pbare rē fuisse alienā: ⁊ sic pria obligatione durare audiet. ⁊ illa exceptio doli de q̄ loquitur. d. §. si beres tollet hāc ꝛplicatione: quia res vere erat auctoris: et si ꝺ debā restituere sibi qꝺ probo. si. n. ex sola euictione probarē intentionē meā: tūc repelleret. ⁊ sic intelligo. C. de sē. l. libera, put logt de datōe insolutū: Jn venditi one vo obmissa denūtiatōe pderet actio ꝺ euictione. fo videam' qd si donatio icipit a traditō ne: tūc si cēt, pmissa euictio p stipulatōez nō ē debitū. Jtē si pacto nudo fm glo. i. l. ij. C. de euic. Pe. ℣ ut refert Li. in. ꝺ. l. ij. ipria. q. C. ꝺ euic. qz ex pacto nudo nō oriꝫ actio: nisi cū habita relatione pacti ad ℣ctū resultat cōtract' inoiatus qꝺ hic nō ē quia traditio fit, ppter accipientē: ⁊ pactū apponit, p eodē. secus si pactū apponit, p tradente ut. ſ. e. l. bereditatē. C. eo. l. cū res cū si. Sz teneo gl. nō. n. curo, p q̄ pactuz apponatur ut. l. ij. C. de iure emphi. Preterea actio nō oritur ex illo ℣ctu inoiato: qui resultat habita relatione pacti ad ℣ctū: ſz ex ipso pacto ut dicē tex. i l. bonefidei. C. de pactis.

b **Oc iure.** Donatio rei publice sine cā fieri nō potest b. d. Op. de. l. i. in pri. ſ. ad. l. iul. ambi. gl. dicē b. dedit palā ⁊ bona fide. Sz op. in auc. ut iudici sine quoq̄ suffra. §. i. Sol. ob habendū honorē cū admistratōe: nec palaz nec dā pōt dari: ſz, p hēndo honore sine admistratiōe bene pōt palā fieri dādo pecuniā ⁊ nō claz vt nō. accur. in. l. i. ff. ad. l. iul. ambi. ⁊. l. barbarius ꝺ de of. pto. Op. ꝺ. e. l. i. vbi sine cā fit donatio. So. speciale ē b. ut colligit. C. ꝺ ca. tollē. §. fi. i fi. ⁊ sic facē ad id qꝺ nō. ꝺ doli except. l. ij. §. circa.

Labeo ait dōatio. b. d. Nō q̄ licite possū recipere pecuniā ut sim fideiussor, p te: ut ꝺ mā. l. si remunerādi. §. fi. Sz q̄ro si nō ē dōatio qd ē. glo. dicē, p̄ q̄ faciūt ℣ctū inoiatū: si pona nō ēphibita exercē tale offiū: alꝭ nullo mō ualeret. Sz ℣ hoc op. imo vī facere locatōem ut ꝺ mā. l. i. in fi. ⁊ insti. mā. §. fi. So. illud verū si tu hoc, pmittis mihi facere. ego p hoc, pmitto tibi pecuniā: si illuſ ℣ctus nā sit: ut vltro citroq̄ nascat obligatio. ſz hic tu nil, pmittis: sed cōditio nalr dicis si tibi affuero cētū dabis. Sz ℣ hoc op. q̄ nō est ℣ctus inoiatus p se ut nō. ꝺ. ō iureiurā. l. siqs cū debitore. so. illud vm qñ ex i plemēto cōditōis, pmitteti nil ꝛrīt: alꝭ p ſsitudi nē fit ℣ctus inoiat' ut hic. ⁊ nō. de pac. l. si ita ra.

Nō pōt. Op. de. l. fuus si vetāte. ſ. ꝺ v. ob. ⁊ l. et. ſ. de acqui. re. do. so. principali: nō pōt. Fario ſic. ⁊ dic plene p Dī. exꝺ re. iurī. c. inuito. li. vi

Siquis dz. Mandatū morte finit: ſz, ppt ignorantiā ei effect' durat quo ad liberatōnez ⁊ q̄ ad actōnē. b. d. Op ꝺ. e. l. ij. §. siqs donatarius. so. hic fuit trāslatū dñium i ipsū mādatū ibi nō. Op. ⁊ vī q̄ istud mādatuz morte nō finiat' qñ i ipso contractu inoiato uenit mādatū de soluēdo alij nō pōt reuocari. l. aliud. ſ. de solu. ſz bic i ℣ctu ipo venit cū mutuā dedit pecuniā soluēdā scio: qz sic in eadē obligatōe venit mādatuz de soluēdo so. ibi sstat q̄ tale mādatū de soluēdo scio fuit appositū fauore creditoris. Jn ꝛrio fuit appositū fauore debitoris.

Siquis fuo. Sol' nālis debiti nō ē donatio. b. d. circa boc. dic ut dixi ꝺ. e. l. i. ⁊ nō. ſ. de re iurī. l. donari.

Sed he stipulationes. Ob cām datio nō ē donatio. hoc dicit.

s **J patronus.** Promissio facta per ērorē ñ preiudicat patrono i portōe sibi debita. ſz heredi bñ piudicat i falcidia hoc dicē Op. de. l. ſz ⁊ siqs §. fi. ꝺ siqs cau. so. ibi scient ſz hic p errorē. Op. de. l. patronus. in pri ꝺ si qs i frau. pa. so. Dī. ibi ab agēdo excludit hic alij nō obligaī. nam ibi p̄senſit alienationi. Op. ⁊ vī q̄ i pri. ℣dicat. §. de illo. so. dico alꝺ i portōe debita pfono. aliꝺ i falcidia. ⁊ tene mēti istud. ⁊ vide gl. q̄ icipit pſon' errās. Op. de. l. q errāt sam. bēd. gl. q̄ hic ē vī soluēre: q̄ hic p̄cedebat aliꝺ debitū. l. debitū bonoz subsidiū pfono debitū. ⁊ ſō id qꝺ, pmisit pſono nō erat indebitū. ſz nō video qd releuet utz sit idebitū, ppter aliud qꝺ, pcedit ul' ex alia cā. Vñ gl. ponit aliā so. q̄ hic pſon', pmisit liberto uiuēte. ⁊ boc i sequēti gl. ſz ista nō ē bona. q: idē ēt i falcidia qꝺ i debito bonoz subsidio ut. l. qꝺ ꝺ bonis. §. i. ꝺ ad. l. falci. q̄ ē va so. ⁊. d. dy., p soluti one ꝛrij: ⁊ Ja. de arc. idē p eadē vba. ⁊ p eaſdē leges distingunt. qñq̄ cautio itepōit sup eodē qꝺ aliq̄ iure peti potat. p̄ casu aut cautio ꝺdicta. ⁊ nalz i tm icptū peti potat. l. qui errant. ꝺ. fa. ber. aut erat exordiaria ⁊ nō nalet. l. i. cdib' ⁊. l. dāni. §. ēptō ꝺ dam. ſsec. si vo ſponit super eo qꝺ nullo iure potat peti: ⁊ tūc ſt a ſcēt' valet sine sit ordiaria sue exoroiaria ut. l. ſz ⁊ siqſ. §. fi. ꝺ. siqs cautiō. ⁊. l. fi. C. ad. l. falci. ⁊. l. dāni. §.

cū parte ꝺ̄ de dāno infec. Aut ab ignorante: ꝛ tūc ſi errauit in fco: cautio facto nō ꝓmittit cū effectu vt. l. i. ꝺ̄ vt i poſ. le. ꝛ. l. ſigs poſtq̄. ff. de fiꝺ iuſ. ꝛ. d. l. ſ̄z ꝛ ſigs. §. fi. aut errauit i iure: ꝛ tunc aut eāt idebitū oī iuſ l'ſalti iuſ nāli idebitū. ꝛ tē cautio ñ cōmittit vt hac. l. in princi. Aut erat nāl̄r debitū ꝛ idebitū ciuiliter: ꝛ tūc iterpoſita ua le vt hac. l. §. fi. ꝛ. l. vlt. C. ad. l. falci. Nō ẽ vum q̄ ad ipſū ꝓmittēt. ſecuſ q̄ ad fideiuſſorē: ēt ſi i iure errauit vt. l. i. ꝺ̄ vt i poſ. le. ꝛ ga quo ad eos erat oīo idebitū vt ibi glo. ꝺicē ꝛ. d. l. qui erāt. ꝺ̄ fa. berē. ſile ꝺicē Ja. ꝺ̄ are. Quero cui eāt relicti uſtō fideicōmiſſū. ꝛ ꝺicē gl. q̄ cuiꝺā exneo uiꝺe gl. q̄ ſcipit. ſ. pſon⁹ ꝛ nō ꝺicē ſine qua re: qa ꝓiūct̄ pſois oli debebaī. ꝛ ꝺic boꝺie ut nō. i. l. iij. ꝺ̄ cōꝺi. ꝛ ꝺmō. Quēo q̄ i ꝺbita iuſ nāe. ꝛ gl. iꝺē q̄ i ꝺebita pſono. ꝛ bñ ꝺicē q̄ magꝭ ẽ ꝺebita filio q̄ pſono. l. ſigs legatū in fi. ff. ꝺ̄ fal.

Querit gl. alibi an illuꝺ qꝺ reſecaī p falciꝺiam ſit nāl̄r ꝺebitū. glo. i. l. cū qꝺ ꝺe iurī. ꝛ faci igno. C. ꝛ. l. i. ꝺ̄ cōꝺi. inꝺe. ꝛ. l. cuius p erroꝛē ff. ꝺ̄ re. iurī. ꝺicē q̄ ꝺebeī nāl̄r. ultramō. ff. p. l. i. § ſigs morte. ff. quo. leg. ꝛ. l. linea. §. i. ꝺ̄ ad. l. fal. Itē qa lex nō ꝓmittit ꝺiſponeī niſi vſq; aꝺ ꝺo ꝺnātē ut. l. i. §. fo capite ꝺ̄ ad. l. falci. ſ̄z qñ lex reſtit obligatōi nō oriī nāliꝰ ut. l. nāliꝰ i pri. ꝺ̄ cōꝺi. inꝺe. ꝛ Li. tāgit i. l. cū gꝺ. C. ꝺe iurī. et faciigno. ſ̄z ſēper reprobaui ꝛ tenui q̄ ẽ ꝺebitū nāl̄r ter. ẽ in. l. i. C. ad. l. falci. vbi ẽ caſus. ſi nullo iuſ ꝺebeī cēt ꝺonatio vt. l. ꝺonari. ff. ti. i. ſ̄z q: nāliē ꝺebeī nō ẽ ꝺonatio ut ꝺ̄. l. ꝓria. §. penl̄. Prete rea caſus vl̄ hic q̄ falciꝺia nō faī iꝺebitū ipſo iure ut hic i fi. ꝛ Di. ſic intelligit. Sꝫ ꝺbita filio vl̄ patrono facit ipſo iure iꝺebitū legatū ēt nāl̄r.

u **T mihi** ꝺonares. Poteſt gl. legari. Itē vel̄ ꝺebitor ꝺelegaī nō hꝫ exceptionē ꝺonatōis imoꝺice: niſi reſciſſoria ſit ꝓuētus. h. ꝺ. Quero qꝺ vlt ꝺicē actio reſciſſoria. ꝛ gl. ꝺicē q̄ vbi aliā actio ꝺēī ſibi ipſo iure l'ꝺaī officiū iuꝺicis. ꝛ vide glo. q̄ incipit veterem actionē ꝛ c. que ẽ vtilis. l'reſciſſoria. i. uetus: vl̄ pria p reſtitutōez. ꝛ ꝺoc. ꝺñt q̄ pria ꝺaī p. l. ſancim⁹. C. coꝺē vbi ꝺī q̄ ẽ p nō ſcripta. fo pbaī ex cōſtitutione ꝺuaꝝ legū ſi ẽ vm q̄ ꝺonatio iſta ꝺz reſcinꝺi p reſtitutōez in ite. tunc añ reſciſſoriam ipetrata nō ꝺareī exceptio ut. l. excepī. i fi. ff. ꝺe excep. Sꝫ nos hēmus q̄ ꝺaī ꝺebitori ut. l. puſ §. ſi ꝺonauī ꝺe ꝺoli excepī. ꝛ per iſta apparet ſi tā exceptionē magis eſſe facti q̄ intentōis. Ꝺe modo inſinuanꝺi ꝺicā. ff. c. l. modeſtinus. Bar.

c **Am qui** ꝺonationis. Bōa ti ō ẽ ſtricti iurī ō nō uenīūt vſure ex mora. b. ꝺ. Vos habuiſtis in. l. in ediⁿ. §. i. ꝺ̄. c. q̄ ꝺonatio eſt ſtus bōefiꝺei fꝫ quoſcūꝺ. ꝛ male p iſtā. l. Op. ꝺe. l. ſeia. ff. ti. i. So. ibi ꝺonatio cā mortis hēt i ſtar boneficiꝺi ſiē legata in ꝺicta. l. ſeia ꝛ. l. i mio rum. C. ex quibꝰ cauſis in inte. reſti, nō eſt ne ceſ. hic logē ꝺe ꝺonatōe inē uiuos.

m **Odeſtinus.** Vſure poſſit excā ꝺōatōi ſ̄muti ſine inſinuatōe. b. ꝺ. Quero gꝺ ꝺe vſurīs pteritis tpis. ꝛ gl. ꝺicē iꝺē. ꝛ vide glo. q̄ incipit iꝺē forte. Quero, ꝓmiſiſti mihi aliq̄ꝺ. facto quietationē aīo ꝺonāꝺi: an inꝺiget iſinuatōe. ꝛ quiꝺā ꝺñt q̄ nō: ut hac. l. glo. vl̄ tenere ꝛrium i l. ſigs obligatōe ꝺe re. iurī. ꝛ ñꝺet aꝺ iſtā legē: q̄ hic in vſuris que ꝺebēt annuati: ꝛ iō pōt ꝺici quot ſūt ſūme: tot ſunt ꝺonatōes ut. l. ſancim⁹. C. e. ꝛ iō ſi ſimꝰ ꝛ ſemel alicui remitteꝝ mille florenos: ſiquiꝺē erāt ꝺebiti ex ꝺiuerſis cāis non eget inſinuatōe ſi ex eaꝺē ſic: ut ex predict̄ ꝑz ꝛ ẽ caſus ꝺ̄. e. l. in ediⁿ. ij. rūſo. Nā illa nō fuit facta, ppt aliuꝺ: niſi ppt iſinuatōez: ut ibi ꝺicē gl.

Quero gꝺ ẽ inſinuatio. ꝺicē facē ꝺonatione reꝺigi i ſcipt̄ coꝝ iuꝺice: ut. l. ꝺonatio in ſi. ꝛ. l i ꝺonatōe ꝛ. l. ſancim⁹. et expreſſe azo i ſūma bⁿ ti. Itē quero an iuꝺx ꝺēat aliquā cāe cogni tionē aꝺhiꝺē. rūꝺeo nō. iſta. n. ſolennitas ẽ aꝺ hibita, ppt duo, pⁿ ne fiat clā z boies fraudent vt. l. ꝺata. C. e. ꝛ q: i magnis q̄ntatibⁿ maiō obſeruantia exigit ut. l. fi. ꝛ auē. ibi poſita. C. ſi certū petaī. ꝛ bⁿ apparet: q: apuꝺ quēcūq; iuꝺices ēt cui nō ſubeīt ꝺonator: nec res ꝺonata pōt inſinuari: q: boc ex mera ꝺonatoris voluntate ꝓ ſiſtit ut. C. e. l. ꝺata in fi. ꝛ. l. in bac. e. ti. vbi boc ẽ expreſſū. ꝛ boc apparet q̄ ꝺecretū iuꝺici nō ꝛ quirit. ſufficit. n. ſola pñtia ut. C. ꝺe teſta. l. oīm licet Bul. ꝺicat ꝛrū ꝛ male. C. ꝺe ſac. ſan. ec. l. illuꝺ. Quiꝺ in ꝺonatōe que ſit ob cāz: ꝺicā. ff. e. l. aglⁿ. An poſſit fieri iſinuatio ex poſtfacto. ff. pⁿ ꝺonatōez factā ex̄ iuꝺicū: ꝺico q̄ ſic ut. l. fi. §. pen. C. ꝺe ꝺona. ante nup. quiꝺ i ꝺonatiōe que ſit tacite: ut ſoluēꝺo iꝺebitū ſcient. ꝺixi ꝺ̄. e. l. i. Quiꝺ i ꝺōatōe que ſit tacite ſoluēꝺo ꝺo tē ꝓ mulier. ꝺic ut. C. ꝺe iure ꝺot. l. fi. Quero an ꝺonatio q̄ incipit a traꝺitōe egeat inſinuatione. ꝛ⁹ ſic ut expreſſe ꝑz in tex. l. ſancim⁹. §. i. C. e. nec obſtat. l. pure. §. ſi ꝺonauī. ff. ꝺe ꝺoli excep. q: ibi nō repellit exceptione: q: nō reſtituebat expenſas. Quero an illis legibⁿ q̄ iꝺucūt iſinuatōez poſſet renūtiari. ꝛ⁹ nō q: illis legibⁿ q̄ iꝺucūt certā ſolēnitatē i actiⁿ bōium nō pōt renunciari ut ꝺ̄ ꝺe le. i. l. nemo pōt: ꝛ q: lex boc ꝓhibet. ff. q̄ fiat ſine iſinuatōe. q̄ iſti legi renūtiāi nō pōt ut. C. ne fideⁱ ꝺe. ꝺo. l. i. ꝛ ibi nō. i gl. p̄ tea q̄ inſinuatio fiat: nō ẽ i fauorē ꝺonāt̄ ſ̄z alioz. ff. ne fraudes fiāt ut. C. e. ꝺata q̄ renūtiāi ſi ꝑt ut in auē. ut ſine prohibit̄. ma. ꝺebi. ꝛ creꝺi. §. q: vero. Quero qꝺ ſi fuerit ꝺictū ꝺe inſtrumēto q̄ tot ꝺōatōes itelligaī: quot ſūt iugera terre: ꝛ quot ſūt reꝝ: ꝛ tū oēs coacervate excedunt ſūmā. Iſtā. q. tangit ſpe. ꝺe ꝺōa. §. i. vers. quiꝺ ſi a liquiꝺ. Ego iꝺiſtincte ꝺico q̄ talꝭ cautela nil releuat: q: boc viꝺet i fraudem legⁱ. ut. C. ꝺ̄ agri. ꝛ cenſi. l. quēaꝺmoꝺum: ubi ponitur ſimilꝭ fra⁹. Plus ꝺico q̄ etiam ſi plures res noīarentur i ꝺonatione: ita q̄ uere eſſēt plures ꝺonationes

fm legē scire debem⁹. ꝛ.l.qđ dr̄. ſ. de uer. obli. tñ quātū ad hoc una eſt donatō eo ꝙ uno tpe ē facta: ꝛ unica faciēda ꝓſtatio ut expſſe p3. C.e. l. ſancim⁹. §. ſigs aūt i ter. ꝛ glo. Preterea hic eſt cadē rō ꝙ fieri debeat iſinuatio q̄ poſt i.d.l. data. o3 enī iſinuationē magis ſpicē actū ꝓſtatōis q̄z actū ꝓuētionis ut ſciamus utr̄ ſit una l'ples ut. ſ. ti. i. l. ſenatus. §. fi. Quero ſi ſit renūtiatuz illis legibus q̄ iſinuatōez regrūt: ꝛ ſit iuramēto firmatū. ſ. dicā de fideiuſſ. l. ſigs pro eo.

f **Ideiuſſor.** Excep⁹ donati oniſ imodice cō petit fideiuſſori iuſto reo. b. d. Iſtam legē allegaui tibi ō e. l. ut mihi. Opp. de. l. uij. § ſi ts ō quod quiſq; iuris. ſo. iſta exceptio ē i rez ſcripta. illa ꝓſonal⁹. Querit quid ſi fideiuſſor aī mo nouādi intereſſit quid iuris. glo. dicit. ſec⁹ et male quia ſi fuit imodica i principali fuit imo dica in fideiuſſore. ꝛ ſic ex ꝓſona ſua hz excepti onē. Itē probat a cōtrario ſenſu ō e. l. ut mihi donares. ubi loquit i debitore. quaſi dicat ſec⁹ ſi delegatus nō fuiſſet debitor. pretea in. l. ſanci m⁹. C. e. dr̄ ꝙ pro nō facta bē. et ſic ſi pricipal⁹ nō teneť nec fideiuſſor. Bart.

o **Jtibi** dederim. Qui ſuo noſe numerauit quod alieno debeť nō facit accipiētis pecuniā ō ri gore et furti teneť. ſecus de eqtat. b. d. Et aſſa mo ꝺrūm qđ ē in fa glo. ꝛ oppo. de. l. p ſeruū. ſ. de ac. re. do. ſo. ut glo. uel melⁱ ibi fuit data eo aīo ut ſtati eius efficeret. cui dat⁹ hic nō. Vñ q̄ ro an ratihabitōe actio furti tollat. ꝛ barguit ꝓ ꝛ cōtra. ꝛ uera opi. ē. ꝙ ratihabitōe ſecuta tollit actio. l. ſi uenditor. §. ſi tibi. ſ. de furti.

n **Ajoa ratio.** Ex rōe ſine pē cōſēſu confecta donatio nō pficit. b. d. ſm primā lec. Op. de. l. ſigs ex argētarijs. §. rōnez ō ō eden. ꝛ. C. de eden. l. i. Dī. ſoluit ꝙ b fuit rō ſcripta p te abſēte i cōtrarijs pte mādāte ut. l. ſigs ex āgē tarijs. §. ptinere ō de cdē. ꝛ hoc ſētit glo. i. bu⁹ legⁱ. Hec ē uera i ſe: ſ; nō ad ꝓpoſitū: q: b que rimus an iſta ſcriptura iducat donationē. ſi ſi i ducat. pbationē. ꝛ ſō qr abſēte pte nō iducitur donatio. ad ꝺrūm nīde ꝙ pbationē iducit. ō b⁹ ſcripſi i. l. donationē. ſed donationē non: quia requirit ptis pñtiā ut. l. inſ. ſ. ti. i. Op. de. l. nen ſen⁹ ō de neg. ge. ſo. ibi ſcriptura nō obligat ali um: ſ; declarat aīuz expēdēť. ꝛ obligō naſcit ex q̄ſi ꝛcru ut. l. ex maleficijs. §. ſigs abñs de ac. et obli. Vel potes ſoluere ſcriptura a me facta ab ſentibus q̄buſdā i bis que ex uolūtate mei ſol⁹ depēdēt. pbatōez iduc uolūtaſ mee ut. d. l. nēſe nius. Joē i ratihabitōe ut. l. pōpo. ō ō neg. ge. Idē aditōe bēditaſ que ex mea uoluntate. pce dat tñ. ſecus ubi regrit uolūtas pē. Op. de. l. publia ō depoſi. Di. ſol. ꝙ ibi ſcripta fuit poſi ta i epla. ꝛ ad ptē alia emiſſa. ꝛ ſic mediāte orga no alt⁹ ſenſit. Hic vo i libro rōnū q penes me remāſit. Vel ibi ut probet hic querit an iducat donationē. Et glo. legit aliť legē iſtā. ſ. nuda ra tōne ab iſertōne cauſe donā non perfica. et b⁹ d. ſed ſm precedentē ē nuda propt defectū ptī cōſenſus. ꝛ nide glo. que incipit ergo nō obli. ꝛ c. Op. ō. l. ſiquis ex argētarijs. §. rōnez ſupra de eden. ſo. dicit glo. illa erat cū cā. hic uero ſic cā ꝛ iſta lect. ē uera. Nec obſtat ꝙ cōſueuit dici ꝙ ſtipulatio facta ſine cā a ſciente habet i ſe taci te cām donationis ut. l. cāpanus ō de op. li. et nō. in. l. ij. §. circa de doli excep. quia illud uez i ſtipulatione que de ſe ē apta ad inducēdū ob ligationē. hic in ſcriptura que cōtinet nudam p feſſionē que de ſe obligationē nō inducit ut. l. publia. §. fi. ō depo. ꝛ hoc ſm primā lect. Itē nō inducit. pbatōnē qñ eſt ſine cauſa ut. l. cū de indebito. §. fi. ō. de proba. ꝛ hoc ſcōm ſecundā lect. facit quod nō. ꝙ Li. de nō nu. pe. l. genera liter in tertia queſtione. Quid autē iuris ſit i ſtipulatione ſine cauſa dic ut. d. §. circa. Que ro quid ſi in libro rōnū ſcripſi me debere tibi cē tū ex cā donatōis ꝛ ſic nō fuit nuda ab inſertōe cāe: ē tamē nuda a pñtia partis. certū ē ꝙ nō in ducit donationē vt hic ſm primā lect. Sed an inducat. pbationē. videť ꝙ ſic ut. l. publia in fi. ō depo. Sed forte ad illā poſſet rñderi. Dicit Dī. ꝙ ibi fuit epla que fuit miſſa parti. ſimiliter eſſet in donatōe ut. C. e. l. ſiquid per epl⁹z. Ecō tra ꝙ nō. pbet facit ō de pecul. le. l. ſi peculiū. §. ſi vō noſa ꝛ de cōſeſ. l. certū. §. ſiquis abñtē. Et aduerſo ꝙ ſufficiat facit. C. de nō numēa. pecu. l. generaliꝫ. ꝛ. l. in cōtractibus ꝛ in auē. de trien. ꝛ ſemiſ. §. ſtudiū quod nō. C. de proba. l. iſtra. ꝛ ō de edē. l. q̄dā. §. numularios. Et iſta lex itelli gīť q̄n nō allegabaī precedēť dōatio: ſed ſolum ꝓuata ſcriptura. ita dicť dr. qđ puto vez ꝓ ea q̄ notāť in. d. §. numularios. ꝛ quod tz glo. C. de cōue. fi. debi. l. iť cartulas. li. x. ꝛ. l. ſi. C. arbi. tu. ꝛ ſi ob. §. ſi vō noſa cū ſi. q: i corpalib⁹ trad⁹ re grit⁹ ut ibi dr̄. qđ nō ꝓtinet i libro rōnū. Non ob. §. ſigs abñtē: q: ibi fuit ſimplex ꝓfeſſio: licet eť redacta i ſcriptis ꝓ aliū puta per notariū cu rie. hic uero fuit ſcriptura q̄ ſēp loq̄t. ꝛ tō nunc cū puenit ad te tibi logī ſicut epla quā tibi mit to ut dicť. l. publia i fi. ꝛ tō puto ꝙ ſi i libro rati onū qs fecerit ſcribi ꝓ aliū. boc modo. pbatur contra ſe. ſi fecit abñte parte ſicut i ꝓfeſſōe quā quis facit in iudi⁹ ꝛ eā facť ſcribi ꝓ nōtiū ut. d. §. ſigs abñtē qđ ē nōndū. Ad plenioꝛē doctrinā de iſtis ꝓuatis ſcripturis aliq̄ ptigam⁹. ſciēdū eſt tgīť qđ triplex ē ꝓuata ſcripta. Quedā ē appo duſſa ſiue appoca q̄ dat⁹ a pte pti. Quedā ē rat⁹ quā ſibi qs ꝓcē. q̄dā ē epla q̄s q̄ mittit alti. De p⁹ aut qs eā ꝓtet ſuā ē ſcriptā. ꝛ. pbat ō ō. pba. l. cū ō iobito. §. fi. ꝛ. C. ō fiō iſtr. l. ples. §. fi. ꝛ. l. rōes. ō ō. pba. qđ itellige ſi i ea ptiet aliq̄d p ſe ſufficaēs. al⁹ ſec⁹ ut. d. l. cū ō iobito. §. fi. C. ō pro ba. l. ñ nudis. ꝛ. l. ñ epliſ. aut q̄ſ negat ſuā cē ſcri ptā. ꝛ tē aut hz ſbſcriptōem utriuſque partis et teſtium: et tunc ſi teſtes approbant ſcripturam facit plenā fidem ſine comparatione ut. C. qui

potio. in pig. habea. l. scripturas. si vo nō hz ſb
scriptionē utriuſcp ptis. tūc aut illa scriptura ap
probaſ p teſtes ibi ſubſcriptos :ul̄ p alios q fu
erūt pntes cū ſcriptura fuit fca: ꝛ ēt p ꝓparatōez
factā legit'ē: ꝛ tūc faē plenā fidē dūmō tū ſit tot
teſtes quot ſufficiāt ad ℨcūū ut. C. de fid' inſtru.
auē. ꝛ ſi ℨctus. et quod ibi nō. ꝛ quod ēt habeē
C. ſi cer. pe. l. fi. et auē. ibi poſita. ſi uero ap. pba
tur dca ſcriptura p teſtes tm̄ uel ꝓparationē tm̄
tūc nō faē plenā fidē: hz ſemiplenā ut. d. auē. et
ſi ℨctus. ꝛ i auē. de fide inſtru. §. i. ꝛ quod ibi nō
et. C. de iure iurā. l. i bōe fidei ſ' ō iure iuran. l.
admonēdi et i ql̄z ea nō. Circa hz. ſ. circa rō
nē ſcu libz quē qs ꝓfiteſ: ſiqdē ē ꝓfeſſatū q̄ ſit
liber rōnū eius cuⁱ dī et eiⁿ manu ſcriptꝰ: ſiqō
ibi ꝓtineē aliqd. p ſe facit fidē i his q̄ ōpēdent
ex eius mera uolūtate ut. l. nēſenⁱ de neg. geſt.
Nō i aliis q̄ ex mera uolūtate nō depēdēt vt. C
de. pba. l. exēplo. ꝛ. l. rōes. ſi vo ꝓtineē aliqd cō
tra ſe faē. pbationē ptra ſe ut. C. de. pba. l. rōes
i fi. ꝛ ſ' de edē. l. q̄dā. §. nūmularios. ꝛ ibi nō. C
arbi. tu. l. fi. ꝛ ſ' dixi. ſi uero ibi ꝓtineē aliqd qō
nō ē. p ſe. nec ptra ſe: hz pro alio ꝛ ptra aliū: ſiq
dē liber ē ꝓfecⁱ ex neceſſitate officij de publico
i tūcti: tūc faē fidē ut. d. §. nūmularios. C. ō fide
inſtru. l. illate faē ſ' ō admini. tu. l. lutⁿ. §. tutele. ſi
uero nō ē ꝓfecⁱ auctoritaē publici officij: tūc nō
facit fidē plenā. nō. i. d. §. nūmularios. Verun
tamē q: cāpſores ꝛ mercatores q ſūt hodie: licz
nō bēant officiū ex publico tū iuzāt i arte ſua ꝛ
ſucceđūt in locū eoꝝ q olī eligebāt publica auc
toritate puto coꝝ libris ſtādū. quo ad ſemiple
nā probatōez: ſi dicti mercatores ſūt boies fidē
ꝓbate p ea q̄ notāt in. d. §. nūmulariof. ꝛ ſic
itelligo glo. ſ'. d. l. admonēdi. ꝛ. d. l. i bōe fidei. i
eo q̄ dic̄ q̄ priuata ſcriptua facit ſēipleną ꝓba
tionē: itelligo ō priuata ſcriptura tertij. Et quō
poſtea gl. i. o. l. ſubijcit ō ꝓpatōe que facit ſeiple
nā itelligiē de ſcriptura ꝑuata eiⁿ cōtra quē pro
ducit ut ſ'. Alias fruſtra dicte gl. ponerēt ut duo
caſus ſepatos. ꝛ ap. pbat bⁿ ꝓuetudo cui in
his multū ē iberēdū hz Jnn. extra de fide inſtr.
c. ij. ꝛ ibi p eū. Si uero dubiteē an liber ſit ſcrip
tus cius manu cuⁱ dī. puto q̄ pbeē p ꝓpatōez
litterar: ꝛ tūc facit fidē ac ſi eſſet ꝓfeſſatū p ptez
illius manu ſcriptū ut. C. de fide inſtru. l. ꝓpatōes
nā illa lex ſolū imutata ē i apocaſ: nō i alijs ſcri
pturis. rō quia facilius poſſet ꝓfacē una apocā
q̄s unū librū rōnū. Prēſea ille q facit ſibi fieri
unā apocā iputet ſibi ſi nō facit fieri ſolēnit. q̄
rō ceſſat i libro rōnū quē qs ſua uolūtate cōpo
nit. Circa ētū. ſ. circa epiſtolas q̄ mittūt abſūb⁹
dic̄ q̄ alī querit' ō effectu eoꝝ que inſtriſ ꝓtinent
ꝛ tūc dic̄ ut dic̄ Li. C. de. pba. l. nō nudis. ꝛ. l. ſi
epiſo. Nīcp querit an. pbetur: ꝛ tūc aut epla ꝓ
feſſat ꝛ. pbat ut. l. publia i fi. depoſi. cū ſi. aut ſi
ꝓfeſſat'. ꝛ tē ſi bēat ſigillū auctēticū. pbat ut. l. ſi
qua p caſū. ꝛ ibi p doc. C. de epi. ꝛ de. ꝛ dixi de
publicā. l. ſi publicanus. §. i. Aut nō hz ſigillū z
auēticū. ꝛ tūc dēt approbari p ꝓpatiōnē: ſicut
de libris rōnuz ſ' dixi. ꝛ hoc qū epla mittit ab
ſenti: q: ē illa rō q̄ ē i libro rōnū: q: ñ ē qđ i pu
teī parti. Si vo pñs pñti daret ſcripturā i mōz
epſe. ut quotidie ſit tūc eēt idē qđ i apoca.

a quilius regulus.

b. d. Ab eo cui facliaſ habitādi ex cā
remuneratōis ꝓferi nō dēt revocari. ꝛ ſibi exp
ſo iudicio offō ſubueīt. Jn tex. ibi habitare. p
hoc facultas habitādi nō ius habitatōis vī cō
cedi. Ja. de are. ꝛ glo. etiā ſēut hoc. Opp. q
iſta dōatio poſſit revocari ut. ſ'. e. l. lutⁿ quā ſia
ti uidebis. Soluit glo. pluribus modis. ꝛ pri
mā ſo. reprehēdit glo. Allia ē ſo. q̄ hic ab extra
neo patebaē ꝓtrouerſiā ibi ab heredibuſ. Sed
nihil ad ꝓpoſitū: quia nō bēbat dubiū q̄ ab
ēxāneo nō pōt pati cōtrouerſiā. Alij dicūt q̄ hic
erat ob cauſaz dōatio. ibi ſimplz dōatō. ꝛ ſic cū
daret ob cāz oriē obligatio. ꝛ tō ſi pōt petere
Sz iſta ſo. nō multū plz: q: i. l. iſta. regulus iſte
nō erat obligatuſ ad hoc: hz ad bñfaciēdū. Vic
g̃ q̄ ibi p̄cariī cōceſſio. hic remuneratio. ꝛ q̄ ibi
ē. l. lutius ſit p̄cariū: pbaē ex eo q̄ ibi fuit facta
conceſſio ſine determinatōe uſus. ꝛ tō ē precariū
ut. l. i. ſ. de p̄ca. et. l. incōmodato. §. ſic ō como.
Fo probaē. quia dicit te facere ex uolūtate mea
ſic eſt precariū. quia ēx uolūtas durat. tantuz
durat precariū ut ſ'. l. uij. ē. loca. Jtē opp. ō
l. fūdi. i. ℞. ſ'. de acq. poſ. Blo rīdet q̄ ibi fuit
mandatū qō revocari pōt. hic uero fuit remūe
ratio. Jtē hic dicit q̄ donauit ꝓtori. op. de.
l. i. §. puinnas. C. de ℨcibus iudicū. vbi illi in
dices qui ſūt in officio nō poſſūt donationes r̄
ciperē. ſol. gl. q̄ hic nō fuit donatio ſed remūe
ratio queđaz. Videſ g̃ q̄ ei qui ē i magiſtratu
pōt cōcedi habitatio. ꝛ de hoc p Buil. i. l. obſer
nare ſ' de offi. procōſul. Et hic circa habitatio
nē officialis. ſiqdē res publica hz pallatiū ōpu
tatū pro officialibus. ꝛ tunc officialis nō poteſt
emere uel cōducere boſpitia. nec recipe ut. l. fi.
de offi. rectoris prouincie. ſi uero nō hz pallati
um deputatū. tūc ex cā ſimplicis donationis ñ
pōt recipere ut. d. §. prouincias: ſed ex cauſa re
mūeratiōis ſic ut hic. Quero p iſta uerba ꝛ
credo tibi habitare. quid uideē concedi. ſ. an ius
habitandi. uel quid. dicit Ja. de arena q̄ ſim
plex facultas uideteur concedi non ius quod ē
ſeruitus. et ita intelligit hic glo. magna. hoc
dicit ibi. quia nec uſurarius nec uſufructuarius
ꝛ c. et iſtud exāminabo quando dicaz de peda
glo. quando fiſcus uideteur concedere. et uideē
concedere facultatē recipiendi pedagiū i dubio
Quero an egeat inſinuatōe iſta donatō. et cer
te dicit glo. ſi eſſet mera doatō tunc ſ' ōigeret. hz
iſta non indiget. et uide glo. que incipit ob pre
cedentem ꝛ c. et ſic in remuneratione iſinuatio
non exigitur: ſed glo. que incipit. ſiue fuerit per
miſſa inuit q̄ iſta remuneratio habet fieri ō ne
ceſſitate. ſed credo q̄ ſi eſt ſimplex remuneratio
q̄ iſinuatiōe nō egeat: q: dria e inſ dōatione ꝛ

remũeratiõẽ ut. l. si uero nõ remunerãdi õ mã. Et hec remũera sapit nãz dõatiõis. Habet ẽgo dicẽ q aut ista remũeratio sit ex cã õ pterito: et nõ eget i'sinuatione ut h. si ex cã de futuro z idẽ ut. l. fi. C. õ dona. asi nup. z auc. ibi posit. z. l. finalt in pri. C. de iur dot. fecus si essẽ simpler donatio ut. C. e. l. siquis argẽtũ. Quero quo ze medio huic expulso succurrimus. z quidã dñt inẽdicto. vñ ut. possidebat enĩ quasi nãl: ſz di cũt alij q officio iudicis. z uide ista glo. que ici pit. hoc autẽ ualere z cẽ. Si tu intelligis legẽ nostrã q sit trãslatus usufr. i cũ qui bz nãlẽ cõpe teret iter dictũ vñ vi. l. iij. §. i. vnõ vi. Sz si ñ ẽt trãslatus: tũc nõ hẽret actionẽ: q1 nuda dicitati onẽ bz. z sic habet officiũ iudicis ut. l. z tiõ. §. ft. ſ. de pdi. fur. z. l. nõ tñ in pri. õ õ peti. hẽditat. z. l. fi. §. ſz cũ i fa. C. de fur. z. ſ. de acqui. pos. l. rẽ q nob. z ibi gl. tãgit. ſz hec gl. logt i reb' imobilib'. z alibi õ istis facio tibi magnũ festũ. baz.

b **Creditatem.** Pater ad obseruãdũ ꝓmissa tpe dõatiõis tacite uel expresse cogit actione pscripta vbis. b. d. ista le. ẽ subtilis. z alij dubitãt: ſz facta tibi darã. Op. õ. l. oẽs. §. Iutius. i. õ bis q i fraudẽ credi. so. ibi dõauit oia bona. hic hẽditatẽ quãdaz. Op. de. l. mulier bona õ de iur do. gl. soluit z bñ q tibi qñ uẽdũtur bona seu donat'. h ipa hẽditas donat' quia tũc ꝯmoda z in cõmoda ꝓtinet. z hãc differẽtiã facit ter. in. l. siqs. §. fi. cũ. l. sequ. ſ. õ leg. iij. Dz hic q cogit actione pscriptis uerbis. contra. C. de hẽ. uẽ. l. ij. z. l. ij. C. õ pac. Glo. dat ibi plres solutiões. z i pria bene dicit. z in alijs nõ. z dicit q nõ põt a creditoribus cõpelli ut in contrariũ hic a pte sic. z ista est uera z alie solutiões sẽt transe. z cõtra cũm. l. cũ res. C. e. Quero an pcise põt compelli a pte uel cãtiue. z glo. põit opi. z si naliter glo. hic dicit uerbũ notabile. q qñ quis agit ad factũ: ut sibi fiat. precise põt compelli. secus si agit ut alij fiat. z uide istã glo. que scipit: hic ẽ contra ibi. nã tũc. Et illã opi. reprehendo ũn. l. stipulões nõ diuidũt. §. celsus. ſ. de v. obli. z p. l. in stipulationibus. §. opas ubi quis ut ali quid fiat sibi et nõ pcise agit. Est alia opi. aut pcise agit. aut nõ z cẽ. z nõ ẽ bona: quia ubi quis ꝓmittit factũ pcise ad factũ ñ põt cõpelli. Alia so. ẽ. q: aũt ẽ actũ ut fatisfaciat creditorib'. z cõpellitur pcise. secus si ẽ actũ: ut ñideat creditõib' quia tũc nõ precise vt. l. ij. C. de hẽ. uel act. uen. z rõ põt esse ex dicta glo. quia qñ dicit ñideas creditoribus illud ẽ factũ. Sed si dico solue: illud ẽ iuris. Sz istud mihi nõ plz p. l. ita stipla tus. §. possũ. ſ. de v. obli. Preẽa nõ plz p. l. liberto in fi. ſ. de v. obli. ubi ẽ datio explicãda in plona alterius. z ad illud pcise quis nõ cõpelli tur. Est q' solutõ q cogitur actõe pscriptis vbis nõ precise. ut. l. stipulatõ. §. siue õ õ op. no. nũ. Ja. õ are. soluit qñ factũ ẽ i obligatõe ex dispõe l. tũc quis precise cõpelli ut. l. stipulo ista. §. siue aũt. ſ. de v. obli. Sed qñ ex dispõe hominis non cõpellitur ad factũ ut. l. stipulatiões nõ diuidũt

Pone q creditores agũt ꝛ dõatariũ istuz: vtz p b libẽt pr. z dicẽ q sic ut. l. ij. C. õ pac.

q **Quidam in iure.** Pẽsiõne scaz i iudicio iducit pfessio. b. d Ibi interrogat' an aliquid debeat ab hẽditibus autoris qui soluẽ erãt parati. Uel fuerit iterrogat' si uolebat sibi nil deberi. Ja. de are. Itẽ ibi actiones ꝓtẽtes et ad maximã summam. Ja. õ are. ibi transactiõis q2 nil dcẽ. Ja. õ are. Dicit hic q qs nõ põt cõfirmare suã pfessionẽ cõtra. ſ. de confes. l. nõ fatẽ. so. ibi erronea. hic nõ. z plene dixit Bi. in. c. iurẽ ignorãtia ex de re. iuris li. vi. Quero an ista dõatio egeat i sinuatione. ne. Ja. de are. dicẽ uidet q nõ: quia ui bz ilsinuatõis ista cõfessio facta i iudicio. Pre dicta uera nisi hoc fiat ad fraudãdi creditores quia tũc reuocaret ut. l. i. §. siquis multes õ sigd i frau. pa. z. l. si sponsus. §. si uxor õ de donat. inter uiz. Quero utz positiõi negatie dẽat fsponderi. Glo. tãgit i. l. ij. §. sed q2. C õ iuram. ca. et dicit Bi. q sic p istã. l. ſz ſz apostillas Ja. õ. are. ista. l. nil facẽ. Sz dictum Bi. est uerum: vt extra de confes. c. i. li. vi.

Donationem quidam.

Qui dõat bõa uiuẽtis eius hẽditatis ẽ idigñ. h. d. Op. de. l. siqs fuũ õ de ac. empt. so. ut gl. Op. õ. l. nec nos. C. de capt. so. ut gl. Extra gl. op. de. l. scriptũ. ſ. õ bis q. ut indigs. so. ibi pmortẽ: z circa bõa deliqt. b i uita z circa plonã õligt q nõ põt ꝓ pte offẽdi. ut. l. ylgari. ſ. õ fur. Op. õ. l. siqs supstitũ. õ acq. hẽ. so. ut i glo.

Donationes.

Donatio facta i conubinã nõ reuocatur secuto mrionio. ſz si õ mrionio dubitetur: tũc p sone conditio inspicitur. hoc dicit.

Species extra dotẽ.

Iste ẽ nõbilis. §. si res dõat ao usũ vi dõari ꝓptas. nec reuocat. nisi ex magna offẽsa. b. d. Nõ mõz dõatoris ut usus uidẽat' tñ ꝓsessa'. ia. de are. Op. õ. l. si fide iussor. §. fi. õ õ neg. ge. z. l. die spõsatioz. §. i. õ õ posi. so. b pũtia plõe opat. Op. z uidẽ q posit reuocari ut. ſ. l. pria. so. b ñ fuit ꝓcess' ul' ſz ꝓptas: q tẽ si ul' ẽ ꝓcess' pcãto: pt fieri ruoẽ. ſ. l. pria. secẽ si ñ pcario: q2 tũc ñ reuocat ut. l. aql. õ e. Et sic ꝛcludit q usus appellõe ꝓptas plena itelligit. z uidẽ gl. istã q scipit p q vba z cẽ. z sẽ per ispictas vba: q2 si dono rẽ ad usũ: uel fudũ ad alimta: tẽ vr ꝓptas dõata sue i ſctu: siue i ult s uolũtatib'. ut b ẽ cãus q2 pecdet dat'. z. p bat p. l. spẽs õ õ au. z ar. lega. z. l. si. ſ. õ usufruca. z. q usu ꝛsu. z. l. cũ hi. §. si uni. õ. õ trãsac. et l. iij. i pri. õ. õ ali. z ci. leg. z. l. ticia. §. q i uita. õ õ le. ij. si vo dico dono tibi usũ l'usufructũ. l' alimẽta ex fudo l'usufr. fudi. tẽ vr dat' usufruc. ut i toto titulo de usufruc. leg. Sed õ hoc facit. l. p culus. õ de usufruc. quid dicem'. testator dicit

ibi ſi.pmiſeris heredi meo altius nō tollere:uſu fruc.earꝫ rerū.do.lego.ꝛ fm unā lec.ibi poſitaꝫ nō dicit ꝙ proprietas ſit relicta fm aliaꝫ ſic.ſed dic verba uſusfructus ſñt accipi.ꝑ proprietate vt hac glo.ꝛ iō ꝟba añcedētia ꝓprietatē denōnt q: iſta ꝟba ſñt iſtū itellecꝫ pati.al.qñ iſta ꝟba ñ paterent iſtū itellectū diuinationē iducerēt:ſꝫ argumētū inducerēt illa uerba.ſi paterētur iſtuꝫ i tellectū.ut ar.l.nā quod liquidō ff de pecu.le.et iſtud fauore vltie volūtaꝫ.ſecuī i cōtractibus vt l.ꝛ per iuſiurādū.ff.ij.ſ. de accepū. Inducit i argu.ad.q.nō.in.l.mulier.C.de iurī.dot.ꝛ gl.nō allegat iſtā legē.Bi.iſtā.l.allegat.ꝛ.l.ticia.ff.q i uita de le.iij.ubi dic ꝙ ē nōbilis glo. allegat legē que nō facꝫ pro:ſed magis i ꝯriū ut.l.q duo ff de ſerui.ur.predi.ꝛ glo.i.d.l.cū bi.ff.ſi uni ff de tranſac.allegat pro cōtrario nec ſoluit:ſꝫ dic ꝙ ex ſequēti ꝛ precedēti ſcriptura apparebit ſi uoluit donare. Querit glo.que offenſa ſit et dicit glo.que incipit alias offēdā.ibi cauſis ſuo cat mulier que trāſit ad ſecunda uota.ibi.ff.ma ter poſitū.C.de reuocā.do.auc.ꝙ mſ.

Pater qui filie. Dominus Ub tus de bodio vt referūt ſcripta dicit Ja.de are. querit an filꝰ in diuiſione debet bñe libros precipuos. dñs ubtus dicit ꝙ faciat ſe emācipari.ꝛ nō faciat mētōnem ō libris ꝙ videt dōare ut ff ꝛ.C.e.l.ſi emācipatus.ꝛ qđ nō.i.l.frater a fratre. ff.ſi.ff de cōdi.inde.et hoc ē necꝫ ſi cēt ꝺuētuꝫ ad traditōēꝫ ut.l.quāuis.C.ſigſ alteri uel ſibi.et.l.i.ō caſtrē. pecul.

Einſmodi Op.de.l.publia.ſo.qdaꝫ ſoluūt ibi ſpēale nō ē uerū ut.l.ſtipulatio iſta.ff.ſigs iſulā.ſ.ō v. obli.ꝛ dicit ut dicā i ſeqnti ꝛio. Op.ō.l.pe.C.ō exhi.ſo.ibi utilis datur ut glo.dicit.ꝛ bñ.Bar.

q **Ji id quod.** Ex cā dōati onis obligatus bz priuil.ne cōdēnetur:niſi i quātū facere pōt.et poſt ꝓſtitutā:ꝛ poſt rē iudicatā hoc dicit.Op.de.l.iij.ff.ſꝫ ſi filius.in fi.ff ō pecul.ſo.ibi mutatōe tituli actōis mutat ratō legis ut in ꝛio.Secus hic ut dixi i.l. tutor.ſ. ō fide iuſ. Op. de.l.nēſenᵘ de re iudica.ꝛ.l.penl. ſ. de noua.ſo.hic utraq; obligō.ꝛ idē debetur ibi in diuerſis.Sed op.de.l.diuortio ff ō negō geſti.poſſet hic intelligi:an actio in loco alterius ſuccedēs ſapit naturā eius ꝛ c. dixi alio anno.i l.cum qui.ff.qui iuriarū ff ſiquis cauū. Op. de.l.pemptū.C.ſenᵗ.reſcin.nō poſſ.ſo.iſta exceptio nō uenit ad reſcidēdā ſniaꝫ ut.l. fideiuſſo res.i fi.ſ. ō fideiuſ.ꝛ.l.ex diuerſo.ff.fi.ff.ſo.ma.

Ea lege. Op.ō.l.qui ſic.ſ. ō v. obli. ſo. ut gl. Et rō ꝙ tatis ē hic. qꝫ cū mihi reſtituis .habes obligationē de redendo tibi.ſecus ſi ſimplr.

Dutus et ſuꝛdus. Op. extra glo ꝙ ꝓ ſti pulationē fm iſta ꝛpa fiebat donatio ut.l.ſiquis argentū.ff.pe.C.e.ſo.hic tradendo dōabit. Op.de.l.diſcrenſ.C.qui teſta.fa.po.ſo. ut i gl.

Si cum primus. Exceptio mere ꝓſonalis que ob ſtat deleganti nō ob.ei cui eſt facta delegatō h. d.Op.ꝙ exceptio que obſtat uel obē delegāti ꝛ ei facta ē delegatio ex cā lucratiua ut.l.apud celſuꝫ.ff.ſiquis autē de doli excep.ſo.ibi i exc. coberedis.h i ꝓſonali.Sed iſtud ē itelligēduꝫ fm glo.in.l.nēſenius. ſ. de re iudica.ꝛ.l.ſi por ff ſo.ma. ꝛ qđ dixi i.l.doli.ſ. de noua.

s **J pater.** Pater patiēdo ſtipla ri filiū ꝓfic' donatio h.d.Quero an i dubio ꝓſumat ex cā donatiōis.ꝛ alias dicā. Qñq; pf ſtipulatur noīe filij:ꝛ tunc ipſe pf videt ſtipulari ꝙ filꝰ habebit i peculio ꝓfecticio ut.l. ſi. ff de pecul.leg. Qñq; pater nō ſtipulat ipſe:ſꝫ facit filiū ſtipulari ꝛ tunc dicit Ja.de are.ꝙ ex numero filioꝝ ꝛ ex quātitate rei i ſtipulatiōe deducte ꝓſumā donationē ut.l.queſitū.ff.ꝛ ipſe pōpo. de ſū. inſtruc. ꝛ.l.ſi filio de le.iij.ff.l.lutiū de dona. inē uirū et uxo.ioē dicit oldra.et q ē rō ꝙ ſi ſtipul. noīe ſi lij nō uideor donare.dic ꝙ iō qꝛ tūc nō intuēit traditio.nec aliquid ꝙ loco traditiōis habetur ut.l.pōpo.de dona.inter ui.ꝛ uxo.

Siquis aliquem. Jtē.ff.adiūge i. l.aquil.quō qñ ſit ex cā remuneratōis donatō nō eget iſtius ationē.Jtē nō tu aduocate ibi mezeꝛs .ꝙ.l.i.ff. i honorarijs .ſ.de uarijs.ꝛ ex̄ordi. cogni.que taxat ſalariū aduocatoꝝ nō bz locū in eo q eſt aduocatus in cauſa capitali:qꝛ certo mō ff ꝛ c.

a **D cum quem.** Mādatū in reꝝ ſuā ex cā donatiōis morte finitur fm hec tēpora hoc d.Op.de.l illa.C.e.ubi ceſſiōe actionis donatio nō ex extinguit. Hic rādit ꝛogerius gl.uſ dicē ꝙ ibi in ceſſione.hec ſo ē uēa qui vbū concedo cōtinet ſimplex mādatū ꝛ ſolū exercitiū.ꝛ fm iſta tempora ſi nō intueniebat traditio ſola conceſſione nō ꝓficiebat.ſecuī ſi eſſent ceſſe actiones:qr in corporalibus ceſſio bz uiq; traditōis.ꝛ vide iſtā gl.q̄ incipit.ſi i oīb' ff ꝛ c. ꝛ lege uſuꝫ ibi bodic aūt.ꝛ iſta ſo.cōit tñ ul' dic alī dic gl.ꝙ ſi finit' mōte.ꝛ qđ dic ꝙ ſi dicat ō rigōe:ſec' de cętate ut i ꝯrio.ſꝫ bodie mittēdo eplaꝫ videor facē pactū de dōando. ex qꝛ poſſe ꝯueīri.Et nō iſtā drīaꝫ ī cēdē.ꝛ ꝓcēdi:qꝛ cēdēdo trāſtero utiles cōcedēdo ſi. Sꝫ dria iter mādare ꝛ cedēr ē i glo.i.l.ij.C.ō ac.ꝛ obli.iō nōrij oīa illa ꝟba ponūt ōdit ceſſit tñſtulit ꝛ mādauit

Ultio nō q̄ſ fit tradꝫ i noīb'.ꝛ tu bēs tenere mēti.ꝙ qñq; uis mittē i poſſeſſionē noſſ.ꝛ tē q̄ſ fit miſſio bēs gl.i.l.ij.C.ſi i cāz indi.al' ō ꝓtorio pignore.ſꝫ qñ i aliquē uolo trāſferre ius totale:tunc ceſſio bēt ꝙ traditōe ut ff gl. ꝛ.l.ult. ꝛ ibi glo.C.qñ fiſcus ul'pua . Ja.ō are.format ꝯſtionē h.dono ubi oīa bōa ĩmobilia:an utō dōare noīa.dic ut dicā i.l.mouētū. ſ.de v.ſig.

Lutius ticius. Per pignorationē non reuocat donatio: sed res transit cū sua causa. b. d. Ibi donauit. l. ex causa obligationis obligauit vl̄ promisit. Oppo. q̄ p obligationē reuocat dōatio vt. l. cū h statul. §. māu⁹ ē de dona. inf̄ virū z uxorē. soluit glo. q̄ ibi in donatiōe odiosa hic ī fauorabili. Hoc rep̄bēdi tur p gl. vl̄ dic q̄ ibi ī ca q̄ ñ valuit ab initō ido finaliter reuocat. h ē ualida a prī. sile ī testō ī q⁹ posthumus ē preteritus. vid̄ gl. que incipit maxime z c. et sic glo. tua tenet q̄ si preteritus ē tā natus et moriat̄ patre viuēte nō reuocalet̄ testamētū. sile tz ī. l. si hered̄ital. §. siqs filiū de testatu. sed cōtra tz glo. i. l. si. ī tertio exēplo ē ō reuocato. et p illa gl. ē tex. i. l. postumus. v. idē et circa. supra ō iusto rup. et irrito testa. sz ista glo. ē vā et probat̄ insti. ō exhēda li. ī prī. cū dusticione tamē. quia debes dicē aut sūt ī stituti venientes ab intestato. et testamētū reuocalet̄ vt. l. i. ē de re cato. z. l. posthum⁹ vii. idē et circa ē de iusto testa. Aut sūt extranei ī stituti. et nō ualet vt hac glo. cū all. in ea. Facit. l. si ex duob⁹. §. i. ē ō bo. pos. ꝫ tab. plē i. l. ij. C. ō post. hēdi. ī stit.

Auia. Lōuētio p quā abstū q̄ritur actō p ficat donationē sicut traditio. h. dicē

Op. de. l. nuda ē c. so. dic nō ē nuda: ga hz ui traditiōis. sz oppo. de. §. alteri. insti. ō ī utili. stipula. quia h dr̄ q̄ recipiēdo in strā debitoruz fit dōatio. quod fateor ī mutuo: sz recipiēdo in strumēta nō fit traditio. dic q̄ instrumēta acceptat ad ꝓbationē debitoz. vel ibi dic q̄ acquirit ex cōtractu auie. Labeo tñ ad. §. alteri rñdit p. l. ij. C. per q̄s pso. no. acq. ubi sicut p numeratō nez possū: ita ex stipulatōe itez posita sup illa numeratione. sz istud uidetur ꝫ. l. si ita stipulat⁹. §. grulogonus. ī. de v. ob. sz ibi respōdet q̄ ppē ꝯceptionē stipulatōis quā seruus facit nō ualet q̄ abstī nō fuit stipulatus cui⁹ noie numerauit. sz qñ stipulor illi cui ex numeratōe ḡro tūc sibi acqrit vt. l. ij. C. p q̄s pson. nobis acqritur.

De donationibus causa mortis. Rubrica.

Ortis causa. Op. ō l. siqs eū ō de cōdi. et demon. ubi idē in legato. z sic dōatio cā mortis nō differt a legato. sz glo. rñdz q̄ ita differūt: q̄ qñq̄ a traditōe icipit ista donatio. qñq̄ a ꝓmissiōe: vt qñ se obligat. z sic tz glo. q̄ obligatur donatō cā mort. idē tz gl. i. l. legatū ē quedā donatio ō de le. ij. z insti. c. §. i. ī fñ vidē. ī. c. l. nō videtur pfecta. Itē videtur cōtrarū p. l. i. C. e. vbi petitur actōe ex testō. z sic nō ē obligatus: cū ex q̄si ꝯtu adeūdo nascatur illa actio ex testō ut. l. apō inf̄. §. fi. ī. ex q. ca. īpos. ca. l. ex maleficijs. §. siqs heres. ī. de acī. et obli. Dicit dy. q̄ qñq̄ donatō p ꝑba obligatoria se obligat quia dicit promitto tibi donare. et tūc ē obligatus. licet posset reuocare ut. ī. c. l. qui mort⁹ z. l. nō vī. z ita loquit̄ hic gl. z similes Aut nō p verba obligatoria vt q̄ dixit dono: z tūc nō obligat. Sed hēs aditione secuta tenetur uti ex testamēto vt. l. i. C. e. Sed ista ñ sunt ꝛa. sed nescio si fuerit error recolligētis: q̄ dōatio sapit naturā cōtractus ut. l. tā is. ī. e. z. l. ij. ō dote ple. z donatio cā mortis requirit pūtiā pḡ ut. l. inf̄ mortis. ī. e. z fm ista tpa ñ fiebat donatio nisi stipulatōe uel traditōe: ut. ī. e. l. mortis causa donatio sit. z. l. senatus. §. si. Preterea bodie fieri pōt pacto nudo mortis cā dōatio ut. l. sigs q̄r. §. pe. C. e. z sic glo. itelligit i. l. cū pater. §. meuio. ō de le. ij. mō si fiat dōatio sine oli stipulatōe sine bodie pacto nudo donās obligat dōatio sed irreuocabilit. sed qñ sit traditōe nō obligat donās dōatario. imo magis cōtrario ut. l. paulus. §. marcellus. ī. e. Nec ob. q̄ dr̄ q̄ petit uti li ex testō: quia tūc nō ē proprie donatō ut. ī. di cā. Quero q̄ actōe petat cā mortis dōatio. z plene glo. dicit. C. e. l. i. z Bl. tāgit h. z dicit q̄ si donatio ē facta stipulatiōe: tūc agit certicōditione ex stipulōe q̄ ꝫ heredē hz effectū irreuocabi lē vt. l. mortis cā donatio sit. z. l. senatus. ī. e. si ē facta sine stipulōe ut ex codicillis: z tūc utili actione ex testō. l. ult. C. de codicillis. z q̄ nō. i. l. ij. C. cosa de lega. z. l. i. C. e. Si uero i testamēto tūc petit actione ex testō ut. l. fideicōmissa. de le. iij. Sed istō dictū dy. nō beñ dictū ē simplr: q̄r si assumeres donationē cā mortis ī proprie uel large quia legatū ē donatio. dy. uerū diceres si eēt uer̄ q̄ tal̄ dōatio eēt facta abstī: z per eū qui pōt testari: tūc nō ualet iure donationis cā mōs que requirit pūtiam pson̄e vt dixi: sed ualēt iure fideicōmiss. Secus si fieret a filiofamī. ut. l. ij. de leg. i. z fm predictū modū log. l. i. C. e. sz si sūa mus stricte donationē cā mortis: z tūc si ītuenerit stipulatio petit certicoditōe ex stipulatōe ut. l. mortis cā. z. l. senat⁹ i fi. ī. e. Aut pacto nudo. z tūc petit cōditiōe ex. l. siqs argētū. §. pe. cōūc ta glo. in. l. cū pater. §. meuio. ō. de le. iij. z ista tanguntur per doc. in. l. i. C. e.

Allianus libro. Quēcan ñuocetur ista dona⁹ que sit sola cogitatiōe mortis. z placeñ. dicit q̄ nō reuocatur. z vide glo. que incipit boc secūdū plad. sed Bl. intelligit verū si nō fuit facta mētio mortis: q̄ tūc est donatio inf̄ uiuos vt. l. seya. ī. e. z. l. seya. ī. de dote prele. sz si fieret mētio mortis reuocaretur vt. l. nō oēs ō si certum pe. z. l. mortis causa donatio ī. e. nisi sit appositū pactū de nō reuocando vt. ī. e. l. ubi. Quero quid de secūdā donatōne p quā ē trāslatū dominiū. dic q̄ si reconualescit pōt reuocare ut. l. i. §. itez cuz ipse ō ti. i. z ī. e. l. non uidetur perfecta: sed in tertio genere donationis cum videtur pendere. oppo. de. l. si. ō eoī. predi. dic ut in glo. sed contra hoc op. de. l. quod pure qñ di. le. ce. z. l. cū illud ī si. e. ti. de ꝺ di. z demon. l. conditiones que extrinsecus. vbi

cedit dies tpe mortis. tamē pendet propt tacitā cōditionē. soluit glo. dic uerū i legatis puris. secus i ꝺditionalib⁹ fm Bal. Predicta vā si dōatio ẽ facta i ultia uolūtate: sed si p stipulationez nō possz pēdē. i boc. n. haberet naturā cōtract⁹ vt. l. senatus in fi. .ff. .c.

m **mortis causa dona**tio. Ex hac. l. cū sequ. nō q̄ hec oia in stās pīculū demōstrāt. et p hoc dico q̄ oēs iste cāe sūt legitime. quare actor petit exaiari testes ante litē. ꝓt. quoniā de morte timet. vt. l. in lege aquilia si delictū ad. l. acquili. z bz tz Imo. ex ut lite nō cōtesta. c. qm̄ frequēter i gl. sup vbo sener. Quero ad quid ẽ necessāria ista cā i donatione. certe dic propt revocationē: q: si timore periculi dono. tūc periculo cessāte ẽ revocata donatio: q: ad hoc uidet se astringere ut. l. alū ne. ff. de adi. le. z tene mēti istam glo. que incipit ꝑ speciale z c. Bartolus.

s **J quis mortis cau**sa. Ista est bōa lex. z cā declarauī i. l. post ꝓcūꝫ ff. ti. l. z hoc dic. dōatio cā morti revocat ꝓdemnatione secuta. secus si iter uiuos: qa nō revocat nisi i fraudē fuerit facta hoc dicit.

q **Si precio.** Quicquid occasione morti alic⁹ cā capit morti cā capio nūcupat. b. d. Quero in quo differt morti cā capio a mōtis cā donatiōe. Dic q: mortis cā capio ẽ genus morti cā donatio ẽ spēs. ut. ff. e. l. mortis cā capitur. Itē mortis cā donatio a defūcto. mortis cā capio ab alio q̄s a defūcto pōt procedē. Itē mōtis cā capio cōtra uolūtatē pōt cē. mortis cā donatio ex uolūtate. vt hic in prin. Queriꝫ vtz de mortis cā capiōe detrahat falcidia. Bto. dic aut procedit de uolūtate defuncti: z tūc detrahit tm: aut sine uolūtate defūcti: z tūc nō bz locū falcidia. Itē prīo casu qñ ex uolūtate ꝺfūcti: z tūc si dat alij heres detrahit falcidiā. sec⁹ si sibi dat z totū hoc tāgit h i ista gl. si bene aduertas. z tā git. ff. e. l. si mulier. sed Bal. supplet qñ dat ab hē de: q: tūc detrahit falcidia. hoc vm ẽ dicit dy. si tradit ante morā. sec⁹ si post morā vt. l. i. §. itē si ita s ad. l. falcidiā: q: tūc nō detrahit. z sic dicit Bal. hic z pe. vt refert Ci. C. ad. l. falci. l. qui mōtis. Ja. de are. rñdit ad illū. §. itē. si ita. z dic ipe q̄ detrahit falcidiā heres. si dat. hoc ẽ uez nisi prestet heres ad cuitādā pstationē alic⁹ legati ut dicto. §. itē si ita. quod sit uerius dictū uel dy. vt Ja. de are. dic q̄ dictū Ja. q: falcidia rsecat ipso iure ut. l. i. §. ſz si mortil. ff. quoz lega. z. l. liēa z. l. plaut⁹ s ad. l. fal. mō si ipo iure detrahitur mō cōmittit mora: quia nō pōt esse petitio ut. l. si pupillus. ff. de v. ob. z. c. vbi nulla extra ō re. iurꝺ. li. vi. Preterea mora nō facit pdere falcidiam ut. l. cū pater. §. i. s. ad. l. fal. dic g̃ fm Ja. de are. z ol. aut mortis causa capio procedit cōtra defuncti uoluntatem. aut secūduz uolutatē. z b⁹ casu aut alius dat hēdi z nō detrahit falci. ut. l. acceptis ad. l. fal. Aut alij dat heres: z tūc aut dat ad cuitādā alic⁹ legati pstōez. aut nō ut ex pdicta ꝑz. Sed circa finē legis. quero utz spectetur mors filij z prīs ad ꝓfirmationē. uel mors alterꝰ tm̄. z glo. tenet q̄ mortis filij sufficiat. et vide glo. que incipit. quo etiā casu ibi uel b ſſſicit Duo g̃ tāgunt in ista glo. prīo ex c⁹ morte confirmet. z glo. tua tz q̄ morte soluꝫ filij: uel alic⁹ cui⁹ cā dat. Idē dicat in. l. nec fratref. C. e. Et sō ẽ quia uidet hoc actū vt si decedit filius: ul alic⁹ cui⁹ mortꝭ causa dona⁹ nō reuocet ut. l. si aliena. §. marcellus. ff. e. Ad ꝓria glo. dic vt stati dicā i fi. Sed pōam⁹ quis potit revocare ex pīa an ego solus uel filius vel frater. z glo. dicit q̄ donator solus nō pōt revocare ut dicta. l. nec fratris. Aduerte quia ibi tūd ẽ subtile: qr qñ qs donat mortꝭ cā alteri⁹: siquidē tūc ille cui⁹ cā donatur ẽ extraneꝰ uel emācipat⁹: z tūc uerū dicē glo. q: uideor dōare illi: z ille ubi. z sic nō possū revocare ut. C. e. l. nec fratris. qd̄ intelligo vt stati dicā. Sed si ego dono causa mōtis filij i potestate: tūc nō videt ipe donare. quia ego dōare sibi nō possū ut. l. donatões. C. de dona. inter uirū et uxē. z. l. ij. C. de ioffi. dona. Et quis pōt revocare. dic ut dixi ō ti. l. ij. circa prin. bz illa fuerit alia questio ab ista. nā hic loquit⁹ qñ pat donat noīe filij. ibi ipe filius pīe pmittēte. Sed ibi sic distinguit. aut filꝰ dōat rē prīs z ipse pī pōt revocare. aut rē ipsius filij z filꝰ donare uidet. z sic hic aut donat rē prīs pater noīe filij: et tūc pōt revocare. aut rē ipsius filij: z tūc uerum dicē glo. Et pdicta q̄ ego uidear donare ubi fratri uel filio emācipato. cū dono alteri mortꝭ tue cā pcedēt si tu tūc eras prīs ut ō ti. i. l. donationes. §. spēs. uel al' mādasti vl' ratū habuisti. vt ō ti. i. l. ij. §. i. alias ego uiderer dōare te ratū non habēte. z ego possū revocare. C. si cer. pe. l. si absētes. Sz q̄ro ista dōatio quā ego cōfero in te q̄ dōatio ẽ. an cā mortis. an ĩt uiuos. q̄ possū dicē q̄ ẽ dōatio ĩt viuos nō simplex. bz resol uēda sub ꝺdistōe si illa dōatio cā mortꝭ quā tu videris ꝓferre i ĩtū fuerit revocata. vt. ff. e. l. mōtis cā capiꝫ i ꝑri. Vel si uis dicē ea cē cā mortis. dic q̄ ẽ cā mortꝭ hūs dictā quēstionē q̄ dr in d. l. mortꝭ. z ꝓbat ar. l. si aliena. §. i. ff. e. Sz ꝓcdēs opi. pl' plz. qr dōatio cā mortꝭ ẽ qñ qs vlt magis se bēre q̄s cū cui donat z c. vt ō e. l. i. sed h vlt magis cū bēre cui dōat q̄s se. si eū ꝑmori ꝓtigerit g̃ z c. Quero si filꝰ dōat pīe pmittēte. cē morte ꝓfirmat ista dōatio. gl. ſi q̄rt h. dixi l. ij. ō ti. i. z gl. i. l. nec fiie. C. c. tractat z dic q̄ morte ipsi⁹ filij z bñ. z istō tz ibi Ci. z bñ facit. l. si aliena. §. marcellus. ff. e. Ad. l. alle. i. gl. h rñdō q̄ i ꝑrio loqf de ꝛctu seu dōatione ab initō iuste licita. h. ō ualiꝺa ut. l. pe. ō ti. i. z ibi nō i. §. pe.

n **Omnibus.** l. meui⁹ ō ꝺ ꝺdi. et demon. solue ut glo. et tene ultimā solutionem. Bartolus.

mortꝭ cā. Op. de

¶ **I cui mortis causa.** Donatario cā mortis pōt substituꝛ ꝟ dicit. Duo tanguntꝫ hic qualit pōt substituꝛ donatario cā mortis. ⁊ gl. dicit p stipulatōem: ul aliter ut dixi. C. e. l. i. ⁊ ibi nil boni dicit. dñs Dy. hic dicit. aut qs uult donatario substituꝛ directo ⁊ nō pōt nisi p stipulatōem: ut hic. ⁊. l. ut hered dīb⁹ ō le. ij. aut uult p fideicōmissū: ⁊ tūc aliter pōt q̄ p stipulatōem: qr legādo ul fideicōmittēdo ut l. cū pf. ¶. coꝛ ō le. ij. ⁊. l. seya. de dote. ꝑle. ⁊. C. e. l. i. Sz ista uerba nō habēt saporē qr i relictis ꝓticularib⁹ nō ē dria an sint vba directa ul obli qua. ut. l. oe vbum. C. coia dele. Sz si uoluisset dy itelligere ut. ſ. dicaz bñ dixisset. Dic ḡ aut quis uult substituꝛ donatario cā mortis: ⁊ tunc nō pōt fieri nisi p stipulationē: ut hic. ⁊. l. ut hered dīb⁹. dele. ij. Sz si uult substituꝛ ut sit legatari⁹ ⁊ fideicōmissari⁹ tūc pōt sine stipulatōe: ut. l. ab eo. C. de fideicō. ⁊. l. cū pater. ¶. coꝛ dele. ij. ⁊. l. seya. ō dote ꝑle. Quero sub qua ꝓditōe pōt substituꝛ dōatario cā mortis: si pōt substituꝛ sub cōditione illa si uoluerit. ⁊ glo. dicit q nō. sed sub alia sic. ⁊ rō est: qr uidet agnoscere statū. sec⁹ i legato. ⁊ similis gl. ē i. l. cū pater. ¶. mater. ō. dele. ij. ⁊ ista glo. nō credo ꝟam. ut. l. a ticio. ¶. fi. ſ. de vbo. obli. Bartolus.

m **Ortis causa** filij. sz cā mortis sui ipsius nō possz ut. ō. de dona. iter uirū ⁊ uxꝛ. l. quod mortis sue in prin. que est contra.

¶ **I mulier.** Quero qualit̄ possit excludi ista institutus ꝟ q̄ iterim nō pōt adire: ut. l. cuz qui dā. ¶. q̄ dr de acq. here. ⁊ sic interī posset mori. Ad qō. l. i. ſi. ō. si mulier ven. no. Quero q̄liter puniat: si ꝓnunciat eā facere p calūniā: dic ut gl. Quero an hic detrahat falcid. dixi. ō. c. l. qui precio ⁊ c.

¶ **I alienam.** Nō istud prin. cum cōcordātiſ facit. ō. solu. ma. l. si aliena. Bartol⁹.

Marcellus. In mortis cā donatio nihil⁹ ilicit q̄ dicit ptes de reuocatōe agit hoc dicit. Ibi res ñ redda tur. i. nullo alio modo reuocet nisi p ꝓualescentiā. Ja. de are. Ibi si uoluerit. q̄ itelligit agi: si simplicit donat ut. ſ. c. l. q mortis. Ja. de are. dicit hic i prio rñso q nō pōt reuocari alio modo nisi illo donatario ꝓus decedēte. Quero an p pñiaz reuocet. gl. dicit q sic. sz Ja. ō are. dicit q ꝟ est uerū si donatio ē facta testō: ul codicilli ul p eos ꝓfirmet: qr tūc ꝓpꝛ sapit naturā ut. l. sub ꝓditione ⁊. l. si uero. ¶. pe. de bo. li. nō in. l. et. ō. de inoffi. testa. sed q̄n ē facta cū testū p traditionē: ⁊ tūc istud pactū ē seruandū: qr tūc tal donatio hz ꝓpriā naturā ut. l. post legatū. ¶. fi. ō. ō bil. q. ut indig. ⁊. l. et. ⁊ ibi notat de inoffi. testa. sicut enim pōt fieri p pactuz ne aliquo mō reuocet: ita ne aliquo casu: ut. ī. ꝓxi. sz id quod Ja. de are. dicit si ꝓfirmet testō: nō pōt: qr ꝓtractu donatoris posset tollere pactum factum cuz donatario eo inuito.

¶ **I mortis** causa. Quezit glo. utrū iste expense ꝓ pensent cū fructib⁹. gl. ⁊ bñ dicit quō sic. Quero donauit cā mortis repeto. an fpe tā fundū cū fructib⁹. text. est i. l. cū qs supra de ꝓdit. ob cāz. ⁊ ibi glo. ⁊ vide eā ⁊ tene menti.

m **Arcellus.** Lui pmittit testari. pmittit mortis causa donare ff. d. ul dic pudeguū ꝓcessū circa actū testādi pōrigit ad actū donādi. bart.

Paulus. Donata ⁊ legata egerant. Fallit ut dicit glo. ⁊ in fine illius glo. ūge fine glo. ultime legis seqntis q̄ de buit hic scribi: ⁊ ibi fuit scripta errore scriptoris.

e **T si debitor.** Non ualet donatio cā mortis ultra uires hēditarias ff. d. Quero an fraus regrat ex utraq; parte. dic ut nō. ō. de proba. l. patronum. bartolus.

m **Ortis causa** capiū⁹. Pōt quis donare mortis causa sue ⁊ alterius hoc dicit. Ex donatione cau

Si donatus. sa mortis i tātū qs capit: i quātum quis debito liberaī. uel ex actu. percipitur. hoc dicit.

Ticia cirogra. Mādatū qō post mortē cōfirmat nō finit morte ff. d. Opp. ī. de solu. l. fi. ij. ¶. dicāt quidā hic donauit. ibi mādauit. dic q ff mādatū qō fuit hic collatū post mortē nō reuocat: ut. l. si uero nō remunerādi. ¶. fi. ſ. man. so. dixi plene in. l. ij. ¶. ſi donatus. ō. ū. i.

Qui hominē noxe. Res tantū ualz quātuz uendi pōt hōi sciēti eā ꝓditionē ⁊ recipiēti i se piculū rei hoc dicit. qō bñ nō. Nec sufficit motiuo tātū potuit se uēdi. qō dic plene ut. l. ꝓcia rez. ¶. fi. ad. l. fal.

¶ **I filiofa.** xes. mortis causā filio fa. facta dōatiōe ꝓtra pterz nālē dat ac ō peculio ꝫ arogtoꝛē vtil⁹ vēdica: ⁊ cū res ñ pt restitui: pcia ꝓdicet. h. d. tene ñtu istā. l. q: dat siglarē doc. Op. ad p mū dcz imo vr q pz possit pcūri utili i rē vt. ſ. c. l. si mort. ſo. utraq; pt pcūri. fac lex ex fco. ⁊. l. vpolui ō de pecūlio. Ulāo ad ultiuz dcz qō ē q ñ rē. sz pcia ꝓdicet. sz ñ ne istō ē ꝫ id qō dicit text. q qñ i obligōe ē rē dari ipa res petit. ⁊ ñ p ciū: ut. l. si fuū i fi. ī. ō v. obli. gl. vr dicē q ꝓdicz pcia cū ꝓdicet rē. ipa res nō pt dari. ⁊ sic q hz necē dāe pcia ipz vr ꝓdicē: sz ipa rei petit. ⁊ vio gl. q̄ icipit. imo vi: sz illo ē ꝫ text. ℞ vbi dr q pciaz ꝓdicet ñ rel. dy. dicē q ēat i obligōe rē fitui ñ rē dāi. sic ī. l. i fi. ¶. si seruū. ō. de ꝓdi. ide. ⁊. l. in re furtiua i prin. ō. de con. fur. sed istud ñ plz mbi: qz h ēi obligōe rē reddi. et sic dominium est penes rem debentem. et sic in. d. ¶. si seruū

Sed in.l.in re furtiua bene ē iñ obligatõe rem restitui. So. g̃ ut apparebit ex his q̃.ſ. dicā. Op.ſ.e.l.iis cui. ſo.ut ī gl. Op.ſ.e.l.illō. §. iul.ſo.ſtrellige hāc ꝛz illā: q; hic nō rē.ſ.tm̃ petē põt: ſed ēt pcū. Sz dices tu quō põt peti preciū cū nō ſuccedat obligatō ad preciū ut.l. ſi ſẽ uñ in ſi.ſ.de v. obli. Et cogitani dicē q; qñ ē in obligatõe rẽ dari ex cõtractu inoiato: tūc ñ ſuccedit obligatō ad intẽt. ſec; ex cā noiato ut.l.cū pcibus. C.de re.pmu. ꝛ.l.i.de ſen. q̃ pro eo qđ int. ꝛ p Bi. in.l. ſtipules nō diui. ꝛ.l.nāt. §.i. ff. de preſcrip. vbis. ꝛ hic ē ꝫctus inomiatus. ſ.ob cām ut.l.pe.de cōdi.ob cām. ſz illud nō placet: q;.l.nāliꝰ loquit̄ qñ petit id qđ ſuū nō fuit. ꝛ iſto caſu vī q; iſta res dz peti re pēpta ut.l.i. qđ me.cau. ꝛ.l.pe. ff. de cōdi.ob cāz. Postea cogitaui dicē q; qñ dr̃ ī obligatõe rez dari: ꝛ ipſa pe tit ur: Iz re perēpta loquit̄ qñ ex ptiũ cõuen. venit. ſecuꝰ qñ tacite ex.l. uenit ut h: q; cõditio ob cām nõ uenit ex cõuẽtione ptiũ ut.l. ſi is qui ſupra cõmo. ſed iſtud nõ plz: q; h qđ reddat. qñ q; expreſſe agit̄ hic. ut.l. ſi aliena. §. marcellus. ff. e. ꝛ.l. ſenatus. §. mort. ſ.e. ꝛ.l. nō oēs ff. ſi cer. pe. dic q̃ q; iſta obligatõ de q̃ hic loqtur ē mixta q; ſapit nām dāti ꝛ reſtituẽdi. dāti q; directuz dñiuz nō ē meũ. reſtituendi: q; dñiuz itutle ē meum ut.l. qui mort. ſ.e. ꝛ.l. ſe. g̃ ē ī electõne mea: qđ veſi petẽ rẽ vel preciũ ut.l.illud. §. iul. ſ.eo. Idẽ dico i.l.i C. qđ me.cau. q; Iz ſit perſonaliſ ꝫtinet reſtitutõez: q; habeo vtilẽ in rẽ ut.l. metũ §. volenti ãt ff. qđ me.cau. ꝛ idẽ in actõe ex teſtõ legatur mihi res. habeo rei vendicatõez ꝛ actiõnẽ ex teſtõ. ꝛ iõ ſi res perit: tūc in libello poſſuz petere extimationẽ ꝛ etiam rẽ ut.l. Iz ſi res ff. de le. p̃ ꝛ.l. cū res. §. itaq; ꝛ. §. ſi. e. ti. ꝛ.l. mortuo. § i. ff. de le. ij. que. pbãt q; preciũ ſit ī obligatõe: ꝛ petitione qđ tenet glo. i.l. fūdo ad. l. falci. ꝛ ter. ff. de le. iij. l. ſi res. q; vo res poſſit peti: ꝛ ſic ſit electio legatarij. pbat̃ inſti. de le. §. nō ſolū ꝛ. §. ſi res. ꝛ qđ ibi nō. q; ipſa res põt peti. ꝛ de h̃ dixi i.l. ſtipulationes nō diuidũtur ꝛ ẽ.

e **I qui** nō amplius. Bādū cā cõ ditionis implẽde miuitur minuto legato. b.d. Quero q̃re iſte capeť nō poterat. q̃ qa baſtardus. ꝛ iſta ē ꝑma lec. vera. Legit ſo mõ ī gl. ꝛ nō. bene: q; Fz Bi. ē cõtra caſū. l. plaucius. v. diuerſū ff. o con. ꝛ de mõ. ꝛ plene ibi dixi. ꝛ i.l. facta. §. tiaꝰ ff. ad treb.

Quero quid facit iſta.l.ad ti. dic ad Faz ptẽ ẽcice de mortis cā capiõe de q̃ h̃ logt.

i **M mortis** cauſa. Op. ff. l.i. ff. de re. cato. ꝛ.l. cetera. §.i. ff. de le. p̃. So. iſta.l. dz intelligi qñ relictũ defiť ex pſona donatarij. ꝛri um loquit̄ qñ ī pſonã legant̄ vel rei legate: l' mixta cõſideratõe deficit: qa tūc dz ilpicit tps dõationis. ꝛ iſta ſũt vba gl. ꝛ bene cẽnt examinãda ī ta vba. Et dicere de regula catoniana nõ ē tps Op. inſti. de hered. quali. ꝛ diffe. h̃ i cẽneis. So. aliud in hereditate ꝛ aliud i legato ꝛ fidei cõmiſ. ꝛ in mortiſ cā donatione ut hic. Qui dā tps donatõis nõ põt donare: tps mortiſ ſic. quero qđ ips inſpicitur. gl. in ſi. dicē q; tps mortis: Iz ſcõm dcm glo. ē ꝺ glo. cādē ibi uel ploa legant̄. ꝛ iõ debes intelligere ſi apparet eũ perſiſtere in eadē uolũtate: qđ apparet p aliqđ iudicium ut.l.i. §. ſed ſi filiꝰ de le. iij. ſcdz Bi. cū dõatio cā mort̄ requirat pſentiã pſone. quõ qui eſt apud hoſtes põt donare: ut dr̃ in pria gl. q̃ p ſeruũ ſtipulantẽ ſibi ut.l. ſeruꝰ cõis meus. §. ſeruus capto de ſtipu. ſeruoꝝ. Quero an donatio cā mortis ad cõfirmationẽ requirat actõez ſicut cetera relicta ex teſtõ uel ab iteſtato ut.l.ij. ff. de fideicõ. lib. ꝛ ibi dicā. vī q; ſic. C. de cadu. tollen. l.i. §. hec ãt oĩa. circa fi. l. ubi dr̃ q; oĩa illa dicta locũ hñt ī donatione cā mortis. Iz ī illa l. ẽ dictũ de additione hereditatis. g̃ ꝛ c. qđ vidť tenere gl. ff. e.l. fi. In ꝫriũ facit qui ſine man. ad li. perue. l.i. ꝛc. Bar.

s **I filio** fami. mortis cā. Iſta eſt nõ. lex. in donatõne facta filioſa. inſpicitur cuius ꝓtemplatõe ſit facta donatio. b.d. Ibi quid iuris ſit. i. an donatio ſuo cata ſit. Op. C. de vſufru. l. ſi. gl. dicit ibi in vſufructu. hic ī proprietate. imo ibi ī caſu dubij hic ī caſu certo. ꝛ ſic ex gl. nil hẽs certũ. relingt̄ aliquid filio. quid dicemus ī dubio cui cõtemplatione erit relictũ. uel ſi apparet expreſſe: vl ex cõiecturis. certo ſtam̃ ut.l. ſed ſi plẽs. §. in arrogato de uul. ꝛ pu. ꝛ qđ nō. in.l. cū ops in prin. C. de bo. q; lib. In dubio dicit Bi. aut ex expſſa perſona patriſ ꝛ filij: ꝛ preſumit cõtẽplatione patris ut.l. filio ff. de cõdi. ꝛ de. ꝛ.l. cum aliquis C. de iure deli. Aut ẽ expreſſa perſona filij tantum: ꝛ tunc contemplatione filij ut.l. ultima. C. de vſufru. ꝛ iſta verba non placent mihi per.l.i. in ſi. C. de vſufruc. ubi facta fuit mentio patris: ꝛ tamen contemplatione filij relictum videtur.

Preterea uidetur ad demonſtrationem ad iectus pater ut.l. his verbis in ſi. ff. de bere. iſti. ubi nihil obeſt ſi erratur in patris demonſtratõne. Bi. in quodam ſuo conſilio dixit contrariũ quod in dubio contemplatione filij. ut.l. ult. C de vſufruc. Quid dicemus. ꝛ do iſtaz doctrinaz aliquando in inſtituť. legato uel donatione. fit mentio patris ꝛ patie poteſtatis ꝛ confertur in tempus exiſtentie patrie poteſtatis: ꝛ tunc i dubio contemplatione patris ut.l. filio ff. de cõdi. ꝛ demon. Quandoq; fit mentio patris ꝛ patrie poteſtatis ꝛ diſpoſitio confertur in tempus exiſtentie ſui iuris. ꝛ tunc contemplatione filij: ut.l. mulier. in prin. ff. ad trebel. ꝛ.l. iij. C. de inſti. ꝛ ſubſti. Quandoq; fit mentio filij ꝛ patris tm̃. ꝛ tunc quandoq; illud quod relinquitur filio non poteſt queri filio: ſed patri tantum: ꝛ tẽ contemplatione patris videtur relictum. probatur ex ratione. l. cum aliquis. C. de iure deli. ꝛ facit in ar. l.i. §. ſi communis ſcuus cum. l. itez ſi ſeruus cum. l. ſe. ff. de ſtipu. ſeruoꝝ. Si vero poteſt queri ipſi filio. tūc in dubio ꝓtẽplatõe

filij ꝛ ꝓsona ꝑil demōstratōis cā vī adiecta: ut l. i. ſi. C. de uſufruc. ꝛ. l. bis vbis i fi. ō de here. iſti. facit. l. di magis de ſolu. ꝛ iſta ſo. uera i ꝓp etate. Quero qd i uſufr. ſi filio relictū cui⁹ ꝓ tēplatōe vī relictū. ꝛ illud qō filio pōt q̄ri: filio q̄ri: ſed i uſufru. an filio poſſit q̄ri ē i pēdēti: qr moriēte filio i uita ꝑis q̄ritur nī filio: qr fruct⁹ ois q̄rit pī: ꝛ ſic filius nullā cōmodū hēret: ſed ſi ſupuiueret patri filius: tūc poſſet q̄ri ſibi. ꝛ ſic ſi filius decedit uiuēte ꝑe ꝓtēplatōe ꝑis vī relictū ſi pat prius decedit: ꝛ tūc ꝓtēplatōe filij vī relictū: qr ſibi pōt q̄ri. ꝛ ſic ex futuro cuētu depen det. quid debemus dicēꝛ ꝛ hic breuit ē cāuſ di cte. l. ultie de uſufr. C. bar.

q **Quod debitori.** Qui eſt liberat⁹ acceptilatōe nō pōt uti pſcri. q̄ uteret ſi lib̄eat⁹ nō eēt. b. d. tenemēti. ar. ff. de capti. l. i bello. ff. ſi quis ſeruum.

n **Nam is qui.** Hec ē nōbilis ꝛ ſōlus. l. miltī ꝛ pōt duos cāus. Quero qd de eo q nō faē teſtīm: qr nō pōt teſtari an poſſit donare cā mortis. ꝛ ſi pp defectū facti nō pōt teſtari: ut qr non bēt tot teſtes: ꝛ tūc pōt: ut. l. ꝓficiī. §. co dicillos. aut ex defectu ꝓsone ꝛ tūc nō pōt: ut. l. diui. §. pe. ō de iure codi. fallit i filiofa. ut. ſ. pr. ꝛ ſ. l. diui. §. pe. nō logtur i donatōe cā mortis tamē puto uerū dicere ar. l. ſi aliquis ō. e. ꝛ facit ſ. e. l. ſenatus i prin.

Filiuſſa. qui nō. Filiꝰfa. cā mortis pōt donare pſe uolēte. h. d. ꝛ iſte ē bo. §. ꝛ quotidian⁹ ꝛ ñri tenēdus. Et uideam⁹ ꝓ rōem diuerſitat⁹ q̄r filiꝰñ pōt teſtari. pōt tñ cā mort donare. ꝛ gl. dicit q ultia uolūtas nō pōt alieno arbitrio pēdere: ut l. illa iſtitutio ō de here. iſti. ꝛ l. captatorias: ſ ꝫ rō nō uidetur ſufficiēs: qr donatio cā mortis ē ultia uolūtas: ut. l. ſi. C. de codicil. Quid dice mus: do. dy. hic dicit ꝛ bī q donatio cā mortis ſapit nām ℈tus ꝛ nām ultie uolūtatis: ſed ſapit plus de nā ℈tus: ut. l. ij. circa pri. ō de dote pre le. ꝛ ibi nō. ꝛ rō ē: qr donari dz pñi ꝛ oportz q fiat traditōe uel ſtipulatōe: ut. l. ītez mort. i. e. ꝛ ſō pōt pēdere ex alieno arbitrio: ut. l. ſi quis ar bitratu. ff. de vbo. ob. ꝛ. l. ſi. C. de cōtrahē. emp. ꝛ gl. i. l. ſenū. C. qui te. fa. poſ. aſſignat iſtā rōm quā hic. ꝛ ēt aliā q̄ ē q̄ teſtm eſt publici iuris: ut l. ij. ō o teſta. ꝛ ſic filiuſſa. ſi pōt teſtari: ſ ꝫ illa rō gl. videtur ꝫ ipam gl. qr ſi ē publici iuris teſtam tū: tūc patria ꝑas nō curatur: ut. l. nā qō ō ad trebel. Ja. bu. ſuſtinebat q filiuſſa. nō eſt itegra ꝓſona: ut. l. ſ. neceſſitatē. C. de bo. que li. ꝛ pa tria ꝑas i bis q̄ iuris publici ſūt nō ē ſufficiēs ad itegrādā perſonā filij ſic dicit ipe. do. Ly. co nabatur ſuſtinere iſtā gl. i bis q̄ publici iuris ſt ꝛ duplicē perſonā repſētāt nō curatur patria po teſtas: ut. l. nā qō ō ad trebel. ſed i bis q̄ publi ci iuris ſūt ubi una perſona repreſētatur: tūc pa tria ꝑas curatur. Quero an iſta donatio cau ſa mortis ſit codicill⁹ ꝛ uidetur q ſic: ut. l. ſi. C. e. In ꝓtrariū uidetur. l. diui. §. pe. ō o iure codi cillozū: q ſi nō pōt teſtari nec codicillari. ꝛ gl. di cit q nō ē codicillus: ſed quedā ultia uolūtas: Et ió debes aduertere qualiter fiat donatio: et tūc qñ filius donat cā mortis debet donare pre ſēs pñti ꝛ recipiēti uel illi perſone uel alteri pro ea ut puta notario: ꝛ tūc ē donatio cā mortis. aſ uero nō eēt abſiti donatio cā mortis ꝛ hoc i filio donāte abſenti: Sed i hoīe ſui iuris alio iur⁹ ualeret: qr tūc peteretur ut fideicō. qr quecunq; uerba ſufficiūt: ut. l. fideicōmiſ. i pun. de le. iij. ꝛ ēis nō refert cū quo quis loquatur ut. l. cū pī §. donationis de le. ij. Quero an bodie filius poſſit codicillari ꝛ glo. arguit p ꝛ cōtra ꝛ determinat q nō pōt: qr licet quo ad ſolēnitatem ſit mutatū: tñ nō ē mutatū quo ad perſonā ꝛ bene dicit gl. Ja. de are. dicit cōtra: ut refert Ly. in. l. ſen ū. C. qui te. fa. poſ. ꝛ. l. ſi. C. de codicillis. ſ ꝫ gl. nr̄am oēī doc. tenēt p. l. ij. ō de le. ij. Quero qua actione petetur. dic ut ō e. l. i. ubi plene dicī. Quero cuius etatis debet eē. ꝛ dic illꝰ cuius eſſe oportet ſi uellit teſtari: ut. l. i. §. i. de te te. ꝛ ra. diſtra. Quero an requiratur expreſ ſa ꝛ ſpalis pmiſſio patris: ꝛ dic q ſic: ut. l. filiuſ fa. §. pari rōe ō ti. i. ꝛ dic ut ibi. Quero unū poſſit filius donare patri ſuo i ſua pēte ꝓſtea tus. dic ut i gl. in. l. i. ō de auc. tu. Quero iſta licētia quā pater concedit filio qñ debeat iteruenire an añ donationē ul poſt. ꝛ do. Ly. format iſtā. q. i. l. ſenū. C. qui te. fa. poſ. ꝛ nō ſoluit: ſed dicit ſub dubio reliquo ꝛ dic anteq̄ donet pōt iteruenire patris conſenſus: ut. l. filiuſſa. §. pari rōe. ꝛ ibi ē cāus ſi bene aduertitur ō ti. i. Non ob. l. obliga zi. §. tutor ō de auc. tu. qr aliud eſt i ꝑſōa q pōt iteruenire añ. ꝛ aliud i auctoritate q̄ dz iteruenire i ipa obligatōe nō. gl. i. c. dudū o rebus eccl. nō alie. li. vi. dixi i. l. ſin añt. ō de aq plu. arce. Quero qd ſi filiuſſa. donat ſine pa tris ꝑſensu pater poſtea cōſēlit qd iuris. ꝛ gl. tā qt in. l. q mortis ō e. ꝛ nō ſufficit niſi appareat filiū i patris uolūtate ꝑſtere ut ibi dixi.

s **Ubi qui inuicez** cōfir mationē huius donatōis ſufficit dōa torē nō ſuperuiuere donatario. h. d. Dy. de l. qui duos. §. ſi marit⁹ ꝛ. l. qō de pactis. ō de re. dub. Glo. dicit ſpale hic. alias ſecus ut i cō trario: ſed tu dic qñq; lex uel pactū cōtrahētiuz requirit q alter alteri ſuperuiuat: ꝛ tūc nō ꝓfici tur ille actus ſi nō ſuperuiuit uere uel ꝓſtitue.

Qñq; requritur ut nō ſuperuiuat ꝛ illud im pletur pariter moriēdo ꝛ ita loquitur hic plene apparet in. l. qui duos. §. ſi maritus cū. l. ſe. Ja co. de are. ponit unā diſtinctionē. de hoc non eſt nīa materia.

u **Ubi ita donatur.** Lōuē tio cō tra ſubſtātiā ꝓtract⁹ facit cōuentōz i ali um ꝓtractū tranſire ſi uerborū ſignificatio patit

b.d. fac ꝺ. c.l. si aliena i fi. ff.l. senat⁹. §. mort. ī. e. Opp. de. l. cū pcario. ī. de pcario. ℞⁹ illud pactū appoīt ꝺ ſbſtātiā ℣cl⁹ nec pōt trāſir i aliū ℣ceſſ: qr vbor ſignificatio b nō patit ut trſeat i formā alteri⁹ ℣cl⁹ b ſic: qr vbor ſignificatio patit. Declaro qd volo dicer. pcedo pcario ut nō liceat reuocare iſtud ē ꝺ ſbſtātiā pcarij: qr nēcū qs volo poſſū reuocare nec pōt trāſir i donatōez qr nomē dōatōis ē pēit⁹ ſeparatū a noīe pcarij vñ ē diuſitas i noīe appellatio. Sz iſta vba dono cā mort⁹ q itelligāt de donatōe ſplici vbor ſignificatio nō repugnat. Nā pōt intelligi q cā mort⁹ b ēppt cām mort⁹ moueor ad donādū it⁹ uiuos adeo q nō poſſz reuocari

q̄ qñ tp̄ra exprimūt tot sūt stipulatiões quot sūt tẽpora: ut qr dixi ānua bina tina die vẽ. sec' qñ ẽ siplex stipulatio ānua. Op. ſ. de fideiuſ. l. ſi a colono. gl. dicit ibi promisit fideiussor id quod colon' debebat in quinquennium ⁊ glo. bene dic̃ et ẽ una stipulatio ānua prout dixi ſ. l. ſi a colono. Op. de stipulatõe fuorū l. seru' cõis meuij. §. fi. ſolue ut ibi ⁊ ibi plene diſtixi. Op. de. l. ſacim'. §. fi. C. de dona. ſo. plures ſt̃ q̄stum ad ilinuatõs ſ̄ q̄stũ ut cape poſſet ñ ẽ niſi una.

q Quod conditionis.

Nõ ꝓditõis ipleẽ cā dat cõputat in portionẽ quā qs de bonis defũcti cape põt: ſed ſi falcidiā nõ ꝓputat ſi tpe mort̄ i bonis defũcti nõ erat. b. d. Et ſ̄ ꝑmā lec. dictio certe ponitur aduerſatiue. ſm aliā dictio certe põſt correctiue

Quero q̄ ẽ vā lectura. ⁊ gl. dicit q̄ pria lec. ẽ uera ⁊ ſi cẽt uera ſa cẽt tũc dare mām fraudan di legẽ: ut ẽ de legib'. l. ℈. legẽ. ⁊. l. nõ dubiũ. C. de legi. extra de re. in. c. ultio li. vi. ⁊ uide iſtam pr̄iam gl. q̄ incipit dic cãum. In ſi. gl. dic ꝫ fa lectura nõ ẽ nera: qr p ℈ ficret fraus legi: ut. ſ. nõ. i fa gl. Preterea q̄ iſta pr̄ia põitio ſit uera ꝓ bat ex tex. qr i pr̄ia pt: loqtur de lege q̄ ibi põit certũ modũ pſone ad capiẽdũ. Secũda po loq tur de lege q̄ ẽt ponit modũ legatꝰ ⁊ ſic de. l. fal ci. ut ex liã vī ⁊ colligit. Vī hic q̄ datur cā ꝓditionis ipleẽ ꝓputatur filio nãlt ℈. l. ſi is q ℈ de nul. ⁊ pup. So. gl. q̄ hic a nẽie capere poterat. ibi ſic: ſ̄ illud uõ ẽ uerũ: qr licet nãlis uel ſpur' nõ põt capere a patre ab alio põt ut. l. i. C. de naturali. ⁊ i auẽ. q. mo. effi. ſui. §. fi. i gl. ultia. Vel aliter dicit gl. ⁊ nõ. q̄ illud q̄ dat cā ꝓditõis i plẽde ꝓputat. ſec' ſi capꝫ iure ſubſtõis ut ibi: ſed iſtud dictũ ẽ ābiguũ ⁊ bñ aduertẽdũ. põt ne qs ſubſtituere filiũ ſuũ baſtarõũ filio ſuo legitio: et vī iſta gl. q̄ ſic ſipliat. Tu dic i eo q̄ capit cau ſa donatõis ipleẽ ut hic utrũ ex ſubſtõe capeꝫ põt dico q̄ q̄dā ẽ ſubſtitutio pupillaris ⁊ ex illa põt capere de bonis pupilli nõ id q̄ fuit de bonis defũcti: ut. l. ſi is q ℈ nul. ⁊ pu. Quedã ẽ ſubſtitutõ uulgaris ⁊ ex iſta nõ põt ſuccedere i aliquo: qr tunc ſuccederet defũcto ut ſiti. de pu. ſub. circa pri. ⁊ hoc tenet gl. i corpore q. mo. naeffi. ſui. §. fi. i gl. magna. Quedã ẽ fideicõ. ⁊ ex illa non põt capere ultra legitimum modum: ut in corpore qui. mo. na. effi. ſui. §. diſcreti: qa illud quod datur ex fideicõ. a defuncto capitur ut. l. coheredi. §. cum filio ℈ uulg. ⁊ pup. Op. de. l. ita fidei in fine. ſ. de iure fiſci. So. illa. l. de bet intelligi q̄ eſt inpunitum: quia non cõſtca tur ut ibi. Non tamen q̄ relictum ualet ut ipſe capere poſſet ut hic. Et ex hoc apparet ſolu. q. quam dy. ponit ibi quid ſi aliquis inſtituit ex traneum ſub conditione ſi filio ſuo mille dederit utrum ualeat relictum ut poſſet capere ⁊ ille tex. facit q̄ ſic ⁊. l. meuius ẽ de condi. ⁊ demon. Sed ueritas eſt quod non capit nec ualet ut ℈ expreſſe in tex. ⁊ glo. Et. l. ita fidei nõ obſtat ut dixi nec. l. meuius: qr nõ capit cũ effectu cum fit eus ab eo accipiat: Sed dices mihi uideris cõtrariue tibi ipi quia dixiſti p. l. ita fidei q̄ nõ accipit fiſcus. ℟ hoc uerũ eſt ſi ſpurius illud nõ uult nec illud uult ſibi dare: ſed ſi uult ⁊ accipit tũc fiſcus ab eo aufert. Ad fam ptem op. de. l. i quarta ad. l. fal. So. aliud in treb. aliud in fal. ut dic i pria gl. Op. ſ. e. l. qõ ſtatulibet in fi. ſolu. ut ibi bartolus.

i Nõ generaliter.

Nõ tũ cau ſa donatio legato aſſimulat. b. d. An i donatiõe cā mort̄ ſit locus iuri accreſcẽdi. alt. iſtas leges q̄ facũt ꝓditõs cũ legatꝰ: ſ̄ cā' ẽ i. l. i. ſi. õ cadu. tol. Que ãt ſit dic ut legatũ ⁊ mortis cā donationẽ dic ut iſti. e. §. i. C. e. l. fi. p Ly.

Julianus ait ſi qſ.

Perẽpta re donatarij põt cõdici l'utili i rẽ peti. b. d. Nõ. q̄ põt agi ad rẽ ul' eſtimationẽ. ⁊ nõ. q̄ qñ ſapit nām ℑctus dãdi ⁊ reſtituẽdi põt eligẽ aut agat ad rẽ ul' ad eſtimationẽ: ſ̄ qñ dandi nām tñ ſa peret tũc rẽ ipã ℈ dicit: ut. l. pe. õ de ꝺdi. ob ca. dixi õ. e. l. ſi filio: ſ̄ an poſſet agere ℑ ẽpto. puto q̄ ſic: ut. l. ſi. §. fi. ⁊. §. pe. cõia de le. cõiuncta. l. ſi mort̄ ⁊ q̄ ꝺ ibi nõ. õ. e.

i Inter mortis.

Iſta lex bꝫ duas lec. ſe cũdũ unã dicit idẽ q̄ ꝺ. l. mort̄ cā capit ℈. e. Et ℔ dic̃. Mort̄ cā donatio ẽ qñ pñs pſẽ ti dat cā mortis: ſed mortis cā capio ẽ q̄ i ſpale nom̄ nõ cadit. b. d. Op. õ. e. l. mortis cā dona ta ⁊. l. ſenat' i fi. So. ut i gl. qr ſiue dat ſiue pro mittat ſufficit. Op. C. e. l. i. So. dicit glo. q̄ cũqꝫ mõ qꝺ dimittat aut actionẽ bẽat dũ mort̄ cā donatio. ⁊ dixi tibi i. l. i õ. e. q̄ põt dici mort̄ cā dõatio ſi ipropꝛe accipiat: ut trãſeat i legatũ. ℑ ſi. ꝓprie accipis tũc ſapit nām ℑctus: qr p ſẽtẽ pñti dat̃ ul' ſic dimittat ut acgrat ex aliq' ꝓtractu geſto cũ donatario ul' aliquo alio q̄ ibi põt q̄rere: ut. ſ. e. l. ſcia. Aliter ſi nullũ negotiũ fieret iter pñtes ul' aliã pſonã ſtpõitã ex q̄ dare⁊ utilis ul' ceſſionẽ tũc eẽt legatũ. Quero ſi eſt alia dr̃ia. gl. dicit q̄ ſic: qr ꝓ donatõe cā mort̄ ẽ ꝓdita actio: ſed nõ ꝓ mort̄ cā captione: ℑ cer te hoc nõ ẽ uerũ ſiplr ut õ. e. l. mort̄ cā capit. v. ſeco ⁊ dos. Ponit gl. aliã dr̃iam i pria gl. per l. meuius de ꝺdi. ⁊ demon. ſed ibi ſoluit. illud ſi ẽ uerũ ut dixi i. l. q̄ ꝓditõis õ. e. ⁊. l. oib'. õ. eo. ⁊ ibi nõ. Jte ẽ dr̃ia põita i gl. ꝓ. l. accept. õ ꝺdi. et demõ. q̄i dicat nõ detrahit falcidia de mortis cā capiõe q̄ dic ut dixi i. l. q ꝓdo õ. e. Jte ẽ ali a dr̃ia põita i ſi. gl. ſ. q̄ nõ reuocaꝫ p pñam ut l. ij. de iure do. Quod itellige uerũ ſi trãſit in donationẽ iter uiuos ut. l. cũ marit'. §. ſi. õ pac. do. all' poſſet ſuocãi: ut. l. ſcia de do. ple. ex. l. cũ quis. §. nuptur̄ õ le. ij. fm dy. qõ plene dic ut dixi i. l. q ꝺot ſo. ma.

s Jmortis cauſa

Inter. Opp.

de. l. fz ꝛ si iteri. ℣. i. ē de dona. iter virū ꝛ vxo. gl. dic ꝙ ita vbes itelligē ꝙ ꝫ fuit donatō causa mort ꝫ acto ꝙ nō posſz revocari sic ī donatōe iter viuos ꝛ dic ut dca. l. fz ꝛ si iteri. ꝛ ꝙ dī ꝙ re trotrahit verū ē q᷑ ad fruct᷒ nō q᷑ ad dnīū ut. l. donatōes. C. ō dona. iter virū ꝛ vxo. ꝛ. l. sequēs q̄stio ē de le. 2ª ꝛ. l. ij. C. de ioffi. donat. ꝛ ī q̄libz eaū nō. dicā ī. l. sub pditōe. ſ. de sol.

Q Uod statulibe. Datū a statu libero de bonis defūcti cā iplēde con ditōis cōputat ī falcidia ꝛ venit ī hr̄ditat᷒ petitō ne ꝛ trebell. restōe. fz ī trebellianica cōputat vñ cuiꝙ cēt datū. h. d. Hī ꝙ datū a statulibe ro cā cōditōis iplēde vni ex hr̄dib᷒ cōputat ī fal cidiā ꝛ sic inuit ꝙ sint plures hr̄des. Sz opp. ꝙ ñ cōputat nisi ꝙ pte sua quā iuꝛ hr̄ditario ha buit ut. l. id aūt ē ad. l. falci. Sz gl. tua fatet ꝛrīū Alibi gl. dic ꝛrīū ꝛ gl. l. id aūt ē ad. l. falci. facit dīā virū def pecunia ꝛ tūc totū cōputat ar. l. cū pr̄ ī ꝓn. ē de le. iij. ꝛ. l. ōducta. ℣. nūmis ē ad tre bell. si cōp᷒: ꝛ tūc dic verū ista gl. Sz alia gl. est ī. l. i quāta ē ad. l. falci. ꝛ illa dic veritat̄: qr aut hīs iubet deducē ꝛ tūc distīguit iter pecuniam ꝛ corp᷒ hr̄ditariū aut accepit a statulibero ꝛ tūc cōputat, ꝙ parte sua tm̄ sic ista gl. dic ut dixi ple ne ī dca. l. i quarta tāgit ī. l. filiū quē habēte. C. fami. ber. Op. de. l. i. ℣. ite si ita ē ad. l. falci. glo. soluit ꝛ hīt: qz qñ ꝛrīe an debeat deduci de mort᷒ cā capiōe qñ hīs dat alteri ꝛ dic ut ibi: h vo an cōputet ī falcidi. qō al᷒ dat hr̄di: ꝛ sic ad hr̄dis icōmodū. Hic dr̄ uenit ī petitōe hr̄di tat᷒. Op. de. l. nec vlla. ℣. siqs ō petitōe hr̄dita tis. So. ꝛ itelligе hāc fm illā. Venio ad id qō dī qō venit ī trebellianicā. Op. de. l. qui hr̄di. ℣. cū hr̄ditas ī prio dicto ē de cō. ꝛ ōmō. So. h ī eo qui adiuit coacte ibi spōte ut. l. ita tñ. ℣. q suspectū ē ad trebel. ista so. quā glo. dat vī cē ꝛ dictā. l. q hr̄di. ℣. cū hr̄ditas ꝛ mōco bre uiter h. loquit qñ capit a statulibero ꝛ sic de bo nis defūcti: sc᷒ si ab extraneo ut ibi. Venio ad quartū dictū ibi ex peculio aūt. op. ē. l. qō cōditōis. ℣. fi. ubi dī ꝙ id qō nō erat ī bōis ipe defūcti nō cōputat ī falcidia. Bl. b᷒ ꝛrīj timore appostillauit tex. ꝓ ꝙ suo ī vita dñi ab extraneo fuit datū ꝛ post mortē statulib. ōdit ꝛ istud pōt ptrāfire. l. cū uiolētia. Itē dic ꝙ si extranē᷒ dat ꝓpr̄ pūtiā fuī de peculio cē uideat ꝛ ctiā, ꝙ hoc. l. falliꝰ. ℣. fz si. ſ. de furt̄. So. ista nō valz: qz ꝛ casū dicte. l. qō cōditōis ī fi. qr habeo ispicere an sit ī bonis defūcti l᷒ nō ꝛ sic nihil ad rūbū si erat suus pr̄s an nō. Set va cōclusio so. q̄ segꝰ tur quā Ja. de are. tenet ꝛ mar. cā sequitur ꝛ est so. ꝙ iputat qō erat ī bonis tp̄e mort᷒ defuncti ꝛ dicit ꝙ mutat casū ibi ex peculio autem ꝛ c. ꝛ ist. id tenetis.

Q Eia cum bonis. Mor tis causa donatio extīgnit si dōatar᷒ p̄decat ꝛ nūo donatore non pōt peti nec ꝓ eo cautio postulari post mortē donatoris pōt peti: fz ex ea falcidia dtrahit. h. d. vsq; ad. ℣. cū pr̄. Et ista ē. l. difficil᷒ i tex. Et dicit᷒ i. vj. ptes p̄ ponit᷒ unū thema. 2ª pma qō ꝛ eius determinatio. 3ª fa qō ꝛ eius determinatio fm gl. ꝛ fm alios nō ō terminatur. 4ª ponitur tertia qō qua h nō det mīat. 5ª quarta qō ꝛ eius ōterminatio. Sexto ponitur solutio duarū questionū. ſ. fe ꝛ tūc q̄s insolutas dimisit. Septio formatur ꝛ soluit qn ta qō. Secūda ps ibi igitur si singulas. Tertia ibi bonefidei. Quarta ibi fz nūquid. Quinta ibi utrū ergo. Sexta ibi sequitur ergo. Septia ibi mulier deniq;. Op. ad pri. C. de dona. l. siquis. so. traditio nō fuit hic de necessitate: sed sic cōtingit de facto. Ad fm dictum opp. ꝙ heres nullo mō possit agere: qr titius stipulat᷒ est liberis suis nō heredibus. so. heredes expo ne. i. liberi facit ad trebel. l. ex facto. ℣. si. Op. ꝙ maledicat exceptio: qr non est nata actio ut. l. iij. in fi. ē. ꝛ. l. senatus ī fi. so. dic exceptio fac ti uel intentionis ex prima que facta est cū titio non pōt agi: qr revocata. ex fa non: qr nōdum cessit dies. Ad tertiā partē op. de. l. in oibus ō de iudi. So. illud est uerū in contractibus in ter uiuos: secus in vltimis uoluntatibus i qua fz penitere. tunc cautio extorqueri non pōt tene mēti. So. op. dicit hic bonefidei ꝛ c. ℣. l. cū qs ē ti. i. So. ibi in donatione inter viuo᷒ hic ī do natione cā mortis que hz īstar legatorū ꝛ sic bonefidei ut. l. i miorū. C. i q. ca. i ite. resti. nō ē necessaria. Ad secūdā partē op. ꝙ fit inter vi uos ut. ſ. pri. ℣. So. ibi nō fuit mentio mortis habita nec apponit pactū de restituendo h sic.

Nuero circa sextā partē hic dicitur ꝙ prior donatō ē resoluta q̄ fuit illa prior. dic ut glo.

Secūdo quero si mulier exponat spōte cau tōz ī filios an p̄cedēs donatio videat᷒ revocata. Bl. ꝙ sic p. ℣. fz ꝛ siqs pore. Wy. zphēdit ista gl. qr fa cautio venit ad cōfirmādū nō ad pmā ifirmādā ei. sic nō tollī ar. l. nō oīs ē si cer. pe. Sz si ponetes aliā donationē nouā nō ad con firmādā pmā gl. tua posset dicē vuz. Ultio nō. ꝙ hic ponit verbū pertinere an sit obliquū uel directum ꝛ tenigi in. l. i. C. de dona. et ꝙ sit directum videtur probari i. l. licet. C. de pactis dico i. l. cēturio de vlga. et pu. Itē nō. dic tex. bōis suis cessit et c. qd sit dictū ī corporalib᷒ ce dē dixi ē ti. i. l. pe. ī ꝓn. In incorporalib᷒ vo idez ē dicē eodo quod do: ut h pz ī ꝓn.

C Um pater. tis donaī nisi ō addēdo ℣. aī l᷒ fiat mentio mortis. h dicit et ē nō. cal᷒.

In tex. ibi absolute donaret sine aliqua repe tendi. l. et nulla facta mortis mentione. Op. ō. l. pxi. So. ibi habita fuit. l. repetēdi. Op. de. l. scia ē de do. prele. So. ibi bita fuit mort᷒ mentio et sic vbicuq; fit facta mentio mortis presumitur causa mortis alias in dubio inter uiuos. non ob. quicquid dicunt glo. in. l. que dot᷒ ē so. ma.

l **Alcinius.** Ad donationez cā mortis iter ui. ꝛ uxo. sufficit mortis cogitatio. b. d.

s **I seruo mortis.** In dōa tione cā mortis ḡtū ad executionē ispicitur tē pus mortis. b. d. Finis ist⁹ legis hz duplicē ſaz unā negatiuā aliā affirmatiuā: ſz pria gl. ponit p cāum uno mō q satis pōt sustineri. ꝛ ponit gl. cāum quē nō. qr ſm hoc ad ſ ut cedat dies donatōis regrit aptuz tabulaz ꝛ aditio heīdi taz sicut i legatī dixi ō e. l. morī. Op. de. §. cū igr. So. aliud hodie ut i gl. Sz certe et ſm ista tpa cedebat a tpe mortis: ut. l. post die ī pri. qſi di. le. ce. Cāī dic q ī illo. §. cū igitur fit mētio ō iure ātiquissio añ tpa digestoz ul' dic q post iu ra digestorū fut. l. papia q̄ p illā ꝓstitutionē cor rigit ut ibi p Ly. Alij bēnt ſram affirmatiuā: et tūc stat optie ſm ista tpa ꝛ hodierna. Opp. de §. obli. l. si filius de re. iu. l. q̄ legata. So. aliud ī ſcitō⁹ mere iter uiuos ꝛ sic appet q ro gl. pōita i. l. si uxorē. C. de con. iſer nō ē bona: qr ēt i do natōe cā mortī uertit opa filij uel serui. ꝛ tñ non ḡrit dño uel pri ut hic. rō: qr hic a tpe mortī su mit effectū: ut. l. mortis ō. e. nec retrotrabitur ut nō. ō. e. l. si mortī cā ergo rē. dixi ī dicta. l. si filiꝰ de uerbo. oblig.

De manumissionibus ꝛ̄ica.

p **Lacuit.** Qui ē i ultia di e. xx. ānorū nō ē minor. xx. annis neq; maior boc dicit. Op. de. l. iij. §. miorē ff. de mi. Ja. de are. sol. dicens qñq; pulegiū icipit i tpe qñq; finit ex tpe. prio cāu aut icipit cū iuria alterꝰ aut nō. ꝛ cāu su fficit puenisse ad ultiam diē ut hic ꝛ. l. qua etate ō de testa. ꝛ hic. si cū iuria alterius sufficit diem ē ꝑpleta ut. l. i. oibus de actī. ꝛ obli. ꝛ. l. usucape ſ. de usucap. Si finit ex tpe tūc ꝓputat de moīs to ad momētū ut. d. §. minorē. Nō. tex. in fi. ſeo secꝰ i būficio restōis i integrū ubi de momēto ad momētū fit ꝓputatio ō de minor. l. iij. §. miorē.

i **S qui** suus. Nō. de dictōne su us i. l. suos aūt ō de le. iij. ꝛ gl. bona ē i. l. ij. ī pri. ō de origine iuris: qr suus nō sēp denotat dñium ꝛ q̄ñ non pōt sumi ipropē ꝛ ista ē bona lex.

Si ab ignoto. Iste. §. bēt cāum mltū sigu larē ꝛ p istū tex. dicūt gdā q ī con tractu eptiōis ꝛ uēditionis dz dici ab ūtio q uē dēs ꝓstituit se emēt nōle possidere ꝛ hoc fuit ac tū ab initio ut hic ibi enī ab initio rē. sed ſ non ē uerū: qr hoc ī dño ꝛ seruo. secꝰ i duobus libe ris qui hoc possūt iter se pacisci.

Unde queri. Tene mēti istū tex. cō tra fraudes q̄ fiūt tota die dico tibi nolo q̄ emas domū. p me. tu dixi sti da pecuniā. ego nō dedi tibi ita cito. tu emi sti p te ꝛ tuo nolie q̄ tūc lex ꝓsumit de pecunia mea ēptā eē postq̄ a prin. iter te ꝛ me fuit actuz ut hic. p ſ facit. ſ. de iure fisci. l. edicto. §. cū añ.

Sin aūt. Iste ē bonꝰ alius. §. ꝛ nō. ip̄z ꝛ signa: qr uado ad monachum ul' religiosum ut emat. p me: ꝛ emit postea mō steriū nō pōt denegare quī mihi reuēdat ſz po tius pōt ꝑpelli ut mihi reuendat. hunc tex. alle gat Ja. de are. ad hoc.

s **I quis dicat.** Ibi utiq; nō maiorez nō. istū tex. p quē pōt determinari q̄ non pōt pena a pte iponenda uel iposita excedere le galē ut. C. de pa. po. l. iij. ꝛ. C. de emē. ꝑpin.

s **Eruus pecunia.** Tex. ibi + reuellisset si ſepato habuit animū redeundi ut ō de le. ij. cū pater. §. filia. Jac ō are.

q **Si pene seruī** Si aliēa tio ē reuocabilis reus ciminis capita lis nō pōt reuocare. b. d. bart.

s **Eruus hac.** Nō. ꝓhibitiōz + testatoris ꝫbēt ꝛ iudicis equiparari hoc dicit.

i **Alius debitor.** Illō qō + non ē in bonis debitoz ſiplicitez nō trāsit ī ob ligatione creditorum ſiplicite hoc. dicit. barto.

m **Ortis.** Iste tex. ē bonꝰ ꝛ nōbi. et + tene eū mēti ba.

c **Ausa.** Ibi nūl ita rō dīe ē: quia + lex ſeper est certa. secus ī eo qō ī facto hōil cōsistit.

Duellā. Sufficit ad euitādā penā si ō + facto sit factū hoc dicit.

s **Eruum.** Facit ad. q. an ꝓhibi + tio fūdi dotalia porri gitur ad reꝰ q̄ fuādo seruāi ꝓit ō q̄ i. §. ꝛ cū. l. C. de re. ux. ac. ꝛ glo. nō. i. aūc. sine a me. C. ad uell. ꝛ ibi dixi āno.

g **Aius.** Nō. i fi. tex. facit ad. q. si e + mo rē. ꝛ dicūt uerba ꝫctus emit sub cō ditione ꝛ erit modus. facit ad id qō dixi ō e. l. cū q̄rit. §. nihil.

l **Ege iulia.** Nō. istū tex. quo + illa cā ōmādatur: dic ut. l. possessore.

De manumissis uindicta ꝛ̄ica.

Quid sit dicē de manumissis uindicta azo pōit. C. de manumiss ꝛ dic q̄ oli ꝑtor manumittēdo bēbat uirgā ī manu q̄ tāgebat fuū ꝛ dicebat ei aio te liberꝫ de iuꝰ q̄ritū. ul' alī manumiss⁹ fuit q dā fuꝰ q uēdicauit iuria popli rōni de q̄ fu m tio ō de origie iur. l. ij. Nōs q̄ q manumittūt a iudice dicūt exēplo illius manumitti uindicta.

s **I minor.** An qui nō pōt per + se possit alij cōmitē dixi āno i. l. fi. C. de pactis: sed tex. est

in.l.si fundus.§.i.ff de pignoribus.

s **J pater** Volūtas non finitur morte libertatis facta re. Itē revocatio nō debet puenire in noticiam mādatarij si ex revocatione ñ leditur. vide gl. q̄ incipit nō g̃ z ē.ſz ibi vſaf dānū si igno rāti renūtiaf. nō eni ſuocatō nocē dz ut.l.si mā dasſe ſ mā. ff p manumissiōz mādatarij dānū ñ vſaf. dy. Ja. de are. de ff plene p Ly. C. man. l. mandatum.

Quoties Nō. ff istuz. §. q vr ſ id qđ dixi i.l. mlti ff ꝺ ꝓdi. z ōmō. Sz ꝓ mō dicam' q ē fauoz libtat' tñ cogitab.

i **Vsta** causa. Fac' q plac' pōt re numerar. p fructꝫs habiti qđ alſ nō possꝫ:ſz hz ꝓbar' istas cās q̄s ff ponit:qr iuste ſt z fac. l. iubem'. C. de sac. sanc. eccles.

s **J collectane** us. Dei istuz tex. dic' Ja. ꝺ are. z ol. ut refert Ly. i.l. exigēdi. C. ꝺ ꝓcur. q minō. xxv. anis pōt cē ꝓcur. Cōtrariū tenet gl. i.l si minor ꝺ de ꝓcurato. z ꝓallegata lex exigēdi. Hic itelligit de ꝓcuratoz ad iudicia nō ad negocia:qr nō ē sufficiēs cā manumittēdi:qr ēt fu' pōt esse ꝓcura. ad negocia ut.l.fruū ꝺ ꝓcu ratori. nō g̃. eēt iurta cā manumittēdi:qr vſ fa cē eū ꝓcuratorē ad negocia. Ad.l.si minor z.l. exigēdi dic q logt ꝺ defēfore: fcē i reo. Sz qc gd dicas habem' bodie casū q minō ñ pōt cē ꝓcurator ut extra de ꝓcura. c.q generalit. li. vi. Ad.l.istā rūde q logt ad negocia z ē sufficiēs cā:qr cin' ꝫbit qs cū libero q̄s cū fuo z pōt esse iusta cā manumissiōis:qr libēt' dz negocium gerē z magꝭ fidelit cū bñficiū libertat' accepit cū se se nouerit obsequi plus debere z c. ut.l.i. in si. C. de officio procura.

c **X preterito** Nota istū tex tum bene.

Ablēs Tene mēti istū tex. quē doc. alle gat ubicūq; miꝰ pōt cē i iudic. ſñ tutoꝝ z qñq; pōt ſñ tutoꝝ gerē ad ea pōt ꝓcuratorē ꝓstituē ſñ tutori auctoritate ar. bu' .l. z ff qui petant tu. l. diu'. §. i. nō. extra de isti. ſpo. c. ex parte.

a **Vꝺ pro** cōsulē. Ista ē nō. lex ego allego legē istā qr ille q hz iurisditōz volūtariam ab alio quelitam q̄s a principe non pōt ea ex ti torijs exercē: z ibi tabellio facꝰa rge nō pōt ex ē gnū ꝺdei istrumtū nec tabellio facꝰa populo ex illū populū pōt instrmentū ꝓdere simile i.l. ij. de officio proconſ. z le.

q **J rogatus** matrionij. Istū .§. cū gl. nō. idu co ad vnā. q. qđā fecē testm z iligt filiū z suū hōē z dic' q si filꝰ meꝰ accepit vxorē sibi idignā puel hāditate z deueniat i talē. Ille acce pit vnā ācillā an amittit hāditatē z certe vī q ñ p istā gl. qr idigna ē q̄. ꝓhibēt duci. ſz ista nō ꝓ hibēt duci. In ſrīū fac' q idigna dī ꝓsiderata ḡlitate viri z suoz natalīū ut.l.iij. §. si emācipat' filꝰ ff de bo. po. ꝺ tabu. z. C. de epi. audi. l. tā ꝺ mēt. Ja. de are. tangit hic.

p **Ater ex** ꝓuitia. Qui p aliū fac ipſe facē vī ut. l.i. §. die cisse ꝺ vi z vi. ar. Gl. dic' q p fictōz:ſz dico i.l. si is qui. p ēptore. ff. ꝺ vſuca. q illꝺ ē ve rū i bis q̄ facti sūt:qr tūc ficte videf fieri:ſz i bis que iuris sunt proprie ipse fecit ut hic.

De manumiſſ. que seruis ad vniuersi. pertinē. impo. Rubrica.

Eruus ciuitatis.

s Solet cē qō an ciuitas eqpet pupillo an soleat restitui more mino z. ē mā. l. res. C. ex q. ca. ma. z. C. de iure reipub. l. rēpublicā. li. xi. Sz an equipareť pupillo:vī q equipareť cuilꝺ p uato ut h ꝓiuncta. l. pupill' ff ti. i. ad macēꝺ. l. ni hil ideſt z. l. iiij. §. nihil ff de manu. gl. tua vī di cere q equiparetur pupillo aliud reperis in gl. i. l. quod cuiusq; uniuer.

De manumiſſ testō. Rubrica.

s **J quis** ita. Ibi a te. i. a te stāzia libtate z sic nullū videbaf lega. ut. C. ꝺ legi. l. fu' Ja. de are. bartolus.

s **J fructꝰ** ziū. Nñ testatoꝝ le gat rē suam transit dñiū ẽcta via i legatariū:ſz qñ bꝺ ff trālit recta via ut. l. i. C. cōia de leg. z ibi ꝓ doc. ſz gl. dicat aliꝺ z male. ſz ubi testatō legat rē suā q̄ ad. ꝓbetatē bꝺ ff quo ad usufructū an trāseat recta uia dñiū i legatariū:certe sic ut ħ.

scriptū sit. Ista est pulchra

s **J ita** lex z nōbil' z si tu haberes i tellectū tu diceres mihi ħ ē caſ ꝫ quā dā ḡstionē quā formasti i. l. ij. §. de duob' reis ubi dī i gl. actiue z passiue z ē alia gl. C. de ꝓcu ratorī i. l. i. z fuit qō:qr fuit formaf articul' q tal' ꝓgnouit talē uiolēt z dixi q pōt itelligi actiue z passiue:iō articul' nō ꝓcludebat ħ vī ꝫ qr dili gēt pōt assumi actiue z passiue z fm mētē dispo nēt tñ itelligit. ſz nō ē ꝫ:qr vuz ē q fm mētē z ītēționē ꝓferēt i iudicijs dz ītpari ſz i articulo si sic ꝓbauerit tex. ītpriat ꝫ ꝓferēt licet ipe ꝓfe rēt pro se interpretetur.

s **J qs** libtatē. Aliť nō possꝫ dari directa. nā remissio fit iure ꝓtorio z sic daf vtil' nō directa ut dco .§. quoꝝ. allegato i gl. bartolus.

s **J ita fuerit** Quē stio Iste. §. ſz sit i exordinarijs tñ glo. i.l. plures. C. de cō. liber. fecē magnū festū. Nō. q̄ cō ditio q̄ ꝓsistit i dādo z faciēdo si satisfiat de iuꝝ

ūn ſñia nō. Itē nō. q ipa uolamia rōnū debēt reddi qō tz Ja. de are in. l. i. §. offō. de tu. z ra. diſ. q tutor dz reddē pupillo libros rōnū. Itē erit dicēdū nōbili q dictio cū poſita iter pſōas ꝓiūgit pricipali⁹ ñ acceſſōie. Itē nō. q licita āgu mētatio ē de vbis legis ad verba teſtatoꝝ. Op. q dictio cū ꝓiūgit acceſſorie: ut. l. i. ij. z. iij. ō de pecu. lega. Soluit gl. tua illud ꝓrūm mlūm nōbi liter iſti. de le. §. ſi ancillas: qr dictio cū iter pſo nas cōiūgit pricipali⁹ ut h :ſz iter res cōiūgit ac ceſſōie: ut. l. i. z. iij. ō pe. le. p Ly. l. i. C. ō. v. ſig.

s **Ita** ſcriptū fuerit. Si ſauoꝛ cer te rei uerba trabūt ad i. pñs ſignificatōz. tal⁹ fauor ad diſpoſitionē ſibi ꝓiūcta nō trabit. h. d. Ja. de are. ponit hic una diſtinctionē quā pōit Ly. i. l. ex his. C. qñ di es le. ce. Hētis hic uidē una. q. teſtor reliqt filiū ſuū heredē z ſibi ſubſtituit extraneū z ſua uxo rē reliqt dñaz z fructuariā oium bonorū ſuorū. mō filius nō extitit hīs. mulier uult uſufructuz oīuz bonoꝝ. ſubſtituit⁹ dic tu nō debes hīc niſi alimēta ſm ꝓſuetudiez pōtā i. l. i. C. ſi fo nup. mul. z nō ob. qr ſū extranē⁹: z qr filio fuit ipoſi tū gtauamē. Dico gcqd dicat extranē⁹ q mulr debeat hēre uſufructū oium bonoꝝ p iſtā legez cōiūcta illa ꝓſuetudie: qr qñ reliqt dña z uſufru ctuaria de iure ſcripto dz hēre dñium z uſufruc tū: licet ex ꝓſuetudie fauore filioꝝ iterpſet ut de beat hre alimēta. nā fluore filij remoto: qr nō fuit hēs: licet fuerit ſcriptus remanet. l. ut ar. hic l fine coniuncta dicta conſuetudine.

l **Ibertas** que. Nō. q aligd ñ pōt ꝓferri i tēp⁹ quo fieri nō pōt

Hec aũt ſcriptura. Nō. iſtū cāuz de q⁹ facio magum feſtū alibi.

Hec ſcri ptura teſtameti. Hec uerba ita ut faciūt modū. z pōt quis cō pelli ad modū ipledū.

Poſt ānū. Pluralis locutio duorū numero eſt cōtenta

q **Ji duos.** Hec cōditio. Si tps appōit ſbe le gati i dub⁹ tpī icipit a mōte teſtatoꝝ ꝺ dicit. Hic dicā tibi unū qō tenebis menti. dī q uiuēs morīt. z ſcitis q fit qō an ſero ſit ō nocte uel nō. z hoc āno qñ redij domū egtaui tēpeſti ue z cogitaui hoc p iſtā legē: qr dies morīt noc te ueniēte z ſic tēp⁹ illud quo nor efficit ē dies. z ñ nor. Ita mane qñ nōdū uenit dies añcī ue niat dū icipit uenire ē nox. z nō dies: qr nōdū uenit z hoc dico p iſtā. l. qr hic uiuēs morīt: et nōdū ē mortu⁹. z ſic uiuēl licet incipiat mori. de iſta. q. dixi āno i. l. ij. C. de cuſto. re. i terris ubi pulſātur cāpane uide ibi. bartolus.

s **Eruos** legauit. Memiſſe uidī q ñ appz ōmeiſſe. h. d.

s **Tichus** imo. Dictio imo pōit correctiue. h. d. Allat iſtud ad dictū teſtis q interrogat⁹ de q⁹ mēſe fuit. z dic de mēſe Januarij imo de menſe Februarij. ſtat⁹ ultio dicto tāz corrigēdi.

q **Ji filiū** ipuberē. Quietatio tutorū ualet niſi iter ipm z eū cui facta ē fuit collusū. h. d.

u **Xore** icipit dabūt tīi. xx. z hēs hic gl. q auc. ex cā hz locū in pteritō paterna z ſimiles glo. dedi i auc. ex cā. hic dico iſtā glo. eſſe falſam: qr hic ꝓcura. ignorauit. z iō uoluit euz ꝑuare oibus bonis z ꝑbo p. l. ſicut. C. de teſta. mili. Preterea poſito q nō ēet lex: tū ē cāus. l. ſi nūq. C. de reuo. dona. in poſtbu mo preterito. z non eſt menſis quod conſului id quod dixi.

c **Jm ex** pluribus. Incertitu do rerū z ꝑſonarum uiciat legatū. h. d. fz By. Alibi uide gl. q icipit z infra de re. dub. ibi qō ē ſpale imo ibi ē certitudo rerū: hic rerū z perſonarū z nō. dy. in. c. in obſcuris extra de re. iuris li. vi.

Bar.

s **Ciēdū** eſt neceſſario. Exiſtētia ſui heredis confirmat li bertates hoc dicit.

s **Tibus** ſeruos. Iſte ē notabil cāus z teneméti iſtū ca ſū. p alienatiōib⁹ q fuit ut ñ alienēt ꝛes qr ſi alienētur reuertēbur ad uendentez dixi i. l. abſenti. §. i. ō de dona.

s **Jta** fuerit. Libertas! Jſta ē nō. l. quā mille uicibus allegaui ubi i mā de. v. obli. Nō. tex. ibi celeri tas ꝑmatura cē. allegaī an ēphitcota poſſit pen ſione ſoluere in prin. añi. dicā de hoc plene ſ. ō ſtatuliber. l. ſtatuliberis. §. ſtichus. Nō. uliō hāc. l. qñ dātur dilatiōes. una. p pr. a. fa. p fa z tertia. p tertia z pēptorie utrū teneāt⁹ i utroq⁹ dixi i. l. q añ kalēdas. ſ. de. v. obli.

Bar. ll. doc.

m **Cuia** decedens. Nō. iſtam. l. p eo quod facūt tota die te ſtatores iſtituī filium meum ſub con ditione ſi deceſſerit ſine libeis. cē. q⁹ nō eſt cōdi tionaliter inſtitutus. ſ. de donationibus. l. ij. ibi dicam. bartolus.

l **Jcius.** Jus conſiſtens in dā do nō poteſt ipleri ꝑ perſonā curatoris adulti hoc dicit. et facio magnū feſtū ō iſta. l. ſ. ō ſolu. l. ſeru⁹. Nō. q factū tutorū nocet pupillo ut hic. z. l. lucī. §. tutelle de adminiſtrati. tutorū.

q **Ji** habebat. Error in ſyllaba nō nocet. h. d.

s **J quis** ſeruo. Jſta lex allegaī q ſi quis eſt ſubſtitut⁹ directo uulgariter pupillariter z per fideicom miſſum quo iure poſſet petere. z certe in electiōe ſua eſt ut hic z. l. recuſare. §. ticius ō ad trebelli anum. bar.

e **I Qius** locupler. Allegaui istā .l. q argumentū a ꝺrio tēsu ē ex expssa significatōe. i. aptissīe ꝛ tibi allegaui i. l. oēs populi. contrarium est p. l. apud antiquos. C. de furtis. bartolus.

Icia. Lucius. Ibi lib ne esto. i. cē nō possīs ꝛ sic fuit potēria denegatiua. Per istā. l. vī destruī pratica dy. i. c. peccatū nō remittit de dictōe nisi ꝛ h ponit derogatō negatiua. h dy. dic q nō ꝑcedit: ꝫ in vno ly ī cōstructū nō: ꝫ solutō ē q hic ꝑcedit ne gatiua potēie nō negatiua actus qr negat potē tiā ꝛ iō ponit potētiā dictio nisi. bartolus.

De fideicōmiss. liberta. Rubrica.

I Quis in testamēto. Ista ē bona. l. ꝛ Rof. ponit vnā. q. i libell' suis ꝺ istaz .l. Ad cōstrmatōz eoꝝ q ī testō relīquūt regrit aditio ab itestō. h. d. do. Rof. format. q. i ti. de actōe ex testō ꝛ dicit q in codicillis ꝓfirmādis nō regrit aditō bḋitat ab itestato ipe dicē videt ꝺ istā. l. ꝛ Ja. de are. bū dic hic q ꝛgrit aditio ab itestato ad confirmanda relicta in codicillis. bar. ll. doctor

e **Rgo. Si is** qui. Nō. q ispicitur qō cuenit pōt de iur cōi nō ispicit qō euenit pōt de iure speciali.

Si sub conditione. Facultas implendi conditionem ad heredem transfertur. Bartolus. ll. doctor.

Creditoribus. Ibi ꝛ oz officio iu dicis ꝛ Ja. de are. ī duc istū tex. q iudex pōt cogē univsitatē ut faci at sindicum.

Eadem constitutio. Iste tex facit q bona uacātia nō sūt hereditas ut dixi i. l. fideiussor i fi. ꝺ. de fideiuss.

q **Iidam** in testamento. Nō. tex. ad doctrinā que dat i. l. fi. C. de reb' alienis non alien. Nō. q aliqñ p factū pōt ipediri alienatio rei cū cam. ꝺ. de acqui. pos. l. i.

i **Operator.** Nō. q res q ē phibita alicā ri nō pōt deuenīre ī fiscū pp publcatōz ut. l. si lubrinū ꝫ ꝺ bōis libḣ. ꝛ. l. ſtacꝰ i fi. ꝺ. iuꝛ fiscꝰ ꝛ qꝺ dixi i. l. si finita. §. fi de vectigalibus ꝫ de dāno infecto.

l **Itius ticius.** Iste ē nō. ꝛ singularī calꝰ aligo istituit hrs ꝛ fideicōissarꝰ ꝛ tūc nō ē fideicōissarꝰ nulī sū hrs ar. hꝰ legis ibi modestīn' ꝛ c. Itē nō. ar. p tabellionibꝰ qui dicūt talꝰ q alꝰ sic uocat ibi q ꝛ pusillꝰ uocat ꝛ c.

Itē nō. q verbū nult significat volūtatē alterīꝰ l. bcrā. Itē sigꝫ ābitratꝰ fuerit ip ortat ābitriū bōi viri. qd de vbo placet: ꝛ calꝰ hic ē q libtas nō pōt cōmitti ī volūtatē liberā heredis ut. ꝺ. c. l. fideicōmissaria: ꝫ i arbitriū bōi vir. ꝛ sic vide tis q vbū placet significat ābitriū boni viri. de verbo videbit hēt. ꝺ. c. l. fideicōmissaria. Et iō sēp i fideicōmissis sū solū facē poni prout si bi videbitur voluerit ꝛ placebit.

s **Ceuola.** Vide ꝺ verbo vilum fucit. Bartolus. legum doctor.

s **I legatario. A duo** bus. Nō. q si duobꝰ data ē electō ꝛ alter latitat nolens eligere solus qui remanet pōt eligere facit. l. i. §. si plures ꝫ de exercito. ꝛ facit extra de electio. c. cum oliz. v. q ex suis. Iste v. est nō. ꝛ facit ad questiones officiales sūt mūsi ī seculo ꝛ ē icertū extrabūā a fortuma ꝛ vēio ad vltios de qbꝰ ē certū eos exū: qr alij nō sūt exercēt officiū añcꝫ exbūā an valeat. ꝛ vī q ñ p statutū. ꝫ dic q statutū locꝫ qñ ē icētū q ñ pōt ducī magꝫ ad vnū ꝙs ad alīū. b. d. Ja. ꝺ arc.

Cum is q. Nō. istū tex. ꝫ iudices qñ vnꝰ uicat ī vna pte ꝛ alꝰ ī alia pte ꝛ iudex dicē ꝺdēno victū uictōi ī expeñ. ñ dicē bñ: qr illa vba nō releuāt nisi declaret q vterqꝫ sit victor. Bartolus legū doctor.

f **Ideicō** missa **Seruuz** peculij. Hic ē nōbilꝰ calꝰ ꝛ ē ꝫ vnā. l. ꝺ q posset; dubitaī. Dī h q qñ aliqd mādat plu ribꝰ ꝛ p vnū solū pōt expediri illi tātū vī cē mādatū. Ja. de are. ꝙdat ex ꝺ iscip. c. cā te: ꝛ sic vī. l. ista ꝫ. l. si tibi hō. §. pe. ꝫ de le. ꝑ ubi ñ ꝺbēt nisi. p bḋitaria pte res q erat solꝰ vnꝰ bḋis. bī h fuit error testatoris: secus si ñ errauet ī istā solutionē dabā dū legebā h ꝛ fm h illa ꝙcordā tia nō multū faceret.

c **Aiz uero. Apparz** igit. Querit gl. an idē ī maiorib' ꝛ dic q sic ꝛ Ja. de are. dic ꝫ h pp duo specialia na scī qñ. l. p' morte ꝛ pp pubtatē. Sz oppo. duo specialia nō possūt circa idē occurrere. ut. l. i. C. de dot. pmiss. So. duo specialia habētia origine ex eodem fonte circa idem nō possūt cōcurrere secus si ex diuersis. barto.

Subuētū. Nō. q ptor ꝙgnoscit parte ablēte ꝛ dī fieri cā cognita cognoscī de vitate ꝛ sic añ litꝫ. pt. etiam pōt exami nari testis ut dixi ō de dāno ifecto i. l. totiens.

Hoc se natus. Nō. q sententia lata par te ablēte est aliqua ly rescindatur lata ex falsa cā: quod fecē i decreto iterposito ex falsa cā: qr ē ipo iure nullū ut. l. magꝫ puto. §. h. ꝫ de rebꝰ corū ꝛ. ī. ne uis fiat ci. l. i. §. h vba.

s **I ceū** ser uū. **Hec autez** verba. Nota q is qui contemnit ue nire non uidetur latitare. bartolus. ll. doctor.

Ex iusta cā. Nō. q absētes dicūtur ex iusta cā: sed q nō sūt ex cā absentes iūste dicuntur absentes. Jnno. dicit q si clericus abest ab ecclesia p̄sumitur ex iusta cā abesse. Jdē i uiro q abest ab uxore i. c. fi. ō eo q mit. i possess. cā ire ad scruādē.

s **J filius** erit. Difficilius perdo quod habeo ex meo q̄ quod hēo ex dōnicio alieno z ad hoc al legatum. facit. l. qō p̄cipi z. l. si auguste ō lega. secundo. bar.

c **AJm quasi.** Nō. q decretū interpositū ꝑtra defūctū tāq̄ ꝯ abūtē trāsfertur ad hēi dē z istud ē h spāle i libertate.

Si plures. Nō. q plumil lata sūia q̄ uis nō sit qō pono in materia mea de fictionibus i. l. si qs p̄ eptore de usu cap. Quereba i mā substitutōis exēplarie utrū ad ꝓfirmationem exēplarie requiratur aditio. hic vi q̄ regratur illa q̄ sufficit z requiritur l furioso ut dixi i. l. cū beredi ō ad trebel. z hic i si. uidetur facere. bar.

n **Eqz ifātes** Tene mēti tex. ibi sed nec si filij v. qr iniquū rē. cū. g. q̄ incipit sed tuto res rē. ad qōnē quā disputaui bononie z ibi ex amlaui ubi ē statutū q̄ pricipalis citatus ꝺz rīn dere alis habetur p̄ cōfesso. tutor uel ꝑcurator citatus nō ꝓbauit an bēatur p̄ confesso. z hic tex. facit q nō: is tex. facit ꝑtra i. l. nō solū i prī. ō de ꝑcura. Jtē facit ad q̄stionē statuto cauetur q̄ pricipalis citatus uere ꝑtumax non appellat ꝑcura. est uere ꝑtumax. an pricipalis pōt appl' lare: certe sic: ut hic Jnno. tāgit i. c. i. ex ut lite ñ contel. Et ꝛ ano dixi uobis i. l. i. §. si ꝑcuī ō si qs ius di. nō ob. nō allegaui istam legem quia nō fui recordatus.

Quid ergo. Lege istū. §. ꝑtinuando ad p̄cedētia z hēs cāum qr scitis q̄ citatus ꝺz uenire z allegare p̄uilegiū suū. si citatus sub nō suo iudice nō uenit an pōt fieri missio. hic vi cāus q̄ sic.

s **J pure** data. Nō. istā. l. z maxime i fi. qualiter uox bēt facere ut rō reddatur z nō restituere. i. de singulis instruere. Nō. q q tenetur reddere rōm nō tenetur me de singulis instruere. Jtē tenetur reddere cōputationes rē.

i **M testamento.** Hic ē casus contra ultramōtanos q tenēt ꝯ gl. q̄ dicit q ex testō ipfecto relicta debētur nālr. Ly. segī pe. ꝯ gl. Sed ꝑtra eos ē hic cāus z i. l. ij. C. de fideicōmiss. dixi āno in. l. cū qs. C. de iur. z fact. igno. Et istā. l. allegani. i una. q. qdā dines bō de marchia incepit facere testamentum z iā erat scriptum q̄ i tali loco fieret ecclesia. z legauit ꝑ ea trīa. Modo ille ante perfectū testamtū decessit. tutores filij uoluerūt facere adimpleri testamtum defuncti. an possint. Et p. l. istā uidetur q̄ sic: qr testamentum imperfectum ꝓbat defuncti uoluntatem. l. fi. ō de rebus eorum simile qr in strumentum cancellatum ꝓbat q̄ fuit z pro boc l. quidam tabularum z. l. fullo z sarcinator. §. fi. ff. de furtis.

p **Aulus respondit.** Bar.

Paulus. Nō. istū. §. z qñ legebā. l. generaliter de li. le. faciebā magnum festum de ista. l. Uerba adulatoria fauore libertatis inducūt dispositionem. b. d. Et sic duo sunt specialia. unū est gratias reddit tibi z istud est illud quod plus ē gratum. Jtez uerba adulatoria ad bonoratum relata inducunt dispositionem. bar.

AJcius ticius. §. lucius ticius stichum. Facit ad qōm q̄ si cpus facit ꝓstitutionem q̄ si quis sic fecerit sit excōmunicatus. modo episcopus facit ꝯ constitutionem an sit excommunicatus et ista lex facit q̄ non.

t **Alis** ancilla. §. lutius ticius. Tene menti istum casum quem allegaui tibi ad materiam difficultatum quando excusat z dixi i. l. ꝓinu'. §. illud ō uer. obli.

Tutori. Nō. q reliquitur a tutore a pupillo uidet' zelicū. b. d.

Sorore. Nō. istum tex. qñ dī si tibi placet bartolus.

Lutius ticius in testamento. Nō. istum cāum qñ dī iudicio tuo sto.

Ticius sticho. Dicit q̄ peculiū deducto ere alieo itelligit: is boc ē uerum q̄tū ad exneū nō q̄tū ad ipm dūm. Et facit ad q̄stionē qdā fuit rogatus ticio restituere beredi tatē z testator tenebatur eidē ticio. mō restituere debeo. dicit sū patus tibi istituere: sed illud qō tibi debebat ex ꝓtractu nō teneor restituere per restitutionē beredit atis: sed boc nō ē ueruz: quia illa ꝓfidezatio dēt baberi quo ad extraneū nō quo ad ipm creditorem at bic.

Inter cetera. De isto. §. feci magnum festum q̄ ad actionem cōsequēdam non admittitur purgatio.

Spēdophorus. Iste tex. facit an uita filia expirt uulgaris tacita ut expssa. z bēnis i. l. q̄ si filī'. §. de capti. z. l. lex cornelia de uulgari z pupillari z plene p Ly. i. l. ꝓbus. C. de im pu. z alij. sub.

f **Jdeicō** missaria libertas. Ista. l. ualz totū istum titulum.

n **On tātum** ipe. Nota q uerbum succedo pōrigitur ad omnē successionē quocūq mō fiat. z sic ē uerbū cōe ut dixi i. l. ꝓbus.

l **Aitius ticius.** Nõ intelligit ꝑpetũ qõ repetũ viciaret.b.d. Bar.

De statulibert. Rubrica.

Si statu libert. Vide bitꝫ ħ q adi tio ſca dꝫ a ſtatulibero.v.ſꝫ ꝛ ſi i tabul' ħ videbit nouꝫ qd q qñꝫ dꝫ ſtatulibert añ aditõꝫ ſb ſtituti:ẽ ſtatulibet ex aditõe ſtituti. Sꝫ quomõ ẽ ſtatulibet cũ a ſubſtituto ſit relicta g̃ aditio ſb ſtituti ẽ expectãda alias: qr non conſimant relicta a ſubſtituto niſi ipſe adeat.cogitabitis.

libos. Iſta.l.bꝫ nõ. caſu.

s **Tatu** Et nõ.ibi fu' ſcribit motã ꝛ c.q siquis aliquid dꝫ cã ꝟditõis i plẽde ꝛ iſte cui dꝫ ipleri ꝟdito teneat huic debẽ ti iplere ñ põt debiti cõpẽſatio fieri: qr nõ ẽ ꝺbi tũ qõ dãdũ ẽ cã ꝟditõis iplẽde ꝛ ꝓpẽſatio ẽ de biti ad debitũꝫ ꝛtributio:ſꝫ ẽ remediũ q ꝺbẽſ ipellet illũ qõ ſibi det:qr dabit ſibi qõ dꝫ cã ꝟditõis iplẽde.ſi vo dat hꝫ ꝟditio ꝓ ipleta vt h. beredi. Bl.i.l.ſcim'.§. ſinantẽ

Si quis dubi'.C.de iure deli.dic q iſta .xxx.dies a morte teſtatoris dꝫ fieri inẽtariũ. gl. ſubaudit ibi a morte teſtatoris ꝛ adita hꝫitate qr illa gl. ſic dꝫ dicẽ. Iuriſcõſul' ad vba teſtatoris ſic ſbaudit ñ vi mihi q doctões allegãt illo. ſic accepit. Nõ .iſtũ.§.de vbo

Si quis poterit qõ requirit actũ.ſꝫ gl. habes q vificat i poſſeſſia licet nõ i actu ut.l. i. ꝺ iniu.te.So.ut dixi i.l.ſepe ꝺ offõ ꝓſid.ꝛ ãno i.l.i.C.quõ ꝛ qñ iudex q iudex põt ꝟdenãe ab ſẽtes:qõ põt itelligi reb' ſic ſe habẽtib' ut.l.qõ fu' ẽ cõ.ob.cãm ꝛ dicã i.l.nepos .pculo .ſ. de.v.ſigni.ꝛ parũ ẽ q fui ſterrogat' ſtatuto ca uet q quicũq; nõ põt ſolue mille puniãꝫ capite ille vlt daꝫ fideiuſſores an ſufficiat ſi nõ numerat:ſed videt ꝓ vbũ põt.ſi dico mõ dicã alibi ꝛ forte per vbum põt ñ ſufficeret niſi numeraret.

Stichus annua. Nõ.iſtũ.§.an ſit op' nova citatõe qñ quis ẽ citat' ad.pceſſũ an ſquiraꝫ ut citet ad audiẽdũ ſſitiã.l' citaꝫ ad reſpõdẽdũ libello ꝛ ẽ ꝟtumax. an põt ultra,pcedi ſine noua citatõe:certe nõ niſi dicat cito te ut venias reſpõſur' libello alis ꝓcedet ꝫ te tua abſẽtia nõ obſtãte ꝛ ħ dixi ãno i.l.ꝓſenta ncũ vdi vi tex.C.quomõ ꝛ qñ iudex ꝛ ꝓ Inn. i.c.finẽ litiꝫ extra de do.ꝛ ꝟtuma.ꝛ ꝓ ſpe. i ti. de poſiti.§.uni.in fine ꝛ Ja. de arena hic.

Sed si eadem. Nõ.iſtũ.§. Barto luus.ll.doctoꝝ.

Quod si ſeru'. Iſte.§.iducit ħ i ar. ad gõnẽ ẽphiteotbicã An dñs cogat' ꝓ plurib' ãnis pẽſionẽ recipe ſi ille vult ſolue ꝛ iſte.§.faẽ q ſic ſimile vidiſtis ſ̃ de ma. te.l.ſi ita ſtat' ꝛ ꝓ Ly.q vi dicẽ ſ̃ i.l.ſi certꝫ ãnis .C.de pact' ꝛ de iure ẽphi.l.ſi.breuit vi tex. de ſũ.pa.l.placuit.li.xi.q ꝓ tribus annis cogit accipere ut ipſi allegant.

c **Aiꝫ hꝛs. Stichus.** Iſtũ tex.nõ.ad id qõ diẽ de ãno:qr i telligit de.cccxv.dieb' ꝛ faẽ ad q̃ſtionẽ ſi vnus ꝟmulit delictũ i uigilia natiuitatiꝫ ꝛ i accuſatõe eſt poſitũ de ãno pñti ꝛ porrecta poſt natiuitatẽ et ſic teſtes deponũt.nõ vi ſufficẽ:qr ẽ ꝓbatũ ꝺlictũ de alio ãno q̃ fuit ꝟmiſſũ. Sꝫ dic q annus põt itelligi duob' mõis.ſ.ãnificialiter.ſ.a natiuitate vſq; ad aliã natiuita:ẽ. Et põt intelligi nãliter ut: hic ꝛ.l.ita vulnerat' õ ad. l.ag.ꝛ iõ ſatiſ eſt ꝓ batũ ꝛ ħ ponit Ja.but.i lec.iſti.de acq.i ꝑn. Sꝫ nõ placẽt mihi illa vba lꝫ pulchra:qr ãn' dꝫ poni in accuſat'.ut.l.acẽtõis.C.de accu.ꝛ.l.libel lorum infra de accu.hodie non ponitur: q̃ re ferẽ ad ãnũ poſitũ ꝓ notarium i quaſno:ꝛ ideo de eo intelligit qui in ꝑn.quinterni eſt.

Bar.ll.doc.

s **Jpeculiũ.** Cui ſeru'. Clos babetis in.l.ij.C.de inſti.ꝛ ſubſti. q q̃ſ quis nõ iplet cõditionẽ:qr nõ põt extraordinario iure cõſequi legatũ .dicebã ibi q licet tex.dicat extraordinario iure q licet non ſit impleta lex hꝫ pro impleta tũ actione ex teſtamẽto petitur ut hic ibi hoc enim ex teſtamento ꝛ c.al legat.l.penul.de con.ꝛ demon. Bar.

Qui ꝛ a quibus. Rubrica.

Q fraudem Glo. ſõmat contrariũ ꝛ non ſoluit ꝛ incipit i fraudẽ ſoluendo ibi.l.q̃ſquis ꝛ c.So.ibi patrimoniũ erat ꝺ ꝓpinquo in rebus imobilibus ħ ſecus.ꝛ q̃ſ quis preſumatur ſuum patrimoniũ ſcire dixi anno in auẽ.ſed cum teſtator.C.ad.l.falcidiã.

Bar.ll.doc.

p **Roſpexit.** Lex que genera litet loquitur ex defectu rationis non reſtringitur ut lucri amiſſio euitet.hoc dicit. Op.ꝛ vi q ꝺꝫ diſtinguit licet generaliter loquitur .l.nam ꝛ poſteriores õ de legibus. Glo.ſoluit ꝛ bene q nõ per hominem:ſed per aliam legem ſic ꝛ hoc cã enitande contrarietatis ut in prima conſti.C.§. quibus. Sed contra immo per rationem.l.ut. l.ut gradatim.§.ꝛ ſi.l.de mu.ꝛ ho. Ly. tangit iſtas contrarietates i.l.i.C.que ſit lon. conſue. Sed ego dico q ſi hic non ſit reſtrictõ ſequitur q quis amittit lucrum:ꝛ ideo non curat.l.quia in nullo dãnificatur licet non lucretur. Sed ſi dãnificaretur tunc ſit reſtrictõ. Idem ne habeat aliquid indebite dicto.§.ꝛ ex.l.primum proba tur in.l.ceſar de publicanis'ꝛ.l.ij. de noꝝ. In contrarium ſunt opi.in.l.omnes populi i mã teſtatoris.

e **Jprivatus.** Nõ.q popul⁹ ñ pot mihi ius meũ auferre. dũ legi .ff. uel dixi ī pria ẓstitut. dũ q̃ritur utrũ oĩa sit pricipis.

De iure aureorũ ãnulorũ. Rubrica.

d **Juus cõmodius.** Nõ ista. l. ad illud an comitel qui possũt ex ꝓpto pricipis legitimi an possũt sparĩ legitimi nõ uocati his quoꝝ itest.

De liberali cã q̃sica.

l **Jberis.** §. si qs ex seruitute Jste ẽ bon⁹ cãus et mlto allegatus q̃ sup icidẽti debet ꝓnũtiari. dic ut. C. de ordi. iudi. l. i. Jtẽ nõ. q̃ possessio uitiosa nõ releuat quem a ꝓbatõe ut. C. de. ꝓba. l. siue possidet.

s **J pariter.** Allegabã ista. l. i fi. ad. q. dice bat q dã deportat⁹ exbanit⁹ hẽt ꝓ deporta to ī mutatõe stat⁹ t nõ quo ad alia loca t sic ꝓ pte seru⁹ ꝓ pte nõ ẓ ista. l. i fine.

o **Rdiata.** Jsta ẽ pulchra lex et hz pulchros cã⁹ nõ.

d **Jui** Fratres. §. i eadẽ cã. Dic est bonus. §. t bonus cãus ibi uideri. Nõ. de ẽbo uideri. Facit ī ar. si testis dicat ui mihi q decẽ ãnis possedẽit qõ ualet eius dictũ. bar.

Quibus ad libertatẽ ꝓclamaꝝ ñ licet. q̃sica.

l **Jcinius** Ruffin⁹. Paria sũt aliquid in esse consistere uel ī eo statu qui de proximo rẽ producit in eẽ ad hoc alle gatur. bartolus.

Ne de statu defuncto. Rubrica.

n **On eẽ.** §. ꝑcipitio. Nõ. hic duo utrũ litẽ cõtel. effect⁹ durẓ pẽpta istãtia. Et gl. q̃ ẽ i. l. ij. C. de fructi. t litẽ expẽ. q̃ non. b ẽ cãus ẓ fm unã lec. Alia gl. ẽ quã solitus sũ tenere i. l. ꝓperãdũ. §. sẓ et si qdẽ. C. de iudicijs. t ista lec. tenemẽti ad hoc. z nõ. q̃ ille q renũtiauit litĩ postea repellit. l⁹ q̃. C. de pac. Sed an renũciãdo istãte uideat renũtiare litĩ: ista gl. uidet dicere q̃ sic: sẓ cã rei bẽdit Ly. i. d. l. postq̃.

Explicit liber. xi. Incipit. xij. de acquiren. re. dominio Rubrica.

q **AJarũdã.** Op. q̃ de iuꝛ ciuili ac quirit. dñium. So. dñium ẽ de iure gẽtiũ: sẓ mod⁹ acgrẽdi dñi um ẽ de iure ciuili. t uide glo. q̃ mõs ponit t icipit romane ꝓ excellẽtiã rẽ. t ad de unũ. l. ꝓ ssiam ut uidebit i. l. põponius ī. §. q iussu. ī. de acq. possel.

Omnia igitur lego usq; ad. §. illud in. l. nãliter. Op. q̃ hõ ī nullo⁹ bonis ẽ. t tñ nõ cõceditur occupãti. dic ut i glo. et i. §. fere isti. de re. diui. Op. ẽ ad exhiben. l. thesaur⁹ t. ī. de glã. le. l. i. uolo igredi ī cãpũ tuũ ad aucupãdũ t te. ꝓhibẽte igredior an mihi au cupãti acgrat iusꝫ t gl. remittit ad. l. diuul ẽ. de serui. ru. ꝓdi. Cõtrari tñ nõ. i. §. fere isti. de re. di ui. sẓ gl. i. l. diuus ẽ uera. t illã tz dr. Pone fuit aliq⁹ capt⁹ ī eccliã ꝓnũciatur relaxãd⁹ libertati ꝓprie. dimittit cũ ire parũ. t postea capis e um an uideat latisfacere: certe nõ: q̃ dz cẽ data libertas talis sibi q̃ difficilis sit eius ꝓcautio: ut ī pri. l. nãliter. Addo ubi legẽ q neq;. §. solu tũ. ī. de v. signi. cũ gl. sua.

n **Aturaliter.** §. illud. Op. i t. l. lõbar. de uenatorib⁹. l. pe. So. aliud de iure illo ali ud de isto: sẓ de cõsuetudie approbat opi. Tre bani. Et tene mẽti ista gl. quã allegaui i tractatu de molẽdio. Ego icepi facere molẽdinũ alius ꝓ fecit añ me. queritur an possũ eũ. ꝓhibẽ t fz rõ nẽ iurisdõsulti nõ: q̃ ubi cepim⁹ ipsecte edificaꝝ nõ ẽ nostrũ ut hic nili ꝓsecte capiam⁹: Dz gl. dicit q̃ ꝓsuetudo obseruat i ẓriũ: sed de iure b te neo t rideo ad ista. l. t dic ut dixi i materia de molendinis. bar.

Apiũ quoꝝ usq; ad. §. galliaꝝ. ista. l. ꝓsue uit allegari q̃ accidẽs ñ mutat nãm q̃ pauones nõ mutãt nãm ꝓp accidẽs. ẓ s de postulã. l. i. §. bestias t ibi gl. tãgit: sẓ dic q̃dã in sũt ex ꝓpõtõe nãe t illa sũt mutabilia: ut i. c. fel mal⁹ exẽ de re. in. li. vi. Alia q̃ isũt ex necessitate nãe: t tũc aut q̃us an mutabilis sit ipa dispositi o nãlis: t tũc nõ ẽ mutabilis ut b. Aut q̃rit utrũ effectus seu executõ dispois põt mutãt t põt ut b i fi. t. d. §. bestias. Põt ei cẽ un⁹ scholaris lu xuuoi⁹: ñ sui bonitate mutat nãm sua t adapta tur ad studiũ. Quod q̃ pdictoꝝ ilpiciam⁹? dic fm diuersas mãs diuersimode ilpicin⁹ ut. d. §. bestias. Ultio statuto cauet ne scholares sol uãt gabellã. un⁹ ẽ scholaris. Accedit t stat p tẽp⁹ t ñ iuerit. dcide reuertit p ista ciuitatẽ t dic se scholarẽ an utat bñficio? Dete nõ. zõ ẽ: q̃ deposuit aium cẽ scholarẽ ut ẽ argumẽtũ hic.

Item q̃ ex hostib⁹. Lege usq; ad. §. i. l. a deo. Exẽ gl. op. ī. e. l. si agris t. l. si captiu⁹. §. i. ī. de capti. ñdeo istud logẽ i rebus mobilib⁹ ibi i ĩmobilib⁹. Ulteri⁹ op. C. de dõa. l. pe. §. iij. ueritas ẽ ista q̃ illõ mobile q̃ capit ñ efficit nũs: sẓ dz ī cõi põt t̃assignari duci bel li t ẽ expsse. xiij. q. v. c. dicat aliqs. Facio unam q. q̃dã de quodã castro habuerũt guerrã cũ d. duce. marischalch⁹ ibi ꝓcurit t habuit cõstictuꝫ. mõ facta pace uolebat sibi restitui dãnũ. an dz repetẽ t dico q̃ nõ: q̃ de iure gẽtiũ erat effectũ suũ q̃ cepit. t sic de iure ciuili nõ tenẽt dpõatel cũ licitũ fuit bellũ iter ecclam t suos subditos.

Deo qdē. Cū qs

Ex aliēo. In gl.q̄ icipit tria sc̄ z c̄.i.ſ. ñ solū z c̄.ſz ibi rōe societatꝭ l'mādati vī eē vna ꝑſōa vñ scīētia sua vī sibi nocē ñ aliena. In ea dē gl. ibi. ſ. si duo z c̄.ſz ibi ſpecialeī odiū liberi bois se vēdēt ut ibi nō. r.l. iūgissimū ꝺ iurī z facīg . In.e.gl. ibi. l.ſi. z c̄.eodē mō rñdeī ut nō. i.ſ. si duo cū gl. ibi mediā dño z c̄. Ista approbat ūsti.e.ſ. cū qs ex aliena z facī ī ar.ꝰ ꝺ usufr. le.l.ſz z si qꝺ. ſ. leduleꝰ fm Ja.ꝺ are. Bar.

p **Ro** regiōe. In vna ciuitate ē statutū q̄ glibz pōt ꝓtēdē tignū vſq̄z ad mediā ptē vie mō duo vicini fuerūt ꝛcordes facē pōt sil'ut vnusq̄s ꝓtēdat usq̄z ad medū an pōt fieri z videtur q̄ nō: ſz redux ad rōnē buī.l.q̄ aut ꝓ idiuſo possideo

q **Ja ratóne. Lr̄e.**

Scīptura cedit cui ē tabula vō cedit pictur q̄ ad dñū directū: sc̄ q̄ ad vtile. h .dic. Ista. ſ.ſ ſbtl. Op.de.l.i rē.ſ. si id qꝺ ꝰ de rei vē. Bl. dat plures so. tene ttā q̄ ꝓbat ex tex. ibi z ūsti.e.ſ. lic Sz op. q3 ꝺz b q̄ ille q̄ ñ possidz pōt vēdicaī ꝫ i.l. dolo fac. ſ. de excep. do. solu. verum ē nisi alꝺ obstat: q̄ cui ꝓpetit actio z exceptio z mar. dicebat q̄ b fallūt ille re. Bl. dic q̄ ñ ē vex z dic ut ī gl. Quero vtrū cōce daī dño: q3 vlt offerre ꝑciū pictur. gl. ñ fōmat b ſz ūsti.e.ſ. lic z detmiaī q̄ ñ. ſz q̄ ē rō dāe it' liaz z picturā: vide b q̄ vn' petebat vnū librū z ꝓbauit q̄ fec̄ scribi ñ ꝓbauit sual' fos' cātas z tñ sua fiē sibi z gl. dic rōnē: q̄ scriptura erat vil' cāta cara: ſz tabula ul' pictura cara. Et ió hodie cuz scīptura sit cara charta cedit scrip'uī fiē tabula picture. vide gl.q̄ icipit directam vēdicatiōz z c̄. Jnde tz gl.ꝰ de rei vē. l.i rē.ſ. si id qꝺ. Jrīū tz in ūsti.e.ſ. lic z illa gl.ē va z ꝓbo p liaz b q̄ dicit q̄ lr̄a cedit cātē ut b. Et si b ē vex q̄ ē rō it' cātā z pictura z dicebat dño Ray. q̄r tabula pōt reduci ad ꝓrē māz cātā nō .ar.ꝰ.c.l.aꝺo.ſ. cū qs ſz ista rō facī Jrīū q̄r si ñ pōt r̄duci ad ꝓmā fōmā tū cedit specificātū. Que ē q̄ rō: dic q̄ illa quā pōit tex. q̄r ñ occupat tota cātā z ió cedit lr̄a tāq̄ mino p̄ ita hodie erit. Procedo vī ter' pōe q̄ q̄ scripsit i charta cadit a possessiōe an pōt expēlal ꝛpetē z gl. dic q̄ sic acīō i ſem z uide gl.q̄ icipit si autē malā ibi sed si a possessi one z c̄. Jdē tenet gl.i.l. aꝺeo. ſ. si ꝺ ꝰ.e. Jrium tenz gl.ī.e.in.l. quicq̄ ꝺ ifecto circa finē. qd dice mus: dic ut nō. p Ly.i.l. siqs scīes. C. ꝺ rei vē. Pōe ꝫ eundem ꝛcurrit dñs bñs directā z pictor quis ꝓferī. z dic q̄ bñs directā. vide gl.q̄ incipit i rem: ſz actī. furti. z c̄. sed contra b q̄ꝺ tenz gl. vī tex. ꝺ. pcu. l.i cause. dic p Ly. C. ꝺ nouaī. l.iij. vicam. ſ. de lo. pub. ſrue. l.i. uiꝺ gl.q̄ icipit uoluntate ibi. l. fugitiuus que fit ratio ibi patet i glo. crediderit ibi si ꝓhibitus dic ut ibi z me lius de excep. rei. iudi. l.i. z tene menti ad prohibitionez.

Item siquis mercēs. Opp. de. l. falsus .ſ. si iactum. ī. de furt. glo. soluit uīꝺ gl. que incipit sic tbi. ſ. tutor: sed hic est certificata persona ab euentu ibi non. Bar.

Tum in suo. Jbi edificium cedit solo priuati hic solum cēe cedit edificiō ꝓuati. Item insti. e. ſ. locus sed ibi contingit pp donatōz ꝓlūptam que colligitur ex mala fide possidentis ut ibi nō. Bartolus legum doctor.

i **Nter.cos** Lū .l.ſ. Qui dā baro vēdidit castrū an videaī vēdē iurisditiōem cal' vī q̄ nō b ī Jrīū. l. traditio. ſo. dic aut iurisditiō cōpetit ꝑsōe z tūc nō trālit: q̄r iura ꝑsonalia et c̄.ut.l.i.ſ. si bꝛs ꝰ ad treb. et. l. ut pomū de ſruit. et. l. pī ꝰ de fuit. Vel si loco trālit ut. l. tradi tō i dubio loco vī coheret ut. l.i. ſ. cum nālē et .l. pupill'. ſ. fritoniū. ī. de. v. signi. et. l. gcūq̄ de fūd. limi. et. x. col. c. i. de capi. q cu. vē. Bar.

n **Ung̃z nuda.** Op. gl. ꝰ tō ti. de cō. i de. So. ñ trāsferī suī cā vā l'putatua. Idē dico i ſtipuā. ut. l. ij. ſ. circa de doli excep. et tene mēti ista gl. q̄r diuīse fūt gl. et ibi dicā uīꝺ gl.q̄ icipit ſi uenerit ibi ñ occupauit dic imo est nēcia occupatio. ī. ti. i.l. iij. ſ. neratꝰ i fi. nec obꝺ tex. q̄r iueīre ꝓprie ē ꝑ apꝺhēsiōz ut. l. si barbatorē. C. de fideiu. Ja. de are. z nō. p Ly. i.l. ſz .C. de acqren. pos. Bar

c **Jm in corpus.** Dic et tāda mā. l. eī q̄ i. puīnā ē si cer. pe. et. l. i. de offi. pcu. cesaī. q̄ñ error bz ipediī tñsiatiōz dñij. et ego dabā āno regulā q̄ q̄ñ ē tal' error q̄ bz ipedire conselū eius q̄ vult trānsferre dñium et nō trālsert: secus si ñ ipedit. Bar.

m **Arcius** fūcꝰ. Jnduco ad. q. vo lo facē molēdinū in flumīe publico an possū tignū imittē in ripā vie publice et certe ūtermio q̄ ñ possū nisi reqsito eo qui bz ꝑpe vīā fūdū ar.ꝰ. l. ꝛ.ꝑ boc gl. ūst .e. ſ. riparū.

q **Jesitū** c̄. Quēo q̄ possessio re graī ad acqsitiōz fructuz et gl. tenet q̄ vteq̄ requīaī dicā i.l. ij. ſ. ex Jrio. ī. de acqrē. pos. et dñs Ly. tāgit i. l. certū. C. de rei vē. signa q̄ ista gl. i fi. q̄ incipit ꝓlūptol l'pētol. Jtē vī adhuc fallē ibi vñ b c̄.

s **Tatual i** ciuitate. Bl. allegat bāc. l. q̄ ex. l. simplr fca q̄ ñ dat actiōz iducī actiō et exceptio et eā alleqat gl. i auc. sacrāmta puberū. C. si adver. vē. et. C. de le. l. cū de nouo. Bar.

s **Eruus i** corporales . De mā bꝰ. l. tenīgi i. l. ſi. ī. de acq. possessione. bartolus.

b **Ji fruc** tuarꝰ. Si pī dat filio sipli ī dubio vī dare ut babeat i pecūio ar.bꝰ. l. ꝛ ca' vī. i l. ſi. ꝰ ꝺ pecu. lega. dixi āno i.l. si dōatī. C. ꝺ coll.

r **Em i bonis.** Op. de. l. i. ff de usufr. leg. So. dicit gl. q̄ q̄dā dicunt cē i bonis q̄ dā extra bona. quod nec i bonis nec ex bōa hoc dicit gl. qđ tene mēti.

i **N laqueū.** Quod i laqueū meū icidit nō ē meū nisi nālr capiaf. b. d. Inducit in ar. ad. q. statuto cauetur q̄ exbānit⁹ pōt ipune offēdi uel occidi dū fuit capt⁹ a familia. qđā su⁹ inimicus iterfecit eū. an potuit. ꝛ Dy. ponit hic Ja. de are. dispūtauit ꝛ deteriauit q̄ nō p. l. ij. i fi. ff. ad. l. cor. de sica. ubi hostes debent occidi: ꝫ post captōm debēt fuari ut. l. libertas i fi. ff. ō sta. homi. sed ℨ istā deteriationē dicit Dy. facit ista. l. ꝛ. l. nālem. §. illud. Sc̄ōtra ꝫ q̄ nō pōt occidi ipune. ꝛ dicit fateor q̄ teneī nō. l. corne. de sica. sed alia ꝓstituī. ut. l. carceri ꝛ. l. fi. ff. de cust. re. ꝛ puniat tāq̄ i carcē occidēs: ꝛ p dy. facit: qr i carcere ē postq̄ ē capt⁹: ut. l. necq. ff. de v. sig. ꝛ l. succurritur. ff. ex qui. ca. ma. uel puniatur ex ℨ stitutōe ut oēs obe. iudi. pui. §. arripiēt. facit q̄ nō pōt iterfici. l. fi. C. de maleft. ꝛ mathe. dic isti dicūt ēt q̄ ista. l. nō facit: qr non fuit capt⁹: ita q̄ fiducia de eo bēret q̄ ē ergo i carcerib⁹ ꝛ ē lega tus hostiū tūc bz fiduciā ne occioat. ió tenetur l. legat⁹. ff. de leg. ꝛ. l. sacrosanctis ē de rerū diui sio. bartolus.

i **Msula est.** Nō. ter. huius. l. fi. q̄ appellaī ista q̄ uā fuit. facit ꝓ instrumēt⁹ nōiorꝫ talis filius quōdā talis rē. ut facilius sciatur: ut l. diuortio ē de neg. gest.

q **Mjedaz sunt.** Moueo u nū dubium leges dicūt q̄ monumētū pōt legari ut. l. monumēta. C. de leg. qđ ē dicē ? dic q̄ nō trāsit nisi cū uniuersitate. ꝛ ūte ē singlis ti. Jac. but. dicebat q̄ erat dictū hic q̄ i successorē uni uersalē in rebus sacris trāsit ius directum. in si gularē trānsit ius utile.

s **J is qui.** Nūqd si qs recepit suo ūrigo ꝛ fortuna uideat suscipe cāus fortuitos de picu lo suo. l. q̄ i aduersionē ē loca. ꝛ nō credo: quia fortuna ē i bona pte ℓ fortuna ē i mala pte: ꝛ q̄ i bona pte vī cāus hic: ꝫ. v. q̄ sūt i. l. digna uox. C. de leg. uidēt dicē ℨ: qr pōt accipi i mala pte: ꝫ ꝓprie i bona pte sumū h. z. l. per diuersas. C. man. Sed uidet q̄ i dubio sors ꝛ fortuna sit i susp̄so. ꝛ sic pōt ad malā ꝛ ad bonū declare. et sic vī cāus fortuitos suscipere: ut. l. si uendicas. C. de penis. bartolus.

Quod si seruus. Dū erā pūis of ficiāl⁹ decīmiaui unā. q. p ūtū. §. cū pratica aliaꝫ legū. Statutuꝫ erat pūis q̄ cūq; duxit exbānitū i pfōa bēat quīq̄gita a cōi. mō qđā pīas de coitatu duxit quēdā q fuerat furat⁹ unā bidā puā: sed postea fuerūt plra furta repta i eo. ille nolebat gnāgia ta libras. ego dicebā tu nō debes bīe: qr tu nō pricipal⁹ duxisti tāq̄ exbānitū: sed furē. ió non debes bīe ut h. z. l. ij. ff de pdi. ꝛ de. facit qđ dixi i. l. cū seruus. ff. de. v. ob.

q **Aje qsqz** Ista ē bōa. l. ꝛ nō. q̄ si rē acceptasti ēt mihi te nolēte ex cā donatōis mea effi ciatur: ut. l. cēsualis. C. de dona.

s **J epistolā.** §. si qua. Allega uī istā. l. i molen dinis que affixa non sunt.

Paulus si insula. v. si id qđ in publico. ego bēo istū. v. ꝓ nōbili miltū: qr nescio ita bñ alibi q̄ qñ ē clusa q̄ respiat frōtē alteri⁹ agri ē illi⁹ cui⁹ ē ager quo ad ꝓpetatē. quo ad usū ē publica.

Rubrica de acqui. possess.

Dictū ē s̄ de acqr̄ rerū do. de iure gēntū seque baī uidē de usucapionibus: uecq̄ qr usucapio sī ꝓcedit sine possessione ut. ff. c. l. sic possessiōe. ió de acqr. poss. premittī. Quere ut in glo.

p **Ossessio appel**[la]ta est. Possessio a pedū positōne dicta ē. ꝛ ab ea oli icepit dīuum ꝛ hodie icipit ab his q̄ i nulli⁹ bonis sūt. b. d. Dicit⁹ i tres ptes. ꝑ ponit abu sionem possessionis. 2ª effectum possessionis q fuit olim. 3ª effectū possessionis qui ē hodie. Ea ibi dīuumq̄. tertia ibi eiusdē rei. In tex. ibi q̄ positō. ió ab actu corporali denominatur qr naturaliter rē. Ja. de are. Nō. q̄ possessio dicit a pedum positione. Secūdo nō. q̄ dīuum ce pit a nālī possessione. Item nō. q̄ i bis q̄ i nulli us bonis sūt ēt dominium bodie a possessione icipit. Ad. l. nostram op. diffinitio debet cōuer ti cī suo diffinito. l. i. ff. de dolo. l. ois diffinitio ꝛ qđ ibi nō. ff. de re. iuris. Et hic dicitur pedum positio. ergo ubi quis ponit pedē acquirit pos sessionem. 3. l. ij. in prin. ff. c. so. nō ē diffinitio: sed deriuatio uel allusio uocabuli. 2ª op. ex ea dē gl. i fi. ꝛ si dīq̄ pedū positio q̄ res mobiles nō possidētur: q: nō calcātur: pedib⁹: sed. l. dicit cōtra q̄ possidētur: ut. l. rē que nobis. ꝛ. l. si rez mobilē. ff. eodē. ꝛ gl. dicit q̄ nō ꝓprie possideri tur ꝛ uide gl. que incipit alīs a sedibus ibi. Itez nō. ex eo. ꝛ sic ista glo. ult⁹ q̄ ꝓpria significatō recipiatur a uocabuli deriuatione pro boc. l. ti guri. ff. de ꝛbo. signi. ꝛ. l. ij. §. appellata. ff. si cer. pe. ꝛ dominus dy. reprehendit istam gl. q̄ imo ꝓprie possidētur ꝛ i eis ciuil⁹ ꝛ nālis possessio distingauitur p. l. i. §. p seruū. ꝛ. l. iij. §. nexatius ꝛ §. nerua filius ꝛ. l. rē q̄ nobis ꝛ. l. si rē mobilem cū si. ff. eo. Preterea q̄ mobilia ꝓpe possidentur appet qr res mobiles usucapiūtur ut. l. i. C. de usucapion. transfer. ꝛ sine possessione non pro cedit usucap. ut. l. sine possessione. ff. ti. i. Et sic possidentur: licet nō ita ꝓprie sicut immobiles

ſecunduz Dy. Tu dic eodem mõ ꝓpriꝫ: qr datur utrobi ut. l. i. ſ. ꝺ vtrobi. Preterea iſta lex dic in his q̃ terra mari ꝛ c. ꝛ ſic expꝛſſe de mobilib⁹. Preterea i tex. ſtati ſequit qꝺ nãlit teneꝫ ꝛc qꝺ ẽ genẽale ad omnẽ actũ tenẽdi. ꝓterea. ſ. ſ. i. dic In manu poſuerit ꝛ c. ſufficẽ q̃ quocũq; actu cõ porco teneꝫ. ad illuꝺ qꝺ dic gl. i alluſione vocabuli attẽde uerũ ẽ ubi ñ ẽ diffinitio: ſz ubi ẽ diffinitio tũc diffinitꝫ magꝭ q̃ alluſio attẽdit ut in teſtamẽto qꝺ fm alluſionẽ ẽ teſtatꝭ mentꝫ iſti. de teſta. i ꝓn. ꝛ teſtamẽtũ diffinit ut. l. i. ſ. ꝺ teſta. cui diffinitõi ſtam⁹: qr fz alluſionẽ codicill⁹ eẽt teſta mẽtũ ℨ. l. ſi idẽ. C. ꝺ codicillis. ꝛ de iſta alluſiõe uocabuli ꝛ de ꝓpria ſignificatõe qualit aſſumãtur dicã. ſ. l. l. ut gradati. ſ. ſi. de mu. ꝛ ho. Bz ꝟ q̃ poſſeſſio ẽ nãlis ꝟtra. illuꝺ ẽ nãle qꝺ cõe ẽ oĩb⁹ aialib⁹ ut. l. i. i. ſi. ſ. ꝺ iuſti. ꝛ iur. ꝛ ſic aialia poſſiꝺẽt. cõtra. ſ. ꝓxie ubi carẽtes ſẽſu nõ poſſiꝺẽt dic gl. itellige nãl. ſ. i. de iuregẽtiũ ꝛ ſẽp cũ ꝟ bũ nãle refert ad rõnẽ ꝫ ad boiez ſẽp intelligas iuſ nãle. i. gẽtiũ ut ſ ꝺ iuſti. ꝛ iure. l. oẽs popu li ibi qꝺ nãlis rõ ꝛ c. ꝛ. l. cũ ãpli⁹ i ſi. ſ. ꝺ re. iur. ſic ꝟ uerbũ nãle bic referꝫ ad boiez: q̃ de iure gẽtiũ itelligi. Opp. ad id qꝺ ꝺi de his que ĩ mari capiũt ut. l. qua rõe. ſ. ſi. ſ ti. i. Soluto ñ efficiũtur nã capta ſi dominiũ habeꝫ ab alio: ſc cus ſi i nulli⁹ bonis ſũt. Itẽ op. qr illꝺ qꝺ bello capitur reſtituit ꝑ actionẽ qꝺ mc. cau. So. dic bic bello. ſ. licito ut. ſ. de cap. ꝛ poſt li. reꝟ. l. bo ſtes ꝛ ſ ti. i. l. nãlẽ i ſi. bis ꝟrarijs extirpatis venio ad gloſam noſtram. Et ꝑ q̃ro q̃ ẽ poſſeſſio. ꝛ ꝟ tractat pria gl. Secũꝺo q̃ro quotuplex eſt poſſeſſio. tractat de ꝟ gl. q̃ icipit ꝟ bũ ut pz. ℨ q̃ro q̃ iure introducta ẽ poſſeſſio ꝛ de ꝟ tractat ſe cũda gl. i ſui ꝓncipio. A̾ querã q̃lẽ acgratur poſſeſſio ꝛ tractatur ĩ gl. iiij. q̃ icipit: ſcꝫ ſi aliuſ. Quito q̃rã qualiꝫ ꝑdat poſſeſſio ꝛ dic ut ĩ gl. que icipit cõpoſalit ꝛ c. Venio ad ꝓmũ ꝛ gl. nr̃e poſuerũt tres diffinitiões ꝛ doc. ponũt aliã. Pria diffinitio ẽ q̃ poſſeſſio ẽ qꝺã ius deti nẽdi ſibi. Et iſta diffinitio ñ vꝫ bona: qꝛ dic q̃ eſt iuꝛ ꝟtra q̃ ĩmo facti ut. ſ. ꝓx. ſ. ibi eã rẽ ꝛ c. ꝛ. ſ. ſi utr ibi que res facti ꝛ c. ꝛ. l. deniq; ꝛ. l. ſcie dũ ſ ꝺ q. ex ca. ma. ꝛ. l. i bello. ſ. facte. ſ. de cap. ꝛ poſtli. reuer. ſecũꝺo dic. Jo. rẽ male dic: q̃ rei appellatio generaliẽ ẽ ut. l. rei. ſ. de. v. ſigni. ꝛ iſti. de re. cor. ꝛ icorpo. et. l. i. ſ ſi cer. pe. ꝛ icorpora lia ñ poſſidẽtur ut. l. fu⁹ ſ ti. i. Itẽ dic Jo. detinẽdi ñ bñ dic ut. ſ. e. l. qꝺ fu⁹. Sz Azo diſcꝛ pul⁹ ca⁹ dixit q̃ poſſeſſio ẽ ius quoꝺã q̃ qs rẽ corporalẽ ve l ſiterptatiue ſibi bẽat. Sz nõ ẽ bona: qr peccat ĩ eo q̃ dixit ius. Itẽ dixit habeat qꝺ ꝟtinz ẽt q̃ nõ poſſiꝺet ut. l. ſtipulatio iſta. ſ. habeꝭ. ſ. ꝺ. v. obli. Et ſ ꝺ gl. ꝺat aliã ꝛ dic q̃ poſſeſſio ẽ corporal⁹ rei detẽtio corporis ꝛ animi ꝛ iuꝛ amiculo cõcurrẽte. Exponẽz omiũm vbox iſti⁹ diffinitõis vide i gl. ꝛ nos videam⁹ an pria ſit bona ꝛ Dy. dic io. diffinit poſſeſſionẽ ꝓut ĩ eẽ ꝓducta ẽ ꝛ Azo ꝓut ĩ eẽ ꝓducit. nã verũ eſt cũ poſſeſſio ẽ ĩ iũo actu poucẽdi nõ ẽ ius: ſz facũ ꝛ regit corpus ꝛ anim⁹: ſz qr mel⁹ ẽ diffinitꝭ ꝓut i eẽ ꝓducta ẽ ſic videm⁹ ĩ obligatõe q̃ ẽ iuꝛ vicaliũ ꝛ c. ꝛ ſic diffinit ꝓut ẽ i eẽ ꝓducta. Jõ teneam⁹ diffinitõz Jo. ꝛ nõ dixit pl⁹: ſz qr adhuc remanẽt obiectões facte ℨ Jo. Jõ nos videam⁹ an poſſeſſio ſit ius. ꝛ Ja. de are. dic q̃ ẽ ius ut. l. peregre in ꝓn. ſ. e. Itẽ Ja. de ra. dic poſito q̃ nulla. l. diceret q̃ ẽ ius: qr ex facto ius oritur ℨc tus ſũt facti i. l. ꝓſilio i ſi. ſ ꝺ cura. fur. ꝛ ex iſto ℨctu reſultat obligatio q̃ ẽ iuꝛ. ita ex appẽhẽſiõe q̃ ẽ facti reſultat poſſeſſio q̃ iuris ẽ ꝛ bñ dicit ꝛ allego vltra iſpm. l. nemo. C. e. ꝛ de ꝺ ẽ tex. i. l. nõ tõ min⁹. C. ꝺ li. ca. ꝛ. ſ. e. l. ſi poſſeſſio ꝛ ſic teneo q̃ poſſeſſio ſit iuris. Qualiter ergo diffinimus ? ꝛ Ja. de ra. dic q̃ poſſeſſio ẽ ius q̃ſtũ ex corporali rei appẽhẽſiõe corpore ꝛ aio ꝛ iuꝛ ad miniculo cõcurrẽte ꝛ ſic diffinit, put ẽ i eẽ ꝓducta. Ja. ꝺ are. dat ſuã q̃ oĩa ꝓpẽhẽdit ꝛ dic q̃ poſſeſſio ẽ ius iuſtẽdi rei ꝓueniẽs ex vera l'ex iter p̃tatia appẽhẽſiõe cũ effectu poſſidẽdi rei nõ ꝓhibite poſſideri uacãt, l'a poſſeſſore tradite aio poſſeſſiõis trãſferẽde ita diffinit Ja. ꝺ are. ꝛ ol. poſt cũ ꝛ tẽdit ad idẽ cũ Ja. de ra. licꝫ Ly. ſcãtet cũ aliq̃tulũ corrupte i. l. licꝫ. C. e. Ad expoſitionẽ iſtⁱ diffinitõis ſequeꝫ expoſitio totius ti. Iſz nõ ẽ mee itẽtiõis ꝛ vba ſũt clara ꝑ ſe. Sz videam⁹ an ſit bona diffinitꝭ ꝛ diſtam⁹ a phiꝭ q̃ dicũt hõ ẽ aial rõnale ꝛ c. ꝛ nõ dicũt: vñ venit ꝛ illuꝺ nõ q̃ro ꝛ q̃ ẽ poſſeſſio nõ vñ ꝓueniat qꝺ Ja. ꝛ predicti in diffinitione ponunt: ſic etiã leges diffiniendo obligationem vel actionem uel hereditatem uel teſtamentum non ponunt unde proueniat: ſed quid eſt in ſuba. Qualiter diffiniemus ? ꝛ poſſeſſio poteſt diffiniri in gene re ꝛ in ſpecie. bic diffiniamus in genere ꝛ dic q̃ poſſeſſio eſt ius inſiſtendi rei nõ ꝓbibite poſſideri. Quare dico eſt ius ad differẽtiam detẽtationis aſinine que eſt facti ut. ſ. uidebitis. Itẽ dico ius ad differentiam cõporis ipſius rei qꝺ appellatur quandoq; poſſeſſio ut. l. interdum. ſ. de verbo. ſig. ꝛ. l. ij. C. de probati. Item inſiſtendi dico ad differentiaz dominij quod ẽ ius diſponendi uel uendicandi ut. l. in rem ſ ꝺ re uendi. ꝛ. l. ſi quis ui. ſ. differẽtia. ſ. e. ꝛ ibi dicã. Item inſiſtendi ad differentiam uſuf⁹. ut. l. ſ ꝺ uſufru. Rei non prohibite poſſideri hoc dico ad differentiam ipſius rei que nõ poteſt poſſideri ut rei ſacre ul'religioſe ut. l. inter ſtipulatem. ſ. ſacraz. ꝛ. ſ. e. l. qui uniuerſas. Quero quotuplex eſt poſſeſſio. iſtud eſt pulchrum ꝛ uidetur q̃ vna: qr dicit hic poſſeſſio appellata eſt ꝛ c. ꝛ ſic non dicit niſi de ea que naturaliter inſiſtit. alia ratio ita baz. per. l. licet. C. e. qr animo ꝛ corpore acquiritur ꝛ illa naturaliter retinetur animo ꝛ ſic una ꝛ eadez eſt illa que aio ꝛ corpore retinetur. Jo. dicit contrariũ q̃ ſint ꝺue et allegat ꝺuas. ll. ꝛ vnam ꝛõnem allegat q̃ lex dicit q̃ animo retinetur ꝛ corpore acquiritur ꝛ ſic ꝺuo ut. l. iij. in prin. ꝛ. e. Itez facit. l. nemo. C. e. ꝛ uide glo. iſtam que incipit ꝛ bene ut pate-

rē. ꝛ lege usq; ibi. q̄ g̃ dicit ꝛ capias ibi si antē me rē. ꝛ facit Jo. unā rōem ꝓ se. duo nō pñt in solidū possidere: ut. l. ij. §. ex ꝺuo. ſ. c. mō si ua do ad nūdinas possideo: ꝛ qui irrat possidet. ꝛ si exit nāliter retiet sicut i fructuario ꝛ sic due ſr: q; duo eadē positōe possidere nō pñt: ut. §. ex ꝺrio: q̄ uterq; possideat, ꝓbat. l. dā. possidere. ſ. e. ꝛ uid̄ gl. ibi si aā me abūte rē. ꝛ lege usq; ad si nē gl. ꝛ teneme̅ti ibi retineri aio sic i usufruct. ꝛ Jo. nūdit ad. l. licet. C. e. ſic: q̄r exiens de fūdo ī tinet ciuilē tm̄ ꝛ nō nālē. ꝛ uide gl. ibi qō ergo dī. C. eo. rē. ꝛ sic Azo dicit q̄ ē una. ſ. nālis tm̄ ꝛ illa naturalis dū ē i possessiōe ē nālis ꝓprie. dū ē ex fūdō illa eadē pōt dici ciuilis ap, ꝓbatōe glo. bic i. ff. nouo assentit opi. Jo. C. e. l. licet ui deī assētire Azoni. Quid dicemus: Dy. dispu tauit ista. q. ꝛ suā disputatōē posuit extra ō re. iuris c. sine possessiōe u. vi. ꝛ arguit pro et cōtra et ibi poteris uidere motiua eorū et i si. deteriat pro Jo. et allat ꝓ eo. l. ij. §. neruа filius et. l. ij. §. i. ſ. ꝓ herede: facit. l. i. §. deiecasse. ſ. de ui et ui armata et. l. nemo. C. e. Ecce uerba Dy. guāda me. Et nelcio qd ista uerba ipostēt. nā. l. ij. §. i. ſ ꝓ herede appellat ibi nālem. ſ. detentatōem et e odē mō i. §. neruа filius detētatione facti appel lat nālē ꝛ sic ille leges nibil facūt ex ḡbus dy. se magis fūdat. ꝛ gl. vī dicere q̄ ciuilis ē q̄ reiect aio. nālis q̄ corpore ut hac gl. ꝛ i pri. tertie glo. magne dī: seo illud nō mihi placet: q; ꝛ nālis re tinet aio ut i hac gl. quā mō legi ꝛ alia gl. mag. ꝛ. l. ij. §. i. ſ. ō ui ꝛ ui arma. Adūte ergo ad me. mihi vī q̄ ātiq; ꝛ moderni doc. multū deuiaue rūt a mēte iuris i hac mā. Dicēdū ē g̃ q̄ cū q̄ri tur quotuplex sit possessio pōt dari quedā diui sio ſm accidēcia q̄ resultāt ex mō acq̄rēdi ut pos sessio ꝓptore. ꝓ donato rē. sed certe ꝓprie lo quēdo ista accidēcia nō faciūt diuersā ſpem sic si dicerē hōium qdā sūt albi qdā nigri sed diffe rētia i substātia illa facit diuersā ſpez. nā hoc qō ē rōale facit nos differre a brutis. ꝛ b qō ē mor tale facit nos differre ab ag̃elis. ꝓ hoc gl. expōsa i uerbo nulla ibi. de iure pso. i fi. ꝛ ō de publi. l. fi. §. quoq̄. Uñ si q̄s quot sūt albi ꝙt possessionū dicēdū ē q̄ sūt tot quot sūt dūe substantiales. b aūt apparebit ex effectu q̄ sequī ex qualibet. ꝛ tō dico q̄ pōionū ſpes sūt tres. una ē ciuilis a lia nālis quā hēt usufructuar⁹ ꝛ similes ut. l. nā luter i pri. ſ. e. ꝛ ō ti. i. l. acquiritur i fi. Alia corp alis quam habet ingressus dño abūte de qualz hēt. ī. c. l. si id qō. §. fi. Inter istas ē magna dif ferētia in ſba. Jdeo ꝑ q̄ro quid ē possessio ciuil R̄ possessio ciuilis ē ius ifistēdi rei non ꝓhibi te possideri aptū ꝓducere ciuiles effectus respe ctu ueri dñij: declaro ista uerba ꝑ ordinē. Dixi q̄ ciuilis possessio ē ius ifistēdi rei non ꝓhibite possideri dicēs ē ꝑ declaratum. Jtē aptus ꝓ ducere ciuiles effect⁹ respectu ueri dñij hoc dico q̄r ipa ꝓducit ciuiles effectus respectu usucapio nis ꝛ ꝓscriptōis ut. ſ. e. l. §. per seruum q̄ i fuga ꝛ ꝓ emp. l. qui fūdū i pri. Jtē ꝓducit actum ac quisitionis fructuū ut dicā in. l. iij. §. ex ꝺrario ſ. e. ꝛ ꝓ dy. i. c. sine possessione in fi. ꝛ qō nō. gl. i. l. i. C. de ser. fugi. Nālis tm̄ usucapionē nō ꝓ ducit ut. l. acquiritur i fi. ō ti. i. sed illud nō uide tur bn̄ dictū malefidei possesſor possidet nāliter ꝛ ciuiliter: ut. l. clam i fi. ſ. e. ꝛ illa ciuilis nō indu cit usucapionē ergo rē. sed ego dixi i diffinitiōe aptū ꝓducere ciuiles effectus non dixi q̄ ꝓdu cat: sed si deficit malafides: illa eadē ꝓducit ciui les effectus ut uidebitis in. l. nō solū. §. i. ſ. de u suca. Sed oppo. ō dominio ut. l. sequitur. §. la na. ſ de usuc. fateor q̄ nō usucapit q̄r dñs: seo possessio de se ē apta ꝓducere ciuiles effectus: q; pōt eē q̄ ꝓnatur dñio ꝛ remanet possessio ut l. cū duobus. §. idē ꝛa. ō ꝓ soc. ꝛ. l. fi. in gl. C. de sac. sanc. ꝛ illa eadē pōt ꝓducere usucapiō; Opp. ulterius de creditore q̄ ciuiliter ꝛ nālie possidet. ꝛ tū nō acquirit dñium ut. ſ. e. l. §. ꝑ ser uū corporaliter. ꝛ. l. cū notissimi. §. i. C. de pscri. xxx. an. so. sibi nō acq̄rit: sed illi cui possidet.

Jtē opp. q̄r pscriptōe nō querit̄ uerū domi nium: se utile ergo male dīci respectu ueri dñij. ꝛ i usucapiōe pceđit sic dubio. Jn pscriptiōe dic q̄ illud utile dñium direte uenit ad ꝺicen dū dñio directo: sed. ſ. ꝓr. ꝺ: q̄r dñiū recogno scit. Sed̄a possessio ē nālis ꝛ ē ius ifistēdi rei ñ ꝓhibite possideri aptū ciuiles ꝓducere effectus respectu alicuius iuris a dñio sepati a respectu nālis accessionū. Et quid nolo dicere: usufruc tuarius possidet ut. ſ. e. l. nāliter. bz ne effectū ci uilē: certe sic: q̄r pscribo ius usufructus: ut. l. fi. ī fi. C. de pscrip. ꝛ. ul. xx. an. Jtē feudatar⁹ ius feudi: ut. l. cōpit. ꝛ qō ibi nō. C. ō pscri. xxx. an. ñ aūt uez dñiuz pscribūt imo uez dñiuz fatēt ꝛ recognoscūt. Adē respectu nālū accessionū: qa faciūt usufruct⁹ suos usufructuarii. ꝛ nālis acces sio ē effectus dñij ut i auē. nisi. C. ō bo. ma. nō. in. l. debiti in priu. ō de ꝺdi. debi. ubi dicitur cōdictio indebiti naturalis est q̄r in ea ueniunt naturales accessiones. ita hic possessio naturaꝰ dicitur ꝓpter naturales accessiōes. Dy. ergo q̄ dixit q̄ ciuilis sola ē apta ad usucapionē nō nā lis nō bñ dixit pp naturalē istā ut dicā i. ſ. ex ꝺ trario. Sed aūq; nadā ad tertiā possessionē q̄ ro quare nō facio plures ſpes possessionū una q̄ spetit feudatario alia que cōpetit usufructua rio. alia ẽphiteoticario. ꝛ si eēt peccatū dicere q̄ una eēt separata ab alia numero: ſz nō differūt specie: q̄r plus uel minus nō faciunt differenti am specificam: ut. l. ult. ō de fun. istruc. ꝛ sic que libet istarum naturaliū tendit ad acquirendum ciuiles accessiones ꝛ acquisitionem fructuum ꝛ alterius iuris. i. dominium. licet una plus ꝛ ali a minus. Quero que est possessio corpora lis ꝛ uolo ꝙ sciaꝫ q̄ ista corporalis potest dici naturalis ꝓpter actū naturalem ut hic ꝛ. l. si id qō. §. fi. ſ. e. S; gīa cuidētioris locutōis eā ap pello corporalem. Dic ergo corporalis possessi o ē ius ifistendi rei nō ꝓhibite possideri reten tionis ꝛ recuperationis producens effectum.

Et declaro qđ̄ iuit ad nūdinas itraui fūdū suum possidēdo nāliter ipe ciuilit̄er ꝛ ego q̄ habeo nāle nec vsucapio nec presc̄ubo vt p ff. .i. c. si ne possessione de regul' iuris. li. vi. ꝛ dicā i. §. ex cōtrario. Itē nō facio fructus meos: qr nllus sic possidēs corporaliē l'naliter hoc mō sumendo faċ fruct' suos ut dicā in. §. ex ꝛrio ꝛ sic ista possessio nō parat cām vsucapiēdi nec acq̄sitionem fructuū. Quid q̄. mihi tribuit ista possessio: dic q̄ ius detinēdi: qr vicerē ꝫ cēneū interdicto vti possidet ut. j. vti pos. l. i. i fi. ꝛ si expellere: ha beo interdēm vñ vi ut. l. i. §. q̄ a me ꝛ. §. deijcī ꝛ .l. colon'. j. de vi ꝛ vi ar. ꝛ l. dā possidē. §. q̄ ad nūdinas. j. e. ꝛ ille ē bonus tex. ad ff. Quō go de q̄si possessione iurū realiū i corporaliuꝫ. vtrū diuidaī in ciuilē ꝛ nālē ꝛ videt̄ q̄ ñ diuida tur: q: possessio ciuil' ē ius ut dixi: ꝛ ista quasi possessio nō ē ius: ꝛ cōstat ꝛ facto ut. l. fruitutes i prin. de serui. vrb. pdi. q̄. nō diuiditur i ciuilē ꝛ nālē. Preterea possessio ciuil' retinet aīo ut. l. ꝛ. C. e. ꝛ. l. si id qō. j. e. ꝛ ista quasi possessio nō retinet aīo qr tūc sēp diceret brē causā cōtinuā ꝛ. l. seruitutes i prin. ff de seruit. ti. generali. In contrarium vī q̄ illa possessio q̄ parit vsucapionē illa ē ciuil' ut ff dixi: sed quasi possessio parit vsucapionē ut. l. i. C. de serui. ꝛ. l. i. in fi. ff o aq̄ plu. ar. ꝛ Rof. mouet i tu. de confessoria ꝛ negatoria ꝛ dictū suū nihil ē dicē. do. Ja. butri. i. §. eque. isti. de acq̄. i lec. sua videt tenere q̄ q̄si possessio sit nāl' tm̄ ct illa lec. sua repeuť mūltū falsa: vñ nescio nūq̄ omnino teneat: ꝛ ñ curo. credo sicuti ego dixi vobis i alijs q̄ ita est i quasi possessiōe q̄ illa quasi possessio q̄ parit effectū vsucapiēdi illa ē ciuil' illa q̄ parit effectū retentionis tātū illa ē nālis seu corporalis: ꝛ. pbo illō: qr illa q̄ parit effectū retētōis ē nāl' qr nllī ai' requirit ut. l. qui fūdū quēadmodū serui. amit. ꝛ. l. i. §. fuit q̄stū. j. ō aqua quot. ꝛ estiua. ꝛ rō b'ē: qr ille seruitutes debētur fūdo uel ꝛtinēt a fundo iō aqua p se vadēs suffic̄: ꝛ quasi possessio que parit effectū vsucapionis l'piscriptōis ē ciuil' ut. l. i. ꝛ. ij. C. de seruit. ꝛ aqua. pbaf. l. i. i. §. aristo. j. de aqua quotidi. ꝛ estiua. de necessitate oꝫ q̄ ille q̄ pscribit sciat se uti iur'. seruit. ut. l. i. ꝛ. l. ij. C. de seruitutiꝫ. ꝛ aqua ꝛ. l. i. §. aristo. j. de aqua quot. ꝛ esti. ꝛ fūd' ipe dī pscribē ut. l. q̄ aliena i fi. ō de negl. g̃. ꝛ iō qr fūd' pscribit si nō hꝫ cāꝫ cōtinuā nō. pceđ vsucap. i fūdo ut. l. foramē ō de seruit. vrba. predi. qr possessio ñ cēt cōtinua nec retinet aīo qr fūd' nō hꝫ animū iō nō pscribit nisi tāto tpe cui' nō extat memoria i ctrariū.

Quō go iur'. ō detētatiōe an sit iur' l'facti ꝛ vī q̄ iur'. ut. l. si finita. §. siquis metu ō de dāp. i fec. i ꝛriū vī q̄ sit meri facti. nā ea q̄ fiūt iuris nō cadūt i seruū ut. l. id quoq;. j. de re. iur'. hꝫ ista detētatio cadit i seruo ut. l. stipło ista. §. hec quo q;. j. de. v. ob. ꝛ sic ē facti. Nō ob. l. si finita. §. si quis metu qr ibi loquit de iure acquisito ex illa detētatōe ut. l. nō ē miꝫ ō de pig. act̄. ꝛ iō ista detētatio ñ diuidit i ciuilē ꝛ nālē ꝛ sic vī q̄ si ex eo fūdo ñ habeo dētationē qr ea q̄ fiūt iur' sequūtur quocūq; vadit ut. l. fi. C. de pscrip. lon. tēp. nō ea q̄ fiūt facti. tamē circa hoc dic ut. j. statī in ultima. q.

Tertio ꝓncipaliť quero a quo iur' ꝓcessit possessio. tex. hic vī velle a iuregētiū ꝛ tenet glo. ij. hic in prin. ꝛ etiam gl. tertia in ꝓn. Sed si ff est verū videť q̄ oēs mee diffinitiōes sit falsę: qr ꝓpter ciuiles effectus facio diffinitiōnē seu diſtinctionem possessionum. Respondeo possessio ſiplicit̄ sūpta vī introducta a iuregētiū ut ff i tex. ꝛ gl. ſ̄ possessio sic distincta ꝓ ſpēs fuit introducta a iure ciuili: vñ etiā nāl' possessio dico q̄ ē ciuil' ut nota. j. e. l. q̄ seru' i glo. sup vbo ciui liter. A ſili de iure nāli oēs liberi ꝛ legitimi nascēbāť ꝛ nō erat distinctio hominū posita a iure ciuili. fuit distincti i plures ut i auc. q. mo. nā. effi. leg. §. ſ̄ igit ꝛ isti. de iure pso. i fi. Itē q̄ro vtruꝫ quasi possessio i corporaliū fuerit introducta ō ius gētiū. q̄ sic ut isti. de vsu ꝛ ba. §. fi. colidera to q̄ ibi precedit titulus de seruitute: ſ̄ distinctio h' quasi possessionis credo q̄ sit de iure ciuili. Sī an detētatio fuerit de iuregētium cognita: Respōdeo sic ut illa quā hꝫ colon' cū ꝛc' loca tōis sit de iuregētiū. Illa vo quā hꝫ milī' i possessionē credo q̄ sit de iuꝫ ciuili. Quarto ꝓn cipaliť q̄ro qualiter acquiratur possō ꝛ gl. q̄ ē hic ponit tres opi. Prima ē aut logmur in rebus aīatis aut de nō animatis ꝛ ff scdo casu distingue aut erant res ab alio possesse aut nō ꝛ rōnem dic ut glo. ista opio uenitatem ponit tñ non debuit seperare res aīatas ab iaīatis: qr eodem modo debet in eis distīgui. aut ab alio possidentur aut nō. Scda opinio icipit ibi alij dicūt ꝛ est q̄ p solū aspectū acquiratur. p ff. j. e. l. §. si iusserim ꝛ. l. quod meo. §. li uendito rem. Sed contra. j. e. l. iij. §. neracius. dicit gl. q̄ ibi nō poterant uideri hic sic. Cōtra hāc so. vī. l. dauid' ō de ꝓbē. emp. vbi vī q̄ sufficiat aſ pect' loci vbi res ē ſ̄ nō videat res. Iolut gl. q̄ i. §. neratius sciebat thesaurū cē i fūdo nō tñ vbi ff ē i quo loco dēminato. Sī ſ̄. l. dauid' sciebat vbi res cēt ꝛ i loco dēminato. Certe ista fūt vā i re possessa ꝓ aliū nō i ꝛe nacāti: qr ter. ff dicit apphēderit. alij respōdēt ad. l. dauidui q̄ ibi ō possessione ff de dñio: ſ̄ ff nihil ē dicere qr ex possessiōe sequit dñiū ut hic dī. Terna opinio est ibi ff ibi de alio genere ꝛ ē. Nā quoddā ē genus q̄rēdi possessionē ꝓ apphēsionē ut i oībus rebus ꝓterq̄ i thesauro: iō dicit apphēdit

Aliud ē genus q̄rēdi ꝓ iuētionē i thesauro: iō i eo dicit ter. inenerit isti. de re. diui. §. thesauros ff. ti. i. l. nūq̄. §. thesauros ꝛ ibi glo. plenius ponit ista opi. isti. ō re. diui. §. itē lapilli: ſ̄ hec opinio reꝓbatur: qr iuenire ē ꝓ apphēsionē ut. l. si barbatorā. C. de fideiuss. q̄ ē nō. ꝓpter statuta q̄ dicunt siquis fuerit iuētus ꝛ. ꝛ hoc ꝓ Ly. C. e. l. ſ̄. Vñ breuiť prima opinio supra posita i gl. ꝓtinet veritatē ut distīguitur. aut loquimur in rebus vacantibus ꝛ requiritur apphēlio ut hic cū ſilibus. aut i rebus ab alio possessis ꝛ tūc

aut ñ ꝯcurrit aiñs tradẽt.ꝛ idẽ q2 ap ꝓhẽsio regrit: ut.ſ.e.l.qꝺ meo. §.fi. aut aiñs tradẽtis cõ currit ꝛ tũc põt q̃ri p alpecꝺ ꝛ p alios modos ſi ctos q ponũt.ſ.e.l.uj.i ꝓn.i gl. Tñ i traditio ne clauiũ o3 q̃ fiat i rẽ ꝓſẽti: ut.d.ſ.clauiꝫ ꝛ ſ. e.l.§.pe.ita q̃ demiate ſcia ubi res ẽ: ut.ſ.dẽz ẽ. Quõ p q̃s ꝓꝺs acqrit poſſeſſio: dic ut.ſ. pr.§.ꝛ ſeq̃ntiꝫ. Quꝺ an poſſũ mihimet unã rẽ tradere. die de eo q detiet tñ nõ põt qs ſibi mutare cãm poſſeſſioĩs: ut.l.uj.§.illꝺ.ſ.e.ꝛ.l.ñ ſolũ.§.i.ſ. ꝺ uſuca.ꝛ.l.nẽo.C.e.Sz põe i tutõe q ñ detiet nec poſſidet: an ipe tutor tutozio noĩe põt ſibi tradere ꝛ vr̃ q̃ ſic: ut.l.ſiſtulas.§.i.ſ.ff. ſi ẽ ſ.emp. circa qꝺ uide qꝺ dixi.ſ.de ſtipu. huꝺ.l. uj. qualit acqraꝝ q̃ſi poſſeſſio ĩcozporalũ nõ di co bic. die ut p doc.i.l.i.uj.C.ꝺ fui.ꝛ aqua di cã.ſ.de iti. actuq; ꝑua.l.i. Quꝺ q̃ltꝫ acqratur detẽtatio.ꝛ dic q̃n ẽ denẽtũ i poſſeſſione: ut.l.ñ ẽ miꝝ.ff. de pigno. acti. Sz qꝺ ſi executoꝛ ꝺz me ꝓſtituere i uno fũdo ut detẽtoꝛẽ ꝛ ducit me ꝑpe ad locũ ita q̃ ſũ i ꝓſpectu. an ſufficit ꝑut i poſſeſſione: ut.ſ.e.l.§.ſi iuſſeri: ꝛ ſi ſufficeret ad ꝓſtitutionẽ pignoꝛi ꝓtoꝛi cẽt utile ſcire. Iſta gl. ꝺicit q̃ q̃ſi ꝯcurrit iuſſꝰ cũ aio ꝓtoꝛi tradenꝺ ſufficit: ſz i ꝓtozio pignoze ñ ſiꝺuenit ꝓſius uere ſz ficte: q̃ iudex fingit pꝺ: ut.l.ſi ob cãm. C.de euic.ꝛ.l.i.C. ſi i cãm iudi.ꝛ tõ q̃ nõ iteruẽit ani mꝰ tradentis uere ſz ficte eligit q̃ꝺaꝫ media uia q̃ ſi potes intres.ꝛ ſic nõ ſufficit: ut oñdat: ut.l. ſi fita.§.illꝺ aũt.ff. ꝺ dãn.iſec.ꝛ.l.q̃ui.ſ.ꝺ bo. auc. iudi. poſ.ꝛ tene mẽu. Quero pone q̃ tu toꝛ ul curatoꝛ ñ bñt ſpale mãdatũ. uolũt tradeꝛ p iſtos mõs fictoſ. an poſſ.t. vr̃ q̃ nõ: q2 ꝺñi uo lũtas uere nõ ꝯcurrit: ſz ficte. ut.ff. pr. dixi. p b ſ.e.l.q̃uis.§.i.ꝛ.ij. de accep.l.ꝛ p uusurãdum §.tutoꝛ ꝛ ita vr̃ ar.coꝛ q̃ dẽa ſit ꝺ iudice. Qui to ꝓncipaliꝫ q̃ro q̃liꝫ poſſeſſio amittaꝫ. ꝛ glo. magna pꝰ ꝓncipiũ ponit q̃tuoꝛ opi. Pꝛia anti quoꝝ q̃ ſtati cũ deſiꝫ inſiſtere ul tenere ñ poſſi det ꝛ põit: ſz illud nõ ẽ uez: q2 exiꝫ nõ ẽ cauſa ꝑdende poſſeſſioĩs: ut.l.ſi id qꝺ.§.i.ſ.e.ꝛ.l.dã §.i.ꝛ ſolo aio retineꝫ: ut.C.e.l.licet. Sz alia fuit opinio Azo.ꝛ pla. quã ꝺic: ut i glo. ſz iſta ꝑſup ponit unã tñ ẽ poſſeſſionẽ. Itẽ q̃ duo poſſũt eãdẽ rẽ i ſolidũ poſſidere eodẽ gñe poſſidendi licet diuerſis q̃ltatibus: qꝺ ẽ ſalũ ut.ff. dixi. et dicã in.l.iij.§.ex ſ̃nio. Tertia fuit opinio ol. q̃ ſtatim q̃ exit de fũdo amittit nãlẽ poſſeſſioĩz poſt exitũ bz ciuilẽ. ſi rẽtitat bz nãlẽ. uide glo. ibi Ol. dixit q̃ ſtati cũ exit rẽ. ꝛ vr̃ i eo qꝺ dixit q̃ poſſeſſio ciuilis ꝛ nãlis ñ ꝑit eſſe ſil potuiſſ ỽm dicere. aſſũendo ciuilẽ ꝛ nãlẽ, ꝑẽ: ut dixi ſiẽ qꝺ ñ põt cẽ ꝺñs ꝛ fructuarius: ut.l. uti fruſi u ſufruc.pe. ſz ſũendo ipꝺ opute ciuilẽ ꝛ nãlẽ ꝛ lar ge pꝺ corpoꝛali tũc bñ ꝑit ſil cẽ. Itẽ dixit ma le ꝑpẽ aliuꝺ: q2 exitus ñ ẽ cauſa ꝑdẽde: ut.ſ.e. l.uj.q.in amittẽda. uẽ introitus nõ ẽ cauſa appẽ bendẽde. Op. ſi bẽo nãlẽ ſolã illã retineo: ut l.uj.§.vñ ul.ſ.de ul ꝛ ul ar.ꝛ uidebimꝰ ſtati.ſ.e. glo.§ p exitũ nõ põtur poſſeſſio aliꝰ ſequere

tur q̃ quis nũq̃ ꝓſcriberet: q̃ſi ciuilis ꝛ naturalis ñ ceſſ ꝓtinua. Tñ quarto loco Jo. ponit ſuã opi. ꝛ uerã que ſine aliqua reꝑhenſione ꝑcedit ꝓſeq̃ndo q̃tuoꝛ caſus ita ꝑfectiſſime q̃ adiecti one non eget ꝛ uide glo. ibi tu diſtingue uſq; ibi ſi aũt ꝛ Ja. de ra. aſo de are. dicit qꝺ eſt dice re q̃ ſi eſt in ꝓſpectu retinet. ſi abñſi nõ ꝛ cũ redi it i ꝓſpectu reacgrit qꝺ eſt abſurꝺũ: ut.l.peſ. C. de curſ. furſ. Preterea ñ admittet ſine aio: ut l.uj.§.i amittenda: ſz truſa eſt p.l.ꝺã. §.qui ad nũdinas.ꝛ id qꝺ ꝺr q̃ nõ ꝑditur ſine animo uez ẽ q̃ſi aio põt retineri: ſecus ſi non põt retiẽ aio.ꝛ ſic Jo. uez ꝺicit ꝛ recitat ſcõm caſũ Jo.ꝛ ſic in ipſo ꝺicto Jo. uidiſtis q̃ nãlis ꝑdiꝫ ſine a nimo. de ciuili nihil ꝺicitur. itẽ uide glo. ibi ſi ãt p aliũ.ꝛ lege. uſq; i fi.ꝛ allega p glo. i eo q̃ ꝺiẽ q̃ aiñs ñ opatur retẽtionẽ ꝺuaꝝ poſſeſſionũ. l. qꝺ labeo. ff. de ꝑpenſaꝫ. q2 res inducta circa u num actũ non poteſt opari circa alium: ſz in eo q̃ Jo. negat nãlẽ quã bz fructuarius non b ẽre aliq̃ ciuitatis non põt bñdicere: quia opatur ciuiles effectus: ut.ff. dixi ꝛ dicaz in.§.ex ſ̃nio.

Quẽo extra glo. quiꝺ de naturali quã appel lo coꝛpoꝛalẽ an illa retinetur aio. tu bẽs gl. iſti. de interdic. §. retinende que uideꝺur uelle q̃ iſta poſſeſſio naturalis perditur cũ exeo fũdum: ut ẽ glo. in l.i.C. uti poſ. in glo. magna ſup uerbo clam nõ firmat ſz inclinat q̃ aio retineãtur ꝛ iſtꝺ firmat glo. tua bic q̃ retinet aio: ut in gl. q̃ inci pit ꝛ bñ ibi illã nãlẽ ẽ. breuiter teneo iſtã gl. q̃ ſicut in fructuario retinet: ita ꝛ in iſto q̃ poſſidet coꝛpoꝛaliter. ꝛ ꝑbo q2 ſi uolet ageꝛ iterdicto uti poſſideꝛ põt: ut.ff. i glo. quam legi ꝛ ſeper bñet ſtare i fũdo ꝛ iudex haberet ire ad eũ ꝛ glo. tan git in.l.i.C. ẽ iſtã abſurditatẽ. Preterea colonꝰ exiens de fũdo ꝺetinet aio: ut.l.ſi colonꝰ. ſ.e.q colonus nullũ iꝰ bz multo magis ille q̃ habz nãlẽ ꝑſeſſionem quam corpalem appello.

Quaꝛitur an ꝺetentatio aio teneat ꝛ vr̃ q̃ non: q2 ẽ meri facti. ꝛ tõ aio nõ retinetur: ut.l.ſi.C.ꝺ ꝓſcripti. lon. tꝑo. ꝛ ſi b cẽt uez ſi intres in poſſeſ ſionẽ equi eſſet neceſſe q̃ ſẽp itaꝛes in equo uel in boue ſp retineꝛes boueꝺ. ꝺico q̃ ꝺetentatio ni bil eſt aliuꝺ niſi cuſtoꝺia: ut.l. ut legatoꝝ ex q. cau. i poſſeſſ. eaſ. ꝺico q̃ abñs retinet illã ꝺeten tationẽ: q̃n cuſtoꝺia illius rei per abñtem reſie tur: ut ſi bẽs ꝺomũ ꝛ eꝺ abñs tenes clauſu bo ſtiũ. ꝛ ſic tenes cuſtoꝺiam: ut.l. quinta. §. queri ut in poſ.le. ꝛ.§.ſe. ubi ꝺicitur q̃ ꝺebent põi reſ mobiles in aliquo loco: ut ſub cuſtoꝺia ſint et ſic retinet animo tamen ſi ꝺeſiꝫ cuſtoꝺire non retinet hoc ꝑbat. l. ſi finita. §. pe. ff. de ꝺamno i fecto ꝛ.l.ꝓtoꝛ. §. in eum. ſ.ꝺ bo. auc. iudi. poſ.

Adipiſcimur autez. Adipiſci mur poſ ſeſſiones p nos maioꝛes infante ꝛ ſane mentis ſecus in furioſo ꝛ in infante ſine tutoꝛis auctoꝛitate hoc ꝺicit. ibi pupillus ſcilicet infans uel infantie ꝓtoꝛ. Jn ter. ibi eam rem. i. acquiſitiõez poſſeſſionis. quam quis facit per ſe ipſum. ibi

l.

l iuris cē. i. ex aliq̄ fictōe iuris pēdēte ſic illa q̄ nob ignorāt⁹ p̄ lium q̄rit i q̄ ifans ꝛ furioſ⁹ ſt̄ pares ſapiēt⁹ ꝛ re ipa acq̄rit: ut. j. ea. l. §. ité acqrim⁹ ꝛ. l. quāuis. §. fi. Ja. d̄ are. ꝛ ol. Nō. q̄ poſſeſſio ñ pōt queri ſine affectu poſſidē. ut l. quēadmodū. j. e. ꝛ. l. ij. C. e. Ité nō. q̄ pupill⁹ pōt acqrere poſſionē. Op. j. e. l. ſi ij g. ſo. ibi rūz b ñ pōt icipere poſſidē. Op. j. e. l. ú. §. l amittenda q̄ q pdit aīm pdit ꝛ poſſionē: ſed furioſus pdit aim: imo ñ hz animum ñ poſſidē di ꝛ ſic uides tres ac⁹ nolo poſſidē. Ité q̄ ñ nolo poſſidere. Ité q̄ ñ hēo aiz poſſidēdi: l ñ poſſi dēdi. Op. j. ti. i. l. fūdi. §. i. ubi pdit p obliuio nez: ꝛ gl. fac illō ꝛ rū i. l. ts g. ſo. ut ibi. Op. ē. p̄r. ubi habuiſt⁹ q̄ poſſio ē i q̄ quis ꝓſiſtit corpore ꝛ gl. dic tu dēs ſcire q̄ ē nālis ꝛ ciuilis poſſio ꝛ detētatio ꝛ de iſta loq̄t b. Op. ꝛ vī q̄ poſſeſſio ſit iuri⁹ ut uidiſtis nō. ē. p̄r. ꝛ. j. co. l. pegre i p̄n. So. mod⁹ acq̄rendi p nos ipoſ poſſionem ē facti ſi p aliū ē iuris: ſz ipa poſſio q̄ſita ē iuris ut. l. pegre i p̄n. j. co. ꝛ quod dic ea rem. dic. ſ. eam acqſitōem. Op. inuit q̄ aliō ſi cēt iuris. ℨ. iſti. de auc. tu. §. i. ubi poteſt ſtipulari. So. fateor q̄ i acgrendo pupill⁹ hz uſam ꝓnam ēt i his q̄ ſt̄ iuris ꝛ tunc iſtat: q̄re ergo dixit ea rē ñ iuri: ꝛ c. ꝛ gl. duobus modis ꝛ. Sc̄m ꝑmā rñſionem iſta ꝥa poſita i tex. nō ꝛgruēt p̄cedēt⁹ibuſ. uera q̄ ſo. ē q̄ b ſepaſ pupil lus a furioſo. Poteſt opponi q̄ eodē mō eis acquirit poſſeſſio ut. j. e. l. i. §. ité acquirim⁹ ad b ꝛ. tex. ea. rē. n. ꝛ c. ut dixi i appoſtillando tex. ꝛ ad b tēdit gl. Item nō. q̄ animus ē facti Vñ op. de. l. ſi donatarium. C. e. dicā. j. de iuris. l. ifi. ciādo. §. iſas ꝛ. l. bonefidei. ē. titu. i.

Ultio gl. formal vnā q̄nē. quero vt̄ furioſus q̄rit ſibi poſſeſſionē cum auc. curatoris. ꝛ vī q̄ non ut b ꝛ p. l. i negociis. j. de re. iuri. In ℨrū uī q̄ iſans pōt p b fac. l. q̄uis. §. ifans ꝛ uide gl. que icipit l curatori. ꝛ iſta gl. nō determinat dare uide gl. q̄ determiat ꝛ icipit idem i furioſo: ꝛ tz q̄ pōt. Idē tz i infante q̄ caret itellectu: ut. j. e. l §. ceterꝫ: ſz iquantū iſta glo. loḡt de furioſo male loḡt ut b: q: d furioſo ñ repit p. l. in negociis. j. de re. iur. Item ifans q oi intellectu carz nō pōt cū auc. tutoris: ſz tutor ꝛ curator eis pñt acquirere: ut. l. i. ē. de bo. poſ. ifā. ꝛ fur. dela. ꝛ ſic aliud ē furioſū igredi poſſionē cum auctoritate curatoris: ꝛ aliud ē ip̄m curatorē intrare: ꝛ fac ad b. j. e. l. §. per ꝓcuratorē. Nō obſtat. j. e. l. quāuis. §. ifās q: ibi itelligit de ifante q hz aliq̄ē itellectū ñ pfectum ꝛ b itelligeť hēt⁹ q: ſi omni itellectu caret ē idē ut i furioſo: ſz ſi ē pfecti itellectus pupill⁹ p ſe pōt. p hoc fac iſti. d̄ iuti. ſtipu. §. furioſus cū ſe. v̄. Et ex dictis iſt⁹ potes colligē diſtictōem ex te ipo ſic. aut i furioſo aut i pupillo. p̄ caſu aut q̄ris an poſſit q̄rere p ſe ſolu: cū auctoritate curi. aut curatō ipe p ſe. ſo caſu aut hz plenū itellectu: aut ñ plenū. aut omnino nullum: ſed iſto caſu eſt idem quod in furioſo.

Si uir uxori. Ex iutili ꝛtractu trāſfertur poſſeſſio. b dic diuiditur i tres ptes. p̄ dēm uſq̄ ibi q̄ñ ꝛ boc ē uerum. Sc̄o ibi rñd: tacite obiectioni: q̄ ſic formal nōne donatio iur⁹ cīli iter viruz ꝛ uxorē ipediť ꝛ ifirmat: ꝛ ef illud ē vez i his q̄ ſt̄ iuris ſz acquiſitōem poſſeſſionis ñ pōt ius ipedire q̄ facti ē: vī ius nō pōt fac ut id quod fcī ē nō ſit factum ꝛ boc uſq̄ ibi ꝛ gd attinz: ibi ꝛ et alteri obiectōi: ſz pōt dici lz lex fēm ſi pōt facere iſēm ſm ueritatem: tñ pōt facere ſc̄dm fictōm fingendo ñ ē traditā. at b ió ñ fingit q: tal ficto ñ hz effectū. Lege ſam ibi facti. i. acqſitō poſſionis q̄ a ſco. i. a traditōe ꝛ apprehēſiōe nāl⁹ cātur. Et iſtam. §. i. ſi. i mā quā facio de fictōib⁹ i p̄ria fictōe iductia allego q̄ tunc ē ſcurrēdū ad ficti onem q̄ñ ficto illa hērz effectum iuris. ſec⁹ ſi nō haberz ut b i ſi. Op. de. l. cum g. ē. d̄ donat. int vi. ꝛ vz. glo. dic ſo. ibi ꝛ reſidet q̄ i ueritate poſſidz: ut b: ſz i effectu ñ: ut ibi q: pōt aduoca ri ꝛ uide gl. que icipit imo. Quedā alia gl. dat aliam ſo. ꝛ icipit glo. nudam tñ fonte ꝛ c. ꝛ quid uult dicere iſta gl. donatō int vi. ꝛ vxo. nō ē ꝓhibita de re aliena ut. l. ſi uir vxōi. j. ꝓ dona. ꝛ ſic gl. ſoluit q̄ b donauit rē alienā qō ñ ē ꝓhibitum ibi ſuā. Sz iſta ſo. lz vā ſit i ſe: tñ ē diabolio ꝛ tō tene aliā. Op. ē. l. i p̄n. ꝛ. l. peregre ſo. acqſitio facti ē poſſio acquiſita ē iuris.

Op. de fictione poſſliminij ꝛ legis cornelie ut. j. de cap. ꝛ poſtli. p totuz ubi in facto fingit. Sl. dic q: fallit ibi ꝛ uide iſtam gl. q̄ icipit non pōt ꝛ i mā fictōis dico totum cōtrarium q: i his que ſt̄ facti regulariť fingit ius quod ē q: figit q: qui ē uiuus ꝓ mortuo hēt: ꝛ qui ē i uētre ꝓ iam nato. Also ponit i ſumma i p̄n. multa exēpla i quibus fingit ſuper fco ꝛ rōnem plene dico. i. l. ſi is qui ꝓ eptor. j. ti. i: Ad iſtam. l. rūdo q: ſm vītatem ñ pōt: ſecūdum ficiōem ñ ualt: q: nullum bērz effēm. Op. q: ex iutili ℨctu nō trāſferat poſſeſſio ut. l. iubemus i ſi. C. de ſacro ſanct. ꝛ ſo. ibi ponit poſſeſſio i. p̄pe. p. ꝓpēte ſicut dicimus cōtinue iſta ē pulchra poſſeſſio ut. j. de ꝥo. ſig. l. iterdum. Vel aliter ex inutili ꝛtractu nō transferť poſſio q̄ñ perſona ē talis que non pōt perdere poſſeſſionem ut pupillus ꝛ eccia: ut. l. pupillus. ē. ti. i. ſed quando ꝑſona ē tal que aio pōt deſinere poſſidere tunc ex iutili contractu transferť poſſio. Sed oppo. de. l. quod meo i p̄n. j. e. ubi ſicut dominium ñ pōt queri ſine cā: ut. l. nunq̄. ē. ti. i. ita ꝛ i poſſeſſione: ſed illa glo. reprobat ut ibi dicam. Quero an ex iutili ℨctu transferatur dominiuz. gl. tangit i. l. contractus. C. de fide inſtru. ꝛ. l. multum. C. ſi quis alteri uel ſibi ꝛ. l. non dubium. C. ō le gi. ideo dic. aut contractus eſt iutilis quia pendet conditio ꝛ non impedit dominij translatio ut. l. doḡ. fructus i fi. cum. l. ſequenti de iure do. j. de ſolutioni. l. ſub conditione. aut eſt iutil ex alia cauſa: ꝛ tunc aut p̄ē. l. aut contra. l. primo caſu non impeditur dominij translatio

ut dicta. l. multū ꝛ. l. ℨca in glo. trāsferī enī ex dicta cā putatia dñiū. aut ēℨ. l. ꝛ dñiū ñ transfertur: ut. l. nō dubiū de le. ꝛ ibi nō. ꝛ ℔ uer nisi ultra ꝓcedat: ut. l. elegāt i pūn. de dolo. Bartol. ll. doctor.

Item acquirimus. Per seruū ꝛ filiū ex cā peculiari acgrīt nobis ignorātibus possessio et usucapiendi ꝛditio. Itē p seruū ꝛ lib. ꝓ bonafi de possessū possessionē acgrim⁹. Itē p seruū cōmunē ꝛ usufructuariū: si ū scīēs exīstat. ℔ dicit usq; ad. §. pupill⁹. ſz lege p partes. Opp. ſ. e. l. per cū. ſo. p filiū uel q̄rīt ut hic ſec⁹ p putatiz: ut ibi. ℨz opp. ſ. pri. §. ubi p putatiuū fuū q̄rit. ſo. aliō ſputatiō fuo: ut. l. iuſta. ſ. ō usucapio. aliud in filio putatiuo. Op ſ. de v. ob. l. ſtipulatio iſta. §. bi quoq;. ſo. ibi ſpīs ñ poſſit poſſidere ſz nobis ſic. Quero go ex re nō peculiari an acgrat ꝛ glo. arguit p ꝛ ℨ ꝛ illō teneat⁹ q; ex cā peculiari acgrīt nobil possessio ꝛ usucapiendi ꝛditio: ut. l. acgrīt. §. nō ſolū. ℨ. ti. i. ex cā ñ peculiari acgrīt nobis possessio ſolū qñ ē iuſta: secus ſi iniuſta: ut. l. qō fuus. ſ. e. ꝛ uide iſtā gl. q̄ incipit ſi nō peculiariē. ſc. v. per eu⁹. Opp. ℨ. ti. l. ſi fuus. ſo. intellige illā ſm iſtā. Opp. de li. ca. l. ſi cui. §. ſz. So. ut glo. ꝛ dicā ſtati. ſ. e. l. §. p seruū q i ſi. Opp. dicit hic liber homo malefide possessus et cetera contra quia liber hō nō pōt possideri malefide ut. ſ. e. l. cū heres. §. itē quero. ſo. uez ē ſi putas cū libez ſec⁹ ſi putas eū eē fuū alienū: ut hic glo. ꝛ. l. queſtū i ꝓn. ℨ. ti. i. Quero qd de cauſis extra rem ꝛ opaz ꝛ glo. dicit ꝙ itē q̄ū ad possessionē: ſz uēo domino dñiū acgrīt uel sibi ſi liber ē: ut. l. liber homo i ſi. ℨ. ti. i. ꝛ ſm hoc erit casus in quo acgrīt dñium ſine possessione. ſile in. l. ſi fundū ſupra de fūd. do. ꝛ uide iſtā glo. q̄ incipit ex duab⁹ causis ꝛ aliā que incipit. ſ. acgrīt. Pone ꝙ gerit i alo acgrē uero dño. gl. tua dicit ꝙ ſic: ſz nō tā q̄ſ ſeruus: ſz tā q̄ negotioz gestor: ut. l. ſi ego. ℨ de negl. geſt. ꝛ. l. cōis ſeruus. §. i. ſ. e. ꝛ uide gl. q̄ incipit ex duab⁹ ibi nisi ℔ gerat ꝛ plene dixi in l. qui mihi donatū. ℨ. de donat. v. Per cōz ſ tū. Opp ſ. e. l. iij. § ex ℨrio. ſo. itellige ul' uni uel alteri nō ſimul uterq; insolidū. Opp. ō. l. ſi cōis. ſ. de ſtip. ſer. ſo. inſolidū plūribus pōt ob ligationē querī: ſz nō dñiū querere uel possessō nē. v. Per cū i quo usufructus. Oppo. immo uider ꝙ usufructuarius possideat: ut. ſ. e. l. nāliē in ꝓn. ſo. nō possidet ciuiliť: ut hic: ſz nāliē Itē nō. ꝙ dī hic pater nō possidet filiū: ſz bene dicim⁹ ꝙ pater ē in possessione patrie potestaz. ꝛ filius in possessione filiationis non tamē possidet filiū: ſz ē in quali possessione ullius iuris ſicut dicim⁹ in liberto. ℨ. de ꝓbaz. l. circa ꝛ nō. c. ti. l. quidem ꝛ qō nō. de rei uen. l. i. §. i. Et idez de aliis ꝓnis in quib⁹ ius habemus ubi dicitur. ſic in uiro ꝛ uxoze unus non possidet alium ſz quilibet eſt in possessione illius iuris ꝛ fuitio rum binc inde deb. toz. ꝓpt ℔ ꝓxta sunt inter dicta. ſ. de li. exhi. l. i. §. ſi. cū. l. ſe. facit extra de reſti. ſpo. c. ex ꝙestione ꝛ. c. lrāo. v. ceterū.

Quero utz hoc ſit uerum ſi pupillus nullū habeat intellectū. ꝛ gl. dicat ꝙ ſic. ꝛ hic dicit ꝓſeqn do errorez ſuū quē ponit. ℨ. e. l. §. adipiſcimur. ſz glo nō bñ dīc⁹ q: ille q caret intellectu sicut furioſus nobis querere nō pōt: ut. l. in negotiis. ſ. de reg. iur. ꝛ. §. infans log. in eo q hz intellectū aliquālē. ℔ mō dz intelligi hic al' male dicēs ꝓpē regulā ut' in negod. ſ. de re. iur. Quero an p seruum furioſū acgrat ꝛ glo. dicit ꝙ ſic ſi illud geſtiat tradere: q: ꝛ ꝓ ꝓcurator inuitum querīt g; ℨ. ut. l. iij. §. illud de fidei cō. li. ꝛ. l. in uuis de reg. iuris. ℨz iſtud nō plz. qd. n. ſi ali quis ponere possessionē i lapide aſo acgrendi dñiū qō diceretur ꝓ lapidem dñiū querī: Item uides ꝙ ſi pono i manu dormientis licet ita ei⁹ manus ſit ꝓximū organū tū ſibi nō q̄rīt: ut. ℨ. e. l. §. i. Sed rōne ſi do furioſo ꝛ ſi dic hic ſuito seruo g; eo ignorāte. Cōcedo qñ seruus ē bilis unde ſz nesciret me tradere ut dño querat⁹ ꝛ domino querīt: ſz qñ intellectu caret pinde ē ac ſi nulli traderetur. extra glo. Dy. refert ꝙ q̄dam cecidit de equo cuius primo equ⁹ currebat ad braiuū. an ꝺbeat habere braiuū ꝛ ut videt ꝙ ſic: l. i. §. fuit queſtū. ſ. de aq̄ quot. ꝛ eſtiua ꝛ. l. qui fundū. ℨ. quēadmo. ſer. amut. in qua ℔termina uit dy. p iſtū. §. ꝙ ñ qz ñ hz intellectū equus et ſic nō pōt querere. ꝛ iura ℨria loquūt in retētione iuris queſiti. ℨz iſte. §. modicū facit: qz ia in queſtiōe ꝓpoſita tractat de ꝓplemēto ꝛditionis nō de acqſitione fienda p equū. Et iō cū q̄rim⁹ de ꝓplemēto ꝛditionis p equū potuerit fieri: qz ō facto ſufficit: ut. l. uij. ℨ. ō ꝓdi. ꝛ ō. ꝛ ideo hēm⁹ inſpicere ꝺba ſtatuti: qz ſi dīc⁹ ꝙ ille cuius equ⁹ ꝓxius uenerit habeat braiuū tūc ſi equus ꝓmus uenerit deberet hēre. ℨz ſi ſtatutū diceret quicū q; uenerit cū equo ꝓus ad braiuū: ꝛ tūc ꝓplemē tū ꝛditōis regrit ꝓbaz: ꝛ tūc nō hēret: ſz equus iret. Itē iduco. l. ſi is q. p emp. ſ. ti. i. ꝙ ficto trāſlatiua ē q̄druplex una ē de ꝓba ad ꝓbaz: ut cū lex dicit q ꝙ alium facit ꝙ ſe ipm facere uidetur ℳodo ſro q̄ bilitas regrit in faciente an illa que requiritur in eo q facere uideť. ꝛ dico ꝙ est casus hic ꝙ illa ꝓba q̄ facit oz ꝙ ſit capax ſolū facti licet non ſit capax iurī. ꝛ hic seruus, hz animū q ē facti. ꝛ iō bilis eſt ꝓna ſz nō pōt possidere. Ultimo induco in ar. facio. ꝓcurator ꝛ habilē ad ꝓſtituēdū bilē an ualeat. ꝛ dic ut per doc. i. l. qō qo. C. ō. ꝓc. ꝛ ꝙ Jo. an. mel⁹ i. c. relatiōl⁹ ō. ꝛc. i de. Et tene bñ mēti tex. iſtū. dico ſic i acgrēda possessiōe fu⁹ ꝛ ꝓcurator pōt nudus miſterīū: ut. ſ. e. l. qō meo. §. ꝓcurator. vñ ſi ego facerē aliq̄m nūciū ad ꝓſtituēdū aliū ꝓcurator i nūcio ñ regrit bilitas ut hic: ſz facio cū ꝓcuratorē ad ſubſtituēdū aliū loco ſui ꝛ ſic nō. ꝙ dī co loco ſui. ꝛ ſic ipe nō ꝓtebet nudū miſterīū: ſz offīm radicatū i ꝓba ſua ꝛ. ꝓm. ut: tūc fua dicti⁹ ſz pōt gl. i. d. c. religiol⁹ ad qō optic ſac ꝙ nō. ꝓ gl. C. de ſtō. l. eā. quā i glo. ſi.

Pupillus. Quero de quo pupil-lo loquatur. dic ut glo. Quero si tutō auē. uiolēt occupant dic ut i gl.

Per seruum qui in fuga. Ser-uum fugitiuū pos sidemus uſucapimus ꝛ p cū acgrimus ff. d.

Op ſ. e. l. iij. §. li fuus ſo. itelligē niſi diu ꝛ ē. ꝛ ſic iſta determiaſ illam. Ulteri⁹ op. de. l. ſi res mobilē ꝛ. l. rem q̄ nobis. ſ. c. So. illud i rebus aĩa carentib⁹: ꝛ aliud i ſeruis: ut b ꝛ ē rō ne ſit in pte ſcrui ꝑuare nos poſſeſſione. Op. C. de ſeruis fug. l. i. q̄ dic q̄ fuus ſaē furtū ſui: ꝛ ſic p dic poſſeſſio: ut. ſ. e. l. rē q̄ nobis. ſo. ibi q̄ ſaē furtū ab alio. Et glo. op. ꝛ vī q̄ dns ſtatim de ſinat poſſidē ꝛ ſeru⁹ ſit i poſſeſſione libertat̄: ut l. libēs i fi. ff. ō li. ca. ꝛ. l. igf. §. poteſt. e. ti. So. ibi logf q̄ſi bonafide icipit cē i poſſeſſione lib tat̄ ex aliqua iuſta cā l iuſta: ut. d. §. pōt. b i fi gutuo q fide mala fugit: ꝛ ſic expectat decēniū ita dic Jnn. de ſeruis ñ ord. c. de ſeruo. Sed ℨ hoc vī. l. ſi cui. §. lȝ de li. ca. lȝ ibi intelligas q ſeruus exñs i poſſeſſione fuit. ꝓclamabat i li ber atem: vñ pēdēte iudicio dns perdit nālem poſſeſſionē ñ cilem. nam nulla iuſta cā ſupuēit ſeruo ꝓpt quā deberꝫ ſe i poſſeſſione libertat̄ ꝓſtituere: lȝ ius ſtatuit liberi loco hēri: ut iudici um ꝓcedat. Diſtingue g̃. aut ſeru⁹ incipit ſe gerere ꝑ libero bonafide ex aliq̄ ſuperueniente iuſta cā: l non ꝛ ſtatim dño pdit poſſeſſionem: ut d. l. liberis i fi. ꝛ. d. §. poteſt. Aut ꝓpt liberale iudicū: ꝛ tūc dns pdit nālem ꝛ retinet ciuilem ut. d. §. lȝ. Aut icipit ſe gerere ꝑ libero mala fi de: ꝛ tūc dns ſtatim būit animū pdendi poſſeſſionem: ꝛ ſtatim pdit ſic i aliꝫ rebus. Aut būit animū retinēdi l dubitaſ: ꝛ tūc ita demum per dit ſi diu ꝛ ē. ut b ꝛ dicto. §. ſi ſeru⁹. Si vo ſe ñ gerit ꝑ libero: lȝ forte i ꝓuincia gerit negocia dñi tūc ꝑ mille annos dño ñ ꝓderit poſſeſſionem niſi icipiat ab alio poſſidē: ut b. Queritglo. quid ſi cepit ab alio poſſideri: ul cōtendat ſe libere: dic ut i gl. ad. §. lȝ rñde ut ex ꝓdictis ꝑz. Quero an patri q̄rat poſſeſſio ꝑ filium fugitiuuꝫ l monaſterio ꝑ monachū fugitiuum. ℟ ſic. ñ cnī illi querūt rōe poſſionis lȝ rōe patrie ꝓpatis uel monaſtice obedientie: ut nō. ff. i vī. ꝑ cū ꝛ. ſ. eo. l. ꝑ cū. Dñs Dy. allegat iſtum tex. multū ſbtilē q̄ ad uſucapionē ſufficē ſola cā tullis poſſeſſio vt b ꝛ plene ꝑ Dy. i. c. ſine poſſeſſione de re. iur. li. vi. Et ne putes b in ſeruo tñ: idē i fūdo vt. ſ. ꝑ ept̄. l. q fūdum i ꝑn. plene dicā i. l. iij. §. ex ℨrio. ſ. eo.

Per seruum. Per seruum a no-bis pignori tradi tū non egrif nobis poſſio hoc dic. Nota q̄ creditor poſſidꝫ ſeruū: ꝛ nō. plene i. l. cū notiſſimi. C. de ꝓeſcrip. xxx. an. Quid de domio die ut in gl.

Aleteres putauerunt. Per seruū hereditariū nil nob bēdit̄ acgrit ſed ꝑ emptū ꝛ donatū alie res empte ꝛ donate acgrūt. b. d. Jſte. §. ē aliquantulū ſbtil ꝛ iſtam mām magꝫ darā quā b bēs i. l. heres ꝑ fuū. ff. de acq. hrdi. Op. ꝑ ſeruū quē nos ñ poſſidem⁹ ñ acgrif vt. ff. ꝑx. §. lȝ ſeruū ēptū añ̄ trada tur ñ poſſidem⁹ ut. l. ſi ex ſtiplatōe. ſ. eo. ꝛ. l. cū q i ꝑn. ſ. de furt. ꝛ. l. ſi ager. ff. de rei uē. q̄ ꝛ ē. ꝛ gl. fatef ℨrū. Quero qd i ſeruis legat̄ an añ apꝑbēſā poſſionē nobis acgrif p eos: ꝛ gl. vī dicēf q̄ ſic ꝛ uide gl. q̄ icipit vt ñ poſſeſſo uno ꝑ cū ꝛ ē. lȝ lȝ acgrat̄ dñū ñ tñ poſſeſſio ut. l. cū bēdes. ſ. e. ꝛ. l. cū duob⁹. §. idē rñdit i glo. ff. ꝑ ſoc. ꝛ ſic idem qd i ſeruo ēpto. Quero q̄ eſt rō diſtinct̄ ꝛ tres rōnes uidēf poni b i gl. Et i vītate due ſt. ꝑma ē urgēs diſputatio fm Jo. ꝛ illa diſputatō ē iſta q̄ pōt i tertia rūſiōe ibi tu dic. ff. qz añ aditā hereditatē ñ q̄rit p⁹ aditam hrd itatē ñ ē bēditar⁹. ſed i empto ꝛ legato. ñ ob. §. itē acgrim⁹ qr ibi ipoꝑe ponit: vt i glo. Alij dicūt q̄ ſcit rō coēqium qđ ē falſū: ut gl. dic. Querit gl. pōe q̄ heres bȝ uſufructū i fuo teſtator⁹. an ꝑ illū fuū pōt acqri hereditas. gl. dic q̄ ñ niſi fu⁹ inſtituat: ꝛ tē ꝑ iſtū ſeruū po teſt q̄ri: lȝ Dy. dic q̄ i ſeruo ꝓpo b ꝓceder: lȝ i ſeruo i q̄ bēo uſufructū herede inſtituto ꝛtēplatōne mei ñ ꝓcedit: qr ñ poſſū iubere añ̄ fiam dño ut. l. aditō. §. fi. de acq. hr. lȝ dic q̄ iuſſus aſſumit effām aditōe ſecuta: ut. l. mulier. §. ſi qs hereditarium de ꝛdi. iſti. ſecūdum Dy. ꝛ bñ Bar. ll. doctor.

Hec que de seruis. Op. ff. de dōa. l. q mihi donatū ſo. b a nemine tradit ibi ab alio tradebat: ꝛ uide gl. q̄ icipit ſi ticio ibi ul b a nemine ꝛ tene mēti iſtam ſo.

Per procuratorem. Per procuratorē nobis acgrit poſſeſſio ſi b agat. al ſec b d. Opp. de. l. qui mihi. donatū. ſo. ut ibi dixi quod ñ dicā b qr ibi recitaui.

Si iuſſerim. Deul. ꝛ aſpectu acquiritur poſſeſſio rei ab alio tradite. b. d. ꝛ de hoc. §. plene uidebit i. l. iij. i ꝑn. Bar. ll. doctor.

Municipes. Univerſitas pōt ꝑ ſe ct per aliū poſſidere ꝛ poſſionē acgrer. b. d. Prio pōit duo dca. Fo unā diſputatōez circa unū dcm. tūo ō tmiatōez dce diſputationis. fa ibi lȝ nerua. tertia ibi i. l. lȝ b iure Nō. qr res q̄ ſt i uſu publico ñ poſſidēt ꝛ iſtō ñ bȝ ℨrū. Op. ff. l. bñamā C. de leg. ꝛ qō mer⁹ cā. l. metū. §. aiad vtēdū ſo. univſitas ñ ꝓſtit vt b. ſ. de facili lȝ bñ pōt ꝓſentire. Op. ſ. ti. i. ꝛ. l. labeo. ſo. ut glo. Op. de l. lȝ b iuſ ad ꝑn. b⁹. §. So. ꝑn. b⁹. §. conigit ꝛ b ꝥa. Alij dicūt q̄ univſitas ñ poſſidꝫ ꝑpe: ut in ꝑn. §. ſȝ i. ꝑpe: ut. l. lȝ b iuſ. gl. ñ vī b tenē vt. l. tigni. §. municipes. ff. ad exhibēdū: lȝ cēte b dēz pōt bre bonū itellectū: ut. ſ. uidet it. Alij ut ℟. dicūt ipam univſitatē ſeu mūicipes ñ poſſ. dere

ut ff. §. in pn. ſꝛ illos qb⁹ ē adminiſtrato ꝓmiſſa poſſidere ut ar. de ꝓpi. ⁊ de. l. mūicipib⁹ ⁊ ff. l. ſꝛ ff iure. ⁊ ꝓ hac opi. facit q⁹ uniuerſitas ē perſona repſētata ſicut hereditas: ut. l. mōtuo. ſ. de fideiuſ. ⁊ ſic nō pōt poſſidere: ut. l. i. §. ſeuola ſi qs te. liber eē iuſ. fu. ſꝛ ipa vitas eſt q⁹ univſitas poſſidet ff ē ipi mūicipes: ut ff. l. ſꝛ ff iure ⁊. l. ti gni. §. ite mūicipes ad exhi. nō obſtat q⁹ ē pſōa repſentata: q⁹ vm ē q⁹ repſentat pſōaꝫ uiuēt. ió pōt poſſidere ſicut uſufructū hr̄e: ut dicti i. l. uſu fructꝰ. ſ. de ſtip. ſer. ſed br̄ditas repſētat pſōam mōtui: ut. d. §. labeo ⁊ dicta. l. mōtuo ⁊ iſtō ſōte uoluerūt dicere q dicūt univſitas poſſidet ipꝛo pie: q⁹ ñ ē ꝓpa pſōa ſed rp̄ſentata: ſed ſi eēt va opi. ꝛo. ſeq̄ret q⁹ glibet officialis nouus debēt de nouo accipe poſſeſſionē qō eēt abiurdū ⁊ q⁹ mortuo officiali uacaret poſſeſſio: ut. ſ. e. l. cū be res. Quero qd ſi moriūtur oēs de collegio an poſſeſſio uacet. In collegio ſeculāi dic q⁹ ſic ut nō. ff. qō cuinſcꝫ univſita. l. ſicut. ſed in collegio eccle vī q nō q⁹ ipa eccla poſſidet. C. ō ſa. ſac. ec. l iubem⁹ i fi. exp̄ſſi⁹ ō epi. ⁊ de. l. raptōes §. ſin aūt diaconiſſa ibi ⁊ plena poſſeſſionē ⁊c. ſeo abſonū eēt dicere q mūicipes poſſideant: ut nō. d. l. ſicut: ió dicit Jnno. q⁹ rei eccle poſſidet xp̄o ul' univſalis eccla h ē congregatio fideliū: ut extra de reſti. ſpo. c. ſup electiōe ⁊ i h ſtemus eiſ facit qō nō. i ſpec. de peti. ⁊ poſ. §. i. v. ſed pone uacātē. Jtē nō. q⁹ ad ꝓbādū univſitatē poſſidē ſatis ē ꝓbare hoc fieri p ſindicū: uel alios per quos univerſitas regitur ut hic. Bart. ll. doc.

p Oſſideri autem poſſit. Corpalia ꝓbe poſſidēt ⁊ aio ⁊ cōpoze poſſeſſio querit ⁊ p ingreſſū pt̄ acgrit poſſeſſio totius b. d. Pario ponit que res pūt poſſidi. ſcdo q̄ requirātur. tertio qualitet acquiratur poſſeſſō. Fa ibi adipiſcimur tertia ibi q⁹ aūt dixi⁹. Nō q⁹ poſſeſſio acgrit corpore ⁊ aio. Jtē nō. q⁹ p in troitū ptis acgrit totū. Opp. q⁹ corpalia poſſidāt ut. ff. ō fui. l. quotiēs ⁊. l. ſi heres. §. liber tus ⁊. l. ſicuti. §. ariſto. ſo. nō poſſident. ꝓbe: ſed q̄ſi ſic: ut i Pario. Venio ad ſcdaꝫ partē. Op po. de. l. i. §. ſi iuſſeri. ⁊. ſ. e. l. qō meo. §. q⁹ ſi uen ditor. gl. dicit fallit ibi ⁊ i aliis caſibus quos ui de i gl. Et ē ſcda ſo. q⁹ i oīb⁹ ꝓdictis caſib⁹ intē uenit ac⁹ corpeus p aliquē ex ſēlib⁹ corporis q ſūt. v. ut. l. qō meo. §. ſi uēditorē. ſ. e. in glo.

Quero circa ꝑmā ꝓticam de una. q. itraui poſſeſſionē unī⁹ fūdi credēs mihi eā recte traditam eē acgrā ne poſſeſſōnē. Glo. dicit q⁹ nō q⁹ ñ habeo aīm q̄rēdi: ſꝛ q̄ſitū retinēdi ⁊ ſi h eēt: quid ſeq̄ret' vone q⁹ q̄daꝫ toto iſto anno uſqꝫ ad ca lēdas Febꝛuarii poſſedit iſtū fūdū teſtes ꝓbāt de vi. meſib⁹ ultimis. an. ꝓbēt poſſeſſionē' certe nō q⁹ intro in iſtis ultimis ꝓioribus nō aio acgrendi: ſꝛ ꝓtinuandi poſſeſſionē i tntio quaſi tāq̄ nō ꝓbaui. ⁊ iſta eſt ſingulāris gl. multū ⁊ nō. ſi eēt uera tū teneo Pariuꝫ: q⁹ illud qō quis facit ad ꝓfuādū opaī ad iducēdū: ut. l. ij. C. cōia utri uſ. iudi. ⁊. l. poſſu⁹. §. fi. de inuſ. te. ⁊ ō bo. poſſn tab. l. qui liberis. §q teſtamēto. Fa rōne qa tex. nō regrit q⁹ quis hēat aīm acgrendi: ſꝛ aīm poſſidendi nō acgrēdi de nouo ut uides h i fi. ibi dū dicit mēte ⁊ cogitatōne ut totū fūdū uelit poſſidere nō dicit acgrere. ⁊ uide i. l. i. §. adipiſcimur ibi q⁹ affectionē tenendi ⁊c. nō dicit acgrendi: ſed iſte q⁹ putabat ſe poſſidere etiā hꝫ aſſectoꝫ tenēdi ⁊ poſſidendi g⁹. ⁊c. Jtē iduco i ca ſū. l. qō uulgo. ff. ꝓ emp. ⁊ ſic ꝓbāt certū ē q⁹ rei furtiue nō querit nobis poſſeſſio p fuū. imo ſi fuus tradit mihi rē quā ſurripuerat eam recepi credēs me poſſidere eā ꝓut p ſeruū: tū ex dic q⁹ recipio incipio poſſidere ⁊ ſic apparet q⁹ aīmus retinēdi opaī ad acgſitōez: ut. l. q ob pactōem ff. l. finus ⁊. l. qō uulgo. ff. ꝓ emp. de h p eūdē in l. ſeꝛf. §. de illo de uſuc. ⁊. §. Jtē labeo i eadē. l.

Dicit hic q⁹ itrauit i poſſeſſionem ptis ⁊c.

Op. ff. e. l. qō meo. §. ff. ſo. glo. uno mō, ⁊ male p. §. ex Pario. Alia ſo. ē q⁹ p ingreſſū ptis acgritur poſſeſſio totius niſi impedimētū ex pte rei ſit qō tene mēti. Quero qd i reb⁹ plurib⁹ an p ingreſſum unius fūdi uidear adipiſci poſſeſſionē aliorū ⁊ gl. dicit q⁹ nō ſufficit. iſta glo. vī Pria. l. reſtituta i pn. ff. ad trebel. ⁊ dic ut ibi glo. ⁊ dy. mel⁹ i. c. i. extra de re. iurī. li. vi. q⁹ qñ ſūt plures res ingreſſus unius ñ facit acgrere poſſeſſionē in alijs. ñ ob. l. reſtituta q⁹ facit ibi acgri ius hr̄editariū nō tū poſſeſſionē niſi appr̄hēdat. Quero aliquis emit caſtrū cū territorio itrauit poſſeſſōnē caſtri an ē neceſſe q⁹ in quolibꝫ fūdo caſtri itret ⁊ iſta gl. facit q⁹ ſic. dñs Jacob⁹ ō bel. diſputauit iſtā q. hic. Et qñ emit una res ⁊ꝓ pte itrat logr̄ ter. Qñ plures ⁊ itrat unā logr̄ glo. Sꝛ qñ emitur una res plures ſub ſe ꝓtinens ⁊ iſta eſt quaeſtio iñ a ⁊ vī tenere q⁹ ſufficit itrare poſſeſſōnē caſtri ut. l. gaī⁹. §. iij. de le. ij. ⁊. l. ꝑdita ⁊. l. patron⁹. ff. de le. iij. ⁊. l. ticia cū teſtamēto. §. i. ff. de le. iij. ⁊ alle gat dictū Jnno. de reſti. ſpo. c. i litteraſ. mihi vī q⁹ iſta q̄ſtio pōt itelligi duob⁹ mōis. Pario quā do ego uēdo caſtrū h ē locū i q⁹ ē edificatū cū illis edificijs. ⁊ q̄ñ an ſi accipio poſſeſſōnē uni us ptis uidear accipere poſſeſſionē ton⁹ ⁊ dico ſic q⁹ caſtrū ē unū totū. ⁊ illa diuiſio ſit cā cōmo diozis bitationis ut i. d. l. gaī⁹ ⁊ ita logr̄ dicta ō termiatio. qñq̄ q̄rit an ex h uidear adipiſci poſſeſſionē iuriſdictionis ⁊ tūc dico ſi uendit ab eo qui ē i poſſeſſione iuriſdictiōis agēdo unū actuꝫ iuriſdictiōis illo uolēte q⁹ añ poſſidebat tot⁹ poſſeſſōnē acgro: ut. l. ſi ſtillicidii. §. fi. ff. q̄ad mōm fui. amit. alias ſi ille nō traderet: ſꝛ alī uellet occupare: dic ut no. ꝓ Jnno. de reſti. ſpo. c. i litteris ⁊. c. ex pte ⁊ de capel. mo. c. dilecti⁹. uide qō dicā de iti. actuq̄ ꝑua. l. i. i pn. ff. ſ. ſi gl' h iterdicto. Ultio dicit glo facit ad. q. q⁹ baptizat⁹ ꝓ parte ſit baptizatus i toū qō relinq⁹ canoniſtas ⁊ decretaliſtas.

Jncertam partē. Jncerta po rōne loca ⁊ quote nō pōt poſſideri h. d. Jbi rei dic rōne loci ⁊ quote. Oppo. ſ. c. l.

loc⁹. dr aut ē pōtio icēta rōe loci ꝛ rōne quote. illa ñ pōt possideri. iste ē casus b: ſz ſi ē certa ra ōe loci ꝛ rōne quote ē icerta: tē pōt possideri: ꝛ de b bēs gl. puā nō. i.l. ēptor. ff. p empt. Et p b dixi qđ emit cētū tabulas ſre in pdio tuo. i illa pte ſ q̄ eligerꝫ ille ēptor egit rei uēdicatōne añq̄ eligeret ptē. dixi q ꝛ uēditor ꝓtituerit se nōie illi⁹ possidere nihil fac qz ñ optinuit: cum erat icerta rōe loci ꝛ quote. Glo. fac unū ſophiſma q̄quid uēdicat possideat: ꝓs incerta uēdica tur. g̃ ꝓs icerta possidet. ꝙ. b ē fallacia fm acci dēs qr ꝛ ſz icerta uēdicet ꝛ possideat: ñ tñ possi tur icerta ut illo ſilogiſmo. ꝑbo qđ ꝓmediſti cānes crudas: quia quicquid emiſti comediſti carnes crudas emiſti. g̃ ꝛc.

Neracius ,pculus. Theſauri poſ ſeſſio ñ q̄rit niſi q appre henſionē. b. d. Op. q. q ignorat poſſidz: ut. ff. c. l. ſi is cui. ſo. ñ possidet. i. ñ icipit possidē: ſz bñ retinz poſſionē. Op. b dr q theſaur⁹ eſt a lien⁹. ꝺ imo nulli⁹ ut. l. nūq̄. §. theſaurus. ff. ti. i. So. b dr alienū. i. ñ ſuū. Op. de. l. i. i ꝑn. ff. e. So. fateor q p ſolū aſpectū qs ñ ur possidet nec apꝑhēdere. Op. de. l. clauib⁹. ff. ō contra hē. emp. ſo. ibi affectus tradēt⁹ ꝛcurrebat. ſecuſ i theſauro ubi nulla ē affectio.

Ex pluribus causis. ꝑponit du as rlas quas ut hē atis ꝓfecte ꝛ ſolutōez ꝛrioz ſummo ſic. poſſio pōt hēri ex plurib⁹ cauſ ñ ꝛrijs: ſz diꝝſis ſe in uicē cōpatiētib⁹. Dñium vo ñ pōt hēri ex pluri b⁹ cauſis i diuerſū tp̄s acqſitōis ꝛcurrētibus. utraq̄ cā fmanēte: b dic tex. ꝛ gl. uſq; ad. §. ex ꝛrio. Jn tex. ibi uſucapit. i. uſucapē ſchoaucūt. Ybi ꝛ ꝑ ēptor ꝛ ꝑ ſuo ſbaudi gñali. Glo. ma gna opponit ad oēs rlas ꝛ ꝑ ad fam: ꝛ fo ad ꝑmā. ꝛ capio ſine ut opponam⁹ ad ꝑmā rlam ꝛ op. ō. de ꝛbē. emp. l. cū res. ſo. expone ibi poſ ſeſſio. i. dñium ſilē i. l. inſtū. ff. de. v. ſig. Sz illō ē deſtruere illū tex. ꝛ ſz iſta ē va ſo. Ex duab⁹ cauſis utrlib⁹ bñ poſſū possidēr. ſec⁹ i una util⁹ alia inutlis: ut ibi. Sed ꝺ ſo. iſtam op. ō. c. l. i. §. ſi uir. ubi inutilitas ñ ꝑdit poſſionis tñſlatōem. So. fateor q trālſerr⁹ poſſio ex inutli ꝛcīu ñ tñ ē iuſtus titul⁹ ut uidebit⁹ i. l. ſi fur. ff. de uſuc. ꝛ ō tali titulo b log⁹ ꝛ fac. l. ꝑ here. ff. l. nec ulla. ō. de pet. hēred. Op. ff. ꝑ ēptore. l. ij. in fi. ſo. gl. ut ibi. gl. ibi ñ bene ꝺclarat. Dy. ſo. ꝙ ibi ſunt due cāe ꝛrie ñ bene ſe ad inuicē ꝓpatiētes l. ſile. ff. eo. l. ſi qs añ ꝛ ibi uidebit: ꝛ nō. i. l. clam poſſi dere. §. q ad nūdiās. ff. c. ꝛ iſta ē va ſo. Sed ad iſtud op. ꝛ aſſumo gl. i. ſup ꝑbo possideo: qz ſi b ē verū. g̃ nūq̄ due cāe ꝑſt iuicē ꝛcurrere: qr poterī ſe cōpati: qr ſi ex uſucapione tū dñs ex alia ñ poſſū possidē ꝛ uſucaper. ꝺz fateor ꝛrium q añ uſucapionē cōpletā poſſū ex duabus cauſis possidē. ſec⁹ ſi ꝑ uſucapionē ut. l. ſeqf. §. lana de uſuc. Vel ut ſubtili⁹ loquar ñ ſūt due uſucapiōes: ſz una ex duab⁹ cāis ꝛ glo. pōt exē plū: ꝛ illud bz locū diꝝſis tēporib⁹ ꝛcurrentib⁹ duab⁹ cauſ ꝛ ꝓbatur ꝑ. l. ij. ī fi. ff. ꝑ ēptore. Et uiō iſtā gl. q̄ icipit ut. ō. ō pet. hered. ꝛ c. quā a poſtilla: ut ſtatī dicā. Op. tu uideris dicē ꝺ tex. q dic uſucēperit: ꝛ ſic inuit p⁹ uſucapionem cōpletā quā possideo ex duab⁹ cāis: ꝛ ſic illud q̄ dic ñ uf. ꝓcedere. Et glo. pua ſup ꝑbo uſuce perit uoluit tollerꝝ ꝛrīū ꝛ icipit fuꝛp l'et ꝑterium ꝛ c. ꝛ uult dicē q ꝑbū uſuceperit ſit futurū itelli gēdo ex diꝝſ cauſis diꝝſis tēporib⁹ ꝛcurrētib⁹ ut i ſo exēplo tex. ſz ſi ſecūdam idē tp̄s ꝛcurſ ut i ꝑn. §. tūc uſucepit pōt cē ꝑtiū. Sed ut oīa ceſſet dic dy. uſucepit. i. uſucapiōez ſchoaucūt: ꝛ tene ñūū iſta ꝑba ꝺ i gl. q̄ apponūf i ſtatuto ꝛ i ultimis uolūtatib⁹ ꝑba q̄ ꝓpiūf i futuro ꝛ ꝑterito de q̄ dicā i. l. ut gradatiz. §. ꝛ ſi. l. ō mu. ꝛ bo. Vide gl. q̄ icipit de peti. here. ibi deſino uſucape. dic ut i. l. ij. §. fi. ff. ꝑ empt. Jtē ibi uel ſbull⁹ ñ ūēdit corrigēf ꝙ dꝛerat. ō. q deſinit uſucapere: ſz qz i. q. dꝛit duas cē uſucapiōes: mō dic ꝙ utraq̄ ē una ꝛ eadē ꝛ ibi due ſome ꝺ fm ꝑmū exēplū. Quero de q̄ poſſeſſione loq tur tex. ꝙ. de ciuili poſſeſſiōe logf. qđ ex eo ap paret: qz fac mētionē de uſucapiōe q̄ ex ſola ci uili. perdit ut. ō. c. l. i. §. ꝑ fuū q̄ i fuga: ꝛ dicam ff. ꝑ. §. Quō qđ de nāli ꝛ dic idē qđ in ciui li: qz ex plurib⁹ cauſis pōt habē ꝛ nulla ꝛpugnā tia ē. Quero utꝝ qs pōt ex una causa poſſiō re: ꝛ ex alia retinere. dr tex hēt in. l. ſi qs añ. ff. c. ꝛ ibi dicā. Vdio ad fam rlam ꝛ ad glo. que ē dara: ꝛ dr i fa rla. ꝙ dñium ñ pōt hēri ex plu ribus cāis ꝺ qz poſſeſſio pōt haberi ex plurib⁹ cauſis: ut. ō. ſz ex poſſeſſione ſeqt dñium: ut. l. i. i ꝑn. ō. e. ꝛ. l. ſi poſſeſſione. ff. de uſuc. Glo. b i ꝑn. ſoluit ꝛ male ꝙ iuriſcōſult⁹ reſpicit traditio nē: ſz illa ñ ē va quam gl. ꝛꝑobat. ff. i q̄rta opi.

Op. ſo dñium q̄rī ex uſucapione ut. ff. ti. i. l. uſud. ſed ad uſucapionē requirūf multa. ſ. bōa fides titulus ꝛ c. ꝛ ſic ad dñium multa requi runt. Glo. ſoluit ꝙ oēs iſte faciūt una cām: ſed iſta opi. ñ fac qz dicūt ꝙ dñiū ñ pōt hēri ex plu ribus cāis. i. titulis op. nō uadit ad titulos.

Tertio op. ff. de excu. re. iudi. l. ſi mſ. §. eand ubi dr oē ius undecūq̄ prouenies vī deduci i iudiciū. g̃ ſē plures cāe. So. dic glo. ꝙ ibi ex una cā tantū nō ex plurib⁹ dr hre dñium unde ꝺz exponi ex q̄cūq̄ cā. ſ. ex una. Quāto op. ꝛ uī ex ex plurib⁹ cāis possū hēre dñiū: ut. ff. ō ſolut. l. i ñuerationib⁹ ꝛ. l. ſi creditori. §. marcell⁹ ō. de. l. i. ꝛ. l. cū qs. §. de peculio. ff. de ſolut. gl. dic dic ut i ꝑ ꝛrio: ut cām ꝓximā. ſ. traditōz in ſpīcīas ꝛ iſtū tex. expōe ut glo. dic. Sz glo. dic ꝙ iſta ſo. b ñ ē va: qz nō de cā ꝓxia: ſed de re mota logf qz tūc idem eēt ipoſſeſſione quod i dñio. Prefea tex. qui b fac mētionem de cāis ꝺz itelligi de cauſis que faciunt titulum ut patz ex tex. dic ergo ſecundum Ru. ꝛ bene ꝙ dñiū nō pōt haberi ex pluribus cāis diuerſis tēpo ribus concurrentibus ſed ſimul concurrentib⁹ pōt reꝛ ex plurib⁹ cauſis effici nſra ꝛ ita ē ue rū. Quito op. ct vī ꝙ i diuerſi tp̄s ꝛcurrat

ut.l.fūdus.ff.ad.l.falc.fo.una cā ibi extinguit
t alia nō.t sic una causa remanz. Sexto op.
ad ista.l.q si rē mihi legatā sub cōditione hers
legat sub eā ꝓditōe exīte ꝓditōe res fiet mea
ex duab⁹ cāis. gl. rñdit q nō fiet nisi ex una cā
t uide glo.q incipit nota daas ibi vi.t non alle
gat.l.Dy.dicit q ista glo.vī male dicere q: due
cē ꝯcurrētes i idē tp̄s posſint ītervenire:ut.ff.di
tū ē:ſz hic i idē tp̄s ꝯcurrūt q̄ tē.sed glo. ꝓtō
rauit effectū ſcde que nlla effectū hēbit ar.l.me
uius in pn.ff.de le.ij.ſz glo.optime dicit t casū
bz glo.ff dy.in.l.si mihi ſep̄tonius.ff.ō le.i.ad
rōnē rñde due cause adiuicē ꝯcurrentes tē.u.q
ē utiles:ſz i oppōit.gl.fm legatū fuit iutile:ut
d.l.meuius. Op.q si debebas mihi fundum
sub cōditione tradidiſti mihi cū ut meū efficiat
dñū ꝓditōe exīte deinde legaſti sub ꝓditone
eadē.tē exīte ꝓditōne fiet mea ex utraq causa.
Glo.dicit q fiet ex una mea:ut.l.fūdo.ff.ad.l.
fal.illud non vī bene dictū:q: cū tūc due cē cō
currant i idē tp̄s vī q dñiū pōt hēri ex plurib⁹
causis:ut.ff.dictū ē. Nec pōt dici hic q una cā
erat iuridis:q: ſpes debita pōt legari t ualz .bz
eni ꝓmodū:q: trāſferri dñiū ſine traditione ut.l.
iij.§.si rē ō le.iij.rñdeo glo.dicit ueritatē: quia
legatū nō ualuit:q: nullū būit ꝓmodū:qđ ap
paret:q ex ꝓxia cā res erat tradita:vñ ipo iure
exīte ꝓditōe dñiū hz t ſic nihil opat legatū:ſed
ſi nō ē tradita res tūc ualeret t hēret dñiū ex cā
legati. Quērit glo.qđ ſi cēt diuſa ꝓditō debiti
t ꝓditio legati t tūc dicit glo.q ſi exiſteret cō di
tio legati t postea ꝓditio debiti:ꝓditio legati ex
tinguit t erit mea ex causa debiti. Sz ad illud
oppo.de.l.vbis in pn.ff.ad.l.falc.t ibi.ō le.§.
qđ ſi i dicē.Et glo dicit t ſoluit q ſi uiciat lega
tū .i.res legata q nō petāt:ſz ex cā debiti petet
ut.l.debitor.de.le.ij.Sz certe fm dy.ista glo.
posſet uez dicere ſi res erat tradita:ita q exīte
ꝓditione legati eſt effecta legatarii.t postea exi
ſtit ꝓditio debiti:ſz ſi res nō erat tradita:t ante
traditōez extaret ꝓditio legati:t postea ꝓditō ō
biti:t postea facta traditiōe cēt dñi ex utraq cā
q: ꝯcurrūt i idē tp̄s acqſitionis iſte due cause.
ita logē dicē.§.q ſi in diem t.l.vbis fm dy.ſed
certo ō dicū dy.debet itelligi qñ erat legata res
debita i genere ul res alterius ita q nō transit
dñiū recta uia i legatariū ſine traditiōe.al dicē ue
rū glo. Sz ꝑ ꝓdicta op.nam uidet q.l.fūdo
allegata i glo.nil facit ad ꝓpoſitū.nā ibi loqtur
qñ postea extinit ꝓditio legati t tollit oīs effect⁹
dñij.qđ ió ē q: ꝓditione exīte lex tollit oīem
alienationē factā retro:ut.l.ſi.§.ſin aūt ſub ꝓdi
tō.C.cōi.de le.ſz exīte ꝓditione alter⁹ debiti ñ
reuocatur alienatio añ facta t ſic vī q dñiuz ex
ꝓxia cā nō tollat. So.illud qđ glo.dicit ē ꝓbum
qñ creditor posſidet:vñ ipemet mutat ſibi cām
poſſeſſionis t deſinit poſſidere ex causa legati t
incipit poſſidere ex cā debiti:ſz ſi extraneꝰ poſſiō
ret nō posſet poſſeſſiōez mutare alt⁹:ſz ſi pōeret
creditorē effectū dñiū ex cā legati t deſiſſet fōis
q: uēdidit postea ſnpuēiente ꝓditiōe debiti pōt
ex cā debiti petere t de ꝓxia null⁹ hēret reſpect⁹
ut.l.exiſtimo.ff.de v.ob. Niſi poneres ꝓxiaz ſo
lutionē eē facta occaſione hui⁹ debiti q: tūc cau
ſa debiti tolleret:ut.l.ſub ꝓditōe.ff.de ſolut.
Et ideo circa iſtā mām qñ legat ſpes debita di
stingue plene.de q̄ntitate debita q̄ legat dic per
dy.l.l.meui⁹.ff.de le.ij. Jn ſpē debita mihi lega
ta dic aut qđ mihi debet pure legatur mihi pur
aut qđ mihi debet pure legat sub cōditōe .aut
qđ mihi debet sub ꝓditiōe legat pure. Aut qđ
mihi debet sub ꝓditione legat sub ꝓditōe. ꝓio
cāu.ſ.ſi ſpes q̄ mihi debet pure legat pure ualz
ꝓpter cōmodū qđ ē i legato i acqſitione dñij
q̄ fit ipo iure:ut.l.ij.§.pel.ff.de le.ij.ꝫ casu qñ
illud qđ mihi debet pure legat sub ꝓditione t tē
nō ualz q: nō bz ꝓmodū:ut.l.ſi creditor⁹ de le.
i.t.l.l; debitor⁹ in pn.t.l.meui⁹ i pn.de le.ij. Vī
ſi ꝓditio exiſteret uiuēte teſtatore:q: tūc ualeret
i legato pure:ut.d.l.ij.§.pel.ff.de le.ij. Ter
tio casu qñ id qđ mihi debet sub ꝓditiōe legatur
pure ualz legatū t exiſtēte ꝓditōe debiti deſino
bre ex cā legati t habeo ex cā debiti:ut.l.fundo
ad.l.fal.t qđ nō.hic i gnta op.quod itelligē:ut
ſ.dicam. Quarto cāu qñ id qđ mihi debetur
sub ꝓditione legat sub ꝓditione mihi t tūc aut
sub eadē aut sub diuſis.ſi sub eadē aut erat mi
hi debita ꝑmo ex teſtamēto t ſolū ex ꝑma cau
ſa efficiet mea:ut.l.ſi mihi ſep̄toni⁹.ff.de le.i.et
hic i.vj.op. Si uero erat mihi debita ꝑus ex ꝯ
ctu:aut erat mihi tradita aut non.ſi erat tradita
ſolū ex ꝑma cā debita efficit mea:ut hic i.vij. op
po.arg.ff.ō le.i.l.ſi mihi ſep̄toni⁹.d.l.fūdo.ſi
vō ſi erat mihi tradita:tūc ualz legatū:q: debet
emolumētū ꝓſecutōſi dñij:ut.d.l.ij.§.pel.ff le.
iij. Si uero legat sub diuſis ꝓditionib⁹: t tūc
aut ꝑmo extinit ꝓditio debiti t hētur pīde ac ſi ō
bitū pure leget sub ꝓditōne.aut ꝑmo extitit cō
ditio legati t hēt pīde ac ſi debitū sub ꝓditione
legetur puꝛ ar.l.ſi a reo i pn.ff.de fideiuſ. Quo
cāu dic aut ex ꝓxima cā legati talis creditor rem
fuit ꝓſecut⁹ aut nō. Primo casu aut eā hre deſi
nit.t exīte ꝓditione debiti cā petit:ut.l.exiſtio
.ff.de v.obl. Aut eā bz t tūc pōt ſi uult deſinere
poſſidere ex cā legati t tenere ex cā debiti t pōt
agere de euictione:ſi cēt casus i q̄ i legato hbe
tur euictio ar.l.buiuſmōi.§.q fuū.ff.ō le.i. Se
cūdo cāu qñ ex ꝑma cā nō fuit ꝓſecutus tūc
aut logē ſpeb⁹ q̄z dñiū nō trālit ſine traditione
Primo casu traditiōe ſecuta incipit poſſidere ex
causa debiti t extinguit cā legati. Secdo casu qñ
utraq causa i idē tp̄s acqſitionis cōcurret ex u
traq posſet ſibi acqri:ut.l.ſi debitori.§.marcel
lus.ff.de le.i.t.l.vbi legati i pn.ff.ad.l.falc.
Quēo qd i ſt dño ex q̄ ꝑpent publiciana.ff
tē bz locū cū usucap.ut.l.eū q̄ i pn.ff.de publi.
ſz usucapio ꝓcedit ex plūribus causis ff. idez in
publiciana.t rationē uiō ut ibi habes. Quic
qd pōt dici qđa ſūt iura q̄ ſūt cā acqſitōis alie
n⁹ iuri ſfecti.qđa ſūt iura acqſita ꝑ le. ꝓpaſſ

es iura q̄ ꝓtinēt cām acqsitōis pñt cē plura: ut vsuc. publi. hypothe. vt. l. si creditor. ℣ si is. g. ō. q po. i pig. ba. ſz illa q̄ ſē acquisita p ſe ñ pñt amplius multiplicari ut dñia vſufru. ⁊ ſimilia. Bar.

Ex cōtrario. Nō. ē multū: ⁊ br̄ h dicit. eaꝺ poſſio numero ñ pōt cē ſolidū apud plures: ſed pluresꝰ poſſiões eiuſdē rei ſpecie l'nūo differētes pñt cē ſolidū apꝺ plures. b. d. Duꝺe ī ptes ſex. Primo pōit ꝺcm. fo rō ꝺicti. tertio ꝺcm ſabini. qꝺ vr̄ aduerſari p̄ceꝺēt': ſed non advſat. Quāto ponūt tria ꝺca trebacij. Quinto labeo reſpōꝺit trebacio circa fm dictū. Ult. ponitur ꝓclusio p̄ceꝺēt matie Pauli iuriſcōſulti. Se cūꝺa ibi ℨ naſa. ⁊tia ibi ſabinus tñ. quarta ibi ıꝺ trebac'. quita ibi quē labeo. ſexta ibi nō. n. ⁊ c̄. In tex. ubi uideris teneri q̄ nec p ius pōt fieri q̄ nā imutet: vt. l. adopt. C. de adopt. Jade arc. Nō. p̄ q̄ eaꝺē poſſeſſio apud duos ī ſolidū cē ñ pōt. Secꝺo nō. q̄ plures poſſeſſiones ſpecie l'nūero differētes pñt cē apud plures. Tertio nō. q̄ diuſitas q̄litat' ñ facit cē eaꝺē poſſeſſionē apud plures. Itē nō. ar. Pauli q̄ id qꝺ ñ pōt fieri nāl'r: ñ pōt fieri ciliter: ut nō. i. l. q ad certū. ē. loca ⁊ l. adopt. ꝺe adopt. ⁊ dicā ī. ō ſolu. l. ſi ꝓtiõe. Uenio ad gl. ⁊ p̄ ad duas qōnes: p q̄s ꝺeclarabit iſta mā. Quō q̄ cē poſſio q̄ cauſat vſucapionē. Dy. i. c. ſine poſſeſſione ex ꝺe re. iur'. li. vi. ꝺicē q̄ ciliſ tñ. allegat ipe. l. i. ℣ p fuū q ī fuga. ē. c. l. ſerui ⁊ filij. ī. ō fur. ⁊. l. i accelſiõe. C. ꝺe ꝺiu. ⁊ tēp. pſcrip. nāl'ſola ñ ſuffiꝺ ut. l. acqrit ī fi. ē. ti. i. Itē qꝺ ꝺicē Dy. ſētit gl. b circa fi. gl. ma. ibi. Itē ſciendū eos q ꝺñt duos cilr ⁊ c. exꝑſſius ꝺicē gl. i. l. ſi ut certo. ℣ ſi duoꝝ vehiculū circa p̄n. gl. magne. ē. ꝺmo da: ⁊ b ē qꝺ ꝺicē gl. q̄ ille q ingreſſus ē fūdū ñ ī cipit poſſiꝺē: ꝺonec p̄mꝰ deſinit poſſiꝺē aio: ut l. i. ī fi. gl. mag. C. ꝺe fui. fug. Jdē nō. i. l. male agit. C. ꝺe pſcrip. xxx. āno. ℨ ipi ñ viꝺēt bñ ꝺicere: ⁊ vr̄ q̄ nālis ſola ſufficiat aꝺ vſucap. vſu fructuar' pōt vſufructū pſcribē ut. l. ſi. i fi. C. ꝺe pſcrip. lōg. tē. q ñ bz niſi naſalē tñ ut. ī. c. l. nā liter ī p̄n. Si tu ꝺiceres tua maiō ē falſa: q̄ gl. l. fi. ī fi. ꝺicē q̄ vſufructꝰ. finiē ñ q̄ acqrit: ⁊ glo. in l. iuſto. ℣. ñ mutat. ī. ti. i. Doc. ultramōta. ꝺānāt gl. ⁊ ꝺñt in. l. fi. C. ꝺe pꝛeſcrip. lōg. temp. q̄ vſu fructꝰ pſcribil': ⁊ ēt ꝺicūt i. l. emptorē. C. ō vſufr. ⁊ ibi Dy. Quoꝺ cē verꝫ. p̄bo. rē pſcribi ſeu vſucapi: ⁊ publicianā cōpetē: ſi ꝓuētibilia ut. l. cuꝫ q. ē. ꝺe publi. ſz p vſufru. ibi ꝓtit publicia na ut. l. ſi ego ī p̄n. ꝺe publiꝺ. q̄ pōt preſcribi. Et aꝺꝛe illū tex. put logt ꝺe fuitute reali: l'perſonali: ītelligo ꝺe fuitutiꝰ babēubꝰ cām ꝓtinuam. Secꝺo ℨ Dy. ⁊ gl. fortꝰ op. ēphiteota ſeu datariuꝰ ſupficiariꝰ iſti poſſiꝺēt naſalr tñ: ut ī. ꝺicā: ſz uiꝺeo q ēphiteota pſcribit ius ēphiteoticū: iꝺem ī ſilibus: ut. C. ꝺe pſcrip. xxx. an. l. ꝓpetit ꝺo tibi caſū: ut. l. ſi finita. ℣. ſi ō uectiga liꝰ. ē. ꝺe dāno ifec. ꝺe b ē tex. recte ītelligēꝺo ut. l. cū ſpōſus. ℣. ꝺe uectigaliꝰ. ē. ꝺe public. cō tūcta. l. eū q ī p̄n. e. ti. cum gl. ſua. ꝓcluꝺo q̄ nāl ſufficit aꝺ uſucap. ⁊ pſcrip. Sz poſſum' ſuſti nere Dy. ſic q̄ nālis ñ ſuffiꝺ aꝺ uſucapionem ꝺñij uer. ſ. ꝺirect: ut. l. acgrit ī fi. ē. ti. i. ſed aꝺ uſucapionē alterꝰ iur'. i. ꝺñij. utilis bñ ſuffiꝺ ut ꝺixi. Sz ꝺices tu ī reiꝰ imobiliꝰ ñ ſuffiꝺ cilis aꝺ ꝺñū ꝺirectū: ut. l. uſucapio. ī. ti. i. ⁊. l. i. i fi. ē. ꝺe aq̄ plu. arcē. ⁊ auc. ni ſi. C. ꝺe bo. ma. ſed rñꝺeo ciuilis poſſeſſio ꝓꝺeſt aꝺ uſuca. ꝺñij. qꝺ aꝺvſat ꝺirecto aꝺeo q̄ ꝺirectum extenuat ⁊ per imut ut nō. ē. p. x. ℣. i gl. ſup vbo poſſiꝺeo ut. ē. ꝺe fui. ur. pre. l. ſi eꝺes ī ultia glo. ſed nālis p quā acquiro ꝺñū utile ñ aꝺvſat ꝺirecto: q̄ re cognoſco ꝺirectum ꝺñiuꝫ. pſiteor. n. tc ꝺñuꝫ: ſz ꝺicā me uſufructuariū l'emphiteotā ul' ſimilea. Tamen auꝺiui Ja. ꝺe bu. ꝺicentē q̄ nālis ⁊ ciuilis requirit aꝺ uſucapionē ut. l. nemo. C. eo. hoc iunuit. l. naturalr. ī. ti. i. ubi nālis retentio preſcriptionem interrumpit: ergo ſine ea non preſcribit. Non obſtat. l. i. ℣. p fuuꝫ qui ī fuga quia fui fugitiui retineo ciuilem ⁊ naturalem: ut. l. pompo. in prin. ⁊. l. rem que nobis. ī. c. ℣. ſi ſeruum. Sed parcat mihi ꝺominus Ja. puto Dy. melius ꝺicer ut ꝺixi. ⁊ q̄ naturalis nō requirat. ꝓbo p. l. ſi id quoꝺ. ℣. ſi. ī. eo. ibi utilꝰ que utilitas p̄n. cipaliter ē ī preſcriptione ⁊ ēex preſſum in. l. ſi cui fuꝺum in p̄nc. ī. ꝓo empt. Preterea in fugitiuo utraq̄ non retinetur: q̄r ē contra. l. ſi cui. ℣. licet. ē. ō li. ca. ubi ꝺicitur q̄ nobis acquirit licet non poſſiꝺeam eum intelligēꝺum ē q̄ eum non poſſiꝺeo naturalr: q̄ ſi nec ciuiliter nec nālē tunc non acquirit ut. l. i. ℣ per eum ⁊. ℣. p ſeruū corporaliter. ē. eoꝺem. Non ob. l. nemo. C. eo. q̄ licet ibi ꝺicatur q̄ utraq̄ ſit cauſa preſcriptionis non tamen ꝺr̄ q̄ utraq̄ requiraꝫ. Non ob. quoꝺ ꝺr̄ ꝺe naturali ſterruptōe q̄ ī elligo q̄ñ per talem ſterruptiõem perꝺit ciuilis poſſeſſio. al ſi ſola naturalis per ꝺetur ſecus cēt: q̄ ꝑcueraret uſucapere: ut. ī. ō ui ⁊ ui. ar. l. iij. ℣. cum igitur ſecundum glo. ibi poſitam ⁊ per. l. qui poſſ. ꝺe ui ⁊ vi ar. ⁊ per ꝺoc. in. l. ſi quis a ſe. C. aꝺ. l. iul. ꝺe ui. Concludo ergo q̄ ſola ciuilis ſufficit aꝺ uſucapionem ꝺominij. Sola uero naturalis ſufficit aꝺ uſucap. iurl. ī. ꝺominium. Quero poſito q̄ ſit triplex poſſeſſio ut ꝺixi. ē. ea. l. in p̄n. Quiꝺ ꝺe corporali poſſeſſione ut puta intrauit q̄s poſſeſſionem eiuꝰ qui iuſt aꝺ nundinas: ut. l. ſi id quoꝺ in fi. ī. eo. Glo. appellat eam corporaleꝫ an ſufficiat aꝺ uſuꝺ. certe nō quia ſi ſufficēt acquireret ꝺominium ⁊ ſic qui habet ciuilem: ⁊ qui bz corporalem uſucaperet ⁊ ſic reprimēꝺur ꝺuo ꝺñi i'olidum ⁊ hoc ē quoꝺ ꝺicit gl. i. l. i. in fi. mag. gl. C. ꝺe ſer. fug. Quero que poſſeſſio ē illa que ē cā acquiſitionis fructuū. ⁊ glo hic ꝺicit q̄ poſſeſſio ciuilis ut. l. qui ſic. ℣. in alieno. ē. ꝺe uſur. ⁊ uiꝺe in glo. ibi. Jtez gli bet efficeretur ꝺominus ⁊ tenet glo. q̄ ciuilis ſufficit. Do tex. in. l. ſi fur in prin. ꝺe uſufr. tu

habes glo. alibi q̃ uideꝫ uelle utrãq; regri: ut. l. q̃stũ. ff. ti. i. t. l. fui emptor. ff. de pi. ſ cõmo. rei uẽ. ubi glo. vꝫ uelle q̃ niſi poſſideat ciuiliꝫ t nãlit nõ facit fructus ſuos. Iſte gl. altie ñ ſũt uere ſz vꝫ tex. uelle q̃ nãlis ſola ſufficiat: ut. l. iuſ. §. poſſt. ff. de ac. cmp. ꝙ ille qui poſſidet ꝑcario t nãlit tñ facit fructꝰ ſuos: nõ tñ rõne nãlis poſſeſſionis: ſz ea rõne q; uolũtate dñi pcipit: ut in colono: ut. l. ſi fuꝰ. §. locaut. ſ. de furt. Proce do ultra uſufructuariꝰ nõ é dubiũ qõ facꝫ fructꝰ ſuos: ut p totũ titulũ de uſufr. t. l. ſi uſufructua riꝰ. ff. g. mo. uſufr. amut. t tñ pſtat q̃ nãlit tantũ poſſidet t ſic vꝫ q̃ illa ſola nãlis ſufficit. dico q̃ uſufructuariꝰ ñ facit fructꝰ ſuos rõne nãlis poſ ſeſſionis: ſz rõne iuris t ꝓceptionis quã hz: ſz in eo q̃ ciuiliter poſſidet ſi ab alio pcipiãt fructus ei acgrũt: ut. l. q̃ ſic. §. i alieno. ff. de uſur. qõ ñ cẽt ī uſufructuario: ut. d. l. ſi fur. Itẽ ℈ b vꝫ tex. inſti. de re. diui. §. ſi qs a nõ dño ibi ꝑ cultura t cura. Et ẽt ſcõam rõnem aſſignat ter. q̃ ciui liter t nãliter poſſidet ꝓuicta. l. q ſic. §. in aliẽo ff. de uſur. Nõ g̃. q̃ ciuilis ſola ad fructꝰ ſuffi cit t de hꝑ doc. ī. l. certũ. C. de rei uen. t iſtam glo. allegant. Procedo mõ ad op. dixi tibi q̃ duo nõ ꝓſt nãliter poſſidere nec duo ciuiliꝫ ℈ q: ubi ceſſat rõ legis t lex: ut. l. adigerẽ. §. quã uis. ff. de iurepatro. ſz rõ huius reſpicit nãlem poſſeſſionẽ: ſz ī ciuili ceſſat: q̃, poſſũ bẽre aim ,put tu ,g̃. ciuilis eẽ põt apud duos ſolidus. Duꝫ ℣rũ tioze ſũt q̃uoz uie. una è Ru. q̃ duo nãlit nõ ꝓſt poſſidere ut hic: ſz ciuiliꝫ ſic ī gbus dã cãtibꝰ. ſ. in creditore t debitore t mliere t ui ro emphiteota t dño feudatario t dño directo qõ ꝑz ī glo. quã uide: ſed glo. ꝓcedit. q̃ duo non poſſunt naturaliter poſſidere in alio quod dicit ciuiliter poſſe poſſidere gl. dicit q̃ Ru. di cit male ī exẽplis: q; ſi duo ꝓſt ciuiliter poſſidẽ tũc ciuilis poſſeſſo ẽ cã uſucapiẽdi t rẽ uſucape rẽt: ſic duo cẽnt dñi ciuſdẽ rei ſolidũ qõ eẽ nõ põt. t exẽplũ Ru. ō creditore nõ ẽ bonũ q; cre dutõ poſſidz oi mõ t debitõ nõ: ut. l. i. §. p fuũ cõpalit. ff. e. t gl. examiauit iſtũ pũctũ i. l. cũ no tiſ. ō pſ. xxx. an. t i. l. ſcẽdũ. ff. g ſatꝫ. co. fz exẽplũ fuit ī mliere: ſz Jo. dicꝫ q̃ iſtõ dẽz ẽ falſũ: q; mlie nõ poſſit mariꝰ ſic: ut. ſ. e. l. põp. §. ī dotẽ ibi gl. t dꝫ. ut ibi dicã t. l. ſcẽdũ. §. g fũdũ. ff. g ſatꝫ. co. Tertũ exẽplũ qõ fuit ī feudatario t em phiteota: ſz ñ bñ dicit: q; ſeq̃reꝫ q̃ libet faceret fructꝰ ſuos qõ eẽ nõ dꝫ. t ꝙ nãlit emphiteota t feudatariꝰ poſſideãt glo. tz hic. Itẽ glo. latius dicit i. l. ſi ut certo. §. ſi duobꝰ uehiculũ t. C. uti poſ. l. i. ī glo. mag. t ꝑ b facit. l. male agit cũ ſua glo. C. de pſcrip. xxx. anno. t ꝑ b. l. ſcẽdũ. §. i. ff. g ſatꝫ. cog. quã glo. allegat in. l. ij. C. ubi ī rẽ actꝫ. dicit ī ſupiciario ,pbat ꝑ tex. i. l. obligationũ fere. §. placet. ſ. de actꝫ. t obli. t ꝑ. l. ſi duo. §. la beo. ſ. uti poſ. t. l. i. §. ꝓnit. ſ. de ſupfic. Ad rõnẽ tex. qui dicit ꝙ rõ. l. logẽ de naturali dicit Jo. uerẽ: ſz illa nãlis ,pbat de ciuili q; nõ põt plꝰ ciliſ ꝙ nãlis poſſeſſio t uide glo. ibi ī enig mate. i. ītellectu. Alii dixerẽt pleꝰ t dicũt q̃ duo nõ ꝓſt ſolidũ poſſidere uerẽ ñ nãlit: ſz ciuiliter in diſtincte ꝓſt ī quolibet caſu. Quod probo quia ceſſat rõ. l. ſo q; ciliſ t nãlis acgrit ꝑ apphẽſiõz ſz ille q̃ uadit ad nũdinas poſſidz ciuiliter t itrãſ nãlit t ciuiliter: ut. l. clã §. q ad nũdinas. ſ. e. Sz glo. reꝑhendit iſtõ dictũ: q; ille qui intrat poſſi det nãlit t ciliter nili ſit aliqo qõ repugnet: ut. l. cũ bri. §. i. ſ. e. Sz ibi rõne rei. ſed Jo. dicit hic idẽ: q; poſſeſſio nõ uacat. ideo ſi põt poſſideri ꝑ utrũq; qõ ,pbat: q; ipedimẽtũ rei t cauſe pa ria ſũt: ut. l. iij. §. i. ff. e. t. l. cũ unꝰ. §. ſi. t. l. ſe. ſ. de bo. auc. iudi. po. Itẽ reꝑhẽdo Jo. ꝑ. l. ſi duo. ſ. de ꝑca. Eſt tertia opi. mar. q̃ plures nãlit ꝓſt ī ſolidũ poſſidere ac nãlis bẽt ꝑ aſpectũ: ut. l. i. §. ſi uſſeri. ff. e. t. l. qõ meo i fi. ſ. e. t ſic duo aſpici entes poſſidẽt niſi illud tñ t iſtõ ī qꝰ extãt. Iſta ſi ẽ bõa q; ẽ ℈ tex. q; fictio nõ põt plꝰ q̃ ℣itas: ſz mar. fatet q̃ vẽ ñ põt. g̃. nec ficte põt fieri: nõ dicẽ tex. uideari. Itẽ ſeq̃nẽ alie ꝛouenientie q̃ plures efficerẽt dñi ſoliduũ unꝰ t eiuſõ rei t ſoliduũ fa cerẽt fructꝰ ſuos ℈ gbꝰ dictũ ẽ. ff. Que ẽ g̃. uera lec. t dic q̃ lec. Jo. ẽ vã t viſſima quã tene t uidẽ glo. ibi dic g̃ ſm Jo. tẽ. uſq; ibi ſz ℈ Op. de l. ſi duo. ſ. uti poſ. ſo. ubi unꝰ ciliẽ alẽ nãlẽ. ſumꝰ expediti de glo. Pro declaratõe mẽ q; dixi. ff. q̃ triplex erat poſſeſſio: ut dixi. ff. e. l. i ꝑn.

Quero utꝛ duo ciliẽ ꝓſt ſoliduũ poſſideꝛ. certe ñ q̃ iſtũ tex. ꝓpt illas ſcõuenientias q̃ ſeq̃nẽ cir ca uſucapionẽ t fructuũ acgſtionẽ. Et facio ubi unũ dubiũ de. l. aliena. §. ſi ꝓtribꝰ. ff. de pig. actꝫ. ubi dicit q̃ cũ creditoꝛ paꝛ eſt ꝓtio t quare creditores ñ poſſideãt rẽ ciliẽ ſoliduũ ,put ſoliũ bñt obligatã. nã ꝓꝑ abſurditatẽ uſucapiẽdi ñ impediuntur: quia debitores uſucapiũt. reſpõ deo ꝓpter fructus quos creditoꝛ fecit ſuos li cet compenſentur in debitum: ut. l. i. de pigno. actꝫ. Item quia creditoꝛ habet poteſtatem uen dendi t ſic ſi omnes uenderent diuerſis quili bet tranſſẽret ciuilem t ſic uſucapiendi conditio nem: unde deueniretur ad illud inconueniens q̃ plures efficerentur domini inſoliduũ. Quae ro an duo poſſunt inſolidum poſſidere natura liter t glo. hic dicit q̃ non: ſed contra. l. ſi. in fi. infra uti poſ. ubi uſuarius habet interdictum u ti poſſidentis t uſufructuarius t ſic quilibz natu raliter poſſidet. gl. dicit q̃ non inſolidum: quia plus iuri habet fructuarius q̃s uſuarius: ut nõ. glo. in dicta. l. ul. t in. l. i. C. uti poſ. in ul. glo. ſz aduerte paꝛa incerta ratione loci t quote non poteſt poſſideri: ut ſupra. ea. l. ſ. incerta. t. l. lo cus infra. e. t. l. emptoꝛ infra. ti. iij. ſed uſufructua rius t uſuarius habent incertam partem ratio ne loci: quia eſt indiuiſum et ſic ad oculum nõ poteſt demonſtrari: ut. l. meuius. ſ. duobus. de le. ii. t. l. ſi communis ſeruus ſic omnium infra de ſtip. ſer. Item rõne quote incerta ẽ ut. l. uſuſ po. ff. de uſu t ha. q̃: icertũ ẽ quantũ mihi ſuffi cit bodie. t q̃ntũ craſ. dic g̃ q̃ naturalis poſſeſ ſio põt eſſe apud duos ſolidũ: ut. l. ſi infra uti

pos. z neq; ius repugnat qi usucapio usum tu usufructu et ego facio usu meu: tu usufructu: et ego facio fructꝰ meos rone usus tu roe usufructus. Sz rō bꝰ tex. i fi. vī i ꝓncipiu. Sed nota q; iste possessiones sē possessiões differētes nūo quia nālis mea ē respectu usus. tua respectu usufructus: z sic nulla ē repugnātia: q; duo possūt isolidum nālr possidē. Quero an duo pñt corporalr isolidū: ut i eo q; iuit ad nundinas duo itrauerī i possessionē eiꝰ z vī q; possideant isolidū qz nulla vī repugnātia nec q; ad usum nec q; ad usufructū p rōem pdcam. Sz ꝓncipium credo pꝰ rōz bꝰ tex. Itē ista corporal ē bꝰ naturalr: ut definēte cālr possidere ista corpalis trahit ad se ipam cālr ut. l. cla. §. q; ad nūdias cum. l. sc. z i glo. et. ī. pr. §. si qs nūtiet: si q; duo possidēt corpalr illa eadē civilr applicarē istis duabus et sic cēt repugnātia illa q; ē i his q; silr civiliter possidēt qō cē n dz. Quero qūo plures pñt possidere rē eadē divīis tpib⁹ numero et spē: vī q; cālr et nālr scōm glo. Sed oñdo tibi q; quin qs pñt possidē dñs possidz civiliter dñs sēc ephiteotā q nālr possidet ut. s. Iste emphiteota fecit unū fructuariū et unū usuariū i eadē re. qō pōt ut. l. i. i pn. s. q. mo. usufr. amit. et. l. i. in fi. s. de supfic. z sic hēs qtuor possidētes: sz pōe q; oēs isti inerūt ad nūdias z retinēt nālr corpalr: ut l. i. ī pn. s. e. i glo. z ut⁹ itrat i possessionē istam iste acqrit nālr corporalr z sic qnqs fiūt. Sed unā. q. uolo facē duo vsuarii pñt isolidū i eadē rē stitui: ut. l. vsus ps. s. de vsu. z ha. qūo possidebūt: Pro pte nō: qz ē icerta. insolidū ñ vī: qz possidēt nālr eo. rspectu. usus. Sz dico q; glbt isolidū possidz z fiūt plures possiões numero differētes: q; glbz possidz respectu usus sui. z quot sī pōe tot sī vsus z sic ñ possidēt respectu ciusdē iuri. Cōcludo q; q; cilis ñ pōt cē nisi una: qz unū ē dñiū. Itē nālis rspectu utilis dñij ē una qz vnū ē utile dñiū. Itē nālr respectu usufructꝰ: qz po dñij ē: sz nāles respectu uiꝰ sunt plures: sic i eadē re cē pñt plures usus. Ideo ad gl. emphiteota facē aliū ephiteotā. an ꝓmus possideat: z gl. dicē q nō ut bī glo. z. l. i. C. uti pos. z. s. ꝓmo. l. si ut certo. §. si duobꝰ: sz ista gl. ē ꝺ id qō dixi si emphiteota dat alij: possidz secūꝰ ru dixīli q; et ꝑm' vez ē sz. s. dico qñ dat usufructū vni: z alij vsū. sec' si daret utile dñium qō ipe bz ut. s. dixi. Quero utr q;si possessio q; bē i quolibz possit bēri a duobus isolidum: certe sic: ut. l. ij. §. ex his. ī. de v. obl. z. l. via constituī. i i. s. de fui. ru. p. z ula q;si possessio ē pa tua: z isolidū pstat cuilibet ut. l. quot. s. d fui.

Quero utr detētatio pōt cē apd plures isolidū. q; qđ ē detētatio corpalis z assidua: ut insistere i re. z ista nō pōt cē apud plures isolidū p hunc tex. Ñnqz accipit detētatio ꝓ custodia rei ut. ī. ca. l. §. fi. z. l. si qs ante z. l. cū lega. ī. ex q. ca. i pos. ea. mō ista detentatio qñq; ē apta ꝓducere effm dñij qz ex ea pōt puenire ad scōm decretū: z tc ñ pōt cē apud plures isolidū: ut. l. si finita. §. cū ãt. s. de dam. ifec. sz ꝓ pcursū ptes sibi facūt ut dco. §. cū ã. qñqz ñ ē apta ꝓducere effm dñij ut possessio noīe nētri. Itē duo cōmodatarij q; hñt custodiā. iō isolidū apd duos pōt cē: ut. l. si vi certo. §. si duobus. s. cōmodati. Bar. ll. doc.

In amittenda possessiõe. Possessio retēta animo z corpe nro l'alio mō ñ pdīt. secus ī ea q; animo nro z alieno corpe reuncī. b dicē usq; ad. §. si s tuus quē. Dicit b q; possio solo animi cōtra. ī. c. l. quēadmo. so. gl. b dicē de simili ibi de nāli: sz ista ñ ē va: qz z hic de nāli. Alij dicūt q; ibi ex pte acgrētis duo sī nētia ex pte pdētis vnū. Sed istud ē trufa: sz vitas ē in amittenda possessione sol' animꝰ sufficit: si scipias ab alio: vt b z. l. si quis i. §. ꝺria. ī. c. Secus si scipias a corpe qz z tē corpꝰ regrīt idē nō. i. l. fere la. §ij. ī. de re. iuri. Op. C. c. l. §. Bo. ñ signat hic: z ibi bñ tangit z dicē q; qñ aliquis nō uadit ad possessionē timēs de psona tñ: z tūc ille timor ñ nocz: qñqz timet de psona z possessione l' possessione tñ z sic logtur hic. Op. ad v. q; si b fuus. C. c. l. ulti. dicā. ī. c. l. pegre. §. quibus. Op. ī. co. l. q;uis. §. i. so. colonus meꝰ tradēdo alīi uere ꝑuat me possessionē: sz tradēdo ficte: ut ꝓstituendo se ꝓ alio possidē Itē ꝓducēdo me nō ꝑuat possessione ut. l. q;uis. §. i. ī. co. z te nemēti z ibi gl. quod ē vez nisi colonꝰ nāliter possideret vt. l. inītdum. §. fi. ī. c. dic ut ibi. Bā.

quem possidebam. Ser

Si seruus uus fugitiu⁹ ꝑuat me possessione si diu i libertate moreī. b. d. Opp. ō l. liberis in fi. s. de li. ca. so. ibi quantū ad onus pbādi. b quātū ad alia. Sz Inn. i. c. i. cē ō ꝑ ut. ñ oxdi. dicē q; ibi b onaside: b qñ malaside.

Op. s. de li. ca. l. si cui. §. sz. so. qñqz seruus fugitiu⁹ occupat ab alio: z oēs possionē pdꝰ vt. l. i. §. p fuū. s. e. Ñnqz ñ occupat ab alio: z tē aut ē moral' diu i libertate. z tē amitto omnē possionē: ut b. aut ñ ē diu moral' z nullꝰ se i libtatem pclamare z pdo nālem: z ñ cilē ut. l. si vi. §. sz. s. de li. ca. Quero qō uult dicere diu z dicē ꝑ Dy. C. ubi ca. ista. l. i. ī pria. q. sz cuz dicat lex q; negligentia ī recuparōne nāl ꝑuat me cili vt. ī. c. l. si de eo. §. i. ē uidere q;nto tpe ēducitur ista negligētia. z vī q; x. an. dicvi gl. dicam ibi ibi. Dy. iducē i ar. ad qōz pone statuū ē q; q occiderit exbannitū ñ teneat ad penā. qdaz bānitus petit se eximi de bāno dicēs se nō uri bānitum. Medio tpe occidit. nunquid occidens teneat. Et idē pōt qri: si alio mō petit se eximi de bāno ꝑ viā iustitie. Et bī vī casus q; nō tenetur: qz licet paratus sit suscipere iudicium l. bitatis ūi seruus ē in possessione seruitutis z sic exbannitus facit. l. si cui. §. licet. s. de li. ca. In contrarium facē q; appellatōe pendente nihil ō bet inouari. Sed dy. distinguit. aut petit se rebanniri per modum appellationis z tunc non potest occidi vt. l. i. nil. no. ap. pē. ibi nec aliaz

iniuriã. ꝛ ẽ rõ: q appellatio extinguit ſſniã bãni aut p aliũ mõz ꝛ tũc põt occidi ut ff. In p̃. pun cto uer dicit dy. ꝛ ff vđe ipe dicit i. l. g a latroni bꝰ. ff. de testa. In ꝛ pũcto dico ꝺ̃ rnũ cius quod dicit dy. ꝛ ꝺ̃ cũ aduoco. i cũ uero i p̃n. ff. de fide cõmiſ. li. ubi dr q ille cui debet libertas fideicõ miſſaria ꝓpt ſpẽ vr ee in q̃ſi poſſeſſiõe libertat ita iſte g dz rebãniri. Itẽ vr cãus de iiuſt. teſt. l. ſi qs extrã dato. §. q ſi qs fuerit ubi idẽ ẽ effect' ſuſpẽſionis ſiue ſniã ſit irritãda p appellationez ul' alio mõ. Preterea exbãniꝫ põt occidi ꝺ exbã nito ꝓpe hz ſtelligi q: is ẽ debitor. ꝓpe a q̃. iuꝛ to põt exigi: ut. l. debitor. ff. de. v. ſig. ꝛ. l. fideiuſ. §. ij. ff. de fideiuſ. hz iſte nõ. põt exigi: q: hz exce ptionẽ g̃ ñ ẽ. ꝓpe exbãniꝫ. ꝛ hz ſi ſciẽt fiat. Si ignorãt dicã i. l. pel. ff. de adul. Bar. ll.

Saltus hybernoſ. Aio meo tñ ul' aimo meo ꝛ corpe alieno l'ẽt aio ꝛ cor pore alieno poſſũ poſſidere. h. d. Bar.

Nerua filius. Ciuilis poſſeſſio rei mobi lis aiate tãdu aio poſſidẽ quã diu p facultatẽ apphendi nãlẽ eius cuſtodia co erceat ul' ex conſuetudine rdeũdi. h. d. uſq; ad. §. labeo. Op. ff. c. l. §. ſi ſeruus ꝛ. l. i. §. p fuũ qui i fuga. So. ibi i hoſe hic i aliis reb'. uidebitis rõnẽ. ff. c. l. põp. i p̃n. ꝛ. l. rẽ q̃ nobis. ꝛ ſic nõ. hic q: ſũt due poſſeſſiones. Scõo nõ. q̃ q ẽ abñs: hz retineat ciuilẽ nãlẽ nõ retinet qõ apparet ex eo q̃ dicit nanciſci cẽ dicit tex. oberrauerit ꝛ ui de glo. q̃ dicit ſecus ſi nõ errauerit. facit ad. q. de equo dimiſſo in paſcuis an ego poſſideam. Bło. q̃ ſic ꝛ glo. formal. l. ſi qs i tantã. C. vnꝺ vi. tenebitis mẽti ꝛ p hic pdit poſſeſſio ſine aio mobilis rei.

Labeo. Op. ff. ti. l. adeo. §. iſula. ſo. ibi i inũdatione q̃ nõ facit alienum nõ ꝓuat. ꝓpetate: hz poſſeſſione ſic ut hic ꝛ illud ẽ mliũ tenẽdũ menti: q: iſta iterruptio iterrũpit nãlit' ꝛ ſic ſi aliquis uellet' dicere ſe poſſediſſe tã to tpe ꝛ pſcripliſſe ꝛ tu ꝓbares inũdatione eẽ; iterrupta pſcriptio. ꝛ ſic appet q: ex ff pdit ciuil' ꝛ nãlis. nã ſi ciuilis retinet pſcriptio ꝓcederet: ut dixi i. §. ex ꝺ̃io circa p̃n. Querit gl. an det reſtitutio ꝺ̃ iſtã interruptiõez ꝛ arg. p ꝛ ꝺ̃ ꝛ tenꝫ q nõ ꝺaꝛ ꝛ uide glo. q̃ incipit iterrũpit. g̃ ꝛ ꝓo ff facit. l. ſi is. ff. de furt' ꝛ ff tenet glo. i. l. ait ꝓtor §. ſi ci. ff. ex g. ca. ma. ff. arbitror ee uer. Sz vr q̃ ꝺ̃ ff facit io qõ nõt. p dy. i. l. g ſũdũ. §. g bõa ff. p emp. ꝛ ibi dicam ꝛ tene menti.

Si rem apud te. Furtũ ñ ꝺ̃hitur aio: ſed ꝺ̃cione q̃ dñs ꝓuatur poſſeſſiõe ꝛ furi q̃rit' boc dicit.

Illud quoq;. Nõ põt g: cauſam poſſeſſi onis ſibi mutare cauſa extrinſecus non accedente boc dicit.

Genera. Quot ſũt mõi acgrendi tot ſũt dñe poſſeſſionis ꝛ oĩs poſſeſſo aut ẽ bona fide aut non bõa fide ꝛ miſſus ex p mo decreto nõ poſſidet ex fo ſic boc dicit. Nota q̃ poſſeſſio eſt in genere que diuiditur p ſpes: ut dixi. ff. c. l. in pn̄. ſic dicit glo. q̃ ẽ actõ in genere que diuiditur in ſpes dixi in. l. ſeruus cõis meuli. §. ſi. ꝺ ſtip. ſer. Scõo nõ. tex. ibi aut non ẽ bõa fide: q: plus importat q̃ dicere ma lafide: q: ꝓtinet ignorãtem: qui non hz bonam fidem uel malã fact. C. e. l. i. ꝛ qõ ibi nõ. ff. ſ. ti. i. l. põt pluribus ꝛ. ſ. ꝓo ſoluꝫ. l. ij. Op. q̃ poſ ſeſſio non diuiditur ſic: ſed diuiditur in ciuilez ꝛ nãlem: ut. ff. c. l. i. in p̃n. ꝛ §. nerua filiuſ ꝛ. l. ij. §. i. ſ. ꝓo herede. So. iſta eſt diuiſio que fit per qualitates: ſicut ſi dicerem hominũ quidã ſunt albi quidã nigri. ꝓpꝛie autem loquendo ſpẽs diuiditur ex differentiis ſubſtantialibus ut iſti. de iure pſo. §. ff. ꝛ. ff. de publica. l. ff. §. quotienſ.

Itẽ op. ꝺr hic q̃ miſſus non poſſidet contra l. ſi quis emptoꝛ. §. hz ꝛ ſi quiſ. C. ꝺ̃ pſcrip. xxx. anno. Bło. ſoluit q̃ miſſus in poſſeſſionem rea liter poſſidet ſed ſuocabiliter: poſt annũ irreuo cabilit' ſec' i pſona: q: tẽ nec. ſ. annũ nec p' po ſidet utiõ gl. q̃ icipit. i creditõe cẽ. al icipit i pet tore. ꝛ ibi de. ꝓpetate uult dicere de poſſeſſõe. Quero an ſtatim poſſideat ſi agat hypothec ꝛ glo. habes hic. put' habes i creditore q̃ ſic. iſta glo. ẽ nõbilis: ſed ꝓout habetis in petitore ni hil facit. contra glo. eſt in. l. ſi quis emptionis. §. ſed ꝛ ſi quis. C. de preſcrip. xxx. an. dy. reꝺuc ad concordiã. aut agitur hypothec. contra ꝺbi torem ꝛ logi glo. in. l. ſi quis emptionis. §. ſed ꝛ ſi quis. aut agit' contra extraneũ ꝛ tunc. ꝓcedit iſta gl. q̃ idẽ ſit i hypothec. qꝺ i reali. pbaꝺ i. l. ſi cum uẽditor. ff. de euic. q: nuꝺa poſſeſſionem aduocat. Dñs cy. C. de bo. auc. iuꝺt. poſ. i. l. cũ ꝓponas i. xv. q. recitat opi. Ja. ꝺ are. que mihi placz ꝛ dicit q̃ ꝺ̃ ẽ i rei uẽ. ꝛ i hypothec. q: tex tus ſimplr dicit. ꝛ ſi tu dicis mihi q̃ tex. §. hz et ſi quis ſi hz locũ q̃ p' annũ audiaꝺ de ꝓtietate q: creditor ſp recognoſcit cũ dominũ: Dic Ja. q̃. ſ. annũ audit' de poſſeſſiõe p' annũ ñ audit' de poſſeſſione: ſed oz q̃ ꝺoceat debitũ ñ eẽ ꝛ ſu per eo diſputabit ꝛ illud credo uez ꝛ. pbo ga ñ ẽ ſolum in ſimplici reali. Sz etiã ꝓſſoria ꝛ ne gatoria ut dixi in. l. ſi ꝓtius. ff. de op. no. nũ. et l. a quo fundus. ff. de dam. infec. ꝛ ff tangit per ber. extra ut lite non conteſta. c. qm̃ freq̃nter ci ca fi. Quero an miſſus in perſonali ex primo decreto poſſideat nãliter ꝛ glo. ꝺicit q̃ nõ ꝛ dy. ꝓbat q̃ naturaliter poſſidenti ꝺaꝛ iterꝺictũ uti poſſidetis: hz iſtis nõ ꝺatur: ut. l. ſi duo. §. credi torez uti poſ. g̃ cẽ. Sed aduerte ad unuz qõ ꝺicit ſpecul. ſi creditor eſt miſſus ex primo ꝺre to i hypothec. nõ audiẽ debitor de poſſeſſione ſi credito: ẽ paratus ꝓbare de hypothec. i cõ tinenti. ꝛ ponit in ſpecul. de contu. §. ſequitur. v. ſed pone conuent. Bar. ll.

q Quicquid filius. Per filium etiam ab alio poſ ſeſſũ nobis poſſeſſo q̃rit'. h. d. Op. ff. c. l. i. §. hz ꝛ p eũ. Quiꝺã rñꝺẽt q̃ ibi ab igno rãte poſſ. ꝺebat: ſecus ſi a ſciente ẽ miſſus. ꝺic q̃ hic i filio qui querit nobis rõne iuri qõ hemus

ī eo. nō rōe possionis qr eū ñ possidem⁹ ut. l. i. §. ſz z p eū. ff. eo. z idē qđ ff dr ī filio dicam de monacho ar. ī auc. de mona/h. §. ſi monach⁹ z fac qđ dixi. ff. e. l. i. §. p fuū q ī fuga Barto. ll. doctor.

¶ Jex stip. Ex va cā non qrit nobis possio iusta sine possoris uolūtate. b. d. Op. ff re. iur. l. nemo z. l. ūt. §. ſi qs scīēs. ff. d pcti. hr. Glo. cōiter soluit ibi. p ut ff. q nemo pdo ē: q pciū nūerauit: ſi possionem uoluntate possidēt accepit. Et gl. op. de. l. eū q ī pn. ī. de furt. Hr gdam dicūt q ille. §. doz itelligi pcio nō soluto. Dz vtas ē q ſi ſbrabo tibi rē mihi debitā nō teneor ubi actōe furti ad qdruplū: ſz pdo suz: z ff dicē glo. i. l. nec ex uera. ī. c. Op. ī. p lega. l. fi. so. ut gl. Op. de. l. i. §. fi. ff. de excep. rei uē di. so. ibi glo. Op. ex glo. de. l. ij. C. eo. So. ibi accessit cōñ uolūtas tacite sec⁹ si nulla uolun tas pcessisset: z sic hēs ſi dñs exīsse ꝺicē sum pzeo: ut. l. fūdi uēditor ī fi. ī. e. Si uero nihil dicē z tacz vr ꝓsentire: ut. l. ij. C. eo. Si ignorat ur ꝺicere ut hic bartolus. ll. doctor.

¶ Iam possidere. Inspicimus inicū possē. ōis q non mutat ō iusta ī iūsta ff dicē. Op. dr hic furtē ꝺ. ī. de usuc. l. fidei. §. furtū. so. expone furtē. i. clā. Op. de pe. hered. l. ſz z ſi lege. §. ſz z ſi. Sz illa ſi ꝺoleat: q nulla fit mutatō. Op. ī. p suo. l. ſi ancillā so. ut glo.

Qui ad nundinas. Difficilis est z gl. ītricate loquūt. z ff iūdit Absens qui neminem domi relinquit: retinet possionem cilē nālem possessionē pdit: z igredi ēs clā nālr possidz: z ſi fuerītē ñ admittat: z ip se revītēs ſuſpicat se posse repelli ui cilr possi dēt igrediens ita dicē iste nō. z magistral' textus. Diuidi ī qtuor ptes. Pzio thema z qō resul tās ex themate. So soluto qōis. tertio illatio q dā. ārto qdā noua qō z ei⁹ soluō. quinto alia qō z ei⁹ so. Scōa ibi videri clā. Tertia ibi reti net g̃ z c. Quarta ibi uerū ſi fuerītē. Quinta ibi i. l. ſz z ſi. Tex. ibi redit. i. redire speraī ibi possionē ſbaudi qrit quā possessionē: z qlez q rit igressus eū possidere z nālr: ſz gl. ff dicē pzia ptīcla ñ hz ꝺria: ſed alie sic. Et iste. §. hēt tres lec. ff fuit Ru. imo quorūdā ūtiquor quā glo. attribuit Ru. sed ñ fuit sua. Scōa fuit plac. z Azo. Tertia fuit Jo. fm quā polui casū z ē va lec. Mō op. z assumo gl. mag. ꝑmā op. dr hic q ſi aliqs ē igressus possessionē: z absens reti net eā: z sic patz q duo possidēt ſsolidum ℈. l. iij. §. ex ℈rio. ff. eo. scīm opi. Jo. z planū ē q plures ñ pñt possidere eādē possessionē nume ro: ſz ff possidēt diūſis modis possidēdi. unus cūiter z alr nālr z ē uera so. Alij dicūt ut Ru. q duo ī solidū pñt cūiter possidere. ñ ob. §. ex ℈rio q: dicē q ñ pñt possidere nālr insolidū: ut ūtſz Ru. ff ñ dicē nisi ī certz casibus: ut ibi nō. de qb⁹ ñ ē iste ſz fuerūt qdam antiq ut ibi nō. Sz ℈ hāc opi. Ru. facit multū iste tex. q dicē ne minē reliquit. g̃ ſi aliqē reliquiſſz igressus nul lam g̃reret. Dicē Ru. fateor: ſi aliqē reliquiſſz domi: ñ g̃reret nālē igressus z p ꝓsequēs cilem z sic tex. ñ ob. dicē gl. ℈. Ista rāsio ñ ē bona: q posito q vr⁹ ē ī domo. Et tenēdo opi. Ru. alr pōt igredi: z sic possideret z sic Ru. ñ bñ dice ret. Jstud qō glo. dicē ñ ē bene dicū: q ſz alr possz igredi p igressū ñ quēret nāl: q alius bz z p ꝓsequēs nec cilis. l. qō meo. §. fi. ff. eo. z nō. fm Jo. ff. e. l. ij. i pn. z. §. ex ℈rio. vnde respon sio Rog. fuit bōa. Jtē exponit gl. alio modo sustinēdo z admuādo Ru. Jdeo dicē neminez reliquit: q ſi aliqē reliqſſz ille relict⁹ potuisset repelli: z sic p igressū quēret cilis z nālis: ut. l. p egre. §. gb⁹. ff. eo. z istō dēm gl. ē vez i se, Sed ista opi. Ru. q duo possideret cūr ī solidū ñ ē va lec. ut dixi. ff. e. l. ij. §. ex ℈rio: tñ q ad hunc tex. ñ ē vera lec. Ru. aliquo mō q: ſi ponam⁹ q igrediēs hēat cilē z nāle: ſi sequeret igz ablēs f tinz cilez possessionē imo ēt potⁱ dicēdū g̃ ab sens nullā retinz qō ē ℈ hūc tex. Preterea igres sus possidz cilr z nāliter fm Ru. z absens pos sideret cūiter: z sic ſi absens revīus ñ admittatur l ſuſpicat se posse rpelli aegrec ista igresso alia ciuilis z sic haberz duas ciles qō ē falsū. Jdeo rep:obat dy. azo. z plac. q dicūt q ñ ē nisi una possessio tñ. Quomodo rñdēt ad. §. ex ℈rio: duo ſi pñt ſsolidū possīdere eadē qlitate: ſz diū sa sic: q vn⁹ hz nālē nāliter. alr⁹ nālem ciuiliter: z ita rñdent ad. §. ex ℈rio ita dicē gl. q ista opi. azo. sit uera. Nō sit una tñ spēs possionis narrata p qlitates vr casus hic. ibi ui magis nō clam z ff magꝫ ponit cōpatie z ñ facit p eo. Jtez eius opi. ē falsa: q: qualitatū diūſitas nō facit q apud plures sit possessio ſsolidum: ut. ff. e. l. ij. §. ex ℈rio vſl. qō labeo: z ibi dixi. tene g̃ opi. gl. absens retinz cilē pñs nālem dictaz ab actu nā li: quam cā doctrine appello coꝛporalē. Ve nio ad fam gl. z ff opp. ī. ti. i. l. sequī. §. item ſi occupauerit ubi ſi dñs revīus ñ admittitur nul la violēcia cōmittitur. so. ibi qñ aliquis fuit in gressus ois possīo uacabat. hic non quia cuil' retinet animo: z iō cum nō admittū pantur hic uim ibi nō. Op. contrarie qualitates nō pñt eē ī eadē possīone ut. ī. e. l. ij quis añ z. l. ſi ācil li. ī. p suo z. l. ij. in fi. ī. p emp. z p dy. i. c. null⁹ pluribus ff re. iur. li. vi. plem⁹ i. §. ex pluribus. ff. e. l. iij. sed hic sē duc qlitates diūſe. l. ui z daz g̃ z c. Scōm opi. Jo. ē clar q naturalem pos sessionē hz clam sed ciuilem ut: z sic cōtrarie qli tates non sunt circa candem possīonem: sed cir ca diuersas possīones z dum Jo. dicit q nō hz duas ciuiles rep:obanit opi. Ru. Et dum dicē q: non habet eandem possīonem clam z ui Reprobat opi. azo. z plac. Alij ut Ru. dicūt q habet duas ciuiles unam per igressum et il lam clam aliam qñ ñ admiserit cōm z illam ut. Hanc opi rep:oba: q: est absurdum q habeat

duas ciuiles. nō quia nō repit nisi una ciuilis. t dixi i. §. ex ꝟrio. Tertia ē opi. Azo. t plad. qui dicūt q bz unā t'eādē possessionē clā t ui t sic qō dicit Jo. q una t cadē possessio ñ possz ba re diuisas q̄litates dicūt isti q b ē falsū: q: imo pōt: ut. ē. c. l. iij. §. ex plurib⁹. So. Jo. rñdet q §. ex plrib⁹ logt i diuisis q̄litatib⁹ se inuicē cōpa tientib⁹: sed clādestinitas t uiolētia se inuicē nō cō patiūt: ut. l. si ancillā. ſ. p suo: ꝫ ꝫ b dicū Jo. rñdit Azo t sic. iste cās inuicē se nō ꝓpatiūt. uez ē eodē tpe. ꝫ diuisis tpib⁹ sic: q: ab itio fuit clā destina nūc uiolenta t b ꝓbat Azo p. l. is qui i puteū. §. b iterdictū. ſ. qō ui aut clā. Jo. huic rñsioni rñdet q ille. §. b iterdictū nihil facit: qa logt i re corporali q: pōt fieri ꝓ parte dā ꝓ pte ut: ꝫ possessio q̄ ē res icōporalis nō pōt fieri ꝓo pte clā ꝓ pte ui. q: ītiū ip̄icim⁹: ut bac. l. i ꝑn. t sic si ab ītio fuit uiolenta ul clādestina sēp uio lēta erit uel clādestina. uide glo. ibi istō enā ab surdū tē. t dimitte ibi uel nūq tē. assume ibi ītē ꝓ eis tē. Quare Azo soluit ibi t alio mō dico q eadē possessio bz ꝟrias q̄litates diuisis relpe ctu⁹. Nā nālis possessio nālit retēta ē cladestia t ista eadem nālis ciuilit retenta ē uiolēta ul e ꝟrio. uide glo. ibi ul' nūq dicat nāl'ter. Hec so. ē falsa q: diuisas q̄litatū ñ fact: ut eadē possessō possit cē apō pl'es. nec duo ꝟria pñt cē in eod subiecto: ut dixi i. §. ex ꝟrio. Quare teneatis opi. Jo. q naturalis ē clādestina ꝫ ciuilis est uiolenta. Opp. extra glo. dicit hic q ille qui uadit ad nūdinas pdit nālē t retinet ciuilē. ꝓtra nālis ñ pdit sine aio: ut. l. uij. §. in amittenda. ē. e. Glo. in. l. quēadmōm. ſ. c. t soluit t male soluē q̄ nālis nō pditur sine animo. uez ē in ea que aio pōt retineri: secus in ea que non pōt retinēi quia pdit ēt ab ignorāte ut a būstis. ē. c. l. uj. §. ladeo. ītē opp. tu dicis q ex diuītate tpoz non diuisificat q̄litas possessionis ꝫ. j. n. l. nō soluz i ꝑn. ꝙ ꝓmo de nō iusta possessiōe i. precsu tem poris noua supueniēte cā pōt fieri iusta: ut ibi: ꝫ q iusta efficiat iusta ul iusta iusticio nō pōt cē. pbat. ē. c. l. uij. in ꝑn. t mō dixi. Quēo pone q igress⁹ dām reuerēte nō admittit: t sic dās p dit ciuilē: ꝫ iste igressus dicit uolo ciuilē an tene at iterdicto ut. Glo dicit q nō: ut. ſ. ti. i. l. non solū. §. si dās: ꝫ ista gl. repbēdit q dy. t Ja. de are. t Ol. q ꝫ igressio nō acqrat ui poo. ꝑpter uiolētia adhibita a te: ut. l. seqt. §. si tu ui a me. ſ. ti. i. Nō obstat. §. dās q: ibi nulla fuit uiolen tia t b nō. ſ. de ui t ui ar. l. uij. §. si gl' aūt nō. ſ. c. l. qō su' i ꝑn. Sz q̄rit' an igressio siue uelit siue nolit ciuilis acqrat t. ſ. dicā. Quēo an succur rat ad recupandā ciuilē ꝓ iterdēm vñ ui t glo. dicit sic p. l. i. §. sin aūt. ſ. de ui t ui ar. Quero an bēat uticiū aliqō ꝓ recupando nālē. Glo. dicit q sic q: bz iterdictū uti possidetis: ut. l. i. t ij. ſ. uti poss. Sz op. ad illud q: ñ bēo ab eo clā t repij possessionē nālē uacuā. t sic nō clā ꝫ dicē glo. q itrauit timēs uel timere debēs sibi fieri ꝓ trouersiā. Sz op. iterdcz uti possidet, tuci. pos sidēdē: ꝫ nō possidet g̃ tē. q nō possideat patz q: nālē pdidit p abūtiā ciuilē pdidit cū nō fuit admissus uel suspicat' fuit se posse repelli. Glo. rñdit q añcz amittit ciuilē bz iterdictū uti possi detis. Itē postq̄z amisit t recupauit p iterdictū vñ ui. Itē t p' amissā: ꝫ in amissōne cepit itere se amittētis ar. uti pos. l. si duo i fi. Istō ē nōble ybū. tz gl. q ēt ille q nō possidet bz iterdictum uti possidetis. put dat ad interesse qō non puto uez: quia in hoc interdicto requiritur q: possiō at tpe litꝫ ꝓtest. ut. insti. de interdic. §. bodie.

Quero go ozdo agendi erit. ꝙ ꝓmo agā undo ui. p recuperanda ciuili postea q: p retētionem nālis turbo: in ciuili agā uti possidetis: qō iudi cium ꝫ sit retinende possessionis tñ isto casu ē recupande q: non pōt aliter a turbatione ꝺsiste re nisi dimittat nālē. Quero an b casu possez agere rei uendicatione ꝫ te q: nālit possides et interdicto uti possidetis: q: ciuiliter possido. gl. dicit q sic: ut dicā i. l. nālit. §. nihil cōe. ī. e.

Quero pone q ingressus es nālē uacātez suspi caris ꝺ alio q̄ de me dño an illi alii dabitur u ti pos. gl. rſpondet q nō: ꝫ dy. dicit q dabit ei ad quē uere spectabat: ut. l. qui aliter. §. si quis dū putat. ī. qō ui aut clam: licet glo. aliter tene at t male in. l. i. §. iterdictū. ī. uti pos. t dy. t idē Ly. in. l. i. in. iij. q. C. uti pos. Quēo suspicāl posse repelli amitto possessionē an babeā inēoi cū ꝫ igressū: dicut. l. i. §. sin aūt. ī. de ui t ui ar. t ibi glo. Bar. ll.

8 Ed et si nolit. Quero suſ picans pos se repelli pdit ciuilē. an bec q̄rat illi in gresso clādestio ignōāti. Glo. q sic ꝫ Jo. t si di cis qūo sine aio: ut. l. iij. i ꝑn. ē. ꝙ ex quo bz nālē t tūc vī uoluisse hre ciuilē. Vā ille aim⁹ b opat. ñ aūt itelligat q b sit iurī accrescēdi: quia possessio ñ q̄rit sine aio. Nō. ista gl. ex q̄ nō. q aim⁹ adhibit' uno tpe opat effectū suū alio tpe. Sz ꝫ pdicta op. sic. nā aim⁹ alic⁹ adhibit' tpe i ꝓgruo ñ porrigit effectū suū ad tps ꝓgruū: ut. l. q supstitus. ē. de acq. heredi. bicuit ista opposi tiōez factā p glo. o3 q teneam⁹ cē vā. Ad ꝟrias rñde q ibi aim⁹ ñ ꝓgruo tpe adhibit' ñ pōrigit ad tps ꝓgruū. vñ ē nisi delictū ītueāt ar. l. qō. i iurī i fi. ē. de donat. t qō nō. i. l. q supstit. ē. ō acq. hrd. ex b seqt q si p' ipe itrauit aio q̄rēdi toiū qō potuit ex postfacto nolit sibi nacāte cilē q̄ri ut ñ teneat: vñ ui nihilomin⁹ tenet cū scit po tuit illā cilē posse sibi accrescer: ut. l. si duo. ē. de acq. here. Quero unū iste igressus q cōpalit possidet an trabat ad se eam possessionē q̃m bz fructuari⁹ uel usuarius uel sules. ꝙ si igressus ē possessionē tāq̃ fructuari⁹: t tunc trabat ad se il lā nālē quā bz usufructuarius ar. l. uj. §. und' ui ſ. de ui t ui ar. Quero utrū possessio nālis q̃z bz emphiteota ul' fructuari⁹ t sules trabat ad se cilē dñi nacātē. certe ñ: q: ñ būt aiz illam acqui rendi. t sine animo non potest acquiri: ut. l. uj. i ꝑn. ē. e.

AJemadmodū. Opp. de. l. iij. §. i amittenda. ē. c. so. ibi dixi. Jté opp. ē. c. l. dam. §. fi. So. ibi logi de ea que ñ pōt retineri aío ut ibi dixi: sed so. quā gl. ħ pōt nihil ꝑcludit gl'r. ꝑsequere ut i gl. dicā. j. eo. l. qui iure.

s **J** qs ante. Due cause ex q̄z tera detinet nō ꝯrrūt i diē: sz ultia ꝑualet nisi cēt ꝑualida. sec' si ex utraq; possidea tur l'neutra ħ. d. Op. q; due cāe pñt ꝯcurrē i. l. iij. §. ex plurib'. gl. so. q; due ℨne se ñ ꝑpatē tes non pñt ꝯcurrere: ut ħ. sec' si se cōpatiuntur ut ibi. Op. ꝛ vr̄ q; ꝑductio uno nūmo ſca ua leat ut. ē. de iure do. l. usufruc.. Glo. ponit du as so. una ē ħ q; ħ ex uoluntate ibi ex necitate. Alia so. ē q; ibi res erat digna tanto ꝓio ꝛ sic uide ex ꝑma gl. hēs māz ꝑcētā: q; aut logmur i re ex necessitate locata ꝛ valz uno nūmo. aut ex uolūtate ꝛ tē aut res ē digna tanto ꝓio ꝛ ua leat aut plurī ꝛ ñ ualet ut ħ. Pe. iduē so. de istis uerbis i. l. usufr. ē. so. ma. Op. q; locano sit p̄ cio numerato ut. l. i. §. si qs seruū. ē. depos. ſz un' nūm' ñ ē numer': ſz ꝓncipiū nūeri: vñ glo. h' ℨrij timore fceſſit a dēa solutōe: ſz male dicē q; idē ius de ꝓncipio nūcri qō de ipo numero ar. l. ñ eo min'. C. de bere. istī. ꝛ ibi p cy. Op. ꝛ vr̄ q; ista locatio ualeat saltim ut ℨctus inoīa tus ſic q̄n aliud dat ñ ꝓsistens i pecūia numera ta: ut. ē. depos. l. i. §. qs. seruū ꝛ sic ꝑcarium sit ſcussū. So. Rug'. fatet ℨrū ꝛ q; h dr̄ locatōez nullam itellige q̄n ꝑcarium ē secutū: ut i gl. pz: ſz gl. rp̄hēdit q; ñ ē ℨctus inoīatus: nisi sit ac tū salū tacite ſz hec rep̄hēsio ñ ur̄. pcedere q; sp ur̄ h agi: si ñ cadit i aliā spēm ℨctus: ut. ē. de p̄ scrip. v̄. l. i. ꝛ. l. nāl i pn. ꝛ. l. insulā. Sz dico gl. hñ dicē q; illo uez nisi ℨbētes exp̄māt se uelle facere ℨctum aliū. l. locatōis: tē si nō ualz quod ago ut ago nec ualeat ut ualē pōt. h ē ut ℨctus inoīat': ut. l. i. §. cū q. ē. de pñti. pe. ꝛ. de v. obli. l. i. §. si qs ita: ꝛ eodē mō dz itelligi. l. si qs. cō duxerit. ē. loca. q; tal' locatō bz istar donatōis q; vez ē si hoc apparz actū. q; ät op. Ru. non possit cē vā apparz ex isto tex. i q; dr̄ q; illa dis tinctio qd ꝑcedat dz adhiberi solū qñ uēditio ē ſca iusto ꝓcio. Et circa ꝑdicta uide q̄ dixi. i. l. ubi. ē. de do. ca. mor. Alio quid si eodē istro ꝓtinet ꝑdurit ꝛ ꝑcario rogaut. q; itelligitur ro gar' ne possidat ut. j. ti. i. l. nō solū. §. si. ubi ē ex pressum. Jté nō. q; h dictō ñ pōt assūi ut ꝓiunc tio ꝛ ut nomē: qō dic ut i glo. Jté nō. ex hac. l. q; ꝑcj appellatio ferr̄ nō solū ad uēditōez: sed ēt ad locatōem qō plene dixi de publicanis. l. cotē. §. qui maxios i. q. disputata. Ultio sac ad. q. goā creditor būit rē pigno: ratā cuiusdaz debitoris: ꝛ possidebat agit ℨ debitorem: fec' se mitti i possionē ex p̄ decreto. an p ꝑmū decretū uideatur amisisse possionē: quā ꝑmo hēbat. ꝛ allegat ꝑ casu istā. l. q; ur̄ recessum. Rñdebat Ru. q; h ē uez i duab' cāis uolūtarijs. sec' i ne cessarijs: q; ñ dz mihi nocere ut ar. l. aliā. j. de nouat. ſz credo q; de h būstis casum i. l. si ꝑp etari'. ē. de dā. iſec. ſz fuata forma ibi posita ſ ta. q. nullū bz dubiū: q; illud ꝑmū decretū ē ut deficat: ut ordo fiat ut pūciat ad fm ꝺcretz ut ibi dixi.

i **A**Jste possidet. Oppo. C. uñ ui l. meminerint ꝛ. l. ultia. C. si p vi l' alio mō. so. iste possidz si actoꝛ ꝓtore possidz rite faciēdo fuato ordine iur̄. ñ curo recte. i. ℨ. iusti ciam ptis: ꝛ uide gl. q̄ icipit interposito decreto. Sz ℨ q; vr̄ q; recte dēat fieri ut. l. cum vo. §. ib uentum. ē. de fideicōmisso. li. ꝛ. l. i. §. hec vba. j. ne uis fiat ei ꝛ. l. magl pnto. §. penul. ē. de re. eo. ꝛ ad car. l. iij. §. puberi. Dicūt qdam q; ista gl. dicē male q; ad ħ ut decretum ualeat oz ꝑ si ut recte ꝛ rite. Cōtraria loquūt i simia ħ i decreto ħ dicē qu. de cu. i. l. pe. ē. de iusti. ꝛ iure. dico q; q̄ñ ñ fit rite nō ē dubiū: ſz q̄ñ fi recte: ꝛ tē q̄nz deficit decretū i iusticia ſpcu petēt: ꝛ tē dz fieri recte ut. l. cū vo. §. ſbuēcū. ē. d fideicō. li. Q̄nz defic iusticia ex pte ꝓcū l'rei i qua ſca e missio ꝛ ptinz iusticia i se ex pte agēt ꝛ tūc decretū ē ua lidum ꝛ possidz ꝛ placebit: ut hic q; ille qui uc ē creditor ticij: si mittit i possessionez rei semp ꝛoniꝫ ñ debitoris ranꝯ rei ticij: ꝛ tūc ualz licz restituat ille sēpronius ut. l. a diuo pio. §. si sup reb'. j. de re iudi. Sz i ħ ē adhēdū q; si quidē ℨ illum ticiū ñ debitor: ē ſca ē missio ex ꝑmo de creto: ꝛ ipe uenit ad ℨdicendū de hac ℨdictōne recognoscet sūmarie: ut. d. §. si super rebus: sed p' intpositū fm ꝺcretū ñ audirei nisi ordinarie dato libello: ut. d. l. a diuo. §. si post aditū. j. de re iudi. Joē dico i reali. nā uenies ille exīcus j. annū audiet ex summaria cognitōe p' annuz plene oblato libello: arg. l. si quis emptor. § ſz ꝛ si quis. C. de ꝓscrip. xxx. anno. ſz an tūc ab sens ꝑuaret' possessionē dicam. j. eo. l. peregre §. quibus. sed pone q; non ē intpositum ꝑmuz decretum rite ego tamen intro possessionez. qd iuris: ꝛ dicē q; incidit itrans ī constitutionez. l. meminerint. C. unde ui: licz glo. aliter sentiat ꝛ male: sed melius sentit i. l. si quis in tantam añ si. glo. mag. C. vnde vi. Pone q; iudex concel sit licentiam alicui ut ingrediatur sua auctorita te an ualeat. ꝛ glo. ponit ħ opi. ad hoc: ut ista q. procedat opōtet te intelligere q; iudex dedit rite quia eo casu quo potuit facere te mitti per nuntium fecit executorem teipsum. Dr̄. uidet dicere q; non possit sicu ut. l. non est singulis. j. de re. iuris. Ol. ꝛ Ja. de are. dicūt q; possz hoc pti demandari ſz communis modus ē per exe cutorem vt. l. si is cui. ē. missus. ē. ut i pos. l. ꝛ ħ ꝑbant per hec iura. C. de pig. act. l. pignore ꝛ l. dotis. C. so. ma. ꝛ. C. nemini licere re signa im pri. rebus quas allegat ꝛ c. in rubro ꝛ in nigro ꝛ q; quis possz esse nuntius in re sua probatur in. l. cum qui. §. fi. eplam. j. de furtis. Non ob.

pria rō Jo. qz̄ p̄cedo q̄ nō demādat: ut trālcat iurisdictō: ut. l. si is cui. §. missus. ff. ut in pos. le. ſz executio put ē facti bñ pōt cōmandari: ut. l. executorē. C. de execu. rei iudi. allegat dy. l. nō ē singlis. ꝛ. q̄ iudex non potest ꝑcipere ut pos uadat z ingrediat ꝑ uim si resistat alius exñs: secus si simplicit ꝓmittat. Ja. de are. non tangit hic: ſz in. l. i. §. nūciatio. ff. d op. no. nū. Quāo fiūt tota die statuta i ciuitate ⁊ igredientes z tur bantes possessiones alienas: quid si quis itrat decreto iudicis licet iualido. an excuset a pena z cōe dictū aduocatoz ē q̄ siue iustis siue iūstis rōnib⁹ excusat: ut. l. i. in fi. ff. de abigeis. z. l. igit ij. ff. de li. ca. ſz illa. l. de abi. loquitur quando ꝑsonit pēa corporalis illa. l. igitur loquitur quā do exꝑss⁹ dolus regrit: ut dicaz in. l. i. ad. l. cor. de sic. z de v. sig. l. magna negligētia z quod ibi nō. ſz qū statutum simplicit logē puto cū puni ēdū ex lata dꝑa ar. iſti. ui bo. rap. §. i. z si mēsor fal. mo. di. l. i. §. i. z. l. i. §. i. §. si qſ testa. ff. eē iust. fu. qō dic ut ibi dicā Bartolus. ll.

n Aturaliter. Opp. ff. ti. i. l. i. §. p eus z iſti. per s ꝓsonā no. acq. §. ſz bone fidei. di cūt quidā q̄ hic est vbū vī. quod ipropetatē de nōt. Jo. dicit nāliē possidō z ff ciuiliter z bñ. Quero utz usufructuari bēat aliquā ciuilē z q dā q̄ sic z glo. ff. §. ex ꝛrio. z nō. i. l. i. i ꝑn. ff. e. i fa gl. mag. Tu vo ad declarationē huj⁹ dic q̄ i usuario z usufructuario sūt ꝓsiderāda duo res ipa z ꝯ usufr. z rē ipaz nō possidet nili nāli ter: ſz ius usufr. videt q̄ ciuiliē z naturaliē pos sit possidere. gl. ē mlti singlāri in. l. ait ptō. §. tiē ei. ff. ex q. ca. ma. z cy. ſz in. l. i. C. uti possidē tis z dicebat q̄ ñ erat alia gl. in mūdo: sed a'ia glo. est i. l. si plres. §. deiectū. ff. de ui z ui ar. i. l. fi. ff. uti pos. i. glo. sup v. poss. i. qb⁹ dr̄ q̄ usufru ctus q̄si possidet. Sz iſtō nō vī bñ dictū: quia nō possum⁹ dicē q̄ dñiū possideat: ut. ff. pxi. §. sic nec usufructⁿ: ut. ff. e. l. pmiscē. Dico q̄ i corporalib⁹ q̄si possessio nihil ē aliud q̄s patientia dñi: ut. ff. de serui. l. quotiēs z ista q̄si possessio ē i usufru. ut. l. iij. §. dare de usufr. z iō dico q̄ a gendo ꝑ dñm pōt dici q̄si possidere usufructus ciuiliꝛ z nāliē: ut. d. §. itē ei z dicto. §. deiectū: sed ꝑ aliū nō pōt dicē nisi de possessione rei quā rē solū nāliē possidet. Et idē i certis fuitutib⁹, z idē vī sētire glo. ff. §. fui. uen. l. sicuti. §. aristo. in glo sella pua q̄ ē sup vbo uti qō tene mēti. nā alius nō pōt ēbare i q̄si possessiōe iuris nisi dñs.

Nihil cōmune. Ites trēs. ꝓio pōit dēm i gñe. ꝛ ffert ad spēz. ꝑ. ñdet tacite obiecti oni. Fa ibi z iō tertia ibi ñ. n. Bxenit h dicit p⁹ i tētatū petitoriū ff. phibet q⁹ ie tare possessoriꝛ retiendē. h. d. Latus i timis pz ex diſsione. Nō bilia patēt. Op. p⁹ ad pmā ptē z vī q̄ aliqd sit cōe iē. ꝑtate z possessionē. nā utrūqꝫ ē icō porale qō sic. ꝑbaī ea q̄ sūt iur⁹ sūt icōporalia: ut. ff. de re. diui. l. i. i. fi. z insti. de re. cor. z icō. §. fi, ſz dñiū ē iur⁹: ut. l. ex hoc iure. Item possessio est iuris. est. n. ius insistendi rei ꝛc. ut. ff. e. l. i. i ꝑn. z ibi nō. z nō. p Cy. C. e. l. ij z ē tex. ff. c. l. pegze i ꝑn. g̃. utrūqꝫ icorporale z sic hz aliquid cōe. Glo. soluit trib⁹ mōis. p⁹ ut expōam⁹ h ni bil. i. ñ oē. nā ij z i ꝑ puenūt i aliꝑ discōuenūt: ut ecce istō i⁹ ñ ē dñiū qō cadit in reb⁹ corporalib⁹ et de icorporalib⁹ pz. ff. e. si usufr. pe. l. si usufr. Dicitur n. qs hīc dñiū ꝑ usufructū: ſz ius possessionis ñ cadit i corporalib⁹: ut. ff. ti. i. l. si fnus. §. icorporales. Certe ij ista sint vā i se tñ illatio seqns nō bñ seqt si h mō ītelligat. ff. gl. soluit fo mō sic i ea hētis z bñ z fm h bñ seqt illatio. Tertia sol. ēt pōt cē bōa: ſz p̄cedo melior g̃. Scdo op. gl. certū ē q̄ dñiū cepit a possessiōe: ut. ff. e. l. i. in ꝑn. ex possessione. n. bēt dñiū z sic possessio ē añcedēs dñiū ē seqns nūc sic arguo ad pōitio nē seqntis seqt pōitō añcedētis: ut. ff. de acq. her. l. illud. ff. de ꝑcur. l. ad rē. z. l. ad legatū g̃ ad pōitō ꝛ dñiū seqt pōitio possessionis tāqs sui añcedēs z sic aliqd hz cōe. Glo. ſcilcet istō ꝛri uz cū p⁹. tñ so. q̄ dāt ad ꝓmū ñ bñ adaptāt ad istud. So. g̃. sic illō qō dñiū causet a possessōe sint de iure ꝓmeuo. hodie aūt fm nra iura pōt q̄ri dñiū sine possessione: ut i legato z i hēditate ut. l. fi. C. de sacrosan. ecc. z qō nō. ff. fūdo do. l. si fūdū. Uñ nō ē vm hodie q⁹ possessio de ne cessitate sit añcedēs. Dñiū sit ꝑns. uel alit ar. ꝑ cedat in actu acqsitiōis: ſz ñ i actu retētōis. naz pōito q⁹ cēt ueꝛ q⁹ ñ pōt q̄ri dñiū sine possessio ne certū ē tū q⁹ pōt retineri. Tertio ad ides op. gl. q. ꝑtas ñ sepaī a possessione: ut. l. p liberā C. e. gl. hic imiscet istō ꝛrio cū p⁹ tñ so. nō bñ a daptanī ad istud ꝛriū: vñ dic q̄ sūt separa q̄tū in se ē: ut hic: ſz ex uoluntate ꝓcedentis: q⁹ uole bat utqꝫ ꝓcedere ñ sepaī unū ab alio ita loqui tur ibi ita sentit ibi glo. z Cy. Quarto ad idē op. extra gl. ff. de v. sig. l. iēdū ꝑtatē cē. So. ha icor. q⁹ aliqñ vbā possessionis accipiī ꝑ ꝑtate z ꝯ: ut. l. ꝛria z h accidit ꝓpe mētem ꝓferēs. secundum impropriam significationem: sed pro prie loquendo aliud est possessio aliud propriae tas nec aliquid habent commune: ut hic cum si milibus. Uenio ad secundam partem ut cōmu niter prosequar secundam z tertiam particulaz

Opp. hic dicitur q⁹ petitoriū z possessorium retinende concurrunt contra de rei uen. l. ordia rii. de interdic. l. incerti determinatur supra ff ti. ff. l. si de ui. Huius timore legitur particula ista in glosa nostra quinque modis si bene inspicitur. Primo q⁹ egi rei uen. z succubui. Secundo q⁹ nunc cum ago possessorio petitorio re nuncio expresse. Tertio q⁹ saltim tacite uidear r nunciare. Quarto q⁹ ago possessorio ratōe possessiōis post quesite. Quinto q⁹ ago petitorio z possessorio diuersis respectibus: ut hic in fi. gl. Modo examinemus istas lecturas utruz sint in se uere et qualiter conguant huic legi. z sic de una lege habetis quinque. Uenio ergo ad primam et pro solutione contrarū

ꝑdicti. ff. l. itelligit q᷑ ꝑ egi rei uēdicatōe ꝛ succes
buit ꝛ sic petitorium ē finitū. nūc uolo agē possef
sorio. possum nec obstant ℨria: q᷑ illa iura. phi
bēt ꝯcurſū petitorij ꝛ possessorij: ſz ff ñ ꝯcurrūt:
ſz unum p᷒ aliud ūctat. Scdo ℨ ūstam lec. ūstat
ūsta lec. supponit q᷑ absolutoria lata ī petitorio
ñ ꝓiudicat ī possessorio ℨ. imo vꝝ q᷑ cā. ꝓbetat
absorbeat sibi cām possessiōis: cū ea finita totū
finiat: ut. nō. ſ. de intēdic. l. ij. §. q̄dā ita ēt exꝑſſe
tz dy. ī possessorio retinēde ī. c. g ad agēdū de
re. iur. li. vi. So. quātū ad ꝓpositum q̄ñq᷑ re᷒
absoluit: q᷑ actor ñ. ꝓbauit. tē. ꝓcedit ūste ūtellec
tus sine dubio. nā. ꝑ ff reus ñ ꝓſuit dño. ē. de
iur. iur. l. ſz ꝛ si posſor ī ꝓn. Q̄ñq᷑ reus absol
uit q᷑ ꝓbauit se dñm ꝛ tūc logt. l. ℨria ꝛ dictus
dy. quod ꝓiudicat ī posſorio. Ad ūt. dy. sic in
tellexit apparz ex ꝟbis suis dum dicit aut logt
ī possessorio ꝛ excludit ꝑ exceptione dñij. aut ñ
ꝛ. logt q᷑ eo casu q᷑ exceptio rei iudicate sapit
exceptionē dominij. q᷑ ē si ē absolut᷑ re᷒ q᷑ do
min᷒ alias ñ. Utr᷒ ūt ff sit uerus patebit ex se
quēti ℨrio. Tertio ℨ ꝓdicta op. nam ff ff luce
bit dño turbare posſorē fūdi. nec ille possessor
potit se tueri p intēdm ut possidet᷑ cū dño sta
tim excipit de dñio q᷑ vī ℨ legē uiz fac. ſ. ō ui
ar. ꝛ ℨ gl. q̄ ff exꝑſſe dic. ſ. q᷑ exceptio dñi
ñ. poſt. si opponat ℨ agēte uti possidet᷑. ī. eo. l.
si ō eo. §. fi. ī fi. gl. ſo. ꝑpt ꝓcā ℨria dñi Ray.
dicebat dy. male loqui ī possessorio rūnēde. nā
ei ñ obstat exceptio dñij. ꝛ credo boc ēē ueruz.
In ꝟno tñ casu posſz ꝓcedere dēm dy. ſ. q̄ñ in
tēdo uti possidet᷑ ufq᷑ hērz de possessione pa
res. ꝓbatōes tē. n. obtinz g ō suo dño docerz.
nam apparz posſio sua iustio: ūta tz cy. C. uti
pos. l. i. ī penul. q. ꝛ fm ff glo. q̄ ē. ē. de uicti. l.
si de ui in fi. glo. mag. que dic᷑ q᷑ exceptō dñij
obstat agenti posſorio si de dominio go ē pat᷒
doce ī ꝓtinenti: dz ūtelligi agente possessorio ad
piscende possessionis ñ retinēde ꝛ q᷑ sic intelle
xerit illa glo. patz ex eo q᷑ ibi dic᷑ exceptionem
dñij opponi. fm ꝛlam dolo fac. q᷑ petis ꝛ ē. ꝑ
qō patz q᷑ loquit᷑ de eo g agit ut posſionem ac
grat non de eo g agit: ut iā acqſitam teneat. sic
ēt dz ūtelligi quod nō. Ly. C. ō edic. diui. adri.
tol. l. ij. Ut igit᷑ ūsta mā utrum absolutoria lata
ī petitorio pariat exceptōem rei iudicate in pos
sessorio sit clara sic distingue. Aut posſorū qō
fo. ꝓpoit᷑ bz cām ꝓpetat᷑ aut non. ſñio casu
ſnia lata ī petitorio parit exceptionem rei iudi
cate in possessorio: ut. ſ. de intēdic. l. ij. §. quidaz
ꝛ quod ibi nō. Secūdo casu. aut p᷒ ſniam lata
ī petitorio. ꝓponit᷑ intēdm recupande. Aut ī
tēdm retinende. Aut intēdz adipiscende. Pri
mo casu non obstat exceptio rei iudicate: cū añ
oia ſpoliatus dz restitui: ut. l. ſi quis. ad ſc fun
dū. C. ad l. iul. de ui. ff nō. dy. l. d. c. g ad agē
dum. Scdo casu qō. ꝓponit intēdm retinēde.
tē aut ꝓstat de iusta possessione eī᷒ g intēdm in
tētat ꝛ sibi ñ obstat exceptio dñij nec rei iudica
te ut ff fm ūstam lec. ꝛ nō. i. l. li. de eo in fi. ſ. eo.
aut non ꝓfecte ꝓstat: ſz ꝓbationes utrinq᷑ ſūt
parea ꝛ tunc agentem facerz succūbere ſnia ſup
petitorio lata ut. ē. dixi ꝛ nō. doc. C. uti pos. l. i.
ī penul. q. Tertio casu q̄ñ itentat intēdz adipiſ
scende tunc aut reus fuit absolut᷑: q᷑ actor non
ꝓbauit aut q᷑ reus erat dñs. ꝑ casu non parit
exceptionē rei iudicate. nam nil bz cōe ar. b᷒. l.
fm ūstam lec. ut. ē. dixi. Fo casu aut de sua docz
icontinēti ꝛ ꝑ ꝓsequēs de dñio ꝛ ob. exceptio
aut non docz de sua icontinēti ꝛ tē ñ obstat: ut
nō. ī. d. l. si de ui. ē. de iudi. Pro declaratōe
b᷒ lec. q᷑ro de una. q. quid ecōſio utr᷒ absolutio
ria lata ī possessorio parit exceptionem rei iudi
cate in petitorio. uidel᷑ q᷑ non ut. ſ. de excep. rei
iudi. l. ꝛ an candē ī fi. ꝑ quā glo. exꝑplificat pri
ci. nſc. l. Tu dic aut possessorū bz casum dñij
ꝛ tunc absolutoria lata sup eo parit exceptionē
ī petitorio ut. d. l. ij. §. quedam. ſ. de intēdic. aut
non bz cām dominij ꝛ tunc ſee᷒ ut. d. l. ꝛ an can
dē. §. fi. Sumus expediti de ꝑma lec. q̄ bz sit va
tñ quantū ad bāc. l. ꝛtinz diuinationē. nulla. n.
ff sit mentio de ſnia absolutoria uideamus. alia
lec. Scd᷑a. lec. ē q᷑ ꝑ egi petitorio ꝛ nūc ago pos
ſessorio: ſz petitorio renūtio exꝑſſe dr ff q᷑ pos
ſuz. Ad hāc lec. op. ꝑ de. l. ordinarij ꝛ. l. ſcerte
C. vñ ui. ſo. ibi ꝓhibet cōcursus petitorij ꝛ pos
ſessorij: ſz ff ñ ꝯcurrūt: q᷑ petitorio renūtiat.

Scdo op. ꝛ uī q᷑ ꝑ possit rnūtiari petitorio.
imo ī eo cogit᷑ ꝓſſte ut. C. quō ꝛ q̄ñ iudex auc.
qui ſemel. ſo. aut uult desistere ff ē ī cā non pe
dere: ꝛ ñ pōt ut ī ℨrio. aut uult liti in toto renū
tiare ꝛ pōt ut. C. ō pac. l. posti. liti. ita loquit ff
fm ūstā lec. Pro declaratōe h᷒ lec. ꝑ quero
utrū ex tali renūtiatōe queratꝛ reo dñium quod
erat penes actoꝛē renuntiāt. ūsta q᷑ ō ē necāria:
ut sciam᷒ utz agēti p᷒ ea possessorio possit obij
ei exceptio dñij: ꝛ vī q᷑ sic ut. d. l. posti. ꝛ q᷑
ibi nō. ī pria glo. q᷑ ī dubio vī renūtiare instan
tie ꝛ liti iurī q᷑ bz ꝛ sic vī renūtiare dñio: ꝛ per
conſequēs q̄rit reo. Lōtrariū credo p. l. q᷑ si ꝑ
fundo. C. de trāſac. Certum ē. n. q᷑ ꝑ trāſactōz
gs renuntiat iudicio ꝛ tñ ꝑ ff transit in reum
dominium fūdi penes cum relicti ut nō. C. de
uſuca. ꝑ ēpt. l. pl᷑. ꝑ ff. de excep. rei iudi. l. ex
ceptō ꝛ quod ibi nō. non obstat gl. l. posti. q᷑
debet᷑ scire q᷑ ius duplex ē. ſ. dominium. Item
rei uen. q̄ cāt᷑ a dominio: mō ꝑ renuntiatōez vī
renuntiare instantie ꝛ iuri boc ē actioni seu uē
dicationi ut per boc contra me agenti ad rem
habeas exceptionem pacti uel doli ut dca. l. p᷒
q̄ ꝛ. l. non solum. §. liberatōnis uerba: ꝛ quod
ibi nota. ō libe. le. iuri autem domīj non uīd
oz renuntiare ut dictis iuribus. ꝓbat. Secūdo
quero utrum cum transeo de petitorio ad pos
sessorium debeam condēnari ī expensis. Ista
q. tangit spec. in ti. de expen. §. iuxta alias. §.
si autem v᷑. quid ſu᷑penſo petitorio. ꝛ secundū
eū uī sic dicēduz q᷑ eo casu quo petitorio renū
tiet expresse uel tacite quod est quando ista iu
dicia non compatiunt: tunc sit condemnand᷑ ī

expẽsis quasi tenere uocauerit ad iudiciũ. ar. ff. de iudi. l. cum quez temere. si vero non retinuerit: sed post petitoriuz ꝓponit possessoriũ in causibus in quibus admittitur ꝓcursus coruz ut. ff. patebit. tunc ex eo q̃ possessoriuz ꝓponit: non ꝑdẽnatur in expensis ꝛ expectabitur finis utri usq; cause. cuz enim legitime faciat penaz nõ meretur. z in hoc ultio mẽbro ꝓsonat cy. C. de iterdic. l. incerti in fi. & ꝺ. q. qõ satis est. ꝓbabile. hoc etiaz videtur tenere Jo. an. ex de causa poss. z ꝓprie. c. cuz sup. in penul. glo. Videtur istaz lec. in se eẽ ueraz. q; tamẽ aliquid ꝓtinet ad diuinatiõis: q; hic nulla sit mẽtio de renũtiatiõe: ideo videam' aliaz lec. Ter. lec. est q̃ hic ꝓponẽdo possessoriuz retinende videatur tacite renuntiare petitorio taz ꝓpositio. z ideo possuz agere. Op. de. l. incerti z. l. ordinarii cuz similibus. So. in illis ꝓhibet ꝓcursus petitorii z possessorii. hic vero nõ ꝓcurrũt: ꝛ videtur renũtiatũ petitorio. q̃ aũt videtur renũtiatuz: ꝓbat glo. sic. Si qui possidet nõ ꝺatur rei uendi. ut instit. de act. §. ei uõ qui est z. ff. uti possi. l. i. §. interdictuz aũt. sed ille qui agit interdicto retinende ꝺiat se possidere ut dicto. §. interdictuz: ergo p ꝓsequens videtur ꝺze se ꝛedicationem nõ habere z ei renuntiare: ff. de l. ꝓmi. l. post diez. Videnduz est ergo utruz hoc sit ver. ad q̃ ꝺic. aut reus consitetur agentes uti possidetis possidere. z ista lec. est vera tuz p rõnez glo. tuz etiaz q: ꝓstat me habere illud q̃ ꝺ apte peto. ergo debz sequi absolutõ ab instãtia: ut instit. de ppe. z tẽp. act. §. fi. z. ff. de sol. l. quoticns. Si vero reus negat: tũc nõ pot actor ab eo repelli exceptione quasi videatur renuntiare. Naz assertio actoris negata p reũ nõ ꝓdest reo: nec ex ea pot iuuari quaz utitur ipugnare ut in. c. ex eo de re. iur. li. vi. p hoc videt casus. ff. de. ꝓbaũ. l. cuz de indebito. ubi ille qui negauit solutionez amittit ꝓsumptionem que p eo resultabat ex actis partis aduerse. p hoc faẽ q̃ solet ꝺici q̃ qs nõ pot uti ex positione negata ut in spe. de posid. §. uũ. v. sed scdm ꝓmissa. z isto casu ista lec. nõ ꝓcederet. sed isto casu differetur petitoriuz in cuẽuz possessoru: ut ille qui succũbit in possessorio petitor'. partibus fugaz ut. l. ordinarii. z. l. incerti. Quero ꝑ declaratione huius lec. z glo. utruz ille qui agit petitorio videatur renuntiare possessorio q̃ ꝺabet z p ꝓia possessorio iudicõ. ter. hic videtur ꝺze q̃ nõ. ꝛ cõtrariuz facit: q; agẽdo petitorio ꝺico ad uersariuz possidere z p ꝓia nõ me p ea q̃ ꝺicta sũt. Glo. videtur tenere: aut quis scit se possidere: z videtur renũtiare possessioi. aut quis ignorat: z tũc nõ vi possessioni renũtiare: ut nõ. ff. uti possi. l. si duo in prin. q̃ credo verũ. nã cuz simpler nũtiatio noui operis faciat nũtiatez ꝑdere possessionez: ut. ff. de op. no. nũ. l. de pupillo. §. meminisse z. l. i. §. in opis: multo magis. p positio petitorii: ubi expresse ꝺico aduersariũ possidere z p ꝓia me nõ. Predicta vera in eo. q̃ se scit possidere p scipm. Si vero possidet p seruũ uel colonũ: tũc agendo rei ueñ. nõ ꝑdit possessionẽ quã solo aio nõ pot ꝑdere nisi alius ingrediat. ut. ff. c. l. pegre. §. quib'. Itez ꝑdicta uera si agit respectu possessionis ciuslez quã scit se hãe. sec' si respectu alterius uel' octatiõis ut hic fm ulti mã lec. z istis duob' casibus pot ꝑcedere opi. z lec. de qua glo. hic facit mẽtioez. Potes ergo ex ꝑdictis distinguere: aut ignorat se possidere: z nõ videt renũtiare. aut scit se possidere z tẽ aut p aliuz: z ideo. aut p se: z tũc aut agit rispectu possessiois quã hz z vi renũtiare ut. ff. dictũ est. aut respectu alterius possessiois uel dubitatur: tunc ꝺic ut. ff. in ultia lec. z sic ꝺet intelligi glo. instit. ꝺ acti. §. eque in glo. que incipit hec verba tẽ. Dz quero quõ pot ꝓtingere q̃ qs ignoret se possidere. ꝺicit glo. hoc accidit in duob' casibus cũ p filiuz vl' fuũ possidebat. hoc est. ꝓbabile q; est tolerabilis ignorãtia ut. ff. p suo. l. fi. so ꝺic glo. cũ crederet aduersariũ possidere q̃ nõ possidebat. Istud dictũ pot eẽ uer in re mobili: qñ ego credo aduersariuz possidere: z ego possidebaz: q; habita diligenti ingsitiõe cito recuperasset ut. ff. e. l. iii. §. nerua. z. ff. e. l. peregre in pri. Alias ex quo credo aduersariũ possidere oñdit me obligatũ eẽ mee possessiõis: ex q̃ obliuiõe ꝺdit possessio ut. ff. l. si id q̃ ꝺ in prin. z ibi nõ. z. ff. ꝺ usuc. l. furtũ. §. fudo. ꝛ ꝑcedẽs exẽplũ ẽ magis aptũ in hac lege q; logtur de re ẽmobili q̃ ps q; facit mẽtioez de interdicto uti possidetis. vi ergo ista lec. ita declaratã z in se verã eẽ z utilez ualde. tñ q; in se ꝓtinet aliqd diuinatiõis: cũ nõ ꝺicat hic in fi. q̃ ignorauit se possidere: iõ videam' aliam lec. Quarta lec. est q̃ hic agit uti possidetis noie possessiõis q̃site posteaz cepit rez uẽdicare.

Op. de. l. ordinarii z. l. incerti. so. ibi nõ pñt ꝓcurrẽ petitorii z possessorii retinẽde: rõe ꝺtra rietatis: q; agẽdo petitorio ꝺicebat aduersariuz possidẽ. agẽdo possessorio ꝺicebat se possidere q̃ eodez tẽpe nõ pot eẽ. ꝛ hic cessat ꝓrietas ista rõe diuersitatis tẽpis: z iõ admittit ꝓcursus petitorij z possessorij. Secũdo op. q̃ si reus ꝺtra quẽ agebat ñ uen. ꝺlit possidẽ z possessio puẽit ad actorẽ reus ẽ absoluẽdus: ut. ff. de rei uẽ. l. sin aũt. §. i. z. ff. de soluẽ. l. quoties z instit. ꝺ ppe. z tẽp. act. §. fi. So. ego intelligo q̃ hic fm lec. istã. lic. cõt. sup petitorio. possessio ꝺuẽit ad actorẽ z ꝛ reus sit absoluẽꝺ' de re ipa ti durat iudiciuz ut ferat snia pp fruct' z plẽ z stip. de eui eẽ. ut. l. uticz z ibi nõ. ff. de rei uẽ. z. l. si a bone fi dei circa pri. z. ff. iudica. solui si seru'. z ꝛ boc cõ currit boc casu petitorii z possessorii retinẽde. Dz q; hec etiã ꝓtinet aliqd diuinatiõis: ꝛ in se vã sit iõ videam' aliã lec. Quãta lec. ẽ q̃ ego petitorio: nũc ago possessorio diuersis respectibus: ut clare exẽplificat glo. fm istaz lec. ter. ꝓdit plane: q; p petitorii nõ videt renũtiatuz possessorio. Opp. de. l. incerti z. l. ordinarij. So. petitorii z possessorii retinẽde nõ ꝓcurrit qñ respectu eiusꝺ possessiõis agit: q; tũc actor ẽ sibi ꝑpi ꝓtran'. ꝛ qñ diuersis respectib' ꝓponunt: cessat

m

ꝓtrarietas ⁊ ꝓcedūt simul. hic est casus in .l. nostra. Sed ℨ hoc op. p rei uen. qs ꝓsequtur possessiõez q̄ est apud aduersarium: ut. ff. de rei uen. l. officiuz. Itē p iterdictū utipossidetis: q2 turbor in ciuili ꝓsequor nālez q̄ est penes aduersariuz: ut nō in hac glo. ⁊ ff. e. l. daz possidē. §. qui ad nūdinas: ⁊ sic p utrūq; iudiciū idez ꝓsequor ⁊ p ℨis cogor: alter eligēnec admittit cōcursus: ut ſ. de ꝛc. iuris l. nemo ex his. §. quotiēs. Timore huiꝰ ℨrij dñs ol. dicit fateor q̄ ñ ipedit ꝰcursus rōe ℨrietatis: sed hī ipedit rōe simplicitatꝭ: q2 p utrūq; iudiciū ꝓsequtur. ar. ff. d. l. l. l. bꝰmōi. §. fi. Istud est ℨ mētez glo. nīor. Pterea ista lex est ꝓposita verbis: ⁊ nō rebus tenēdo būc ītellectū.

Ad solutiōes ℨrij dico q̄ pēdet ex opi. nōrū doc. aut ens teneo illaz opi. q̄ actio ad cādez rez cōpetēs ex diuersa cā possit cumulari: quaz tenet glo. in. l. edita. C. de eden. ⁊ dy. in. c. nullꝰ plurib' extra de re. iuris. li. vi. ⁊ tūc opi. ol. est falsa oīno. Ad. l. nemo. §. quotiēs. ꝛeo q̄ ibi loq̄ſ q̄ cōpetūt plures actiões ad idez ex eadē cā: ſz hīc ex diuersa. Ad. l. huꝰmōi. §. fi. dico q̄ si rō nē legis ꝓpiciaꝭ nul fiat. uel rñde: ut dicit dy. in. c. nullus in rūbrō in vi. ar. Si vō teneas aliā opiones q̄ actiões cōpetētes ad idē ex diuersis causis nō pūt cumulari: quā tenz pe. ⁊ cy. ut nō in dicta. l. edita. tūc ꝛeo p ꝛficatiōez: q2 nō est verꝝ q̄ rei uen. ⁊ iterdictū hoc casu competāt ad idez. naz p rei uēdicatiōez ꝓsequor ꝓncipalꝭ: ut ꝓmūtiet rez meaz ee: ut. ff. de. pcu. l. pomꝑ. §. ſz ⁊ hiz. ⁊ de rei uen. l. ex diuerso. §. i. ⁊ rei ſtitutio nō uenit ūre actiōis sed officio iudicis: ut. l. offi cuz. ff. de rei uendi. q̄ officiū hoc casu iudex si nult pōt nō exhibē: cū uideat me aliud rmedū ꝓpoſuiſſe. Preterea p suiaz latuz sup possessorio declaratur me ee possoꝛē ciuiliꝰ: p hoc debeꝛ mihi restitui nālē. Istud aūt mihi, pderit: q2 p hoc, pbaī meā usucapiōez nō ee ītrerupta quā sola ciuilis possessio induc ut nō. dy. plene in. c. sine possōie ee de re. iurī. li. vi. Istud aūt nō declaratur in sniaz lata in petitorio. ⁊ sic ista duo iudicia ad diuersa cōpetūt: ⁊ sic rō duplicitatis nō obstat. Quero, p declaratiōe ſtius lec. q̄d si q̄s ꝓposuit petitorū simplicit: ⁊ postea possessorū simplicit: an videatur, ꝓponē respectu ciusdez possessiōis: an diuersis respectibus: ⁊ videt q̄ eodē respectu. Nā possessio simplꝭ, plata ītelligit de ciuili ⁊ nāli: ut. ff. p herede. l. ij. §. q̄ uulgo. ⁊ de ui ⁊ ui. ar. l. i. §. deuciā. ꝓtra videt q̄ diuersis respectibus. f. primū iudiciū rōe nālis possessionis. fm rōe ciuilis. naz possessio simplꝭ, plata a uulgariꝰ ītelligtur de nāli detētione: ut nō. ff. de v. obli. l. stip. ista. §. hoc quoq;. Si igit in ꝓximo iudicio ītelligit de nāli: ergo in fo de ciuili possessiõe. ut cuitem' ℨrietatē debem' hac distinctiõe adiuuari: ut in pria sstitutiõe. C. §. quibus q̄ nō in. l. scripturas. C. de fide instru. Itez eōtra videt q̄ prīm iudiciū rōne ciuilis. fm rōne nālis, nā verbū simplꝭ, platū debz ītelligi in cū casuz. q̄ bz iurī effectū: ut. ff. de de solu. l. si is cui. §. i. ⁊ similibus. ſz ciuilis possessio est illa q̄ bz ciuiles effectū. nā pat usucapiōez ⁊ fructuū acqsitiōez: ut nō. ff. e. l. iij. §. ex ℨrio. ⁊ p dy. in dicto. c. sine possessiõe ex de re. iurī. in vi. Si ergo prīm iudiciū fuit rōe ciuilis sez erit rōe nālis. Quid dicem' diceres ee ipiciēdū ꝓcturas: si ex eis pōt apparere: ut puta si agit dñs ℨ euz quē dic fructuari uz uel ephīteotaz petitorio ⁊ possessorio: intelligā petitoriū itentatū ee rōe nālis q̄ est penes aduersariū: possessoriū rōe ciuilis q̄ est penes actorē. ar. ff. loca. l. si uno. ff. de iurīur. l. sed ⁊ si possessori. §. ītez si iurauero. ſ. de uer. obli. l. stipulatio ista. §. hi qui. Nō si ex ꝓcturis nō appet tē dictaz ābiguitatē fz actoꝛē ītерptādaz arbitrio: ⁊ eiꝰ declaratiōi stāduz: ut. ff. de iudi. l. sigo iteꝛ tiõe. ⁊ qō ibi nō. ſ. de v. obli. l. iteꝛ stipulātez. §. stichuz. Nō si actor cēt mortuꝰ dca declaratio hōi nō ꝓiget ut nō dcto. §. stichuz ⁊ de rei uē. l. pōp. scri. si fruītū. §. fi. Dīs igit lec. sic extrūcta ad māz nīi. §. accedam'. q̄ro ⁊ reuoco i dubiuz utrū petitoriū ⁊ possessoriū possint eod tēpe intētari. In hoc fuit tres opi. Una est Jo. ⁊ azo. q̄ dicūt nullū possessoriū ꝰcurreꝛ cū petitorio: ut. ff. de iudi. l. si de ui. C. de iterdic. l. iccrti de rei uē. l. ordiarij. C. quo. bo. l. fi. d edic. diui. adri. tol. l. ij. Scda fuit opi. mar. q̄ dixit petitoriū ⁊ possessoriū retinēde nō ꝰcurre rōe ℨrietatis. Tertia possessoria ℨcurrē cū in eis nō sit ℨrietas ut. ſ. de ui ⁊ ui ar. l. cū fūd' in fi. ⁊ hāc opi. approbat de cretalis. ex de ca. pos. ⁊ ppri. c. pastoralis: ⁊ glo. segtur eā ī dcā. l. si de ui. Ad. l. in ℨrio all'. ride ut ibi nō. Tertia fuit opi. pe. de bd. pt. q dixit q̄ nūq̄ potuit cadē in capite suo q̄ petitoriū ſi ꝰcurrēt cū possessorio. vñ tenz q̄ oīe possessoriū possit cū petitorio ītētari. h, pbat legib' ⁊ rōib'. Prīo q: tē cogit qs unā actiōez elegē: q̄ agit ad idē: ut. l. nemo ex his. §. quotiēs. ſ. de re. iurī. ſz possessio ⁊ ꝓprietas sūt diuersa: ut. ſ. utipos. l. si duo in fi. ergo tē. Scdo q: tē nō admittit ꝰcurſus duaꝝ actionū q̄ absolutoria lata in una parte exceptiōez rei iudicate in alia. ſ. de excep. l. fūdi. ⁊. l. fūd'. ſz b nō est b ut. l. ⁊ an eadē in fi. ſ. de excep. rei. iudi. ergo tē. Preterea, p h iducit. l. nulli. C. d iudi. Ad. l. i ccrti. ⁊ ad. l. ordiarij. ⁊. l. erāt'. ꝛeo q̄ nulla neccās ipedit cū cessat ois alia ipediēs: ut. ff. pbatū ē: ſz ordo litis bene ipedit q: si uult uti cōmō possessoriꝰ os q̄ pus declarēt qs sit possoꝛ ex quo appebit psona petitoris: ⁊ rei. ⁊ ista opi. dic cy. ee uerā: sic enāgcluū: ut ipse refert in. l. ordinarij. ubi istam opi. latius ponit. Mihi aūt vī ista opi. pe. ee falsa sic iudas schari oth. nā si solū ordo ſz cta ois alia ipediēt cumulatoꝛez seu ꝰcursū duaꝝ actiōz erit repire ītr petitoriū ⁊ possessoriū. Tres enīz sunt alie ipediētes. Pria si sūt ℨrie. Scda si electiõe tolliāt. tertia si absolutoria. in pria lata parit excep. rei iudi. in fa ut plene nō p dy. in. c. nullꝰ plurib', ⁊ p cy. in l. edita. Pria ℨrietas ad ē cū, ppono petitoriū ⁊ possessoriū retinēde eoꝝ respectu: ut. ff. dicta est pluries. Scda pōt ee. ſ. q̄ electiõe tolliāt ut nō p

glo. C. de eodicillis. l. fi. in vbo more qđ pōt cē. Ponit exceptiū si, ppono rei uen. scies me possi dē: uideor renūtiare possessioi z sic p ꝑsī possorio retinēde si mihi cōpetit. p ea: ut plene dictū est ē. in tertia lec. z sic electiōe tollūt. Tertia ala pōt hīc locū nā absolutoria lata in petitorio parit exceptiōes rei iudicate in possorio in multis casibꝫ: ut plene dictū ē. ē. in pria lec. Itē pōt adduci ala ꝗrta ꝗpediēs. l. qñ p positiōes scīe actionis vī actor: se asserē hīc qđ petebat i prio: tūc vī primo iudicio renūciatuꝫ: nec admittīt ꝓcursus: ut ar. isti. de ppe. z tēpo. act. in fi. qđ pōt accidē in possorio z petitorio. casus est ħ in hoc. §. fm ter tiā lec. Itez pōt cē quita ala ꝗpediēs. l. rō dū plicatis: q: p utrāq; actiōes idez ꝓsequtur ut di cū est. ē. circa quitaz lec. bꝫ. §. Itē ē sexta ala ꝗpediēs. l. rō ordis qđ pe. fatet. apparet ergo q; nō solū ordo iudiciꝫ: ſz ēt urgēt necēsitas ꝑp urī alas ꝗpedit ꝓcursū petitorij z possorij. dico ergo opi. mar. z nōz glo. z illā decretalē pastoralis cē fūdatā sup ueritate. Tamē q: istud nō est sic indistincte intelligēdū. istud examiandū puta ui p vij. cōbinatiōes. Prima qñ unus z idez prio. ꝑpōit petitorū: ſcdo possorū. Secunda qñ unus z idē. ꝑpōit prio possoriuꝫ: tertio petitorium. Tertia qñ idem simul z semel. ꝓponit utrūq; Quarta qñ unus ꝑ petitoriū: aliꝰ tertio possorū. Quīta qñ unus. ꝑpōit possorū: aliꝰ tertio petitorū. Sexta qñ simꝫ z eodē tēpe unꝰ ꝑpōit petitoriū: alius. ꝑpōit possorū. Septia qñ. ꝑpōit uterq; petitorū z possessorū. Et ad uerte q: intelligo de possorio z petitorio respe ctu ciusdez. si enīz rīspectu diuersaꝝ rez tunc sine dubio admitteī ꝓcursus: q: cessaret oīs ala im pediētel. z ħ de iure nōz: ſz de iure canōico sigī ꝓponeret iterdictū recupande possīōis asserēs se spoliatū nō posset recōuenīri: nisi sup alia spoliatiōe: ut cī de or. cog. c. fi. Item aduerte q: si curo utrq; petitorū z possessoriū. ꝓponāt i eodez libello uel diuersis: sed solū de ħ q̄ro utruꝫ eodez tēpe possit sup utroq; ꝓced. z de hoc ut dicamus in qlz cōbinatione. Pria cōbinatio ē qñ unus z idē. ꝑpōit prio petitorū scdo possorio riū: utꝫ admittat ꝓcursus. z prio videamus qñ possoriū est adipiscēde possīōis z si petitorū z possoriū q̄. ꝓponūtur sic se hīt q: electiōe tollā tur: qđ est i casu. l. fi. C. de codicil. z ibi nō. z tūc solū sup prio. ꝓcedet z scdz nō ꝓterit. ꝑpōit ut dicta. l. fi. Aut sic se nō hīt: z tūc aut nō est ꝓcusuz in cā sup petitorio: z admittat ꝓcursus scdz glo. in dicta. l. fi. de ui cuz cesset oīs ala ꝗpediēs. Aut est ꝓclusū: z tē nō pōt possessorū. ꝓpōere: nisi ex cā aliꝰ iudici videtur: ut dicto. c. pastoral. Hoc āt puto ver de eqtate canonica: ne lites li tibꝫ iculcētur ut ibi dicit tex. ſz scdz unꝰ cuius ri gorē h nō puto uez nisi ut cāu ut ſtati dicā. Sz ꝓdictis vī obstare: q: absolutoria lata in primo parit excep. rei iudicate ī scdo possessorio adipi scēde ut nō dy. i. c. q. ad agendū: ergo nō dz ad mitti ꝓcursus obstāte ala. ꝗco istud nō ē simplr ſz ista demū si reus absoluat qz ꝓbauit se dñm. ut dixi circa priaz lec. Preterea excep. rei iudi cate ita obstat sic excep. dñij: sicut dicē dy. in. c. q ad agēdū. sed excep. dñij oppolita agēti possessorio: ita demū obstat si. ꝓbatur icōtinēti ut nō in glo. in. l. si de ui. cū ergo sup petitorio nō spe rarent ferri sniā icōtinēti ꝑp hoc nō dz differri possessoriū qđ ē mōstrancū z parās petitorij ꝑ iudiciū ar. ē. ad exhibē. l. iij. §. ibidē. vñ dico q; si cēt ꝓclusuz in cā petitorij z ſparet ferri absolu toria icōtinēti ió q: reus ꝓbasset se dñus nō ad mitteret, ꝑpō possorij obstāte ala: q: statz ſparet absolutoria q̄ statiz parit excep. rei iudicate: z il lo casu dicta decretalis ꝓcedēt fm iuris rigorē. alias ꝓcedit de eqtate canonica. Itez vī ob ſtere cōbinatiōi huic ala duplicataꝰ: q: p utrūq; iudiciū vī admitti idē petitoriū. Sz ꝛeo ut dixi ē. circa quitā lec. al' ala nō obstaret: ut euidēt ap paret. Scdo videamꝰ: qñ. ꝑpōit possorium recupande possīōis: z dic q: admittī ꝓcursus fm opi. glo. z verā. ut dca. l. cā fūd' in fi. ſ. de ui z ut. ar. Hā cessāt oīa ala ꝗpediētes nisi sit ꝓclusū in petitorio ō iure canonico ut dicto. c. pastoralis. Sz huic vī obstare rō ordis nā vī icerū q; qs debeat onī, ꝓbatiōis ſbire ī petitorio. aut cui vez est q: reus ꝑ quē agit possorio recupan de possidet uicioseq: spoliauit z tē talis possīo cū nō releuat ab onere, ꝑbādi: ſz ei icūbit onus ꝑbādi. ut. C. de, ꝓbat. l. uis eius. Aut non est vez: z tūc cū releuat: z onus ꝑbādi icūbit acto ri ut. C. de rei uen. l. fi. z sic vī q: rōe ordiandi ita dicaꝝ debeat ꝑ cognosci sup possorio. ꝛeo aut actoz q, ꝓponit petitorū z possoriū ſpōte uult utrūq; ꝓbare: z, ꝓcedit dca iudicia sine dubio aut dic ie nō debē. ꝓbare ī petitorio cū reꝰ possī debat uiolēter: z tē sine dubio ſuspēso petitorio ꝓcederet sup possessorio: ut appeat cui onus ꝑ bādi icūbit. casus est in dca. l. uis eiꝰ z mclꝰ. ē. ō l. ca. l. liberi. §. fi. alie āt ala nō obstāt. Tertō videamꝰ: qñ, ꝓponū possoriū retinēde possīōis z dic aut ista iudicia, ꝓponūtur rōe iurīs icorpa lis ut fuituris: ꝑ q̄ pōt cōpetere iterdic. retinēde ut. l. sicuti. §. aristo. ē. si ser. uen. z nō. ſ. utipoſ. l. i. post prin. Certe nō est ꝓbandū ala ꝗrtatis. naz, ꝓponēdo iterdictū dico me cē in q̄ possīo ne fuituris. Itē ꝓfessoria dat ei q est in quasi possīōe futuri: ut. ē. si ser. uen. l. z si forte. §. sciē dū. z. ē. si usufr. pe. l. uti frui. §. fi. vñ non est sibi ꝗrī. Hoc igit casu si qđez actor ſponte uult in quoꝰ iudicio onus, ꝓbatiōis subire certū est qz dca iudicia, ꝓcederēt cū nulla ala sit ꝓdimēto, ſz si actor ꝑp possionez quā hīc se asserit uellet ab onere, ꝑbādi relenari ſz ea q̄ nō. ē. si ser. uē. l. sicuti. §. sed si q̄reꝰ tūc neēe habes dicē: debē priꝰ iudiciū sup possorio agitari rōe ordinis ut ex hoc appareat qs debeat onus, ꝑbādi ſbire. ut. ſ. utipoſ. l. i. §. hoc aūt. Si vero iudicia, ꝓponūtur rōe rei corpalis tūc aut, ꝓponūtur diuersis respectib' puta egi rei uen. rōe nālī possīōis q̄ ē apud te: postea ago utipoſ. rōe cīlis turbate

que est apud me: uel econuerso ego rei uen. ratiõe detentionis. ago uti possideat rõe ciuilis ⁊ nãlis possessionis que est apud me. tunc ista duo iudicia ꝓcurrẽt: cuꝫ nulla regula sit ipedimẽto: ut hic fm gntã lec. ⁊ nõ. in. §. qui ad nũdinas. ⁊ hoc tenet d⁊. ⁊ oẽs. Si uero ista iudicia codez respectu ꝓponũtur: tũc aut dico possessionez cuius respectu intẽto possoriũ mihi quesitã postẽꝫ ꝓpossui petitoriũ. ⁊ ista iudicia cõcurrẽt. casus est hic fm quartã lec. qđ intellige ut ibi dixi. Aut ago rõe possessionis: quã dico me habuisse tẽpore intẽtati petitorij. ⁊ tũc aut possidebã per me ipm: ⁊ sciebã me possidere. ⁊ nõ potero postea intẽtare possessoriũ retinẽde: qa intẽtãdo in eligendo petitoriũ uideor renũtiare possessioni quaꝫ habebaꝫ. ⁊ per ꝓsequẽs possorio: qđ mihi ꝓto ea cõ petit: ut nõ. uti possi. l. si duo in prin. ⁊ hac glo. ⁊ dixi. §. circa tertiã lec. ⁊ sic est ipedimẽto regula q⁹ electiõe tollũtur. Aut possidebã per aliuꝫ uel ignorabã me possidere: ita q⁹ ꝓponẽdo petitorium nõ uideor renũtiare possessioni fm ea que dicta sunt. ⁊ tũc si modo ꝓpono possessoriuꝫ retinẽde asserẽs me possidere: bene possem ꝓponere: sed nõ ꝓcedet simul sup utroqꝫ iudicio. Aut eiꝫ reus ꝓtestet me possidere. ⁊ tunc uideor tacite renuntiare petitorio iam ꝓposito. casus est hic fm tertiã lec. Procedet ergo solus sup possessorio. ⁊ si dicis ad quid cuꝫ reus ꝓtestet me possidere? ⁊ tũc dico ad hoc q⁹ fiat ꝓdẽnatio in interesse: q̃ntuꝫ interest mea me nõ esse turbatũ: ut. l. si duo in fi. ĩ. uti pos. Si uero reus negat me possidere. ⁊ tũc nõ uidet renũtiatuꝫ petitorio fm ea que dicta sunt in tertia lec. Non tñ poterit ꝓcedere sup utroqꝫ obstãte regula ⁊trarietatis. sed suspẽso petitorio ꝓcedit solus sup possessorio. ⁊ ita pot intelligi. l. iccirti ⁊. l. ordinarij ⁊. l. si de ui fm ĩtellectũ glo. Tu dices: istud ultimũ uidetur male dictũ. nã. l. ordinarij ⁊. l. iccirti ipedit ꝓcursũ petitorij ⁊ possessorij rõe ordis ñ rõe ⁊rietat⁹. ⁊ ideo dicit tex. ordinarij iurẽ est tẽ. ⁊ in. l. iuncti dicit ex hoc ordine tẽ. ꝛ.eo regula ⁊trarietatis facit ne possint simul intẽtari uel simul ꝓcedi. ratio seu regula ordinis facit ut possessoriuꝫ ꝓcedat ⁊ sequat petitoriuꝫ ut loquũtur. d. l. Item unuꝫ uolo te scire in hac cõbinatiõe ⁊ in oibus alijs. q⁹ ubicũq; possessoriuꝫ qđ ꝓponi habẽt cãm dñij: tũc nõ cõcurrit cuꝫ petitorio obstante illa regula. q⁹ absolutoria lata in una parte excepti rei iudicate in alia: ut. ĩ. de iudic. l. ij. §. quidã. Nunc uideꝫ per quot tramites deriuat ista subtilis ⁊ obscura mã. Secũda cõbinatio qñ unꝰ ⁊ idem ꝓmo ,ponit possessoriũ. secũdo petitoriũ. ⁊ sic econuerso ad ꝓmã. ⁊ dic aut possessoriuꝫ ꝓmo ,ppositũ fuit adipiscẽde possessionis. ⁊ ꝓcedit nisi electiõe tollat ut. §. ꝓtor. dictũ est. multo magis cuꝫ absolutoria lata in ꝓmo. ſ. possessorio nõ pariat exceptiõez rei iudicate in secũdo. ſ. petitorio. ut. ĩ. de excep. rei iudi. l. an cãdez §. fi. Si uero fuit possessoriũ recuperande: tunc idem qđ. §. qa cõcurrit nisi actor uellet renũtiare ab onere ꝓbãdi ut. l. uis eius. ⁊. §. dictũ est. Si uero fuẽt possoriũ retinẽde: tũc aut ista duo iudicia sunt respectu iurẽ corporal. ⁊ idem qđ. §. Aut respectu rei corporal. ⁊ tũc aut agit diuersꝫ respectibꝰ ⁊ cõcurrit. aut codẽ. ⁊ tũc aut petitorium sc̃do loco intẽtat rõe possessionis quã dicit se post intẽtatũ possoriũ ꝓdidisse. aut dicit se eam ꝓdidisse añ intẽtatũ possoriũ. ꝓmo casu aut dic se ꝓdidisse añ lit⁹ ꝓd. sup possorio. ⁊ uideꝫ renũtiare possorio. aut post lit⁹ ꝓd. ⁊ tũc ꝓcedit utrũq; iudiciũ. ratio qa possoriũ retinẽde dat ei qui lit⁹ ꝓd. tpe possidebat ut ĩsti. de iudic. §. fi; hodie. ⁊. ĩ. utrobi. l. i. Secũdo casu ꝓponẽdo petitoriũ videt possorio renũtiare per ea que dicta sunt circa tertiã lec. Tertia cõbinatio est qñ unꝰ simul ⁊ semel ꝓponit utrũq;. ⁊ in hac dic: aut ꝓpõit petitoriuꝫ ⁊ possoriũ adipiscẽde uel recuperãde. ⁊ idẽ qđ. §. ꝓ oia. aut petitoriuꝫ ⁊ possoriũ retinẽde. ⁊ tũc aut rõe iurẽ icorporal. ⁊ idem qđ. §. aut rei corporal. ⁊ tunc aut diuersꝫ respectibus: ⁊ ꝓcedũt. aut codẽ respectu: ⁊ tũc ꝓ regulaꝫ ⁊trarietatis ipedit ꝓcursus. ⁊ ꝓ regulaꝫ ordinis ꝓcedit possoriũ ut dictũ est. §. Quarta cõbinatio est qñ unꝰ ꝓmo petitoriũ: alĩ scdo possoriuꝫ ꝓpõit. ⁊ si qdẽ ꝓpõit possoriũ recupãde ut ago cõtra te rei uen. tu scdo cõtra me iterdicto uim vi uel alio possorio recupãde. ⁊ si qdẽ agis tu reus rõe uiolẽtie: qua dic post susceptuꝫ iudiciũ sup petitorio tibi illatã. ⁊ pot hoc fieri: ut. C. fini. reg. l. si ĩstiterit. ⁊ ꝓcedet utrũq; iudiciuꝫ. aut ,ppõit iudiciũ recupãde rõe uiolẽtie illate añ petitoriũ ,ppositũ: ⁊ tũc aut ,ponit diuersꝫ ſpecubus: ut nẽdico qa detinco: uel ciuili possides. tu possoriuꝫ intẽtas: qa dicis te spoliatũ esse possessione saltꝫ nãli: tũc illa iudicia ꝓcedũt. ar. huĩ. l. fm gntaꝫ lec. aut ,ppõit codẽ respectu. ⁊ tũc aut añ lit⁹ cont⁹. aut post. ꝓmo casu pot ,ponⁱ: ⁊ soluꝫ sup possorio ꝓcedit suspẽso petitorio. ratio qa causa spoliationis est ꝓuilegiata ut de ea ante cognoscat q̃s de ,pprietate: cuꝫ spoliatus añ oia sit restituẽdus ut. C. ad. l. iul. de ui. l. si qs ad se fundũ: ⁊ si p ui uel alio modo. l. i. ⁊ nõ. ĩ. de ui ⁊ ui ar. l. ĩ. un prin. ⁊ hoc ĩtelligo nẽ etiã si reus in initio petitorij fuisset ꝓfessus se possidere cum ante lit⁹ cont⁹ liceat petere: ut. §. de rei ven. l. is q se obtulit. Secũdo casu qñ ,ponit post lit⁹ cont⁹. sup petitorio: aut in petitorio rñdit se possidẽ. ⁊ nõ potest agere possorio recupãde: quia esset sibi ⁊trarius. ergo tẽ. C. de furt. l. i. aut nõ rñdit: qa nõ fuit ĩterrogat⁹. ⁊ tũc potuit ,ponẽ possoriũ recupãde: nec p hoc suspẽdebit in petitorio. naꝫ illa exceptio q⁹ prius cognoscat de causa spoliatiõis est dilatoria: ⁊ sic nõ pot oppõi post lit⁹ ꝓp. ut. C. de excep. l. fi. de ,pba. l. excep. ⁊ qs sit esse ctus huĩ⁹ iudicij: qñ ille q̃ sibi nõ possidet nec fuit ĩterrogat⁹. hẽs glo. nõbilẽ. ĩ. de excep. rei iudi. l. si a te. §. i. Est modo uidẽdũ qd si sc̃do ,ppõit interdictũ adipiscẽde possessionis. ⁊ dic aut ista iudicia ,ponũt diuersꝫ respectibꝰ: ⁊ nõ est dubiũ q⁹ ꝓcedãt. aut codẽ respectu. ⁊ tũc aut reus

illud ,ppōit añ lit; cont; sup petitorio. t pōt. t in petitorio non ,pcedet. rō q: reus ,pponēdo ta le iterdictū negat se possidē ergo cē. ē. de rei vē. l. fi. aut reus ,ppōit post lit; cont; t tūc aut reus añ rādit se possidē aut nō: ut. ē. pror. dictū est.

Restat qñ ,ppōitur iterdictū retinēde. t dic aut ,pponit diuerſ respectib': t ,pcedit utrūq; iu dicū. Itē si reus agit iterdicto vti possidet: t qa actor eu; turbat t ꝥgetat nō tñ se possidē ꝥtēdit actor. ꝥstat eiz q p hoc pōt intētari vti pos. ut. l. si duo. ꝥ. itez videamus. ſ. vti pos. t nō. p glo. C. vti pos. l. i. Non eiz video qd repugnet qn ista iudicia ,pcedant. aut agit reus vti pos. respectu eiusdē possioīs pro qua ꝓuāit: q: actor asserit se possidē. ſ. nūc cū ipse actor ꝓuenit vti pos. t tunc aut actor asserit se possidē ea possiōe quā hēbat añ intētatū petitoriū: t tūc suspēso petitorio solū sup possorio ,pcedet: qa actor est sibi ꝑtrarius. Itez rōe ordīs. Itez qa si vez est actorē possidē videt esse frūctuatū petitorio ut hic fm tertiā lec. Aut asserit se possidē possiōe sibi postea ōsita. t tūc poterit utrūq; iudiciū ,pcedē ar. hui'. §. fm quartā lec. Quīta cōbinatio est qñ vn' ꝑmo ,pponit possorū: al' ſcō petitorii. t sic cēſuer so ad ,pcedēt. t dic si possorū prio ,ppositū fuit possoriuz recupāde: t tunc aut petitorii secūdo ,ppōit p modū agēdi. t nō pōt: qa ille intētādo possorū tale negat se possidē ergo nō ꝓuenitur petitorio vt. ē. de rei ven. l. fi. Itē quia cā spolia tiōis est ꝓulegiata vt añ de ea cognoscat: ut. C. si p vim vel alio modo. l. i. ad. l. iul'. de vi. l. si qs ad se fundū t. C. loca. l. si quis ꝺductiōis. Aut ,pponit p modū excipiēdi t tunc aut ille q agit possorio ault añ de illa cā spoliatiōis cognosci t nō cognoscet de dñio eadē rōe. aut assentit q sup illa exceptiōe dñij cognoscat t cognoscet' sil' de vtroq: vt ex de resti. spo. c. i. licz eniz suo iuri renūtiare: vt. C. de pact. l. si qs in ſcribēdo. sed si possorū prio utētatū est possorū adipiscēde: t tūc aut pet: torū ſcō intētat diuerso respectu: t pōt. aut eodē: t nō pōt: qa ille q ,ppōit tale in terdictū negat se possidere ergo cē. vt. d. l. fi. nisi forte ꝓueret rōe possiōis postea ōsite. Si vero possorū prio ,ppositū fuit possorū retinende: tūc aut iste q ſcō ,ppōit petitorii agit diuerso respectu: t ,pcedunt iudicia. aut eodē respectu: t tūc ꝑus cognoscet de possiōe. nō eiz simul ꝓcurrūt rōe ꝥrietat; t rōe ordinis. t sic etiaz pōt ītelligi. l. i. certi. tñ hoc casu cognitio sup possorio fa cilis erit. naz iste q ſcō ,ppōit petitorii videt re nūtiare fue possiōi qua prio se hīc asserebat: vt ē. dictū est. ideo iudex illū q possorio agit ,pnū tiabit in possiōe potiorez nisi possideret vi clam uel ꝑcario. Sexta cōbinatio est qñ simul t eo dez tpe vn', ,ppōit petitorii al' possorū. t isto casu quodcūq; sit possoriuz sp debet de eo ꝑcognosci: ita tz glo. C. de iterdic. l. i. certi. qō credo vez. ꝑmo si, ,ppōit iterdictū recupāde t al' petitorii: nā ꝫ est ꝑtrarietas cū vn' asserit aliū possi dere: al' negat vñ ipedit ꝓcursus t rōe ordīs: q: eā spoliatiōis añ oia tz tractari. Itez si, ,ppōit tur iterdictū adipiscēde qa aduersari' se possidē ptēdit: su best rō ꝥrietat; t ordīs. Itez iterdicto retinēde ,put agit: qa aduersari' se possidē ꝥten dit subest ꝥrietas t ordo. Ꝑdicta vera nisi di uers' rispectib' agātur. tūc eiz iudicia ꝓcurrūt: nec essz aliq regula ipedīēs. Septīa t ultīa cōbi natio est qñ uteroz ,ppōit petitorū t possorū: q: asserit se possore t dñz. tunc fm oēs rōes ꝥce tat; t rōe ordīs iudiciarij tz pcedē possoriuz vt ſ. vti pos. l. i. ſ. hoc aūt t. ē. de iudi. l. iter litigato res t. C. e. l. mater: ibi gl. tāgit hāc cōbinatiōez tāgit etiā in. l. iceti p gl. expſſi' p Ja. de are. Ex his fmanz ōdarata ista mā. t pz q opi. pe. non est vera: t pz in gl. l. iceti que tāgit istas cōbia tiōes: q non dic ex toto ꝑcte. Secūdo q̄ro vtrū in casib' in gbus dicta iudicia dixi nō ꝓcur rere sit necesse q opponat exceptio an si oppo nat iudicia sint nulla: uel saltē reus veniat absol uēdus. Jd qō dico q dicta iudicia nō ꝓcurrūt qñz rōe ordīs vel platiōis: t isto casu si non op ponat iudicia ,pcedūt t valent ut. ē. de euic. l. si mācipiū. §. i. t ibi nō. t etiā nō. C. cōi diui. l. ij. t est text. ex de or. cog. c. cuz dilect'. dz ergo isto ca su oppōi exceptio. Qñz nō ꝓcurrūt: q: absolu toria lata in vno parit exceptiōez rei iud. in alio. t isto casu etiā dz oppōi exceptio: alias ,pcedūt iudicia ut. l. fundi. t. l. fūdus. ſ. de excep. expſſi' e. ti. generali' fm ſcōaz lec. Qñz ipedit ꝓcursus q: electiōe tollūt. t tūc aut ista duo iudicia ,ppo nūtur sil' aut successiue vnuz post aliud. ꝑmo ca su debz oppōi alias ,pcedēt iudiciū: tñ vna pe ptiōe dz esse ꝥtēt'. ar. ſ. quoz le. l. i. §. q aūt. si eiz ex aduersarij ꝓtumacia admittit ꝓcursus multo magis ex ipsi' ꝑsensu: q ex taciturnitate ꝑsumit. pro hoc. C. de ána. excep. l. fi. t qō ibi nō. sic vi det ītelligē cy. C. cōia de le. l. fi. in prin. in ꝑmo ꝥno vbi dic quē debē cogi ad eligēdu; parte in ſtāte nō alias. Secūdo casu qñ succeſſiue: tunc nō est necesse q opponat exceptio. nā cuz ꝑmū iudiciū fuit, ,pposituz ad ſcōz adit' fuit ipso iure perclusus ut. C. de codicil. l. fi. ideo in ſcō sine actiōe expū. possz tñ opponē exceptōez facti seu ītentiōis. Sit tñ cautus reus ut acta ꝑmi iudicij in ſcō, ,pducat. nā acta etiā inter eaſdē ꝑsonas nō, ,pbāt in alio iudicio nisi qs eis vtat' vt. l. cuz antea. §. fi. C. de ar. ,p hoc. d. l. generali' ſ. de ex cep. fz ſcōaz lec. Si aliud dicēs seqret q iudex de facto supplēt: qō est falsū. Qñz ipedit con cursus rōe ꝥrietat'. t dic aut ꝥrietas apparet in vno t eodē iudicio: aut in diuerſ iudiciis seu in ſtāntijs. ꝑmo casu pōt iudex ex officio suo respue re libellu; ut. l. i. ē. de offi. asse. Itez etiam pars pōt opponē t repellēt actor ut. l. i. C. de furt. t si seru' extero. l. i. uel si pars uel iudex nihil dixe rit fz ,pcessuz est sup libello dicta cōtinēte ꝥria: tūc aut in ,pcessu etiā cōtinētur cōtraria. t seqtur absolutio etiā parte non opponēte. Ipe eiz le ex cludit vt. l. i. §. fz si aliqs. ſ. qñ app. sit ar. C. de si de istru. l. scriptūe. ſ. de re. iu. l. ubi ꝑpugnātia.

Si uero ꝓcessus nō ꝓtinet ꝺria: ꝫ ut eo tñā p tez ꝺrioz elegit: tūc ualet ꝓcessus ꝛ sup eo ent ut dicā ꝺū ar. dicte. l. ij. §. q: aūt. ſ. quoz le. inducē do ut. ē. ná ibi logtur ī act. ꝺrius ut nō glo. i. l. i. C. de furt. ar. dicta. l. fi. C. de ann. except. ꝛ ipa tet ſibi reus q nō oppōit. Scāᷣo caſu qñ ꝺrie tas apparet ex diuerſis iudiciis ſeu iſtātiis tūc aut iſta iudicia intētātur diuerſis tēpibus: aut ſi mul ꝛ codē tēpe. prīo caſu dic qñq ſūt ꝺria que electioē tollātur: ꝛ tūc eſt itrare in illā. q. difficilē an tollātur ipſo iure uel ope exceptiōis. de quo p cy. C. de furt. l. i. in. v. q. Si dicas tolli ope exceptiōis ē neceſſe q opponatur exceptio. ſi uero ipſo iure: tūc eſt idē qd. ē. dixi in his q electioe tollūtur ut pz in dicta. l. i. C. de fur. Et pōt poni exēplū in hac mā eo caſu qñ eligēdo petitoriuz ꝓducit uia ad poſſoriū retinēde ut. ē. dictū eſt. Qñq ꝺria ſic ſe būt q nō tollātur electioe ſim plicit: ꝫ itentādo ſm iudiciū renūtiat prīo exem plū. ē. de mino. l. ſi filius. primo riſo ꝛ hac lege ſm tertiā lec. tūc in prīo iudicio cui vī renūtiatū ꝺz opponi exceptio q ex tacita renūtiatioe q̄rē ut. C. de pac. l. poſtq̄ litī. ē. de li. lc. l. nō ſolū. §. liberatiōis ꝥba: ꝛ ibi nōtur. Si uero intētatur ſi mul ꝛ codē tēpe: tūc eſt itrare in aliā ſtiōez: an ꝺrius ꝓdiatur natiuitas actiōis: an ſolū exera tiū. ſi ꝓdiatur natiuitas qō tenet pe. C. de fur. l. i. in. iij. q. nō eſt neceſſe q opponatur exceptio: q: nō cōpetit actio i factū: tñ ꝺz in iudicio ꝓba ri ſm ea q̄ dicta ſūt. Si uero nō ꝓdiit natiuitas ꝫ ſolū exercitiū qō vī tenere glo. in dicta. l. i. C. de fur. tūc ꝺz opponi exceptio q̄ actioez elideret ali ꝛputet ſibi q cā nō opponit. C. ſen. re. nō poſ. l. pētorias de. ꝓbat. l. excep. Tutius ē ergo ḃ caſu except. opponē. Tertō ḡro nūqd ī poſ ſeſſorio regratur lit. cōt. uel nō: ꝛ ſic an reo abſē te añ lit cōt. poſſit pueniri ad diffinitiuā ſnīaz Glo. tenet q regritur lit. cōt. C. ſi p uī uel alio mō. l. fi. in ultia gl. Bui. ō cu. diſputauit ḃ mul tū late. ē. de in ūe. reſti. l. oīſi: ꝛ tenet ꝺrīū p ſuas rōes quas. ſ. ſubiuciaz. Mihi vī guil. male dicē z ꝫ ter. ꝛ glo. quas ipſe nō allegat. Dic ergo ſic aut iudiciū poſſoriū dirigit ꝫ incertā ꝑſonā: ꝛ nō regrit lit. cōt. ut. C. de edic. diui adri. tol. l. fi. Aut dirigit ꝫ certā ꝑſonā: ꝛ tūc ꝫa eſt q̄ reg rit lit. cont. hoc. ꝓbatur in iudicio retinēde poſ ſeſſiōis p ter. iſti. de interdic. §. hodie ꝛ. ſ. de ti. actiq̄s pri. l. i. §. annū. ꝛ ibi nōtur. ꝛ. ſ. utrobi. l. i. in fi. ꝛ ibi. nō. ī pria gl. Et idē in iudicio adi piſcēde ut. ſ. quoz. le. l. fi. in fi. ꝛ ibi nō. i ultima glo. ꝛ in dicta. l. fi. Idē in ſterdicto recupāde ut in ultia glo. in dicta. l. fi. C. ſi p uī nel alio modo ꝛ ibi nō. ꝛ hoc ar. vī lētur alibi glo. ſ. de ui ꝛ ui ar. l. ſi de ſuꝺo. Idē in ſterdicto exhibitorīū nō. ſ. de tab. exhiben. l. locū. §. ſi tabule in glo. q̄ eſt ſup uerbo detinz. iſta ꝫa fallit ī poſſeſſiōe q̄ datur ex ſterdicto carboniano: ibi enī ꝫ miſſus ꝓſtitu atur poſſor ut nō. ē. ad carbo. l. ij. §. miſſū tñ ī l lud iudiciū tractatur ſūmati ut. l. ij. §. cauſe e. tī. Ratio pōt eē duplex. prīa fauore pupilli ut. l. i. §. ꝛ ḡneraliter. ē. de uēt. in poſ. mit. Secūdo q: dicte poſſeſſiōis cōmodū ſine aliquo iudicio p dit aduenīēte pubertate niſi caueat ut. ē. ad car bo. l. de bonis. §. ſi. Itē illud qō dīē guil. q: reo ꝓtumace deuenīī ad diffinitiaz lit. nō cōt. ē pri mo ꝫ. l. ij. §. penul. ſ. de li. ho. exhi. Sed ipe reſ pōdit q: ibi iō: q: nō potcrat haberi poſſio re petite q: liber hō exhiberi petebatur. Sz iſtud nihil eſt: q: ibi poterat haberi illud qō p ſterdi ctū petebatur. ſ. q liber hō exhibeat ꝛ dimittat: niſi dicēs libez hoīez ibi nō apparē: ꝫ iſtud eſt diuinare. Itē cēt ꝫ glo. l. fi. C. ſi p uī uel alio mō Itez ꝓtra id qō nō. ē. de op. no. nū. l. ſi pus īvl tima glo. q̄ eſt additio ꝛ qō nō. a30. in ſūma uti poſſi. ī fi. ꝛ cy. C. uti poſſi. l. i. ī fi. q dicit q reo cō tumace trāſferī i cū onus. ꝓbādi nō aūt puenī ad diffinitiuā. Teneam' ergo glo. nīaz. Ad rō nes guil. ꝛeo ꝑ dicē ipſe q cā poſſiōis ē momē tanea ꝛ ſic ullis ergo cē. ut. C. de ſe. auc. niſi hec uiores. ꝛeo falſū eſt q ſit ullis ut nō. C. ſi ō mo nien. poſ. l. i. ī fi. prīe glo. Secūdo ꝓbāt poſſio pdīt negligētia ut. ſ. ō uſuc. l. furtū. §. i ꝛ ibi nō. ꝛ inſtu. de uſucap. §. qō aūt: multo fortiuſ ex ꝓtu macia q̄ ꝓpōderat culpe: ut. ē ad. l. aqui. l. item ſi obſtetrix. Rñdeo illud magī ꝓſtat ex obliui one q̄ iduc deponē animi q̄ex negligentia ut ibi nō. q rō ḃ ceſſat. Tertio, ꝓbat ſnīa lata ſuper poſſorio equipatur ſnīe late ſup ſcda appellatō ne: q: ſic nō ꝫ tertio ,puocare: ita nō ꝫ ,puocar a ſnīa poſſorij ꝫ ſnīa appellatiōis pōt dari lit. nō conē. ut. l. fi. §. illud. C. de tēp. appellatio. rñ deo illud: iō q: lis ꝓteſtata fuit ī cā pricipali ad quā ꝓteſtatioez oia reducūtur p appellatioez ut C. de. paur. l. ūa demū. ꝑterea ibi eſt ex ꝓilegio ſpēali cāe ut ibi dicē tex. ꝛ glo. ergo ī ꝺrīū uis cōe ꝛ ſic fac. ꝓ nobis. Quarto ,ꝓbat q: ,ꝓceditur cū nō legitīa ꝑſona ut. C. q. le. ꝑſo. l. momentance. ergo defect' unius ſ uitiat: ꝛ ſic nec lit. cōt. ꝛeo q: iſtud ar. nō ꝓcludit. nō enī ſequtur iſta cauſa ḃz unuz ſpēale. ergo aliud. immo magī ꝓcludit ꝺrīū ne duo ſpēalia hēat ut. C. de doū. ,pmi. l. i. Quito ,ꝓbat in petitorio ꝫ reuz ,ꝓtumacez fit miſſio ī poſſiōez ꝛ trāſſertur poſſio ꝫ ad ḃ prin cipalit nō agatur multo magis ī poſſorio ubi ad hoc pricipalit agit: ꝛeo illa poſſio de ſacli recu patur. ſ. ānū ut. l. ſi qs ēp. §. penul. C. de ꝑcrip. xxx. ann. ſic dictū eſt ī poſſiōe carbōn. Et ſi did poſt ānū parat ꝓiudiciū magnum dico illud ꝓp nimiā ꝓtumaciā: ut ſtati dicā. Sexto q: in cōu macia ptis ,pceditᷣ ad dīuj trāſlationez ut. ē. de dam. īfec. l. ſi finita. §. iul'. ꝛ. l. ſi ptoris officiuz in pri. multo magī ad trāſlatiōz poſſiōis: ꝛeo il lud ꝓp nimiā ꝓtumaciā q: paniſ ꝫ ſe iterponi ꝑ mū ꝛ ſm decretū: nā ꝛ hic idē fateor q: ex ſo de creto trāſferī poſſio. Septio ,ꝓbat in poſſorio adipiſcēde p caſuz. l. C. de edic. ,diuj. adri. tol. l. fi. ꝛeo illud poſſoriū nō reiterat ꝓtra certā ꝑſo nā q̄ ſit legitim' ꝓtradictor ut. ē. dictū eſt. Octa uo, ꝓbat ī poſſorio recuperāde q: ſi ꝫ mihi cō gregare amicos: ꝛ mea auctoritate recupare ut

l.iij.§.cū igitur.ff.de ui ⁊ ui ar. multo magis cū iudice.ꝛ illud ꝓmittī parti icōtinēti: cuꝫ liquet se cē expulsuꝫ iudici. h etiā ꝓmitteret si sibi liquet ret: ſꝫ liquē nō pōt nisi utraq; pte ꝑsente. ut.l.ſi. C.ſi ꝑ vim vl alio mō g̃ cē. Nono idē, ꝑbat qz h cōtingit i cā restitutōis i integrū ut.ff. ō mino. l.i cause.§.cā cognita.ꝛ. vide qō dicit Ly.C.ſi ut se ab heredi. absti. auē. ſi oēs. i ultia. q. ⁊ nō obstat. Decio, ꝑbat i possorio retinēde. nā possoria retinēde duplicia sūt: ⁊ i eis qlibz ē actor ⁊ reus. ut.ff. de iterdic.l.ij.i ꝓn.⁊.l.ſi duo.§.i.ff. uti possꝫ actor ē absite pōt ferri diffinitia. ut.C. qūo ⁊ qñ udex auē. q semel g̃ cē. ꝛ. ſꝫ uteraꝫ dicat actor: ⁊ reus: tū ille fungit ptūꝫ actoris quā tū ad hoc q ꝑ ad iudiciū, puocauit. ut.ff. ō iudi. l.i tribus. hoc ostēdo ꝑ rōnē liti ꝓt, hz duo extrema. ſ. assertio actoris ⁊ negatio rei: mō statim cū actor, ꝑpōit libellū asserit: ⁊ sic lis ex pte sua ē qsi ꝓtect. ⁊ ista rōe ius voluit q eo absēte posset ferri diffinitia: ita dicit pe.i.l.edicta i ultia. q. g̃ illa auē. hz locū i dupliciabz iudiciabz solū i eo q ꝑ mū ad iudiciū, puocauit libellū dādo: iste sunt rōes sue i effectu: ſꝫ ipe latiorib' verbis utat.

Quarto g̃ro bis calib' qbus, ꝑcedit possoriū: ⁊ pentoriū. vtꝫ dicta iudicia sunt eadē sīnia termināda. an vo de eo ꝓ bus iudicet: ō q' ꝓbus ꝓstat: ō certiste dicūt q' eadē sīnia deberēt terminari: siue ābo ab eodē, ꝑponāt ut extra ō cau. pos. ⁊ prorie. c. cū dilect': siue vnū iudiciuꝫ ab vno aliud ab alio ut eī de or. cog. c. cū dilect'. Pe. ⁊ cy. i l. certi. C. de iterdic. i. ij. q. si eoꝫ vba ꝓsideres videt tenē q' ſ' eo iudicio ꝓ', ꝓnūcī de q' ꝓbus ꝓstat. qd g̃ dicem'? Breuit dico aut utrūq; iudicū ab vna ꝑte itentat: ⁊ tunc de iure nr̄o pōt iudex separaꝛ, ꝓnūciare. nulla. n. ē rō ipediēs nō solū ꝓ vbi sūt duo iudicia: ſꝫ etiā si eēt vnū iudicū hūs plura capitula. casus ē. ff. de iudi. l. non iccirco i ꝓn. ⁊ ibi casus. fac. ff. de mino. l. etiā. §. ex cā ⁊ qō nō ꝑ doc. C. si adv. rē iudi. l. i. Diſcr pat ergo i h. ius aule a canonico: ⁊ hoc sēnt gl. eī de cau. pos. ⁊ ꝓpri. c. ij. Si vo pentorū, ꝓponāt ab vno possorū ab alio: tūc dēt eadem sīnia tāminari. ēt de iure nō, ꝑpē naturā ꝓtōis: ⁊ recōuentōis ut. l. i. ff. ſ. q. fen. sine app. rescīn. Solet dici i auē. ⁊ ꝓsequēt. C. de sen. ⁊ iter. o. iudi. ⁊ nō. ff. de iudi. l. q ꝓor: ⁊ ita logī. c. cuꝫ dilect' de ordi. cogni. Predicta vā i eo casu qñ in possorio regrit liti ꝓt, si vo nō regrit: ſꝫ sūmarie, ꝑcedit tūc forte nō haberet locū mā recōuentōis sm ea q̄ nō. ꝑ cy. i auē. ⁊ ꝓsequēt i. vij. q. qō h ñ exāmino. Quis aūt sit effectus utriuslꝫ iudicij: ⁊ q̄liter fiat executio dic ut ibi nō. ꝑ cy. i. d. l. iceri. i ij. q. q quātū ad hoc sat' ꝓsce logī. ⁊ fuerūt vba pe. qō tz Jo. an. i. d. c. pastoral' circa fi. Quito ⁊ vltio g̃ro qd de iterdictis exhibitorijs. vtꝫ debeāt ꝑcedē petitoria iudicia. Bl. iur'. canōici dic ꝙ sic ut i interdictis de li. exhi. ⁊ exhiben. tabul. ⁊ sic ītelligūt qdā decretalē pastoral'. ff. alle gatā ut ibi nō. añ fi. magne gl. Certe mīn' bñ intelligūt iterdictū de li. exhi. nā otinet i se cāz proprietat' nō ergo ꝑcedit, ꝓprietat' q̄stionē: ſꝫ in eo totū ius finiē, ꝓprietat' ⁊ possessoris ut. l. ij. §. q̄dā ff. de iterdic. Sz bñ pōt dici q' ē ꝑparatoriuꝫ alter' iterdicti. ſ. de li. deducēdis ut. ff. ō li. exhi. l. ij. §. i. Illud vo qō loquūt de iterdicto ō tabul' exhibē. vez dicūt q' dēt ꝑcedē: adeo q' si ꝑ petitorio lis sit ꝓt, āpliꝰ nō potent agi. ff. dicto ut. ff. de tabu. exhi. l. fi.

P Omponius refert. Reimo bilis pdī possessio ciuilis: ⁊ nō pōt adipisci naturalis boē excepto. hoc dicit.

Cum quis admiculo. Qui utiē ac cessiōe sui auctoꝛ utī cū sua cā suisq; utitjs. h. d. Premitte ꝑ q' q̄dā sunt uitia psonalia. ſ. mala fides. q̄dā sūt uitia realia. ſ. res furtiua: ⁊ ista. q̄dā q̄si realia ut. ff. dicēt. ⁊ de realibus ⁊ psonalib' pōt ꝙ log. Hoc ꝓmisso ad euidentiā venio ad casuꝫ: ⁊ legit duob' mōis. ꝑ ut dicat admiculū cū vult tpa sui auctoꝛ adū gi ⁊ ista clara. Sc̄do vt dicat admiculū eo ipo q' hz titulū ab eo. Et hoc ꝑcedit sine dubio i uicio reali. Pōt etiā itelligi i uicio psonali: ⁊ tene exēpluꝫ hui' lec. ff. e. gl. ibi vl' pone ⁊ ibi idē posset pōi: ⁊ ſꝫ lec. ibi l' pone oportet q' pōaī i eo q hēt cām lucratiuā: ut, ꝑbat i. d. ff. si qs aūt: ſꝫ nō ꝙgruit lr̄e q̄ dicit vēditōis ⁊ sic est cā onerosa. Preterea alia rōe nō ē bōa: qz illa exceptio pōt oppōi ℨ auctorē ⁊ successorē ei' agentē: ⁊ ſi possidentē ut ibi. h vo hz locū ēt i possidente. Itē fm aliā lec. ibi itē posset pōi. loquūt i successore uniuersali cōtra istū text. q expresse logt in singulari. ergo ꝓma i uicio psoali. fa i uicio reali. Contra ꝓmā opi. ff. de diuer. ⁊ tēp. ꝑscrip. l. an uicius. hic volebat uti accessiōe sui auctōis ibi nō. Opp. i auē. ut ſpō. lar. §. ruꝛsus posita. C. de ꝑscrip. lō. tēp. auē. malefidei. So. glo. q' illa auē. logt i reb' imobilibus. i reb' vo mobilibus nō repit imutatū. Itē auē. illa logt dño ignorante. eo sciēte nil ē imutatū. ut ibi pz. Itē logt i ꝑpetore q emit a malefidei possessore. sec' in eo q emeret ab eo ꝑ ptore bōefidei: ⁊ sic illa auē. istā materiā determiat si corrigit. Opp. q' oīs ꝑscriptio cirrit tēpore. xxx. an. ut. l. sicut ⁊ ista glo. tz q' de possessiōe uitiosa sit accessio ad aliā nō uitiosā, ꝑ ꝑscriptiōe lōgissimi tpis. xxx. vl' xl. ānorū. ⁊ icipit ſz ergo cē. ⁊ hoc iudebit, ff. c. l. §. fi. in fi. Sz ꝑscriptōe. x. vl' xx. ann. ñ fieret accessio.

Ulterius videtur q' oīo noceat successori uitiū auctoris ut. l. cū heres. ff. de diuer. ⁊ tēp. ꝑscrip. So. ibi i uniuersali successore. hic i singulari. Opp. de. l. uitia. C. e. ⁊. l. fegt. §. qō ät. ff. ti. i. ⁊. §. qō aūt ifti. de usucapi. fo. ibi. de vitio reali. hic ō psoali: ⁊ sic ꝑcordat cū fa lec. Quero ergo an h loquat de uitio reali vel psonali. Et de utroq; pōt itelligi. ió azo pōt ut utat admiculo aut toris sui. ff. ti uitio psonali. Quero an ista uitia vi clam vel precario sint uitia realia vel psoalia: ⁊ glo. que est hic, put dicit de vi dicit q' sunt tres violēte. vna est expulsiua vl' ablatiua. ⁊ ista

est realis. Cōpulsiua est pſoalis inſti. ō usuc. §. qō aūt. l. ſeq. §. qō aūt. j. tu. i. t. C. qō me. ca. l. uj. dic ut ibi. Nūo qd de quasi uiolētia ut. l. qꝫ rebaſ. C. vñ ui: t dicā idē qō de clandestina.

Quero qd de clādestina t recta glo. Sz ō poſſessiōe clādestina hēſ i. l. i. §. i. j. tu. i. t iſti. ō usuc. §. qō aūt ad res q nō eſt uitiū reale facit illud quod nō. i. l. cū querebaſ. C. vnō ui. p hoc facit lz videat facē i ɔriū: t nō facit qō nōi. j. tu. i. l. ſeq. §. ité si occupauerīs. hoc idē tz gl. q ē i. l. uitia. C. c. Quero an poſſeſſio pcaria ſit uitioſa uitio reali: t rñde q ſic p hūc tex. glo. dicat ꝑtra. Videbitis i. §. ſi is q pcario. j. c. l. t dy. t cy. re ſerunt i. l. uitia. C. c. q pcaria dr iuſta donec animus dñi adeſt: lz poſtqꝫ ſcipit nō hre dñi uolū tatē: qz reuocat ſecꝫ ut. j. de pcario. l. ſi. lz illo ve rū ſi ille q poſſidet naturali pcario nō uolēs reſtituere: puat me ciuili t trahit ad ſc: ut i. §. q ad nūdinas: t tūc uiolēta illa eſſet realis: qz vē uiolēta eſt: lz ſi pcariā hēat ciuilē t nālez. lz pcario nolēs reſtituere nō eſt uitiū reale lz pſonale: qz talis poſſeſſio ē ſimilis poſſeſſioi creditoris: ut j. c. l. §. ſi is q precario: lz ſi creditor nō vult reſtituere: t iuſte vendit nō eſt uitiuz reale i re ímobili. Jn re mobili poſſet cōmitte furtū: t tūc eēt res uitioſa, ꝑpē furtū alias nō ut. C. ſi ven. pig. aga. l. uj. t qō ibi nō. Nūcō utz uitiū litigioſi ſit reale t dic qō nō ut. l. i. C. de preſcrip. lō. temp. t. l. uitia. C. c. Quero qd in re pupilli: uel ſi ſci: uel i fundo dotali. t dicunt q ſi realia ut. l. bōe fidei. ō. ti. i. q trāſeunt i ſingulare ſucceſſorē facit j. tu. i. l. cū vir: lz circa hoc dic ut. j. ti. i. l. ſeq. §. dūm. Ex predictis colligē diſtinctiōem ex te. aut ſunt uitia realia vel quaſi Aut pſoalia. ſi de perſonalibus aut obligꝫ. vniuerſali aut ſingulari. ſi ſingulari: aut utiꝫ adminiculo auctoris aut nō. ſi utiꝫ aut quo ad pſcriptionē longi tēporis: aut quo ad pſcriptionē. xxx. ān. ut ex ꝑdictis patet.

Preterea querit. Emptor utiꝫ ac ceſſiōe vēditoris: t vēditor emptoris ſēa redibitiōe hoc dicē. Opp. cē gl. ō. l. ſi a te. §. ſi. j. ō excep. rei iudi. ſo. ut ibi gl. nō.

Si liber hō. Nō utiꝫ qs acceſſiōe eꝰ a quo cām nō hz b. d.

Ad cuiꝺētū tu iuuenis premitte q liber vl alienꝰ fuus bōafide poſſeſſus nō q̄rit poſſeſſori cē rē uel opā: mō pone q liber hō vl fuus bōafide poſſeſſus queſiuit aliqd eī rem uel opā ex quo ſibi vel dño q̄ſiuit ꝓprietatē. poſſeſſionē vo q̄ſi uit poſſeſſor: nūc ille poſſeſſor illam rē reſtituit ipſi libero libertate detēta uel dño: t ſic ſibi reſtituit tanq̄ ſuā: cū ab iſto poſſeſſore liber uel dñs nō hēat cāz nō pōt uti acceſſiōe ſucceſſōis. b. d.

Opp. t vī q etiā poſſeſſionē ñ q̄ſiuit poſſeſſori cē rē uel opā ſuā: ut. l. i. §. p cū. ō. c. So. q̄ſi ut qz aío geſſit: ſic cuilibz exīeo ut. l. ſi me i ua cuā. j. c. Opp. j. c. l. ſi iuſſu. ſo. ut ibi.

Queſitū. Ex poſſeſſiōe nō ꝓtinuata nō daſ acceſſio. b. d. Opp. alia eā ē emptoris q̄ heredis: ut. l. an utiuz. j. de uſuer. t tēp. pſcrip. cōiuncta. l. cū heres. c. ti. ſo. q ad alia logī ibi. Quero ſi heres fuit malefidei. defunctus bone. an noceat. Glo. b q nō ſecꝰ in emptore: ut b i glo. t ꝓbaſ. j. c. l. heres in ꝓn. Sz ɔ. ō. ti. i. l. q̄ſituz. §. i. lz ibi logī quo ad acqſitionē fructuū. hic quo ad pſcriptionē. Bar.

Nō autē. Legit i gl. tribus mōis. ꝓma lec. nō applaudet lr̄e niſi di eas ecōtra illa dicat tūcta morti quā habuit per ſe. illa ſi dicat tūcta: q̄ fuit auctoris ſui. Secōa lec. nō. ꝓcedit: qz nō diuerſificat poſſeſſionē. ſed qualitatē poſſeſſionis. Tertiā lec. qdā tenent: lz certe leges quas allegat loquunt q̄n qs deſinit poſſidere p mortē: tūc utilitaſ cā cē ut. j. ti. i. l. ceptā. Glo. dicit q qs deſijt poſſidē i uita: t ō ſicut nō daret acceſſio deficto ſic nec heredi: ut j. ti. i. l. nālit. niſi diceres q deſijt poſſidē eo mō quo dr i. §. ſi is q pcario ul qō dedit pigniō cē.

Querit glo. qd i vēditore q poſſeſſionē non pdit: cū ad aliū nō puenit: t poſtea habuit eam emptor. an. pdeſt ēptori. t glo. dicit q ſic: t ma le t ɔ. l. naturaliter. j. ti. i. dic ut dixi. ō. ꝓxime, Bartolus. ll. doctor.

In dote quoq. Quero utz rē dota lē poſſideat maritus vl uxō gl. dicit q hic eſt ar. q vir poſſideat nō mulier pro bo. nāliter vir poſſidet: qz inſiſtit cōpe. ciuiliter: qz uſucapit: t ſibi daſ acceſſio ut hic t uſucapio ex ſola ciuili. ꝓcedit ut. l. i. §. p ſeruū. ō. c. dixi plene i. §. ex cōtrario: t ita gl. tz: t idē tenet t. l. ſaiendum. §. ſi fundus. ō. q ſat. co fo. inducit i ar. q vir eſt dñs: t nō mulier t iducit hoc mō eo caſu quo traditio facta a non dño opaī uſucapiendi cōditionē eo caſu facta a dño opatur dñij tranſlationē: ut. l. claudius. ō. de contrahē. emp. t. j. c. l. §. ſi iuſſus: ſed hic tranſfertur a muliere non dña uſucapiendi conditio: ergo ſi domina tranſfert i uirum dominium. Querit glo. qui ſi malam fidem habebat: t dic ut glo. fin iſta tpa: qz vir poteſt uſucapere ſpacio longi temporis: tamen nō utiꝫ admiculo ſui auctoris: ut dixi in §. cuz go. ō. c. l. Ziez ſecus bodie: ut ibi dixi: q preſcriptione cōpleta tenet vir reſtituere rem mulieri t ſic ei. ꝓdeſſet ut. ō. de donatꝫ. ca. mor. l. ſi aliena. ō. ſo. ma. l. ſi alienam t ibi eſt caſus expſus: ſed ſi res rediret ad mulierē ante preſcriptionez cōpletam t duraret mala fides non daret ei acceſſio ad preſcriptionez longi temporis: lz ad preſcriptionez lōgiſſimi tēporis ſic ut. j. c. l. §. fi. t ibi nō. t dixi in. §. cum quis.

Si is qui precario. Eius qui a nobis pcario poſſidet datur nobis acceſſio reſalſo precario. hoc dicit. Opp. q nō ſit acceſſio: ſed continua poſſeſſio cum ille qui cōcedit precario retinet ciuilem: ut. j. de preca. l. t heredum. §. cum ſo. hic fuit actus q utraq; tranſferret. Opp. q ex precaria poſſeſſione non fiat acceſſio: quia eſt uitioſa: ut. ō. c. l. §. cum quis. So. ſi ē uitioſa donec durat uolūtas: lz ea finita ſic ut ibi dixi.

Op. t uf q̄ ħ cesset accessio q̄i sit facta inter ruptio t forma oppo. ut in gl. q̄ dat tres. so. pria nō placet q: si cessaret nō daret accessio ut dicta l. sicut. Scōa. so. est uera quā tene mēti q̄ ille q̄ pcario possidet ciuiliter t nāt equiparatur credi tori possidēti qō facē ad id qō dixi. ē. c. l. §. cum quis. Tertia. so. dicat ut oēm cautes oppōz t c. sed certe p hoc nō uideo q̄ cautetur oppō nisi dicas q̄ ille ēptor medio tpe cōplauit usucapiōz t tūc bene sequūtur allegata ī glo. ē. ō ꝺdi. ide. l. undebiti. §. t si posforē t de do. ca. mor. l. si alie na: sed hec nō uidet bona q: pcario possidens nō pōt cōplere usucapiōz: ut hic nisi dicas q̄ cōplet cā ei a quo hēt pcario t sic est idez cū pcedē ti. Uel dic q̄ in ēptore ħ est spāle q̄ licet sibi sit tradita pcario hētur, p uera traditiōe ut de act. ēpt. l. iul. §. posfriōem: t iō tūc pscribit t ꝺaī acce ssio. Tene faz t qō hic ꝺicē tex. q̄ nō utitur acce ssiōe ut. ē. ꝺic. ſ. quo ad sui ꝺmoduz. Quero an duraūte pcario t. ē. dic ut ī glo. Quēo utrū ille q̄ ꝺcessit pcario oēm posfriōz possit ꝺuenire rei uen. t ꝺic ut in glo. qō nō t est casus ſ. t. i. l. fui noīe. Quero an ille q̄ tm̄ ciuiliť possidet possit ꝺuenire rei uen. Et glo. ꝺicē q̄ sic casū hēs in. l. ciuiliq̄. §. i. ſ. de usuc. t ad exhiben. l. ij. §. fi. t glo. sup ꝛca. ē. de rei uen. t glo. i. l. ij. C. ubi in rē act. t ibi p glo. t cy. Per istā glo. hēs q̄ ille qui possidet ciuiliter uel nāliť uel detinet pōt ꝺuenire rei ue. Quēo an sīia lata ℨ eū q̄ ciui liť possidet ꝑiudicet ei q̄ nāliť possidet. glo. q̄ si ut dictus legibus, pbatur. sed an sīia t executio sēa ℨ colonū noceat dño: ut eū possessiōe ꝑuct. Dicā in. l. pegre. §. qbus. ſ. e. Bartolus. ll. doc.

Ex facto queriūr. Ex uiciosa possi one nō ꝺaī accessio hoc dicat. iudicis. Iste. §. est ualde

Si iussus solēnis t ſbnūl: lz in tex. faci lis t breuiter hoc. ꝺ. fm̄ uerā lec. Auctoritas iu dicātis facē ut aī rei q̄ mihi restituāť ut mea trāſferatur usucapiēdi ꝺditio hoc. ꝺ. Op. t vī q̄ si res mihi restituat nō ꝺet accessio ex pſona re stituēt ut. ē. c. l. ē. si liber hō. gl. hic t ibi ꝺat plu res so. Ex qbus colligī uariatio lecturaz. pria so. q̄ ibi ponitur est q̄ hic ī actiōe pſonali t restī tuto facta ibi ex reali t fm̄ hoc nō hēret scrupu luz p. l. nō solū. §. si mihi. ſ. ti. i. Et rō est q: non ꝺatur accessio ei q̄ nō hēt causā restituēdi: ut pe totā istā. l. t sic cū hic egit pſonali hēt causā resti tuendi. Alia lect. est q̄ agitur pſona li tritacaria uel publiciana de qbus. ſ. ꝺicē. ucl dic q̄ hic re ali egit t ħ operaī hec auctoritas iudicis restitu ere iubēt; t ista est uera. Et ad istā op. q: si egit reali t obtinuit ergo erat dñs ut. ē. de rei uen. l. in rē t sic nō pscribit. frustra ergo q̄rit de accessi one. So. dic q̄ nō erat dñs ī ueritate tpe agēs lz obtineret nec etiā restituēs ut. ſ. ꝺebuit. Item op. q̄ in qbus casibus dñs nō trāſfert dñiū in illis nō dñs nō trāſfert usucapiēdi cōditionez: ut. l. claudius. ē. de ẑben. emp. lz hic dñs non trāſfert dñiuz ut. l. iij. §. iulius. ē. de ꝺdi. ob cau. ergo hō dñs nō trāſsert usucapiendi ꝺditiōem. Rīdit gl. q̄ illa stā fallit in pupillo t ī alijs. eo ꝺez mō fallit hic. Sed illud nō est uez q: illa rō q̄ est in translatiōe dñij quare illud, phibet trāſ ferri est ne pauperiores efficiantur: ut in uiro t uxore nō. in ꝺicta. l. si uir. Illa rō nō ħz locū in in re aliena uēdita: t iō eadez rō nō est in trāsla tione ꝺditionis usucapiendi: t iō ibi fallit: sed ħ in utroq̄ eadē rō est. Dic ergo q̄ illud operaī auctoritas rei iudicate ut, pbatur in. l. ij. §. idez queri pōt. ē. de re. eoz t. l. ij. in fi. ē. de publicia na t ista est nō respōsio. nō obstat. l. ij. §. subtili: q: ibi trāſferebatur sine aucte iudicis. Dicit ne uez ista glo. Petrus determīanit ꝺtra istā glo. ut refert cy. in. l. i. C. cōia utri. iudi. Sed illa gl. ꝺicit uez. Quicqd ꝺicat pe. est casus. ē. de sta. li. l. statuliber a ceteris in fi. t. l. statuliberi. §. i. t nō. glo. insti. de offi. iudi. in fi. t. l. fiit t alie ī fi. ē. de publicē. hoc etiā, pbatur p. l. si p errorē. ſ. ti. i. ubi est casus t ibi dicā. Uideamus ergo qd opatur auctoritas iudicis: ꝛeo prio opatur q̄ lz res mihi restituatur ut mea trāſferatur in me dñiuz ut. ē., pbatū est: lz secus eēt alias. Scdo opatur ut eadē rōe si restituens nō est dñs transī ferat usucapiendi ꝺditionez ut hic. Tertio opaī q̄ lz ille cui facta est restitutio nō sit bone fidei tñ eius possessio ꝺ iusta ut. l. generaliť. ē. de noxa. ꝺixi. ē. de ꝺāno infect. l. si finita. §. si de uectigali bus. Quarto opatur q̄ licet ille cui restituiť nō habeat causaz a restituēte sed ab alio: tamē pōt uti accessione ex pſona restituentis ut hic: secus eēt aliť. ē. c. l. §. si liber homo. Quinto opatur q̄ lz possio restituēnis fuerit uiciosa: t sic ex eaꝺ non fieret accessio: tñ pp iudicī auctoritatem fiet ut ħ t. ē. pxi. §. ꝺtinuādo istos. §. simul t q̄ hoc sit magī v. q̄. §. Sed certe iste quīnus t ꝑcedenī casus non placet q: ꝺtrā casuz. ſ. p emp. l. qui fūdū. §. q bona fide. Remanet ergo spālitas in tribus premissis. l. q̄ transferes dñiū si ē dñs t usucapiēdi ꝺditiōez si nō est dñs t utar accessio ne tua: si tū tu es bone fidei t etiā ego t sic in ħ §. est. Quero quid si egi publiciana t obtinui contra te. Respondeo si es dñs trāſit in me do miuz t si nō trāſit usucapiēdi ꝺditio t illud tenz glo. ꝺū ꝺicit q̄ egit publiciana. Itez posīio tua accedit possioni mee licet a te cām nō habeo t ħ uult uīte. §. sed q: ꝺixi dñiū trāſferi quō est cū qs agit publiciana non ꝺicat se dñm ut. §. alie ūti. ō acī. l. i. ē. ō publicē. t hic ꝺ̄ q̄ trāſit dñiuz si agit publiciana t ei restituit. Sz sustineam gl. p ꝺictaz. l. statuliberi. §. quinť ubi agit petitōe hēd. t nō ꝺicē se dñz ut. l. t nō tñ. ē. de peti. hē. t si restituis mihi t es dñs trāſsers in me dñiuz ut ꝺicta. l. statuliberi ī fi. Sz ad ℨtū rīde q̄ q agit publiciana nō ꝺicē se dñm nec tñ ꝺicē se non dñm q: si diceret se nō dñm nō hēret honā fiō quia tunc non pscriberet t per consequens non haberet locum publiciana ut. l. eum qui. ē. de publicī. Quēo ago tritacaria an si es dñs trā sers ī me dñiū: si ñ es dñs usucapiendi ꝺditiōz

Et glo. uidetur dicē hic q̄ sic. sed scias q̄ tritica ria est generalis actio ut. l. i. §. de tritica. ꝛ p̄ casu bene dicit glo. q̄ si egi generali ad dñm si habēs ꝛ possidēs tāq̄ ꝫ obligatū: secus si ea triticaria q̄ nudā possidēs aduocat ut. l. ij. §. de triti. q̄ tē nō p̄iudicaret sibi in petitorio ut. l. eādē in fi. ff. de exceptī rei iudi. nō trāsfert usud. ſz possio re stituēt̄ si cēt bonefidei ꝛ habilis ad usucapiēdū accedēt ei cui facta cēt restitutio si ille aliūde habebat titulū ꝛ cām usucapiēdi ꝛ h mō itelligitur hic. Quero qd si egi rei uen. ꝛ res fuit mihi restituta. Et hz locū qd dixi. Quid si agēs succubuit: q̄ reus ꝓuētus obtinuit: an si agēs erat dñs: dñm trāsferat i ꝓuētū: nō dico hic tex. ꝛ gl. ē in. l. except. ff. de except. rei iudi. in fi. ti.

Sed Legatario daſ accessio ex ꝑsona defuncti ꝛ ex ꝑsona hēdis bo. d. Et hoc in legato ꝓditiōali, pcedit sine dubio In puro uero vi ꝫ q̄ legatarius hz causā a de functo nō ab hēde. ff. de furt. l. a ticio: ergo ex ꝑsona hēdis nō dz fieri accessio: ſz q̄ heres ē eadē ꝑsona cū defuncto ideo hoc est secus in cōtrario.

Preterea nec uiciose. Quēo utrū ad ꝑscriptiōez lōgi tpis fiat accessio de possiōe uiciosa ad aliā. ꝛ gl. tenet q̄ sic: ꝛ idē tenet. §. e. l. §. cū qs. Ex ꝓdictis collige distinctionez q̄liter daſ accessio sic: aut q̄ uult ac cessiōe nullo mō possidet nec p se nec p aliuz: ꝛ tūc ñ hz accessiōez ut. §. p̄. §. Aut possidet i totū p aliū: ꝛ tūc hz accessiōez sicut si possidēt p se ut. §. e. l. §. si is q precario ꝛ ibi nō. Aut possidet p se: ꝛ tūc aut ei⁹ possio ē iniusta ꝛ nulla hēt accessiōez ut hic nisi forte ad ꝑscriptionez. xxx. ān. ut dictū ē. Aut est iusta ꝛ tūc aut uult uti ac cessiōe eius a quo cām nō habuit ꝛ nō pōt: nisi cū iudicē auctoritate fuerit facta restitutio ut. §. si liber ꝛ §. si iussu. Aut a quo cām hz tūc aut possessio medio tpe fuit possessa p aliū ꝛ nō pōt ut §. q̄situ. fallit i hēde ut. §. ſz ꝛ legatario. Aut fuit possio ꝓtinua ꝛ tūc aut possio auctoris erat uiciosa aut nō. prio casu quo ad ꝑscriptionez. xxx. ān. aut quo ad aliaz. Fo casu, pcedit sine dubio ut p totā istā legē. Sz ea q̄. §. dixi q̄ pōt allegari ad ꝑscriptiōez. xxx. ān. Intelligas de iure ciuili ſz q̄d etiā malefidei possor ꝑscribit ullo tpe: secus de iure canonico ſz q̄d nullo mō p̄scribit malefidei possor ut ex de ꝑscriptōe. c. fi. ꝛ de reiud. c. possor li. vi. nō daſ accessio ex tali uiciosa possiōe. Itē ḡro si possio ē ꝓtinuata ut bēant locū ꝓdicta qd si, pbat possio aucl. viij. annoz ꝛ mea duoz uel triū ānoz: nec dz aliqd an sit cōtinuata uel nō. ꝛeo i dubio ꝑsumit ꝓtinuata ut dicetur. j. ti. i. l. celsus. Bartolus. ll. doctor.

I seruus uel filⁱ fa. Possumus uti accessione ficti auctoris ff. d. q: pat. dñs pupillⁱ sunt auctores ficti: quia ipsi uere non uendunt. Bartolus.

Em que nobis. Rei sub ꝛtracte pdūⁿ possessionez nisi is qui est in ña potestate surripuit ff. d. Hic equiparat rē eē ſbtractā furto ꝛ surreptā. Quēo utrū bēam, p re mobili subtracta ui aliq̄ uel itericti possessorium: uel, p te subtracta furto. Et glo. dicit q̄ nō. puto gl. bene dicere q̄ aliq̄ interdictū, p recuperanda re mobili non habenⁱ ꝛ sic uoluit ite ligē glo. Alia ſmedia habemus: ut habes tex. ꝛ glo. i. l. ꝛ tō. §. neratius §. de ꝓdi. furti. Alia glo. est q̄ vi ꝓcedē actiōem i factū uel officiū iudicis ut. l. nō tātū. §. de petit. hēdi. glo. insuper ista ſmedia in. l. manifestissimi §. ſz cū in scōa. C. de furtis. Quāe dic q̄ſz p̄ua possiōe rei mobilis ille q̄ hz ius in re ut creditō ꝛ tē hz locū ꝓdictio icerti ut. l. ꝛ tō. §. neratⁿ. §. de ꝓdi. furti. Q̄ñq̄ nullū ius hz in re: ꝛ tūc aut ille ꝑtuit possidebat ꝛ hz ꝓdictiōez triticariā ut. §. de trić. l. ij. ul' ꝓdictiōez ex. l. si colōi. C. de agri. ꝛ censi. Q̄ñq̄ ꝓdictiōez idebiti ut. l. idebiti. §. sed nūmi de ꝓdi. idebiti. Q̄ñq̄ ille q̄ cadit a possio ne solū detētatiōez hz ut cōmodatar⁹ ꝛ ꝺpositarius ꝛ ifti hēnt actiōez i factū uel officiū iudicis ut. l. nō tñ. §. de petiti. hēdita. l. manifestissimi §. ſz cū in fa. C. de furtis. p hoc fac q̄ habuisti i. l. aglius i fi. §. de donat. ꝛ ista fiūt quotidiana Quia pdidisti librū tuuz: ꝛ ego hēo, pbare dñi uz: ē ubi difficile. hēs q̄liter ages ꝓtra me ꝛ dixi tibi. Quero q̄ ꝓdicta fiūt ꝑa q̄i possio ꝛa p uenit ad aliū cū uitio ſz pone q̄ sine uitio pueit ut q̄: emi an hēas aliq̄ remediū possorū ꝓtra me. Et glo. format hāc q̄stionē in. l. inuitē. C. de furt. ꝛ vi tenē q̄ sic p. l. si coloni. C. de agri. ꝛ censi. li. xi. ſz illa nihil facit: q̄ loqtur de possiōe uitiosa. qd ergo si nō ē uitiosa: Inno. in. c. sepe. ex de resti. spo. ꝛ glo. ibi tens q̄ ꝓdictiōez ex ea none reitegrāda hz ad recupād. Obi. vi q̄ ꝫ glo. ꝛ dictū Inno. hēs casū. l. in. l. siue aūt. §. i. ꝺ publić, Sz uolendo sustinē gl. ꝛ Inno. dico q̄ loqtur q̄n hz possiōez ꝛ titulū ab auctore ui tioso ꝛ res erat uitiosa. Et p hoc fac in ar. auc. malefidei. C. de ꝑscrip. lōg. tēpo. q: sicut nō ꝑscribit sic nec publicianā hz ꝛ ió possor ꝑscrī. Do istā practicā possedi istū librū semel agā ꝫ te rei uē. ꝛ faciā sic possiōez. Dico q̄ possedi tali tpe talē librū ꝛ q̄ tūc cū iccpi possidē in nullius bonis erat ille liber: ꝛ etiā aīa apꝑhēliōez meā: ꝛ sic ꝓbādo, pbo dñm q̄ est q̄ in nullⁱ bonis est occupāti ꝓcedit de iure gētiū ut. §. e. l. i. i pri. Et idē potest dicē d' reb' ⁊ inobligab' ut ibi p̄s. Sz dices tu quō poterit, pbari rē in nullⁱ bonis cē. ꝛeo q̄daz fiūt i gbus ex rei q̄litate, pbatur: ut q: lapilli iuenti i littore maris uel fluuiaz in mari nata bestie fere ꝛ similia ut. §. e. l. i. in prin. ꝛ. §. ti. i. l. ij. ꝛ. l. adeo. §. insula. Quedā sunt in gbus re pugnat rei nā ut ecce domⁱ fuit saltez edificatio. Fūdi q̄ sunt in territoriis ciuitatis q fuerūt anti quitus culti. Mlalia māsuecta q̄ saltz nata fuit ex aīalibus aliquoz. Itē species q̄ facto bōis, pduciūtur in eē saltē sunt speciālia ut. l. adeo. §. cū quis. §. ti. i. In his uidetur q̄ eo ipso q̄ meum nō est debeo credere eē alienū ꝛ sic non potest

ꝓbari in nullius bonis ee ut. C. vii ui. l. fi. So. si res ẽ tributaria: tũc de facili probaf eo ipo q res uacauit biennio uel uacabit post appbẽlio nẽ ꝑsumi habita ꝑ dicta a prio dño ut. C. dõ oi agro deser. l. q agros li. xi. qõ nõ bene tu qui es de perusio ubi oia ꝓdia sunt facta tributaria coil. idẽ vi in ꝓdiis ꝓuicialib' ut. l. omnes. C. sine cen. uel reli. Si uero ꝓdia nõ sũt tributaria ut ẽ regularie ꝑ italiã uel sũt alie res mobiles de q bus. s. dixi satis puto suffice q officio iudicis fiant bãnimta q gẽrẽ ault dice talez rez fuisse suã: añcꝫ ab alio possideref cõpeat: z tunc nullo cõparẽte i certis termis assignatis satis puto eõ stare rẽ i nullius bõis fuisse ar. l. locop. C. de oi agro deser. z. C. de remis. pig. l. si eo tẽpe. si uere possꝫ ꝓbari qñ aliqs oñs habuissꝫ ꝑ dicto eẽt expeditũ ut. j. ꝑ dicti. l. i. ij. z fi. z ibi z ẽ dõ.

AJod uxor uiro. Op. j. ꝓ dona. l. i. §. si uir. so. ibi rẽ aliena possi det. Opp. de. l. fruc'. s. de usuf. so. ut i glo.

J quis ui. Dic recte potes po nere casũ p. l. q si i dic. §. iul. s. de petit. hẽdi. Op. de. l. nãl. j. ti. i. so. ut glo. z uide glo. que ẽapit: quo ad rem damna.

Differẽtia. Dic ẽ casus q tota die al legaf z bene z singularis est. h dicit. Nõ põt qs aio pdẽ dñiũ possiõe re tẽta see in possiõe h. d. Ter. ibi nõ uult ꝫ uult possiões retinẽ z hoc ꝓstat ibi desinit possidẽ: z tñ dñiũz nõ pdit ut. j. de. so. l. q sic. Opp. j. pro dlic. l. i. z ij. so. una ẽ q ibi recessit de possiõe h nõ. Hec vã. Ulter' ꝙritur. pone dico z ꝓstituo in aio q nolo eẽ dñs an pdã possiõez z glo. te net hic q nõ q: nõ tenet pricipale: nec accessori uz z ꝙnũ tenet oy. z dñs ray. p. l. illud. s. dõ acq. here. Nõ ob. ista. l. q: hic ꝓstabat ipz uelle tenẽ possiõez. Nõ obstant alia ꝓria: q: ibi nullo mõ poterat ualere pricipale hic sic. Quẽo utruz qõ hic oi sit uez in oi possiõe: ut in illa quã reti neo aio meo z corpe alieno: z tũc illã nõ possiuz pdẽ solo aio ut. l. pegre. §. qbus. j. c. Quod dic ut dicã. j. l. proxi. i pri. Quẽo qd sit dñiũ. z põt appellari largissime ꝑ omi iure ꝛcorpali: ut habeo dñiũ buius obligatiõis: ut puta usufru ctus z uide glo. in. §. nihil cõc: z de hoc vi tex. i l. si usufr. in fi. s. de usufr. in fi. mag. glo. z isto mõ nõ assumo hic. Sz prout dñiũ cadit i reb' corpalib': z hoc mõ loqtur ti. de acq. re do. Et tñsit. prio ponit de rez di. postea ponit de fruit. et de usufrud. z de usu z habi. ut ostendat q ali ud sit dñiũ in rebus corpalib' qꝫ incorpalibus Quid ergo ẽ dñiũ: ꝛeo dñiũ ẽ ius de re corpa li ꝑcte disponẽdi nisi lege ꝓhibeaf. Jus h di co ad dñaz ipsius rei corpalis q̃ est facti: z ideo dr. s. de acq. re. do. in ꝛca q aliud sit dñiũ qꝫ res: z hoc probaf p. l. z an cãdez. §. accões. j. de excep. rei iudi. Et de re corpali dixi ad dñaz i corpaliũ: Jn gbus nõ cadit dñiũ proprie ut. l. iiij. z qõ ibi nõ. s. de usufr. Quare dico ꝑcte disponẽdi p. l. in re mãdata. C. man. quo ad dif ferẽtiaz possiõis: q̃ est ius insistẽdi rei ut dixi. s. e. l. i. Quare dico nisi lege prohibeaf pp rez pu pilli: z propt ea q̃ ponũtur in. l. ij. s. de his q sũt sui ul' alieni iuris. Quẽo quotuplex ẽ dñiũ. q dã doc. de aurelianis: ut retulit ille doctor theu tonic' q ꝑdie h repetit dicũt q unã solũ ẽ dñiũ. Sz duo sũt z probo p. l. possiores in fi. C. õ sũ. pa. li. xi. ubi dic q ẽphiteota ẽ dñs z tñ alius re manet dñs. l. ꝓcedẽs ut. l. i. z. ij. C. de iure ẽphi. z si sũt duo dñi diuersa dñia sũt: q: nõ põt idez dñiũ eẽ apud duos ut. l. si ut certo. §. si duobus uehiculũ. s. cõmod. z de hoc est tex. in. x. coll. õ iuesti. fac. de re alie. c. i. Itẽ probo p. l. i. i fi. s. de aq̃ plu. arcẽ. ubi p usucapionez acqrit util' fuit', eadẽ rõe sic põimus fuitutẽ directã z utilez: Ea dẽ rõe dñiũ directũ. Et idẽ videmus i petitione hẽditatis q̃ ẽ in rẽ ut. l. fed z si lege. §. pet. s. de pet. here. Sz uideo q ius hẽditariũ diuidit in directũ z utile ut. s. q̃ cũ eo. l. si filius. §. i. ubi dr i effectu heres est qo tñ ẽ q̃tuz utile ut in glo. i auẽ. nisi. C. de bo. ma., p b. j. õ excep. rei iudi. l. si mr. §. cãdẽ in fi. fac. l. ij. i fi. s. si ager uecẽ. uel ẽphi. pe. l. i. i pri. j. de supfic. s. ti. i. l. qua rõe. §. lutẽ z. s. de donaf. cã mor. l. q mortis. C. de donaf. q̃ sub mõ. l. i. sed ipi rñdent q unlẽ i rẽ ha bẽt nõ utile dñiũ: sed nihil est. Quẽo utrum utile dñiuz sit unicũ uel plura. ꝛeo plura: unuz qõ opponũ z ꝓtradicit uero dñio ut illud utile qõ ꝙritur ex ꝓscriptõe dicã. j. ti. i. l. usucapio. z nõ. C. de bo. ma. auẽ. nisi. aliud qõ uerum z di recũ dñiũ recognoscit: Ut illud qõ cõpetit em phiteote z supficiario z similibus. al' si aliud po neres scꝛei qõ ille q est dñs ꝑ ꝓscriptiõez ꝓsti tuẽdo ẽphiteotã uel feudatariũ nullũ ius sibi re tinẽt qõ eẽt absurdũ. Preterea h eẽ uez appa ret ex diuersitate possiõis quã ponũt. s. C. i. l. ij. q. pricipali. Quẽo utrũ ista dñia utilia pdã tur eodẽ mõ quo directuz. ꝛeo in eo dñio utili qõ ꝙritur ꝑ ꝓscriptiõez idẽ qõ i hoc directo ea dẽ rõe. Alia difficultas pdũtur q: illa sapiũt nãz cuiusdã obligatiõis ꝑsonal' ut dixi. s. de aq̃ plu. ar. l. is cũ quo. Quẽo aliqs nõ põt renũtiare nisi in manibus supior'. ut ab eo abdicetur iurisditio ut. l. penul. s. de offi. ꝓs. An possit ulli q̃si possiõi quam hz renuntiare etiam sine supiore puto q sic per hanc. l. q̃ uidetur tenere Jnno. eẽ de renunt. c. q̃ i dubiis. Bartolus.

AJod meo. Eius qõ possi demus possiuz aliuz facẽ possforẽ ꝓstituẽdo eius noie possidẽ h. d. Q: subtilis ẽ tex. ut itelligas pone casũ. Primo ponit dictũ dar: sed posset opponi q: nemo posset sibi cãm possiõis muta re. Ad hoc rñdet ut ibi: nec enim tẽ. Itez posset oppoi q possio nõ põt q̃ri sine actu cor: peo ad hoc rñdet ibi z aliũ possforẽ noie meo tẽ. quasi dicat per me. z meo facto queritur possio. Itez posset opponi ad primam rñsionem dicitur ibi

q̄ desino possidere.ꝫ ille qui alieno noīe possi
det remanz possessor lz alieno noie:q̄ prīo pos
sidebat suo nunc alieno:z sic cā seu q̄litas sola
mutaf. Ad hoc nūdit ibi nec idē est possidē re.
quasi dicat nego eū possorē. Sz ꝫ hoc instatur
imo possidet:sicut ille q̄ alieno noīe stipulaf ipe
stipulatur z sibi q̄ntur actio lz alieno noīe quaz
cedē tenef. Ad b nūdet q̄ ꝑcur.aliene possnois
ꝑstat ministeriū:b ē iimediate dño acgrit: nō q̄
ꝑcur.possideat:z eius possio q̄ratur dño.B.d.
Uides ergo ſ̄b tlē tex. Op.ē.n.i.l.nūq̄.ſo.itel
lige q̄ b ſe ꝓstituit alieno noīe possidē ex cā iu
sta ut dicē glo. Idē Ja.de are.q̄ possio sine cā
nō q̄rit sic dñūm ut.l.nūq̄ nuda.ē.n.i.t.ꝑ boc
tex.z glo.b. Sz ipe male dicē z dr.ꝫ z melⁱ per
l.i.§.si uir.ē.e.t.l.q bona in fi.t.l.si rez aliquā
z q̄si ꝑ totū titulū ſtū. Ystud ergo qō glo. dicī n
ē verꝫ:q̄ sine cā pōt acqri.ad.§.si uir nūdet Ja.
de are.q̄ ibi ꝑcessit cā habilis de iure gētiū licz
a iure ciuili sit reprobata. Quod nō placz q̄ ta
lis donatio ē adeo reprobata q̄ neq̄ nālē obli
gatioēz q̄ de iur gētiū ē,ꝑducē ut dixi.ē.de acti.
z obli.l.ij.circa prī. Alij uolētes sustinere Ja.ō
are.nūdēt ad.§.si uir z ad alias oppōes q̄ hic
loqtur ut ficta possnōe:ubi regrit cā:secuf i vera
ut ibi. Sed nō ē verꝫ p.l.si rē aliquam.ſ.c.z ibi
dicā z p cy.in.l.ad.ꝑbaf.C. loca. Uel sustinen
do Ja.ō.are.dicē q̄ qūz ille q̄ ꝓstituit se aliēo no
mīe possidē ē dñs:tñ nō facit alīū possorē nisi p
cedat cā habilis z ita logf hic glo. ꝑbaf p tex.
in.l.ei a quo.ſ.ti.i.dicā.ſ.c.l.si rē aliquā. Op.
ē.c.l.quēadmōuz.ſo.b sciēte z uolēte. Opp.
C.de iuris z fac.ignō.l.cū falsa. Glo.dicē aliud
in dñio ut ibi aliud i possnōe ut hic. Sz dic q̄ i
l.cū falsa fuerūt vba enūtiatiua:q̄ nec dñiū nec
possnōez inducūt lz ,ꝑbarēt ut.l.publia in si.ē.
deposi.b fuerūt vba dispositiua:lz gl.ibi aliē itel
ligat z male. Op.i.c.l.pegre.§. qb⁹ ubi solo
aio ñ ꝑdo possnōez:nisi alⁱ igrediaf. Duⁿ ꝛrij
timore dicē Ja.de are.q̄ noīe meo possideo:si p
me ipm. Secⁿ si p aliū ut.l.pegre.§.qb⁹.ſ.e. dicē
ne ipe verꝫ:z si cēt verꝫ ista.l.hēret modicū de ef
fectu:q̄ colter glz possidet p aliū.ſ.p colonum.
Tu hēs unā glo.ualde singularē in.l.i.§. nō āt
ſ.de ui z ui ar.q̄ vī dicē q̄ aliud q̄ dñs deūcit
de possnōe:z retinet p colonū q̄ nō ꝑdit: secus
si ſpōtanea uolūtate tradat:nil allegat z p b ap
paret rnsio ad.§.qb⁹:q̄ qō solo aio non perdit
possnōez nisi alius īgrediaf. Uez ē nō ꝑdit uo
lūtate coacta:fec⁹ si ſpōtanea uolūtate alij tradat
qō vī facē ꝓstituēdo se alterⁿ noīe possidē ut b.
Ualsis ꝛrnis examīeⁿ māz huⁿ prīcipij. pone
q̄ possideo nālē z ciuilē p me ipm:tūc ꝓstituen
do me tuo noīe possidē:te facio possorē sine du
bio ut hic. Secⁿ pone q̄ fūduz aliquē tm pos
sideo ciuilē:z tūc ꝓstituēdo me tuo noīe possidē
trāsfero in te ciuilē: uel si ꝺduco qō idē ē ut.l. q̄
dā mulier.ē.de rei uen.ubi expſſe logf in ea que
tm ciuilē possidebat apparet:q̄ nō erat i fūdo.
Sz ꝛ hoc vī q̄ hic regrit acq̄ ut b in glo. super
vbo ministerio in casu ꝑdicto nō regrit acq̄: sed
solus aiūl.dicas q̄ ille acq̄ q̄ intuent ab initio
in acgrēda possnōe mihi ille acq̄ ē sufficiēs ubi
ut uides i negocio p gestore:q̄ gerit i aio ,p me:
ego nō possideo nisi ratū habeā:z ratū habēdo
acgro possnōez ex illo actu anteriori:ꝑbaf hoc
in.l.cois fuui.§.i.ſ.c.Quedā ē possio quā pos
sideo p aliuz nālⁱ uel aio meo z corpe alieno z
in b est dubiū fm glo.nōz opi.q̄: qū q̄rit ex
nolūtate uolo in aliū trāsferre z colonus noluit
uel ignoret trāsfero possnōez ut.l.i.§.nō aūt.ſ.d
ui z ui ar. Sz tu dices q̄ ibi tradidit hic nō: lz
imo tradidit sicte ut.l.q̄squis.C.de donāt.z qō
nō.ē.de pac.l.ab ēptore. Sz dices tu nō curo
q: nil allegat illā glo.§.nō aūt. Sed vo ubi le
gē ,p ea.ſ.c.l.q uniuersas.§.si. ubi si ꝓstituo me
tuo noīe possidē:ꝓstituo me tuū colonū:z sic co
lonⁱ meus q ē terrius p eū z me possidebit licet
ignoret ille colonⁱ ut.l.q uniuersas.§.si. Nō ob
stat.l.pegre.§.qbus:q: ibi q̄n dñs deūcit nō cō
currit uolūtas dñi. Alⁱ casus q̄n dñs spōte re
nūnat ſz aliud ē in totū extingui possnōez:aliud
est possnōez in aliū trāsferri:z b ,pbo q̄si p ſile in
nouatiōe:q: Scius iurisgen. magis de facili trā
fertur quā pimal:ita illā quā habeo possnōem
magis trāsfero ꝓstituēdo me alterⁿ noīe possidē
q̄ possū extinguē renūtiādo. Quid si aliēus cōce
do usufr.actū fūdi:z ꝓstituo me eⁱ noīe possidē
an uidear tradidisse ita q̄ usufructⁿ sit ꝓstitutus
z ille habeat ius i re ut.l.ūj.§.dare.ē.de usufr.
Videf q̄ nō:q: nālis q̄ oz cē penes usufructua
riū nūq̄ fuit apud dñm ut dixi.ē.c.l.i.in prin.
in.v.q. prīcipali. Tñ ꝛrū credo:q: p talē ꝓstitu
tiōez itroducit illa nālis q̄ añ nō erat ut statī di
cā in simili z ,pbaf.C.de dona.l.q̄squis. Sz qd
si ꝛcedo tibi fuituē itineris uel acⁱ qō ius ꝓsti
tuo me tuo noīe possidē:an ē videaf ꝓstituū
ita q̄ habeas ius reale cū añ solū ꝑsonale hēas
ut.ē.quēadmōuz fut.amit.l.si partē in prī.z eo
cū in bis fuituūb⁹ usus z patiēcia sit ,p possnōe
ut.l.penul.ē.de fuituꝫ. Non aūt possio ipⁱ rei
fuenꝫ:nō p talē ꝓstitutiōez nō vī ꝓstitui ius: q:
b nō est usus nisi ,pbet hūc ꝓstituēdē postea iuſ
se p fūduz ad locū dñanē noīe ipsius:tūc quasi
possio ilⁱ iurisꝑ cū dño cēt q̄sita. Et idez dico
si ille q est in q̄si possnōe iurisdictionis in castro
eā ꝛcedit alteri z ꝓstituit se eius noīe possidē trā
fert in alterꝫ possnōez ministerio suo: q: usus est
,p alio ut hic. Sed si ꝛrustici q nulla iurisdictiōe
utebātur sed aliūs exercebat in eos z ꝛcedunt
alteri iurisditiōez in loco z ſbmittūt se: tūc ꝓsti
tuēdo seipsos illⁱ noīe possidē nō trāsfertur q̄si
possio iurisditiōis cū apud eos nullus cēt eis
usus z p hāc ꝓstitutiōez usus ñ iducī. Sz iuꝛ
ꝑdicta q̄ro aliquis nullo mō possidet lz detinet
ut colonⁱ ꝓstituit se alieno nomīe possidē:an er
hoc q̄rat alteri aliq̄ possio:ꝛeo si qdē ille fūdus
a nemīe possidebat lz erat uacās: tūc ꝓstituitur
ois possio ut.ſ.c.l.q uniuersas.§. qō p colonū
z ibi nō. Corpⁱ ei colōi z aiūl alterⁿ ſe sufficiēcia

ad inducendum possessorē: ꝫ in p̄cedētib' q̄stiōi
bus nō iducebatur usus: ex quo iducā q̄si pos
sio. Si nō res erat ab alio possessa: per ꝺ nulla
possio q̄rit ut. l. q uniuersas. §. i. ſ. e. Idez puto
si ab alio possidebat ciuilit tm. tūc p illā ꝑstituti
onē factā a colono iducā nālis si ab alio nālit
tm: p illā iducā ciuilit: z sic sep iducetur illa pos
sessio: q repitur uacare. Quid ſi ille q tm nāliter
possidet ꝑstituit se alteri' noīe possidere: dic ut i
l. iterduz in fi. ſ. e. Itez q̄ est dria si dico ꝑstituo
me a te p̄cario possidē ud nō adiciat p̄cario: dez
cz in. l. iterdū in pri. Itē nō tex. ꝺ q dicit ille pos
sidet cē. z sic nō possidet. qꝺ est ꝯ guil. de cu. in
his q̄ dico. ſ. ti. i. l. si is q. p ēptore in prin. in ul
tia q̄stiōe.

Si furioso. Tradēs amittit possessorē
lz illi cui tradit nō q̄ratur
ꝺ. ꝺ. ille ergo amittit possessorē: lz alius nō q̄rat.
facit. l. i. §. p. p̄cur. z. §. si uir. s. e. Opp. de eo
qꝺ bēmus in. l. nec utile. s. er q ca. ma. z i. l. uir
uxori. §. fz z si. pmissor. s. ꝺ dona. iter ui. z ux.
z. l. cū qꝺ. §. si debitores. ſ. ꝺ solut. ſo. ibi i dñio
hic in possessore z illud est dare. Op. de. l. si me
in uacuā. ſ. e. ibi alias nō pdit possessio nisi alteri
acgratur. Glo. dicit so. ut ibi: z dicē ibi q errabā
tur in corpe rei: hic in ꝑsona. Sz quid ad factū
cū ita ibi bēret aiuz pdēti sicut hic? gnde i tra
ditiōe possessionis iné tacite illa ꝺdition: si accipiens
nō dissentit: z iō si dissentit: q errat in corpe nō
pditur possessio. ita logtur ibi: sed hic furiosus nō
dissentit neq; ꝑsentit. Illa aūt ꝺdition si ei cui tra
ditur acgratur nō iest hic. Opp. de. l. cū fun
dus. ſ. de ui z ui ar. Dicē glo. ibi ꝑsona cui tra
debatur erat habilis: z uide ultā glo. q̄ incipit se
cus in dñio cē. z soluit glo. q ibi ꝑsona erat ha
bilis ad acgrēdū: certe siue sit habilis siue non
si uolo amitto. Ja. de are. soluit z bene q aliud
est possessorē tradē ut hic. Aliud ubere tradi ut
ibi: q: tūc nō uideor pdē nisi capias possessorem.
Habes ergo q dñio non pdit: nisi acgratur ut
l. nec utile. s. er q. ca. ma. Jn possessorē dic aut tra
ditur: z tūc aut ille q recipit non ꝺdicit uel nult
acgrē: z tūc pdo ut hic aut ꝺdicit. z nō nult acq
rere: z tūc nō pdo. ut. l. si me in uacuā. ſ. e. Aut
nō trado: sed iubeo te capē z non pdo: nisi capi
as: ut. l. cū fundus. ſ. de ui z ui ar.

Si uēditor ex. Opp. possessio nō pōt
haberi sine corpe ut
l. possideri. s. e. so. hic ueruenit actus corpeus. z
uide ultā glo. que incipit interpretanur z nō.

Si duz in alia. Per ingressū nō q̄
ritur possessio rei nō
uacātis hoc dicat. Opp. de. l. uij. §. i. so. ut in
glo. Duas. l. seqntes prosequere ut in glo.

Interduz. Pōt qs trāsferre
possessorē quā ante
actū traditiōis nō habuit fz i ipo actu
tradēdi q̄siuit: hoc dicit fm uerā lec. Op. ne
mo dat qꝺ nō hz ut. s. ti. i. l. traditio. so. nō trās
fert possessio: fz q̄daz q̄litas possidēdi. ita tenz his
pria glo. qꝺ ē nodūe. est ꝯ uez: nā ex hoc segnt
si rē quā ego possideo auiliter z nāli a te recipio
p̄cario: in te nulla possessio trāsferat fz omīs possessio
remanet apud me sub alia nā q̄litate: q: p̄cario:
z sic forte nō cēt trāslatū dñū. Sz istud nō pla
cet imo possessor desinit ex pria cā possidē z nouā
possessorē incipit hic ut. l. si. post pri. ſ. de p̄cario.
Dico ergo q auiliter trāsferr in eū a quo rogauit
p̄cario. Ipse uero nāli tenz: z possidet ut. ſ. de p̄
cari. l. z hz. §. eū. ñ obstat qꝺ dicis nemo dat qꝺ
nō hz: q: uez ē q ātc illū actū nō habuit sed in
illo actu quo ille p̄cario rogauit a me q̄rit mihi
oīs possessio. Malez nō trāsferro in eū p̄cario: z h
dicē hic glo. mag. circa si. ibi tu dic cē. q lec. ꝓba
tur p casuz. l. q cū herede in pri. ſ. p ēpti. z dicta
l. si. ſ. de p̄cari. Op. ille q nō est bered nō pōt
usucapē. p hēde ut. ſ. p heredc. l. iij. soluit glo.
q̄uor mōis tene quā uis. Quero q̄re dicē aī
qs dñi fieret. dic ut in glo. Quero q ē dñia si
ꝑstituo me a te p̄cario possidē ucl tuo noīe pos
sidē fm. l. qꝺ nco. s. e. z eo qñ dico p̄cario pos
sideo nāli ego ꝑstituēs ut dixi. fz qñ ꝺuco nul
lo mō possideo. Idē si sipli ꝑstituo me tuo noīe
possidē ut. s. e. l. q bona i pri. z. l. qꝺ meo i pri.
z. ſ. e. l. q pignoris z. l. res pignoris. Quero
qd si i codē ūtrumto cadē hora ꝑfecto utrunq;
repit. l. p̄carij rogatō ul' ꝺditio l'sipler cōstituto.
z eo nulla possessorē retinet q p̄cario rogat ut. ſ.
ti. i. l. si solū. §. si. facē q dixi. s. e. l. si q̄ sañ. Quid
si ille q p̄cario rogabat possidebat auiliter tm
uel nāliter tm: dicā. ſ. e. l. si. Quid si i instrumto cō
tineatur sic ꝑstituēs se dicti ēptoris uel creditoris
noīe p̄cario possidē: qd iportēt ista uerba? eo
ista ꝟba pnt hīc duplicē ūtellectū. primo q ego
ꝑstituo me ēptoris noīe possidē p̄cario q̄si ipse
ēptor p̄cario hēat a me. z illā p̄cariā retineat. p
me. ar. ad hoc. ſ. de p̄ca. l. certe. §. i. z fm h uen
ditor bēret ciuilē: ēptor nālē. Secdo pnt ītelligi
dicta ꝟba ꝑstituit se dicti ēptoris nomīe p̄cario
possidē q̄si dicat ꝑstituit se possidē noīe p̄cario
dicti ēptoris. h ē a dicto ēptore: ud dicti ēptoris
noīe h est ad unlitatē dicti ēptoris. Similis ex
positio est. C. de bis q. ut idig. l. polla. z. s. ō hiis
qb' ut idig. l. tutores: z fz i h ēptor ul' creditō pos
sidebit ciuili: uēditor nāli. z p̄cario: z iste ultius
sensus plus placet. z vī cē de mēte ꝺctū z mul
ta ꝟba ꝑsueuerūt apponi in ūtrumto. ex qb' h
ꝑditur: fz ꝟba magis apta sūt: q dicat ꝑstituit
se dictus uenditor: uel debitor a dicto emptore
uel creditore precario nomīe possidere.

Qui ex naufragio. Quod ex
naufragio
capit nō pōt usucapi: q: cadit i utilē furti. h dicē
Op. de. l. q rōe. §. fi. s. ti. i. so. ut ibi: q: ibi fu
erūt proiecte tali mō: q ñ bēret aiuz habēdi p.o
derelicto. Iste §. facē i. 2a. ad. q. aliq̄ possessio ē que
pp guerrā nō pōt laborari: nec fructus capi an
ēphi: cota teneat? solue? pēsiōes. Ja. de are. dicē q
non ut. l. i. in fi. C. de iure emphi. q: quando est
perempta res non debet solui. quando ex re

fructus nō pōt percipi: nec irī ad rem uidetur esse
dita ut. l. i. in fi. C. de iur ēphi. ⁊ ibi p cy. facē. l.
cum unus in fi. C. de bo. auct. iudi. pos. facit. l.
forma cēsualis. §. i. j. de censibus.

Qui alienam. Duob⁹ mōis legit.
ut in glo. Sed qd si
rogauit a dño ⁊ ꝑduxit a non dño: dicit glo. q
dñm possīōe ꝑuat. Sz ꝫ b op. j. c. l. quāus. §.
i. ubi q alieno nolē tenz nō trāsfert possīōez i lo
catorē. Sō. in ẜrio logtur in eo q nullo mō pos
sidet: ⁊ tūc nō trāsfert in locatorē: secus in eo qui
alieno nolē tenz: ⁊ nāl: possidet: ut q hz ꝑcario:
⁊ trāsfert in locatorem: ut hac glo. quā tenet dy.
quod tene mēti. Sz q̄ro aliqs nāl: possidet se
ꝑstituit alter⁹ nolē possidē: trāsfert illā nālez. ar.
b⁹. §. Idē dico de eo q possidebat ciuiliter tātū.
Sz q̄ro aliqs possidz ciuil: tñ: ꝓcessit in ēphite
osiz ⁊ ꝑstituit se ēphiteote nolē possidē: an ex b
ēphiteote q̄rat aliq̄ possessīo? dico q̄ sic ut dixi i
simili. §. c. l. q̄ meo circa pin. Sz posito q nul
la nālis q̄rat ēphiteote: tñ puto q̄ iusl dñij ē sibi
q̄situ: nā ego uideo q̄ p solū corpalē ingressū q̄
ritur ꝫ nulla q̄rat possīo: ut. l. si fūdus. §. de fū
do dotali. multo magis ꝑ ista ciuilē: q̄ erat apud
istū tradītē quā uolunt i cū trāsferre donec acq
rāt sibi nālē: q̄ sibi cōpetūa ē, ꝑ iusl ēphiteotico
Op. §. ex
c **Aim heredes.** g ca. ma.
l. cū miles so. hic in ex̄neo ibi i suo ut
apparet hic: q⁹ dicit adita. ꝫ trusa ē: q⁹ cū cor
pus ⁊ aīus regrat nō pōt dici ꝓtinuata: nisi ap
phēdat. Ad ẜrū ꝛeo. q̄ quātū ad usucapiōez
possīo dcūcti dī cē ꝓtinuata. Sz an nou⁹ plat
possideat sine noua apphēliōe. dic q̄ sic q⁹ eccle
sia nō desijt possidē: ut dixi. §. c. l. i. in fi. ⁊. l. sc. ⁊
facē q̄ nō. ꝑ Inno. extra de testa. c. cū i officijs.

In his. Fictio postliminij circa recupā
dā possīōez ñ sigit ḥ dicē. Op.
j. ti. i. l. si is q. ꝑ ēptore. So. ibi in possīōe q̄ reti
nerē ꝑ aliū aio ⁊ corpe: ut ꝑ filiū uel fuū in re pe
culiari: hic in ea q̄ aio suo retinet. Sed q̄ est rō. ⁊
cōmune dictū ē q̄ i his q̄ facti sūt fingi nō pōt:
ut ui dici in. l. facēdū. §. ex q ca. ma. Sz tu dic q̄
fictio postliminij fuit introducta ex equitate ut. l.
postli. in pri. j. de cap. ⁊ postli. re. ꝫ si reuertēs re
cupet possīōez tūc locupletaret cū aliena iactūa:
q⁹ nō iterdicē: q⁹ cessat eqtas. Est alia rō q⁹ hic
fictio req̄rit duo extrema habilia: ut. l. necessaria
§. qō si pēdēte. §. de pi. ⁊ cōmo. rei uen. ⁊. l. huic
scrip. §. ad. l. acq. ⁊. l. bono ꝛ. j. rē ra. ha. mō si re
uertor statiz suz liber. ergo retro possū fingi esse
liber: ⁊ idē i oī ure q̄ mihi reuerso acq̄rī abs
q⁹ aio ⁊ corpe retrofingit fuisse meū. ⁊ iō in pos
sīōe q̄ bētur ꝑ filiū ⁊ fuū. ꝑcedit fictio: q⁹ statim
mihi reuerso q̄ritur absq⁹ aliquo meo facto ⁊
sic istud extremū ē habile: secus in possīōe quā
ꝑ me retineo: q⁹ nō q̄rit absq⁹ nouo facto: ⁊ sic
statiz cū redeo nō possideo. ⁊ sic extremū nō est
habile: iō nō fingitur retro me possedisse: ⁊ illud
ē qō ault dicē. l. facēdū. §. ex q. cau. ma. plene ꝛi
di dicaz in. l. si is q. ꝑ ēptore. j. de usucapiōb⁹.

Item q̄o. Liber homo nō pōt possi
deri a scē: b. d. nō tex. ibi
neq; enī nā; ꝛcordat cū hac. l. §. de ma. testa. l. ser
uus testō. Op. §. ti. i. l. liber hō ⁊. l. acq̄rit
§. penl. so. liber hō nō pōt possideri a scē cū li
bez sed ab ignorāte sic ⁊ dic plene ut. §. c. l. i. §.
si p eū. Quero utrū eccla possideat ꝑuersū?
Bo. dicit q̄ nō: q⁹ sat cuꝫ liberꝫ qō dy. ꝑbare
nintur. nu. dic illud qō dī an eccla possideat nō
intelligas: an possideāt parietes: ut. l. sicut muni
cipiū in fi. §. qō cuiusq; uniuer. sed eccla. i. col
legiū uel fidelīū uniuersitas: ut dixi. §. c. l. i. in fi.
Sz an est ueꝛ q̄ ꝑsus sit liber hō? ꝛeo sic:
q⁹ succedit ex testamēto ⁊ ab intestato. ut. l. deo
nobis. C. de epis. ⁊ cleri. ergo nō est seruꝰ. C. eoīa
de succ. l. seruꝰ. si ñ seruꝰ. ergo ecclesia eū nō possi
det. sed ꝫ nō possideat cū eū est in q̄si possīōe il
lius iuris ꝑsusios: ⁊ monachatiōis. sicut in pa
tre dicaī: q̄ est in q̄si possīōe pricꝑ potestat; ut ha
buistis. §. c. l. i. §. sed p eū. ⁊ iō q⁹ eccla est in q̄si
possīōe illiꝰ iuris: quicqd monachus ⁊ ꝑsus
acgrit ecclesie acgrit sine noua apphēliōne. pro
hoc facit optūe. j. de ꝓca. l. si adoptauēo. Itē
q̄ro q̄n ꝑsus q̄rit ecclesie: an est necessaria ra
ti habitio ecclesie. ꝛeo nō imo acgrit eccle igno
rāti sicē acgrit patri uel dño ignorāti filiꝰ uel fuus.

q Quod seruus. Possīo q̄
sita p fuuꝫ
q̄ritur dño si est iusta: alias secus hoc
d. ista lex nōbiliter. ⁊ nō tex. ibi q⁹ ex maleficijs.
hic inuit q⁹ fuus nō acgrit dño nisi ex cā peculi
ari. §. c. l. i. §. ite acgrum? so. dic peculiarī. ⁊ q⁹
qd iuste acgrit. Itē op. inuit hic q⁹ fu⁹ possi
det. §. de. l. stipulatō ista. §. hoc quoq;. j. de uer.
obli. dic q⁹ possidet. i. detinet. Itez q̄ro utrū
nālis possīo sit de iure nāli uel ciuili? glo. dicē q⁹
de ciuili. ẜrū ui nō. §. c. l. i. in prin. Sz dic ut in
glo. q̄ icipit §. §. tē. ibi sine aūt. ūno. j. ti. i. l. legī
§. si tu ui me. Nā ille. §. dñs de. l. nō solū. j. ti. i.
ñ facit ut ibi nō. Ultio ꝑ hāc. l. dico q⁹ si filiꝰ
acgrit usuras ex pecunia pāis ꝓfectīa inuito
pāre: an cōmunicabit cū fratribꝰ. ꝛeo non q̄ritur
patri q̄ filius ex maleficijs q̄rit: nec coīcabit cū
fratribus. dixi alio āno b⁹ q̄ dixi. C. de bo. q̄ li. i. cū
os in prin. ubi glo. tangit Bartolus. ll. doctor.
Op. §. l. pegre
f **Jid quod.** in prin. j. c. so.
hic ignoram⁹ in quo loco sit: ⁊ in quo
fūdo uel quo orto: secus si scim⁹ in quo loco sit
ꝫ locuz loca ignorem⁹. Itez op. de. l. pōp. in
pri. j. c. ⁊. l. i. §. ꝑ fuū q̄ in fuga. So. q⁹ hic dicit
fallit in boīe. Itē q̄ro q̄d in fūdo. ego nesciо
me possidē fūdū: an ꝑdo possīōez fūdi. dicē glo.
q⁹ obliuio est cā pdēte possīōis. Idez nō in. l.
furtū. §. fūdi. j. ti. i. ⁊. C. c. l. ꝫ insti. de usu. §. q⁹
aūt ⁊. C. vñ ui. l. q̄rebat. si bene respicis ista glo.
nō sufficit ad pdēta possīōez sola obliuio: ꝫ re
q̄ritur q⁹ obliuio sit inducta ex curiu temporis:
alias segretur q⁹ dormiens ꝑderet possessionez

dicaz plenius. ſ. e. l. ſi de eo. ꝛ dicto. §. fundi.

Et per colonos. Per colonos et ũglinos ſiẽ p ſeruos poſſidem⁹. nec pdim⁹: ſz moriãtur: uel furioſi efficãtur. b. d. Op. dẽ hic etiã ſi mori ũtur poſſiõez retinem⁹. ⁊ imo nãles amittimus: ut. ſ. e. l. ſi de eo. §. i. In glo. ſũt opi. una eſt opi. Jo. q retinem⁹. ſ. diuerſimõe: q: retinem⁹ nãlem ſi efficãt furioſus: uel alij locat: ſed nãles pdimuſ ſi moritur: ſz ciuilẽ nullo mõ pdim⁹. h dicẽ ꝯnuz ſ. q utrũq; retineam⁹ etiã qñ morẽ p dictã. l. ſi de eo. §. i. Opi. Jo. eſt uã: ut. pbatur in dicta. l. ſi de eo. §. i. nã p hẽditatẽ coloni nõ põt retineri nãlis: ut. l. i. §. fcuola. ſ. ſi qs teſta. li. cẽ iu. fu. et alia rõ ẽ in furioſo. ſ. e. l. ſi is qui. Itẽ op. q dãa ſit iter fuũ et colonũ. i rebus peculiarẽ poſſeſſis poſſum⁹ poſſidẽ p aliaz et corp⁹ fui non coloni: ut in. §. itez acquirimus in. l. i. ſ. e. So. quo ad acquirendam poſſeſſionem uel pdendam non eſt dãa: ſed quo ad alia ſic. Bar. ll.

Quod aũt. Qui poſſidet ciuiliẽ p ingreſſũ alterꝰ eã nõ pdit: niſi reuẽtius nõ admittitur uel ſuſpicitur ſe poſſe repelli. b. d. Bar. ll. doc.

Locus. Locus certꝰ rõe loci ul⁹ quote põt poſſideri. ſecꝰ ſi eẽt utraq; rõe ĩcertꝰ. b. d. nõ. §. et uidiſſ. ſ. e. l. uij. §. i. et ba bet. ſ. ti. ij. l. empto: ibi capi põt etiaz ſi ignoret quota ſit pars. i. p ĩdiuiſo: ⁊ ſic eſt ĩcerta rõe loci certa rõe quote. Ibi ĩcerta aũt ps dic rõe loci ⁊ quote. Bar. ll. doctoꝝ.

Jſis qui. Furioſus nõ põt de ſinẽ poſſidẽ. b. d. nõ ter. ibi qa furioſus Op. q furioſus põt pdẽ poſſiõez: ut. ſ. e. l. q uniuerſal. §. i. Dio. dicẽ nõ põt furioſus deſinẽ poſſidẽ ſolo aĩo ſed aliis mõis qb⁹ boĩez deſinũt poſſidẽ: ut. l. ij. §. ſi a furioſo. ſ. p ẽp. ⁊ b. pbatur ex rõe poſita in ſi. l. q firmat dictũ: ſm dy. Itẽ oppono furioſus pdit aũz ſic ille q obliuiſcaĩ ergo pdit poſſiõez: ut nõ. ſ. e. l. ſi id qd in pri. In glo. ſũt opi. Tu dic q ex ſola obliuiõe ſine tẽpis curſu non pdit poſſio. vñ ſi furioſus ſtaret p lõgũ tẽpus q nõ poſſidẽt: uel alius eã⁹ noĩe pderet poſſeſſionem.

Jaliquam rem. Iſta. l aliſ ſic aliꝝ. l. q ſit ĩmũdo ⁊ rõ difficultatis eſt: q: hic ponũtur quiqz caſus: ⁊ nõ deter miaãt niſi unus. ⁊ prĩa ps loqtur qñ dñs et poſſeſſor: ꝺducẽ eãdẽ rẽ a non poſſore. ſcda qñ dñs. nõ poſſor eã ꝺducẽ a poſſore. ſcda ibi ⁊ ſi ſciens ibi poſſideri ⁊ ciuiliꝰ dñũ habeã ut ĩmũt ſequẽtia. Põ ĩ ſi. l. q poſſũ rẽ meã quã al⁹ poſſidet reſpectu poſſiõis ſtipulari ꝺducẽ ⁊ emẽ: ut hic ĩn ſi. ⁊ q: h lex. nõ oꝺeturaĩ oẽs caſus: iõ q̃rã in quoꝝ mẽbro de tribus. Primo utrũ pdaĩ poſſeſſio. Scõ utrũ pdaĩ dñiuz. Tertio an ualeat ẽtus. Uenio ⁊ aſſumo prĩus mẽbrũ qñ dñs et poſſor ꝺducit a non poſſore: et deb⁹ uidẽdum ſi ignorẽ. q̃ro quõ eẽ põt: q: ignoré me poſſidẽ: eã ignoraãs pdaĩ poſſiõez p obliuiõez: ut. ſ. e. l. ſi id qõ So. ũelligẽ qñ poſſidebaĩ p fuũ uel filiũ et eã peculiariũ uel p ꝓcur. h caſu poſſidet ignoraãs. uide glo. q̃ ĩcipit ignoraãs ibi ignorare ẽt. Itẽ põt eẽ etiã qñ p ſe ipſũ poſſidebat: q: tũc ſo la obliuio ſine curſu tpis nõ faĉ pdẽ poſſiõez: ut dixi. ſ. e. l. ꝓx. Quero an poſſeſſio pdaĩ uſto caſu ꝺducẽtẽ. glo. dicẽ q nõ: ut. ſ. e. l. ſi i me ua cuã. bñ dicit: q: nõ eſt aliuſ pdẽte poſſiõis quã qs ignorat ſe bẽ. Itẽ q̃ro an pdaĩ dñium⁹ ꝛeo ĩ: q: ĩ põt pdi dñiũ: ut dicto. §. dãa. Itẽ q̃ro utrũ uſto caſu ualeat locatio ⁊ ꝺuctio⁹ ꝛeo cũ nõ pdat dñiuz nõ ualet ꝺuctio: ut. ſ. e. l. in ſi. ⁊ de re. iuꝰ. l. neq; pignus. ⁊. l. nõ ſolet. ſ. loca ⁊. l. ſue rei de ꝯbẽ. ẽpt. Itẽ ex eo qõ dixi: q non pdit poſſio nõ ualet ꝺuctio: nã poſſidẽ ⁊ ex cõ ducto bñe ſũt ſpugnãtia: ut. ſ. e. l. ſi qs añ. Se cũdũ mẽbz ẽ qñ ſcio me poſſidẽ: ⁊ me dñiuz: ⁊ eãdẽ ꝺuco q̃ſi nõ meã. q̃ro utrũ uſto caſu pdaĩ dñiũ. ⁊ õteriat glo. q nõ ſufficiat aliuſ ꝺucẽ; tũ ad pdẽdũ dñiuz: ut. l. ſi qs ui. §. dãa. ſ. e. Pre terea qñ trado tibi uẽ rẽ meã tãq̃ nõ meã: ſz tãq̃ tuã nõ trãſſero in te domiuz ut dixi ĩ. l. dedi in. §. ſubtilꝰ. ſ. de ꝺdi. ob cau. multo miꝰ pdo domiuz tradẽdo ſicte. ſ. ꝺducẽdo. Sed q̃ro utrũ pdaĩ poſſio diẽ glo. q ſic ut. l. qõ meo. ſ. e. ⁊ ita dicẽ. iſta glo. nõ vi uez dicẽ: q: illa eã q̃ nõ ẽ habilis ad trãſlatiõez dñiu: nõ ẽ habilis ad trã ſlatiõez poſſiõis: ut nõ. ſ. e. l. qõ meo. fm hanc glo. iſta nõ eſt habilis ad trãſferẽdũ dñiuz ergo cẽ. pp h Ja. de are. repheẽdit hãc glo. quẽnõ pu to bene dicẽ. q: q̃dã ſũt eãe ĩn habiles ad trãſſe rẽdũ dñiuz: ⁊ tñ ſũt habiles ad trãſferẽdũ poſſi onez: ut dixi in. l. qõ meo. ſed hãc glo. nõ puto uerã q pdaĩ poſſio alia rõe. q: qñ dñs nõ poſ ſeſſor ꝺducit rẽ ſuã a poſſore iſta eſt eã querẽde poſſiõis: ut. l. ci a quo. ſ. ti. i. ſi eſt eã q̃rẽde poſſi onis ut ibi: multo magis erit eã poſſiõis retinẽ de qñ dñs poſſor ꝺducat a nõ poſſore. vñ cũ ñ pdat dñiuz. ergo ꝺucẽdo poſſiõez nõ pdit: ſz ĩmũt. Tertio q̃ro an ualeat ẽtus locatiõis ⁊ ꝺuctiõis: ꝛeo ex eo quod nõ pdit dñiuz: nec poſſio ꝺudiſ q: nõ ualet q: ꝺducat rez ſuã ⁊ a ſe poſſaz ⁊ ſic nõ põt: ut. ſ. ꝓx. dixi. Item ſegũ aliud mẽbz qñ dñs ⁊ poſſor ꝺducẽ rez ſuã q̃ſi ſuã. añq̃z uadã. Ulterꝰ q̃ro quõ cognoſcaz an qs ꝺducat rẽ ſuã: ut ſuã: uel q̃ſi nõ ſuã: ꝛeo cõ ducit q̃ſi nõ ſuã ſi in iſtrumẽto ꝯtineẽ talis ꝓceſſit ⁊ locauit mihi talẽ fundũ. tũc locauit tãq̃ ſuuz: nõ tãq̃ meuz: ⁊ ego q̃ſi alienũ ꝺuco. Si vo di cis ſic: ego dñs talis fũdi ſaĉi me dñuz ⁊ poſſo rẽ talis fũdi: uolẽs recognoſcẽ a tali ꝺuco ab eo: tũc ꝺducit tãq̃ ſuũ. ⁊ ille locat: ut meũ. Item poſſet ꝓbari extrinſecꝰ: ĩz in iſtrumẽto nõ ꝯtineaĩ quõ ꝺduxi. ⁊ h caſu q̃ſi ꝺduxi rẽ meã tãq̃ meã: an pdaĩ dñiũ: ul⁹ poſſio. glo. dicẽ q ſic. uide glo. q̃ ĩcipit: ⁊ erat. ⁊ idẽ t: nz gl. mag. hic poſita. Lõ trariũ tenz. ſ. ti. i. l. ei a quo ⁊ ibi vi. ꝓbari i tex. ⁊ nõ i l. q rẽ. C. loca. q iſta glo. dicat uez: ⁊ nõ illa probat ſic. nõ eſt dubiuz q̃ precedit u. p ſolam

ꝺuctiõez trãsſert i aliũ dñiuz ꝛ poſſeſſio ut .l. q̃dã .ſ. de rei uen. ſz hec eſt cã habilis. l. ficta do natio ſi trado ſcãter id debitũ: ut. l. cui⁹ per errorẽ ff. de re. iuris. cũ ergo ſit donatio ꝑ illaz ꝺuctio nez trãſſert dñiuz. dy. ꝛ Ja. ꝛ oĩs tenẽt glo. cõ trariã p. l. ci a quo. ff. ti. i. Et circa glo. iſtã dicũt q̃ꝺaz ver⁹ ti. ꝓcedit ꝛ vera traditio: ꝛ tũc trãſſert dñiuz ut. l. traditiõib⁹. C. de pac. Nãq; interue niut fic⁹ titul⁹ ꝛ vera traditio: tũc idez q⁹ trãſſertur dñiuz ut. l. cui⁹ ꝑ errorez. ff. de re. iur. ꝛ. l. i. ſ. de cõdi. inde. Nãq; interuẽit ver⁹ ti. ꝛ ficta traditio ꝛ tũc trãſſert dñiuz ut. l. Item q̃ꝺaz. ſ. de rei uẽ. ꝛ. l. quiſq;. ſ. de dona. Nãq; interuẽit fic⁹ titu lus ꝛ ficta traditõ ut in caſu nõ q̃ cõduco a te rez meã ſcãter tũc nõ ſuffic ad trãſlatioẽz dñij. ita loqtur. l. ci a quo. ff. ti. i. ꝛ. l. q rem. C. loca. ita dicit dy. ꝛ cy. recitat i. l. q rez. C. loca. Habui in hac ciuitate bãc q̃ſtionez. Quidaz nobilis bñs ſuũ podere ꝓpriũ recepit illud podere in ẽphi teoſis: ꝛ fuit factũ inſtrumẽtũ ꝑ talia ẽba. Talis abbas talis monaſterij cõceſſit in ẽphiteoſim ta le podere tali nobili. Demuz ille nobilis uendi dit illud podẽ monaſterio irrequiſito. Modo monaſteriũ uolebat uẽdicaꝛ ab ẽptore. ego dixi q⁹ nulli trãſſert dñiuz in eccl̃az ꝑ boc: q⁹ fuit ti tul⁹ fic⁹ ꝛ ficta traditio ut. l. ci a quo. ff. ti. i. ꝛ. l. q rez. C. loca. ꝛ ita oĩs doct. cõſuluerunt in ciuita te iſta. Sz oppoſiti eis ꝛ nõ fuit mihi reſpõſum bene. dixi q⁹ fic⁹ titul⁹ ꝛ ficta traditio nõ opant trãſlatioẽz dñij ut doc. dicũt ne cõcurrãt due fi ctiões circa idẽ ut. l. i. C. de do. ꝓmi. ꝛ. l. cũ poſt ff. geñer. ſ. de iur do. ſz in eccl̃ia nõ reqrit̃r tra ditio ſz acgrit̃r dñiuz ſine traditiõe ut. l. fi. C. de ſac. ſanc. eccl: ergo nõ ſunt due fictiones. imo ex ſolo titulo q̃ritur dñiuz. Breuit ego dico q⁹ ſi ille dñs recepiſſet in ẽphiteoſiz illas res tanq̃ ſuas: tũc cõcederẽ ꝺriuz q⁹ in eccl̃ia trãſſert dñi uz q: nõ ſunt due fictiones. ſz in. q. ꝓpoſita iſte dñs recepit in ẽphiteoſiz tãq̃ prius cẽnt eccl̃e. quo caſu indiſtincte dñiuz nõ pdit ut. ſ. dixi i ſo mẽbro. ſ. poſito ergo tẽ. Venio ad q̃z par tez. Iſta ſcõa pars legit duob⁹ modis. prio mo ut ꝓlegẽ ſuaz mãz. q̃ dñs ꝛ poſſeſſor conducit a nõ poſſeſſore. ꝛ tũc q̃ dicit in text. naz ꝛ ſi tẽ. induciat i excẽplũ tũc retenta iſta lec. q⁹ rez meam a me poſſeſſaz ꝺuco a nõ poſſeſſore ꝓtus ua let rõe poſitõis. Quero q̃o põt ualere rõe poſſeſſionis: cũ poſſeſſioez habeã. Bal. mag. rñ det: ſz ego poſſideꝛ tu poteras a me aduocare aliquo iterdicto. vñ pũde ẽ ac ſi nõ poſſideꝛez. Alta ſo. ẽ. Ego co ipſo q⁹ cõduco a te reſpectu poſſeſſionis videor cã trãſferre in te ꝛ tu cã mihi locare. Alio mõ legit q⁹ hic mutet caſũ q̃i dñs nõ poſſeſſor cõducit a poſſeſſore. ꝛ dicẽtia q⁹ ua let reſpectu poſſeſſionis. ſcꝫ reſpectu ꝓprietatis. Ad hoc op. ff. ti. i. ci a quo. So. illa dẽt intelli gi fm diſtinctioẽz hui⁹. l. Ulter⁹ ego q̃o qd in dubio: ſi nõ appet utrũ reſpectu poſſeſſionis uſ ꝓpetaꝛ ꝺucaꝛ. Ja. de are. dicẽ ſic. aut ego dico ſic cõduco poſſeſſioez hui⁹ rei. ꝛ videor cõducẽ reſpectu poſſeſſionis ut. l. ſi mulier. ff. q poſſeſſio nez. ſ. qõ me. ca. ff. uti poſſ. l. ſi duo in ſi. Aut dico cõduco rẽ. ꝛ tũc in dubio ꝑſũitur rõe ꝓpri etatis ut dicta. l. ſi duo i ſi. ꝓbat hic text. ibi ſi ſpe cialiter tẽ. Sz qd eſt boc dictuz cõduco reſpe ctu poſſeſſionis uſ ꝓprietatis? naz cõducto: nũq̃ hz ꝓprietatẽ uſ poſſeſſioez ar. l. nõ ſolũ. ſ. loca. ꝛ. l. ſi q⁹ aũt. ſ. c. Quid eſt boc dicẽ aut ꝺuco reſpectu poſſeſſionis uſ ꝓprietatis? aduerte nos ba bem⁹ text. q boc declarat ut. l. ſi q⁹ domũ. ff. l. ſ. loca. ubi dr. aut q⁹ locauit reſpectu ꝓprietatis aut reſpectu uſusfr. Nõ ego loco ſpectu ꝓprieta tis ego teneoꝛ tibi ut liceat tibi uti re ut. l. ex cõ ducto in prin. ſ. loca. ꝛ iõ ſiue ingetaris reſpectu ꝓprietatis ſiue poſſeſſionis uſ quocũq; mõ tene oꝛ tibi. Sz ſi ego loco tibi tãq̃ fruc. ꝛ tu eo ipſe dict⁹ a ꝓprietario: tũc nõ teneoꝛ ꝑſtare pl⁹ niſi q⁹ ſiz uſufruc. ꝛ reſpectu uſusfr. nõ ꝺpetaris ut. l. ſi q⁹ domũ. ff. l. ſ. loca. Modo ad ꝓpoſituz q̃i cõduco rez meã reſpectu ꝓprietatis nõ ualz quia ſtatĩ mihi ipi videoꝛ emere ut. l. fũdo ad. l. fal. ꝛ l. cui res. ſ. de ac. ẽpt. ꝛ iõ nõ ualz. Sz q̃i ꝺuco reſpectu poſſeſſionis a te tu nõ teneris mihi ꝑ ſtare niſi q⁹ ſis poſſeſſor: de ꝓprietate nõ curaꝛi: ſi poſſeſſioez ꝑſtas. Et iõ ualz deciſio iſta ad q. utiles qd rdeuat dicẽ in inſtrumẽto ego vẽdo ti bi talez rez iure ẽphiteoſis tal⁹ eccl̃ie. tu videſ q⁹ hic eggatur ẽptio ꝛ locatio ꝛ ſtipulatio ꝛ pacta riũ: vñ q̃i appono illa ẽba uẽdo iure ẽphi. tẽ. nõ teneoꝛ ꝑſtare niſi q⁹ ſiz ẽphiteota. nec teneoꝛ ſi ẽgetaris reſpectu dñij directi ſz bene teneoꝛ ſi nõ eſt ẽphiteota ut. l. ſi q⁹ domuz. ff. l. ſ. loca. ꝛ l. q tabernas. ſ. de ꝛtrabẽ. emp. ꝛ. C. creditorem cuic. pig. ꝑ. nõ de. l. i. Iuxta hoc q̃ro nõ habui mus i ꝓxia parte q̃i dñs ꝛ poſſeſſor ꝺuceꝛ a ñ poſſeſſore. qd ſi poſſeſſor ñ dñs ꝺuceꝛ ab alio rẽ. Hãc q̃ſtionẽ non habem⁹ hic debeꝫ dicẽ. aut ignorabat ſe poſſidẽ: ꝛ tũc poſſeſſionẽ ñ pdit ut hic ꝛ. l. nãz. ff. inſtit. ſ. c. ſcom unam lec. ꝛ ꝑs nõ ualet ꝓtract⁹ locatiõis: ut. l. ſi q⁹ aĩ. ſ. c. Si võ ſciebat ſe poſſidẽ: tẽ ualz ꝛtract⁹ ꝛ poſſeſſio ꝑ ditur ut. ff. c. l. q⁹ meo in ꝑi. ꝛ. l. q bona i ꝓn. ꝛ. l. uterdũ in prin. Scõo q̃rit glo. qd ſi ego ꝺuco rez putãs cẽ meã cũ nõ ſit mea. ꝛat glo. dẽt iſpici veritas potuſ q̃s opĩo allat. ſ. de negẽ. geſ. l. itẽ ſi cuz. Ego dico q⁹ de boc eſt caſus du az legũ ſimul ꝓiũctaz. ſ. q⁹ ut aut daz. l. aut qui aliter. ff. ſi q⁹ oũ putat ꝓiũcta. l. ſi ꝺ eo inſti. ſ. c. Ultio q̃ro ſi res ẽ mea ꝑ parte ꝑ parte nõ an poſſũ illã rẽ ꝺuceꝛ a cmẽ. de boc ẽ cãus. ſ. ꝺ in dicẽ adiec. l. q⁹ ſi dono in ſi. dic ut ibi. Ultio cy. de hac mã tãgit recitãdo diſtinctioẽz Ja. de are. in. l. ad ꝓbatioẽz. C. loca. tene mentu iſta.

Oſſeſſionem.

Pupill⁹ nõ põt aio deſi nẽ poſſidẽ. boc. d. Op. de. l. pupillus ff. ti. i. So. dicũt qdã ꝺ loqtur de detẽtiõe ubi de nãli poſſeſſione. Uel melius. nãlez poſſeſſio nez poteſt perdere ſic ut quilibet alius. Ultimo op. de. l. ij. ff. ſi a pupillo. ff. pro empt. dic ut ibi.

q **Aji uniuersas.** Qui possidet unū totū integrale nō possidet singulares ptes eius. b. d. Istā. l. ꝛ eius materiā uidebitis j. tū. i. l. rerū mixtura. ꝛ ibi uidebitis magnas utilitates ut ibi dicā: nō habetis hic alia.

Possessionē. Possessio peruit ab ignoráte ꝛ iuito sup ueniēte defectu ex pte rei uel psone. b. d. ibi possessione ex scō decreto. Nō hui⁹. §. f: q: factus iudicis dr̄ repsentare factū ptis: ut. l. si ob causā C. de euic. ꝛ. l. i. C. si i cām iudica. pign⁹ v. itē qō in mari. tene menti hūc v. dixi ō. e. l. iij. §. labeo. Bartolus. ll. doctor.

Aut si is qui. Circa hūc. §. Aliqs ē ingressus mōasterium certe desinit possidē ut hic. Sed q̄ro utrū monasterū possideat q̄quid possidz ipe sine noua apphensione. Dy. arguit ꝛ vī q nō: siue dicam⁹ mōasterū bñ loco filij sui siue extranei: pbaī i l. cū bēdes in prin. ꝛ qō ibi nō. ō. c. ꝛ finaliter tz q monasterū possideat sine noua apphēsione ꝛ nihil boni allegat. sed tex. ē i. l. si adoptauero j. de pca. ꝛ doc. allegát istū tex. in auc. si q̄ mulier i ultia. q. C. ō sa. sāc. cc. ꝛ gl. iur̄ caōici allegāt. l. iij. ꝛ auc. si q̄ mulier que ē canonizata seu nescio ubi ē. xix. q. ult. c. si qua. Bartolus. ll. doctor.

Quod per colonū. Dereli ñ ac grit possessionē nisi eā apphēdat uere uel ficte. b. d. Iste finis uidet q̄dicē pncipio. dz eiz in prin. §. q nisi nanciscat possessionē ñ. pdest possio colōi ēt si ñ nanciscat. Sed dic q colonus soluebat mercedē bēdi uel ꝺduxerat ab bēde tene mēti i ēptuz dicē q colon⁹ soluebat mercedē ex q̄ solutōe bēt q ex solōe mercedū. pbat possessio: qō tene mēti. p quo fac optie. C. de agri. ꝛ cēli. l. lūb⁹ li. xi. Et hoc intelligo uerū nisi aliūs possideat: q: tē nō. pbarē q tu possidez: iz tibi solua mercedē ut. l. quāuis. §. i. j. e. qō tene mēti. Quero an bēditas retineat naturalē possessionē p colonū gl. dicit q nō ō siga testa. li. cē iur̄. l. i. §. secuola

Si ego. Per colonū ꝓmodatariū ꝛ ꝺpositariū ꝛ si alij locet. cōmodet uel depōet possessionē retinem⁹. b. d. Et ē pulcher casus. gl. op. de. l. nō solū. §. q pignori. j. tū. i. gl. soluit. tene illā uerā so. ibi ez colon⁹ ul' cōmodatar⁹ tradidit alteri alienādo. ꝺ uero tradidit nō alienādo iz cōmodādo ul' deponēdo: ꝛ sic uolui ꝛ se abdicare dñiuz. Itē op. q hoc ñ ꝓcedat j. l. q̄stū i pri. j. de pca. gl. ñ soluit. sed dic q ibi logt de actōe psonali q̄ tñ ꝓtra primū ꝓcedit: ꝺ de retinēda possessione q̄ ēt p seōm ꝛ ulteriorez retinet. Querit glo. ego retineo possessionez ēt si p mille man⁹ iuit. Quero p quē retineat possessio: an p primū cui locaui: an p aliuz cuius cui primo locauit: Rñdo p aliuz ꝓmi. Iriū nō. i l. nō solū. j. tī. i. Breuit istā gl. ītelligē q̄ dicē q p tūū ītuerī. dic. i. p primū locātē ītio: ul' p primū scōtertij: alias nō bñ diceret: ut hac glo. Bar.

f **I colonus.** Per colonū ēt absentē aio retinem⁹ possessionē naturalē. hoc dicē. gl. hic fuocat i dubiū utz medio tpe añq̄ colon⁹ reuertat i fundū dñi naturali possideat. Jo. q sic ꝛ bñ: ponam⁹ q exiuit de fūdo aio deserēde possessionē: an dñs pdat aliqua. glo. formatea ꝛ disputauit sat̄ late. C. cōia de usuca. l. i. gl. ꝺ dicē q pdit naturaliter. videbitis. j. e. l. si de eo. §. i. Alij dicūt ꝓtra riū q nulla pdat p hūc tex. ꝛ hic subauditū mixtē. p eoz opi. facit. C. de agri. ꝛ cēli. l. si p colonū li. xi. p hoc ēt fac. l. pōp. ō tū. i. ꝛ. l. q si i mari circa prin. Ad. o. l. p colonū rñdeo q nō pdit ciuilis sed naturalis sit. ad. l. qui fūdū. p ēptore rñ de eodē mō q ciuil' ñ pdit: iō. pcedit usucapio.

q **Januis.** De materia huius .l. habuistis ō. e. l. i. v. ceterum.

Si cōductor. Ficta traditio colonī ñ puat dñm possessiōe b. d. §. istū nō. ut dixi ō. e. l. iij. §. q si seru⁹. Op. traditio dñi puat dñm possessiōe: ut. l. iij. §. q si seru⁹. Iz seru⁹ ꝺducēdo vī tradē alteri: ut. l q̄dā ō de rei uē. ꝛ ō. e. l. qō meo i pn. ꝛ. l. q bōa fide in pri. ō. e. ꝛ sic prim⁹ dñs possessionē pdit q̄dā dicūt q hoc ꝓtigit ꝓpt mercedis solonez qō ñ ē uer. Alij dicūt q hic ñ habuit aiū tradēdi. sed tu dic q ꝓtraria loquūt q̄ñ possessio fuit tradita p colonū uere: hic q̄ñ ficte tenet ñtū.

Itē op. ꝛ vī q mercedis ꝓceptio iducat possessionis acqsitionē: ut nō. ō. e. l. q uniuersas. §. qō p colonū. ego dixi ibi q mercedis ꝓceptō inducit acqsitionē possessionis: niſi al⁹ possideat: hic al⁹ possidet. vñ iz mihi soluat pēsio ñ. ꝓpter hoc al⁹ q possidebat puat possessiōe. Dy. q̄rit pōam q colon⁹ uēdidit ꝛ tradidit ve: ita q dñs possessiōe priuauit: tñ pēsionē sēp dño soluit. Rñdeo ex eo q aliū iam ꝓtat possidere ñ retinet dñs possessionē. pbat in. l. pōp. ō qui. mo. usufruc. amit. q̄ lex ē ualde notabilis ad ista tene menti.

Infans. Op. de. l. si donator. C. e. ꝛ. l. si gs cmācipatū. C. ō donat. ubi infans idistincte apphēdit possessionē sine tutoꝛ aucte. Multe so. sūt. sed dic sm Dy. q̄dā tum res i qbus infans bz plenā animi affectionē: ut sūt ista iocularia uel pocularia: ꝛ tūc indistincte acgrit possessionē. q̄dā sūt in qbus infans nulā bz affectionē ut in fundo: tūc sine tutoris auctoritate nō pōt: ut. l. cōtraria. Bar.

f **Judi.** Qui dat ē executor nō pōt ingredi sua auctē. Itē mādatū cū q̄ qs bz necesse facē nō finit morte. b. d. Nō. lex ē ꝛ legā ipsā alit̄ q̄ ānō ꝛ melⁱ. pria po iouci posset. imo ē casus q si alicui datus ē executor p iudicē ut itret possessionē rei nō dz itrare possessionē sua auctē: sed dz itrare executoris auctē ut hic. ꝛ hēs casuz cū glo j. de re iudi. l. miles. §. q iudicati. Uenio ad scōaz ptē. ꝛ prio op. de. l. si ego i pri. ō ō iuf

do. dic̄ glo. alio casu logt̄ t bñ: qz ibi loquit̄ in ꝟcib⁹ inoiat: i quib⁹ penitētie erat locus. ℔ vo tenebat de necessitate facē: t iō ñ hz locū penitē tia. Itē op. de. l. si pi ō de manu uēdi. so. ibi erat taliter ac⁹ i quo penitētia admittebat. Item op. de. l. ij. §. ſz t si ō de dona. t ō si cer. pe. l. e⁹ g. §. quas vo. so. ℔ mādatū ꝓsiſtit ēt in id qđ bē bat de necessitate facē: iō ñ renocat morte. plenis sime dixi i. d. l. ij. §. sed t si qd. Quere ulter⁹ qđ si executor scit dñm defūctū. utz b⁹ solū suf ficiat ad extinguēdū mādatū: vī q ñ: qz cū ℔ lo qua⁹ alternatiue alterū adeē sufficit. vñ si uēdēs ñ ꝓhibeā posito q⁹ sciat executo: mortuū māda torē: executō pōt exeq. In ꝟrū facē tex. q sequit ibi. sed si fecerit: ubi si alterꝫ deficit: executio ipe dit. Quid dicem⁹. tene ꝑma ptē q hz cū mōtuū sciat: si ñ si ñ ꝓhibeā p hēdes pōt exeq p tex. hui⁹ §. t ē tex. i. c. si sup gīa cēt de offi. dele. li. vi. Ad hūc tex. i si. ibi si fecerit cū sciret dñm mortuū subaudio t hēdes ꝓhibebāt. Itē ibi cū dicī facē nolle. dic alio mō q⁹ p ꝓhibitionē hēdis. Et p hoc dicebā hoc āno i. q. de facto. Judex cōmi sit cuidā ut mitterē aliquē i possessionē: hz execu tor itroduxit illū i possessionē p⁹ finitū officium ego dixi q⁹ potuit mittē: hz sit finitū officiū iudi cis: uel iudex sit mortuus: ut t dicto. c. si super gratia quod tene menti.

f Jme in úacuá. Errō no mis acq sitionē possiōis ñ ipedit: hz error i cor pore sic. Itē dissēsus recipiēt impedit ꝓditionē possessiōis. h. d. hec lex. Nō tex. ad te. l. traden tē. Nō tex. ibi quēadmodū recessit de possione Ad bāc. l. op. de. l. qō meo. §. si a furioso ō. co. ubi si alteri ñ acqrit: ego tñ pdo. dicūt gdā hic tradidit ꝓditōe expſſa si alteri q̄rē. dic glo. q⁹ ñ ē uer⁹ p tex. istū ibi quodāmō: t sic ꝓprietatē denotat: ut hac gl. t ipſa allegaui i. l. sū. is qui. p ēpt. ī. de usuca. alij dicūt q⁹ hic habuit aio ibi ñ diuinatio ē. Ultio soluit gl. q⁹ ℔ fuit errō in re ibi i qualitate pſōe. t bāc tz Ja. de arc. t oēs. Sz eadē ē rō i errore i re q̄ ē i errore i pſōa: qa adē aiu⁹ pdēi rē: hz ℔ qñ trado ubi rē: trado ti bi sub ꝓditōe si tu ñ ꝺixeris ul⁹ ñ dissenseris. t boc ꝓbat tex. t iō qz hic ē dissensus ex pte tua iō ñ pdo: nec tu acqris ut hic: hz i. §. si a furioso. furiosus ñ dissētit nec ꝓsētit: t iō si ē ista ꝓditio: iō possessionē pdo: hz ei ñ acqrat. silē i legatario qz ei acqrit si ꝓsētit: sed si dissētit ei q̄rit. Bar. ll. doctor.

Sed si nō mihi. placeat ignorāti rē. non babetis alia. Nō tex. ibi cum

Seruus. Ibi nā ſerꝰ alien⁹. hoc ītelligē rauibabitione secuta uel mādā to precedente: ut. j. e. l. cōis seruus.

e Xitus. Possessoriū retinēde dz prī⁹ termiari: ut p hoc pe titorīū ēminet. h. d. Nō qz hic dicit. p nūciet qđ facit ad. q. utz qñ sit dilatio sufficiē re latio: ul⁹ dz sup relatōe. pnūciari. hic tex. vult q⁹ pnūciet. dic ut dixi i. l. stipulatō. §. hz ūt ō ō op. no. nū. Quo quo sit ista ꝓtroversia. dic̄ gl. alio uel utroqz agēte uti possidet. Ego in repetitōe §. nihil cōe: pono bñ. vij. mōſ quib⁹ pōt fieri ista ꝓtroversia. t glo. ponit aliquos modos. C. de interdic. l. morti.

q Ji pignoris. Debitor p scribit p cre ditorē possidētē ul⁹ sibi pcario ꝓcedētē h. d. Nō tex. ibi cū plus iuris tē. Quo in oi bus ꝟcib⁹ appōit ista clausula obligauit oia bo na t ꝓstituit se noie creditoris pcario possidere. modo i instrumēto debiti obligauī oia bona t ꝓstituī me possidē noie cr̄itoris: demū uendo unā possessionē t ꝓstituo me possidē noie ēptoris trāsfero ne dñiū in eū: vī q⁹ ñ: nec possessio nē cū possideā noie alter⁹: ut. l. q̄uis. §. i. ff. c. g⁹ nec dñium: an hoc ipediat trāslationē dñij. dicā in. l. celsus. j. de usuca. Quero an liberato pignore stati debitor recipiat suo noie possidē absq; alia ꝓcessiōe. dic ut. j. de pca. l. si debitor.

q Ji absenti. Nō pdit quis possessionē ful abñs donec ad eū lr̄e libertat⁹ pueni ant. h. d. Nō ex hoc pricipio q⁹ bñficiū collati abñti sibi ñ querit donec puenerit ad e⁹ noticiā dixi plēſsime ō ō donat⁹. l. abñti. dic ut ibi dixi

f Jquis possessionē. Possessio t dñiū pōt sub ꝓditōe trās ferri t ꝺfec⁹ ꝓditōis ipediēt et trāslationē. h. d. Nō ibi cedē. i. i accipiētē trāsferre. habet⁹ ℔ unā gl. mlti⁹ nō. ego uendo l dono tibi aliq; rē t uo lo q⁹ tu ñ possis alienare t si tu alienares uolo q⁹ dñiuz reuertat⁹ ad me: qđo possū hoc facē. nā pactū de ñ alienādo ñ facē trāslationē dñij: ut. l. si ita gl. §. ea. j. ō v. ob. gl. ℔ dic̄. q⁹ aut dico ego dono tibi ut tu ñ alienes: t tē te alienāte ego re uocabo p rei uē. hz si dico dono ne alienes: tē si uēdis alij ñ possū reuōre: hz ago ō te ꝓditōe ob cām: ut. l. ea. lege. C. ō ꝓdi. ob ca. Ista gl. repbē dic̄ p ℔. i. q̄libet e⁹ pte. prio t eo q dic̄ si do no ut ñ alienes iterdicit dñij trāslatio: qđ fallū ē: qz dictio ut iducit modū ñ ꝓditionē: ut. l. de mōstratio i fi. ō de ꝓdi. t. de. t. C. de his q̄ sub mō. l. i. cū gl. t iō ñ ipediē dñij trāslatio: ut. l. si ita gs. §. ea lege. j. de v. ob. Itē qō gl. dic̄ de dictōe. ne. ñ bñ dic̄: qz int ne t ut ñ ē dīa: ut. l. cū pr̄. §. ticio ō de le. ij. Añq; uadā ulter⁹ quo an dictio ne iducat modū ul⁹ ꝓditionē. nos hēmus tex. i. l. cū tale. §. ticius. ō. de ꝓdi. t de. ubi dī q⁹ qñq; facē modū: qñq; ꝓditionē. aut eiz p hāc di ctionē ne appōit aliqd explicādū añteq; qs cō secūt emolumētū t tūc cōditionē inducit. aut ali quid explicandū post emolumentū cōsecutuz t iduē modū. In dubio ūt an iducat mōz ul⁹ ꝓdi tionē: vī q⁹ faciat mōz ut. d. §. tic⁹. Et iō ꝺ⁹ de ne repbēdit glo. istā qz int ut t ne nō ē dīa: qa sp iducit mod⁹ cū appōit ēca id qō ē emolumētū

ꝓsecutꝰ ē explicādū. ē g̃ mōs ꝙ tu uēdas ł̃ dones ꝫ mō dōo tibi rē ſub hac ꝓditōe ſi ñ aliēabꝫ tē te alienāte ꝫ trāſferī dñiuꝫ i te ꝫ ꝓ ꝑſ necꝫ a te ł̃ aliū. ſed certe ꝙ hoc ñ ē. puſū: q; uolo ꝙ iteꝝ dñiuꝫ ſit ēptoris tē. vñ dic uēdo tibi talē rē ſi ñ alienaueris: ꝫ ſi alienaueris uolo ꝙ dñiuꝫ reuertaꝫ ad me. hoc ñ ualet: q; iſtud pactū ꝓſeruꝫ i tp̃s quo res ñ erat ſua ſed aliena: ut. l. ſtich⁹ ſeru⁹ ſ̃ de ma. teſta. Quare dicat ſic dono ul uēdo hoc pacto ut ſi liceat alienare: ꝫ ſi ad aliq̃ actū alienationis puenerit: tūc dñiuꝫ ad me reuertaꝫ ꝫ in eū caſū ex nūc ꝓſtituis te meo noīe poſſidere. hic ē nō. ꝫ pulcher modus: q; ſtati cū icipis alienare ego dñs efficior cū ꝓſtituis te meo noīe poſſidē. Si ãt ego dixi ſi uēdideris ꝓcedunt ꝑ dicta: q; vbū alienaueris denotat rē ꝑfectā. Iꝫ ſi dicā alienabis ul̃ alienareꝰ: tūc ēt ſi ñ dicat ad quēcūq; actū tē. ſufficit ꝫ dñiuꝫ reuertiꝫ i me ſtatim cū icipit alienare: ut. l. qdā teſtō ſ̃ d fideicō. liber. Itē ē aliud ꝛmediū ut dicam⁹ ꝓmittī bāc rē ſpālit mihi: tūc ſi obligas mihi ea rē tē ipeditur alienatio: ut. l. ſi creditor ī ſi. ſ̃ de distra. pi ſm unā lec.

Si is qui titio, Per ſeruū bēdita rū res bēditarie poſſūt q̃ri. b. d. Glo. op. duob⁹ modis ꝫ ſoluit ut in ea. nō habetis hic alia.

Vtereſſe, Rei ſeqſtrate de ꝑ tiū uolūtate ꝓditur poſſeſſio niſi cā cuſtodie ſeqſtrei. b. d. Quero qs ē ſeqſter. glo. dic̃: ut. l. ſeqſter. ſ. ꝺ v. ſig. ꝫ. l. i. ſ̃ depoſi. Quo in gb⁹ caſib⁹ ſeqſtratio ſit licita. vꝺ q̃dā ē ſequeſtratio uoluntaria q̃ fit de ptiū uolūtate: ꝫ iſta ſēp ē licita: ut. l. ſi ſolutur⁹. ſ. de ſoluꝯ. ꝫ. l. i. ſ̃ depoſi. Quedā ē q̃ fit ꝑ te iuita: ꝫ iſta nō ſit regularit. fallit ī caſib⁹ nō. in l. i. C. de ꝓhi. ſequeſ. ꝫ. l. fideiuſſ. ſ. fi. ſ̃ q ſat. co.

Quero iudex facit ſeqſtrari res: ꝫ ſūt reſ tp̃e periture. qd ꝺz fieri: rñdeo debēt nēdi ꝫ pecūia i ſeqſtro poni: ut. l. iuſtinꝰ. C. de agri. ꝫ cēſi. ꝫ ſ̃ ut in poſ. le. l. iis cui. ſ. queri pōt cū ſe. ꝫ. ſ. de regr. re. l. fi. Itē quero tu dicis ꝙ ꝓdit poſſeſſio rei ſeqſtrate ſi hoc ē actū. Quero qd ī dubio dic̃ gl. ꝙ ī dubio ꝑſumit actū ꝙ ꝓdat poſſeſſio qđ tenе mēti. Ja. de are. intelligit bāc. l. q̃ſi ſeqſtratio ē facta de ptiū uolūtate: ſz ſi ē facta ꝑ iudicez vꝝ facta cā cuſtodie: ꝫ iō poſſeſſio ſi ꝓdit: ar. l. iij. ſ fi. ſ̃. e. qđ puto uerꝫ niſi de uolūtate iudicis aliꝺ appeat. ter. bētis ī. c. i. cꝝ de ſeqſl. poſſ. ꝫ fructꝰ.

Vltio q̃ro utꝝ ſeqſter ſi ꝓdit rē ſequeſtrataꝫ apꝺ ſe ul̃ i ea dānū datū ſit: an bēat aliquā actō nē. ter. babuiſtis ī. l. poſtq̃. ſ. ipator ī ſi. ſ. ſ̃ ut l. e. no. can. ibi qꝫ utile tē. g vſical⁹ ē circa ſi. ſ. al⁹. Bar. hic allegat. l. ſi is cui. ſ. g ſeruādoꝫ i ſi. ibi ꝙ ſi ex ꝓſtitutōe. ſ. ut ī poſſeſſionē lega.

Violētia ſeruī, ꝓpriꝫ Iode eo, quē poſſeſſiōe ñ ꝓuat b. d. Op. ſ̃. e. l. q ſeruꝰ ī ſi. ubi illo qꝺ ſeruꝰ q̃rit violēt ñ q̃rit dño. ſo. illꝺ ē uerꝫ q̃ñ ac cipit ꝑ uim poſſeſſionē alterꝰ: ſecꝰ ſi dñi ſui. Ex hac. l. hēs ꝙ creditor ciuilit poſſidet ꝫ naꝯalit. qꝺ ꝑz: q; nulla poſſeſſio ꝓdit. tūc ciz ſi debitor poſſideret pāt. ad hoc facit qꝺ habuiſtis ſ̃. e. l i. ſ. ꝓ ſeruū ꝫ. l. iij. ſ. ex ꝛtrario ꝫ. l. qui pignori ſ̃ e. nō habetis hic alia. Bar. ll. doctor.

I forte, Si colonꝰ recedit ñ aio deſerēde poſſeſſionis: nulla poſſeſſio ꝓdit. ſed ſi aio deſerēdi ul̃ moriē naꝯal⁹ ꝓdit: ꝫ ēt ciuil ſi naturalē negligat adipiſci. b. d. difficilis. ſ. ꝫ hz q̃ttuꝺ dicta ꝑ ordinē. ib⁹ diſceſſiſſet. i. de fūdo exiſſet ñ aio deſerēdi poſſeſſionē ſm ucrā lec. poſitā ī gl. i v. quo mortuo. ꝫ dic. ſ. colono. Itē ibi cām. ſ. ciuilē. ibi tūc dcmū ꝓdit ciuil⁹. ibi poſſeſſionē. ſ. naꝯalē uacātē ꝑ mortē coloni. Iñ v. aliꝺ dic ibi diſceſſit. ſ. aio deſerēdi poſſeſſionē. ꝫ hoc inducat illꝺ vbū ſponte. Prīo nō. ꝙ ꝑ colonū exēutē de poſſeſſiōe utrūq; retinet ſi aio nō deſerēdi poſſeſſionē. Scꝺo nō. ꝙ colono mortuo ꝓdit naturaliter. idē colono diſcedēte aio deſerēdi. Itē nō ꝙ ꝙ negligit adipiſci naturalē poſſeſſionē ꝓdit ēt ciuilē. Quero qualit itelligat ꝓmū reſpōſū. due ſūt lec. pria ut vbū diſceſſiſſet intelligat. i. mortuꝰ eſſet: ꝫ qꝺ ſeqꝫ ꝓpt unilitaꝫ. tē. ſit interpoſitio. Scꝺa lex ē ꝙ intelligat. i. ꝺ poſſeſſione exiſſet. ꝫ tūc intelligat aio ñ deſerende poſſeſſiōis ꝫ hec va. aſ ſi dicerem⁹ aio deſerēde poſſeſſiōis ñ. ꝓcedēt iſtꝺ principiū ꝑ. l. ſi colonꝰ ſ̃. e. ꝫ hic ttio rñſo. Itē dī hic ꝙ colono mortuo ñ ſtati ꝓdit poſſeſſio: ſz cū negligit. Quero q̃ ē illa poſſeſſio q̃ ꝓdit. naꝯal⁹ nō: q; tā ē ꝓdita. vñ dic ꝙ ꝓdit ciuil⁹ negligētia naturaꝫ. Sz q̃ro quāta negligētia regraꝫ ut ꝓdaꝫ ciuilis. dic̃ gl. tāta ꝙ obliuionē iducat. Aduertatis ꝙ obliuiōne ſolā. iſta gl. dicit ꝙ ꝓdit ciuilis ſi boc ē uerū ergo regriſ curſus lōgi tp̃ſ: ut nō ſ̃. e. l. ſi id qꝺ in pri. ꝫ. ti. i. l. furtū. ſ. fundi ꝫ nō. C. vñ ui. l. cū q̃rebaꝫ i pria gl. Cōtrariū vꝝ q; ſufficiat ſola negligētia ſine obliuione ut hic. ꝑ hoc. l. qꝺ meo in ſi. ſ̃. e. ibi ſtatim ſciuero ꝫ ſ̃. e. l. quāuis. ꝓut ibi dicit ab alio occupatā tē. Quid dicem⁹ breuit q̃ ego ſcio naturalē poſſeſſionē meā uacātē occupatā ab alio ſi negligo ꝑ modicū tp̃s ꝑdo ciuilē: q; uideor ſuſpicari me poſſe repelli. ar. di cte. l. qꝺ meo i ſi. ꝫ. l. quāuis ſ̃. e. ꝑ hoc. ſ. de ui ꝫ ui. ar. l. iij. ſ. cū igit. ꝫ qꝺ nō. i. l. q poſſeſſionez e. ti. Si vo ignoro eā ab alio occupatā. ul̃ ſcio uacātē: tē adūte q̃ ego negligit naturalē tāta negligētia ꝙ res q̃ ꝑiit ex hac negligētia: tē ꝓdit ēt ciuilē ex ſola negligētia ut h. q̃ñs ſi adhibꝫ tāta negligentiam ꝙ tota res pereat: ſed ſolum non uadit: ꝫ tunc non ꝓdit ciuil⁹ niſi ex curſu lōgi tē poſi ex quo obliuio iducit. ut. l. ſi id qꝺ i pri. ꝫ qꝺ ibi nō. ſ̃. e. ꝫ. l. furtū. ſ. fūdū. ſ. ti. i. ꝫ ꝙ ex q̃ltate negligētie ꝑſumaꝫ uelle ciuilē pdē tā. ꝓbat in. l. q̃ zone i ſi. cū ſua glo. ſ̃ ti. i. ꝫ. l. falſus. ſ. ſi tacū. ſ. de furt. Sciaꝫ unū uos puſini bētis ꝺ oía ꝓdia tributaria ex forma ſtatuti: ſz i ꝓdijs tributarijs eo ipo ꝙ ꝙs negligit ꝑ bienniū ꝓdit naturalē ꝫ ciuilē poſſeſſionē ꝫ ēt dñiuꝫ: ut. l. qui agro 9. C. de oi agro deſ. li. xi. qꝺ tene mēti. In

Jriū facit fortiē. C. de uſuca. trāſſor. ubi diē ſub lata ē dria tributario ꝙ dio ꝙ ꝛ ñ tributariorū. Venio ad tertū reſpōſū dr̄ h aliud ad extimā dū. q̄ro q̄liē intelligat. Rūdeo ,put bēt. aliō re ſert ad prin. ,put bētis. idē referr̄ ad ,pr. Sz tē op. de. l. fi. C. e. ubi p exitū coloni: ñ ſtatim pdo nataliē. So. illa lex. p iſtā intelligit: q: p exitum pdiē naturaliꝫ ut h: ñ ciuiliꝫ ut ibi. Jtē op. h innuit q̄ ſtati cū aliꝫ ē ingreſſuſ qꝫ pdat ciuiliē. ℈ ut. l. clā in fi. ℣. e. ꝛ. l. ſi id qō. ℣. fi. ℣. C. e. ꝛ. l. ſeruꝫ. ℈. e. So. hec ſm illā itelligit hoc mō ut pdat ciuiliꝫ qñ dñs reuerſus ñ ē admiſſus ꝛ ſuſpicat ſe poſſe ꝛpelli.

Seruū tuū. Poſſeſſio iuſta uꝫ iiuſta abſq; noua cā extrinſecuſ nō mutat. h. d. pulcher caſus ꝛ habuiſtis ℣. e. l. clā in prin. ꝛ p hūc. ℣. ponit hic caſus.

Si ſeruū. In qua re ñ cadit locatio ꝛ p carij rogatio ī ea ñ cadit clāde ſtinitas hoc dicit multū difficilis. ℣. ꝛ ſubtilis. Op. ℣. l. ita q;. ℣. i. ℈. de furt. ubi dñs facit furtū rei ſue. Rūdeo. dicūt qdā ucritas ē q: furti tēct ut ibi: nō tū poſſidet clā. ꝛ ē ꝛa ſo. Aliꝫ dicūt q: hic feē credēs ſibi licē: ꝛ tō icidit ī ℈ſtitutionē. l. ſiqs in tātā ñ ät teneē furti. hec ſo. nō ē ꝛa: q: cō ſtitutio. l. ſiqs ī tātā regrit uiolētiā: ſz h ñ ꝓſup poſit uiolēta ſz dādeſtinitas bñ. ergo tene ꝑmā Jtē op. ꝛ intro gl. magnā ꝛ op. ℈. qō ui aut clā. l i. ℣. ij. ꝛ. l. is q ī puteū. ℣. fi. e. ti. ubi i re ,ppa pōt fieri ui aut clā. dicē gl. aliō ē opꝫ ui aut clā eē ſcm Aliud poſſidē ui aut clā. ꝛ ē uera ſo. Tertio op. ꝑcarij rogatio ꝛ ꝺductio ℈ſtit ī re ,ppa rōe poſſeſſionis: ut. l. ſi rē aliēn ī fi. ℣. e. ergo ꝛ h dāde ſtinitas reſpectu poſſeſſionis ℈ſtit. Dicūt qdā h qñ ꝺducit rē ſuā ignorās eſſe ſuā. ibi ſcienbat. hāc ſo. reꝓbēdit Ja. de are. q: ſcḡref q: meliorē ꝺitōis cēt ille q deligt q̄ ille q ñ deligt ℈. l. nō ſolū ē de nox. quare uera ſo. ē q: ñ dī poſſidere clā reſpectu ,pprietat: ſed reſpectu poſſeſſionis ſic ut in. l. ℈ria. vide gl. q̄ incipit ut ē depoſi. ꝛ eā te ne mēti: q: ē nō. Jtē op. q: ſi iſta lex ,pcedit q: ſtati ſequat q: exceptōe dñij ſtati repellēt agē tē interdicto uti poſſidet. q: ſi poſſideo clā a te tu uicio ℈ me interdicto uti poſ. ut. l. i. ī pri. ꝛ. ℣. fi. ℈. uti poſ. ſi ego opponā tibi exceptionē dñij: nō poſſideo clā a te ut h: ꝛ ſic te repellā. hoc aūt ē falſū: q: exd. dñij ñ repellit qē agētē uti poſ. ita dicē gl. ꝛ nihil allegat. vide glo. ibi. Jtē op. ſi ego ꝛ ē uc; ut dixi ī. l. nataliē. ℣. nihil cōe ſm ꝑī mā lec. ꝛ ē tex. in. l. i. C. ſi ꝑ uī ul' alio mō ſm itel lectū gl. lz ℘. teneat ℈riū i. c. q ad agēdū ex̄ d re. iur. li. vi. ,ſtat tibi limitatū: ut ī. d. ℣. nihil cōe Ad ℈riū rūde: lz ñ ſit dādeſtinitas reſpcu ,ppri etat. tū poſſideo clā reſpcu poſſeſſiōis. Jſtud ñ vī bñ dictū: q: ille dr̄ poſſidē clā q ſuſpicat ſibi ꝓtroerſiā fieri de iure ul'eo: ut ℣. e. l. clā. ī pri. Jtē poſſeſſio ē illa q̄ dr̄ dādeſtina nō reſ: ut nō. ℣. e. l. pōp. ℣. cum qs ꝛ. l. uicia. ℣. i. C. e. ti. Nūo ergo h dī poſſidē clā. reſpcu ,pprietat; ñ poſſeſſiōis. Pro declaratōe iſtoꝝ tu dēs ſcire. doc. te nēt q: ī cā indicti uti poſ. admittūt poſitiōes. ꝛ articuli ꝛ ,pbatōes de dñio. ita tenet Ja. ꝺ are. ꝛ Ly. ffert ī. l. i. iſi. C. uti poſ. ꝛ ē tex. ꝛ gl. i. c. licz cām ex̄ de ,pbat. rō ē ut ſi ,pbem' equalit ꝺ poſ ſeſſiōē: tē appebit uſtior poſſeſſio illi' q ē dñs. ꝛ ſic dēbit uincē. Tu ergo aduocat' ℈ quē fiūt ar ticuli ſi ſuſpicaris aduerſariū ,pbare de ,ppetate ſis cauſ': q: facias poſitiōes ꝛ articulos q: ipſe poſſidet clā a te reſpcu poſſeſſiōis. Si eiz dicēt q: poſſidet clā ſimpliꝫ nihil ,pbareſ: q: ſicuti ſim plex ꝺuctio ī dubio itelligit ℣pcu ,pprietat: ut l. ſi rē aliquā ī fi. ℣. e. ſic ī dubio ille qui poſſidet clā itelligit reſpcu ,pprietat. niſi dicas exp̄ſſe q poſſidet clā reſpectu poſſeſſiōis. al' pdēs. ꝛ q ſic dēar dici hūſtis tex. i. l. ſi rē aliquā ī fi. ℣. e.

c **Aim uir.** Qui igredit fundū rōe amicitie l' fāilia ritat; ñ dī poſſidē ꝑcor. ℣. de fideicō. li. l. gñaliē. ꝛ tota die occurrit caſus bꝰ. l. nā mf ꝛ filꝰ ſtat fil' ꝛ filꝰ uadit ad fūdū mſis poſtmodū cū diuidēt dic' filꝰ. ego poſſedi tāto tp̄e talē fun dū. ego credo q: ī dubio vī ire cā familiaritat; ꝛ amicitie nō ut poſſideat. ꝛ idē dico ī ſſre ꝛ ſorore filꝰ habitātꝫ ꝛ hūꝫ p̄monitū idiuiſū: ꝛ ſi ua dut ſoluſ ad poſſeſſiōes locādas ꝛ fruct' ſoluſ re colligit. certe cōlē vī facē ꝛ cā familiaritat; p hāc l. ꝛ. l. gñaliter ℣. e. ꝛ facit optie. ℈. l. ,pr. exp̄ſſius ℣ q. mo. uſu. amit. l. ſi mulieri qō bñ nō. Di cr go ad uxorē ꝑtinet res ipa dī poſſidē. lz ad poſ ſeſſionē nūq; uadat ꝛ poſſidet ꝑ uirū. Bar.

c **Ommunis** ſeruꝫ. In tex. ibi poſſideat qō in dubio ꝓſumit. ar. l. merito ℣. ꝑ ſoc. ℈z Ja. de are. ꝛ Ol. nō. h qō dixi ℣. e. l. ,pr. ꝛ tene menti. Bar. ll. doc.

Procurato? De hoc būſtis ℣. e. l i. ℣. ꝑ. curatorē ꝛ ple ne in. l. qui mihi donatū ℣ de donat. Bar.

f **Iquis** ſūdū. Qui ſcit certā ptez diuiſa ī idiuiſa ē aliena: ul' ius aliq̄ ē alienū eatenꝰ ñ ꝓſcribit h. d. Nō v. Jtē pōp. inḡt. ꝛc. ad primā ꝑticu lā op. ℈. ti. i. l. ēptor. ſo. h ſciebat aliena ,p parte certa ꝛ ꝺiuiſa ꝛ dekmiata. Ad ſcōam ptē op. ī eo q̄ dic̄ ꝑ idiuiſo ꝛ ignorāt loc', imo ſcit loc' q: ī q̄ibz gleba hēo dimidiā. Ol. ſol. trib' mōil lz tene illā ſo. q̄ ē ī gl. q̄ icipit ul' ēt. Jtē op. dī h ſi ſcio rē ee obligatā ñ ꝓſcribo. lz an ℈ credito rē ꝓſcribo. dicē gl. ꝙ ñ: q: quo ad cū malā fidē hēo. idē nō. i. l. ſiē. C. de ꝓſcrip. xxx. an. in glo. q̄ incipit mala fide ꝛc ꝛ ē caſus i. l. qui balneū ī fi. ℣ q po. ī pig. habe. tene menti. Bar. ll. doc.

p **Eregre.** Per obliuionē ptī lo ca ī q̄ res mobilis cuſto dię cā ſpōit poſſeſſō ñ pdit niſi p aliū occupet. h. d. h. l. Nō tex. ibi ius poſſeſſiōis ex quo hēs q: poſſeſſio hz ius. Nō q: mēo ria hois ē labilis ut h ꝛ. l. ij. ℣. ſi q̄ dā. C. de ue teri iure enu. Et intelligas q: infirmitas memo rie ñ facit pdē poſſeſſionē. ꝛ itelligē ñ adhibita diligēti igitiōe. ſecus ſi eſſet adhibita diligens

ingsitio: ꝛ nō recordarer: qz tūc pderet. Itē nō
q̄ possessio ē ius. ꝛ būc tex. doc. allegāt. ego al
legaui plures ō. e. l. i. bētis. ff. e. l. possessio. §. i.

Quesitū. Ex cā peculiari q̄rit usucapiē
rāti ex alia possiōe sed usucapio tm̄ sciēti. h. d.
gl. nō dicit nisi id qđ dr̄ in. l. i. §. itē acgrim̄ ō. e.

Quibus explicitis ✱Possidēs
corpore demū sciēs possessionē amittit. sec⁹ i eo
q suo aio ꝛ corpore alieno possidet. b. d. Dr̄ h
q̄ possessionē quā retineo p colonū demū colo
no expulso amitto. Op. de. l. fi. C. e. ubi fām
serui uel coloni ñ pūdicat dño. So. q̄tnor sūt
ut ibi nō. q̄nq; colon⁹ exist aio deserēde possel
sionis: tē dūs ñ priuat ciuili: ut. l. si de eo. §. i. ō
e. q̄nq; colon⁹ pdit ꝛ tē idē: qz dño nō pūdicat
ut ibi. q̄nq; colon⁹ deijcit uel alij tradit uere: tūc
dño possessiōe priuat: ita dz intelligi hic: ubi dī
q̄ ignorātes pdim̄: ut ō. e. l. iij. §. q̄ si seruus.
Quero q̄ ē rō dr̄ie inter possiōē quā retineo
p me ꝛ illā quā retineo p colonū. glo. dicit: rō ē
ista: qz q̄n possideo corpore coloni: ꝛ aio meo
possideo: tūc mea ciuilis segr naturalē quā reti
neo p colonū: io colono expulso utraq; pdit ut
h ꝛ. l. i. §. ā at de ui ꝛ ui ar. ꝛ uide qđ ibi nō.
Quero qd si alⁱ⁹ ñ ingredit uere ſz ficte: qz dñs
ꝓstituit se alter⁹ nolle possidē. dic ut dixi ō. e. l.
qđ meo in pri. Quero si usufructuar⁹ deijci
at: an dñs sua ciuili priuat. ꝙ nō. glo. bētis ō
usufru. quēad. caueat. l. i. ſi. ꝛ. ſ. de ui ꝛ ui ar. l.
iij. §. vñ ul. rō q: usufructuar⁹ ñ possidz natura
liē. p dño sed. p se ipso. Quid si colon⁹ fuit
ꝓuētus ꝛ ipse rñdet ñ noiando dñm i iudicio ꝛ
fuit pdēnatus ꝛ facta ē executio: an noceat dño
Inno. q̄ ñ cē ut lit. ñ ꝓtē. c. q̄ñ frequēter circa
fi. sed ꝓtra cū vr̄ ō ad exhi. l. celsus. §. i. ꝛ ō. e. l. g
vniuersas. §. itē cū pretor: sed al' dicā.

Ir̄ mobilē. Possessō rei
mobil' ꝓtē sit
rādi gra pdit ab ignorāte. idē si rei cu
stodia amittat. secus i alali rōabili statuit. b. d.
Nō tex. ibi illa rō tē. Op. de. l. iij. §. si rē ō. e.
vera so. ē q̄ h aio ꝓstituit ꝛ cepit ꝓtractare. Itē
op. hic vr̄ q̄ solo aio q̄rat: sed intelligo q̄ ñ aio
solo sed interuenīte ꝓtatiōe. Itē op. qz mutat
sibi cām possessionis ꝓtra. l. nō solū. §. i. j. ff. ti. i. h
interuenit cā extrinseca. l. furtum.

Recdia. Hec lex legit duobus
modis. p scōm gl. alio
mō scōm Ja. de are. vtraq; lec. ē nōbi
lis. Per instrm̄ ñ. pbat possessionis traditio.
Itē instrm̄ uerificat ex actu uero ñ ficto. b. d.
Op. q̄ iste lec. ꝓtinet falsū: qz dicit se tradidit
se cū ñ tradiderit. dicit gl. itelligē q̄ prio ingressus
erat seru⁹ ꝛ postea scribit se tradidisse ꝛ sic p istū
actū fictū verificāt ilia verba se tradidisse. Op.
q̄ p instrm̄ pbet traditio possessiōis. ut. l. ij. C.
e. So. si instrm̄ sit i fūdo uel i spectu fūdi per
instrm̄ pōt pbari traditio ut ibi. sed si nō sit in
spectu p instrm̄ ſ. pbat traditio: nisi al⁹ actus
pbet. hoc tz Dy. Ja. de are. Ol. ꝛ spe. in ti. de
epſ. ꝛ uē. §. i. Ista. l. facit ad. q. nō pone i istro
dotali dī sic talis marit⁹ fuit ꝑsessus se būsse ꝛ
recepisse centū q̄ ꝓmisit pri redd̄e. dic filia actō
ē mea: qz fuit cōsessus se būsse ꝛ recepisse: ꝛ sic
traditio pcessit ut hic. ꝛ p nīs nō pōt solui pāi.
tū ueritas ē q̄ si ē aliqd ꝑsessus būsse qō pōt
tūc tpis celebrari ꝓsumit factū: ut pz ex pcedēti
theorica. dixi. ff. de v. ob. l. si ita stipulat⁹. §. grī
logon⁹ ꝛ ō so. ma. l. post dotē. Mō in. ꝓposito
cū numeratio tpe instrī potuit interuenire: ꝓsumi
tur tūc interessisse. Itē facit ad aliud. dic instrm̄
seius dedit ꝛ uēdidit ticio fūdū. p pcio cētū: qō
pcāū ei dedit ꝛ numerauit. testes q̄ iterfuerūt in
instro dixerūt q̄ nulla pecunia iteruenit: an in
strm̄ possit redargui de falso. Ja. bu. disputauit
hāc. q. ꝛ determīauit q̄ ista vba vſificanē ex actu
ficto: sicut ex uero. ꝛ ō lz ñ interuenerit act⁹ uer⁹
ſ. numeratio uera tñ interuenit actus fictus. ſ. q̄
fuit ꝑsessus habuisse ꝛ recepisse. ꝛ ad hoc ē casus
hic: lz ipse nō alleget. Scdo mō legit frm Ja. de
are ꝛ frm eum h⁹ dicit p instrm̄ in quo ꝓtinet ali
quē tradidisse ñ. pbat traditio: sed illa vba ipō
tāt solū licentiā intrādi. ꝓpria aucē. h. d. Et frm
hoc epla pcessit traditionē. Op. ñ pōt sibi q̄ri
possessio rei donate iuste ñ inkueniēte uolūtate
dñi: ut. l. si ex stipłoe ō. e. So. hic fuerūt illa uer
ba se tradidisse q̄ ipostāt ut ingrediat sua aucē
ꝛ ut h frm Ja. de are. ꝛ spe. in ti. de emp. ꝛ uen.

Ossessio. Ista vba expone ple
ne. C. e. l. i. ꝛ. l. deni
q ꝛ. l. scēdū ō ex q. cau. ma. plene ex
amio vba illa i ꝛpetiōe. l. si is q̄ p ēptōe. ff. ti. i.

Qui i aliena. Nō q̄ possio ē iurisˢ ꝛ
dié gl. i. ai. lz certe aiū⁹
ē facti: ut. l. bonefidei i fi. ō ti. i. lz ō. uidet i. l. p
herede ō de acq. here. ubi dié aditio nō tā facti
q̄ ai ē. ꝛ sic inuit q̄ animⁱ⁹ ñ sit facti: lz ego rñdē
bā ñ tā facti. ſ. alter⁹ q̄ ai. vñ vult dicē ē possio
iuris. ſ. ciuilis p spēs distinguēdo būsīs nō. ō
e. l. p seruū ꝛ dixi ō. e. l. i. in pri. Mūo an is q
ē i ptāte alter⁹ possit possidē. Rūdeo aut ē fu⁹
ꝛ tūc cū possessio sit iuris: ñ q̄rit sibi sed dño: ut
l. i. §. itē acgrim̄ ō. e. ꝛ idē in monacho q: qcqd
iuris q̄rit acq; it mōasterio: ut in auc. ingressi. C
de sa. sanc. ec. lz i filio dic ut h gl. nōbiliter dicit.

Et si possessio. Possessio ꝛ dñiuz
queriī p ꝓcuratorē
actio pſonal' ñ q̄rit' nisi cedat. b. d. Op. ō de
act. ēp. l. iul. §. si ꝓcuratō ꝛ. l. pcū. ex re ō. d. pcu.
so. itellas q̄ hic emit ñ ex re dñi al' dño sine ces
sione q̄rit ut hic: ita itelligit pe. ꝛ oēs. Quō
qd si ꝓcurator ñ reperit q̄ cedat. Rūdeo sine
cessiōe q̄rit: ut nō. i. l. dāni infecti. §. fi. ꝛ. l. i. ꝛ. ij.
ō d instit. ꝛ. l. i. C. d act. ꝛ ob. ꝛ. l. scīm⁹. C. ad tre
bel. pōe pulij ē ꝓfuctudo ꝛ statutū q̄ istīz guarē
tigionatū seu ꝑfectionatū i quo ꝓtinet ꝑceptum
nōrij ꝓcipiēt partibus ex iurisditione sibi a sta
tuto ꝓcess. mō qđ agebat ex illo instrumento

opponebaē q ñ erat facta cessio: z sic ñ poterat agi ex stipłoe facta p .pcuratorē i illo istio. Ego dixi q pceptū nōrij opai: ut pīde sit ac si eēt ut strm facū i iudicio p.pcuratorē ubi q̄rī sine cessiōe: ut. l. in cāe i fi. ē de .pcur. Quō qd ḡbis q̄ coberēt plonc ita q nō pōt cedi ut usufructꝰ mō .pcurī. .pcuratorio noīe meo stipulaē usufructuū: ul' accipit uxorē .pcuratorio noīe meo: an q̄rē sine cessiōe. ego dico q i istis iuribꝰ isepabilibus a plona .pcurator ē ut nudꝰ minister z ag̃rit dño directo. hic ē tex. nō. in. l. qui ita. §. t. s̄ ad tre. z ibi dixi qō nō. Ulterꝰ q̄rit econuerso si .pcurator .pmittat .pcuratōio noīe dñi. utr̄ dñs obligei: Rñdeo sic utili: qō dic ut. l. si cum uēditor in fi. s̄ de cuic. z. l. iul. §. si .pcurator s̄ ō act̄. ept̄. z. l. in cū in pri. s̄ de instū. z circa p̄dicta uid' q̄ dixi i. l. stipulatio ista. §. penul. j. ō v. ob.

q **Ermisceri,** Lex ista pōt itel ligi tribus modis fm glo. hz difficulē: z fm primā gl. ponit quō qdā egit possessorio: an sīa lata i possessorio p̄iudicet i pessorio: q̄ .p usufructu .ppo nit. z iurisconsulꝰ dicit q ñ: q̄ ē separa cā possessionis ab usufructu: ut .pprietas ab ipsa possessiōe: z sic posito uno ñ sequit aliud. z sic remoto uno ñ remouet aliud: q̄ pōt eē apud diuersos: ut patz ex tex. z hec lec. p̄bāt. j. de except. rei iudi. l. eandē. §. fi. z hec lec. tāgit i vbo cās. Se cūdo mō legit sic. q̄rit an usufructus possit eē sine possessiōe: z rñdet q sic q: pmisceri z̄c. quēad modū z̄c. Itē q̄rit an ciuil' possessio dñi ipedi aī p usufructū ul' econuerso usufructꝰ p ciuilē possessionē. rñdet q ñ. ibi negs ipediri z̄c. z ista col ligit ex gl. sup vbo 03. Tertio mō legit ut q̄ratur si alꝰ hz usufructū: an dñs ciuilit' possideat. Et rñdet q usufructꝰ ñ dz pmisceri cū possessiōe ciuili: sic nec .pprietas. z ió possessio ciuil' dñi ñ ipedit p usufructū: nec usufructus p possessionē dñi. z fm hoc tota ista lex ponit unū casū: z ista lex colligit ex gl. pua posita sup vbo possessiōis z facit hec lex ad ea q̄ dixi in. l. naturalr̄ i pri. s̄. e. Querit Dy. aliq̄ egit petitorio z possessorio sil' in casu in quo pōt z obtinuit i utroq; appellatū ē i petitōio: an fiet executio i possessorio z Dy. dicit q sic: q: nihil hz cōe: ut hic z. l. naīa lit. §. nihil. Sz pone q in petitorio succubuit i possessorio obtinuit. q̄rit an fiat executio in possessorio. z dic aut succubuit: q: ñ. pbauit z fit executio in possessorio. aut succubuit: q: rē. pbauit se dñm: z tūc ñ fit executio: q: obstat regula volo fac̄ z. z hoc tāgit Ly. in. l. incerti. C. de it dic. z spe. in ti. de pet̄. z pos. z dēs intelligēt pos sessorijs quib' pōt obijci exceptio dñij: ñ aūt in alijs: ut dixim' in. l. nihil. z nō p cūdē Dy. i. c. ad agēdū ex de re. iur. li. vi. Bar.

Species, Duob' modis legit i gl. prio ut q̄ ptor aliquē imittū ē pl' q̄ q̄ prinat' restituit: q: ptor imissū tuet. Et h lec. tangit i pria z scda gl. z in pri. ulti. Et scdm hoc q dic spēs inducēdi ē. phibere z̄c. exponę inducēdi. i. ē ps inductōis: uel. i. uni spēi pueit fm Ja. de are. Scdo legit fz Jo. ut tota loquatur in ptore: ut pz i fi. ulti. gl. Tertō legit fz Ja. de are. duplex ē modus inducēdi i possessionē a ptore. prio cū dat alicui licentiā ingrediēdi sua aucte z. phibet ei nim fieri qō ē plus q̄ si fiat a priuato. tertio mō. s. q iubeat restituere dato executore: ut. l. is cui. §. missus: ut i pos. le. tūc eim nō pōt ingredi sua auctē: ut. l. fūdi in pri. s̄ ti. i. quarto fm Ja. de are. q duobꝰ modis ptō pōt mittē i possessionē z iubere possidē ex scdo ōre to: quo casu inhibet possidēti uim fieri: z si ptra facēt teneē: ut. l. dāni. §. penul. s̄. de dā. infec. aliquis ē q̄ ptor ꝺcēnat quē ad rei restitutiōe: tūc facta restitutōe si postea molestet: nō teneē ex sententia: nec iudex ex uigore illius iudicij se itromittit: ut hic fm Ja. de are. qō puto uerū: q: sola facti traditōe liberat. z nō. s̄. de .pcur. l. pōp. §. sed z si is in fi. glo. mag. z poicta tene menti.

a **Duersus,** Vera lec. ē ut itel ligaē ista. l. i. i iter dicto uti pos. z gl. ponit exēpla. prio i ītdicto uti pos. z uerū ē exēplū. Itē ponit i inter dicto vñ ui z̄c. sed illa lec. nō cōgruit lr̄e: q: talis uiciosa possessio. pdest aduersus cū qui uiciose possidet: ut. l. cū a te. j. de ui z ui. ar.

De vsucapionibꝰ z vsurpationibus rubrica.

Dictū ē s̄ de acq̄rē. pos. uerū q: usucapio ē cā acquirē. pos. ut. l. sine possessiōe. j. e. iō ō usucapionibꝰ ponit: uerū q: usucapio intrūpit. idō ponit de usurpationibus: z quid est usurpatio idem est quod interruptio.

Ono publico, Op po. z vr̄ q pria lec. ñ .pcedat: q: eq tas scripta p̄ferī rigori: ut. l. i. C de legi. z. l. placuit. C. de iudi. §. Z ista regulā bēm' eqtatē scriptā: ut. l. natura lit s̄ de ꝺdi. ide. z. l. iure nāli. j. de re. iur. Sol. Dy. q q̄ñ sūt ibo scripta i spē: tē unū pferī alteri secꝰ q̄ñ unū ē i gñe alio i spē. ista so. pōt dy. i. c. possessor ex de re. iur. li. vi. z Ly. C. de legi. l. i.

Op. de. l. cū i fūdo. §. q si mlier s̄ ō inī do. so. ut ibi. Quō an p pactū possit renūciari uri pscrip. z vr̄ q ñ: q: cū sint iducte ob publicaz utilitatē: ut h q̄ z̄c. ut. l. iuo publicū s̄ de pac. §. dic q usucapio z pscriptio. x. ān. pacto tollit ñ directo: §. q: iducit malā fidē: z sic facē cessare ea q̄ sūt de sba pscriptōis. z h §. dy. s̄. de lega. i. l. nēo pōt. q̄dā ē pscriptō. xxx. āno. z ista currit odio negligēt̄ ñ fauore pscribēt̄: ut. l. fi. i fi. C. ō edic. diui. adri. tol. z nō. p dy. i. c. possessor ex ō re. iur. li. vi. iō ñ pōt renunciari: ut s̄ ad macc. l. tā z si z qō ibi nō. z q: p bono publico z̄c. facit qō nō. C. ō iudi. l. pperādū. §. §. z siquidē. nec ob. q pacto remittit z itrūpit. ergo milto magis ipedit ichoari: ut. l. cū notissimi. §. §. z siqs. C. ō pscrip. xxx. an. q: t̄ē p pactū cessat negligentia.

Quedã ẽ pscripto ivncta prĉcipaĺr sanore ptis
z ulli põt renũciari: ut.l.q̃ si nolit. §. si qd ita ꝺ ꝺ
edi. edic. Et ex põcis vr̃ q statuto qꝺ ꝺicẽ q si
creditor steterit p ãnos. x. q̃ ñ petierit q ñ audi
at ñ possit renũciari: qz odio negligẽtis. Bar.

Sucapio, ex pluribus, pcedit
causis. i. ex titulo z bõa fide z sic dñiuz
ẽ ex pluris cãis ℨ. l. iij. §. ex pluri ꝺ ti. i. Do. ut
in gl. Q̃uo utz usucapio cadat ire mobili l̃
imobili. z gl. dicẽ large sumẽdo cadit i q̃lꝺz re.
stricte vo z ꝓprie usucapio cadit in re mobili. p
scriptio i imobili. allegat gl. l. ij. C. de pscrip. lõ.
tẽp. sz illa ñ ꝺicẽ sed ẽ. l. ij. C. i q. cau. col. lõ. tẽp. p
scrip. z sic adde ad gl. Nucro an p pscripti
onẽ acgrat dñiuz utile ul̃ directũ. bẽt p gl. z do
cto. i auẽ. nisi. C. de bo. ma. z dic q i usucapiõe
grat directũ in pscriptõe utile fm gl. z dic ut nõ.
p ꝺy. i. c. possessor ꝺe re. iur. li. vi. z casu uidetis
in. l. i. i. si. ꝺ aq̃ plu. arcen. q p pscriptionẽ uti
le ꝺiuz grat. Quid si i statuto ꝺicat q pscri
ptõe q̃rat ꝺñiuz: ul̃ q qꝺ efficiat ꝺñs certe i du
bio itelligat ꝺ directo: ut. l. i. i si. ꝺ si ager uect. ul̃
ẽphi. pe. Et ad hoc ut aliqꝺ addat uri cõi z ali
qꝺ opet formo unũ ꝺubiũ: si ꝺ ẽ uez q p pscri
ptionẽ grat ꝺñiuz utile: tẽ q ꝺedit i ẽphiteosim:
ñ põt ostẽꝺẽ se ꝺre aliqꝺ ꝺñiuz. nã ñ põt ꝓbaz
ꝺñiuz utile: qz ẽphiteoticari ꝺirez ñ põt, pbare
nisi, pbarz ꝺ se z ꝺ auctõib. suis: ulq; ad illꝺ tpꝰ
quo locꝰ ille fuit occupat ab hostib. vl̃ ulq; ad
illud tpꝰ quo fuit statutũ q qcquid calcauerit
pes tuꝰ tuũ sit tẽ. ut. l. i. i pnn. ꝺ ti. i. z ẽphiteoti
carꝰ, pbat q ñ põt opponẽ exceptionẽ ꝺñij: ut
l. utiꝫ. C. de agri. z cẽ. z. l. siqs ꝺductiõis. C. lo
ca. z ꝺuc. Sz ꝺ exneũ ꝺixi uobis: q si pono
rẽ i nullꝰ bonis fuisse: tẽ cũ apꝑhẽꝺo ꝺirecte ef
ficior ꝺñs: ut ꝺixi i. l. rẽ q̃ nobis i fi. ꝺ ti. i. ul̃ ꝺic
q, pbet ꝺe utili z ẽphiteota hz utile cũ sint duo
ꝺñi: ut ꝺixi ꝺ ti. i. l. siqs. §. ꝺixa. sed, put ꝺixi sat̃
puto q si nullꝰ alꝰ appeat ꝺñs directo: ille q, p
bat tm̃ q sufficit aꝺ pscriptionẽ psumit ꝺñs.

Equitur, sulꝫ. z prio uiꝺẽꝺũ ẽ
quare inducta sit usucapio: ut. l. i. ꝺ ẽ.
Secꝺo quid sit usucapio: ut ꝺ ẽ. l. ij. Tertio que
psone tẽ. ut hic quod sequitur uide p te.

Seruus §. i. gl. ꝺat so. plures. z ꝺico q ñ
pot possidẽre nec, p bẽde uel alio ti. Sz q̃re ꝺixit
p bẽꝺe: qz nullo momẽto ẽ penes cũ: ut. l. placz
ꝺ ꝺe acgrẽ. hẽ. sed aliq tituli cadũt i seruũ: ut põt
ꝺici ꝺonatariꝰ tẽ. sed q̃re ñ, p bẽde cadit in fuo
ut sic ꝺicat seruꝰ heres sicꝫ ꝺonatariꝰ. plene ꝺico
i. l. cũ a filio ꝺ ꝺe lega. i. z gl. plures sũt. C. ꝺ bẽ.
insti. l. cũ, pponas. tangit, p ꝺoc. ibi. sed ego ple
nius. q ergo ꝺr hic, p heredẽ: ꝺic nec alio titlo.

Fructus, Aꝺuerte ad istã glo. q̃ ꝺcta
rat optie oẽm passũ huꝰ. §. Ilꝺic. §. legit pluribus modis. vno mõ q tpe ꝺe
fucti erat i rerũ natura: l; ji ꝺnio ꝺcfuct. Et ad
istã lec. op. aut ꝺefuctus erat malefiꝺei, possessõ
z tẽ nec ipse nec hẽs usucapit: ut. l. cũ hẽs. j. ꝺe
ꝺiuer. z tẽp. pscrip. z q: efficiẽ res furtiua si erat
bonefiꝺei: z tẽ fac fructꝰ suos: ut. l. q scit. §. i alie
no ꝺ ꝺ usur. ergo ñ usucapit. so. Mar. l. i. i. C
ꝺ pscri. lõ. tẽp. z i. l. põp. §. cã qs ꝺ ti. i. z ẽ casus
expssus ℨ Mar. i. §. heres. j. e. l. preterea si hu
iusmõi fructꝰ sint furtiui: istuꝫ uiciũ sine ꝺubio
trã it aꝺ bẽꝺẽ. Et alia opi. ẽ Ꝺoct. q̃ silr loquit
q̃ ꝺefuctus erat malefiꝺei: ꝫ illos fructus ñ p
cepit p se: sed p aliũ bonefiꝺei; z sic pscribi põt
ab alio ñ ab bẽde ꝺefuncti. Ex hac lec. nõ. q ma
lefiꝺei possessor p se pcipiẽꝺo fructꝰ facꝫ furtũ. se
cus si eos pcepit p aliũ q sit bonefiꝺei. qꝺ itelle
qz ipli malefiꝺei possessori ñ restituant: qz forte
eos uẽꝺiꝺit uel locauit sũꝺũ aꝺ pecuniã. alꝫ cuz
ℨcaret cõmitteret furtũ. z pꝺẽa puto vã i se z mi
qz multũ hãc. l. restringit iõ ẽ tertia lec. q̃ logt
in eo q prius erat malefiꝺei z nũc bõefiꝺei erat
z fm istã gl. hẽs q̃ ille q ab initio fuit malefiꝺi
nũc ẽ bonefiꝺei. pceptõe nõ facit fructꝰ suos sed
usucapiõe. Est ne uera ista lec. z certe si iusta cã
supueniat põt usucapẽ z fructus suos facẽ: ut. l.
nõ solũ. §. i. j. e. sed si ñ supueniat iusta cã: tẽ iũũ
spectarez quo aꝺ acqsitionẽ fructuũ: ut. ꝺ. l. qui
scit. §. fi. ꝺe usur. lz ℨ sit ꝺ ti. ij. l. q bona. §. i. sed
ꝺic ut ibi. Itẽ quo aꝺ usucapionẽ ut. j. e. l. iusto
§. z si possessionis z. l. si ꝺe eo. §. p seruũ tuũ ꝺ
ti. i. z. C. ꝺe usuca. trãsfer. l. i. Jn hoc tm̃ posset ꝺ
lec. cẽ va: q: pcipiẽꝺo ñ facit furtũ: z sic possent
usucapi ab alio: ut. j. e. l. si aliena. §. fi. Est ergo
alia lec. z ꝺic q bonefiꝺei possessor facꝫ fructus
ind ustriales suos: naturalꝫ ñ: ut ꝺ ẽ ꝺe ac. re. ꝺo. l.
bonefiꝺei z. l. fructꝰ. sed hic usucapit fructꝰ natꝫ
les quos ñ facꝫ suos: ut fetus z ptus. sed hic ꝺr
i. text q fetus pecorũ sũt i fructib ꝺustrialibus
ut. §. siqs ex aliena. insti. ꝺe re. ꝺi. z in. §. lana. z
sic in fetu pecorũ ista so. ñ põt. pcedẽ. ꝺic ergo
q fetus pecorũ ab exneo usucapiũt: z bẽs facit
suos: z bonefiꝺei possessor. vel ꝺic z nõ q rem
meã non possum irreuocabiliter vsucapere: ꝫ si
ñ ẽ mea irreuocabiliter: quia teneor restituere.
tẽ ℨ illã actionẽ p quã cogor restituẽ pscribo rẽ
z hoc, pbo p. l. in bello. §. siqs seruũ. j. ꝺe capt.
z postli: re. qꝺ nõ. qz oẽs. ll. q̃ ꝺicũt q bonefiꝺi
possessor tenet restituẽ fructꝰ exĩstẽtes intelligãt
nisi p triẽnũ possederit. z hoc vr̃ tenẽ Ly. in. l.
ancille. C. ꝺ furt. Alio mõ legit ut i fructu z ptu
tẽ. ut gl. Uenio aꝺ scꝺam lec. principalẽ: z ñ
loquit in defuncto sed in herede. z uide gl. ibi
sin aũt ceperũt esse ꝑdicte.

Quidã autem, Exponit ẽba. l. atti
lie. Nõ q ꝺñs ꝺ
ille cui res subripit, ꝑpe ñ attẽto apꝺ quẽ sit res
q̃ subripit. Op. j. p soluto. l. si. so. ut ꝺicã i. §.
si rẽ. Op. j. ꝺ pca. l. certe. §. iul. So. ibi in ul
possessa ẽ i furtiua. rõnẽ ꝺicã. j. e. l. §. li ꝺñs.

Labeo, Sufficit q̃ res furtia fuerit aꝺ
eũ p quẽ ꝺñs possiꝺbat p quẽ
reponat, i loco ubi stabat ꝺño ignorãte al. ꝺñi

nona sciẽtia & volũtas regritur. b. d. Iste. §. est difficil i tex. & oẽs gl. sũt ad declarationẽ lie ꝫ vã lec. d. y. dimidit i. v. ptes istũ. §. ꝑ logt in re peculiari subrepta ab exneo dño ignoraũte. 2° i re peculiari subrepta dño sciẽte. ttio in re dñica subrepta ab exneo. q̃rto in re dñica subrepta a seruo quã ñ tenuit i peculio. gnto i re dñica subrepta a seruo & eã tenuit i peculio. scõa ibi ꝓmodius. xtia ibi nec eiz. q̃rta ibi iõcẽ ſ seruꝰ. qnta ibi utẽ ſ eã rẽ rẽ. Glo. q̃ incipit furtũ sẽm ponit duas lec. i v. cõmodꝰ. tene ꝓmã. Itẽ põit duas lec. in v. nec eiz. tene scõaz & distingue ut i alia gl.

Nũo q̃ ẽ rõ dũe q̃ qñ furtũ sit factuz regrit eiꝰ scia. secꝰ ſ ignorauit. Rñde qñ ignorauit bz aiuz possidẽdi p eũ apõ quẽ ꝑtus erat. ſz qñ sciuit furtũ sẽm deposuit aiuz: iõ regrit noua uolũtas. sed dices ḃ aim' i seruo ñ regrit ſpaliter in re peculiari. ſz dic q̃ hoc casu regrit ſpaliꝫ uolũtas: ut. ſ. e. l. ſi rẽ subrepta. Nũo q̃d ſ exneꝰ subripiat & eodẽ loco reponat. q̃ ñ sufficit: q̃ ñ reuertit in ptatez: ut i. §. tũc ãt. ſz i fuo nũq̃ dñi sunt ꝑuaꝫ posſioꝫ: ut ũ ti. i. l. rẽ q̃ nobis. iõ sufficit q̃ reponat in loco.

Itẽ labeo. Sufficit rẽ redijſſe ad eũ ꝑ õ deposi. l. i. §. ſi rẽ. So. ḃ uẽdidit ſz ñ tradidit qõ ñ placet. dicẽ gl. & bñ: q̃ solo ẽbo ñ fuisset ſcz furtũ: ut. l. sigſ uxõi. §. necꝫ ẽbo. ſ. õ furt. & õ ti. i. L. iij. §. ſi rẽ. dic ergo ut ibi: q̃ nec ẽſt q̃ sufficit q̃stũ ad purgãdũ uicĩũ rei. sec̃ q̃stũ ad purgãdũ uicĩũ ꝓsone: q̃ nihilominꝰ teneꝫ õ casu. Silr rñdeẽ ad. l. q ca mẽte. ſ. de furt. q̃ talis ꝓuia purgat rei uicĩũ: ñ tollit penã ꝓsone. & hoc ponit ḃ i ultia gl. Op. dñ ḃ siue sciẽte siue ignoraũte. õ ꝑxio. §. So. fm Al. hic ignorauit rẽ uẽditã & sic furtũ factũ. & iõ ñ curaſ utꝝ scierit uł ignorauerit redẽptionẽ. sed ſi sciuisset uẽditionẽ ſcaz tũc regrẽt q̃ sciret redẽptionẽ factã. & iõ tex. dicẽ ea gesta sũt i plurali: q̃ regrit q̃ utrũq̃ sit dño ignoraũte gestũ. uel si sciuit ꝓmũ ẽ necesse q̃ sciat aliud. & eodẽ mõ rñde. ſ. de furt. l. ſi ad dñm.

Op. dño ẽt ignoraũs possessionẽ amisit: ut õ ti. i l. iij. §. q̃ ſi seruꝰ. l. ſi rẽ mobilẽ. qũo ergo põt eẽ purgatũ uicĩũ furtiuitatiꝫ cũ ñ redierit ad dñi ptatez. glo. istõ ꝓncipiũ signat q̃ incipit: ſz q̃ſr rẽ. & ñ sol. d. y. dicẽ qñ dño ignorauit rẽ subreptam ẽt ignoraũte redijsse sufficit: ar. õ ꝓxio. §. nã hic erat i custodia depositarij sicẽ õ i custodia fuit ꝑz dy. sed hoc ñ vr̃. ꝓcedẽ: q̃ ꝑ seruũ acquirit possessio ẽt ignoraũte dño: q̃ ñ sit ꝑ depositariũ. si ergo ñ reuertit i possessionẽ. ergo ñ vr̃ purgatũ uicĩũ: ut i. §. tẽ ãt. iõ q̃dã ãtiq dixerit q̃ imo ꝑ depositariũ q̃rit possio. q̃ tz Ja. õ are. & tagit ḃ in prĩ. ultie gl. & õ ti. i. l. quãuis. §. i. ſz gl. ḃ & ibi tz ẽrũ. Ad. §. tẽ ãt. rñdet q̃ ñ regrit sẽp q̃ fuerat i possessionẽ: ut ibi pz. ſz certe imo regrit q̃ reuertat i possessionẽ uerã i dictã: ut ibi pz. hic aũt nulla eẽt possio. teneo ergo q̃ reũtat i possionẽ Rõ q̃ aimꝰ quẽ q̃ bz retinẽdi ꝑ depositariũ opaſ ẽt acqsitionẽ: ut dicã stati i. §. de illo. ſz gl. dicat õ. & ti. t. l. iij. i prĩ. ſz ibi reprobaui. & ḃ ẽ ca suus õ eã. Inducit ad. q. ẽphiteota uẽdidit rez irregsito dño: & postea redemit: an careat re. & ḃ vr̃ q̃ ñ. sed ñ facit: q̃ uez ẽ q̃ purgaſ quo ad ui cũ rei: ñ quo ad penã ꝓsone. vñ vitas ẽ q̃ rez ꝑdit: ut. d. l. i. §. si rẽ & õ fidi. li. l. q̃dã z. l. rogo & ẽ casus. x. coll. q̃ inris sit si uasal. feu. q̃ uẽ. recupera. c. i.

Si pupilli. Sufficẽ rẽ redire i ptatez le gitimi admiſtratoris. b. d.

Tũc aũt. Ad hoc ut purgeſ uicĩũ furtiuitaſ requirit q̃ rei ſdeat irrevocabilit i dñi ptatez uere uel interꝓtatiue. ḃ in telligo qñ ſcepit rei extimationẽ l'iusſit alij tradi

Heres. Per hũc. §. ꝓfũdit opio mar. q dixit q̃ bẽs põt icipẽ usucapẽ a se & ei nõ obstat mala fides defuncti. dixi õ. e. l. §. fructus. Bar.

De illo. Par ſ' ãcille furtiue edit' penes bõẽfidei possessorẽ ñ põt usucapi. si fur i eiꝰ ptãtẽ fuerit: alias põt usucapi si añ natiuitatẽ rei alicne sciaz ñ hũit. b. d. usq̃ ad. §. lana. ꝑ loquit q̃ñ fur ẽ i nãa ptãte. scõo q̃ñ alius ẽ fur. scõa ibi ſz & si. Op. ad prĩcipiũ õ scõo rñso. so. dicẽ gl. q̃ ĩ prĩ. dz itelligi q̃ añ ꝓceptõez sciuit rẽ alienã. ſz male dicẽ ꝫ istũ tex. iõ dic & me liꝰ: ut dixi i sũmario. dic ut ibi & dicẽ ꝑ glo. & ꝑ nos. ſ. ꝑ ẽpt. l. seruꝰ. Ad scõz op. q̃ ẽt ſ sciuit alienã ñ impediẽ usucapio: ut. ſ. e. l. iusto. §. & si possessori. So. itelligo q̃ bic sciuit alienã & fur tiuã. sec̃ ſ simplr alienã ut ibi. Sz tũc op. q̃ tẽ ẽt pꝰ usucapionẽ ichoatã & nõ ꝓfectã ipediẽ usucapio. ut. ſ. ꝑ suo. l. ſi ãcillã. ſz ḃ i ſi. §. dẽ ẽrius: g̃ ista lec. nõ ꝓcedit. So. hũc. v. expõe sic q̃ ſi cũ tã usucepit. i. usucape ichoauerit. & q̃ ſ eqtur ignorauerit alienã. dic simplr ñ furtiuã. & sic alio casu logt q̃ ꝓcedẽs rñdũ. uel ſ uis q̃ eodẽ casu loq̃t dic q̃ cũ sciuit furtiuã dño denũciauit ut ñ potuit denũciare. ut. d. l. ſi ãcillã. Ultio ꝑ hũc §. reprobaſ glo. q̃ ẽ i. l. iij. i. ꝑn. õ ti. i. q̃ ſi ꝓcipio traditionẽ a fuo meo nõ recipio ut q̃i de nouo mihi q̃raſ possessio: tũ ipſo fuo possidẽte ego cr debã me possidẽ. sed ḃ nõ fuit mihi q̃sita possessio q̃ furtiua: ut. l. q̃ ꝺ fuus õ ti. i. & tũ ḃ opaſ aiꝰ quẽ habet retinẽdi ut adipiscaſ & ꝑbaſ õ ca. l. §. item labeo.

Lana. Nõ qꝺ meũ ẽ usucapi ñ põt legaſ tex. trãsponẽdo. ibi ſi vo apõ bõe fidei emptorẽ ꝫ cẽ. assume ibi. sed statiꝰ eptorĩ fit cẽ. & reuertẽ q̃m in fructu ẽ cẽ. & ẽ plana. Nõ q̃ in lana ilpiciaſ apõ quẽ tõdaſ. ꝫ. imo debet ilpici apõ quẽ lana nascaſ sicĩ ꝑtu õ. ꝑx. §. & ſ. ꝺ furt. l. qui uas. §. q̃ ãcillã. So. ꝑtus ñ ẽ ꝑs rei sed ꝑ se cẽlet: ut. ſ. de v. sig. l. ꝑtũ. & ꝫctatione mꝰs ipe ꝫctaſ: ut. l. pe. õ. de sta. ho. & ſ. de fur. l. q̃ sacuz sed lana ñ cẽlet ꝑ se nec dr eẽ ĩ rez nã añq̃ tondaſ: ut. ſ. ꝺ his que in frau. cre. l. ii. §. ut fruct'. & pecudũ ꝫctatõe lana ñ ꝫctatur: vt ḃ & q̃ nõ. õ ꝺ

ȝdī. fur. l. si fundo. §. boñe ꝑm Ja. de are. Sz h vī pot⁹ rō ī ȝriū: q; si lana est pa rei sicut fruc⁹ pendētes: vt ō de re. vē. l. fruc⁹. q̄ z ȝcato toto ȝctat pa vt. l. si aliena in fi. ī. e. ſ; illā. l. intelligo in his q̄ ptes ſt ita q̄ ꝯz res p ſe ouret ut gēma ī ānulo vt. ī. e. l. rex mixtura. v. q̄d ergo cē. z isto dicere ſi dom⁹ cēt vī possessa q̄ tignū posita dissolutū nō esset vī possessū: vt. ī. e. l. cū q̄ edef. q̄ autē hic dī de agnis intelligo aliē q̄ de lana: qa idē q̄ in pt̄u ācille: vt. ī. de furt. l. q vas. §. si an illā. Bartolus. ll. doctor.

Si rem pignori. Iſte. §. ē subtilis z vtilis. Op. de. l. si. ī. p solu. vbi dz in creditori pt̄ate reuerti glo. q̄ est hic dicē q̄ hic dñs pignorauit rē suam ibi aliēnā. ſz hoc est vez q̄ suā obligauit q; aliē nā nō pōt obligare vt. l. aliena ō de pig. act. ſz ñ bñ dicit q̄ ī. l. si. pignorauerit alienā. Vera so. est q̄ pōt vſucapi res rōne ꝓprietat̄ nec furtiua est illo respectu: ispectu vo hypothece nō pōt ꝓ scribi nisi in pt̄atē creditoris reuertat̄. z h⁹ tenet Ja. de are. z Ol. q̄ est vez: tūc eni illa vba. l. at tilic q̄ regrūt q̄ reūtat̄ q̄ pt̄atē eⁿ cui subrepta ē vt ō. §. tūc autē cōpbendūt creditorē cū sibi furtuz factū ē nō dño. Op. si erat res debitoris sub trahent. g⁹ ille q̄ emit ab illo est effect⁹ dñs: z sic nō vſucapit: vt ō in. §. lana. b⁹ timore dicit gl. dic bic alio tradēte q̄ dño: vñ illa vba glo. respiciūt ȝriū signatū in glo. Sz ȝriū de. §. lana intellas alio tradente nō ex volūtate debitoris nec eius cā: z sic q̄ dicit tex. vſucapi posse: dic. i. vſucapi bilē esse: z ista ē vꝛa. Alia so. est ad dictū. §. lana q̄ huic erat admīstratio interdicta: ſz hec nō est vꝛa p. l. si ab eo. ī. e. z p. l. si aliēatōis. ī. ō vb. sig. Alia so. est q̄ pōt vſucapi ȝ hypothecā. hoc ē ve rū ȝ hypothecā alteri⁹ creditoꝛ q̄ eius cui sub repta est. nā in eius pt̄ate dz redire. vel dic glo. q̄ ꝓscribit ȝ vtilē in rē q̄ dat metū passo. hoc po test esse vez ſi alteri q̄ ipſi vēdenti res fuit abla ta violētia cōpulſiua q̄ nō fac rē vicioſa: ut nō. ō ti. ī. l. pōpom⁹. §. cū q̄s. Vltio nō ſūmarium ad q̄ glo. remittūt: z vide glo. q̄ incipit hic nō. ibi in fi. glo. q̄ q̄z bz locū actio furti z ñ fit fur tū: n ec est res furtiua: ut. C. de furt. l. siqs seruo q̄z ſit furtū nec efficit res furtiua nec bz locū ac tio furti: ut ſi filiuſſa. ſurripiat rē aduēticij pecūl ut nō. p Ly. C. de fuis fugi. l. i. in. viij. op. Sz q̄ro q̄d ſi res subrepta est fructuaria: an ſufficiat reuerti in pt̄atē dñi. q̄ quo ad vſucapionē ſipe ctu ꝓprietat̄ ſufficit: quo ad vſucapionē reſpēu vſufructus dz redīr in pt̄atē vſufructuarij ar. eo rū q̄ dicta ſt. ī. p ſolu. l. ſi. z de furt. l. inter oīas §. hec actio. Quero q̄d ſi res est subrepta bo nefidei emptori an debeat reuerti in pt̄atē dñi. q̄ ſic nec ſuffi. cit reuerti in pt̄atē dicti bonefidei ēptoris: hic est tex. in. l. cū ſit. C. de vſuca. p ēpt. itelligēdo q̄ ibi debitor obligauit rē aliēnā: ut h z ibi dicē gl. z Azo ī ſūma illū⁹ ti. tūc de neceſſita te dz itel tgi q̄ ipſe bēbat ti. z bona fidē ita q̄ po tcrat obligare: ut ō de pig. l. ſi ab eo: al⁹ nllo mō potuiſſet obligare: z tñ ibi apꝛz q̄ dz reuerti in potestatem domini.

Si fundum. Querit glo. hic dī ſi ſci ens cē. q̄d ſi credebat ſuā ſuaſor? dicit glo. nō fit uicioſa ſz bēat locū ꝓſtō. l. ſiqs ī tātā: ista gl. nō plz mihi q; vī ȝ. §. ꝓcedētē ubi bēa q̄ ſcit rē bene ditariā ſi expulit cū q̄ ꝓ bēde poſſidebat dī rē ui poſſeſſa. Preterea dñs pōt ui poſſidē: ut. l. cū a te. ī. de ui z ui ar. z. ī. pxi. §. dico eni gñalit ui poſſeſſū cē q̄ſcūq; ȝ ꝓhibitionē poſſeſſori q̄ ſi gredit: ut. ī. q̄d ui aut clā. l. iij. §. q̄d ſit ui. hoc ē pz i. l. extat ō q̄d me. cau. ubi uis vī fieri ēt ſi cre ditor nō ē ī dolo: q̄d pz q; gl. dicī bi q̄ cōcurrit cū ꝓſtitutōe. l. ſiqs ī tātā. z hoc expſſe dicē Roſ. ī libell⁹ ī ti. de edic. di. mar. ſ. q̄ illō edictū nō rg rit dolū: z tñ uis ſca dz. ꝓ h q̄ expſſū ē. ī. ui bo. rap. l. ij. §. hac actōe ī demū: z. C. vñ ui. l. ſi inua ſor. Et idē puto ſiqs occupauerit poſſionē ȝ. l. mēinerit decīo iudicī ñ rite itpōito: ut dixi ō ti. i. l. iuſte: q; ſi b ſecē pte, phibēte dī rel ui poſſa. p b cē ō ffti. ſpo. c. ꝙrēte log ī eni ibi ī ſpoliato p iudicē: ſz ſi itranēt pte ñ ꝓhibēte: tñ q; ſuſpicat⁹ ē ſe poſſe repelli: l reuerſus ſi ē admiſſus: ſilr ēt ui poſſeſſa: ut. l. clam. §. ſi. cū. l. ſc. ō ti. i. fec⁹ ſi cēt poſſeſſio uacans ut dicaz ſtatim in. §. ſi occupa ueris. Idē in ꝓſtitutōe. l. ultic. C. de acq. poſ. ſi Fundo delingt uel pdit dño nō pdit ciuilē niſi de ijciat uel ſuſpicet cē. tūc cēt res ui poſſeſſa. Idē ſi colon⁹ deijcit: ſz ſi tradidit ſpōte: tūc nō uideo q̄ poſſit dici res ui poſſeſſa: ſz rōne dāe idez di cerē q̄d ī poſſeſſiōe uacāte: ſz pſcriptio. xxx. an. bñt locū in oīb⁹ dicī caſib⁹: ut nō. p Azo. in ſū ma de preſcrip. xxx. an in prin.

Si dominus fundi. Hic est bo nus caſus. Innuit hic. l. ad hoc ut puzget⁹ uicīū uiolētie oz ut reuertat ī pt̄atē dñi. Lōtra ō. l. ccte. §. iul. ſ de ꝑca. ubi nō requirit ut reuertat ī pt̄atē eius cui fit violētia. Ja. de are. ſol. z bñ ut glo. ibi q̄ aut expellit⁹ dñs z oz q̄ reuertat in pt̄atē dñi. ſi alⁱ⁹ etiā in pt̄ate expulſi. z ſic aliud in furto quia oz q̄ in pt̄atē dñi reuertat vt ō e. l. §. q̄d aūt. nec inſpicit cui res fuit ſubrepta. Rō pōt eſſe q; cū dicerē. ll. ſint facte iſte, phibitōes: vt iſti. e. §. fur tiue: ex vbis. l. ſic debē eſſe colligebat: vel dic q̄ ī furto res tñ afficit: tō dño rei dī res ſubtrahi ſz in violētia afficit ꝑſona cui infert: tō ab eo dī vī poſſeſſa: z ſic ſi in eius pt̄atē reuertit⁹ viſicant vba. l. Predicta. ꝓbant ex his q̄ nō. in. l. itaq; ſullo. ſ. de furt. ſz vī q̄ ſemp ī pt̄atē dñi dēat reuerti: vt. l. pe. ſ. vi. bo. rap. So. ibi fuit talis uiolētia q̄ cadit in viz fortē qa res mobilis fuit ab lata: tō oz q̄ in pt̄atē dñi reuertat: ſz ſi est violen tia ita q̄ nō furtiua: tūc ſufficit q̄ reuertat in po teſtatē expulſi: vt. l. certi. §. iul. ſ. de ꝑcario.

Si uiam habeam. Sī dñi inſpi cis. rō tex. ē quia via non poſſidetur: ideo de ea non deijci tur: z ſic non curatur de bona fide. Sz contra

ē de fui. rukti. ℔. l. hoc autē iurī ℞. l. si eccl'. So. rō hic posita in tex. nō ē gñalis: ſz illa ē va rō. q̄ dā est ꝓscriptio q̄ cāt ex possessiōe ꝓscribēt: ℞ nō regrit bona fides i ꝓscriptōe lōgi tpis. Quedā est ꝓscriptio q̄ cāt ex negligētia alterius sine aliq̄ possessiōe ꝓscribēt: vt in futute vie q̄ pdit ñ vtē do: tūc nō regrit bona fides ꝓscribēt: vt ℔ ſz in legib' ℨrijs ad ꝓscribendū libertatē regrit factū p scribent. ſ. q̄ edificatū bēat iō ibi regrit bona fi del. tāgūt doc. C. de fui. ℞ aq̄. l. i. i. iij. q. ℞ Ja. ō are. ℔ ℞ est glo. ō quēadmo. fui. amit. l. ſi. Et p hoc ꝓsueni multū dubitare: nos hēm' decretalē q̄ dic̄ q̄ malefidei possessor vllo tpe nō ꝓscribit vt ex. c. c. ſi. ℞ de re. iur. c. possessor li. vi. Mō ḡro vtr. l. sicut ℞. l. cū notissimi. C. ō ꝓscrip. xxx. an. q̄ dicūt q̄ tollit actio spacio. xxx. an. bodie sint corzecte. ℞ dico q̄ ille p. c. possessor malefi: ōi tē. nō corriguñ qz in ꝓscriptōe i actōib' ꝑsona lib' nō regrit possessio: iō nō regrit bona fides vt hic ℞ ex pte mea nō est possessio: ſz ꝓscribo p tuā negligētiā: vel potī' tu pdis q̄ ego ꝓscribā. Ꝑono enī q̄ ignoro me debē ℞ tu cessas peteī certe nō fu bonefidei nel male: ℞ tñ ꝓscriptō pro cedit ℞. c. vlti. logī i ꝓscriptiōe rei corpoal: ℞ sic cāt a possessiōe p̄ℊ ℞. c. possessor malefidei logī i ꝓscriptōe q̄ ex possessiōe ꝓcedit: ℞ sic debet ℩tel ligē tenebiq̄ mēti. Et p̄dicta puto va salua deter minatōe sancte mris ecclie ℞ theologoꝝ. Et idē puto in statuq̄ ciuitaq̄ q̄ dñt si creditor nō petīerit debitū. ℨ. certū tp̄s cadat a iure suo: vel si dñt de cetero nō audiat p iudicē: tñ prio casu qñ dicit cadat a iure suo tollit obligatio ciuilis ℞ effect' naturalis: vt dicā. ℨ. rē ra. ba. l. ſi. fo qñ dicit nō audiat' nulla obligatio tollit: ſz via agendi p̄dm dix: ℞ iō tūc remanet via agēdi p viā monitionū statute fm formā. c. nouit ex de iudi. ℞ ibi ℔ di cit Jnno. i obligatōe naturali: ℞ sic ad iudicium eccle spectat. Quero buic expulso de qua si possessiōe vie q̄lē succurrat. ℞ p vnle interdi tū vñ ui vt. l. si plēs. ℣. deiectū. ſ. ō vi. ℞ vi ar. fa cit ciuā. l. iij. ℣. vñ vi. e. ti. ℞ ℔ nō ad illoꝝ q̄ aliq̄n expellunt de q̄ possessiōe alic' iurisditōi⁹ vt ba bēat ille dictū vnle: vñ vi. Sz quero pone q̄ ali qs nobilis hñs iurisditionē i castro meo p vim deijcit: ℞ iō ea nō vtit an cā p̄dat ℞ expulsori ea vtenti ḡrat: ad qō dico: si q̄dē iurisditio cohere bat territorio: tūc q̄cūq; vtat iurisditiōe retinetur vt. l. q̄ fundi ō quēad. fui. amit. Aut iurisditio cōpetebat ꝑsone i loco: ℞ tūc ille q̄ nō vtit ſz deie ct' p̄dit: vt hic ℞. l. si plēs. ℣. deiectū: tñ hec iurisdi tio nō ḡrit ei q̄ p vim uel sine ti. ea vsus est: ſz re uertit ad cū cui cōpetit de iure cōi vt ad ꝑsidem vel ꝑfectū: vt. l. illicitas. ℣. q̄ vniuersas ō de offi. ꝑsi. Ille tñ q̄ deiecit tenebit' deiecto ad interesse tā ḡ re pēpta: casus est q̄ ꝑbat ista. ℨ. de ui ℞ ut ℞. l. si de fundo.

Item si occupaueris. Nota hunc casū: ſz dicit glo. hic possessio afficit vicio q̄ uo lētie: nō ℩telligas q̄ boc sit viciū reale: vt nō i. d. l. ſi. C. vñ ui. vñ dic q̄ possessio est q̄ violēta nō res ut dicim' in possessiōe dādestina: ut ō ti. i. l. pōnt'. ℣. cū ḡs. ſz ℨriū vī nō. insti. e. ℣. qō aūt ſz qō ō dixi vius est ut dicim' i crimine expilate hereditatis: ut. ſ. e. l. si hō uide se. ℣. p te ℞ prose quere ut in glo.

Aturaliter. Lex nra diuidit in pres tres. pri mo ponit q̄lit ĩterrūpat ꝓscriptō. ſcdo ponit effectū ĩterruptōis ℨ remouet circa p̄dā duo dubia unū ex pte deijcientq̄. aliud ex parte possidentⁱ: fa ibi quo casu. tertia ibi nec eo. Ve nio ad mām nr̄e legī ℞ op. ℞ vī q̄ sine detectōe in tenūpat ꝓscriptio ut. C. de ꝓscrip. xxx. an. l. cuz notissimi. ℣. imo. So. ibi logī de ĩterruptōne ci uili: hic de interruptōe naturali. Itē opp. q̄ naturalit ĩterrūpat ꝓscriptio etiā sine ui quocū q̄ mō q̄ possessionē amittat: ut. l. ei a quo. ſ. c. So. ꝓcedo qō hic dr̄ q̄ q̄ ꝑit possessionez p ui: ſz hoc exp̄mit hic gña exēpli. vñ idē si quocū q̄ mō q̄ possessionē ꝑdat ut ĩ ℨrijs. Lōtra hoc op. q̄z ℞ si possessio ꝑdat' nō terrūpit ꝓscri ptio: ut. l. si is q̄. ꝑ ēptōe. ſ. c. so. ſpale i capto ab hostib' q̄ ſz delinat possidē: tñ usucapit in rebus peculiaribⁱ'. fallit i aliis casib' ut. ſ. dicā. Ve nio ad ℞z ptē. dr̄ hic q̄ ĩterrūpit' ꝓscriptio adū sus oēs imo ꝑ oib' q̄z ad oium utilitatē spectat hec ĩterruptio. Glo. sol. duob' mōis tene ℞z ex positōez. Venio ad tertiā ptīcula. ℞ vī q̄ in tersit utz qs sit dñs nec ne. ut. l. sigs i tātā. C. vñ ui. So. ĩteresī quo ad illā ꝓstitutionē. ñ quo ad ĩterruptionē ꝓscriptōis. ita logī hic. Itē op. ad ſi. l. dr̄ hic nō interest ꝑ suo an ex cā lucrati ua ℞ onerosa tē. ℨ ti. ō ꝑ suo est gñalis q̄ ꝑbē dit oēm cām lucratiuā ℞ onerosā: ut. ſ. ꝑ suo. l. i. b' tioze glo. exponit ista ẏba plib' mōis tene p mā expōnē. Ultio glo. remittit hic ad nō. i l. cū notissimi. ℣. ſz ℞ sigs. C. de ꝓscrip. xxx. an. ubi glo. tractat materiā ĩterruptōis doc. ibi nec alibi dicūt aliqd ultra glo. Et iō ꝑ declaratiōe b' materie debem' aduerte q̄ q̄dā ꝓscriptio ē sa uorabilis ut usucapio triēnij q̄ cāt a titulo ℞ bo na fide ℞ possessiōe usucapiēt. Quedā est ꝓ scriptio mixta ut ꝓscriptio. ℞. ul'. xx. ann. q̄ cāt a titulo ℞ bona fide ℞ possessiōe ꝓscribent' ℞ negli gētia nō petēt. Quedā ē ꝓscriptio odiosa q̄ cāt solū a negligētia nō petēt: ut in ꝓscriptōe. xxx. uel. xl. an. ut ꝑbat' in. l. ultia in fi. C. de evic. di. adria. tol. ℞ nō ꝑ ℣y. cū de re. iur. c. ij. li. vi. Vi deam' ꝑ q̄lit due prie ꝓscriptōes ĩterrūpāt: ℞ q̄ ĩteruptio q̄dā ē natural: q̄dā ē ciuil: ut nō. glo. i. d. l. cū notissimi. ℣. ſz ℞ sigs. Videam' ꝑ de int ruptōe nāli. ꝑ c' ītelligētia ē sciēdū q̄ q̄dā sūt q̄ regrūt ad subz ꝓscriptōis ℞ usucapiōis: ℞ ista subalia si peāt dr̄ ĩruptio nāli' ita logī iste tex. Ñz aliqd de subalib' nō extiguit: ſz aliqs ac ℓ celebraℓ q̄ de iure ciuili ipedit ꝓscriptionē ℞ cā interrūpit: tūc dr̄ inĕruptio ciuil: ita dr̄ i. l. cū no tissimi. ℣. ſz ℞ sigs ℞ apparebit ex sequentibus.

Assumo primum dico q̄ ad usucapionem ℞

ꝓscriptionē reqrit tituꝫ uer⁹ uel putatiu⁹: ut. l. cel sus. ff. c. Quero ergo utr supueniēs ofectus i titulo iterrūpat vsucapionē nālit videt q non ut. ff. c. l. si boiez. In ꝫrū uidet q sic in. l. ꝙituz ff ti. ij. vbi hēa nō pōt ꝓscribē rē legatā q i re le gata titulus ꝑ hēde extiguit cuz dñū trāseat ip so iure in legatariū: ꝛ. quz ergo titulus extinguit ta lit q ipso iure dñū in aliū nō transeat: tūc vsu capio nō extinguit: sicuti eni remanet vsucapiēdi ꝑdi tio ita log. l. si boiez. ff. c. nā si dicēs ibi vsucapi onē iterrūpi nō dare⁹ accessio possessiois vt. l. pōponi⁹ ff ti. i. z lz defectus tituli faciat ꝫriā rōnē in ꝑsonali actōe ad rē restituendā p h⁹ vsu capio nō extinguit: vt. l. pignori. ff. i. ff. c. Quāz supuenit defectus ti. talit q si esset dñs dñū i a liū trāsferet. Ysto casu si gdē tu q̄rt an ꝑdiat ꝓ scriptio ꝫ eū i quē ex defectu tituli trāsferri debe ret: vel retrālferri dñū dico q ꝓscriptio non cur rit: ita log. ff. d. l. qsitū ff ti. ij. ē eni pide ac si ipse a lienasset. Si vo q̄rt an extinguat ꝓscriptio que curret ꝫ aliū. dico q nō extinguit: ꝙ qz possessi one restituta dat accessio: vt ff ti. i. l. pōponi⁹. ff. z legatario. vbi possessio hērdis ꝑdet legata rio: z ita debuerit t legatariū trāsferri dñū ipso iure si eēt dñs. Fo t dicit ꝓscriptiōib⁹ reqrit bona fides: vt. l. i. C. de vsuca. trāsfer. ff. c. l. si is. ff. si qs bona. Quero vtr supueniēt defect⁹ bone fidei iterrūpat vsucapionē l ꝓscriptionē bf o iur ciuili supuēies mala fides simplr nūqz iterrūpit ꝓscriptionē: vt ff. c. l. fegt. ff. de illo z. l. iusto. ff. z si possessiois. ff. c. z. l. clā possidet i ꝑn. ff ti. i. Ꝙ supueniēs defectus bonefidei z cognitio rei fur tiue iterrūpit vsucapionē fm distictionē positaz ff. ꝑ suo. l. si ancillā. Dcāre vo canōico supuēi ens mala fides vsucapionē vel ꝓscriptionē inter rūpit cui iuri canōico ē stādū iō: q̄ tangit pecca tū: vt ex. c. ff. z de re. iur. c. ij. li. vi. Ꝙ aduerte q̄ de iure canōico supuēiens mala fides itrūpit vsucapionē: vt dict. c. q̄ vba min⁹ iportant qz di cē supueniēs defect⁹ bonefidei: vt ff ti. i. l. iij. ff. ff. z ibi nō. sup vbo bonefidei. Et ex hoc dico sig cepit dubitare vtr ad eū ptineat vel nō: z sic nō bz bonā fidē nec malā: lz iste ab initio nō vsuca pet: vt nō. plen⁹. C. de acq. pos. l. i. tñ talis defec⁹ supueniēs nō extinguit vsucapionē: imo ꝛgrit q firmit credat se malefidei possessorē: ita vī sē tire Inno. i. d. c. ff. ex. e. nō tñ sic determinat: ita circa hoc dico q lz denūciatio ab initio quē fac malefidei possessorē. vt. l. si fundū. C. de rei ven. tñ denūtiatio facta p⁹ vsucapionē ceptā nō facit quē malefidei possessorē: vt. l. pe. z ibi nō. ff. ff. z nō. p glo. de ma. z ob. c. dilecti. Ite ad vnū aduerte qō vī dicē Inn. i. d. c. ff. ex. e. q ad boc vt superueniēs mala fides iterrūpat ꝓscriptionē oz vt supuēiat irreuocabilit: si eni i medio tēpoꝛ putauit rē aliēnā: postea melꝰ informatus putauit meā: illa mala fides q̄ fuit illo medio tpe vsuca pionē nō ipedit fm q iura nra volāt: z sic iuſ ci uile corrigit tñ in eo q mala fides irreuocabili ter supuenit fm eū. Quero gd si supuēit ma la fides aduersus vnū tñ. ſ. aduersus creditorē vel aduersus usufructuariū: an iterrūpat ꝓscrip tio aduersus oēs: glo. tz q nō nili aduersus illū tñ aduersus quē bēo malā fidē: vt ff ti. i. l. si fū dus. ff. ff. i. ibi nō. Idē nō. C. d ꝓscrip. xxx. an. l. sicī glo. mala fide rē. z vī casus in. l. q balneū in fi. ff. g po. in pig. ba. Tertio reqrit in pre scriptione bona fides titulus. Ite possessio, nā si supuenit possessionis defectus: etiā ille possel sionis defectus abſq dubio ipedit ꝓscriptionē vt hic q̄ intelligē si interuenit defect⁹ possessioīs ciuilis vel nālis eo casu quo nālis est sufficiens ad vsucapionē: secus si supuenit defectus possel sionis corporalis: vt. l. qui fundū in ꝑn. ff. ti. i. z ff ti. i. l. si id qō. ff. ff. z. l. i. ff. p Fauū qui in fuga. fal lit in capto ab hostibus z re peculiari p Fuū pos sessa: vt. l. is q. ff. c. fallit i. l. rep mixtura. ff. labeo ff. c. Rō est ibi q: modicū tpis ad vsucapionē su perat: z q: qs rē illā sub vniuersitate possidebat Ite fallit. ff. c. l. ceptā z. l. iusto. ff. nūdum qō iuſ singulari introductū est vt ibi dictū est z nō. ff. c. l. siue. Circa hec q̄ro q̄d si aliquis desijt pos sidē ve fingit tñ possidē: ut q: dolo desijt possiō re. ꝛ. nihilominus usucapio iterrūpit ut. ff. p.o dona. l. penul. rō q: fingit possidē in sui odium nō in sui fauorē. secus si fingeret possidē fauore sui ut ff dictū est in capto ab hostib⁹ z in rebus peculiaribus: z ista iterruptio dr interruptio nāl q̄, phibet usucapionē oriri aduersus oēs ita lo qt hic. Sz q̄ro q̄ est rō dare q interruptio q̄ sit ex defectu tituli uel ex defectu bonefidei nō est aduersus oēs: sed ista sic. ꝛ. titulus pōt mlupli cari z haberi a pluribus: z sic unus titulus ñ re ſpicit uniformiter oēs: sed possessio una z eadez est q̄ uniformit oēs respicit cū nō sit nisi vna tñ ciuilis possessio q̄ pat usucapionē: ut. l. iij. ff. ex pluribus z. ff. ex ꝙrio ff ti. i. Idē in bona z mala fide q̄ pōt uariari respectu diuersoꝝ: ut. l. fulcini us. ff. quid si aduersus. ff. ex qui. cau. in pos. ea. z ff ti. i. l. siqs fundū. merito nō porriget effectū suū aduersus oēs: lz possessio sic. Ite requirit i ꝓscriptione res que ꝓscribat. Quero an de fectus rei usucapionē iterrūpat: ꝛ. siue res defi ciat ciuiliter q: efficiat res sacra uel religiosa uel Fuus liber. siue deficiat nāliter ga extinguat sic possessio merito interrūpit usucapio nālit: ut h z ff dictū ē. z. l. q uniuersas ff ti. i. p totā. l. z. ff. p dona. l. pe. Si vo res nō extinguat lz i alio cor p⁹ trāsferat: tūc qd iuris sit bēs i. l. rep mixtura ff. labeo. z p totā. l. ff. c. Ite reqrit i usucapiōe p sona ꝓscribēt. q̄ro q an defect⁹ supueniēs i ꝑso na ꝓscribēte itrūpat usucapionē. h aduerte qñ i tuēt defect⁹ ai tñ ñ tñ efficit icapax dñij. i. ñ ca pax ill⁹ rei: z tūc usucapio nō extinguit. ut. ff. c. l iusto. ff. cū q. Qñz supuēit defect⁹ tal q facit ipm i capacē dñij. z h aduerte. qñz ista icapacitas ilpi cit dñū rei simplr: ut i iudeo z mācipio xpiano tē puto abſq dubio q itrūpit ꝓscriptōez ut. l. ōo nobis circa fi. C. d epi. z de. z. C. ne iudei mā.

xpia. l. i. Nñz supuēit defect mitta ꝓsideratiõe dñij t tituli. vbi gra. si qdā q pñ acgrē ex oi cā pterq; ex testõ vt dānat de famoso libello: vt. l. i is cui ō de testa. Itē vxor põt acgrē dñiuz rez viri ex oi titulo pterq; ex donatõe. Isto cañ si tinū supuēit tpe debito: vt q; legatū fuit t dict legati cessit tpe quo gs erat capax lz añ cõpletā vsucapionē efficiat nõ capax ex testõ: vel cũ do natū cet mulieri efficit vxor eiul c erat res añ cõ pletā vsucapionē. Dico q vsucapio pficit t nõ intrũpit: lz ab eo pscribẽte possit aduocari p cõ ditionē: ar. l. si spõsus. §. si dona. ō de dona. int vir t vxo. q. l. hoc mõ facit: q; i fuitutib' i qb' ñ regrit titul': vt. l. siqs diuturno de fui. vsucapio ꝓdit: lz si ab ītio fuisset ei' pditõis nõ ꝓcedẽt vsucapio ꝓ legato vel ꝓ donato: vt. j. ꝓ hẽde. l vlti. t ꝓ donato. l. i. §. fi. Et p hoc possum' dicẽ i q̃stiõe de facto statutū t h q forẽlis non possit acgrẽ sibi aliq; rẽ imobilẽ: ꝛnsigit q; forensis suc cessit ciui pscribẽti aliq; rẽ: vtz ex defectu psone pscribẽtis iterrũpat pscriptio: ꝛ aut forẽlis ille i pedit h acgrẽ ex oi cā t pscriptio extinguet. aut ex certa cā tñ ex alijs põt acgrẽ dñiũ t non ipe dict ut ex pdict pz. Itē q̃rit i pscriptõe t vsu capiõe psona ꝛ quā pscubit. Quero vtz de sect' supueniẽs circa psonā ꝛ quā pscubit vsuca pionẽ extinguat: vtputa currebat pscriptio ꝛ ali quẽ maiorẽ cui successit pupill' mior vl ecclesia. ꝛ lz vsu capio nõ posset incboari: icboata tñ ñ extinguit: vt h. t nō. C. si aduer. vsuca. l. i. t. l. si. C. i q. cau. i ite. resti. nõ ẽ ne. Fallit i pscriptione xxx. an. q ꝛ pupillũ nõ currit lz dormit: nõ tamẽ extinguit: vt. l. sicut. C. de pscrip. xxx. ãn. t. j. tãgã Nõ q̃re vsucapionẽ ceptã nõ extinguit ẽ q; psona ꝛ quā pscribit nõ regrit, ꝓhe ad subaz pscrip tõis q; illa psona ꝛ quā pscubit magꝭ ẽ ꝛ pscrip tionẽ q̃, ꝓ pscriptõe. Ꝑro tãto dr regri: q; nõ põt manutẽtare vires suas pscriptio nisi sit ꝛnta quẽ pscribat sicuti bõ nõ põt ondẽ vires suas: nisi cet alq; cũ quo pugnaret: tũ ille alq; nõ est de suba fortitudis. Restat vidẽ q̃lit pscriptio i terrũpat ciuil'. circa qd ẽ scdũ q; vsucapio tnẽ nij nõ iterrũpit nij ꝛte. vt. l. si p' acceptũ ō de rei vẽ. pscriptio vo. x. vel. xx. an. iterrũpit nij ꝛtel. vt plen' dicã. j. ti. i. l. ij. i fi. dic vt ibi: z ista itrruptio nõ ꝓdest nisi iterrũpẽti: vt nõ. l. d. l. cũ notissimi §. lz z siqs. Quero qd si ista nij ꝛte. nõ valet, dic ut dixi. j. de adul. l. accusatur': facit qd nõ. i auẽ. offeraf. C. de nij ꝛte. Sũt et alij mõi p quos fit iterruptio ciuil. l. p debiti agnitionẽ pẽ vl vsu raz solonẽ uel p dationẽ fideiussor': vt nõ. i. d. l cũ notissimi. §. lz z siqs. q mõi nõ ꝓgruit vsuca pioni vel prescriptioni longi temporis: sed pre scriptio longissimi temporis que currit ex mea negligentia nõ petẽt: vt ibi pz: z hoc uez de iu re ciuili. Be iure vo canõico dict mõis posset itẽ rũpi pscriptio ꝛten' p illos mõs. pbarei mala fi des possidẽt: vt dixi ō. Quero an ista vsuca pio uel pscriptio aliquo casu dormiat: certe ō ꝑ scriptõe dormiẽti nõ hẽm' dñ. expssũ ō iure ciui li nili i pscriptõe. xxx. an. vt. d. l. siẽ. tñ de iure ca nõico vi q; tal pscriptio dormiat tpe bostilitatis z exercit' si tãẽ cẽt exercit' q; iura ciuitate ñ scd dant: ut ex. c. c. ex trasmissa. verũtñ Inn. ibi di cit q; illud ẽ uez et de iur ciuili: nihil tñ allat qd põt ee uez z vi. pbari. C. de fidi. limi. l. si. li. xi. hẽm' bodie casũ expssũ i illa ꝓstitutõe exuagan ti Frederici ꝑatoꝛ ō pace ꝓstãtie. §. possessiõe. Et aduerte q; lz i alijs casib' qb' gs ipediat agẽ pscriptio currit ꝛ eũ: lz restituit' ut i ti. ex q. cau. ma. p to. ti. z maxie i. l. lz z si p ptorẽ i ꝑn. z. §. si ferte: tñ isto casu ipso iur nõ currit lz dormit qꝭ ẽ nõ. Idẽ forte dicẽdũ cẽt i eadẽ eqtate q; tẽpoꝛ mortalitat istãt de ano dñi. M. ccc. xlviij. ꝓ ut scit erat tãta pestilẽtia q; iura nõ reddebãt in ciuitatib' z moriebãt infiniti boies q; tpe illo usu capio dormiebat ar. d. c. ex trasmissa. z fuit illa bostilitas dei fortior qꝭ bostilitas boiuz. Itẽ ꝛe pio q; dormit pscriptio ꝛ eccliã uacãtẽ: ut ex. e. ti. c. i. z. ij. lz z eccliã bẽat iconomũ: tñ uacare dr ut ibi: z tõ possz' forte dicẽ q; uacãte ipio ñ cur rit ꝛ ipũ: lz eccliã i admistratõne succedat qꝭ tẽ p' uacatõis dz subduci de medio: z sic ciuitates nõ pscriptẽrũt mixtũ z mez ipũ. Itẽ non currit pscriptio tpe schismat ut i. c. i. ex. e. qꝭ ẽ ar. ꝓ im pio schismatico q; ꝛ ipz nõ currat pscriptõ. Pde dcã ola q; dixi respiciũt pscriptionẽ ia ꝛceptã. q ãt ipediãt pscriptionẽ icboari h ñ exaio. Que rit q̃lit iterrũpat pscriptio iurũ icorpoꝛaliũ: cũ ca qꝭ scẽdũ ẽ q; q̃dã st iura icorpalia ꝛbita fũ do z sic iterrũpit pdita possessiõe fũdi dñanẽ ut l. si edes. §. i. ff. de fui. ur. pdi. Itẽ interrũpit qñ ille ꝛ quẽ pscribit ipedit cũ fuitute uti: ut ō. l. ꝓ xi. §. si uiã. cũ enl i icorpalib' q̃i possessio nihil ẽ aliud q̃ aduersarij patiẽtia: ut. l. quoties ō de ꝓ ui. stati q; qꝭ definit pati iterrũpit q̃i possessio fuitut. Idẽ dico i iurib' icorporalib' nõ cobeẽ tibus pdio: ut i iurisdictiõibus z si. nã stati cũ sit unus actus ꝓ quẽ qꝭ, phibet uti illo iure uꝰ it rupta q̃i possessio. de hoc tex. optimũ habet ex c. c. audit: z ibi plenius ꝓ Inno. in ultima glo.

Quero q̃lit iterrũpat pscriptio libertat'. ꝛ ꝓ quẽcũq; actũ quo qs utat fuitute seu iure fui tuꝰ iterrũpit pscriptio libertat: ut. l. arborib'. §. idẽ ꝓstat ō de usufruc. z ō quẽadmõ. fui. amit. l. q fundũ. Secꝫ uidẽ q̃lit iterrũpat pscriptõ xxx. uel. xl. an. circa qꝭ scẽdũ ẽ ut dixi i ꝑn. illꝰ lec. q; illa curzit tñ negligẽtia nõ petẽt: nec regzi tur vã possessio pscribenti i pscriptõe ꝛ iura seu actiões ut si aliqa est debitor tuꝰ: lz de tuo nihil possideat prescribit contra te spacio. xxx. anno. z ideo cum ex mera negligentia nõ petentis cur rat statim cum cessat negligentia interrumpitur pscriptio qꝭ sit ꝓ executoꝛ missionẽ: ut. l. cũ no tissimi. §. lz z siqs. C. de pscrip. xxx. an. q omẽs mõi hoc solũ respicũt q; cessat negligẽtia nõ pe tẽt. Nñz qs uult uti illa pscriptõe ad pscriben dũ ꝛ dnũ alter' seu ꝛ actionẽ i rẽ: tũc i grit possessio pscribẽt: tõ q; actõe reali alit teneri ñ põt nisi possideat. tũc ti desinit possidẽ desinit teneri

q: sine culpa possessionē amisit in dubio intrū
pit pscriptio q: nō ē ꝫ quē pscribat. Sz si aliq⁹
mō remanēt obligat⁹ uel posset ꝙēiri: tūc pscrip
ſi itrūpet. ut. d. l. cū notissimi ꝛ. l. siqs ēp. ct. l. sicē
ꝛ. l. oēs C. de pscrip. xxx. an. fac qđ būisti nō ō. l
pria. §. fruct⁹. Jtez ista pscriptio dormit tpe pu
pillar⁹ etat⁹: vt. l. sicē. C. de pscrip. xxx. an. Dōmit
etiā in oib⁹ casib⁹ i qb⁹ dixi pscriptionē lōgi tpis
ꝛ vsucapionē dormire p eadē iura. Ultimo
circa. l. istā q:o q̄lit̄ intrūpat pscriptio q̄ currit ꝫ
actōes criales: vt. l. q:ela. C. de fal. q̄ p solam li
belli oblationē: vt. ſ. de adul. l. mariti. §. qnq̄nni
um ꝛ. l. qnq̄nniū. c. ti. nō ergo regrit citatio: nec
regrit liꝫ pte. ſz sola libelli porrectio: vt dict⁹. ll.

I Abeo et neratius. Op. ſ. c. l. ſi fuo ꝛ. §.

Sed cum qui. Jtē acgrim⁹ in. l. i. ō
ti. i. So. glo. qđ nō possuꝫ p me rōne rei ꝛ pſone
ꝛ sic ex delicto pſone: vel mixta rōne rei ꝛ pſone
nō possū p aliū. secus si ē defectus intelligētie: ꝛ
dic sine delicto: qđ dic p Dy. in. c. qđ alicui nō
lz de re. iur. li. vi. Jtē op. ō. de acq. bēdi. l. cū
bēditas. So. ibi, ppt casū q inopinate emergit
qđ hic cessat. Quero q̄n ipediē pscriptio rō
ne pſone. glo. dic q̄n legat⁹ nō capaci. melⁿ exē
plū ē in re data plidi ꝫ. l. iul⁹. vt ō ti. ij. l. bōefideī
vel in milite emēte: vt. l. milites agg. ſ. de re mili.
alia dic vt in glo.

Sucapionem. Dic vt in glo. ꝛ dicā
in. l. in oib⁹. ſ. de diuer. ꝛ tē. pscrip.

J aliena Hoc iure. Nō pscripto castro pscribit iurisditio
q̄ illi territorio cohēt. secus si cohēt pſone. facit
qđ dixi ō. c. l. legt̄ §. siqs uitā. Bartolus.

Scevola: Partus ꝙceptus ꝛ editus pe
nes furis bēdē ē vsucapibilis
ab exīneo. b. d. Op. ſ. de furt. l. q vas. §. qui
ancillā. So. vt ibi ꝛ. C. de fur. l. ancille ꝛ ibi plc.
Op. de. §. ex hoc rescripto. tene fani solu.

Eqz seruus. Op. ꝛ vī q̄ ꝫ
uus possideat
ex cā pecliari: vt. l. iusto. §. fi. ſ. c. glo. sa
tef q̄ nō possidet nisi ex cā peculiari: ſz illud est
falsū q: ex nulla cā possidet fuus: vt. l. possessio
§. i. ō ti. i. ꝛ. l. i. §. ſz ꝛ p cū ꝛ. l. libep i fi. ō de acq.
re. do. ad que rūde q̄ nō possidet: ſz ꝛ ſufficit
ad vsucapionē ꝛ incipit vsucape. ꝛ melioꝛē tex. ꝛ
glo. habes in. l. qui fuo. ſ. de ac. ꝛ obli.

J ab eo. Querit glo. pone q̄
ptor itoixit alicui tā
q̄ pdigo q nō erat ꝓpig⁹: an possit a
lienare. ꝛ glo. dic q̄ nō. ppt auctem rei indicate
vos habetis alias ꝛias glo. dixi in. l. is cui bo
nis. ſ. de verbo. obli. nota istam glo.

Ignori rem. Op. dī b q̄
nos nō possi
demus ꝓ suo. ꝫ de. l. cū notissimi. §. i.
C. de pscrip. xxx. ān. ꝛ. l. i. §. p fuū corporaliter
ō ti. i. So. possidet creditor rē sibi obligatā nō
sibi ſz debitori: vt. l. rē pignoris. l. q pignoris ō
ti. i. Op. de. l. cū notissimi. §. ſz cū illud ꝛ qđ
ibi nō. vbi dī pscribit iuri offerēdi. ꝛ glo. dic q
nō pscribit dñiū ſz actio pignoraticia ꝛ ius offe
rendi: ꝛ vide istā glo. q̄ incipit. i. scēte tē. ꝛ idem
vī tenē glo. in. l. si rē. §. ois ō de pig. ac. ꝛ. l. cum
notissimi. §. ſz cū illud. C. de pscri. xxx. an. Dūt
ne glo. ibi vltatē. Ja. de are. ꝛ Dy. repbēdit gl.
vt. nō. i. d. §. ſz cū illud. ꝛ Bul⁹. de cu. repbēdit i
l. si rē. §. ois ō de pig. ac. Et dic q̄ns ius offeren
di ē seq̄la actōis tā cōpetēt: ꝛ tūc pōt pscribi iuri
offerēdi: vt. l. cū notissimi. §. ſz ꝛ siqs. C. de pscr.
xxx. an. q: officio alīi creditori ꝓpt hypo. quā
habeo. q̄ns ꝫ est seq̄la excep. ꝛ nō pscribit aliquo
tpe: vt. l. paulus. §. i. ō q. mo. pig. vel hypo. sol.
pūcta. l. pure in fi. ſ. de doli excep. ꝛ. l. ſz. C. dē ex
cep. Q̄ns ius offerendi est seq̄la actōis cōpetēs
re vt in casu ꝓpōsito q: pignoraticia nō cōpetit
nisi solnā: ꝛ tunc solū iuri offerendi nō pscribit
ꝛ sic glo. male dicunt: q: pscriptio ē introducta
ad extinguendū aliqđ ius formatū: vt in oibus
ti. pscriptionū. ff. ꝛ. C. mō ius qđ hꝫ debitor nō
est ius offerendi sicuti ire p viā publicā q: nō p
scribit illi facīati: vt. l. via. ſ. ō via publica. ꝛ ista
ſt va. Sz ego, pbo tibi posito q̄ illud ius offe
rēdi sit ius ipleē ꝙditōis: vt cōpetat pignorati
cia ꝛ ꝙditōi ꝓtatiue adipleē vllo tpe nō pscribi
tur: vt. l. fuus quoq;. §. fi. ō de bēdi. instī. ꝛ ō de
ꝙdi. instī. l. fi. Et iducunt ille. ll. q: ꝙditio ꝓtatiua
semp pōt ipleri: ēt i vltio ſpu vite. si q̄ pscriberet
repireī q: filꝰ viuēt ꝛ nō ipleret: ꝛ sic ꝓterit qđ
idē ēēt qđ i alijs ꝙditōib⁹: fac. ſ. ō v. ob. l. ſtiplo.

Cum qui a furioso. Op. furio
sus nō po
test alienare. q̄ nō pōt vsucape: vt. l. vbi. ſ. c. ꝓui
cta. l. alienatōis vbo. ſ. de vbo. sig. So. ꝓcedit
vsucapio i re alter⁹ alienata a furioso. sec⁹ si suā
alienaret: illud videbit̄ i. l. ij. §. si a furioso. ſ. ꝓ
emp. dic vt ibi. Bar. ll. doctor.

Si mandauero tibi. Jste. §. ē
pulcher
casus q. h. o. Qui scit se actōe pſonali teneri nō
ē possessor malefidei. hoc dicit ꝛ nota bene.

J is qui pro empt⁹. Hec lex posita ē i voluic. ff. nouī ſb ti
tlo de vsuca. q̄ lex difficil⁹ ē i tex. difficilior i glo.
ꝛ difficillīa i mā ex̄ gl. i c⁹. l. repetitiōe duce dño
tenebim⁹ ordinē ꝓsuetū. p. enī diuidā. l. vsq; ad
§. si fu⁹. fo ponā fūmariū itellectū. ꝫ casū i tmis
p ꝓclas ponā. q̄rto opponā. gnto ꝛ vltio mā
nſe. le. p. q. tractabo ꝛ erim⁹ expediti. Ad ꝓmū
dico q: nſe. l. ꝓncipiū diuidit ꝓncipalit̄ i ptes q̄t
tuor ſz q: i fi. ē lra negatiua. p pōt dictū de bi q̄
captiuus possidebat per se vel p aliū suo nomīe
extra cām peculiarez: ꝛ hoc usq; ibi q: si seruus
tibi fa in q̄ ponit opinio Jul⁹. in bi reb⁹ q̄s fu⁹
captiui p captiuitatē cepit pecliari nosce possidꝛe

vsq; ibi marcellus :ibi ponitur dictū marcelli ꝺ dicentē. vel vsq; ibi quēadmoꝺ ibi ponit dictum Jul. reph̄endēt marcellū vsq; ad. ℔. si fuus. pre dicta diuisio ,pcedit fm lec. cōem quā tenē inte do ,put in si. est lia negatiua. Ad fm dico ꝙ bꝰ ꝓn. bi bꝰ intēdit. Usucapionē rer; q; qs p se vel p aliū ex̄ peculiarē cām suo noie possidet: su pueniēt captiuitas interrūpit: nec p fictionē pⁱ liminij vel. l. cornelie restaurat: secus in his q̄ pe culiari noie p aliū possidenꝫ vel pⁱ captiuitatem cepta sunt possideri. b. ꝺ. q̄i cū tota mā. Ve nio ad tertū. ꝓ dic ad euidēnā gd sit postlimini um qd cornelia vt. l. retro ⁊. l. ín oiꝺ, ſ. de capt. ⁊. ſ. dicet quo dicto casū in termis pone bꝰ mō Quidā possidebat quādā rē ti. ,p empto p se l' p colonū vel fuū ex̄ cām peculiarē nō curo: ⁊ sic vsucapiebat. hic hō capt' ē ab hostibꝰ ⁊ in capti uitate stetit demuꝫ ibi decessit hēs defuncti dicit vsucapionē dicto tp̄e ,pcessisse ,ppt fictionez cor nelie ⁊ ꝓtinuatā esse. Querit' gd iuris rn̄deꝫ tacite vt in glo. q̄ subaudit ꝙ vsucapio nō ꝓtinu at: ⁊ hoc duplici rōne. pria colligit' ex his vbis nā interrūpit vsucapio ex qbꝰ sic forma rationē nālis'. interruptio facit vsucapionē nō cōtinuari vt ℈. c. l. nālit': ſ; hic fuit interruptio nālis: nā eo ipso ꝙ qs capit' desinit possidē: vt ℈ ti. i. l. cū be res. ℔. l. ergo ⁊c. Fa rō incipit ibi ⁊ si ipsi vsq; ibi ſ; vez. quā rationē sic forma. Que nō ,pstant de functo ad vsucapionē nō ,pstant cꝰ bēdi ſ; defū cto si rediſſet tp̄e aſi captiuitatē nō ,pdesset iure postliminij: ergo nec cꝰ bēdi pōt ,pdesse iuꝛ cor nel. dicez tu fateor maiorē ,pba minorē: hāc ,p bat ibi ſ; vez. certū est ꝙ defunctꝰ in vita sua de siſt possidē vt tā dictū ē: nec ius postliminij pōt facē vt nō desinat possidē: vt in. ℔. facte. Ex quo ꝓbauit' ꝙ defuncto si fuisset reuersus postlimini um nō ,pdesset vt videat vsucepisse: hēs ergo ,p batā minorē ꝑmissā. Segt' ꝙ si fuus. hic ē fa pp̄: ſ; pone ꝙ fuus captiui emit ex̄ cā peculi ari vtz ,pcedat vsucapio. Ad hoc rn̄dit Jull. ⁊ dicit ꝙ hoc ē ipēdēti qꝺ intellige ē ipēdēti. l. q' iure uel iure postliminij uel iure cornel. nā certū ē vsucapionē ,pcedē aliquo ꝑdictoꝝ iurium: aut ergo dn̄s reuertit' ⁊ intelligit' vsucaptū iure post liminij, aut dn̄s ibi decedit: ⁊ tūc dic Jul. se du bitare an ad hēdes vsucapio ꝓ cornel. ,pcedat subaudi: ſ; in. ℔. facte. ſ. de cap. l. i bello non du bitanit: ibi ergo tollit hec dubitatio: pone ergo pro ꝛstāti vsucapionē iuꝛ cornel. bēdi ,pdesse.

Segt' marcell'. Iste. v. legit' multꝫ mōis: tn̄ fz diuisionē ꝑmissā lego fm faz lec. posita bi glo. q̄ incipit vt etiā ut bn̄ aptes sequētia dicas mar cellū ꝺicē solā ,pio dicto. Jul. ꝙ postliminiū ⁊ cornelia locū habent i his q̄ fui pⁿ captiuitatē gesserūt in cā peculiari. marcellus dicit ꝙ fictio cornel' pōt accipi plenꝰ ut sic porrigat' ad ea q̄ ſ ui peculiaria noie.

Segt' quēadmoꝺ, hic ponunt' vba Jul. repre hēdent' marcellū q̄ dixerat idez i possessione q̄si ta p fuū ex̄ cā peculiari uel nō peculiari ⁊ eū re ꝓhendit per talē rationē. Absurdū esset vt si ip se reuerteret haberet plus iuris in possessionibꝰ quelibꝫ per fuū nō peculiariter q̄ in his q̄ ipse p se ul' p fuū nō peculiariter possidebat tp̄e cap tiuitatis. subaudi si ergo reuersus nō hret plus iuris iure postliminij: ergo nec per cornel. Se quit' nam ⁊c. hic respondit Jul. ad rationē que posset fieri pro marcello. ratio enim que mouet marcellum est talis. lex cornel. fingit quē mortu um prima hora captiuitatis ⁊ per consequēs be reditatē iacuisse ab illo tp̄e: sed bereditas repre sentat vicē persone: sic ergo si persona fuisset pos sedissꝫ quelibꝫ per seruū nō peculiariter: ita ⁊ be reditas dicat possidere: ⁊ sic vsucapē: ⁊ sic fictio ad boc porrigēt. Ad hoc respondet Jul. ꝙ ue rū est ꝙ bereditas sustinet vicē persone in qbus dam: quasi dicat nō in omnibus nec in isto casu quo ad possessionē ut probat. ſ. siquis testa. li. esse inſ. fue. l. i. ℔. sceuola. Concludit ergo Jul. i predicto casu in personam beredū vsucapionez locum nō habere: ⁊ boc ,put habemus litteram negatiuam. Alij habent litterā affirmatiuā. ſ. lo cum hēz: ⁊ tunc iste. v. marcellus legit' alio mō: vt dī in glo. Precedentia vero nō mutanꝫ. hic er go ſm hanc lram pone sic casuꝫ. dixerat ꝺ Jul. esse dūam in cornelia ⁊ postliminio vtꝫ fuꝰ pos sideat peculiari noie uel nō. Marcellus dicit si ctionē legis plenius accipi ut ad ea que qs pos sidet per se vel p aliū puta fuū ex̄ cā peculiari vl nō: habet locū postliminium ⁊ cornel. boc ,pbat duabꝰ rōnibꝰ. pria ibi quēadmoꝺ; ⁊ ista probat de fictione postliminij. hoc mō nō est dubiū ſ; Jul. ꝙ i his q̄ fuus gerit peculiarit habēt locū dicte fictōes: ſ; absurdū est dicē marcellus ꝙ qs hēat plus iuris in peculiaribus q̄ in his q̄ gel sit p se ipm vel p fuū nō peculiariter: ergo idem iuris erat in aliꝭ qꝺ in peculiaribꝰ. Scꝺa ratio est ibi: nā in bereditate ⁊ ibi ,pbat de cornel. qa hēditas fingit' vicē pson̄e: ergo ⁊c. ⁊ banc rōnez declara vt dixi in alia casus positōe. Concludit ergo marcellus vsucapionē hic locum in pson̄a successoꝝ: ſ; ſ; hic neutra opinio approbet: tam debemus stare opi. Jul. reprobata opi. marcel li: vt habem⁹, ſ. de cap. l. i. bello, ℔. facte: ⁊ ſ; q; a lia lra ē cōior ⁊ alia opio vior ipsā ,psequmur op ponēdo. Et q; dictū marcelli in hac mā plibus alijs mōis itelligit: ꝺ declarabo. ſ. i ſrisſ. lege lit terā ⁊ ea ſcilicet ut ex̄ poict; ⁊. ſ. dicēdis patebit. Nōbilia collige p te. Uēio ad op. ⁊ op. ꝺ dī ꝙ iure p'liminij nō singit' qs vsucepisse. Contra nā p iuſ p'liminij qs ofa recupat ⁊ i pstinū statuꝫ repōit': vt. ſ. de cap. l. p'liminij i ꝓn. ⁊ sic ꝙ' i pstī nā usucapionē: ⁊ sic uideat usucepisse. So. istō ſrīū soluit i tex. ℈ ex q. cau. ma. l. ꝺēiꝗ. q; uez ē ꝙ repōit' i pstinū statū pōte ac si ñ fuisset captus i his q̄ iurī ſc: ſ; ad ea q̄ ſt fēi ñ porrigit fictō pⁿ limij. ut. ꝺ. l. ꝺēiꝗ ⁊ i. ℔. ſce ꝺ ꝙ' logt' de usucapi one q̄ ſ; sit iurī. ut ℈ ti. ij. l. bōefide. ℔. i. tn̄ fgrīt possessio q̄ bz mltū facti. ut nō. i. ꝺ. l. ꝺēiꝗ ⁊. ſ. dicetur. ⁊ ió fictio ñ ,pcedit. Et q; ista soluttio

est multū ambiqua: iō ꝓ ea declaranda insisto. z op. ij. ad ea q̄ fictio fingit circa facta: nā aliquē esse in ciuitate vel nō est facti: z tū fictio postlimi nij fingit reuersum semp in ciuitate fuisse: vt. j. ō capti. l. retro Jdē i fictōe cornelie. nā aliquē ōcē sisse vt viuē est facti: z tū fictio cornelie fingit quē decessisse pria hora captiuitat̄: vt. l. in oīb⁹. j. de cap. Dicit An. zaphi. q̄ iste fictōes postliminij z cornelie nō fingūt factū imo ius: fingunt enim statū alic⁹ nō mutatū: z sic semp fuisse libez cū q̄ reuersus est: z cū q̄ mortuus est fingit esse mortuum libez. status autē alic⁹ est iuris: nā fuitus z libertas est iuris gentiū: vt ō de sta. ho. l. libertas. Jtē q̄ qs sit sui iuris vel in pris pate silr ē iuris ciuil: vt insti. de pa. po. §. i. z ō de bis q̄ sunt sui vel alie. iuris. l. iij. z. iiij. Jstud dictū dñi An. ñ plz mihi q̄. d. l. retro z. l. in oībus exīsse dicūt fingi sup facto. f. esse in ciuitate vel nō esse viuz vel mortuū: bñ tū fateor q̄ istud factū fingit pp iuris effectū. f. ꝑt statū quē dicim⁹ esse mutatū vel nō q̄ inf resultat ex positione facti: vt. l. si ex plagis. §. in ditō ō ad. l. acq. Preterea h⁹ ego video alibi in possessione q̄ fingit tradita q̄ ē facti: vt. C. de dona. l. gsgs. nō. ō de pig. ac. l. solutū. §. soluta in glo. ma. Sic video q̄ solutio fingit: vt ō ad vell. l. q̄uis. §. interdū z ibi glo. z solutio tū ē facti: vt ō de cura. fur. l. consilio in fi. z nō. j. de solu. sup rubrica. z in plibus alijs cāib⁹ repit̄ q̄ ius fingit circa facta: de quib⁹. j. in questionib⁹ tan⁹ dicā. fictio tū sup facto semp ē ꝑt iuris effectū: vt i q̄lz eaz ꝑs. Ad solutionē igit̄ ꝛnij dico q̄ fictio postliminij z cornelie z oīs alia de qb⁹. j. dicet ē introducta ex q̄dā nāli eqtate vt. l. postliminij circa ꝑn. j. de cap. vbicūq; ergo cessat dicta nālis eqtas cessat fictio: ſz in casu. l. nāe z. l. deniq; cessat ista eqtas. nā q̄ fingat ist̄ō factū. f. quē possedisse ē aliquē locupletari cū alteri⁹ iactura q̄ ē ꝑ nālē eqtatē: vt. l. nā nā ō ō ꝛdi. inde. z. l. iure nāli. j. ō re. iur. z iō sup isto facto nō fingit: secus si eqtas adesset: z hec so. vī ꝑbari in tex. l. scienduū in. d. l. deniq; z ibi h⁹ tā git vltia glo. Tertio q̄ istud opp. tu dicis q̄ vbi ē eqtas fingit̄ z sup facto. ℨ ego habebā possessionē rei mee ꝓprie c⁹ erā dñs fui capt⁹ z sic amisi possessionē: certe p postliminiū mihi nō ītō tuū nisi de nouo capiā: vt. l. cū bēdes. §. i. ō. ti. i. z tū nō est hic alīq̄ inigtas imo oīs eqtas vt ista beā q̄ meū ē: vt. l. si me z ticiū ō si cer. pe. Pro solatōe h⁹ ℨrij oz te scire q̄ ista fictionis speciē q̄ ē illud q̄ vno tpe porrigit z extendit ad aliō quā appello fictionē trāslatiuā: vt. j. videbit̄ regrit duo extrema habilia quoz si q̄ deficit fictio nō ꝓcedit. Quo regrat duo extrema pone exē plū cū captus fui erā liber: z hoc vnū extremuz cū recuj statī sum liber: z ecce fm extremū q̄ extrema cū sint habilia merito ꝓtēdunt z fingitur retro fuisse libez. Secus si extrema nō essēt habilia. vbi gra donatōes facte in vxorē nō valēt: ſz morte secuta ꝛsirmāt retro trahunt. Sz quo certe nō quo ad dñiū: vt nō. C. de dona. inē viz z vxo. l. donatōes z de inoffi. dona. l. ij. ſz ℨriuz nō. ō de le. ij. l. sequēs q̄stio. z. j. de solu. l. sub ꝓ ditōe z male vt in q̄lz eaz nō. ꝓ Dy. Et ē rō qa ſz istud extremū vltimū a quo ius traberet̄ tro sit sufficiens z habile: q̄ post solutū mr̄imoniū vxor pōt bre dñiū z habeat: tū istud extremū ꝑ mū ad q̄ vis extendē nō est habile: q̄ tpī ꝓtra ctī mr̄imonij z illo tpe nō posset bre dñiū. hanc rationē ponit glo. in. d. l. ij. de inoffi. dona. Jtē pone aliud exēplū vt dicit glo. i. l. gallus. §. si ca⁹ in ma. glo. ō. de li. z postu. vides ergo q̄ habilitas extremi ad q̄ viciat fictionē. Jdē si est habile extremū a quo. Ecce exēplū ratihabitio retrotrabit̄ ꝑ fictionē: vt. C. ad macedo. l. si. z ō so lu. l. vō ꝓcuratori. §. si. cū si. pone ergo q̄ tpe q̄ habeē ratū ille actus qui ratificat nō potuiss̄ geri trahetur ne tunc retro certe nō. ratio quia extremū a quo ē habile: vt. j. rem ra. ha. l. bōor. j. ō ap. zeci. l. i. Habes aliud exemplu ō de pi. z cōmo. rei ven. l. necessario. §. q̄ si pendēte vbi si cōditio venditionis existit re pempta nō trahit retro quia deficit extremū a quo. facit ad hoc. j. ō vbo. ob. eum qui. §. fi. z de nouatio. l. quotiens Jsta vba lz nō sic lata fuerunt primo Ja. de aī. z Pe. vt nō. Ly. C. de sen. pas. l. fi. q̄ pōit An. de zaphi. z dñs meus dñs Ray. Modo ad ꝓpositū lz verū sit q̄ captus posset ante captiuitatē: tū cū ipse redijt ab hostib⁹ nō inuenit se possidē nisi de nouo reassumeret: ut dicta. l. cum heres. §. i. sic ergo quia tpe quo reuertit̄ non possidet: istud extremū a quo est inhabile ut fingatur retro possedisse. Respondeo ergo ad contrarium factū de. l. cū heres. §. i. q̄ illud contingit ꝓpter inhabilitatē vltimi extremi a quo magis q̄s ꝑ defectū eqtat̄. Dicet tu lz ista alia videant̄ mlt tū iuridica oīndo q̄ nil valēt. Jnf postliminij hz duo capita. Primū est q̄ statī cū qs reuertitur hoc est fines nostros ingreditur statim recupet omnia sua iura. Secūm caput est q̄ restituuntur in pristinū statum oīo ut perinde habeatur ac si nunq̄s captus fuisset: z sic fingitur illo medio tpore habuisse illa iura. Jsta duo capita ponuntur in. l. postliminiū in ꝑn. de cap. ꝓbāt in. l. p⁹ liminij ius z. l. retro. e. tī. Jtē primū postliminij ius diuidit in duas spes q̄ ponunt in. l. cū due e. tī. Licet ergo per verba predicta appareat ratio quare illud fm caput ꝑ q̄ retro fingitur fuisse in ciuitate nō habeat locū in possessione captī: tū apparet ratio quare primū caput nō hēat locū in possessione capti: tū nō apparet ratio q̄r primuz caput nō habeat locum ut ipso reuertente recupet statū possessionē cū eqtas subsit sicut i dñio z in alijs iurib⁹: z si istud esset tā extremuz ultiū eēt habile ut retro trabeē: nec vba ꝓcā lo cū hrent. Ad ħ rñdo q̄ primū caput postliminij z ābe spes dicti ꝓmi capit̄ nō ꝓcedūt: nec ō mēte iurī ē q̄ ꝓcedat fm fictionē: imo ſz vitatē. nā cū qs reuertitur statim recuperat libertatem: z hoc fm ueritatē. nam si diceres hoc fm fictionē que ficto est contra ueritatē: ut. j. dicā sequeretur q̄

in vitate esset fuus: & fm fictionē liber qō est fal
sū. Jn alijs iuribus est idē: vt in dñio pria pte
& sūbus & boc ppendit ex vbis. l. nā semp cū ō
boc prio capite loqt: boc dic̄ p vocabula singni
ficantia vitatē: dic̄ enī q statī ius suū recipit: ut.
d. l. postliminij in fi. ij. ẋi. & d. l. due. si enī b' sē
tiret q esset fm fictionē nō dic̄t recipit ꝫ recipe
vī qō significat fictionē: vt. d. l. i. §. deiecisse. f. de
vi & vi ar. vel apponēt ista dictiones quodāmō:
nā dic̄t quodāmō recipit q dictō ēt significat fic
tionē: vt ō ti. i. l. si me invacuā in glo. sup vbo a
mittēt & de li. & postu. l. in suis. vl vteret vocabu
lo quo vtī ō de reli. l. ossa. §. fi. vel dic̄t pīō ha
bet c̄. vt. l. iur ciuili ō de pdi. & de. & j. ō. re iur.
l. iure ciuili. vel vocabulo credit: vt. j. de capti. l.
retro. vel aliud p qō significaret fictio: ꝫ fm ca
put q illo medio tpe dī fuisse in ciuitate, pcedit
fm fictionē q̄ ppendit tā ex vbis. l. retro vbi vtī
verbo creditur q̄ etiam ex hac. l. & ex. d. l. deni
qs qō etiā patz: q cū in vitate fuisset captus lex
nō pōt facē vitatē mutari: ut in. §. facte nisi p ficti
onē: pōt enī fingē vt habeat pinde ac si nō esset
captus ar. op. ad boc ō de vsufru. ca. re. q̄ vsu &
su. l. ij. Mō ad. ppositū cū pmū caput nō intē
dat fingē aligd ꝫ vitatē in introducē istud pri
mū caput pōt porrigi ad possessionē: nā cū regu
rat actū corporeū: vt ō ti. i. l. i. in pn. & l. üj. i pn.
& §. in amittenda & l. quēadmōz ꝫ vitatē possessio
p ius nō pōt restitui ar. dicte. l. ij. ō de vsufr.
ca. re. q̄ vsu cōsu. & nō ō p so. l. cū duob'. §. idez
Rūdit & C. de sa. san. eccle. l. si. in anīe. glo. fm
fictionē possessio nō restituit qz pmū caput h nō
vult nec hoc intendit: si ergo ex prio capite nec
vē nec ficte restituit possessio appet q vltimū ex
tremū a quo est ihabile: & sic fm caput qō proce
dit fm fictionē ubi nō pōt hīe locū vt dictū ē: h'
ē q vult dic̄. l. deniqs q fictio postliminij ñ poz
rigit ad ea q̄ fūt facti: nā cū regulariē p pmuz ca
put postliminij nō recupent q̄ sunt facti sine no
na appbensione: vt. o. l. cū beres. §. i. ergo fictio
nō pōt ea trahē retro cū repiat extremū ihabile:
ꝫ si repiret aliqō factū qō cōpetēt reuerso statiz
cū est reuersus vt est ipz esse in ciuitate: & q̄dam
alia de qb'. j. dicā tūc bñ hret locū fictio qz repi
ret extrema habilia: & sic in. l. deniqs factō nō bz
locū circa ea q̄ fūt facti tā, ppt vsecū egtaz q̄s ēt
ppt ihabilitatē extremi: mō bēs intellectū. l. dēi
qs tu q ea nūq̄ intellexisti. Et bec eadē est ratio
q̄re hēditas nō incipit vsucape: nā oia q̄ hēdi p
additionez acgrunt fm vitatē ea vident sibi q̄ita
retro a die mort fm fictionē: vt. l. oia fere & l. oīs
hēditas. j. de re. iur. & de acq. hēdi. l. bēs qīz. j.
de sti. f. l. ꝫ si ex te. §. si. ꝫ possessio nō q̄rit sibi i
pūnēti sine nona appbensione: vt ō ti. i. l. cū bēs
in pn. & l. i. §. secuola. j. siqs tes. li. esse iud. fue. et
ibi melior tex. & ō nō fingit fuisse sua a die mor
tis: ꝫ eo casu quo qs sibi q̄rere adita hēditate
ipso iure: tūc fingeret retro fuisse sua a die mōz
vt. j. dicā. Expediti de postliminio veniam' ad
fictionē. l. cornelie: & q̄ttuor mōis op. q fm pdi
cta fictio cornelie nō pōt hīe locū hec fictio figit
cū q mortuus est i captiuitate decessisse: tūc cum
captus est: vt. l. in oīb'. j. de cap. & l. lege cornel.
ō de sta. li. & ō vul. & pu. l. lex cornel. ꝫ bic nō re
pūt duo extrema habilia: nā mō uez q ē mō
tuus: ꝫ tūc cū captus fuit viuebat. ergo defic ex
tremū ad qō: & sic fictio nō, pcedit. Vñ op. C. ō
inoffi. dona. l. ij. & qō ibi nō. & l. gallus. §. si eius
ō de li. & postu. qō ō dixi. So. dic̄ An. q imo
bz duo extrēa habilia: nā tūc cū capit efficit ser
tus: & sic morit. vt. l. fuitutē. j. de re. iur. nūc cuz
morit vē morit. & sic bz extrēa habilia. Et aduē
te ne erres. nō enī fingit retro mortuus cū erat
tūc pfecte fuus qz tūc moreret fuus & nō valeret
testamentū cū nō bret hēdē qō ēt ō iura pdēa
ꝫ sic qs viuēs morit ciuilr: ut ō de ma. te. l. q du
os. §. i. sic & qs cū capit lib ē & lib fu' efficit. & sic
viuēs morit ciuilr. & sic lex cornelia fingit eū mō
tuū illo tpe quo capiebat. & sic liber erat. & ió. d.
lex in oīb' dic̄ decessisse vī cū capt' ē nō dic̄ fuit
Ponut enī pticipiū qō est pteriti tpis & vbū qō
est pñt tpis q̄ significet tpe pteriti nō perfectū
quia adhuc sapit de presenti licet, pprior locutō
esset si diceret cum capiebatur: & sic vtentur vbo
preteriti imperfecti tpis. Secdo mō pōt solui. ut
colligitur ex dictis domini mei dñi Rai. sic fate
or q requirantur duo extrema habilia: ꝫ suffic
q alterum extremoz sit in potentia quia vē quis
tunc poterat mori. ergo procedit fictio. sed pmū
extremū ad qō fuit ihabile in potentia: quia tūc
uere quis poterat mori. ergo procedit fictio. Et
ista so. placet. probatur in. d. l. gallus. §. si eius
cū glo. sua siqs bñ inspiciat. Dicēs tu istud di
ctū tollit qcqd ō dixi. naz ille qui est a captiuita
te reuersus fm potentiā est aptus ad possessiōez
habendā quia liber homo. ergo extremū suffici
ens. ergo fingetur possedisse retro vbi est egtas
sed ego dixi q̄re male. ℟ fm q ō dixi duo sē
extrema. extremū a quo aliqō extendit: & extre
mū ad qō aligd, ptendit. Si loq̄ris in isto extr
mo ad qō & illō suffic ēe habile i potētia ꝫ nō i
cēntia. ut. o. §. si a' cū glo. hoc etiā pz in fictione
q̄ est q bēde adeunte nō fingit retro a die mort
fuisse dñs: & illō extremū ad qō erat habile soli
in potentia. hoc etiā pz in fictōe q̄ est in. l. ponio
& l. qui balneū ō q po. in pig. ba. Sz in extrēo
a quo ñ sufficit esse habile i potētia nisi sit habi
le in essentia. hoc, pbat ex hoc q ō dixi circa pos
sessionē. Simile videtis in iurisditione que p
rogatur de una ad aliam. nam iurisditio que p
rogatur oportet q sit in essentia. Jurisditio ad
quā fit prorogatio oportet q sit in potentia: ut
ō de iudi. l. i. ¶iuncto tex. cuz glo. vltima eiusdē
Hoc etiā uidetur naturaliter si unam cordulā
uelles extendere de uno loco ad alium oportet
cordulam essentialiter primo esse in loco a quo
& locam ad quem oportet esse potētialiter aptū
ad illam extensionem recipiendam. & hoc q̄tuz
ad primā partem sufficiat: quia de hoc dicet la
tius. j. in questionibus. Venio ad. v. q si funs

Uenio ad .v. q si fuus. & opp. p. & vi q ī pe culiarib' ñ bz locū fictio: ut uideat usucepisse: q cessat egtas ,ppter quā introducta ē fictio. & petit lucrū cū aliena tactura. g' ⁊c. ut. d. l. scēduz. & l. deniq. ē. ex q cau. ma. & q cessante rōe. l. cessat .l. ⁊c. Scdo qñ modicū ē illud qd ipedit usuca pionē: tūc est equum q ī restituōe ueniat id qd gs usucapt'. ē. ar. ī. c. l. rerū mixtura. §. labeo. qd nō. glo. ī. de ui & ui armata. l. i. §. q aūt ut de tecū. & nō. p Bī. ī. ti. ij. l. qui fundū. §. qui bona. sup glo. q incipit sec' si icōtinētu. q glo. ,dicer' vr glo. illi'. §. qui aūt ut. q sic ,cordātur. aut modi cū tps supat: & uenit in restitutōe qd erā usucap tur'. al' nō ita ī ,pposito i bis rbus q fui peculia rit cepūt possidēr. paz deficit ad usucapiōez. nā seruus quodāmō possidet. bz nō ,ppriet: ut. ī. de ac. & obli. l. qui a seruo i ti. & scīētia uel factū dñi nō regrit: ut. ē. c. l. labeo in prin. & ī. ti. ij. l. ij. §. celsus. ió equuz est q ueniat ī posltimio. Bz qñ dño possidebat per aliū ex causam peculiarem multū deest ad usucapionē: naz tūc reo a nullo possidēr. uel qñ possidetur. Itez scia dñi erat ne cessaria: ut. d. §. celsus. que deficit. nā captus ab hostib'. etiā nō retinet: ut. ī. de. v. sig. l. absentē. ī fi. & qd ibi nō. Scdo opp. ad idē. & vr q i bis rebus fictio nō ,pcedat. p q deficit habilitas ul timi extremi a quo. nā ut. ē. dēmiatū ē. captiu' nō recupat uel acgrit ipo iure possessiōem. ergo nō ,pcedit fictio posltiminij. & p intruptōez nā immo statimcum est reuersus ipso iure abīcz a liquo tacto possessionē in peculiaribus recupat & acgrit. Ad cui' rei notitiaz debetis scire vba que magr̄alit trāduit p glo. nras. C. de acgrē. pos. l. i. t. ē. ti. i. l. possessio in prin. & ex qui. cau. mai. l. deniq. que vba recito. q in quibusdā nō bñ dicūt. Pā quedā ē possessio que bz multuz iuris et multum facti. quedam que bz multum facti & paz iuris. q dam multū iuris & mlū facti bz possessio q q̄rit nob' ,p ,pcuratorē & fuuz ex cā nō peculi ari. & in hac glo. nō bñ dicūt. bz eni multū facti. q eoz apprehēsio corporalis regrit: ut. ē. ti. i. l. quēadmodū. cū si. Itē bz multū iuris: q acgri tur nobis ēt ignorāubul. ut. C. de acq. pos. l. i. t .ē. ti. i. l. i. §. itē acgrit. & ibi nō. & l. seruus. & l. pe gre. §. quesituz. & ibi nō. Nō aūt dicat brē plus iuris q̄ facti: q ibi ius non opatur tñ q effec' possessiōis q est usucapio mihi querat ignorāti nili scīā: ut. d. l. i. C. de acqui. pos. & ad banc pos sessionē se nō extēdit fictio posltiminij: q ipo iu re cū gs reuertit non q̄rit sibi possessio: & usuca piēdi ,ditio sine alio facto. s. scia. & ió ultimū ex tremū est in babile. g' ⁊c. Adhm uenio & dico q ē qdā possessio q bz multū facti: & paz iuris. ut ea q̄ p nos metipos q̄rit: nā illa multuz facti bz: q regrit apphēsio coporalis & animi: bz paz iuris: q ius ibi nil aliud facit nisi q assistit: uel nō resistit: ut solet dici circa diffinitōem possessi onis. ē. ti. i. l. i. ī ,pn. & p doc. C. de acq. pos. l. bz. & i hac sūt ū bz locū fictio posltiminij. cadē ,oē qua. ē. dictū ē. & in hoc glo bñ dicūt. Bz circa h' glo. ponūt unū dubiū. dicūt eni q h cadē bz mlū iuris ī retinēdo: q solo aio retinet. hoc im pugnat andre. dicit ipse ,ppter hoc qd retinet aio nō pōt dici habere plus iuris: q animꝰ ma gis ,sistit in scō q̄ in iure. allegat ipe. ē. ō cura. turi. l. ,silio. §. fi. Itē si esset vm q brēt multū in ris. g' posltiminij & cornelia fingerz circa cadē. dicit ipse q ē falsum: ut h. t. d. l. deniq. Conclu dit ergo q ī hoc glo. nō bñ dicat. qd dicen'. p glo. vr casus. ī. c. l. iusto. §. & si possessiōis in. fi. & ibi nō. nā ibi fingit circa bonā & malā fidē q̄ ,si stit in aio. & sic vr q sit iuris. Prefea q aīmus nō sit facti. vr casus. ē. de acqui. hēdi. l. p hēde. §. i. & ibi nō. ibi nō tam facti q̄ animi ⁊c. Credo andre. bñ dicere pro quo ē tex. & glo. ē. ti. ij. l. bonefidei. §in ,cio ubi expresse dr q ea que ,si stūt ī aio sunt facti. bz glo. se ibi uoluat. Ad. §. si possessiōis. ,nide q spāle ē ibi in seruo: & ea peculio: ut ibi dicit glo. & rō spālitatis pōt sumi ex. l. pōponi' in pri. ē. ti. i. uel aliter & melꝰ dico q illa bōa fides q̄ ibi dr durar nō ē ex fictione posltiminij: nā fictio posltiminij ad ea porrigit q̄ p captiuitatē sunt amissa: uel nō acqsita. ut pi de hēatur ac si nūq̄ ī captiuitate fuissz: ut. l. post limuij uus. ī. de capti. bz ibi bona fides non fuit interrupta p captiuitatē g' ⁊c. hoc ostēdo. dīa ē an capiat bōa fine possessor: et q: tunc p capti uitatez efficit seruus. amittit uoluntatē. et per cō sequēs fidē: ut tā dictū ē. & iste non casus isti'. §. Adhc nō capit dñs ut possessor: bz res sua: tūc p capuitatē intrūpit ips' rei possessio. bz q: ē fa cti nō cadit ī posltiminio: ut dictū est. bz bona fi des ,sistit i aio dñi. bz sit facti. p captiuitatem rei nō mutat cū dño rēanciat ī ciuitate: ut stati dicā ī alio casu. g' ibi nō loq̄t de aliq̄ fictiōe. ī hoc tñ ibi bñ ē spāle: q: ūcū scōe possessiōi nō inspici tur. q: aī oz fieri ut ibi nō. & bac. l. §. pe. nō ob. l. p berede. §. i. q: expone nō tā facti. s. alēuisi: q: z q̄ ,sistunt ī animo sunt facti. Ad ētiaz uenio & dico q q̄dā ē possessio q̄ bz multū iuris & pa rū facti: ut ea quā habem' p filios et seruos no stros ex causa peculiari: nā in ea plīmū uersat dispositio iuris: cum nobis ignorānt' acquira tur nobis possessio & possessiōis effec'. s. usuca pio: ut. ē. c. l. labeo. ē. ti. i. l. pegre. §. quesitū. ī. ti. i. l. ij. vsatur tñ factū ex pte eoz: q: oz q adipi scāt eoz cōpore et aio: ut. l. quēadmodū. & i hac bñ ,pcedit fictio posltiminij: naz egtas nō repu gnat: ut dixi in ,pcedēti contrario. Item sunt ha bilia extrema. qō sic ostendo cū dñs capit p ca ptiutatem ipse perdit solū ius qō erat apud eū sine aliquo suo facto. s. usucapiōis & possessiōis. factuz aūt qō residebat i plona serui uel filij per captiuitatē non mutaf. cū ipsi oino remanent ī ciuitate. cū ergo dñs reuertī illud ius qō ipse amisit recupat ipso iure sine aliquo facto: nā nō requiritur q ipse possideat corporaliter nec re quiritur eius scīa que similiter est facti: ut dixi. fa ctū aūt quod ē apud seruū ipo iure recuperat. &

repitur istud extremū habile. merito ergo hꝫ locū fictio. & ista ē rō quam vult ponere tex. j. c. l. iusto. §. fi. dū dicit q̄ eius scientia i ciuitate non ē necessaria. Et aduerte ad id q̄ dixi. q̄ id q̄ ē facti q̄ ꝓsistit apud filiū uel apud seruū non est mutatū. q̄ si illo. tpe. s. tepoꝛ captiuitatis pdi disset illud tm facti q̄ habebat elidēt ius fictionis postliminij: quia si nō recuparent nullo mō hꝛet locū fictio. uel si recupassent: ꝓcederet fictō ad ea tpa que post recuꝑatōem cesserūt: ut colligitur ex hoc. v. & ex. l. i bello. §. facte. j. de captiuis. ibi remanentibus hꝫ ꝓsonis in ꝓssessiōe. Tertio op. & vꝛ q̄ i casu hui⁹. l. fictio non ꝓcedat: nā extremū ad q̄d ē habile. nā hic seruus cepit possidere dño existente i ciuate: & illud tps licij possessiōis ē extremū ad q̄d uis ꝫbet ius possessiōis & usucapiōis. sꝫ illud extremū ē habile fm eēntiam: q. tpe captiuitatis dñs nō possidebat nec usucapiebat. nec ē habile fm potentiaz: q. cū ē capt⁹ nō pōt possidere nec usucapere: ut ō. ti. i. l. cū here⁹. §. i. So. ad istud ꝛiuz pōt respōderi ex glo. q̄ ē j. c. l. iusto. §. fi. que ē sup vbo incohari. illa glo. in scda op. quā format tenet q̄ dño existente in captiuitate seruus ex cā peculiari incipit eius possidere: interi uere icipit usucapē. q̄ opi. si ē uera iaz apparet q̄ illud extremū ē habile. Et q̄d plus ē fm illā opi. i boc. v. non tractatur de effectu postliminij: cū uere ꝓscribaī. sꝫ bñ tractatur de iure postliminij ex ꝑ capite scoz q̄ dominꝰ reuertens recupat sua iura sine fictiōe: ut. ō. dixi. Sꝫ illa opi. nō plz. nā iterī & iterī nō usucapit: sꝫ dño reuerso scōm fictōez intelligit retro usucapta. hoc probat tex. iste ad lram. ibi naz si dñs reuertens fuerit intelligitur usucaptū &c. nam uerbuz intelligitur denotat fictiōem. teneo ergo ꝑmā opi. posita in glo. dicte. l. iusto. §. fi. & eam ꝓsequtur Ja. de are. & fm illā opi. ꝓcedit. Ad quā sic ꝙ q̄ cū ꝑ fictiōem postliminij fingatur medio tẽpore fuisse liber i q̄libz ꝑte medij tpis. dico cadere extremū habile saltē potēna. & ita hꝫ logi. uel dic clare q̄ extrema circa ipz ꝓncipale. hoc ē ꝓsonam dñi sunt habilia. Alia uero que ueniūt ꝑ quandā ꝓsequntiā nō regrūt tātā bilitatē extremi ad q̄d sufficit in eo ē bile scōm fictionē: ut. C. de capti. l. i. z q̄d nō. ō. ex qui. cau. mato. l. ab hostib⁹. §. fi min⁹. Quarto op. & vꝛ q̄ ea q̄ dca sūt. ō. i fi. ꝓximi ꝛiuj desituāt ꝑn. l. nāc. nā ibi dictū ē q̄ qñ ad possessiōez & usucapiōez scīt & scia dñi ñ ē necessaria q̄ tūc hꝫ locū fictō. sꝫ i bis q̄ dñs possidebat añ captiuitatez ꝑ colonū uel ꝑ seruū ex cā nō peculiari & ea usucapiebat: ñ regrit scīm uel scia dñi: ut ꝓbabo. Jn bis ergo fictio ꝓcedit. sꝫ in ꝑn. l. nāc ego dixi ꝛiuz ponendo casū. ergo &c. Ad dico scīm dñi nō regrit: aſ sic ostēdit si ꝑ aliū possideo: & usucapio ē i choata: ut dictū ē. B fuit: q̄ab itio scivi. & bonā fidē būt: admō ꝓcedz usucapio ēt me ignorāte: nā ad ꝓtinuatōez usucapiōis scīm meū non ē necessariū: sicut ubi usucapiōem icboau bōa fides ñ attēdit q̄ supuēit: ut. l. i. §. si. ꝑculdubio. C. de usuca. trāsfor. Sic ergo capio & reuertor cū nullū factū meū sit necessariū: fictio ꝓcedet. Aduertatus dñi ꝑ istā rōnē Ja. de are. & dñs an. sequēdo cū rēpondēdūt glo. nraz que dicit idē ē i possessiōe ꝑ se & ꝑ colonū uel seruū ex cā nō peculiari. & ꝓncipū nre. l. itelligitur solū ō eo qui possidebat ꝑ se. & sic fm eos ibi fuit male positus casus. & hoc ꝑ dictā rōem. ꝑ b⁹ ēt adducūt. §. facte simplicit itelligēdo. Certe istoz opi. approbāt i dicto. §. facte. in pe. glo. q̄ ēst sup uerbo ꝓsona. sꝫ i glo magna dicti. §. facte. & i. ō. l. deniqꝫ i ētia glo. dicit. & scōm quos dā ego posui casū. Quid ergo dicemus. dico q̄ Ja. & glo. que cū eo ꝓcordat male dicūt & ꝛ tex. hui⁹. l. i. v. quēadmoduz enī itelligēdo ꝙ ibi sunt uerba iurisconsulti iul. quā lec. segtur idē Ja. & an. & ol. ibi enīz est tex. q̄ idē ē i possessiōe tpe captiōis ꝑ se uel ꝑ seruz ex cā nō peculiari. & i neutro ꝓcedit fictio corneli uel postliminij. Ad rōez eoz: & sic ad ꝛiū rīspōdeo. q̄ fateō q̄ ad ꝓtinuatōez non regritur ñ nō sequit. q̄ ꝓcedit fictio. nā extremū ultiuz a quo ē habile: ut. ō. dixi. Extremum enī a quo dz cē habile eēntialiter. Jtē dz cē tale q̄ actus q̄ retrotrahitur possit tunc ichoari: ut dixi ꝑ. l. bonoz. j. rem ra. ba. Et ꝑz ꝑ exempla. ubicūq. ō. dixi fictionē istaz ꝓcedere: sꝫ hoc casu reuersus ab hostibus sine scia ñ possit inchoare usucapi onē. ergo sine ea nō erit extremū sufficiēs: sꝫ scientia ē facti. sꝫ ex ꝑ capite postliminij nō restitui tur ipso iure. ergo fm caput ꝑ q̄ō retrofingit nō hēbit ibi locū. Aduertē tñ naz possessa ꝑ colonū uel ꝑcuratorē & seruū ex cā nō peculiari. uel ꝑ fuū ex cā peculiari ꝓueniūt i uno: q. ad acqsitōez possessionis i neutro regrit dñi scia ul scīm dñi cōueniunt i alio: q. i peculiarib⁹ ñ regrit scia dñi uel factū q̄ ad usucapionē: sꝫ i aliis regritur: ut. ō. ꝓbatū ē. Jtē etiā circa fictōez ꝓueniunt & dicūenūt. naz utroq; casu dño fingit retro posse disse: cū dñi scia ul scīm nō regrat. & sic repitur extrema bilia. & ō boc ñ logi hec. l. Jn usucapi. discōueniūt. nā i peculiarib⁹ q̄ñ ad usucapiōez ꝓcedit fictio. i aliis sec⁹ per rōem. ō. dictas scōm Ja. de are. & an. q̄ō satis placet. & de fictiōe quo ad usucapi. loquitur mā nāa. Quinto ad hunc ꝙsi. op. dr̄ hic q̄ i possessionib⁹ q̄sitis ꝑ seruū. ex cā peculiari ꝓcedit fictio. l. cornelie. Contra boc sic arguo. nō debet plus opari fictio q̄ veritas: ut. l. filio quē pr. in ꝑn. ō. de li. & postu. ar. C. de bis qui ue. eta. ipe. l. ultima. saē q̄ō nō. i. ō. ꝙ. si ca⁹. circa fi. ma. gl. Sꝫ si uere hēditas ꝺfuncti ia cuiusꝫ seruꝰ hēditari⁹ ex cā peculiari aliq̄ acq sisset nō ichoaretur usucapio nisi a die adite hereditatis: ut. j. c. l. si. ergo idē ē. ō. cū fictio cornel. fingat mortuū cū capiebaī. & sic ab illo tpe iacusset hēditas. Quidā doc. antiqui fatenī ꝛiū. et dicūt q̄ aut seruꝰ extitit hered⁹ capt⁹. & tūc usucapio ꝓcedit a die captiuitatis: q. extūc fuit here⁹. Aut fuit hēs extraneus. & tūc fictio cornel. nō opetur ultra tẽpus adite hereditatis. hoc ꝑtantum. j. c. l. iusto. §. fi. & l. fi. i ꝑn. et de istoz opi. saē

mẽtionẽ ꝫ glo. magna i distictõe quã ẽt vꝫ teneꝫ in. §. facte i glo. magna. Istoꝝ opi. nõ approbatur ꝫ p glo. t mẽito q: ꝫ hũc tex. t p tex. i. §. facte. t. ī. e. l. iusto. §. fi. p ꝫ ubi hodie a capite posſessiõis dicit ichoari. t ꝫ dicit Ja. ꝺ are. t Ant. omẽs. Ad rõnẽ ꝓdicta ꝺñi an. sic ꝛndit dico q: si uere fuisset mortu⁹. usucapio nõ ꝓcedẽt nisi adita hereditate: ut. ꝺ. l. si. tñ ex q⁹ ẽ capt⁹: q: spatur de reuersiõe: tõ lex uoluit q⁹ usucapio possit ichoari p seruũ. t p ꝓcẽs finiaꝫ uel ꝓleaꝫ eo reuerso uel mortuo: ut. ꝺ. l. iusto. §. fi. Certe ꝺñi nõ egem⁹ ista ꝛnsiõe. dic ꝙ si uere hereditas fuisset adita incipeꝫ usucapio a die quo seru⁹ ex cã peculiari rẽ ãsi possideret. nec iſpicim⁹ tps adite hereditat: ut. ī. de capti. l. pe. ñ obstat. l. si. ī. e. q: ibi logt in rebus nõ peculiarib⁹. t tex. expõe ut ibi dicit gl. t q⁹ b⁹ sit vm ps ex rõib⁹ ꝓcedẽtib⁹. nã cũ ius possessiõis t usucapiõis ꝙrat hẽdi sta tiꝫ adita hẽditate ipo iurẽ cũ i peculiãb⁹ ei⁹ scia: nõ ꝙrat. t trahit retro a die mõꝝ: ut regla uri. omia fere cũ si. sꝫ i nõ peculiaribꝫ fateor q⁹ icipit usucapio adie adite hẽditatis. subaudi t appze bẽe possessiõis: ut. ꝺ. l. si. §. si. ī. e. nec trahit retro q: istud extremũ ẽ ibile: ut ps ex ꝓdcis. t hoc si emit seru⁹: sꝫ si ñ emẽt seru⁹ sꝫ ꝺñs: tũc serua. l. iusto. §. si. i fi. ī. e. Uenio ad tiam ptem. ſ. ad. v. marcell⁹ ꝙ ꝺicit iul. tñ in rebus empt⁹ p seruũ.

Op. ꝑ sic. tu dixisti q⁹ marcell⁹ ꝺicit Jul. tñ i reb⁹ empt⁹ p seruũ. sꝫ ꝺ. imo vꝫ q⁹ ꝺicat tã i rebus empt⁹ et possessiõ p se q̃ i reb⁹ ẽt possessio per seruum. unde videtur obstare. l. in bello. §. facte. So. domini uos debetis scire q⁹ marcellus fuit emulus Jul⁹. t in ista mã: t bac. l. fuit positus tñ unũ dñm Jul. in hoc. v. q⁹ si seru⁹. ſ. de possessiõis post captiuitatẽ p seruũ. Precedẽ tia uero sũt uerba Jul. sꝫ Baiꝯ. auctor⁹. l. t tõ in bac. l. ponitur dictũ marcelli ꝺicẽtis Jul. tñ in eo qõ dixẽat. sꝫ i. §. facte ponit dictũ Jul⁹. magis late: t ideo ibi contradictõ marcelli magis late ponit. t ñm hãc expositõem iste tex. ꝓcedit sine scruplo: q: tñ istõ dũꝝ marcelli ꝺ t i. §. fcẽ obstascate ponit: t diuersimode intelligit: Ideo scias q⁹ dã dicũt marcel. dixisse q⁹ nullo casu nec in possessiõ p se. nec i possessiõ p aliuꝝ ex cã peculiari uel nõ ꝺꝝ locũ cornel⁹ uel postliminiũ. t isto rũ opi. tãgit i. §. facte. i gl. sup vbo psona. t ibi gl. tꝫ. Sꝫ istoꝝ ītellect⁹ ñ plꝫ: q: ñm hoc iste ictõ nel nõ accipeñ plen⁹. imo reiceret ex toto. Sꝫ mar. ꝺ dicit plen⁹ accipi. ꝙ sic nõ ītellexit. Alij dicũt q⁹ mar. dixit q⁹ in casu siue possideat p se: siue p aliũ: siue ex cã peculiari: siue nõ semp bñt locũ dicte fictiõi. q̃ opi. tãgit i ea. gl. i. ꝺ. §. facte. t ponit ꝺ i gl. ut etiam. t fateor q⁹ ista fuit mens mar. i. §. facte. t ẽt ꝺ. si bẽs i fi. ꝛꝝ affirmatiuã. ut sic oĩa sint vba mar. Si aũt bẽs i fi. lr̃am negatiuã. t sic dicit q⁹ a. v. q̃admodũ usqꝫ ad fi. sunt vba Jul. tũc q: vba Jul. nõ adaptãt ꝺ vba mar. sumpta sic genẽaliter: sic lege lr̃aꝝ: q: ꝑ lege vſi. q̃admoduꝫ usqꝫ i fi. ultiõ lege. v. mar. q ꝺ dixerit Jul. in oib⁹. t hãc lec. ponit Ja. de are. t ꝺ⁹ vꝫ fuisse de mente glo. si bñ aduertaꝫ. Tu vo ut ordiare lr̃aꝝ legal. dicas q⁹ mar. magis stricte loqtur ꝺ. q̃ i. §. facte: ut. ꝺ. dixi. t tũc reph̃ẽsiõi Jul⁹. plane procedunt. t ñm omẽs ꝓdictas opi. mar. male dixit. t sequẽda est snia Jul. ut i. §. facte. Alia fuit opi. bu. antiqui gl. q dixit mar. in bac. l. bñ dixisse. t ītellexit q⁹. v. mar. ñ referatur ad ꝓxia dicta. ſ. de eo q⁹ seruus⁹ post captiuitatẽ emit ex cã peculiari. sꝫ refert ad ꝑmũ dictũ. q⁹ in bis q̃ qs possidebat p se ips ul⁹ p aliũ ex cã ñ peculiari nõ ꝺꝝ locũ postliminiũ nec cõnelia. huic dicto de cornel. ꝺicit mar. t dicit fictiõem. l. cornelie plen⁹ accipi: ut sic i bis q̃ quis possidebat ãñ captiuitatẽ t usucapere cepat hẽat locuꝝ cornelia. et i ꝺ⁹ bñ dicẽ mar. nec corrigit scõm dictum bu. t bcc lec. tãgit ꝺ i gl. q̃ icipit i bis q̃ ꝑ se rẽ. i fi. gl. ꝺ nõ expmat cui⁹ opi. sit. tamẽ q⁹ ista si opi. bug. expmit gl. o. i. §. facte i gl. mag. Rõ aũt q̃ mouet bu. põt eẽ talis. postliminiũ ñ ẽ dubiũ q⁹ ñ ꝺꝝ locũ q rõnes tã dictas. sꝫ cornelia bene ꝺꝝ locũ p rõnẽ talẽ. Cornelia tingit quẽ eẽ mortuũ pãbula bora captiuitatis: t sic ab illo tpe tacesse hẽditatẽ: sꝫ si hereditas uere iacuiſſ⁹ p eã usucapio iã cepta cõplerẽt: ut. ī. e. l. ceptam. t. l. nunq̃. §. uacuã. t. l. iusto. §. nõdũ. ꝙ t sic p ficti onẽ cõnelie ꝓcedit usucapio retro. sed hec opi. bu. ꝺꝝ gl. eã uideaꝫ teneri i. §. facte. tũ re. pbaꝫ per oẽs. Ja. ꝺ are. andre. ãDi. Ray. t Ol. t mẽito: q: ꝺ mẽtẽ. l. nñe. t ꝺ. dictũ. §. facte. ubi expresse i totũ reprobatur opi. mar. Ad rões bug que uidetur mulũ efficax sic respõdeẽ. q⁹ uera hereditas iacẽs ꝓplet usucapionẽ. t hoc repertũ ẽ iure spãli: ut ps. ī. l. iusto. §. uacuam. nõ est ergo trabendũ ad ꝓsequẽtias: ut. i. ꝺ⁹. s. q⁹ ꝺ. legi. sed hereditas captiui nõ ẽ hẽditas vt sꝫ fict: ut. ī. ꝺ. v. sig. l. iij. §. fi. ꝙ ad eã nõ ꝺꝝ trahi. cũ istud hẽat fieri p fictõꝝ repiret unũ extremoꝝ inbile. ꝙ tẽ. reprobata ꝙ bac opi. tene lec. quaꝝ. §. posui. q̃ ẽ satis plana. ul⁹ tene lec. Ja. de are. Uẽio ad q̃rtã ptẽ. ſ. ad. v. q̃admodũ tẽ. Op. hic vꝫ dici q⁹ tñ iuris qs ꝺꝝ i bis q̃ possidet p seruum i nõ peculiarib⁹. q̃stũ i bis q̃ possidet p se. Sed contra. imo pl⁹ iuris ꝺꝝ i ea q̃ acqrit q⁹ seruũ: q: acqrit ignoranti: ut. ꝺ. ti. i. l. i. §. itẽ acqrim⁹. t. l. qꝺ seru⁹. t. l. pegre. §. q̃stũ. So. fateor q⁹ in possessiõe ꝺꝝ plus iuris: sꝫ i usucapiõe de q̃ loquitur nõ. t de hoc dixi plene. ꝺ. i fi. tertij ꝺrij scõe particle. Circa banc materiam plene distingue. utꝝ t qd fictio postliminij uel cornel. opet circa possessiõẽz t usucapiõez. Aut q̃ris de possessiõne tñ: t tũc i possessiõ p se nihil opat in possessiõ p aliũ siue peculiari noie siue ñ. opatur fictõ ut retro uideaꝫ possedisse nõ usucepisse ut dictũ ẽ. Si uero q̃ris quãtũ ad usucapiõez: t tũc sub distingue. aut loquẽris de possessiõ ante captiui tatez. aut de quẽstiõ post. p casu aut possidebãtur per se aut per aliũ ex cã non peculiari: t nõ ꝓcedit fictio postliminij uel cornel. ut hic in ꝓn. Aut possidebanť ꝑ filium uel seruuꝫ ex cã peculiari: t tunc ꝓcedit: ut. l. in bello. §. facte. ꝺ capti.

& l. pe. c. ti. Si vo queris de questis post. & tūc aut p seruū: aut p filū ꝑ casu: aut ex cā peculiāri & pcedit utraq; dictō ut hic. & §. facte. aut ex cā nō peculiari: & tūc dic ut ꝺ. v. quēadmodū. tūc enī non procedit usucapio nisi a die adite hereditatis: lz apparēte possessiōis: ut. j. c. l. fi. i fi. Si de filio & tunc. aut queris de postliminio: qa pr̄ re uertit: & idē qđ in fuo. aut pr̄ ibi moriť. & tūc filꝰ semp vr̄ sibi possedisse: ut. l. iusto. §. fi. j. c. lz circa p̄dicta sint opi. ut. ō. uidistis. mō habetis gl. nīaz q̄ ꝺ bñ loqtur: lz aliť loquaťi. §. facte. & male. Sc̄ō ad hāc ptē ad. v. nā hereditatē op. q̄ hēditas idiuidi: & sustineat uicē p̄sone: ut. j. de fide iusso. l. mortuo. & C. de pigno. l. cū hēditas. & i fi. de fi. fuo. i p̄n. Sc̄o. illud vm in his i qb⁹ regrit opa uel subst̄ia p̄sōe: ut. ō. ti. ij. l. hēditas i mulē. & dic ut. j. Sz possessio q̄ mediāte usuca pit regrit p̄sone scīl: ut. j. siqs tel. li. cē ius fue. l. i. §. fceuola. g̃ rē. Expediti de op. uēriam⁹ ad. q. & q: i hac. l. tractat ō fictiōiꝫ. q̄ mā a nīs doc. ē neglecta hic fictōes aggredi: & mām eī placuit put igenij mei puitas attigē potuerit. Quero g̃ ꝑ qd sit fictio huī⁹ diffinitōz pōt Li. C. ō p ba. l. siue possideť i fa. q. & dic sic. Fictio ē in re cēta ꝺrīū vitatiſ. p vitate assūptio. ista diffinitō nō bona. ꝑ q: cōuertit cū suo diffinito. g̃ rē. ut. l. i. ō. de dolo. hoc sic. ꝓbo. Nos tractam⁹ ꝺ ō ficti one q̄ ꝺz effectū iuris: ut. p uerītate assumaī: ut pz i fictōe postliminij & cornel. & alijs de qb⁹ dicťū ē. & j. dicēt. Sz hec diffinitio ꝓbendit ea q̄ nō uideni hīre effectū iuris. g̃ rē. ois. n. falsitas ē ꝺrīū vitatis: sed fictio ē. p vitate assūptio: ut pz ad oculū: & pbať i auc. ō instru. cau. & fide. i p̄n. coll. vi. Itē quō appellabim⁹. g̃ mēdacia & falsitates fictōes. certe nō fz qō ūēdim⁹ ꝺ tractať q̄ hēat iuſ effectuz. imo ius ei resistit: lz largissime loq̄ndo oē mēdacū pōt dici fictio. ar. ff. ō ꝺhē. emp. l. hec uēditio. post p̄n. Itē diffinitio ē bōa cū substātiā diffiniti pōit: ut i regla iuris oī⁹ diffinitō. & ibi nō fz ō substantia diffiniti ē q̄ id qđ fingit ñ sit ipossibile. fz ꝺ i diffinitōe ñ ponit. g̃ rē. dico ergo sic sequēdo vba sua. fictio ē i re cēta cī⁹ qđ ē possibile ꝺ ueritatē. p vitate a iure scā assumptio. Exaīem⁹ vba. In re certa ꝺ dico ad dr̄am ꝑsūptōis q̄ ꝑsumit sup eo ō quo dubiū ē de q̄ i dicta. l. siue possideť. & ō. qđ me. cā. l. nō ē uerisile. & cē ō spon. c. is q. fz fictio semp ē sup eo qđ ē cētū: ut pz i postliminio & cornel. & l. i. §. accedit. C. de rei uxo. ac. & hoc signāter dicit glo. i. ō. l. ñ ē uerisile añ mediū magne gl. Se q̄ cī⁹ qđ ē possibile. ꝺ. o. q: sup eo qđ ē ipossibi le ñ pōt fingi. qđ pz. p ea q̄ nō. in. l. gall⁹. §. si cī⁹. et nō. ō. p socio. l. iij. ut pz. ō. loca. l. q ad cētū. & ō pcio. l. cēte i p̄n. ar ō. adopti. l. adoptio. pbatur. n. p rōem. Ārs. n. semp imitať nāz. & id qđ ē ipossibile fm nām ē ipossibile fm artē: ut. ō. ō adop. l. si pr̄. §. si cū. & l. se. & insti. de adopti. §. minor ē. ita i ꝓposito. Cōtra vitatē hoc dico. q: si vm cēt tūc nō cēt fictio sed ueritas. de q̄ uerita te log. l. illicitas. §. ueritas. ō. de offi. pfi. & C. si ut se ab hērdi. absti. l. i. Pro ueritate rē. habet eni iuſ effectū perinde ac si esset in vītate: ut pz in q̄ꝺet fictione. Q̄ iure facta assumptō. ideo dico a iure ut excludanť mendacia et falsitates: q̄ ñ fiunt a iure sed ab homine. nec habēt iuris effectū. & ille nō sunt fictōes. put accipim⁹ in mā nīa. & ō. dixi. Sz circa hoc dubitať a quo iuſ fiat fictio. q̄. a iure naturali credo q: non introducať aliqua fictio. nā cū fictio. pcedat & cauleť ex equitate seu rōe: ut dicta. l. postliminij. & j. dicā cū queraz que sit causa fictiōis. Jus uero naturale ē cōe oibus aialibus etiam sensu carentibus. pz q: fm illud ius ex quo non consideraťratio uel equitas nō potest introduci fictio. a iure uero gentium fictio introducit: ut dicta. l. postliminium. & ibi nō. Itē a iure ciuili: ut in fictōe. l. cornel. & in. l. i. C. de rei uxo. ac. & alijs de quibus. j. siet mentio. Sic ergo statuta & consuetudines cū sint iuris ciuilis: ut. l. omnes populi. & in. §. ex non scripto insti. de iure nā. possunt introducere fictōes & tota die uidemus q̄ faciūt. & ista iura quandoq; fingunt super eo quod est iuris naturalis: ut aliquē uiuere: aliquez esse natum uel mortuum: ut. j. patebit. tamen tunc ipsū ius ciuile uel gentium est qđ fingit nō ius nāle. Itē dubitať nā vr̄ q: bō possit introducere fictionem. nā acceptilatio ē imaginaria & ficta solutō ut ista. q. mo. tol. obli. §. ē aūt. & tñ acceptilatōes inducūt hoīes contrahentes. So. lz acceptilatio fiat ab hoīb⁹. tñ a iure ē introducta ab aglio. & dī actus legitimus: ut in regula iuris actus legitimi. unde iuſ ē quod ibi fingit solutiones: tamē huius cā ē factū ꝺhēntis. Sz si homo ex se uellz fingere iure hoc concedēte nō posset ut ecce. ult testator cū dicē equ⁹. q̄ fingať ipm dixisse multū nō pōt: ut. l. siqs in fundi uocablo. ō. de lega. i. & ibi nō. p hoc ē expssius. j. de castren. pecu. l. si forte. Si aūt hoī hoc pmissū iuenies a iure: tūc ī figu. ñ hō: ut. l. lege obuēre. j. de. v. sig. Secundo ꝓpaliter queriť quotuplex sit fictō: ut quot sunt fictiones spēs. est enī fictio inductiua. Itē fictio priuatiua. uē fictio trāslatiua siue extē siua. hoc sic declaro. sicut enim fm ueritatez hō triplica modo agit. pone in contractib⁹. q̄ndoq; contractum de nouo facit. emendo. uēdēdo. locādo. stipulando rē. Quandoq; destruitur per pactum uel acceptilatiōem. per ti. de rescin. uen. & q̄ñ. li. ab emp. discē & de accepti. Quādoq; id qđ ē factum transfert & imutat i aliam formam. & in aliud esse: puta nouādo uel delegādo: ut i ti. de nouati. sic eniaz in alijs actibus triplica mō agitur uel aliquid de nouo inducēdo: puta spe edificando uel edificando: ut. ō. ti. i. l. adeo. §. cū quis. et. l. si is qui quadringenta. §. quedam ad. l. falci. uel quod facuz ē destruitur. occidendo comburēdo et alias destrueudo: ut in ti. ad. l. aquil. et in alijs. uel quod factum ē uno mō in aliam formam mutādo: ut. ō. ad exhibē. l. Itē. §. sed et siqs. et. j. de. vbo. sig. l. mulierī. §. i. Ita fictio que nāz et ueritatī imitatur. q̄ndoq; fingit

esse id qđ nō ē. et illā apello fictiōez iductiuam. qūcz fingit id qđ est nō esse: et illā appello fictō nem priuatiuā. qūcz id qđ est uno mō fingit eē alio mō: et istā appello translatiuaz siue extensiuā: et sic cuilibet illaz ipono nomen ab effectu. Baptizo ergo eas fictiones: et ista tria noīa impono cū careāt noīe. quaz omniuz exēpla ꝛ naturas singulariter ē uidendū. Tertio ꝑncipaliter quero quid sit fictio iductiua. ꝙ fictio inductiua ē in re certa nō existēti possibili pro existēte a iure facta assumptō. Jd qđ dixi non existē te iō dixi: qz si res existeret esset ueritas ñ fictio. idem dixi ad dñaz fictiōis ꝓuatiue ꝛ trāslatiue: que regrit rem esse ut uidebitis. alia uerba diffinitionis expone ut. ō. Circa hāc queritur utz ista fingat sup his q̄ sūt meri facti. ꝙ sic: ubi ea tas ibi q̄ ē eā fictōis ut dicā: ibi suadet. fingit enī natū qđ nō ē: ut l. i. q̄ uxo. ꝛ. l. si. ō. de sta. ho. ꝛ tñ b̄ ē meri facti: ut. l. aretusa. ifi. e. ti. Fingit ut uere eū qui nō ē: sed ē mortu⁹: ut insti.. de exc. tu. §. sed si in bello. ꝛ. ō. de exc. tu. l. in bello. ꝛ. ſ. de uaca. mu. l. si. quod uiuere constat esse facti: fingit conditiones potestatiuas non impletas eē ipletas: ut accēdere capitoliuz: agē negoci uz ꝛ similia: ut. l. ure ciuili. ō. de ꝛdi. ꝛ đ. ꝛ. l. me uia in ꝑn. de re. iur⁹. ꝛ tñ constat has ꝛditiones esse facti: ut. l. qui bēdi i prin. ꝛ. l. meu⁹ de cōdi. ꝛ d.. Sed ꝫ istud op. de. l. deniqz. §. facte. sed eas intellige: ut. ō. dixi. ꝛ nō obstant. Jtē opp. ō. ti. i. l. §. si uir. ad hoc ꝙ. ius pōt fingere sup facto: qñ talis fictio iduceret iuris effectuz: ut in omnib⁹ ꝓdictis exēplis: ſz qñ talis fictio sup facto nō bz iuris effectū: tūc nō pōt fingi. b ē cauſ. §. ſz si uir si bñ inſpiciāt. nā ſm ueritatē nō pōt fieri q̄ cōditio ꝑ put ē facti nō sit facta scōm ficti onē. hoc fateri nō releuaz: q: posito q̄ uxōi nō acgreret mariti⁹ nō amitteret possessiōez: ut ibi dicit tex. ꝛ sic ius nō bñet suū effectū qui ē q̄ do nās nō efficiāt paupior: ꝛ iste credo q̄ sit illi⁹. l. intellecā⁹. de qua ſz posset ꝙgruētius opponi ad id qđ dici ē de fictōe ꝓuatiua: tñ b posuiz: q: eadē est rō. Jtē op. ad predicta ꝛ vī q̄ dicte fictōes fingant ipossibile cū impossibile sit nō natū esse natū: ꝛ mortuū eē uiuū ꝛ nō factū esse factuz. ar. ſ. de reg. iu. l. uerū. ꝛ. l. si ita ga. ō. de euic. ꝛ ō. v. ob. l. si homo moriturus. ꝙ tē. So. gl. ſ. de solu. l. sub cōditione circa fi. ꝑme glo. b fatet q̄ fingit ipossibile: ſz hoc ē falsum ut dixi diffiniēdo. dic ergo q̄ fictō fingit hoc qđ ē possibile scōm naturam eī hos termios de qbus loquimur. Jn sili tū uide exēplū in adoptione q̄ ē fictio inductiua cū p eā ducat fic⁹ filꝰ illa imitat nām. debeo. n. adoptaī eū q̄ sit ei⁹ etatꝫ cui⁹ etatꝫ possibile eēt me bīe quēdā aliū nāle filiū. ſz. n. nāz ipossibile ē q̄ ille q̄ ē filꝰ alīs sit me⁹. tñ ē possibile me bīe filꝫ filiū. ꝛ iō. ꝑcedit adoptio. sic intelligo de eo qui fingit uiuer: nā possibile esset ī rez natura q̄ hodie uiuēt: ꝛ hō silis sibi ꝛ iusdem etatis hodie uiuit. ſz esset ipossibile ipm uiuē ul aliū silem: quia ex quo ē mortuus trāsierūt ducētī ānī: tunc per fictōez nō posset fingi. sic intellige dictā. l. labeo. §. sed si in bello. Et q̄ ita loquanī ille. ll. patet: q: ibi pater mortui supuiuebat. ergo filꝰ ut uior uiuere possit scōm naturā. idez in simili⁹. Et aduerte q̄ ꝓdicta ꝑcedūt in hac fictiōe iductiua que non requirit duo extrema. Jdem i fictione ꝓuatiua. Sed in fictione translatiua seu extensiua: que duo extrema requirit: extremū a quo debet esse uerū ī essentia: extremū ad quod sufficit esse uerū scōm possibilitatem: de qua in hac fictione diximus. ꝛ. ō. declaratum ē: ꝛ sic pz q̄ gl. l. sub ꝛditōe que loquit de fictione trāslatiua: ꝛ dicit extremuz ad qđ impossibile esse male dicit imo ē possibile eo modo quo. ō. dixi. Jtē querī circa predicta utruz ista fictio fingat circa ea que sunt meri iuris. ꝙ q̄ ista fictio rēgulariter non fingit circa ea que sunt iuris. fallit ratione contrarietatis uel repugnantie iuris. non mireris de ista rēsponsiōe que est iuridica. hoc sic. ꝑbo. aliquem esse sui iuris uel in patria ꝓpate ē iuris ut insti. ō pa. po. §. i. Aliquē eē legitimū uel nō est iur⁹. nō enī ab ipsa natura hoc ītroducebat: ut in auc. qui. mo. effi. legi. §. liceat ergo. coll. vi. Jtem esse scauū uel liberuz ē iur⁹: ut. ō. ō sta. bo. l. i. Ꝑone q̄ lex ex certa cā uult filiū ī potestate facere sui iur⁹: filium nō legitimū uult facere legitimum ꝛ seruum liberū. pōt ne hoc fa cere. certe sic. tamen nō scōm fictiones: sed scōm ipsam puram ueritatem: qz uere erit sui iuris ul legitimus uel liber. sic loquit in auc. consti. que ō digni. p to. coll. vi. posita. C. de epis. et de. sup. l. sacrosancta: sic ī auc. qui mo. effi. le. coll. vj. et qui. mo. na. effi. sui coll. vij. De fuo qui efficī liber pz quando per. l. representatur libertas. C. si manci. ita fue. alie. l. i. cum ibi nō. hoc aūt esse uerū ostenditur per ea que per rōnem et equitate ꝛ in subsidiuz sunt ītroducta: ut est fictio inductiua: ꝛ dicūt tunc demū recurritur cū alia remedia cessant: ut. ō. de mino. l. i cause. de ꝑscrip. v. l. quotiēs de opē. no. nū. l. i prouinciali. cū simi⁹. Jccirco in his que facti sunt: ꝛ non sūt iur⁹ scōm ueritatē nō possūt facere q̄ sunt ideo ubi ē egtas ad fictōez recurrit: ſz i his q̄ sūt iur⁹ uel mixtū pōt circa ea q̄ ſm v̄tatem pōt iducere: ideo recurrit ad fictōez: nā cessat equitas. ꝑ b ēt opime facī. l. si un⁹. §. pact⁹. iducendo. put dicā. ſ. circa fictōez ꝓuatiuā. Ad hoc etiā q̄ ea q̄ possūt fieri scōm ueritatem non possunt fieri secundū ficionem facit optime. ō. de condi. insti. l. quia rō: ꝛ si forte dubitas ī aio tuo: q: lex fingit stipulatōez q̄ ē iuris: collige rōnēz ex his q̄ dixi. ō. ꝓxia q̄e.

Dixi q̄ b fallit rōe ꝛrietatꝫ. ecce lex ult q̄ filꝰ ī castrēsib⁹ illud possit qđ potest hō sui iuris: certe lex facit q̄ habeat loco patris. ꝛ sic ſm fictōez: ut. ſ. de castren. pecu. l. pat. ꝛ. l. militi. §. si seruꝰ me⁹. melꝰ facit. ō. ad ma. l. ij. ꝛ hoc ideo cū quo ad alia sit in potestate nō potest facere q̄ uere sit sui iuris quo ad alia ꝓpter repugnātiā: ut. ſ. de reg. iu. l. ubi repugnātia. ꝛ ne ea dem ꝓsona eodē respectu diuerso iure cēseat: ut

l. eū qui edes. ſ. e. & tūc exēplū pōt pōi. C. de iur aure. an. l. ij. lz illud limitet p aucten. ibi posita. Itez dixi fallit ꝓpter repugnantiā iuris hic ca sus pz. ē. de usu. ea. re. q̄ usu ꝓsu. l. ij. & insti. de usufru. ſ. cōstituit. usufructꝰ enim ē iuris: ut. l. i. ē. ō usufru. & ē. ō re. di. l. i. i fi. & iſtū ō re. co. & i co. ſ. i. lz glo. ſ. de. v. obli. l. ij. i glo. q̄ icipit per uiam que stipulat &. dicat seruitutes esse facti: & male: ut ibi dixi. qō examio. C. de usuf. l. cōmuptiōez. circa ꝑn. & lz sit iuris ī casu dicte. l. ij. tm̄ n pōt ꝓstituer vm usufructū ꝓpter iuris repugnā tiā cōstituit g̃ fictū. Querēdū etiā ē nūqd ista fictio fingat sup his q̄ sūt simul iuris & facti. ℞ ad hoc: q lz i his q̄ sūt mere iuris regularit nō fingat. tamen in his que habent mixturam facti suadēte equitate succedit fictio predicta: cum illud tantum facti quod habet a iure vē non possit ēduci. hoc. pbant exēpla ista. Ecce stipl̄o ē iuris: ut i. ſ. pol. tū hz aliqd facti: qa oz q̄ p̄cedat interrogatio & sequat rūsio: ut. ſ. de ac. & obli. l. obligamur. ſ. uerbis. & de. v. obli. l. i. & fictio ex equitate stipl̄onez ind̄uc it: ut dicta. l. i. i ꝑn. & C. de ri uxo. ac. l. i. & ē. de adop. l. his uerbis cū similib⁹. Itez snia ē iuris: tm̄ hz qualdā solēnita tes in q̄bus regrit factū: ut. C. de sen. ex. pi. recī. l. i. & eas ex eqtate. l. fingit. ut. ē. de fideicō. li. l. cū q̄si. ſ. si plures. ius fingit uēdit̄onez: & q̄si uēdi tione facta dat actionē ad p̄cū: ut. l. alieno. ſ. fi. de fideicō. li. & uēdito ē facti: ut. l. consilio. ſ. fi. ē. ō cura. furi. & ēt iuri: ut. l. ex hoc iure gen. ē. ō insti. & iure. & ibi glo. tangit. & doc. plen⁹. Itē ius fingit possessiōez: ut. C. ō donat. l. quisqs. & nō. ē. ō pign. ac. l. solutū. ſ. soluta. & ois possessio ē iur: licet habeat aliqd facti q̄ꝫ plus q̄ꝫ minus: ut dictuꝫ ē. Et q̄ pariter fingat circa possessiōem & cōtractū. habes glo. ſ. e. l. celsus. ante fi. magne glo. Plura alia exēpla possent dari: q̄ inuenire laboriosum ē pot⁹ q̄ꝫ subtile. put dicit glo. ē. ſo. ma. l. i. Et ꝑdicta vā q̄ illud tm̄ facti q̄ ad illū actū regrit̄. nō adest i vitate. si autem fcn̄ adesset propter admiculū iuris nō fcurrim⁹ ad fictōez: lz id habem⁹ fm vitatez. ar. co. q̄. ē. dicta sunt: nisi ſrietas uel iuris dispositio repugnaret: ut dictuꝫ ē. & p ista multe. q. possunt solui. pono unā gl'a exēpli. ꝑmitto tamē q̄ ē opi quo rūdā. q̄ si statuta simpliciter loquūtur debēt intelligi de his q̄ sunt vā scōm ueritatē: nō de his q̄ sunt vā scōm fictōem. & hoc illa rōe: q̄ statuta nō recipiūt interpatōem exēsiuā: lz certe ad fictum ꝛ ipropūm eēt extendere. g̃ ꝛc. Inderēdo vbis Di. in. l. i. ſ. ō vbo. sig. & l. ꝓstitutionibus. ſ. ad municipal. & q̄ illud q̄ ē uerum scōm fictiōnē nō ꝛtineat vbi. l. nisi exꝑmat vī ter. & glo. i. l. iij. ſ. hec uerba. ē. de nego. gest. & ibi glo. que incipit imo vī. hoc tm̄ nō credo simpliciter uez. mō ñ examio: lz posito q̄ sit uerū ꝑmitto aliud. ſ. q̄ ciuitates possunt sibi facere statuta p quez modū illi qui nō sunt ciues efficiuntur ciues: ut. ſ. de. v. sig. l. edificia. & ibi nō. facit. ē. de sta. ho. l. in urbe: & hoc etiā dico extra mōs qui ponuntur i. l. ciues. C. ō icol. Pone g̃ statuit ciuitas q̄ nullus possit effici ciuis nisi de uoluntate matoris ꝓsiliꝫ. ipse presens in ꝓsilio recipiat: ut alij ciues. Modo factū est postea ibi statutū q̄ florentini habeant̄ ꝑ ciuibus. nunqd g̃ statuta loquētia de ciuibus bēbūt locū in florentinis. dicūt quidam q̄ nō: q̄ cū non sint effecti ciues. ñ ꝓprehendūtur in uerbis statuti. Preter̄a aliud est esse ciuē. aliud ē hr̄i ꝑ ciue: uel loco ciuis. ꝑ hoc inducebat Ja. de arc. ſ. ō adulte. l. si mart⁹ in magistratu. ſ. l. v. q̄ sigs. ꝓ ō hoc vī glo. ſ. de vbo. sig. l. mercis. tu vo ex predictis lat⁹ dicas: nā licet ꝓstitutō ciuiū iuris sit: tamen aliqd facti hz tā de iure cōi: ut. ō. l. ciues de incol. q̄ etiam de forma dicti statuti. aut ergo illud fcm̄ qō regrit nō inf ecisti: puta q̄ non fuerunt ꝓsentes recepti: & tūc bēs necesse dicē eos ciues fm fictōem nō scōm̄ vitatē aut illud factū fatū qō regrit nō cessit: ñ i reformatōe ꝛtinet. q̄ bēat ꝑ ciue talis q̄ erat ꝑns in ꝓsilio: & tūc aut dixit q̄ habeī ꝓ ciue quo ad q̄dā tm̄: & ē ciuis fm fictōem. ar. di cte. l. ij. ē. ad macc. aut dixit q̄ bētur ꝑ ciue quo ad omnia: & tunc erit ciuis fm vitatē. ar. eorū q̄. ē. dicta sūt. Et si opponis mihi q̄ ista ofo bēa tur ꝑ ciue &. dōnōt fictionē: ut. l. tuī ciuilis. ē. ō ꝑdu. & de. & ē. dixi. ℞ q̄: deuotāna fictōez & un ꝓpetatē si apponaī. i. l. iuxta id q̄ pōt ee ueram scōm vitatem & proprietatem magis dicuntur vba. ꝓpetatis & vitatis exꝓssiua q̄ꝫ ipropetaꝫ uel fictionis significatiua: ut dicimus de uerbo q̄si. ē. so. ma. l. fruct⁹. ſ. ō iurisꝺ. l. & lz si un⁹. ſ. aut prētor. facit. ē. de trāsact. l. i. Quarto ꝓncipali ter q̄rit̄ quid sit fictio ꝓpatiua. ℞ ē i re certa exi stenti possibili nō exultere ꝑ nō exstēte a iure facta assūptio. Exsisteī dixi ad dr̄iam fictiōis idu ciue q̄ regrit re nō exstē: ut uidistis. Itē q̄ pōt ꝓpatiōez pōt bitū: ut. l. ſ. de. v. obli. & l. nā si v̄. post defectū. ē. de iusl. testa. Itē si vē res ñ eēt tūc eēt vitas ñ fictio. Pro nō exstēte &. Istud dixi ad dr̄iaꝫ fictōis translatiue. q̄ fingit rē q̄ est alio mō esse q̄ꝫ sit. ō q̄. ſ. uidebim⁹. Cetā expone ut. ē. i diffinitōe generali. Modō q̄rit̄ circa hāc fictiōem utr̄ fingat ea q̄ sūt meri facti. ℞ q̄ sic. sua adēte eqtate. fingit enī cū mōtuū q̄ ē i mōaētāio lz uere uiuat: ut. C. ō epi. & cle. l. deo nob. & hoc ne a diuinis ꝓpter sectāria aduocēt. fingit dāna tū i metallū: & ꝛ ōportatū eē mortuos: lz vē uiuāt: ut. ē. de bo. po. ℣ta. l. i. ſ. pe. ē. ꝑ so. l. acti. ſ. publicatōe cū silib⁹. & in q̄lz pte iurī lz vē uiuēte bēat ꝑ mortuo: ut. ſ. ō reg. iu. l. aīpe. Itē eū q̄ ē cept⁹ & nat⁹ fingit nō natū neq; ꝓceptuꝫ: ut. ē. de li. & postu. l. utius. ſ. lucius. & ibi nō. Idē de eo q̄ nascit mortu⁹: ut. ſ. de. v. sig. l. q̄ mortui. ō re. iu. l. sigl ꝑgnāte. & ibi nō. & ē. q̄ndo dī. le. cc. l. si cui. &c. Sz ꝑdicta instat: nā q̄ scīn est nulla ꝓstitutōe iuris pōt fieri ī fectū: ut. ſ. facte. & i auē. de eū. do. ſ. i. coll. vij. So. nō pōt fieri ī fectū vē lz pōt fieri q̄ habeat ꝑ nō facto. & sic ficte. & ita nōt glo. ſ. de reg. iu. l. ucrū ē. Sdō instat: quia fm hoc fingit ipossibile. nam impossibile ē factū

nō esse factū: ut. d. l. vm est. Do. accipe possibile eo mō quo. ē. dixi. ⁊ nō obstat. Tertio instat q̄ in exēplis ꝑdictis nō fingat ex equitate ſ ex odio delicti ut ꝑ ī deportato ⁊ dānato ī metal lum. So. certe in delinq̄ētibus ē equitas eos sic puniri: ⁊ ex eqtate punimur. casus ē. ſ. de iu rijs. l. nō solū. §. i. ⁊ ibi nō. de sepul. uio. l. q̄situz ⁊c. Restat uidere qd de his q̄ sunt meri iuris: uel fūt iuris ⁊ facti. utrū hec fictio circa ea fingit ꝛ'. regla ē q̄ ñ fallit rōe ꝺrietat̄ ⁊ repugnāte u ris. istā exceptōes declarabo ponēdo regulā. p bo ꝑ casuz i. l. si un⁹. §. pact⁹ ī ꝑn. ē. de pac. Ad uēte q̄liter iduco. uos debetis scire q̄ ius q̄q̄ tollit aliquid ipso iure: ⁊ tūc est vm tollere ſcōm ueritatē. q̄q̄ tollit aliqd ope exceptōis: ⁊ tūc ē tollere nō uere. ſz ſcōm fictionē: nā uere hz ius: ſz bre nō vr: ut. ſ. de reg. iu. l. nō uidet cepisse in prima carta. Hic eni est q̄ sicut oīs fictio nititur eqtate: ut. ē. dixi ⁊ dicaz. sic oīs exceptō nitit eq tate: ut. ē. de doli excep. l. qui equitate. ⁊ ibi nō. Dō sic dico pactū delibeatoriū ꝺ nō petendo ē meri facti. nec eni ibi requirit iur⁹ solēnitas: ut inde aliq̄ obligatio nascat: ut nō. in. d. §. pact⁹. nec curo si dicis īmo orit obligatio: q̄ ꝑs tenet nāliter nō petere: ut. ſ. dicaz. Quia ergo ꝑmū pa ctū ē meri facti. ꝑ aliud pactū ius nō potuit facē q̄ tolleret ſcōm ritatē: q̄ facta tollere non potest ut in. §. facte. ⁊ in aucten. ꝺ equa. ꝺo. §. i. sed ga equuz ē tolli: tollit eo mō quo ꝓ. ſ. ꝑ replicatio nem: ⁊ sic ꝑ fictionē. Sz ſtiplones fūt iuris ⁊ ha bent aliquid facti: ut. ē. dixi. Itē pacta ꝺ nō pe tēdo sunt facti ⁊ etiam iuris: nā iuris admiculū requiritur ut obligatō inde nascat q̄ est iuris: ut īnsti. de obli. in ꝑn. ſō ꝑ aliud pactū ꝑ aliā ſtipu latōem tollitur nō ſm fictōez ſz ipo iure: ⁊ ſm vi tatē. ⁊ bⁿ uult dicere ter. ī. §. pact⁹ si bū adue taſ q̄cquid gl. ⁊ doc. ibi dicāt. Pro istoz declara tōe ꝑ q̄ro. ē. ꝓxime dixi circa fictōem iductiuā. q̄ in his q̄ fūt iuris ⁊ facti. ꝓcedit fictio. sed hoc dixi ī his q̄ sunt iuris tñ: ⁊ ī his q̄ sunt iuris et facti q̄ ē rō. ꝛ'. q̄ñ ad aliquem actū duo copula tiue requirūt affirmatiue loq̄ndo: ad eⁿ ueritatē requirit utrūq̄: ſz negatiue loquēdo ad eⁿ falli tatez sufficit altez abesse: ut. l. si is qui ducēta. §. circa. ⁊ §. utq̄. ē. de re. du. Ecce exēplū tuⁿ ſca⁹ currūt. ad ueritatē istius requirit q̄ utq̄ currat. ad fallitatē sufficit alterū non currere. Dō ad ꝓpositū: ī his q̄ ꝓsistit ī facto ⁊ iure ad eⁿ ueri tatē ⁊ potestatē requirit ⁊ ſcīn ⁊ ius. Jd qō ē iu ris introducit sine fictiōe. id qō ē facti nō pōt in troduci uere ꝑ ius sine eo fieri nō pōt. tō recurri mⁿ ad fictiōem: ⁊ hec iductiua. Sz ad eⁿ ac⁹ remotionē seu ꝑuationē sufficit altez abesse: nā si remoueſ ius qō a iure pōt fieri ſm ueritatē: ⁊ to tus ac⁹ ē remot⁹. ⁊ tūc nō ē necesse postea recur rere ad fictōem ꝑ quā removeat scīn. Ex his ꝑz q̄ loquor de eo actu qui ꝓsistit ī scō ⁊ iure adeo q̄ unū sine altō nō possz ꝓsistere: ⁊ tō si oppōis ꝺ pacto ꝺ nō petēdo qō obligat quē nāliter nō petere: ⁊ sic hz aliqd iurl. ꝛ'. de hoc nō curo: q̄ ⁊ sine illo effectu pactū ꝓsistit ⁊ opaī ſm ſuos alios effect⁹. loquor eni de pacto. put est facti sepa to ⁊ segregato ab illo iure obligatōis. Sed ꝫ ꝑdicta ista: q̄ acceptilatio ē iuris: ⁊ tñ acceptila tio nō tollit acceptilatione ipso iure: ut. ꝺ. §. pa ctus. ⁊ nō. ibi ī ſi. ij. glo. ma. ꝛ'. illud ē. ꝑꝓ iuris repugnātiā. nā acceptilatio iducta ē ut obligati onē extīguat: nō ut ea resuscitet. esset ergo ꝫ ius si oparet ꝫrium effectū: ut. l. cū tale. §. fallam. ē. ꝺ di. ⁊ de. ⁊ ꝺ lega. i. l. legata: ut ibi dr eadez ē rīsio in obliga. dolo uel metu facto: q̄ nō tollī tur ipso iure: ſz ope exceptōis. ꝑpter iuris repu gnātiam. Nā cū ꝓtract⁹ inſpecta sui forma. hēat oīa essentialia: puta ūterrogatōez ꝓcedentē: rīsio nē ſubsequētem rem habilē ad. ꝓmittēdū: ⁊ etiā ꝫbentes habilis esset ꝫ ius si inde actio nō ori retur: ſz q̄ ꝓsiderata q̄litate extrinseca. ſ. dolo ⁊ metu: hoc eēt uniquū ⁊ incōuenics. Jus ꝑ quan dā fictionē subuenit ut habeatur pinde ac si nō essz. ⁊ ideo parat exceptōez doli ⁊ metus: ⁊ sisc ſm pe. ut tangit Ci. in. d. l. nō dubium. i. vij. op. C. ꝺ legi. ⁊ plen⁹ ꝑ cūdez. C. ut ac. ab hē. ⁊ ꝫ hē. l. i. añ fi. ⁊ ꝺ resci. uē. l. ij. in pe. q. ſz glo. aliter di cat in. d. l. non dubiū. et Bl. i. c. q̄ ꝫ iusſ. eⁿ ꝺ re. iu. li. vj. Eadē est rīsio ad. l. an inutilis. §. accep to fe:n: ⁊. l. si acceptolatū. ſ. de acceptil. nā ibi ac ceptilatio nō tollit ipso iure alios ꝓtract⁹ qui fūt iuris ⁊ facti ꝑpter repugnantiā iuris qō nō pa tit: ut id qō nō ē uerbis ꝫctuz uerbis tollat: nisi facta productoe q̄ fit ꝑ nouationē: ut īnsti. qui. mo. tol. ob. in ꝑn. §. est aūt. et ibi nō. eādē rōnez repies ubicūq̄ actio ꝑ exceptōez elidit. Itē ꝓta ſtud instatur: nam circa ſcī⁹ ius fingit ꝑuando hēndo ꝓtractū fcm. ꝑ non scō: ut. ꝺ. l. nō. ⁊ ꝺ pa ct. l. pacta que ꝫ. So. ibi nō est ficto ſz ueritas. nā in ueritate ꝓtractus nullus ē: ut ibi ꝑz. ſz ius nō possit facere q̄ illa uerba inter ꝫbentes non inēcesserit. facit tñ q̄ illa uerba uel illi ac⁹ uere ñ fūt ꝫctus. ⁊ hoc q̄ iunis admiculū qō in eis req ritur deficit: ut ibi ꝑz. Fateor tñ q̄ Azo in ꝑn. sue ſūme ſup ꝛica incipit mām ad. C. vī dicere q̄ illud ī dictis. ll. ꝓcedit ꝑ fictionē. legis qō nō ē uerū. ut ex ꝑdictis ꝑz. et uide qō azo. ibi nōt. nam infinita exēpla ibi ponit in mā fictionis. q̄ ꝺ aptare potūs ubi expedire uidebis. Multo ꝑncipalit̄ q̄rit quid sit fictio tālatiua siue exten siua. ꝛ'. q̄ ē in re certa uno mō existēti. ꝑ existē ti. alio mō possibili a iure facta assūptio. Jsta uerba nō egent expositō. ꝑz eni ex ꝑdictis. Et istā fictionē repio ut plimū circa q̄ttuor. q̄q̄z rē seu actū trālsert seu extendit ſm fictionē de uno tpe ad aliud tpe. q̄q̄z de una ꝑsona ad aliaz ꝑ sonā. quandoq̄z de una re ad aliā rem. q̄ndoq̄z de uno loco ad aliū locū. de quib⁹ oib⁹ singula riter ē uidēdū sup quib⁹ fingat. Itē cū hec ſpēs fictionis requirat duo extrema habilia: ut dictū ē. sup qualibet habem⁹ uidere mām extremoz.

Ad ꝑmū cū fingit de tpe ad tpe. dico q̄ pōt fingere sup his q̄ fūt meri facti. semper itelligas equitate suadēte: ⁊ ꝑpter iuris ministerium uel

effectū ut dictū ē. exēplū ut aliquē retromōtuū: ut in fictōe cornel. retro fuisse i ciuitate iure post limnij. Retro pecunīa eē solutā: ut. l. solutionē ff. de solu. Retro occisus qui bodie mouit: ut. ff. ad. l. aquil. l. huic scripture. §. pe. et. l. ait lex. Retro dānū datū qđ bodie patitur: ut. ff. de dāno inf. l. dāni. §. sabini. plura alia exēpla possent i uenīri. Itē fingit circa ea q̄ sunt meri iuris: ut retro i potestate fuisse: ut isti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostib'. Itē retro ifamē esse: ut. ff. de bis q nō. ifa. l. furti. §. i. z b' iō q: ius nō pōt facē fm ueritatē: ut fuerit qđ nō fuit. Idē n oib' iurib' hereditarijs q̄ petūt heredi adita hērdi tate: ut. ff. ti. i. l. cū hēdes i pn. z finguntr petisse a die mortis: ut. ff. de acq. hēdi. l. hēs q̄sq. z de stipul. huo. l. si ex re. §. fi. z. ff. de re. iu. l. ois hēdi tas. z. l. oīa fer. Idē i dño rei piu legate: qđ ve ē lega tarij a die adite hēditatis ficte fingit retro fuisse a die mort: ut. l. a ticio in fi. ff. de furt. z ibi nō. de lega. i. l. si tibi hō. §. cū seru'. z ibi nō. facit qđ nō. de pdi. insti. l. siqs ita hēdit. Itē fingit i bis q̄ fūt inr' z facti: ut i ꝓtractib' celebratis sub pditōe: ut. ff. de pi. z cō. rei uen. l. necessario. §. q̄ si pendente. al. est. l. qui po. i pig. ba. l. potior. §. i. z. l. q balneū. plura alia exēpla potes colligere ex. l. q res. §. i. ff. §. z. qđ ibi nō. ff. ō solu. Pdicta vā fūt in pditōe casuali: fec' i cōditōe potestatiua: q: tūc existēte pditōe nō trahit retro: nā ꝓficit egtus: cū in sua pōtate fuerit an̄ ipleta. b' ꝓbat dicta. l. potior in pn. z. §. i. Itē b' ē vm i 3 ctib' pditionalib': fec' in legatis pditiōalib' nā aduenīente cōditōe legati ſ trahit retro ad tps mortis vl' adite hēditat. casus ē. ff. de excep. rei iu. l. si mater. §. cādē. z. ff. ad sc'm. l. i. §. seuu appellatione. In 3ctib' enī retrotrahit quo ad oīa q̄ habuisset: si 3ctus fuisz puze celebrat': z sic quo ad ꝓmoda z icōmoda: ut. d. l. necessario. §. q̄ si pēdente. Quo ad dñiuz vo retro ſ trahit i ꝓtractib': q: si 3ct' fuisset celebrat' pure: b ex solo cō tractu ñ habuisset sine traditōe possessiōem corporalē fm pc. i. d. §. candē. sz i legatis habuisz dñium statī a die mortis. uel adite hēditat: z tñ aduenīēte pditōe ñ trahit retro quo ad dñium: ut. d. §. cādē. pbat. ff. ō usufr. le. l. sępron' acta luo. Itē nec quo ad usufructum trahit retro: ut. ff. ad trebel. l. mlier. §. alia plene nō. i. l. fideicō missi. e. ti. Patet q̄ q̄ in legatis retro ſ trahit, rō dīe ē. ꝓpt' uolūtatē testatōis: ut dco. §. alia. sz hoc fallit fauore hēdis quo ad falcidiā: ut. l. i rōe. §. i. ad. l. fal. Nec huic dicto 3dicit. C. cōia de lega. i. ff. §. sinaūt sub cōditōe: q: ibi nūl retro fingitur circa legatū ſi bñ ſpiciat. Sz huic dco ꝓtradicit qđ nōt Bal. ex d. re. iur'. c. i. i ultima. q. li. vj. Sz dico q̄ inquātū ibi loquit de legato 3 ditōali male loquit. ꝓpt' iura pdicta z iura p eū allegata ibi loquūtur in ꝓtractib' uel istitutōib' hereduz. ubi aduenīēte pditōe retrotrahit ne ꝓpte tpis uideat decedere testat'. Itez huic dicto vr 3dicre. qđ nōt glo. de cadu. tol. l. i. §. cū igit. ubi dicit q̄ legatū in die aduenīente die retrotrahit. So. illa glo. loquit quantū ad obligationē q̄ retrotrahitur ꝓ fictionē. sz i hoc male dicit: qa ubi nulla ē fictio cū in ueritate sit ꝓtracta obligatio a die 3ditōis cū certū sit dbitū iri: ut ibi nō. ꝓ Li. Si uero uellet glo. dicere q̄ ꝓtū ad dñū retrotraheret diceret 3 casuz. l. sempron' attal'. ff. de usufru. le. teneo q̄ q̄ i legato 3ditōali retro nō trahit. ad hoc facit qđ nō. ff. de. v. obli. l. si filius. Et ex dictis uerbis redditur multe rōnes alie nō reddite ꝑfecte p gl. ecce. l. si filius i pri. ff. de. v. obli. dicit q̄ quo ad acq̄sitōez inspiciat tps interpositę stipulatōis ulti. l. ꝓtradicit. l. qdā cū si lū. §. si. e. ti. z. ff. de fideiussori. l. si debitori ꝑpotato. §. i. z. ff. man. l. si uero nō remunerādi. §. si filio. que. ll. dicūt q̄ quo ad acq̄sitōem inspicit tē pus existētis 3ditōis. Glo. i. d. §. si filio dic̄ q̄ in. l. huic sedo alle. inspicit iō tps existētis 3ditōis: q: etiā nullo pcedēte 3ctu ipse fil' ageret. sz ista rō non est forte bona: nā tūc pcederet cū agere ret actione descēdēte ex numeratōe: sed in illis casibus descēdit ex primo contractu. ut. l. si stipulatus. §. i. z. l. cum eniz. ff. de nouatio. z ideo vī debere queri patri qui habebat filiuz i potestate tē pore contractus. Melior ergo est ratio q̄ i. l. si fil' fuit 3ditio causalis que trahit retro: z sic q̄rit ur patri. In 3rijs fuit cōditio potestatiua. q̄ nō fuit obligatōem retro trahi. z ideo querit ipsi filio ut ꝑz ex predictis. Scee alia in contractibus sub conditione causali inspicitur tempus cōtractus quo ad acquisitionē: ut dixi. sed in legatis inspicitur tēpus existentis 3ditōis: ut. ff. de reg. iuris. l. lex q̄ legata. z. ff. q̄ di. le. ce. l. si usufruc. in fi. C. de 3di. inf. l. si uxorē cū si. Que est rō. dicit glo. i. d. l. si uxori: q: in 3ctib' uel saltē opa filij: fec' in legatis. hec rō nō ē generalis. pone q̄ ꝓmissum ē filio ex cā donatōis: ul' ꝓmissuz est notario noie suo: ita q̄ nullū ei' offm̄ iruenit. ac quireī ne ilio si 3ditio existat eo emācipato. dum esset dicē: z sine lege. dic q̄ q̄ rō ē: q: i legatis ſ trahit reto: fec' i 3ctib' ut dictū ē. de bis dicebā. ff. de. stipu. seruo. l. si. z. de re. iur'. l. q̄ legata: ubi de hoc ꝑ glo. Sed dicetis uos iste sunt truse nam hereditatis aditio retrotrahitur ad ꝑpus mortis ut dictū est: z tamen quo ad acquisitionem inspicitur tempus adite hereditatis: ut. C. de iure deli. l. non ē dubiū. z insti. de hērdi. insti. §. alien'. Sz respondeo ista regula q̄ retro trahitur non ē semper uera: ut in regla iur'. omnia fere. z ibi nō. z dicta. l. heres quandoq̄. de acquiren. heredi. Preterea ratio que fuit intro ducende dicte fictiōis in hereditate hic cessat: ut. ff. dicetur. Et ex his cum assiderem in hac ciuitate dicebam z respondebam ad. q. mihi occurrentem. Quidam propter maleficium fuit cōdemnatus in centum: q̄ si dictam cōdēnationem nō soluēt. ff. x. dies postq̄ ueuerit in fortiam coīs. q̄ amputetur sibi lingua. iste fuit captus. z. ff. x. dies ñ soluit 3dēnatōez. accidit q̄ tē fuit statuū ꝑ. z. oēs exbāniti retro ꝙ oīa siue i re siue in ꝑsona posset rebāniri soluta certa q̄ntitate: iste exīs

i carceribꝫ ſoluit illam ꝗſtitatez: ꝛ petebat ſe rebā
niri. dubiū eat: qꝛ iſpecto tpe ꝓdēnatōis ꝛ bāni
poſſat rebāniri inſpecto tpe ꝓdēnationis exiſtis
nō poſſat rebāniri dubitaſ qđ iurꝫ: ꝛ qꝛ nol' log
mur ꝺ ſnia dubitaſ utꝫ egpareſ ſctui: ꝛ ſic retro
trahiſ: uel legato ut retro nō trahaſ. ꝛ lex vi eq
pare utriqꝫ: ut. ē. ꝺ manu. l. ſeruꝫ hac lege. Dice
bā ſi cēſ ꝓditō cālis egparareſ ſctui. ſic retrotra
hiſ. ar. l. j. §. biduū. j. qñ app. ſit. ꝛ qꝛ erat bꝰ cauſ
benigniuꝫ: iterꝑtatio: tñ in ꝓpoſito cū cēſ ꝓditio
ꝑtitia: dicebaꝫ nō debē retrotrahi. ꝓpē ꝑdicta:
ꝛ ſic ipm nō poſſe rebāniri: tanḡ poſt tpꝰ ꝓdē
naſ'. Pꝺo me etiā faciebat: qꝛ iſtud tale biſiciū
quodāmō abolitōis nō vī poꝛrigi ad eos q ſūt
i carceribꝰ tpe facti ſtatuti. ar. j. ꝺ cuſt. reo. l. ij. ꝑ
ꝑn. ꝛ. j. ad turpil'. l. domician'. ubi bꝰ cōſuetuꝫ ꝺi
ci ꝑ doct. boc tū ultimū nō examio: ꝙ relinquo
ſub dubio: qꝛ nō eſt ſub nr̄a mā mō. Secūdo
reſtat uidē ꝺ nā extremoꝝ. ꝛ ꝺ boc ē dcñ ſatꝭ cir
ca ꝗꝛia. naꝫ regruntꝫ duo extrema bilia. nā extre
mū a quo ꝺꝫ cē bile cēntiali'. extremū ad qꝺ ꝺꝫ
cē bile potētiali'. ꝛ ſi qꝺ deficit: iſta fictio nō ꝓce
dit. exēpla pone ut dcñ eſt. Pꝺono aliud exē
plū ut examinē quedā ſubtilia. ecce ſecuta aditō
ne res fingiē retrofuiſſe legatarij ut dcñ eſt: po
no q fuꝰ añ aditā hereditatē legal' eſt occiſus:
utꝫ tūc ſecuta aditōe retroſingeē fuiſſe legatarij:
ut ſic ibi cedaē actio. certe ñ. nā ultimū extremū
a quo deficit. ſecꝫ ſi fuꝰ cēt vulneral': qꝛ tūc extre
mū nō deficēt. caſus ē in. l. huic ſcripture i ꝑn. ē
ad. l. aq̄l'. ꝛ hec rō illius lect. quā pōit Li. i. ꝺ. l.
ultia i. ij. q. C. ꝺ ſen. paſ. Videſ ergo ſm ꝑdcm
exēplu q ſup re pempta nō cadit iſta fictō.
Sꝫ ꝗ iſtud opp. ꝺ caſu. l. ē. ꝺ re. du. l. quedā ſt
i fi. ubi ſup pecūia ꝓſupta retroſingit. ꝛ. ē. ad. l.
fal. l. in rōe. §. j. ubi ſup fuo moꝛtuo fingit retro
ſo. iſtud ñ tangit doct. Ego ſic dico. aut fictō
iſta fingit retro aliq̄ cē: ꝛ tūc regrit rem extare
ut ibi dixi. Aut aliq̄ retro nō cē: ꝛ tūc nō reg
rit ipm extare. ita loquit ꝗꝛia. nā in vitate res ē
legatarij a die adite hereditatꝭ: ut dixi. aut ergo
legatariꝰ agnouit legatū: ꝛ tē ñ logt ꝺ fictōe. aut
repudianit: ꝛ tūc fingit retro res fuiſſe hēdit. ita
logtur. l. q̄ꝺaꝫ i. ſi. ꝛ. l. i rōe. §. j. ad. l. fal. nam pē
dēte ꝓditōe res legata ē vē heredis. aut q̄ ꝓditō
deficit: ꝛ nō egenꝫ fictōe. aut cōditio exntit: ꝛ tūc
fingit retro nō fuiſſe heredis. Rō aūt bꝰ ſo. eſt
iſta: qꝛ ad fingendū nō cē retro bile ꝛ eq̄le ꝛ cō
uenies extremū eſt nō cē: ſecꝫ ad fingendū cē. ſic
nideꝫ i fictōe coznel. q̄ fingit retro nō cē: cū figit
moꝛtuū. ꝛ bile extremū eſt nō cē. i. moꝛtuū eſſe.
So. iſta vī ꝗ caſuꝫ. l. pe. C. ꝺ ſuis ꝛ legi. So. ħ
mꝰca' illius. l. nō ob. qꝛ filius pōe capto interī vē
eſt ſui iurī: ut nō. inſti. q. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi
ab hoſtib'. ꝛ qꝺ tꝫ Li. in. ꝺ. l. fi. C. ꝺ ſen. paſ. i fa
op. Si q̄ pī moꝛi apud hoſtes: tā moꝛtuo filio
in ciuitate nō fingit ſup ſtatu filij: qꝛ ſm ueritatē
erat ſui iurī. Secūdus vꝺ caꝰ obſtat ſoꝝ'. nam
pōe reuerſo filio moꝛtuo: fingit retro filꝰ fuiſſe i
ptāte ſictōe poſtliminij. nō poſſū dicere q iſtud
ꝓtingat. ppē bōa: qꝛ eaꝺē ꝛōne fuo occiſo poſſꝫ
fingi retroſuiſſe legatarij. ppē ceſſionē actōi. qꝺ
eſt ꝗ dictā l. huic ſcripture. ē. ad. l. aq̄l. Dicenꝺ
eſt ergo ſic. ſicō poſtliminij ꝑncipalꝭ fingit fuer
ſū ſemp fuiſſe i ciuitate ꝛ libeꝝ. Illud vꝺ qꝺ fin
git fuiſſe filiū in ptāte ē ex q̄ꝺaꝫ ꝓſequētia: ut pꝫ
expſſe in. ꝺ. §. ſi ab hoſtib'. ꝛ. C. ꝺ capti. l. j. cum
ergo pī reuertit q̄ꝫ ad ſuꝫ ꝑncipale ficō bēt
ſua extrema bilia. Cū ergo ꝑncipale ſit fundatū
ꝛ ualidatū: non eſt mirum ſi extenditur ad filiū
licet moꝛtuum. ꝑpter bona. ar. ꝑo boc. ē. de rei
uendi. l. utiqꝫ ꝛ quod ibi nō. facit. j. iudi. ſol. l. ſi
ſeruus. Item ꝓdicta ſo. uidetur deſtrui per nō.
j. de capti. l. quod filius. ubi ꝺicit gl. q filio moꝛ
tuo non fingitur retroſuiſſe uel non fuiſſe ſui iu
rī. Illa glo. turbat ſpiritū meū: ꝛ in iſta materia
credo eam male loqui ꝛ ꝗ rōnem legis: ut ex ꝑ
dictis pꝫ. Aut ergo i. ꝺ. l. eſt lr̄a affirmatiua: ꝛ tūc
ꝺic q illa ratio eſt remotiua: ut in fi. glo. ponit.
Aut eſt lr̄a ibi negatiua: ꝛ tunc ꝺic q nō credi
tur retro fuiſſe ſui iuris: licet in ueritate fuerit. et
hoc quantū ad ſubſtitutionē pupillarem ut ibi:
ſecus quo ad alia: ut. ꝺ. l. pe. in pāin. ē. de ſuis ꝛ
legi. et ratio nōbiliter ponitur in. ꝺ. l. penult. in
ſecūda gl. Et predicta ſunt nōbilia ad multa.
ꝑmo ad q̄ōnez glo. in. ꝺ. l. ſi. C. de ſen. paſ. ſi fili
us capti teſtatur ꝛ decedat: demū pater reuertit
an rumpatur teſtamentū filij. ꝛ glo. ꝺicē q ſic: qꝛ
fingitur retro fuiſſe in poteſtate. Pꝺe. rcp: hēdit
glo. quaſi fictio nō fingat filio moꝛtuo: ut ibi ꝑ
Li. Tu ꝺic glo. bene ꝺicere: quia fictio ſup filio
procedit ex quadā conſequētia: ut. ē. ꝺixi. Se
cundo ad aliud de facto nunc mihi contingēs.
teſtator leganit titio fundum ſub conditōe: ꝛ ad
iecit iſta uerba: q ſi talis cōditio extiterit ex nūc
lego titio fundum talem. ille titius pendēte con
ditione moꝛtuus eſt: poſtea conditio extitit. be
res titij petijt legatum. ſi in teſtamento nō eſſent
illa uerba ex nunc tē. non eſſet dubium. ſed pro
pter illa uerba uidetur q retrotrahatur: ꝛ habe
tur perinde ac ſi ceſſiſſet dies a tempe moꝛtꝭ: ꝛ ſic
legatario uiuo: ꝛ per cōſequens debeatur here
dibus. argumentū bonuꝫ ꝑo boc. ē. ſi cer. pe. l
lecta. §. ſi. ꝛ. j. ꝺ uer. obli. l. huiuſmodi ſtipulatio
interpoſita. ꝺicebam q teſtator poſſet facere ta
lem fictionez lege permittente per ꝺicta. ll. tamē
ħ quia tempoze moꝛtis ceſſerit: non poteſt fieri
ſm ueritatez. cum ergo nūc legatarius ſit moꝛtu
us: ꝛ ſic ultimū extremū ſit inhabile: nec fictio p
cedet ut ex ꝑdictis patet. Dices iu: iſtud eſt ue
rum ſi res ipſa eſſet perempta: ſecus ſi perſona:
quia tunc tranſit ad heredes. ħ eſt caſus expreſ
ſus in. ꝺ. l. neceſſario. § q ſi pendente. So. illꝰ
procedit in cōtractibus in quibus ſpes trāſit ad
heredes: ſed in legatis ſecus: ut inſti. ꝺe uer. ob
liga. §. ex conditionali. Uenio ad ſecunduꝫ
cum fingit de una perſona ad aliam ꝑſonam. et
ꝺico q ſuperi hiſ que ſunt meri facti fingit ex ne
ceſſitate. nam ipoſſibile eſt q factuꝫ vnius ſit fac
tum alteriuſ. imo qꝺ plus eſt factuꝫ vnius homis

diuerso tempe nō est idem: ut. ff. ō condi. inde. l. si nō sortē. §. liberē. & in aut. de instru. cau. §. j. & ō q p aliū facē ipe facē vī iurī iterptatōe seu fictōe: ut. j. ō ui & ui ar. l. j. §. deceasse. & qō dī. j. ō duo. re. l. nemo. & p dy. t. c. q p aliū. cē ō re. iu rī li. vj. nō. etiā. j. de bis q in frau. credi. l. si pat in gl. sup vbo fecisse. Idē de bis que ꝓsistūt i iu re & facto. put te refers ad factū. ſz. put te refers ad ius fec⁹: ut ōclarabo. Jn illis vō q ꝓsistūt in mero iure uel i iure & facto: put te refers ad ius vtz fingat ista fictio: ē dūa inē nūciuz & procurato rē. nam ille q facē p nunciū seu p ministz: tpe im prope facē. ca' est. C. ō ue. iu. enu. l. j. §. oia. & ff. ō manu. vin. l. pī in fi. ſz eni ipse acī manumittēdi put facti ē q fit a filio nō possit eē sciī pīs. tamē ipsa manumissio. put ē iurī. i ipsa datio libertaī ꝓpe fit a pte. sic i eo q nēdit uel alr ꝓbit p nūciū ut. l. q aūt. §. fi. ff. ō ꝓsti. procu. & ō ꝓben. emp. l. i. i fi. nō. plene. C. sigo alteri uel sibi. l. multū. Et si op. mihi ō. d. l. si pī. j. ō bis q in frau. cre. ubi logī in nēdītōe que sapit aligd iurī. & nō ibi ē fictio. ꝙ q ibi logī. put ē facti. qō pz ex eo q talē alienatōez punit ut delictū. Vel dic q ibi ñ erat nūcius. ſz si ō. procuratore loqrīr: ibi est dūa inē ea q ꝓsistūt & acgrunt p actū nālez: ut dīuz & possessio: & ea q p actū ciuilē. ꝓmo casu tdē est i. procratore & nūcio. semp eni. procurato⁹ ꝓstat nudum mīsteriuz. ca' est. ff. ō. ti. j. l. qō meo. §. procurato⁹ qc qd ꝓpe. dicat. C. ō acq. pos. l. j. facē ad boc. ff. ō. ti. ij. l. ea q ciuilr. Et ō dixi & dico q si procurato⁹ vl alius noīe meo mihi acgrit possessionē: ego per eū & ꝓpe & ve possideo: nō fm fictionē. & ō dicit dcā. l. qō meo i ꝓn. ts possidet cui' noīe possidetur. nō dicē possidē vī. & ō boc ē tex. rotundus. j. ō pcari. l. certe. §. j. Nec ob. ff. ō pac. l. ab empti one & qō ibi nō. ubi dī q ubi gſ ꝓstituit se meo noīe possidē q tunc nō est va traditio: q: fateor q va traditio que ē meri facti ibi ñ intuenit: nec alterī pedū positio pōt dici mea pedū positio fz vitatē. & ita logī ibi. ſz possessio. put ē ius ilsiten di rei: ut nō. i. l. j. ff. ō. ti. j. illa ē apud me yc. Si lo qrīs ō bis que p actū ciuilē querūt & fiūt: tūc qz in psona. procuratoī ꝓncipalr fundaf: cū uerba i sua psona ꝓcipiat: & ea i dīm trāseat: ul' p cessionē: uel vtilr: ex egtate oz ff dici q dīs facē vī ex ficiōe seu iterptatōe: ut plene nō. in. d. l. mlīū qō dñ. pbat. d. l. si pz ō bis q in frau. cre. Et ista sunt nōbilia ad multa. ꝓmo ad. q. uulgarē vtrū ille q fieri fecē p aliuz puniat ex vbis statuti sic si ipse fecisset. de boc & ff. Li. C. ō accu. l. nō ī mīn⁹ in. v. q. Tu vō dic breuīr. aut vba statuti sē scripta i rē: ut q. dicē. p homicidio: p tali vulnē: p tali facto gs sic puniat: & mādans ēt ex vbis tenet. casus ē. j. de adul. l. hec uerba. & ff. ō acq. here. l. si seruū. §. ꝓto. aīt. Aut uerba sūt scripta in psonā: puta siqs occiderit: uel siqs tale qd fecerit: uel homicidia & silia: tūc ille q fieri fecit nō est ille q facit. ꝓpe. nec ille q fieri fecē homicidiuz ē. ꝓpe homicida: ut. ff. ō. ad. l. agl. l. ita vulneraī i ꝓn. sed fm fictionē & iterptationē dī fecisse ut ex ꝓdictis pz: & sic fz uerba nō ꝓhendūt in statuto. p hoc qō ui aut dā. l. aut q alr. §. pe. ubi tex. p bat distinctiōez banc. & fm Ja. ō arc. i. d. l. si ser tuū. §. ꝓto. aīt. seqbat dīs me' in. d. l. bec uerba & i. l. nō soluz i ꝓn. j. ō iniurī. ubi ō boc. & ad mīs tas alias. q. posset iduci qſ obmitto cā breuitaī

Nunc uideam' māmēxtremoz. et cetē b sunt duo extrema. extremū a quo dī psona q facē. ex tremuz ad qō extendiī seu transferī dī psona q facē uidēr. Dico ergo q i psona que facē: & sic in extremo a quo sufficit bilitas facti: ſz nō sit bili tas vel capacitas iuris. boc ꝓbatur. ff. ō. ti. j. l. j. §. cetez. Et hoc facē ad. q. vtz inbibilis possit eē p curato⁹ ad substituendū babilem. procuratoreꝫ. ō quo p Li. C. ō. pcu. l. quod qs. & p Jo. an. ēx. ō ꝓcura. c. religiosus i de. dic ut ibi. De exitēo ad quod. i. ō persona q facere uidēr dico q req rīt habilitas iuris & facti. oportet eni q ipse per se possit facere illud qō alio facīēte ipse facere vi detur: fm regulā in. l. labeo. §. j. ff. ō. e. & ō here. in fi. l. neqꝫ p se. boc aūt uidetur uerū regulariter. Fallit in casib⁹. quod dic ut nō. j. ō fustī. l. ū cui vel aliter ut nō. ff. eo. l. labeo. quod fegtur dy. in. c. quod alicui nō licet ēx ō re. iurī. li. vj. dic ut ibi. Sed ꝫ istud oppo. ō. l. utrum. §. fi. j. ad l. pompe. de pari. ubi ille q fieri fecit punitur ac si fecisset: & sic uidetur fecisse: licꝫ ipse facere non posset. & sic est inbabile extremum ad quod: nec impeditur fictio. So. si ibi bene aduerta i extre mū a quo est habile cēntialiter. extremuz ad qō est habile fm possibilitatem extra termios de q bus agitur: in simulibus tamē: & sic est habile ex tremū fm iaz dicta. Venio ad ttium. l. quādo fingitur de re una ad aliam rem. ecce exempla. si tradūtur claues: alie res que sunt intus uel in ducte finguntur tradite: & boc. put ad traditoēz que facti est te refers. ipsa autem possessio p̄out est iuris insistendi rei uere acquiritur. probatur in tex. in. l. daubus. ff. de ꝓben. empti. fact. C. de peri. & commo. rei uen. l. ij. Idem potest dici tradito instrumēto. arg. C. de dona. l. j. ff. ō pac. l. ij. & de lega. ij. l. seuū filij. §. cum qui chirogra phum. De quarto & ultimo scilz de loco ad locum habes exempla in. l. quesituz in ꝓncī. de lega. iij. & questiones ibi positas per dy. & Ja. ō are. hic posses recitare. & de fundo instru. l. que situm. §. idem rīdēt prędictis. & l. sepe. §. pamphi le. c. ti. & j. de capt. l. nihil. Et bīs exemplis circa predicta sum cōtentus: ex quibus si precedēta intellexīsti satꝫ liquet circa que fingit: & pz habili tas extremoruz. Sexto ꝓncipaliter queritur que fuerit causa introducende fictōnis: ꝙ cau sa fictōnis est equitas. cum eniz quādoqꝫ equū esset ut illud quod est habeaī perinde ac si non esset: & illud quod nō est habeatur perinde ac si esset. & illud quod uno modo est habetur perin de ac si alio modo esset. & hoc non poterat fieri per ius fm ueritatem: ītroduxit ius ex egtate: sic tōez: ut q̄ruz ad iurī effectū sit tdē ac si eēt i ueri tate: ut pz ex oibus exemplis. ē. dictis. de qua

egtate exꝑsse i tex. dēe. l. postliminij in ꝓn. ff. de capti. Dicꝛea hoc, pbaf ab effectu. uideo enī q cessāte egtate fictio cessat: ut. l. g i utero. ff. ō sta. bo. ubi si fauoꝛe ē uentꝰ hꝫ locū fictio: ut. d. l. g i utꝛo. cū uēt fauoꝛe bꝰ sit itꝛoductū. Pono aliꝫ exēplū ut soluā nodosītate quazūdaz legū. ecce qñ unꝰ succedit alīi ne talꝫ sa. cedēs ex tali vnīone patiaf dānuz: qđ eēt iniquū: ex egtate lex statuit q successio loco solonis bēatur: z hoc per fictionē: ut. ff. ō cuicti. l. si ci. §. j. sic logtur. l. stichū. §. additio. v. aliqñ ff. ō solu. Pone ergo q si successio bētur loco solonis: heres meus i curriꝛit dānū. certe talꝫ ictō nō bēret locū: q cessat egtas ex q̄ fuit itꝛoducta talꝫ fictio. B est caꝰ in. l. vzaniꝰ. vsi. sed cū duo. ff. ō fideiuss. Itē qđ si successio bētur loco solonis heres lucraret. certe nō bēbit loco solonis: q egtas ex q̄ fuit itꝛoducta fictō fuit ne heres dānum pateret: nō ut lucꝛ capet. B est caꝰ ff. so. ma. l. si socer i ꝓn. z. ff. ō fideiuss. l. bēs a ꝺbitoꝛe. §. fi. ibi enī lucraf: q̄. p actōe stricti iuꝛi bēt bōefic. i actoꝫ. Qñqꝫ si successio bētur loco solonis: heres nō lucraf nec dānuz patit tūc eo inspecto: q cessat dēa rō: q heres dānuz patit nō ꝺē eē loco solonis: ut. ꝺ. l. stichū. §. additio ꝑ ꝛ. hꝫ eo ispecto qđ equs ē tolli p actū nālem �non regulā nihil tam. lex ꝺicē qđ vīal ē q bēt loco solonis: ut. ꝺ. l. stichū. §. additio. z. ff. ō fideiuss. l. si ꝺe bitoꝛe. qſi vtūqꝫ uez sit: hꝫ secudū ueriuss. sic ēt logtur. ff. ō lib. le. l. fiqꝭ mihi. Dsliqꝫe g̃ bzeuit: ista fictio ut successio bēatur loco solonis qñ ꝓcedat. aut heres effugit dānuz: z ꝓcedit: ut. l. si ea. §. j. z. l. stichū. §. additō. v. aliqñ. Aut patꝛet dānuz: z nō ꝓcedit: ut. l. vzaniꝰ v. hꝫ cū duo. Aut bēret lucꝝ: z tūc etiā ꝓcedit: ut. l. si sod. z. l. bꝛes a debitoꝛe. §. fi. Aut nec dānuz nec lucꝝ: z tunc diuerſ relpectuꝫ, ꝓcedit z nō, ꝓcedit. Ex ꝓdictis ꝓz q cā fictōis ē egtas: z ubi cessat egtas cessat ficta. Jdez reperies si bñ inſpicī in oībus aliis fictōibus ff gbus. ff. dcm est. Septio z ultio ꝑncipaliꝫ queriī vtꝫ ꝓles fictōes circa idē possiīt ꝛcurrē. Iul. ff cu. cui ꝑncipaliꝫ fuit illud dubiū in. l. ab emp. ff. ō pac. l. si. z q nō. cui gra b insꝛo. q. suā z vba sua. Nos bēmus q ꝑ ꝓcurato ꝛez q̄ rē possessio ꝺño z ꝺnium ꝛm nō. C. ꝑ q̄ ꝑ so. no. acq. l. j. ff. ō dona. l. q mihi donatū. ff. ū. j. l. j. §. liberā. C. ff ac. pol. l. ꝑ libā. cū si. Pōe g̃ q ego uendebā ꝓcuratoꝛi tuo funduz: z ꝓstitui me possidere noīe illꝰ: uel retinui usufructū. q̄rit utꝝ ex hoc in ꝺnm trāsferaf ꝺñiuz: vi q sic ꝑ ꝺicta. ꝺicē ipse q ꝛiuū uez ē. ꝑ q: ista ē ficta tradi tio. ergo nō recipit aliā ficōnez. secus q̄ tradoꝛ realr. naz fictio fictōis eē nō pōt: sicē nec fuit fui tuꝰ. ff. ō usufruc. le. l. j. Secūdo: q duo spālia nō ꝛcurrūt: ut. C. ō dos, pmiſ. l. j. z q̄ ibi nō. ff iure do. l. cū post. §. gener z q̄ ibi nō. Tertio nos bēmꝰ q ex solo ꝛcu trāsferī ꝺñiuz in eccl̄az z i rem publicā: ut. l. fi. C. ff sa. sanc. ecc. Item ex sola pollicitatōe q̄ teneī reipublice. Pōe g̃ q̄ ꝑ pollicitatōez, ꝓmittī reipublice uel eccl̄ie an trāsferaf ꝺñiuz. certe ñ: ut. l. siqꝭ rē. §. j. ff pol licit̄. z hoc ſō ne due fictōes ꝛcurrāt circa idem. Item, p hoc. l. que optie faē. ff. man. l. si uero nō remunerādi. §. j. z ista sūt ꝛba sua. Pro Iul. facit: q̄ fictus titulus z ficta traditio nō opatur translationē dominij: ut, ꝓbatur ꝑ nō. C. loca. l. quī reꝝ. z ibi ꝑ Ll. Solet ꝺici per Bl. ꝺñiuz. ar. ff. ti. j. l. si rem aliquā. In ꝺñium sic arguo q due fictōes ꝛcurrāt. Pro nideē casus. ff. si cer. pe. l. singularia in fi. Preterea acceptilatio que est ficta solutio z post liminiū in ꝑsona eiusdem cōcurrunt: ut. l. spēs. §. fi. de accepti. Preterea p. l. conel. intꝛoducī ficta hereditas: ut. l. iij. in fi. ff. de uer. sig. z heres adeūdo illam hereditatē fingitur retro fuisse heres: cum hic nō sit de casi bꝰ exceptuaz: ut. l. omnia fere. ff. de re. iuꝛ. Preterea: si ego mādo tibi ut faciaf maleficiū: tu mā das alij: z ille fecit. ille tenet: q fecit: tu q̄ fecisse uideris. z eadem fictione ego fecisse uideoꝛ: ut. ff. quod ui aut clam. l. aut qui aliter. §. si mulier. et ibi glo. que incipit in. l. prima. ꝓ. boc. l. si ego eo. ff. ad quod facit. ff. de dā. infec. l. fluminum. §. quāq̄. ibi uel eiusꝫ ꝓ quo promissuz ē. Preterea uidetur casus. ff. de capti. l. cum due in ꝓn. facit insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostibꝰ

Preterea hoc uideꝛ tenere glo. ff. de stipul. seruo. l. seruus cōis meuij in ꝓin. in gl. que incipit interim in fi. glo. Item ꝓ hoc. ff. de solu. l. sub conditōne. ubi simul z semel fingitur obligatus: z per consequēs retro liberatus. Quid ꝺicemus in titulo questiōis: credo oīno Iaul. male ꝺicere. nam licet traditio sit ficta possessio tamen est uera z ꝓꝓꝛia: ut. l. certe. §. j. ff. de ꝑcꝛi. z ꝺixi. ff. circa fictionem translatuā de persona ad personam. non est ergo hoc ꝺicendus q̄ hic cōcurrant due fictiones. nec enim ꝺebemus inſpicere traditionē que ficta est: sed possessionē que est uera. nam licet traditio inſpiciat quādo per traditionē acquiriī possessio: ut. ff. de fundo do. l. si funꝺ. z ibi nō. tamen ubi acquisita ē possessio: de traditione non curamus: ut. ff. ti. ij. l. q̄ rationē. §. interdum. z insti. de re. ꝺiui. §. interdū Acquisita enīz possessione acquiritur dominū quod ab ea separi non potest: ut. C. de acquirē. poss. l. ꝑ ꝓcuratoꝛem. Dicendū ergo in hac. q. ꝺño quelitā esse uerā possessionē z uerū ꝺñiuz. ꝓcuratoꝛi uero nō. Circa id uero quod hic ꝑn cipaliter queriī utꝝ due fictōes possint simul cō currere. dico Iaul. bene ꝺicere: sed nō indistin etc. Distingue ergo sic. aut sunt plures fictōes quarū vna uenit per ꝓsequētiam ad aliā: z tunc plures possūt ꝛcurrere: ut insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostibus. z. ff. ō sola. l. sub condi tione. sic pōt loqui. l. cum ꝺue. ff. de capti. l. j. logtur de iure postliminij ex ꝓmo capite. quod ꝑ cedit ſm ueritatem. Aut queris de pluribus fictionibus pariter principalibus: z tunc subdi stingue. Aut procedunt ex eodem fonte equitatis: aut ex diuersis. ꝓmo casu nō cōcurrunt. ita loquūtur iura Iaul. nam in. l. j. C. de ꝺo. ꝓmiſ. q̄ ꝓsumatur solemnitaſ: z q̄ incerta promissio

ualeat. ista duo ꝓcedebāt ex eodē fonte eqtatis
scz fauore dot. qō nō pōt cē. Idez in. l. cū post
§. genener. ff. ō iure do. & i. d. l. sigs rē. §. j. ō pol
lici. ꝓiucta. l. fi. C. ō sa. sanc. eccl. sic logt glo. l. q
neqs. C. loca. & vba Dy. & Ci. circa ea. Nam so
lū ꝓpt sciam iducebāt sicē titulus & ficta traditio
possessiōis: & sic ex eodē fōte. & iō ille due fictōes
nō ꝓcedūt. Scdo casu ꝓcedūt ples fictōes
ita loquūt iura p me ꝫ Bul. alle. vsi in. l. singu
laria vi pecunia mihi data: & boc fauore tui ōbi
tor ut sis a me liberat' a pīa: & vi a me ad te ꝓ
fecta: & boc fauore mei creditor' ut habeaz te ex
mutuo i tanto obligatū. ꝓcedit dē fictōes. iō i
oibus alijs casib' si bñ ifpicias. Rōez ifa. distī
ctōis tibi. pbo p filia. sic vna pecūia si pōt parer
plēs ꝓpensatōes: vt. ff. ō pfalatōib. l. qō labeo
sic vna eqtas nō pōt parere ples fictōes. Item
sic vnus ai̇mus nō pōt opari retentōez duaruz
possessionū: ut nō. ff. tu. j. l. j. i gl. ma. q incipit. i.
corpali: ita una eqtas non pōt opari duaz ficti
onū. ꝓductionē. Itez h aliq doct. dicūt uos scit
q actio pscriptā uerb cōpetit ubi aliena nō cōpe
tit: ut. l. quonīes. ff. ō pscrip. vbis. ff. C. ō pac. in
ter emp. & uē. l. ij. dī q act. pscri. vbi nō ocurrit
cū aliq q ex eodē fonte. ꝓcedat: ut. d. l. quotiens.
secus si ex diuerf fontib': ut. d. l. ij. ibi enī actio
ex uēdito oūt ex ꝫctu noiato. actio pscripta vbi
oritur ex quodā ꝫctu inolato q resultat bita fa
tōe pacti ad ꝫctuz fm Ja. ō are. & Pe. & b' pōit
p Ci. C. ō pac. l. in bone fidei i ētia qōe. Restat
rīdere ad aliqō rōes Bul. q nō sūt solute p di
stinctōez. dicē ipe: fictio nō recipit fictionē: sicē nec
fuitus fuituteē. ꝑ. q ꝫ fuit' nō recipiat fuitutez
tñ eadē res recipit ples scrututes: ut. ff. cōia pre
di. l. q p certū. j. ō aq quoti. & esti. l. lucio. ita i. p
ꝓposito ñ est fictōis: ꝫ sup eadē re ocurrūt ples
fictōes. Ad. l. si vo nō remuneādi. §. j. ꝑ. ff. p i
duco q ff. facit. ibi dī q sigs donatrus fideius
sor. soluit creditori q fideiussor. hz vnā actionē
Et est rō fm eū: q: b est vna tñ fictio: q: fideius
sor vi tñ donatū: & b est ꝓmus ca' ille'. §. Si vo
gs soluēit. p filio l'fuo q eēnt fideiussorez uolēs
eis donare: pī uel dñs nō agit mādati: q: eis nō
donatū. Et est rō fm eū: q: ibi ocurrerēt due fic
tōes. vna q: dādo creditori videat donatū fuo
alia q q donat fuo: vi donare dño. & iō non ꝓ
cedit. Et. ꝓpt hoc subijcit ibi i tex. q si seru' ipse
uere soluerit: dñs bēret actōz mādati: q: tūc nō
eēt nisi una fictio. Certe iste itellect' nō plz: q: rō
illius ter. nō est. ꝓpt fictōez: nec ibi fuit aliq ficto
Aut enī tu dicis q ibi fuit fictio iductia iducēs
donatōez ubi nō est: & boc ē falsū: q: cū fictio sit
ꝫ vitatē: ibi apparet q i ueritate uolebat donaf
donare ille q soluit & donauit. ergo nō est fictio.
Aut dicē q ibi fuit fictio trāslatiua: q: i ueritate
fuit facta donatō vni psone: & singlr facta alteī. &
tūc etiā falsū est: q: cū donatio sapiat qd iurī de
p'sona ad p'sonā trāsferī fm ueritatē nō fm ficti
nē. ut. ff. dixi. qō pz ex eo q ibi ei ꝓ quo solvit:
directa mādati daf. Quis ē ergo intellect' b'. §.
certe una gl. ibi pōit q icipit ipsemet rē. & ista po
nit duos intellect'. fm' applandet opi. Bul. quā
ff. reprobauit: nec est iurī. secūdus ibi posit' ē ue
r'. s. q vsi. plane si seru' corrigat q p dca sunt de
seruo. in filio uero nō corrigit. siue ergo seru' ipe
soluat uel ali' ꝓ eo q dñs agit mādati. Si uēo
ali' soluat ꝓ filio: tūc pī non agit mādati suo no
mie: ꝫ bñ agit filij nois ut ibi nō. i alia glosella
pua. Et rō est: q: cū seru' esset ibi obligat' ex cā
peculiari: & sic dñs erat obligat' ō peculio: nec ē
donatōis capax adeo q' i cū residere potit: trāf
ibit directo i dñuz. Sed filiuffa. cū eēt obligat'
et eius obligatio ꝓcernebat psonā ipsi' q soluit
ꝓ eo uolēs sibi donare eū liberauit ab obliga
tōe. nec ista donatio trāsit in pēm: qz ipe ñ erat
obligat'. aget ergo pī nois filij: ñ nois suo. & ista
est ratio illius. §. fm Ja. buf. me audiēte quā pu
to uerā: ꝫ Azo i suma eiusdē ti. itelligat illuz. §.
sumplr & nō bñ. Erit ergo ibi vnus ca' ubi filio
fa. suo noīe ꝓpetit actio quē ipse ponit i. l filius
fa. & l. factū. j. ō act. & obli. & ō iudi. l. si longius.
Hāc. l. repetij ꝓ anno quo i generali pīano stu
dio legere icepi: & eā mihi ꝓ lectōe vlīa referua
ui. & fuit ꝓma lex quā meis auditorib' in scripā
tradidi: & eā. put tūc ꝓposui nullo addito & trāf
scribi feci: ut eius qō erā tpe mee iuuētutis hēatur
noticia. Fuit enī hec mā in. xxvj. anno etatis mee
ꝓposita. vñ si a stilo quo nūc utor: deuiaret: iuue
nili etati mee iputetur.

Siquis bona fide. Hic ē bon' §. aduert. q
ad eū: nō inspicit initiū fe possessiōis. Ad. l.
nostrā op. duob' mōis. ꝓmo ō. l. iusto. §. esi pos
sessiōis. j. eo. So. ubi fallit. Quero utz ꝓma
possessio iterrupta iungaf alti possessiōi. certe ñ
ut. l. pōponi'. §. quesitū. ff. ti. j: Secūdo q̄ro:
& illud ē singulare & bñdum mēti. & glo. ō darat
hoc bic. q fozte nō alibi iterruptio possessiōis i
terrūpit usucapionē. sed an effectū pareēdēt. utu
li iterrumpat. & glo. dicē q nō: adeo q si bona fi
de ipio possidere: postea pscribo. et ꝓ hoc alle
gat Ja. ō are. j. c. l. eū q edel. §. sin aūt ꝺmolita. &
idē allegat Old. Ego allego. j. eo. l. iusto. §. etsi
possessiōis in fi. & ō hoc tāgit ibi i. l. cū fol. j. c. &
teneas eā mēti & istū. §. & etiaz ad publicianā: qz
si iterrumpit pscriptio: & regritur possessio ex eo
dē titulo ꝑcedenti: & possessiōe recupata publici
ana agi pōt: vt ꝺ in usucapiōe.

Si ex testameto. Dicit ꝺ q possū
stipulari res alie
nā. Sed an possū emere rem alienā. & glo dicit
q sic. ff. ō dzia ē: q: i emptōe si uteraz scit rē ee ali
enā ñ ualet. Istā gl. itellige si ꝺbit furtū i ipa em
ptōe: nō ualet tūc ꝑditio: sec' si nō ꝓmitteret fur
tū: qz tē ualet: ut nō. in. l. si emptōe. §. ꝫ si emptō
ē. de ꝺben. empt.

Erui nomine. Qui ñ pos
sidet nec de
tinet: ꝫ habeat facultatē rei restituēde
nō ꝓuenit remedicaz, uel eius ꝓparatoria.

Item debitor accidit possessio & ditor & econuerso. b. d. Ibi dū dic ei cē. glo. ponit duas lec. & ꝙlibet bōa & nōdilis. Ite in pncipio nō q debitor ꝫ possit luere pigꝰ & restituē: tū non pōt ꝙuēri ad exhibendū: & sic casus ē aº qō nō p glo. ē. de acq. pos. l. pōponꝫ. §. si is q pcario. Sz ꝫ hoc vt casus. ē. de nox. a. l. si seruꝰ deposiꝰ §. j. Ite nō q debitor possidet quo ad usucapionē. Opp. ō. l. sciendū. §. creditor. ē. q sat da. co. So. q quo ad alia duo possidz qō ucp est. Et sic nō q ꝫ ꝫ sit dictio taxatiua tñ auctoritate altꝰ. l. extēdit ut. l. ob ēc. de p. mi. & j. ō re. iurꝫ. l. ꝫtus. ꝫ si alia. l. hoc nō dicēt: tūc ppt rōez. l. extēderet in mā fauorabili & pia: ut. l. illō & ibi nō. C. ō sa. sanc. eccle. secus ī mā odiosa: vt l. j. C. ō pa. q si. distra. dicā. j. ō re. iurꝫ. l. q ppter necessitatē. An is q possidet ciuiliꝫ tñ possit cōuenire ad exhibendū: certe sic ut. ē. ad exh. b. l. tij. §. & uidistis ī. d. §. si is q pcario.

s **J** per errorem. Auctoritas iudicis facit ut etiā in eo qō nobis traditur tangā nrz transferat usucapiēdi cōditio. Op. certū est q in diuisiōe rei que mihi obuenit partē habeo iure meo: & ut meā partē ut alienā: ut C. fa. hered. l. si familie. & nō. j. de uer. ob. l. q rone. §. duo fratres. ꝫ in eo qō mihi traditur ut meum nō transferr oñium: ut. l. ij. §. subtilius. ē. ō cōdi. ob. cau. ergo nec usucapiendi ꝺditio: ut. l. q uis. ē. ō ꝺben. emp. So. Pe. fatet q solū ī parte quā bēo ut alienā. pcedit pscriptio: & hoc est qō dicē tex. ex adiudicatā. Partē enī meā nō bēo ex adiudicatōe ꝫ iure meo. qō refert Ci. C. cōia utriusq; iudi. l. l. j. Certe si diuisio fieret exꝰ iudicū Pe. dicēt uerꝫ: ut nō. ē. ō ꝺdi. inde. l. cū putarē in ultia gl. & j. e. l. cū solus. ubi ō hoc dicam. Ite si diuisio fieret ī iudicio: tū añq ad iudicū ueniret ptes cōiter possidebāt: tūc enī adiudicatōe nō incipit possidē nisi ptes socii ut b. ergo ꝛē. & sic possessor uicens in reiuē. nō acgrit sibi: ut dicā. j. ō excep. reiu. l. excepti. ita b ī pte quā possidebat. ꝫ si añ diuisiōz nō possidebat: & iudicio cōi diui. intētato: tota res fuerit sibi adiudicata: totā pscribet. ppt auctoritatē r̄ndte: qa tōtā incipit possidere ex adiudicatōe ut b. & qō plene dixi ī. l. pōponꝫ. §. si tussu. ē. ti. j.

q **V** Jamuis. Op. instī. e. §. res fisca. & sic pscribiꝫ fiscū spacio. xx. annoꝝ: ut. l. in oibꝰ. j. ō diuer. & tēp. pscrip. So. q ꝺdam sūt bōa fiscī in pmoniū fiscī incoꝛpata: & tūc nō pscribūt nisi spacio lōgissimi tpis: ut. l. oēs. C. de pscri. xxx. an. Aut nō sic sūt in pmoniū fiscī incoꝛpata: & tē aut fūt nūciata fisco: & tūc spacio q̄tuoꝛ anno pscribūt: ut. l. iter q̄tuoꝛ. j. de diuer. & tēp. pscrip. Aut nō fūt nūciata fisco: & tūc aut bz titulz & bonā fidē: & pscribit spacio quo & res ꝓpria: ut ista. l. quāuis. Aut possidēt sine titulo: tunc spacio. xx. annoꝝ. l. in oibus. j. ō diuer. & tēp. pscrip. & ibi glo. p Ci. plene ī. l. j. C. ō q̄driē. pscri. pl. nº oīcam ī. l. in oibus.

s **J** hominē. Si res rediit ad ꝺditorem: excepto ꝺaī sibi accessiōis eius tpis quo fuit apud emptoꝛē. b. d. Ibi ītracta vēditio. i. resolta & resoluta. Dy. Vel dic ut iacet: q tale pactū induxit quandā uenditōez retro factā ab emptoꝛe suo auctori: ꝫ imꝺoꝛe dicaī uēditio. & ideo ibi ubi dicē qm̄ cē. exponē. i. q̄uis. & ē magis dara q̄s expō glo. Op. ō. l. q fundū. §. q bōa fide. j. p emp. dic ut ibi. Quero: vtꝛ ex bꝰ trāsferaī dñiū ipso iure: vī q sic: q ꝛba directa fr: ut nō. ē. ō dona. l. j. so. dic ꝫ. ut b pz cū dicē redibi tōi simil. & C. ō edi. ac. l. pe. & id qō nō. in. d. l. j. ō dona. est spāle ī pcto legꝭ ꝺmiss. & adiectiōis ī dicē: ut ibi dixi. Quero: qd si interim emptoꝛ pignoꝛauit: an resoluat pignꝰ ꝺixi. ē. ō aq̄ plus arceꝫ. l. in diem. Item nō q b redibitio tribuit titulū: qꝛ retroacta uēditio cē. qō nō ad multa.

c **J** a quo. Cōductio rei sue nō valet: & p talez ꝺductoꝛē locatoꝛ nō retinet possessionē: sed pdit. idem ī emptoꝛe. b. d. Quero an ista lex bēat locū in eo q fuit sciēs siue ignoꝛās: & opinat b. & in. l. si rē aliquā. ē. ti. j. & gl. defmiat b q idē sit in scīe & in ignoꝛāte. qō est uerꝫ. si ꝺductus simplr uel respcū. ꝓpter aq̄; secus si respectu possessiōis: ut. d. l. si rē aliquā: & ibi plene dixi.

Quero: b dī q nō retinet possessio qꝛ nō valet ꝺductio. qd si ob aliā cām ꝺductio ē inualida q̄s ob istā. dico q tūc retinebit possessio: ut. ē. ti. j. l. q̄uis in pn. ubi ꝺductio nō ualz ī pſona pupilli: & sic b est caꝰ pālis & nō. Quero vtꝛ iste locatoꝛ pdat possessionē nālem uel ciuilē? Et q dz q nālez tñ pdit. ꝫ illō nō est uerꝫ: qꝛ si cuiulem retineret sufficeret ad pscriptionē: ut. l. q fundū in pn. ē. ti. ij. & l. j. §. p seruū. ē. ti. j. ꝫ hic tex. dicē q nō usucapit. ergo ꝛē. Quero an possit recup are. certe sic. p. l. siqs ꝺductō. s. C. loca. Adducerte ad intellectū illꝰ. l. q: tu cōducēs nō potes opponere exceptionē dñiū ꝫ me locantez hoc ē uerꝫ si agit p ꝺictionē ex. l. siqs ꝺductōis C. locati. ꝫ si agat actōe ex locato bñ pōt opponi exceptio q locatio nō ualuit: qꝛ cōductor est dñs. & glo. b melꝰ q̄s in. l. siqs ꝺductiōis declarat ista.

c **V** Jm q edes. Corpus iterale possiō tur non res singule ex q̄bus ꝛstituī.

Item cum ceperit per se possideri poterit ex anteriori titulo pscribi. hoc dicit. Diuiditur in duas partes principales. fa ibi: sin aūt demoluta. Item ꝑma subdiuidit in q̄tuoꝛ. Ꝓmo ponitur dcm̄. fo. pbatio p rōnem nālez. ctio. pbatio p rōnem ciuilē. 4º tollit vnuz dubiū qō circa ꝺdicta pōt fieri. Nota q singula possideri nō pōt: licet vniuersitas possideaī. Item nō q eadē res non debet diuerso iure cēseri. Ite nō an ītrruptio possessiōis ītrrūpat effectū pceden; tituli. glo. babuistis. ē. eo. l. si is qui. pemptoꝛe. §. siquis

bona fide q sic. t hic habes q effectus p̄cedentis tituli durat in noua possessionis acquisitione. t de hoc dicā i.l. cū sol'. j.e. circa. l. nfraz gl. facit duo argumēta loicalia. dic ut i glo. Op.s. de euic. l. si euicta. So. ut i glo. Querit glo. lz qs si possideat singulas res. an dñium singlaz rez hēat. gl. dicit q sic. t vide gl. que nihil allegat. adde hoc probatur. s. de publici. l. si ego. §. idē ait. Bartolus legum doctor.

u **Vbi lex ibibet.** Op.s. ti. ij. l. hōe fidei in pn. q̄ pdest quo ad fructū: ut ibi nō. nō quo ad usucapiōem ut hic. Op. de. l. si fundū. de fun. do. So. ubi ibibet ichoari. nō ichoată plicā: ut ibi. Op. ō. l. i. t pc. C. sigs 15. eme. rē mīo. tē. So. illa lex logit qñ desijt cē nota. t sic purgatū ē uicium. alij dicūt q aut. pbibet lex tacite: aut expresse alienatōem. lz de hoc nō curo: q purgato uicio, pcedet. t hāc gl. tota die allegam⁹ q ubicunq; a. l. pbibet alienatio: pbibet usucapio. qō expresse tz azo i summa. C. ō usu. p ep. Idē si ꝫ uolūtate dūcti: ut. l. ij. C. ō usu. p emp. t pdicta tene menti: q cotidiana sūt, pter statuta t ultias uolūtates. Idē puto si esset facta, phibitio i ꝫctu talit q ipedirēt dñij trāslatio. Op. de. l. cū heres. j. ō diuer. t tēp. pscup. t. s. ti. i. l. pōpon⁹. §. cū qs. So. uicīū pōse purgari nō pōt: lz uicīū reale sic i psona hēdis purgari pōt. uel dic sola successiōe nō purgat: lz alio extrinseco aduenīēte oīe uicīū pōt purgari i psona hēdis sicut i psona defuncti. Op. q; si uitiū furti purgat: res redijt in pōtate dñi. q̄ pdit possessionez. Glo. sol. q redijt ficte: q; extiatōem solut. Ja. de are. dicit q si uere redijt: q; ex bōa fide ad heredē reuētat possessio ex pcedēti titulo hēo possessiōez: ut. l. sigs. p emptor. §. sigs bōa. s. e. Sz istud nō puto vīm nisi ex eadē cā possessio noua ad me reuerteretur. et uigore precedentis tituli. dicam plene. j. eo. l. cum solus.

c **Celsus.** Qui putat se hre titulū errore iusto: nō usucapit: sec' si iusto. h. d. Hō q os q sit titul⁹ ut, pceat usucapio: ut. C. ō rei uē. l. nullo. t de usuca. p emp. l. diutina. cū si. nec sufficit error iust⁹: ut hic. sec⁹ si cēt iust⁹: ut dicā. j. Op. q; celsus male reprehēdit illos ātiquos qui dicebāt q, p suo usucapiebat. Celsus aūt dicit q si p legato: nec. p donato tē usucapit. t sic ō alio reprehēdit q̄ illi dixērūt. Glo. dicit dicēdo q; de specialibus t de suo celsus dixit. t uerum dicit glo. q; titul⁹ p suo genēalis ē. t ptinet sub se oēs spāles titulos. t ē hz locuz ubi oīs al⁹ titul⁹ deficit: ut. j. p suo. l. ij. t illi quos celsus reprehendit itellexerūt de titulo, p suo: put cōcurrit cum alijs spālib⁹. qō pz ex tex. cū dicē nec referre eme rit tē. donatū sit tē. Op. j. p lega. l. fi. t i oib⁹ alijs. ll. allat; i gl. qs ponit, p ꝫrio. So. Mar. t azo dicūt q spāle i dictis. ll. i alijs oib⁹ sec⁹. sed azo ponit i summa. C. p emp. t dicit q; in pdictis casib⁹ t ex pdictis causis: t ex cā iusti erroris sufficit: ut in dictis. ll. exp̄ssis. t glo ꝺ se ad titulū seu cām retulit ō iusto errore nullā mentionē fecit. sed sinaliter credo glo bene dicere: q; hic expresse uctatur de quibusdam ex predictis. Preterea cum in ti. pro suo qō est genus sufficiat iustus error: ut patet ex. ll. allegatis in contrariuz. ergo idem in qualibet parte illius generis: ut nō. s. de suis t legi. l. i. in fi. Alij dicunt q titulo pro suo possunt: alio titulo nō possunt. sed illud gl. reprehendit t bene dicit. Glo. dat tertiam solu. t illa est uera t uerissima quam tene mēti q illi antiqui dicebant quocūq; errore quis extimat tē. t sic inuebant siue iusto errore: ductus siue iusto. Sed non bene dicūt: q; quando est error iniustus non sufficit ad usucapionem. sed quādo est iustus error sufficit nisi in emptione ubi requiritur iustissima causa: ut. l. iij. j. p suo. t uī de glosa. Sed quia glo. t doc. non declarant ultra. pro declaratione quero quis est error iustus t quis iustissimus: t quis iniustus. et erro rem iniustuz arbitror in, pprio facto nulla assertione aduersarij ducius. Exemplum putaui me emisse. putaui mihi donatum intraui possessionē. t tunc est error iustus: ut. l. q̄ q̄. s. ad uell. t error iuris est iniustus: ut. l. nunq̄ in prin. j. eo. t. l. si fur. §. i. Sed quis ē error iustus. credo esse iustum errorem in proprio facto. tamen in ductus psuasiōe aduersarij mei ut puta uenisti ad me dixisti uolo dare illum librum: q; tibi, p, pmisi. ego nō recordor de hoc accepi. tamen. lz in facto proprio errem tamen iustus est error: ut. l. iij. j. pro suo. t. j. ti. i. l. si existimas. t facit q aduersario debeam credere: ut. l. i. in fi. s. quādo ac. de pecul. est an. t. l. doli exceptio in fi. cū sua glo. t qō ibi dixi. j. de noua. Errorez iustissimū appello i facto alieno ut si fu⁹ me⁹ uel procurator meus: uel tutor uel curator: uel gestor dixerit se emisse pro me: t sic mihi tradidit: ut. j. pro emp. l. quod uulgo. t. l. ultima j. pro suo. Idez putarez si maiores nostri pater uel auus cui successimus dixit nobis se emisse tē. eadem ratiōe qua dixerim in procuratore uel seruo. Item apparet iustissimus error etiam ex cuidētia rei. gerat pupillus. t apparet magnus: putaui eū puberem: ut. j. pro emp. l. ij. §. si a pupillo. t ibi doct. §. si a furioso. et uide quod ibi dicam. et. l. pignori. §. i. s. eo. Item ex publica fama seu opi. uicinie inducitur iustissimus error: ut. l. cuz quidam. §. quod dicitur. s. de acquiren. here. t istud est utile. pone pater tu⁹ emit fundū: t possedit. x. annis. t postea decessit. t possedisti tu su⁹ filius alijs. x. annis. cecidisti a possessiōe. nō potes inuenire instrumentum. uel testes per quos probetur titulus. possessio. xx. an. ñ sufficit sine titulo. Item titulus pro herede non potes alegare: q; suus. ut. l. nihil. C. pro here. Consului ut allegaret ti. t probaret aliquam ex predictis causis. t secuta possessiōe. x. annoz sufficiēs i ipo defūcto: q; de facto suo agit ñ cēt iusta cā. Et si dicat q̄lit, pbab. s q̄ ꝺ sciuerit. t credidit ab

ūtio cū cepiſti poſſidere. ꝛ. q; ex tuo alio boc pē
det ſtat tuo dēo: ut nō. inſti. d act. §. alie. & cum
d boc eēt publica fama ē ſpumpuo q; ſcias. alis
eēt ignorātia ſupia: ut. l. regla. §. ſi facti d iuri &
ſa. igno. Dicis q; error i ſcō. ꝓpo ē error iuſt⁹.
Cōtra. l. ſed etſi me putē in ꝑn. ō. d ꝺi. ide. ꝛ.
q; ē errō iuſt⁹. ſi qñ ceſſat d dāno uitādo dz ui
uari. Itē op. ex q cā vēditōe a dño ſcā trāſferi
dñuz: ex eadē cā facta a nō dño trāſferi uſuca
piēdi ꝺdito: ut. l. dauib⁹. ō. d ꝺben. emp. & l. pō
pon⁹. §. ſi is. ō. ti. i. Sed i errō. ꝓrio tranſfer
tur dñium ex iuſto errore i ſcō. ꝓrio: ut. l. ſed &
ſi me putē. ergo cē. ſi ꝺ dr ꝺriū. So. ſm Ja. de
arc. cgpatio quā ſci. ꝑcdit ex ti. iuſto putatiuo
ex iuſta cā: ſcē ſi ex iuſta ut ꝓ ꝺ. uel dic uer⁹.
ibi logr qñ error ē ex pte tradētis. hic de errore
ex pte recipiētis. q error ex pte recipiētis nūq; ē
cā trāſlatōis dñij. habes ergo. ꝓbare te hr̄e titu
lū uel iuſtaz cām erroris. & uſucepiſſe. Quero
utz debeā. ꝓbare poſſeſſiōz mihi traditam eē.
Vlo. q; ē hic ualde ſignāter & ſingulariē dicit. q; i
caſib⁹ i qb⁹ dñium nō acgrit ſine traditione: tūc
traditō dz. ꝓbāi. ſz ubi ſine traditōe trāſſert dñi
um tūc oz. ꝓbar appdēliōez poſſeſſiōis. & uide
gl. ibi. & ēt b⁹ ſm cē. uſq; ibi ſz cur cē. & iſta gl. ē
nō. Et adaēte ad eā ut itelligam⁹. Circa iſtā gl.
ꝺclarādā ſozmā duaſ op. ꝓ & ponā poſtea aliaſ
q. Et vī q; nō regrat traditio: ut. l. nō ſolū. §. i.
ſ. e. & l. q; rōe. §. interdū. ō. de acq. re. do. & inſti.
d re. diui. §. interdū So. oportet q; ꝑbet tradi
tōez: uel aliqd qd loco traditiōis habeat: ut qa
ſciebat tpe uēditōis rē eē apud emptorē. dz glo.
i. l. bau⁹ rei de re. uendi. dicā ſtati i. l. cū ſolue. ſ.
e. Op. ō. l. nō dubiū. C. d legi. q; regritur tra
ditio i legatis. So. ut ibi. & itelligas iſtā glo. ſm
illā glo. ibi q; ſufficit apprehēſio ſine uicio in re
legata: ut q; poſſeſſio ē uacās. Sz utz ſicuti ſuf
ficit iuſtus error i titulo ita ſufficiat in tradiōe.
glo. ſ p multa uerba dicit q; i uēditōe regritur
iuſtiſſim⁹ titul⁹: q; tpe ſcī⁹ & traditiōis ſgrī bōa
fidē. ſz in quoꝫ alio titulo regritur bona fides
tpe uēditiōis. & ſic i traditōe ſgrī iuſtiſſim⁹ ezō.
& uide gl. ibi ſz cur cē. uſq; ibi ñ aūt cē. & ibi for
te ſic adde. ut. ſ. e. l. iuſto errōr. §. fil⁹ i fi. illā ter
allat Bl. & Guido d ipſaria. & oēs. ꝺz ergo ex
ꝑma glo. q; habes, ꝓbare ti. uerū uel putatiuuz
iuſto uel iuſtiſſimo errore. & ꝓbare hēs traditō
nez. uel aliqd qd habeā loco traditōis. uel iuſti⁹
ſimā errorē. Sz qro an habeā, ꝓbare traditio
nē fcām ab illo a quo habeā titulū. uel ſufficiat
ſi ab alio. dicā. ſ. e. l. cū ſol⁹. d iſta. q. ubi & ter.
& glo. Procedo & qro. debeo. n. ꝓbāi traditō
nē poſſeſſiōis. ſz an ſit neceſſe q; ſit poſſeſſio ua
cua: ul ſufficiat ſi ñ ſit uacua. iſtā. q. format C. i
l. cū res. C. de. ꝓba. Ja. bu. format i. §. alie. iſti.
de ac. & ꝓcordāt oīes. q; ſz quo ad dñiuz ſuffici
at traditio ñ uacua: ut. l. ſi fundū. ō. de fun. do.
tū i uſucapiōe ñ ſufficit: ut. l. nāliter. ō. e. & l. ſine
poſſeſſione: & tū dicūt q; poſſet te facere errare.
& ūtelligūt qñ poſſeſſio nō ē uacua ſed plena: qa
ab alio poſſ deſ nāliter & ciuiliter uel ciuiliter tā
tum. Et iō ſz ille cui tradita eſt poſſeſſio poſſide
at naturaliter tm: tamen non incipiet ꝑſcribere
donec alius deſinat poſſidere ciuiliter. uel quia
animo dimittit. uel ex negligētia longi tempor⁹
uel minoris ſecunduz ea que dixi in. l. ſi de eo.
§. i. ō. ti. i. & tenet glo. C. de ſeruis fu. l. i. in fi.
& Bl. in. c. ſine poſſeſſione circa finez. Sit ergo
cautus aduocatus rei ſi pōt aliū probare antea
poſſediſſe. Sed. pono q; aliquis poſſidet natu
raliter. ſed tradens poſſidet ciuiliter. uel tradēs
poſſidet ciuiliter & nāliter. Alius eſt in poſſeſſio
ne cā rei ſeruande non eſt uacua poſſeſſio: ut. l.
iij. ō. de ac. emp. & l. rō. eo. ti. ſufficit ne ad uſuca
pionem traditio non uacua eo mō ultimo quo
dixi & certe ſic: ut. ō. ti. i. l. acgrit. i fi. & l. pro em
ptore. & l. iuſto. & l. ij. in prin. ſ. pro. here. Sed
una. l. eſt q; multū uidetur turbare iſta. & habeꝫ
tex. ſingulariē qui nō ē alibi ut credo: & vī dicer⁹
q; iterrūpit uſucapio ꝓpter miſſionē cauſa rei
ſeruāde. & traditio fit ab eo qui ciuiliter & natu
raliter poſſidet. tex. eſt in. l. a diuo pio. §. ſi ſup
rebus in fi. ſ. de re iudi. & ibi dicaz. Sed pōe
q; debitor obligauit omnia bōa ſua. & cōſtituit
ſe creditoris nomie poſſidere. poſtea unam rez
uendidit: & eā cōſtituit ſe emptoris nomie poſſi
dere: an in emptorē tranſeat dñiuz uel uſucapie
di conditio. vī q; nō: qa poſſeſſio erat plena. tu
dic aut debitor conſtituit ſe a creditore poſſidet
precario: & tunc cōſtituendo ſe precario poſſide
re ab emptore tranſſert i eū omnē poſſeſſionez.
& creditorem poſſeſſione priuat: ut. l. interdum.
§. fi. & ibi dixi. ō. ti. i. nec ē res uiciosa: ideo tran
ſit dñium & uſucapiendi ꝺdito: Si uero conſti
tuit ſe eius noie poſſidere ſimpliciter uel a credi
tore cō. duxit: tunc ipſe creditor animo alīs oīno
poſſidet. & iō tunc rogando precario ab emptoꝛ
nullā poſſeſſiōez trāſſert i eū: ut. l. q̄uī. §. i. ō. e.
tñ q: illa poſſeſſio q̄ ē apud creditorē ē ad mo
dum debitoris reſpectu dñij & ꝺdtōis uſucapi
endi: ut. ō. e. l. ſerui nomie. & ō. ti. i. l. qui pigno
ris. & l. i. §. per ſeuū corporaliter. Dicebat Ja.
buf. inſti. d ac. §. ſed iſte. q; tranſibit dñium uel
uſucapiendi conditio in emptorem ſicut erat a
pud ipſum debitorē: q; illo reſpectu debitor dr
poſſidere quod placet. hēs ergo, ꝓbare titulum
& traditionē. Quero pone q; titulū, ꝓbē. Itez
,ꝓbo eū q; mihi ꝺcedebat titulū poſſediſſe rē co
tpe quo uēdidit. poſtea, ꝓbo me poſſidēr illo p̄
ſente & ſciēte. nō, ꝓbo traditōez: & dico q; ꝑſumi
tur traditio: ut glo. i. l. q̄dā. ō. de rei uē. & l. ij. C.
d acq. poſ. ſz ſi poſſeſſio eēt apud aliū. uel dubi
taf apud quē eaat: dicā. ſ. e. l. cū ſolul. regrit etiā
bona fides: ut ꝺ. C. de ꝑſcrip. tēp. l. ij. & p to.
Sz qualit ,ꝓbabit dicūt oēs q; ꝑſumit: ut. C. d
cuic. l. pe. & in hoc ſtaf ei⁹ ꝑſcie: ut inſti. de ac. §.
alie. i glo. mag. Sz ꝫ ꝺ vī: q; qd mcū nō ē de
beo ſcire ad aliū ꝑtinez: ut. l. ſi. C. vñ ui. vñ qdā
dicunt q; bona fides non ꝑſumit ſine titulo. ſed
boc eſt ꝫ caſum. l. ſiquis emptj. §. i. C. de ꝑſcri.

xxx.an. & ibi gl. sup vbo tenuit. dic g̃ q̃ bona fi des ꝓsumit si ꝓcedat ti. uer' vl' putatiu': etiã erro re iusto: ut. l. igit. §. pe. ff. de libe. cã. & dicã. ff. e. l. si fur. §. j. Vico etiã q̃ bona fides ꝓsumit i quo libet possidẽte nisi aliud possessor antigo: appa reat. ille enĩ bñ põt facẽ illã allegatõez: qõ tuum nõ erat ẽ. ut. d. l. fi. quo ad aliũ vo licite & bõa fide tenẽ uideor. ius enĩ cõe mihi ñ ꝺdicit. facit ex õ ꝑscrip. c. j. li. vj. Dxedẽa in ꝑscriptõe xerux corpalũ. ſz i ico: palib' doc. tãgunt. C. õ fruit. l. j. dicã. ff. de iti. actuq; ꝓua. l. j. §. j. Sz quali ꝓba bit mala fides possessoris cũ ti. ꝙ. si ei fuerit õ nũciatũ: ut. C. õ reiuẽ. l. si fundũ. Itẽ si coĩa ali qbus ipe dixerit se sciuisse rẽ ee alienã: q; illo ꝑ sumit in mẽte habuisse: ut. l. labeo. ff. õ supel. le. Itẽ q̃ õ hoc erat fama i vicinia: & ipe eat uicin' ꝓsumit scire: ut ex de ꝓsum. c. ẽsto. Ex his & ali is indicijs hoc ꝓut facti q̃litas dictauerit potit ꝓbã: ut. d. l. pe. C. õ euic. Sufficiũt ne ꝑdicta: certe nõ: q; oportet te ꝓbare ꝓtinuatõem possessionis: ut. ff. eo. l. usucapi. & C. õ ꝑscrip. longi & po. l. ij. An dicit ꝓtinuata possessio. docto. di cũt in spe. de ꝓba. §. j. v. querit qualr. & dicit q̃ ꝓbet se omni anno recolligisse fructus: ut. l. licia j. õ solu. iduco. l. utibus. C. de agri. & censi. li. xj. nec enĩ debz stare quolibet momẽto in fũdo: vt l. siquis ita legauerit' in ꝓma charta. ff. õ ꝺdi & õ mõ. dixi. ff. so. ma. l. j. Alio mõ ꝓbẽtur extremi tates. s. traditionẽ & ꝓtinuz decennij: & q̃ in fine possidẽo: & sic uideor ꝓtinue possedisse. ar. l. pe. C. de apo. pub. Sed fm nros doc. modernos ĩstud nõ est necessariũ: q; qui semel possidet: cũ de suo commodo tractat: si se asserit possidere: semp ꝓsumit possidere: nisi ꝓbetur ꝓtium: ut. l. siue possidet. C. õ ꝓoba. Li. in. l. sup longi. C. de ꝓscrip. lon. temp. qõ sat; uez uideẽ. Sz circa huiusmodi ꝓbationẽ uidendũ est: qd iuris si in articulo dicat q̃ talis possedit a. x. annis & tra. & idẽ testis testificat. ꝙ. nõ est. ꝓbata possessio longi tempor': q; potuit vna die possidere. & uerificata est illa ꝓpositio ſz hosti. nihil allegat tex. est. ff. õ aq̃ quoti. & ẽsti. l. j. §. qõ aũt. ſz si diceret q̃ possedit a. x. annis & citra: tũc ista copula & multũ opatur. & sẽsus ẽ q̃ initiũ possessiõis fuit iaz sunt. x. anni. & postea bucusq; possedit: ut ex eo. c. uẽiens. & õ. ꝓba. c. licet cãm. & ibi hosti. & Jo. an. in nouella sup vbo citra. Jdẽ si dicerz q̃ possedit istis. x. ãnis. ꝓxime. nã illa. ꝓpositio uerificat etiã si una die dicti tpis possederit: ut. d. §. qõ aũt. ut ergo articulus & ꝓsequẽs dcm̃ testis bene cõcludat dicat sic: q̃ talis possedit a. x annis citra: & ipm tpus. uel sic: possedit ꝑ tempus. x. annoz. ꝓxime ꝓteritoz. hec enĩz dictõ ꝑfectionẽ totius tẽporis significat: ut. l. v: bona §. pnoctare. ff. õ uer. sign. Itẽ si dicẽt q̃ talis possedit iã sunt. x. anni. istud dcm̃ ñ ꝺcludit q̃ mõ possideat de necessitate: sed ꝓsequẽt eo mõ quo õ. dixi: q; ipso allegãte ꝓsumit cõtinuata possessio ciuilis: ut. ff. õ. dixi. Itẽ aduertat rẽ q̃ induc ꝑ scriptionẽ ad sui defensionẽ q̃ formet articulũ: q̃ ipse possedit ꝑ decẽ annos ꝓxie elapsos finitos in tali mense uel die: ita q̃ ꝺcludat tempus elapsuz añ litẽ ꝓtest. uel ante litẽ motã. nam si alter formarẽt: & testis post litẽ cõtest. dicẽt: q̃ talis possedit p. x. annos. ꝓxime elapsos: itelligeret a a die redditi testionij: & sic ꝺcluderet tẽpus post litẽ ꝓtest. fluxerit: nec essz. ꝓbata ꝑscriptio. Dicebat tñ Bof. q̃ sic dicẽ q̃ possedit per. x. annos & ultra q̃ illud & ultra ipoꝛtet illud tẽpus indicij. ar. ff. õ uer. sig. l. nec adiectio. & i hoc refidz Jo. an. i. d. c. iz. Sz nõ plz: q; hec adiectio ultra uel plus cũ sit icerta. i teste nil operat: ut. ff. õ in litẽ iurãdo. l. cũ furti. dicã in. d. l. nec adiectio. vñ sit caue aduocatus i formãdo articulũ. aduertat ẽt actor: q̃ allegat suam ꝑscriptionẽ ad fundandã suã itentionẽ q̃ articulet se possedisse ꝓ. x. ãnos finitos tali tpe: uel icboatos tali tpe: ut sic se ad cerũ tpe reierat. alis si testis dicẽt uidi cũ possi dere ꝑ ipse. x. annoz: & nõ ꝓstaret q̃ eẽnt illi decẽ anni. potuit enĩ ee q̃ testes senserũt de. x. ãnis q̃ añ fuerũt ꝑ plẽs annos: nõ õ. ꝓximis. uel vnus testis õ aliquib'. x. ãnis. ali' de ali s: & sic. pbatio dubia nil releuaret: ut ex õ. ꝓba. c. in pñtia. & j. õ v. ob. l. ĩnt stipulantẽ. §. j. & qõ ibi dixi. Item an ẽ necesse q̃ dicã. p annos. x. ꝓtinuos. & ꝙ. pius mẽ esse cõtinuatos ut dixi. §. cetera uide ꝑ ie usq; ad. l. cũ solus.

Jm solus. Jsta ẽ lex singu lari. Siue q̃ ex cã diuisiõis mihi tradiẽ tanq̃ meum: usucapiẽdi ꝺditionẽ nõ habeo. & dicẽ fm cõmodũ allegãdi. Vel alr & subtilr. Aut hz tm lũ ab uno: possessionẽ ab alio nõ usucapit: si tu lulus ẽ falsus faciẽter: uel putatiu' ẽt errore iusto hoc dicẽ. Diuidit in q̃nq; ptes. ꝓio põt dcm̃. Jo una rõm. & una alia rõm. q̃rto vna aliaz limitatõez. q̃nto exẽtionẽ ad aliud dcm̃. In pri ma pte ca' clari est. Jn fa ibi: q; neq; sic formatur casũ. Heres putatiu' hz titulũ a defũcto. possessionẽ vo hz a vo heredẽ q̃ pus iccpit possidere. & sic non. pcedit ꝑscriptio. qõ nõ. Jn ctia ibi nec alia formatur sic casũ. posses tu dicẽ q̃ ñ usucapit ti. ꝑ heredẽ. q̃rit q̃re nõ usucapit ti. ꝑ soluto: et sic ab heredẽ hẽt titulum & possessionẽ. Randet q̃ tibi tradit res ut tua ñ ut tibi debita: & sic nullã aliã cãz potes hẽ cp̃ ti. ꝑ hẽdẽ. q̃rit & q̃nta pti cle sũt clare. Alsũo opp. õ gl. q̃ est ir vbo cãz. dz ħ q̃ nullã cãz usucapiẽdi hz. Contra: q; hz ti. ꝑ diuisiõe: vl' ti. ꝑ soluto ut pz ex gl. Sui' ꝺuj tumoꝛ soluit gl. q̃ ħ hẽbat bonã fidẽ. & ẽ ista bõa ad ꝓncipũ leg': ñ ad finẽ. Et tua ẽ solo: q; saz omitto q̃ ñ tradidit re ſz solũ vbis ut i gl. q̃ ñ est va ꝑ illũ tex. ubi expresse dicẽ: tradidit: & continet diuiatiõez. Est fa solo ꝑ ptẽ quã hẽs iure tuo nõ ꝑscribas: q; tradidi ut tuã. ſz ptem quã hẽs iure meo usucapis ꝑ diuisiõe vl' ꝑ soluto. & ista puto vaz. Sz dices tu: ista media so. ẽ falsa fm vnũ itellectũ q̃ pũt hoc i gl. puula q̃ dicẽ: diuisa seu ꝺtinsa. & si tradidi. ꝑ pte ꝺtisa: ubi ñ tradidi tanq̃ meũ: ſz totũ iure tuo. ſz rñdeo q̃ ista so-

procedit q̄ tradidi partē pro diuiso secus si p
idiuiso fm hoc si tūa so.illud noluisset dicē bñ
procederet. Sed ex̄ glo.ℨ hoc op.t vī q̄ to
tū licite ad diuisionē possū prescribere ut.l. si p
errorē.C. de iuris t fac.ignō. Sō.ibi fuit facta
diuisio aucte iudicio q̄ facit q̄ traditio facta a ñ
dño parit usucapiēdi cōditionē ut.l. pōponius
.ℊ.si iussu ō de acqui.poss.t ibi dixi.hēs ergo
q̄ q̄ diuisio fit cū iudice tunc cuiusq̄ partj da
te transferat dñium si tradēs est dñs: t si nō est
dñs trāsferrī usucapiēdi cōditio ut.l. si per erro
rē dic ut ibi ꝛ.l. pōponius. ℊ.si iussu ō ti.i. cum
glo.sua ꝛ.l.statu liber.t cetis. ℊ.quitus ō ō sta.
li. Q̄ñq̄ diuisio fit sine iudice: t tūc si pars trāf
ferī pro idiuiso nō trāsferrī dñium nec usucapiē
di cōditio ut hic fm unā so. Aut pro idiuiso sit
traditio t tunc partj que iure meo obuenit alij
trāsfero dñium uel usucapiēdi cōditionē ut hac
.l.cū gl.ꝛ.l.cū putarē i ultia glo.ō fami.her. t ħ
mō dz itelligi.l.i.cū glo.t q̄ ibi dicūt doc.qui
scribūt.C.cōia utiuisq̄ iudi.t ħ itelligo q̄ bo
na fide icepit hoc fz primā so.i gl.super uerbo
cām: t hec respiciūt primū casū sūmarū. Sc̄do
modo legit q̄ q̄ quis hz ti.ab uno: possessiōz
ab alio nō procedit prescriptio: si titulus est ial
sus sciēter: ul putatiuus errore iusto uel iusto:
hoc dicūt ut dixi. Cōtra ō.e.l.si is qui ꝑ empto
re.ℊ.si quis bona cū si.ubi possessio que ē apd
aliū effectū pcedēt ti.nō ipedit: t sic si res reuer
tat ad nos procedit usucapio: bꝰ timore dicunt
quidā antiqui q̄ rō prima hic posita a turrecō
sulto nō est bona. sed fa rō est uera q̄ nullā ꝛc.
hec est flā q̄ hic i si.l.hēbat iustā cām possiden
di.l. iustū errorē: t tñ nō pōt ea sola rōe q̄ pos
sessū fuit a uero herede. Vnde alij dicūt primā
rōem uerā.s.q̄ possessionē ab uno ti.ab alio.ñ
obstat. ℊ.siquis bona q̄ sp̄ale ē i ti.pro herede
sed certe nulla sp̄alitatē rō pōt reddi. unde dicit
glo.dic q̄ rō est optima.s.q̄ ab alio medio tp̄e
ē possessa ut ō ti.i.l.pōponius. ℊ.quesitū. sz ista
rō non vī cōcludere: nā tunc possideri ab alio i
hoc nocet: q̄ nō possū cōputare tp̄a dfuncti cū
meo tp̄e: sed si uolo ichoare de nouo usucapere
possū t usucapio ex precedēti ti. procedit ut.l. si
is qui ꝑ emptore. ℊ.siquis bona fide t ibi glo.
ꝛ.l.eū qui edes. ℊ.si.ō.e.ꝛ.l.iusto. ℊ.t si possessi
onis i si.ſ.e.sed hic tex. hoc uetat: sed dic q̄ illa
t hec est vā. Ad ꝺria rñde q̄ itruptio prescrip
tionis nō iterrūpit effectū precedēt ti. ut.l. si is
qui ꝑ emptore. ℊ.siquis bona cū glo.ꝛ.l.eus q
edes. ℊ.si. sed effectū precedēt ti tult putatiui int
rūpit ut hac.l. q̄ est nōbile t singulare ħ. Sz
sufficit ne me hāe ti.ab uno: possessionē ab alio
glo.que ē hic vī tenere q̄ sic: sed si tex. respicial
tult directo dicere ꝺrū: sed tu hēs alibi unam
glo.nō.i l.cū nemo.C. de acqui.poss.t ibi late
dsputāt doc.nō vī q̄ de hoc cogitauerit quid
dicem. Aduertas ad iſtū passū subtiles t nō: t
sume tres casus. q̄ndoq̄s hēo ti.ab uno: posses
sionē ab eodē: t hoc cōstat: q̄ñz hēm ti.ab uno
possessionē ab alio. q̄ñz de hoc dubitat. In pmo casu t tunc procedit usucapio ut dixi ō eo.l.celsus ꝛ.l.iij.ꝛ l.cū q.ℊ.pe.et ō publi. Sc̄do casu q̄ hēo ti ab uno possessionē ab alio t ħ cōstat t tūc q̄ñq̄ possessio precedit ti.t tūc sine dubio usucapio procedit siue superueniat ti.ue rus uel putatiuus ut.l.nō solū.ℊ.i.ſ.e.l. ij.ℊ. si a pupillo ꝛ.ℊ.si a furioso.ſ.pro emp.t est rō q̄ muto cām possessionis: t icipio ex ti. possidere ut.l.cū nemo.C.de acqui.pos.t hac gl.q̄ō itelligo si ille a quo icepi hāe titulū sciebat me possi dere als secus ut nō.i.l.bꝰ rei ō ō rei uēdi. Sit ergo cautus aduocatus i faciēdo probationē: q̄ñ titulus precedit possessionē: t tūc aut opior hāe titulū t possessionē ab eodē: lz i ncitate hē am a diuersis t sufficit ut i glo.i.l.cū nemo.C. de acqui.poss Si uero me opinor hāre a diuer sis t sumus i mā legis nīe: t tūc aut unus uēdi dit.alius possessionē tradidit ex alia cā: tunc ñ sufficit ad usucapionē ut.l.cū qui.ℊ.pe.ō ō pu bli.ubi regrit q̄ eodē tp̄e sit tradita. si vo tradi dit respectu eiusdē tituli: t tūc si titulus erat pu tatiuus non sufficit ut hac.l. Si uero titul' erat uerus sufficit t ꝑcedit prescriptio: bꝰ ꝑbāt oēs .l. que loquūt de possessione rei legate tradite ab herede: nā legatārius hz titulū a defūcto: lz possessio tradat ab herede ut.ſ.pro legato per to.t ō ti.i.l.pōponius. ℊ.sed t legatario dādā. Et q̄d prohibet aliū ꝑ alio soluere: si eo nōie tradidit ut.l.cū qui.ℊ.pe.ō de publi. ubi dicit eodē nōie non dicit ab alio. Tertio casu q̄ñ du bitat utputa hēo titulū t possessionē: sed dubi tat utrū ab eodē uel ab alio. Itē an occasione eiusdē ti. an alia. tūc presumo: hāe possessionez occasiōe precedēt ti. si ille a quo hēo ti. possidebat ut.l. quedā mulier ō de rei uēdi. t ibi nō. t .l.ij.C. de acqui. poss.t dixi heri i.l. celsus. Si uero ille a quo habui ti. tunc nō possidebat uel dubitat an possideret uel nō: q̄ nil ē probatū tūc dico q̄ occasione eiusdē ti. presumor possi dere. nā eo ipso q̄ mihi titulū cōcedit vī cōcedē q̄ a quocūq̄ possessionē dēt rei acquisā ut.l. si res t ibi glo.ō de rei uēdi. fallit.ſ. de furt. l. eus qui t ibi dicā. Sed an i trāsigēte requirī bona fides. Rūdeo aut queris utrū regrat q̄ ītē su pet qua trāsigit nō sītituerit ꝑ calūniā: t dic ut .l.i fūma ō de cōdi. ide. Aut querit an regrat bona fides ħ ē q̄ credat rē q̄ ex cā trāsactionis sibi tradit esse tradēt: t ħ sine dubio regrit: nec curo utrū i lite habuerit bonā fidē uel nō q̄ ex tūc tradēs si ē dñs trāsfert dñium: t sic usucapi endi cōditionē si nō ē dñs: t predca st uera q̄ñ tradit ex cā trāsactionis: sed q̄ñ ē penes me q̄ iuris sit t trāsigim' nō dico mō: dicā. ſ. ꝑ emp. .l.i. t gl. tāgit. C. ꝑ emp. l. ex cā.

Crū mixtura. Primo ponit di
ctū. Fo alu' exordit ur ponēdo trimē
brē dīuisionē. Tertio qōlibet mēbrū prosequ
p se. Op. dr hic q̄ publicū genus tē. q: ram'

unius arboris alij arbori pōt imiscerī ifitādo. So. lz istud posset fieri: tū nō usucapit: sed effi cit eius cuius est arbor cui iſitat ut. l. si de meis .§. si arbor ff de acqui. re. do. sed si imiscerē tur due arbores trāſlixe: tūc neutrū per se possidēba tur nel usucapiebat: z sic hoc genꝰ ñ facit qōnē.

Op. ff. l. cū q edes z. l. nālit. sol. hic ſpale ppt modicū tps qō superat: qō ē ꝺ ſingulare.

Op. ff ad exhibē. l. gēma et ff de au. et ar. le. .l. et si nō sint. §. pueniamus. So. gl. et nō. hic gl. q qſiqꝫ apponit unū accessoriū alti et possi deat ꝓncipale tm̄. qſiqꝫ ē utrūqꝫ ꝓncipale et utrū qꝫ possideat. Op. ff ꝺ au. et ar. le. l. si ut habi lit. So. ut glo. nel dic q ibi cōſtabat q argētū erat ppt gēmā: lz i anulo neutrū ē ppt aliud i dubio ut ff. utrūqꝫ. n. ē cā ordinādt gēmā.

Vltio op. q grex usucapit qz possidet ut. l. i. et .ij. ff de rei nēdi. ergo usucapit ut. l. ij. ff. e. rñꝺo totus grex nō usucapiū lz ſingula corpora sic: qō ē uerū qū ſingula corpora ſt diuersa i qua litate: qz unū caput ē meū aliud alienū. unū ca put furtiuū aliud nō ut hic: sed si totus cēt eius cōditionis ut qz emo gregē: nul ē qō uetet me to tū usucapere.

n **Inquam.** Op. ī. p dona to. l. si uir. sol. ut ibi. z opp. ī. e. l. pōt. so. ut ibi.

Si ui aut clam. Per istū tex. pōt theologi determinant: si aliqꝺ ꝺz peccatū mortā le z efficit furiosus: z moriat furiosus cū pecca to mortali ꝺr mori. sicut ꝺ q ꝺz malā fidē possi dēdi z efficit furiosus: durat mala fides..

Si defunctus. Querit glo. quoti. et dic ut glo. lz iste. §. loquit qñ defūcto fuit tradita res z būt ti. Sed pone q traditio ē facta heredi putāti sibi dona tū an. pcedat usucapio: z illud dubiū. pcedit qz oz q ad hoc ut usucapio pcedat q traditio re spectu eiusdē ti. fiat. glo. dicit q usucapit ti. pro ſoluto. Jtē ti. vo ut sic ueritas prenaleat ut. ī. ti. .ij. l. ij. §. si sub cōditione. §. qō apnꝰ ubi ē casus lz Jo. aliē dixerit ibi. Nūo qd si ñ pcessit cuz defūcto: z tradidit uolēs inire cōtractū ēptionis z tu ex cā donatiōis ſuscepisti: an ipediē trāſla tio ꝺñij: z gl. q sic: z nihil allegat: tu bēs tex. n .l. si ego ff si cer. pe. Bartolus.

J fur rē. Si quis id. Op. de. l. iusto. §. si filius. ī. e. so. ibi in facto bī iure errat. Op ꝺe. l. z ti lege. §. scire ff de petit. here. So. si errat i iure ē bone fidei q ad fructꝰ: si q ad usucapionem ē malefidei: z si gna istā glo. z glo. i. d. §. scire: dicit q restituit. dy. i. c. p possessore i. v. queri pōt diē ut ista gl. Quid dicemus q̄tū ad istū. §. dico q hic error iuris faciebat cū credere se nō eē bonefidei ut i ẜrijs. Econtrario error iuris faciebat cū credere se eē bonefidei: posito q traderet error ad bo nā fidē iducendā. Credo glo. z dy. bñ dicere: z dico q ille glo nō ꝺiscordāt: qz ibi tenet restitu ere eo casu q̄ ē locupletior z bonefidei reddēt facit. ī. e. l. pōt i fi. Sed istud vī ff. l. quēadmoꝺ. C. de agri. z cēli. gl. intelligit ubi q sciens facit z mercat: z sic hz malā fidē.

Incertam. Nūo qd de ugore: dicunt .g ꝺā q ꝺat possessio a cōtrario ſēsu bñ ſic qō gl. ff pls: qz lz hoc sit de eq tate: tñ eius ẜrūī ē equꝰ ut. l. si ego. §. i. ff de iu re doꝺ. z nō. ff ꝺ iust. z iure. l. i. ī pn. Qualit ūt ícerta pe possit possidēri dixi ff ti. i. l. uj. §. i. z. l. locus.

n **On solum.** Quilibet bone fidei possessor cū titulo usucapit partū ācille furtie apud se cōceptū z editū. b. d. Sz an ti. pro emptore hēat locū: h tex. vī dicere q sic. dic ut dicā. ī. p suo. l. i.

Quod uulgo. Nemo pōt cām sue possessiōis mutare ni si supeniat cā extrinsecus iusta vā uel putatiua .b. d. Nō qñ possessio ꝓcedit ti. lz sit ti. puta tiuus pōt hre ti. ab uno possessionē ab alio. Jtē nō q colonus nullo mō possidet qō ꝺic ut i glo. Bartolus. ll. doctor.

Si dominus. Nō sufficē quē detecū .nisi pdium sit in possessū. b. d. Op. ff qō metꝫ. cā. l. metū i pri. So. distīgue ut ibi z. ī. de ui. z ui. ar. l. iij. §. siqs aūt iussu. Jtē nō q alia. l. fuit. phibitū pscribi: qō est ui possessum. ſ. l. iulia. z. l. plaucia. Alia. l. fu it. phibitū usucapi res furtiuas. ſ. l. xij. tabu. z la tina. ut hac. l. i pri. z ff. e. l. sequit. §. qō ūt z isti. .e. §. qō ūt.

Si mihi. Traditio facta ab eo q cōueni tur actiōe psonali pstat ustam cām usucapiēdi. b. d. Opp. q eius qō mihi tradit tanqꝫ meū nō trāsferī usucapiēdi cōditō ut ff. e. l. cū tolus. So. hic uolebā petere tanqꝫ mihi debitū actione psonali ibi tanqꝫ meū: z sic sine iudice nō trāsferī ꝺñij nel usucapiēdi cō di tio ut ibi z ꝺ gl. probat. Sz ẜ fz hoc ꝺ tex. repetit bis idē. so. i pri. logi i gñe. Fo i spe. ulaz tene bñ mēti. Bartolus. ll. doctor.

Qui pignori. Per creditorē cui res tradit debitor usuca pit: qꝫ ītpellat si p creditorē possessio i aliū trās feraf. b. d. Op. de. l. q uniuersa. §. i. ff ti. i. sol. ut gl. Op. ff de acq. poss. l. fi. i fi. so. aliō ē tradere ut hic aliud pdere ut i cōtrarijs. Jtē gl. signat tria ẜria. vnde i fi. dic q ꝺ de possessi one ibi de alio iure: qō nō sic de facili pdit ut .l. siqs ui. §. cēa ff ti. i. Nūo si pmꝰ creditor alij pignori tradidit rea' ītē. gl. dicit q usucapio nō ītpellat ut ꝺ i pria glo. qō plz. ad qō facit: qō dixi ff. e. l. celsus.

Si rem tuam. Rei ꝓprie nō consti tuit pignꝰ: z si tali creditori tradit usucapio ītrūpit: siue sit tradita ve siue ficte. b. d. Jdē būltus i sili ff co. l. ei a quo

dic ut ibi.

Si rem pignori. Si seruus creditoris surripiat rē pignori traditā: usucapio ñ iterpellat: siue sit tradita ꝑ se siue ficte. b. d. Nō ista ſi. qñ sil' cōducā᷑ z ꝓcario rogat: itellī ne possideat facē ō ti. i. l. sigs añ: z qđ ibi dixi. Bā. ll. doc.

§ Si homo cuius. Cuīs expirate hereditat᷑ iusucapibilē rē nō facē secus ī furto cōmisso aduers᷒ fructuariū l'hēdez. b. d. z ista ē singularis. l. Nō q crimē expirate hereditatis nō facit rē ī usucapibilē. Itē nō distinctionē b᷒. l. dr̄ hic q ad B ut res sit furtiua ē necesse ut possit agi furti ℈. l. sigs uxori in ꝑn. ſ. de furt᷑ z. l. serui z filij ī pri. co. u. Sol. oz q posset agi furti exīneo subtrahēte sec᷒ ī dño.

Sz op. pone q dño subtrahat rē z extraneus ꝑstet opē: z q: dño subtrahit nō ē res furtiuā. So. ut gl. intelligo extrāeo surripiēte z rē ñ ꝛe stituēte. Cōtra ad. q. z pria ē. Quō qñ qs pōt uti fruī: z dicūt qđā hēditate adita tuſa ē. dic q hereditate aduta z satisdatiōe ꝓstita ut. l. uxori ō de usuf. leg. z rō ē q: hz custodiā. Quō qđ si añ satisdationē ꝓpiat fruct᷑. an faciat eos suos: b vī q nō. Idē nō. ō de usufru. le. l. si fur. ī pri. z. C. de fis nup. l. hac edictali. ℈. illud. Lō trariū dixerūt qđā ut nō. i. l. uxori ō de usufru. le. qō tz Ly. C. de usufru. l. uxori. dic qñq; cautio nō ꝓstat᷑ ꝓpē cōtumaciā fructuarij: q: ab eo fuit petitū: z tūc nō facit fructus suos. qñz nō ꝓstat q: nō petiī: sed ille cui dz ꝓstari: dixit nō curo: tūc fructuar᷑ fructus facit suos. casus ē. C. de fis nup. l. hac edictali. ℈. sin ār ulq;. Quō utrū eo ipso q fructuar᷑ incipit possidere: hēs ici piat possidere ciuiliť ꝑ eū pōt duobus mōis intelligi. ꝑ an ꝓ usufructū dño retiat possessionez ciuilē: z certe ñ: q: usufructū possidet ꝓ se: z dñs retinet suā ciuilē suo aio: qđ pz: q: fructuario ō iecto dño nō pdit possessionē ut nō. ō usufru. quēad. ca. l. i. ſi. ℈. f. ō ui. z ut. ar. l. i. ℈. unō ui. Scdo an ꝓprietar᷑ acqrat ciuilē fructuario q rēte nāli: z dico q nō nili i casu. C. de dona. l. q; qs: z ita ītelligī ħ glo. qđ nō. C. unde vi. l. i. ī glo. super uerbo ui.

p Otest pluribus. Op. q li cet defūc᷑ scīerit aliena iste alienās nō cōmittit furtū. Cōtra q: scia defūcti nocz heredi adeo q nō pōt usucapere ut. l. cū heres. ſ. de diuerſ. z tēpo. ꝓscrip. So. heres ipse si pōt usucapere: ſz g hz ab herede sic: q: uiciū ꝓona le nō trāsit ad singulārē successorē ut. l. ꝓponū. ℈. cū qs ō de acq. poſſ. z. l. ucia. C. ō acq. poſ.

Itē op. q: possessio ꝑ ipsū deponētē retinet ſz ꝑ depositariū apud aliū deponā᷑ ut. l. q uni uestas. ℈. fi. ō ti. i. ſo. uerū ē q: retinet nisi aliene tur. Op. q: error iuris nō parit usucapionē ut. l. nūq; ī pri. ō. c. So. nō ꝓdest errantī ſz alij sic: q: ille error excusat q nō sit reſ furtiua: z sic usucapibilī: z sic error iuris excusat a furto. Itē q; ītū ad bonā fidē ut. l. si fur. ℈. i. ō. c. uidea ħ q ī ꝓona heredis purgat᷑ mala fides dēfūcti. ſz qđ si collegiū l'ciuitas occupauit aliquā rē mala fi de z qñ hec mala fides purgat᷑. ℣ mortuis boi b᷒ bis q ab istis scīuerūt ar. b᷒. l. z nō. ꝑ Inno. extra ō iure pa. c. cura pastoral.

§ Artum. Fundi quoq; Continuat᷑ cū. l. se. hēs q: ſ'le q sat rē ad se nō ptinere ut ħ z. l. cū qre bat. C. unde ui. unde bonā fidē hz q cogitatiōe dñi possidet ut. C. de furt᷑. l. manifestissimi. ℈. cū igr̄. Itē ē mediū ut ignorās q nō hz bonā fidē nec malā ut. i. C. ō acq. poſſ. et. l. iij. ℈. fina. supra de acquiren. possessio. Itē si scio rē meā ſz alti obligatā: tūc quo ad creditorē sū malefi dei ut. l. si fundū. ℈. fi. ō ti. i. Hēt᷑ an possessio dā destia dicat᷑ uiciosa q᷑ ad quēcūq; trāseat: z certe būsūs glo. ō ti. i. l. pōni us. ℈. cū qs z. l. uicia. C. de acq. poſſ. z hic ē tex. q ſz sit dānestia z uēdat᷑ alij ꝓscribit: sic nō ē uiciū reale. Dlo. q rit dr̄ ħ i. l. furtū. ℈. fūdi q possessio uacat q: lōgo tpe nō uenit: an ex causu tpis pdat᷑ possessio gl. dicit q ex obliuiōe ex causu tpis iducta pdat᷑ possessio: silr̄ i. l. si id ī pri. ō ti. i. Sz q; ītū lōgū tpe regrit. z gl. dicit q arbitrio iudicis. Ja. de are. dixit i. l. si id qō ī pri. z. l. peregre i pri. ō ti. i. q; ābo regrūt. ſ. obliuio z lōgū tpe ut. pdat᷑ ex. l. pegre in ꝑn. dic ut. d. l. si id z. l. si ō eo. ℈. i.

§ Item. Ista. l. ē casus. q. q fuit iter nros glosatores: q ꝓ curatorē gñalē acqrit possessio: qđ Roge. negabat z dilligebat: ſz certe ħ de ſpali nō pōt itelligi: cū nulla cēt cautio dñi sciēt z ꝓstituēt᷑ curatorē. ad ħ oz ergo q ītelligam᷒ de gñali. curatore dixi plene i. l. q mihi dona tū ō de dona.

c Am uir. Ista ē subtilis lex z male declarata ī sua mā: nisi q ſparsiz ī aliqb᷒ locīs tāgit z hz tres ptículas. ꝑ ponit unū dēm ī re dotali uēdita. so dēmiat unā. q. descēdentē ex illo dco. ītio ponit aliud dēz ī re furtiua. fa ibi qr defūcta. ītia ibi idē iuris ē z breuit. b. d. Si uēditor succedit dño rei furtiue l'dotalis: uiciū reale purgat᷑. b. d. Tu bēs hic i gl. tria nōbilia ſz supplēda ſt: alis simplr̄ itellecta ñ cēt vā. Tu habes ꝑ siue sciēs siue ignorās qs emat fūdū dotalē q nō ualz uēditio. Itē bēs q si dño suc cedat uēditor q cōfirmat᷑ uēditio. Item bēs q paria ſt rē cē furtiuā z rē cē dotalē. Op. C. de ꝓb. mi. l. si is z. ſ. de fideiuſ. l. cū lex z qō ibi nō. dy. soluit sic: uēditio nō ualet uerū ē i ꝓudicū mulieris: ſz ī ꝓudiciū uiri uēditio bñ ualet ut nō. i. d. l. cū lex. ſ. de fideiuſ. dictū dy. uerū ē. Sz op. q: hic tex. eqparat rē dotalē z furtiuaz. Itē tex. dicit siue sciēs siue ignorāt: ſz rei furti uc sciēs facta uēditio nō obligat uēditorē ut. l.

si i ēptione. §. si emptor ē de ℨhen. emp. ꝛ sic in eo q dicit scĕtem: vī dy. male dicere. So. nō q3e uēditio rei furtiue si ualz ē q: illa uēditio si pōt pfici sine furto: qñ scĕti: ſz i re dotali i pfectione uēditionis q3tūcūq3 scĕti ualet uēditio: q: non cōmittit furtū: cū uēditio pficiāt. pl' dicit q in re ui possessa scĕti uēdita: nō ipedit uēditio: q: ñ cōmittit uis i uēditiōe. h. d. Azo i ſūma de contrahē. emp. v. qd i re ui possessa. Op. q3 istō dām dy. nō sit uer. rei dotalis cōmerciū dž esse ꝓhibitū ut. l. dotalez ō de testa. mi. ꝛ C. de iure dot. l. si ꝑdiū. ſz uēditio tē scĕtes nō ualz rei cuius cōmertiū nō ē ut. l. si i emptiōe. §. liberū bomine ꝛ. l. liberi hoīs de ℨhē. emp. ergo cē. so. q3tū ad mulierē ꝓinde ē ac si cēt. ꝓhibitū cōmerti um: sed respectu alcius ñō ut dixi i. l. cū lex. ſ. ō fideiuss. ꝛ gl. l. dotalē nō ē simplr vā. Op. di xi q qñ uenditio ēſca scienti de re dotali uel ui possessa ualet uēditio: ꝛ uēditor obligat siue sciēti siue ignorāti. ſz ℨ h ē: q: nō teneť ō euictiōe uēditor si emptor ē scĕs rē alienā ut. l. si fūdū C. ō. euictiōe ꝛ. l. fratris. C. cōia utriusl. iudi. g ñ ꝓiudicat uēdenti. ſz so. i uēditiōe rei aliene uterq3 obligat ad faciēdū illud qō i emptione ꝛ uēditiōe fieri dz: ꝛ ō euictiōe dz caueri ab ītio ut. l. si alienā ꝛ. l. si i emptiōe. §. ītē si emptor ō de ℨhē. emp. mō si ēptor ē stultus scĕs rē alienam nō petit caueri ō euictiōe a principio vī remitter: ita fētūt doc. i. d. l. si fūdū. C. de euictio. ' l' possz dici q3tū ad. l. nfam q nō ē ipsi' uxoris ſz utiri res dotal' ut nō. i. l. ij. C. cōia ōle. Oppo. di xi fm dy. q ab ipso prīcipio ualet q' ad uirum: ſz istud ē ℨ tex. h q: die q si succedit uēditor cōfirmat uēditio. quō cōfirmal si ualet: dic q lex dz itelligi fm mām i q ē situata ut. l. ipator ō de in diē adiec. ꝛ qō nō. i. l. fi. ō de cōdi. idebi. mō cū h. l. sit posita i mā ō usuca. uēditio rei dotal' nō ualet quātū ad usuca. siue scĕti siue ignorāti: sed succedēdo uxori ꝓfirmat q3tū ad usucapionē: ſz ab ipso ītio ualet q' ad alias obligatiōes. Uento ad fam ptē ubi dī q cōfirmat uēditio ℨ o. l. i. i pri. ō de pig. ubi si aliqs obligat rē alienā scĕti dño succedēs posted ñ cōfirmat pign'. so. ibi q obligat rē scĕti ñ teneť ℨria pignoratīa ut. l. tutor. §. i. ō de pig. ac. und a' nō ītest pign' cōfirmari: ſz ille q uēdidit rē sciēti obligat: unde ītest cōfirmari uēditionē ut. l. siquis alienā ō de ac. emp. Op. q ab ītio nō ualuit cē. ut. l. qō ab ītio. ſ. de re. iuris. glo. dat plures so. illa ē vā q si cōfirmat tractu tpis solo ſz alia cā supuenīēte sic: ꝛ hāc so. tāgit hic glo. ꝛ dy. tz eā i. e. nō firmat extra de re. iuris i. vi. Op. ſ. de capti. i. nec nos. so. ut glo. Op. ō qui. ꝛ a qui. l. si seruo. So. istud ℨriū est ualde difficile ꝛ repetio i gl. diuersimōe solutū ꝛ uno mō i. l. si seruo: qō nō cōfirmat ipso iure ſz ope' exceptiōis sic. Alia' so. ponit i. l. rē alienā ō de pigno. ac. q aliud i libertatibus q3 difficilius dāt: ꝛ ita difficili' reuocāt. Alta sol. ē h et vā q libertas data seruo nō cōfirmat ex iure supueniēti isti manumittēti: q: sua nō ītest: cū ad aliqd nō teneat: ꝛ ista ē vā so. q ē fūdamītū: ꝛ ꝓ baſ ō de ac. emp. l. si rē alienā. Sz opp. ꝛ vī q i libertate ex iure supueniēti auctori meo cōfirmat libertas ut. l. pe. §. fi. ſ. de castrē. pecu. ñ deo ibi supuēit ius auctori ex cā q retro trahit ad tpa scē cōcessiōis. Op. de. l. si ab eo. C. de li. cau. so. ꝛ ista ē vā so. ille. ll. loquunt i casu uerso ad istū: q: hic i casu i quo auctor meus succedit dño ibi i casu i quo auctori dñs succedit ad hoc qd iuris sit dicā. ſ. Op. di hic q ex iure supueniēti auctori nō ualidat uēditio. Lōtra de. l. si a ticio ō d rei uēdi. ꝛ. l. si a ticio ō de exc. rei uē. ꝛ tra. ꝛ. l. apud celsū. §. si a titio. ſ. de doli excep. gl. dicit q cōfirmat uēditio: q: cōpetit publiciana ꝛ usucapiēdi cōditio: q: desinit res cē uiciosa nō q stati sit dñs emptor: ꝛ uide istā gl. q3 incipit ut cōfirmet cē. ꝛ bū dicit: q: i dicti. ll. ē casus. Sz ℨ id op. de. l. rē alienaz ō de pig. ac. so. ibi cōfirmat q3tū ad ius utile quo ad publicianā. uel meli' aliud i pignore iuris: qō sicut nudo cōsensu cōstituit sine traditiōe ita ex supueniēti casu cōfirmat: qa cōsensu trahit: ut. l. i. ō de pigno. ac. sed dñium difficili' ꝓstituitur: qa traditionē regrit ut. l. traditionib'. C. de pac. ꝛ ista so. i silī tāgit in. l. si noxale ō d nora.

Sz op. q: q ē dñs trāsfert dñium ꝛ nō dñs usucapiēdi cōditionē: cū ista sint paria ut. l. da uib' ō d ℨhē. emp. So. illa cā q ē habil ad trāslationē dñij si ē dñs ē habilis ad ꝓtādā usuca piēdi cōditionē si ñ ē dñs ut h: ſz ñ ita de facili unū trāsfert ut aliud q: dñiū qō ē ap' auctorē meū qō ē unū ut. l. si ut certo. §. si duob' uehicu lū ō cōmo. illud dñium ē illud qō a me trāsferri qō fieri nō pōt sine noua traditione ſz i publiciana nō ē fic: q: nolo uti dñio illius mei auctoris ſz uolo uti iure meo. ſ. publiciana. Et usucapio q ex titulo ꝛ traditiōe mea cōpetit iure meo ut nō. ſ. de re. iuris. l. nemo plus iuris qō ē subtile ꝛ nō. Op. ō de re. eoruz. l. illicite. rīdeo ibi logt i iure excipiēdi qō trālit sine aliq3 iuris cessione h i iure agēdi. Ut ergo l3at ista mā dic aut supuēit auctori meo ius ex cā q3 retro trahit ꝛ ius meū cōfirmat ut. l. i. i si. ō castrē. pecu. Aut ex cā q retro nō trahit. ꝛ tūc aut q3is an cōfirmet quo ad exceptionē ꝛ cōfirmat ut. l. illicite ō de re. corū. aut quo ad actionē ꝛ tunc aut auctoris mei nō ītērat: q: nō erat obligat' ꝛ nō ꝓfirmat' ut. l. si seruo ō qui ꝛ a qui. ꝛ. l. i. i pri. ō de pigno. Aut eius ītērat q: erat obligat': ꝛ tē aut ius meū erat tale qō nudo cōsēsu ℨhit ꝛ cō firmat ut. l. rē alienā ō d pig. Aut regrebat traditionē: ꝛ tūc aut queris an cōfirmet ut sic ius auctoris mei trālseat ad me: ꝛ nō cōfirmat. Aut q3is an ex me possū icipere uti iure meo: ꝛ possū ut hic ꝛ. l. si a ticio cū si. ō de rei uēdi. Ex hū dicerē q si aliq' uēdidit ecclē rē alienā: ꝛ uēditor succedit dño q stati trāseat utile dñium i eccl'am: rō qa nō regrit traditio ut. l. fi. C. de sacrosan. eccle. Sed pone statutū ē i ciuitate

puenieti isti manumittēti: q: sua nō ītest: cū ad aliqd nō teneat: ꝛ ista ē vā so. q ē fūdamītū: ꝛ ꝓ baſ ō de ac. emp. l. si rē alienā. Sz opp. ꝛ vī q i libertate ex iure supueniēti auctori meo cō firmat libertas ut. l. pe. §. fi. ſ. de castrē. pecu. ñ deo ibi supuēit ius auctori ex cā q retro trahit ad tpa scē cōcessiōis. Op. de. l. si ab eo. C. de li. cau. so. ꝛ ista ē vā so. ille. ll. loquunt i casu uerso ad istū: q: hic i casu i quo auctor meus succedit dño ibi i casu i quo auctori dñs succedit ad hoc qd iuris sit dicā. ſ. Op. di hic q ex iure supueniēti auctori nō ualidat uēditio. Lōtra de. l. si a ticio ō d rei uēdi. ꝛ. l. si a ticio ō de exc. rei uē. ꝛ tra. ꝛ. l. apud celsū. §. si a titio. ſ. de doli excep. gl. dicit q cōfirmat uēditio: q: cōpetit publiciana ꝛ usucapiēdi cōditio: q: desinit res cē uiciosa nō q stati sit dñs emptor: ꝛ uide istā gl. q3 incipit ut cōfirmet cē. ꝛ bū dicit: q: i dicti. ll. ē casus. Sz ℨ id op. de. l. rē alienaz ō de pig. ac. so. ibi cōfirmat q3tū ad ius utile quo ad publicianā. uel meli' aliud i pignore iuris: qō sicut nudo cōsensu cōstituit sine traditiōe ita ex supueniēti casu cōfirmat: qa cōsensu trahit: ut. l. i. ō de pigno. ac. sed dñium difficili' ꝓstituitur: qa traditionē regrit ut. l. traditionib'. C. de pac. ꝛ ista so. i silī tāgit in. l. si noxale ō d nora.

Sz op. q: q ē dñs trāsfert dñium ꝛ nō dñs usucapiēdi cōditionē: cū ista sint paria ut. l. da uib' ō d ℨhē. emp. So. illa cā q ē habil ad trālationē dñij si ē dñs ē habilis ad ꝓtādā usuca piēdi cōditionē si ñ ē dñs ut h: ſz ñ ita de facili unū trāsfert ut aliud q: dñiū qō ē ap' auctorē meū qō ē unū ut. l. si ut certo. §. si duob' uehicu lū ō cōmo. illud dñium ē illud qō a me trāsferri qō fieri nō pōt sine noua traditione ſz i publiciana nō ē fic: q: nolo uti dñio illius mei auctoris ſz uolo uti iure meo. ſ. publiciana. Et usucapio q ex titulo ꝛ traditiōe mea cōpetit iure meo ut nō. ſ. de re. iuris. l. nemo plus iuris qō ē subtile ꝛ nō. Op. ō de re. eoruz. l. illicite. rīdeo ibi logt i iure excipiēdi qō trālit sine aliq3 iuris cessione h i iure agēdi. Ut ergo l3at ista mā dic aut supuēit auctori meo ius ex cā q3 retro trahit ꝛ ius meū cōfirmat ut. l. i. i si. ō castrē. pecu. Aut ex cā q retro nō trahit. ꝛ tūc aut q3is an cōfirmet quo ad exceptionē ꝛ cōfirmat ut. l. illicite ō de re. corū. aut quo ad actionē ꝛ tunc aut auctoris mei nō ītērat: q: nō erat obligat' ꝛ nō ꝓfirmat' ut. l. si seruo ō qui ꝛ a qui. ꝛ. l. i. i pri. ō de pigno. Aut eius ītērat q: erat obligat': ꝛ tē aut ius meū erat tale qō nudo cōsēsu ℨhit ꝛ cō firmat ut. l. rē alienā ō d pig. Aut regrebat traditionē: ꝛ tūc aut queris an cōfirmet ut sic ius auctoris mei trālseat ad me: ꝛ nō cōfirmat. Aut q3is an ex me possū icipere uti iure meo: ꝛ possū ut hic ꝛ. l. si a ticio cū si. ō de rei uēdi. Ex hū dicerē q si aliq' uēdidit ecclē rē alienā: ꝛ uēditor succedit dño q stati trāseat utile dñium i eccl'am: rō qa nō regrit traditio ut. l. fi. C. de sacrosan. eccle. Sed pone statutū ē i ciuitate

fauore creditorū q̄ debitor erbānitus l' cōdē natus ꝑ debito nullū ℞tū possit facere donec solua: cōtigit q̄ talis debitor cōtraxit: postea solu it an cōtractus cōfirmet dico q̄ sic siue sua it̄ sit siue nō: q: hic nō supuenit ius: ꝛ sic cessat pre dicta disticio ꝫ obstaculū remouet ut. l. pigno ri ꝯ qui ꝛa qui. ff. C. ne tu. l'cura. uē. cōdu. l. i. facit. C. de cri. stell. l. i. Venio ad ttiā ꝑticulā q̄ dic idē iuris ff. Cōtra q: rei furtiue uēditio facta it̄ sciētes nō ualet ꝫ i re dotali sic ut ꝯ tezi gi. so. dico vꝫ ē. Idē q̄ ad usucapionē: ꝫ i b est dfa q: si uēditio rei furtiue fit it̄ sciētes ꝛ uēdēs succedat dño nō ꝓfirmat uēditio: q: uēditor in nihilo ē obligat' em ēti: tō si cōfirmat ut ꝯ dixi, q̄tū ad usucapionē idē iuris ē ut dixi. Op. ff. e. l. iusto. §. ꝛ si possessiones. ℞. illud ē vꝫ i ui cio ꝑsonali ubi ītūt ispicim' fcē'i uicio reali ubi nō ispicim' sit ūt. l. ubi ꝯ. e. Nūo utruꝫ uir añq̄ succedat uxori q̄ uēdidit fūdū dotalē ipse met possit uēdicare. gl. hic dicit q̄ nō ꝛ uide eā q̄ incipit marie ff. Dꝫ ꝫ istā gl. vī i. l. i. §. ꝛ cū lex. C. de rei uxo. ac. so. ista gl. male dicit illa bñ ꝛ hāc ꝫ Ly. uel aliť hic logť defūcta muliere se c' si uiua ut ibi ꝫ pria pt' plꝫ. Nūo qd econ uerso hic logť qñ uēdēs succedit dño: qd si do min' succesſit uēditori: vī q̄ nō cōfirmet ut. l. rē alienā i fi. ꝯ de pig. ac. In ℞riū vī i. l. cū a matre. C. de rei uēdi. ꝛ. l. uēditrici. C. de re. alie. nō ali. ꝛ. l. i. ꝯ de exc. rei uē. ꝛ tra. ꝫ ut scias diſtigue qñ actori meo succedit dñs an cōfirmet ius i eum. dic aut q̄ris utrū cōfirmet ius i eū q̄ ad ius a gēdi ꝛ nō cōfirm ꝛf ut. l. rē alienā ꝯ de pig. act. aut q̄ꝫ ad ius excipiēdi: ꝛ tūc aut dñs q succe dit actori meo tenet de euictiōe tāq̄ heres aut nō. ꝛ si tenet ut heres ꝛ tūc aut ſuētariū ñ fecit ꝛ idistricte i totū cōpellať stare ut. l. cū a mīe de rei uē. C. ꝛ. l. uēditrici. C. de re. alie. nō alie. ꝛ. l. i. in pri. ꝯ de exc. rei uē. ꝛ tra. ꝫ si fect inuētariū exce ptiōe repelliť usq; ad quātitatē q̄ sibi remāsit ut. l. sācim'. §. i cōputatiōe i glo. ma. C. ō iure ōli. Si vō de euictiōe nō potat cōueniri: tūc eatē' exceptiōe repellit: q̄tē' ex illa hereditāte lucrat' ē ꝛ nō plus ut. l. si ab eo. C. de li. cā ꝛ. l. filiū ꝯ de li. cā ꝛ. l. si cū dotē. §. si a pāe ꝯ so. ma. illa. l. logť qñ qs succedit dño. Dꝫ qd si ñ succedit dño ꝫ q̄i dño ut uir succedit mulieri q̄ nō ē dña sed q̄i q: hꝫ publiciana: uidete dñi itelligo istā. l. in prio cāu q: uir succedit mulieri siue sit dña siue q̄i: q: purgať uiciū cū res desiť ē dotalis ut. l. dotale ꝯ de fū. do. Dꝫ i cāu qñ res ē furtiua re gnū q: succedat dñs ut purgeť uiciū furti alis nī si reuertat i pāte dñi nō purgať ut. l. segl. §. qđ āt ꝛ. §. qđ labeo ꝯ. e. Dꝫ qño qs si aliqs uēdi dit rē noīe titij dñi tāq̄ negociorum gestor cui dñs succesſit añq̄ ratū dñs habeat an ius emp toris cōfirmet. Rādeo si talis gestor promisit dñꝫ rē ratā hūturū: tūc succedēdo ei ipse vī ratū hāe ut. l. si. i pri. ff. rē ra. ha. ubi dī q̄ stipulo ō ra to nō pōt cōmitti: q: ipse nō possꝫ ratū nō hāe. Itē ratihitio retro trahit ut. l. si. ꝯ ad macedo. ꝛ. ff. ō solu. l. ratū ergo ff. ut. l. si. ꝛ. l. pe. §. si. ff. de castrē. pecul. ꝛ. l. peculiū ꝯ si cer. pe. ꝛ qđ nō. i. l. si rē alienā ꝯ ō ac. emp. Si vō nō teneba ex. p missiōe l' alio mō dñm rē ratā hūturū: tūc ñ cō firmat ꝑ ea q̄ dēa sť ꝯ i solutione ℞rij de. l. si ab eo. Preſea b nō pōt dici q: cōfirmet q̄ ad pu blicianā ꝛ usucapiēdi cōditionē cū ab ītitio talis emēs a negociorū gestore fuerit malefidei ut. ff. ꝑ emp. l. si. ꝫ q̄ ad ꝑdicta reqrit bōa fides ab ītitio ergo ff. si ab ītio uēdēs obligatur tūc ius supueniēs actori sufficit: ꝫ ab ītio emptor non fuerit bone fidei ut hic. l. Dꝫ qd si dñs succedit negociorū gestori dic ut dixi ꝯ. e. i. q. ul la q̄ dño succedit uēditori ꝑ cadez iura. Sed qd si aliqs uendidit, pcuratorio noīe dñi q po stea succesſit dño ꝛ dic siqdē ab ītio fuit uer' ꝑ curator cū sufficiēt mādato ab ipo ītio ualuit nec eget cōfirmatiōe: alis siqdē, pcurator, pmit tit ō rato ꝑ dño idē qđ dixi i gestore. si vō ō ra to nō, pmisit: tūc i illis casib' i gbus tenet, pcu rator de euictiōe dicere ꝓfirmari alis secus ꝑ ea q̄ dēa sť ubi dixi cōfirmari: siqdē ex cā q̄ retro trahit ꝓfirmat q̄ ad pfectū dñium alis q̄ ad pu blicianā ꝛ usucapiēdi cōditionē ut ex ꝑdictis pz.

b Eres. Patrem.

Duob' mōis legit. ꝑ qñ filius emit suo noīe i peculio. Ad qđ opp. q: tūc ꝓis scia nō nocet ut. l. ij. §. celsus. ff. ti. ij so. b emerat pfe mādāte fm gl. l pfe pūte fm Ja. ō are. Op. q̄ supueniēs scia' nō nocet ut. l. ij. §. celsus so. b de ea q̄ ꝑ ē ℞tus. Op. ō. l. iugsimū ꝯ ō iuris ꝛ fac. ign. so. b i pfe ꝛ filio ibi i extrāeo. Sed a lec. ē qñ noīe pūs emit ꝛ tūc op. ꝛ vī q̄ scia filij ñ nocet ut. l. ij. §. celsus. ff. ti. ij. Huius timore qdā reprobāt fam lec. tu dic q̄ ꝑcedit: q: pī mādauit ō icerto emēdo ꝛ tō scia filij ispi cit ꝛ dic distiguit i. l. mācipiū ꝯ de edil. edi.

i Justo errore. Per filium

putatiuum nobis nō q̄ris lec' ꝑ fm putatiuū: b dicit qđ dic ut dixi ꝯ ti. i. l. i. §. p cū.

Et si possessionis. Ite ē bon'. §.

satj singularis. Quātū ad bonā fidē ītiū possessionis ilp' cim' quo ad ipsā rē ꝛ ea q̄ ꝑcedit ex ea. b. d. In. vī. idē i fuo ē ff. l. si is. §. siqs bona ꝯ. e. glo. solvit q̄ b ſpale ꝛ bēs darū tex. q̄ interruptio ꝑscripti onis ñ aufert effectū ꝑcedēt ti. ut dixi i. l. cū sol' ꝯ. e. Dꝫ op. nā bonā fidē uel malā fidē bñe facti ē ut. l. bone fidei ꝯ ō acqui. re. do. ꝫ fictio postliminij nō cadit i his q̄ facti ſt: b vō di: ꝫ rīū: ꝫ debes ispicere duos casus: q: qñq̄ qđ ꝑ scribēs capit ab hostib' ꝛ tūc itrūpit bōa fides ei': merito tractat ō fictiōe: ꝫ b fuit capt' nō ꝓ scribēs ꝫ fu' q̄ ꝑscribebaſ: tō bona fides remā sit: ꝛ sic nō itrūpitur: tō i ea non cadit fictio: qđ plene dic ut ꝯ. e. l. si is q ꝑ emptore. v. q: si fu' i fa oppo.

Filius. Error i facto nō ꝓdit usucapi onē. Itē circa traditionē sufficit error iustissim⁹ .b.d. Op.ff.l.si fur. §.i.ff. c. so.b errauit i facto ibi i iure. ista tene cū q̄ iūge ultimā so. Ultio nō mās b⁹. §.ut dixi i.l.cel sus ff. c.

Non mutat. Usucapio triēnij non pimit ius fructuarij ul creditozis.b.d. Op.C.si aduer.cre.l.i. So. ut gl. ibi i pscriptiōe lōgi tp̄is ut i gl.⁊ dic rōem ut ibi. Op.ff.l.ij.ff. de usufru.le.so. ibi i opul b i usufructu:⁊ q̄ sit rō uide qđ nō.i.l.locū. §.p petarius ff. ff. usufruc. Nūo utrū ius usufru ct⁹ possit pscribi:b tex. vī dicēt q nō nisi tanto tp̄e: cui⁹ memoria nō existit fm gl.b posita. Iu ris vī tex.i.l.fi.C.de ꝓtecip.lon.tēpo. Glo. sol.ibi q libertas usufructus pscribatur ut ibi: usufruct⁹ nō ut b ⁊ Ly.ibi ⁊ i.l. corruptionem .C.ff. usufru.tz fm pe.⁊ nihil allegat. dixi uo bis i.l.iij. §.ex p̄rio ff. de acq.poss. q pōt pscri bi:⁊ allegaui.l.si ego i pri.ff. ff. publi.ubi ē tex. q: si datur publiciana:ergo usucapit ut.l. eū q i pri.ff. de publi.si.n. nō posset pscribi nō dare publiciana:b p̄z ex tex.ibi.de ac.§.alie. Non obstat b.§.q; uerū ē q nō usucapit.f. triēnio ſz lōgo tp̄e sic sicut res ītmobil⁹ cū usufruct⁹ it ītmo bil:a cōputet ut nō.C.ff. usufruc.l. corruptionē. Nō obstat si dicat q usufruct⁹ hz cām discōti nuā:q: reqrit fm bo fe ut.l. foramē ff. ff. sez. ur. p̄dī,⁊ sic vī q nō possit pscribi ut.l. fuitutes ff. ff. fui. q: ista distinctio an beat cām cōtinuā l nō ñ hz locū i fuitutib⁹ realib⁹:q cū ibeāt fūdo fū dus ſi hz aim ꝓ quē retineat possessio:iō ñ pōt dici cōtinuata nisi usus sit ꝓtinu⁹ ut dixi ff. ff. ac quirē. poss.l.i. i pri. ſz b log⁹ i inrib⁹ ꝓsonalib⁹ cuius q̄i possessio retinet aio ut.l.iij. §. unō ut. .f. de ui.⁊ ui. ar. et sic ꝓtinuat et pscribitur. Idē dico i q̄i possessione iurisditiōis q̄ cōperit ꝓpe uel iure exigēdi uectigal q talis possessio retine tur aio ⁊ dī hīe cāz cōtinuā. sac qđ nō. ꝓ Inn. extra de pscrip.c.de q̄rta. Bartolus.

Eum qui. Furor supueniēs ſi extinguit usucapionē ceptaz. hoc dicē.

Si cum apud. Nō tp̄e captiuitatis ex cā peculiari emit pscribit sec⁹ ſi ex cā dōica:ſz tūc p̄e defūcto fili⁹ p fictionē pscriberet.b.d. Nūo utrū iteri in choet usucapio ſz vītatē l fm fictionē? due sunt opi.i gl. tene ꝑmā q̄ pfecte dixi ff. ff. l. ſi is q ꝓ emptore.v̄.q; si fuus i.iiij. op. dic ut ibi.

Rescriptio. Opp. de. l. si p quēq̄. ff. de di uer.⁊ tēp. pscrip.so.q ibi erat i pos sessione pscribi b nō:hāc so. dat. pe.⁊ cā segtur dñs Ray. Nūo hūi molēdinū i isto flumine: abūdantia aquarū in totū destruxit molēdinū nō reficio:ali⁹ uenit l supra l ifra ⁊ ult sacē mo lēdinū tali mō q̄ meo noceret si uellē redificare an possū. phibere. Illa qō fuit i marchia: aduo cati dicebāt. aut stetit p. x. ānos ⁊ nō pōt, phibē q⁹ pdidit ius ducēdi aquā. aut nō stetit p. x. an nos:⁊ tē pōt. phibere ut.l. sicut. C. ff. fuitu.⁊ aq ſz ipsi nihil itelligūt de ista. q. q⁹ pscriptio lon. tēp. q⁹ ad usū flumis q est cōis de iuregētium si. pdest ut b. Et istā. q. posui in tractatu. l. quo min⁹. ff. de flumi.⁊ ꝓsideraui tria: q: unū ē aquā ducere. secundum per talem locum ducere ⁊ ter tium impedire uicinum meum ducere aquam.

Primū pōt cōpetere duob⁹ modis ex con cessiōe pricipis l senat⁹ l ppli ut.l. sin āt plures .§.fi. ff. de aqua plu. ar. q modi hāc cōsuetudi nē faciūt cōpetere iure meo ut.l. sane si mar. ff. ff. de iurisdic:⁊ isto fateor q nō utēdo spacio lon gi tp̄is caderet ab illa cōcessiōe ut.l.i.C. de nun di. q̄nq̄ cōpetit ex iure: qđ de iure gētiū cōpetit ⁊ ista facultas nullo mō pscribit ut b ⁊.l. uiā. ff. de uia pub. Ad fm. ff. talē locū ducē si du co p fūdū tuū aquā ⁊ tūc nō utēdo ꝓstituto tp̄e iure fuitut⁹ pdo. ut.l. sicut. C. de serui.⁊ aq ⁊ ibi p doc. Est quoddā ius ꝓdiēdi uicinū: ut no lo q uicin⁹ me⁹ occupet q: nocēt: tē sum⁹ i cau nse. l. Et ad pdēdū ius occupatiōis de iure gē tiū reperio tria. unū ē q⁹ i alib⁹ regnī pītia:⁊ si difficilis sit corū pscutio desino eē dñs ut.l. .iij.⁊.l. nāli i pri. ff. de acq. re. do. Aliud ē i reb⁹ nullat⁹ ut.l. nia. ff. q̄ ē fēm edificiū:⁊ ē diruptū. an quis pdat⁊ certe duo o3 q̄ cōcurrāt. f. q̄ re uertat⁊ i pīmū statū:⁊ q̄ dereliquat:⁊ tē desinit eē dñs ut b. Ibi qō ita. pcedit:⁊ desino possiō re p ānū:⁊ iō si aq̄ reassūpsit cursū suū:⁊ ego p ānū tacui:illa⁹ cursū ali⁹ licite pōt occupare:b ēt dico dari⁹ i.d.l. quo minus.

Post mortem. Op. q̄ statī a die capte possessionis ut.l. pe. ff. de capti. So. ibi i peculiarib⁹ b i dñi cis ⁊ qō hic tex. dicit peculij nōe itelligē qō de nouo ipe sibi uolebat ꝓstituē ff. gl. qō plz mul tum. Bartolus.

Pro soluto rubrica.

Jemptam. Nō rō nē dfe: quā glo. ponit. dic plen.⁹ ut. C. de acq. poss. l.i. Bartolus.

Jexistimas. Dic ut glo.⁊ dixi ff. ff. i.i. l. celsus. Itē nō bonefidei possesso: dī q credit dām eē tradētē. aliē dī. C. de furt. l. apud: ff. ff. idē recidit.

Jquidem. Op. ff. ff. i. l. se gt. §. ré. so. die plene ut ibi.

Pro emptore rubrica.

Ossessor qui. Op. q⁹ qō cā trālactiōis dimittit apud ali quē nō tāsserī dñū: q̄ nec cau sat usucapiēdi conditionē ut. l.

clamib⁹ ē ō ȝben. emp. l. si. p fūdo. C. de trāslat. ȝ hic dī cōtrariū q vsucapit. p emptore. Glo. sol. q hic ñ fuit datū ex cā trāslatiōis ȝ. p lītis extimatione. Jo. dicit ȝriū q ēt. p eo qō dimittit ex cā trāslatiōis cōpetit vsucapiēdi cōditio: ut nō. C. e. l. pe. ȝ ista gl. ē vior: ꝛ sic tenēt cōiter oēs doc. allud si ex cā trāslationis dē ut. d. l. si. p fūdo. Bȝ qlit cognoscā utrū trāslactio l' extimatio lītis. ꝛ glo. ē i. l. cū rei ē de rei uēdi. aut erat ius pt certū: lȝ cēt lis utputa peto executionem fīue l'peto fūdū debitū ex testō ꝛ tūc quātitas q̄ daf ē magis lītis extimatio q̄s trāslactio: ꝛ tūc. p re retēta bȝ locū titul⁹. p emptore ut h: ēt si i īstrō dicat ex cā trāslactiōis q: trāslactio ē nomē gñale ad oēm cōuētionē p quā a lite discedit ut. d. l. cū rei. ꝛ iō dī ȝcl' inoiat⁹ ut nō. C. de trāsl. l. si ue apud acta. Si. n. cēt ſpale nomē tūc cēt ȝcl' noiat⁹ ut nō. C. de re. pmu. sup ȝrica. Si vo cēt res dubia tūc pecunia q̄ daf vr dari ex cā transactiōis: ꝛ. p re retēta nō cōpeteret titul⁹. p ēptoī ut. d. l. si. p fūdo. fateor tñ i ḃ casu q si ille q cepit pecuniā diceret pcedo tibi ōe ius qō mihi cōpetit i tali re de q̄ lis erat q bȝ tūc ti. p emptore ēt ex trāslactione. p tali re retēta: sic q̄ ego emo qcqd iuris hēs ut dicā. ſ. c. l. emptor. lȝ si ñ diceret cōcedo ſ finio l'geto ōe ius ꝛc. tūc secus cēt ut. d. l. si. p fūdo. Op. formo ar. a diuīsione. aut ille q soluit lītis extiationē possidebat et manu militari debuerit auferri ut. l. q restituere ō de rei uē. aut nō possidebat ꝛ tūc soluēdo lītis extiationē vī emptō ut. l. cū rei ꝛ. l. si reo ꝛ. l. qui possessor ō de rei uē. ꝛ gl. dicit q possidebat: lȝ actor uoluit uti būficio. l. q restituere. l' alī dicit gl. q nō possidebat q: culpa desijt possidere ñ dolo ꝛ sic possessio pōt aduocari. lȝ illud ñ pōt ꝓcedere q̄ ad usucapionē nisi ponas possessionē aduocasse ab eo q possidebat: q: usucapio ñ ꝓcedit sine possessiōe ut. l. sine possessione ō ti. ſ. ij. Jtē ē examinādū an q culpa desijt possidere pōt aduocare a possessore ꝛ glo. ḃ simplr dicē q sic. Dy. ḃ dicit pōt aduocare cessiōe fēa: ꝛ sic repit sua aditio. ḃ glo. i. l. si culpa dicit q ēt cessiōe nō facta. dicit dy. i. c. p possessore extra de re. iuris l. vi. l. vij. q. q sine cessiōe bȝ ēt si dolo desijt possidere l' culpa: lȝ ipse dicit ȝ. l. is qui dolo ō de rei uē. q̄ dicē q dolo. Jtē i eo q dicit q q̄ culpa desijt possidere ēt nō dicit vm simplr: lȝ ē uerū q̄ ē cōētus rei uēdicatiōe: lȝ q̄ agīt psonali actiōe ꝛ daf lītis extiatio non bȝ solnēs utilē i rē: q: nō ꝓcū rei soluit ȝ ꝓcū culpe ut q̄ res ē cōmodata l' depolita. ꝛ ḃ uoluit notare gl. i. l. si fullo ō ō cōdi. sine cā: ꝛ illud debebat dñs Ja. me audiēte q ibi uoluit dicere lȝ si exp̄mat mulū gl. vnde i hoc passu q̄ gs solut lītis extiationē: tūc aut desijt dolo possidere: ꝛ sine dubio nō daf actio sine cessiōe ut. l. is q dolo ō de rei uē. Aut culpa desijt possidere: ꝛ tunc aut cōuenit rei uē. ꝛ bȝ actionē sine cessiōe ut. l. si dpa de rei uē. Aut ꝑpetit psonali actiōe et tē fe.⁹ q: nō bȝ actionē utilē sine cessiōe ut. l. si fulo ō de ȝdi. sine cā. Et multa essēt tāgēda i ḃ passu q̄ soluit lītis extimatio tetigi unū: alia tāgūt i .d. l. lītis. ſ. c. Bartolus.

p Ro emptore. In emptione regrit bona fides duob⁹ ꝑtib⁹: ō iustus error cām usucapiēdi nō ꝓstat. b. d. Querit gl. q̄ ē rō q i emptiōe ꝛ uēditiōe regrit bona fides in utroq; ꝑte. Pria ē rō q: nō valet emptio rei aliene ut nō. ō ti. ij. l. si is q. §. fi. ȝ illō ē lȝ ut ibi dixi. Alij ut Ja. de axe. dicūt q i ceteris ꝑte traditiōis nascaf titul⁹. ſ. p soluto: lȝ uēditio ḋbuit bē effectū añ qō nō placz: q: nō solum p soluto lȝ ꝛ ex titulo putatiuo ꝓscribit ut ō ti. ij. l. cel sus. Alij dicūt q ḃ ē ꝓpt frequētiā ȝctuū ēptionis ꝛ uēditiōis: lȝ ista rō vr pou⁹ facere i ȝriū q̄s. p: q: cū⁹ i frequēnḋ⁹ toleraf error ut. l. iusto in pri. ō ti. ij. So. faculᵗ⁹ toleraf error ne qd ꝓdat si ut usucapiat: ꝛ locupleteť cū aliēa tacta. Alia rō ē dicit gl. q̄ ponit i. l. celsus ō ti. ij. lȝ i illa. l. celsus nil dī ō rōe lȝ facit ad dcz. Jtē ḃ accipio emptionē stricte sec⁹ i datiōe i solutā: q̄ silis ē ēptiōi ut lītis extiatio ar. ō ti. i. l. i. ꝛ. l. uj. ꝛ. l. lītis. ſ. c.

Separata. Querit glo. an ꝓcedit ista parificatio usucapio q̄ posideo certe ri: q: usucapio q̄q; ꝓcedit sine possessiōe ut. l. ceptā ꝛ. l. rez mixta. §. labeo ō ti. ij.

Si sub conditione. Jste ē subdistinctio. lis. §. pēdēte cōditiōe ēptiōis nō ꝓcedit usucapio ēt si ex titulo putet sec⁹ si extitit lȝ extitisse ignorēt. b. d. ꝓnit unū dām. fo remouet duo dubia circa illud. ttio determiationē fi dubij reuocat i dubiū ꝛ eā uerā ee determiat. fa ibi idē ē. tna ibi ꝛ tu.

Opp. ſ. p dote. l. i. ubi pēdente ꝓditiōe qs usucapit titulo ꝓ suo. So. timore bᵗ ȝrij sī due glose sup eodē vbo: ꝛ una dicit q usucapio pro suo: alia dicit ȝriū: ꝛ uide istas glo. lȝ pria glo. ē va quā seqt dy. ꝛ doc. nr̄i i. l. ij. C. p dote qz ñ trāsferī dñium nisi i cōditiōis euētū si uoluit in cōtinēti trāsferre ut. l. si sub ꝓditiōe. ſ. de so. dicā. ſ. p dote. l. i. Uenio ad ſm passū. dr ḃ ideꝛ si putat ꝓditionē extitisse. ȝ. ſ. e. l. qō uulgo. sol. ibi ītuenit iustus error l'iustissim⁹: ḃ nō ītuenit iustissima cā credēdi al. sec⁹. Jdē dr ḃ q q ignorat ꝓditionē extitisse usucapit: ꝛ sic ſpicit vitas ꝛ nō opio. Bȝ ȝ. ſ. e. §. v. ē tñ. so. qdā dicūt hūc pūlū corrigi. Alij q nō corrigit: ꝛ ista ē va quā tȝ gl. i boc. §. Op. q ſpiciaf opio ꝛ nō vitas ut. l. multū ō de cōdi. ꝛ demon. ꝛ ō legaᵗ. uj. l. i. i pri. So. i bū q ex solo alo nō ꝺpēdēt ſpiciē opio potius q̄s vitas ut i aditione hereditatis testō ꝛ silib⁹. ita nō. ō de acq. here. l. bēs istitul⁹. Et i alijs ſpiciaf pou⁹ vitas ut hic: nā ꝓscriptio nō ꝓcedit solo alo imo ex possessiōe ꝛ titulo: ꝛ q̄q; sine animo ut in rebus peculiaribus.

Op. ō ti. ij. l. si fur. §. i. so. ibi errauit i iure hic i facto. huius grā distingue sic q̄ quis putat se nō usucapere aut per errorē iuris ꝛ usucapio ñ ꝓcedit: ut. l. si fur. §. i. aut per errorē facti: ꝛ tūc

aut ignorat se possidere ꝛ detinere ꝛ ti. hꝺe lꝫ in ueritate hēat ꝛ nō ꝓcedit ꝓscriptio ut ꝯ ti. i. l. ij. ꝛ. C. de acq. poss. l. i. Aut scit se detinē: ignorat tñ se possidere ꝛ ꝓscribere rē: ꝛ tūc ant nō credit se ꝓscribere sibi l alii: ꝛ ñ ꝓcedit ꝓscriptio: Aut scit se ꝓscribeꝛ alii: sibi ignorat ꝛ ꝓcedit ꝓscriptio ut ꝯ ti. ij. l. iusto. ℣. filiussa. ꝛ ibi nō. i ultia gl. Aut scit se possidē eo noīe: ignorat tñ se tituluꝫ hꝺe: et ꝓcedit ꝓscriptio ut hic. Opp. q̄ hoc casu nō ꝓscribat q̄ nō ē bonefidei: q̄ cogitatio ne dñi ñ possidet ut. l. apud ātiquos. C. ꝯ fur. So. puto q̄ i mā usucapionis lꝫ go nō putet se dñm tñ ē bonefidei si credidit dñm eē tradē tē ut nō. dicit ter. ꝯ. e. l. i. i ꝓ. ꝛ ꝯ ti. i. l. ij. ibi sufficit enim rē. Venio ad tūū rñsū ubi nō nulla rē. et op. b dr̄ q̄ ille q̄ accipit rem ab empto re quē putat uerū dñm ē dñs rē. Sꝫ ℈ ē. l. qñ ꝯ ꝺ cōdi. fur. ꝛ. l. falsus i pri. j. de furt. gl. fol. p elegātia ꝟba: ꝛ dic q̄ qñꝫ accipit ꝛdebitū sciēt: ꝛ tē ñ hꝫ ꝓ se ūtatē. qñꝫ errat et hꝫ ꝓ se ūtatē et vtꝺ gl. q̄ icipit ēptoꝛ ꝛ ıō trāsit rē. lꝫ ista gl. ñ ē neccia. put dixi tibi i. l. falꝰ. j. ꝺ fur. ꝛ qñ dic gl. q̄ ille. ll. loquunt qñ error labit i persōā: tdo nō transit dñium ꝛ sic errat i ībā persone hic ñ.

Quero primum rsponsum dicit sub condi tione rē. quero quid si deficiat conditio an con iungant tpa prescriptionis ꝛ usucapionis ꝛ gl. dicit q̄ sic ꝛ allegat. l. pōponius. ℣. si is qui. ꝯ ꝺ acqui. poss. Quero dr̄ hic q̄ aptius rē. sed i quo est aptius dic ut glo. uel dic aptius. i. aperte. Quero heres rem uenditam a defuncto accipit tanꝫ non uenditam. rsponꝺeo lꝫ glo. non solui i tex. ꝛ glo. tenet q̄ non usucapit fm Jo. Alia opinio est in glo. q̄ usucapiat: ꝛ ista est uera ut inspiciat uenitas potius q̄ opinio: ꝛ sic congruit precedentibus: sic ꝯ ti. ij. l. iusto. ℣. filius quā lꝫ Ja. de arc. ꝛ gl. ꝯ ti. ij. l. nunq̄. ℣. si. Dic ergo aut ꝛes est tradita defuncto: ꝛ error heredis non nocet ut. l. nunq̄. ℣. si. ꝯ ti. ij. Aut est tradita heredi errāti ut hic. Aut non fuit tradita heredi nec defuncto: sed heres reperit eam in hereditate: ꝛ idē si iuste putet sibi tradītā ut. l. iusto. ℣. filius ꝯ ti. ij. Ex his concludit q̄ sufficit si appareat tituluꝫ me habuisse ꝛ posse dicere lꝫ non apparcat me sciuisse de titulo i initio possessionis qō ē nō.

Si in diem. Ex uenditione pura ꝑol ꝛuenda sub conditione in teri ꝓcedit ꝓscriptio titulo ꝓptore. h. ꝺ. cū duobus. ℣. sequēt. Op. q̄ dictio si. faē ꝺuti onē. so. ut i gl. Op. ꝺ. l. si legatū pure. ij. ff. de adimē. lega. So. illa logi i ultimis uolūtatibus hic i contractibus ut nō. ꝯ ꝺ i dē adiec. l. ij. i fi.

Cum fiebam. Op. j. e. l. qō uul go. so. ut gl. Op. ꝺ pri. ℣. ad se. ℣. gl. dat plures so. dic illud qō ñ ē ēptū nec ex re ēpta rei ēpte accedit: qō ē aliē se paratū nō pōt prescribi titulo ꝓ ēptore ut i ꝑn. ℣. secus si aliq̄ predictorum itcuenit ut i sequē tibus. ℣. Nam i. ℣. lꝫ si sūꝺ. rei empte accedit, nam vr̄ talis uenditus qualis fuit designatus ꝛ traditus: cum talis uenditor fines demonstrare teneaꝫ ut. l. ticius ꝯ ꝺe ac. emp. ꝛ quicquid addi tur fundo uendito fundi appellatione continet ut. l. si ex toto i pri. ꝯ ꝺe le. i. ꝛ. l. qō i rerū. ℣. pe. eo. ti. lꝫ Ja. ꝺ are. Op. ꝺ eo q̄ emit gregē ꝛ de eo qui emit ancillam. So. ut gl. circa qō dic ut dicam. j. pro suo. l. ij. Op. j c. l. emptor sun di. so. ut glo. Op. C. fi. regnm. l. fi. So. actō finium regundorum quia personalis non prescribit nisi spacio. xxx. annoruꝫ i rei uen. secus Barto. ll. doctor.

Eius bona. Mala fides actoris no cet emptori uniuersitatis seu oiuꝫ bonoꝝ. b. ꝺ. Op. ꝯ ti. ij. l. ārē. So. ibi i emptore rei particularis ꝺ ēptore uniuersitat; uel oīum bonorum i quo ē idē qō i here de. hoc sētit hic glo. i fi. facit ꝯ ꝺ peti. here. l. nec ull. ℣. siquis. Op. q̄ iste res usucapiant tā q̄ accedentes rei nēcite ut ꝯ proximo. Quidā dicunt imo non accedunt: cēte hoc qō non accedit est propter presumptam malaꝫ fidem emptoris: uel posset dici accedere: quia sub eodē nomine cōtinetur ut ꝯ ꝓximo. ℣. dixi. Op. j. eo. l. quod uulgo. sol. hic non fuit iuste error.

Oppo. ꝯ ꝺe peti. heredi. l. ꝛ si non tantum. Sol. ibi i petitione hereditatis in qua ueniunt non hereditaria hic i usucapione in qua requiritur bona fides ꝛ titulus que hic cessant. Quero an iste res usucapiantur pro suo: quidaꝫ q̄ sic quod est falsum per ea q̄ notant i. l. celsus ꝯ ꝺe usuca. ꝛ propter presumptam malam fidem ut ꝯ dixi. Bartolus.

Tutor. Emptione facta soleniter per tutorē a pupillo trāsfert in tutorē dñiū si est dñs alias usucapiēdi conditō hoc di

Op. q̄ tutor statim sit domiꝰ effectus eo q̄ solenniter emit: ut. l. i. ꝯ ꝺe re. eo: um. solu. hic pupillus non erat dominus. Op. res pupilli usucapi non potest: ut. l. bonefidei ꝯ ꝺe agrē. rē ꝺo. so. hic non erat pupilli. plene dicam. j. c. l. si a pupillo. Op. q̄ tutor nō potest emere sē auctore: ut. l. i. supra ꝺe aucto. tu. so. ꝺ emit auctoritate cōtutoris alias nō prescriberet: ut i glo. Bartolus. ll. doctor.

Procuratorem. Procurator emens a com procuratore prescribit hoc dic.

Si secus. Jn rebus peculiaribus sci ētiam serui inspicimus i dominicis scientiam domini. ꝛ illa scientia inspicitur que fuit in initio possessionis si que postea superuenit. hoc dicit usq̄ ad. ℣. si a pupillo de quo dic ut ꝯ ti. i. l. si heres. ℣. i. ꝛ ꝺe edilic edic. l. cum mācipium.

Si a pupillo. Difficilis ē error iustis sim pstat cām usucapiēdi i titulo ꝓ ēptore: secus si sit error iuris ut error iuris. hꝺ dic. Op. ꝺe. l. bonefidei ꝯ

de acq. re do. Hl. ꝟ ponit duas so. ꝑma q̃ res nõ erat pupilli ſz alter⁹. uel hĩci re mobili: ubi i re ĩmobili. tene ḡ mẽti iſtã gl. q̃ res pupilli mobilis põt usucapi. z ſic tz ō. c. l. §. tutor. Idẽ vt tenẽt l. l. bonefidei ō de acq. re. do. z. ſ. c. l. q fun dũ. §. ſi tutor. ſz ſi hoc eſt uez idẽ eẽt i reb⁹ adulti q̃ nõ poſſũt alienari. ꝑ ti. de re. eoꝝ. ḡ nec uſu capi: ut. l. ubi lex ō ō uſuc. ḡ illa. l. bõefidei nul lius ẽ naloriſ q̃ uoluit aliq̃ ſpalitaſ iducẽ i pu pillo. Quid dicem⁹. dico q̃. l. bõefidei log ẽ i re mobili: z q̃ ſic debeat itelligi nõ. gl. darius z apti⁹ l. l. iij. C. de aucto. tu. z ſic illa. l. iportat aliq̃d: q̃ ſm iſta tpa poſat res mobilis ſine de creto alienari: ſz i pupillo ñ põt uſucapi i adul to ſic. Qualiter reſpõdemus ad banc. l. dic q̃ nẽdidit rẽ alienã nõ ſuam: q̃ ſiue ẽ mobil⁹ ſiue ĩ mobilis res pupilli nõ põt alienari. Sz tũc iſtaſ q̃ eadẽ rõe nõ ualet uẽditio rei adulti pro ut pupilli ut. l. i. z p totũ ti. de re. eorũ. So. dz i telligi ꝺ q̃ erat res altius immobilis: z ideo po teſt uſucapi ſi erat adulti: alias iſte. §. non po teſt. ꝑcedere. Opp. de. l. lex q̃ tutores. C. de admi. tu. ſo. iſta. l. ꝑ. ſ itelligiẽ ſm iſta iura. ꝑce dit i ōi re mobili ſz ſm iura. C. o3 q̃ itelligaſ i re mobili q̃ fuãdo fuari ñ põt ut. l. lex q̃ tutores.

Op. extra gl. q̃ iſte pupillus aut nõ poſſide bat z poſſeſſionẽ nõ potuit trãſferre ut. l. tradi tio ō de acq. re. do. aut poſſidebat q̃ tũc poſſeſ ſionẽ potuit trãſferre ut i gl. Nu⁹ 3rij tiore gl. dicit fateor q̃ ꝺ ñ poſſidebat pupill⁹ ſz ẽptor z ſic pupill⁹ poſſeſſionẽ nõ trãſtulit: ſz tũlũ pu pillus dedit: ut. l. nõ ſolũ. §. i. de uſuca. uel dic q̃ nõ tradidit cũ tutore: ſz iſta ꝓinet diminutio nẽ. uel dic q̃ hec vã q̃ poſſeſſionẽ rei mobilis ꝑdit z trãſſert pupil⁹: q̃ facilius admittit ut. l. rẽ que nobis ō de acq. poſ. Quid bẽo ergo colligẽ ex iſto. §. difficili. itelligo iſtã mãm boc mõ q̃ſi quis emit a pupillo. aut ſat eũ eẽ pupil lũ z tũc aut emit nõ ſolẽnit: z nõ acgrit dñium nec uſucapiẽdi condtionẽ: ut hoc ſo⁹ ꝛ⁹. Aut emit ſolẽnit eũ decreto. z ſi pupill⁹ ẽ dñs trans fert dñiũ ſi non eſt dñs trãſſert uſucapiẽdi con ditionẽ: ut ō. c. l. §. tutor z ō de reb⁹ eoꝝ ꝑ totũ. Si vo putauit ip3 eẽ adultũ: z tunc aut emit rẽ ipius pupilli z nõ ꝓcedit uſucapio: ut. l. boneſi dei ō de acgrẽ. re do. z. l. iij. C. de aucto. tu. ſine res erat mobilis ſiue ĩmobilis. Aut res erat al terius z tunc aut res erat mobilis z ꝓcedit uſu capio: ut ꝺ i pri. qꝺ itelligo ſi erat talis q̃ fuan do fuari nõ poteſt. z ſic decretuz nõ requiritur alias eẽt idẽ qꝺ. ſ. dicã i re ĩmobili: ut. l. lex que tutores. C. de admi. tu. Aut erat ĩmobilis: z tẽ nõ ꝓcedit ꝑſcriptio: q̃ ſciuit aut ſcire debuit eũ adultũ talẽ rẽ uendere nõ poſſe: ut argumento ꝺ⁹. §. ſo ꝛ⁹ z. l. ubi. l. cũ gl. ō. de uſuca. Op. ō. c. l. ij. So. ꝺ fuit error iuſtiſſim⁹ q̃ appebat adultus i aſpectu. ſed quis debedit boc proba re. Reſpõ deo ſtatur aſſertõi ei⁹ q̃ dicẽ ſic ſe cre didiſſe: ut nõ. iſti. de acti. §. alie per glo. niſi p aduerſaz partẽ aliquid probet ex quo aliquid cõtrariũ ꝓſumatur: ut q̃ tutor q̃ preſumit ſcire ut nõ. ō. c. l. §. tutor. uł coniuncta perſona: ut. l. octaui ō. unde cog. Idem ſi uicinus uel dome ſticus: ar. extra de preſumpti. c. quanto. Vł ꝑ babił q̃ erat talis ſtature q̃ quilibet diſcretus homo ex aſpectu credidiſſet eũ pupillum: ut. l. minor. xxv. ãnis ex aſpectu ō de mino. quo ꝑ bato apparebit q̃ non fuit iuſtiſſimus error. z idem dico in furioſo z curatore eius: ut. ĩ. §. ꝑ ꝓximo. ubi omnia que ꝺ poſſunt dici. z ibi re peti ꝓſt per. l. ij. C. de cura. furi.

Si eam rez. Bona fides auctori nõ prodeſt ſigſari ſucceſſõi habenti ſciam rei aliene: ſecus i ſucceſſore uni uerſali. b. d. cũ duobus. §. ſequentibus.

Si rez alienam. Per lit̃ conteſta tionem non interrũpitur uſucapio triẽnij: z ex duabus cãis ſe ñ copatiẽtibus res non poteſt poſſideri hoc dicẽ

Oppo. de. l. more. C. de rei uẽdi. ſo. quedã eſt preſcriptio mere fauorabilis ut uſucapio tri ennij: z tunc nõ ĩterrũpitur lit̃ cõ. niſi i effectu: ut hic. z. l. poſt acceptum ō de rei uẽ. Quedã ẽ preſcriptio mere odioſa: z tũc ĩterrumpitur per ſolam citationem: ut. l. cũ notiſſimi ĩ prin. Que dam eſt preſcriptio mixta: ut. x. uel. xx. annoꝝ. tunc interrũpitur lit̃ conteſtaꝺ. ut. l. more. C. de rei uendi. Quid dices de preſcriptionibus que indu ũtur a ſtatutis. utputa qui non petie rit: debitum per decem annos cadat a iure ſuo. nz iſta preſcriptio currit ex mea negligentia nõ petentis ſiue poſſeſſione uel titulo preſcribent. z tõ per ſolã citationem ĩterrumpitur. Sz hoc videtur contra. l. i. z. ij. C. quando libe. pn. da. So. ibi in actionibus pretorijs z penalib⁹ que ſui natura ſunt annales. ideo requiritur lit̃ conteſtatio uel quaſi. ideo ſi eẽt preſcriptio ãna lis ĩducta conſtitutione epiſcopi uel comit̃ di cerem idem. Ratio predictorũ eſt q̃ ꝑſcriptio ne mere odioſa currit ex ſola negligẽtia ñ petẽt ideo eum mittit executorem ceſſat negligentia: z ſic interrũpitur preſcriptio. Alia que eſt mere fauoꝛ: poſſidentis non ĩterrumpitur lit̃ cõteſta tõne: quia per hoc non tolluꝛ titulus z poſſeſ ſio preſcribenꝺ ex quo cauſatur fauõ ſi expecta tur ſententia. In illa preſcriptõne que ẽ mixta eligitur media uia. ſ. ut lit̃ conteſtaꝺ. ĩterrumpa tur. Idem in ea que ſui natura currit: ut quia ꝓ toria z ãnalis. z hec ſunt de mente Ja. de are. z Ja. bu. in. l. ſicut. C. ꝺ preſcrip. xxx. an. z. l. ſi. ō de eo per quem fac. erit. Quod ãt preſcriptõ nes quedam ſunt fauorabiles quedam odioſe quedam mixte probatur. C. ꝺ cdic. di. adri. tol. l. ſi. i ſi. z per dy. i. c. poſſeſſor extra de re. iuris li. vi. Op. q̃ pluribus cauſis poſſum poſſi dere: ut. l. iij. §. ex plurꝛ⁹ ō de acquiren. poſ. Hl. dicit fateor. ſed deſinit uſucapẽ. z dic q̃ aut ſũt cauſe concurrentes z ſe compatientes adin uicem aut non. ſi ſe compatiuntur: tunc ex pluri mis cauſis poteſt poſſideri. al. ſec⁹ ut dicto. §. ex

plimis ꝛ.l.sigs ãt ꝛ gl.i.§.q ad nũdias ẽ tũ.p xio.ſz b cã ex q dñs ẽ cũ illa ex q nõ ẽ dñs: ſe nõ cõpatiſ. Sicut enim quis nõ põt emere rẽ ſuã ſic nõ põt qꝺ ſuũ ẽ poſſidere titulo ꝓ empto re ab alio. Bar.

I Jtis extimatio. Se ip ſa ſum mat. Quero i q ẽ ſilis. dic gl. ſic ꝙ ẽptiõz qſ efficiãt dñs ſi res tradit: l' trãſferi pu bliciana ꝛ uſucapiẽdi ꝓditio: ita ſoluẽdo liẽ ex timationẽ: ut i gl. qꝺ ſtelligę ſi actor ſcit ſoluẽtẽ poſſidere: ut nõ. ẽ de rei uen. l. buꝰ rei. ſin autẽ ignorabat: tũc qꝛ reus ẽ i dolo fallẽdo actorẽz poſſet actor cũ cognouerit rẽ uẽdicare ſi eẽt pa ratꝰ reſtituere extimationem: ut. l. ei q i ſi. j. de furt. Sz ſi ve re ñ poſſidebat: tunc i dubio vt ſibi ꝑcedi licẽtia ut rẽ adipiſcat a quocunqꝫ poſſeſſore: ut nõ. ẽ de rei uẽ. l. hec ſi res. q ade pta habebit dñũ l' publiciana ut dẽz ẽ. Ꝑredi cta ꝛa niſi initiũ poſſeſſionis rei eẽt cũ dolo: qa ſurripuit: tũc nõ vi ꝑcedi licẽtia adipiſcẽdi niſi expiſſe eẽt dictũ: ꝛ iõ cũ ad eũ puenit dñs poſſz uẽdicare: ut. dicta. l. ei q i ſi. j. de furt. Ꝑredicta ꝛa ſi ẽ liẽ extiatio: ſecus ſi eẽt trãſactio: ut ẽ. c. l. .i. dixi. Secũdo q̃ro an ille q recipit liẽ extimationẽ teneat ꝺ euictõe. gl. b ꝙ ſic. ꝺrũ tz. j. q ex eau. l poſ. ea. l. ſi. Dy. l. c. pro poſſeſſore. i. ij. .q. tz idiſtincte ꝙ de euictõe teneat: qꝛ ſilis ẽ emptoꝛ: ut. l. ſi ꝓpter res ẽ re. amo. ꝛ ibi dñs Ja. bu. dic qꝺ b: lz eqparet uẽditoꝛi: tũ i. l. bꝰ rei ẽ ꝺ rei uen. eqparaꝫ trãſactoꝛi i q nõ venit euictio: ut. l. ſi ꝓ fũdo. C. de tranſ. ꝛ iõ dic ipe aut ille q ſoluit liẽ extiatõnẽ poſſidebat actore ſcĩẽte ꝛ vi uẽditõ: qꝛ ſua ſpõte dimittit rẽ: ut. l. ſi ꝑpt res. ꝛ qꝺ ẽ dixi. Aut nõ poſſidet vel poſſidet actoꝛ ignorãte: tũc ſi tenet de euictõe q̃i trãſactio cũ ſuiꝰ dimiſerit: ut dicta. l. hec ſi res. niſi reus ha buerit cãz ab actore: ut. l. ſi dõate ẽ de dõa. iter ui. ꝛ uxo. ita audiui cũ dicẽte: lz nõ ꝓ oia ſic ſcri pſit i. l. ſi culpa de rei uen. lz ꝑdca ſi placẽt q: i dãa. l. hec ſi res põit trãſactio ipſoꝛe ꝛ large vt dixi ẽ. c. l. i. ꝛ ibi nõ. Ꝓterea ſi tenet de euictõe g tenet ſi poſſeſſoꝛ agẽt ꝛ uicit: ut. l. euicta. §. i. ẽ de euic. ſed ego uideo q ille q recipit liẽ extiationẽ nõ teneat cedẽ actionẽ ſoluẽti: ꝛ ſic poteſt pati ipz uẽdicãtez ſuccũbẽ: ut dicã. j. de re iudi. .l. i depoſiti. g pz q de euictõe nõ tenẽt ſipſr.

Quare ſic dico aut res erat dubia utꝛ ad actoꝛ rẽ ptinẽt: lz iõ recipit liẽ extiatõez: ut cedat ſi qꝺ iuris ꝓpetẽt i re: ut dixi ẽ. c. l. i. tẽ de euictõe nõ tenẽt qꝛ uẽditio ſic facta ñ tz: ut. l. q ſi i uẽditõe ẽ de bẽ. uẽ. ſi uero ce: tũ erat rẽ ad actoꝛẽ ptinẽ l' qꝛ iudicatũ l' qꝛ reꝰ ñ poꝛat q̃ez dñij ei referre qꝛ res erat ei depoſita l' cõmodata: tũc facit ẽptio nẽ: ut bz. l. ſi ut certo ſo. bz ẽ cõmo. cũ ſilibuſ ꝛ tũc i oĩbꝰ caſibus i qbꝰ i ſoluẽtẽ trãſit ius ſine ceſſione quod dixi ẽ. c. l. i. Jtẽ i oĩbꝰ caſibus i qbꝰ tenet cedẽ actionẽ quos dicã i. l. ꝺepoſiti. j. de re iudica. i illis tenet ꝺe euictõe al. ſecꝰ per rõem ꝓdictã. Tertio q̃ro an teneat ꝺe euicti one cauẽ. gl. b q nõ. dy. l. c. ꝓ poſſeſſore. i. ij. .q. diſtinguit. aut poſſeſſoꝛ habuit cãm ab actoꝛ aut nõ: ut. l. ſi ꝺonate ẽ de dona. itẽ vi. ꝛ uxo. tu dic q tenet cauere i illis caſibus i quibꝰ de cui euictõe tenet. als ſecus ut ẽ de euic. l. ſiquis ẽptoꝛ de iudi. l. i bone fidei tãgã i dicta. l. in depoſiti.

Ultimo glo op. de. l. mãcipia i ſi. C. de ſer uis fugi. ſo. ibi ſoluit penã hic liẽ extiationem Bartolus. ll. doctor egregius.

e Optoꝛ fundi. Jſta. l. bz tres cãus i gl. ꝛ bꝰ ſit pro ſũmario. Op. ꝺ. l. ſi ita ſcriptũ ẽ de legat. i. gl. nõ ſoluit. ſo. b nõ põt appaere q ſit exiguũ ꝺi ſic. Dicit dy. b re quirit bona fides que propter ſcientiam part i certe abeſt i toto fũdo. ibi bona fides nõ regrit ſed pone uenditor ſcĩẽs uẽdidit ignorãti: ꝛ dic uẽdo quicquid iuris hẽo an ꝓcedat uſucapioꝛ vi q nõ p. l. locus ẽ de acqui. poſ. ſz uẽditõ tũc ꝓcedit p. l. q ſi nulla ẽ de hẽ. uen. ĩmo ẽ. l. q ſi i uẽditõe. Alij ꝺñt q ꝓcedit uſucapio p. l. q cũ .§. i. j. co. ſz nil facit qꝺ ibi erat certũ q erat alie nũ. b vo icertũ: ꝛ riſio quã facẽ ad. l. locꝰ nõ eſt bõa qꝛ ẽ illũ tex. ſed mihi vr ꝺom q ſi uendi tio fuit facta bꝰ mõ uẽdo quicquid iuris habeo Item tibi trado quicquid iuris habeo ꝛ: tunc non põt ſic poſſideri ſi prẽcriptio nõ ꝓcedit ut. l. loc. ẽ de acqui. poſ. ſz ſi uẽdo quicquid iu ris hẽo i fũdo ꝛ trado fundũ totũ: ꝛ tũc ꝓcedit uſucapio quia credit ſe totum emiſſe: ar. ẽ. c. l. .ij. §. ſz ſi fundũ: ꝛ mala fides tradẽti ñ nocet: ut. j. c. l. qui fundum. §. ꝓcuratoꝛ. vñ. nã cũ ſcĩes.

f J rem. Furtũ factũ a dño in uſucapibilẽ reꝛ nõ facẽ .b. d. qꝺ plene dic ut. l. ſegĩ. §. ſi. rẽ ẽ tũ. ij. Bartolus. ll. doctor.

q AJi cũ pro herede: Qui ab alio rogat ꝑcãio qꝺ poſſidz ĩcipit poſſidere ex noua cã ꝛ dſijt ex ãtiq. b. d. Rõ qꝛ ille cãe non cõpatiũt. ceẽa dic ut dixi ẽ de acqren. poſ. l. iterdũ i pri. ꝛ quod hic ſeqt uide per te.

q AJi fundum. Ad uſucapi one ſuffiẽ ſo la ciuilis. b. d. pricipiũ. dixi i. §. ex cõ trario. l. iij. ẽ de acq. poſ.

Si fundum. In pte addita fũdo no ua emptõe noua ꝑcipitur ẽptõe opꝰ ẽ. b. d. Op. ẽ. c. l. ij. §. ſz ſi fũdũ. ſo. ibi fuit una acqſitio. b plẽs. Op. ꝛ vide tur ꝙ po fũdi unita fũdo vr ꝙ nõ poſſit poſſi deri nec uſucapi ſicut tignũ iũctũ edifꝰ: ut. l. cũ q edes. ꝛ. l. reꝛ mixtura. ẽ tt. ij. ſo. b utrunqꝫ ẽ ĩmobile ꝛ ceſſat illud icõueniẽs qꝺ põit i. l. cũ qui edes fm Ja. de are Bartolus.

Seruus meus. Reſtitutio ꝓcura toris fca ei q ſcit vr ſcire dz ad ſe non ptinere uſucapioi cãz ñ tribu it niſi ꝓcuratoꝛ reſtituẽs fuerit ſcienſ: tunc eniz

donare uidetur hoc dicit. Circa ꝑmā ꝓtem ꝙro qđo dz scire ad se nō ꝓtinet. dicit .gl. qz fu it manumissus i ulria uolūtate uel ī uiuos: z ex ꝑsse fuit dictū ꝙ peculiū nō ꝓcedebat: nec ꝑt dicē se oblitū. Ex qđ dicit gl. nō qđ ñ debet tra dere obliuioni qđ scit: z sic obliuio non ē iusta cā ignorātie: qđ vī vm: nūl lōgū tps sit cursum ut. l. funtū. §. fundi ō ti. ij. z. l. si is qui i ꝑn. ō ti. .iij. et qđ nō. p Dy. i. c. ꝑlūit ex de re iur. li. vi.

Uel dic ꝙ ꝛz lōgū tps sit cā obliuiōis nō tñ ē iusta. iputet enī sibi qui nō rememorauit. vñ excusaret cū certaret de dāno: sc̄ si ō lucro b̄ dicit. Circa faz ꝓtē ꝙro an talis procuratō teneat dño. Rñdeo ꝙ sic ut i gl. Quero an i manumissū sit trāslatū dñiū z dic ut i glo. Quero qđ si nō dñs tradidit ꝓcuratori. dic ut i gl. Ultio b̄ i fi. bēs exꝑssuz ꝙ qui soluit ei cui⁹ mādatū ē renocatū sciēt vī donare. Idē de ꝑdi. ide. l. si nō sortē. §. si filī⁹. z nō. ō de ꝑdi. ob cām. l. si procuratori falso. Contrariū nō. ī. de solu. l. dispensatorem. dic ut ibi.

Si tutor. Furtū tutoris facit rē iusuca ꝓbilē nec sufficit rē in tutoris ptātē reuerti. b. d. Op. furtū dñi nō facit rē susucapibilē: ut ō. c. l. si rē: ꝛz tutor bī loco dñi. So. ut ꝑz i tex.. Op. b regnī ut reuertat ī ptātē pupilli. Cōtra imo sufficit reuerti i pote state tutoris: ut ō ti. ij. l. segl. §. pupilli. Sol. ul lud uel alio subtrabēte cā ipo tutore. cāū eiz ad hāc rē nō vī cē tutor. z idē dico ī plato illi cite alienāte cāū ad illā rē: nō uidet cē platus z vī eccl̄a uacare: z tō toto tuo tpe nō icipit cur rere ꝓscriptio: ꝛz tpe successoris sui qđ ē nō. ita tz ber. alias Inn cē de prescrip. c. ij.

Qui bona fide. Eo tpe ꝙ possel cē bonefidei als nō. ꝓcedit bōe fidei ꝓscriptio: siue recupet cē iudiciū siue per actionē ꝑsona lē siue ꝓ ītdictū. b. d. Nō ex b̄ fine ꝙ ēt qñ res restituī auctoritate iudicis regnī bōa fides. Cōtra ō de noxa. l. z generalit. so. ut dixi ō de acq. pos. l. pōponius. §. si iussu. z de dā. ifec. .l. si finita. §. si de uectigalib⁹. Op. ꝙ imo ei cui restituitur dēt accessio: ut. d. §. si iussu. glo. fatet si ēt bonefidei: sed forte nō sufficēt: qz re stituēs nō fuit bōefidei: z sic cū eo possessio sit uitiosa nō debz dāi accessio: ut dicto. §. si iussu. Quero qđ si deiectus recuperauit possessionē icōtinēti dic ut. l. qui possessionem. ī. de ui z ui ar. Quero utrū hoc qđ nō usucapit cōputa tur ī itesse. gl. ꝙ fi. Sriū nō. ī. de ui. z ui ar. l. i. §. q vī deiect⁹. dy. dicit aut modicū tps restabat. z sic logī illa. l. aut nō modicū z logī b̄ gl. ar. ō. ti. i. l. rez mixtura. §. labeo.

Qui sciens. Qui sciēter emit ab eo cui est iterdicta admistra tio a iudice uel a lege nō prescribit hoc dicit.

Procurator. Malitia ꝓcuratori nō nocet ēptori bōe fidei. secꝫ si. ꝓcurator colludat. b. d. Op. ꝙ dñiū sit trāslatū ī ēptorē: ut. l. diligent ī ꝑn. ō mā. z tō nō ꝓcedit ꝓscriptio. So. res uēdita si erat dñi: ꝛz putabat. uel dic ꝙ vē erat dñi sed ꝓ curator i uēdēdo excessit fines mādati: qz fuit mādatū ꝙ uēdēt certo ꝓcio: z tō ēptor ꝓscribet ℨ dñz. b̄ tñ ītelligē ꝙ ꝓcurator decepit ēptorē faciēdo sibi dici ab aliq̄b⁹ fide digniī ꝙ bēbat plenū mādatū. alias nō cēt iustus error: qz de debuit mādatū uidē z ispicere: ut. l. q cū alio. ī. de re. iurī. z de ītito. l. ꝛz z si pupill⁹. §. ꝑditio. ī dic ꝙ būit mādatū ſplex tñ malicīose uēdēdo nō trāsfert dñiū: qz sēp i mādato vī excep⁹ do lus: ut ō mā. l. pe. §. fi. ita tz b gl. qđ tenē mīi qđ ꝑz uez ex fi. b⁹. §. qñ ipe sciuit z colluit ēt ma lefidei. tō qz emit ab eo quē scit nō bñ manda tū cōprehēdens istud. alias cēt bonefidei: ut. ī. .e. l. fi. lecīntem. §. uide per tc.

¶ Iquis cum sciret.

Qui emit ab eo quē sit cōsūptuz pre cū bone fidei ē: nisi sciat eū cōsūptuz i aliquem certū malū usū. b̄ dicē ꝛz uez ītellecū. Op. ad fi. l. āteq̄ sit ītēdēa admistratio pōt alicui aliēa re: ut. l. inf. §. i. de curato furio. z nō. ī. de. v. obl. .l. is cui bonū. So. dicē gl. b ꝓpt istam cām erat huic bōis ītdictū. Alij dñi ēt si fi si ēet ītdi ctū p. l. q si mior. §. fi. ō de mi. z. l. si vo. §. si ado lescēs ō mā. dicit gl. q illc. ll. loquūt i mio re: et sic tz ꝑma so. ꝙ b erat iterdictū bōis. ꝛz Iz hoc qđ excipiet istud: nisi cū idē ēet ubiq̄ certe si ui do. dic ꝙ q ī ꝑn. logī qñ aliqs emit ab eo quē sciebat ꝓcū ꝓsūptuz: ꝛz ignorabat in q̄ uoluit cōsumere utrū male expēdēdo uel ꝓdendo ex negligentia uel ālīt. Finis vo logī qñ emit ab eo quem sciebat consumpturum i aliquem ma lū usum certum: ut quia protinus dabat mere trici. cum enim contrahendo delinquat nō valz ℨctus z est malefidei. fac. ī. de fideiuss. l. si a reo ī fi. z qđ dixi ō ti. ij. l. cū uir. Et tō distingue. aut qs emit ab eo quē sciuit cōsūpturū: z tē aut erat ei ob hoc interdictū bonis: z tunc non ualet cō tractus nec transfertur usucapiendi conditō: vt ō. l. ꝓxia. §. qui scīēs: z ō ti. ij. l. si ab eo. Aut nō erat iterdictū: z tūc aut erat minor z non ualet qđ agī eodem modo: ut. l. q si minor. §. fi. ō de mino. z. l. si uero. §. si adolescēs ō mā. Aut erat maior: z tunc aut sciebat eū cōsūptuz: ꝛz ignoza bat i quē usū z ualz z ē bōefidei: ut b ī ꝑn. Aut sciebat cum in aliquem certum malū usū debeī cōsumere z non ualet ut hic i fi. z sic uidetur in tellexisse banc. l. Ja. de arc. facit ad ꝓdicta. ī. de .v. obli. l. is cui bōis. Quero qđ de eo q emit ab aliquo existēte i ludo. rñdeo q soluit ꝑcium ludēti nō soluit oso cōsūpturo: qa forte uicet: z tō distīguit. aut uēdidit collusori z ñ ualet ℨc⁹: nec tenet de euictiōe: q: silr deliquūt ut. l. fi. §. fi. .ī. qrū re. ac. ñ da. z qđ nō. b z. l. q si minor. §. fi. ō de mino. aut uēdidit alīt z ualet ar. ō de al leato. l. fi. §. fi.

q **AJi ob pactionem.** Dñs pōt usucape ptū antulle furtiue ab alio q̄s a seruo manumisso ſtracte: z p fuū dño tradite. b.d.q̄ declara: ut. ſ. l. pxia.

ſ **Eruus,** Dñs pōt usucape ptū + ancille a seruo manumisso subtracte: z sibi tradite. b.d. Op. ō. ad usuca. l. ſegī. §. de illo. So. 'pri. ill⁹ .§. corrigit ut ibi p̄z: q̄ nō plz ut ibi dixi. iō d ſtigue notabilit: ut hic ī gl.

q **AJod uulgo,** + Iuſtitia cā erroris in titulo p ēptore tribuit cāz usucapiendi .b.d. Et nō q̄ latz ē si trado seruo uel pcuratori meo. Jdē si pīl. ī ei cui ſū bēs: ut dixi in .l. celſus. ō ti. ij. Op. ō. e. l. ij. ī pn. ſo. B ē errō iuſtiſſim⁹. allegani iſtā. l. q̄ anim⁹ rūnēdi poſſeſſionē iduc acgſitōez poſſeſſiōis. nā ve cū fu⁹ tra dicit q̄rit duo ſi dñs aī q̄ſitū ibi putaret.

m **Iſſo,** + cui nō ſpecif usucapio. q̄ dic ut dixi ī. l. celſus. ō de usuca.

a **Licnam,** + Nūtiatō noui opiſ nē ſoli. b.d. q̄ nō pp iura canōica: in gb⁹ ſupueniēs bōa fides itrūpit pſcriptōez: ut ex de pſcrip. c. ſi. z de re. iuris. c. poſſeſſor. li. vi. z b⁹ q̄ ñ ſit malefidei p talē nūtiatōnē tz Jnn. ex de maio. z obe. c. dilecti. Op. C. de pſcri. xxx. an. l. ſiē z. l. cū notiſſimi. ſo. B ñ ſuit nūcia tū p executorē fz gl. fz certe idē ſi p executorem fca fuiſſet iſta nūtiatio: q̄ leges ſrīe loquūt de citatōe p quā ceſſat negligētia dñi. b de alia nūtiatione: ptea b log ī ī pſcriptōe lōgi tpis: ut di xi ō. e. l. ij. i ſi. Opp. C. ō rei uēdi. l. ſi ſūdū. ſo. ut ī gl. Tu oſtigue aut tal denūtiatō ſit āte ap phēſa poſſeſſionē z facē quē malefidei ut ibi aut p⁹: z tē aut ē eā adepī ſic iuſto titulo ex cā lucra tiua: z tūc facē aliquē malefidei: ut. l. ītē uenūt. §. petitā ō de peti. hēdi. Aut eā adepī ē iuſto titu lo z bōa fide z ñ nocet: ut hic.

i **Ntestate,** + Qui emit ab aliq⁹ tāq̄s negocioz ge ſtore l' p̄ūcta pſōa ē malefidei nūi credat cū hāe mādatū. b.d. z nō bñ. Op. dī b credidiſſet. ſ. ō. e. l. ij. i pn. ſo. dic ex iuſta cā ſi facit ei dici a pſōa cui dēbat credē l' oñdit mandatū reuocatū: ut. ſ. p le. l. ij. z q̄ dixi. ō. e. l. q ſūdū. §. procuratoris. Oppo. q̄ abſens nō deſiſt poſſidere. ſolu. ut ī glo.

Pro herede. ꝛica.

Ro herede, Op. ſ. p lega. l. ea res. ſo. ut ī gl. Quero q̄ſit ſumat ī b⁹ ti. p hēde. et dic gl. q̄ ſuīt uno mō q̄ſi gſ ē bēs ver: z tūc logī iſte ti. q̄ſz putatiue. z b⁹ mō ſuīt. l. p hēde ō de peti. hered. ita dic gl. ꝛice. Sz i eo q̄ dic gl. q̄ putatiue pōt ſūi duob⁹ mōis. uno mō q̄ iuſto errore ſit duct⁹: z tē q̄ ad ītū ñ ſuffi cit: ut. l. ñ ſolū. §. i. ō ti. iij. fz l. l. p hēde ō de peti. here. bī ſiue iuſto errore: ſiue iuſto aſſūt. Quero gd ſi putat cū uiuū q̄ ē mortu⁹? dic ut ī gl. Quero gs ē ille q̄ uſucapit p hē. z Mā. dicebat q⁹ hēī rē quā defūct⁹ ñ poſſ usucape pp malā fidē ex ſua pſōa pōt. fz gl. repbēdit cū l. i. C. e. z. l. pōponī⁹ cū gs ō ō acgrē. poſ. z. l. an uiciū. ſ. de diuer. z tēp. pſcrip. z breuit ī gl. enu merāt caſus ī gbus p herede gs pōt usucape z dic ut gl. Quero que perſone uſucapiant p herede z dic q̄ exīei ñ ſui. z tamē dic ut glo.

Quero quid preſcribatur titulo p hēde: an hereditas tota uel res particularis. z gl. dicit q⁹ hereditas nō q̄ ē uno: ut. l. nihil. ſ. de. v. ſig. z in corporales res nō pſcribūt: ut. l. ſeruus. §. icorporal. ō de acgrē. re. do. ſed ſingule res uſuca pīūt ture ſeruitut⁹ z pſcribūt. z uide iſtā gl. que optīe logī z tene mēti. Bartolus.

q **AJi legatarium.**

Quod uulgo, + Per būc. §. dñt qui dā colonū poſſidere fz dñt ſ. l. nō ſolū. §. i de uſuca. z b⁹ q̄ dicit nāl itellige de detētatōe. Jtē ibi ciuilis rē. p hoc dicit dy. duas poſſeſſiones eē. fz dic ut dixi ō de acgrē poſſeſ. l. i. i. ij. q. principali.

Filium quoque, + Prio q̄ro de rōe huius. §. z rō ē colligenda ex iſto tex z ex ptinuatione p cedēciū. dēz ſi ſupra q⁹ nēo pōt ſibi mīuare cāz dñij. ſubijcit filiū quoq⁹. z ſic exēplificat. iō ad ō ad tex. ibi uiuo pōe ſubaudi. nec ſibi pōt mutar cāz poſſeſſionis dicēdo ſe de nouo heredē patris: z hoc ē dīz z poſſeſſorē: q̄ ate erat: ut. l. i ſuiſ de li. z poſtu. fz Ja. de are. Op. ſ. p ſuo. l. pe. §. pe. ꝛ ut ibi uidebit: q̄ tbi fuit ab here de ꝓfirmata. Secōo op. ſ. ti. i. l. i. i ſi. gl. q̄ ē ſ po nit multa ẏba. p ſo. z ibi i. l. i. §. i. exaiabo. ſ. ti. prio Uēio z op. cē glo. dicit ſ q⁹ exīabat nāle poſſeſſionē penes eū fuiſſe. Cōtra qa filiuſ fz iſta tpa nec ciuiliē nec nāliē poſſidz: ut. l. poſſeſſio. §. i. ō acgrē poſ. So. quodāmō dī poſſidē filiꝰ z quodāmō dī ſilꝰ dñs: ut. l. i ſuis ō ō li. z poſtu. ñ tñ. pp̄e poſſidet ut. l. poſſeſſio. §. i.

Uēio ad. v. cui pōs ē: ut ſi filꝰ rē. Cōtra qa exītia ſui hēdis nihil opaī q̄ñ ſibi daī ē cohēī ut. l. apō iul. §. i. ō ad trebell. ſi g̃ cū daī ē ſibi cohēs hī ut exīne⁹ vī. q⁹ poſſit. p hēde uſucape. huⁱ⁹ ſrīj tīore dñt qdā q⁹ p. pte cohēdi ñ pōt uſucape p ſua ſic. z vnd ītā gl. q̄ icipit cohēs: fz p ſua uſucapit. z idē i. l. nihil. C. e. fz, q̄liē reſpōdem⁹ ad op. q⁹ exiſtētia ſui hēdis nil opaī cum gs bēat coherēdē. ꝛ tūc ñ opaī exītia ſui hēdis ī his q̄ ex teſtō depēdēt. fz i bis que extra teſtamētū ueniunt ſic: ut. C. de iure deli. l. ſi ſtio z dixi ō de unlga. z pu. l. ſi filꝰ q pāī. Vel dic q⁹ exiſtentia ſui heredis nil operatur ſi non adijt uel nō imiſcet. ſed ſi imiſcet opaī. nec procedit

usucapio cū aliena iactura: ut usucapiat ꝓ here de: ut. l. si is q. ꝑ. de furt. Quid si fuit filius emācipatus. qdā dicūt idē ꝛ sic faciunt ff̄ log: ꝛ assignāt rōem: ut ī gl. q̄ va nō ē: ut. l. nō solū. §. .i. ff̄ de usuca. ꝛ. l. cū hēs quā gl. alleg. nil facit.

Ibi pro hēde idez

p **Lerique.** i putatiuo iusto error e: ut. l. nō solū. §. i. ff̄ de usuca. aliaſ secus facit quod nō. ff̄ de acq. poſ. l. interdū.. §. .i. ī prin.

c **Onſtat.** Sl. dicq̄ q ē hēs: tñ si ē idign⁹ nō usucapit ꝓ hēde. ſz nō credo iſtā gl. uez dicere q: heres ē. nec pōt ei priuaſ opponē q̄ ſit idi gn⁹ ut. l. iis ꝓiur. §. i. ff̄. famil. herciſ. ꝛ ibi nō. gl. Pōe ergo ī eo q nullo mō ē capax: ut ī dāna to ī metallū ꝛ heretico. de qb⁹ dr̄ i. §. legari iſti. de legat. Sēd qd si iuſto errore credit ſe ca pacē. dic ut. ſ. ꝓ legato. l. nemo.

Pro donato. ꝛica.

p **Ro donato** Op. de. l. celſus ff̄. de usuca. ſolu. nō ſuf ficit falſa opīo friuola: ſed iuſta ſic: ut. l. ij. ff̄ de ſoluq. Op. de. l. in edibuſ ff̄ de donaq. ſo. ut in glo.

Iſte ē difficilis. §.

Si pater filio. Op. q̄ usucapiaſ ꝓ donato q: donatio fēa a pr̄e filio morte ꝓſtima tur. ut. l. ij. C. de ioffi. do. ꝛ. l. donaq. C. de dōaq̄ iter vi. ꝛ uxo. Huiuſmōi timore hic §. hz duas lec. pr̄icipales. una q̄ nō donauit ſiplicit̄ ſz cō ceſſit ī peculiū: tūc nō ꝓſtimaſ morte: ut. C. famil. herc. l. certū. ꝛ iſta ē dara ꝛ uera. ſed q̄ſtū ad iſtā. l. cōtinet diuinationē. Jdeo fa lec. ē q: hic donauit ut bñ merito: iō ꝓſtimaſ morte: ꝛ ſic ut extraneo. Ad ꝓmū ꝛ q̄ nō usucapit̄ titulo pro donato: ut ex tūc a die donatōis: ſz ex nunc a die ꝓſtimatōis: ut. l. ſi pat. C. de inoffi. do.

Sz ad iſtud op. q̄ talis ꝓſtimatio retro trahit̄ ut. l. donaq. C. de donaq. iter vir ꝛ uxorē. ſz gl. rñdit q̄ quo ad fructꝫ retrotrahit: non quo ad usucapionē ꝛ dñiū. Vel dic cū de usucapio ne tractaſ q̄ ē odioſa: nō retrotrahit̄ neq; locu pleret cū aliena iactura: ut. l. ſiuiq; ff̄ ex q. can. ma. ſed gl. i. l. ſub cōdi. ff̄. de ſolu. dicit q̄ etiam quo ad dñiū trahit̄ retro. ſed male dic: ut ibi dixi: ꝛ ſic remanet ſz hāc ſo. q̄ usucapit̄ ꝓ do nato a die ꝓſtimatōis. ſz hoc vi ꝫ mēte buſ. §. ꝛ iō retēta ff̄ eadē lec. aliter ſoluit gl. q̄ paſ mu tauit uolūtatē. Jdoc ēſt vez ꝑ. l. ſi. pr̄. j. c. ſz ꝑti net diuinationē. uel dicit gl. q̄ nō ꝓſtimabatur fm iſta tpa. ſed hodie ſic. ꝛ idē tz i. l. ſi paſ. j. e. ſed Ly. tz ꝫriū i. l. ūj. C. de ioffi. do. ꝛ. pbat qa donatio facta ſit vi. ꝛ uxo. ꝓſtimaſ ut. l. cum hic ſtatus ff̄ de dona. ſit ui. ꝛ uxo. q̄ idē multo ma gis ī pr̄e ꝛ ī filio. Preſeca ego. pbo dōatō facta filio ꝓſtimaſ eo ſco ſui iuris emancipatōe: ut. l. dona. §. paſ de dona. q̄ cadē rōne morte: ut. l. mulier ī pr̄i. ff̄ ad trebel. C. de iſti. ꝛ ſbſti. l. iij. cū ſi.. Qualit̄ q̄ ſoluem⁹. dic q: hz ꝓſtimeī mōte tñ nō usucapit̄ ꝑ donato ut ſ. Rō q: nō eſt ꝑ prie dōatio ſz magis legatū: ut. l. i dōatōib⁹. C. ad. l. fal. nec ē ꝑpe legatū ꝑ oſa: ut. l. ſeqns q̄o ff̄ de le. ij. ꝛ. l. ꝛes. C. de donaq. it vi. ꝛ uxo. ꝛ iō ſcribit̄ ex ūſi titulo ꝑ legato. ſi ex ē vē legatū: nec vā dōatio. ſ ꝛ gl. ff̄ ti. i. l. ij. §. ſi. ꝛ iſtō tene.

Op. j. ꝑ ſuo. l. pe. §. pe. ſo. ibi ī filio emanci pato fz unā lec. ꝛ vaz in ſe. ſ ī filio ī ptāte.

Op. cē gl. iſta lec. ꝓſupponit q̄ pr̄ dōauit filio: ut bñ merito. q̄ ualuit donatio ſtati ut nō. C. ff̄ ioffi. te aucē. unde ſi parēs. ſol. illud vz fz bodi erna iura fz que filijs q̄rit̄ ex cā aduēticia. ſed illud q̄ bz filꝰ ꝑp eius merita ꝛ ſeruitia q̄ ve ꝑceſſerūt bz ex ſuis opib⁹: ꝛ ſic ē aduēticiū: ut. l. cū oz. §. i. C. de bo. q̄. li. ꝛ ſic logr̄ dca aucē. vñ ſi parēs. Luz gl. aliꝫ uideat ſētire ꝛ non bñ. C. de coll. l. ſi donaq. ſecꝰ ſi merita nō ꝑceſſerit tūc idē bodie q̄ oli. Et ff̄ ī iſta mā diſtīgue: q: ſi q̄ris an precedat usucapio ī re donata filio a pr̄e: tūc aut donauit filio emācipato ꝛ procedit usucapio ti. ꝑ donaq. q: ualz dōatio: ut. l. pe. j. ꝑ ſuo fz unā lec. Aut donauit filio exūti ī po teſtate: ꝛ tūc aut ut bēret i peculio: ꝛ tūc nō. ꝑce dit usucapio ti. ꝑ donato. hic ē caſus i bꝰ. §. ſi vo tāq̄ exneo. ꝛ tūc aut donauit ſibi ut bñ me rito ꝛ preceſſerūt merita: ꝛ ualz donatio. ꝛ. ꝑce dit usucapio pro donato ut nō. ī aucē. vñ ſi penſ. C. de inoffi. teſ. aut nulla merita ꝑceſſerūt. ꝛ tē aut pater emācipauit eum ī uita ꝛ ꝑcedit a tpe emācipaq̄. ꝑ dōato: ut. l. dōatō. §. pr̄ ō donaq. Aut eū nō emācipauit: ꝛ tūc aut q̄ris an ꝑcedit uiuēte pr̄e ꝛ nō. ꝑcedit ut hic. Aut pr̄e mortuo: ꝛ tūc aut paſ mutauit uolūtatē: ꝛ nō. ꝑcedit: niſi heres patris ꝓſtmauerit: ut. ſ. c. l. ſi pr̄. Aut pr̄ ī eadē uolūtate perſeuerauit: ꝛ tūc usucapit a tē pore mort̄ nō titulo pro donato ver: ſz ūſi ti.. ꝑ donato uel ūſi. ꝑ legato: ut nō. i. l. ij. §. ſi. ff̄ ti. i.

Quero q̄d ſi pr̄ dixit ī inſtīo dono tibi filio ut bñ mērito: q: multa ꝑceſſerūt merita an vale ut: q: ſic aſſeruit: certe nō niſi p:obei. ter. ē in. l. ſi forte. j. de caſtrē. pecu. ꝛ glo. in. l. ſi donaq. C. de coll.

ſ **J is qui** Cōteſtatio facta q̄ ad unum non inter rūpit preſcriptionē quo ad alūd: ſz q̄ ād illū ſic hoc dicit. Bartolus.

ſ **J uir.** Si cōcurrit error iuriſ cū erroꝛe facti nō ꝑdit usu capio. h. d. hcc. l. Op. gl. a diuiſione aut iſte putauit dōatꝫ ñ ualē: ꝛ ſic fuit malefidei: aut putauit dōatꝫ ualē ꝛ errauit ī iure. q̄ nullo cāu usucapit. Sl. ſoluit optie ego dico q̄ puta uit dōatōez ualē: ꝛ ſic fuit error iuriſ ī genē. Jtē errauit q: putauit rē donāti cū eſſet aliena ex hoc errore facti ī ſpecie: ſequitur q̄ nō eſt error iuris in ſpecie: quia uere ualebat donatio facta de re aliena: ꝛ ſic recte putabat hoc caſu dona tionem ualere. ꝛ ſic procedit usucapio. uide

gl.q̄ icipit op.ant ⁊c. Sz ꝫ bñ op.ō ꝑ ēpto. .l.ij.§.si a pupillo fo rñso ubi erat error iuris i genē. Itē i fco ⁊ tñ nō ꝓcdit usucapio. Rñ det gl.mirabilit q̄ b error iuris uicit ab errore facti.ibi fecē. Et uicit b q: ve reo erat exnei: vnō donatio ualuit i illa reputatiua: ⁊ tō iuris error uicit i hac re: q: nō ē error i iure ve q: ve dōatio ualz: sed i.§.si a pupillo nō ēlic: q: sine res sit pupilli sine exnei uēditio nō ualet: ut.l.magis puto ō de re.eor.vñ error facti errorē iuris nō facit cessare.uide gl.ibi uicit ergo ⁊c. Uel uidet̄ q̄ sūt duo quoz unū ꝓdest aliud nocet ⁊ ispicit qō ꝓdest.ꝫ ō ad sill.l.sigf i graut.§.fi. cū.l.se.ubi ispicit id qō nocet.dic sic. Uncp id qō ꝓdest ē tāte potētie q̄ obfuscat ⁊ uicit id qō nocet: tūc ispiciē id qō ꝓdest ut ħ ⁊.l.nō itelligit.§.siga palā.ſ. de iure fisci. si vō id qō nocet uicit id qō ꝓdest l' dubitat: tūc subdistigue aut effect unt pōt separi ab alio ⁊ sepat: ut.l.se legato ꝛ.§. fi.de iter.⁊ rele.ſ vō nō pōt separi i ispicit qō nocet: ut.d.l.i.i fi.cū.l.se.ō ad sill.⁊.l. .ij.§.si a pupillo ō ꝑ emp.De buſ.l.mā tangitur p dy.l.c.possor.i āte pel.q.ex de re. iur. li. .vi.⁊ p Ly.C.ō usuca.p empt̄.l.uenditor.

Uidet̄ q̄ ꝛfirmetur

§ **J pater.** morte nec ratihabiti o bēdis aligd operet: ut.l.ij.C.de iof fi.do.dicit gl.q̄ olī nō ꝛfirmabat qō reprobaui tibi ō.e.l.i.§.i. Dic ḡ q̄ pr̄ mutauit uolūtatē quā ꝓsumo mutatā ex eo q̄ sūtā exheredauit: ⁊ hoc nult dicē.l.p dōato q̄si dis nō pōt manumittere: ſz desinit usucape. dicā eadē rōne non potit rē i sacz dedicare: ſz potit obligari ꝛspectu sui q̄si dñij: ut.l. si ab eo ō de ptg.

Pro derelicto. ℞ica.

Lōtinua per teiſm.⁊ uide gl.que dic̄ q̄ hꝫ ber̄ ꝑ derelicto bz vi donat̄.ꝑ quo uide qō dicā.ſ. de stipu.se ruo.l.quod seruus.

Qō iurisˢ ē ō

M pars. toto quo ad totū idē iuris est de parte quo ad partē.ſz nō ē idē iuris de ꝓte q̄ ad totū.b.d.tene mīti.

Qui ōnegat

§ **Emptonius.** alīa ⁊ alij tradi mādauit vi ꝑ derelicto hñe.b. Et titulū ꝑ legato b positū uide p teiſz.Bar.

Pro dote. ℞ica.

Jtulus. Si rei dēt i dote uīter uel speciālit mūmōio ℞cto usucapit ꝑ suo nisi expresse sit actū q̄ non trāseat dñiū nisi matrimonio cōſūato: ⁊ hoc sine res dēt estimata sive estimata.b.d.cū.l.se. Nō tex.ibi ⁊ nihil ⁊c.⁊ ibi.si nō tamen euidenter ⁊c. Nō tex.in fi.ibi quia nulla dos sit. Nota q̄ titulus pro dote equiparat titulo pro emptore.⁊ sic uidet titulus onerosus quod uidet̄ ēe uez: ut.l.ex ꝓmissione.ſ. de act. ⁊ obliga. Hoc tamē itelligo q̄ est onerosus respectu uiri cui datur i dotē a mliere.respecu vo mulieris quā pater uel exnēus dotat est titulus lucratiuus.respectu uiri est onerosus: ut ō dix: ⁊ ꝑ onere matrimonij accipit: ut.l.pro onere b' .C.de iure do. Hanc distinctionē ponit tex .i.l. fi.§.si genero.ſ. de bis que i frau.cre.tetigi āno i.l.meuio i fi.ō so.ma.⁊ tāgit i.l.ij.C. q̄ i frau. cre. Itē nō ex fo dēo q̄ nō ē dña an res sigla res vel oia bona denī i dotē. Lōtra hoc op.q̄ sit dña q: q̄si tradit vlīt trālit dñiū sine traditu one: ut.l.ij.ō ꝑ sol.gl.dic̄ q̄ qdā dñt q̄ hoc est uez de dñio ſz de usucapiēdi cōditōe sec. sed Jo.dic̄ q̄ ſi audet dic̄ q̄ dñiū trāseat i vlibus sine traditōe: ut.l.ij.ō ꝑ sol. Rñde tu q: glo. rñdet.dic q̄ ibi speciale i actōe ꝑ soc.⁊ sic nota q̄ ſz i actōe pro soc.transeat dominiū oium bonoz sine traditōe: tamē i uēditōe ⁊ donatōe omnū bonoz nō transit dominū sine traditōne: qō nō ⁊ tene mēti. Tertio nota q̄ qñ tradi tur res i dubio vī fieri aīo trāsferēdi dñiuz: ut ibi si tñ nō euidēt ⁊c.⁊.l. dotſ fruct. §.si.⁊.l.se. ō de iure do. Lōtra hoc op. de.l.cū pī.§.pī plibus ō de le.ij. ubi i dubio vī tradi cā custodie. ita ibi dic̄ tex.cū gl.q̄ i dubio pūnt tradi causa trāsferēdi dñiū si ꝓcedit ꝺcā habilis ad trāsferēdū dñiū. secus si aliā cā ibabil ad trālerē duz dominū precedat. dicā plen. ſ. de solu.l. si sub ꝓditōe. ubi gl. tāgit. Itē nota q̄ dos ñ pōt ēe sine matrionio: ut ħ ⁊.l.h.C. de donatio. āte nup. Itē dī b q̄ siga putat ēe matrionū cū nō sit cessat usucapio. Lōtra.l. ij. pro solu. so. b errore iusto: secus si iusto. Bartolus

J extimata. Dic dī q̄ si aīa nuptual rei tradat ñ usucapiat. Lōtra ō.l.pxia vbi ante nuptias usucapit titulo ꝑ suo. Dic ſ opinuā rog. q̄ dicit itelligo hanc.l.fm illā quādo traditit sub ꝓditōe: ut dominum non tranleat nisi secuto matrimonio: secus si simpliciter ut ō .l.pro xima. Contra hanc opi. uideur.l.ij. .§.si sub conditione ſ pro emp. ℞ndt Rug. ibi non usucapit ti. pro emptoꝛ.sed ti. pro suo uel ibi in conditione expressa. hic i tacita. prima est uerior. Alij ut azo dicūt q̄ licet fuerit simpliciter tradita tamen non usucapit titulo aliquo: ⁊ est ratō quia in contractu ēptōnis ⁊ uenditōnis requiritur bona fides duobus tēporib': ſz ante existentem conditionem nō ē titulus. ideo nō potest hīe bonam fidem ⁊: sic non usucapit Dy.⁊ omnes moderni tenēt opi. Rug. ná nō pōt usucapi.ſ. ti. pro emptore: secus ti. ꝑ suo: et ē rō quia precedit contractus habilis ad trāsferendum dñiū: ut ē contractus conditionalis q̄ ē habilis ad dñium trāsferendū. hoc tenēt p .l.si sub conditione.ſ. de solut. hoc ꝛz Dy. b ⁊ Ly. C. pro dote. l.i. Bartolus.

q **Je filie.** Etiã res ꝓscripta uel usucapta in iudicũ diuisoriũ nõ uenit boc dicẽ. Et sic nota q̃ per quãdã ꝓnã ꝓscribitur cõi diuisori tpe. xxx. ãnis: ut glo. dicẽ. Quero qd si accipiẽs sciebat res eẽ cões. ꝙ̃ si uellẽt allegare eẽ prescriotũ rei nõ posẽ, ꝓpter sciaz rei alienę. sed si uellet allegare diuisionẽ: ꝑ ꝓ sũptionẽ: q̃ unũ fundũ possedisti ꝓ solido: ẽ ego aliũ longo tpe tũc diuisio presumit: ut nõ. C. cõi diui. l. pe. Jdẽ si idẽ fundus eẽt pro diuiso possessus: qõ saẽ plz. Ultio ex hac. l. nota q̃ si statutũ dicẽ q̃ diuisio possit peti nõ obstante cursu alicuꝰ tpis: qõ dz itelligi durãte cõione secꝰ si ꝓscriptũ ẽ dñũ. cũ si. allegaẽ in glo. ꝓma.

Pro suo. ꝛ̃ica.

Circa hanc rubricam glo. dicit aliqua que examinabo. ſ. l. i.

Ro suo. Pro suo possidet qui possidet ex causis ex quibus de iurẽ gẽtiũ dñũ querit. Jtẽ quocũqz titulo possidet. Jtẽ glz dñs. b. dicẽ cũ. l. se. Op. q̃. v. sed si rel. sit supfluus. So. ꝛpetit idẽ ut aliqd addat. Op. ad. l. ij. hic dr q̃ nata ex rebus alieno nõie posẽs ẽc. Cõtra q: tũc habeo sciam rei aliene. g̃ ẽc. ut. l. iusto. §. si possessionis ẽ de usuca. So. buiꝰ cõtrarij timore. gl. expõit ut bẽa ieã z bñ. tũ plenius dic alieno nõie. i. aliena appellatõe. boc ẽ titulo ſpali nõ titlo. ꝓ suo generali fz Ja ꝺ are.

Opp. q̃ parꝰ z fruc⁹ usucapiãt titulo specialiquo bẽt ãcilla uel fũdus: ut. l. fi. §. ut frucꝰ. ſ. de bis q̃ i fraudẽ. cre. z ẽ de. le. ij. l. si qõ ex pãilla: z. l. ñ quocũqz. §. iul. de le. i. z de act. emp. l. iul. §. si fructibus. So. si parꝰ erat cõceptꝰ tpe ẽptionis codẽ titulo ꝓscribẽ: ut i. ꝛ̃ijs si post titulo ꝓ suo ut hic. Sed ꝛ̃ boc opp. ẽ de euict. l. si ꝙnãtẽ. ubi z tũc parꝰ ꝓceptꝰ nõ ẽ ẽptus sol. nõ est uere ẽptus: z ió actio ex stipulatu denegatur: sed rei ẽpte accedit. tõ actio ex ẽpto hz locũ ut. l. uenditor eo. ti. z ti. ꝓ ẽp. z usucapiẽt: ut. l. cũ q̃ edes ẽ de usuca. Jtẽ oppo. q̃ ptus postea editꝰ b̃ ti. usucapiat: ut. l. nõ solũ i ꝑn. ẽ de usucap. z de publicã. l. si ego. §. parꝰ. So. q̃ ibi dr ex eadẽ cã itelligo remota: q̃ ẽptio fuit cã q̃rẽptũ pꝰ editũ usucapiã ꝓ suo: ñ ãt eadẽ cã. i. coõti. fz ꝓut referẽ ad pẽ tũc ꝓceptũ stat ꝓpte.

Jtẽ op. q: actio ex ẽpto hz locũ ẽt euicto parta pꝰ cõcepto: ut. d. l. uẽditor. g̃ eadẽ rõe tituꝰ pro ẽptore. solu. actio ex ẽpto dat q: iteresit mea rem uẽdiã alienã ñ fuisse. Jnẽst ãt ꝓpr̃ ptũ. sic inẽ esse de ptu vẽit ꝙnter: nõ q̃ pꝰ ẽptus nec tãq̃ accedẽs rei ẽpte: fz q: res ẽpta fuit aliẽa: ut i usucapiõe ti. ꝓ ẽptore. Nõ possumꝰ dicẽ q: ñ ẽ ẽpt. fz ti. ꝓ suo occasiõe ẽptois. Quero q̃liẽ itelligaẽ titulꝰ ꝓ suo z quot mõis accipiẽ titulus ꝓ suo: ꝛ̃ndet gl. tribꝰ modis fz tũc mõ nõ ẽ titulus usucapionẽ parãs: ut i gl: qõ nõ. sic g̃ qlz dñus z ẽt malefidei possessor q possidet ut dñus: puertendo fructus i utilitatẽ suã possidet. ꝓ suo. z sic aduocatus facit positionẽ q̃ talis possedit pro se z ꝓ suo tẽpore tãto. z testis ꝓbat z assignat rõem: q: uidit eũ possidẽ ut dñz z frucꝰ recolligere. z si nõ ẽ ti. ꝓbaẽ usucapionẽ parãs: fz ẽ ꝓbatũ q̃ nõ possidet ꝓ alieno seu alẽus nõie: ut cõductor ul sũs. z. l. sequentẽ uide per te.

Jancillam. Jsta est bona distinctionẽ quã i multꝭ gl. bẽt̃. nõ tñ i text. alibi. Nõ q̃ due q̃litates ꝛrie nõ possũt eẽ i eodẽ subiecto ibi dũ dicit neqz idẽ pro suo z claz possidere põt. Op. de. l. iusto. §. z si possessionis ẽ de usuca. solu. ubi supponit scia rei aliene ſiplr que nõ nocet: hic supponit rei aliene. i. furtiue z sic cũ illo mẽbro bẽs plenã distinctionẽ.

Op. de. l. clã possidẽ i prĩ. ẽ de acq. pos. z. l. de eo. §. seruũ eo. ti. solu. illud ẽ uerũ nisi supueniat scia rei aliene i initio furtiuitat̃. Op. C. ẽ usuca. trãsfor. l. i. solu. respicit initiũ possessionis ut ibi nisi supueniat scia rei aliene z furtiue: ut b̃. b̃ ãt itelligẽ si supueniat rei furtiue: z eius a q̃ sit surrepta. si eiz ignoro dñz rei nõ itẽpellaẽ usucapio: ut b̃ expõse dr i text. Quero qd si supueniat scia rei aliene z ui posse loquor de re immobili an ꝓdiaẽ usucapio fructuũ. Credo q: non q: res immobil nõ põt celari. Uñ ẽ qd ipute tur dño eu⁹ possessionẽ nõ pgrit z ab eo ñ venditur: ut. C. qñ z q. q̃. ꝑs de. l. ij. Cũ g̃ ñ sit eadẽ rõ q̃ i re mobili. Jsta. l. ñ bz bñ locũ. g̃ remanẽt ſla ut initiũ spectet: z sic põt itelligi. l. clã i ꝑn. ẽ de acq. pos. z fz boc qõ dixi i initio furtiuitat̃. Jdẽ si supueniat scia alẽus uicij realis circa rem mobilẽ eadem ratione: secus si circa rem immobilẽ. Quero dr̃ b̃ si nõ potuit denũciare q̃liꝭ b̃ ꝓtabit. ꝙ̃ boc denũtiare itelligo si ẽ i eodẽ territorio: ita q̃ de facili fieri possit. nam eum querere extra territorium absurdũ ẽ: ut i auc. ẽ fideiuss. §. i. coll. vi.

Si pater. Op. C. ꝓ bẽde. l. nubil. z. l. ij. i fi. ẽ ꝓ bẽde. solu. fatcor q̃ titul⁹ ꝓ herede nõ habet locũ ut i ꝛrije: sed pro suo sic ut hic. z sic ubicũqz nõ ꝓcedit titulus ꝓ herede hz locũ ti. ꝓ suo. Sl. istud repbẽdit qa eẽt ꝙponẽ legẽ ẽbis. Alij q̃ erãt emãcipati diuinatio ẽ. Alij dñt ut gl. z bñ q̃ titulus ꝓ suo ꝓ cedit tãq̃ ex diuisiõe itẽ eos approbata. postea ratihabitiõe secuta: ut dicẽt. Op. ẽ ꝓ dõa. l. i. so. eodẽ mõ. ſ. q̃ ñ hz locũ ꝓ dõato. fz ꝓ suo diuisiõe postea approbata. Op. q̃ ex diuisiõe ñ q̃rat̃ ti. ut. l. cũ sol ẽ de usuc. sol. fateor q̃ solum in parte q̃ bz ut aliena bi ti. ꝓ suo ex diuisione i alia pte erit q̃si ꝓ dõato: ul q̃si ꝓ legato: ut dixi ẽ ꝓ donaq̃. l. i. §. i. qõ procederet alio ꝛstituto herede vli. alꝰ a seipso nõ posẽ habere quasi ꝓ legato z diuidẽdo vi ꝛstituere: ut. C. famiherc. l. quoq̃. z ẽ de hered. inſti. l. ex facto. z. de. le. i. l. quid ergo la. ij.

Sucapio. Ista. l. i prin. pōt una rōnē bona mā tum. Jn secūdo responso ponit alias quā habuistis in multis locis. Nota q̄ usucapio est itroducta ut sit litiū finis. Item nota q̄ in facto alieno est tolerabilis ignorantia: secus i facto proprio ut. l. q̄ā ō ad uell. Quero utrum exceptio prescriptōis impediat litē ꝛc. tex. vī q̄ non in. l. emptor. C. de prescrip. long. emp. Jn contrarium nicetur in. l. i. ſi. ō ad tertul. ꝛ. l. transactione finita. ſ. de. v. ſig. Bud. de cu. i. l. elegāter. §. i. ō de ꝛdi. ide. dicit q̄ impedit litē ꝛc. ꝛ est casus hic fm eum sic iducendo illę exceptiones que itroducte sunt: ut sit finū finis impediunt litē contē. ut est transactio: ut. l. finis. C. de transacti. Idem i re iudicata ꝛ i iuramēto ſz prescriptio est itroducta ut sit litium finis ut hꝫ ergo impedit litē ꝛc. Sed ſz dcm suū sit bonum. Tū dicerē sic q̄ncq̄ exceptio prescriptionis opponitur actioni. vbi gr̄a non potes agere quia actio tua est perempta tpe: ꝛ tunc impedit litē cōtē. ut. l. oēs i ſi. ubi dicit ꝛ precipit q̄ tale ius non mouentur ꝛ. l. sicut i ſi. C. de prescrip. xxx. āno. ubi dicit nulli mouendi tē. que uerba nō posset magis expresse ipedire litē ꝛc. Q̄ncq̄ opp exceptio prescriptōis rei fm. l. ſigs emptōis. C. de p̄scrip. xxx. anno. tunc ex ui ute uerborum illius legis nō impediret litē ꝛc. sed ex rōe posita in hac. l. ꝛ per. l. transactione finita cū ſt. impedit litē cōtē. quod itelligę tam i prescriptōe actoris q̄ i prescriptione rei. si opponatur ad processum: ut si dico talē non esse audiendū uel agere nō posse uel litē conte. non cē. quia actio est perempta p̄ scriptōe. Sed si opponeretur ad iustiā cause ut si dico te ius non hr̄e uel me absolui debere. quia prescripſi uel actio est perempta: ꝛ tunc opponit i ui peremptōis: ꝛ tunc non impedit litē ꝛc. ita pōt intelligi. l. emptor. C. ō prescrip. lō. tēp. ꝛ. l. eleganter. §. siquis post de condi. ide. Ex p̄positione ergo ipsius excep. apparebit hoc. Jtē predicta uera si ille qui talē excep. opponit. eas paratus est icōtinēti p̄bare alias si baberet alia orē idagine fieret cōtē. ſeruata excep. ꝛ b ē tex. expressus ꝛ glo. ō ō iureiurā. l. nā ꝛ postea i p̄n. sic ēt pōt itelligi. d. l. ēptor. Quidā tñ nitantur. d. l. nā. ꝛ postea aliter itelligere. ſ. q̄ iteri nō cōtestetur his quod nullo mō pōt facē: ut ex tex. ꝛ glo. euident colligitur. p quo facit. l. ille a q̄. §. ſi ō testamēto ab treb. ꝛ. l. iij. §. ubiō ō ad exiben. ꝛ iō dico q̄ ille q̄ dicit litē ꝛc. ñ cē pretextu alicuius exceptōis que regrit p̄batione debz offerre ſe paratū probare icōtinenti: alias iuste iudex p̄nuntiabit litē ꝛc. eo ipso q̄ actor negat illam exceptionē esse uera: ut. d. l. nā ꝛ postea. Predicta dico i exceptionibus que cām respiciunt: secus si opponitur exceptio cōtra personā iudicis actoris ꝛ similiū: q̄ istud ante oia ē examinandū i initio: ut. l. ultia. C. de excep. ꝛ de testa. l. si queram ꝛ q̄ plene dicā. ſ. ti. i. l. q̄dā cōsulebāt. Et intelligas incōtinēti: ut dixit tex. i. l. ſi is a quo l prin. ō ut i pos. le. Ultio nō ex hac. l. q̄ dām seruī uel procuratoris mei uel eius cui successi mihi tribuit iusta cām erroris q̄ ō ēnō. ad ea que dixi tibi ō de usuca. l. celsus.

De re iudicata ꝛ effectu ſſiarum: ꝛ de inter locutionibus iudicū. ꝛ ca.

Es iudicata. Opp. q̄ ſſiata non accipit finē. imo ipōt finē ꝛ trouersie. So. dicē glo. accipit finē: q: ꝛ ea est finis. Tu dic q̄ tex. stat ꝓprie ꝛ itelligo q̄ aliud sit res iudicata. aliud res iudicata. Res iudicās ē ipa ſſiata seu actus iudicādi ꝛ ſſiandi: ꝛ b ponit finē cōtrouersie: sed res iudicata est cā que finē cōtrouersie a ſſiata accipit: ꝛ hoc dicit iste tex. ꝛ sic ſſiata ē res iudicans. res iudicata est cā decisa: ꝛ ideo habemus i. C. titulum de senten. ꝛ ti. de re. iud. que nisi essent diuersa nō ēnt diuersi tituli: ut. C. de codicill'. l. ſi idē ꝛ ibi nota. Licz tex. ꝛ gl. q̄ncq̄ unum pro alio ponat. Quero an res iudicata dicatur infra. x. dies ifra quos pōt appellari: Quidā q̄ nō: ut. l. elegāt. §. siqs post ō de ꝛdi. ide. Glo. b dicit contrarium. ꝓbatur p dcm. §. siqs post. si respicis ibi tex. totum. ꝛ ꝓbatur p tex. i. l. litigatoribus. C. de app. ꝛ gl. ibi tangit. Canoniste dīt contrarium. q̄ nō dicat res iudicata nisi post. x. dies ut ex de sē. ꝛ re iudica. c. q̄ ō ad ꝛsultatiōz ꝛ hēs tex. i. l. nostra q̄ utitur illis uerbis i. l. si fundus. §. si simul illi ō de pigno. Quid dicemus ꝙ credo q̄ ſt nos ꝛ canonistas sit discordia i equinocatione. si eiz assumitur res iudicata ꝓ ipa ſſiata seu ꝓ causa decisa. tunc dicē glo. nostra uerum: q: ſtati est sē tentia uel res iudicata. Si uero assumeres rē iudicatā perfecte et irreuocabilē adeo q̄ ñ posſit tranſigi tunc uerū dicerēt canoniste ꝛ nos idē sentimus. si uero accipitur res iudicata ꝓ effectu executōis ſſiē. tunc quidam est effectus iuris i quo a iure fit executio: ut in ifamia: ꝛ tunc quia ſtatim ifamat icōtinēti dī res iudicata sum pliciter. Item dānatus ad mortem icontinenti est seruus pene: ut. l. qui ultimo. ſ. de penis ꝛ. l. siquis exheredato. §. ꝛtriuz ō de iuſ. testa. ꝛ. l. furti i pri. ō de his qui nō. iſa. Quidā est effectus facti: ubi regritur hōis execution: tunc quo ad id non dr̄ res iudicata q: iteri nō potest exequi: ut. l. i. i pri. ſ. nul no. app. pē. cū glo. iua.

Querit glo. qd si iudex appellatiōis confirmat ſſiam ex qua datur actio. ꝛ glo. remittit ad nō. i. l. furti in prin ō de his q nō. iſa. melius p gl. et docto. i. l. eos. C. de app. dic breuiter. q̄ iudex confirmat ſſiā: q: pars nō est prosecuta appellationē tunc oritur actio ex prima ſſia. Mñ q̄ ꝛfirmat ſſiā cā cognita: q: repit bene iudicatū ēt tūc oritur actio ex fa ut dcis. ll. q̄ pro ba: q: sicut q̄ nō pōt decedere duobus testis factis ita super cadē cā duc ſſiē ualide ferri nō

pñt ut.l.i.C.qñ provo.nō ē nec.ſz ſi p fm teſtā mētū ꝓfirmaī primū cōſtat q actio oriť ex ꝓfirmante nō ex ꝓfirmato ut ō ad trebel.l.ſiqs ꝓor iſti.qui.mo.te.iſſir.§.ſiqs priore.idē g ē in ſnia

Quero que vba oñt poni i ſnia: an illa que hic ꝛ certe iſta.ſ.cōdēno uel abſoluo: uel eqpol lentia: ut.l.quid tñ.§.ſi arbiter ō de arbi.ꝛ.l. ſi pretor.in pri.ō de iud.ꝛ de eduli.edic.l.quō ad tertul.l.i.§.i.ꝛ.ſ.e.l.i ſūma. Quero quid hz pnuntiare iudex appellatiōi.dic ut i gl.dixi plene i.l.cū apud ſempronū.ſ. iudi.ſol.ꝛ i.l. ſi creditor.§.cū de ſtatu.ſ.de ſo.tangiť p gl.ſ.e.l. in ſūma.in pain. Querit Bi.quid i ſnia arbi tri.ꝛ dic q idē ſi ē emologata fm formā.l.i ſnia ꝛ.l.cum antea ꝛ.l.ne in arbitris.C.de arbi.ꝛ di cā in.l.ait pretor.in pri.ſ.e. Quero an ſnia iterlocutoria trā'cat i rē iudicatā.dicā.ſ.e.l. qō iuſſit. Quero qo mādabit ſniam executōi. dicā.ſ.e.l.qō iuſſit ꝛ.l.a diuo.in pri. Quēo an ſnia abſolutoria ab obfuatōne iudicij dicat diffinitiua.dicā.ſ.de accu.l.titia. Quero qī dicatur diffinitiua.ꝛ tibi dicā i.d.l.titia. Que ro qualr dēt hec ſnia diffinitiua ferri. ℞ verbi dz exprimi recitādo in ſcripť ut.l.ſi.C.de ſe.ex peri.reci.ꝛ cē.e.ti.c.ſi.li.vi. Bar.ll.docto.

q Aſi pro tribunali. Hoc dic in ſūma iudex pōt i ſnia cā cognita tēpus executōis ꝓrogare vel minuere.idē ſi in ſnia nihil eſt dēm iudex q de executōe cognoſcit facē pōt.h.d. Diuidit in duas partes.ꝓ loquit qñ iudex i ſnia diffinitiua nult tps augere uel minuē. Fo an iudex qui de exed.cognoſcit.idē poſſit facē ſi in ſnia nihil ſit dēm.fa ibi ſz praro. Super verbo coartat dic i ipſa ſnia: uel pō eadē die: ꝛ ibi ſz praro. dic q hic logť qñ in ſnia nihil fuit dictū. Alio mō le git gl.banc.l. uidelz q tota.l.loquit i iudice ex equēte: ꝛ tūc i pria parte pōit caſū q iudex exe cutor pōt tps augere ꝛ minuere zc. Jn fa pte po nit qō dēm ē q iudex exequēs pōt tps augeť ꝛ minuē: ſz praro tñ hoc facē ꝛ č. ſz certe ītelligē do,put gl.ault intelligere uidelz q in oībus ca ſibus i quib' ꝓrogať i illis coartare poſſit: tūc vñ. ſz praro.fm iſtā lec.nihil adderet.vñ tene p mā fm quā dedi ſūmariū. Quero de quo iu dice loquať hec lex. gl.dicē de ordinario: qō ē vz ītelligēdo q tota loquať i iudice exequente. Jdē tñ intelligēdo fm primā lec.nā delegatus i ſua ſnia nō auget nec coartat: cū executio non ptineat ad eū: qz iā ſponeret legē ſupiori ſuo: ꝛ qz iudicaret ō re i q nō ē cōpetēs iuō ut.C.ſi a nō cōpe. iudi.per totū. caſus ē ſili in.c.ex rōne exē de ap.facit hoc q ſi coraz iudice ſeculari op ponē excepto cognoſcēda i curia epi nō poſſit ille iudex ſtatuere terminū.ſ. quē debeat oppo nere illā exceptionē.pbaſſe. Cōtra hoc tñ videt q arbiter pōt facē ut.l.ſi cū dies.§ ſi.cū.l.ſe.ō de arbi.ꝛ tñ ſniam ſuā nō exequiť. So.ſz iura antiqua nō eť dubiū: qz nō bēbat executionē ſiue.n.equa.ſiue iniq erat ei ſtari ōbebat nien pene ut.l.i.C.de arbi.ꝛ.l.a diuo pio.§.i.ſ.eo. Hodie vō q ad execuōez nō pōt ſtatuē dic im ponēdo legē ſuperiori.q ad cōmiſſionē vō pe nē pōt ut.d.l.ſi cū dies.itē dicit hic q qui pro tribunali cognoſcit.ꝛ gl.intelligit i exequēdo. Quero an regrať cāe cognitio.glo.in.l.intra unle ō de mino.dic q ſic.hoc apparet: q in ex ecutōe pñt opponi exceptōes ut.l.iij.§.cōdem natū.ſ.e.ꝛ nō.C.de iurī.ꝛ fac.igno.l.i. Deri to g dz adhibēi cāe cognitio. ē ēt adhibēda co gnitio: q p de mobilib'.fo de imobilib' ꝛ č. ut l.a diuo.pio.§.in vēditiōe ꝛ.§.ſi ſup reb'.ſ.e.ꝛ dicā.ſ.e.l.intra dies. Itē pro declaratōe to nī'māe quero utz iudex poſſit augere: uel minuē dilatōe'.gl.tāgit in auc.qui ſeť.C. quō ꝛ qñ in. ꝛ Ja.ibi reatat opi.vltō Ja.de are.pōt unā di ſtinctionē quā recitat Ja.in.l.i.C.de dilať. Et nos exeamiem'.ꝛ prio qñ dilatio dať a lege ſte miſterio iudicī: an iudex poſſit augere l'minu ere'. Ja.de are.dic q nō ut in.x.dieb' q dať ad appellādū ut in auc.bodie.C.de appella. item in āno qui dať ad ꝓſequēdū appellatōem ut in auc ei qui.C.de tēp.app.itē i qttuor ānis q dā tur ad reſtituēdū i integū iplorā.ut.l.p hāc eod ti.itē i tpe ad cōfectionē inuētarij ut in.§.ſin au tē dubiū.itē i tpe ad acculādū ut.l.in adulterij. C.de adulte.fallit qñ datur a.l.ſupplēdo defec tū iudicis ut i tpe dato iudicať ut hic ꝛ i.l. iiij. §.ſiquis cōdēnatus.ſ.e.Ber.ēt ten ꝛ in.c.cum ſit romana eť de appe.q tps datū ad appellan dū nō poſſit progari. Ego teneo q indiſtincte cā cognita.ná video in exceptōib' pēptorijs ad quas ꝓponēdas ē tps ſtatutū a.l.ſine miniſte rio iudicī.q pōt ꝓrogare tps .boctz Bi.in.c. inſultū extra de re.iurī.li.vi.ꝛ Li.in.l.iudices C.de iudi.ꝛ ter.ē.in.c.paſtoral'extra de excep. itē i tpe qō dať ad agendū cā cognita limitatur ut.l.titia.ſ.de accu.ꝛ.l.ſi.ea.C. qui accuſa. non poſ.ꝛ.l.diffamari.C.de iġen.ma.ꝛ.l.ſi eo tpe C.ō remiſ.pigno.itē i tpe dato ad petēdū ꝛ diſ ſiniēdū i inte.reſti.ut.l.itra unle fm unālec.ō ō mino.ꝛ.l. petēde.C.de tē.in ūte.reſti.itē in tpe dato ad adeūdū hēditatē ut.l.ſiqs iſtituaī ō de heredi.iſti.ꝛ.l.q̄diu ō ō acq.here.ꝛ.l.i.in fi.cū l.ſequē.ſupra de iure deliberandi ꝛ.l.i.ſupra de ſuc.edi.ꝛ.l.ſin.§.penul.C.ō iure dli.item h qa tps datur iudicať a lege.ꝛ non ſupplet.imo dat lex ſiue ipſo iuō det ſiue nō: ut.ſ.e.l. iiij.§ ſiqs cōdēnať.ꝛ ſic indiſtincte pōt ut dixi.itē qd ſi daret cū miniſterio iudicis: exēplū i auc.q ſe mel pallegata i vt nō miuſ. xxx. dieb' diur zc. Ja.de are.dic q poterit iuō miuē cā cognita: ut hic.l.ꝛ bñ dic. Itē q̄ro ō ſint cāe ꝓpter quas pōt dilatōes miuē.rñdo cōſuetudo fori ut nō.in.d.auc.qui ſemel facit.l.iij.in fi.ō teſt. Itē ſi iurīditio erat modico tpe duratura ut in cāis officialiū q̄ oñt finiri.ſ.quinquaginta dieſ ut.l.i.C.ut oēs taz ciuiles q̄s militares iudices poſt adminiſtrationē zc. nam ſi daretur maior dilatio abſurdū eſſet.ar.ad hoc.l.cui iurīdictō

ꝺ de iur .om.iu. Hoc nō. expresse ꝑ Innoc. in. c. ꝺ cauſis extra ꝺ offi. ꝺ le. itē ē cā iuſta ſi cā ē modice q̄ſtitat: ut in auc. niſi breuiores. C. ꝺ ſentē. Itē pro qualitate cāe: vt ſi ē cōtēptio ꝺ ali qua re: que accleratōez regrit ut ecce: ſi ē cōtentio ſtet te r me quis nām ꝺz eē rector futurus. p ximis duobus mēſib⁹. q̄ſ tps labiſ nō ꝺz dari longa dilatō imo artari. ar. ad hoc. l. i. j. ꝺ glā. legē. Itez, ꝑ qlitate cāe: ut ſi ē cā cū ciuitate que facit conſiliū añq̄ ꝺliberet aliqd. caſus ē eē de ꝺ dilat. c. expoſuit. Itē ſit ꝑ cauſe qlitate: ut ſi ē cā de q̄ qui intra dilatōez magna cōmedēt pl⁹. q̄ cā ualeret: r iō pōt dilatō artāi: r tolli i totū. ad hoc i ſili. l. mediterance. C. de āno. r tribu. li. x. itē ē aliud exēplum de aliment: q: ſi expectaretur periret qs interī ſame. Itē ē aliud exemplū i pemptorio dato ad audiēdū ſniam: ſtatui tuz termius fm formā. l. ad pemptoziū cū. l. ſe. ꝺ de iudi. Sz qd ſi oia ſint expedita: r iudex pñtib⁹ ptib⁹ plures audiuit allegatōnes. certe ad audiēdū ſniam poterit ſtatuere unā dilationez. r breuē. r inſta erit cā: q: oia ſunt pñtib⁹ ptib⁹ examinādā. ſic intelligo dictā. l. nō nūq̄ in fi. ꝺ ꝺ iudicē. Itē ex qualitate pſone. nā dilatio maioꝛ ꝺz dari ſeni q̄ iuueni ut. l. cōtinu⁹. ff. ſiquis. j. de v. ob. r. l. ad pētoriū. r. l. ſe. r. l. nō nūq̄. ꝺ. de iudi. Itē ē cā ut hic in tex. In eo qui fecit qđ potuit. itē propt cōtumaciā cl qui poſſet uenire r nō uult ut hic. Itē quero qd ſi iudex artauit dilatōnē que daſ a. l. miſterio iudicis. r fecit ſine cāe cognitōe. Ja. de are. dic q: lex ſupplet ut. l. iij. ff. ſiquis cōdemnatus. j. c. ff. certe ſimo lex. ibi dat ſine miniſterio iudicis. nō autē ſupplet. ſimo ꝺriū video: q: ſi daſ breuis dilat poſſū appellet ut eē de dilat. c. i. g̃ ſi lex ſupplet nō appellaret: q: nō grauaret. Sz qđ ꝺz ꝑ bare in cā appellatōi. appellās ꝺz ꝑbare rām quare nō debuit coartari: uel appellat⁹: q: potuit artari dilatio: uel appellat⁹ cām quare debuit artari: vel qđ appellari nō potuit. vide Inn. i. c ad petit. eē de accu. circa fi. Itē qd ſi dat lex di latiōnē miniſterio iudicē. r dic maioꝛē nō dari an poſſit iudex miuē. Ja. de are. q: ſic ut. l. i. C. de dila. ꝓuincta. l. ſiue paꝛs. e. ti. puto q: dicat ve rū. r Inn. dicit q: ſi datus fuerit miꝰ terminus qđ ꝺe facili alius dari potit. Et plus dicit q: ſi dati ſunt tres meſes: ſi velit ille poſtea, ꝑbare ꝺ ꝓtinētib⁹ ꝓuincijo: tūc daꝛēt ſibi ſex meſes. r ſi de trāſmarina: tūc denē. ix. ut in. c. ultra tertiaz i fi. eē de dilat. ego puto q: ille ſunt arbitrarie: vt dixit Jac. de are. r hoc glo. vī dicē in. c. ꝑtea extra de dilat. r ſpe. i. ti. de dila. ff. fi. v. vltio nō r in. ff. nūc videam⁹. vſi. nūqd g̃ r i ti. de cita. ff. nunc de tēpoꝛ. v. ſed nūqd. Ex hoc cōcludo q: ſi pria dilatio data ad, pbādū ſit elapſa non ꝺz dari alia: niſi cā cognita fz formā legis i pe cuniarijs ꝺ de ferijs: q: iſte dilatōes q̄ danē ad arbitriū iudicis ſuccedūt i locū dilatōis legalis que daſ i. l. i. C. ꝺ dilat. ad hoc. l. ordo. C. ꝺ ex cep. ciūdi. r. l. bodie. j. de penis. Itē qd ſi lex dat dilatōez miniſterio iudicis ſimplicit ñ dicto q: debeē pl⁹ l'min⁹. ꝛ̄ poterit multo magis q̄ qñ dixi non dari miñ⁹ uel plus ut hac. l. r in auc. offeratur r ibi nō. Itē quero an una dilatione pendēte alia poſſit dari. tu dices q: nō: q: q iudicis offiū dēt cōquieſcē ut. l. ſiue paꝛs. C. de dila. Sz dico q: ſi deē ſup aliq⁹ articulo nō cōtingenti primā dilatōez: nec ſit ꝑincialis ad illā: vt ſi data ē dilatio ad, pbādū ꝑ teſtes. cē tependēte illa dilatōe poterit dari dilatio ad, p bādū ꝑ inſtrumētū. tex. ē i. l. generali⁹ vſi. nullo C. de re. cre. Sz ſi cēt ꝓeiudicial⁹ ad primā: tūc ſecus ut. d. l. ſiue ꝑs. Et iſta ſūt uera niſi prie dilationis cā cēt finita: ut ſi ſtatuit tibi. x. dies ad ueniēdū: veniſti in pria. certe nō debebit ꝙquie ſcere offiū iudicis oibus illis dieb⁹. caſus ē nō. in. l. ſi a filia. ff. ſi. ē ad trebel. pro boc. l. iij. ff. ſtibus ānua. ē. de ſta. li. eodē mō dico ſi queraē an poſſit dari ſimul due dilationes: ud una ad duplicē actū. nā ſi pñt ſil exaiari illi actus: r tūc poſſunt dari per dictum verſi. nullo. ſi uero nō poſſunt ſiml examinari: r tunc poſſunt iſto modo dari. videlicet do tibi terminū. x. diez ad, p bādū. ar. ad hoc qđ nō. in. l. qui de iofficioſo ē de offi. te. r. l. i. ē. ad exhiben.

demnare. Vlo. ꝺ dat

q **Vlti con** q̄tuor regulas. duas affirmatias r duaſ negatiꝰ. r fallit ut gl. ꝺc. vi de gl. q̄ format ar. ꝺria: r nō ſoluit in fi. ff illud ꝓtingit, ꝑꝓ mutatōez ꝺditōis ꝑſone.

s **Jſe nō** obtulit. Actio iudicati nō daē procuratori q ſe liti nō obtulit: niſi ſit in rē ſuā cōſtitutus. Itē in tutore r actore mūcipij. ꝺ. d. cū v. ſe. uſq; ad. ff. ait ꝓtor. Op. de. l. ꝑcura. q, ꝑ euictōe ē de ꝑcura. So. aliud i ꝑcuratore ad iudicia ut hic: aliud ad negotia ut ibi. Alij ut Ja. de are. dicunt aut, pmiſit procuratorio nomie: aut ſimplicit ut nō. ꝑ. Li. C. qđ cū eo. l. ei q Quod mō nō exaio: ff iſta q̄ in his. ff. dicunt, p cedūt in ipſa ſnia lata i principali ſuper quo liti gat. Sz q̄ro qd ſup ꝺēnatione expēſaruz litis in quē fiet executio. r ꝑ examicmus i tutore r ſimilibus adminſtratorib⁹. r hoc tāgit ſpe. de execu. ſent. ff. ſequitur v. ſed pone lite: nec ibi declarat r bene allegat. r vī q: executio fiat i pupilli r ſimileꝰ: licet recuperet a tutore ut. l. q ſo liō. ff. ēt de le. ij. E cōtra q: fit executio in ipſum tutorē ut. C. de amini. tu. l. nō eſt ignotum. Di co q: ferri pōt ſnia cōdēnatoria in tutorē: r ſuo noīe, ꝓprio i expenſis ſi temere vel calumnioſe litigauit: ut dicta. l. non eſt ignotum: r in ipm fiet executio. Item poteſt ferri ſnia in ipſū tutorem: tutorio noīe. r tunc fiet executio i pupilli ut dicta. l. qui ſolidū. ff. ēt. tamen puto q: pupil lus liberabitur cedendo actionez contra ipſuz tutorem ut. l. pe. ē. de admi. tuto. r hoc ſi fieret executio finito officio tutoris: ſed eo durāte exigeretur: licet recuperaret a tutore: ut dicto. ff. ēt.

Sed quero quid in procuratore: an in cuz

fiet executio expensarum. Specu. dicit q̄ sic. si propter ipsius procur. contumaciā l'negligētiā hoc contingit ut ipse tenet in ti. ō execu. sentē. ℣ sequitur ℣. quid si procur. ⁊ ita dicit q̄ pronunciauit dñs papa clemens: qui fuit magnus iurista. Ego sic dico q̄ si procurator fecit aliqd babēdō ad id speciale mādatum: nō est dubium q̄ i dñz fit executio ut .l.i. ℣. si .pcura. ō qō quiscz iurē. si vero habuit mādatum generale: tunc siqdem condēnatō expensaruz fit propter aliquod maleficium: tunc ipse procurator venit condēnandus suo ꝓprio noie: ⁊ i eum fit executō ut. l.i. ℣. si .pcura. ō sigs ius dicē. nō ob. si vero condemnatur propter aliqd omissū: q; non fecē qō fieri debuit: tunc sigdē illud icūbebat fieri ab ipso domino q mādauit hoc fieri a procuratore: tunc in ipsum dām fiet executō. Ipsemet. n. est ꝓtumax ut. l. si procura. ℣. tutores i fi. ō. mā. ⁊ ō ō arbi. l. non distinguemus. ℣. si dñs cū sua gl. naz cū .p curator nō comparet ipse dñs vt ꝓtumax: ⁊ pena omittit ut ibi nō. Si uero omisit aliquid qō icūbebat ipsi .procuratori nō dño: ut fuit sibi iusū q̄ aliqō faceret postq̄ ē dñs liti effectus: tūc in ipsū .procuratorē fiet executio ut. d. l.i. ℣. si ꝓcura. ō sigs ius di. nō ob. ⁊ ita intelligo dictuz dñi pape clemē. q̄ sit iustū.

Actor. Quero quid in ulla. ⁊ dic q̄ ſi nō bñt burlā cōez: tunc coguntur ſponere collectā: ut. l.i. ℣. si vo ō qō cuiuscz vniuer. nosce. ⁊ nō ibi in glo. ſpe. in ti. de sen. execu. ℣. sequit vᵉ. qd si uniuersitas. facit. l.ij. in prī. ff. de ali. ⁊ ciba. le. ⁊ quidā bñt ibi per Bi. Quero q̄lit ſponet hec collecta: utrz per solidum ⁊ libram: an per capita. Jnno. extra de sen. excō. c. graue vᵉ dicere q̄ p solidū ⁊ librā. hoc ē fm facultatē pñonj. Mihi autem vī q̄ debeñ ſpi cere cām quare fca ē cōdēnatio. pōe q̄ est cōdēnata vniuersitas ex .ccu mutui emptionis ul'si mili. ſi. n. mutuū fuit acceptū. p cā que rſpicē on' uniuersitatī. pro iurib' patrimonij ut. l. oēs. C. ō operibus pub. tūc ſponet p solidū ⁊ librā: ut ibi. Et idē intelligo ſi aliquid fuit acceptuz mutuū uel quid ē emptū. p expediēdo ō aliq' munē patrimoniali uel mixto. ſi vero pro expediēdo aliquo munē psonali: utputa ex forma statuti q̄ libet dz ire ad exercituz uel ad qd aliud: tūc ſi deuentū ē ad cōpositionē q̄ soluāt aliqd ⁊ nō vadāt: tunc ſponeť ista collecta p capita: sic enī pro ea pecunia quā soluerūt ſenſcrt reuelamentum per capita: ita per capita soluāt ut insti. ꝓpo. ℣. illud ⁊ de re. iuris. l. fm nām. ſi uero: debebant subire illud onus p sumātes: q; oēs habitantes in una familia hēbāť. p uno sumāte eoō mō hēbitur in collecta. i dubio ubi b' nō liquet collecta ſponit' psonis pro iurib' patrimonij ut. l. rescripto. i fi. ſ. de mu. ⁊ ho. Sz ſi vniuersitas cēt cōdēnata pro maleficio. dicā. ſ. de incē. rui. nau. l. negd. Quero quid ſi illi de vniuersitate nolunt collectam imponere. nz ipse iuōx poterit ponere ipsis p' uocatz ut. l. fi. C. de mu. patri. li. x. Quero an pro tali debito qs poſſit capi i solidū. nz nō. ſz pro parte sua. nō. n. est debitū cuiuscz propriū: sed uniuersitatī ut. l. i tā tū. ℣. uniuersitatī ō ō re. dim. probat l. l. sicut. ℣. i. ō. quod cuiscz uniuer. ⁊. C. ut nulli iudi. li. xi. tū illi quibus ſponit onus exigēde collecte poterunt elapso certo tēpore cōueniri ⁊ capi: ut ſ. de mu. ⁊. ho. l. i. circa prin. ibi decē primates ⁊ c. ipse vero exiget ab aliis de uniuersitate: ⁊ ēt a se qui per solidū ⁊ librā soluent. Quid si aliquid ex bis qbus est impoſita collecta nō repit q̄ poſſit soluere. nz alij de uniuersitate soluent per solidū ⁊ libram ut. l. i. C. de ol agē. deser. li. xi. Sz pone q̄ ſindicus uniuersitatī promisit obligando bona uniuersitatī ⁊ singulariū p sonarum: ⁊ obligiauit uniuersitatē ⁊ singulas p sonas: an propt hoc singule persone ⁊ coz bona poterunt conueniri. rñdeo intelligēdo q̄ ſindicus bēbat i mādatis ab sic promittēdū. Vñ aduerte a quo ē factus ſindicus. nā siquidē est fact' a tali cōsilio uel addunātia que posset de hoc facere legē: tūc tale instrumentū ſindicatus bētur pro. l. sicut alij cōtractus qui fiunt ab eo qui bz ptatem cōdendi legē ut. l. cesar ō de publica. cuz. l. pe. C. de dona. inter vīz ⁊ vxo. ⁊ iō ualeret talis promissio sicut. l. de hoc facta. alias ecus. ⁊ iō est aduertendū qualit' sē vba cōpōnāta. nā si dñt obligo uniuersitatē: ⁊ hoies singulares siue psōas: tūc pñt cōueniri psōe singulares: nō tñ ſolidū: ſz quilz in virilē ut. l. reos in fi. ſ. de duo re. ⁊ iō os q̄ dicat ⁊ hoies singulares. ⁊ quēlz ſolidū: uel verba tātūdē ipotantia: sed ex eo q̄ dic obligo bōa uniuersitatī ⁊ singlariū psōaz sunt obligata bona singlariū ſolidū: ut .l. aliena. ℣. i. ō. de pig. act.

Alit pretor. Quero q̄ ſi ste cāe magne ex q b' cogit aliud cp̄ pecuniā recipe. dic ut gl. ⁊ bene. Sz ſi alij casus quos nō pōit i. l. sācim'. ℣. ⁊ si pfatā. C. de iur deli. ⁊ in auc. hic vo C. c. Bartolus.

Si ex conuentione. Sntia bz executōz parata. nisi sit nouata. b. d. Quēo rōez dic ad hoc ut possit fieri executio requirit q̄ ō bitū sit liquidū ⁊ q̄ iudicis offm se extēdat ad b' sic in sntia ⁊ ꝓfessiōe fca i iudicio ⁊ iure iurando: ſz qñ sntia ē nouata: tūc lz ōbitū sit liqdū: tñ iudic offm se ad b' nō extēdit: q; ex iudicū ab ipsis ptib' ē liqdatū. fac. C. ō exec. rei iud. l. i. ⁊ ij. ⁊ ō de mio. l. mior. xxv. an. Op. de. l. fi. C. ō pac. pnē. cū ſi. gl. ſi soluit. dic ibi, puisio legi ē de iure spāli. hic ō iure cōi. dicā i. l. ⁊ bz. ℣. cum qs. ſ. de pca. Sz an i dubio ꝓsūat nouatio gl. dic q̄ nō bodie oli sic. qō ē vm qñ fiebat sti platio coēq̄ q̄ ztiēt illō qō pria ⁊ pl' ut. l. q vsu fru. ſ. de vbo. ob. ſz qñ aliqd addit ut ō pria sit magis cauť ℥ illā ut si dat fideiussor ul' pigs ēt oli nō ꝓsūebat nouatio vt b. ⁊ idē dico de sti platōe vēali ut nō nouet pcedět ex cā oneroſa ut plene dico. ſ. de v. ob. l. ita stipulatus in ultia parte contrariorum.

Si quis cõdemnatus. Dic ut dixi ꝛ. e. l. ij. ꝛ nõ. gl. q; si iudex exp̃met tps legale pars dr̃ hẽ a lege. facp eo qõ nõ. in l. celsus ꝛ de arbi. ꝛ dixi ꝛ de le. ij. l. iij.

Soluit sc. Nõ hũc. ℣. vtr; vbũ solutionis ꝑprie ꝑhẽdat oẽz liberatõez ex forma statuti. dicã i. l. solutõis. ſ. ꝛ solu. Bar.

Condẽnatum. Vides q; q; sñia q̃ ẽ nulla nõ meret executionẽ. Quero vtr; exceptio nullitat; ꝑdiat executõnez sñe. ꝛ aduerte: ꝛ vr̃ casus q; sic. ut hic ꝛ. ſ. c. l. sine nulla ꝛ. C. de exec. rei iud. l. i. ꝛ ꝛ de iudi. l. si pretõ. ℣. marcell⁹ ꝛ. l. iudicati. C. si ex fal. istru. Jn ℣ium vr̃ casus in. l. fi. C. de ordi. cog. Quid dicemus istã. q. vr̃ ponet ſpe. de litꝫ. pẽ. ℣. q̃ñ ãt. vbi vr̃ di stinguere an liqueat vel nõ. Jnno. tractat ꝺ hoc ex̃ de offi. dele. c. cum in iure. ꝛ extra ꝺ app. c. ex rõe. Breuit dic q̃ñz ex parte eius g oppõit exceptiõez nullitat; nũ ẽ. pbãdũ: vt q; dicẽ ñ fuit citatus: nel nõ fuit. pcurator g egit. ꝛ tunc exceptio nullitat; ipedit executõem ut ff. ꝛ. l. ij. C. ꝺ ꝑcura. ꝛ. l. ij. C. ꝺ sen. q̃ sine cer. cõtu. ꝛ sic itelligat̃ qꝺ nõ. Jnn. i. c. cum i iure extra de offi. de le. ꝛ ſ. e. l. si cum nulla. ꝛ. l. i. C. de exec. rei iudi. q̃ñz ẽ aliquid. pbãdũ i cã nullitat;. ꝛ tunc aut ista cognitio hz altiorẽ idaginẽ: ꝛ tẽ nõ ipedit executõnẽ ut. l. si. in si. C. de ordi. cog. ꝛ. l. ij. C. ad. l. cõ. de falsis. Si vo incõtinẽti posset. pbare: tũc impedit executionẽ ut. l. iudicati. C. si ex fal. istru. ꝛ de iudi. l. si pretor. ſ. arcellus q exꝑsse boc ꝑ dat referẽdo ad primũ casũ illꝰ legis: ut gl. ibi dicẽ. ꝛ sic itelligit dẽm spe. i ti. de sentẽ. ℣. q. autẽ. ꝛ. pbo p rõem: qz in executõe sñe dẽt adhiberi cognitio sũmaria ut. l. a diuo pio. ℣. si sup. ſ. eo. Sz in cognitione sũmaria exceptionẽs q̃ requirũt altiorẽ idaginẽ ꝛespuunt ut. l. ij. ℣. ibidem ꝛ ad exhibẽ. ſz ille q̃ ꝑit incõtinẽti expediri ad mittũtur ut. l. ille a q. ℣. si de testõ ꝛ ad trebel. ꝛ idẽ si petaf restitutio in inte. aduersus sñam: ut. d. l. iudicati. ꝛ. d. ℣. marcell⁹ ꝛ. C. de falsis. l. ij ꝛ. C. de ꝑci. ipe. offe. auẽ. que supplicatio ꝛ extra de in ite. sñi. c. fusc̃itata. dic ut ibi. Ulterꝰ ꝓce do: ꝛ q̃ro q̃r intelligat incõtinẽti. ꝛ̃ tu scus q; i executõe dz adhibẽi cognitu. ut fiat pria missio in bonis mobiliꝫ. ſo i imobiliꝫ. ꝛ̃ i noibus ꝛ actionibꝰ. vñ si. ſ. tñ tẽp⁹ possit expediri ista exceptio. ſ. q̃ ista executio expedi: cel si nulla exceptio fuisset opposita dr̃ fieri icontinenti ut. l. si is a q; in pri. ꝛ. ut i pol. le. ꝑ boc dixi i. q. Laue bat statuto q; ꝑ ptũactã cõdẽnati ñ audiãt appellãtes. mõ q̃dã fuit extbannu: ut ꝺẽnat cõtumax appellauit dicẽs se nõ fuisse ptũacẽ: qr nõ fuit legitie citatus: an admittet aꝰ appellato: qr vz ẽ ipsũ ꝺẽnatũ ut ptumacẽ. dicebã q; potat appellare: qr statutũ qꝺ logr de ptumacc: loquitur de eo qui rite ẽ ptumax. vñ si dicr se nõ ẽ citatũ: ꝛ sic nõ ẽ ptumacẽ dz ꝺ boc cognosci. fac. l. nõ putauit ſ. nõ q uio ꝛ ꝺ ℈. tab. ꝛ iõ añ oia dz cõstare ipsũ ẽ ptũacẽ: ut repellat ab appellã do. facẽ. C. de aduit. l. q̃ñ alexãdrũ ꝛ. C. qui acc. nõ pos. l. nõ ignorat. Di. inducit hãc legẽ ad. q licitũ ẽ occidẽ exbãnitũ. quid si nõ ẽ exbãnitus rite qui fuit occisus. dicã. ſ. de adul. l. pe. nõ bẽt hic alia.

Celsus. Qui seruũ noxe traditũ nõ facit ꝑfecte accipient: põt ex pria sñia conueniri. h. ꝺ. Op. ꝺ. l. locũ. ℣. propetan⁹ ꝛ de vsufr. ubi dicit nõ tenẽ. ꝑprietariũ. gl. dat tres ſo. pria hꝫ cõstituit vsufr. pꝰ dãnũ datũ uel post ceptã litẽ: ꝛ bona ẽ i ſe. sed icipitũ inuit q; vsufructuario añ dãnũ datũ ꝓstitui nõ tenet dñs nõ dicit vm: q: ꝛ tex. ſ. de ſo. l. si boiez. gl. dat aliã ſo. dicẽ. n. q; hz iste dñs teneat iudicati: tñ vsufructuarꝰ adhuc põt repelli exceptiõe ꝑ illũ cui datꝰ ẽ fuus ꝑ noxa: nũi pxistet extinctiõem. licet ẽ alia solutio possit cẽ vz q; is cui datus ẽ seruꝰ agit in dicati ad expẽsas litis nõ ad fuũ. Quid dicem⁹ ille qui dat fuũ pro nox. dãdo fuũ i q̃ ẽ usufructus alterꝰ nõ liberat ut hic ꝛ. l. qui boiem. ſ. ꝺ sol. aut q̃ ꝓstituꝰ ẽ sibi vsufructus pꝰ dãnũ data tũ: ꝛ procedit pria so. si vo ẽ ꝓstitutus añ damnum datũ: sigꝺ ẽ vsufructuarꝰ ꝑcũt i petendo vsufructũ ab eo cui ẽ datꝰ seruꝰ ꝑ noxa: tũc ille põt ℈ fructuariũ opponere: tñ dz iterato ꝑbaf de fui dicto. ꝛ boc probato repellit fructuarꝰ ꝛ siquidẽ nõ ꝑbaret: tũc iudicati posset agi ꝛ a dñm: qr boiem ꝑfecte accipient nõ fecit: ut ff. ℈ Fam so. si vo ꝑbauit de dicto ℈ fructuariũ: tũc põt agẽ primũ ad expẽsas quas fecit in litigando ℈ fructuariũ ut hic fm tũã so. si vo vsufructuarꝰ in agẽdo nõ ꝓcuẽit: ſz ille cui ẽ tradit⁹ seruꝰ ꝑ noxa ult agerꝰ ut ꝑfecte fuꝰ sit suꝰ: tũc potest agere iudicati ℈ dñm ut. l. si boiem. ſ. de sol. q̃. l. ꝓucta cũ ista declarat boc. Ultio gl. op. de l. si oleũ. ℣. ſi tu. ℟. de dolo. So. ut ibi: qr ibi il le q dedit fuũ pro noxa fuit absoluꝰ ab instantia iudicij. ꝛ ꝑpt boc agit de dolo ut ibi. ℏ vo fuit secuta sñia condemnatoria.

2 **Jt** pretor. Nõ dr̃iam inter notõez ꝛ iurisditionẽ. nã notio ẽ verbũ ginale ꝛ cõprehendit ẽt arbitrũ qui ñ hz iurisditionẽ: ſz notõem. Quero qui ſt isti qui hũt notõez. ꝛ quidã dñt de iudice delegato qui nõ hz iurisditiõez. Sz istud gl. repbẽdit: qr saltẽ iurisditionẽ delegatã hz ꝑ. l. i. ℣. fi. ℟. ꝺ of. eius cui mã. ẽ iurisdic. ꝛ ꝑ. l. more. ℟. de iurisdi. om. iud. Jac. de are. ℈. l. ꝙ delegat⁹ nulla hz iurisditionẽ ut. l. i. i fi. ℟ ꝺ offi. eꝰ cui mã. ẽ iurisd. Prefea dicit ipse minꝰ iuris hz i cã delegatꝰ q̃ procurator qꝺ apparet: qr pcuratꝰ post litẽ ꝓt. nõ põt reuocari nisi ex cã. ſz iudex delegatꝰ põt reuocari q̃cũq; ad volũtatẽ delegãtis ut. l. iudiciũ soluit ℟ de iudicijs: ꝛ tũ. pcur nulla hz actionẽ. ſz nudũ exercitiũ. gꝰ idẽ i iudice ut hẽat exercitiũ nõ iurisditiõez. ſz credo Ja. de are. ñ multũ deuiare a gl. nã: qr gl. dicit q; iurisditiõez delegatã hz qꝺ nõ ẽ dicẽ aliꝰ nisi q; solũ exercitũ hẽat ordinarie iurisditiõis. ſz timore hoz gl. trã sit ad aliã so. q; itelligat de arbitro ꝓmissario: qui ñ hz iurisditiõez ſz notionẽ. Sz ℈ boc

op. ſnĩa arbitri nõ mereꝫ executionẽ. g̃ male vẽ dicere glo. q̃ bẽat locũ i arbitro. ſz dic q̃ loquitur de arbitro qui ẽ electꝰ cũ pẽa et ſine pẽa. ideꝫ ſm iura bodierna ſcõm q̃ eꝰ ſnĩa mãdat execatioꝫ ad q̃ hec lex bũit reſpectũ uideꝫ meo. Vel gl. dicit cũ pena tene mẽti: q̃ vẽ uelle q̃ ſnĩa ãbitri electa cũ pena poſſit emologari. Idem nõ. in. l. ſi duo ⁊ de arbi. Cõtrariũ tz gl. i. l. a diuopio. in pri. ſ. e. ⁊ in. l. cũ antea. C. de arbi. ⁊ dicit vm ut ibi. pbat tex. Et nos poſſumꝰ ſuſtinẽ gl. q̃ ſi ẽ dẽz rato manẽte pacto ex ſnĩa arbitri ouꝫ actõ ⁊ exceptio ſiue ſit cũ pena ſiue ſine pena. ſz i q̃ſtiõ diceret cũ pena: ⁊ ñ dicẽt rato manẽte pac to ſecꝰ ẽ ut. l. ij. cum glo. quam tene ⁊ õ arbi.

Si iudex. Paria ſt̃ in ſnĩa certa q̃ſtitatẽ exp̃ mere: ul̃ eã ꝓba apta ad certa q̃ſtitatẽ ꝓtinentia referre. h. d. Hõ q paria ſũt ⁊ ẽ. vt b ⁊ l. aſſe. ⁊ de hẽ. inſti. Op. q ſnĩa lata ſine certa q̃ſtitate nõ valz ut. l. ij. ⁊. iii. C. de ſen. q̃ ſine certa q̃ſtitate. So. dic q ſi in aliq̃ parte actoꝛ apparet de q̃ſtitate: ⁊ tũc ualet. alꝫ ſecꝰ ⁊ iſta tene. Et rõ ẽ q: ſi nõ apparet de certa q̃ſtitate: tũc vẽ iudex. pnuntiaſſe de eo qõ ſibi nõ liq̃ret: ⁊ ſic ſine cãe cognitõne cꝰ ſnĩa nõ ualeret ut. l. prolatã ⁊ ibi nõ. C. de ſen. alij dñt q hic ĩ vniuerſalibuſ iudiciſz qõ ẽ vm in ſe: ut nõ. ſ. c. ti. l. ij. in pria gl. ma. ⁊ põt ꝓcedẽ ſi petebaꝫ reſtitutio ſideicõmiſſi vniuerſal: qõ mihi plz vt. ſ. dicaz. gl. vo in telligit õ particlari. tu tene ꝓcedẽte ſo. uerã i ſe.

Op. de. l. ubi ãt. §. illud. ſ. õ v. ob: So. ibi refert ad aliqõ futuꝛ. hic ad ꝓtũ qõ ẽ certũ.

Quõ iudex dicit ꝓdẽno te ad id qõ dẽs nõ ffe rẽdo ſe ad acta: ⁊ i aliq̃ parte actoꝛ cõtinet cẽta q̃ſtitas: an ſnĩa valet. Sl. q̃ ẽ in. l. iij. C. de ſen. q̃ ſine certa q̃ſti. tz q nõ valz. Cõtrarium vẽ tenẽ gl. i. l. qd tñ. §. põpo. ſ. õ arb. Ego ſuſtineo utrãq; gl. q: qñz ſnĩa dat faciẽdo relatõez ad certaz pt̃ẽ actoꝛ: ⁊ tũc valz ſi in certa pte actoꝛ ꝓtinet certa q̃ſtitas: ſiue i act̃ pbatoꝛiſ ſiue aſſertoriſz ut hic. ⁊ hoc mõ loquit̃. l. iij. C. de ſen. q̃ ſine certa q̃ſti. ⁊. ſ. e. l. i ſũma. Fo riſlo. ſi vo nõ refert ſe ad acta ſz dic ꝓdẽno te i eo qõ dẽs: ⁊ tũc ſi i act̃ p batoriſz ꝓtinẽ q̃ſtitas: ut i dict̃ teſtiũ ⁊ in inſtriis publicꝫ: ⁊ tũc tal̃ ſnĩa ualz: ita ĩtelligaẽ gl. i. l. qd tñ. §. põp. ſ õ de arbi. Si vo nõ ꝓtinẽ in act̃ pbatõiiſz: ſz i act̃ aſſertoriſz ut i libello l' i poſitõib' ſi ĩ probationib' l' ꝓfeſſ. ⁊ nõ ualz ut ẽ gl. in. l. iij. C. de ſẽ. q̃ ſine cer. q̃. Quẽt gl. qd ſi iudex ꝓdẽnauit aliquẽ vt ſibi reſtituẽt poſſeſſiõez aduerſario talẽ q̃lẽ bẽbat añ liq̃ꝓbat. an ualeat talꝫ ſnĩa. gl. dicẽ q ſic. ſic. n. ꝓt. pnũtiari i intẽdicto retinende poſſeſſiõis utipoſſideaꝫ. l. i. C. uti poſſidetis: ita põt pnuntiãi p mod̃ ſ̃criptũ in intẽdicto ꝛcupãde poſſeſſiõis. ⁊ iſtud vlt dicẽ gl. ibi ſ̃q̃re quã lege introgatiõe uſq; ad ſinẽ. ⁊ bñ dicẽ Si in aliq̃ pte actoꝛ appebat q̃lẽ poſſeſſionem bẽbat ãte liẽ ꝓ̃. ⁊ tũc erit caſus de hac. q. de re ſti. ſpo. c. ſi. ⁊ ſi nõ appet i aliq̃ pte actoꝛ: tẽ ſnĩa eẽt nulla: q: icerta ut. l. ij. ⁊. iij. de ſen. q̃ ſine cẽ. q̃ſti. ⁊ iſta ſufficiãt. ꝓ declaratõe gl. Ex glo. iſtis gunt dubia. pꝰ tex. dicit q iudex hic cõdẽnauit q reſtituat q̃quid hz ex teſtõ ul̃ codicill' meuiſ: ⁊ poſtea dicẽ q vẽ expreſſa q̃ſtitas ꝓbẽſa i teſtõ. nã iſtõ nõ vẽ vm. nã põt cẽ q̃ q̃ſtitas ẽ i teſtõ ꝓ prebẽſa: ⁊ ñ ea nõ hz ille cui ẽ ſ̃ictũ ut. l. ſpatõ in ꝓn. õ le. ij. ⁊ ſic nõ ſequit̃. red. de qõ hẽs ⁊ red de qõ in teſtõ ꝓprehenſũ ẽ. ſic idẽ. ꝓ̃ ſi dicẽ q hic erat relictũ fideicõmiſſũ vniuerſale: ⁊ ſi dicis vniuerſale petebaꝫ: ⁊ ꝓcedit: qz hz l' reſtituẽdi vbo id qõ ſibi relictũ ẽ: hz ipſe nõ accepit ut. l. ſca in pri. ad treb. ⁊. c. ti. l. reſtituta. Eſt. n. relicta ipſa bẽditas: ⁊ ſic ius qõ ꝓſtat cũ hẽ: ſz huic ſpugnat ſra q̃ dicẽ q̃ſtitatẽ noiauerit. Ad qõ ꝓ̃ p tex. in. l. quiſqs de le. iij. ⁊ iõ õ dixi q ꝑ lex plebeat. Si vo itelligaꝫ in legato ꝑticulari: ut gl. dicit: tũc oꝛ te ponẽ q i aliq̃ pte actoꝛ ꝓtinebaꝫ q̃ iſte ẽ acceperat: ul̃ fuerat ꝓſſus ſe recepiſſe geq̃ ſibi teſtõ uel codicill' relictũ erat. alꝫ decisio bꝰ. §. nõ. pcedẽt p. d. l. ipator. i prin. de le. ij.

Per hãc ẽt. l. nõ. q valz ſnĩa ſi iudex dicit ꝓdẽno te ſi ẽ. pbatũ. facẽ. ſ. e. l. in ſũma. Iſta. n. nõ ẽ ꝓditio extrinſeca ut nõ. C. de ſen. l. cũ iudex. ſz ẽ ꝓditio de pñti ut nõ. ſ. e. l. a diuo. §. i vẽdit õe. hac. n. cautela utũt aſſeſſores qñ nõ hñt plꝰ õ tẽmino. ſ. quẽ debeãt pnuntiare: l' qñ ẽ tãta coruꝫ ipertitia q̃ ex actis neſcũt colligere utꝛ ſit. pbatũ vl̃ nõ. ſz põe q ſnĩa ſit lata. ſ. ſi. pbatũ ẽ ut õ dr̃. ⁊ ex actis apparet. p parte. pbatũ: . p pte nõ. ꝓ̃ talis ſnĩa nõ ualeret: qz nõ eẽt ſup toto iudicatum ut. l. in boc õ ſa. berõ. ⁊. ſ. õ do. excep. l. apud celſũ. §. itẽ q̃rit ⁊ nõ. C. ſi aduer. rẽ iu. l. i. Dico q̃ q cõdẽno te in id qõ ẽ. pbatũ in eo qõ nõ ẽ probatũ te abſoluo. Sz quid ſi dicit ꝓdẽno te ſi ẽ. pbatuꝫ: ſi nõ ẽ probatũ te abſoluo: ⁊ apparet. p pte. p. probatũ. p pte ñ: rñdo ualz ſnĩa: q: iſta ꝏa ſi ẽ l' non ẽ probatũ itelligũt eatenꝰ q̃tenꝰ ẽ uel nõ ẽ probatũ ut. l. ſtichũ qui meꝰ erit de le. i. De hoc ãt an ſit probatũ uel nõ cognoſcet iudex qui hz exequi ſniaz ut b. ⁊ qõ dr̃ õ actionib' vniuerſalib' õ de edẽ. l. i. in gl. ma. Sz quid ſi ſnĩa ſit lata ut õ ⁊ ſolũ appet probatũ p vnũ teſtẽ: ita q̃ loc̃ ẽ delatõi iuramẽti: ꝓ̃ reum tũc eẽ abſolutũ. nã ad iuramẽtũ deuenit̃ ppẽ iopiã probatoũm. ⁊ ſic appet nõ eẽ probatũ: ⁊ ſic deficit illa ꝓditio ſi ẽ probatũ. Predicta in illa ꝓditõe intelligit̃ ſi probatũ ẽ. ſ. legitte ut. l. hac ꝓditõe de ꝓdi. ⁊ de. Vltio de hac ſnĩa incẽta diſtingue. aut loquit̃ i iudicib' vniuerſalib' ⁊ gñalib' ⁊ ualet ut nõ. i. d. l. i. de eden. Aut in altna tiuio: ⁊ tũc diſtingue vt. ſ. de v. obli. l. ubi autẽ. §. qui illud. Aut in ſimplicibus: ⁊ tunc aut petitur incertam p iudicem certificandum ⁊ ualet ut. l. ij. de ſen. que ſine certa quantitate. Aut petit certum: ⁊ tunc ſententia incerta nõ valet: niſi certificetur ex actis ut dictum eſt.

Iles. Miles habet beneficium ut nõ exigatur niſi iquãtũ facere poteſt. b. d. Ibi condẽnat' ſimpliciter. ibi ſoluer' exceptione oppoſita in execatõne. l. ex diuerſo. §. ſi. õ ſo. ma. Quero dr̃ b

miles armate ꝛ ē. quid in milite qui non contra rit ī castris sed uagādō p mūdū ī domo sua. ꝛ gl. dic̄ q nō hz ꝓuilegiū. Quero qd ē dicer in quantū facere pōt. ꝛ dic ut ī gl.. Querit gl. quid ī pōno cārum: an hēat hr beneficiū. ꝛ gl. dicit q sic ut. l. aduocati. C. ō aduo. diuer. iud.

Querit gl. qd ī dico celestio militie ꝛ gl. determinat idē. ꝛ tene mēti ista gl. ꝛ signa q miles armate militie legal' ꝛ militie celest' hīt beneficiū ne cōueniāt nisi iēptū faceꝛ pōt. Hāc gl. allegat dñs Ry3. mal. ī qđā sua. q. Clericꝰ donat meretrici sue sue cōcubine: an ualeat ꝛ dicit q nō p hāc gl. cōiūcta .l. C. de. dona. int vir. et vxor. et l. mulier. §. mulier de testa. mili. dixi de dōa. l. affectiōis. Et ex hr seqret q si aduocatꝰ donaret l' aliqueret ꝓcubine nō ualeret relictū ꝛ donatio eadē rōe q: nō ualet: sicut nec i aliq milite. Hā.

Decem noxe. Si vnus ē ī obligatōe alius ī solutione. illud solū petet q ē in obligatōe. In obli. uero alternatiua vtrū ēs peti pōt. h. d. Op. ꝛ vī q ī obligatōe alternatiua vtrū ēs peti tm dēat ut. l. vbi āt. §. qui illud ff. de. v. ō. Sō. qñ ē electio debitoris: tūc utrū ēs petiī: 3 quando ē electio creditoris ad vnū tm agitur vt in ꝓrio. Quero qd si ī ꝓdēnatōe cōtineī ꝓdēno te ad. x. vl ad noxe deditiōē. ꝛn de noxe deditio intelligit in solutōe. ꝛ ē rō inter stipulatōem ꝛ sniam: q: nō possū agē sepati ad x. uel ad noxe deditionē p se. ꝛ iō iudex intelligitur ꝓnūtiasse fm q de iure debebat: 3 in stipulatione vtrūēs possū p se stipulari. Jō vtrūēs stipulādo pōt eē utrūēs ī obligatōe alternatia. ꝛ hr vult dicē iste tex. Sz ꝑ hoc vī. ff. l. paulus rūdet cos vbi vba sniē nō limitāt fm nām obligatōis deducte in iudiciū. 3 fm significatōez vbo rū. ꝙ lex disponit circa iudicis sniaī offm: ꝛ tūc intelligit sīa fm legē dispositōem: ut hic cōiūcto tex. Jsti. de offi. iudi. in pri. qū3 lex dispo nit circa ipam obligatōez ꝓcedēdo pti aliqō bñ ficiū: uel ipsemet ptes dsponūt: ꝛ tūc vba intelligūt fz ppria significatōem ut. d. l. paulus. ꝛ hr tene menti. Quero vsqs ad ēptōs hēat ista facultatē offerendi fuū ꝓ nōxa. ꝛ tex. dic̄ i. l. ite ventūt. §. idē recte ō de peti. hēdi. q usqs ād litē. ꝓ. sup actiōe iudicati. Et hr ē vm qñ facultas ē ex dispositōe legis. secꝰ si ex dispōe hōis: q: tūc ꝑmutat illa facultas ꝓ litē. ꝓ. factā super principali vt. ff. de sol. l. si stipulat' fuero. x. ī melle.

Gl. quedā hic posita dic̄ nisi ex delicto vicarij. quid vlt dicē ꝛ dclara p. l. si ꝛe. §. fi. ō nota.

Qui in dicati. Nō lz victori sua autoritate exeq sniam. b. d. Videt q q executio ē facīda p executiōem ī iudic̄. alis si p se ipsū exeqtur inciditꝰ in edictū diui marci ut hic hēs. itē si aliquis p sniam ē iussus restituere: q: tūc pet iudic̄ ꝺz fieri executio ut. l. qui restituer ō de rei vē. Op. q quis possit per se si iudex ei pēmittit ut. l. doł. C. so. ma. ꝛ qđ plene dixi ō de acqui. pos. l. iuste. so. fateor: 3 hic lz iudex ꝓ dēnauerit reum: nō tñ permisit actori q sua autoritate exequeretur. Op. q possit auctoritate sua pr sniam ut. C. vnde vi. l. siquis in tantā ibi ante cuentū iudicialis arbitrij a ꝓrio sēsū. so. vt ibi exponit in gl. ꝛ concordat. Quero qua lit̄ fienda ē executio. dicit gl. per executorē. sic. l. is tibi. §. missus ō ut in pos. ic. Nō intelligo nisi iudex permiserit parti: ut plene dixi in. l. iuste de acqui pos. Quero quid in sīia absolutoria. ꝙ nō ē necessaria executio: imo secuꝫ trahit executionē ꝛ absoluto paratur exceptio ut. ff. de exce. rei iudi. per totum ꝛ ō ut in pos. ic. l. i. §. si debitori. ꝛ nō. per ber. cī de ap. c. pastoral. ꝛ per Jnn. de cōcel. prebē. c. cū nīis circa medium glo. magne. So quero quid si agatur ꝓ vsufructu: qualit fiet executio. Respondeo si agatur pro vsufructu constituendo: idem quod ō in alijs personalibus ut fiat executio per iudicem. requiritur. n. traditio ꝛ constitutio ut ō de vsufr. l. iij. §. dare. ꝛ nō. C. de vsufruc. l. cumptō nē. si vero agitur ꝓ vsufructu iam constituto ꝓ fessoria: siquidē actor non possidet: idem. ſ. q ī quirit ꝙ trāsferatur possessio nāls in vsufructuarium. si vero vsufructuarius agens possidet tunc nō requiritur executio: q: ipsamet sētentia trahit secum executionē ut. l. uti. frui. §. fi. si vsufruc. peta. nisi forte vt caueat dñs ꝙ patietur eū uti. frui. ut. l. hap ꝛ. l. legi. si serui. uē. si vero dñs ageret negatoria eadem ē abbibenda distinctio aut ipse possidebat: aut vsufructuarius vt ibid.

Tertio quero quid in alijs seruitutibus realibus. ꝙ sic si ē actum cōfessoria: ꝛ secuta est cō demnatio idem. nā aut ad vsum seruitutis non est necesse aliquod opus fieri. puta bēo domū meā leuatam. tu hēs domū tuā depressam: si ꝓ nuntiatur me hr̄e ius ne tu possis eam altius elevare: statim trahit secuꝫ executionē ꝛ ꝓcipio possidere pro seruitute ut. l. ꝛ si forte. §. sciendū si serui. vē. si vero requiritur ꝙ aliquod opus fiat tunc ꝺz fieri executio per iudicem ut ō de dāno infe. l. a quo fīdus. ꝛ si seruitꝰ. uē. l. ba ū. 3 in seruitutibus rusticis ut ī nia si. pnūtiētur mihi ius esse eundi: ideꝫ puto q nō sit necessaria aliqua iudicis executio. non enim est necesse q uicinus aliquid faciat sufficit si nō faciat: 3 patiat' ut. l. quoꝺ. ꝛ. l. pe. ō. de serui. Tutius tamen est q ꝓ cogi faciat dñm ad cauēdū fz formā. d. l. barū si serui. uendi. Jn negatoria vo dico idē si agēs obtinuit. nā aut ad usum libertatis non requiritur aliquod factum hōis: ꝛ tunc dr secum trahere executionē: q: statī nō uter' iur' fuitur. si vo requiritur factum hōis ut si habebas tigna immissa in domū meam ꝛ fuit iudicatū tibi iō ñ eē ita hr̄e: tē requirit executio iudicis sic hic. ar. ō. de serui. ur. predi. l. hoc autem iure. Quare to quero quid in actiōibus ꝓiudicialibꝰ ut ecce petit aliquis se ī libertatē: ꝛ sic. ꝓnūtiat certe trahit secum executōez: q: eo ipso q ꝓnūtiat liber snīa facit iur' ut. l. igēuū de sta. bo. g ille q succubuit cum est sciēs nō pōt eū possidere ut. l. si. fuꝰ testō. ſ. de stipu. fuorum. sed si peto aliquem in

meuz ꝯ seruū: ꝛ sic ꝓnūtiatur idē q trabit secum
executionē: qr pro vitate bē. et ideo possū eum
ducere ꝛ facē de eo ut de seruo meo. idez si peto
aliquē i meū filiū ꝛ i ꝓtate. naz bⁿ ꝓnuntiato ex
erceo patriā ꝓtatē: sic dūcā ut. l. ij. ꝛ. iij. C. ō pa.
po. Nā hec sniа in effectu iuris ē. bⁿ q sit i ꝓta
te patria ul' dūica trahit ad se executōem ut. l. si
qs exhēdato. §. irritū de iusto tes. ꝛ de penū. l.
q' ad statū. ꝛ dixi ē. c. l. i. Exercitiū vo istⁱ iuris
pōt fieri i inuitū filiū l' fuū. ſz i casu nū. §. ꝛ i filī
bⁿ ad executionē regrit voluntas ei' ꝺ quem sit
executio ut q restituat possessionez ul' q soluat
l' sūia. ió vincēs nō pōt exeq eo iuito: ſz dz fieri
p iudicē. idē si aliqs ꝓnūtiat meⁿ libertⁿ: ſz si ꝓ
nūtiare al iquē si eē i ꝓtate: l' igenuū eē: tūc sine
dubio trahit secū executōez: sic sniа absolutoria
vt dixi. Dz pōt q filⁱ ipse petit se ꝓnūtiari fi
liū i ꝓtate ꝛ obtinet: an regrat executio. qz non
q' ad ipsū ius filiatōis ſz q' ad alia. ſ. q pr̄ pstet
ei alimēta ꝛ c. q pr̄em pstare oportet ut nō. isti.
de act. §. preiudiciales: tūc regrit executio: qr bⁿ
ē facti ꝛ filⁱ nō hz ius cogēdi de fco pr̄ez inuitū
sic pr̄ pōt cogē filiū. g fiet p iudicē ut. l. sigo a li
bert. in pri. de li. agno. Dz si pōeres pr̄em uel
dūm vincē ꝺ aliū detinētē filiū uel fuū: tūc q. ñ
hz ius exequēdi illo ttio iuito requiret executō
iudicⁱ ut. l. i. i pri. ꝛ. l. fi. ſ. ō li. exhi. idē dico si. p
nūtiatū ē aliquā cē vxorē meā: ꝛ regrit executio
siue ab alio deticat' vt. l. i. §. fi. de li. exhi. siue nō
detineat: qr istud nō ē tale ius qđ possit exercē
in eā inuitā ut. l. raptores. §. i. ibi i quibⁿ ꝓnūera
mus ꝛ c. C. de rap. uir. ꝛ i bⁿ q. sp̄ale ē ꝛ canōi
cū. sto dcis doc. iurī canōici. ad qđ fac de resti.
spo. c. exēplē ꝛ. c. liras ꝛ ō spō. c. i. Quito q̄
ro qđ si aliq̄ petit iurisditōez suā i quodā loco
ꝛ daf. p eo sniа: an statī potit exercē sic alia exe
cutōe. nūdeo si quidē agit ꝺ illos hoies i quos
se dicit bz iurisditōnez: tē statī potit exēcē sine
aliq̄ executōe: qz istud ē tale ius qđ pōt exercē i
eos iuitos: sicut dām ē ō i ꝓtate dnica l' patria.
si vo agat ꝺ aliū qui cēt i possessione eiusdē iuri
ditōis: tunc requirat executio vt hic ꝛ ō dixi.

Iudicati. Op. q vocet actio i sc̄z ut. C
de iurein. l. acto. gl. fatet ꝺri
um. Ja. de arē. i. d. l. actori ꝛ ꝺriuz ut ibi refert
Li. ꝛ dic q ista actio appellat actio iudicati. nō
ob. l. actoꝝ i q̄ logī de actōe i factū q̄ orit ex iur
iurā. nō ē ea q̄ nascit ex sniа iuris ꝓsultoꝝ ñ cu
ro q' noie appellat: ſz iura videt velle q potiꝰ
appellet actio iudicati q̄s i factū ut h ꝛ ō. §. pri.
ꝛ. j. c. l. pxia ꝛ ō. l. iiij. in pri. ꝛ. §. i. ꝛ. §. fi. als ē ñ
tñ ꝛ. l. celsus ꝛ. l. bⁿ iure. j. ō so. ꝛ ō ō. pcur. l. si
pcur. Doc ē vm i sniа iudicⁱ. fec' i sniа arbitri:
qz orit actio i fem ut. l. cum ania. C. de arbi.
Quō qđ si actio pria erat tpal' uel nō trālitoria
an actio iudicati erit ppetua ꝛ trālitoria. dic gl.
q sic ꝛ bñ. Nō tex. q hz actio pricipal' ñ sit rei
persecutoria: ſz ex delicto tñ si deuenit ad sniaz
dr actio iudicati p̄secutoria: qz tūc magis dr de
bū ex q̄si ex delicto ut. l. iij. §. idē scribit
ō de peculio. Quō an si pria actio fuit rei vē
dicatio dei actio iudicati. glo. dic q nō allegat
l. t. C. de iudi. ſz ibi in tex. nil dr ſz dr i glo. ma.
Cōtraria gl. ē i. l. nā ꝛ postea. §. fi. ꝛ. l. ſz si possⁱ
sori. iij. rūso ō de iureinā. ubi tz q ex iuramēto
pstito sup actōe i rē da i actio i fem ꝛ durat pria
ꝛ forte mouet illa gl. p. l. ne i arbitris. C. ō arb.
itē potuit moueri gl. ista: qz sniа lata i reali non
ꝓtinet aliqd noui nisi q declarat me dñm ut. l.
ſz ō de peti. bē. et. l. ex diuerso. §. i. ō. de rei vē.
ꝛ. l. pōpo. §. si is ō de ꝓcu. ꝛ sic cum declaret: ꝛ
nō cōstituit aliqd noui actio pria durat: ꝛ fi da
tur nona actio. Doc. nū tenēt q daf nona: ita
tz dñs Ray. b ꝛ Li. i. l. i. C. de sentē. ꝛ bⁿ teneo
p dēam. l. nā ꝛ postea. §. fi. ō. de iureinā. ꝛ hoc
ió qr sniа fac ius ut. l. igenuū ō de sta. ho. Pre
terea nascit ex sniа lata sup actōe fali actō ꝛ ob
ligatio ut dixi in. l. ij. in fi. ſ. de ꝓto. stiꝑ. ubi gl.
tenet hoc.

Ntra dico. Intra tps qđ datur
iudicatⁱ pōt qs soluē l' ali
ter se liberare. b. d. Dr in tex. agi iudicati ñ pos
se. Quō ꝛ reuoco i dubiū an qñ agit actōe iu
dicati uel i fem dēat dari libellus ꝛ lis ꝓtestari:
vt dēt sūmārie cognosci p simplicē petitōez. ꝛ tex
vr velle q agat iudicati: ꝛ vbū agat denotat q
ordinarie agat ut. l. ſz. §. si pleo ō de. pcur. ꝛ. l. i.
ō de edē. bⁿ vi dicē tex. in. l. itē veniūt. §. idē ćte
ō de peti. here. ꝛ. C. qñ ex fac. tu. l. i. Dl. tua vid
tur dicere ꝺriū ut nō det libell' ut. l. q de ioffici
oso ō de ioffi. te. ꝛ. l. minor. xxv. ānis cui fidico
missū ō de mino. vr tex. cū gl. l. l. iiij. §. si ex ꝓē
tione ō. c. ꝛ. C. ō exe. rei iud. l. ordo. qd dicem⁹.
Spe. i ti. de execu. sen. §. qlr in pri. dic si agitur
iudicati uel actōe i fem ex sniа. ꝛ oꝝ q agat ōdi
narie ꝛ det libell' ꝛ lis ꝓtestet ut. l. edita. C. de e
den. et. l. i. supra de edendo: sed si agatur offi
cio iudicis implorando executionem non ē ne
cessar⁹ libellus: ſz sūmarie, pcedit ut. l. a. diuo. §
si sup reb'. j. c. ſz tex. vr i ꝺriū i. l. cū ātea i prin.
C. de arbi. vbi vr dicē q actio in fem orit ut fiat
executio. Credo q si agit actiōe i fem: uel iudi
cati dei libellus p rōes allegatā: q̄ q̄cq actō
ne qs agē vlt ꝛ c. vt. l. i. ō. de edē. ſz si agit offo
iudicis nō ꝺs offerri libell' p. l. itē veniūt. §. idez
recte ō de peti. hē. Ald. l. cū antea. rūdeo q ille
tex. ē q hāc mām declarat. ꝛ ex sniа arbitri dic
tex. actio i factū orit: ꝛ vlt dicere q illa sniа ex q̄
actio in factū uel iudicati actio orit: executōi dz
mādari p offm iudicis. Dz qñ actionē nō pro
ducit illa sniа nō meret executōez p offm iudicⁱ
et sic qñ meret executōem pōt offm iudicis uen
tare: etiā sine libello: Itē nō q istud tps qđ
daf iudicatis dr miserationis cā indulgeat ut. l. si
cū milite ō de cōpensa.

Ihomo. Re perempta post
liť. ptē durat actō p
piter fructⁿ. b. d. simile in. l. seruus. ſ. iu
dica. fol. et ō de rei vend. l. utiq; et ibi plene.
Qu erit qualiter seruatur sniа. vide glo. que inc

pit: sicut in rei uendicatione. Et dum dicit l'dic ꝛ c. dic ista opinio plus plz. q̄ prima.

f Furioso. Op. de. l. non eo mi nus. C. de ꝓcur. so. nō valet ʒ eū ut b: ſz ꝓ eo sic. qđ non plz gl. ꝓ. l. dic. §. corā ꝑ de arbi. Dic g̃ fm glo. q ꝓ eo ēt nō valet cū bēat loco abſ̃ꝫ. et boc inu it ista bic dū dicit furioso qđ ē casus datiui qui denotat acqſitōez. Ad. l. non eo minus. dic q aliud ī minore: qui hz ītellectū: et sic ē capax bo q̄ ʒctus q celebrat ī snia: sec' i furioso. ſz gdaz dicāt alr ut tangā. ſ. de exce. rei iudi. l. si mr. §. b iure. ſ. q snia lata ꝓ mīore nō valet: ſz ꝓ ei' pro curator sic. truſa ē. Op. ō. l. ꝓperādū. §. sin āt rems. C. de iudi. vbi snia lata ʒ reū abſ̃tez ua let. Ista gl. dicit aliud ī cōtumace q bētur ꝓ p̄ sente cū dei p̄nia repleat: furioſus sēp ē abſ̃s.

Nucro an snia lata ꝓ abſ̃te nō citato ualeat. et gl. dicit q nō ꝓ istā. l. et nō. i. l. q̄stū. ſ. e. et. l. ea q̄. C. quō et q̄n iud. Querit glo. an ī ʒctibus acquiratꝝ furioso. dic ut glo. ꝛ ita in illis in quib ñ rqrit̃ ꝓlēsus ſz re ꝛbīt. Quō ex̄ gl. vides b q snia lata ꝓ reo abſ̃te ñ ualet nisi sit ꝛtuax: ut bic ꝛ. l. de vno quo q: ſz qđ si ab initio dñs litigauit ꝓ. ꝓcuratorē postea dū ē ī calculo feren de snie citat' dñs nīi ꝛ nō ꝓparet an ualeat snia Et idē ḡro si p' lit̃. ꝓ. dñs citet' ut ueniat ad vi dēdū testiū iuramēta: l'aliqd aliud. bāc. q. dispu tant dñs Läber. de ꝛāponib' doctor ꝛ aduoca tus egreg'. ꝛ dixit p' vr q sufficiat dñm citari: q: pōt lit̃ adeē ut. l. paul' ō de. ꝓcur. Itē q: ipſ' ē cā ut. l. i. §. ꝓpoſa. ſ. qñ app. sit. ꝛ. C. ō. ꝓcur. l q stipendia. tit̃ q: dñs ē ille cui daī ꝛ i quē daī actio iudicati ut. l. si. ꝓcura. ō. de. ꝓcur. ꝛ. ō. e. l. titj. Sz q: p' lit̃. ꝓ. ꝓcur' ē dñs lit̃ ꝛ ipse. ꝓcura tore ꝓstituit vt. l. q: qs ꝛ. l. nulla ꝛ. l. ꝓcura. ō. ō ꝓcur: g̃ ipse dz citari nō dñs. Itē ī psona. ꝓcu ratoris ē ferēda snia vt. C. de ſe. l. i. g̃ ipse ē citā dus. itē ipse dñs nō pōt p' lit̃. ꝓ. iudiciū ad se transferre. ꝓcuratore iuito g̃ ꝛ c. propē q̄ ipe ō emīauit ꝙ snia l'testiū receptio nō ualuerit. non obstāc ʒria: q: ſz possit adeē: tñ nō istātiā ī se su scipē inuito ꝓcuratore. Nō ob. qs ei' ē propria cā: q. ꝓcurator ē dñs istātie de q̄ loquiur. ita di cit ipse qđ ꝑz: q: nō cogit' qs ꝓparē iuit' ꝑsōali ter nisi ex cā ut. l. fi. C. ō. ꝓcur. ꝛ ab ipō inuitō dū mīsit ꝓcuratorē elegit nō litigare ꝓ se ut ō de. ꝓ cur. l. i. §. ꝓtus. ꝛ sic dñs nō debuit citari: ꝛ sic ñ fuit ꝛtuar. Prēcea si b' ēet ſcīa: tur q: frustra eēt cōsiliū. l. furti. §. q alieno. ō de bis q̄ nō. i fa. q: dñs cogeret iuit' pati snia. Quō qđ si spōte ad b' dñs cōpuerit: an ualeat qđ agit mā ti'. vr dicē q nō. C. de ſe. l. i. Joā. ꝛ Bul. ʒ qđ puto ver'. ná ſz ꝓcurator sit dñs istantie directo dño tñ ē dñs vtilr. q' inze istātie utili pōt vti sic cessiōe ut. l. in cāe. l. fi. ō. ō procu. ꝛ sufficē procu. nō ʒdicere ut. l. q̄ oīa ī pri. e. ti. Sz qđ si appet q snia fuit lata pñte dño: nō tñ apparet q fuēit pñs. ad hoc ꝛ liquid fuēit ipse dñs ad b' citat' ꝓsiuē ad b' fuisse pñs: sic simplex ꝛgnitio refert ad interrogata. ꝓo b fac quia testis rogat' ad te stamētū si ibi ē pñs: ꝓsiuē pñs ad hoc ut. l. bere des. §. in' testis' de testa. Si vo nō fuit citat': sed als erat ibi pſēs: tūc si appz cōtorat'. p' a iudi ce q ibi sſet ipse ad audiēdū snīam. idē i. d. §. in testis. Si vo de tali monitiōe non aparet: siqui dē snia fuit lata pro eo: ꝓsiio cū ad b fuisse pñtē vr. l. qui patiſ mādat: Si ʒ eū sec' ut. d. §. i testis ꝛ de procura. l. filꝰ. §. inuit'. l. sc. uide p te.

q Ji cū se. Propē dolū quis pdit bñficiū ne cōueniat' nisi iqſtū facere potest. b. d.

s Jca lendis. Gl. b itelligit q extia tio itelle crelcit a ipe usq ad sniam. idē dic ō de trinē. l. i hac l distinctione ibi posita. Nō nō plz: q: illud vez in intec qđ vēit offō iudicis. sec' eo qđ venit ture obligatōis ut. l. fundū corne. ſ. de nouat. Prēcea cuz stipło cōmittat ad totale intec apli' nō pōt cōmitti ut l. cū querebat. ſ. iudi. so. ꝛ dicā in. d. l. in hac.

M de positi. Si qui ꝙuēit ex ʒctu ſz dolo desierit possidē ce dūt actōes. b. d. Op. ō. de rei vē. l. ts q dolo. glo. sol. q ibi in actōe in rē q̄ ē strie ti iuris. b' in pſonali q̄ ē bōefidei. Sz ista so. nō plz: q: ſz in rē actio sit stricti iuris: tñ est arbitra ria: ꝛ in ea mlti pōt offīi iudicis: sic in actione bōefidei ut. l. ei qui. §. i. ſ. de furt ꝛ. l. in actiōꝰ ō de ín lit̃ uir. ꝛ insti. ō act. §. ꝓtea q̄dam. Alia so. pōit in. l. ſria q b possessō būit cāz ab actoꝛ ibi sec'. ꝛ hāc ꝛ Bl. ꝛ fūdat se ipsū p. l. si dōate ō de donat. int' vir. ꝛ vxo. Sz illa loquit ī cā q̄ ad ꝓpositum vz fuit ut dñuz ꝛ oē ius trāsser retur. Sz b in depositario ꝛ cōmodatario qui ſz bēat cām a me nō tñ dnuz. imo pl' deberet punīri furti ut. l. i. ſ. ō furtis ꝛ. l. qui iuramēta: q: ʒ meā volūtatē ꝛ pl' in actōne depositi infamat ut. l. i. ꝛ. l. furti. §. fi. ō. de bis qui nō. ifa. Quid dicem'. gl. in. d. l. si qui dolo. dat ttiā so. quam tēatis qđ aliud ī actio in rē. ꝛ aliud ī actōne de positi. ꝛ ō ē: q: ille qui ꝙuēit rei uēdi petit cessi onē rōe possessiōis quā būit: ſz ipse circa possessionē deliquit: q: dolo desijt possidere. merito pūit cōmo. qđ ex possessiōe. pcedit. sic in depōi to deliquit in possiōe depōiti: ſz ipe nō petit ces sionē ex possiōe depositi circa quā deliquit: sed ex ʒctu depōiti cē quē nō oliquit. Aut g̃ desijt possidē clpa ꝛ cedēt actio ut. l. si clpa. ō. de rei vē. aut dolo: ꝛ tūc dic aut ꝙuēit actōe ex ʒctu: aut actōe ī rē. Querit qđ soluit, liē. extiato rē ille qui possidet. Di in. c. pro possessore. di cit q quādo possidet q tūc ēt cedit. Sz dōin' Ja. bu. reprehēdit cū q nō pt sibi cedi dōinū cum statim sit dōin' cū soluit liē extimatiōem si possidet ut. l. eius rei ꝛ. l. seq. ō. de rei vendica. Nō g̃ video quid aliud sit qđ possit cedi: Ita dicē Ja. ꝑdicti. Mihi vr q possibile ē q actor sit dñs: ſz aliō ius bēbat. l'si ēat dñs potat ce

dē actões ꝓsōales ãa hȝ ꝓ illa re.lȝ ñ dniū ut. l.i creditore.ꝛ.l.si rē ō de euict.Ex istis dixi i. l.iij.ō ꝓ emp.q ubicūq nō dēt cedi actō:tunc quis nō tenet de euictione.

s **Iquis** ab alio q ꝓmittit satꝫda re tēt ad itcē qđ ē ẽtenꝰ reꝰ principal ñ ꝑt facē.b.d. Nō tex.ibi negȝ.n.uani timoꝛ.ꝛ c.et uiđ gl.q icipit.ꝫndit tacite et c.bꝰ ē uer qñ uani ꝛtoꝛis ē exꝛtatio: nisi res debitõis ad bꝰ tẽdãt.q sī posite i loco picto so vt sī res q uadãt ꝓ mare:q ē istãs picuū ut l.ij.et.iij.ō de dõa.cã mõt.et nõ.i.l.ij.ō so.ma. Op.ō.l.diuõtio ō nec.gesꝫ.et.l.cũ q.§. põ. de furt.so.illud rõe ꝓcedẽs doli uel culpe.

Siquis. In obligatõibꝰ facẽdi ꝓ moꝛa succedit obligatõ ad itcē.b.dic Nō tex.ibi sicut cuẽit et c. Quõ an itcē sit i obligatõe.gl.multū se uoluit ħ.nihil dico ex glo. ista.ꝛ ꝫ gl.i.l.stipulatões nõ diuidũt.v.cellsuꝫ de v.ob.qđ dic ut ibi plenissīe dicã.

q **Iudex** iussit. Iudex põt suã inte locutoriã reuocare:ñ diffinitiuã.b.d. Nō ꝓ ꝓtor sniaȝ ĩclocutoꝛia ꝛuocat. Cõcordat.l.i.i fi.ꝛ.l.pe.ī. de ꝓto. stip.ꝛ.l.diē ō de arbi.ꝛ.l.post sniaȝ.C. de sen.ꝛ eī de ap.c.cũ cessãte. So nō ꝙ nō põt ꝛuocare sniaȝ diffinitiuã ut.l.ij.C.sẽ.rescī.nō pos.cũ multꝫ ꝛcordãtijs allegaī i gl.uidebitꝫ.ī.e.l.iudꝛ. q ro exẽplũ legꝫ.nãc.ꝛ ō vbo iussit.põe exẽplũ ꝙ prio iussit ad cē klndis.postea ꝛditbꝰ ut.l.diē ō de arbi.põe exẽplũ ō vbo vetuit. qđã hñt glo. sup isto vbo vetuit:q vetuit uenire p talē locuꝫ hȝ qđã hñt sup vbo iussit. Et put ē ista gl. super vbo uetuit põt iudex ꝓcipe si sūt duo q habẽt guerrã simꝫ ꝙ vnꝰ ñ trãseat añ domũ altꝰ ut.l. i.i fi.ō de offi.pfc.ur. Sȝ ista sit ꝛa.cũ tu pone exẽplũ idistincte i eo qđ dic iussit qñ ꝓtor l' iudex ĩclocuẽdo aliqđ iubet. Uetuit qñ ĩcloquẽdo aliqđ vetat:puta ꝓnũtiat exceptões ñ cẽ ad mittẽdas uel dilatões ñ cẽ dãdã ꝛ silla. Uẽiaȝ ad ꝓria ꝛ prio op.C.de dilatõ.l.sue po.gl.ħ in fi.dic solue ut ibi ꝛ bñ qđ dȝ itelligi illã fȝ istaȝ qꝛ illꝰ nec:nisi iudex ꝛuocet dilatões. Op.de l.qđ scī.ī.de decre.ab or.sa.so.ibi i decreto qđ trãsit i formã scī uel qñ ut ibi: aliud i sniã ut ħ facit qđ nõt dr.i.c.qđ scī ce re.iurī.li.vi. de mã ullꝰ.l.qđ scī dixi i.l.oēs popli. Op.ad faȝ ptē de.l.si ut ꝓpõis ꝛ.l.si ꝑcus. C.qũo ꝛ qñ in dex.so.ut ibi pȝ ꝙ ibi logī qñ sniã diffinitiã est nulla ut dicã.ī.e.l.iudex. Quõ q ē rõ drie ī sniaȝ ĩclocutoriã ꝛ diffinitiuã.ꝙ qꝛ i diffinitiua eo ipso ꝙ dedit iudex sniaȝ stati dīsit iudex esse Jō ñ potuit ꝛuocare. Sȝ lata iclocutõia adhuc ĩmãȝ iudꝛ i eaꝺ cã pp seq̃ntia.b.d.l.iudꝛ.ō.c. Quero so utꝛ qlibȝ iudꝛ possit tollei suã iclocutoriã:ꝛ vī ꝙ ñ ut ħ:qꝛ ħ logī i ꝑtore ꝛ sic i iudice ordiario. Lõtrariū tȝ gl.ꝙ ēt ōlegatꝰ ꝑt ut hic nō.ꝛ hoc puto uerꝛ:qꝛ ēt arbiter põt ut.l.di em ō de arbitris ꝙ mīsto magis iudꝛ. Quõ ō q̃ sniã iclocutoria dȝ itelligi.ꝛ nos repim⁹ tñ opi. Azo.dixit ꝙ ois sniã iclocutõia q̃ ñ ꝛtinet aliqđ dari l'fieri põt revocari.põe exẽplũ i sniã moñtanee posseſſõis q̃ ꝛtinȝ aliqđ dari l' fieri ꝛ ñ põt ꝛuocari ut.l.i.C.si ō momẽ.pos.fuit ap pel.ꝛ fȝ boc ois iclocutoria p quã ōcidit icidẽt l' emergẽs põt ꝛuocari.vi ō gl.ibi.idẽ ī qlibet. Alia ẽ opi.bug.q̃ ꝛcordat cũ azo.i pri. qñ dic ꝛtnȝ aliqđ dari l'fieri:ȝ i eo qđ dicī alijs sniijs põt revocari.dicī ipe aut ꝛtinȝ decisionẽ gõnis emergẽtis ul'icidẽtis:iste ñ põt ꝛuocari: secus ī alijs ut ꝙ assit ꝛditbꝰ uel klis q̃ põt ꝛuocari. alle gat bug.l.ꝙ si i dicẽ.§.si.ō ꝓpẽs.ꝛ.l.i.C.si ex sal.istru.ꝛ.l.diē ō arbi.vide gl.ibi alij dicũt ꝛ c. Tertia ẽ opi.gl.i.l.i.C.sen.rescī.nō pos.q̃ dic ī sniijs ĩclocutorijs sec⁹ q̃ idistincte põt ꝛuocari.ꝙ hoc fac tex.in.l.i.i fi.ꝛ.l.pe.ī.ō ꝑto.stip.ꝛ.l.si opꝰ ō op.no.nũ. Lanõiste tenẽt istã opi. ulti. ꝙ siue ꝛtineat aliqđ dari l'fieri l'sit ōsalua emer gẽs uel incidẽs põt ꝛuocari ut eī ō app.c.cũ cessãte ꝛ de re iudi.c.qđ ad ꝓsultatões.ꝛ ibi ꝙ Jn. ꝛ Di.idẽ ꝛ allat.i.i.i fi.de ꝑto.stip.ꝛ.l.si opꝰ de op.no.nũ.q̃ bꝰ ꝓbãt.als tibi allegaui.i.ulti.q. ꝛ a q.app.nõ hȝ. Sȝ cẽte ego puto ꝙ debemus aliud dicẽ q̃s antiq ul'moderni:ꝛ sic quedã ẽ ĩt locutoria q̃ lata iudicis offīi nõ finit:hȝ adhuc durat:ꝛ ista indistincte põt ꝛuocãi ꝑ hãc.l.ꝛ silꝫ Quedã ẽ iclocutõia q̃ lata iudicꝫ offīi finit ut si ꝓnũtiat ñ cẽ ꝓcedẽdũ uel le nõ cẽ iudicẽ ꝓpe tẽtẽ:tẽ nõ põt ꝛuocari.ꝛ hãc distictiõe facẽ tex.i d.l.diē ō arbi.si bñ inspiciaī. ubi tex.dicī illa sẽ tẽtia ꝑ quã iudex fūcẽ ẽ offō suo nō põt ꝛuocãi Aliaꝫ si ñ ẽ fūcẽ:tẽ sic.ꝛ hoc,pbat tō quã dixi ī ꝑn.qꝛ qñ ẽ iclocutoria q̃ põt finẽ cãe.nō ꝑt re uocari ut.l.pꝰ sniaȝ.C.e. Prefea hec ẽ rō q̃re diffinitiua nō põt ꝛuocari:qꝛ finitū ẽ iudicī offīi cũ i illa cã ut.l.iudex.ī.e.ȝ eaꝺ rō ẽ in illa inte locutõia g̃ ꝛ c. Nō ob.qđ allat ꝑ azo.l.i.si de momẽ.pos.qꝛ sniã lata in momẽ.posſiõe ẽ diffinitiua nõ iclocutõia.ȝ qđã hoc dixerint.qđ pȝ qꝛ lic.ꝑt.regrit iudicũ posſ.ut insti.ō indic. §.itẽrẽde: ut examinaui in.l.nãlit.§. nihil cõe de acq.pos.ȝ iclocutoria possȝ fẽri lite nõ pẽ. Nō ob.l.qđ i dicẽ.§.si rõeȝ ō de ꝓpẽs.ꝛ.l.i.C.si ex sal.istru.qꝛ ante diffinitiuã potest revocari. Sed post sententiã diffinitiuã non potest revocari eam interlocutoria:quia functus est offō suo. Quero usq̃ ad quod tẽpus potest revocare sententiã suã interlocutoriã. Ista qõ ut bene intelligatur potest intelligi pluribus mõis vno modo usq̃ ad quot dies.alio mõ usq̃ ad sententiã diffinitiuã uel post.alio mõ an pꝰ sententiam interlocutoriã usq̃ ao 'executionem ip sius interlocutorie:an' post. Ad primum usq̃ ad quot dies uel menses.azo dicit usque ad q̃t tuor menses et uide glo.ibi.et secundum eum usque ad quattuor menses et c. Alij dicunt usque ad decem dies ut in auctentica.C.de appe. ꝛ per auẽ que supplicatio.C.de ꝓcꝛi.impe.off. Dominus Dinus dicit considero duo uno mõ ius petẽdi a iudice ꝙ revocẽt iclocutoria.

Ista facultas petẽdi q̃ ꝫuocet durat usq; ad .x. dies ꝛ sic de cetero ps nõ põt petẽ alio mõ q̃ ad iudicẽ nõ currit tẽp⁹:qz ẽt p'ea põt reuocare ut .c.cũ cessãte extra ỽ app.ꝛ.c.ij.extra de .pcu. ꝛ ibi ber. Sz possem⁹ nos ꝑbare p rõez.ꝛ dr co q̃ ẽ casus.l.arbitro ꝫ g satisfa.co.fz vnã lec. que ẽ ibi q̃ ex offo iudicis petit q̃ illã approba tionem reuocet. q̃ ẽ irlocutõia.ꝛ illa lec.appro bat p.l.pe.ff.a qui.app.nõ lz.ꝛ dr ibi q̃ eodem mõ petit ꝫuocari fz q̃ appellat. ꝛ sic apparet q̃ ps.ff.ꝛ.dies põt petẽ fz qỽ põt.ff.ꝛ.dies appel lare. Sz quo ad iudicẽ nũq; tãsit i rẽ iudicatã Si ỽo qõ itelligat ỽo mõ.dico q̃ usq; ad tẽ tiã diffinitiuã põt ista irlocutoria reuocaꝛ: ñ p⁹ ut.l.i.C.si ex fal.istru.ꝛ.l.sinaũt.§.fi.ỽ de neg. gef.et.l.qỽ i diẽ.§.si rõnẽ.ỽ.ỽ ppẽ.et.l.diẽ.ỽ. de arbitri.rõ q̃ p⁹ diffitiaz fũcẽ ẽ offo suo. ꝫ põt itelligi an p⁹ iniaz irlocutõiã usq; ad execu. ipi⁹ uel p⁹.et gl.l.i.i.i.ff.ff.ỽ ꝓto.stip.diẽ q̃ ñ ꝑt reuocaꝛ postq; ẽ mãdata executõi nisi cã cogni ta:l'de ptiũ uolũtate.ꝛ ꝑbaꝛ f.l.pe.ỽ ꝓto.stip. Sz nõne iudx q̃ irpositꝰ priuz ỽcretũ ꝛ inia irlocutoria ẽ missio i possionẽ ꝛ renocauit vt in auc.ei q.C.de bo.auc.iudi.pos. Ilẽ ꝓtor man dat nũtiãt nouũ op⁹ ꝛ nũtiatõez reuocat ut.l. si op⁹ ỽ ỽ op.no.nũ.fz ista ñ obstãt bis q̃ dixi: qz i istis nõ reuocaꝛ sic cãe cognitõe Quỽ utruz p⁹ appellatõez irpositã ab irlocutoria co cãu q̃ põt ab irlocutoria appellari ỽ iuꝛ nro iudx posꝰ sit suã irlocutõiã fuocãe: ꝫ sic casus ẽ i.d.c.cũ cessãte. Quẽrit ỽy.an iudex possit ꝛpelli inia irlocutoriã reuocãe.dy.dicẽ.q̃ ñ allegat.l. ñ qz qd ỽ de iudi.ꝛ.l.i.C.qũo ꝛ qñ iudx.nã ꝑt si vlt vt ỽ.fz ñ põt cogi.De iuꝛ canõico ab oi grauа mine põt appellari vt i.c.cũ cessãte ỽ app.ꝛ.c.cũ sit romana.ꝛ ỽ ꝓ iudicẽ appellatõis fuocabit. vt de ap.c.i.li.vi. Sz an de iuꝛ nõ ꝛuocabitur dico ꝙ ẽ taꝰ irlocutoria q̃ ffert tale grauamẽ ad uersario q̃ nõ põt cẽ ꝙsultũ ꝓ appellatõez a dif finitiua:ꝛ tẽ ab irlocutoria põt appellari.ꝛ sic cor rigit̃ ꝓ iudicẽ appellatõis codẽ mõ vt.l.arbitro fz aliã lec.q̃ ꝙa.co.ꝛ.l.añ.C.quoꝫ ap.ꝛ.l.ij.ff. de app.ꝛ ibi dicã.ꝙ ỽo ẽ tale grauamẽ aduerꝰ qỽ põt cẽ ꝙsultũ ꝓ appellatõez a diffinitiua ꝙa:ꝛ tũc ab illa irlocutoria nõ põt appellari.nec co gi iudex q̃ ꝛuocet:fz tẽt aduersario icꝫtũ cũ le dr vt.l.scim⁹ i ff.C.de iudi.ꝛ.l.ff.qñ.C.de testi. ꝛ sic hoc qỽ ꝛuocet dz peti a iudice.al.vr iudica ẽ acqescẽ.ꝛ nõ ꝛuocaret ꝓ appellatõez a diffiti ua de iuꝛ ciuili:misi cũ distinctiõe.c.ñ solũ ỽ ap. li.vi.Jn casu tñ ꝓ supiorẽ cogit̃ ꝛuocare ut ex ỽ excep.c.ff.li.vi.si iudex seculars q̃ cogit̃ suã irlo cutoriã ꝛuocare ꝓ iudicẽ ecclasticũ: fz ẽt ỽ iure nõ si iudex nil ꝓnũtiat:fz negligit i cãu speali potẽt cogi ꝓ supiorẽ ut i auc ut differe.iudi.ff.i. colla.ix. Quỽ an iuitis ptib⁹ iudex possit re uocari.dy.dicẽ ꝙ sic ut.l.i.ff.ff.ỽ ꝓto.stip. Sz dic ut dixi. Aut ẽ mãdata executõi ꝛ ỽ põt:nisi ptib⁹ uolẽtib⁹ uel cã cognita. Alĩ executõez põt vt dicã.ff.de abũtib⁹ ptib⁹. Quỽ an iudex pos sit pluries eãdẽ inia ꝛ ꝛuocare ꝛ quoꝫ possit.et Di.dicẽ ꝙ bis.sicẽ bis põt a diffinitia appellari ut.l.i.C.ne lice.ctio ꝓuoca.ꝛ sae ꝓ dr. l.fideiꝰ. ff.sigꝫ.ꝛ.ff.ỽ le.iij.ꝛ.l.i.ff.si cui.ff.ut le.no. caue Quidã dñt ỽ istũ ter.q̃ dicẽ põt qỽ ỽbũ ẽ exnẽ situũ vt.l.sigꝫ ita ỽ de le.ij.ꝛ opi.dr.ẽ eq̃ quã te neo ꝓpẽ dca iura. Quỽ an ptib⁹ abũtib⁹ posꝰ sit reuocari.ꝛ dr. distinguit:aut regrit cãe cogni tionẽ ut illa:vtꝫ sit dãda dilatõ l'nõ:uel vtrũ sit opponẽda exceptio l'ñ ut.l.a ꝓcedẽte.C.ỽ dila tõ.ꝛ ñ põt. Aut nõ ꝛgrit cãe cognitionẽ ut si iu dex ꝑcipit q̃ vẽiret tali die:ꝛ põt ut.l.oĩa q̃cũq; ff.de re iuꝛ.l.fz ꝛ si itꝑellat ꝛ.l.diẽ ꝓterre ỽ ỽ ar bi.ꝛ.l.nec q̃quã.§.ubi ỽcretũ ỽ de offi.ꝓsu. ꝛ le.itelligo aũt q̃ regrat cãe cognitio l' ptiũ vo lũtas i ꝛuocatõe vbi cũq; regrit i.platõe.qỽ qñ sit apparet qñ ꝑẽ ledit ut.C.de dilat.l.a ꝓcedẽ te.al.secꝰ ut nõ.ff.i.d.l.fz ꝛ si itꝑellat.§.i.de arbi. Quỽ an ꝑ aliũ possit fuocari inia quã iudex dat ꝛ dic vt.l.diẽ ꝓterre i pri.ꝛ.l.fz ꝛ si itꝑellat. §.i.ỽ ỽ arbitr.vtrũ i ea dãda l'nouãda regrit cãe cognitio:ꝛ nõ põt dari l'ꝛuocari ꝑ aliũ. alĩ sic ut ỽ. Quỽ qd i inia irlocutoria i q̃ ñ ꝑera tur diffinitiua ut iudeo q̃ ꝓlnas.ꝓnũtõ nõ esse ꝓcedẽdũ sup libello:uel me ñ cẽ iudicẽ ꝓtetẽ ꝛ silia.an possit renocari cũ nulla alia ꝑceꝛ dif finitia.sic dic aut iudex adiit actõe ꝓposita:ꝛ ip se sic ꝓnũtiat.tũc taꝰ ꝓnũtiatio sit offo iudicis mercenario.ꝛ ꝓ talẽ ꝓnũtiatõez fũcꝰ ẽ officio suo nec ãplꝰ potꝰ se itromittẽ.ar.d.l.diẽ ỽ de ỽbi.ꝛ ẽ eadẽ rõ q̃ i diffinitia g̃ ꝛ c.ut.ff.c.l.iudx vẽ casus de offi.ỽl.c.iudex i ff.li.vi.ꝛ cẽ ỽ off. dele.c.significatibus. Si ỽo iudex adiit explora to offo iudicis nobili ut q̃ decꝰ tutõ q̃ irponat decretũ sup alienatõe rei mioris:tũc lz iudx int põat ỽcretũ ñ finit offiñ iudicis nobile adhuc sup illo potꝰ adiri.ꝛ potꝰ cã ꝓgnita ꝛuocare vt l.q̃nis ỽ re.coꝫ de .pcur.l.sigꝫ cũ .pcur.i ff. et ibi nõ.Jn ꝑdcis tñ casibꝰ puto q̃ regrat cãe ꝓ gnitio ꝛ ꝑba aũt ibi ꝑs.ff.alijs aũt casibꝰ ubi ꝛuo cat offo iudicis mẽcẽario puto sufficẽ si fiat ꝑte ꝑsire:lz nulla cã ꝛuocãdi ꝛbsit.sicẽ.n.ab ipso initio possꝛ sic irlocutoriã ꝑsere ꝛ ꝑtẽ grauãe:ita mõ põt sic insta cã ꝛuocare.lz ꝑtẽ eãt ad itcẽ ut.l.si qs i ff.C.ỽ testi.ꝛ bꝰ ẽ qỽ dicẽ ỽ ter. Jrio ipio et cẽ. Sz grỽ qd si sup coỽ apparẽt due sniẽ enlo catozie ꝛrie.nec apparz q̃ iuꝛ tulerat faz aio ꝛ uocãdi priaz. Dicẽl m vr q̃ priaz ꝛuocaueãt:qz sic dño ꝛsti uẽdo fz ꝓcuꝛz vẽ ꝛuocãe priuz. tẽ faciẽdo fz testñ vẽ ꝛuocãe priuz ẽt si nil dicaꝰ vt i turib⁹ vlgarib⁹ ꝑz.ꝛ pria ñ vẽ ꝛuocata:qz ipaz eẽ latã dz tiãre iudici ut.l.bꝰ aũt.§.i.g.ex eau. i posꝛ.ea.ꝛ sic q̃ ñ vr ẽnũtiare iuri qỽ ignorat vt. l.mĩ ỽ ioffi.te.nec miles vẽ exbẽdare filiũ quez ignõat bẽe vt.C.ỽ testa.mi.l.siẽ cẽti.ꝓ bẽ vt ter. ex co.ti.c.cũ oli.ꝛ.l.sine ꝑ.C.ỽ dila.ubi ꝑdẽte dilatõe iudi.offiñ ꝙelcit. sic ꝛ i iudice ỽdiario ꝙt mltiplicitatẽ fcoꝫ ꝑsũo ignorãtiã i dubio vt.d c.cũ oli vbi fa inia vẽ ſbipticia nisi faciat mitõez ỽ ꝓtia.dic sigỽ ẽ taꝰ irlocut q̃ ñ ꝑt ꝛuocãi

sine cāe cognitōe: tē ñ vz ꝛuocaꝛ cū ñ fuāt cogni
tū ꝺ ea. si vo possꝫ ꝛuocāi sic cāe cognitōe vt est
dilatū: tūc ꝺando fam vi receꝺisse a prima ut. l.
diē ꝺ de arbi. et hoc est uerum. sact. ſ. ti. i. l. cuꝫ
fideicommissum et qꝺ ibi dicam.

a **Diuo pio.** Prio dī p quos mandaī sñia exe
cutōi usq; ad. §. i vēdit. ibi q̄ſ fētia
mādaī executōi. Op. i auc. ꝺ exhi. re. §. si uēo
Sī. ſo. q ibi ñ apparꝫ an logī i iudice ꝺlegato
an in ordinario. z ió ꝺ ꝺiario itelligī ibi. ſꝫ ista
ſi ē va: qꝰ cāe ibi dca ꝺlegaꝝ exp̄mit. Alia ſo. q
ibi i ꝺelegato a p̄icipe. Ъ a iudice alio: z an ꝺle
gaꝝ a p̄icipe p̄ſit dicā ſtati. ſꝫ i ꝛrio ꝺaī alia ſo.
q ibi exeq̄. pnūtiādo. z ista p̄t eē bōa ut dicā. ſ
Op. de. l. i. C. ꝺ arbi. ſo. qdā dicūt arbitroꝝ. i.
executoꝝ: ſꝫ idē bis ꝑtetī. alij q ītelligit ꝺ dele
gato ꝺ ptiū volūtate: l ꝺ arbitro ſic pēa aſſūpto
l cū pēa ſi ē dēz rato mañte pacto. vt. l. ij. ſ. ꝺ az.
z dixi i. l. l. ait ꝓtor in ꝑn. ſ. c. ubi gl. vī ſria qꝰ ſi
tē ē emologatū a ꝓtib⁹ ꝑtut. l. cū ātea. C. ꝺ arb. i
ꝑn. gl. ma. Et p̄ q̄ro Ъ logē i magiſtatiꝫ popli
romāi. qd i alijſ. gl. ꝺicē idē qꝺ plꝫ: qꝰ ſꝫ ſcriptū
ſit ill⁹ miſſū cū ſcriptū ꝺicē gnālī ut illi exeq̄ñ q
eos ꝺdeīt. Fo q̄ro an ꝺlegaꝝ a p̄icipe possꝫ ſē
tētiā executōi mādare. et vī qꝰ ſic qꝰ ꝰ vi ꝺdia
rij ut. l. a iudice. C. ꝺ iudi. Itē citat vt ꝺiariꝰ ut
i auc. q ſeḳ. C. qñ. z qñ iuder. Jdē i auc. ꝺ lit.
§. omnē. p Ъ. l. z ſi ñ ꝙgnitō. C. ſi ꝯ ius uel uti.
pub. ſꝫ ꝛrū ꝺicē gl. qꝰ ſꝫ ista ſit ſpēalia i p̄cipis
ꝺlegato qꝰ nō ꝺpio i ꝺlegato executōez eē ꝓmiſ
ſa: z ē mixi ipij ut. l. iubē cauē. ꝺ ꝺ iurisꝺic. om.
iudi. z. l. iiij. §. i. ſ ꝺ ꝺā. ifec. z ſic nō vī ſibi ꝓmiſ
ſa. Ad. o. l. z ſi ñ ꝙgnitō. gndit gl. z ꝺ iuꝫ canōico
ē ſec⁹ ut i. c. paſtoral. eī ꝺ of. z. po. iud. dele. ſed
q̄qd dicat gl. vī tex. i. l. ultia i ſi. C. ꝺe iudi. ubi
ꝺlegaꝝ a p̄icipe pōt exeq tāq; ꝺiaꝝ ut i auc.
de exhibē. §. ſi vo fꝫ unā ſo. politā ꝺ i gl. z ista
opi. ē approbata p tex. eī ꝺ offi. z po. iudi. ꝺle.
c. ſignificasti. Et nō illū tex. qꝰ ñ ſolū pōt p ſe: ſꝫ
ēt pōt cogē ordiariū ad exequēdū: z p̄icipe ei ſꝺ
penis grauioribꝫ. Ъ ēt approbaī. e. ti. c. queꝛēti
Tū papa ibi limitat qꝰ tē ius exequēdi ñ ꝺuāt
nisi usq; ad annū et illō teneaī Uēio ad ſo.
quā ꝺat gl. ad. l. z ſi ñ cognitio. z ꝺicē qꝰ q̄ñ mā
ꝺaī executō vī mādari cognitō: tū ñ ẹuerſo ſi
mādaī cognitō vī mādari executō z ē. Pro Ъ
ꝺclātōe q̄ro an illi cui ē ꝓmiſſa executō z cogni
tio uideaī ꝓmiſſa. gl. ꝺicē Ъ qꝰ ſic. z tex. ē i. ꝺ. l. et
ſi ñ cognitio: ſꝫ ꝯ i. l. ſi ut. ꝓponi z. l. ſi executōe
C. de exꝺ. rei iudi. Et ſi Ъ eēt uex ullis nūn⁹ cui
ꝓmittiī executō possꝫ cognoſcē ꝺ vitate pcū. ꝺic
ꝙ plenisſie q̄ñ alicui ꝓmittiī executō: an vīḓaī ꝓ
miſſa ꝙgnitō. gl. ꝺicē qꝰ ſic ut. l. z ſi ñ cognitō. ꝺo
cto. nīi nō ꝺclarauerūt. Dic ꝙ q̄ñqꝫ mādaī exe
cutio nulla ꝓcēdēte cāe cognitōe vt qꝰ ſcribit ip
ator ꝙquēſ eſt nobis taḳ q̄ ē tali poſſeſſiōe iꝺe
bite ſpoliaī q̄e ſi ita ē ꝓmittim⁹ tibi qꝰ eū i ꝺca
poſſeſſiōe reſtitui faciaꝝ z ē. tūc vī ꝓmiſſū ut co
gnoſcat ꝺ vitate pcū vt. l. z ſi ñ cognitio. Sꝫ
qꝺ ſi appellēt ab illocutōia i q̄ fuit fca ꝑēnatō
expēſaꝝ ut i ſpe. ꝺe execu. ſen. §. ij. v. qꝺ q̄. z Ъ
ē cuiꝺē. ſo. rō ē qꝰ ſic ꝺſit hāc tacitā ꝓditionez
ēt ſi nō exprimaī. ſi pces vitate nitāī ut cū ꝓmit
tiī executō vī ꝓmiſſū pābulū ipi⁹. ſ. cognitō ut. l
ij. ꝺe iur⁹. om. iu. z. l. ad rē z. l. aꝺ legatū ꝺ ꝺe. p
cur. q̄ñqꝫ ē priuſ cognitū ꝺ cā vñ lex ꝓmittit ali
cui executōnē i ꝺefectū iuriſꝺic. ut Ъ ubi ꝓmittit
executōez ꝺlegati uel arbitri: tūc ſine ꝺubio hz
oz cognitionē q̄ regrīī i executōe ut Ъ in prin.
z p totā legē. q̄ñqꝫ ꝓmittiī executō i auxiliū iuꝛ
ꝺictōis post latā ſñiaz vt vn⁹ iuder ꝓmittat alīcī
vt ſuā ſñiaz exeq̄ī ut. ī. ꝓrio. §. Ult⁹ põe qꝰ ꝓmit
tit lex ut i mulḳ ciuitatibus ſī qꝰꝺā iudices qb⁹
ſola ſñiaz executō ē ꝓmiſſa p formā ſtatutoꝝ. et
Ъ ē aꝺuertēꝺū. Nā q̄ꝺā ē ꝙgnitio circa res i q
bus ꝺz fieri executio: z hec põt cognoſcē ut. ī. e.
l. §. i vēditōe. z. §. ſi ſup Ъ'. z. §. ſe. Quedā ē co
gnitio ſup exceptōib⁹ q̄ opponūī p̄ ſñiaz. z Ъ ē
aꝺuertēꝺū qꝰ q̄ꝺā ſūt exceptōes q̄ reſpiciūt mēi
ta p̄icipalis cāe vt i bis i q⁹ logī tex. l. i. C. ꝺe
iuris z fac. igno. z ꝺe iſtis ñ põſit cognoſcē taī
executor iuder: ſꝫ ꝺz remittē aꝺ ꝑē iudicē ut.
l. pe. ſ. ti. i. quedā ſūt exceptōes q̄ ſolū reſpiciūt
executōez: nec ifrigūt ſñiaz ut exceptō ne qs exi
gaī vltra quā facē poſſit z ſiles: z ꝺe iſtis cogno
ſcet executō ut. ꝺ. l. pe. ſ. ti. i. z ēt, pnūtiabit vt ibi
pz. q̄ lex ē nōbilis aꝺ iſta ut ibi dicā. Quedā ſī
exceptī q̄ ꝺirecto ueniūt ꝯ ſñiaz z eā ipugnāt vt
exceptio nullitaī uel ꝓtextu falloꝝ iſtroꝝ z ſi. et
tē Ber. vī ꝺicē cī ꝺe offi. ꝺele. c. poſtoral' qꝰ taḷ
executor põt ꝺe bis cognoſcē. vitas ē qꝰ taḷ iuꝺex
executor põt ꝺe bis exceptōibus cognoſcē ñ ut
pnūtiet ſñiaz exequēdā nō eē rōe nullitaī: ſꝫ ſi
uiderit dictas excep. fore vas ſupſedeat ab exe
cutōe z cognitōe z nō pnūtiet ſup bis: ſꝫ remit
tat aꝺ iudicē primū ordiariū ut Ъ ē tex. ꝺ ꝺe iu
di. l. ſi ꝓtor i pri. z. §. marcell⁹. q Ъ' ꝓbat expēſe
ſi recte itelligaī. nā i ſi. reꝺit aꝺ ꝑtorē q ꝺz Ъ' fa
cē. z hoc ꝓbaī rōe: qꝰ aḷ ſeq̄reī qꝰ iuꝺex mīor ul⁹
par poſſet ifrigē ſñiaz maioris p̄aris. ꝯ. l. nam
mgraī⁹ ꝺ arbi. z ꝺe hoc ēt vī tex. extra. e. c. ꝺ
cetero. z ibi Ъ' vī tenē Jnn. q̄ñqꝫ p⁹ ſñiaz latā: et
p⁹ bitā cāe cognitōez ſup exceptōe ꝓmittit iuꝺex
nuḓā executōez fēi ut i ꝓmiſſōe q̄ fit nūtō. z iſte
uocaī mer⁹ executor z nulla hz cognitōez ut. l.
executorē z. l. ſi ut ꝓpōis. C. ꝺe exꝺ. rei iudi. rō
qꝰ ois ꝙgnitō ꝑceſſit. z ſō mera executiō vī ꝓmiſ
ſa. z ꝺoc mō cognoſcaī mixt⁹ a mero executore.
Quero qd ꝺ. an illi cui mādaī cognitō uideaī
tur mādari executi. gl. qꝰ ñ ut i ea bētis. Tu vo
latius examina. q̄ñqꝫ alicui cōmittitur cognitō
nulla facta mētione ꝺe diffinitione: tunc tz glo.
qꝰ nō põt diffinire uel ſniare ut nō. C. ꝺe ꝓcur.
l. q ꝓcura. q̄ nō ē querēꝺū ꝺe executōne. Spe.
tz cōtra qꝰ diffinitio uideaī mādata ut in ſpe. ꝺ
iudice ꝺle. §. ſequiī. v. quid ſit officiuꝫ. z v. z nō
qꝰ ſimplī et ē. niſi ſpecialiter ꝺelegās ſibi refuet
ſentētiam uel ꝺicat ſe ꝓmittere cognitionē tātū
ut ibi pz fm cum. et mubi vī qꝰ vba ꝺlegationis

debeam⁹ isp icē. nā si dicē ubi talē cāz cōmittm⁹ nec aliqd de executōe l' cognitōe exp̄mit: tūc vī tota cā ꝓmitti q' ad oīa: sicut cū aliq̄ dicit se hē dē nec adit i q̄stū itelligit i totū ut. l. si deſelō. ¶. i. de ite. actī : ⁊ tunc uer dicit spēa. sic ꝑt itelligi. C. q. p sua iurisdic. l. i. ⁊ de peda. iudi. l. iij. q̄ bñ sac ⁊. C. si ꝯ ius uel uti. pub. l. i. ubi vī casus ꝯ gl. tñ dz itelligi q' cā fuit ſiplr ꝓcipa. ⁊ ita nō. ibi i pria gl. q̄cq̄ cā ꝓmittit p ꝑ vba i cā vrētī it tales tibi cogitōes ꝓmittm⁹: tūc fateō q' ñ vī ꝓ ſa diffitio. nā ꝓmittēdo unū aliō vī ꝑhibē ut. l. cū ꝑtor ō iudi. sic log' gl. dēc. l. q ꝑcur. ⁊ ꝑbat' d. l. ubi. C. ō fal. Quō q̄ vī ꝓmiſſa diffitō. vī ſi pōas exp̄sse dēz ꝓmittm⁹ tibi vt cāz audiat' ⁊ ōcidas an tē uideat' mādata executō. Et i dele gato pncipis ñ ē dubiū q' ſic ut ō dēz ē. idē pu to i ſb delegato a delegato pncipis ut. C. q pro ſua iurisdic. l. i. i fi. ſz i delegato ab alio. gl. ꝺ dicē q' ñ ꝑt exeq̄: ſz Jnn. cē ō offi. or. c. cū ab eccīa rū i vlti. gl. vī dicē q' ois delegat' ēt a quocūq̄ ꝑt exeq̄ iurisdic. quā hz. l. ꝓnūciādo exequēdo l' excōicādo mlcta idicēdo ⁊ ſi. ſz mittē i poſſiōez re ipa ñ posset ut. l. ꝑperādū. ¶. finaūt re⁹. C. de iudi. ubi dicē cē cāuz. ⁊ ſpe. i ti. ō exec. ſen. ¶. nūc videdū. circa pri. nil firmat. Mibi vī q' alī⁹ de legat' q̄ a pncipe l'ei⁹ delegat' nullo mō potest ſiniaz execuōi mādāe. nā ſtati lata ſnia fūc' ē of ficio ſuo ut. l. ſi ut ꝑpōis. C. qūo ⁊ qñ iudex. ſi ceſſ pdurat ei⁹ offm in aliq̄ posset item sniare q' tñ ē flm. p ꝑ vī gl. i. l. q restituū i fi. ō de rei uē. Predcā vā i executōe ſiñe diffitie ō iſlocutōijſ ꝺicēt. Jtē pdicta vā nili executō ſpēali ſit ꝓiſſa qō an possit fieri executō stati dicā. Quō ⁊ ze uoco i dubiū qd ſi a ſnia pria ē appellatū. ⁊ pē iudicē appe. ē ꝓſirāta qſ mādabit executōi. ſpe. pōit iſtā. q. i ti. de execu. ſe. ¶. nūc dicēdū. vī. ſed pōe q' iudex ⁊ nihil deſiat. ſz ꝺy. dicit q' iuōr appellatōis vt i auē. siq̄ litigātiū. C. de epi. au. ⁊ Li. i. l. eos. C. ō appel. ⁊ guil. de cu. i. l. talē pa tū. ¶. q ꝓuocauit ō de pac. dicē. Añq̄ iuōr ap pellatōis ꝓſirāt priaz ſniaz: ⁊ tūc ipe dz exeq ut i auē. siq̄ litigātiū ⁊. l. ꝓcipim⁹ i vī. officijs. C. ō ap. ⁊. l. cū ſpēali i fi. C. de iudi. q̄cq̄ iudex appel latōis ñ ꝓfirmat ſniaz priaz: ſz ex cursu tpis die rū fataliū ꝓfirmaī ⁊ ꝓnūciat appellatōez ꝺsertā ⁊ tūc iudex prim⁹ exeq̄ ut. l. ulti. C. de tēp. app. Añq̄ pe ſua ſpōte recedit ab appel. ⁊ tūc iō q' iudex appellatōis exeq̄t ut. l. tale. ¶. q ꝓuocauit ō de pac. do. Ja. bu. dicē i iſto mēbro vltio non uideo q̄ sit rō dīe qñ p ꝑſēū recedit: vī p clap ſū tpis ꝓfirmaī: ⁊ iō iuōr ꝓm⁹ exeq̄t ut. l. fi. C. ō tēp. ap. ād. l. tale. ¶. q. p uocauit ꝛc. q' ibi prim⁹ iudex erat delegat' ⁊ fuit appellatū ad delegātē ad quē executō ēt appellatōe ñ itpōsita ptinz vt ꝺ. ſz b' diminare ē. vñ puto q' iuōr prim⁹ b' cāu possit exeq cū ei⁹ ſnia sit illa q̄ mādat executōi ⁊ ex q̄ orit actio. Puto ēt q' iudex appellatōis possit exeq ut. ꝺ. ¶. q ꝓuocauit. rō q: i casu illi⁹ ¶. liq̄t iudici appellatōis ex forma trāſactōīs q' ſnia mereī executōez qñ ad hoc se ꝑſ obligauit ſz qñ p curſū tpis appella' deſerit hoc iudici nō liq̄t: qr sorte ex alia cā executōez ñ mer' ut q: nī la l' aliq̄: ſz clꝺeī exceptōe vñ ſi ponēm⁹ q' para ſua ſpōte ab appellatōe ꝺecēt: nec dicerē se sat factuz iudicat'. vez dicē. t. Ja. bu. idē si alio mō appllatō ē defta ut q: ñ ſt petiti apli ⁊ ſi. pōt tū iudex appellatōis ſi ult regrē iudicē ꝓmū ut exe quat: qr ſōte prim⁹ iudex ē magis potēs i militi bus ⁊ failia ut. C. de epi. ⁊ dc. l. epale. Sz qd ſi appellat' ab iſlocutoria i q̄ fuit fca ꝺēna' expē sanz. dic vt nō. i ſpe. de execu. ſen. ¶. ij. v. quid q' Quero an executō possit demādari exp̄sse ab alio q̄ a pncipe l'ei⁹ delega. ꝛc' cognitō ⁊ ꝓnū tiatō de exequēdo expediē ſūmarie vt. j. c. l. ¶. ſi sup reb'. ⁊ sic pōt delegari ut. l. cognitō. ¶. ut bo norꝫ ō de offō ei⁹ cui mā. ē iurisdic. Sz missio ō facto ñ ꝑt delegari ut. l. ubꝺ cauē ō ō iurisdic. o. iudi. ⁊ plene dixi ō de dā. ifec. l. iij. ¶. duas.

Quō qꝺ de eo cui ꝓmiſſa ē vniuersitas cārum dic ut i glo. Quō cē gl. qd de ſnia iterlocuto ria. q: lex nza logī de diffitia. Jſta. q. hz duas i se. p' vtꝫ possit ſnia iſlocutoria mādari executi oni. fo an p iudicē ōlegatū. Circa primū dic q' ſnia illa mādat' executōi ex q̄ actoi i fcz orit ut. l. cū ańa. C. de arbi. ⁊ dixi ō ē. l. intra. Sz mō q ro an ex iterlocutōia nascat' actō i fcz ⁊ ſpe. tz q' sic i ti. ō exec. ſe. ¶. bꝺ. v. ſz cū ex ſnia: ſz ego ꝑsue ui allegare. l. ſi postulauerit. ¶. ſi uber hō cū gl. ſ. de adul. vbi ex iſlocutoria orit actō i factū. p ꝺ. l. siqs mīſſus. ¶. pe. ſ. ne uis fiat ei qui i pos. ⁊ l. siquis ex argēta. l. ¶. ex hoc edō cū gl. ſua ō ō edē. ⁊. l. cū ñ ſolū. ¶. nēcitatē. C. ō bo. q⁹ li. cū gl ſua. p hoc facit. l. i. ō siquis ius dicē. ñ ob. circa fi. ⁊ ibi nō. Circa fm utrū iudex delegat' possit mādare executōi ſniam iſlocutōīa iſto cāu puta rē uez dictū Jnn. q⁹ q̄dā ē executō q̄ fit ꝓpīe do excōicādo seu mulctādo. ⁊ ista pōt fieri. Est ēt q̄dā executō p denegātōez iurisdic. ⁊ ista ꝑt fi cri p delegatū ul. l. iiij. ¶. i. ō. ō dam. ifec.

Sctētia rome. Pōt vnus iudex alterius iurisdic. iudicē requirere ut eius ſniaz exeq̄t. b. d. Op. ⁊ vī q' ñ executō ſz co gnitio remittat' ad locū vt i auē ut nulli iudicū. ¶. ⁊ siquis cōpbēlor⁹ posita. C. de adult. auē. ſi vo. lo. ibi loquit' i delictis. Quero quid i pib⁹ iudicib⁹. ⁊ idē fm gl. ⁊ bñ Quō hēo te ꝺēna tū i ciuitate ista vado floreūā ad iudicē tre tue. an possit ſniaz hic latā executōi mādare. Et vī q' sic fm glo. hic. Sed istud ē vm ad lrāſ iudicī ꝓferētis ſniaz. ⁊ rō ē q: sine lr'is ñ ꝑt ut. C. ō iu dicā. l. ꝑperādū. ¶. finaūt reus. ⁊ ē exp̄ſſū ex ꝺe ſo. cōpe. c. romana. ¶. ꝺbētes li. vi. ⁊ i ſpe. ō exe cu. ſen. ¶. bꝺ. v. ſz pōe iudex pusin⁹. ⁊ allegat. p. ⁊ ꝛ ita bñ. ꝑut i aliq̄ alia. q. quā ipe tāgat i illo libro. ⁊ Li. format i. l. i. ⁊. q. C. ō cōſeſ. Tu di ſtingue. qñq̄ sententia lata p vnū iudicem petit executionī mandari p aliū iudicem et eiusdem tribunalis: quia succesſit alius iudex uel pri mus est remotus. et tunc potest quia videtur ꝺe iudex ut. l. proponebatur ō ō iudi. Si vo

ñ succeſſit ei ſz ſũt duo iudices eiuſdẽ tribũalis
tẽ alt⁹ ñ ꝓt ſe itromittẽ ſine volũtate ꝓmi iudicis: vt
l.i.ff. de offi. cõſu. aut petit ꝑ iudicẽ alter⁹ tribu
nal: tũc ſiqdẽ ẽ tal⁹ iudex ad quẽ executio ꝓtine
at de iure comuni uel municipali: et poteſt exe
qui vt hac lege in principio. Aut eſt iudex ali
us. & tunc aut petit executionem ad lras & ꝓceſ
ꝓmi iudicis ſuianti: & ꝓt. aut ſine lris: & tẽ ñ ꝓt ut
l.i. ff. de offi. cõſu. & .d.l. ꝑcrãdũ. §. ſinaũt re⁹
C. de iudi. & .d. e rõana. §. ꝟbẽtes. & h⁹ vult dicẽ
b tex. dũ dicẽ ſi h⁹ inſſũ fuit. ſ. iudici ſuianti. & h⁹ ẽ
qđ ꝛz Li. l. i. i. r. q. C. đ cõſeſ. ſi vo actõe i factũ
l'indicati uellet agẽ ꝓt: q⁹ actões q̃ hz ubiq; ꝓt
exerc̃e ut. l. fi. i fi. C. đ ꝑcrip. ló. tẽp. Et h⁹ appz
nullitas a⁹ qđ dixi ff. de l. litra. q ex ſnia oiũ act
i fcz l'iudicati: & ẽt offm iudicẽ. ſz oppões iſtud
offm iudicis q̃ ſit exeq̃ẽ ẽ nobile. qđ pz q⁹ mẽ
cẽariũ finiſ lata ſnia vt. j. e. l. iudex. q̃re g ita nõ
ſtẽtaſ corã alio ſic act⁹ cũ loco actõis hẽaſ ut. ff.
de mio. l. i eãe. i pri. & extra đ of. iud. c. ſi. ꝟ iſtđ
offm. lz ſit nobile: tũ vẽit ꝑ ſequẽtia ꝓne ꝓdẽna
tõis. & iõ dz ab eodẽ iudice expediri. ut. l. nulli
C. de iudi. vel melꝯ iſtđ offm ꝓpter ex egtate
vt ſit finis litiũ vt. l. teriato de fructi. & li. expen.
Nec egtas ceſſat i alio iudice q̃ ñ iudicaut. et
i hac actõe ſolũ hẽbit nccẽ ꝓbare. ſ. iudicatũ cẽ
ut. l. nã. & poſtea. §. i. de iuriũrã. & de iudi. l. ſi ꝑ
tor i pri. Quẽo i una ciuitate ſt̃ duo magiſtat⁹
hũtes cõlẽ iuriſdictõez ut ptãs & capitaneꝰ i hac
ciuitate an vnus poſſit exeq̃ ſniaz altius. ꝟ ñ ꝑ
ea q̃ dca ſũt ut. d. l. i. de offi. cõſu. qđ ẽ vez i ſen
tẽtijs pcũiarijs: ſz qñ aliqs ẽ ꝓtũax exbãnitus
in ꝓſonã gcãs cũ prio caperet ille poſſz facere
executõez. nã i hoſtes & exbãnitos altius ciuita
tis aĩaducẽtiꝰ: milto magis i iſtos ut. j. đ capt.
l. nõ dubito. & h⁹ fac fanũ publice uidicte. ar. qñ
li. ſe. ſiue iu. uin. l. i. & ij. & l. licitatio. §. qđ illicite
đ de public. põt tñ unꝰ lẽp ĩuocãe auxiliũ alt⁹
ut. j. dicã. Quẽo põe q̃ ctor ſcholãiũ l'docto
uel alius iudex q̃ nõ hz bẽuarios & milites ſet
ſniaz. qs eã mãdabit executõi. ꝟ ipe mz dene
gãdo iuriſdictõez ꝓuãdo ab vniuerſitate. & ſt. ul
facit eã exeq̃ ꝓ ptãte uel aliũ hũtẽ ptãte vt. C. de
epiſ. audi. l. epale. & ibi nõ. i gl. & i ſpe. đ execu.
ſẽ. §. nũc dicẽdũ. vđ. gd đ ſnia doct. Et idiſticte
dico q̃ ois iudex ꝑt iplorare auxiliũ alt⁹ ut iu
dex ſecularis brachiũ ſpuale. & cꝰ ut .d. l epale
& exẽ de offi. ordi. c. i. & ibi ꝓ Jnno. Sz q̃ro qđ
ſi iudex q̃ tulit ſniaz ſi ul⁹ ſcribẽ alt⁹ ut alt⁹ auxi
liũ iploret. uel põe q̃ iudex cui ſcribit: uel cuius
auxiliũ iploraꝰ nõ vult exeq̃ uel auxiliũ ꝓbẽ. ꝟ
potit ꝓ ſupiorẽ uel cꝰ cogi & ꝑũiri. de hoc ar. i
auc. ut diffc: iudi. §. i. Tenebit ẽt pti actõe i fcz
ad iterẽ ut. l. ſi iudex de uari. & extraor. cogn. &
qđ ibi dicit. Quẽo qd ſi cl exequẽdo exceđit
& tũa põt appellari vtꝰ appellabilẽ ad ſupiorẽ p̃
mi iudicis exequẽtis ſeu auxiliũ dãt. ꝟ ſi iudex
alius exeq̃ ab hĩas alĩus ad ſupiorẽ ipius exe
quẽt⁹ appellabil. nã ipe exeq̃ vigore ſui officij.
nõ ut delegatus ab alio. q⁹ hoc nõ põt delegãi
vt dẽz ẽ. ſi vo ipe nõ exeq̃t: ſz exequẽti ꝓſtat au
xiliũ: tũc ſiqdẽ ꝓſtat auxiliũ iuris utputa excõi
cãdo uel ĩterdicẽdo uel iuriſdic. denegãdo: tẽ ab
ipo appellaf. qñ ipi actus ẽ q me ledu. Si vo
ꝓſtet auxiliũ facti. puta ꝓcedẽdo prio iudici ſai
lĩa milites & ſi. tũc a prio iudice appellat: q⁹ ipe
ẽ q ledit miſterio alt̃ius. Quero ſi ãbit milit ſẽ
tẽtiã i ciuitate iſta: an poſſit alibi executõi man
dãi ex mẽo oſſo iudicẽ. ꝟ ſic nec̃ ĩgriꝛ ãbitri ſ'alĩ
ius iudicis reqſitio: ſz qcũq; iudex cui ſubẽ cõ
dẽnaf⁹ poterit dictã executõez facẽ ut. l. cũ añ. §
i. C. de arbi. & ẽ rõ q⁹ hoc dictat egtas. cũ enĩ ar
bitri nõ poſſit exeq̃ ꝑ ſe nullã facit ſibi iuriã ali
us exequẽdo: nec expectaf eius reqſitõ. ſecꝯ i iu
dice ut dẽz ẽ. & ꝑ hoc dicerẽ idẽ i iſtris i qbꝰ ꝑ
tinet ꝓceptũ guarẽtigie ſz ꝓſuetudinẽ tuſcie ut
poſſit ubiq; executõi mãdari nulla expectata f
glitõe. nã notariꝰ cõcedit a ſtatũ iuriſdictiõ ꝑ
cipiẽdo ꝓtibus ut obſuẽt cõtẽta i iſtris. quod
ꝓceptũ ex forma ꝓdẽoꝝ ſtatutoꝝ mãdat execu
tioni: ſicut ſententia diffinitiua exequendi uero
nullam hñt auctoritatem ſicut arbiter.

Jnuẽditiõe. In executõe prio põſt ca
pi mobilia. fo imobilia.
ctio noĩa. b. d. Op. b dẽ q̃ fcat iſnia iſta ſub ꝑdi
tõe ℈. l. i. §. biduũ. ſ. qñ app. ſit. glo. b dat plres
ſo. vna ẽ q̃ hic nõ ſũt vba ſnĩe. alia q̃ hic i uitẽ
locutõia ibi i diffinitiua. & tene mẽti hãc ſo. ga
va & nõbilis. alia ſo. ẽ b q̃ hic i cõditõe de preti
to l'pñũ. & iſta ẽ ẽt bõa quã tene mẽti. & lz pdce
ſint vẽ: tñ q̃tũ i proſito dic nõ põt ferri ſb ℈
ditõe niſi ſit cõditio q̃ ipm negociũ reſpicit ut.
l. ũder cũ gl. ſua. C. de ſnĩs. ſecꝯ ſi ipz negociũ
nõ reſpicit. b nõ. doc. i. l. nõ dubiũ i v. op. C. de
legi. p Li. ſic ĩtelligit iſtã glo. Op. hic dr q̃ p
mo mobiliũ. fo imobiliũ. ctio noĩaz ꝛc. ℈. l. ma
gis puto. §. q̃ro. q̃ ꝓtor. dẽt ꝯ ꝺ rebl corũ. ubi
dic iuriſcõſuleꝰ q̃ paꝰ nenĩt ad noĩa q̃s ad uẽdi
tionẽ pignorũ. non poſſes dicẽ q̃ ibi ẽ ſpẽale i
mioꝛ: q⁹ eẽt ℈ legẽ ſi ciuitates ꝯ qꝺ cuiꝰq; vnĩ.
no. Dic logꝰ i executõe ſnĩe q̃ ſtati dz fieri. nec
dz eligi uia q̃ retardaref ut. j. e. l. §. lz ſi ꝓtor.
Sz loquit ℈ria. l. q̃ſ ſit uẽditio ad petionẽ ipi⁹
pupilli: & tũc pri⁹ ad noĩa: q⁹ ſic fieri cꝰ itẽ. & h⁹
ponũt doc. i auc. hoc ius porrectus. C. ꝺ ſa. ſã.
ecc. Quẽo tu cris iudex. vẽiet ad te vnꝰ: & dicet
mitte iſtã ſniaz executõi tu iudex uſa ſnia dẽs
mittẽ. Quero añq̃ iudex ꝓcipiat executi. fieri
an dẽat ps citari. & dicũt doc. nĩ q⁹ dz citari ꝑſ
& ſibi ĩminus cõpetẽs aſſignari ad oñdẽdũ q̃
nõ dẽat executi. mãdari. Et. vbãt ſic. hic dr q̃
iudex ĩterloquit. ergo pars citat ut. j. e. l. ꝺ uno
quoq; q⁹ poſſz ledi ut. l. nã ita diu ꝯ ꝺ adopti
& vbaſ p. l. i. C. de iurꝰ. & ſci ignora. ubi plures
excep. põt oppõi poſt ſniaz. iõ oz ptẽ citari. & h⁹
ſz Li. C. quorũ app. nõ reci. l. ab executore in p
ma. q. & Roſ. idem ſuper. l. meminerint. C. un
de vi. vbi dicit q̃ eſt caſus. & quando quis in
naderet auctoritate iudicis parte non citata.
tenetur pena illius legis. ſed ſi executorem

mitteret bñt locũ remedia q̃.ſ. dicã. ſz ȝriũ tenz Inn. cẽ ꝺ app. c. ex rõe. vbi dicẽ q nõ ꝺz itez citari. Ego dico ſigdẽ ẽ ſ̃a ꝑdẽna i quãtitate uel genẽ: ita q executo regrit q capiãt alie res ſm ordiez nr̃i. §. tũc ꝺẽt citari ꝑs ut h. z p rões pre dictas. ſi vo ẽ ſ̃a ꝑdẽna i ſpẽ ſigdẽ illa ſpẽs ñ repit. et ſic cẽt facieda executo i alia re tũc cẽt ipo qꝺ ſ̃. ſz ſi executo fieret i illa ſpẽ: tũc puto q nõ ſit opus q ꝑs ꝺ nouo citet: ſz poſit ab eo auferi manu mulitari. ut. l. q reſtituẽ. ꝺ rei vẽdi. z ſic i telligo ꝺz Inn. qꝺ ſi elligo uerũ i pſoalibus pᵒ q̃drimeſtre tẽpus ut. l. ſi. C. de uſu. rei iudi. z. l. i fideicõmiſ. i ꝑn. ꝺ uſu. Jn actõe vo i rẽ añ q̃ fiat tal executo fci ꝺz ꝑcedẽ qꝺ ꝺ ꝑceptũ pᵒ ſniam ꝺ reſtituẽda re. ſ. certũ tp̃s. z poſt illud fiat talis executo ut iſti. ꝺ offi. iudi. §. i. z. d. l. q reſtituer.

Sz quero qd ſi facta fuit executo ꝑte nõ citata vbi citari ꝺẽt uel alꝫ eſt erratũ. qᵘ pot appellari q̃ſi excedatur modus. ſz ſi nõ appellauit tunc i pſonalibus nõ ꝓſtituitur pignus z añ ñeditoz remoueret ex officio iudicis adhibita ſũmaria cognitõe ut. ſ. e. l. §. ſi ſup rebus. Poſt ueditio nẽ hẽret neceſſe uẽdicare ut. ſ. §. ſi poſt additus z. C. de preſcrip. xxx. an. l. i. z ſi de vẽ. pi. aga. l. pe. Sz i fali idẽ. ſ. anũ bẽz offiñ iudi exequẽ tis. Jn quo ſũmarie ꝺz ꝺicẽ executoz fieri non ꝺẽre. poſt anũ nõ hẽret ncẽe agẽ ordiarie. ut. l. ſigs eptoꝛis. §. z ſigs ꝺ ꝓſcrip. xxx. an. Quẽro h ꝺ q i executõe ꝑus ꝺñt capi mobilia. Quero an iter mobilia ſit aliqs ordo. Sl. h q ſic: quia pᵒ ꝺz capi qꝺ mínus ꝺbitori noz qꝺ ꝺñ nõ. ito puto circa ímobilia. nc. p modica q̃titate vẽdãt magne res cũ modica poſſit vẽdi ut nõ. C. ꝺ di ſtract. pig. l. q̃ꝺiu. z ſi ȝriũ fieret pot appellari q̃ſi exceꝺat modus ut. l. ab executoꝛ quoꝝ ap. nõ fci. Quero qꝺ ſi res nõ ſũt capte: ſed ſuit capta ꝑſona ꝺẽnati. z coactus ſoluẽ. qᵘ tex. ba bes nõbilẽ i. l. ſi. §. ſi. ſ. qꝺ me. cã. ꝺic ut ibi.

Quero qualꝭ ꝓſtabit q mobilia nõ repiũt. rñ ꝺñ gl. q ſtatuet certus tmius pti ad oñdẽdum mobilia. al. capiẽt ímobilia. qꝺ nõ qꝫ nouus ẽ modus diſcuſſiõis z bon. Vel ꝺic q ꝺ hᵒ cre ꝺit nũtijs ſeu apparitoribᵘ ut. l. magis puto. §. nõ tñ ꝺe re. eoꝝ. z hoc obſuat ꝓſuetuꝺo. z Ja. ꝺ are. ponit i quoꝺã ſuo tractatu ꝺe diſcuſſione qꝺ h nõ. ꝓſequor. Et nõ q hec ꝓnuntiatio ꝺe qua hic logt tex. pot fieri i ipo actu q apparito ribus ꝓmittit. ſ. ut capiãt pᵒ mobilia fo z ẽ. z tũc apparitoꝛes referẽt ſe ſolẽnẽ ꝺiſcuſſionẽ feciſſe. z qꝫ mobilia nõ reperiebãt. ito z ẽ. Cõſulo q in cõmiſſione z relatõe ponat ſcipiẽꝺo a minᵒ ꝺã noſus p ea que ꝺ dicta ſũt. Deꝺ ſi hoc obmitta tur nõ tñ puto q agit ipo iure nullũ cẽ: qr h tal ordo nõ ponit ut ſit neceſſus: ſz qꝫ ꝑs grauatur remoueret p appellatiõem vt ꝺ dixi. Nero qꝺ ſi poſt ꝑdẽa ꝑs ſit parata oñdẽr q mobilia repiãt. z tñ capta ſunt ímobilia: ſz nũtius hoc ſ tuliſſet. qᵘ propter hᵒ nõ erit irritũ qꝺ factũ ẽ ni ſi creditor uel ẽptoꝛ fuerit ſ dolo ut. C. ſi ꝺ uẽ, pig. aga: l. i. z. l. ul. Quero h ꝺ moꝛ. quãto tp̃e ꝺz expectari. glo. remittit ad nõta in. l. cũ ꝓponas. Ꝺi. ꝺic aut vẽditio ſit ex interlocutoria z tũc tale tp̃s ẽ iudicis ãbitrio ut. l. ſi ſinita. §. ſi aũt ſtati ꝺe dam. infec. Aut ex diffinitiua: z tũc expectat q tẽpus quaꝺrimeſtre ſit tranſactũ ut. ſ. e. l. debitoribus. z nõ. in. ꝺ. l. cum ꝓponas. Ego ꝺico ꝺe ꝺuobus meſibus ut ꝺicta. l. ꝺebitoribus que in hoc non mutatᵘ ut ibi ꝺico.

Exequuntur itaq;. Quõ vꝝ legiũ faciat ceſſare hãc executionẽ. gl. ꝺic q ſi p uilegiũ ciuitatᵘ ut. l. ciuitates qꝺ cuiᵘq; vnius. no. Jtẽ ñ ꝓuilegiũ ſũꝺi ꝺotaᵘ ut. l. i. ꝺ fũ. ꝺo. ſz hᵒ ẽ vez qñ ferᵗ ſnia i actõe realꝭ i mixta. ita q ꝺ ꝺif cto reſpicẽ ip̃z fũꝺũ. ſz i pſoali ñ ꝓcꝺẽt marito ꝺẽnato: niſi i cã pupilli ut. C. ꝺe priui. fiſ. l. i. tiẽ nõ ꝓcꝺẽt vxore ꝺẽnata: niſi ex quiq; legibᵘ. ut. l. v. ſ. ꝺe bo. ꝺam. Jtẽ ñ ipeꝺit priuilegiũ mi noris etaᵗ. ut. l. i. C. de predi. mi. qꝺ ẽ uez ſiue reali ſiue pſoali ſit ſez ut ibi tꝫ ꝺ re. eorũ. l. z ſi pecũia. §. itẽ queri pt. z. l. ſi pupillo. §. i. Quiꝺ ꝺ rebᵘ eccleaſtic. ꝺic gl. idẽ. qꝺ ẽ vꝫ eccla l'caplo ꝺẽnato ut. l. iubeᵗ nllꝭ. C. ꝺ ſa. ſac. eccle. ſec' ſi ſuo nole ꝺẽnarei fcẽ eccle ut. ſ. c. l. cõmodis z ibi ꝺicã.

Si pignora. Si pignᵒ ꝺatᵘ creditõi i ſolutũ ſimpl: ꝓſumitur datũ ꝓ toto ꝺbito. b. ꝺ. Op. ꝺe. l. ſi. C. ꝺ iure ꝺo. ipe. ſo. ibi i pignoꝛ ꝓuẽtõali h i ptorio. vel h q̃ ſi ꝺatᵘ i ſolutũ. ibi q̃ ipetrat ꝺnũ a ꝓncipe ſz priaz tz gl. z ſic aliꝺ cẽt li ꝺaᵗ ilolutũ fiẽt a pte ſipl: aliꝺ ſi a iudice. Ego tñ puto ſic ꝺicẽꝺum. aut ꝺaᵗ ilolutũ fit a pte ſipl. z ñ uꝫ i aliq; ſic nec ẽptio. iſti. ꝺ ẽp. z ꝺ. pciũ ꝑũcta. l. iij. ꝑ ẽpto re. aut fit a pricipe. z vꝫ, put ꝺr i. ꝺ. l. ſi. C. ꝺ iure ꝺo. ipe. aut fit a iudice: z tẽ aut ſit a iudice exe q̃ete ꝺiffiniua: z tẽ i ꝺubio vꝫ ſ̃a, p toto ꝺbito ut h. z. ſ. ꝺicã. Rõ ꝑt cẽ qꝫ cũ offiñ iudicꝭ exe q̃ẽt ſit tõl: finẽ ipoñ litibᵘ: ſi ꝺeret itez fieri ex tia rei fz fõmã. ꝺ. l. ulti. i ſi. iã ſi. nõ cẽt ipoſitᵘ. et ito ẽ ꝓſũptio iurᵗ z ꝺ iuᵗ qꝺ fiat ꝓ toto ꝺebito. aut ꝺat inſolutũ ex iterlocutõia: z tẽ i ꝺubio ꝺi cerẽ iꝺẽ qꝺ q̃ ꝺat priceps ut. ꝺ. l. ſi. quia ẽ ea ꝺẽ rõ. z ſic ꝺz ielligi ꝺodie cũ itpõſit fz ꝺcrtũ. Op. C. ꝺ excep. l. ſi ex maiore. ſo. ibi ptẽ ꝺbiti f cepit. h ſipl: ſolutũ accepit. Op. ꝺ ꝓſuetuꝺie. nã nos videᵐ tota ꝺie ȝriũ fieri. ſ. ꝺari pignᵘ. ꝑ pte ꝺebiti z ñ ꝓ toto ꝺebito. z ſic ꝓſuetuꝺo ẽ ꝺ iſtũ tex. ſo. quiꝺã itelligũt z male ut pot i gl. q̃ i cipit alꝺ. Et tõ gl. alꝫ itellit: z fac ꝺuas alias gl. z ꝺebes ſcire qꝺ i executõ rei iuꝺicate hẽs q̃ꝺru plex remeꝺiũ. vnũ ẽ qꝺ poſſideat tã q̃s creditor loco pignoris z hẽat loco pignoris. ut. C. ſi in cãz iuꝺicat. pignᵘ. aliꝺ ẽ qꝺ vẽꝺãt illa bona. z il lud ẽ bonũ: qꝫ ſi ñ ſuffiẽ ꝺz ꝺari ſuppleñtũ. ali ud remeꝺiũ ẽ ut tã q̃s cũe emat ut. l. ij. C. ſi i ca uſa iuꝺi. aliꝺ ẽ remeꝺiũ qꝺ ꝺeſ i ſolutũ ut h z hᵒ mõ logt h. z pt fieri ꝺuobᵘ mõſ. uno mõ qꝺ ꝺeſ a iudice ꝓ ꝺbito ſ̃pte limitata: z tẽ obſuat hec ꝓſuetuꝺo. ſecᵘ ſi ſipl ꝺet iuꝺx poſito qꝺ contra

diceret creditor ut hic p Li.i.l.ordo.C.d exce. rei iudi.z uide istā gl.z ligna .z una icipit abdi cat.t.dcī i solutū.alia icipit ptēpt'.qđ pstāt z c.

Coram iudice ex

Si super rebus. equēte exaltatur q stio emergēs super rebus pignori captis sūma ti que cognitio nō facit preiudiciū uolenti ordi narie agere. Et post pignus aditū creditori ad usucapionē proficiet.h d. Prio dicit cuius est cognitio.Fo qs ē effectus cognitōis si apparet esse debitoris.Tertio qualr debet adhiberi ista cognitio.Quarto qs ē effectus si apparet esse mouētis controuersiā.Quito qs ē effectus exe cutōis iam facte quia debitoris apparuit.secū da ibi z si.tertia ibi.sz sciēdū.quarta ibi.nec sen tētiā.quita ibi.nec cū. Op.C.de iudi.l.iudi ces.solu.speciale h. Op.de ordi.cog.l.ij.so lut. ibi ideo qr fuit plene ognitū.hic sūmati. et consistit hic sumaria cognitio:qz nō dabit libel lus .nec lis ptestat.probationes aūt semiplene sufficerēt nō p iuramīto.argu.ē.ad car.l.iiij.§. si causa cognita.al'.icipit cāe cognitio.dicā:ſ. d preto.stipu.l.i.§.stipulatō.z nō.i spe.de offici. iudi.§.postremo.v.ri. Op.ī.§.si post.so.ut i glo. Op.ad vti.nec cū fm fas lec.ob.l.missio ō pro emp.z.ſ.pro herede.l.ij.i pri.ubi nō int rūpitur usucapio pro herede.hic dr contrariuz cū glo. sua. Ja.de are.tenet istā glo .z respōdit ad contrariū q missio facta ī possessionez nō it rūpit prescriptiōem illam que currebat ad utili tatē ullius contra quē sca est missio:sz prescripti onem altius.que currebat contra eū ꝺ quē est facta missio bene itrunpit.z hoc voluit sentire glo.i.l.missio ō pro empt.dū dic ab herede:sz nō uideo unde istud possit procedē. cū hoc sit vez q missus ī possessionē ex causa iudicati nō possidet:vt hic tenz glo.q possidēt nō pdit pos sessionē ciuilē nec naturalē.quomō ergo itrun pit cū.l.nātr.loquit quādo aliqua ciuil' posses sio iterrūpit.z ideo retenta opi.glo.q missus ex causa iudicati nō possidz pmā lec.tenerē tanꝯ ueram.i.q prodest usucapioni facīēde p credi torē postꝯ pignus fuit sibi aditus ī qz i suma ria cognitōe apparuit cē pdēnati. Sed si uolu mus sustinere banc secundam lect.tanꝯ ueraz dico q res captas pignori i cām iudicati victō possidet sic creditor: puētōal.h .pbat l.i. postꝯ §.imperator ut.le.no.ca.ubi ē casus . Preterea qñ aliquis mittit ex causa iudicati.ille ceteris cre ditoribus preferr ut.C.qui po.ī pig.ha.l.cū rē ergo apparet q ē idē.qđ i cōuētionali pignōe. nō idē qđ in pretorio in quo uno creditōe miſ so alīs uidēt missi vt.ſ.ꝺ bis que i fra.credi.l. qui aūt.§.sciēdū.z de bo.auc.iudi.pos.l.cū un' z hic ē casus l.l.si z iurī.ō q po.i pig.ha. Licet ibi gl.male intellexit sicut hic. Preterea b' ap paret ex eo.q iperatō posuit i.C.separati. n.ꝺ pretorio pigniore.z ti.si in causā iudicati.si eniz idē esset z c.ut.C.de codicillis.l.si idē. Preter ea hoc apparet quia in cā iudicati nō capiūr' oīa bona.etiam fm ista tēpora ut.ō.e l.§.in uēditō ne.licet secus sit i pretorio pignoꝛ. Nō ob.l.si duo.§.creditores.ſ.utiposſi .quia dēt itelligi i quolibet alio pretū ī misso ex cā iudicati. Hoc premisso:tūc dico q si in causā pignoris capēt res mobil' sine dubio intrunpit possessio ut.l.si rē mobilē de acqui.poss.tunc uerū dicēt ista gl. intelligendo ut dixit Ja.de are.de tertio possel sore.nā quo ad ipsum debitorrm possessio cre ditoris nō intrūpit usucapionē ut.l.i.§.p seruū corporal'.z.l.qui pignorī.ō.ꝺ acq.pos. Si vo caperet res mobil' tūc interrūpit' possessio tertī possessoris:si nō ē admissus uel suspicat' est se posse repelli .al' secus ut.l.dā possess.§.si. z.l. si id qđ.§.si.ꝺ acqui.pos. Op.extra gl.z uidē q tert' possessor nō pōt impedire executōnē q sit cōtra victū:sz ꝺz fieri executō z possessori cauēt de idēnitate ut.l.is a quo fūdus petit.ō de rei uen. Inno.i.c.ueniēs ex ō testi.pōit de b' unaz pulcherimā distictionē Dūcp sit executio i re petita:z tūc aut illa res a remīe erat possessa: z tūc glibz ct' ueniēs ipedit execut'.ar.l.ult.C. ō edic.diui.adri.tol.z i.c.ueniēs extra de testi. Si uero illa res nō vacabat:sz ab alio erat pos sessa:tē certius ueniēs nō ipedit executōez:sz ca uebit d' idēnitate possessori ut.l.is a quo ō de rei uen. Si uero sit missio in alia re q̄ sit petita ut pro pecūia ī qua quis est debitor: z tē ꝺz fū marie cognosci.z sic missionē quilibet habz ipe dire ut b'c.rō predictoꝝ ē qz qñ possessio uacat interest sua nc ab alio occuper cū facilius possz suā consecq possessionē uacantem q̄ qñ ē capta ut.l.fi.C.de edic.diui.adri.tol. Sz qñ ē i po. sessione aliquis tūc alterius nō interest.qz ita a me pōt aduocare.put a possidente:sz possessōi cauet de idēnitate. Sed qñ agit psonali ut i ca su nostri.§.quilz oīdēs de iure suo ī re nō peti ta in qua sit executō impedit executōem .rō qz de iure illius rei nūq̄ fuit cognitū:sz i pcedenti bus casibus erat de iure rei cognitū.Quēo an hic.§.posset itelligi si facit controuersiā de .pp etate uel possessione.z glo.nō dicit sue ō .ppri tate sue ō possessione.Et prout ille.§. refert q loquat de mouente questionē de .ppietate.

Quero cui icubebat onus ,pbandi ul' illi q miſ sus ē ī possessionē probandi rē esse debitoris s' ꝺicenti rem eē suam.z gl.hēs i.l.i.C. ōpiul. sit ubi ul' dici q ei qui mouit cōtrouersiā icum bit onus ,pbandi. Sz hec est uēritas.aut ista rs possidebat ille contra quē facta est missio: z tūc icūbit onus ,pbādi illi ꝺdictori. Si vero possi debatur ab illo cōtradictore:z tūc incūbit onus ,pbandi illi misso in possessionē.z hoc ult' dicē glo.i.l.ob maritoꝝ.C.ne uxō ,p marito.ubi di cit gl.res quā ipe marit' possidebat.z h' ibi per Li.z p spe.i tu.ō p' z fo ōreto.§.sstat.vti.qđ si ipe. Sz pōe q un' repit possidē nāl'.ut victus al' ciuil'.ut ꝺdictor.z equerlo qđ iurī.q' siq.dē vnus possidz ciuil'.al' nālit ut dns z fructuari' uel dns et emphūteota.z sic habes ꝺasiōes

i.l.si finita.§.si de uectigalibus.ꝛ ibi plene dixi de dam.infec.si uero unꝰ ciuiũ alꝰ nãuit: ut in eo qui iuit ad nũdinas:ꝛ alius ẽ ingressus tũc si ille qui possidꝫ nãlr possidet utiose ꝛ mala fide presumeꝫ ꝓ possidẽte ciuiũ.ꝛ talis possessio nãlis illi nõ patrocinaꝫ.q dolo possidet ut.l. libe ris i fi.cũ si.de libera.cã. Si vo quilibꝫ possidꝫ iuste procedeꝫ i executõeꝫ nõ ꝓiudicãdo possessiõi altiꝰ.ar.de li.cã q ꝙ si pariẽ facẽ qđ dicã in ultia.q. Quero fo dr̃ hic. idẽ si iurꝫ possõsi ꝛ dr̃ ꝙ suffiẽ.ẽ ne hoc uerꝫ ꝙ sufficiat ad ꝛpediẽ dã executionẽ.ꝛ glo.dic ꝙ sic.ꝛ nihil allegat.et credo istã glo.dicẽ ueritatẽ ut.C.si ꝙ ui vel alio mõ.l.pe. Ido formo tibi vnã.q.põam ꝰ ꝙ ille q uẽit ad ꝛ̃hẽdũ ꝓbat se possidẽ actõ ꝓbat do lo delisse possidẽ debitorẽ aduersariũ.an hoc sufficiat ꝙ repellat ꝛ̃dictionẽ aꝰ. Dño Li.dicit ꝙ sic.ꝛ cõtra tertiũ possessorẽ fit executio qꝛ do lo delisit possidẽ aduersariꝰ allegat.l.certa ẽ for ma.C.ut i po.le.ꝛ ũ ut i possle.l.si .legatorũ .ꝛ cy.hoc dicẽ.l.i.C.de alie.mu.ca.fac.i viij.q.

Ego dico ꝙ ẽ ꝛ̃ totũ.ti.de bis q̃ i frau.cre.ꝛ de bis q̃ i frau.patro.C.ꝛ.ff.ꝛ bꝰ exp̃mit tex.isti. ꝛ actio.§.itẽ ligꝫ i fraudẽ:vbi dicẽ ꝙ prꝰ dꝫ agi r uocatoria q̃ possit fieri executio i eũ ad quẽ ue nit possessio debitore desinẽte possidẽ. Jtẽ hẽs casũ i.l.i.§.si.mul.uen.nosle i posmit.ꝛ.e.l.in pri.ibi dolo malo ꝛ c̃. Ad.l.legatoꝛ ꝛ.l.certa ẽ forma.ꝛ̃ ꝙ loquũt i rebꝰ legatoꝛ ultie uolũtaꝫ spẽales cãus sũt.ꝛ ũt passũ i.l.creditores.C.ꝛ pig.plene exaiani. Quero pone ꝙ alius pos sidet debitor ẽ dñs ꝛ̃ quẽ sit missio possꝫ ne fiẽ ꝙ illꝰ ius dñij qꝛ ẽ penes debitorẽ possit trãs ferri i creditorẽ ꝛ iure possessiõis ꝺmanẽte penes eũ penes quẽ ẽ. Et mar.sill'.disputauit istam.q ꝛ dcẽiauit ꝙ sic p.l.si finita.§.si de uectigalibus ꝛ̃ de dã.infec.ꝛ spe.tãgit i ti.de prio ꝛ fo decre to.§.restat.v.ſ.ꝙ si apꝰ eũ. Vꝫ ꝑdcã itelligo si ille possidẽs ꝓtitet illũ uerꝫ dñꝫ cẽ.al ꝺco ut.ſ. e.l.§.pe.ꝛ fi.vbi ẽ casus ꝛ ibi dicã.

Sed et illud. Nñ est aliquid qꝛ̃ pos sit capi sine ꝓtrouersia illꝰ qꝛ̃ ẽ captũ i quo ẽ ꝓtrouersia dimittit.ꝛ ꝓ cedẽs sumaria cognitio cessat:ꝛ illud qꝛ̃ est sic ꝓtrouersia capicẽ. Jtẽ si mouet qꝛ̃ de iure pig. nõ retardat executio ſꝫ pignus uẽdit.ꝛ priori creditori fat⁹sit residuuꝫ i cãm iudicati ꝙerti tur.b.d.Quẽo qd si victor uult sup re capta sũ mariã cognitionẽ procedẽ mouẽs cõtrouersias petit eã dimitti:cũ sint alia bõa sine cõtrouersia. ꝛ̃ si cẽt clarũ aliã rẽ sine ꝓtrouersia cẽ:tũc hꝰ de beret fieri ut ꝰ inuit vbũ debeẽ. aliꝙ tñ faciente pro eo ꝙ cõtrouersiã mouꝫ ut sic eius itẽẽ appa reat. Si vo bꝰ.ſ.an alia sit sine cõtrouersia sit dubiũ:tũc erit in arbitrio iudicis illã dimittere. uel sup illa sumarie cognoscẽ: ut sic faciat. qꝛ̃ ei faculꝰ uideat ut.ſ.e.l.§.si quoqs.v.itẽ qd dice mꝰ. Scõo q̃ro scholarꝫ hꝫ libꝝ pignoratũ pe nes feneratorẽ vult cogeẽ eũ ad uẽdẽdũ ut sibi de precio satisfiat.ille dicit nemini ostẽdam:nisi mihi prius satisfacias.an creditor cogat.ꝰ ẽ tex tus ꝙ nõ.nisi i cãm iudicati:ſꝫ puto creditoꝛ cogi ut.C.de pig.auc.hoc ita.ibi qꝛ̃ ut fiat ꝛ c̃. expressius i corpore unde sumit.ꝛ.l.q̃us ꝛ̃ ꝛ pig.act.nec ob.hec lra quia uerũ ẽ ꝙ nõ cogit vẽdẽ ſꝫ cogit oñdẽ satꝺatoẽ oblata ut.l. q̃us.

Si post aditum. Post rẽ uẽditã uel ſsolutũ ꝺataꝫ cessat sumaria cognitio iudicũ exequtũ.ꝰ.d. Nõ quod pꝰ intꝛpositũ fm decretũ cessat suma ria cognitio de q̃ loquit.§.si sup rebus.ꝛ̃.e.l. Op.de.§.si sup rebus ꝛ̃ e.l.so.ibi aſi uẽditõeꝫ uel dationẽ ſsolutũ ꝰ post. Op.de.§.ſꝫ si ẽptõ ſ.e.l.so.ibi precaũ nõ erat solutũ hic sic. Rõnẽ hic nitit ponẽ glo.ſꝫ melius ponit i tex.i.§.ſꝫ si emptor ibi uidebimus. Op.ſ.de solu.l.si ali aꝫ. buꝰ timore dicũt quidã qꝛ̃ nõ cessat officiũ eorũdẽ iudicũ.ꝛ illi ꝰnt sic in tex.nõ cessabunt Sed hoc ẽ ꝛ̃ pri.§.Dic ꝙ ꝙ licet actio prima duret fm distinctionẽ.q̃ dicetur i.d.l.si alia:Tñ officiũ iudicis exequẽns cessat.rõ quia fecit ere cutor quod uoluit ꝛ rẽ perfectã dimisit. Opp. ꝛ vi ꝙ ſ̃ uersẽ piculũ eius ꝙ cõparuit ut.C. de euic.l.si ob cãm ꝛ de euic.l.si plus.§.i.ſo. dicit glo.uersat eius piculũ quo ad hoc ut teneatur precaũ solue. Hoc est falsũ quia ubi uenit ẽptio i limine cõtractus aſi ꝑcij solutões ꝛ nõ cogitur qs soluere ut.l.si post ꝑfectã.C.de euic.ꝛ.l.pe. §.fi.s̃ de periculo ꝛ cõmo.rei uen.fm Ja.ꝺ are na. Preterea hic.§.totus loquitur qñ tã preci um erat solutũ ut s̃ dixi. Vñ dicẽ gl. aliꝙ ꝙ pẽi culũ est i hoc ꝙ executor uel victor nõ tenẽt de euictione ſꝫ ille cõdemnatus sic ut i cõtractibꝰ.tẽ i vſi. certe hẽs iram nõne cessabũt.ꝛ c̃.q̃ſi dicat utiqꝫ cessabũt.ꝛ ista lra bona et clara.aliꝙ habẽt nõ cessabũt que lra plena est ifrascatoibus.ꝛ tõ de ea nõ curo. Vltimo illud quod ꝰ dr̃ ꝙ cessant ptes corũdeꝫ iudicũ Jntellige si alius erat iudex ad quez pertiebat executio alius in dex ordinarius. Si uero unus ꝛ idẽ erat exe cutor ꝛ ordinarius tũc cessabũt ptes iudicum i cognoscendo sumarie.ſꝫ potit iudex ordinarie cognoscẽ.ꝛ ꝰ est sẽius bꝰ.§.bar.ll.doctor.

Sed si emptor Si ꝙ iudicem exe quentem rem ẽ uẽ dita ꝑcio nõ soluto cessat offi.tũ iudicis i ꝑcio exigendo. Vnde res dẽt uendi pñte pecũia.alꝰ põt res uẽdita reuocari.ꝰ.d.diuide.prio põit dictũ ꝛ rõnez. Fo oñdit rõnem cẽ uerã. Tertio approbat dcm suũ addẽdo aliam ratõez. quar to docet qd sit faciẽdũ re integra uẽditõe non facta.quinto docet qd sit faciẽduꝫ re uẽdita nõ pñti pecũia.Fa ibi.qd enĩ.ktia ibi melius igitur ꝙrta ibi:oꝫ enĩ.quita ibi certe si. Pone casuꝫ i ẽmis.primo dicẽ ꝙ executões ſ̃ dñt se itroitter. tõ qꝛ nimis longe res abirent.secũdo ꝓbat ꝙ lõge nimis res abirẽt.aut enĩ dicis.ꝙ iudices cõdẽnabũt emptorẽ ꝛ essꝫ nimis longũ ut statꝫ patebit i appostillando liam.aut dices ꝙ exe cutiõ fiet de facto:ꝛ hoc esset iniquũ. Expõe lra

ibi aduersus eū sñiam. nā i hac ista ia eēt longi tudo. Preterea i executōe q̄ fiā ꝫ ista ēptorē de berēt bona uēdi. r i iz forte ēptor faceret ꝓtroꝝ sia de ꝓcio r sic eēt necesse q̄ itez ꝓdēnaret: r sic nimis lōge res abiret. Itē ibi exoluisse cōtēdat dic tūc eēt iuq̄ exactionē fieri eo nō ꝓuicto ul' nō ꝓdēnato. r sic ꝓcludit q̄ nimis lōge res abi ret. Tertio ibi mel' oñditur dām eē uerū ꝟ mō cū certū sit q̄ nimis lōge res abiēt: iō ē mel' q̄ se nō itromittāt dicti iudices cū uictor ꝫ ēptorē nullā hēat actionē r sic sibi auctori sit nulla iu ria. b. d. Nō hic q̄ ex uēditōe facta p executorē nullā hz uictor actōz. Quarto ibi oz iḡr ꝓcludit q̄ res uēdāt pñti pecūia. Quīto ibi certe dic q̄ si res nō ē uendita pñte pecunia q̄ iudices pñt se itromittere nō faciēdo executionē de ꝓcio: sz trāsferēdo rē r sic plane r recte legit fm gl. r bñ. Op. ꝫ. ꝓxio. §. so. ibi erat ꝓciū solutum. hic nō erat ꝓciū solutū. Op. ad finē hui'. §. qd eni si ēptor dicit se soluisse nōne ē iqui sibi rē auferi: dicit gl. q̄ hic ꝟ nō dicebat. Vel dic q̄ ēt si hic dicat se soluisse: qr tū hoc ē notū iudici exequē ti. ſ. cū nō soluisse: ut. l. cū falsū de acq. hē. q̄ po terit facere executionē sicut cū ē sibi notū p sñiaz r hoc tex. uult. Nūo an ille q uēdit rē alienaz possit trāsferre dñium bita fide de ꝓcio. r ꝟ vī q̄ nō ut hic r. l. si. pcuī i fi. ſ. de iure fis. Jn ꝓtū vī l. cuiuscūq. §. fi. ff̄ de isti. do. Ly. format ista. q. i. l. iciule. C. de rei uēdi. r dicit Ly. i ātiq̄ lectu ra q̄ pōt trāsferre dñium, si i mādatū non hēbat expresse q̄ nō trāsfert. Bul. de cu. i. l. cuicūq. §. si ei dicit q̄ illud ē uerū i ꝓcuratore gnāli: sz sec' i ꝓcuratore spali: qr nō pōt hē fidē de ꝓcio ut hic de quo Ly. fecit postea additionē ad. d. l. i ciuile. Sz illuo nō bñ ꝓbaī hic. nā ꝟ daī ꝓtaꝝ executori ob certā cām limitatā. ſ. ut ꝓuertat in cām iudicati q̄ cā nō ipleī bñdo fidē de ꝓcio: sz recipiēdo sic. Preterea ē rō ne ꝓcedaī i ſinitū r ne retardeī executio q̄ rōes cessāt i alio ꝓcura tore spali. Et iō i ꝓcuratore gnāli tene cū eis ut d. l. cuiuscūq. Jn spali ꝓcuratore ꝓsidero aut facio ꝓcuratorē ut uēdat fidū ꝓ cētū. r sic limi tato ꝓcio: tūc iste ꝓcuī dz uēdere pñti pecunia. Nec pōt trāsferre dñium bita fide de ꝓcio. qō ꝓbo. Vendere rē nō pñti pecunia: sed soluēda ad tēp' ē rē uēdere ꝓcio minori: ut. l. idē si i diē i fi. ff̄ de i diē adiec. r dico ē sūma ps obligatio nis tc. ut. l. i. de eden. sed si ꝓcurator uēdit mi nus q̄ hz i mādatū nō ualet ut. l. uiligēt ff̄ mā. Si uero eēt ꝓcurator ad uēdēdū ꝓcio nō limi tato: aut erat adiecta cā ob quā posset uēdere: r tūc si illa cā bñdo fidē de ꝓcio nō ipleī ut puta ut sanissiat creditoribus tūc nō pōt hē fidē de p cio ut hic. Aut hēbat mādatū simpler r identatū de uēdēdo: r tūc regulariē pōt uēdere bita fide de ꝓcio: ut. l. q fūdū. §. ꝓcurator tuus ff̄ p ēp. r. l. i. §. i. ff̄ de excep. rei uē. r tra. Et p dicta uera nisi i ꝓcuratore fisci. mino. r eccle: ut. ſ. de iure fis'. l. si ꝓcura. in fi. q̄ nisi pñti pecunia uendere nō pñt. r pōt eē i istis ꝛō: qr nō pñt uēdere nisi ex cā ut creditorib' satisfiat. quā cām nō iplent habendo fidē de ꝓcio ut ꝟ. Vltigue q̄ aut est ꝓcuī fisci ul' mioris ul' eccle r non pōt nisi pñti pecunia. Aut i alio ꝓcuratore q̄ i miore: r tūc aut ē spalis: r tūc si hz limitatū mādatū nō pōt excedere: si nō hz limitatū: tūc aut ē limitatū rō ne cāe aut nō ut ex pdict' ps. Si uero ē gnālis ꝓcuī: r tūc pōt facere r hīc fidē de ꝓcio. ad hoc facit. l. q rome. §. calimach' i fi. §. i. de. ſ. ob.

Quero qd de executorib' ultiarū uolūtatū qb' ē data ptas alienādi an possit trāsferre dñium nō pñti pecunia. Et dicrē aut ē executor ad pi as cās r nō pōt nisi pñti pecunia ar. d. l. si ꝓcu rator de iure fisci r qō ibi nō. Si uero ē execu tor ad alia: tūc qr regulariter talis executio ē li mitata ut possit uēdē. p satisfaciēdo is legat': r tūc simlr nō pōt: q: tal' cā bñdo fidē de ꝓcio nō im pleī. iō nō trāsfert dñium ut hoc. §. Nūo qd si cōstet ꝓciū se recepisse puto q̄ nō sufficit: sed dz dicē istrm qō i ueritate habuit r recepit. aliō ē eē ꝓsteri aliud ē recipe: ut. C. ō nō nu. pe. si ex cautōe r. ſ. si qd i frau. pa. l. i. §. q̄ si i lite r. §. si mutuā i fi. §. r facit. ſ. de noua. l. si debitorē. r ō si cer. pe. l. ij. §. fi. r qō ibi nō. Predicta uera ni si appeat ꝓuersū i illā cām i qua hz pōtē uēdē di: tūc ex illo appebit illā ꝓfessionē eē uerā: ut. l. sed r iul'. §. pinoe ō ad maced. Quid si istru mētū dicit q̄ pecuniā i ueritate recepit quā con fessus fuit se i talē cām ꝓuertisse nec ꝓ hoc appz i illā cām eē uersā an sufficiat: puto q̄ si manda tū erat facū od aliā cām exprīsse sufficit. idē si ta cite si cā i ueritate suberat: ut. l. i. §. fi āt de exer ci. r. l. si. c. ti. Jn eccla uero dic ut i auē. hoc ius porrectū. C. de sac. sanc. eccle. l ciuitatibus r i a lijs collegijs dic ut. l. ciuitas ō si cer. pe.

Sic quoq;. capitū eoz q̄ ꝓtētur que exigēt ul' uēdēt ut iudici uidebit. b. d. Opp. ſ. ꝓxio. §. So. ut ibi dicā. Nūo q̄ ē rō dīe iter nosa debitoz r iter res corporales. dicat glo. q̄ facil' adhibeī ista cognitio i reb' corporalibus q̄ i nōib': qr i noīe oz q̄ detur libell' ꝫ debito rē r. ꝓcedaī ꝫ eū: Sz i rebus coꝛpozalib' secꝰ ē: qr sue res sūt certe debitoris sit executi. siue nō si possideātur ab eo. Itē fit executio ut. §. si sup reb'. Nūo qd fiet qñ nō ē aliud i bonis debi toris nisi nosa debitoꝛ gl. remittit ad nō. r bñ. i. l. ij. C. qñ fis'. uel priua. Quero q̄lit capitur nomē debitoris r glo. dicit si dicatur habeas il lud nomē loco pignoris. Blo. q̄ ē i. l. i. C. de p to. pig. dat melioꝛē praticā q̄ hic: qr dicit uoca to debitore r ipso ꝓsitēte dicet iudex uerba que sūt i hac gl. r hz ui traditionis. dixi ō de dona. l. pe. i prin. r glo. ista nō ē sup isto. §. sz sup seq. Hic recitaui qr mel' cadit hic q̄ ibi.

Sed si pecunia. pecunia debitoris uel debitoꝛi destinatā: ipa pecunia capit nō debi toris nom. b. d. usq; ad fi. Op. ō. pr. §. so. ibi nō erat pata pecūia ꝟ sic. Quero qd ꝟ pignoꝛi

capietur.glo.rñdit ipm nomẽ: sed certe hoc est sñm ut pz ħ l.v.pterea r.ſ.e.l.ꝓmois. Dic q̃ q̃ ipa pecuia r ista gl.debuit cẽ sup pcedẽtu.§. Itẽ advie ex eo qõ ħ dẽ eq̃ capi solet:qr ꝛz qo hz rẽ debitor deposita l'alio mõ q̃ illa res ita demũ põt capi i cãz invdicati si ħ ꝑhtet ille qui cã tz sit i debitore ut pz ex eo quod dic eque r sic ẽ cal' .q.vltie quã facẽ ẽ i.§.si super rebus.

s **Sint qui.** Perſõe ħ enumerate ꝓueniũt r exigũt i cẽtũ pñt facẽ r ere aliẽo ſi deducto. fallit i donatõio.ħ.d.vsq; ad.l.ñ tñ. Op.ẽ ꝓ ſod.l.vez. So.ħ ſbaudi dũ dic olim bono rũ.ſ.maxie. Op.isti.de actõ.§.itẽ si de dote. ſo.ꝛcor. Op.dñ ħ q̃ occupatꝫ ꝓdito ẽ melior ut.l.ſi vo.ẽ de pecul'. Sꝛz ꝛ.l.ſi plurib' ẽ ꝺ.l.ij. So.ut ibi ꝑ Dy. tractat:qr aut tractat de inſ q̃ rẽdo r tũc potior ẽ q̃ vẽit pri' ad lit̃.ꝫ aut ꝺ ire tã q̃dito fuãdo r tũc ẽ potior q̃ vẽit ad ſñiã ut ibi pleni' dixi. Op.de.l.ex fco ẽ de pecul'.ſo. ibi de vno ꝑulegiato l'de ꝑulegiatꝫ paribꝫ ꝑule gijs. Op.ad iſtd ꝺ.l.aſſidnis.§.excepꝫ. C. q̃ po.i pi.ba. So.fallit ibi l'vi' dic ibi plures ꝑuilegiati ꝑulegio reali ħ i plurib' ꝑulegiatꝫ ꝑule gio pſoali r nõt.dy.i.c.poſſor ex de re.iurſ.li. vi.r.l.ꝑulegia.ſ.de bis q̃ i frau.cre. Op.ſ.c. l.qui iudicati.r gl.dic q̃ prio dz fieri ꝓdẽnatio ton' debiti:ſz i vltia ſñia dz fieri ꝓdẽnatõ ꝺducto eo qõ prio debeꝫ ut pleni' dr i gl.r sic debe m' ꝛſiderari duo tpa.ꝑ tps ſñie r tũc i pria ſi hẽ tur ꝛſpecꝫ ſequẽtiũ i ſequẽtib' hẽt ꝛſpecꝫ pcedẽ tiũ. Scõo tps executõis .i. fa ñ hẽt ꝛſpecꝫ ad p mã.nã aut ꝓcurãt vtroq; tpe r quilibz admittit ꝑ rata ant diſſ r ꝑ veniẽti ſatisfiet fz Dy. Quõ ꝛre dixit ſer. Sl.rñdit dnoꝫ mois.ꝑ ut dẽotat al'.pſoas q̃s q̃ ħ enumerat':r iſtd ponit i medio gl. Vl'ut dẽotat q̃ ẽt pſõe ħ enumerate qñz ñ bñt bñficiũ ex cã r ħ ponit i ꝑn.r ſi. gl. Quõ an ħ exceptõ sit ꝑptõia r'dilatoria r gl.ħ dispu tat.finaliꝫ Jo.dixit cã dilatẽiã:ſz aliꝫ dixit.ſ.ꝺ exceptꝫ.l.iij.dic ut ibi. Quõ q̃lꝫ accipiãt pare tes. dic ut gl. Quõ an ħ exceptõ possit opponi i executõe r si iſtũ tex.bñ reſpict.vꝛ i oĩb' po nẽ q̃ opponat prie ꝓetõi:ſz i milite opponat p' ſñiã executõi r ħ ẽt inuit gl.ħ posita sup vbo ik cos dũ dic q̃z post ſñiã q̃si dicat ñ ſẽp:ſz cre do q̃ ſẽp ut.ſ. c.l. nẽſcn'.§.ſi.r.l.ex diſſo.§.i. cũ si. Et pp ꝛgulã q̃ ẽ q̃ oĩ exceptõ q̃ ñ ꝛpugnat ſñiã põt opponi post ſñiã ut dcit legib' r.l.ſtõ iuſſões.§.idẽ rñdit.i.ꝺ fideiuſ.r q̃ nõ.ꝑ doc. C.ꝺ inſ.r fac.igno.l.i. Quõ an i libello dẽat peti cũ ꝓdẽnari i quãtũ põt facẽ.dico q̃ ñ imo libell' põt opponi ſipl'.illꝺ aũt bñficiũ ucket i exceptõe,ꝓponẽda añ ſñiã l'post ut ẽ qõ cũ co.l. pe. Quõ põe q̃ prio agẽti q̃ ẽ iſolidũ ꝓdẽna ł'.Fo simlit iſolidũ:qr ñ fuit opposita exceptio q̃ ñ erit melioꝛ ꝺdito ocupatꝫ ſñiã.nã nec i exe cutõe ut dictũ ẽ.ꝛ illꝺ qõ gl.dic i executõe rõ nẽ bñdã ẽ vez si rõ ẽ bita l'ſñia al' fec'. Prete rea possꝫ prim' creditor agẽ revocatoria eo q̃ debitõ i ei' fraudẽ exceptõz omisit ut.l.i.ſi .cũ si.ſ.de bis q̃ i frau.cre.r iõ ut cesset circuit'sto i prima riſsione quã feci.

n **On** tãũ. Op.ꝺ.l. divortio ẽ ꝺ negl'.gestũ.ſo.ħ.l.ꝺz intelligi qñ ꝓueniꝫ ꝑstãte mũmonio:sec'si p' vi ibi:ſz ista gl.ñ bñ dic.melio' dr i.ꝺ.l.divortio:qr ibi ex culpa viri ꝓuciꝫ r iõ ñ hz ꝑulegiũ ut. l.si rez.ſ.c. Op.ꝺ.l.si rez.ſ.e.ſo.ibi ex ꝺicto suo ħ ex contractu conuenitur.

s **Icut** ꝺote hz ħ bñficiũ:ſz socer viri ñ hz si ꝓueiat ſolato mũmõio:sec' si eo ꝑstãte.ħ.ꝺ. cũ pri.legis se. Op.q̃ ẽ rõ it iſtos socẽos dic ut.l.qr pareꝫ ẽ ſo.ma. Quõ q̃ ẽ rõ ꝑstãte mũmonio l'eo soluto.dic ut i gl.

Op.ẽ ꝺ iurſ do.l.pe.vbi hz bñficiũ ẽt soluto mũmonio.ſo.ista ꝛtelligi fm illã r nõ.i.l.ex di uerso in pri.ſo.ma.

Quod aũt. Qui mẽtit i eo qõ ẽ cã bñficij pdit bñfm.ħ.ꝺ.Quid si ñ negarz societatẽ:ſz debitũ negat:Puto sec' ut.ſ. dicaz de fideiussorib'.l.si ꝺubitet.

s **Jcũ** ꝓcuratoꝛ. Exceptõz mei ꝑ ſolẽ ꝓtetẽ dño opponit ꝓcur.r defensor.ħ.ꝺ. Op.ſ.l.pri. So.aliꝺ i fideiussoꝛ ut ibi. Sꝛz q̃ ẽ rõ dũc' dic gl.q̃.ꝓcurator r defẽsor ẽ recuperatur' a dño:sco ħ ñ plꝛ qꝛ defẽsor ñ ſẽp recupat. Preterea ẽt si deiuſſõ recupat r tũ ſibi ñ dat bñficiũ. Est q̃.rõ alia q̃ ponit ẽ ſo.ma.l.alia i pri.qr.ꝓcurato r ꝺ fẽsor ꝓuenit nolẽ dñi r ex alia obligatõe:ſz fide iuſſor suo nolẽ r ex ꝓpria obligatõe ꝓuenitur. Quõ dixit tex. mortuo maito ẽ ne vez q̃ bñſ ꝓueniãt i ſolidũ. Sl.dic q̃ sic nisi sit filij eiusdẽ mrimonij r sic gl.ista ñ dat bñficiũ filio q̃ nõ est ex eodẽ mũmonio .Cõtraria gl.habes i.l.ẽt ſo. ma.r.ꝑ illa gl.facẽ i auc'.siqdẽ.C.q̃ po.i pi. ba. ꝓbi porrigit ad oẽm sobolẽ.Doc.nã tenẽt istã gl.ꝛprobata illa q̃ ẽ i.l.ẽt r ħ dicũt p.l assiduis. §.excepꝫ.C.q̃ po.i pi.ba.Et gl.simlẽ huic ha bes.ſ.c.l.faciẽdũ r iſtũ.de actꝫ.§.si de dote.alia gl.ẽ i.l.vez.§.i.ꝑ ſod.i gl.ſup ꝓbo ceteroꝛ.ad auc.siqdẽ.C.q̃ po.i pi.ba.ꝛ dũ dic si qua sit soboles sine sit filij l'nepotes ex eodẽ matrimonio delcẽdẽtes secus si ex alio.

e **Si** fideiussor. Exceptio mei ꝑ ſonal'i ꝑtit fideiussoꝛi.ħ. d. Videz q̃.q̃ fideiussor ꝺdẽnat i ſolidũ r in ſolidũ repetit. Cõtra ħ op.ſ.de fideiuſ.l. mã cell'.ꝛ ibi ſberat cã ꝛre ñ dareꝫ actõ negl. gel. l'mãdati ꝺ dñm ħ nulla cã ſbẽ. Sꝛz q̃ro an sit remediũ ut ñ ꝺdẽnet nisi i quãtũ facẽ põt fideiuſſor.ꝛ sic si ut cũ ꝓuciꝫ fideiuſſo pricipal' cõ pareat r ſuscipiat iudiciũ i ſe r oppõat exceptõz ex pſõa ſui ut.l.idẽtq̃.§.generaliter ẽ mã.r.l pro cura.ad exhibẽdũ.§.i.ſ.iudica.ſol. Quero ve q̃ fideiussoꝛ logt'ħ. r certe ꝺ fideiussoꝛ gene rali q̃ daſ a ꝓdio pſois ꝑtq̃ a marito q̃ ñ põt daſ fideiussoꝛe ꝑtu.C.ne fi.ꝺo.dẽi r ꝑ ħ fuit

facta pria gl. hic pōita ul' dic q ēt in uiro logī q dat fideiussorē de dote resti. fm opi. dy. ut plē dixi i. l. si ꝑstāte. §. quoq; ſo. ma. Sed illud re. p bauī. ul' dic q marit' dedit fideiussorē matrōo so luto ut. d. §. quoq;.

s **I** Op. s̄ ō arb. cōuenerit l. q̄lē. ſo. ibi in arbitro hic i iudicio. hoc mihi placet: rō qr postq̄ ītер ptes ꝓuenit ſtia arbitri nil op atur cū ex ea ñ oriat actō fz ista tpa: fz ſtia iudi cis opat: qr ex ea oriī actio. hoc ēt appet qr t ꝓ sessū iudex ꝓdēnat. fac. ſ. tu. l. certū i fi. t qō ibi nō. lz gl. dicat ꝫ ēt i iudice. C. de iurisd. o. iu. l. i. et male. bodie ī arbitro cui' ſtia pōt emologa ri puto idē q i iudice. Ul' aliꝫ dic gl. dic h gd .i. de quo cū plra petē possī ꝓueni ut unū tm̄ pe terē: lz certe hic tex. logt qñ fuit ꝓuentū qd ſtiēt nisi dicas ꝓuenīēdo de uno vl ꝓuenire de alio. l' dic hic iā lite ꝓtestata ibi ab initio ut h gl. dicit: Sz hoc ī arbitro nō placz p rōez quā dixi: i iu dice plz. Ex quo nō. q licet iudex dēat iudicaī de toto ut. l. i h iudicio fam. herc. t. C. si aduer. sē iu. l. i. t. ſ. de do. excep. l. apud celsū. §. itē q̄rit tī ꝫ nec nisi ex ptiū ꝓuīcie aliud ꝓcedat. Ul tio gl. ſoluit: qr fuit ꝓcessū ut cōdēnet iq̄stū facē pōt q ſolidū tenebaī qō plz. Quo ut gl. t dic ut ipa dicit t bñ. z sic dz itelligi gl. l. l. q̄lē. q̄ itel ligit i eo hic q renūtiauit paulegio. Quidā in dex ō uolūtate ptū cōmsit qōnē ſulēdā cuidā t dedit ſtiam fm cōsiliū ꝫdicēte eo ꝫ quē lata ē demū tpr sindicat' cōuenīebaī iudex: qr p ſperi tiā male iudicauit: certe pōt cōueniri: qr nō tene baī stare cōsilio: ut. l. quidā decedēs. §. pat t. l. ticiī t meuiū i pn̄. de admi. tu. Et lz ptes cōsēse rit ut cōmittaī nō tñ cōsentiūt q ſtia sic ferat si male cōsuluit: vñ cōsulo assoriīb' q i cōmissione faciāt pōi q ptes ex nūc cōsēntiūt ut fz cōsiliū taī ferat ſtia: tūc iudex nō poterit cōueniri p hāc l. Itē puto q sufficēt si statutū dicēt q iudex te neaī sequi cōsiliū. Sed an tūc ptes poterūt ap pellare: q̄ si solū cōsēserūt i cōmittēdo cām nō ꝓdiit appellatio: ut. ſ. ō appel. l. ex cōsēsu. Idē si cōsēserāt ut ferat ſtia fm cōsiliū latū ul' feren dū si cōsiliū ē aptū: qr pōt eē q cōsētūt: t tē deī ſtia t bñ datur: lz putāt obtinēri cā appellatōis ex nouis. pbatōib' q̄sī pria facē ñ poterūt. Itē lz approbēt ſtiam tāq̄ sic latā ut nō. s ō de neg. gel. l. pōp. scribit i gl. mag. Itē q: lex añ ſtiam requirit expſſā renūtiatōz: ut. l. si. i fi. de tēp. ap. Post ſtiam aūt sufficēt ēt tacite acqescē ſtiie p aliquē actū: ut. l. ad solu. C. e.

p **R**eses. Appellatio nō rite ītерposita ñ retardat executionē. h. d. Op. C. qñ. puo. nō ē ne cess. l. ij. so. ut i gl. Op. ſ. ō ap. rec. l. scīēdū. so lu. hic erat certū t euidēs nō eē rite appellatum ibi erat dubiū: iō retardatur execution donec ō h cognoscatur p ſupiorē.

d **A**Jo iudices. Op. ſ. e. l. ītер pa res. So. h i delegat' ibi in ordiariis. hec uera t approbaī i tex. eī. e. c. si. Ul dic q hic loquīt i ordiariis: tū si appebat gs eēt actor t qs rē'. iō nō pōt hīe locū. l. inter partes: lz recurrī ad ſupiorē. Tene mēti hāc lec tu. qr nōbīl. t hic cāus nō ē alibi. Quō qñ ici piat currere tps appellatōis. rīdit gl. a tpe cōsiī matōis. t distīgue ut gl. hic t i. d. c. si. Duas le ges se. uide p te. Sed quid si iudicauit unus iudex ordinarius t alius delegatus sibi ex cau sa adiunctus per principem t tulerunt diuersas sententias: respondē q recurretur ad superiorē sicut si essent duo delegati. nam cum delegatus utatur iurisditione delegantis: ut. l. i. §. pe. de of si. eius cui man. est iurisdic. que iurisditio ē po tentior uincit effectū iurisditionis ordinarie: ut ſ. de duo. reis. l. si reus t s̄ de acquirē. re. do. l. quicquid. §. cum in partes. Preterea q recur ratur ad superiorem habet i se mīn' captionis. ergo sē. ut. l. quoq; de re. iu. p hoc facit optime eī de offi. dele. c. si duo ex tribus t q ibi nō. Vel posset dici q prealeat sentētia ordinarij quasi digniorīs. Sed non placet per id quod dixi t quod dicā. ſ. e. si uni i. uij. q. Quo qd si unus t idē iudex iudicat ꝫnia eodē istanti ut ec ce iudex ex lege municipali tenebatur ferre sen tentiam secundum cōsiliū sapientis cotingit cāz committi cōsilio duorū quorū unus condēnauit alius absoluit t iudex ꝓnunciauit fm q in dic tis cōsiliis cōtinetur. cette talis ſtia est nulla: quia in se continet repugnātia ergo sē. ut. l. scripture C. ō side istu. t. ſ. ō re. iu. l. ubi repugnātia. ma le fecit tñ iudex: qr consultoribus discordātib' ipe debebat eligere ar. b'. l. t. l. i. uēditōe. §. si. ſ. ō bo. auc. iud. poſ. t qō ibi dicēt.

o **E**bitoribus. Lōdenaſ t ꝫ sessiis dat ſtiaſ ad soluēdū t ex ea cā ꝓgat' q' elap so pignora capiāt' t p' duos meles distrahunt' b. d. Prio pōit duo dēa. fo. pbat p duo ipta. Op. q p' ſtiaz nō possit adē nisi eodē die: ut. ſ. e. l. paul'. So. dic gl. q h fit i ipa ſtia ul' p cepto qō fit i ꝓsessum qō dic ut dixi s̄. eo. l. ij. Op. q frustra lex dicit de tpe q̄dmestri cū hic deā ꝑ facultate sē. t sic frustra fuit fuit facta. l. ij. C. de excep. xei iudi. so. ut i gl. Op. hic dz du ob' melib' ꝫ. d. l. ij. So. h de tpe qō ē post lap sū ꝭmi ēmini t pignora capta. t ibi de p ēmio. t sic h lex nō imutat i hoc. Quero an hic loq̄ tur i ꝓdenato ut i ꝓsesso. glo. i. t glo. sup vbo ex re uacillāt. Tu dic q logt de utroq;: qr ꝓsessio bēt patā executōz tex. ē hic t. l. post rē. ſ. e. dicā ſ. tu. i. l. i. Quō an ꝓiicēs i iudicio dāneī diffi nitiue. dic ut i gl. dicā. ſ. ti. i. l. i. Tñ aduerte q ō ꝓuctudie cōsuētu datur ēmin'. t. diex ad sol uēdū: ut i. l. si ōbitori ō iudicijs.

c **A**Jm prolatis. Op. C. qñ pro uo. nō ē neccē. l. ij. So hic nō ē expſſ' error. Aliꝫ dicūt q hic fuerūt plate cognitiones pricipis: qr ipator sic iudicauit q bus iudex nō adhibuit fidē t aliter iudicauit.

Et sic bēs q ſtia lata ꝫ legē nō valet vtrū ē qñ illa lex ē i corpe iur̄ iclusa: sec̄ ſi ē exuagāt: qr ſtia p̄cipis ē lex exuagās. Et tene mēt ista lec. z fac q ſi sūt data statuta iudicū z pnūtiat fm illa z ē q̄dā reformatio cū volumē ꝫ quā est lata ſtia nō ē ipo iur̄ nlla: qr nō ē i voluic statutorū posita. Alia lec. ē q eligit opi. vnā de multis seu de lege q̄ multas opi. bz. Exēplū i. l. dos a patre fz Ja. ō arc. l'ēt i auc. ex cā. Sz q̄ro an possit iudicari q̄ male iudicauit q elegit opi. quam mlti doc. tenuerūt lz nō sit bō. Dico q ſic: ſz mitt' puniet ut nō. ifti. de oblig. q̄ ex q̄t ōlic. i prin.

adrian'. Sſtia lata p̄tex

d **Jnus** tu falsorū testiū p restitōz i ite. ꝫuocat z dūctū punif. h. d. Op. q ſtia sit ipso iur̄ nulla ut. l. cū vo. §. Ibuētū de fideicō. li. So. aliud i ōcreto aliō i ſtia fz distic tōz quā fec̄ i. l. iuste ō de acq. pos. Op. z vī q ſtia lata p flas allegatōes sit ipo iur̄ nulla ut. l. si p̄tor. §. mācel'. ō de iudi. so. illa lex cū gl. declarat istā māz q̄ aut ſtia lata ē p falsos testes l'allegatōes falsas z ꝫ p̄ite restituit ut h, aut ꝫ abñ ē z tūc aut dolo adꝟsarij p falsas allegatōnes z tūc ē nulla ipo iur̄. aut sūt adꝟsarij dolo z ē aliꝫ fz restituī ut. d. l. si p̄tō. §. marcell'. Op. q idistincte sit nulla ut. l. i. C. si ex fa. all. So. speciale ē ibi fauoř minor̄. Op. de. l. i. z. fi. C. si ex fal. iſtru. z. l. fi. C. de si. iſtru. So. itelligo bāc fm il lā q h añ ſtiā si fuit cogitū ō falsitate: sec̄ si erat ꝛgnitū. Op. q idē sit si fuerit ꝛgnitū ut. ſ. ō excep. l. q agnit. so. ut ibi. Op. ō q̄dā gl. q̄ ē i. l. fuo iuito. §. si p̄tor ō ad treb. ubi si ex iperitia ē iudicatū ps petit restitui i integz. So. ibi in t illigo qñ ps habuit iustā cām quā nō appellauit: qr forte fuerit aliq allegatōes falsē circa factū facte a pte al. si ex ipſ actꝰ appet q iudex male iudicauerit ps nō hz iustā cām error' qr errat i iuz z sic nō daret sibi restitutio ex clausula generali q̄ daf ex iusta cā. Quō h dicē testibus corrupt̄ q̄ro qd si testes nō fuerūt corrupti z vī idē p n. si ex fal. iſtru. Pla. aliē dicē si nō sūt corrupti z aliō dicē i iſtis aliō i testib' ut h ꝑz i gl. Sz q pla. dicat verū vī h, pbari ex ter. q reqrit duo copulatiue. Ego dico q i casu b° legꝫ pla. dicē verū: qr h vtrūq; dz, pbāt qr ad h se astrinxit dū dedit libellū ut appet ex p̄n. legi: ſz si i li bello dixiſſz ſtiā latā p ōca falsorū testiū seu p falsas attestatōes: De corruptōe aūt nil dixiſſz tūc sufficeret illō: Et gl. verū diceret: ita hodie ō termiatū ē ex de. pba. c. licet cām fac̄ ō de isti. l. hēbat i p̄n. Sz advte dīa ē an qs i cadē orōe h ponat ut dico q testes falsū dixerūt corrupti z tūc vī qs se astrigē ut h z. c. l. cām. rō q: istud adiectū corrupti qualificat totā orōnē z sic si h nō ,pbāt nō ē ,pbatū qō ītēdit: z h ē de mēte iurisco. ſul. i. ſū. ſ. ti. iij. i. l. fulcan'. § ij. exponēdo vba edicti. Advte qr tūc ōdeo, pbar ipos corruptos ut ferāt testimoniū ꝫ me: sec̄ si, pbarē eos sipl' corruptos ut testimoniū ferāt ut. d. l. ſul. §. q si adꝟ' tñ sat̄ putarē sufficeī si, pbatur q fuit corrupt' ut diceret testimoniū i tali cā si illa cā ē mea. Aut qs. h. d. i dubꝟ oīonib' ut qr dicē dic tos testes falsū dixisse z eos fuisse corruptos z sic copulatiue: l'p' dcōnē itē ut si dicerē eos falsū dixisse. Itē dico eos fore corruptos tunc nō vī se astringere: ſz sufficit si, pbet vnum. Tunc. n. vī duas cās cumulare fm mām. l. edita actio. C. ō eden. z p Dy. in. c. nullus pluribus cē de re. iuris i vi. z sic probat vnū licet non aliud. Simile eo qui, ponit plures excusatōes ñ hz necē ,pbare oēs ut ō de excu. tu. l. scire. §. scire z. l. ppe litē. §. i. z facit q nō. de excep. re. iu. l. si quis ad exhibendū. Idē si ponerei i eadē oīone dū tri unū nō qualificaret alterū ut dico testes fore falsos z corruptos tunc alterū sufficit ,pbare ut. ſ. de ver. sig. l. sepe. §. cū vero dicimus. Fac̄ ad p̄ dicta qō notat ber. cē de testi. c. ij. Et adducati precipue i fine positionū consueuerūt appone re non astringēs se ad oīa probāda: ſz ad ea tā tū q̄ sufficiāt ad victoriā cause sue: qō etiā si fieret in fine libelli cēt vtile ,pter predicta. Et predicta vera in actore qui se astringit. Idē i reo si actoris intētio cēt ,pbata: ſz si nō esset probata actoris intētio tunc reo non noceret se ad, pbādū astrigere ut ō de proba. l. circa z ibi nota. in si. glo. Quō qd si propono testes pecunia corruptos de falsitate nul dico nec ,pbo: nō sufficiat ar. ō de testi. l. iij. ibi nec lucrati z c. t. C. qñ pro uo. non ē necc. l. vēales. Nā eo ipso q accipit qs pecuniā ut testimoniū dicat stati committit falsū ēt si verū dixerit ut. ſ. de fal. l. i. ſ. i. in glo. super verbo aduocatus lz Jnno. dixerit ꝓtrarium i. d. c. lz. Sed male nisi diceres q loquatur qñ testes fuerūt corrupti ñ pecūia z de h i spe. de teste. §. i. v. lz qd si testet. Quō quomodo ageret iste reus oppressus. nō pōt accusaī ifra. xx. annos ut. l. q̄relā. C. de falsi. Itē ageī cuilibet ad itereſſe actione i factū ppetuo h ē vsq; xxx. annos. Itē pōt petēi restitutōz ut h z hoc ifra quadriēniū ut dic nō. Itē pōt excipe contra pe tētē executionē ſtie l' agētem iudicati ut. C. si ex fal. instru. l. iudicati: z hoc ppetuo ut. l. pure i fi. ſ. de doli excep. z cē de excep. c. cum venerabilis. Sed ꝫ hoc vī q exceptio non competat niſi ipetrata restitutione ut. l. excepī. in si. ſ. de excep. z sic solum vsq; ad quadriēnium pōt opponi exceptio. Propter qō pe. fatetur contrariū z dicit q decretal' illa male dicat ut refert Ly. C. de fal. l. q̄relā. Ja. ō arc. vero dicē aut adversarius fuit i dolo: z tunc qr tenet actione in factum vsq; ad. xxx. an. saltim eatenus durat exceptio: seo cē te immo magis durat exceptio cō pētationis q̄s falsi. Puto q. q. hec exceptio sit ppetua ēt añ petitā restitutōem ut. ſ. de excep. l. qui agnit. z. d. c. cum venerabilis. Et hoc si uolo victorē solū ab effectu ſtie excludere. Sed si uolo restitui ut absoluar nō obstātibus falsi, pbationibus tūc ad h ē necessaria restitutio ut h. Effect' ē magnus: qr non petita restitutiōe posset actor iterū agere z debitum probare forte p

teras ꝓbationes. secus si esset absolutus petita restor: qr tūc nō posset: qr obstaret exceptio rei iudicate. Ultio nō. q hic erit duplex iudicium. unum criminale ad uidictā aliō restitutoriū ut hic innuit.

Juictū. Op. C. ō pēn. l. cū reis. so. pōt itelligi i ꝺdēnato ciuiliꝫ ad pecuniā q i executiōe detinetur i carcerem ut. C. qui. bo. ce. pos. l. i. tūc nil ē contra. Vel i condēnato criminaliter in pecunia. Vel in iudicato hoc ē iudicando z cessant oīa cōtraria. Vel dic i cōdēnato ad mortem ciuilem uel naturalē z fuit dilata executio ex causa: ut. l. si uidicari. C. de penis z. j. de penis. l. ꝯgnāitis. Item cōtra qr cū ꝓdiderit oīa que uiris ciuilis sūt: quō habet hāc actionē ut. j. de penis. l. quidā. So. huⁱ timoꝛ gl. se sumat q hic dēat itelligi q ex dānatione ciuitatē uel libertatem non ꝓdiderit ut ꝓz i glo. Tu dic secure si perdit ciuitatem ut deportatus retinet ea q̄ sūt iurisgen. Et licet actio sit iuris ciuilis: tñ descendit ex cōtractu q est iurisgen. z sibi ꝓpetit ut. l. si tibi madauero. §. si is cuius bo. ō mā. z hic.

Si uero ꝓdit libertatē ut dānatus ad mortē ulⁱ metallū: z tūc retinet ea q̄ sūt iuris naturalis et etiam iura ciuilia q̄ sūt executiua illius iuris naturalis ut ꝓ alimentis ut hic ō de capi. dimi. l. legatum z de his que ꝓ nō scrip. l. iij. vñ cū hic loquatur i cā alimētorū q̄ ꝛc. Quō ō qua ac tōe hic loquat. Itē quō ad gō detur. dic ut i gl.

Operatores. In causis publicis ex cā retractat sūa ꝓp ūstra de nouo ꝛpta. b. d. Quō q̄ ē ista cā. dicūt quidā si curatō reipublice nō ē soluēdo. Nō nō placet gl. p. l. ēt. C. si tutor ulⁱ curator ūterue. Dic q̄ cā ut qr i fra triēniū ut. C. de senteo. aduersus fis. la. l. i. z ibi plene de hoc. Sed quo iure h fiet: puto ꝓ restitutōm in inte. z sic bodie. j. quadriennium. ut hic nō. Quero utrum sit alij cāus i quibⁱ retractetur glo. q sic i causa minoris z ecclesie: ut nō. C. c. l. sub spe. Itē i cāu. l. admonendi ō de iureiurā. Itē i cā furiosi z ꝓdigi: qr eqpant pupillis: ut. l. fulcini. §. adeo. j. ti. iij. Itē in cā liberali ut ō si ūge. cē dicatur. l. ij. i fi.

Juni ex pluribⁱ. Opp. i auc. ut iudi. nō expec. sacras inf sion. §. ij. z. j. e. l. duo z ō de arb. l. sicuti. C. q̄ñ prouo. nō ē necess. l. cū magistratus. so. ille leges debēt itelligi nisi alter ex iudicibus iuret sibi de cā nō liquere ut hic. Op. quō pōt de cā nō liq̄re: q aut actoꝛ non ꝓbauit z liquet q debet succūbere. aut ꝓbauit: z tūc debet cōdēnari reus: sꝫ dic ut ō de arbi. l. si de meis et illa ē uera. Op. de. l. munerꝫ. §. iudicandi. j. de mu. z bono. So. ut hic gl. z bñ. Opp. z vī q unus posset expedire alijs nō uocatis ut. l. i. ō de offi consulis. So. huⁱ ꝛtarij timore uarietur lec. legis nīe. Una ē q hic itelligatur iudex ordinario ubi oēs debēt iudicare simul: si oēs iciūt cognoscere ut hic: sꝫ ab initio unusqsqꝫ potest ut i cōtrario. Videꝛ ergo q ubi sūt duo iudices ordinarij posset glibet ꝑ se iudicare quod sic itelligē. nā si quidem iurisditio ordinaria cōpetit pluribus ut uniuersis ut capitulo z tunc omnes canonici debēt adeē z iudicare. Idē i officio priorat' uel decurionū: ut. l. ubi ō de tu. et cu. da. ab his. Sed si cōpetit pluribus ut sigul: tunc unusquisqꝫ hz insolidū sicut ordinarius. Sed si nelles itelligere in iurisditione delegata tūc ē so. plana: qr tūc omnes debēt itezē z uidere nisi alter iurauerit sibi nō liqre de cā ut hic de quo per glo. de arbi. c. fi. li. vi. Nec ob. hic tex. q loquitur de cā liberali ut in glo. Op. ī c. l. duo. so. ut i glo. Uenio ad. q. ꝓmo q̄ro quo i delegat' ab uniuersitatē cāp. ꝛndit glo. idem quod in ordinarijs: qz ab initio glibet ꝑ se pōt incipere licet secus si esset delegati ad unam uel diuersas cās. Quod placet exēplo pluriū exceptorū seu ūtitoꝛ quibus uniuersitas q̄dā committ z i dubio itelligitur insolidū ut. l. i. §. si plures de exercit. secus in procuratore ut. l. pluribⁱ de procura. Scdo q̄ro quid i ſnia ūterlocutoria. dicat glo. q in illa secus: qr quilꝫ pōt eam ferre ar. l. fi. C. de auc. prestā. q̄ bñ facit. nam glbet tutor per se pōt actum gerere. ex quo non sinitur tutela. secus i actu per quē finiatur tutela: ita i ꝓposito ꝑ finam diffinitiuā iudicis officū finitur i illa cā ut. j. e. l. iudex: secus in interlocutoria ꝑ quā iudicis officū finiretur ut dixi ō. e. l. quod iussit: tūc tdē eēt q i diffinitiua. fm ꝓdictam distinctionem debet itelligi glo. que ē. j. ad munici. l. magistratus. Et predicta q̄ dixi q unⁱ pōt ferre ūterlocutoriā ē uerū i ordinarijs uel ō legatis ad uniuersitatem cārum: Sed si esset ō legati sīpliciter ad unam cām: tūc ēt nō posset unⁱ sine alio ferre ar. l. pluribus ō de. ꝓcu. z est tex. exē de offi. dele. c. prudētiam. Tertio q̄ritur q̄liē itelligitur maior pars. glo. dicit numero ulⁱ dignitate. hoc puto uerū q̄n iurisditio cōpeteret pluribus ut uniuersis ut capitulo uel ordini ō curionum seu ꝓrorum: ut. l. ubi ō de tu. z cura. da. ab his z ibi no. Si uero pluribus ut singulis tūc maior ꝓs itelligē nūo ut. j. e. l. iter partes ibi numero cē. ubi est expssū. Si eni haberet respectus ad dignitates prius illud inspiceret q̄s fauor cāe: sed ibi dicitur q inspicitur ꝓio numer' so fauor cāe. Expedit de glo. quarto q̄ro exē glo. plures iudices delegati nō pñt insolidum exercē: sꝫ an iurisditionem habeant insolidum: Inno. q sic exēplo feudiorū z aliorū iurium in diuiduorum ut. j. de uer. ob. l. ij. §. ex his: qō satis placet ꝓ tex. l. it tutores ō de admi. tu. z predicta ꝓcedāt fm eos q dicūt q delegati habent iurisditionez. fm alios q dicūt q nulla habent sed solā exercitiū hoc nō ꝓcederet ut dixi ō. e. l. ait ꝓtor circa prin. Quito q̄ro pone q sunt plures heredes unius comitis uel alterⁱ nobilⁱ bīūs iurisditionem q i illa iurisditiōe succedūt an quilibꝫ solus poterit iudicare. puto q sic: ut

j. de ver. ob. l. ij. §. ex his ꝛ §. ex quo quidem. Et q ibi dicitur de plurib⁹ iudicibus ordinarijs sunt enim plures ut singuli nō ut vniuersi. ꝛ predicta vera cum iudicant inter subditos in his in quibus ad ipsos iudices commodum ñ spectat ut dicā. j. pri. q. Sexto quō pone q cā delegat duobus hac clausula adiecta q ipi duo vl alter eorum pñt iudicare: quomodo itel ligentur verba istius clausule. vt q tunc alter solus possit qñ constat aliū nolle vl non posse ut. l. si fundum sub conditione. §. his verbis ff de le. i. ꝛ. l. heredes mei. §. fi. ad treb. In contrarium est ueritas ut ff de arbi. l. pedius. §. fi. cuz. l. se. ꝛ est hodie expressum cī de offi. dele. c. cū plures. li. vi. cum unus mediante alio poterit se intromittere. vñ vno inchoante alius se itromittere poterit. Ad contraria rñde: q ibi in legato in quo uersatur commodum legatarij ꝟ in mādato isto in quo solum onus versatur. ꝛ iō di co q si plures sunt delegati cum dicta clausula vel ordinarij ī qb⁹ iest tacite dicta clausula q si in exercitio illius iurisdictōis ad eos spectz ali quod cōmodū l'icōmodum vnus solus nō poterit nisi ꝑtet aliū nolle l'nō posse. vñ plēs here des unius comitis l' nobilis ad quos spectat cōmodum multarū ꝛ penaz vnus solus ꝺ ma leficijs non poterit iudicare nisi cōstat aliū nolle uel non posse per predicta iura de le. i. ꝛ ad treb. Facit optie ff q. z a. g. l. siquis hac lege. §. quotz. dñt ergo abeē. Sed an est necesse q oēs loquāt. gl. vī dicere q sic. C. qñ. puo. non ē ne ce. l. cum mgiatus. Alibi dicit glo. q suffic ali os eē pñtes ut ff de arbi. l. sicuti. Primū uerius est q oēs dñt log ut. d. l. cū mg:at ꝛ dicta. l. sicuti dū dic palā ē. oz ergo q expresse pro nūcient ꝛ pro tribunali sedeāt p predicta iura. Itē sine vno ꝓuocio sine diuersis ut. j. de duo bus reis. l. ij. Preterea si taciturnitas suffice ret ergo mutus possz dari iudex ff. l. cū ꝓtor de iudi. p hoc facit ff de auc. tuto. l. iij. ꝛ qō ibi nō. quod itellige ut dicā. j. e. l. duo. Septio quō dñt ꝑfetire q̄liter dēt adhiberi iste ꝑfectus. Ālo ꝺ dic suffic q dicant nos ꝑfectimus iudici tali iudicāti sine dicāt ꝑfectimus tali sñie quod ē nō. qr idem ē consetire ꝑsone faciēti actū l'con sentire actui. Tu tñ ad cautelā facias vtrūq; pōi. §. consensit tali iudici iudicanti ꝛ eī⁹ sñie. Dc tano quō vtrū talis consensus possit adhiberi añ lata sñiam p internallū tēporis ut qr cōmisit unus alteri animi sui motū. glo. q nō in. d. l. si cuti quod puto verū in arbitris ꝛ iudicibus de legatis nisi a principe sint delegati. tunc enim si cut potest subdelegare ut. C. de iudi. l. a iudice ita pōt suo collegue animi sui motum committē. Idem puto in iudicibus ordinarijs sicut vnus tutor pōt alteri tutelā gerendam cōmittere. Sz quid si prius essent in concordia qd pronūtie tur: dicā. j. e. l. duo. Dono quō an ex post fac to possit ille q non interfuit ratum habeī. gl. q non. C. de iure fisc. l. ij. ꝛ ff de iudi. l. licet idem Inno. de offi. dele. c. prudētiā. ꝛ spe. ī ti. de sētē. §. sequit vsi. quid si sūt duo ꝛ vsi. se.

Bar. ll. doctor.

Mter pares numero. Nō. q di cit numero ꝓpter id qō dixi ff. e. l. si vni. Op. de. l. duo. j. e. So. ibi ī iudicibus ꝺlegat⁹ ꝺ ī ordinarijs. q̄ est rō quare in sñia iudicis delegati expectatur cō firmatio supiorīs: In ordinarijs nō: ff. qr hūt suo iure ordinarij: sed delegati ab alio. Itez op. ff ꝺ iosti. tel. l. si pars. so. ꝺ suppleur p illaz ꝛ sic hēs q qñ iudices nūero sūt pares ꝛ sunt ordinarij ꝑualet sñia q̄ fertur. p libertate ut hic ꝛ p testō ut. l. si pars ff de iosti. testa. Item pro dote. ar. l. ī ābiguis de iure do. ꝛ eī de re iudi. c. fi. Quō quid in duob⁹ arbitris discordan tibus. ff non recurritur ad superiorem nec dic te coniecture expectantur ut. l. itē si vnus. §. ꝑn cipaliter ff de arbi. ꝛ sic neutrius sñia ualz ut ibi ꝛ. d. c. fi. eī. e. ti. Sed quero an tres iudices vel tres arbitri possint omnino discordare. ff. sic ut de facto uidemus ecce vnus ꝺdēnauit ali⁹ absoluit a ꝓtenz. ī petitione alius absoluit ab in stantia iudicij. ꝛ tūc ī iudicibus ordinarijs ꝑua lebit ne sñia eius qui absoluit a toto: quod vtō tur: qr ista magis facit. p reo. videtur econtra q nulla ualeat: qr loquitur hic inter pares nume ro. Credo q prevalet sententia eius qui absol uit ab instantia qr ī hanc omnes ꝛcordāt. g. n. cōdēnat absoluit ab instantia qr instantia finit. Item qui absoluit a toto idē. Preterea saltim duo ultimi ī hoc concordāt ff. ꝛ e. vt. j. pri. §. Preterea vltimus ꝛ ꝓnt⁹ ꝛcordāt q a ꝓtēt ī pe titōe ñ absoluat ꝛ sic sñia medij ñ pōt nalē. Joē puto ī arbitri ut ff de arbi. l. diē. §. si plures. In plurib⁹ vo delegat⁹ recurreret ad superiorem ut. j. e. l. duo. Sz q ē dīa it ꝺditos ꝛ iudicet: dic ut nō. de arbi. c. i. li. vi. ꝑ Jo. an. in vlti. glo. sententis. Op. ꝺ. l. duo

Ex diuersis ff. e. So. ibi ī oīb⁹ disco dant ꝺ ī alia⁹ cōcordāt. ꝛ de eī⁹ mā bēt l. l. dicz. §. si plures ꝺ ābi. dic ut ibi ꝛ ꝺ qōnib⁹ ibi posit hēs tex. eī ꝺ arbi. c. i. li. vi. ꝛ ibi vide.

Bar. ll. doctor.

Ajo ex tribus. Nō ualet sñia plurū alteo ꝺsente lz ualeat eo pñte ꝛ ꝺdicēte. h. d. Quō qd vno mortuo. ꝛ breuit ī iudicib⁹ ꝺlegat⁹ vno mortuo est adeundus supior: q ꝺbit aliū vt. l. placuit. C. de peda. iudi. Quid si excusat aliq⁹ iusto impedimēto: ff. sigdem ad modicum tem pus expectabitur alias a superioꝛ ali⁹ iudex da bitur tex. est nō. j. de na. mu. l. fi. §. sigd. Quid ꝺ arbitris: dic q vno mortuo finit compromis sum vt. l. predictus ꝛ. l. non distinguemus. §. ij. ff de arbi. Quero si vnus iudex ꝺlegat⁹ vl' ar biter citat ꝛ nō vult venire poterūt ne fieri sñiaz illi q sūt pñtes. ꝛ ꝺ iure nostro altero abſite nul lo mō pōt ferri sñia vt hic ꝛ. l. Item si vn⁹ ī fi. cā. l. se. ff de arbi. sed ꝺ iure canonico vī correcū ī

arbitris ut debeam' distinguere aut maior ps est
pñs z pōt abstē citare: z si quidē ille bēt iustam
cām absētie debēt cū expectare alis possūt ꝓnū
tiare. Si uero sūt pares nūo nō ualet sniā. In
iudicib' delegat' nl imutat ut ex de arbi. c. fi. li.
vi. z pdicta distinctio fuer in terris ecclie ut ibi dr.
Sz q̄ro qd si tpe exaiatōis oēs fuerūt pntes z
cū iuicē allegarent un' nō potuit alios trahere i
suā sententiam. an pp eius absentiam sētētia lata
postea uitiabit. Jnn. vī dicere q̄ nō ex de testa.
c. Raynaldus: qr cessat rō. l. utē si un' in fi. ō de
arbi. p hoc facit ō de fideicō. li. l. uj. §. i. Lon
trariū credo: qr nō ē ulla sola rō: qr ñ pōt alios
trahere cē. sed illa: qr oēs iudicare dñt ut ꝺ dr
z de arbitris. l. sicuti: Adeo q̄ si un' committe
ret alteri q̄ certo mō iudicaret nō ualeret: ut. d.
l. Item si unus in fi. z ibi nō. z hoc puto uerissi
mum. Preterea lz tūc nō potuerit potuit tñ tē
pore sententie.

c **Ommodis** Cōmoda ꝑmi
orū pñt capi in
cām iudicati i subsidiū tm. b. d. Op.
de. l. stipēdia. C. de excep. rei iudi. So. dēs itel
ligere q̄ i oib' excussionib' puenit ad istā ultiaz
z hoc dicit gl. hic. Quo qd i pbēda. an possit
fieri executio i fructib' z dixi ō. c. l. a diuo pio
. §. execq̄ntur. Et q̄ puenit ecclia tūc fructus z
redditus i executōe rediḡt: sz q̄n clericus pue
nitur ex suo facto: tūc i defectū alteri' rei q̄ non
pōt capi deuenit ad fruct' z redoit'. z hoc tenet
spe. de excu. sen. §. segtur i fi. Item q̄ hic dicit
ipam pecuniam capi tēligo si erat tā destiata
solutōi alis capit ipsum nomen ut dixi ō. eo. l. a
diuo. §. fi.

n **Ensenius** apollinaris. Exce
ptio materie plōa
lis nō ob. ei cui facta ē delegatio ex cā
lucratiua uel onerosa: licet obstaret deleganti ꝺ
dicit. ista lex est nō. tō. Op. de. l. si extraneus
ō de iure do. glo. que est hic soluit q̄ illud est
uerum cū agit cōstante matrimonio: z tūc viro
nō pōt opponi exceptio: qr ad suū cōmodu; a
git ut ꝺ. sec' si so. ma. agit qō dixi ꝑ dy. l. l. doli
exceptio. ſ. de nouat. Op. de. l. si prior ō so.
ma. Sl. hic z ibi soluit z bñ. aut dicit promitto
qō debeo ticio z tūc itelligūtur. ꝓmissa q̄ cū esse
cu debēt. secus si dicat. ꝓmitto. r. qr tunc pōt
exceptiōem ut. l. cū q. §. si mulier de iureiurā.
Nota istam so. ad multa. multas enim potest
dirimere qōnes tā circa cōtractus q̄ circa ultiaz
uolūtates z statuta.

Fundū. Donator cōuēt' rei nēdicatiōe
+ñ hz bñficiū ne pueniat nisi in
q̄tū facē pōt. ꝑ re uel. p fructibus. b. d. Op.
q̄. p fructib' nō conueniat ō de dona. l. i edib'.
so. ꝺ pueniē rei. uē. ibi actōe psonali. Op. ō.
c. l. si ex cā z. l. iter eos. ꝝ' q̄ hic donauit z tradi
dit tō cōuenitur rei uen. nō ex stipulatione.
Quō qd si istos fructus ꝓsumpsit. Hic sunt in
glo. q̄tuor opi. ꝓo so. huius. q. Et ut intelligas
glo. due sūt lecture. ꝑma q̄ debet itelligi in ma
lefidei possessore donatore ad quem reuersa est
possessio mala fide. Secūda lec. intelligitur in
bonefidei possessore donatore: z reuersa est ad
eum possessio bona fide. Et quid eis cōsumpt'
z hug. dicit unū. z aliud dicit azo. z uide glo. q̄
incipit cōsumpsit. nam eis tē. usq; ibi tertij tē.
Et dic q̄ q̄libet opi. ē uera. nam opi. hu. ē uera
qñ fructus sunt consumpti ex se ipis. secus si ex
dolo aduersarij sunt cōsumpti: qr tunc est uera
opi. azonis. facit dictus. v. non tantum z qō ibi
nō. in glo. Alie due opi. sunt in bonefidei pos
sessore z sunt clare. tu dedisti in dotem unū fun
dū cōtingit q̄ solutum est matrimonium morte
mulieris z heredes mlieris petunt uir oppo
nit exceptionē ne conueniatur nisi in q̄tū face
re pōt an possit. Dy. format istam. q. in. l. si fili
o el pizolo. ō. so. ma. z tz q̄ idē sit i spe debita
qō i q̄titate. Sed illud dictū dy. dz limitari il
lud cē uerū qñ cōuenitur actōe personali. ꝑ spe
illa. secus si actione i rē: tūc eni cōuenitur ut qui
libet possessor. z ita tenet guil. de cu. i. l. qō noie
ō de condi. indebi. ꝑ hoc facit. l. ēt. §. licet ō so.
ma. ubi si dolo desijt possidere cōuenitur insoli
dū: sed possidere z dolo desinere possidere sūt
pania ut. l. parem. ſ. de re. iu. ergo tē. Sed adv
te ne erres si uir cōuenitur rei uen. ꝑ alia re q̄
dotali: tunc est uerum ut hic. Joē si pro re dota
li semel redota heredibus mulieris si postea ea'
possessio redoiret ad uirū ut hic. Sed si apud
uirum sēper mansit non puto heredes uxoris
posse uēdicare. nā de iure ātiquo ñ redibat dñi
um ad mulierē soluto matrimōio: sed trānsibat
ad heredes uiri uel remanebat apud ipm uirū
ut ō de acq. re. do. l. q̄dā de fun. do. l. i. C. de iu
re do. l. z si dotis nō. ō so. ma. l. si filio. §. i. i gl.
super uerbo nostras. Sed p. l. i rebus ē imuta
tū solū i psona mulieris. ergo eius ꝓuilegiū ñ
trālitbit ad eius heredes. z sic ipi nō habent ue
dicare. Preterea si ipsa mulier ageret dz agere
tā ipa uxor nō ut q̄libet extranea. z ió ꝺ cāu. dr.
dicit uerum.

Insolidū condēnatus. Op. de. l. ij.
C. si ex fal. istru. l. fi. C. ō si.
istru. z. l. qō i dié. §. si rōes ō de compēsa. So.
dic q̄ hic ꝑ iudicio nō fuit dispatatū de hac ex
ceptione. z ió est: qr qñ per exceptionem uenit
cōtra sniam: tūc nō pōt opponi post sniam: sed
qñ nō uenit ad infrigendā z ipugnādam sniaz:
tūc pōt opponi z idē tenet spe. i ti. de istru. edic.
vti. sed nunquid heres. sic heres pōt opponere
de beneficio inuentarij post sniam: qr non infri
git sententiam. z hoc tenent doc. in. l. sancimus z
i cōputatione. C. de iure delī. z hoc tenuit z di
putauit ma. fill.

p **Aulus** rīsp̄dit. Ista ē lex ligula
ris. Circa accessōia pōt in
dex supplere eodē die. b. d. Dicens tu
uideo q̄ post mēsē taxat iudex expēsas quō ꝺ.
nam est glo. l. l. terminato. C. de fru. z li. expen.

dic q̄ ꝺdēnatio sit stati ⁊ taxatio refuaī: ſz si iudex refuarz ꝺdēnatōz nō possz utibi dic ⁊ ibi p Ly. Sz aduꝛſe: qꝛ hāc.l.itelligo qñ p talē ad iectōné nl ꝺrogaī ei qō tā ē ſtuatū: vñ si uellz ꝺ trabere ñ possz ut pz i tex.

Bartolus legum doctor.

Aulus respondit eos q. Op. ꝺ .l.euictēt.ſ.de excep .rei iu. Bl. respōdit dic ut i.l.i.C. si pluꝛs una ſtia. Sed ueritas est ista q̄ ex sentētia pnitur quilibet pro parte ⁊ ita loquitur hic: ſz p̄ ma actōne potest agi ꝓtra quēlibet insolidū. ⁊ ex hac.l. colligiī q̄ ibi plures sunt rei debendi insolidū ⁊ a quolibet insolidum peto ita q̄ una solutio sufficiat ⁊ sic debet intelligi hic formatū esse libellum isolidum: qꝛ si quilibet pro parte esset conuentus nullam habet dubitationez. sic loquitur glo. ⁊ tex. in.l. si mandato ticij. ſ. paul⁹ ꝛndit ꝺ man. ⁊ hoc dixi.ſ.de duo. ꝛc.l.ij. Ex hoc habes q̄ vba ſtie non limitantur ſm nām obligationis precedentis: sed ſm uerba ipsius sententie: qꝛ condēnati simpliciter intelliguntur pro uiribus licet obligatio ⁊ libellus procedāt isolidum de hoc dic ut ꝺ. e.l. mileꝭ. ſ. decē. Sz i hoc quero qd si sunt cōdēnati isolidum ita q̄ una solutio sufficiat an poterunt opponeī bene ficum diuisiōis. ꝛ sic qꝛ ouī i ipa ſtia seu post ſtiam g ⁊ c. ut.l. post rem de transa. ⁊.l.iij. ſ. si ex cōuentōne ꝺ. eo. Sed an renūtiatio fca i principali obligatione porriqat ad hāc dico q̄ ñ ut ꝺ cū ſi. ⁊ iō exceptō diuisiōis possz opponi i executōe.

Bar. ll. doctor.

X cōtractū. Jus exequēdi ſtitā tñsit ꝺ eū q̄ i locū cōdēnati succedit. b. d. vel aliter gesta cum minore herede nō retractāt̄ lz i itegꝝ restituat. b. d. Op. substitutō euanescit post aditā hereditatē ut. l. post aditā. C. de ipu. ⁊ al. substitu. So. illō uerū nisi q̄ aduit restituat ut ꝺ ⁊.l.⁊ si ſine. ſ. lz qō paſ. ꝺ de mino. Op. q̄ cessat ius accrescēdi adita hereditate ut. l. i. i. ſi. de usufru. accrescen. So. illō uerū nisi ille q̄ ad uit restituat ut ꝺ: nec hēs alibi meli⁹ ⁊ ad hoc facit. l. si minor ꝺ ō acquirē. here. Op. dicit ꝺ q̄ in integrū restituit ⁊ c. lz cōtra de suc. edic. l. si. So. hic defertur substituto uel cōiuncto qui uenit de iure ciuili: secus si predicti non exta rent ⁊ esset solus cognatus qui ueniret tantum de iure pretorio ut i contrario ⁊ hoc tenet dy. Et ideo cum hodie cognati ueniant de iuꝰ ciui li hodie admittentur nec haberet locum illa lex ſm dy. ⁊ bene i hoc: sed in precedenti non. Jō dic latius. aut ille q̄ per in integrum restitutionē se abstinuit uenit de iure ciuili ⁊ tunc sequens admittitur siue ueniat de iure ciuili siue de iure pretorio ut hic ⁊.l. si ex modica. ſ. si filꝰ ꝺ bo. libe. ⁊ qꝛ cessat ratio. d. l. ulti. ⁊ ſtatiz dicā. Aut ille uenit de iure pretorio: ⁊ tūc aut sequens uenit etiam de iure pretorio ⁊ non admittitur: ſz locus est fisco ut. d. l. ſi. Aut de iure ciuili ⁊ admittī ut. l. i. ſ. si qs adita ad textuꝫ. cum ſi.

Op. q̄ hic substitutus nō pōt uenire de iuꝰ ciuili cum primus remaneat heres de iure ciui li ut. l. ⁊ si ſine. ſ. sed quod paſ. ꝺ de minoꝝ. ergo alius non potest esse heres eodem iure ut. l. hereditaī. ſ. fi. de castrē. pecu. ⁊. l. quod contra. ſ. vnius de re. iuris. Nēs moderni sateī cōtrariū ⁊ ideo reprobant gl. i. l. q̄ se patris. C. unde libe dicentes q̄ cum filius sit heres de iure ciuili uelit nolit sequēs non potest uenire de iure ciuili ⁊ sic habet necesse uenire de iure pretorio ut ibi refert Ly. quod tenebat Ja. bu. ⁊ pro eis facit. de uul. ⁊ pup. l. ij. ſ. ergo. Sed contrariuꝫ puto q̄ de iure ciuili posset uenire casus est in d. l. i. ſ. siquis adita ad tertuꝫ. Ad contrari um q̄ duo non pñt esse heredes insolidum eo dem iure ꝛ verū est eodē respectu: seo diuersis respectib⁹ sic ut si duo sūt heredes de iure ciuili isolidū vn⁹ directo alius utiliter et hereꝫ institu⁹ ⁊ ille cui facta est restitut o per trebellianuz se natusconsultum ita ī ꝓpositō sequens de iuꝰ ci uili est heres utiliter ut. d. ſ. sed quod paſ. ⁊ ꝺ idem glo. in. l. qui se patris. Op. q̄ ſtia lata cōtra vnū non potest fieri executio cōtra alteruꝫ ut. l. sepe i prin. ī. e. sol. bic habetur loco vniuſ. an aūt cōtra singularem successorem trāseat ius exequēdi dixi plene i repetitōe. l. si creditores. C. de pig. Quero quid si culpa tutorum fue runt cōdēnati. ꝛ fuerunt opi. inter Azo. ⁊ bu. ⁊ glo. tenet opi. azo. ⁊ bene ⁊ dabitur actio his ad quos postea hereditas peruenit sicut dareſ i curatore bonorum ut. l. i itegrum ꝺ de mino. Quero an oia gesta per minorem rata pmane ant. ꝛ si eo absteto succedit substitutus vl co heres oia bona fide gesta sunt rata ut dic: secus si mala ut. l. quoꝺ. ꝺ. de acqui. here. ⁊. l. pupilꝰ. ſ. de priule. cre. Si vero succedit alius ab in testato tunc contractus ⁊ libertates date ex te stō iūr rata si bona fide fiant ut. ꝺ. l. in itegrum ⁊. l. si mulier de mino. ⁊. l. quoꝺ de acqui. here. Legata vero soluta reuocantur ut. l. nec est no uum ꝺ condi. inde.

Bartolus legum doctor.

Cta apud se habita. Acta ñ pñt ōstrui siī ꝓcen sa ptiū ⁊ iudiꝺ. b. d. Op. q̄ regrīs frustra cōſeius iudicis ut. l. i. ſ. vnde queritur ꝺ op. no. nū. So. hoc ideo: qꝛ iudex interest: qꝛ nisi appareat q̄ scribi fecerit tenetur vt extra ꝺ proba. c. quoniā ꝺ falſam. Item nisi appare at q̄ petenti reddiderit iustitiam tenetur ut in auc. ut diffe. iudi. in prin. ⁊. ſ. i. ⁊ ideo eius con ſēsus requiritur. Quero dicitur hic nisi vel negocium ⁊ c. quid iuris tūc ſūt in gl. tres opi. Prima q̄ finito negocio pot. ſt iudex sine par tibus. Quod nō placet: qꝛ partium interest ut possit acta probari alias non valet ſtia ut. l. p latam. C. de sententijs. Item interest qꝛ in alio iudicio faciunt fideꝫ ut. C. de edē. l. io apō quē.

Secūda opinio similiter non placet: quia iudi
cis ūteret ut acta appareāt per que possit ꝓbari
bene uel male iudicatum alias tenetur ex quasi
maleficio ut insti. de obliga. que ex quasi male.
in prin. Tertiam opi. tenet Jac. de are. q ꝑ
tibus ꝛ iudice uolentib⁹ lata sententia possit re
scindi: quia a sententia lata consensu partium
non potest recedi ut per glo. in. l. si diuersa. C.
de transac. ꝛ sic non possunt acta destrui: qr de
ueniretur ad illud quod recederetur a sūia cor
cōsensu. Sed dñi credo q acta de cōsensu prīū
posset cōburi ꝛ remaneret sūia: qr si sententia ē
lata partibus pūtibus ꝛ nō ꝓtradictētibus ꝛ in
ea ꝓtinetur lite contestata libello dato cē. ꝓbat
acta ꝛ litis ꝓtestatione precessisse ut dicit Jnno.
in. c. cum in iure eō de offi. ꝛ po. iudi. dele. ꝛ ꝫ
tenet spec. i ti. de instru. edi. §. restat. uersi. in sen
tentia allegat ꝓ cāu. l. ult. C. de relati. ꝛ sic ista
tertia opi. uidetur uera. Quid dicemus? dico
q tertia opi. est bona. nam post sūiam non pōt
index nec partes circunducere acta indistincte
ut si per hoc fierz argumentatio uel minutio pe
ne iam ꝓposite ut ꝓbatur. ſ. ꝓx. §. idē si cōtinēt
infamiam ꝛ sic facit ius apud oēs: ut. l. ex ea cā
ō de postulan. Quero qd si ptes expresse re
cedūt a sententia. Glo. uidet dicere q pñt. qđ ē
uerū deducēdo i noua. ut. l. iij. §. si ex cōuētōe
ō e. alias secus ut dictū ē: Sed si cā finita esset
transactione: tunc procederet sine dubio.
Quero si sentētia reperitur cācellata an probz.
ꝙ sic nisi cancellatio sit facta ea solennitate que
hic dicitur. ꝛ hoc si cōstat sūiam latam fuisse alis
secus. Jtē quero quid si ē ideo cancellata: qa
soluit. an ꝓbet infamiā. ꝙ sic: qz cācellatio ſtrī
gitur ad cāz pp quā facta ē cancellatio: ut. l. can
cellauerat ō de bis q ī testa. delen.

De ápliāda. Op. de. l. illicitas ī fi.
ō de offi. ꝓsi. so. ibi pp
pauptatē. imo ibi ī mulcta. hic ī pēa. ꝛ qđ hic di
cit sine iussu pricipis. Jdē puto hodie ī ciuitati
bus que nō recognoscūt superiorē. nam popu
lus b⁹ ciuitatis ꝛ cōsiliū pōt minuere penā. Jdē
puto iquolibet alio ad cuius bursā pena iposi
ta respicit ut comites ꝛ barones q habēt regali
a in aliquo loco: sed penā infamie uel aliā ñ pe
cuniariam nō pōt ut. l. i. §. de qua de postu. ō.

Contra indefensos. Do. dy. ponit distī
+ctionē hic quam facit glo. l. cū ꝛ
minores ꝛ ibi nō. C. si aduersus rē iudi. ꝛ dic ut
hic ꝛ ibi plenius dicā. ſ. e. l. cōtra pupillū. Nō.
q ualet ad sūiam latā ꝓ o minore ut ī glo. Jtez
nō. hic cāum q minor nō habens curatorē nō
obligatur iudicio licet gl. dicat q nō repit ī. l. cū
ꝛ minores. C. si aduersus rē iudi.

a Ctorum ueba. Op. ſ. e. l.
iudex. b⁹ timore lex
legit duob⁹ mōis. Prima lec. ē nōbi
lis ad id qđ dixi ō. e. l. duo. Secunda est uera
ī emēdatione q nō imutat sententiā: ſz declara
tionem facit. nam uerbū obscurū an possit ꝺcla
rare ul nō declarare. dic ut. ſ. de ap. l. ab execu.

Et ex hac. l. nō. q etiaz illi actus q celebran
tur ī scriptis ēt postqz sunt scripta possunt emē
dari quod est notabile: qr prima facie diceretur
contrarium p. l. contractus. C. de fide instru.
Jtē puto q etiaz notarius possit hoc facere. cir
ca quod dic ut. l. si librarius de re. iuris. Ꝺcl
dic q alia acta cōz sententia possunt emendari p
seuerante sententia in effectu quod placet secun
dū primā lec. iste tex. facit q appellatione actoz
continetur sententia. dicā. ſ. de iure fisc. l. i frau
dem. §. neqz.

b E uno quoq. Jstam legem oīs
qui utuntur in palatio scit
Oppo. ſ. e. l. sepe. Solu. ut glo. et
nō. tex. ibi aliter cum iudicatum. Oppo ō.
de iudi. l. ad peremptorium ꝛ. C. de iudi. l. pro
perandum. §. sin autem reus. Solu. ibi sunt la
ta contra contumacem hic secus. Oppo. ō.
fami. herc. l. in hoc iudicio. So. ibi inter easdez
personas. hic inter diuersas uel aliud ī iudicijs
diuersoris ut ibi nō. ꝛ facit ad. q. quero plures
accusantur una accusatiōe uel iquisitiōe an pos
sit ferri sentēcia ꝓra unū saluo processu cōtra a
lios. ꝛ dico q cāus est hic ꝛ in. l. nō cicirco ō ō
iudi. l. i. ꝛ. ij. C. ō cōsoz. eiusdē li. ꝛ de hoc dixi ō
e. l. furioso. Sequēt. §. uide p te.

c Excepta a ꝓtoribus
Querit gl. quid ī grecia ꝛ alamania.
ꝛ glo. dicit q per uerba greca. ul exponebant latinis
uerbis. i. uerbis intelligibilibus ꝛ sic eque expo
nit oldra. ꝛ bene ꝛ dixi uobis in. l. i. in fi. ſ. de ꝛ
bo. obliga. ꝛ sic uidetur q iudex inter uulgarēs
debeat loqui uulgariter. Inter litteratos latina
liter: sed in hoc puto seruandam cōsuetudinem
fori ut. l. iij. in fi. de testi. ꝛ. C. quēadmodum te.
aperi. l. ij.

c Hereditatum uel eum.
Oppo. de
l. iij. ī fi. ō quod cum co. so. ut glo. et
tene primam so.

e J quis dolo. Op. de. l. ēt
§. licet. ō. so
ma. So. istam ītellige sm illius legis
determinationem. Alij aliter intelligunt ꝛ male.
Jn fine glo. dic so. hic facit ut alij nocēt ibi nō.

Si quis creditorem Legitur q
tuor mōis
secundum duas primas stat tex. proprie. secun
dum duas ultimas exponitur uēditor. i. ēptor.
Prima lec. est plana. Fa est bona. ex qua nō. q
licet creditor non sit admissus: tamē sufficit pri
mū decretum ut ex eo possit puenire ad uēditōz
facit. ſ. de bo. auc. iudi. po. l. cū unus. §. fi. cū. l.
se. ꝛ qđ ibi dicam. Alie sunt clare. Ad istas
ultimas lec. op. de peti. bere. l. etiam. §. pe. so. ut
ī gl. qr hic petit idē ibi aliud. Ex hoc sequitur
q si debitū fuisset ī spe utrunqz posset petere ab
eo q nō erat habituus regressum ad debitorē.

Op.ꝺ.l.locum.§.condẽnatõ ꝺ tabu. ecꝺ'. So.vt in glo.ꝛ ibi dicam ꝛ per Dy.i. c. bona fides ꝺ re.in.li.vi. Quero an soluens potest ꝙcupare a debitoꝛ.dic vt ibi i gl.

s **Jrerum.** In actionib⁹ descendentib⁹ ex ꝺlicto celsat bñficiũ ne gs conueniat nisi iꝯtũ sacẽ põt.b.d.

Bar.ll.doctor.

c **Ontumacia,** Contra.C.de iudi.l.prope randum.§.sin aũt ubi contumax obtinet. Huius timore facta est gl.super verbo dãno. Dic ergo qñq; gs est contumax ꝛ non uenicndo ad audiendum sñiam:tũc si sententia fert cõtra contumacem liꝫ.dãno afficit:qr non auditur appellans vt.l.ꝛ post.§.fi.de iudi.ꝛ ita log̃ ꝺ. Seꝺ an contumacia tutoris vel procuꝛa.quis perdat beneficium appellatõnis:ꝺic vt ꝺicam.j.qñ app.sit.l.i.i fi.ꝛ sñt.de obli.que ex consensu.§.fi.ꝛ de qua contumacia itelligat ꝺic vt ꝺicam.j.de appel.l.ex consensu.§.fi. Qñq; contingit qꝺ gs est contumax ꝛ sñia fertur pro eo tunc afficitur dãno litis.ſ. expensarum non autem perdit cãm vt in contrario. Seꝺ tũc an contumacia tutoris afficiat pupillum dãno expensarum:puto qꝺ sic:sed tutor tenet pupillo alꝛ restituetur vt.l.proꝑandum.§.fi. C. de iudi.

Item an contumacia procuratoris nocebit ꝛ expensis dño:puto qꝺ sic ar.l.non distiguem⁹ .§.si domini ꝛ qõ ibi nõ.ꝫ de arbi.ꝛ ꝫ mã .l. si procura.§.tutores in fi.ꝛ qõ scripsi in.l.cum si li⁹.§.i.de ver.ob. Qñq; gs est contumax in uenicndo ad ñciãdũ alteri tũc afficiat dãno:qr nõ audiat ꝛ lite nisi refectis expensis ut.C.de iudi. l.scim⁹.ꝺic vt ibi. Qñq; gs est contumax in nõ agendo infra temp⁹ sibi statutũ ꝛ tũc afficiat dãno ne audiat postea volens agere vt.C.de ꝺge.ma. l.diffamari ꝛ.C.q accu.non pos.l.si ea.j. de accu.l.tricia ꝛ ibi dicam. Aliꝭ etiam modis ꝺr quis contumax quos ꝺic per ordinez ut ꝛ aliꝭ glo. Circa cũ vero qui ꝑdit ne ad cũ pueniat citatio dicam.j.qꝺ vi aut clam.l. i.i fi.

Contumax est. Quero in duab⁹ primis citatõnib⁹ non venit In tertia sic.an debeat reficere expensas factas ꝛ ꝑmis citatõnibus ꝛ tex. videt ꝺicere qꝺ nõ.Doc.tenent cõtrarium qꝺ expense prime citatõnis ꝺñt refici vt.l.scim⁹.C.de iudi.l. v.q. ꝛ eꝫ de procu.c.ij.ꝛ spe.ponit i ti.de expensis. Ad hanc legem ꝙñꝺẽt illꝺ quo ad primũ ꝛ secundum decretũ ꝛ qꝺ ad ꝺiffinitiuam sñiam nõ ꝺ contumax nisi trib⁹ edictis precedentib⁹: sed bene est contumax quo ad alia:ꝛ ideo punitur dãno expensarum. Quero an i citatõe ꝺeat poni illꝺ verbũ pemptorie.dic plene vt ꝺixi i.l. si finita.§.iulian⁹ ꝺ dã.ifec. Item nõ.ꝺ qꝺ idẽ ẽ ꝺicere cito te hac vna citatõe ꝑ oib⁹ qꝺ ꝺicere peremptorie. Bar.ll.doc.

Penaz contumacis. Quõ qualiꝫ probet aduersa valitudo.ꝛ ꝺic per medicos vt. l.semel.C.de re militi.li.xij.ꝛ fac.l.i.§.i.ꝺ põ vẽ. ilspi.ꝛ ꝺicam.j.e.l.qñituꝫ. Item de eo quod hic ꝺicitur maioris cẽ occupatio ꝺicam.j.l. proxi.in fi.

Bar.ll.doctor.

c **Ontra pupillum,** De trib⁹ ꝺicẽ qꝺ pẽptoriũ ẽ nullũ. Op.qꝺ valeat ℈ abñtẽ lz restituaꝫ vt.l.si.ꝺ ꝺ i ite.resti. Jtẽ ℈ minorẽ vt.l.si minor ꝺ bo.auc.iudi.pos. Hoc ius timoꝛ gl.tua vlt ꝺicet qꝺ pẽptoriũ ponit ad ꝺuplicem finẽ. Primo vt pueniat ad ꝺiffinitiuam ꝛ tũc i pupillo ꝛ minore ꝺefenso ẽ nullum ipso iuꝛ ut hic ꝛ.l.acta i fi.ꝺ.eo.ꝛ.C.si aduersus rem iuꝺi.l.cum ꝛ minores in abñte nullius est momenti in effectu:qr restituitur ut.ꝺ.l.uti. Secũꝺo proponitur pemptorium vt pueniat ad ℏm l'secũdum decretum ꝛ tunc quo ad secũꝺũ ꝺecretum est ipso iure nullum in pupillo. Quo ad primum valet:lz restituꝫ vt.l. apud iul. §.i. Contra adultum valet lz restituiꝫ.ideꝫ in abñte cã reipublice ut ꝺicẽ glo.sed puto ꝺe mente legis esse qꝺ hic loquit ꝺ peremptorio quod proponi ad effectũ ꝺiffinitiue:qr posita est in hoc titulo ꝛ sic illa verba nil momenti hꝺt ꝺiuersimoꝺe ponũt vt ꝑz ex predictis. Aliꝭ ut plaꝺ .ꝺñt qꝺ etiã ℈ abñtẽ est ipso iure nllũ si iudex sciebat. Et sic illa vba nil moñti ꝛ cẽ.vnſõmiꝫ accipiũt ꝺ puto uez.tex.cẽ gl.j.e.l.qſtiõ. In minoꝛ vo ꝺy.posuit vnã iuã ꝺistictõz i .l. acta. §.fi.ã.e. Aut tutõ seu curatõ itueꝛ ab iitio ꝛ i cẽ.pcessu aut nec i cẽ processu nec ab iitio:aut ab iicio:lz si i cẽ .pcessu:aut i cẽ.pcessu:lz nõ ab iitio. Prio casu ualet:lz restituiꝫ vt.l.cũ ꝛ minores fo ñisso. C.si adv.ẽ iudi.Fo casu nõ valet ut i.l. cũ ꝛ minores primo ñisso ꝛ ℏ ẽ.c.l.acta i fi .Tertio casu ualz:lz iſtituiꝫ ut colligiꝫ.C.quõ ꝛ qñ iuꝺx .l.si preses. Qꝺ est verũ si tutor erat :sec⁹ si tutor esse ꝺlierat ut ꝺixi patet. Quarto casu est ipso iure nulla ꝺi cũ non legitima persona sit i iciatũ iuꝺiciũ ut.l.momentanee.C.q legi. pso. Jsta sũt verba ꝺy.q omnia sũt i glo.ꝺ.l.cum ꝛ minores ꝛ ibi ꝺicam. Hec uera in causa cinili. Quero qꝺ in criminali.ℵ idem ut.l.ꝺaꝛũ. C. ꝺ aucto.prestã. Et predicta ois latis placent ꝑ terꝯ in tertio casu qñ tutoꝛ interfuit ab iicio si i cẽ.pcessu.nam ꝺictum glo.i.ꝺ.l.cum ꝛ minores ꝛ ꝺictum ꝺy.est contra glo.in.ꝺ.l.si preses qũo ꝛ qñ iudex:ubi nõ ẽ ꝺfia an tutor eẽ ꝺlicrit an noluerit ꝺefendere:ió ꝺic qñ tutor iteruenit ab iicio ꝛ cõtestatus est litem siquidem itue nit postea donec negocium est liquidatũ si aũt noluit itereſſe ſiie legitime citaꝺ tunc ualet ſñia ut.ꝺ.l.cum ꝛ minores ꝛ ẽ ar.C.ꝺ adul.l. ꝙuis ꝛ ita log̃ ꝺictum ꝺy. Si uero noluit postea interesse in liqꝺatõe negocij tunc non ualet ꝺiffinitiua cõtra minorem:lz est recurrendũ ad ꝺmediũ

l.iij.C.de pcura.z ita loquit gl.i.l. ꝓles quō et qñ iudex. Si uero tutor iterfuit ab initio poste a non interfuit ipe nec fuit citatus sed interfuit minor cū alio curatore tunc iudiciū ualet ꝟ gl. i.d.l.cū z minores i fi.seo si ipe minor citat⁹ no luisset uenire cū p ꝓcuratorē lis cēt ꝓtestata dic ut dixi i.l.furioso ō eodē.

i **I**Udex postea. Ista lex pōt ītel ligi i iudice delegato et fm ħ nō ħz ȝriū. Itē i iudice ordina rio: z tunc op.de.l.paulus ō.co.solu.circa accel soria pōt eodē die. Oppo.de.l.illicitas in fi. ō de offi.presi.so.ibi i mulcta hic in pena.ratio colligitur ex isto ter.qr p sñiam iudex functus est officio suo.s.officio mercenario:quod deser uit actioni uel accusationi ꝓpolite.vnde sup eo se nō potest amplius intromittere:sed officium nobile eius adhuc durat:ō potest mandare ex ecutioni z in integrū restituere:quia hec iudicis officio nobili expediūtur. Itē mutare mulctā qr hec ipēditur iudicis officio nobili. z sic cel sat cōtrariū de.l.diuus de in ite. resti. Opp. C.de sen.ex peti.re.l.fi. so.glo. Tu dic q ibi ideo qr ħt tantā potestatē q p officium nobi le pōt suas sñias corrigere. Op.C.de senten. l.i. z de accu.l.si accusatoribus.so.ibi non tenu it sñia:z sic remanet iudex. Opp.C.quomō z qñ iudex.l.si ut proponis.so.glo.q ibi in de legato hic in ordinario quod intelligit Inno. qñ ē nulla per errorem iuris secus si facti:ne er ror facti cū priuet iurisditione:ut.l.error de iu ris z fac. igno.z nō.per eūdem de re iudi. c. i.

Op.q ordinarius nō possit se intromittere ut.l.abstētem.C.de accusa.Ja. de are. z Ly. di cūt qñ ē nulla turpitudine iudicātis deuoluitur ad maiorem iudicem ut ibi.secus si alio modo qr tunc ipsemet ordinarius.Ja.bu.dicebat ali ter:qr aut uolo ut sentētia ꝓnūtietur nulla.z tūc a iudice maiore possum petere ut.l.cazuelia pia ō de iurepato. z.l.quedam mulier ō fami. ber cil.sed si uolo ut super eisdem actis ꝓnuntiet ñ possum:qr ipe iudex ordinarius debet facere. Sed i fi.d.l.absentem dicitur reformabis tē.z sic non solum ꝓnūciat nullum sed etiam refor mat pronunciando super eisdem actis. Unde iūge ꝑdictas opi.simul:qr aut quis uult petē so lū q sñia ꝓnūciet nulla z pōt ēt a superiore.qō qualiter fiat plene dicam.ſ.que sen. sine ap. re. l.i. Aut uolo q ēt super eisdem pronuntietur: z tunc aut interuenit turpitudo iudicantis aut nō ut ō. Ultimo quero pone q iudex cōdē nauit plurīs uel minoris q̄s deberet z in fine sē tentie dixit,q si dicta condemnatio esset in plus uel minus q̄s deberet ex forma statuti ex tunc z ducit ad debitam quantitatem ut cōmuniter fa ciunt assessores.an dicta clausula aliquid rele uet. Dicaut dicta uerba ponuntur post uerbū cōdēnamus:z tunc nil operatur:qr p illud uer bum emissū non possūt corrigere ut hic z. ō.c. l.actorū. Preterea nō faciūt sentētiā conditiōa lē:seo resoluendā sub conditione ut.l.ij.de in dic adice. Seo ista resolutio nō pōt fieri p iudi cem ut hic ergo tē. Preterea illa adiectio est icer ta ergo tē.C.de sē.que sine cer.quāt.l.ij.z.l.iij. z p hāc ultiam ꝯem hoc ħz Ja.de bel. Si uero ista uerba ꝓferūtur ꝓditionaliter i ipa sententia ut q: dicit q cōstat nobis delictū per te esse com missū.iō si ex tali delicto tanta pena tibi debet i poni secundum formā statuti i tantuz te cōdem no alias i plus uel minus ħz formā statuti. Di co q hec sententia ualet sicut si nulla pena ipo neretur ut.l.t.ſ.i.ad turpil.sufficit enī delictum declaratū cē z in executione declarabitur pena. hoc tū non ē faciendum nisi ex magna causa. Hoc enim turpitudinē z ignorātiam assessoris demonstrat.

p **O**St rē. Sñia iusiurādū z ꝓfessi o i iudicio ħnt executōz parātam.b.d. Nō.d sñia ē uulgar. de iureiurādo hēs hic z ō de iureiurā.l. sed z si poss.ssori.ſ.pen. De cōfessione habuistis ō.c. l.debitoribus z.C.de cōfess.l.i. Ibi nā z soluēr cogitur:ſz an hec ꝓfessio possit reuocari dicem⁹ ſ.u.i.l.nō fatetur.

q **I**Jdam cōsulebat. Maior.xviij.ānis pōt cē iudex dele gatus:sed ordinarius iudex minor.xviij .ānis maior tñ.xiij.post cē si ex cōsensu ꝓtuz delege tur:uel ex certa scia Imperator eum iudicē deō rit.b.d. Nō.q princeps eligit buī⁹mōi ma gistratus i urbe z bodie papa ut eī de elec.c.fū damēta li.vi. Itē nō.q princeps eligendo sci enter indignum uidet cū eo dispēsare ut ħ.ō bō ſ dicā. Op.ō de arbi.l.cū lege So.gl.l'dic melius ut.l.cū ꝓtor de iudi.Op.ſ de decuri onibus.l.ſpurij.ſ.i.so.ibi loquitur i decurione tu q nō ħz ſplicē iurisditionē:ſz habet etiaz ad ministrationē bonorū ciuitat⁹ q nō cadit i mino rē cū eius res debeāt p aliū admīstrari ut.l.fi. C.de legi.tu. Dic logt i eo cui ꝓcedit ſplex iu risditio hec uera .Al' dic q illi non eliguntur a ꝓcipe.hec etiam placet. vñ dic aut eligit a ꝑn cipe ut ħz aut ab alijs:z tūc aut ꝓcedit ſplex iu risditio aut iurisditio cū administratione tē.

Quero cum hic exceptio minoris etatis op ponitur quis de ea cognoscet.dic latius quan doqz opponitur exceptio q quis nō potest esse iudex impedimento nature: quia caret iudicio mentis ut furiosus impubes z similes: tunc ipi non possūt cognoscere:qr eadē ē ō ipedītes in cognoscēdo de hac exceptōe que ō principali:ut l.cū ꝓtor.ſ.fi.de iudi. Cognoscet g supio.limo etiā si nō opponat iudiciū ē nullū ut colligitur hac.l in pri. Mīqz opponit q nō pōt cē iudex pp aliū defectū:z tunc qñ defectus non causat a persona iudicis ħz ex nā cāe al' ꝺditōis plone litigāt;z tunc ipe cui opponitur cognoscat z p nūtiat:ut.l.si quis ex aliēa de iudic.z si qſ i ius uo.nō ier.l.ij.z ibi nō. Fallit si iudex iñ debeāt

aliquod commodum sentire ut l. si iure ad mu nicip. & ibi nō. Itē fallit de iure canōico qñ q̄s dicit nō suū iudicē: qr ē clericꝰ ut i. c. si iudex lai cus de sen. excō. li. vi. Ñūq̄ exceptio ꝓcernit ip sā delegationē ut qr dic̄ rescriptū ipetratū taci ta ueritate tunc de ꝫ ipse iudex cognoscet ut. l. pscrip. C. si ℨ ino uel uti. pub. t eī de rescrip. c. sup lris & ibi ꝑ Jnno. Et istis casibus ꝑtez̄ ℨ clerico si. exceptio omitteret. vꝫ processus ut. l. si. C. de excep. & nō. ꝑ Ber. & Jnno. de rescrip. c. scīscitatus & iō si opponeret qd̄ rescriptū ē fiz dic ut. d. c. sup lris ꝑ Jnno. Ñūq̄ exceptio con cernit ꝑsonā iudicis & tūc q̄q̄ sigillat famā seu honorē ipsius iudicī ut qr opponit̄ q̄ ē istis l' seruus iō nō pōt eē iudex tūc Jnno. dic̄ q̄ ipse met ꝛgnoscet. nō eni. ꝓnūtiat se ifamē ul' fuum fz se eē iudicē uel nō eē ut ipse nōt de offi. ōle. c. cū sup. Quod nō plz ꝑ. l. abstē. C. de accu. & dixi ō. e. l. iuder. Preterea ego uideo q̄ si ad eum spectat commodū pecuniarium q̄ nō pōt ipse ꝛgnoscere ut ō prox̄i. dixi ergo multo min⁹ cum hic tractatur de fama iudicis que excedit oē commodum pecuniarium. ꝛgnoscet ergo su perior uel eligetur arbiter ut. ſ. dicam: sed si hec exceptio non proponitur procedit & vꝫ iudicū ut. l. ij. C. ō sen. & nō. in. d. c. scīscitatus & in spe. de iudi. dele. §. si. verti. sed nunquid infamis. Ubicunq̄ autem dixi superiorem ꝛgnoscē di co q̄ tunc poterunt arbitros eligere qui ō hoc ꝛgnoscant ut. C. ō iudi. l. cum spālis & eī ō ap. c. cum spāli. Ad predicta facit & contra Jnno. circa id quod dicit qñ exceptio excōicationis opponitur iudici ut nō. in spe. de exē. §. nunc uidendum vſi. sed si hec exceptio. Ñūq̄ oppo nitur exceptio que statum & famā iudicis ꝓtin git ut qr est minor. xviij. annis & tunc puto q̄ ipse idem ꝛgnoscet & pronuntiabit & in hoc in dex est & iudicium habet: qr est maior. xiij. an. ar. d. l. siquis ex aliena & l. prescripta. Jn hoc tñ est hic plus qr etiam si talis exceptio omitta tur potest opponi post sñiam & reddit iudiciuꝫ retro nullum ut dr expresse in hac. l. i ꝑn. & con sensus partium non facit cum iudicem nisi tem pore ōlegat, consentiant ut ꝫ dic̄ tex. Quō qñ dz opponi hec exceptō tu non potes eē iudex. q̄dam dicant vſq̄ ad lit̄. ꝑ. ut nō. C. de excep. l. fi. Alij vſq̄ ad. xx. dies ut i aut̄. offeratur. C. ō lit̄. ꝑ. Tu dic ut dic̄ tex. i. d. l. si. q̄ hec excep tio dz opponi ab inicio hoc est añq̄ coraz iudi ce aliq̄d propōat per quod uideatur approba re eum i iudicem vl' iudiciuꝫ suscipe ut ō iudi. l. sz & si susceperit i ꝑn. & eī de re iudi. c. iter mo nasterium & ibi hoc nota. per ber. & Jnno. Uñ si ꝓius opponeret qs exceptiōem ℨ personam actoris vl' ℨ libellum: qr proponēd o exceptōez videtur uelle q̄ super ea pronuntietur cum sit emergēs ut nō. C. de ordi. iudi. l. i. iō vī iudicez approbare. Et predicta ītelligē in casib⁹ i q̄bus tacite potest omitti ut ō dixi. Cōtra predicta tñ nōctur ō de iudi. l. non uidetur. ꝛ̄ q̄ petit sibi edi actionem non petit a iudice: sz a ꝑte iō non uidetur ꝓsentire i iudicem. Fateor tñ q̄ si actor peteret q̄ procedatur summarie reus exciperet imo nō dz sine libello: qr ℔ regreret iudicis ex aiatio & pronūtiatō tūc videretur ꝓsētū i iudicē. Itē ℨ predicta vī auc̄. offeraſ que dicit q̄ pōt re cusari post datā cautionē de iudicio sisti. Sed certe illa cautio hz i se ꝓditionem ō stādo iudi cio si apparuerit me teneat. Itē ℨ dic̄ dicta auc̄. qr vī ꝑmittēr ifra. xx. dieꝫ. Sz illō ītelligē nisi ps aliq̄d fecerit p quod uideaſ i iudicē consen sisse ut ibi pz. Sz qd si simul & semel opponit plures exceptiones ℨ ꝑsonā actoris ℨ libellum ꝓra iudicē. ꝛ̄ sēp ītelligit primo opposita exce ptio ℨ iudicem & certe sub conditōe si apparue rit eum iudicem eē ordie scripture nō attēto ar. ō de here. isti. l. talē i ꝑn. & de vul. & pu. sub. l. ij. §. sz si ita. Tutius tñ ē q̄ ꝑ exceptio ℨ iudicem prius opponat & alie ꝓponāt sub conditione. Ultio ē uidendum an cū ꝓceps cōcedit alicui nō capaci aliq̄d an videaſ cū eo dispēsaſ. Logi tani. dicere omitto nūc pp laborem. de hoc per Jnno. de filijs ꝑdy. c. uenies facit q̄d nō. ꝑ gl. & doc. C. si ℨ ius vl' uti. pub. l. fi. Quō pone q̄ uni regi vl' comiti q̄ trāsmittit iurisditionem ad heredes succedit pupillus l'adulꝰ q̄s exerce bit iurisditionē. ꝛ̄ tutores eius usq̄ ad pub tatem ad quos spectat uniuſal' administratio ut. l. consilio de cura. fur. ō. Pro ho cq̄ si est ꝑ digus exercebit ipse curator tex. est expressus ō suppl' ne. pla. c. ij. li. vi. ꝛiuncta. l. sulcinius. §. a deo in fi. ſ. ti. iij. Post pubertatē vo ea q̄ fuit si plures iurisditōnis per se q̄ fuit datus a scīēte ꝑn cipe q̄ sic decidit regnum l'comitatū ut transiret ad hēdes ut hic. Ea vo q̄ fuit administrationis non poterit dare l'facē sine curatore ar. l. spu rij. §. i. ſ. de decu. & qd ō dixi i fo ꝛrio. Sz qd si una ciuitas uellet dare iurisditionem uni pu pillo l'infanti ut eam exerceat per curatorē vl' tu torē. ꝛ̄ faciat de hoc ꝑ statutum ar. l. iij. §. plāe qd vi aut dā fac. l. ut gradatim. §. sz si. l. de mu. & ho. ubi statutū restrīgit ad bilos & dubio. Si enim ciuitas nō possz dispēsaſ illa lex non hēt dubiū q̄ sine dubio obtinet i ciuitatib⁹ q̄ nō re cognoscit dñm i tēporalibus qr tūc popul⁹ li ber ē & utit oi iurisditōe iperiali ut nō. ſ. ō cap. l. hostes. Itē nō. q̄ predictis ꝑdis in digni tate positis daſ tutor cum maiori dignitate ut. C. de tut. illustꝫ. perso. l. i.

Bar. ll. doctor.

s Jcum nulla. qui emit ab executoꝛ sñie dz hāc sñiam & acta sufficientia ꝑ q̄ possit ꝓbare ualere sñiam: alias se cus ut hic dr i tex. & gl. Itē facit hec lex q̄ ex ceptio nullitatis ipedit executōz de quo dixi ō. e. l. iiij. §. ꝓdēnatū. Itē ꝑ hāc. l. ꝓbat' libell⁹ i quo ꝓducit sic q̄re peto eū cogi & ꝓpelli rē. qr ℔ mō peritus executio q̄ nō pōt fieri añ sñiā cō dēnat, ut. l. i. C. de exe. rei iudi. vñ dz ꝓcludi sic

quare peto eū ꝓdēnari rē. t ad ꝑdicta cogi t cō pelli rē. Sz qd si ꝓpostea ret ut si dicat peto cogi t cōpelli t ad ꝑdicta ꝓdēnari. ꝙ. ꝓcedit t prius vī petita ꝓdēnatio ar. cō de here. ūlti. l. talem t de uul. t pu. sub. l. ij. §. sed si ita.

i **Ma sūma,** ꝑmat vbū cōdēno l' egpolleſ. ul' ꝙ exꝑmat certa q̄titas ex ꝑſſe ul' ꝑ relatione ad acta. b. d. Op. de. l. qd tñ. §. pōp. cō de arbi. gl. dic' ꝙ ibi ñ erat certa q̄ titas ī aliq̄ ꝑte actoꝝ. dic ut dixi i. l. ait ꝓtor i fi. cō. c. Op. de. l. cos. C. de ap. ꝙ. iudex appella tōis pōt. ꝓnūciare fz formā illi' leg' uel equipol lēs ut h t plē dixi. j. iudi. sol. l. cū apud ſc. pniū.

Snīa icerta ñ ualz b. d

Quis sortis, dixi i. l. ait ꝓtō. §. i. cō. c. ex edicto. Snīa lata ꝫ

s **I quis** mortuū ē ipo iure nul la. b. d. Op. de. l. cū q̄ i ꝑt. de fi dei cō. li. Bl. i. l. neratī. j. de re. iu. dicit ꝙ ualet ꝑ cō fūcto. ſec' ꝫ. Quod nō placz ut dicā. j. l. pri. t cō. c. l. furioſo. Dic ꝙ ꝙ ibi ſpale ſuos libertat', cetera dicā i. l. i. i fi. j. q̄ ſen. ſine ap. re. Itē an ſit neceſſe ꝙ ꝑ. ꝓnūciet dicā. j. e. l. cū q̄redaī.

q **Ueſitum** Febricitans febre grauiori nō teni non tenetur expectare ī' pētorio cō pere. h. d. facit cō ſi qs cautio. i. ij. §. ſz z ſi qſ ubi differī iudiciū ꝑ morbū. Nō ꝙ ꝙ alis teneī ex pectare. t ideō dz qs licētiat' recedē ut dixi de dā no ifecto. l. ſi finita. §. iul'. Op. t vī ꝙ ſententia ualz ſz reſtituat ut ī abſte cā reipublice ut. l. fi. de ī ite. reſti. So. hic iudex ſciebat iō ñ ualz. ſed ſi iudex ignorauit ualz: ſz reſtituit qđ teneməti. t ſic ē uera opi. pla. poſita cō. c. l. ꝫ pupillū i ꝑn. t idē dico ī aliis cāis' ubi quis ꝓparē nō teneī. ut dixi i. l. ꝫ pupillā. §. fi. cō. c. nam nō ualebit ſe tentia ſi iudex ſcit als ſecus. Unde cōſilium ē ꝙ qs mittat ad iudicē t ei notificet. Poteſt ēt peti ꝙ ūminus ꝓgetur: ut. l. ij. §. ſz z ſi qs cō ſi qs cauī. ubi tex. dicit diffuſſū. i. differēdū.

Quō qd ſi fertur ſnīa ꝑ ꝓla febricitāte an ualet. t glo. tz ꝙ non t hoc dixi cē uerū. l. i. furi oſo cō. c. t bēt. i. l. ea q̄. C. quō t q̄n iudex. Quō an talis febricitās bēat neceſſe mittere ꝓcurato rem. t gl. dicit ꝙ nō allegat. l. ij. cō ſi quis cau. ſz nō dico. hic dicā in. l. i. j. de diuer. t tēp. ꝓſcrip. t ibi latius gl. t ꝑ'gul. i. d. l. ij. §. i. cō ſi qſ cau. t Ly. C. de reſti. mili. l. i. Quero quid ſi iudex tali excuſatōi nō credidit t ꝓnūcianit. ꝙ. ſi qui dē ille excuſator obtulit ſe. ꝓbaturū cām abſētie tūc habebitur. ꝑ abſente: ut. l. ait ꝓtor. §. ſi quis ꝓceps. j. de his q̄ i frau. cre. cum hic certet de dāno uitando nō ualebit ſētētia. t hoc ipedimē to poſtea uere. ꝓbato uīcet i cā nllitatis. Judex ꝙ illi excuſatori dz daī ēminū ut doceat de ipe dimēto: ut. l. ūter accātorē t. l. penul. §. ad crimē ī. de accāt. Cōſulo tī ꝙ iudex. ꝓnūtiet cum cō tumacem ſub hac exceptōe niſi i cā abſentie ab iſto excuſatore. ꝓbet: ut. l. qui uias. §. i. cō dā. iſec. faē qđ dixi t. l. ſi ſnīta. §. iul. e. ti. Sz ſi ille nō obtulit ſe. ꝓbatuꝝ tūc ualet ſnīa: ut. l. liberto §. fi. de neg. geſ. ubi dī ꝙ pōt appellari: t ſic uz. Sed qualiter. ꝓbabit ipſum infirmū fuiſſe' ꝙ. ꝓſtabit ꝑ medicos ut. l. ſi ſemel. C. de re nulli. li. xij. Quod ut iudex mittat pōt ipetrare excuſa tor. ar. de uētre iſpi. l. i. §. i. t C. de fide iſtr. l. cōp itōes t poterit ipe q fuit infirmus docere. ꝑpri o inamēto cum aliis idicijs: puta qr facies ei' ē extenuata q̄t bōis ſurgētis ab ifirmitate ar. l. mino. xxv. an. ex aſpectu cō de minorib'. Poſ it ēt. ꝓbare ꝑ alios aſtātes ſibi ēt familiares! hoc cāu. ar. C. de repu. l. cōſēiu t de nauſra. l. de ſub merſis li. xi.

.Bar.

c **Um** querebatur. Oppo. t uide tur ꝙ eadē die poſſet iudi care t qñ nullt: ut. l. i. C. de ſen. ex peri culo recitandis t. l. iij. C. de ſenten. que ſine cer. quan. Dicit gl. ꝙ nō ex eiſdē actis: ſed ō nouo coram eo procederet t uide iſtā gl. Contra dic glo in. l. ſi ut ꝓponis. C. quō t quando iudex t ibi ꝙ Ly. ſz tū q̄tū ad. ꝓpoſitū dic quādoq; ē quoddā uiciū qđ reſpicit acta t ſnīam unifor miter: t tūc non ex eiſdē actis ut hic ī exemplo ultio. glo. qñ ꝫ minorē ē. ꝓceſſus uitium uniſor miter reſpicit acta t ſnīam. Si uero eſt tale uiti um ꝙ reſpicit ſolū ſentētiā: t tūc ex eiſdē acti co gnoſcet ut gl. i. l. ſi ut ꝓponis. C. quō t qñ iudex qr forte die feriata fuit lata ſnīa uel nō fuit cōdē nat'. ꝓcu. ut. l i. C. de ſenten. ul' non fuit exꝑſſa q̄titas. l. iij. C. de ſen. que ſine cer. quan. Ñ q̄ ē tale uitiū q̄ reſpicit ſnīam t partem actoꝝ ut qr fuit citatus mortuus uel alr ſpeciu' ſcienē ut. l. i ſūma i fi. t. l. q̄ſtū: tūc nō poterit iudicari ex eiſdē actis ſic inalidia: qr pētoriū cū ſit nul lū: Itē ū dz citari ꝑ alio dic: t ſic logtur ꝫ fz ꝑ mū exꝑlū gl. Quō ſi fo dz iudicari an dz ex amiari ꝑ nullitas prīe ſnīe t facter. hic q̄ ſic: ſz l. iij. C. de ſen. q̄ ſic cer. quā. vī dicere q̄ nō opz q̄ ꝑ cognoſcaī de nullitate. quid dicem'? hūi ō facto iſtā. q. t dicebā q̄q; nllitas appet ex ſnīa ipa nullo alio. ꝓbato extrīſec': tūc nō ē neceſſe q̄ cognoſcaī l' ꝓnūcietur de nllitate ut ſi ſnīa nō exꝑmitur certa q̄titas ul' nō ꝓdēnatur. ꝓcur q fuit pñs dño abſēte ut. l. i. C. de ſentē. t. l. iij. C. de ſentē. q̄ ſine cer. quā. Si uero de nullitate ñ liq̄t niſi aliquo ꝓbato extrīſecus ut ſi dicatur eū ꝫ quē fuit lata ſententia tunc fuiſſe mortuum uel fuiſſe minorem indefenſum tūc de hoc prius ō bet cognoſci ut hic qr forte fuit ratio quare eo dem die nō pōt. ꝓnūciare. Preterea oportet q̄ iudex q iudicat ſit certus de meritis cauſe: ut ſ ti. i. l. pomp. t. j. ti. iij. l. boc autem. §. i. Sed añ q̄ de nullitate cognoſcatur nō pōt cē certꝰ utrū ſit iudex uel nō ergo rē. Facit ad hoc quod di cimus de herede qui non pōt adire hereditatez niſi ſit certus de uiribus teſtamēti ut. l. ſeo t ſi ō ſua de acqui. here. Quō pone ꝙ ī ſnīa nō apparēt ꝙ reus fuerat pñs ul' citat' an debeat ō

nullitate cognosci. ꝛ̃ si est idē iudex. i. eadem
ꝑsona iudicis pōt ꝓnūtiare: qr ipe pōt cē cert⁹
q̄ illā nō fec̄ citari ⁊ q̄ nō fuit ꝓ̄s. Si vo essꝫ
alⁱ⁹ iudex tūc nō posset iudicā: itez nisi pri⁹ co
gnoscat de b: qz lz i ſſnia nō ꝓtineat pōt tñ alic̄
ꝓbari ar. ad ꝑdēa ꝺ acqui. bc. l. cū falsū. Sz
an sit necesse q̄ nulla ꝓnūcietur: ꝛ̃ si libellus su
per hoc pricipalit porrigat ut ſſnia nulla decla
retur pri⁹ ꝺz ꝓnūtiari ut. C. de interdic. l. fcerti.
⁊ ꝺ de acqui. pos. l. exiⁱ⁹ ⁊. ff. de excep. l. fūdi. ⁊.
l. fūdū ⁊ quod ibi dicā. Si vo pricipalit quis
petit ut ſſnietur sup tali cā cū talſſnia ñ ualuerit
ipso iure: qr tunc hoc uenit incidenter nō ē necē
ꝓnūtiar ut. C. de ordi. iudi. l. i

8 Epe cōstitutū. Sſnia lata
ꝓ ynū nō
preiudicat alteri qui eū ꝓhibere non
poterat ⁊ ab eo cām nō bēbat: secus si poterat
prohibere ⁊ ab eo cāz bēbat ⁊ sciens erat. b. d.
Nō. q̄ patiēcia nō preiudicat ei qui ꝓhibē nō
pōt alⁱ⁹ sec⁹. Hec ē so. brocardica quā pōit gl. i. l.
gaiⁱ⁹ ꝺ pigno. actꝫ. ⁊. l. ticia. §. lucia ꝺ le. ij. Ego
plene dico i. l. que doꝫ. ꝺ. so. ma. Op. ḃ i ꝑn.
dī q̄ res ilⁱ alios acta alij nō preiudicat ꝺ. l.
pāp. §. si ex cā de ioffi. te. So. fallit ibi ⁊ i aliſſ
casib⁹ ibi nō. p gl. ⁊ Ly. quod hic non dico. tā
gam enī solum mām bⁿ legio. Op. dī hic q̄
factum vni⁹ coheredis non preiudicat alteri cō
tra ꝺ de euictio, l. quidā. so. ibi preciū recepit ⁊
sic ibi plus q̄z hic. ſ. precium interuen. Op.
dī hic si pōt ꝓhibere nocet alias ſ: ſz ista ꝛō ñ
vī concludē. nā debitor nō pōt ꝓhibē credito
rē q̄n agat hypothecaria q̄ꝺ pz: qr etiā ꝺ ipz ꝺ
bitorⁱ acūt ut. l. cum notissimi de prescip. xxx.
an. Hl. fatetur cōtrariū dicens q̄ i aliſſ ꝛdudit
rō ista ꝑtēs i creditore. Nec ē q̄ rō in creditoꝛ
dic q̄ eo ipso q̄ debitor sibi obligat rē vī pro
mittēdo q̄ agat hypothecaria i q̄ꝺ ꝺz, ꝓbari ꝺ dñi
o debitoris ꝛō ipsi debitori sciēti preiudicatur
r istō tangit i glo. super verbo ꝺ. ꝑetate ⁊ i gl.
super verbo ꝓhibē. hoc aūt declarabo melius
statī i q̄sibⁱ. Op. C. de pig. l. preses. so. ſſnia
ꝺta pñtē ⁊ defendentē preiudicat alteri sciēti ut
i casu huius. l. secus si cōtra absentē ꝺtumacem
tūc non preiudicat alteri ēt sciēti ut. d. l. ꝑses fz
ynā verā lec. ⁊ notabilē q̄ꝺ tene menti facit ꝺ de
ioffi. te. l. q̄ repudiātis ⁊. l. pāp. §. meminisse ⁊.
l. si perluforio i ff. ſ. de app. ⁊. l. si seruus plurū
. §. i. de le. i. Ultimo q̄ro dī ḃ q̄ ſſnia lata cō
tra creditorē ꝓiudicat debitori an hoc sit verū.
ꝛ̃ creditore agente l'defendente siquidem absō
lutus sit possessor: qr obligatio nō ualuit l' alia
cā q̄ nō respicit dñium nō preiudicat creditori.
Itez si succubuit: qr creditor non probauit de
dñio debitoris. nā ꝺbitor poterit pⁿ ea agēi rei
ven. Cū enim postea ad aliū finē fuerit ꝟsitum
i p̄ iudicio q̄z i isto non obstat exceptio rei iudi
cate ut ꝺ de euic. l. vēdicātē cum. l. se. facit quod
nō. de condi. ide. l. iuⁱ. i gl. magna ⁊ quod dixi
ꝺ acq. pos. l. naturalit. §. nihil cōe. i prīa lec. Si
vero succubuit: iō qr reus assūpsit i se onⁿ ꝓban
di ⁊ ꝓbauit se dñm tūc ꝓiudicat debitori sciēti
ita logī ḃ ⁊ ḃ osa. ꝓbat ḃ ter. dū dicit de ꝓhcta
te pignoris ⁊ c̄. Fac̄ ad ꝑdēa ꝺ de. ꝓba. l. circa
fac̄. l. si inē te ⁊ me i ff. ſ. de excep. rei iudi. Pre
dicta vā si de dñio fuit plē: ꝛgnitū alⁱ⁹ sec⁹ ut ꝺ. c.
l. a diuo. § si sup reb⁹ ⁊ qꝺ nō. i. l. ij. C. de ordi.
cogn. ⁊ qꝺ dicā i. l. fz si añ. ff. de excep. Sz ḃ nō
puto sufficē debitorē ſliplicit sciēi creditorē litiga
ze sup hypotheca: fz ꝺz scire reū assumpsisse i se
onus probandi se dñm. Jn creditore vero con
uento procedit plāe. nā eo ipso q̄ debitor sibi
tradidit pignus videt sibi promisisse defensio
nem ar. l. i. ff. cum. l. se. ꝺ usufr. quēadmo. cau.
Secundo quero qd si venditō agit l'mulier an
preiudicat emptori l'uxo. Hl. ḃ q̄ nō qr ifti nō
ꝓbit actoꝛ qua possint agēi. Nō ob. ḃ lex qr ḃ
loquit i defēdēte ⁊ tex. q̄ dic̄ experiri itelligitur
defendendo ut glo. dicit. Jdē guil. de cu. in. l.
de die. §. quidā ꝺ qui satisfd. co. Adduc rōem
qr si vēditor l'uxor agēt ⁊ succūbēt fgulariē suc
cūbit: qr nō ꝓbat se dñm: iō nō ꝓiudicat emp
tori facit. l. si inter te ⁊ me. ff. de excep. rei iudi. ⁊
facit hec lex i vī. nam ⁊ si libertus: sed Jnn. ex
eo. c. quāuis ubi habemus istum tex. tenet con
trarium q̄ habeat locū i agēte ⁊ defendente ꝑ
hoc facit iste tex. in vī. veluti vbi ponit exēplu
de actore ⁊ reo succumbente. Jtē in vī. ſz scien
tibus ibi actio uel defensio. Jtez in vī. quid au
tem ibi agere uel ꝛuenīri ⁊ ibi propria actione
uel defensione ⁊ ibi quod ex ꝑsona agentⁱ ha
buit ⁊ c̄. ⁊ sic habet locum i agente. Quid q̄ di
cemus? dico quandoqꝫ uenditor meus agit vel
defendit meo nōe ⁊ tunc ſſnia lata contra eum
mihi non preiudicat siue fuerī sciens siue igno
rans nisi ratum habeā ut. l. i. C. q. ref. in. ñ no.
z. l. fz he in prin. de procu. ꝛ̃ qr ille ꝑsōe agūt
de iure quod meum est nō ꝺ eo quod ab eo ha
bebam ⁊ sic ratio posita hic non habet locum.
Prohibeī enim videt ex eo q̄ inutiliter gerit
negocium meum qꝺ apparet ex eo q̄ victus est
i. l. iij. §. in hac ff. iudicatuz solui ⁊ nota. C. mā.
l. i. ⁊ sic nō habet locū ratio prima. ſ. q̄ ꝓhibe
re pōt ⁊ c̄. nā prohibere uidetur. Preterea il
la ratio nō cōcludit de necessitate ut ꝺ dixi i cre
ditore. Sz fa rō. ſ. qr de iure quod ex ꝑsona
agentis ⁊ c̄. cōcludit de necessitate. Quandoqꝫ
auctor meus agit suo noīe nō exprimēdo q̄ vē
diderit uel in dotem ꝺderit ⁊ tūc adv̄te: qr ī rei
uendi. formatur libellus de dñio quod est tem
pore quo agitur ⁊ sic de presenti ut ꝺ de rei vē.
l. in rem ⁊. ff. ti. i. l. certum. §. fz si fundū ⁊ ibi nō.
Et iō siquidē ꝓnuntiat ꝺ actorem. ſ. fūdū suuꝫ
nō ē simpliciter tūc emptor vl' maritus poterit
agere nec sibi preiudicat talis ſſnia: qr ipse non
uenit cōtra ſſniam imo approbat eā. ſ. q̄ fūdus
non erat actoris tēpore quo agebat ⁊ ita logī ḃ
opi. glo. Si vero pronūciat rē non esse actoris
adiecta cā: qz ille a quo actor habuit cām prius
alteri alienauit l'qr reus probaret cē suam tūc

ꝓiudicaret ẽptori ⁊ uiro sciẽti ⁊ ita loquitur hic tex. ⁊ opi. Jnno. Vñ hoc cãu intelligo q̃ oportet eũ scire q̃ de hoc agitur i iudicio. ſ. an reus sit dñs ⁊ silia ut ꝯ dixi. Jn auctore uero defendente sufficit ſpliciter ẽptorẽ scire q̃ sibi dat̃ ẽ libellus i rei uẽ. Nã aduersarius asserit se dñm Jtẽ in ꝓtextu huius sententie fiet executio ꝓtra possessorẽ. ℞. sic. ⁊ hoc inuit hec lex q̃ ẽposita i hoc titulo ubi tractat de executiõe ſntie. ⁊ hoc tz Jnno. de cõcel. ꝓbẽ. c. ꝓposuit. Tertio uẽio ad v̄. ná ⁊ si liber̃. q̃ro põe q̃ nõ ituri: tz sciui lib tũ meũ litigare an mihi ꝓiudicet talis ſntia. Jo. q̃ sic. Jnno. de ℔ tractat ex̄. e. c. cũ sup ⁊ q̃ Jo. nõ bñ dicat uidet. Nã ego nõ bẽo cãm a liberto meo: ⁊ sic ſntia ℨ eũ lata ñ nocet mihi: ut bac l. i fi. Tu dic q̃ gl. bñ dicit ar. corũ q̃ supra dicta sũt ꝺ creditore. nã creditꝰ meꝰ tz hypotecaria suo iure ex ℨcto celebrato mecũ. nõ. n. erat ſntia mea mihi obligata: tz illuo ius q̃ꝺ tz creditor cãtur a iut e meo: q̃r si ego nõ eẽm dñs nõ potui ſſe sibi obligat̃. ⁊ ꝓcedẽdo sibi illꝰ ius uideor sibi cõcedẽ ut de ꝓpetate litiget ut dictũ ẽ. ita in ꝓposito libertatẽ bẽt liber̃ facto meo ⁊ dando sibi cãm ꝓmitto sibi ut de meo dñio et iure patronatus litiget ⁊ ſe liberuz doceat. vñ eo agente ⁊ ℨcto dic ut dixi ſ̃ in creditore. Quarto q̃ro qd i fructuario agẽte. dic idẽ q̃ in creditõe eadẽ ratõe. Jn fructuario uero ꝓcto nõ vi idẽ. nã creditor possidet ciuiliꝫ ⁊ naliter. fructuariuſ uero naturaliter tñ. ⁊ tõ ſntia lata ꝓtra eũ nõ tz ꝓiudicare ciuiliꝫ possidẽti: ut. l. põp. §. ſi is q̃ precario ⁊ ibi nõ. i fi. gl. ſ̃ de acq. pos. ⁊ vi tex. i. l. ſi pariter de li. ca. nã libellus ℨ fructuarium ꝓpositus ad hoc ꝓponit̃ ut possessio quaz habet ab eo aduocetur. ⁊ tõ petit ꝓnũtiari se dõinũ. ⁊ tõ nõ ꝓiudicat dño. Jdẽ i ẽphiteota ⁊ ꝓprietario ⁊ ſimilib̃ ꝓsonis: sed q̃n agit actione ꝓsonali dixi i. §. ſi de uectigalib̃ i. l. ſi finita de dãno i fec. Quãto q̃ro qd econuerſo si agit ℨ domino an ꝓiudicet creditori sciẽti. ℞. sic ut ℔ fz una lec. ⁊. ſ. de excep. rei iudi. l. iudicati. §. fi. Jtem si dñs agit ꝓiudicat fructuario sciẽti eadem ratõe q̃ creditori. Sed ꝓtra hoc vi tex. d. l si pariẽ de li. ca. So. ibi pariter uenerãt ad agendũ dñs ⁊ fructuarius. vñ agẽdo vꝫ fructuariꝰ uelle ⁊ ꝓtestari ut sibi nõ ꝓiudicet p. d. l. ſi pariter ⁊. l. ſi debitor. §. i. g. mod. pi. l'hypo. ſol. ⁊. l. sicut. §. nõ vꝫ e. ti. Sexto q̃ro qd i eo q̃ bz seruitutẽ ꝓstitutã a dño. ℞. si agit idẽ qꝺ in creditore dixi. nã cõ ueniri nõ põt: q̃r nõ possidet. nec hoc vi dñs si bi ꝓmiſiſſe. Septio q̃ro qd i colono ꝓuento rei uẽ. dixi i. l. pegre. §. qꝺ cõ acq. pos. Octauo q̃ro ℔ dñ q̃ ẽptor põt. ꝓhibẽ uẽditorẽ ⁊ uir uxorẽ q̃n bz ſici iſta ꝓhibitio. ℞. añ liꝫ ꝓtes. si añ scit ar. ſ̃ de ꝓcura. l. pluribus ⁊ de le. i. l. ſi pluribus. Post litẽ nõ ita ꝓꝫ. nõ potest ꝓhibẽ: q̃r ita celebratus ẽ q̃ ꝓtractus ex quo q̃ſ obligatur ſtãtie. Si uõ sciuit post liꝫ ꝓꝫ. tẽ põt ꝓhibere q̃ stũ ad hoc ne suo iuri ꝓiudicet̃ ut. l. ſi ꝓẽ. iſtruſo de li. ca. facit. C. de cõſor. eiuſꝺ li. l. ij. ⁊ qꝺ ibi nõ. ⁊ itelligo ꝓhibere expſſe uel tacite dãdo libellũ ipſi: ut. ꝺ. l. ſi pariter. C. de nouat. l. iij.

Primo tñ cãu ubi nõ põt ꝓhibere poterit assistere liti ne colludat ut. C. de litig. auc. nunc si heres ⁊ de ioſſi. testa. l. ſi ſuspecta. Et ad predicta de ꝓcediẽdo agẽtẽ ẽt in iuribus personali bus q̃ de uno transeũt i aliũ facit ℨ solu. ma. l. ticia. ⁊ qꝺ ibi dixi. Nono q̃ro quid i cõſeſſione auctoꝝ an mihi ꝓiudicet. dic ꝙ ꝺ. i. l. seruũ filij. §. i. de le. i. ⁊. l. facta. §. i. ad treb. ⁊ ibi dixi. Decio q̃ro qꝺ i ꝓbatione. ℞. ubicũq̃ ꝓiudicat ſntia ꝓiudicat. ꝓbatio ut ſi reciperẽtur testes ad eternã rei memoriaz uel alio mꝺ ut dicã. ſ. de exc. rei iu. l. ſi mater in fi. Undecio q̃ro an possit appellare. multa dicit Jnn. cr. e. c. cũ super dicã i. l. ab executiõe. §. alio de appl.

Negociorum. Pendẽte appella ꝯõe frustratoria curunt usure. b. d. Oppo. C. depoſi. l. iiij. ſo. ℔ fuerũt deducte i condemnationem ut i glo. Oppo. q̃ currũt a tẽpore confirmationis ut. l. ij. C. de usu. rei iudi. ſo. hic de usuris primi ℨ ibi de cẽteſſimis que currũt demũ post ꝓfirmationẽ. Oppo. q̃ ẽt usure ꝓmi cõtractus non currũt: ut. l. ſi. C. de usuris rei iu. Glo. dat treſo. una ẽ q̃ illud ẽ uerũ q̃ſi non appellauit: ⁊ ſic trãſiuit i rẽ iudicatã hic ſic. ⁊ hãc approbat ut ꝯ de usu. l. tutor ⁊ hec uera. Alia q̃ hic frustratorie appellauit ⁊ hec eſt bona. Sed ꝓtra eã facit ſ̃. de appel. l. negotiorum i prĩ. put illud uerbũ bonafide determinat uerbũ appellauit: sed licet sit frustratoria: q̃r errauit i iure tñ eſt bone fidei ut. l. sed ẽi lege. §. ſcire de peti. here. Quõ an sit uerũ illud qꝺ gl. dicit q̃ eo ipſo q̃ succubuit uideatur frustratorie appellaſſe. Et pe. dicit q̃ nõ ut dicit i. l. i. C. ꝺ aduo. diuer. iudi. ⁊. l. iij. C. de calũ. breuiter ſi de frustratõe nihil aliud appeat puto ſic dicẽdũ ut doc. alibi dicũt. Nãq̃ iudex appellationis ſententiã ꝓfert ex eiꝺẽ actis q̃ fuerũt i ꝓia: ⁊ tũc ẽ error iuris in appellate et i iuſtus. unde merito ⁊ frustratorie dicitur appellaſſe ut. l. liberoꝝ. §. notat ꝯ ꝺ bis q̃. no. iſa. Añ q̃z iudex applatõis ex nouis ꝓbatoꝝ iudicat ⁊ tũc nõ dr frustratorie appellaſſe. ⁊ hoc ponit Jo. an. i. c. ignorãtia ex̄ de re. iu. li. vi. Non q̃z tũ ad usuras q̃ curebant ex nã actionis: sed q̃z tũ ad usuras rei iudicate post q̃dimeſtre tẽpus secus ut. l. eoſ. C. de usuris rei iu. Quero qua actione petantur tex. dicit utili actione. glo. ponit opinionem. dic anteq̃ deducatur in cõdemnationem officio iudicis. postq̃ſ sũt deducte uti li. i. efficaci actione in rem seu in factum. de hoc qualiter currãt dic ut. l. i. C. de iudi. Qualiter i cõdẽnatione pro futuro tempore deducantur dic ut. l. i. C. de senten. q̃ ſine cer. q̃ſti proferuñ.

De Conſeſſis. Rubrica.

Dictū ē ē de re iudi. verū qr cōfessi habēt ꝓ iudicat ut. ff. e. l. i. tō ponit ti. de cōfessis. Quer rit gl. i q̄ differt iste ti. a ti. de itroga. ac. r dic q̄ ille añ litē cōt. ꝫ post. Sz istud vī ff. l. certū i fi. ff. e. r. l. si debitori ē de iudi. ubi nulla fca ꝓtesta tōe ꝫ locū ꝓfessio. Propt ꝫ Dy. r alij doc. dicūt ꝫ logt i his q̄ ptinēt ad declionē litis: sz ti. de itroga. ac. logt de his q̄ ptinēt ad litē ordiationē r ista ē vitas. Sz ea q̄ fūt ad litē decisionē fiūt ꝓ litē cōt. frequēs ꝫ ꝓ iuramētū calūnie ut .l. ij. §. qđ obfuari de iura. calū. r ea q̄ fūt ad litio ꝓparatōz añ litē. cōt. habito ꝫ respcu dixit ꝫ gl. ꝫ r. l. i. ē de itroga. ac. r. l. nō solū i ꝑn. ō ꝓ cura. r de ꝫ p Ly. C. co. l. i. i ꝑma. q. Vl dic q̄ etiā i spōte ꝓtēte, pceđt ꝓdicta: sz ut qs cogat rñdē ꝑ iudicē i his q̄ spectāt ad decisionē ñ pōt fieri nisi post litē. ꝫ. qr reus pōt petē sibi offerri libellum. bartolus. ll. doctor.

Onfessus. Op. q̄ nō habeť ꝓ iudicato ut. l. i. C. ne qs in sua cā ubi iudex i sua cā non pōt iudicare. Sl. solui q̄ ꝑđe habeť ac si eēt cōdēnať r sic ꝓpoſe. Jdē i iureiurādo ut. l. fi. de fideiusso. qđ tene mēti ad statuta que dicūt q̄ de q̄libz sñia ꝑdēnatōia soluať gabella q̄ ꝫ ꝗba de ꝓfessiōe l' ꝓcepto ꝓfessiōis ñ solue tur gabella fm distictionē. ff. posita. Jdē in iure iurādo. Op. ff. de custo. reoz. l. si ꝓfessus. Sl. i. l. i. C. eo. solui q̄ lex ℞ria logt i criminalibus ubi oportet sñias seq ꝫ i ciuilib'. Sz ℞ istud op. ff. co. l. iuł. r. l. sc. q̄ icipit q̄ stichū. So. si confessio emanat p' litē. ꝫ. l' post datū libellū r tūc se qℓ ꝑdēnarō ut. l. iuł. r. l. q̄ stichū. ff. co. ſz si nullo dato libello: ſz ad partē petitōz cōfitet r tūc ñ se qℓ ꝑdēnatio ut. l. certū i fi. ff. co. r ibi gl. r gl. C. e. l. i. r. l. i. C. de litē. ꝫ. Habeť q̄ ꝫ i criminalib' ñ habeť ꝑ ꝑdēnato nisi sequať sñia ut. l. si ꝓsessus. ff. de custo. re. In ciuilib' aūt dic. aut ñ ē data tus libell' r ñ debet seq sñia ut. l. certū i fi. ff. co. r. l. si debitori ē de iudi. Aut p' datū libellū ul' litē. ꝫ. r tūc ferť sñia ut. l. iuł. r. l. q̄ stichū. ff. co.

Sz dices tu qd ē qđ dr i. l. si debitori ē de iudi. q̄ fit ꝓceptū. dic q̄ illud ꝓceptū ñ ē sñia: ſz potū ad exēcutōz tēdit. Ex ꝫ fit qđ an ꝓsessio fca cōsa iudice mādet executioni r bēat parata executionē r qcqđ dicat Ly. i. l. i. C. e. dic ut. l. post rē ē tu. i. Item an confessus sit infamis di cam. ff. de pu. iudi. l. infamē.

On fatetur. Ista lex ħz māz iōgā. nihil omittā de cōtigētib' legi nře. lex nřa loquit multū generalit nec exꝑmit r iudicio l' ex: ſz ut lex nřa ꝓgruat ꝓcedētib' itelligim' nřam legē de error e facti r iuris adhibiti i iudicio. De eo qđ adhibeť extra iudiciū tractat i. l. cū falsa. r. l. error. C. ō iurī. r fac. igno. r. l. genēalit. C. ō ñ nupe. r de illo nō tāgā: ſz de erroī adhibito i iudicio r ista lex posſz itelligi de erroī adhibito cir ca ꝓparatoria iudicioꝝ. Jtē posſz itelligi i ꝓfessione erronea circa deciſoria litis r istō vltimū magis placet ꝓter naturā ti. de cōfes. Venio ad ꝑmū imo vī q̄ si ex certa sciēna cōfiteať falsū nō ꝓiudicet sibi ut. l. is q̄ se obtulit cū. l. se. ē de rei ven. So. ibi loquit i cōfessione adhibita i his q̄ ptinēt ad litē ōdinatōz ꝫ ad litē decisionē: ſz si velles itelligere ħ de his q̄ ptinēt ad litis ordinationē dic q̄ ꝫ logt i erráte nō tñ negat quin etiā scīes posset reuocaī. Dicres tu immo negat: qr errās i iure non reuocat ut hic ergo multo minus scīēs. Sed q̄ pōt reuocaī añ litē. cōt. ut i ℞rio nō post ut hic. Sz ℞ħ op. de. l. de etate. §. q iusto ō intro. ac. ibi etiā post litis cont. pōt reuocaī. So. illud verū qñ iuste erauit al' secus. Añ qr ista mā ē iplicita i cōfessiōe adhibita circa ꝓparatoria distingue. Añqs qs ꝓtēt falsū scīēt r tūc aut advſātio scīēte r potest reuocare. l. is qui se obtulit. aut aduersario ignoráte r tunc ante litē contestatā pōt reuocaī si nulla captio sit actoris seu aduersarij ut. l. de etate. §. fi. de interroga. ac. r intelligo captio ad uersarij etiam in hoc li esset petiturus a certa p sona r ille solutionem obtulit ut. l. si autez i ꝑn. de rei ven. Aut post litem contestatam r non ē locus penitentie ut. l. is qui se obtulit. Quādo qs quis confitetur falsum per errorem r tunc in omnibus casibus in quibus potest reuocari si ex certa scientia esset confessus multo magis si per errorem per easdem leges. Jn aliis vero casibus distingue. aut non habuit iustam causam erroris aut habuit. primo casu aut fuit pp latā culpam r non potest reuocare ut. l. de etate. §. q iusto in fi. ē de interro. ac. r ideo si in iure erraſset non posset reuocare: qr est lata culpa ut dicta. l. de etate. §. qui iusto r de his qui nō. insa. l. liberum. §. notantur. Si vero fuit culpa leuis tunc vſq; ad sñiam potest reuocare probando contrarū ut hic r. C. de iurī. r fac. igno. l. error Aut habuit iustam causam erroris ita q̄ i nulla culpam cadit r tunc vſq; ad sñiam potest reuocare ꝓbando contrarium ut dca. l. error r ħ de iure cōi. Jtē pōt reuocari post sñiam p in ite grū restī. ex clausula generali ut. l. de etate. §. ex cā ē de i iteg. restī. r. ff. co. l. cū fideicō. r ibi dicā. Quod autem dixi q̄ nō pōt reuocari p' sñiam nisi per restitutionez fallit in. l. si mulier ad vell. ł fallit si est talis error qui redđat iudiciuz nullum ut. l. si per errorem ē de iurī. om. iudi. Sic dicitur in exceptione falsi procuratoris ut. l. ſz. C. de procura. r ar. C. si a non compe. iudi. per to. Expediti de primo veniamus ad secūdū. s. prout ista lex intelligitur de errore adhibito in his que pertinent ad litis decisionem r vī q̄ error facti noceat. Opp. de. l. error. C. de iurī. r fa. igno. So. banc intellige fm illam q̄ vſq; ad sñiam reuocari potest post sñiam non. Circa ħ posſz moueri vnū dubiū qđ mouet i. l. post rē ē ti. pr. r vī q̄ ñ sit va ista dfmiatio: qr si post sñiā ñ pōt reuocaī erorē g̃. nūquā post ꝓfessionē pōt reuocare cum stati cōfessus bēat

p iudicato ꝛ sic hꝫ uiꝫ ſſitie. Vnꝰ ℞rii ſtore gdã itelligũt legẽ iſtã ꝛ ſiles ꝙ loquũt i ꝓfessione q̃ ẽ decliua ptis p luꝯ. ꝓtel. ut ſup aliq̃ poſitõe nõ i illa q̃ ẽ decliua totꝰ litis: ut ſi ꝓſitet oia petita ꝛ tũc vr ꝙ talis ꝓfessio ñ poſſet reuocari ꝓ quo optie facit. l. pᵒ rẽ. ℨ. ti. t. Et ultius dici põt ꝙ hꝫ log. i his q̃ ſũt decliſa totꝰ ꝛ ꝙ fuit datꝰ libelꝰ ꝛ sic ꝺz ſeq ſſitia: ut. ſ. l. pr. ſecꝰ ſi nulla ſperaſ ſẽtia: ut ſupra. l. pxi. Quid dice ꝛdico ꝙ ſiue ſit ꝓfessio decliſa totius ſiue ptis poſſꝫ reuocari añ ſſitã ul ſi ñ ſpaſ ſſitia añ executionẽ. Nec ob. l. pᵒ rẽ. ℨ. ti. i. q: illꝫ ẽ vm ꝙ ꝓfessus bẽ ꝙ iudicato i cõfessione nõ erronea ſecꝰ ſi eẽt erronea q̃ põt reuocari: ut ꝓbaſ ex ꝓtinuatõe legis ꝓcedẽtis ad iſtã. ꝛ de hꝫ ẽ caſus. ſ. e. l. pe. Sz an iſto casu poterit reuocari pᵒ ꝓceptũ factuz a iudice de ſoluendo ſm foꝛaz. l. ſi debitori de iudi. ꝛ vr ꝙ ñ quaſi illꝫ ſit ſſitia diffinitia: ſz dico ꝙ talis inſ ſus ñ ẽ ſſitia diffinitia: ſz tẽdit ad executionẽ ꝓſeſſiõis. ſile. ſ. de doli excep. l. apꝺ celſũ. ℨ. labeo et dixi. ℨ. l. pxia: vñ põt ꝓbare erroꝛ nisi ſõte añ q̃ fieret dẽz ꝓceptũ eſſet datꝰ tmius ad oñdẽꝺ q̃re ñ fieri ꝺbeat. ꝛ ꝓſeſſo ñ ꝺbeat exeq: tũc eſſet idẽ qꝺ i ſſitia: ut. l. pe. ſ. e. Opp. ſ. e. l. ſi io. Bl. rñdit ibi log. i cãu i q̃. creſcit p ificatiõez ꝛ hꝫ i. l. erꝛ. Fõmo unã. q. q̃ formal i glo. ℞o u trũ iſtꝺ ſit uez ſiue erret i facto ꝓpo ſiue i aliẽo

Et gloſa dicit ſiue in proprio ſiue in alieno nõ ẽ curandũ. Doc. ultramõtani dãnãt iſtam glo. q: ille q erraꝛ i iure: ꝓbabilit erraꝛ: iõ nõ excuſaſ: ut hac. l. ſz erroꝛ i facto ꝓpio egparaſ erroꝛi iuris: ut. l. regla de iuris ꝛ fac. igno. q̃ rẽ Preterea vr cãus i. l. de etate. ℨ. q iuſto ℨ. de i terroꝛ. ac. ubi ſi ẽ erroꝛ q cadit in latã culpã nõ excuſaſ: ſz erroꝛ iuris eſt lata culpa: ut. l. liberoꝛ ℨ. nõn. ℨ. de bis q nõ. inſa. ꝛ. l. late. ſ. de v. ſig. ꝛ iſta eſt rõ q̃re nõ põt ꝛuocari errõ uri: ut hac l. in ſi. ſz erroꝛ in facto ꝓpo eſt lata culpa: ut. l. q̃q̃. ℨ. ad uell. g̃. ꝛc. Quid dicem? ꝛdico ꝙ iſta glo. ꝺz limitari ꝙ quando quis erraꝛ in facto, p ꝓpio tali erroꝛe qui nõ cadit i latã culpã: ſed cadit in leuẽ ꝛ tunc põt log iſta glo. Et pone exem plũ q̃ ductus ꝓſuaſione aduerſarij non cadit i latam culpã. ſ. erroꝛ: ut. l. i. ſ. l. ij. in ſi. ℨ. q̃ ac. de pecul. eſt an. ꝛ ibi nõ. ꝛ iſtꝺ uideẽ uelle gl. ℨ de uen. inſpi. l. i. ℨ. certũ i glo. ſup ꝛbo illuxerit facit qꝺ dixi in. l celſius de uſuca. ꝛ. p ſuo. l. hominẽ. Eſt aliꝰ caſus ubi erroꝛ in facto ꝓpio nõ cadit in latã culpã: ut puta ſi eſt implicitum negotiũ multũ: ut. ſ. e. l. pe. Ide ſi eſt negotiuz propriũ de facto lõginq̃: quia memoria non f tinet: ut. l. pegre in ꝓin. ℨ. de acq. poſ. ꝛ p dy. i e. preſumitur iuris ignoꝛantia extra de re. iurl. li. vj. ꝛ bec uera in conſeſſione facta in iudicio ſe cus ſi extra: q: ſi de dãno uitando certat: preſumitur ignoꝛantia ꝛ ſibi ſufficit: ut. l. ſz ꝛ ſi me putẽ ſupra de condi. ſide. Hẽs ſũmare iſtã ma ꝺtã ſic circa ea q ꝓtinẽt ad litiũ ꝺcisõez, aut gꝺ ꝓſitet ſcẽt ꝛ ꝓiudicat ſine dubio ut. l. qꝺ i iuꝛ ℨ. de donat. ꝛ ſ. l. pxia ꝛ. l. q ſtichũ. Aut ꝓſitet ignoꝛat ꝛ tũc aut ℞is uꝰ ꝓiudicet iteri ꝺẽc ꝙ bet ℨrũ ꝛ ſine dubio ꝓiudicat: ut. l. iubemꝰ. C. ℨ li. cã. Sz an poſſꝫ ℨrũ ꝙbarie ꝛ bic aꝺꝺre, aut gs ꝓſitet i cã q̃ creſcit p ificatiõez ꝛ nõ põt pio bari ℨrũ: ut. ſ. e. l. ſi is. aut ꝓſitet i alia cã. ꝛ tũc aut talis erroꝛ cadit i latã ꝺpã. aut i leuẽ. aut in nllã. Si cadit in latã nõ põt reuocari: ut. l. ℨ eta te. ℨ. q iuſto. ℨ. allega. Si ꝰ cadit i leuẽ ꝺpã et tũc añ ſſitaz põt reuocari poſt nõ: ut. l. errℨ. C. de iurꝰ ꝛ fac. igno. Aut i nllã ꝺpã cadit ꝛ tunc añ ſſitã põt reuocari de iure cõi erroꝛe ꝓbato ut. ꝺ. l. erroꝛ ꝛ hic pᵒ ſſitã põt reuocari p reſtitu tõnẽ i itegrũ ex clauſula gñali ſi qua mihi iuſta cẽ. ut. l. de etate. ℨ. ſi ex cã. ℨ. de iterro. ac. ꝛ. ſ. e. l. cũ ſideicõmiſ. Sz q̃ro q̃lirer, ꝓbabil errℨ ſa cti ſufficat ne ꝓbare rem aliter ſe bẽre ut errℨ p ſumaſ. glo. hic ꝙ ſic meliuſ glo. q̃ ẽ i. l. de etate. ℨ. qui iuſto ſupra de interro. ac. uidetur diceꝛ ꝙ ſic alia glo. eſt in. l. cum de indebito in ꝓin. ℨ. de ꝓba. tex. habes expreſſum. C. ℨ iurꝰ. ꝛ fac. igno. l. ſi poſt diuiſionez ubi ꝺcitur ꝙ ſufficit ꝙ bare teſtamentum non ualere. quaſi ꝺcat erroꝛ preſumitur. Contrarium nõre uidetur glo. ℨ. de lega. ꝓimo. l. ſi res obligata ꝛ dy. in. c. pſitũ de re. iurl. li. vj. ꝛ gl. ſ. de noua. l. ſi quis delega uerit ubi diſtinguitur error in facto ſuo uel i fa cto alieno. Dic aut uolo reuocare conſeſſionez alteriuſ ut mei procuratoꝛ ꝛ tunc ſufficit rem ali ter ſe habere: ut preſumatur error: ut. l. certum ℨ. ſz an ipſos. ſ. eo. ꝛ ibi glo. Aut uolo reuocaꝛ erroꝛem ꝓpꝛium: ꝛ tunc aut fuit circa factum alienum ꝛ ꝓbando rem aliter ſe habere ſatis eſt quia in facto alieno eſt tolerabilis ignoꝛan tia: ut. l. ſi. ſupra pro ſuo ꝛ quod nõ. in. l. ſi quiſ delegauerit. ſ. de noua. Si uero in facto ꝓpꝛo ꝛ tunc aduerte aut quis dicit ſe erraſſe extra iu dicium. aut in iudicio. Si extra iudicium ꝛ tũc aut ille qui dicit ſe erraſſe certat de dãno uitan do alius de lucro ꝛ tunc ꝓbando rem aliẽ ſe habere preſumiẽ error: ut. l. ſi poſt. C. de iurꝰ. et fac. igno. ꝛ. l. ſed ꝛ ſi me putem ſupra de condi. i de. ꝛ gl. in. l. cum de indebito in ꝓin. ſupra de ꝓba. Verbi gratia ſoluo aliquid tibi tanqua debitum repeto: ut indebitum ꝛ ꝓbo illã cau ſam cuius ꝓtextu ſolui non eſſe ueram an ſuf ficiat certe ſic. Si uero ille qui ꝺcit ſe erraſſe ñ certat de damno uitando: ſed eſt in pari cauſa cum aduerſario ꝛ tunc in facto ꝓpꝛio nõ pre ſumitur error ut. l. q̃q̃ ad uell. cum ſi. ꝛ quod nõ. in. l. ſi. ſupra pro ſuo: niſi aliqua circũſtãtia ꝓbetur ex qua ꝓſumi erroꝛ: ut de eiſdem circũ ſtãtiis ꝺcam ſtatim. Si uero i iudiciũ ꝛ tũc aut circa preparatoꝛia ꝛ idem quod extra iudiciuz quia ꝓbando rem aliter ſe habeꝛ preſumitur error: ut. l. de etate. ℨ. qui iuſto cum gl. ſua. ℨ. d interro. ac. Si uero circa deciſoꝛia ꝛ tunc ſto eiſ que dixi in facto ꝓpꝛio ſcilicet q̃ error non p ſumitur niſi probentur circunſtantie ex quibus error preſumatur ꝛ iſte circunſtantie ſunt q̃ ꝓ ſuaſione aduerſarij eſt ductus ut. l. fi. i fi. C. q̃

ac.de peculi.est an.z.l.hominē supra pro suo z supra dixi. Item lōgiquitas rēporis:ut.l.pegre i pn.s de acq.pos.z p Dy.i.c pſumit iurī igno rantia eꝛ de re.iurī.li.vi.l' q negociū ē iplicitū: ut.l.pe.ſ.eo.z.l.ēptor. ℌ.lucius.s.de pac.

Venio ad fam rlāz.erroꝛ iurī ñ excusat. Lō tra ímo vī q erꝛ iurī nō nocet:ut.l.iurī igno rātia.s.de iuris z fa.igno. So.ibi eꝛ iudiciū. ℌ i iudicio. Sz op.eꝛ gl.de.l.iis g ſe obtulit de rei uēdi. So.ibi i his q ptinēt ad ordiatōm ℌ ad decisionē. Vel dic fm Dy.iurī igno.non excusat p' litī.cōtez.ut ℌ añ litī.pē.sic ita potest i telligi. l.de etate.i fi.s.de iterro.ac.ita itelligit dy i.c.pſumit iurī ignoꝛātia.eꝛ d re. iurī.li.vi.

Quero q̄lr.pbabilī ignoꝛātia iurī:certe erroꝛ iurī ñ pſumit regularit ut.l.ſi bereꝫ ab eo.i fi.s. ad trebel.nisi.pbet.qđ q̄lit fiat:nescio daꝛ me liozē doctrinā q̄z sit illa quā dat iurisco iuli'i. l. ſi adultū cū ſcestu.ℌ.i.ſ.de adulte.q̄ ex q̄lita te facti z ex q̄litate pſonaꝝ:ut ſi despōsauit pūa guineā publice z palā: z ſi stati cū fuit dēm pe nitus cū. Et ēt ℌ āno qđā aliā ſberrauit z erra uit i iure eo.die cū mihi ,ppē aliō loq̄rer icidēt audiuit a me ẏba,ppē q̄ cognouit se erraſſe: z erat homo groſſ' ilitat'.dixi q̄ ,pteſtareť ibidē q errauit:z coꝛā teſtib' z postq̄z fuit a pitī doc tus:icōtinēti postea pſumit erroꝛ iurī. Quō facto tibi positōez q mioꝛ.xiiij.ānis pōt facere teſtm.tu rñdis z dicis credo.an piudicet: z uī q̄ sic.ut ℌ:is ñ ē vez:q̄z dz itelligi ℌ ubi erroꝛ ſi ē expſſus i pfessiōe:z illi positōi iuris ñ dz rñ deri:z ſi rñdeat ſi ualz:ut.l.oīanītoꝝ.s.de au ro z ar.le.fac.l.pfessionib' de itro.ac.z qđ nō. C.e.l.i.ibi nisi ius l'nā repugnet:facit qđ nō. s ō ura.ca.l.ij.ℌ.qđ obſuari. Jdē dico ſi ali quis ,ſtitet allegādo aliquā legē fm falſū itellec tum:q̄ lz facz ſ:pōt dicere ſ id quod dixit. Jpredca ẏa q̄ſ positio ē iurī cōis:lz ſi cēt iuris ſuetudinarij ſ scripti:tē debēt rñderi:q: ē ,pbā dū q' pōt fieri positio. Jdē puto de iure mūici pali scripto altī' ciuitaꝫ q̄s ẏbi lis aq̄ſ. Jdē etiā puto ſ iurī cōi exuagāti:vt dixi.s.t.i.l.cū plat.

Quero qđ i erroꝛ adhibito coꝛā arbitro. q̄ ſi sine pena:l'cū pēa rato manēte pacto:sine du bio idē qđ i iudicio:ut.l.cū añea.C.de arbi. ali as posſz fuocari:lz icidēt i penā lz i iudicio nō posset:vt.l.i.s.de arbi. Quō qđ de erroꝛ ad hibito coꝛā arbitratoꝛe. q̄ uī adhibiť eꝛ iudi cū:q: ē trāsactio:lz q̄ſ de iure arbitraria man dāt execuťi sic diffinitē ſnūc:tē fonte cēt secus.

Jtē ē advēdū q: ſ ſtrum ℌ i qb' nōrij facūt ꝑceptū ex auc.ſtatuti quarētigie puto q tūc tal erroꝛ pōt reuocari sic pfessio facta ẏ iure: z bu' legis mā ibi bz locū p oīa.

i **Alianus ait.** Op.ſ.eo. l.pe.dr bz fessus ē scīēť, sciens iā rē pijsse. Ul tio nō.ex hac lege q re pēpta fit pdēnatio i esti matiōe:lz de ℌ z q̄lr formet libell' dic ut dixi i l.si fuā.ℌ.ſi.de v.ob. Jdē puto si peteret execu tio pfessiōis:q: re pēpta fieret execuťio i estiatt one:ut nō.i.l.ſi.ſ q̄ ſe.sine app. fīci.z ℌ ē unle ,ppt ultra quarētigie:vt re ,pmiſſa pēpta fiat ex ecuťo i estiatōe:z vide qđ dicam.ſ.e.l.ſi.

s **Jis** causa que creſcit p iniciatōm secus i alia ut dixi.s.eo.l.ij.

q **Aji stichū.** Jsta.l.bz mlias lec. Op.ſ.e. l.ultia.b' ſrij timore uariaī lecta bu' legis:una lec.ē i pn.gl.ex q̄ colligit q ℌ de ob li gatōe pstabat p pfessionē.ibi de mora pstabat p alias ,pbatōes:z sic ñ ob.l.ſi.q: ibi ñ pstabat de mora. Erat ât rō dubitādi:q: vī sibi mora ſi debē nocē:cū flenauerit a ,pbatōe obligatōis p ſua pfessionē:vt.l.eū q.s ureiurā. Jtē nō. q̄ ſuffiť unū articulū ,pbari p testes:aliū p pfes ſionē.nec ē necesse eo.mō ,pbari. Dec va ē i se. lz q: i tex.ñ fit mētio moꝛ iō gl. legit ſō mō q fuit pfessus simplr.ſtelligē cū effectu. Hō ob.l. ſi.ſ.e.q: ℌ itelligi dz q̄ſ scīēs cū mortuū pfessus ē ibi ignoꝛāť. Jsta ē va i hoīe mortuo añ pfessi onē:lz i mortuo postea ſ ,peceďt:q: i eo qđ ñ ē:ñ pōt scīētia cadeꝛ. Jdo gl. legit ētio mō i ho mine mortisere vulnerato:z sic siue añ pfessiōez siue pō decedat:sufficit illa scīētia vulneris:lz q: ℌ ē diare: Jdeo Jo. legit q̄rio mō q: de obli gatōe pstabat p alias ,pbatōnes de mora psta bat p pfessionē:z sic eōvso ao ,pmam:z iō nō. qđ i ,pma. Hl.vo legit utio mō: q de mora et obligatōe pstabat legitis ,pbatōib':lz circa con fessionē erat rō dubitādi:ut i glo. Dic g' aut cō stat de obligatōe p pfessionē:de mora p testes l'alias ,pbatōes ut i ,pma. aut eōvtō:vt i quā ta aut pstabat p ,pbatōes ō utraq; ut i ultima. aut ō utraq; p pfessionē ut i ttia. aut ē sola sim plex confessio sine alia ,pbatione ut i secunda lec. Cetera dic ut dixi.s.e.l.iulianus.

Certū pfessus. Op.ut ōdā rē gl.q̄ ē sup uerbo coz pus z vī q; ualeat pfessio: q: ēt stipla tio p alēnatōez ualet ut.l.ubi ât.ℌ.q ulud. ſ.de v.ob. Hl.rñdet bū q ℌ fuit pfessus se debē ſti cbū l'pāphlū ñ alēnatiue lz unū ex bis. Sz op.de.l.ij.z.iij.C.de ſe.q̄ sine cer.quā. So.in illis casib' i qb' tolerat icertitudo ſnia i illis tolerat i pfessiōe icerta.gl.vult ℌ q: ſicē pōt fēri ſnia certa i alēnatia:ita z i pfessiōe posſz ut.l.cū q certaū i ſi.ſ.de v.ob. Quō q̄lr dicer cogit certū.z dicē gl. pignozib' capt z multa i dicta: ut.l.i.ℌ.qđ g' .s.de ue.ſpi. Alia opio ē q bē at eū p cōfesso:z ille bon' ſtelleck ē:z nō.z tene mēti:z vide gl.z ista gl.ñ ,pbat ℌ i tacēte:lz i ob scure rñdēte p.l. de etate.ℌ.q tacuit.z.ℌ.si cum eēt z.ℌ. nihil ō itro.ac.z idē tz Azo i ſuma. C. de pfessis. Jdē doc.i.l.ij.ℌ.q̄ si actoꝛ. C.de iu ra.calū.z ibi p Dy.z bodie hēm' eꝛ de pfes.c. ij.li.vi.ubi dr q oz q̄ lit pñs z iussus a iudice absq; ,pbabili cā rcuſet. Quō ultio q' iurī saē z glo.dicē q officio iudicis z ista ē uera

Sed et si fūdū uendicē. Nō. q̄ vbum meū significat dñiū: ut. l. quin. §. argēto. ff. de au. & ar. te itē fuit meū qñ cōtinēt' oclis: ut. l. is q̄ suis. ff. de māumiss. fac. l. ij. §. i. ff. de ori. iurī. & p̄ uti' Ly. sup auc. sacra mēta puber. ibi sup̄ scīb' rep̄ suap̄ tc. fac. l. lex cornelia. ſ. de iurī. & ſ. de v. sig. l. minor. & l. iij. ff. de ꝓdi. isti. & l. fuo. ſ. ff. de le. ij. & dixi plene i. d. l. qui'. §. argento. Quero ago ꝫ te q̄ tu teneas & possideas fūdū q̄ fuit me' iure dñij ul q̄ ian ꝓcedit iste libell'. & vī q̄ nō ga ñ uidor dicere q̄ nūc sit me' p̄ ista glo. q̄ dicit q̄ si aliqs ꝓtest tua ꝫ fuisse dñiū ñ ꝓtest nūc eē. Et isto vī eē cōtrac̄oēz opi. doc. q̄ dicūt sufficē ꝛdudē libellū ꝓsū ptue: ut. l. oēs. §. lutius. ſ. de bis q̄ in frau. credi. & doc. i. l. edita. C. de eōē. ſz ꝓsūit nūc eē me ꝫ dñiū q̄ fuit: ut. l. siue. C. de. ꝓba. Ly. rñdit ad ista glo. ſz de ea nō faciat mētōez & dicē q̄ oz q̄ i rei vēdicatōe asserā dñiū eē meū: nec sufficit ponē fuisse meū: q̄a tūc illa vba habeāt nūc cuiusdā negatiōis p quā ſducet fuisse meū do minū & nūc ñ eē: qa q̄ō ō uno tpe pono & alio uideor negare: ut. l. statulibez. §. i. ff. de le. ij. ſz si ñ bret ut alic' negatiōis tūc sufficeret: ut dico q̄ mutuau ubi cētū. & sic sufficit q̄ ñ hz annexā negatiōez circa obligatōez: sec' si bret: ut si dicerē peto cētū q̄ tibi mutuaui. & fuisti obligat': tūc ſcludit' negatō. nec sufficeret q̄ ñ ꝛcludit nūc eē obligat'. isto dicūt doc. p. l. oēs. §. luc'. ſ. de bis q̄ i frau. cre. & nō. p Ly. i. d. l. edita.

Si quis abstē. Facias semp poni i actis ꝓtestē pte. Quēo q̄ ē ratō q̄ sē tētia lata i dñm ñ vz ni'i sit ꝛcepta i ꝓsēa pcuratoris pūtis. & q̄ abīs ñ obligaī dixi i. §. altēi.

Opp. ff. ñ solū. §. liberatiōis vba. ff. de lib. leg. gl. dicit q̄ ad liberatiōē p exceptiōnē doli ꝓdest: ut ibi. Sēp ꝛprobaui illā glo. p gl. q̄ ē in l. idē i duob'. ff. de pac. & glo. & tex. i. l. hīdi. §. nos aūt. ff. de pac. & bbes ūtelligere i his q̄ de pēdet ex uolūtate duoꝝ: secus si ex uolūtate uni us: ut ratihabitio hīditatis additio & filia tūc nō regrit pūtia pris: ut glo. q̄ ē i. l. pōponi' scribit. ff. de nego. gest. & plene dixi i. d. §. liberationis & ba. Jtē ꝓdicta q̄ dixi q̄ ñ ualz ꝓsessio facta pte abīte ūtelligo i ꝓsessione facta simp'r: secꝫ si in li bello aliqs aliā ꝓtest: ſz. n. libellum det iudici abīte pte ꝓiudicat sibi: ut. C. de libe. cau. l. cum pcū cū si. ff. n. dar iudicia: ut p eū det pīr: ut. C. de litꝫ. ꝓtest. aūc. offerat & q̄ō z q̄ñ iu. auc. q̄ sēt & sic quodāmō p q̄dā epistolā seu iudicē medi uz: vī factū pūte pte. & idē dico i his q̄ qs pōit i exceptiōib' suis. nā sicut ex pte actoꝝ dr libell' ꝓuentionalis. ita ex pte rei dr libell' ꝓuentionalis ut. C. de bis q̄ potē. no. l. i. facit. ſ. de excep. l. i.

Sed an iſpos. Opp. de. l. ofenſor. ff. de iterro. ac. q̄ illa ꝓcedat. nam & rūsō defensoris sufficit ad obligādū ipm defensoreꝫ nō aūt dñm nisi secūt ratihabitio: ut ibi nō. Eodē mō op. & sol. ff. ad. l. aq. l. pinde. Jteꝫ op. ff. de ꝓcur. l. non solū in pūn. ubi dr q̄ ꝓsessio & responsio ꝓcuratoris nocꝫ dño. Et eodē mō op. de eo qd dr de tutore & curatore: q̄ ꝓsessio & res iudicata pbus passibus ambulāt: ut. ff. ti. ꝓri. l. p' rē: sed sententia lata ꝫ tutorem p iudicat pupillo: ut. l. iij. §. i. ff. ti. q̄. & eodē mō ꝓsessio. Dubius ꝫrui timore sūt hic opi. dicūt qui dā qd hic dr ñ sufficit uerē & dño, pbante ꝫriuꝫ ro. C. de iurī. & fac. igno. & ff. e. l. ñ fatet & sic nihil eēt ſpale i pupillo. Qui uolūt sustinere istaꝫ opi. dicūt. q̄ ibi oꝫ q̄ uis pbet ꝫrū & pbet eorem uere uel ꝓsūptiue: ſz i casu legis nēe si qs pbet ꝫrū non esse necesse q̄ pbetur error. Glo. dat aliā sol. q̄tū ad. l. ultiā i ꝫrū allegatā q̄ ibi quis errauit ex iusta causa: & ideo pōt post ꝓsessionē reuocare. hic aūt sufficit i pcuratore q̄ fuerit errorꝫ non ex iusta causa. & bene dicit. Alij ut Bu. soluūt ꝫrū de. l. non solū. ff. de. pcu. q̄ hic logt q̄ñ tutoꝝ ꝓtest abīte pupillo: secꝫ si co psente & intelligēte. Sꝫ hec so. non tollit ꝫrū quia dixi nobis. ff. q̄ ſtia & ꝓsessio paribus passibus ambulāt. Alij dicūt q̄ hic logt q̄ñ iudicū incboatū fuit cū minore auctore tutore. meritō ipe tutō ñ oꝫ rspōdere: ió ñ ꝓiudicat: ſz ibi fuit agitatū iudicium cum ipo tutōe. & ió tc. so. hāc pōit glo. i. l. ij. §. qō obstaret. C. de iura. calū. et ista so. pōt eē va i se: ſz nō q̄tū ad. l. istā: q̄ ista lex logt i ꝓsessione facta simpli'. put ūtelligit glo. ſ. c. l. §. fi. Dicūt alij q̄ hic tutoꝝ uel curator uel pcurator defuit eē pōt liē. ꝓtest. ió tc. Hec so. ꝓtinet diuinationē adeo q̄ ē ꝫ tex. Quāta so. fatēō q̄ ꝓsessio nō ꝓiudicat: ſz ſtia q̄ legt p' ꝓsessionē sic: ut. d. l. iij. ff. ti. ꝓri. ſz fm hoc nō ē rēsp̄sus ad ar. iſrui qō ego feci. ff. q̄ ꝓsessō & ſtia pāb' passibus ambulāt. Alij doc. dicūt uerē & sic q̄ñ qꝫ tutoꝝ & curatoꝝ & silēs administratores ꝓtēt sponte: ut q̄ interꝛogo te tutorē tutorio nomine: et dico q̄ pupillus tu' tenet mihi dare cētū. tu ꝓsiteris. & ñ ꝓiudicat ei cāusā ff. Quedā ē ꝓsessō q̄ emanat ex pētiosa iurisditiōe & tūc ista ꝓsessio ñ ꝓiudicat: ut. d. l. ñ solū & eodē mō pupillo et adlēo. p. o. l. iij. ff. ti. i. & ista. q. hēt p Ly. C. eo. l. i. i. xiij. q. Reassume q̄. ex his q̄ dēa sūt. aut ꝓtest defensoꝝ sine mādato. aut pcuratō aut tutoꝝ ul pcuratō. Prio casu ñ ꝓiudicat dño nisi secūt ratihabitio: ut. l. si ōtēsō. ff. & iterro. ac. Secūdo casu dic. aut loquoꝝ i pcuratore bñte gñia le mādatū aut ſpale si hꝫ ſpale & tunc ꝓiudicat dño a' ꝓsessio: ut. l. fu'. ff. & iterro. ac & l. pinde §. i. ff. ad. l. aq. & ibi glo. & l. si pcuratō i ꝑn. & ꝓdi. ide. & l. i. §. si pcurator. ff. si qs ius di. ñ obtē. Aut hꝫ mādatū gñiale & bic ego tutoꝝ curatoꝝ & pcuratoꝝ q̄. casu distīguo aut tales administratores ꝓtēt p mōm nolūtarie iurisditionis: & nō ꝓiudicat eorum cōfessio: ut bic fm opi. ulti. & glo. in. l. pinde. §. i. ff. ad legē aq. aut ꝓtenti p mōm ꝓtentiose iurisditionis: & ꝓiudicat domino pupillo & adulto: ut. l. non solꝫ in ꝑn. ff. de ꝓcura. & l. quotiens. §. sicut. ff. de admi. tu. Predicta uera quando iudicium esset

ceptū cū tutor. sec' si cū pupillo auctoritate tuto
ris: qz tē ñ teneť tutor ꝛ ñdere: ut ff ꝛ.l.ij. §. qđ
obfuari. C. de iura. calū. Que ē rō q p modū
uolūtarie iurisditōis, ñ ꝓiudicat: ſz p modum ꝛ
tēnose sic' ꝙ qñ p modum uolūtarie iurisdi
tōis: tē vr donatio q ñ pōt fieri: ſz qñ per mo
ꝓtēnose ñ ur donatio imo iudiciū: qz iudicium
redditī inuitū. ió ualz. Op. ff dr q tutor ñ ꝓ
iudicat pupillo. fm ff frustra iurat de calūnia
tutor ꝛ curator: ut. l. ij. §. quod obfuari. C. de
iura. calū. So. dico q ff dz intelligi qñ p modū
uolūtarie iurisditōis emanat ꝓfessio. Vel aliť
aliud ē iuramētū de calūnia. ſb q' ñdet ꝓ cre
dit l'ñ credit. ꝛ sic ñ cadit nisi i legitimā ꝓsonā:
ſz iuramētū vitaꝫ ꝑtī cadit i pupillo ꝛ adulto ꝛ
si. ſz iuramētū calūnie ſp cadit i tutorē: siue iudi
ciū sit cū pupillo siue cū tutore: ut. l. ij. §. qđ ob
seruari: ſz qñ iuramētū vitaꝫ ꝑstat a pupillo dz
ꝓstari i iudicio cepto cū eo cū auctoritate tuto
ris. secus si cepto cum tutore: qz tē tutor ñdet
ut gl. nō. i. d. §. quod obfuari. Querit gl. qđ
i tore. dic ut ex. de elec. c. duoū i glo. q̄ icipit nō.
ius nouū. ꝛ ex. de testi. c. ꝓtētū li. vi. ꝛ per Cy.
C. e. l. i. i. xv. q. Quid i pre dic idē quod i tuto
re ut dicit glo.

In pupillo. ēt. Glo. fatetur ꝛrium
q restituet. Op. ꝛ vr q i mīore tutoꝝ aucto
ritas ñ regrat qz dz ꝓsonā legitimā pupillus
mōrtanee. So. i calū' illius i quib' dz ꝓsonā
legitimā regrī tutor' auctoritas ne decipiat le
gis auctoritate. Op. de. l. cū ꝛ mīoꝝ. C. si ad
ver. rē iudi. Glo. so. q aliud i ꝓfessione aliud i
snia: ut ibi. Et rō ē fm Dy. qz i ꝓfessiōe ē ꝓcen
sus: ſz i snia ñ nisi dictus: ut. l. ter stipulāte. §. i.
ff. de v. ob. Lōtra ff op. de. l. si curatorē. C. de
i integr. resti. So. itelligę hāc fm illā q ff i mīor
non hīte curatorem: qz tūc qñ dz egrat pupil
lo ꝛ sic itelligit Pe. Sed Nico. mata. dicebat
aut ē ꝓfessio q̄ ptinet ad solēnizādū iudicium:
ut itrogatōes ꝓfessiōes ꝛ rñsiones q̄ fiūt ad lꝭ
ꝑt. ꝛ ñ ualet sine auctoritate curatoꝝ: ut. l. clau.
C. de aucto. ꝑstā. cū. n. respiciāt solēnitatē iudi
cij regrī solēnitas ꝓsone q̄ ꝑ' dz requiri ut. l. q̄
dā de iure codicill. Aut ē ꝓfessio q̄ fit ad ueritā
tis idagīnē: ꝛ ualz: ſz restituit ut ff i v. miorem:
ita refert Cy. i. d. l. clarū ꝛ. C. eo. l. i. circa ꝑnc.
Nō. hi vr q i istis itrogatōib' ꝛ rñsionibus q̄
fiūt p credit ꝛ ñ credit: nō stat ei' dcō sine cura
toris auctoritate: qz nō bz sufficiēs iudiciū ad
discernēdū qđ bēat credēre ita nō. i. l. ij. §. qđ ob
fuari de iura. ca. In illis vo i quibus rñdet ō
vitate dico q dz ꝑcedere quedā cognitio an sit
iterrogādus ul'ñ: ꝛ ff dz infelle auctoritas cu
ratoris: ar. ff. ō pu. iudi. l. custodias ꝛ quod ibi
dixi ꝛ de adulte. l. si postulauerit. §. qm: ꝛ sic
sufficit curatorē eē ꝓsētē ꝛ auctōantē qñ iudex
ꝓnūtiat eē respōdēdū l'ei ꝓcipit ut rñdeat: ꝛ ēt
qñ iurat de respōdēdo vitatē ꝑ ff fac quod di
cimus i este. qz sufficit par. eē eē ꝓsentē cū iurat.
C. de testi. l. si qñ. nam rñsio q̄ fit a tali minore
dicto testis equipat ut nō. p. gl. l. d. §. quod ob
fuari.

Confessi utiq;. Quero an i ꝓfessu
dz formari snia diffinitiua: ꝛ
qđ dicit q ñ dz ꝓdēnari p hanc legem. Glo.
itelligit ff qñ ꝓfessio emanat ſ ꝓcedente libello
l'itis. contt. aliaꝫ dz seq snia: ut dixi. ff. eo. l. i.
Quero an ex cōfessiōe oriať actio i sēm: ꝛ etiaꝫ
nascať actio ex snia q̄ seq̄t post ꝓfessionē. Glo.
ꝛ doc. dicūt q sic: ꝛ ff gl. ꝛ Cy. tenēt. C. eo. l. i. in
viij. q. Quero an oriať utilis actō ex eo ꝙ
qñ ꝓfessio ē ſ̄a uniformit. gl. q sic: ut. l. si duo
patroni. §. marcell' ꝛ. §. si qs iurauerit. ff. de iur
turā. qz ꝓfessio ꝛ iuramītū eqꝑā: ut. l. post rem
ff. ti. i.

c Am fideicōmissum. Ista ē diffi
cilis ꝛ ſbilis lex ꝛ doc. ni
hil scribūt. Ad euidentiā ꝑmitto: q
qñz exceptio q̄ ñ uenit ad remissionez snie pōt
opponi p' snīam: ut. l. nēlem' i ff. ff. ti. i. ꝛ. l. si
fideiussorē. ff. de fideiusso. Ideo dixi q exceptio
iudicatū pōt p' snīam opponi: ut dixi i. l. nēleni
us: ꝛ de iur' isto heres ñ teneť nisi usq; ad vires
hereditarias ut. l. i. i. ff. ff. ad trebel. ꝛ. l. si uniuer
se. C. de le. ꝛ ista exceptio pōt opponi p' snīam
ꝑut illa ne qs cōuenīat nisi iquātum facere pōt
ꝛ bf. ff. d. Iudex delegat' ad cognitōnē execu
tōis ñ pōt se itromittere de erroꝛ circa ꝓfessionē
q̄ ꝑncipale negociū tāgit nisi sit error circa idez
d q' p' snīaz pōt opponi. ff. d. ꝛ pono casū. Iu
dex fuit dat' ad executōem faciēdā: ꝛ tūc si ē er
ratū sup eo q̄ ꝑ nō uenit examinandū i executi
one se ñ itromittit: ſz ad iudicē maioꝛē ꝛmittit.
sec' si i executōe uenit examinandū qz ipe ꝛgno
scit: ꝛ nō. istam legē ad id quod dixi. ff. e. l. nō
fateť q qñ errat qs i fco. ꝓpo excusať ꝓpter fcz
ipliciū. Op. ff. de iudi. l. ubi. So. ut glo. qz
successor loco ꝓmi ē: ꝛ ipe idē potuiſſz: ut. d. l.
ubi ꝛ uide gl. q̄ icipit arbīt. i. iudex. Opp. q
ffitutio ñ pōt delegāi ut. l. si. C. ubi ꝛ apō quē.
gl. dic q bic fuit dat' qñ fideicōmissum dz dari
ꝛ uide gl. q̄ icipit ad restituendum ꝛ ē. ſz illō qō
dic gl. nō uideo qđ sit dicer: qz i ꝓfessum nulle
ſt pces iudicis nisi i ꝓdēnando: ut. l. ꝓinde. ff.
ad legē aqui. ꝛ. l. i. ff. e. ꝛ sic quid erat opportu
nū ut cognoscat: qz ps fuit ꝓfessa non uideo.
Alia lec. ē q̄ fuit iudex delegat' ad restituēdum
i integrū: ꝛ sic būit respectū ad nouū ius. certe
ista fi habēt dubiū. uera lec. ē q̄ iudex fuit dele
gat' an ꝓfessio debeat mādari executōi ul'non.
Sz op. qz executio ñ pōt delegari: ut. l. a di
uo pio. i ꝑn. ff. ti. i. Sz ꝛ q̄ cognitio executio
nis pōt demādari ut. d. l. a diuo pio ꝛ. l. pe. §.
ut bonoꝝ possessio. ff. de offi. eꝰ cui mā. ē uerū.
Procedo ultrī: si ff ē uer q̄ iste iudex fuit da
tus ad cognitōez executōis: ḡre ñ pōt absoluer
a ꝑ erroꝛ ꝑbato: licē a foꝛ. Glo. uarīat i ꝛdēda

rõne ꝓpt malã positionẽ casus: qꝛ una ẽ rõ ī gl. q̃ icipit q̃re ꝛc. ſz ista rõ nõ valet qꝛ ita absoluit eũ a ỽ. errore ꝓbato ex ꝓfessiõe sua ꝓut a p̃. Alia rõ ẽ qꝛ ī p̃. errauit sui facilitate. in ỽ. dolo aduarii ꝛ uide ista glo. q̃ icipit beres cẽ: ſz ista rõ ẽ diuinare: qꝛ hic ñ vr dol̃: ſz ꝓpt iplicitam rõnẽ fuisse erroꝛẽ. Que ẽ q̃ rõ: ꝙ. qꝛ an ꝺbeat ul̃ nõ ſi uẽit ī examinatiõe executiõis: ſz an ſtia sit lata ul̃ ñ: ut. l. ſi ꝓtor iusserit. ſ. ꝺ iudi. ꝛ. l. pẽ. ſ. ti. i. ſz de errore q uẽit p̃ ſtiã an factates sufficiãt l̃nõ uẽit examiandũ ī executõe. ꝛ tõ de ista cognoscit ꝛ ista vtas ẽ bu⁹ legis. Op. ulter⁹ qꝛ ꝓbando qs errozẽ vr̃ tu⁹ ipo iure: ut. l. nõ fatẽ. ſ. e. ꝛ i. l. error. C. de iuris ꝛ fac. igno. Glo. soluit q ꝥria loquũt ī maiore hic ī aduito ſz ista ſi ẽ bõa rõ: qꝛ eo iure q̃. succurriũ maiori ꝛ aduto: ut. C. ī q. cãũ ī iteg. restit. ſi ẽ ne. l. i. Alla ſo. põit gl. q hic erat ꝺãnat⁹ p̃ ꝓfessionẽ: tõ nõ iuuat nisi p restitutionẽ. ista glo. i ſe dicit vm qꝛ aſi ſtiã ẽ ipo iure nulla ꝓfessio ꝓbato erroꝛe p̃ ſtiã nõ nisi p restitutionẽ ī itegꝝ. Tu q̃. potes ī telligere legẽ istã q p̃ ꝓfessõnẽ fuit lata ſtia ꝛ ꝺ mãdata cognitio executiõis. ꝛ tũc error q fuit ī ipa ꝓfessione ꝛ adhibiũ circa id qꝺ nõ põt op poni p̃ ſtiã tũc petita restitutiõe reuocaꝛ error: sec⁹ ꝺ his q̃ cognoscũt ī executione: qꝛ tũc ille erꝛ nõ reuocaꝛ p restitutiõẽ ſz ipo iur̃ eo ꝓbato.

Quero an ad vsus erroꝛẽ iuris possit ī itegũ restitui ꝙ eoꝺ. Ly. i. l. i. C. co. i. rj. ul̃. rij. q. itelligit. l. nfam ī errore iuris: ſz male ꝺicit: qꝛ ista restitutio ꝺaꝛ ex clausula illa gñali si q̃ iusta causa cẽ vr̃: ſz errõ iuris nõ ẽ iusta cã: cũ sit lata culpa ꝛ sic nõ ẽ iusta cã: ut. l. de etaꝛe. ¶. q iusto. ſ. ꝺe i terro. ac. Quero an iudex delegaꝛ possz ī itegũ restituere adu⁹ ſtiã sua ĩterlocutõiã. ꝛ Ly. allegat istã. l. q̃ nõ facit ꝛ glo. ẽ ꝺe ẽ i. l. minoꝛ ãt magistraꝛ ī fi. ſ. ꝺe mino. ꝛ ꝙ Ly. q allegat istã l. in. l. aduersus. C. si aduꝛ. rẽ. iuꝺi. Nota q̃. ex lege ista de errore ꝓputationis: ꝙ iusta cã est ex roꝛis. Itẽ nõ. ꝙ iudex q cognoscit ꝺe executõe põt cognoscere de errore q põt ī executione opponi. Itẽ nõ. litatiõẽ ꝺicte. l. error. C. ꝺe iuꝛ. ꝛ fac. igno. ꝙ p̃ cãm ꝺeclã nõ restauraꝛ error ue rũ ẽ ipo iure: ſz ꝙ restitutionẽ ī itegꝝ sic: ut hac l. Itẽ nõ. hic cãuz eꝝ q dixi ſm Jnno. ſ. ti. i. l. ij. q iudex q hz cognitionẽ ꝺe executione nil põt. ꝓnũciare ỽ ſtiã: vñ ꝺe exceptione nullitat⁹ ipe nõ põt cognoscere: ſz ꝺeberet ad ꝓmuz iudi cẽ remittere: sec⁹ ī aliis exceptiõiḃ⁹ q̃ ꝓsit oppoi p̃ ſtiã. Itẽ nõ. ꝙ error circa ea que sunt ꝺecisiua totius põt reuocari.

n **On omni** modo. Quẽo q̃ re ꝺicitur nõ omi mõ: ꝺic ut. ſ. l. iij. ꝛ. l. qui ſtichũ.

De cessione bonoꝝ. ḡica.

Dictũ ẽ supra ꝺ ꝓsessis ꝛ ꝺẽnatis uel quia ꝓsessi ꝛ ꝺẽnati ꝺetrudãt ī carcerẽ si ñ soluunt: ut. ſ. ti. i. l. i. iõ ẽ adiuenta bonoꝝ cessio ex qua succurriṫ ꝺẽnato ne ī carcerem detrudatur.

S qui bonis. Cõcoꝛdat ī. eo. l. qui bonis.

i **Sabinus.** Hic ter. ibi igetari uiꝺ tur ꝺicere q cessio bonoꝝ ipeꝺi at liṫ ꝓtes. Jn ỽriũ vr̃ ter. ī. e. l. pe. ꝛ ibi ꝺicã. Sz op. C. ꝺe exac. tri. l. nẽo. ꝛ. l. sacrilegij capite circa finẽ. ī. ꝺe sacrile. So. qꝺ hic ꝺicũt ẽ vm pẽ q̃s si cẽt ꝺebitoꝛ reipublice: ut legiḃ⁹ ỽriis. Jtem ꝓdicta vã sũt ꝑtẽq̃s si teneret aꝺ factũ. aꝺ qꝺ qꝛ teneret̃ ꝓcise. ex ḃ. n. q lex ꝺicit ꝓcise teneꝛi ꝑs q cessio bonoꝝ nõ admittit ꝛ q possit qs cõpelli ꝓcise ꝺicũt ultramõtani ẽ uex ubicũq; ẽ electa ī ꝺustria ꝑsõe ita nõt Ly. C. e. l. i. i. ij. q. Sz puto vm qꝺ ipi ꝺicũt q cessio bonoꝝ ñ admittaꝛ ubi qs ꝓcise teneꝛ aꝺ factũ: ſz nõ puto vm qꝺ ꝺicũt q ꝛp. ullaꝛ ꝓcise ubicũq; est ꝺecta ī ꝺustria ꝑsõe qꝺ plene scribo i. l. stipulatões nõ ꝺiuiꝺunt. ī. ꝺe v. obl

i **S qui** bonis. Nõ. hic q qs licz ꝺicat cẽꝺo bonis nõ miꝺ tur hr̃e bona ꝙ ꝺerelicto: ſz ex ḃ ꝺaꝛ creditoribus q̃ꝺ potestas alienandi. Et rõ est qꝛ qñ hz ꝙ ꝺerelicto qs cuilibet occupanti miꝺ tur ꝺõare: ut. l. qꝺ fuus. ī. ꝺe sti. ser. seꝺ ille qui cedit bonis nõ cedit nisi creditoribꝰ. Itẽ nõ. ḃ q hz locũ pẽitẽtia ỽ. l. sicut C. ꝺe ac. ꝛ obli. ubi pẽitentia si admittiṫ. ꝺicit ꝺy. hic ſpale. Vl̃ aliṫ cessio bonoꝝ ñ fuit actꝰ obligatoꝛius inductus ī ꝺebitoꝛis fauoꝛem: ideo potest penitere si uult.

q **Ji bonis.** In exigendo ali quẽ in q̃ntũ face re põt ilꝓicit quãtũ ex eius patrimõii fructibus potest reꝺigi: non quantum ex uenꝺi tione reꝝ reꝺigeret ḃ. ꝺ. singularis ꝛ mirabilis casus. In ter. ibi ex q̃ntitate eius ꝛc. i. ex quã titate fructuũ q reꝺiguñt ex eo qꝺ accũsitum est.

Nõ. ¶. quod ꝺixi in casu ꝛ glo. colligit hic utrum per cessionem bonoꝝ ciuili: ꝛ hic ẽ ter. q non: qa post cessionem potest ꝓueniri: ꝛ sic ciuilis obligatio non est sublata. ꝛ ista est ueritas: licet contrarium nõ. in. l. ubicũq; infra ꝺe fideiusso. ubi ꝺicit q ciuilis obligatio tollitur quod est cõtra banc. l. ꝛ gl. que est hic tenent doc. C. eo. l. in ix. q.

q **Ji cedit.** Hic vr̃ casus q ces sio bõoꝝ ꝓtestatõẽ ñ ꝺpediat. Dicit ḃ agnoscat debitũ q̃ro q̃liter iste ꝺz agnoscere. ꝺicit gl. uno mõ ꝺi cit agnoscere ex̃ iudicũ ꝓfitẽꝺo ul̃ fideiussores ꝺãꝺo ul̃ pignus ul̃ interpõendo cautiõnẽ: ut. l. cũ notissimi. ¶. ſz ꝛ si q̃ C. ꝺe pscrip. xxx. an. ꝛ hoc ꝺicit gl. sup ꝺbo agnoscat. Aliꝰ moꝺ agnoscẽꝺi ẽ ī iuꝺicio ut ꝓfitẽꝺo ī iuꝺitõ l̃ patiẽꝺo se ꝺẽnari sciẽs ꝙbatoiḃ⁹ legitiṁ ꝛ ḃ totũ ẽ fauõe creditoꝝ: qa ꝺicẽ creꝺitoꝛ p̃ cessoꝛes bonoꝝ ñ possẽ ita bñ ageꝛ cũ alio sicẽ tecũ: tõ uolo q testes examiné

ʒte añꝫ cedas: ꝛ fiāt ꝓbatōes: ꝛ hec ē vitaꝫ ut nō. i gl. sup vbo. dz. Sz ʒ b op. q: fm b vr̄ q cessio bonoꝝ ñ ipedit lit̄. ꝓ. quod ē ʒ. l. vij. ff. c. ꝛ. l. ex ʒctu. C. d bo. aucto. iu. di. pos. ꝛ. l. itē si vn̄ i pn. ff. d arbi. ꝙ ille leges fm istā ꝺbēt itelligi: q: cessio bonoꝝ ipedit ꝓtestatōem: si de bitū ē liquidā l'ē paraᵗ agnoscere ex̄ iudicium alt̄ ipedit ꝓtestatōem ut b. Alij dicūt q cessio ioslit: te ipedit lit̄. ꝓ. Nō ob. hec lex. q: totum b ē i fauoꝛē debitoꝛis: ut si ꝓtoꝛ cū uiderit suffi cētē: nō patiet eū cedē bonis. Hec opi. ñ placz mihi p. l. illud. §. i. ff. de tribu. q: posīo q go ñ sit ꝺbitor pōt dicere nolo ista bona ad b ut im plicatōes effugiat. Ueritas ē g̃ q hec lex ē in ducta i fauoꝛē creditoꝛis: li. n. creditoꝛ ñ curaꝛ q debitū liqdaret l'ipe agnoscer̄: cessio ꝓcede ret: aℓ cogeꝛ liquidaꝛ ꝛ debitū agnoscē. Quō utūl ille q cedit bonis cogaᵗ indicaꝛ bona. dic gl. q: lic. idē nō. C. e. l. i. ꝛ sēut glo. ff. eo. l. iij. ar. l. fi. §. licēnā. C. de iure delī. Idē tz spe. in debi tore ꝓtumace i spe. de p̄ ꝛ so. decreto. §. nūc uid amus. v. si.

Quō utz pᵒ cessionē factā sic so lēnit̄ fit locaℓ penitētie. q dz dicūt q ñ: q̄si due ꝓfessiones ipediāt. ꝓma q̄ debitū fuit ꝓfessus fa q̄ cessit. Glo. dic ʒnū q ēt tūc hz locū peni tēta: ut. l. lege. C. eo. ꝛ circa b uide Ly. i. l. i. C. eo. l. vi. q.

Quero q̄ aliqs cedit bonis: an ꝺ bet sibi remanē aliqd. dic glo. q ñ. imo nudus exulat. Dy. ꝛ Pe. reꝓbāt ista gl. q dz ire ita nudᵗ: imo saltim pānī debēt sibi remanē: ꝛ pro bāt b. q: ēt dānatⁱ ad maoste reliquūī pānī: ut l. diuus. ff. de bo. dā. circa b uide Ly. C. e. l. i. in iij. q. Qualr̄ ār go cedit bōis uidebiᵗ statī. ʒ. l. ꝓxia.

Onis. Nō. q cessio bonoꝝ fit ēt exᵗ iure: ꝛ p nūtū ꝛ per epistolā sz hodie i ꝓtⁱ ꝙ quibⁱ fit ces sio: ē ꝙductuꝺo q̄ fiat cessio mō uitupabili: ꝛ di cit Ly. q Fran. accur. modū ostēdebat i cathe dra dū i hac mā legebat. Quero utz cessio ni bonoꝝ possit renūtiari uide Ly. C. eo. l. ultima latⁱ uide quod dixi āno i. l. alia. §. elegant ff. so. maℓ. uide ut ibi dixi.

Quibus ex cauk i possessionem eaℓ. ꝛca.

Dictū ē. ff. qñ fit executō siue l'ꝑ ꝛsiōis: ue rū q: qñz q̄si ñ ē ꝑfess̄ neq; ꝓdēnaᵗ: sz ꝛtumaꝛ ex q̄ ꝓcūℓ ad ꝓmū ꝛ fz ꝺcretū: ideo pōit ꝛca.

Opp. C.

Res fere. ꝺ his q ad ecclē. ꝓtu. l. fi. §. sz si hec. So. il la ꝺbz itelligi fm istam. Itē ʒ in auc. ꝺ exhi. re. §. si vo posī ta. C. de bon. auc. iu. pos. auc. ei q iurat. So. hec p illā co: nigit: q: oli fiebat missio i oibus bonis tñ hodie fit missio. p mēsura debiti ꝺdu rati dca auc. ei q. Quero ḡre fere. ꝙ. ꝓpter miss̄onē carbo. i q̄ fit i oibⁱ bonis m ss̄o: ut. ff. ad carbo. l. i. Quō utrum i possess. ē q̄ daℓ

nose nēt̄is imuteℓ aliqd p illā auc. de exhi. re. §. si vo. ꝙ. nō: q: illa ñ daℓ rōe ꝓtiacie: sz i pos sessione q̄ daℓ cā rei fuande: l legatoꝝ fuādoꝝ ē imutatū. Itē an i cā dānī illecti sit imutatum aliqd. ꝙ. ñ: q: sic oli fiebat missio i rē, ex q̄ dam nū timebaℓ: ita ꝛ hodie uide. gl. q̄ ictpit cuz agi tur i fi. Idē si. p spe agaℓ psonaℓ ex testō: vt. d. l. quamuis. secus forte si reaℓ ut. ff. eo. l. fulciniˢ §. Item uideamus ꝛ. ff. celsus.

p Retoꝛ ait. Dicit hic sistendi: q̄ ro quid si fideiussores ñ dedit. Hl. dic q idē ꝛ bene videbi tis. ʒ. eo. l. fulciniˢ i pn. Querit glo. an b ca su debēt citari amici: dic gl. q ñ ē necesse q citēt ex q̄ semel fuit reⁱ i iudicio: sz dic q ē tutius q citent. de quo dicam. ʒ. eo. l. hec autem. §. i.

Potestatē. Hic icipit exponere ꝑ ba edicti: vide glo. q̄ i cipit ꝛ certe non vr̄.

Defēdi Nō. v. ibi q p suā abstinenti am ꝛ c. q̄ro q̄d si aliquis mit tit ꝓcuratoꝛē ꝛ minⁿ legaℓē q̄ si ipe ꝓncipaℓ. cē te facē defrioꝛē ꝓditionē advsariꝫ. ideo ñ vr̄ defēdi ut. l. ultia. C. de ꝓcura. ꝛ. l. si actor. ff. de procu ra. vr̄ g̃ q eo ipo q̄ cōparz ꝓcuratoꝛ minⁿ fuffi ciens l'minⁿ legaℓ q̄ ds̄o: possit iudex ablētem r̄putare ꝓumacē: q: ñ defēdit. Itē vr̄ aliud q si ꝓcuratoꝛ dic ñ possū ñdē: q: ñ sū istructus q: iudex possit ablētē reputaꝛ ꝓtumacem: ut b vr̄ gl. dicē. Doc. nr̄i dicūt q si quis ē citaᵗ aliqs ad aliquid certū: ut ad ñdēdū taℓi libello sic di cēti: tunc si mittit ꝓcuratoꝛē ñ istructū: ꝛ ꝓcura toꝛ dic uolo ⁊minū ad ñdēdū: q: uolo ꝓferre cū dño: tē iudex pōt absentē r̄putare ꝓtumacem: ar. bⁱ legis cū sua glo. Aut ē citaᵗ gñaℓr: ut ue niat ad ñdēdū de iure taℓi: ꝛ tunc suffiē mittere ꝓcuratoꝛē gñaℓē: ita nōnt doc. C. eo. l. fi. Lōis ē practica assessoꝝ quā pōit Alibe. ꝺ gan. q si aliquis cōparz ad ñdēdum accusatōi l'igitri oni: ꝛ negaꝛz q ñ admittit ꝓcurator: q: dicūt uolo ꝓ cōpareat dñs: qui melⁱ scit fez q̄ tu ꝓ curator ꝛ ē magis legaliˢ ꝛ etiam in cā pecunia ria nō admittunt ꝓcuratoꝛē: per. l. si actor. ff. de ꝓcura. ꝛ. l. fi. C. de ꝓcura. Quare cante la ē q absens constituat ꝓcuratorem ut ñdeat taℓi libello uel iquisitioni in hunc moduz. tē enī iudex non pōt dicer̄ compareat dominus: q: melⁱ scit ꝙtaℓē: q: ꝓcurator scit ueritatem ut dño cū ab eo sit istructus. ꝓ. b fac hec gl. Sz puto hoc non sufficer̄ q: ad sciendum ꝙtatem facti multum faℓ nox rei hoc ē quatrepidatōe q̄ uoce ñdeat ut. l. de minoꝛ. §. tormenta. ʒ. ꝺ qbus: sed per uocem ꝓcuratoris hoc non pōt apparere: ꝛ ideo cum p hoc fiat deteriꝛ con dīto accusatoris i'udicis iquirēs potest iudex dicer̄ cōpareat dñs. De hoc si procurator dic uolo ⁊minum ad conferendum cum domino: uide Inno. l. c. dilectus ex̄ ꝺ procura. Ultimo glo. dic per istum. §. q: si dz mitti nuntius ab sentⁱ ad iurandum de calumnia: uel ad ñdēdō

tūc dz mitti expēlis abnūtiā. ꝙ b dicim⁹ ꝙ si peto copiā vtrumēu ꝓcuratiōis certe dz fieri copia expēlis dñi abnūtis: q⁹ ꝙ abnūtiā abnūtis nō debet fieri deterior ꝓditio plentiā ut hic.

a **Pud** Iulianū. Si ẕtus⁹ ul⁹ q̄si decēdit ex plona matōil et ẕ pupillū pōt missio fieri ꝛ uēdito b d. cū. §. mar. Rō bui⁹. l. é ne g cū pupillo ñ contraxit cogat expectare pubertatē. Add ꝑn. op. de. §. marcell⁹ qdā dicūt ꝙ marcell⁹ rep̄hendit iulianū dicēs ꝙ bōa pr̄is uēdēt siue pater recepit fructꝫ siue filⁱ⁹. hec opio ꝙ marcell⁹ cōmigat nō ē uera. ꝙ ẖ pupill⁹ ꝓueniat ex ẕctu pr̄is ñ ex suo facto tenet⁹ q⁹ pcipit ꝛ uoluit dimittere: ió ẕ cū nō fit uēditio ꝛ ei⁹ plōa ispicitiū: ut. l. cuz filⁱ⁹. §. i bac. ī. de vb. ob. fm dy. Adl dicit dy. ꝙ si uolum⁹ dicere ꝙ marcell⁹ cōsigit inl. dic ꝙ ſo lū ad diſionē egit: ſz nō plz q⁹ cum ex suo facto ꝓueniat: q⁹ nō uult dicere: ió nō possꝫ fieri uenditio ẕ cū q⁹ nō ꝓuēit: ut hr̄i: ſz suo noīe. tenetur enī ut glōz ad quē rei dñiū ꝓueniſz cū q⁹ possꝫ agi cōi dim. ꝛ sic ut glōz alī⁹ ñ ut hr̄s ꝓueniat ar. ff. ad exhi. l. de eo. §. fi. q̄re dic ꝙ marcell⁹ nō cōsigat: ſz ꝓfirmat addēdo rōne. Itē op. ad v. mācell⁹ de. l. cū filⁱ⁹. §. i bac. ī. de v. ob. So. tenēdo opi. quā dixi ꝓcōdat. Sz pōam⁹ ꝙ nulla plōalis ꝑstatio ē faciēda: ſz sola dilio ꝛ tu es ꝓ tūar q̄ꝫ ꝓueniꝫ ad ꝑmū ꝛ ſcdm ōretū: Glo. ñ rñdit. Dy. rñdit sic ſi. qdē ē plōalis ꝑstatio faciēda tūc ꝓueniꝫ ad ꝑmū ꝛ fm decretū ut ẖ. Si āt nulla plōalis ꝑstatio ē faciēda tūc si ꝓuēt⁹ solus possidet ex p⁹. ōcreto fiet missio ꝓ medietate rei petite sicut ī reali actiōe: ut. l. si qs em. §. pe. ff. ꝑ scrip. xxx. an. ꝛ. ī. co. fulcin⁹. §. si qs act. ꝛ. §. se. Si vo uterꝫ possidet tūc aut ille qui conuenit negat petētē eē plōitē: tūc ꝓponeret ꝑmū decretū trālferēdo on⁹. ꝓbādi ī ꝓtumacē. p. l. si pus. ff. ope. no. nū. aut cū consortē nō negat: ꝛ tūc isto cāu dz multarꝫ ꝛ multa dicta cogi ad uēdēdū ꝛ ad didendū ita dicit Dy. ſz qđ dicit dy. multa nō plz ī hac mā: q⁹ multa ñ ē ꝑmū decretū q⁹ ꝙ euz nihil applicaꝫ ꝑti: ſz puto ꝙ fiat missio ex p⁹. decreto ī bona ꝓuēti ut tedio affec⁹ uēiat rūsus⁹. ut. l. ul⁹ cui ī ꝑn. ff. ut ī pos. lega. ff. b ī spe. de p⁹. ꝛ ff. dec. §. uidēdū ff. ſz nūgd ī duplicib⁹ et v. ſc. dixi de b plen⁹ in. l. si sita. §. iul. ff. ō dam. infec.

Contractū Nō ꝙ siue sit ẕctū cū tutore pupilli siue cū seruo ei⁹ uidetur ẕctum cum pupillo.

Si pupillus ꝙ adeundo qs q̄si ẕbit q̄si ẕc⁹ celebraꝫ iter hr̄os ꝛ creditores. Et ex ẖ seqt qđ b dr̄ ꝙ si qs uelit eligere bona pupilli: tūc vr̄ agere ex q̄si ẕctu hr̄dis. ꝛ ió qi hr̄s ē pupill⁹ nō fit uēditio ẕ cū: ſz si eligit bona defūcti vr̄ agere ex ẕctu patrō seu defūcti. Op. ꝙ ex eā legatoꝛ bona hr̄dis ñ possit capi: ut. l. is cui §. ipatō ut ī pos. legato. Due fūt ſo. una ꝙ possꝫ sex mēles capiani. Alia ſo. ē ꝙ hic logī de legatis debitis a defūcto: q⁹ fuit hr̄s alter⁹ ꝛ sic ille legatar⁹ hēt loco creditoris: ut. C. de bo. auc. iudi. pos. l. i. ꝛ ẖ plz q⁹ hic illos legatarios appellat creditores. Itē dī hic ꝙ adeūdo uidet ẕbere ẕ imo quali ẕbere: ut. l. ex maleficiis. §. hered ī. de ac. ꝛ ob. So. expōe ẕbere. i. q̄li ẕbere. Et ẖ facit ad. q. dicit statutū ciuitat⁹ ꝙ milic ñ possit ẕbere sine pſēsu ꝓrioꝛ cōsāguineoꝛ. q̄ritur an possit adire hereditatē: ꝛ eoꝛ mō possēt q̄rī an possit in inuito itereē. ꝛ aligo ꝓtrā. rñdet ꝙ sic ut hic q⁹ adire nō ē ꝓpr̄e ẕbere: ſz q̄si ẕbere ꝛ statuta debēt accipi ī ꝓpa significatione. Sz gd si ñ ẕbit milier: ſz tutoꝛ ul⁹ curatoꝛ uel ꝓcuratoꝛ an regraꝫ pſēlus cōsanguineoꝛ uidet⁹ ꝙ sic: ut. ff. ꝓrio. §. ubi cū pupillo uidet ẕctū si cū tutore ẕ hatur. Jn ẕriū facit q⁹ ñ. pr̄e ẕbit. cogitabis.

b **Ec autem** Op. imo sēp uidet sensꝰ dcī curatoꝛ: ut. ī. co. l. fulcin⁹. §. adeo. Dicit glo. i ẕrio logī ī furioso ꝛ ꝓdigo. ubi ē ſpale ut iudex possꝫ curatoꝛē dare aliꝫ. nō petēte secus i aliis. unde glo. q̄ icipit imo sēp ibi ſz sorte tē. quā gl. nō. ꝛ tene mēti. Adde in pupillo nō ē dubiū ꝙ iudex pōt dare tutoꝛē ei ēt nemīe petēte: ut. l. illō. ff. ō tuto. ꝛ cura. da. ab hiſz curatoꝛē nō pōt dare pupillo nisi petat: ut. l. q bz. §. si pupill⁹. ff. ō tutel. nec adulto ut ifra. de cura. §. itē iuiti. Furioso āt ꝛ ꝓdigo pōt dare curatoꝛē sic pupillo tutoꝛē: ut. ī. co. l. fulcinius. §. a deo. Sz q̄rit gl. utꝛ iudex olim cogat dare curatoꝛē furioso ul⁹ ꝓdigo. ꝛ dicit ꝙ ñ nisi uiderit idoneū. Alii ut Ja. de are. dicūt ꝙ ibi nō logī de curatoꝛe ad defēdēdū: ſz ad distrabēda bōa de quo dicam ibi.

Non defendi Nō. būc tex. ibi contestare dz liquereꝫ ꝑ testi. ꝓt hoc facias poni in actis inde⁹ nisis citat⁹. ꝛ cōtūacia dicti talis. ꝓnūciauit talem mittendum in possessionem. Per ẖ dixi semel i. q. ut dex generalis ducatus ſpoleti ꝓmisit nūcio: ut citaret talem ut ꝓpareret tertia die a die cōmissionis. ꝛ inde nuncius iuit ꝛ citauit illum ꝛ nō fecit relationem post iudex ꝓnunciauit illum cōtumacem. ꝛ actoꝛē mittēdum in possessioneꝫ. p⁹ hec omnia nuncius fecit relationem. Ego dicebam ꝙ ꝓcessus erat nullus ipso iure: quia licet ille esset cōtumax non tamen liquebat iudici. et ad hoc ut quis puniatur ut cōtumax debet liq̄r ꝓtestor: ut sit contumax ut hic ꝛ hoc ponit Jn no. i. c. ꝓudentiam extra de offi. ōle. Ego dico anno latius in. l. multum supra de condi. ꝛ de. quod dic ut plene dixi ibi. Dicitur hic ꝙ debent citari consanguinei. quero quid si sunt cō sanguinei in alia ciuitate uel ꝓuincia. dicit gl. ꝙ non sunt citandi. alias res abiret ī infinitū. Scdo quero qualiter fiet ista citatio. rñdit gl. ꝑ tubam uel fiat generalis requisitō ꝛ ita seruat cōsuetudo. unde glo. que icipit quos babz ꝛ nō. ipsam. Hec lex loquitur in pupillo quero qd in maiore an ẖbent requiri cognati ꝛ cōsāguinei

dicē glo. ē. c. l. ij. i ꝑn. q ideē i maioze z vr tex. in l. tē ait ꝓtoz. ℔ fi. cū. l. sc. ē. ex g. cau. ma. Pe. tz ℨrū: ut refert Ly. i. l. cū ꝓponas i. ix. q. C. o bōis auc. iudi. pos. dixi i. l. si finita. ℔. iul. ē. de dā. ifec. Dicit ꝫ q debēt citari ꝓsāguinei. q ro ut ꝫ quoꝫ actu sint citandi. q ñ. nisi quan tū ad ꝫ ut fiat missio ex ꝑ decreto. al suffic q ci tet tutoz l pupill tutozis auctozitate: ut. l. iiij. cit ca ꝑn. ē. o i ius uo. z. l. i. ℔. suffic. ē. o admi. tu. tozes defendi. Cōtra immo idisticte

Recte necessaria ē satisdatio ēt si se dē dat: ut. l. si pupill. ℔. i. j. de ꝓui. credi. z auc. ei q iurat. C. de bo. auc. iudi. pos. So. satisdatio de iudicato soluēdo ñ regrit ut h: ꝫ satisdatio de iudicio sisti sic ēt si possideat imobilia: ppt pce dēt ꝓtumaciā: certa dic ut i gl. vide glo. q incipit ꝑdēa. ibi. l. si pupill. ℔. i. dicē ēt si possideat imo bilia: ut in spe. de ꝑ z fo decreto. v. tam ultimo nō. z o hoc ē glo. ordi. i auc. o exhi. re. ℔. igr in glo. sup vbo fideiuss. coll. v.

In possessiōz Dr ꝫ q creditōes ꝺditōnales mittūt i possionē. Cōtra ℨ. c. l. pe. ℔ fi. Glo. ponit mlias so. ꝫ dic q aut creditoz ꝺditional vult mitti i possionem qz ñ cauet sibi fm formā. l. i oīb. ē. o iudi. tē pōt ut h. Si vo ut sibi soluat: tūc ñ pōt ut ibi: z sic nō. ex ista glo. q. l. i oīb bz locū i oi creditoze siue bonef dei siue ꝺditionali. Sz ℨrū nō. i. l. i om nib. ē. o iudi. z. l. ij. i ꝑn. ē. so. mat. z ibi dixit ꝫ h qō ꝫ dr ꝑputo uer p. l. creditores. ℨ. o ꝓui. credi. Certa q ſt in glo. sunt falsissima: z uenūt refricanda i. l. fulcinius. ℨ. co.

Ulcinius. Nō. q ꝫ q gl. dicē q iste nō lu crat fructꝰ sīle. ℨ. ti. i. l ꝓtoz z. l. fi. ℨ. de ꝓui. cre. Op. ℨ. e. l. fi. So. spāl' casus ē ibi. ppt nimiā ꝓtumaciā. Itē op. ē. ut in pos. tc. l. q le gatoz. dic ut i glo. dy. addit duo alia spālia: ut ē. ad carbo. l. ſz si ita qui. ℔. an āt uescēdi. Item i misso i possessionē noīe nētris: ut. ē. o uē. in pos. mit. l. i. ℔. mulier āt z. l. i. ℔. itest. ē. si mulier uē. no. Tñ aduerte qz oēs alij casus ē. allegati ñ sē. ꝑpe spāles ℨ hāc rām: qz hec rā loquit i creditoz ꝰ: ℨ alie leges loquūt i legatario z in uētre z i carbo: ſz quātū ad hāc legē ē. ꝑpe spā le. ℨ. co. i fi.

Dictor ait. Pro ōclaratōe ꝓncipij gl. format aliquas. q. ꝑ qd ē dēm boni uiri arbitratu defēdi. glo. fmittit ad. l. pe. i fi. ē. de ꝓcura. Tu uidisti. ē. e. l. ij. ℔. defēdi z l. hec āt. ℔. recte defēdi uidebit. ℨ. iudi. solu. l. uir bon. fo ꝙro viz oīa bona uēdāt. dicē gl. ℨ mis sio oli fieret i oīb bonis ut. ē. e. l. i. ℨ bodie p mſura debiti declarati ut. ℨ. e. l. ℔. adeo. Quz ro quot ſt necessaria ut fiat uēditio. uidebit. ℨ. pr. ℔. Querit gl. utꝝ latitās possit aliē mulcta ri. Rl dicē q sic ut. l. i. ē. ℔. si gs ius di. non obtē. non habet, hic alia..

Cum hoc. Nñ lex regrit actū cū limita tōne: ñ suffic actꝰ sine limitatōne nec litatio sine actu b. d. l'alr. Nñ lex requirit actū cū aliq̄ q̄litate ñ suffic actꝰ sine q̄litate: nec q̄litas sine actu. b. d. Ex b dicebā i. l. diuus ē. de re iudi. q. qñ dicē qs se supatū ex dict' sal uz attestatōnū testiū' corrupt: z sic limito dēm meū q testes dixerūt falsū corrupti: tē ñ suffic ꝑ bare corruptelā sine falsitate: nec falsitatem sine corruptela. Rō qz me astrīxi loquēdo limitatie b ē casus quē tene mēti: z iudc. ℨ. e. l. ℔. qd āt: ſz si aliqs loqret ñ q̄lificādo: ſz ponēdo duas res coplatie l ꝓtoz i cadē lege diceret q latī auerit z q fraudē cōmiserit: tē ñ logī limitatie: ſz qz unū ꝑbum ñ uenit ad q̄lificatōez alterꝰ: ſz uerunqz ꝓncipaliē uenit: z utroqz uerificat ꝑ se: ut ꝓbat ℨ. de bis q no. ifa. l. i. z. ℨ. ad. l. pō. o pari. l. i. z l. i. de fal. Idē dico i libello si aliqs ponerz in libello duas cās copulatie b mō dico me ee op ꝓclūſū ꝑ falsas attestatōes talū testium: z dico dictos testes corruptos nō dico ut pd' dixi. ſ. me oppressū p falsas attestatōes testiū' corrupt: z sic pono duo ꝑ se ꝓncipali: ñ unū ad q̄lificādū aliud tē unū. ꝓbādo suffic: ut ē tex. iurisco. ℨ. de ꝑ. fig. l. sepe. ℔. cū vo dicꝰ tene mēti. Quero quot regrāt ut possit puenirt ad uēditōm: tex. uī uelle q duo possum' dicē q q̄tuoz. ꝑ q mis sio ꝓcedat: ut. ℨ. ti. i. l. cū unꝰ. fo q latitet fraudā tōis cā: vt b. ktio q pꝰ missionē labat tpe quod nō. C. de bo. auc. iudi. pos. l. i. z. l. ultia. C. o exe cu. rei iudi. z. l. ℔ finita. ℔. iul. ē. de dā. ifec. z. l. a diuo. ℔. i uēditōe. ē. de re iudi. q̄rto regrit q cō stet de debito saltē sūmati: vt. l. cū. ꝓponas. C. de bo. auc. iu. pos. z si qō istoz deſuerit uēditō si ualz: ita dicē gl. Sz advte id qō dicē q i uēdi tōe suffic q de dbuto ꝑstet sūmati: ñ itelligas p iuramētū de calūnia: ſ p unū testē: ſz itelligas p publicū ūtrm l p duos testes: z ℔ sēnt gl. i. l. bē ditariū. ℨ. ti. i. ubi dicē q ad ꝫ ut fiat uēditio: dz uel o ōb to ꝑstar: ut. l. ul. ℔. ut āt. C. o bo. auc. iudi. pos. Nō igr ꝫ dicē sūmati. dic. i. absente p te. z sic ñ fit lē. ꝓ. z silia: ar. l. recusar i ꝑn. ē. ad trebel. ſz bñ regrit pléa ꝓbatio. Rō qz p fm o cretū paraī ꝓuidiciū plenū iō z. ſz i ꝑ decreto sufficēt sūmaria ꝙgnitō: ut i auc. ei q de bo. auc to. iudi. pos. z i corpe vñ sumi. Alterꝰ quero qō si actoz ē missꝰ i possessionē ex aliq debito z uēditō ē sēa occasiōe debiti: cui obstat excep tio: tñ ꝺēa q̄uor ītuenīū: an uenditio ualeat gl. q ē ꝫ vr dicer q ual: z q ego reuīus admit tar ad estiatōem rei. ñ āt ad rem: ut. l. si z me. ē. si cer. pe. Jn ℨrū allegat gl. l. co tpe. ē. de pet. hēdi. z. ℨ. e. l. ℔. si qs act. qd dicemꝰ pma opi. gl. fuit. Alberici: ut ffert spec. in ti. de ꝑ z scdo dec. ℔. nūc uideamꝰ. vñ. fi. cō opi. tenz pro uera si debitor fuit in iudicio: z exceptionem sibi cō petentem non ꝓposuit. al' sicꝰ: ut. ℨ. co. l. si in diem. Ja. uero de are. tz indistincte q talis uen ditio non ualet: quia non dicit obligatus qui exceptōem habz: ut. l. ul' obligatus. ē. de li. cā. z

sic nẽditio facta ob fallũ debitũ nõ ualz ut ẽ ca
sus. ſ. ne uis fiat ei. l. i. §. hec vba ꝛ b̃ teneo pro
uero p. l. cũ vo. §. subuẽtũ ꝺ fideicõ. ll. ad qõ fa
cit qõ nõ. Ly. in. l. ꝑeranoũ §. ſin ãt reus ī v̄.
ex ꝓmiſſis .ſ. de iudi. ꝛ p eũdẽ i. l. cõſẽtaneum
C. quo ꝛ qñ iudex i ulti. q. Ultio uide glo.
q̃ icipit nõ. duo neceſſaria uere ibi ar. ℨ. C. ꝺ iu
re deli. cõ. dic neutz p ſe ſolũ ſufficiẽs ẽ fm vba
edicti ubi ſi ab aĩo icipias p ſe ſolũ ſufficit fm v̄
ba aliaz legum.

Si quis poſſederit. Nõ. q̃ ſi deſicit ali
go ex ſubſtãtialib⁹ ñ ualz nẽdi
tio ul nẽditionis decreti. Quẽo utz talis nẽ
ditio ſit nulla ipo iure ul ꝑ reſtitutionẽ i itegrũ.
Glo. põit utrãq; opi. uide glo. q̃ icipit ipo iur.
Sz q̃ro q̃ ẽ uerior opi. Sul. de cu. l. l. pe. .ſ. de
iuſti. ꝛ iure tenet q̃ ſit nulla ipo iure ꝛ idẽ notat
gl. l. §. ſe. q̃ icipit nã ꝛ uolũtaſ; ſz ueritas ẽ q̃ ꝺ
bes diſtinguere. Qñq; aliqs ꝓuenit actõne per
ſonali ul offõ iudicis trahẽte originẽ ab actu p
ſone tũc ipo iure ẽ nulla uẽditio: ut hic. Qñq;
qs ꝓuenit actione pſõali ul iudicis offõ traben
te originẽ a rei uitio ut ꝺe dãno ifecto ul actiõe
noxali tũc ꝓcedit ſcõa opi. p. l. alle. i gl. l. ſi fita
§. ſi fõte. .ſ. de dã. ifec. pbat l. i. patores in ꝑn.
de ꝓui. cre. ꝺ ponit Ly. l. l. ignorare. C. de reſti.
mili.

Quid ſit ãt. Nõ. q̃ ñ ſuffiẽ quẽ latitare ni
ſi cã fraudatõis fiat ꝛ fgrit q̃ fraus
adibeat ad b̃ ut creditores fraudãt ut bẽs hic.
Itẽ bẽs ſile dicit vba edicti. ſ. ut bo. rap. ſi qs
rapuerit boiꝰ coactis. itelligit coactis. ſ. ad b̃:
ita uidebitis l. l. ij. §. boies. ſ. in bo. rap. Itẽ eſt
ſile .ſ. ut in poſ. le. l. i⁹ cui §. ſi berel ꝛ quod ibi
nõ. Ex⁹ dico ſi aliqs dicit ſe opꝑſſũ ſalſis atte
ſtationib⁹: q̃ corruptos pecũia ꝛ ille. pbat teſtes
falſũ dixiſſe: ꝛ eẽ corruptos: ſz ñ. pbat eẽ cozu
ptos ꝛ ℨ eũ dicãt. certe ñ ſufficit calꝰ eſt hic qõ
tene mẽti. Sile dixi anno lex regrit teſtes in te
ſtamẽto eẽ rogatos. certe debẽt eẽ rogati ad b̃
tõ facias q̃ i teſtõ appõãt teſtib⁹ rogatis ad b̃.
Sz q̃d ſi ñ appõãt vbũ ad b̃ certe fõte ꝓſiitur
ut dixi anno. Querit gl. q̃ltẽ. pbabit iſte ani
mꝰ dicit gl. q̃ b̃ fore dixit aligbꝫ. ꝛ nihil allat:
ſz ꝑbo p. l. labeo de ſupel. le. cũ. l. q̃ro. §. ſi. ſ. ꝺ
edil. edic. uide qõ nõ. ſ. ex q. cau. ma. l. i⁹ q rei
publice ꝛ. l. ij. ꝛ. l. capite qnto. ſ. de adul. ꝛ tene
mẽti q̃ ex his q̃ qs dicit extra iudiciũ pte nõ ꝓ
ſẽte ꝓſiit aimꝰ iuꝰ. Itẽ dicit glo. aliũ mõm. pbãt
di q: fonte ei dixit eras libellũ dabo. ꝛ ipe non
uenit ul ſel fuit in iudicio ꝛ deſiſtẽdo. ꝓmiſit. cer
te ex b̃ q̃ ſel fuit i iudicio ꝓſiit cã fraudatõis la
titare. qõ nõ. ꝑ b̃ dicim⁹ q̃ ſi qs pꝰ ꝓtroñiã mo
tã alienat rẽ dolo malo alienaſſe ꝓſumit ita tz.
Dy. ꝑ hãc gl. i. c. ꝑ poſſeſſore de re. iurĩ. li. vj.
quã gl. tene mẽti. Quero ꝺ hic niſi latitaret
fraudationis cauſa bõa hic nõ poſſunt poſſide
ri. Quero nunquid regrat q̃ tempore ꝓmi
decreti latitet. tex. hic uideturꝫ ſic dũ dicit hic
poſſideri ꝛ glo. dicit in hac gte edicti q̃ ꝓmittit
uẽditõ. ꝛ iõ glo. i. l. itẽ ait ꝓtoꝫ. §. fi. ſ. ex q. cau.
ma. uidetur uelle q̃ ad uẽditiõez ñ poſſit puẽ
ri niſi latitet tpe ꝓmi ꝛ ſecũdi decreti. ita tz Ja.
de are. Sz b̃ vꝫ ℨ. l. ignorare. C. de reſti. mili. u
bi ſi tpe ꝓmi decreti nõ latitet: tamẽ pꝰ latitet per
uenitur ad fm decretum: ſz puto ſic dicendũ: qz
ex b̃ coicto regritur latitatio utroq; tpe: ſz ſi reſ
picio alia edicta tũc ſufficit latitatio tpe ſecundi
decreti: ly nõ latitet tpe ꝓmi decreti: ut. l. ij. ſ. eo.
z. l. apõ iul. ubi pupill⁹ patit miſſionẽ exꝑ. ocre
to: ꝛ tñ ñ latitat: ſz uẽditio fiet tpe pubertat⁹ ꝛ ꝑ
bat. ſ. e. i. l. i poſſeſſionẽ. Sz q̃d ſi nõ latitat: ſz
ꝑſes nõ ault defendẽdo nec ault reſpondere: cer
te puto q̃ nõ poſit puẽiri ad ſcõz decretũ ex ui
gore buꝰ edicti: ſz ex uigoꝛ alioꝛ edictoꝛ ſic: ut
ſ. e. l. ꝓtor. z. l. quotiens. §. ꝓtor. ſ. de noxa. ꝛ ꝺ
re iudi. l. nẽo. z. ſ. de fideicõ. li. l. nõ tm. §. i. ſz ñ
põt ꝓceđi ad uenditionem.

Quid ergo ſi duas. De duab⁹ cauſis
q̃ũ una ꝓſit alia nocz. ſi
picimus q̃ nocz ꝛ hũc paſſũ examia: ut dixi. ſ.
ꝓ dona. l. ſi uir.

Actum ergo omnis. Ut de glo. q̃ icipit
qõ uez ẽ ibi ar. ℨ. ſ. qõ ui aut
dã cẽ. So. b̃ de dolo ꝺbuõis q ꝺ uacãdis one
ribꝰ certat ibi ꝺ dolo altꝰ. q certat de acgſitõe ſa
ciẽda. ſi altꝰ iiuria ſz ꝺy. ut tpe nõt i. d. §. iz.

Adeo aũt. Dic ẽ difficil. §. tõo dic q̃ pꝰ di
cit q̃ furioſꝰ ñ põt latitare: qz ñ bz a
nimũ uſqz ibi plane. ꝛ i b̃ v̄. dat electionẽ iudici
l'curatõẽ dãi ad ꝺfẽdẽdũ l'mittẽdũ i poſſeſſio
nẽ: ſi furioſꝰ ñ defẽdat. ꝛ b uſqz ibi labeo ãt. v̄. i
b̃ v̄. dic q̃ ſi ñ repit curatõ l'defẽſor l'tã dat⁹ ñ ꝺ
fẽdit: cogit ꝓtõ dare curatorẽ unũ ex creditõib⁹
ad diſtrabẽdũ bõa tpe pita. In tex. ibi i poſ
ſeſſõẽ mittat q̃ſi dicat uẽdãt bõa tpe pitura: ſz i
ſc. v̄. ꝛ ñ pita. ꝛ b uſz ad v̄. plãe. Quito i b̃ v̄. ita
aũt lũtat ꝑcedẽtia. Nõ. tex. ibi qz oĩs ei⁹ ſtat⁹ cẽ.
Sexto i v̄. idẽqs in ꝓdigo extẽdit ꝓcedẽtia.
Op. ꝛ vꝫ q̃ ñ debeat dari curator: ſz debz mitti
in poſſeſſionẽ bonoꝛ: ut. l. b̃ aũt i ꝑn. ſ. e. Sul⁹
tiore dicit ibi glo. q̃ b̃ ſpale ẽ in furioſo ꝛ ꝓdi
go q̃ poſſit dari curator nõ peẽt: ſz illõ repro
bauit: qz ẽt pupillo nõ petenti põt dãi tutõr: ut. l.
illõ. .ſ. de tu. ꝛ cu. da. ab bis. uez tñ Ja. de are.
bũc v̄. plane ſi nõ defendat itelligit q̃ curator ꝺ
tur ad diſtrabendũ nõ ad ꝺfẽdẽdũ qõ nõ plz.
ut ſeq̃ntia innũit. Quare g̃ magis expſſe dixit i
furioſo q̃ i pupillo: z̃. qz i pupillo cito ſpat pu
bertas: ꝛ certum eſt eum debere maiorem eſſe:
ſed de ſanitate furioſi eſt incertum: ut. l. niſi fini
ta. §. i. ſupra de tutel. ꝛ ratio. diſ. Fateoz tamen
q̃ etiam in pupillo ſi bona eſſent tempore peri
tura uel immineret eis alienñ graue poſſet iudex
dare curatorem ad uendendum: ut nõ. infra ti.
i. l. ſi non expediẽrit i pin. Item contra abſen
tem cauſa reipublice fit interdum uenditio ſe
cundum formam huius. §. ut notatur infra ꝺ
priui. cre. l. eum qui in poſſeſſionem in fi. ct. l.
ſi minoꝛ. z. l. ſi non expediẽrit. hoc ault dicere

lex. h: q⁹ pupill ꝓdicᵗ. ꝛ c. Itē aduerte q᷑ nēdū q᷑ fit b. ñ fit ex edicto bᵒ. l. fz ex alio edicto facto ꝺ pupillo. cᵉ mtōez būsttus. ſ. eo. l. apud iul. cū l. ſequēti.

Si in dicē. Quia ſupra exponēdo eōm ſe cit mētionē creditoꝝ exponēdo q᷑r qs latitet adu᷑ſus creditorē: tō nunc icipit dicere q ſint creditores. Iſte tex. facit ad. q. an añ diem ſit nata actio: ꝛ b vī tex. q᷑ ñ: ut i ỹli. idē erit ꝛ c. nā ad b ut b v. idē aligo addat dz ītelligi q᷑. ſ. ñ ſit nata actio. Sz rñdet ad hūc tex. q᷑. ſ. log tur qñ actio ē nata: ꝛ exceptō erat dilatoria. h qñ erat nata: ꝛ obſtabat exceptō pētoria. Se b an actō ſit nata añ diem vide Ly. C. ut ac. ab here. ꝛ ꝫ beſ. l. i. ꝛ p Anore. de pit. l. l. ſi ſſulaz ſ. de v. ob. Guil. de cu. i. l. certi ꝓditio i pn. ſ. ſi ccs. pe. Ego ab oībᵗ diſcrepans pono i rcpetiti one. l. ita ſtipulatus. ſ. de v. ob.

Si quis actiōes. Nō. q᷑ mittit qs i poſ ſeſſionez peculij: fz tpe pmi decreti nō ſit i peculio: ꝛ p hāc legē poſſumᵘ dicē q᷑ iudex mittet pōt i poſſeſſ. p debito ꝛ expēſ ſcīs ꝛ fa ciendis p hāc legē ubi iudex q᷑ fit miſſio p eo q᷑ ē factum in peculio.

Itē uideamᵘ. Op. q᷑ celſus ꝫdicat nera tio. r᷑ iuriſcōſulᵗ ſoluit ſeipm. tō dicē i actōe hac realī: ſigdē dolo deſijt poſſidere: fiet miſſio ſicē i ꝑſonali: q᷑ ñ ꝓuenit ad rē: fz reſpec tu eſtimatōis. ſi vo poſſidz: tē ſi qdē latitat tūc fit miſſio in oīa bōa: nt b i v. itē uideamᵘ. Si vo ñ latitat tunc ſi ꝓuenit p re ꝛ fructibᵘ: tūc fit miſ ſio i oīa bona ut. l. apd iulianū. ſ. eo. Si vo p re ipſi tūc miſſio fu i re petita ut b. fz bodie ipſi i re petita. Cōtrariū nō. expſſe. C. de bo. aucto. iudi. poſ. auc. ei q᷑ ꝛ nō. etiam. C. de ꝓcura. l. cū qui. ubi nō. q᷑ illa auc. cōmgit ipſi i ꝑſonali acti one ubi p meſura debiti ꝺdarat ut i auc. ei q᷑ C. de bo. auc. iudi. poſ. ꝛ i cōpe vſi ſumit.

Diuus. Dic ē ſingulaꝛ ꝛ nōbil. ſ. ꝛ b ◆d. Propē nimiā ꝓtumaciam pōt ꝓtoꝛ decerne ut ex p᷑ decreto miſſ fructᵘ lu creē. Jn tex. ibi bereditariū b expiſſe iudice ꝺ cernēte fm Ja. de are. ꝛ nō. i ſpe. de pᵒ ꝛ ſo de creto. ſ. reſtat. Op. ſ. e. l. i pn. ubi fructᵘ non lucrāt qꝺ dicūt ſpāle ſauoꝛe petitōis bēdit. fz dic q᷑ b ſpāle ꝓpē nimiā ꝓtumaciā iudice b de cernēte. Op. de. l. is cui ſ. q᷑ legatoꝛ. ſ. ut in poſ. le. So. e. mō. Quero qd i rei uēdicatōe rñde idē qꝺ i petitōe bēditat: ñ bēt b alia.

Jdiu. Nō. modū q᷑ltē, pcedit in ◆bōis ōfūcti: q᷑ fiet miſſio ex p᷑ decreto ꝛ dabit curatoꝛ bonis. Sz q᷑ debēt citari qñ b fit: r᷑ debēt citari noīa tim illi quos pma cā ſucceſſionis ꝓtigit: ut filij ꝛ bēdes i teſtō: nec ſuffiē gñal citatio: ut. l. i. ſ. pe. ſ. de uē. iſpi. dixi i. l. ſi qs iſtituat. ſ. de heꝛ. iſti. Itē aduꝛte q᷑ ꝓtoꝛ ñ pōt ſtatuere minus cētū diebᵘ alicui ut deliberz an uelit eē heres l ñ: ut l. i. ſi. ſ. de iure delī. fz bodie ſtatuta ciuitatū ꝑ uiderunt aliꝰ tangā. ſ. de cura. bo. dā. l. i.

Dcognitionē. Op. q᷑ iſta bōa ñ ꝓſit uēdi: q᷑ non latitat ut. ſ. eo. l. fulcinᵘ. ſ. i. So. h itellige q᷑ lati tat finito tpe relegatōis. Et b fac ꝑ bannit: ꝛ ita dicē gl. ex q᷑ hēs q᷑ ꝫ bānitos nō pōt puēiri ad fz decretū nisi finito bāno. Cōtra h op. qr pēa ñ ſolz tribuere imunitatē: ut. l. ſiue here ditaria. ſ. de nego. geſ. So. pena ſi tribuit imu nitatē dirēo ſz p obliquū ſic p quā dā ꝓſequēti am: ut. l. be enim cāe. ſ. decreto. ſ. de ſuſpec. tu. fz aliē hodie p ſtatuta ciuitatū ꝓuidet. Item nō. q᷑ gl. iſta eqparat exbānitū relegato: ut b nō. alibi eqpat deportato: ut nō. iſti. q. mo. ius pa. po. ſol. ſ. r᷑legati ꝛ plene dixi i diſputatōe mea de exbannit.

Jqs creditoꝛē. Quero an eſti met totū l' dubiᵘ euēt. glo. diſpatat: fz dic q᷑ ꝫ doloſū totuz eſti mat ñ dubius euēt: ut. l. locum. ſ. ꝓdemnatio ſ. de tabul. exbi. ꝛ ibi dicam.

Creditoꝛ. Quod creditoꝛ ñ mittat i poſſeſſionez intelligo ut di xi. ſ. e. l. i poſſeſſionem.

Jquis rem. Glo. q᷑rit de dua bᵘ. q. ꝑma qꝺ facē lex ad ti: ulū. dic ut i glo. ſo q᷑ro an ille q recipit liē eſtimatōem teneat de euictōe: ꝛ vī te nere gl. q᷑ ñ c᷑ ſtiū nō. ſ. p ēpt. l. iij. dic ut ibi dixi: ꝛ p dy. i. c. p poſſeſſoꝛ i. ij. q. de re. iuri. li. vi.

De bōis auctoꝛitate iudicū poſſidēdis. ꝛ. ca.

Quero i quo differt b titulus a ſuperiōi. dic ut i glo. q᷑ rñdz nō. ꝛ bene.

Enire ◆cū ꝛ c. Op. dī b q᷑ bona debēt uēdi p iudicē u loci ubi qs dz defendi. Sz ꝫ i mo p iudicē i c᷑ ſtitorio bona ſē: ut. l. cū anus. ſ. pe. ſ. eo. Dic gl. uenire. i. pe ti: ut fiat uēditio. nā ꝓnūtiatio ꝛ petitio de uen dēdo dz fieri a iudice qui ē i ſtitorio i q᷑. quis dz defēdi: fz uēditio dz fieri a iudice i c᷑ ſtitorio bona ſē ut ibi. Item dicat hic ſ. tum ꝛ c. que ro utrum rōne ſ. tus quis poſſit conuenīri ibi ubi celebratus ē ſ. tus licz ſolutio debeat alibi fieri. b ſi opi. quidā dicūt q᷑ ſic aliꝰ q᷑ non. tñ glo. tenz q᷑ ibi non pōt cōuenīri. Iſte opio. po nunt b. ꝛ i. l. eum qui. ſ. i ſ. de ꝓſti. pec. ꝛ ibi gl. non detmiat ꝛ. C. ubi cōue. qui cer. lo. l. i. ꝛ qō b dī ē uerum ꝛ ꝑe. tenz per illam. l. quero. ſ. de ſolu. ubi vī tex. recte intelligēdo.

Bar.

Jſeruus. Jnſtituto ſub con ◆ditione poteſtatis: pōt ſtatui tps. ſ. qō ꝓditōem impleat ꝛ abeat. aꝰ bereditate ꝓuabit: fz libtari ꝑiudicū nō fiet. h. d.

Aduerte dī hic q᷑ non pōt eſſe heres uel bonoꝝ poſſeſſoꝛ: tamē erit liber. Cō tra ex teſtō ex quo non adit bēd. tatē non pōt

ppetere libertas: ut. l. eā quā. C. de fideicō. t. l. testō ō. de ma. testō. So. qō dicit q nō ē heres nl' bonoꝝ possessor itellige. s. i effectu. tū ē hēs: tō. pdest ad libertatē. Itē op. dē hic q elapso tē pore ñ erit hēs. Cōtra ūmo elapso tpe dz decerni q hēaī. p hēde: ut. l. fi. §. Iz q: qdā. C. de iure deli. dicūt qdā ut Ray. q hec lex hodie cōtigit tur: ut elapso tpe sit hēs si nihil dicit. Sz aduer te si aliqs ē hēs istitut' pure: t statuī sibi certuz tpe ad adcūdū hēreditatem tē p' tpe erit heres si tacz t tpe sit statutū ad petitiōez creditoꝝ: ut. l. fi. §. Iz q: qdā. ō. alle. nl' ēt ad petitionē tpi' here dis. t hic ē. ppe casus dictu. §. Iz q: qdā: Iz si statuī ad petitionē subtituti tūc post tpl ñ erit heres: Iz hēbit. q repudiāte ita nō. ō. de acq. hēr. l. quādiu: Iz hic ē sub ꝺditione istitutus: vñ he reditate ñ pōt adire ut. l. ios q heres. ō. ō acquihere. t iō post tpe ñ erit hēs cuz nōdū extiterit cius ꝺditio. Ultio nō. q qñ uēdūt bona defūcti dz fieri citatio t ꝑconiū nōiatiz: ut dixi. ō. ti. i. l. si diu: t dz fieri ꝑconiū gcūqs ault esse hēs t q cūqs ault defendere quod tene menti.

9 Iminor. Hic hēs casū i quo fm unā opi. minō ē deteriorisꝺditōis q̄ maior: q̄ sit uēditio ō euz ēt si nō latitet. Ad hoc op. ō. ti. i. l. sulani'. §. i. t. ij. so. qdā dicūt fallit i mioꝛe. rō q: eēt nimis lōgū expectare. Alii dicūt q hic fit uēditio si ex edicto: Iz fm fozaz pōtō. ō. ti. i. l. ſſ' ciui'. §. adeo. t hec opi. plz. Itē t fm foꝛam. §. adeo sit uēditio qñqs ō abitem cā reipublice: ut nō. ī. de pui. cre. l. cū q ī possessione in fi. t p ꝺ uide qō nō. ī. l. pxi.

9 Inon expedierit. Pꝺo ōclara tione q̄ro q'. iure restitui tur restituū pupillo. due fūt opi. ꝓma q restituat pupillo itez peteti restitutiōez ut aō at. Alia opi. ē q hic fuit facta uēditio ō pupilli hēde: iō si sibi expediebat. Iz q'. ista gl. q etiā qñ expedit pupillo fit uēditio ō pupillus. Sile būstio. ō. ti. i. l. sulani'. §. adeo t ibi allego hāc gl. qō tene mēti: Iz q̄stū ē i. l. nr̄a nō ē miꝛ q fiat uēditō ō pupillū: cū ex ꝺcu defūcti pueniat ad uenditionē. tamen glo. tene menti.

Si pupillus. Uenditur Iz postea se abstineat. Itē solutio facta uni creditōi alio negligente ñ reuocat: Iz utroqz istāte in subsidiū cōicat qō solutū ē: ul' pupillo restituet si de suo solui bēd. Op. dē hic q cogit ad cōicādū. Contra. ō. ꝓ socio. l. uez. §. si cū tres. so. ibi inter socios qñ societas l' fraternitatis obtinet. Quero q̄ actione cogit ad cōicādū. rñdit gl. q ꝺditiōē idebiti ar. l. tutores i fi. ō. ō ꝺdi. ide. qñqs cogūtur p ꝺditionē ex. l. ut. l. fi. §. si vo. C. ō iur' dēli. mām buius. l. uidebiꝫ i. l. pupill'. ī. q̄i frau. cre.

Quero q̄ ē practica buī' legis tā i p' casu buius legis qñ agit ad cōicādū q̄ ī ultio. rñdit iuriscōsul' hic q ꝑue dz fieri discussio q ñ sit tūc ī bonis q' sufficiat aliis: vñ agit ad cōicādū p ꝺ dictōnē idebiti ul' p ꝺdictionē ex lege. Bar.

b Creditariaz. Eodem mō fideicōmissū debitum ab aliquo post mortem suā ē ex alienō hereditariuz: ut. l. rrutū. z. l. ipōenda C. ad. l. fal. z. l. cū pat. §. titio. ō. de le. ij. z p hāc l. docet Dy. fraudare filios legitia q' aliqs pio mittat alēi bona sua p' mōtē suā: unde qz legitima debeāt p' el alienū: ut. l. papinian'. §. q̄rta. ō. de ioffi. testō: Iz ista ō ē ex alienō g' cc. Ista dēm Dy. eēt vm nisi fieret ꝓmissio ex cā ōationis qz tūc reuocaret' ōatio p ti. de ioffi. dona. vnō oz q fiat ex cā lucratiā. z sic oz q fiat q̄ō fraus: vñ ꝓsulo q ñ faciat ō fieri qz p ō auferret alienū. l. debitū filio qō eēt peccatū mōtale. nisi gl. q̄ icipit cuius noīe ibi cū uere ꝓstet. Ex hac gl. nō. q ad ō ut fiat uēditio oz uere de debito cōstare. z ita dixi ī. l. fulcini'. §. cū ō: Iz gl. ibi z i. l. cū ꝓponas dicit q sufficit q cōstet sūmatim.

i Uenditione. Nō. hic q appellatione domini cōtinetur fructuarius q'. ad būc casū Iz i alius sec' ut ista. de here. isti. §. alien' z de fur. l. falsus i fi. de uer. sig. l. recte: l magis ꝓpe loq̄ndo appellatiōe dñi ptinet' usufructuari': qō ē vm q usufructuari' est dñs usufructus: Iz nō ē dñs rei: vñ appellatione dñi rei nō ptinet usufructuari': Iz appellatiōe dñi largo mō sūpti bñ ptinet cū usufructuari' sit dñs usufruct': ut nō. in. l. nāliter de acq. pos. t ō sētit glo. q̄ icipit q̄tū ad ius possessiōis. Itē op. q usufruct' nō possit uēdi: ut. l. si usufr. ō. ō iuꝛ do. z isti. ō usufruc. §. sinil. So. itellige q uendatur cōmoditas nō ius usufructus.

Si quis fructus. Nō. bonū casū in uſti. de tpe locationis. Nō. ex nr̄o. §. q locatio t uēditio fructuū ptinēt ad creditorē imissū ex p'. ꝺcto qō nō. Itē nō. q creditō imiss' p iudicē ex. ꝺcto tenēt stare colono. Tertio nō. q ubi lex ō tpe nihil statuit tūc itelligit' arbitrio iudicis: ut hic t. l. i. i. fi. de iure dcli. Itē nō. q creditōes imissi tenēt ō lata dpa ñ ō leui: ut hic t uidebit'. l. i. pxi. q̄i p totū. Op. dē ō q ē i ptāte creditoꝝ locare uel uēdeꝛ. q̄ro qō ē qō uēdit. dicit gl. q ꝑdiū ex q'. pcipit fruct'. uide glo. q̄ ic pit. l. fructuū. put ista gl. refert ad locationē ista gl. dicit optime: quia ꝑdiū ē id qō locat: Iz put refert ad uēditionē ñ dicit bñ: q uēditio ñ dz fieri a creditore Iz a iudice: ita hūsmodi i. l. milites. §. pe. ō. ō re iudi. t. l. ad a diuo. §. Iz t si ēptoꝛ de re iudi. ubi creditoꝛ nl' li hz actionē ō emptoꝛē: Iz tex. hic dicit creditōē posse uendere: t sic non loquitur de ꝑdio Iz ō fructib' t sic pōt ul' locare ꝓiū ul' uēdere fructz itelligo locare ꝓdium. p annua pensione certa sibi ꝓstanda. Item intelligo uendere fructus. l. usq; ad aliquod tpe puta usq; ad. x. ānos. p tanta mercede. de hoc tangit glo. in. l. i. C. de in re emphi. t de hoc dispūtaui unam. q. uel dic non uenditur ꝑdium uel fructus: sed fructuum

ceptiõ: ut. l. i edict⁹ de dona. Itẽ dr̃ ꝫ q cogit creditor star colo. Lõtra. C. loca. l. ẽptorẽ. So. aliud i ẽptorẽ q i plenũ ius succedit: aliud i creditorẽ qui nudã detẽtõ hz. Jn fi. ibi ex cula pa ãt r c. p hũc. ℣. rñdit dñs Hui. de suza. cuz q̃stũ eẽt ab eo quid opaꝛ si datũ ẽ arbitrũ po testati: r ipe dixit ex culpa ãt rẽ ñ fit. ol. Ultimo ꝫ uide gl. q̃ incipit. s. leui ibi. l. si fuus. ℣. cum quid. So. culpe appellatõ fm nãm rei r ℣ctus aliꝫ r aliter accipit r sic bẽs q appellatio culpe refertur ad leuem.

Si unus. Jste. ℣. iducit p dy. ad aliq̃s. q. prima ꝑtes sẽ executores ultiarũ uolũtatũ qui debẽt aliquid facẽ: r uolũt ꝑmittere vni ex eis ut totũ facẽ possit an pñt. hic vꝝ tex. q sic: hz ist⁹ ẽ uez i creditorib⁹ qui bñt pfatem a lege: sic uidem⁹ i tutorib⁹. quoꝝ quilz põt auctorari: r alij ꝑtutoꝛi cõmittere: ut. l. ij. ℣. de admi. tu. hz i his qui ab hoie bñt admiſtratõem: vt i plurib⁹ ꝓcuratoꝛib⁹: tẽ eẽt fcarrẽduz ad illã distictõem: vtꝝ ꝓcuratoꝛ possit alij ſbstituere qñ ñ hz mãdatũ ad ſbstituẽdũ: qꝛ si põt ſbstituere põt alij ꝑmittere uices suas: al. nõ: r ꝟ qñ sit dicã. j. de div. r tẽp. p. l. de accessionib⁹. Sz in istis executoꝛib⁹ ultiaꝝ uolũtatũ dic ut i c. ultimo de testa. li. vi. Scdo fac̃ iste. ℣. si canonici dicoꝛdãt i eligẽdo: tẽ vꝝ q electõ deuoluat ad supioꝛẽ ut ꝟ r ar. l. iij. ℣. fi. ff. de admi. tu. Itẽ facit q si ptes i eligẽdo supioꝛẽ discordant: q iudex eligat ut ꝟ r ar. l. i. ℣. notãdũ. ff. de uẽ. ispi. r nõ. i ipec. ꝺ reg. cõſi. ℣. i. ℣. scias igr̃. Itẽ facit q si ptes ñ ꝛcordãt i formãdo pũctũ qõis: q iudex dz formare. p q uꝝ tex. i. l. iusiurandum r ad pccũtias. ℣. si ꝺ q̃ltate. ff. ꝺ iureiurãdo.

Retor. Rẽtor ait. Nõ. q creditor fructus percipit r restituit. Lõtra. ff. ti. i. l. fulcini i fi. dic̃ glo. ibi ꝑpẽ nimiã ꝓtumatiã rei. Quero qꝺ dz colere fũdũ i qnẽ creditoꝛ ẽ missus: dic̃ gl. q debitor: r si debitoꝛ ñ vult colere tẽ creditoꝛ: ita dic̃ glo. Ja. de are. distiguit aliꝫ r bñ: r sic i legato aut fit missio ex ꝓtitutõe: q legatum ñ solui r tẽ legatarĩ pcipit: ut. l. is cui. ℣. q legatoꝛ in fi. aut fit missio ex edcõ r obtinz. ℣. q legatorum q ꝟ alle. i gl. Si uero logmur i creditoꝛe tũc ipe locat r colit ut. ff. l. pxia. ℣. i. Nec ob. de dã. ifec. l. si finita ℣. si qꝺ ãt q: ibi dic̃ de possessiõe quã si pdit ꝺbitoꝛ p missionẽ creditoꝛis l'legatarij. hz i iure colẽdi r fruct⁹ pcipiendi dic ut dixi. ff. ita dic̃ Ja. de are.

Quod de fructib⁹. Jbi ex cõꝛmisso fco a debitoꝛe. secus si a se: ar. ff. de peti. hered. l. utꝝ. ℣. fi. cũ. l. se. Ja. ꝺ are. Itẽ ar. ibi l'alio casu: ut pena occasiõe fui ut. ff. de peti. here. l. euicta. fm Ja. de are. r ẽ iste nõbil ℣. Si quenit ad te pena occasiõe rei mee ꝛstitues rẽ z penã. b. d. ꝛcoꝛdat. l. quotiẽs. ff. de iure do. sile i. l. utrũ. ℣. si. r. l. hz r si lege. i pn. ff. de peti. here. Op. de. l. at ubi. ff. de peti. here. bꝰ ℣ rij umoꝛe iclinat Ja. de are. q ꝟ itelligat in pena cõmissa ex ꝓmissiõe sc̃a a debitoꝛe: r põt eẽ q fuisset missus i possessionẽ creditoꝛ. Opp. de. d. l. si pignore. ij. ℞. ff. ꝺ pig̃. ac. ℞ꝰ ꝟ in pena quã ab alio ꝓsequit. ibi i pena quã ꝓsequit a debitoꝛe. Sz op. de. d. l. quotiẽs. ff. de iure do. Timoꝛe bꝰ ℣rij r aliꝝ ℣rioꝝ bñ distigue utrũ pena quã qꝺ ꝓsequ rõe rei mee: quã debet mihi ꝛstituere uenit ꝛstituẽda cũ ipa re. sic distiguae. Aut ipe ꝓsequ penam a me aut ab alio. si a me tẽ aut illa pena succedit loco rei amisse: r dz restituere ut. l. quotiẽs. ff. de iure do. Aut ñ succedit loco rei mee: ut i furto. r tẽ ñ dz restituere ut. l. si pignore. iij. ℞. ff. de pigno. ac. Idẽ i pena conuẽtionali: si ẽ dẽm rato manente pacto: ut. l. id qꝺ pene noie cum sua gl. ff. de solu. Aut ista penã ꝓsequ ab alio: r tẽ aut ex ꝓstitõe mea: r dz mihi restitui ut casus ẽ ꝟ fm Ja. de are. Aut eã ꝓsequ ex ꝓstitõe sua: r tũc aut ista pẽa succedit loco amisse rei: r debz mihi ꝛstitui: ut. l. utꝝ i fi. r. l. hz r si i pn. ff. de peti. here. Aut ñ succedit loco rei: r tũc ñ dz restitui ut. l. ut ubi ff. de pen. here. Aut illã penam ꝓsequ ex dispositõe legis: r tũc aut ꝓsequ istam penã. ꝑpẽ dlẽz commissam i ipam rẽ: ut i dãno dato: r tũc dz mihi illa pena restitui ut. l. r ita. ff. de peti. hered. Aut. ꝑpẽ delictũ ꝓmissũ i ꝑsonã suã occasione rei ut fui iniuriat⁹ ꝑpẽ rẽ: r tũc illa ñ dz mihi ꝛstitui ut. l. bouem. ℣. si quis fuũ. ff. de edil. edic. r l. ut ubi de pen. here. Aut. ꝑpẽ dlẽm qꝺ respicit usũ rei: ut i furto i q̃ solo usu deliquit r tẽ tenet restituẽ rẽ: ut. l. is q rẽ loca. r. l. manifestissimi. ℣. hz cum i scõa. C. ꝺ fur. aut ad eum ñ ꝑtinebat usus illi⁹ rei: r dz totum mihi restituer: ut. l. si pignoꝛe i pn. ff. ꝺ pig̃. ac. r ibi nõ. Itez nõ. q dictio ex non denotat sp cãm ꝓximã ut ibi ex re r occasione rei. Simile hũsti i. l. si finita circa pn. ff. de dam. ifec. hz q̃ denotat cãm ꝓxiaz ut. l. eo tempore i pn. ff. de pecul. r. l. i. C. si fu⁹ extero. r. l. non dubium. C. de legi. Et dictio ꝺ ualz tñ quantũ ex. ut. l. i. ℣. uideamus. ff. de cõiun. cum eman. li.

Quod ait pretor. Op. de. l. si pupil li r. l. litis. ff. de nego. gest. dicit glo. q sallit i pupillo cimitate r ecclesia.

His uerbis. Quero quando defecit fuũ quẽ ꝺfẽdeꝛ nõ expediebat: vtꝝ saltim repetat usq̃ ad estimationem serui. Sed rñdet r non bene: uide glo. que incipit hoc ita ibi vnde donare uidet. tu dic scõm Ja. de are. q ꝺbitoꝛ ul fuum dabit nel ꝑstabit qꝺ solutt ar. ff. de daz. ifec. l. si ꝑetarine: hz si seruus de cetsit ad ꝑcium serui competit ar. ff. cõmuni di. l. r si omnes. ℣. fi. fm Ja. de are.

Sñaliter. Nõ. tex. i fi. ibi cõe nõ alie nũ negocium r feci te nõre buc tex. ff. ꝺ dã. ifec. l. si finita. ℣. si tiã ruerint.

Est preꝛea. Nõ. tex. ibi erit q̃ melioꝛ r ẽ. Et. nõ. tex. optimũ ibi eadẽ cã ẽ cũ tuꝛ r c. ex quo bẽs q curator bonoꝝ tenẽi tñ de dolo r lata culpa.

In eum. Habeo būc.p nōdūm.§. Nō. tex. ibi nā neqꝫ iputat' cē. ꝛ ibi neqꝫ illud cē. Quēo creditor iuſſus ire ī poſſeſſionē ñ itrauit. an poſſit ius p̄mi dcreti. h uidē tex. q' ñ. Jn ꝯriū vī tex. ē. ō dā. ifec. l ſi finita. §. pe. uidete ī dāno ifecto nō poſſit ī p̄mi dcreti: ni ſi cū dānū ē datū ꝛ hic ē finita cā. ꝛ ſic p dūi riſpe ctu dāni pteriti: iꝫ reſpectu futi dāni ñ poſſit ī p̄ mi decie i. nt. e. l. §. illō q̄rit. cū g̃ hic nō ſit fixa cā: poſſit iqzedi idiſtincte dū tñ ñ ſteterit p biēnīū qꝫ tūc p biēnīū poterat ī p̄mi dcreti adeo q̄ nō poſſit iqzedi ſine nouo ꝓceſſu. i. ſi. C. de bo. aucto. iudi poſ. Dicit hic q̄ ñ iputat ſibi ſi ñ re ceſſerit de poſſeſſione. quero utꝫ recedēdo uide aī uelle reliq̄re būficiū ꝓtoris būſtus tex. cū gl. i. d. l. ſi finita. §. penūlo. dic ut ibi. Bar.

c **Am unus.** Jſta. l. ē mīxtum ſolēnis. Et nō. ī hac. l. bēo q̄ndā opi. ſepatā ab opi. antiquoꝝ. doc. ꝛ moꝝnoꝝ ꝛ breuit' h. d. Pꝛiꝫ dcretū iterpōitū ad petitiōēz ueri creditori. pdeſt oīb' aliis creditorib': ſec' ſi p̄m' creditor fuerit putatiu'. Jtē p̄mo dimiſſo i' cetoꝝ ñ ledit h. d. Et dicit i tres ptes. p'. pōit dēz. ꝛ rndet tacite obiectioni. ȝ. ſoluit duas q. q̄ poſſūt oriri circa pdicta. ſcda ibi nec uidebit. tertia ibi plane. Hūc vī. plane allego fortē l. q. de lapo: q fuit ī carcerib' miſſus idebite ꝛ iuſte an poſſit p aliū creditorē ibi recomēdari. ꝛ hic vī tex. q' nō qđ q̄ intelligat ī diſputatione illi'. q. dixi. Op. dī q' h dcretū itpōitū ad petitiōē uni'. pōſt oīb' Lōtra l. l. ultīa. C. e. So. decretū iterpōituꝫ ad petitionē uni' prodeſt oīb'. uel ſi alii ueniant ī. biēnīū. ꝛ ſic ifta erit ꝓtica. ſi decretum ē itpo ſitū ad petitōnē p̄mi tunc poteſt uenire aliꝰ cre ditō ꝛ facere fidē de debito ſuo. ꝛ dꝫ citari debitō ut ueniat ad uidēdū fieri fidē de debito: tūc ſtari pōt iqzedi ī poſſeſſionē ſicut p̄m'. ſi aūt eſt neceſ ſe q' de nouo fiat. ꝓceſſus ꝛ reꝰ ſit ī noua cōtūa cia ꝛ hic ē tex. ī l. ultīa. C. eo. ꝛ. l. iis cui. §. ſi plūr ij. ⁊ qđ ibi nō. ī glo. i p'. ⁊. ē. nt ī poſſ. le. et hec ē ꝓctica q̄ſtū ad p̄mū dcretū. Ulti' op. dī hic ī ſi. q' ex vīute p̄mi decreti ad petitiōem uni' iterpōiti pueniī ad uēditiōez ēt ꝓ aliū. Sꝫ ȝ h op. ē. ti. t. l. fulcin'. §. illō in ſi. ubi ñ pōt ſiēi uēditio niſi ad petitionē illi' ȝ quē latitabat. di cit glo. ibi ī ſ. decreto. hic ī p'. Hec ſo. nō ē bōa qr hic logꝫ ī ſ. dū dicit pagere uēditionē. Qua re glo. dat aliā ſo. ibi ȝ latitātē. hic ȝ ñ latitātē. h ñ ē vm: q̄ ſi hic nō eēt latitās ñ pueīret ad uē ditionē ut hic dicit tex. q̄re dic q' latitabat h ad vſus cēs ibi ñ: vñ aut latitabat adv' oēs ꝛ oēs poterūt ipetrare uēditionē: ut hic ī ſi. Aut ñ lati tabat adv' oēs ꝛ tūc ſi qdē uēditio tā ē facta ad petitionē illi' adv'ſus quē latitabat: ꝛ ex p̄ma uē ditione remāſit aliq̄ riſtoua pecunia: tūc ēt ꝛ alij creditores adv'ſus quoſ ñ latitabat poſſūt uēire ꝛ petere ſibi ſatiſfieri ō illa reſidua pecunia ſēa fide ō ōdito ēt ſine nouo ꝓceſſu: ut. l. ultīa. C. e. ſi vō nihil fuit reſiduū uēditione facta tūc noui creditores ita demū uēditionē poſſūt ipetrāī ſi adv'ſus eos latitabat: ut. l. fulcin'. §. illō in ſi. ō. ti. t. ſꝫ pignus ꝓtoriū bñ poterūt hīe: ut. ō. dixi ꝛ h tene mēti. Et ex h ēt habes nōre q' etiā alij creditores poterūt petere copiā ꝓceſſus facti a notario ad petitionē uni' creditoris: q: ſua iter eſt ꝛ ſibi ꝓdeſt ut hic ꝛ. l. ſi. C. e. ꝛ. l. q. aūt. §. ſciē dū. ī. que ī fran. cre. Lōtra h uidetur q' hec lex ſit bodie correcta p auc. ci q. C. e. ubi ſit miſſio p̄ menſura debiti declarati. g'. ei ſoli dz ꝓdeſſe q ē miſſ' nō alii. Dicit glo. h nō. q' nihil ē imu tatū. qđ. n. ſi nil aliud debitō hēbat ī bonis: tūc miſſio uni' ꝓderit alīſi qđ tene mēti. ꝛ ſic iſta lex ī nihilū ē imutata. Sz ꝓto declaratiōe gl. ꝯro qđ ſi ſūt alia bona ſufficiētia. utꝫ alii poſſūt ꝓcurrere cū p̄mo miſſo tex. facit q' nō. ē. c. l. ſi ñ expedierit. §. i. dubito ūt hoc ſed ꝓto nūc omit to. Dis expeditis uenio ad māz legis: tu hēs h duo. p̄mū q' uno imiſſo ceēi uidēt imiſſi. ſcōz q' nō ꝓdeſt ꝓēire i tp̄e. uid' gl. q̃ colligit nōdūm q̃ icipit. ſ. oīb'. Op. de. l. is cui. §. ſi plres p' ⁊. ē. ut ī poſſ. le. ubi dī q' imiſſō uni' ñ ꝓdeſt aliis. gl. dicit ibi erāt plres ex cā lucratiua. hic o neroſa. Jſtō dictū tz Dy. ī. c. q ꝓto dō re. iur. li. vj. ꝛ oēs doc. h vī ꝯ tex. q logꝫ idiſtincte cū dicit un' ex creditorib'. nec diſtiguit ex cā lucratīa ul nō. Prefea h pz ex. l. ultīa. C. eo. ubi idiſtincte dicit un' ex creditōīb' ⁊ neminē creditōē excipit. prefea legatari' reſpectu hrēdis hēt ut creditor ꝛ ſicut alii creditores uocat ȝ hrēdē: ut. l. i. C. eo. q̃ re dico q' uno ex creditorib' miſſo i ī' obligatio nis ꝑcedētib' oīb' aliis oēs alii imiſſi uidēt cē. ut. C. e. l. ult. circa p̄n. ibi dū dicit q̄b' erat obno xi'. ꝛ ſic eis iure obligationis ōbebat. Nō ob. l. ꝯria: q: ibi legatarij ñ p̄ēdebāt ī' obligatōnil: ſꝫ p̄tēdebāt cautionē p offīn iudicis. ꝛ q: eis nō cauebat petebāt ſe mitti ī poſſeſſōnē. ꝛ q' ȳ ſit v̄ um probabo. ſ. proxio ꝯrio. ꝛ probat ēt p rōnē bui'. l. ut ſtarī dicā: ſꝫ ſi uellem examīare ꝛ ſuſti nere dy. bēm' dicere ſpale ī legatariis: tō ga le gatarij neniunt poſt dimiſſos creditores: ut. ſ. ō ſepaī. l. creditōibus ꝛ. l. quotiēs: ſꝫ tutius credo tenere ꝓcedentē opi. ut. legatarij uideant miſ ſi in eo quod apparet eis ōberi quod eſt id qđ eſt reſiduum ex bonis ue bodie ꝓto toto lega to inuentario non confecto: unde putarem q' u bi legatarij agerent actione ex teſtamento peten do legatum: tunc immiſſio facta uniꝰ de lega tarijs. pdeſt omnibus ſicut in aliis creditoribus.

Jtem op. q' uno immiſſo illa immiſſio non ꝓſit aliis immo ſit opus nouo ꝓceſſu: ut. l. ſi finita. §. ſi plures ſupra de dam. infec. dicit gl. ibi eſt ſpeciale. dy. in dicto. §. ſi plurel' ꝛ in dicto c. qui ꝓtor de re. iur. li. vj. dicit ſic q' ibi ideo ē quia ibi uidentur immiſſi ex cauſa quaſi lucrati ua. nam cauſa noxalis eſt quaſi lucratiua: ut in fra de noxi excep. l. apud celſum. §. de auctoriſ ꝯ. ceterum ꝛ ibi nō. Sed cauſa damni infe cti equiparatur noxali: ut. l. ꝓtor. §. hoc edi ctū ergo cē. ita dicit dy. hoc dictū dy. ñ vī uerū

eadē rōe q̄. ē. q; illud qđ dixit ď cā lucratiua. ē. ꝓbauit: q̄re dic q; ibi logt qñ plures credito res ꝑtendebāt offiñ iudicis ꝫ vō ꝑtendebāt ius obligatōis. ıō ꝫ vno imisso alijs ꝓdest. tbi nō. Et ē rō: q; qñ plures ꝑtendūt offiñ iudic. añq; puenīat ad iudicē ñ debent habē aliqd iurī. ut l. cū postulasse. ē. de dā. ifec. ıō vno imisso non pōt uideri imiss⁹ alı⁹ q nullū ius hz: ꝫ ꝫ apparz ēt ex tex. h⁹. l. i ỹ. nec vī ꝫ c. tbi nec sibi gcā ac grit ꝫ c. ꝫ sic logt ꝫ casu i q⁹ ꝓtor nihil q̄rit: ſz solū ꝓtor facē executōez illi⁹ iurī. q; ꝫ ꝓus hēbat: ſz qñ iplozat offm iudicis: tē ꝓtor agit ut sibi q̄rat qđ ꝓ ñ hēbat ıō alijs ñ. ꝓdest imissio fca p unū. Hoc expedito op. de. l. ij. C. q po. i pigno. ba. ubi uno imisso q iudicis offc; ꝑtende bat alı⁹ ñ vī imissus. So. ibi ꝑm⁹ ꝑtēdebat iu dicis offiñ. scdo ius obligatōis: q; ꝙ ꝓtor ꝑ ius um offm itēdebat aliqd q̄rer qđ ñ hēbat ꝓ. ıō ñ. ꝓdest alijs: quāuis ꝑtēdebat iusꝫ obligatōis. ſ; ꝫ loquit qñ utq; ius obligatōis ꝑtēdebat. q̄r dic aut oēs ꝑtēdūt iudicis offiñ: ꝫ uno imisso ñ uidēt imissi alij: ut. l. ſi finita. ℌ. ſi plres ď dam. ifec. ꝫ. l. is cui. ℌ. ſi plres ut i pos. le. Aut oēs ꝑtē dūt l⁹ obligatōis: ꝫ uno imisso alij uidēt missi ut ħ cū ſi. Aut un⁹ ꝑtēdit ius obligatōis. alı⁹ of ficiū iudicis: tē uno imisso ñ vī imissus alı⁹.

Uenio ad ſm nōbile qđ ē q; qui ꝓt: ē tpe ñ potior ē i iure. Lōtra i. c. qui ꝓt. de re. iur⁹. li. vi. ꝫ. l. assiduis. ℌ. ad hec. C. qui po. i pig. ba. ꝫ l. ſi fūdus. J. q̄ i frau. Glo. dicūt cōr aliud i pi gnore ꝓtorio ut ħ. aliud i pignoꝛ ꝓuētionali. ut i ħz Dy. i. d. c. qui ꝓt. ꝫ. l. ſi finita. ℌ. ſi plures de dā. ifec. Sz aduerte i pignore ꝓtorio qñ oēs ꝑ tēdūt ius obligatōis: ñ fallit rla qui ꝓt: est tpe: qz null⁹ ē potior tpe q̄ ſit alı⁹: qz uno immisso oēs ſē statum imisſi: ꝫ sic oēs ſē pares i tpe: ut. l. qui ât. ℌ. scdō. J. de bis q̄ i frau. cre. Si uero oēs ꝑtēdūt offiñ iudicis tē fallit rla qui ꝓt: est tpe ꝫ c. ut. l. ſi finita. ℌ. ſi plures. ē. de dam. ifec. Nō qz pretor sic ſua equitate ꝑmū admisit: ita ſua eqtare ñ vult q; un⁹ alı⁹ ꝑferat ut. d. ℌ. ſi plu res. Si vō un⁹ ꝑtēdit offiñ iudicis alı⁹ ius obli gatōis: tē hz locū ista rla q ꝓt: ut. l. ij. C. q po. i pigno. ba. Quero qđ i pignore qđ capit cā iudicati: ꝫ sic i pignore iudiciali. Dy. i. c. q ꝓt dic idē i iudiciali qđ i ꝓtorio. ꝫ idē gl. i l. ſi ꝫ iu re. ē. q po. i pigno. ba. ſz oēs dicūt ꝫ casu. l. ij. q po. i pi. ba. ubi hēs q; i pignore iudiciali est idē qđ i ꝓuētionali: ut qui ꝓt ē tpe potior ſit i iure: ꝫ ħ puto ver ꝫ ħ ēt dic. l. ſz ꝫ iure. ē. q po. i pig. ba. nisi gl. illā legē destrueret: ꝫ sic aliud i pignoꝛ aliud i ꝓtorio: ꝫ ıō ſē fca diſſi tituli: un⁹ de ꝓtorio pignoꝛ. alı⁹ ſi i cām iudicati: ꝫ ıō cum bodie ista ꝓfessiōata seu guarētigie hūt vī snie diffinitie ꝫ pignora capiūt ſicē i cām iudicati. ıō putarē salua melioꝛi deliberatōe q; idē cēt i illē pignoꝛib⁹ capt⁹ nigoꝛ illoꝛ istoꝛ qđ ēt i pigno re iudiciali ꝫ qđ capit i cām iudicati quod tene menti.

Is qui possidē. Simplex iudicis precep tum ultra eius tritoriū ñ extēdit. h. d.

Nō. ℌ. Circa hāc legē q̄rit gl. ꝙd uidit acto ri: ſi re⁹ i territorio iudicis nihil possidet. ples ſt opi. ꝑma q; iudex ꝓnunciet expresse creditō rē mittēdū i bona: ēt q̄ ſt i alter⁹ tritoriо: ꝫ ille iudex i c⁹ tritorio res ſt exeq̄t. ꝑ. ħ. ē. ď re iudi. l. a diuo pio. ℌ. i. Alij dicūt ibi i diffinitia. ħ i ſterlocutoria: ſz ꝑma opio ē vior: de q̄ opi. hēt i l. heres absens. ē. de iudi. ꝫ ē casus de so. cōp. c. i. ℌ. Zhētes li. vi. Nec ob. ē. de reb⁹ coꝛ. l. ma gis puto. ℌ. illud ubi gs pōt itꝛonē decretū de reb⁹ q̄ ñ ſt i suo tritorio: q; fateoꝛ q; pōt iterpo nere decretū rōe pſōe sibi ſbiecte ſz executionē fcā facē ñ pōt. p hāc legē dicebā i. l. cūctos po pulos de sū. tri. q; statutū ciuitat⁹ simplr loquēſ ñ ħz locū i crie cōmisso ex ſtritoriū: ſz si statutū uellz disponer ď ōlco ex cōmisso tē possz i per sona ciuiū: ſz i psona forēsiū ñ pōt ꝫ ıō si sta tū dicerz q; si forēs occidēt peruiniū: puniatur ubicūq; occiderit: ñ ualz: qz delicti ist⁹ cognitō nec rōe loci nec rōe pſōe spectat ad iudicē peru siniū de ħ p Inn. i. c. postulasti de so. ꝑe. ꝫ po no plene i. l. cunctos populos.

Si propter nām. Paria sunt rē nō posse reperiri uel non posse possideri. Item ad secundum decretum potest peruenirī: licet gs ñ sit ingressus ex ꝑ. ħ. d. cū. l. se. ꝫ lex sequēs ē ualde singlaris ꝫ sone ñ hz cōcordātiā. Pro declaratōe gl. dr ħ q; si bona ñ ſt possessa ex ꝑ decreto pinde ē ac si possessa sint. Querit gl. ad qd habēt ꝑ poss. ſſis. dic glo. q; si aliquid debitoꝛi obuenerit ita possit possideri sine no ua iudicis uolūtate: sic pōtat tē: ita dic glo. ſz ħ ꝑcedat oliz fm iura hec fm q̄ i oia bona fiebat missio: vt. ē. ñ. i. l. i. ꝫ puto q; bodie ꝑcedat qñ ē fca missio ꝫ ñ erāt tot bona q; ad debitū suffi ciebāt. Itē dic glo. q; habēt ꝑ possessis. ſ. ut sit ℨcū ꝓtoriū pign⁹ i his bonis q̄ tē possideri nō poterāt: ita dic nō. glo. ꝫ ħ dixi i. l. i. ē. de acq. pos. uidlicz viz custodia possit acgri p aspectū. dic ut ibi dixi. Aut pōt gs igredi: ꝫ tē ñ q̄rit p aspectum: ut. l. nō ē mirum. ē. de pig. ac. Aut non pōt ingredi ꝫ tunc p solum aspectū q̄rit⁹ custodia ꝫ ꝓtoriū pignus ut hic. pro hoc. l. ſi finita. ℌ. illud ꝫ. ℌ. ꝑe. ē. de dam. infec. Item per inde habetur ac si bona essent possessa. dic gl. quo ad hoc ut perinde extunc currat biennius aliꝫ creditoribus ac si bōa essent possessa. de quo biennio loquitur. l. ſi. C. e. ꝫ sic habes tres nō. lec. in glo. Ex quo nō. q; lex fingit circa acquisitionem possessionis que est meri facti: ꝫ sic facit q; per statutum possit disponi q; possessio sic ꝫ dominium uidcatur ꝓtinuata i heredē a die mortis testōis. de qua p Inno. extra de consue. c. ij. Itez pinde habeī ac si bona fuissēt possessa. dicit q; quo ad hec ut ꝑd ex tunc cur rat biennū aliis creditorib⁹. Nō q̄ro aliq̄ ē missus i possessionē ex p⁹ decreto i una re an possit ex scdo decreto uendi alia res. Ja. but.

disputauit hãc.q. z determiauit q sic p istã.l. nã decretũ de mittẽdo ẽ illud qõ ẽ de ordine: ut p uenial ad uẽditõnẽ nõ ipe itroit' ut ẽ casul hic Dñs Ray. dicebat ego itelligo hic qñ ñ potãt bona possideri. al' missio facta i una re nõ ,post i alia re. Ego dicebã qñq; fit missio ex cã q; tñ una rẽ rspicit: ut i cã dãni ifecti z noxali z tẽ dz pcedere missio: ut pueniat ad scõm decretũ uel ut nõ stet p eũ q'. min' mittat ,p ꝟ i.l. ptor. §. et' z.l. si finita. §. elegant. z. §. illud q̃rit de dã ifec.

Qñz fit missio ex cã q; totũ patrimõiũ rspicit ut ẽ i oib' actionib' psoalib': ut. l. fideico. §. tra etatũ. ꝯ. de iudi. z. l. ex facto õ here. isti. z. l. i. §. si heres. ꝯ. ad trebel. tũc missio non regrit ut ꝟ Nec ob. si dicis ꝙ hic nõ poterãt bona possiõ ri: q; hic denotat facti accidẽtiã qõ pz ex eo qõ dicit forte z sic nõ põt limitatiue: sz explicati ue. pdicta ꝥa nisi steterit p tñ tpõ. q'. nõ igredi ẽdo uideat renũciasse bñficio ptoris: ut dixi. ꝯ. eo. l. ptor §. i cũ non habeãs hic alia.

c **Reditore.** Quero utr cura tor datus bonis possit actionẽ exercere hic in glo. ẽ dubium. nã ꝟ vr̃ pmittere i actõnib' tpe pitur'. alii dicũt q i oib' põt exercere. z banc opi. vr̃ tenet glo. q̃. incipit uel idẽ q̃re dic sic. Qñq; cõstituit curator bonis defũcti tũc põt exercere actiones pituras z nõ pituras: ut. l. si diu z. l. se. ꝯ. t. i. et l. fu'. ꝯ. eo. z õ cura. bo. dã. l. ij. Quandoq; da tur curator bonis ablẽtis z tũc si qdẽ q̃ris utrũ actio possit exerceri passiue z dico q' sic: q; põt ꝓuenire siue sint tpre piture siue nõ: ut. l. ptor. §. bis vbis: ꝯ. e. Si uero q̃ris actiue tũc põt exercere actiones tpe pitural: ut hic al. aũt nõ. hoc vr̃ ℥. l. ptor. §. bis vbis. ꝯ. eo. z. §. adeo modicũ uideiur facere ad hoc nisi ex causa magna ut. l. fulcinius. §. adeo in fi. ꝯ. ti. i.

c **AJm plures.** Creditorib' missio i possessionẽ pmittit facere iuentariũ. z eis daꝫ copia istrumẽtoꝝ ut eoꝝ sũmã pscribãt. uel ex causa totũ exẽplet z ei q semel exẽplauit nõ p mittit utq; exẽplare nisi uiret se pmũ nõ habere ꝟ. d. Nõ. q; creditores missi in possessionem itẽ curator dat' bonis dz facere iuẽtariũ. uidebi tis. f. de cura. bo. dan. l. ij. §. i. Scdo nõ. q; qñ creditores mittũt i possessionẽ tũc notarij. q bñt registra debitoꝝ possunt cogi eiaz ꝟ edere creditoribus. casus ẽ hic z tene menti. Ulteri us nõ. dixi q dz fieri copia creditorib': sz an to tius corporis istrumẽti: certe nõ nisi de eo qõ ad eũ põt ptinere. ego utdi semel de facto iudi catũ ꝟ. z bñ q; casus est hic. facit. l. argentarius §. i. de eden. Ulterius nõ. in fine hui' legis q; qñ quis pdit etiã instrumẽtũ publicũ sibi ro ditũ a notario q; notarius nõ dz cogi reficer ni si uiret caluñie cã nõ petere z q; pmũ instrumen tũ pditerit ut hic. p ꝟ facit qõ nõ. in spe. de in strũ. eor. §. sz postq̃. v. sz nungd z. v. ubi aũt: sz q; fiat copia ex simplici iuramento nõ sit ꝥit tã tũ: ut hic: sz pbãdo cãz aliter poterit fieri copia quoties op' fuerit: ut. l. uelut. §. i. ꝯ. de eden. q̃ hic allegat ,p ℥rio. sz dic q; ibi ex noua causa sit sepius copia que causa aliter ,pbabitur q̃ p iu ramentum. Bar. legũ doctor excellẽtissim'.

De ꝓuilegiis creditoꝝ. ℣ica.

AJm bona. Plrib' uolẽtib' emere pfertur ille qui ẽ creditor z cognatus debitoris. Itez cre ditor tantũ pfertur cognato: uñ ẽter plures creditores tantum ille pfertur: qui est creditor maioris sũme. hoc dicit secundum Ja. de are. licet glo. aliter intelligat. Ibi debere si ue sit extraneus siue cognatus. dy. Op. q; cre ditor nõ admittatur ad emptionem nisi empto re non inuento: ut. l. ij. C. si in causam iudi. Du ius timore uariatur hec lec. huius legis z intelli go banc legez. dicit Rogerius alio emptore ñ inuento: vnde creditorum alii uolunt sibi adiici z alii sibi z sic illa lex concordat z intellige q; sit pares in cumulo debiti z i dignitate z tunc pro cedit ordo huius legis. banc lec. tenebat Ray. sed ueritas est q; ista lec. non est uera: quia hec lex loquitur etiaz de cognato qui non est credi tor: unde ei adiici non potest. Preterea est con tra casum. l. pro debito. C. õ bo. auc. iudi. posꝫ. ubi creditoribus pro rata adiiciuntur ad idem facit. l. fi. qui bo. ce. posꝫ. Alij ergo legunt q; qui dã uolũt uẽdere qdã ñ z erãt parẽ i cumulo õ biti z i nũo pscaꝫ: sz illa ñ ẽ bõa lec. qa tũc illa ẽ bũaniõ sitia q; alt ñ uẽdi: uñ illa õbere ãplecti ut. l. ultia. C. q bo. ce. posꝫ. sz illi q uolũt hãc. lec. sustinere dicũt q; ibi i cessione admittẽda ul' nõ sz hic in uenditione: sz cerce ista lec. nõ est bona q; loqtur hic in cognato qui nõ est creditor: sz legendo ꝟ mõ ñ ,pcederet: sz alij q uolunt susti nere hãc lec. dicũt q; bũanior est sitia q; bona uẽdãt quia erat õbitũ usurariũ: sz nõ plz eadez rõe: qa ẽt ꝟ logt i ñ creditõe. Quãe dic sz Ja. õ are. q; ꝟ logt i plrib' uolẽnb' emt. q; cõle pciaz offerebãt: uñ creditõ z cognat' pferi creditõi tñ itẽ creditõ tñ pferi cognato tñ. nec ob. l. ij. C. si i cãz iudi. qa ibi subaudi maxie l'dic q; creditõ admittit: ut q̃z exne'. z pferi creditõ qa tuꝫ ad mittẽdo ipz statì facẽ executoez: uñ sca executõe tolliẽ circuit'. Itẽ nõ. qñ res dz rddi i cãz em phiteoticã: qa ẽ finita ẽphiteosis usq; i ttiã gnã tõez z uẽũt exne cognati q; sut i qrto gradu pfe rũt cognati: ut ꝟ z uidbit i. l. i. §. pmittit. ℣. õ aq̃ quo. z esti. z dico q; si plan ꝟ ñ faciũt põt appel lari ab eis ad supiõẽ sz iura canõica. sz q̃ ab int locutoia põt appellãi: ut. l. §. pmittit de aq̃ quo ti. z esti.

q **AJcituz** autem. Funeraria a tio est priuilegiata siue fuerit funeratus defunctus siue alius cuius onus funerandi ad eum spectabat

Si ſpōſa. Nō. q ſpōſa ē ꝑulegiata. Jtē nō. rōez q ē i lege nec i teresť q fac ad. q. ſi pr̄ dotauit filiā nuptā: z bona ſi ſe ſufficiēna alijs legatis: q dos filie dz ꝺ̄ duci vt eo alienū: vt poſſit nubere: z q3 b ē on' pr̄is: ut. l. qui liberos de ritu nup. Jtē fac ad aliud. uos bēť l auc. res q̄. C. coia de le. z .l. a filia i ꝑn. z. l. mulier. §. cū ꝓponeret ad trebel. q res ſbiacēteo reſtitutiōi p̄ſūt ꝓ dote aliena ri. Nō'q̄ro an pr̄ q ī uita ñ dotauit filiam poſſit dotare i teſtō filiā ex reb' ſbiacēnb' reſtitutō ni. Ego i dco. §. cū ꝓponeret tenui q̄ ſic p hāc l. Jtē nō. q ꝑulegū ꝓſoale q̄ daf in actōe ꝓ dote daf ipi mulieri: vt b z. l. dabim' z iō. ē. ſo. ma. l. i. exponūt q̄dā doť cā. i. mulier in actione ꝓ dote p hāc legē. iz b ē vep i ꝑulegio personali: z iſtō daf mulieri: ut b. al' ſec' ut ibi plene dixi. Ulter' gl. q̄rit vtz ſponſa ſit ꝑulegiata ut bēat tacitā hypotecā z ꝑulegiata3 : tz q ſic z idē tenz Ly. C. q po. i pigno. ba. l. aſſiduiſ l. vij. q. gl. nō. ē. de iur. do. l. ſi ſponſa z vid q̄ nō. in. l. ſi cū doťe. §. ſi. ē. ſo. ma. Cōtrariū q ñ bēat tacitā hypotecā. nō. C. q po. i pigno. ba. l. eos z idē tz Dy. Ja. de are. z oēs.

Si quis ꝓ tutela quis bēat tacitā hypotecā diē gl. q ſic. Jdē nō. C. de admi. tu. l. ꝓ officio. Cōtrariū nō. C qui po. i pigno. ba. l. eos q̄ nō. Jtē nō. b q ꝑupill' hz ꝑulegium iz ñ ſucceſſor. iz an trāſit ad ſuos: gl. diē q ſic: b ē falſum. §. l. pe. §. ſi puelle. ē. de ritu nup. z ꝓ Ja. de are. i. d. l. ex pluribus alle. i glo.

Juentri. Quero q̄ ſi partuſ naſcat iz abortu'. glo. tenz q tē hz locū ꝑulegium z tacita hypoteca. Nō q3 datio b' curatoris tēuit.

In bonis Dicit b q ille qui depōit p' ꝑulegium admittitur. Cōtra ſmo admittaf añ ꝑulegiū ut. l. ſi boſem §. quotiēs. ē. depoſiti. Solue vt i gl. Jtē op. dr̄ b q accipiēdo vſuras renūtiat ꝑulegio. §. l. q noīb' de admi. tu. So. ibi daf ꝑulegium ex duplici cā ſi. q3 ē depoſitarius z pupill'. vñ licz vna cā ceſſet: q3 accepit vſuras remanz tñ alia cā ꝑulegij. Et ſic nō. q vbi aliq̄d cōcedit ex duplica cā finali ceſſāte vna remanz alia: vt b. z ſti. de nup. §. affinitaf. z. l. liberoꝝ. §. i. ē. ꝺ̄ bis q nō. ifa. plē ſcribo i. l. ita ſtipulaf'. ſ. de v. obl.

Ulter' nō. q rē quā q3 poſſidet cilr z nālit ipe pōt vēdicare rōe detētōis que ē apud aliū vt b nō. vide gl. que incipit. i. ꝓnēbus ibi az. ꝺ̄ iſti. So. vt i q̄libet eap.

Eoꝝ Jſtū. §. debes intelligē q̄ñ ꝺ̄ ſtat q pecunia mea puenit ad creditorem ꝑmū: iz dubitat an inuenit pactuz vt ad illū pueniat l' ñ. certe ex breuitate tpis pre ſumit id actū: vt b i ſi. ibi ſi. mō non pōt z c̄. Et glo. b nō. q̄ incipit qđ iſerionibus ibi vſcū b qđ nō. ad. q. Quidā accuſabatur de ꝓſilio ꝑſtito ad homicidiū: z de homicidio ꝓbaf ꝑ famam. Jtē ꝓbaf q ille fuit locut' homicidē z ille ſtatiz iuit z occidit: iz neſciebaf quid dixūt ei: cēte ex breuitate ſpaci ꝑſūt ꝺ̄ ſiliū dediſſe ei: p hanc glo. Hoc ē fac ad id qđ notant doc. C. de bo. dā. l. ſi qs poſtbac z dixi. ē. de dona. l. p' ꝺ̄ciū. q ſi aliquis donat oia ſua bona z incōtinēti ſe gī homicidiū ex breuitate tpis fraus ꝑſumitur Jtē aovte oia iſta videnť vera: qñ pecūia vltimi puenit ad poſſeſſorē: iz dubitatur an fuerit data eo aio ut ꝑueniret ad ꝑmum creditorem. Sz pone q mutuauī pecuniā debitori meo de bitor ſoluit poſt creditori: an ꝑſumit ſoluiſſe de pecūia quā ſibi mutuauī l' alīū de. Cōſueuī dicere qñ qs accepit pecuniā mutuā z faſ aliquam expēſā i ſui l' ſuoꝝ vtilitatē: ꝑſumit' feciſſe ꝺ̄ mutua pecūia. feciſſi fecē expenſā i utilitatē exneoꝝ: tē. n. ñ ꝑſumi accipe pecuniā mutuo ꝓ exercis z ꝓ b ē caſus i. l. vltia. C. de pignoriꝺ̄.

Jt pretor. Dic ponit vnum edictum qđ ñ hz expoſitōnem ipi ꝺ̄ciū crit: ab eo compando l' ei mutuando. Ja. de are. ibi eo noie ꝺ̄ tur: vt iſto caſu cū alijs mīoꝝ poſſeſſoꝝ recipiaf. Ja. de are. Opr. dr̄ b q ꝺ̄cium erat sciēte eo ꝺ̄ imo ēt ignorāte: vt. l. q āt. ſ. ſimili mō. ſ. que i ſrau. cre. diē gl. itelligē q b ille q ꝺ̄xit ꝺ̄xit ex iuſto titulo oneroſo ñ lucratiuo ꝓpt̄ b Ja. de are. de dit additionē ab eo cōpando: l' ei mutuando. Vel aliť poſſum' dicere z faſ bñ b logī q3 per edictū pretoris iſte ꝓtrahens sciens ñ audictur ipo iuſ l' ope exceptiōis: iz i ꝺ̄ijs ad b ut nō auditaf requirit q renocatoris ꝑs ītentareť dato libello vt. §. ītē ſi qs i fraudē creditorum iſti. de actio. Jtē dr̄ b ne actō eo noie deſ. ꝺ̄ imo licz deteriozē ꝺditionē ꝑmi creditoris faceť: vt. l. i. §. i. ſ. ti. i. So. iz ꝺditōem ꝑmoꝝ creditoꝝ faceť deſionē ſine fraude: iz b adijcił ſcōs creditoꝝ cū frande.

Jmagiſtratus. Nota ter. ibi arbitriū dare: z ſic nō. q ea q̄ ſūt tpe petitura uēdūtur: z pcū i ſeqſtro ponit: vt dixi i. l. i. eſſe. ē. de acqui. poſſ. ꝓbaf b z. l. ultima. ſ. de requi. reis z. l. iubus. C. de agri. z cēſi. z. l. is cui. §. qui legatoꝝ. ē. vt i poſſ. lega.

Aterfamilias. Sī impus bef ab hereditate paterna ſe abſtinet ipſo iure: l' p reſtitutiōez patris creditoriꝺ' ñ teneť ipe: nec ſibi pupillariť ſbſtituť. ꝓpt̄ bona poſtea q̄ ſita bēditate ñ adita z retēta uſq3 cū effectu creditoriꝺ' teneť. h. d. Et diuidit i tres ptes. p log tur qñ filiuſ a pīna bēditate ſe abſtinuit. Fo qñ hereditati patrie ſe imiſcuit: z eā reiuuit. tertio redit ad ꝑmū caſu: qñ filꝰ pupillꝰ ab hereditate pīna ſe abſtinuit ipo iure. l' p reſtitutōem. Fa ibi at cū ſbſtituť. ītia ibi quod ſi ſbſtituť l' poſſumus dicere. q fa īcipit ibi idē i ſubſtituto. Si bēreť ſram negatiā ibi cū ex bonis ꝑma rō quare ſubſtitutus ñ teneaī. Item ibi z cum

creditores. Ka rō ibi corūcḡ. tertia rō me ibi mouet illud. rō. p creditorib⁹ ꝫ substitutū ibi ē testa mētū pñs ꝛ silj: ꝛ sic una hēditas cē vī ut. ī. v. at cū substitut⁹. ſz certe ibi nullo mō abstinuit ſz Ja. ō are. Dr̄ h q pupill⁹ ab hereditate patna se abstinuit. ꝫ pupillaris substituto ñ pót ualere si ex testō patno nō adeat hereditas ut .l.ſj. §. adeo ō de uul. ꝛ pu. lb⁹ timore sc̄i ī gl. tscl so. una q̄ hic būit coheredē cui⁹ adītione est testamētū cōfirmatū: ſz ista gl. ſit vā ī se: tū h nō ē vm h: qz si bēret coheredē tūc pupillo abstinēte accresceret portio pupilli coheredi: ió nō fieret uēditio bonorū ōfūcti tanḡ uacātiū ſz ageret ꝫ heredē ꝛ ei⁹ bona uēdent. Alia so. q̄ h pupill⁹ adiuit ꝛ p restitutionē se abstinuit: ista abstētio nō rapit tabulas pupillares tā cōfirmatas ꝛ est vā ī se ut. l. iul. fm unā lec. ꝛ vaz ō de acq. hēdi. ꝛ. l. si filius q pūi de uul. ꝛ pu. fm unā lec. ꝛ. l. ꝛ si sine. §. ſz qō papinian⁹ ō de mino. ē sat⁹ bona. Tertia so. ē ꝛ ista uerior q̄ h nō imiscuit se ꝛ ꝫ abstineat fc: tū remanet heres de iure cuili: ꝛ existētia sui heredis ꝛfirmat tabulaꝛ pupillares ut. l. si filj⁹ q pūi. ō de uul. ꝛ pupil. ꝛ nō. C. ō iure d'i. l. qdā eulogio ī fi. glo. magne. Et sic ex ista gl. nō. q̄ existētia sui heredis opat cōfirmatiōꝫ tabularū pupillarū. Jtē dr̄ hic q̄ substitut⁹ nō tenet sicut nō tenet pupillus fm unā lec. ſz ſz alia ꝫ dr̄ q ī substituto nō ē idē qō ī pupillo ſz alia m lr̄am. Unde op. de diuersitate lr̄arū. so. si habet⁹ nō ē: dicaṫ q̄ ibi mutat casū: ꝛ loḡ q̄ si pupillus adiuit ꝛ se nō abstinuit: tūc substitut⁹ tenet creditorib⁹. Sed tūc op. q̄ ēt si pupillus adiuit ꝛ se nō abstinuit substitut⁹ nō teneaṫ: qz pupillus si uiueret posſz petere restitutionē ḡ ꝛ substitut⁹ ei⁹ ut. l. nō soluꝫ ō de ī teg. resti. Dicit gl. q̄ illō q̄ dr̄ q substitut⁹ ieu heres pōt petere restitutionē sic̄ mino: ē uerū nisi ī eo acta q̄ p eū approbaṫ et cōfirmat: ſz hic adcūdo pupillare hereditatē ī q̄ ſuerit patnā hereditatez: ipsā patnā hereditatē agnouisse vī: et ē optima so. et nō. declaratio ad. l. nō solū. Alij dicūt q̄ h substitut⁹ erat heres necessar⁹: ista ē diuīsatio et ñ ē va. Jtē ē alia opīo Azo. put h ē ſra negatiua. dicē nō ē fuādū idē: qz minor ipso iure potest abstiere: ſz substitut⁹ ei⁹ nō pōt nisi ipetrata restitutiōe. Jsta opīo Azo. nō ē va: qz p hoc ñ rīdet qōni, pposite: nā qō ē: an ī substituto sit dāda actō cū effectu: ſz h ſi rīdē an sit dāda actio: sed dicit q̄ minor potest abstiere ipso iure: sustit: utus per restitutionem sed si substitutus abstineat p ıstitutionem ñ dare: actio cū effcu. Alij ut Ja. et Ro. aliē dicūt unde ī g' o. et eorū lec. ē ꝫ tex. l. l. si pupillus alr̄ icipit iulian⁹ ō de acq. here. quare tene pmā so. quā ō dedi: ꝛ h p ut hēs lr̄am negatiuā. Op. de. l. siqs filiūſa. §. si filj⁹ ō de acq. hē: so. ibi ıstitutus nō adiit nec ibi dr̄ q̄ nepos fuerit substitut⁹. Jtē op. ꝛ p hāc lec. vī q̄ supſlu at. v. q̄ si substitut⁹: qz dicit idē qō dr̄ ī pri. glo. dicit ego fateor. ꝛ iō iste finis ꝛ ista ētia ꝓs debēt iūgi cū sine ꝑme puꝫ. Sz possūm⁹ aliē dicere: ꝛ sic hēbim⁹ q̄tuor casus. qñz adiuit pupillus ꝛ retinuit tunc sine dubio substitut⁹ tenet creditorib⁹ oībus ut h ī. v. at cū substitut⁹. qñz pupillus nullo mō adiuit: ſz se abstinuit exp̄sse: tē substitut⁹ nō tenet creditorib⁹ ut ī ꝑn. fm aliā so. qñz pupill⁹ nec adiuit nec se abstinuit: ꝛ tūc isto cāu loḡ ultia ꝓ ist⁹ .l. q̄ cāu dic: substitut⁹ pōt hereditatē patnam adire: ſz nō sit agnita ꝙ pupillū tāḡs hēs pupilli ad quē hereditas pñs nō agnita trāsmittit: ꝛ si illā adiret teneṫ creditorib⁹ patnis: alis non ꝓbaṫ ī. d. l. siqs filiūſa. §. si filj⁹ de acq. here. ꝛ h ult dicē iste tex. l. v. q̄ si substitut⁹.

a **AJficius.** Nō q̄ iste statue ñ trāsceūt cum uni visitate. Nūo aliqs fecit fieri capellā ī loco fratrū miorū uel ꝓdicatorū: ꝛ postmodū bona ei⁹ uēdūt, ꝓpt debita: an ī uēditiōe bonorū ueniat capella illa: ꝛ h ē cāus q̄ nō: qz aut ef ficit sacra ꝛ nō uenit. aut nō ꝛ tūc qz ē ēca ī honoꝛ illius nō uenit ī uēditiōe. Lōtra h op. .l. i modicis ō de ꝫben. emp. ꝛ. l. q̄dā ō de acq. re. do. So. ibi erat aliqd sacrū in q̄ erat aliqd ꝓfale ut iuspatronat⁹: qō ius trālit cū uniuersitate ut ibi dicā: ſz hic nō erat ius ꝓfale: ſz erat qdā bonor tm ñ aliqd ius: ſz ī sepulchris ē ius iferēdi mortuū: ꝛ iō ēct aliud ut dicā ī. d. l. q̄dā.

Nō dz a ꝑn

n **OPerator.** cipe ipetrart q̄ de iure cōi cōcedit. b. d. Nota tex. ibi ꝛ frustra ꝛ cōcordat. C. de thesau. l. i. li. .x. t. j. ad municip. l. i. Nūo an ista uēditio sit ipso iure nulla l' restitutionē rescidat: ī glo. sē opi. de h: utrū uēditio sit ipso iure nulla l' nō: dixi ō ex q. cāli ī poss. eaī. l. fcim⁹. §. siqs posse dcrit. qz aut sit uēditio ex actiōe psonali: ꝛ tunc ñ ualet uēditio ut h ꝛ. d. §. siqs possederit. Aut sit ex actiōe q̄ trahit originē ex uicio rei ꝛ ualet: ſz ꝓ restitutionē rescidit.

f **J creditores.** Heres su speck cogitur satisdare cā cognita. ꝫ nō satisdan tē, pcedit ad missionē ꝛ uenditionē. b. d. bec. l. nō. ſz ista lex ē gl. l. i oībus ō de iudi. ubi dr̄ q ī oībus bonefidei iudicijs ē cauēdū. Nue: to an cū fideiussore uel sūi: gl. magna dicit q̄ sine fideiussore: ſz iurisc̄ōsultus dicit h q̄ cū fideiussore facit. l. uniuersa. C. de ꝓci. ipe. offe. ꝛ uidē qō nō. §. q̄ ī frau. cre. l. ait ꝓtor. §. si cū ī dē. Se cūdo qūo ibi loḡ ī bōefidei qūo qd ī ſtricti iuris: gl. ibi dubitat: ñ dicit q̄ nō hz locū: ſz hec lex dicit ꝫriū. Jtē dr̄ i. l. i oībus cā cognita qūo qd ꝙaſ ī cāe cognitiōe. iurisc̄ōsul⁹ declarat hic: nā ī ipso pricipali debitore cū quo qs cōtraxit ſtud ē vtendū ī cāe cognitiōe: nā pu⁹ ē uidēdū an aliqd de nouo accidit ī eū, ppt qō bēaṫ ſu spectus: al'. si nihil nouī obuenit tūc iputet sibi: q: a pricipio eū approbauit ut hic: ibi ceterū si ꝓbēt. Jdē i. l. si is a quo ī fi. ō ut ī poss. lega. et būlūs ō de dā. ifec. l. q̄ bona. §. de illo. Jtz ꝫ

nõn cauẽtẽ sit missio ī possessionem an ex illa missiõe possit peruenīri ad fm decretū. gl. i. l. si finita. ¶. iul' õ de dā. ifec. dicit q nõ alibi dr q sic: ita nõ. i. l. is cui. ī pri. ff. ut in poss. le. r p ista ultia ẽ casus ℔ i. ¶. q si qī suspect'. Bar.

p **Riulegia.** Op. C. de priu. fisc. l. ij. So. ibi logr ī ꝓulegijs realib' ℔ i psōalib' .h. d. gl. paruā: r p ista so. apparet nīsi ū ad. l. si fundus. C. q po. ī pigno. ba. r ad. l. rescripti de pac. r. l. eos. C. q po. ī pig. ba. nā ī eis logr ī priulegijs realib': uel qñ un' hēat ꝓulegiū realē alius psōale. Quo ꝙ sr iste cāe ꝓulegiate dic ut. l. ij. usq; ad. l. ait ptor õ eo. Vtrius quo an hoc sit vz vt q sr eiusdē tituli sēp cōcurrāt: dicit gl. q sic fallit i duab' dotibus ut. l. assiduus .¶. excep. C. q po. ī pig. ba. Sz aduerte gl. dicit ℔ ēt si psonale tm ꝓuileg ū ptendat: tō dicit qa dos hz ēt tacitā hypothecā. r q hēat dos ꝓuilegiū i psonalib' exptmīt melius q alibi ī auc. ut ex act. ista dot. ¶. sic q̄dā coll. vij. Quo qd si sr diuersorū titulorz dicit gl. q cōcurrūt. uid gl. ibi qd dixi qñ sr cē. pmū exēplū gl. nō ẽ bonū: qr additio copetēs .p dote hz tacitā hypothecaz ut nō. õ. e. l. ij. ī si. r. l. assiduus. C. q po. ī pigno. ba. nisi dicas q utebat tm ꝓuilegio psonali ut õ dixi. Ita fm exēplū nō ẽ bonū q tutela hz tacitā hypothecā. r reprobat hoc exēplū p gl. i. .C. de pui. dot. nisi dicas q hypothece nō faciebat mētionē ḡre pone exēplū p. l. si negociū. r. l. si uētri. ¶. i bonis õ co. ti. unde qr pauꝛ ꝓuilegia sr lz sint diuersi tituli tñ cōcurrūt: r hoc uez nisi un' sit ꝓuilegiat' alēo qd ẽ i q̄ttuor casibus ℔ nō. uide gl. ibi nisi notati. pbēt rē. dic p dr. ī .c. q ꝑor de re. iuris li. vi. i q̄tū tāgit ℔ de pignore ptorio dic ut. l. cū un' õ tu. i.

f **J pupillus. Defẽdere.** Op. q ñ debeat satisdari ut. l. ℔ āt. ¶. si. õ ex q. cau. ī poss. ea. So. nō hz satisdare de iudicato soluẽdo ut ibi dicā. Quo utrū ille q iudicauit q reuocet pmū decretū oblata satisdatiõe an post oblatā satisdationē possz opponere exceptionē declinatoriā fori cogitabit.

q **Jod quis.** Bēℏ obligatuē ẽ uẽditaz q ro exēplū dicit gl. q: uẽdidi tibi naue r peto pciū nauis: l' nauis fuit ab executori b' uẽdita. Istud pmū exēplū nō ẽ uerū q: uendit or rei si tradit rē bona fide ō pcio nō hz ꝓuilegiū ut. l. pcurat. ¶. plane r. ¶. se. õ de tributo. q̄re gl. dicit q mutuauit emptori pecuniā ut emēret nauē: z ℔ ẽ exēplū bonū. Sz op. de. d. l. pro cura. ¶. plane. dicit gl. ibi simplr mutuauit pecuniā: hic ait mutuauit pecuniā ꝑsalit ad hūc actū unde hz ꝓuilegiū psonale. Itē hēt tacitā hypothecā si hoc cēt actū ut. l. lz. C. q po. ī pig. ba. Sz quo si uẽdo tibi rē bona fide ō pcio ñ hēo ꝓuilegiū i pcio sz mutuās ut nauis emaī hz priuilegiū. Rō ẽ q: ille pecuniā mutuat grat': nā si sub usuris nō bēret ꝓuilegiū ut. l. si uētri. ¶. i bonis õ. e. lz ille q hz fidē ō pcio nō facit ex mera liberalitate lz ꝓpē lucrū qō hz ex uẽditiōe. sed possemus dicere q hec lex r. l. si nauē õ co. logtur ī naue i q̄ ẽ sēper ꝓuilegiatus mutuāo: lz leges ℣rie loquūt i alijs rebus.

e **Jm qui.** Nō tex. ibi dōec ei solidus soluat. Sz ℣ õ. e. l. si pupillus ī fi. ubi est in possessione donec ei caueat r ī auc. ei qui. C. de bo. auctо. iudi. poss. ꝓpē qō dicit Ja. ō are. aut fuit facta missio ℣ latitātē r nō dz recedē donec sibi soluat ut ℔. aut ℣ nō latitātē: r tē stati oblata cautiōe dz xcedere ut ibi: r hoc possz cē uez uno casu. nā debes scire q ī psonalib' p' fm decretū ipositū re adiudicata creditori dbitor aut dē ifra biēniū ut. l. ultia. C. ō iure do. ipe. r hoc casu possz dicere vm Ja. ō are. q: aut fuit facta datio i solutū creditori ex fo decreto r tūc ñ audiēdus dbitor nisi obtulerit ifra biēniū soluerit: r hoc si fuerit fca missio ℣ latitātē. si vo fuit data ī solutū creditori ex fo ō creto ℣ nō latitātē tē ẽ nullū ō cretū ipso iure: r ℔ ualet dicere glo. sup vbo oz. Sz si logris añ fm ō cretū nō dicēt vz q̄ stati oblata satisdatiōe ō reſtitī. expēsis audiret ut. l. si pupillus. ¶. si. õ. e. r ī auc. ei qui. C. de bo. au. iudi. possf. lz tu dic sicut dicit iurisco'sul': quaut ẽ fca missio ℣ aliquē q: ẽ iussus soluere r ñ soluit: r tē nō recedit ō possessiōe donec soluat. Aut ẽ iussus uenire ad ōsendēdū r nō ōsendit r tē possessionē recuperat stati cū uenit ad ōsendendū. Idē si fuit fca missio q: iussus fuit satisdare r nō satisdedit: tūc stati cū satisdat possessionē recupat ut. l. si finita. ¶. si qs dānī r. ¶. se. õ ō dā. ifec. r. l. si creditoꝛi õ. e. Et breuiē rla ē: qc quid si re ītegra fēm eēt ipedita missionē: illud fēm p' missionē facit recuperare possessionē: cāsa ẽ i. l. si pecunie i fi. õ ut i pol. le. g tex. ē ualō nō. r ℔ mō dz itel ligi hec lex r. l. ij. ī pri. õ. p berede r. l. is ꝙ sequēt. ¶. si. õ fāmil. bercī. Bar.

a **Nthiocensium:** Hec. l. hz duas lec. r utraq; ē bōa. Jus pigneris cōpetēs ꝓuato nō admittī. lz fm aliā lec. dicit q ꝓuilegiū cōpetēs psonali dūtaxat ꝓpter ꝓuato hūi hypothecā. h. d. Quero utrū ciuitas possz facere statutū p qō auferatur ius ꝓuati hic nō fecit nisi ī psonali. Jnn. i. c. q ī ecclarū extra ō cōsti. dicit q: nō lz vitas ẽ q: pōt facere facēdo legē uniuersalē ut ℔ r. l. uenditor. ¶. si cōstat ō cōia pcio: lz facīēdo legē ꝓuataz ℣ unū ℔ ñ pōt ut. l. si ꝓuat' q r a gb' r. l. totiens. ¶. ō pollicita.

b **Onis. Respublica** Vide glo. ꝑprie: r sic tz q̄libet ciuitas anthiocēsis boc ipetrasset a ꝓncipe. Porterea ista gl. ẽ ℣ gl. l. si milef. ¶. ad municipal. ḡre dic q: hic logr i re publica romanorum.

p **Apillus. Eius.** Ibi reuertetur. Sz curatore bonis dato potest consuli creditoribus ut supra ti. ij. .l.i possessione. S. fi. supra ex qui. cau. ma. l. ab hostib' i pn. fm Ja. de are. Bar. ll. doctor.

De bonorū separationib'. xxica.

Ciendum. Nō tex. ibi f adijciendo tc. nā lz aliqui

Edictum. Nō q quin multū tps. Nō tex. i. v. sciēdū t i. v. si eius. t nō tex. ibi instillima tc. Nō q errās i iure nō pōt ipetrare restitutionē nisi sit iustissima cā ut hic t dixi ē ō cōfess'. l. cū fideicō. Itē i pn. b' legis hēt unā gl. magnā q sūmat totā istā le gē quā uide p te q; plana ē

d **Ebitor.** Lū fideiussor principali extinguit obligatio fideiussoria si ad incōmodū creditoris nō cedit al'. sec'. Itē p' admissos creditores heredis creditores defuncti ad eius bēdis bona pnt bīe regressū. b. d. nō. l. Nō tex. ibi necp. n. rō iuris. Nō quod dixi i sūmario: q; qō dicit lex q eius fideiussor succedit principali extinguit accessoria ut. l. gñaliť de fideiusso. ſ. ē vm nisi cedat ad icōmodū creditoris ut hic. Nō facit ad. q. fideiussor succedit pn cipali t fecit iuētarū: t cū cōuenit a creditoꝛ op ponit q nō teneť ex pſona defuncti nisi i qtū facultates defuncti patiūť. Itē si cōuenit ex pſona sua opponit q fideiussoria obligatio ē extincta certe determinat q non sit extincta: quia hoc esset ad incommodum creditoris ut hic. hanc .q. hñt gloā p dy. i. d. l. gñaliť. dicā plenē i. l. isti tbū aut pāphilū. S. qō uulgo. ſ. de solu. Item op. q qs nō bēat regressū ad bona bēdis ut. ſ. .e. l. si creditores. So ut ibi dicā.

c **Reditoꝛibus.** Credito res cōditionales t i diē t ēt legatarij pnt ipe trare sepationē. b. d. Nō tex. ibi pignoris cā: nō banc legē ad id qō dixi ē ti. i. l. si creditores q glibet creditor ēt stricti iuris pōt petere cauti onē ut hic t. d. l. si creditores t. l. i poss. ē ex q. cau. i poss. eat. Itē ē nō. hec. l. q: hēs gl. q dicat q fm una digestorū legatarij nō bēāt tacitaz hypothecā ut nō. ē ut i poss. le. l. is cui. S. post qz t. l. si posthq. C. ut i poss. le. qō ē z hunc tex. Itē ulla gl. dicē q si sē legatāij t chyrographarij. creditoꝛs q pferūť legatarij q hñt tacitā hypothecā qō ē sim: imo nō pferūť nec hñt hypothecā nisi in eo qō remanet pn' satisfacto creditori bus ut hic ibi legatarios ānt tc. qō tene mēi.

s **I creditores.** Aut sepa tionē impe trauerūt nō pūt cū creditoribꝰ bēdis cōcurrere sz ad bona postea ex bēditate qsita a liūde nullo mō. b. d. Et dividit i tres ptes. In ꝑma loqť utrū illi q sepationē ipetrauerūt pos sūt reuerti ut cōcurrāt cū creditoribꝰ bēdis i bo nis bēdis tē hitę. Scdo utrū pnt cōcurrere i bo nis postea i bēditate qsitę. Tertio utrū pnt concurrere i bonis aliūde qsitę. Fa ibi sz si p'. itua ibi at si. Tex. ibi reuerti ad heredē ꝓpē bona tūc ab eo possessa ut concurrāt cū creditoribꝰ bēdis: sz i supfluū sic ut. l. debitor i fi. ō. e. Tex. ibi hereditarij creditores nec ut concurrāt cū creditoribꝰ bēdis nisi i supfluo: ibi putāt t male. Nō tex. ibi t q; bona defūcti uēdiderūt tc. Et nota tex. ibi ꝓprij ātbēdis. Op. ad pn. ō. e. l. de bitor i fi. so. multe sē hic: sz vitas ē q istud pn cipiū fm illā. l. itelligit q ñ possit reuerti ad bona heredis ut hic nisi pus dimissis creditoribꝰ bēdis ut ibi. Al. b op. ō. e. l. i. ſ. pe. i fi. ſ. so. ēt nō dimissis creditoribꝰ bēdis possēt reuerti ad bona bēdis ex iustissima cā ut ibi nō. al. nō ut b. Lōtra hoc op. ſ. e. l. v. idēq; existio. Resp̄ deo ea q ō dixi locū hīt i bonis ab heredē hitę tpe ipetrate sepationis. Sz. v. idēqz t tota b lex z. v. at si usqz i fi. logi i bonis postea ab bēde qsitę. Reassume igr hic aut creditores dūcti uo lūt iuerti ad bona tūc hita p heredē aut ad bona postea qsita. Prio casu aut uolūt reuerti ut cōcurrāt cū creditoribus bēdis t nō pūt ut hic i pri. nisi ex iustissima cā ut. l. i. ſ. pe. ō. e. Aut uolūt reuerti i supfluo pꝰ creditores bēdis dimissos t pūt ut. l. debitor i fi. ō. e. Scdo cāu qz do ad bona postea qsita uolūt reuerti. aut it q sita ex bereditate t pūt reuerti ut hic in. v. sed si post. Aut uolunt reuerti ad bona aliunde q sita: t nunquam possunt ut hic in vti. at si. ut qz ad si. Itē dr hic q bona defūcti nō augē tur. ℈ l. l. itē uenūt. ſ. fructus ō de pet. here. dicē gl. q nō recipiūt augmētū p qsita aliūde p here dē: sz bñ recipiūt augmētū ex qsitę ex ipsa here ditate seu bonis hereditarijs ut ibi: t b uult ista tex. Ultio i fine legis nō q pſōa usqz ad mor tē pōt acgrere qō facit ad. q. q exceptiōe qs cō dēnet nisi i qtū facere pōt sit dilatoria: qz licet hodie nō q̄rat: cras potit acgrere ut b t. l. si de fucī'. C. arbi. tu. t ē tex. ſ. de mu. t bo. l. cura. S. deficiētū. dicā. ſ. de excep. l. exceptę. Ultimo nō q lz bēditate adita totū ē pātoniū heredis ut .l. i. ſ. pe. tñ sepatiōe ipetrata nō uēdūt tāqz bo na heredis sz tāqz bona dūcti ut b ibi t q; de fucti bona.

Si liberta. Nō casū i q' separatio est necessaria.

q **Aji iudicium.** Vide gl. posituz ō .c. l. i. i pri. q̄ incipit nō. vij. casus. Re assumo b gl. i. l. i patores ō ti. i. q gl. q̄rit qs hz ꝑbare alienationē iuste fcām an actor iuste ul' ne' iuste i gl. sī opi. dico q ei incūbit on' ꝓbādi ℈ quē facit ꝓsūptio. Mīz ē ꝓsūptio ℈ actorez t actorē appello reū ℈ quē fca ē uēditio q mō ist actor t repetit rē t ē ꝓsūptio ℈ cū q; fuit citatus

psonalit l'sc̃ fuit i iudicio ⁊ tacuit: l'fuit sibi dal' libellus ut nõ. ex g. cau. i poss. eaſ. l. ij. i pn. ⁊. l. fulcin'. §. qd sit latitare eo. ti. ⁊ tũc ipse habz ꝓbare ꝙrũ q' ñ latitauerit ut q⁹ fuit ipedit' iusta cã ut q⁹ egrotauit ut. l. q̃situ ẽ de re iu. l' q⁹ uocatur ad maius tribunal ut. l. ꝙ pupilli. §. si. e. ti. l'si ẽ ipedit' ex aliq̃ illaꝝ cãrũ q̃ ponunt õ si gs cau. l. ij. Q̃nz ẽ pluptio ꝙ reũ: ⁊ reũ appello cuz gnũc ꝓueniꝫ rei uẽdicatiõe: ut q⁹ ex act̃ ñ apparet cũ ꝙ quẽ ẽ fca uẽditio latiasse: tũc sibi icũbit on⁹ ꝓbãdi q' uẽditio sit recte fca. ꝓ b uiõ tex. i. l. i. C. õ iure fis. li. x. ⁊ qõ ibi nõ. ⁊. C. õ distrac. pign. l. iij. ⁊. l. i. ⁊. l. iij. C. si uen. pig. aga.

De curatore bonis dãdo. Rubrica.

¶ Jsub cõditiõe.

Porio logt i ĩstituto ſb ꝓditiõe ꝓtatina. Fo ſb ꝓditiõe cãli. ⁊tio adijcat ad pdẽa exẽplum. Fa ibi qõ si nihil. ktia ibi sicuti cũ uẽt. Jbi uẽdẽda p curatorẽ datũ bonis. op. s õ bo. auc. iu. posſ. l. si fu⁹ ⁊. l. sigs ĩstituat s õ bene. ĩsti. x̃ illo qõ b dr cogẽd' ẽ rẽ. itelligo ñ pcise ſz statuẽdo sibi tps ĩfra qõ adeat ut ibi dr: ⁊ ita dicit glo. ⁊ bñ.

Jtẽ di b si rñderit se ñ aditurꝫ rẽ. ⁊ sic innuit q' bẽditati fuse posſit gs renũciare. ꝓ b vr exꝑſe õ acq. bere. l. is q bẽ ⁊. l. q supstitũ. Vl. p so. ponit plẽs so. fm unã so. ẽ dicẽdũ q' iuri suo ñ põt renũciari ex iu. dicũ ut ꝓ rijſ ſz i iudicio sic ut' b ⁊ b va: ⁊ bãc so. ⁊ dy. i. l. ista. Circa hãc legẽ ꝑ declaratiõe qũo ꝑ quẽ bona uẽdãt: qui dã dicit ꝓ iudicẽ l'executorẽ sicut i. l. fulcin⁹. §. fi. õ ex q. cau. i poss. eaſ. ſz dicẽ gl. ĩmo p curatorẽ datũ bõis. Rõ q: i. l. ꝓria bõa bñt certũ dñz ⁊ latitãtẽ ꝙ quẽ sit uẽditio: iõ ñ daſ curator. sed b bõa ñ bñt certũ dñm q: ẽ mort⁹: vnd' ñ põt latitare: unde daſ curator bonis. vide gl. q̃ incipit q̃cũq; rẽ. ibi l'dic dãdũ: quam gl. nõ ⁊ tenẽmẽti. Dz qũo añq̃ det curator bõis an debẽt reqri illi quos ꝑma cã succeſſiõis ꝓtigit ꝓut diãte ꝑmo. x̃ sic ut. l. i. i pri. §. largr õ õ succeſ. edic. fm Ja. de are. allego tibi tex. nõ. in. l. i. §. pe. õ õ uẽ. ilpi. dixi i. l. si diu õ q. ex cau. i poſſ. eaſ. Vltr' dr q' q̃n ẽ ꝓditio cãl' pot dari curator bõis: qũo ad qd dabit i gl. ſt opt. ñ ꝓrie: ſz i ſe diuerſificãt. Tu dic q' daſ curator ad bona ꝑseruãda ⁊ ad uẽdẽda pitura tps ⁊ ñ pitura si res urgeat. Qũo an talꝭ curator daſ bõis teneaſ facẽ iuẽtariũ: dicẽ gl. q' sic quã signa: ⁊ b itelligẽ i curatore dato bonũ uniuerſalib⁹: ſz curator daſ liti' l'ad unũ actũ ſi teneſ fatẽ iuẽtari uz ut nõ. C. õ epi. au. l. õ creatiõib⁹. dicã i. l. ⁊ si ad ſpes. j. rẽ pu. ſal. fore. ⁊ nõ. i ſpe. õ cura. qui dã. bo. Jtẽ q̃rit gl. an creditores debẽt hẽre copiã iuẽtarij ⁊ dicit gl. q' sic quã nõ. Aduerte b dr q' creditores debẽt hre copiã iuẽtarij. i casu b⁹ legis ſi ẽ dubiũ q: curator daſ ad petitiõ nẽ creditoris. Dz qũo alij litigãt cũ tutoꝛ l'curatõe adſti an õbeãt hre copiã iuẽtarij: alo dixi vobiſ ⁊ puto dicẽ ym ⁊ vr q' sic: q: ql. qd⁹ ct⁹ q litigaret cũ tutõe l'curatore cẽt dr̃ior qõ ẽ ñ dz ut. l. ij. §. defẽdi õ ex q. cau. i poſſ. eaſ. nã cuz tutor nihil poſſ ꝙ agẽ iuẽtario ñ cõfecto ut. l. fi. C. arbi. tu. ſẽp poſſ dicẽ ñ ualet iudicũ q: ñ ẽ fcz iuẽtarium: ⁊ ille nõ poſſ ꝙ hre cẽ fcz: ⁊ iõ ct⁹ i ſtet hre copiã iuẽtarij sicut tutele ⁊ pcur. gre dico q' dz dari copia iuẽtarij sine reb⁹ b mõ dicet nõri⁹: hec ẽ copia cuiuſdã iuẽtarij. pducti p talẽ tutorẽ corã tali iudice: ex cui⁹ mãdato data eſt copia aduerſario sine reb⁹ cui⁹ tenor talis ẽ ⁊c. p b ẽ ꝓſultũ pti q: põt. hre cẽ fcz iuẽtarium. Jtẽ p b ẽ ꝓſultũ mlꝛi cui⁹ itẽſt ne oẽs sciãt qd hz i bõis ut. l. ultia. C. õ ali. pu. ꝑ. ⁊. l. ij. C. qñ ⁊ qb⁹ q̃rta ꝑs õbet cũ igr b ſufficiat agẽti cũ tutore illo sibi tñ tradat ñ plus ut. l. argẽtarius. §. edi. õ õ edẽdo. Bar.

¶ E curatore.

Supra logt qñ curatiõ datur bõis ꝺſũcti b qñ daſ bõis uiuẽt.

Vlcſi. qcp p cũ. ſ. p quẽ deſ ⁊ ad cui⁹ petitio nẽ: nũc qõ sit offiñ ⁊ ꝑtas b⁹ curatoris. Jn vl. ⁊ si curato⁹. ibi ſz noſce ipſi⁹ ⁊c. nõ. tex. quẽ ñ credo repire alibi. dz b q' dz ꝓſtitui curator ad petitionẽ creditoris. Cõtra ĩmo iudex põt ex officio suo ut. l. ij. §. ſigdẽ si q. pe. tu. gl. fatẽ ꝓriuz q' põt si iudici sit notũ bona diſſipari. ⁊ q' ista gl. q' iudex ex offiõ suo põt dare curatorẽ bõis quã nõ. ꝓriñ nõ. gl. i. l. b ãt i pri. õ ex q. cau. in poſſ. ea. ubi dicit cẽ ſpiale i furioſo ⁊. pdigo: i a lijs ãt nõ põt dari niſi petaſ. Aduerte curator adulti nõ põt dari niſi petẽti ut. §. itẽ iuiti iſti. õ cura. Jtez curator pupilli ſilr ut. l. q bz. §. ſi pupilli õ õ tutẽ. ſz curator furioſi ⁊. pdigi põt dari ex offiõ iudicis ut. l. fulcin⁹. §. adeo ex q. cau. i poſſ. ea. Curator vo q daſ bõis qñz daſ bõis ꝺſũcti ⁊ tẽ põt dari ex offiõ iudicis ut õ. l. ꝓria ⁊ ibi nõ. i. ij. gl. qñz daſ bõis uiuẽt ⁊ tẽ sigdem bõis uiuẽt ⁊ latitãt tẽ ñ daſ curator ſz bõa sunt uẽdẽda ut õ. l. ꝓria nõ. Si vo bõis uiuẽt ⁊ nõ latitãt tũc põt dari curator sicut furioſo ⁊. pdigo eadẽ rõe q: abeſt casu ſi culpa ut. d. §. adeo: ⁊ ita itelligo hãc gl. Dr̃ b q' oia gesta cũ corata hẽbũt. qũo an poſſit iũtare actiões tps nõ pituras: dic ut dixi i. l. pe. õ õ bo. auc. iu. poſ. ⁊ nõ. i'l. ab hoſtib⁹ õ ex q. cau. ma. Qũo i q' differt offiñ iſti⁹ curatoris ab alijs curatorib⁹. gl. b dicit late ⁊ bñ dicit ꝑterq̃ i uno. uiõ gl. q i cipit ẽt si minor quã nõ. Dz i eo q' dicit q' itẽ curator ñ dz iurar' male dicit ut. l. õ creatiõib⁹. C. õ epi. au. ĩmo. ꝑbat i auc. qõ ñ gñale ibi posita quã qdã bñt ſup. l. fi. C. õ cura. furio. ⁊ põt ſpe. i ti. õ cu. bo. dã. ſz i oĩb⁹ alijs bñ dicẽ. Vltrj qũo dr bic q' curator põt ꝓſtituere ꝓcuratorẽ: qũo qñ põt dicit glo. poſt litis conte. ut. l. neq;. C. de procu. h⁹ itelligo uc̃ i actiõib⁹ bẽficiarijs: ſz i actiõb⁹ q̃ſitq ꝙ ipſz curatorẽ ex suo contractu cũ hẽat directas ⁊ utiles actiões potit cõſtituere ꝓcuratorẽ ẽt ãte lit̃ cõt. cũ sit dñs illius

turis ꝛ.b.d.ter. hic dũ dicit actꝰ. i eum cõpe. ꝛc. Querit glo. utrũ curator dz satisdare ꝺ rato ꝛ dicit q᷑ nõ ut. l. actor. ſ. rẽra. ba. Nũo, pcurator substituꝰ ab alio, pcuratore, ppt dubiuz qꝺ ẽ de eꝰ mãdato dz cauere de rato. Nũo an dz cauẽ rẽ ratã dũm bituriꝰ: an debet cauẽ rez ratam, pcuratoꝛẽ bituꝛ, qui cũ ꝓstituitꝰ: hic vi. ter. nõ. q᷑ dz cauere rẽratã bituꝛ, pcuratoꝛẽ ut hic: ubi iz noie eꝰ curatoris ꝛc. ꝛ nõ. i ſpe. de. pcu. ſ. i. v. iz nũqd substituꝰ. Ego ãt aliꝰ itues dico sic, pcurator põt, pcuratoꝛẽ substituẽ duo bꝰ mõis. vno mõ ex mãdato sibi fco a dño substituit: ꝛ tẽ dñs vꝫ illũ ꝓstituẽ quẽ, pcurator constituit ut. l. i. ſ. pe. ꝺ de, pcura. ꝛ tẽ dz cauẽ rẽ ratã dũm bituriꝰ: q᷑ tãq᷒ a dño ꝓstituꝰ agit. Nũz, pcurator substituit ture suo ut. l. neq᷒ ꝛ. l. act. ꝛ. l. qꝺ ge. C. de, pcu. ꝛ tũc dz cauere rẽ ratã pro curatoꝛẽ bituriꝰ. cãus ẽ hic ibi noie eꝰ ꝛc. bẽs i ſili ꝺ nego. gest. l. mãdasti. ubi mãdatũ põt ex plicari duobꝰ modis ꝛ hoc tene mẽti.

Queritur. Op. ifti. de satisda. tu. ſ. qui bꝰ. So. aliud i tutore ꝛ cura tore alio aliud i curatore q᷑ dat bonis. Nũo an hec lex corrigat᷑ p auc. minoris ſm quã debitor l'creditor nõ põt cẽ tutor l' curator: minoris: certe credo q᷑ nõ: q᷑ ibi logt i curatore qui dat ut bẽat curã psone ꝛ bonorũ iz principaliter bonorũ ut. l. i. copulatis. C. ꝺ nup. iz hic loquitur i curatore dato bonis tm ita q᷑ nõ, psone.

Si tres. Nõ q᷑ i curatore bonorũ dato bonis ẽ actoris electio quẽ que niat. Lõtra. C. de admi. tu. l. fi. ſo. aliud i tutori bꝰ. ró pz i ter. cũ tutores ꝺẽt initi nõ curatores.

Itẽ op. q᷑ curatores debẽt cõueniri, p pte nõ qlibet i solidũ ut ꝺ de admi. tu. l. tutores q pꝰ. ſ. curatores ꝛ. l. diu'. e. ti. So. ibi logt i cura torib' q᷑ gerebãt ſpõte eaz dato nõ naret.

Itẽ op. de admi. rerũ ad ciui. ptinẽ. l. iij. ſo. ibi i tutoribꝰ, Itẽ ꝺr bꝰ q᷑ qñ datꝰ iuuꝰ q᷑ ñ gerẽs nõ ꝓuenit. ſi i. l. iij. ſ. i. ẽ ꝺ admi. tu. So. ñ ꝓue nit nisi i subsidiũ: ꝛ ista opio ẽ i ultio vbo legis nr̃e. Nũo an isti curatores bẽant bñficium ep̃le diui adriani. gl. ñdit q᷑ nõ q᷑ nõ tenẽt ni si de dolo ꝛ lata culpa: ꝛ sic nõ debẽt bz̃e bñfici uz ep̃le. Aduertaꝫ ista gl. male q᷑rit: q᷑ dicit an bẽat locũ epla: iz epla nõ bz locũ nisi ité fideiuſ sores ꝛ mãdatores accessorie obligatos ut. l. ſi. C. de cõſti. pe. ꝛ isti. ꝺe fideiuſſ. ſ. ſi plures ꝛ. l. i ter eos. ſ. de fideiuſſ. iz bñ ſẽ fideiussores: ꝛ tõ bñficiũ ep̃le nõ dz cẽ idistincte: tõ gl. uoluit q᷑rẽ an bẽant bñficiũ diuisiõis ut tutores ꝛ curato res alij. Itẽ male soluit q᷑ ꝛ illi q᷑ ſẽ i dolo ꝛ la ta culpa bñt bñficiũ diuisiõis: iz nõ bẽant bñfi ciũ cessiõis ut. l. ſi plẽs ꝺ de admi. tu. ꝛ. ſ. nunc tractem' alle. i glo. Itẽ ꝺr bic i hac. l. q᷑ qlibet põt conuenirι i solidũ nec ẽ it' eos ordo. Bꝰ itelli go vñ nisi ulle q᷑ nõ gessit sit paratꝰ q᷑ gerẽs prꝰ ꝓuocauat suo periculo: ꝛc. ẽ i ſli. i. l. unꝺ q᷑rit i ꝑn. õ cõmo. put ẽ ibi i lra defẽdit: ꝛ hoc pono i mã de duobꝰ reis. Bar.

Si plures. Nõ q᷑ sicut pñt in solidũ agere ita in solidũ cõueniri. Nũo a q᷑ cõueni unꝰ isti curatores. ꝙ᷒ l'a creditoribꝰ bẽficiarijs l'ab eo cui' bõis fuerũt dati curatores. Mõ ꝙ hãc legẽ dico i mã ꝺ duobꝰ reis: qñ duo, pcura tores ꝓstituũt simplr' unꝰ nõ põt aliqꝺ facere si ne alio ut. l. plibꝰ ꝺ ꝺ. pcu. ꝛ iõ sicut i solidũ qli bet ñ põt agẽ ita qlibet i solidũ ñ põt ꝓuenir: iz qñ plẽs, pcuratores dãt i solidũ an tenent acti one mãdati i solidũ l'ñ certe vꝫ dicẽdũ q᷑ qlibet i solidũ teneat. cãus ẽ hic: ꝛ ita itelligo. l. creditõ ſ. duobus ꝺ mã. iz gl. ibi aliꝰ dicat.

Imperatores. Hec lex bz q̃uor lec. ꝛ tria ẽ bona ꝛ dara ꝛ ſm eaz po no casũ. Nũo exẽpla istiꝰ legis. gl. põt pꝛꝰ exẽpla i eo q᷑ cessit bõis i fraudẽ creditoriũ: hec lec. ñ ẽ bõa. Rõ q᷑: ille q᷑ cedit bõis nõ ꝺr i hoc cõmittere fraudẽ: q᷑ utꝫ suo iure ut nõ. i. de re. iur. l. sigꝰ dolo. Scõa lec. ẽ q᷑ uocat fraudatõ creditor q᷑ cũ ꝺbitore fraudãdi cã ꝓtraxit ut. l. ait ꝓtor ꝺ de ꝓui. cre. ista lec. nõ vꝫ va q᷑: ꝺbitor nõ põt �herꝺ opponẽ ut. l. ſi creditoribꝰ. C. de ſer. pig. da. manu. Sustinẽdo �herꝺ dico q᷑ debitor ñ oppõebat iz aliꝫ creditores: l'dic q᷑ debitor põt opponẽ ſi fraus ẽ ab alio ꝺtecta ut i legꝫ' aliꝰ ꝺ de iurisdi. Tertia lec. ẽ vꝫ ꝛ plana. Et q̃ta ẽt ẽ vꝫ iz faciat uolẽtiã lĩe. Itẽ op. ꝺr bꝰ q᷑ bo na nẽdũ aucẽ senatꝰ imo aucẽ plẽbis l'ꝓtoris ut ꝺ. e. l. iij. dic q᷑ logt i bõis altius senatoris ut. l. cunctoris de curꝰ. fur. l'dic q᷑ loquit i bõis al teriꝰ ñ senatoris. ꝛ q᷑ dicit q᷑ dz sicꝫ ꝓtoris l'ꝓ fidis aucẽ ñ negat qui pñt uẽdi aucẽ senatõi.

Si debitor. Op. ꝺr bꝰ q᷑ iuit dat' curatõ a creditoribꝰ. ꝛ imo a ꝓtore. So. ꝓtor po test dare ꝛ ẽt ipsi creditores.

De bis q̃ i fraudẽ creditoriũ fca ſt ut restitu ãtur. Rubrica.

Jt pretor. Primo ponit edi cũ ꝓtoris ꝛ eius vba mãlit. fo illud edictũ expõit. fa ibi ait q᷑ ꝓtor. ꝛ �herciput exponẽ illa vba gesta ſt. Nõ ter. ibi bꝰ vba gñalia ſẽ reduco uob ad memoriã qꝺ al'. dixi uobis. qꝺã ꝓsitẽ se bũsse ꝛ recepisse cẽtũ sibi ꝺbita ex tali cã libe rãs debitorẽ suũ p acceptilationẽ ꝛ acgl. stipul. au illa vba bũsse ꝛ icepisse nũationẽ, pbẽt: ego dixi q᷑ nõ: cũ. n. de nã ꝛ ſba acceptilatiõis sit q᷑ gs ꝺbeat ꝓsiteri accepisse: dicũt magis' appolita ad ſbaz acceptilatiõil q᷑ ut, pbẽt nũationẽ ut. l. ſi acceptilatũ. ſ. de acceptil. ꝛ bꝰ, pbat bꝰ i ſi. ibi ſi ne acceptꝫ. ni ſi, pbaret nũatio ñ uideret fcm in fraudẽ. Precꝛa ex eo q᷑ dicũt liberãs debitorẽ

p accepti. tē. apparet q̄ si itēssit nūatio: q̄ tē ñ
ēt liberat' p acceptilationē ſz p nūationē ut in
sti. q. mo. tol. ob. i pri. ⁊ bāc. q. d. ēo būt. Itē
dī hic si litē mouerī patiāt quo exēpla. uidē gl.
q̄ icipit cū potuit tē. ibi dic q̄ tē. nō bāc glo. q̄
dicit q̄ dēa testiū pereūt perēpta istātia ſz tex. ē
i ꝓriū i. l. ultia. C. ō testa. ⁊ gl. i. l. pperādū. §. fi.
. C. ō iudi. q̄re hēm' dicē q̄ ista gl. male dicat ⁊
b pōam' exēplū q̄ gs patit pire istātiā i cā ap
pellatiōis patēdo labi ānū i biēniū q̄ cāu pit i
stātia ⁊ totū ius i auc. ci q. C. ō tē. appella. Vel
dic ⁊ melius q̄ hec gl. logt q̄ istātia pit añ pu
blicationē testiū: q̄ cāu dēa testiū peant ar. l. ge
sta. C. ō re iudi. ſz Ja. de are. ⁊ Ly. refert i. l. p
perādū i fi. C. de iudi. q̄ tene mēti ppetuo.

q **Ji autem.** Verba edī sē
. n. q̄ fraudādi cā ꝑpudianit. Aduer
te i oībus ꝑcedētib' eplis siue sit fēm siue negle
ctū vē gestū vē l'plūptiue. nā si patiō te ꝓscribē-
tideō i te trāsferre q̄ ꝓscriptio ē q̄dā aliēa' vt. l.
alienatio. ſ. ō. v. sig. Dz q̄n aliq̄ſ si acq̄rit alēi ni
hil ē gestū ut fi si ñ ipleo ꝛditōz: nā ex h' nihil ali
cui q̄rit ſz ñ admittit nec ego aliq̄d facio. vnde
vbū gesta fi vñicat fraudatiōis cā q̄ nō fraudā
tur creditores: q̄ si nō repudiasſz creditores ni
hil de illa bēditate potuisset facere cū ad me nō
spectaret. Itē op. q̄ gs teneat lucrari ut. l. in
fraudē i pri' ſ. ō iure fis. so. ut ibi. Itē opp. ō
. l. ij. ō de here. uē. ⁊ ad. l. acq̄. l. si fundus fuī. diē
gl. q̄ ille leges loquūt i suis tractatib' ⁊ bñ: nā
ille leges loquūt i cauſb' i quib' ō nā ſcī teneba
tur q̄rere b vo ñ. Itē op. legatū a tpe mortis
dī eē nſm: g̃ repudiādo dr diminui ꝓtioniū ut
. l. i. C. cōia dele. ⁊. l. a ticio. ſ. ō furt. sol. repudiā
do singūl nūq̄s fuisse nſz.

Si seruum. Vide gl. q̄ icipit ſz nūqd
⁊ nō soluit. q dam dicūt q̄
renocet fundus tūc cū illud tūc renocet q̄ erat in
dñio ōditoris ut. ſ. e. l. fi. §. nō soiū ⁊. §. ꝑculas.
Ja. de are. tz ꝓriū p eādē. l. nā sicut fructꝰ exīstē
tes i fūdo tpe alienatiōis renocāt ita ista bēdi
tas cuī' adcūdi ius erat penes seruū tpe aliena
tiōis renocabil. Et sic sē tres casus. ꝑmus q̄n di
minuit. fundus q̄n nō q̄siuit. tertius q̄n fraudatiōis
cā silꝫ sel' ō ꝓtionio suo diminuit ⁊ ñ q̄siuit: q̄
cāu totū renocabit ut b q. unū adhereat alēi.

Apud labeonem. Nō q̄ ille q
faē id q̄d
tenet nō vī facere fraudem.

Sciendum. Nō tex. ibi cū par oīum
⁊ sic illud q̄d dicit dy. q̄ i
pignore ꝑtorio nō bz locū rīa: qui por ē tpe est
potior i iure ē vz: q: nullus ē ꝑ ſz uno imisso
oēs imissi uidēt ut b. ⁊. l. cū unus ō de bo. auc.
iu. poſſ. ⁊ ibi dixi.

Si quid cum pupillo. Dīb
sta cū pupillo ꝛnocāt ſz pupill' ignorauerit. An
ē vz idistincte dicit gl. q̄ sic ⁊ sic ē cāus b q̄ ē de
terior ꝛditio pupilli q̄s maioris: ⁊ b tz gl. ō. e. l.
. i. i pri. i gl. q̄ icipit: ſz ⁊ si ignorauerit. Azo tz ꝛ
riū ⁊ dicit q̄d b dicit i pupillo ē vz cui ē donatiū
unde tenet q̄tenus ad cū puenit: ⁊ sic sit tot' un'
cāus: ⁊ q̄d sequit. illi mō ponit exēplū magis ge
nerale ⁊ hoc plz p. l. ait ꝑtor. §. ait ꝑtor. ſ. e.

ſ **J debitor.** Cū res nēdita ꝛe
uocat: ꝑciū em
ptori ñ ſtituit nisi i utilitatē debitoris
appareat eē cōueniū. h. d. Hic dī q̄ ꝑciū nō
restituit q̄n res renocat. Contra īmo restituit ut
. l. i. C. ō ꝑscrip. xxx. an. So. dic ut refert Ly. in
. d. l. i. Ista mā bz tres passus. q̄nz q̄rit an ꝑciū
sit restituēdū ab eo qui nēdidit. so an ꝑciū sit re
stituēdū ab ipso renocāte: ⁊ istis duobus casib'
dic ut refert Ly. i. d. l. i. tū ille ſus cāus ſubdisti
guet siq̄dē nēditio fuit sēa ab eo qui būt pētē
nēdēdi: ⁊ tūc loquit hec lex: si vo fuit sēa ab eo
qui nō būit pētē nēdēdi q̄ res erat aliena: dic
ut. l. emptor ō ō rei nē. q̄. si ꝑciū ē puersū i utili
tatē eius qui renocat dz restituere al. nō ut. l. ēp
tor ⁊ ibi nō. ſz si res ē nēdita ab eo qui bz pētē
nēdēdi ⁊ hic ē casus nſ ⁊ tūc i gl. sē duo mēbra
q̄ aut ēptor fraudē ꝑticipauit ⁊ nō dz sibi resti
tui ꝑciū ut b. aut fraudē nō ꝑticipauit ⁊ tūc dz
restitui ut. l. i. §. siqs i fraudē ō si q̄s in frau. pa.
Ꝑrimꝰ casus ꝓbat b. pone q̄ aliqs bereticus
alienauit bona sua q̄ bōa alienata renocāt p in
gsitorē an dz ſtitui p iquisitorē ꝑciū ēptorib'.
Ex ꝑdict apparet dcīmatio: nā de iure canoni
co ſtati a die cōmissi crimis bēlis ipso iure bōa
sē cōfiscata ut i. c. cū fm extra ō bere. li. vi. ⁊ sic ñ
būit pētē alienādi q̄: delierat eē dñis: ſz ō iure
nſo nō repit q̄ ex crimie beresis l'lese maiestat
ſtati bona sint ꝓfiscata ut. l. pe. i fi.. C. ad. l. iul.
ma. ſz ſtati pdit ius alienādi ut. l. q̄siū ō q. ⁊ a
gb'. ⁊ tē q: pdit pētē alienādi dz distīgui. aut
ꝑciū ē puersū i utilitatē creditoris: ⁊ ꝑciū dz re
stitui p iqsitorē ne iqsitor bēat res ⁊ ꝑciū al. nō
ar. b'. l. ⁊. l. ex bis ⁊. l. ēptor ⁊ ibi nō. ō ō rei nē.

Nō b
q **Ji a debitore.** q̄ ꝑciū
succedit loco rei ⁊ b ē vm ⁊ ñ ē dubi
um i utrīsq̄ ut. l. si rē ⁊ ꝑciū ō de peti. hē. ⁊. l. im
ator i fi. cū se. ō de le. ij. ſz i iudiciis ꝓticularib'
tē si q̄dē ē reall' actio: tūc ꝑciū ñ succedit loco rei
nisi i ſubsidiū re ꝑscripta l'usucapta ut. l. mater
. C. de rei nē. ⁊. l. q̄ fuū ⁊ ibi nō. ō si cer. pe. Dz
q̄d i ꝑsonalib'. b vē tex. q̄ i ſbsidiū ꝑciū succedit
loco rei. In ꝓriū vē tex. ō de bē. l'ac. uē. l. uendi
tor ex hē. Tex. soluit b i ꝑsonalib' ꝑciū succedit
loco rei q̄n aliqs ꝓuenit rōe doli sēc' si ꝓuenit
ex simplici ꝛtu ut. l. ꝓria. Dz q̄o an i hypo
thecaria ꝑciū succedit loco rei sicut i ꝑsonalibus
uel sicut i realib'. tex. hēt i. l. i. ō de distrac. pig.
nec scio hoc alibi. Bar.

a **Jt pretor.** Ita de
Creditores ꝑtiti bñt renocatoriā nō
creditores p' secuti nisi i locū ꝑtis succellerint

ħ.d. Nō.§.quẽ doc. exaiant i.§.itẽ sigl i frau dẽ illi. ō actio. Q̃uo utũ fuit creditores hẽ ant reuocatoriã tex. ẽ q̃ nō i. l. i. C. ō iure fis. li. .x. Jn ꝯriũ ẽ gl. i auc. ſz iã. C. ō dona. añ nup. al. dixi q̃ creditores fuit hẽant reuocatoriaz: ſi appz ſẽz i fraudẽ fuſorũ creditorũ ut. l. ſi quatuſ ō q̃ z a qb⁹ z gl. i. d. auc. ſz iã. Jn fraudẽ ãt fuſorũ creditorũ ꝑſumo ſẽm ex cãis q̃ ponũt i. d. l. ſi quaſ: z ẽ tex. i. c. i. extra de renũ. li. vi. dixi i. l. p⁹ ꝯctũ ō de dona. ſz ſi nihil apparet i dubio ñ ꝓſũit fieri i fraudẽ futuroꝝ creditoꝝ ut. l. i. C. de iure fis. li. x. unde ñ hẽrẽt reuocatoriã niſi i loco ꝑorum ſucceſſerit ut hic. Bar.

Quod ait pretor. ex q̃ hẽs q̃lẽ ōbes formaꝝ articulũ tu q uis agẽ reuocatoria.

Siquis particeps. Nō tex. ibi non. n. caret fraude. z ſic hẽs q̃ denũciatio iducit malã fidẽ.

Cõtra. C. de reſci. uẽ. l. ſi maior. rũdit gl. ibi ille q denũciauit nõ hẽbat ius denũciãdi ħ ſic: z bñ dicit. pbaſ. C. debi. uẽ. pig. ſpe. nõ poſ. l. i. z. ij. Item oppo. ſupra quod fal. tu. au. l. ij. Glo. non ſoluit ħ: ſz dy. ſoluit ibi z Ly. i. l. ſi fũdus. C. de rei uẽ. z dicit ſic i. l. ꝯria. ille q denũciabat certabat de lucro: ſz ille cui denũciabatur: certabat de dãno: ió ẽ potior ꝑ ditio eⁱ⁹ cui ōnũ ciabaſ. q: põt dicere nõ credidi tibi: ſecⁱ ſi eſſet i parl cã ut hic z ſic coll. ge. Aut nõ hz ius ōnũ ciãdi. aut hz. z ſi hz. aut ſẽ i pari cã aut ñ ut ħ z ħ uide latⁱ⁹ ꝑ Ly. i. d. l. ſi fũd. z ꝑ Ja. de are. in .l. i. i pri. ō de ope. no. nũ. Ꝑdeca oia q̃ dicũt ꝑ doc. z gl. ſẽ vꝫ i denũciatiõe q̃ fit añ celebratũ ꝯctũ: ſecⁱ i ea q̃ fit p⁹ ꝯctũ celebratũ ut. l. pe. z ibi nõ. ō ꝑ emp. z Jnno. dicit ħ p cãdẽ legẽ i. c. di lecti extra de maio. z obe. z tene mẽti: z ħ idem nõ. gl. ħ uid. glo. q̃ icip secⁱ p⁹ uẽdit; tẽ. quã nõ. Dr ħ q̃ ſi un⁹ ſupeſt de

Illud certe. ill̃ q fraudãt ꝑpẽ illũ oẽſ creditores hñt reuocatoriã. Sz ꝯ ō quib⁹ ex cãis i poſſ. eaſ. l. fulcim⁹. §. q̃ ſi aduerſus. dy. i .§.itẽ ſigs i fraudẽ iſtũ. de acti. dicit q̃ ħ obitor alienãs hẽbat aiz fraudãdi oẽs: ſz emptor ſcie bat tñ q̃ fiẽt i fraudẽ unⁱ. Jtẽ quo dr ħ in fi. bⁱ⁹. §. q̃ ẽptor ꝑuẽl offerẽdo ꝑciũ audiat: q̃ro utrũ ſit vꝫa añ liẽ cõẽl ꝓ⁹. i gl. ſẽ opi. uide gl. q̃ i cipit fraudaꝝ. l' dic ñ audiaẽ z iſtũ tz dy. iſti. de actio. §. itẽ ſigs i fraudem.

Si fraudator. Ex ħ. §. cũ. §. ſe. hẽs i tellectũ. l. ſi creditoreſ ō de ſcpaꝝ.

Si cum in diem. Uid gl. q̃ icipit ut. ꝑ. c. l. oẽs ibi ſz qd tẽ. z hãc gl. ade ad id q̃ dixi ō ō ꝓul. cre. l. ſi creditores. Nō g̃ q reuocatio ſit ꝑp ter fraudẽ q̃ cõmittĩ i ꝑſe: z reuocatio ſit i repoſe tatione ꝑpũs. Bar.

Si cui ſolutũ. Op. gl. ō. l. illō. ꝑ. c. dicit gl. ħ ab itõ obli gauit: ibi ex poſitiõe z ſic ſuit i fraudẽ creditoꝝ.

Si debitorem. Qui pecuniã ſibi ō bitã a ōbitore fugiẽ te abſtulit cõicare ñ cogit alijs creditoribⁱ añ bo nã poſſeſſa: ſecus p⁹ bona poſſeſſa. ħ. d. Nõ nõ. §. Ex hoc. §. nõ q̃ licet capẽ debitorem fugiẽtẽ z auferre ei id q̃ portat. ꝯ ħ op. gl. ō. l. ertat ō q̃ metus cã z. l. nullus. C. ō iudeis z. l. pupillus. ꝑ. c. z. C. ui bo. rap. l. res. dr aⁱ. q̃ ħ fu it. ꝓſecutⁱ⁹ aũcẽ iudicij: ſz dic q̃ ħ non potuit ex pectare liñaz iudicis q: erat ſibi piculoſũ: q: ite rũ anſ: giſſz: aⁱ. ſi ſine eⁱ⁹ icõmodo potuiſſet facẽ cũ iudicis aucẽte: tẽ hñt locũ leges ꝯrie. ad ħ facẽ q̃ nõ. C. ō iudeis. l. nulⁱ⁹. z uidebiẽ. ꝑ. q̃ vi aut di. l. ſi aⁱ⁹. §. belliſſime. Dic dr q̃ abſtulit ō bitori meo id q̃ portabat. Sz q̃ro utrũ liceat mihi cape debitorẽ fugiẽtẽ ꝑ ꝓnã: ꝫ ſic ñ ut eũ detineã ſz ut ad iudicẽ ducã ut nõ. iſti. ō ac. i pri. ſup ꝟbo i iudicio z. x. collⁱ. de pa. iura. fir. §. .i. ad q̃ facit q̃ nõ. C. de decurio. l. i gñali. li. .x. et q̃ nõ. C. ubi decuri. l' coar. l. i. Ulteius q̃ro utrũ ħ liceat ẽt fieri die feriata: vꝫ q̃ nõ: qa illⁱ dieb⁹ qs ñ põt uocari i ius: ſz dic q̃ die feria ta ob neceſſitatẽ hoiuz ħ ñ vꝫ ipediri: q: ẽt acⁱ⁹ executiõis illa die ñ ipediret. ħ hñt exꝑſſe cano niſte extra de iudi. c. ſignificarũt. ſed i die feria ta ob honorẽ dei puto ẽt fieri poſſe ut ducat ad iudicẽ nõ ut cognoſcat ſz ut caueat de ſtãdo in iudicio: ut nõ. g. i. l. dies feſtos. C. de ferijs.

Sz q̃ro q̃lẽ cognoſcet utrũ debitor fugiebat l' ñ. ꝫ exaiabiẽ iudicis offõ deſeruiẽte actiõi ꝓ⁹ poſite ut actiõi ui bonoꝝ raptoꝝ l' ꝺditiõi ex le ge extat l' deſeruiẽti accuſatiõi criali ut büſſus i ſili i. l. de pupillo. §. meminiſſe. ꝟ. totiẽ ō ō ope. no. nũ. Quẽrit dy. dicit creditor: ego hẽo ō bitorẽ fugiẽtẽ q ſtati uult fugere: tõ peto famuli am an iudex dz dare familiãr: dic Dy. aut credi tor iuſte timet: q: uidet iudicia: z tẽ iudex põt da re: ſecⁱ ſi ñ cẽt iuſtⁱ timor ar. l. ħ ãt i pri. ō ſi cui pluſq̃ ꝑ legẽ fal. z. l. ij. i pri. ō ſo. ma. z. l. ſi fide iuſſ. i fi. ō q̃ ſatiſda. co. ita dic dy. ego ãt ſtelligo uerũ ſi p⁹ ōbitũ ꝯctũ noua cã iuſti timoris ſup uenit: ſecⁱ⁹ ſi illa cã ſuberat tꝑe ꝯcti debiti ut. l. ſi creditores ō ō ꝓui. cre. z. l. q bõa. §. de illo ō de dã. iſcc. z. l. ſi is a q̃ ō ut i poſ. le. Sz q̃ro iſtõ q̃lẽ exaiaẽ z q̃lẽ fuit fidõ iudici de iſta cã. q̃ cre do q̃ iudex poſſit cognoſcẽ ꝑte abſẽte: q: capeꝰ ꝑ ꝓnã ẽ realⁱ citatio: ſz cognoſcẽ an ſit aliqs ci tãⁱ z cõmũte citatiõz ꝑñt fieri abſẽte ꝑte ut. l. ſi ꝛꝛpellatũ. §. i. z. l. diem ꝓferre i ꝑn. ō arbi.

Q̃uo ō q̃ actiõe i ſẽz loq̃t ħ ñ puto q̃ ſit actio i ſẽz ex hoc edicto. hic. n. nulla fraus ẽ cõmiſſa ſz logẽ ō actõe i ſẽz gñali q̃ daẽ ubicũqs ẽ equũ ut .l. quotiẽs ō de ꝓſcrip. vꝫ l' poſſumⁱ⁹ dicẽ q̃ logi ō actiõe i ſẽz ex hoc edicto: q: ꝑ bona poſſeſſa ſẽp dolⁱ ꝑſumit ut. l. q ãt. §. ſciẽdũ ō. e. z ſic ẽ ħ cãus i q̃ ſufficiet eũ dolũ ex ꝑte eⁱ⁹ q bac actiõe ꝓuenit: ſz dolus non ſit i debitore.

Per hanc actionem. Op. q̃ titu lus excuſet a ꝓpiẽdis ut. C. de rei uẽ. l. ſi fũd.

die gl. b ẽ ſpalis cãus dic ut. l. ſi ſũdũ: ꝛ ibi doc. ultramõ. feph̃dũt iſtã gl.. Itẽ op. ſ. c. l. ſi. ſ. nõ ſolũ. ſo. illa dꝫ itelligi ſm iſtaꝫ.

Si conditionalis. Nõ. v. ſi tam̃ nõbilis cãus ad multa ſpalia ad mãz reſciſſorie ꝛ reſtitutiõis i itegrũ: qñ go ẽ leſus i tpe. nã ſi a liqꝺ ẽ leſus i. x. dicẽ nõ dꝫ reſtitui ad illos. x. dicẽ. ſ. q̃driẽnũ qñcũq; imo tũc dꝫ reſtitui ifra q̃driẽnũ qñ ẽ leſus i q̃drieno ul maiori tpe ſecꝫ ſi minõi ut b: ꝛ hãc opi. tꝫ gl. l. l. ab hoſtib⁹. ſ. ſꝫ qõ ſimpli⁹ õ ex q. cau. ma. ꝛ. l. diu⁹ de i ite reſti. ꝛ doc. iſti. õ ac. ſ. rurl⁹ ꝛ Jnn. i. c. ſi. ex õ i ite. ffti. ſrũ tꝫ Rod. õ rãcuria i. d. ſ. rurl⁹ dy. ſegi bar.

Hec actio. Dic. ſ. hꝫ dual lec. p̃ma lo quit̃ i acceptore. fa i ipſo õ bitore: ꝛ ſm p̃mã lec. pono caſu. Quero exẽ pla: ꝛ gl. p̃ põit exẽpla i acceptore ꝛ dicit q⁹ tene tur ppetuo õ eo qõ ipſe accepit l⁹ eũ ſtetit ſꝫ õ eo qõ ñ accepit nec p eũ ſtetit teneꝫ iſra ãnũ im. Iſta opio nõ vi⁹ va q: iſta actio dat ut res i p̃ſtinũ ſtatũ reponat ut õ. e. ſ. p bãc ꝛ. ſ. p̃tea õ proximo. ſꝫ ſi res nũq̃ puenit ad acceptorẽ nõ põt reſtitui i p̃ſtinũ ſtatũ: q: eo⁹ ſtat⁹ nũq̃ fuit mutaꝫ ꝛ ſic creditores nõ p̃nt cõuenire. Et ſi õ ut hãc lec. ſuſtineas ꝛ itelligas q⁹ acceptor aliqꝺ accepit v̄e: ꝛ effectu nõ v⁹ aliqꝺ accepiſſe. Exẽplũ qꝺã emit rẽ ualẽtẽ ducẽtũ ꝓ cẽtũ ꝛ ſuit ſibi tradita: i ꝓtate tota res puenit ad eu: ſꝫ i effectu ſi v⁹ ad eũ puenſſe niſi dimidia: q: ſibi abeſt tm̃ q̃tum dimidia: tc̃ õ eo qõ ad eũ puẽit ex cã lucratiua qõ ẽ ultra p̃ũ qõ dedit tẽ ppetuo: ſꝫ õ eo qõ puẽit ad eũ ex cã ñ lucratia q: tm̃ dẽ ipſe dedit debitõi tẽ. ſ. ãnũ ꝛ b ẽ cãus b⁹. ſ. Vlt⁹ op. dꝫ b q⁹ tẽ de eo qõ ad eũ ñ puẽit. ſ. go ſi tẽ ſi ñ ẽ lucrat⁹ ut. l. g ãt i p̃n. fo. ibi i õbitõe: b i eo q cũ eo ſ̃bit. Fo mõ legit b. ſ. fꝫ gnl. ãtiquũ gloſa torẽ i ipſo debitore q uẽdidit i fraudẽ creditoꝛiꝫ ꝛ fec̃ dolo malo q⁹ min⁹ aliqꝺ puẽiret: q⁹ caſu tẽ de eo qõ puẽit l⁹ eũ ſtetit q⁹ min⁹ puẽiret ꝓ petuo: ſꝫ de eo qõ ñ puẽit tẽ. ſ. ãnũ. Tũc op. de. d. l. g ãt: ubi debitor ñ teneꝫ lucrari. dic̃ gl. b ẽ v⁹ niſi ex eo ſ̃ctu i quo cõmittit fraudẽ.

J pater. Jn gñali ꝓceſſiõe nõ v⁹ ꝓceſſa fraus. b. d. ꝛ ẽ nõ. p̃cipiũ: ꝛ uide gl. q̃ icipit. ſ. p̃ de fictiõe iuris ſille uidebit; i gl. l. i. ſ. deiceſſe. ſ. de ui ꝛ vi ar. ex hiis bẽs q⁹ ille q̃ faꝫ p aliũ facit ficte. Dꝫ b q⁹ ſi fili⁹ alienauit i fraudẽ i dubio ñ v⁹ ſibi a pr̃e ꝓceſſa fraus. Sꝫ qũo utũ tẽ bẽ bit locũ reuocatoria ꝓ aliẽatiõe iſtã fẽa de fco. Ja. de are. dic̃ q⁹ ñ q: cũ ius reuocet ſi ẽ ncẽ q⁹ p aliũ fuocet: ſꝫ ꝺcretũ miſſioni i poſſeſſiõꝫ extẽ dek ad iſtas res l'ad actiõꝫ ꝓ hiis rebus cõpetẽ teꝫ ſm Ja. de are.

Ac in factum. Nõ moꝫ ꝓcludẽdi i hac actiõe. qñꝫ. n. ꝓcludit ut reſi i p̃ſtinũ ſtatũ deducat ut. l. ait p̃tor. ſ. p̃tea õ. c. qñ q⁹ ꝓcludit ut actio cedaꝫ ut hac lege. Vlt⁹ q ro q̃lit̃ uocẽt iſte actiões gl. exaiat. C. ſiqs i fraꝺ pa. naꝫ ẽ fauiana ꝛ caluiſiana ꝛ iſte cõpetunt p̃ſono. Itẽ eſt pauliana q̃ daꝫ creditori ut b ti. Itẽ ẽ i fcꝫ ꝛ iſta daꝫ ꝓ icorporalib⁹ ut. ff. nõ. i. d. .l. ij. ꝛ. l. uideam⁹. ſ. i fauiana õ uſ. ꝛ ſic Jo. i ar bore actionũ fecẽ q̃ttuor cellulas. Sꝫ doc. ultra mõ. dicit q⁹ ñ ſt̃ niſi due: ꝛ ſic debẽt eẽ due cellule: ꝛ ſic una actio uocaꝫ i fẽm pauliana q: introducta a paulo ꝓtore q fecit iſtud edictũ: ꝛ ſic nomẽ actiõis ẽi fcꝫ ſꝫ co gnomẽ ẽ pauliana: ꝛ iſta daꝫ creditori ꝛ cõpetit ad corpalia ꝛ incorporalia ut hac. l. Itẽ ẽ actio i fcꝫ q̃ uocaꝫ actio caluiſiana ꝛ fauiana: ꝛ ſic nomẽ actiõis ẽ i factũ ſed cognomẽ ẽ fauiana ꝛ caluiſiana. Ratio q: ille q iſtam actionẽ introduxit erat binominis ꝛ uocabaꝫ fauius caluiſius: ꝛ iſta daꝫ p̃ſono.

J quis cum. Sed qualter probabit̃ debitorẽ feciſſe i fraudem hic iuriſcõſultus dat practicam. naꝫ eo ipſo q⁹ debitor ſcit ſe habere creditorẽ ꝛ ſcit ſua bona non ſufficere: tunc uidetur fraudem facere ut hac lege: ꝛ q⁹ ſci at ſe hãe creditorem ꝓbabitur de facili ut ſi hꝫ creditores ſuo facto ut. l. quãq̃ õ ad uell. Sed qualit̃ probabit̃ q⁹ ſciat bona ſua non ſufficere creditoribus: doctrinam habeꝫ ex dcis p me õ qui ꝛ a quibus. l. ſiul. uide qõ ibi dixi.

ODnes. Lucius. In donatione oĩum ſuorum bonoꝝ preſumit̃ fraus. Item ſufficit libellum concludere preſumptiue. b. d. nõ. ſ. Nõ ergo q⁹ ſufficit libellum concludere preſũptiue. circa hũ uide Ly. de eden. l. edicta actio i. iij. q. v. ex premiſſis dixi i. l. certũ. ſ. i. õ de cõſeſſ. Sc̃do nõ fraudẽ preſumi i donatione omniũ bonoꝝ. Et dy. ponit aliquos alios modoſ hic. pleniꝰ di xi i. l. poſt contractuꝫ õ de dona. Dic hic filijs nãlibus. ſed quid ſi non fuerunt filij nãles tantum ſed legitimi: Rñdeo i filijs legitimis i p̃te conſtitutis non procedit q: non ualet donatio int̃ patrem ꝛ filium niſi eſſent filij emancipati. Item i filijs ſpurijs non procederet q: non ualet donatio ut. l. i. C. de nãli. li. Nuero qd ſi aliquis uendidit omnia bona ſua. gl. dicit q⁹ fraus preſumitur ut nõ. i. l. qui teſtamentũ õ de .pba. ꝛ Ly.. C. ſiqd in frau. pa. l. i. in diſtictione magna. Bartolus.

Atrem qui Clo. op. ã. c. .l. omneo ſ. fi. ubi qui ſoluit ante diem fraudat creditores: hic dicit ſrium. So. ad hoc q⁹ hic dicit q⁹ paꝫ poſſat differre non erat ex uolũtate defuncti ſed ex neceſſitate quia filio i p̃ate conſtituto nõ poſſat reſtitui: vnde obligatio illa nõ v⁹ bſe diem: iõ creditores non uidenꝫ fraudari: ſꝫ ibi ſoquit̃ qñ obligatio ſui nã habeat diem: iõ creditores uidenꝫ fraudari. Ber.

p Rimo gradu. Pactum facturz inter creditores z heredes non nocebit lis tatib' z legatarijs.h.d. Bar

p Apillus. Qō uni ex creditoribꝫ é solutū p gratificationē ul' p extorsionē vēit cōcandū ceēis.h.d. z é bōa lex. Dī b q nō dz cōi carī nisi i duob' casib'.ꝫ ē.p socio.l.vz.ff.si cū tres. ubi idistīcte cōical.ſz dic q ibi ex eadē cā erat debitū plibus creditoꝫ :ſz b erāt nō socij: z ñ debēt ex eadē cā.ḡre b fz Ja.de are.distingue sic. Aut solutū fuit idebitū. aut debitū. p cāu reuocaī p creditores:ut.l.tutores ē de pdi.inde. Fo casu ſb distīgue. aut alij creditoreſ ptēdūt hypothecā aut pulegū aut ſiplicē eqlit atē: z dñt ſe eqlit creditores.p cāu aut possidet creditor l' dolo desijt possidē: z alij creditores reuocaī poterūt p hypotecartā:ut.l.ſi fūdū §. i vēditōe ē de pig. Aut ſine dolo desijt possidē z pueīt cōditōe ex lege:ut.l.ſacim'.§.ſi vo creditores.C. de iure delī. Ego dīxi q qñ creditor ſine dolo dēſijt possidē nullo mō pōt pueīri nisi i ſubsidiū i eo qō sibi remāſſet ex debito ultra ſuū debitū:ut.l.i.ē de distrac.pig.l'nisi ipe fuit i dolo accipiendo: ut.l.q a debitore ē.e.. Aut ptēdūt p ulegiū: z tē pñt reuocare:ut.l. pecuniā.C. de p ui.ſil. z.l.ſz an b' ē q ꝺ cū eo.z.l.ex fco ē de pecul.ita dicē ipe.ſz ego dico adhībēdā pdictā distīctōez.aut possidz l'dolo desijt possidē aut ſine dolo:ut ē dixi. z b' cū ſoluī ſpēs.ſi vo genꝰ pdicta distīctio ñ hz locū:q: genꝰ pire nō pōt:ut.l. i rōe.§.ſcīre ē ad.l.fal.ſi vo ptēdūt ſiplicē qlitate:z tē aut exāt bōa possēſſa z pñt reuocāe:ut.l.q āt.§.ſciēdū ē eo.aut nō erāt bōa possēſſa:z tūc aut creditor exigit iudicis auctoritate z nō pōt reuocaī:ut.l.q āt.§.apud labeonē ē eo.aut ſine iudicis auctoritate: z tūc aut p gratificationē z tūc cogit cōicare:ut b.z.l.ſi nō expedierit.§.i.ē de bo.aucto.iudi.pol.aut ſine gratificatione et tūc aut p extorsionē: z idē ut b i fi.aut ſic extorſiōe z tūc aut erat idē debitū diuiſū it socios z dz cōicari:ut.l.uerū.§.ſi cū tres ē p socio. aut erat idē debitū diuiſū it cohēdes z tūc aut erat corpꝰ hereditariū z dz cōicari:ut.l.idē labeo ē fāmil.hereſ.al.ſecus:ut.l.lucꝰ.e.ti.ſi vo exāt dīuersa debita plibꝰ pſonis debita:et tunc nō cogī cōicare:ut b z.dicta.l.ſi nō expedierit.§. fin Ja.de are.

f Raudator. Nō tex. ibi qñ magis tē. z hūc tex.allego i mā de duobꝰ reis.nō q ille q fraudē uel dānū fugit nō patitur lucrum. habui.q.de facto. Quidam fecit pcuratorem ad f.deiudēdum pro ticio z procurator xenūciauit bñficio ꝺ duobꝰ reis z beneficio de fideiussoribꝰ.dñs dicebat q nō potat renūciare:q: nō erat pstitutꝰ ad hoc ſpāliē nec uenerabat i generali mādato: qz renūciare ē donare z.tūc allegatur i ſrū iſta lex.ſz dic qñz qs renūciat exceptioni p ēptore:z tūc ē dōatio:ut.l.ſiqſ delegauerit .j. ꝺ noua.qñz remittit exceptio dilatoria tpis z tūc idē:ut.l.oēs.§.fi.ē.eo.z.l.aut pīor.§.ſi cū i diē ē eo.qñz remittit exceptio ꝺcli natoria fori:z tūc ſi ē dōatio:ut.l.ſi fideiuſ.§.q dā ē mā.ſz qd dicemꝰ ſi remittit exceptionē ordis ut hz iudex tu recurrem' ad distīctionem an sit exceptō dilatoria l'declinatoria.ſz qd ſi fidēiuſſor renūciat bñfi' ordis tūc ex b nihil acqrit ei ditori:ſz effugit magis detrimētū qz lucri:imo nullū lucz acqrit z dōatio nō ē nisi aliqd alicui acqraſ:ut.l.i edib'.§.ſi.ē de dona. z ſic ē magis remiſſio detrimēti qz dōatio:ut b z ē tex.q nō sit dōatio l.i.i.§.ſi fideiuſſerit ē ſi quid i fraudā.cū g nō sit dōatio tūc iſtud uenit i generali mādato.ꝑca i generali mādato uēit id qd ē ꝺ ꝓſuetudie:ut.l.ſi p'.§.i.ē de aq̄ plu.arcē. z.l.qꝺ ſi nolit.§.q: assidua ē de edil.edic.ſz de ꝓſuetu die ois fideiuſſor renūciat.ergo tē.

Si a socero. Nō tex.ibi itelligit aliquid ex donatōe būisse. Nō q titul' doꝰ respectu mulieris ē titul' lucratiu':ſz respectu viri ē onerosus. Hic ī tex.fit q̄o q̄dā z nō solūit:iō uide gl.q̄ icipit reliqt i fi.ꝑma plz. Huic. de ſuza:qz vī idebitū soluiſſe ſcēt. Nō tex. tu scis q pī ñ pōt dōar filio spurio:mō presbyter maritauit q̄ndā suam spuriā:mō consanguinei uolebāt renocare pꝰ mortē:ego dīxi q a viro nō potat reuocari qz hz ex titulo oneroſo: ſz postq̄ ad mulierē ē reuersa pōt reuocari: qa ipſa habz ex titulo dōatōis.ſz pī filio spurio ñ pōt dōare ut.l.i.C.de nāli.li.q̄ tē. z b nisi q̄tēꝰ de iure canōico filiꝰ uel filia dz bre ꝑ alimentꝰ ut i.c.cū habēt ē de eo q vux.i ma.quā pol.p adulte.

Aut fructꝰ. Dī b q ñ vēūt i restitutōne nisi fructꝰ q erūt tpe vēditōis.ꝺ i.l.i.§. per hāc ē.e.ſo.ibi logī de extāubꝰ tpe vēditōis ſ z sic ille.§.itellīr ff tſtū. nō tex.ibi nā cū iudū tē.

Hec actio. Iſte.§.legit i gl.nīa tribꝰ uel q̄ tuor modis.ꝑma lcc ē bōa z nō.z eā ſcḡt dy.iſti. de ac.§.itē ſiqs i fraudē.z ff ipām pono casū q qñ qs alienat i fraudē z reꝰ nō recipit:pōt agi ꝺ eū ut pōat i carcerē: z mō ñ potit cedē bōis. Sꝺa lec.logī qñ qs cedit bōis q casu ñ tenet nisi i q̄tū facē pōt.vz ē nisi aliēare rit i fraudē ut b q casu tenet ſi olidū. ſz alij dñt aliꝰ z ponit i gl.iij.z.iiij.lcc.ſz tene primā tā magis notabilez.

Incipit liber quintus de interdictis. ꝛica

Cōtinuat gl.ſic.dz ē ꝺ q̄lit agī de iure cōi li:nūc q̄lit agī de iure ptorio:vz q: b ſit cōit p i dicta:iō pōt b iſta ꝛica. Quo ꝑ an possēſſio aduocet alijs iuribus q̄ p itdicta:glo.q ſic: ut p actōes ciuiles ut p additionez tritecartā z p officium iudicis:ut i glo.p ordinem habes. Secundo quero que ſit iſte extraordīarie actiones q̄ cōpetūt pro iterdict.glo.que est b dicit

ꝙ actiones proponebantur olim extra ãtiquã
solẽnitatẽ ſz ĩtdicta cũ ſolẽnitate. Itẽ q̃rit gl.
q̃ erat oli dr̃ia: cũ ẽt actões ꝓponebant cũ ſolẽ
nitate. dic gl. actões ꝓponebãt cũ ſolẽntiate vꝝ
ſz ĩtdicta ĩt duos: ꝛ ĩõ dicũt ĩterdicta q̃ſi ĩt du
os red̃ita. Alia vo edicta vꝝ ꝓnũt. Itẽ
q̃ro q̃ ſit dr̃ia ĩt ĩtdictũ ꝛ actionẽ ĩ factũ q̃ loco
eꝰ ꝓpetit: dicit gl. nulla ẽ dr̃ia. Dy. reſpondit
iſtã gl. nã dicit ꝙ imo dr̃ia ẽ ĩt ĩterdictũ ꝛ actõz
ꝓbat ꝑ dictionẽ ſeu poſitã ĩ ꝛgica. q̃ dictio eſt
augmẽtatiua: ut .l. ſiqs ita de au. ꝛ ar. le. l'alit
dr̃ia ẽ ĩt hãc actionẽ ꝛ ĩtdictũ. ſicut ẽ dr̃ia inter
mãz ꝛ mãũ: ſeu ſicut iter matrẽ ꝛ filiã. nã ex ĩnẽ
dicto orit actio ĩ factũ: ut iſti. c. i ſi. Q̃uo vtz
ſit dr̃ia qõ iſtoꝝ ꝓbat. dicẽ glo. ꝙ non ẽ dr̃ia.
Breuiter nõ ẽ neceſſe ꝙ ꝓponat ĩ libello ſz bñ
põt ꝓpõi: ut. l. ꝓtor. §. nõnulli. de ope. no. nũ.
boc ẽt apparet ex eo qõ uidebit. ſ. uti poſſidet
.l. i. §. reſtituẽde. facit. l. pe. ſ. ne vis fiat ci. de bo
ẽt tãgit i. l. icerti. C. c.

Jdeamus. Jurisconſult' i bac lege ꝛ ſe. ꝓſequt diuiſionẽ intẽdicto: ꝛ ꝑ põit diuiſionẽ reſpẽu rez ꝑ qb' ꝓpetit ĩtdicta. fo reſpectu effect' ĩtdicti. ꝫ põit aliã diuiſionẽ reſpẽu tpis ꝑ q̃ dãt. q̃ põit unã diuiſionẽ reſpẽu tpis ũtra qõ dãt. fa ibi ĩtdictoꝝ. ẽtia ibi intẽdictoꝝ q̃ dã. q̃rta ibi ĩtdicta. qnta ibi ĩtdictoꝝ. Op. ꝙ q̃dã ĩtdicta nõ ſũt ſcripta ĩ rẽ: ut. l. cũ a te. ſ. de vi ꝛ vi. ar. ſolu. b rta fallit i ĩtdicto. vñ vi.

Quero utrũ ſit alia ĩtdicta mixta. gl. dicẽ ꝙ ſic ut i gl. hẽs. Quero qd ẽ dictũ actio ꝓ'onal' i rẽ ſcripta: q̃ actio i rẽ mera daꝫ ꝫ poſſidẽtez: nõ tñ tãq̃ obligatũ: ſz q: poſſidet: ut iſti de ac. §. i. ſz actio ꝓſonalis ſcripta i rẽ daꝫ ꝫ aliquẽ ñõ tõ q: poſſidet: ſed q: ẽ obligat' ex poſſeſſi one: tõ dr̃ ꝓſonalis. ꝓbat i. l. de deo. §. fi. ũ ad exhi. Itẽ dz b ꝙ q̃dã ſũt ãnalia q̃dã perpe tua. q̃ro q̃ ſũt iſta. certe vtas ẽ: ut dicit glo. q̃ ꝓtinẽt merã penã ſũt annalia. ſz que ꝓtinẽt rei ꝓſecutionẽ ſũt perpetua. videbit i. l. i onerarijs de ac. ꝛ obli. Ultio ex hac. l. hẽs ꝙ mixtũ ex duob' nõ facit ẽtiã ſpẽz ꝓ ſe: ut b i. v. ĩdcõ rũ ãt ſpẽs ꝛc. nã põit trel ſpẽs ĩtdictoꝝ tñ ꝛ tñ ſũt q̃dã mixta ex duob', ꝛ de ipſis nõ põit tan q̃s de ſpe ſepata per ſe. In ꝫrũ facit. l. adeo. §. i. de acq. re. do. nõ dico nũc.

Interdictoruꝫ. Hic po nit aliaꝫ diuiſionẽ iterdictoꝝ ꝛ ꝑma eſt diuiſio reſpectu ꝓſonarũ qb' ꝓpetũt. fa reſpectu rez ꝑ qbus cõpetũt. ẽtia reſpẽu effect'. q̃rta ſilr reſpẽu effectus. fa ibi iterdicta ãt. ẽtia ibi quedã ĩtdcta. q̃rta ibi b ãt. Iſte. v. q̃dã ẽ nõ. ter. ibi nõ poſ ſeſſoria. Nõ qõ dz de ĩtdicto de libero hõie exhibẽdo qõ facẽ ut poſſi ſilr hõe ĩtdictũ de ua ſallo exhibẽdo. ſeu ciue l'mõacho exhibẽdo l' pupillo exhibẽdo. uel alia ꝓõa in q̃ ins bẽo ſile de uxore exhibẽda: ut. l. i. i fi. ꝛ. l. ſe. ſ. ꝺ li. bo. exbi. b' tene mẽti. Q̃uo qd ẽ boc dcm q̃dã iterdicta bñt rei ꝓſecutionẽ ꝛ cãz ꝓpetat. dic gl. q: actor dz ꝙ ꝓbaꝫ. ꝓpetarẽ al. nõ vincit. ſo q: abſolutoria lata i uno parit exceptionẽ rei iudicate i alio. ꝛ idẽ i ꝓdẽnatoria: q: ꝓdẽna toria lata i uno pit exceptoz i alio cui' occaſiõe ꝺy. tractat hic an ſiita lata i poſſeſſorio piat b i. c. q ad agendũ ꝺ re. iur'. li. vi. ꝛ ego plenũſime i. l. nãlit. §. nbil cõmune de acqui. poſ.

Interdictis. Hic põit una rla i tẽdictoꝝ. ꝫ imo a die expulſionis bz rõ fructuũ: ut. l. i. §. ex die. ſ. de vi ꝛ vi ar. ꝛ. l. is q i puteũ. §. qõ ait ꝓtor. ſo. dicit gl. fall. i bis. tu dic ꝙ b rla bz locũ i bõeſidei poſſeſſore cõ tra quẽ ẽ itpoſitũ ĩtdictũ i q̃ ex die itpoſiti intẽ dicti bz rõ fructuũ: ſecus i poſſeſſortb' maleſi dei: ut i ꝫrijs. Quero que ſit alie rle ĩtdcoꝝ gl. dicit quedã ſũt affirmatiue. quedã negatiue uide eas b i gl. ꝛ. l. icerti. C. c. ti.

Quoꝝ bonorũ ꝛgica.

Dictũ ẽ de ĩtdict' i genẽ nũc ſegt de ĩtdict' i ſpe: ꝛ ꝓmittit de ĩdicto quoꝝ bonoꝝ qõ ẽ ge nerale ꝛ denõinat a pria pte bonoꝝ. ꝛc.

Jit pretor. Op. ſi ba bes bono rũ poſſeſſionẽ ex edicto ꝓtoris ad quid peꝫ poſſeſſionẽ ab ali o: q̃ ille q petit habebat poſſeſ ſionẽ vbo. ideo petit poſſeſſionẽ que eſt facti. Idẽ dico i eo qui eſt heres de iure ciuili ñ põt agere boc ĩtdicto utili ad recuperandã poſſeſſi onẽ. Dicitur hic ſi non eſt uſucaptum. Contra uſucapio nõ põt cẽ ſine titulo: ſz poſſidere pro herede uel ꝓ poſſeſſore nõ ẽ titul' q̃ ꝛc. ut. l. ꝓ bẽde ſ de peti. bẽ. q̃ uſucapio nõ ꝓcdit. Dub' timore dicit gl. q: hic debet ĩtelligi q: b bũt in ſtũ errorẽ q bz pro titulo: ut. l. non ſolũ. § i. de uſuca. ꝛ. l. celſus eo. ti. Nõ q̃ ex boc i eo q poſſidet ꝓ herede. ſz i eo q poſſidet ꝓ poſſeſſo re regreſ ꝓſcriptio. xxx. ãnoꝝ. hẽs ergo ex hac ſo. q̃ ius error bẽat ꝓ titulo q̃tũ ad uſu capionẽ ꝛ ꝓſcriptiõz: nõ tñ bz pro titulo q̃tum ad repellẽdũ eũ qui agit petitione hereditatis: uel iterdicto quoꝝ bonorũ que iudicia nõ dãt ꝫ titulo poſſidentez: qõ tene mẽti. Tenẽdo iſtã ſo. q̃ poſt uſucapionem teneꝫ boc iterdcto: qõ ẽ ꝫ. l. hereditatis. C. de peti. here. huius timore dicit' glo. dicas ꝙ ẽ uſucaptuz ab alio non ab ipo qui poſſidet pro herede uel poſſeſſore.

Sz ꝫ boc op. ꝙ ille qui nõ uſucapit nõ teneꝫ: quia uſucapionẽ interpellare nõ potuit: ut. l. ſz ꝛ ſi lege. §. ſed ꝛ culpa de petit. here. Glo. dicit b ꝙ ille qui alienauit dolo deſij poſſidere licz nõ haberet malam fidem ille qui emit. ideo ga do lo deſijt poſſidere teneꝫ. Hoc ſo. nõ videt poſſe

ꝓcedēte q: ꝫ bꝰ qꝺ legē ī tex. ibi qꝺ dolo malo rē. cēt idē cū eo qꝺ dictū ē pꝺ. ideo dy. ꝛ Ja. de are. exponūt hūc tex. aliꝫ ut dicā q ꝓ herede. aut ꝓ possessoꝛ possidēs. l. tpe ichoati iudicij. ꝛ qꝺ legē possideres. i. icipes possidē pꝰ ichoatū iudiciū. Itē legē si nihil usucaptū ē. expono ígr̄ si ē usucaptū nō teneris: ꝛ sic ē supflua glo. ma. ꝫ Ja. de ra. ꝛ ēt Ja. de are. sēt boc. ul̄ si uolumus sustinē gl. possum⁹ hūc tex. exponē q possides. l. nūc possideres ne si nihil usucaptū eēt itelligaꝫ de eo q desijt possidē culpa: ut. l. si culpa ꝙ ꝺ rei vē. Et qꝺ legē quodꝫ dolo rē. itelligaꝫ de eo q desijt possidere dolo. ꝫ ꝓcedēs lec. ē magis clara. Quō ī q ̄ ſtud it. dictū ꝺm ferat a petitōe hereditaꝫ. gl. pōt ſtas diuas. C. eo. ſup ꝛ̄ica. dic ut ibi. Duas tñ ḋias ꝓncipa lit nō. ꝑma ī mō. ꝓponēdi libellū: ꝛ p ꝑnſ ī mō ſiuādi. nā ī petitōe hereditaꝫ peto me declarari heredē. p oſſiñ iudicī ſit reſtitutio rei: ut. l. ꝫ ꝙ de peti. here. ī hac ãt peto rei reſtitutionē ꝑncipalit ut ḃ illi reſtituas: ꝛ p ꝑnſ oñdit diuerſitaſ ī modo ſētēnādi quia ī petitōe hereditaꝫ ꝺcīāt qꝺ hēs: ꝫ ibꝰ itēdicto qꝺ ſiplr ꝓdēnaī ad reſtitutionē rei. Scḋa ḋia ē ī mō. ꝓbatōis. nā in petitōe hereditaꝫ dēo ꝓbare me filiū ꝛ heredē ꝛ bōa fuiſſe i hereditate. ḃ ãt ſufficit ſi de uſtu q̄ ptinēt ad hoc doceo ſūmati. bꝰ tāgit ī pria l'ka gl. pua. C. e. ꝛ tāgit Rof. ī boc ti. cixca ſi. Vltio nō ex hac lege q̄ licite peto mihi reſtitui id qꝺ nūq̄ hūi: ꝛ ſic vbū reſtituo adaptaī ad id qꝺ nūq̄ hūi. iſtud itdictū ē adipiſcēde poſſeſſionis: ut. ſ̄. ꝓxio. §. tū gſ ꝓdēnaī ut reſtituat: ut hic dicitur.

Hoc iterdictū. Op. q ̄ imo deī ad ſigulas res: ut. l. boc ãpli⁹ ꝛ. l. ſe. ſ̄. de furt. ſo. nō ptiet ad res ſigulas ſubauḋi tñ qꝺ mihi plꝫ. Et bꝰ apparet q ī iſto ti. petit reſtitutio rei nō deſignaī rebus ſicut ī petitōe hereditaꝫ: ut nō. gl. i. l. i. circa prī. ē de eden.

Interdicto. Op. de. l. ēt. §. ſi. ē de peti. hē. ſo. q ḃ itdictū ḋrt mlt̄ ab illo ī boc

Quō aliqs teneī mihi dare oī ãno unū par caponū an ꝓpetat itdictū. ꝛ dicit Ja. de are. q nō q: ꝫ debitores obligatos perſōaliē nullī ē itdictū. ꝓpoſitū caſus ē bꝰ. diē Ja. ꝫ bꝰ dē. ꝫ. ī ca ſus i. c. q̄rēlā ex̄ de elec. ꝫ diē ipe ꝫ q̄rēlā opꝰ ē q̄rela: ꝛ ſic dicit q illud. c. ñ bñ dicit ꝛ iſta ãfert Ly. C. de pac. l. ſi certi ãnis circa ſi. uide te iſta lex nō ꝓbat bꝰ q: eaḋē rōe nec ꝫ poſſeſſores alicuꝰ iuris realis cōpeteret itdictū cū hic dicat tñ corpoꝝ poſſeſſores. Sꝫ ꝫ b. ſ. ti. i. l. i. §. qꝺ ãt ait ꝛ. ſ̄. ꝺ aq̄ quoti. ꝛ eſti. ꝛ ꝺ itī. actuꝫ ꝑ. p to.. Ego ñ uideo q dicat poſſeſſorū niſi re ſpectu petitorij: ut uideḃit p totū hūc libꝝ. mō ſi aliqs ꝺꝫ mihi ḋaī aliqꝺ ānuū pp qꝺ bēo ali qꝺ iuſ ī eꝰ ꝓſona: q: ē meꝰ uaſalꝰ l'aſcripticiuſ tta qꝺ bēo aliqꝺ iuſ reale ī eꝰ ꝓſōa: ꝛ tūc poſſū agere itdicto ēt poſſeſſorio: ut ī. c. q̄rēlā. ꝫ ſi ha bco ipm obligatū tñ ꝓſonalit nec bēo ī eꝰ ꝓſo nā iuſ reale: tunc dico q nō ḋatur poſſeſſoriū ꝫ cū argumēto huius legis ꝛ quia nō reperi ī aliq̄ parte iuris cautū.

Quorum legatorum. ꝛ̄ica.

De interdictum.

Nō q ū ē equū ut qs ius ſibi dicat bēt. C. ne qs ī ſua cā. l. i.

Itē nō q ꝫ legataꝛ occupaue rit rē legatā ꝛ berēdi reſtituat actio tñ durat ſi bi ꝫ heredē. Sꝫ ꝫ imo amiſit ius ſuū: ut. l. ñ dubiū. C. de legi. ſo. ibi hereditas erat adita et poſſeſſio appḃēſa p heredē. ḃ vo erat poſſeſſio vacās: qñ legataꝛ occupauit. Itē op. ꝙ qꝺ meꝰ cā. l. extat. ꝛ. l. pe. ſ̄. ad. l. iul. de vi pri. ſol. ibi res quā qs abſtulit erat alicuꝰ. ḃ vo res occupata nulliꝰ erat ãte aditā hereditatē ul'ſi hēre ditas erat adita erat plene legataꝛij. Itē op. C. unꝺ vi. l. cū q̄rebaī. ſo. ut ī gl. Itē op ꝺ ci. expi. bēī. l. ij. ſo. gl. ibi eꝛne occupauit ñ legataꝛ. Itē op. de rla dolo facis. ſ̄. de doli excep. ꝛ de re. iur. l. dolo. ſo. illa rla ī poſſeſſorijs non bꝫ locū niſi qs ſtatī uellet docere de iure ſuo vt. l. ij. ꝛ ibi nō. C. de edic. ḋi. adri. tol. ꝫ ꝫ bꝰ op. nōne ſtatī legataꝛi ḋocet de iure ſuo ḋicendo ſi reſtituo ubi rem legatam dēs mihi reſtituere ſo. iſtud itdictū nō bꝫ locū niſi qñ beres ualuti falcidia ꝛ iure falcidie ualt uti retētōe ī re legata. ꝛ iſtud tenet. C. e. l. i.

Quia ãt. Vbicūq̄ icertitudo cāt ex facto rei admittiī libell⁹ icert⁹. h. ḋ. Op po. ō. l. qꝺ ī heredē. §. eligē ꝺ ō tribu. gl. ibi ſol uit plurib⁹ modis. ſed uera ſo. ē q ꝫ icertitudo cāt a facto rei. tō libell⁹ icert⁹ admittiī. ꝫ ul'. qñ qs nō ē icert⁹ ſ̄co rei tūc ꝺꝫ eligere actionē certā ut'. l. cū filius. §. uarijs ꝺ de le. ij. hāc regulam te ne mēti ad libellos q formāt iota ḋie. peto rē ta lē ꝛ ſi nō extat peto extiationē: itelligas hoc co caſu quo ī petitione pōt ituenire: q: nō ſēp pōt uenire: ut. l. ſi ſeruū. §. fi. ſ̄. de. ꝺ. obli. facit ēt ad bꝰ. l. i. ꝺ de ac. em. ubi peto rē tradi l'itereſſe. nā u certū ē utꝝ uelit tradere rē uel itereſſe rē.

Si quis ex mortis. plex lra. q ḋā bñt utiq̄ ceſſabit. aliꝫ bñt utiq̄ neceſſe habe bit. Quero utrū ꝓ donatōe cā mortis hēat locū hoc itdictū. gl. diſtiguit. Ja. de are. fatetur hoc eē vm ſi ꝑ defuctū tradita nō fuit poſſeſſio q: ſi ꝑ defūctū tradita fuit nō haberet locū. q ḋōataꝛi uel legataꝛi nō occupauit. ſꝫ heres de beret uēdicare iure falcidie ptē ptigētē. Itez nō bī fi. q falcidia reſecat ipō iure ꝛ ꝑcordat ī. l. linea margaritarū ꝛ. l. plaucius ad legē fal ci. ꝛ ſic facit an id quod reſecaī per falcidiaꝫ ſit debitū naturaliē quod ḋixī ī. l. patronus ꝺ de dona. ꝛ. l. i. ſ̄ pri. ad legē fal.

Quod autē. Op. ꝛ vī q ꝙ uſufructuaꝛi poſſideat: ut. l. nāliē ꝺ ō acq. poſ.

gl. satet ꝛriũ. ſz certe illud ẽ verꝫ t re t q̃ ẽ uſuf. ꝰ
ctus. Verꝫ ät ius uſufruct⁹ poſſideat uel nõ. di
xi i. l. nãlit i pri. ſ̃ d acq. poſ. Itẽ op. ſ̃ n. i. l.
fi. ſo. i. hoc ſtud ſtdictũ differt ab illo: qꝛ illõ ꝓ
re ſcorporali locũ nõ hz. ſtud ſic.

Queſitũ. Op. gl. ſ̃ cõi di. l. cõi dꝛnidũ
do. §. ſi duo. ſo. ibi nõ poſſidz
ſz cuſtodit. ꝛ ſic ꝓcordat cũ iſta. Itẽ op. d. l.
h ät. §. fi. ſ̃ ex q. cãis i poſ. ea. ſo. ibi logt q̃n fu
it miſſus i poſſeſſiõe rei ꝓ heredẽ poſſeſſe. ideo
heredi ſatiſdãti dat ſtdictũ uti poſſideꝛ. h vero
heres nũq̃ poſſedit. tõ de neceſſitate datur ei i
terdictum quorum legatorum.

Quod ſi añ. Op. de. l. i. C. de pac. gl.
ibi nit it ſolutẽ iſtud ꝛriũ ñ tñ rete
ſoluit. uerũtas ẽ q vba edicti ꝓtoris requirãt q
ad cũ q ꝓſtit res ptineat: ſz ad heredẽ añ adi
tã beditalẽ ñ ptiet: ut. l. pcia reꝛ ad. l. fal. g̃ ꝛc.
uel aliẽ. ſo. ut i gl. i. l. i. C. de pac. uel aliẽ ſo. ibi:
i iudicio. h ex. uel aliẽ ibi fuit renũtiatio vã h ſi
plex patiẽtia l'aſſẽſus q nõ hz vi renũciatõis in
eo ad quẽ res ñ ptiet. Itẽ op. de. l. i dicẽ de
aq̃ plu. ar. ſo. ibi ꝓſtit eo tpe quo poſſet ꝓſtitere
h nõ. Itẽ op. de. l. uẽdicãtẽ de euic. ſo. illud
tõ qꝛ de euictõe teneꝛ. Itẽ op. de. l. ſi fundũ
§. ſi aliẽa ſ̃ de pig. ſo. ibi ꝓſtiẽs bñ poſſet i nũ
ciare: h ſecus. Itẽ dz h uolũtas bẽdis. q̃ro
an relcuet reꝛ ꝓſtitiat ante appẽhẽſionẽ an poſt
dicit gl. q nõ referꝛ ut. l. petens. C. de pac. ꝛ. l. ij.
C. de edil. ac. Bar.

Prodeſt autẽ. Op. q̃ actio pſonalis
nõ ſeq̃t fũdũ: ut. l. i. §. ſi be
res ad trebel. ꝛ dicẽ glo. ſpale ẽ q actio pſõa
lis träſeat ꝛ ſigularẽ ſucceſſoꝛẽ. dy. ꝛ prebẽdit
bãc gl. ꝛ bñ q ſtdicta: l ſit pſõalis tñ ſuit i rem
ſcripta. ut. l. i. §. i. ſ̃ ti. ij. tõ träſeũt ꝛ quẽl ſucceſ
ſoꝛẽ. vñ rei puẽtõe obligãt. hoc ꝓbat i. l. ẽptor
ꝛ. l. poſt nẽdiũ. de aqua plu. ar.

Satiſdatũ. Eſt q̃ practica bui⁹. §. iſta.
q hẽa petit poſſeſſionem
rei ſublate ſibi reſtitui ꝛ legatar⁹ excipit q dz
ſibi cõſtrmari: qꝛ ſibi nõ ſatiſdat de legato pſtã
do. qõ facit ad id qõ ꝓſueui dicẽ i. l. creditor
. C. de pig. q̃ q̃n aliq̃s petit reuocari poſſeſſio
nẽ: quã aliq̃ ſua auctõitate appẽhẽdit ille poſſit
petẽ ſibi cõfirmari: ut. l. ij. §. muſſũ. ſ̃ ad carbo. ꝛ
. l. i. C. de carbo. edic.

a **Juerſũ.** Hoc ẽ nõbile ꝓñ. tõ te
nẽ mẽti. Lõtra hoc
op. q ipſe dẽat offerre: ut. l. i. C. de iuſ
ẽphi. ꝛ de ꝓben. ꝛ cõmut. ſti. l. magnã. ſo. ibi cer
ta dies erat appoſita ad aliq̃d faciẽdũ: q̃ dies
itꝛpellat ꝓ hõie. h vo nulla dies erat appoſita i
q̃ heres dz ſatiſdare. Bar.

De vis fiat ei. ꝓca.

Jit pretor: Nõ q oſa
alia iterdi
a cta loquñt i ꝓma pſõa. ẽ eim i
terdictũ q̃ſi reddũ itẽ duas per
ſõas. Itẽ vo vi factũ. ꝓpo motu ptoris: ñ iter
duos. uel dic q ꝓmordialiter fuit ꝺdditũ itẽ du
os ſz pretor ſit gñaliter ſic locut⁹. Dic dr q ti
tulus iſte ẽ gñalis ad oĩa poſteriora. qd hoc ẽ
dicẽ. ꝛndit dy. h titul⁹ hz locũ i oĩ eo q miſſus
ẽ i poſſeſſionẽ iudicis auctoritate. Querit
dy. utrũ iſtud ſtdictũ ſit adipiſcẽde l' recupãde
l' retinende poſſeſſionil'. ꝛ videtur q ſit retinen
de: quia prohibet vim fieri poſſidenti: ſz ſi ueri
tas eſt q non eſt adipiſcende nec recuperande
nec retinẽde poſſeſſiõis: qꝛ h ti. hz locũ i miſſo
ex p̃ decreto: qꝛ ſi admittñ ꝛ ꝓſtat q miſſus ex
p̃ decreto nõ poſſidz: ut. l. iij. i fi. ſ̃ d acq. poſ.
actio. Nõ ter. ibi nec exigit. uide gl.
Nec q̃ icipit. ſuffiẽ ei dolo malo ꝛc. Po
ne ſtatutũ ẽ i ciuitate q̃ q̃cũq; fecerit q̃ minus
poſſeſſiones alit⁹ locẽt. puniat i certa quãtitate
,pbat ꝑ aliquẽ q̃ ipſe ,pbibuit laboratorib⁹ ne
ipſi ꝺducerẽt an ex hoc ẽ ,pbata ſtẽtio accuſa
toꝛi. ſ. h ẽ caſus q ſic. qꝛ eo ip'o q̃ ,pbibuit ne
laboratores ꝺducerẽt vi ſcz q̃ min⁹ p eũ locẽt

Querit gl. poſito q̃ ſit facta vis. an hz locũ
. l. ſiqs i tãtũ. C. vñ vi dicit gl. q̃ nõ qꝛ lex ſiqs
i tantã hz locũ in poſſidente dꝛecto. ꝓic vero
non poſſidet ergo ꝛc.

Si ideo. Op. ꝛ vñ q̃ ille q dicit ad ſe ptinẽ
nõ ſit legitim⁹ ꝺdictor nec poſſit miſſiõz
i poſſeſſionẽ ipedire nili pri⁹ de ſuo dñio doce
at ut. l. a dino. §. ſi ſup reb⁹ ſ̃ de re iudi. ꝛ. l. ij.
C. de edic. di. adri tol. Guido de ſu. itelligit
legẽ nãz ſic: ut q dicẽ ſuã putabat ita q: poſ
ſidebat l'iuſte credebat ſe poſſidẽ. Itẽ qõ ſeq̃t l'
ſibi noxã. itelligẽ ita q̃ corporal' poſſeſſio erat
penes eũ. al'. debẽt ꝑmittẽ rẽ cũ ſua cã träſire:
ut. l. i. C. de cõi re. alie. Itẽ qõ ſeq̃t l' forte nõ eẽ
debitoris. itelligãt q̃ credebat ꝑtinẽ ad ſe. ꝓbi
bẽtẽ rõe iuris ul' officij: qꝛ erat tutor curator.

Hec uerba. Nõ q̃ qñ decretũ de mittẽdo
i poſſeſſionẽ deficit ex defectu iuris
qõ ẽ ex parte petẽtis decretũ nõ hz effectũ. caſus
ẽ h ꝛ i. l. cũ vo. §. ſubuentũ de fideicõ. li. dixi in
. l. iuſte de acq. poſ. rõem aſſignat Jnn. talez. ſi
creditõ mittit i poſſeſſionẽ ,ppt ꝓtiacia mea: ꝛ
ego cum illa poſſeſſione uti ,pb. beo nõ poteſt
creditor exẽpe ꝑ me de ꝓtiacia mea: qꝛ ego re
plicabo cõtra eũ de dolo eius quoniã ob falſũ
creditũ ipe ingreſſus eſt poſſeſſionẽ: ut ipſe nõ.
extra de dila. c. preterea. Querit glo. unam
nõbilẽ. q. ponamus q̃ erat debitũ tale qõ ſolu
tum non poterat repeti. glo. dicit q̃ tunc uaket
miſſio allegat rõem: qꝛ quod facẽ uidet illud vi
deꝛ facẽ ps: ut. l. ſi ob cãm. C. de euic. ſz ps ipa
ſoluẽdo l'dãdo pign⁹ appꝛobaret debitũ g̃ ꝛc.

Vide gl. q̃ icipit forte niſi ꝛc qõ tene ñtu. dicẽ
dy. h' vi ualde duꝛ ꝛ abſurdũ. Itẽ dicẽ Ly. i di
cta. l. ſi ob cãs. C. de euic. Ego puto h' vñſſimũ
q ñ ſit uerũ. qõ h'c gl. dicit. naz iſtud qõ dicit
q ſoluti nõ põt repeti ẽ uerũ i ipſo pricipali ſol
uẽte: ſecus ſi ſoluit alius niſi hẽat ſpeciale man
datũ ad hoc q: generalis poteſtas data a lege

uel ab homine de soluendo itelligit de debito qđ exigi potest: ut. l. si is cui. §. fi. ff. de sol. tenemenți. Bartolus.

Hoc edicto. Op. q ex facto tutoris nō teneat pupill': ut. l. neq; itdicto de re. iur. r. ff. ti. i. l. pe. gl. soluit ħ r ibi quātū ad. ppositū dico pupillū teneri: tñ liberat cedēdo actiōē ꝯ tutorē ut. l. ultia ō de admi. tu. Qualit ät pupillus teneat ex fco tutoris seu delicto tutoris. gl. tāgit plenº i. l. ne qs iterdicto. ff. ō re. iu. r. l. si dolo. §. siqs ob cāz testamenti: r ibi dixi ano. doc. ponunt i. l. pol la. C. ō bis qui. ut idig.

Si domini. Ratio huº ē qz vba edi cti nō dñt siqs phibuerit ſz dñt siqs dolo malo fecerit quo minº veiret i possessº. r dolo malo ne ueniā. pōt fieri siue p hibeat meˀ siue faciat per aliū qº minº ueniā: r sic vba nō respiciūt phibētē sed illud tātum si sit dolo malo ne quis i possessionē ueniat.

Hanc actionem. Dicit ħ q istō itdictū ē pēale. Cōtra hoc uidet id qđ nō. i. l. interdictȝ ō de interdic. ubi ponit regula q nullū iterdictū reddi tur pēale. ꝫ nullū itdictū reddit pēale respcu petēt: ita logt illa rla: ſz ex pte eº q ꝓuēit potest istud iterdictū eē pēale. Quid eiȝ si ꝓuēiat eꝫne us l'alius, p eo qđ ad eū nō puenit. certe illo re spectu dicitur penale: ut. l. siquis dolo ō re. iu. ita itelligit gl. r dr.

Ajo quis. Hec ergo uerba quātū ea res erit referuntur ad personā domini: r sūt i rem: ut hic r. l. pe. ō siquis cautio. Bar.

Jquis missum. Quēit gl. si ħ qđ ħ dicit de manu militari hz locū i quolibz iudice: uidet tenere q ħēat locū in iu ce ordinario i delegato secus nisi sit delegatus a papa uel a principe. Cōtra hanc glo hēs aliaz i. l. a diuo pio i pri ō de re iudi. dic ut ibi.

Pretor. De hoc habet i. l. siqs missū de dā. iſec. r. l. si furiuta. §. le gant r. §. illud q̄rit r. §. se. co. ti.

De tabulis exhibēdis. ꝫica.

Materiam huius tituli tractabo. ff. eo. l. ſi.

Retor ait. Dicitur ħ p dolo malo factū erit ut ō ineret cē. Quero q̄ sit dña it istud it dictū r edictū quēadmodū te stamēta apiāt. dic gl. dic ut nō. i. l. uj. in fi. ō ad exhi. C. e. l. i. per gl. dic ut ibi. Scdo q̄ro vtr p testō nūcupatiuo locū hēat istud edictū. dic gl. q ñ directū q: tex. dic tabulas r sic logt de testō i scriptȝ hz hēbit locū utile: ar. C. ō bo. poſ. ſz ta. l. ij. r de edic. di. adri. tol. l. ultia. Alij reſ hēdūt hāc gl. r dicūt q: imo directū hz locū q: ħ logt i libello r q̄cūq; alia scriptura ad testū ptinēte. q̄ merito ad testū nūcupatiuū directū ptinet r hª plz.

Dſ ħ dolo fecisti q' minº pos sidēt. q̄ro qd si ab iuio fecisti dolo q' minº ad te puenict. dic gl. cessare iterdictū ut ō de bis q̄ i frau. cre. l. q ät i pri. In. ꝫriū facit. l. ſz r si le ge. §. p idc ō de pct. heredi. gl. nō soluit. Dr. dic sic. aut quis ē mihi obligatus ex ꝫ. tu l' q̄si ex q' teneā agrerer: r tē bñt locū oēs leges q̄ di cūt q: ille q apphēdit teneā tāq; possessor. aut ñ ē obligat' ad hª ex ꝫ. tu l'q̄si r bñt locū leges q̄ dicūt eū ñ pdēnari. Ultio nō q: dictō penes ponitur hic largius ꝯ i. l. penes. ff. de. v. sig. ut gl. dicit Bar.

Si quis forte. Dicitur hic iubendº ē exhibere qñ cōstet Quō q̄liē fiet iste iuſſ'. dic gl. p edēz quēadmo dū testā apiāt. Ja. de are. dic q: imo fiet offo ui dic. qđ exercet ꝫ cōstitēt ut. l. si obtutori ō ō ui di. 2 q̄ro quo pcto scire añ utr possē, pponē ħ itdictū r edictū de tabul exhibēdis. dic Ja. ō are. q: fiēt itrogatōes sup hoc sicut i petitōe be ditat' per. l. ubicūq; de iterroga. ac. r idē tenet Rof. i libellis suis super hoc ti.

Hoc interdictum. Nota hic q videt uelle iuriscōsul' q: titul' iste hēat locū siue oppōat ō nullitate siue de falsitate. Itē siue sit nullitas ex pſōa testātis l'ex defectu solēnitat: siue sit ruptū siue quocūq; mō. ꝫ hª vī. ff. e. l. vltia. r ibi dicaz. Itē ꝫ hoc uidet ur. l. siquis legatū. §. i. ff. de fal. So. ut ibi dicā r. ff. e. l. vltia.

Si tabule. Nota ex. l. ista q: si instrumē ta alicuius nōrij sūt apud aliquē depolita: q: ēt ꝫ illū ōpositariū pōt agi uidi de fco cū bōa cuiuſdā nōrij esset publicata pp delictū r oēs res q̄ erāt i domo esset seqstra te. q̄rebat vtr seqster possit ꝓuēiri ut exhibeat libros nōrij ut possit exhi ibi istia r ħ tex. ē q: sic.

Querit gl. vtr ōpositāº ꝓuēt' possit dñz nōi nare i iudi'. r dic q: sic p. l. ij. C. ubi i rē actō: r i auc. ut oēs obe. iudi. pui. §. si igr. dual legeſ al legat gl. ut uidet. ñ diuersº ē modº practicādi i l as leges. nā p. l. ij. C. ubi i rē actō dat tmin' ali cui ad denūciādū dño ut uēiat ad defēdēdū: p auc. ut oēs obe. iu. pui. q̄ ē posita. C. ubi ō cri. agi opor. auc. q: ī. puicia dat tmin' ut dño ōnū tier: ut ab eo possit defēliōs suas explorare r iu ra r. pbatōes igrē. q̄liē q̄ dabit tmin' buic ōpo sitario i. l. ista. ꝫ magis putarē dari debē fm formā dēe auc. q: ħ ñ agr reali ſz plōali. lex vo. ij. C. ubi i rē actio. logt ubi agitur reali.

Si penes. Dic. §. fac q: si apō mōachū ē ali qđ istiꝫ. l'lib alicuº nōuj. l'sui ipi'. q sōte fuit nōn' i fecio dz agi ꝫ mōasteriū: ut ħ uidet. nā ista rla ē q: ola q̄si q̄ dñt ō fuis q' ad dñm pñt dici de mōachis q' ad mōasteriuz: ut eꝫ de ꝓui. c. cum oli r ibi p Jnn. Nōrius eiȝ facº mo nachus bene potest perficere istra de quib' añ mōachatū fuerat rogat': ut nō. i. spe. ō ista. mo.

.§.i.v.xxvij.ſz de nouo nō poſſet exercere offiū tabellionat' aliqs religiolus niſi i cā igſitōis hereſis: ut ex de hereti. c. igſitōis li.vi. Bar.

Si ipſe. Op.de.l.iij.ē quēad.teſtā ape. ubi heres q dic illa cē ſua tñ ēt hz hoc itēdictū .Sl. dat duas ſo. tene quā uis. Ultius nō legē iſtam.

Si quis dolo. Prio ponit unū di cū.ſo ponit unam dubitationē circa illud z illā declarat. ktio pōt aliud dictū z illud determinat. Fa ibi nec ꝓiudica tur. ktia ibi z poſſe. Nō ꝑ q per hoc itēdm nō ꝓiudicat actōi criali. Scdo nota q probatōes facte i ciuili faciūt fidem i criali ut b ibi magis manifeſtē. ita dic Ja. de are. qō tene mē ti. z circa hoc uide Ly. C. qñ ciuil' ac. cri. preiu. .l.i.i ultia. q. dicā i.l.ij.§.i.ſ. vi bo. rap. Bar.

Et poſſe. Nota vñ. z pōe caſū. Quero utrum ille q deſiit poſſidere teſtamētū icidat i.l. cornelia de fal. Ad b rñdet iuriſcōſultus q nō ut pz ex lia. Nō hunc caſū quē nescio alibi .vñ uelle b iuriſcōſultus q qs icidat i legē corneliā ſi aliqs ſtrabrit l'amouet teſtm alicui. Fo ſiqs teſtamētū celat tātūmō tñ i hoc ē aduertēdū: q nō ſuffiē uni uel duab' ꝓſonis celare hz ille puniē q celat teſtm quo ad oēs: ut nēo poſſit hre. iſte icidit i legem cor. de fal. hz ille qui reſpectu unius celat nō puniunr le ge cornelia de falſis.

Cōdēnatio. Prio pōit unuz dictuz deide eius ōclaratōnē. Fo pōit unā dubitatōnē circa ꝓdēa z illā declāt fa ibi vñ grīē. Nō ibi z ſi ib ꝓdītōe. Opp. pendēte ꝓditōe ñ itē tñ qntū ē legatū: ut.l. qte n'.ſ. ō re. iur. b dī grīū qī male dic gl. b ſpale, p pt ꝓtūacta ut b ſubijcit: ut p eā augeat ꝓdēnatō ita dic gl. fm hoc uide hic q ꝓdēnatō in hoc itēdicto fit ad itēſſe. Sz ō imo dz fieri ꝓdēnatō ut qs exhibeat. ita habuiſtis tex. ō. e.l.i.i. pri. ibi dicit exhibeas: z sic nō petit iteresſe ſed exhibitiō: qre dicūt qdā duo ſūt iudicia. unū p qō petitur exhibitio. aliud p qō petit iteresſe ſi exhibere ptēnt: ut.l.q reſtituere i ſi. ō de rei uē di. Ad poſſumus dicē q totū ē unū iudiciū: z formabit libell' hoc mō. peto te ꝓdēnari ad exhibitionē tabularū: z ſi eas nō exhibeas peto te ꝓdēnari ad iteſſe meū qō ē tātū: z iſte modus ē magis planus z breuis. probatur. C. vñ vi. l. ſi ab re. z ibi nō. z p Bu. l.i.l. ſi cū exceptōe. §. in hac ſ qō metus cā. z tangit per Roſ. in libell' ſuis ſuper hoc u. Sz op. cū de bis q ex teſtamēto dependent non poſſet ſcribi ueritas niſi iſpect' z cognit' uerbis teſtamenti: ut.l. de bis ō de trāſac. z.l.i.§.i. quēad. teſtā ape. Quō ergo nō poterit probare de ſuo iteresſe ſi aliqs nō uult exhibere. q' fm formā. l. argētari'. §. cū āt. ō de eden. Vl aliter dico q ō cū qui dolo nō exhibet fiet ꝓbatio iſtius iteresſe per turañ tū i lītē. cōtra alios qui deliſſet poſſidere culpa dēnt, ꝓbare fm formā dicti. §. cū aūt ut ꝓbatur i.l.i actōib' i prin. ō de l.i lītē iurā. z.ſ. quod vl aut clā. l. ſēp. §. i boc iterdicto. z. §. ſi. Item op. z vī q dz differri ꝓdēnā' uſq; i pdītōil' cuētū ut .l.i lege acqlia. ō ad legē acql. dic gl. b ē ſpāle. uide gl. Tu dic z melī' q b ꝓuenit qs ppt dolū. iō ꝓdēnatio repreſētat ibi pp culpā iō differt. Cōtra b' op. ex gl. de.l. ſi finita. §. ſi. cū. l. ſe. ō de dā. iſec. q' ibi qs ſperat ꝓuenire futuro ex legis diſpōe cū q mitt' agī ōp cum homine. b uero ſperatur quē teneri ex bōis diſpoſitione. Cōtra hoc op. de.l. ſi. ſeruus in pri. ō de condi. fur. ubi hz condēnatio repreſētet tñ extimat futurus euēt' b ſec'. ſo. ibi eſt caſus cōuerſo ad iſtū. nā ibi ius actoris erat de preſēti ſed ſperabat recedē ſub ꝓditōe b cōuerſo ius nō erat de pñti ſz ſperabat adeſſe ſub ōditione. Ratō differentie pōt eē: quia hic delictū aduerſarij directo tendit ad exclu dendū meam ſpem: z iō in ea punitur: ut beatur ac ſi eſſet pure relictū. ſed i lege contraria fuit delictū cōmiſſū circa rē: z in nullo fuit leſus aduerſarius circa ſpem: z ideo ſpes extimatur: put eſt qz in ea non fuit delictū. Ex predictis ergo reaſſume per teipſum tria ꝟba: aut ius eſt de preſenti ſed ſperatur recedere in futuro. aut ius non eſt de preſenti ſed ſperatur adeſſe in futuro. Et hoc fo caſu diſtingue. aut quis conuenitur propter culpam. aut propter dolum. z ſi propter dolū aut ſperatur obligari ex diſpoſitione legis. aut ex diſpoſitione hominis. ut ex predictis apparet habes ſecūdū paſſum. Uenio ad tertiū dicitur hic q utrunqs poteſt conſequi. Cōtra. ſ. de re. iur. l. bōa fides dicit quidā hic ſpeciale. uel dicit gl. bona fides nō patitur ut bis idem exigatur ab eodem ex eadem cauſa: ſed ex diuerſis ſic. caſus ē b z illā tenet Dy. in. c. bona fides de re. iur. li. vi. Item oppo. de. l. ſiquis dolo. §. fi. de re. iur. dicit gl. hic ſpeciale contra cū qui probatōes occultat. hz i.l. contraria dic aliē: q: hic agit ex cā ſuperueniente de nouo ibi ex cā que ſupererat tpe ſolutōis. Nec ſo. non placz q: hz hic ius ſuperueniat de nouo ſupeuenit tamē ex cauſa de pteri to: z iō Dy. vī dicere q lex contraria dēat intelligi qñ ſoluit ille qui mō ꝓuenit: ul' alius qui eſt habiturus regreſſum ꝑ cū qui modo cōuēit uel ille qui modo conuenit ē bitur' regreſſum contra primum ſoluentem. z iſtaz teneaē. Itē op. de. l. fundum cornel'. §. i. ſ. de nouad. ſo. ibi ex diuerſis cauſis nil ſe contigēbit' petitur res z precium z poteſt fieri. Hic uero cū una habeat dependentiam ab alia. Circa hoc dic plene per Dy. in. dicto. c. bona fides. ubi declāt hanc glo. Bar. ll. doctor excellēſſimus.

Jſint tabule. Nota q ſi pupill' ſuc ceſſit notario q pōt cōueniri tutor vt oſtēdat libros ut ide poſſit extrabi inſtim. Sēdo nō tutorem ex ſuo delicto teneri nō pupillū. teſtigi ſ. ti. i. l. i. §. boc edicto.

Et tabulis. Hec est difficilis lex. Circa hāc legē ꝑ q:o exēplū ꝑme particule. gl. ponit q ī uno testō scripꝫ erat heres ticius ⁊ duo eramus tici eiusdē nōis ita diē gl. ⁊ pendebat .q. de hereditate. ⁊ tūc neutri dz exhiberi. Et ex tionē assignat q: iterdēm ē preparatorū ad petitionē hereditaṫ, unde prius dz agi iterdicto q̄s petere hereditatē. ita pōit casū gl. illa. Ratiō istius glo. nō vī mihi va. nā petitio hereditaṫ ē huius ꝓallegij: ut p eā nō fiat ci ꝓiudiciū p aliā actiōem siue sit mota petitō hereditaṫ. siue ꝓsperetur moueri: vt. l. siqs libertatē ō de peti. hereditā. ⁊. l. siqs a bonefidei eo. ti. ⁊. l. vlia de peti. hereditā. ⁊. l. si pl̄ꝰ liḡ. ⁊ qō ibi nō. ī. de excep. quid ꝙ nullt dicē lex ista declarabo ſtati ī ꝓxio ℈nio.

Op. ⁊ vī q tabule debeāt exhiberi ⁊ oñdi oibꝰ q iurāt sua īteresse vt. l. i. ī prī. quēad. testa. ape. ⁊ ibi nō. fol. q̄dā ē exhibitiō corporis tabularū .i. q ꝓ eū cui exhibēt tabulæ corpꝰ hēat: ⁊ ō illis tabulꝫ possit facē ad suū ubitū: ⁊ tūc hꝫ ſi pōt fieri si de his pēdet q̄o hēditaṫ. ita logt hꝫ: qō ē sine ꝓtēdāt duo ille ituri eiusdē nōis: siue contendat ueniens ab itestato cū ꝑcripto i illo testō: tūc si ille istitutꝰ petēt tabulas tāq̄ heres: q: ꝓ hoc possꝫ fieri preiudiciū petitōi hēditaṫ nō posset agitari hoc itēdictū ut dixi. Quedā est exhibitō q̄ fit ut quis posset describere: ⁊ ex illis tabulis ius suū fūdare: nō tñ hīe corpus tabulæ ⁊ illud fit ita logt lex ℈ria ⁊. e. ti. l. ij. §. ispecto. vñ dico q ī casu legis nr̄e ℈z iste tabule i edē publicā deponāt: tñ qlz de illis tabulis ꝓsit uti ꝓ ut sua iteresset ⁊ dabit copia exēplādi illi cuꝰ iteresset: ⁊ ad petitionē cuiuslibēq; itesset ꝓducet ne ius suū peat ita debet itelligē. Uēio ad fāz ptis ulā hꝫ dī aut ſi ad publicā rē. q̄ro exēplū huꝰ edicti gl. pōt exēplū si ſl̄; ē testamētū ⁊ tā est ꝓpta ꝓtrouersia. ⁊ hꝫ ē ꝑmū exēplū. Sz ℈hꝫ op. itēdictū ō tabulæ exhibēdi hz locū ēt ꝓ testō flo: ut ō. e. l. i. §. siue āt. ⁊. l. siqs legatū ī ꝑn. ī. de fal. gꝫ malū exēplū ē ibid. Ōl. dicē lex ℈ria logt q̄ñ adhuc nō erat cepta q̄o falsi. ſz hꝫ tā q̄o erat ꝓcepta: vñ tabule nō dēnt exhiberi hꝫ saꝫ placz. Rō q: si corpꝰ tabularꝫ exhibēt posset ꝓpmit ⁊ sic falsitas nō repiret. Vl̄ dic solucdo ℈nium q hꝫ erāt tabule q̄ dicebāt falsę ⁊ nō erāt signate merito itēdictū de tabulæ exhibēdis nō hz locū. ita logt hꝫ lex. ℈z i lege ℈ria erāt falsę ⁊ signate. Hec so. ñ plz q: si ſt falsę ⁊ signate ñ ptinēt ad q̄relā: q: q hoc ſcit ſi pōt accusari i crie falsi: vt .l. siqs legatꝫ. ī. de fal. nisi dicas q ꝓ ī erāt signate ꝓsēte: ſz hēbāt aliā signa. ita q ꝓ ī gbusdā dī est tabulis hr̄ fides ac si essent vē. utputa ſt li heres: ut dixi ī. l. siqs legatū. Aliud exēplū ē si ī tabulæ aliqd ē relictū silco: tūc ñ debēt edi ꝑ nato. hꝫ lec. ē vā i ſentū nō hz dubiū. Tertia lec. ē q qs ascripsit sibi ī testō vñ tāq̄ idignꝰ legato ꝓuaꝫ ⁊ dz applicari silco: ⁊ ꝓ hoc dr̄ ptinē ad publicā q̄relā. hꝫ ñ ē vm: q: qñ qs sibi ascribit remanet penes heredē, ut apō eūdē si cēt filius ueniēs ab itestato: ut. l. filꝰ ī ſi. ī. de fal. ⁊. l. i. C. de his q sibi ascri. tene q̄ ꝑmā expositionē.

His expedit hēs ex hac lege q ℈ illū q petit exhibitō ℈z tabulaꝫ: l̄ petit a notario istiz pōt oppōi nō itest tua. nō es tu ille tic' q ē ascripꝰ ī testō: ut ꝫ fm unā lec. Itē facē. C. e. l. i. in fi. ubi oppōebaṫ q testator nō būit filiū ī ꝑsate. Itē vī ex hac lege q possit oppōi nō solū a tabellione ꝓēto ſz ēt ab alio q sua itēsse dicē. Et tō probꝰ declaratōne q̄ro q̄ iure qs agit ℈ tabellionē ut sibi exhibeat istiz de quo ē rogatꝰ. ℣. ꝓ offīi iudicis ex edicto de edēdo: ut. l. argētariꝰ. ii. ℣. ⁊ ibi nō. de edē. ſz si cēt istīm ꝓnens ad ultimā uolūtatē ageā itdicto quēadmodū testā opiāt. uel de tabulis exhibēdis: ut. l. i. §. i. ⁊ ibi nō ō. e. ti. ⁊ hoc ē vm sine dubio. Sz quid si nōriꝰ dedit istīm tibi defectiuū: an potes agē ℈ eū ut corrigat uel ꝑfecte det. dico q sic eadez rōe ⁊ eodē iure: q: ille nō vī dedisse q nō ꝑfecte dedit: ut. l. ueluti. circa ꝑn. ō de edē. ⁊. l. ubi. v. dolo. e. ti. Quero utz notarius possit hoc petere q permittatur sibi addere uel detrahere in ſtrumento: uel ut examinentur testes qualiter factum fuerit cum notarius se zed dat incertū. ℣ siquidem notarius se allegat iustam causam habere incertitudinis uel erroris sui potest hꝫ petere. utputa si tempore contractus circa aliquod pactū fuerūt multe conuentiones ⁊ notarius nūl ſcripꝫit ꝓpter pactum festinantiam. uel si pro tocollum primum perdidit casu: aliās cū ipse notarius debeat alios certificare nō posset petere se certificari ab aliis: ut. l. pretō. §. pe. ⁊ fu. ō de edē. sed quando notarius nō unlt certificari sed asserit pro certo se errasse utrum sit ci credendū. dicam in. l. si librarius. ī. de re. iur. facit. l. actoz vba ō de re iudi. Quero si propter id quod notarius obmisit quis est dānificatus in aliquo utrum teneatur notarius. ℣ sic: ut dicta. l. argentarius per totam legez ⁊ habeṫ tex. nō. in. l. ultima. C. de magī. cōue. facē. C. de suscep. ⁊ archa. l. i. li. x. Quero ꝙndo notarius reddit instrumentum ei ad cuius petitionem confecit: utruz debeat citari pars aduersa que lederetur. ℣ quandoq; an debeat reddi nulla est contentio: nec requiritur aliqua causę cognitio: quia notarius conſtetur ⁊ pars ad quem spectat est certa: unde non est dubium. sed si emanaret aliqua contentio: ut quia notarius diceret se alī reddidisse: ⁊ sic non tenetur iterum reddere. uel dicit ad petentem non pertinere. uel diceret istud instrumentum esse inualidum: ⁊ sic non debet publicari: tunc debet citari pars que lederetur cum hoc fiat causa cognita: ut. l. siquis ex argentarijs. §. pe. de eden. ⁊. l. i. §. quoniam autem ō. e. ⁊ hac lege.

Quero quando iste contentiones emanant utrum debeat adhiberi plena causę cognitō an uero ſumaria. ℣ quandoq; emanat aliqua contentio cuius decisio parat plenū preiudicium: ut si notarius negat se fuisse rogatū ſ negat aliqd

capitolij fuisse expſſū: tūc q: iſta cognitio parat plenū preiudiciū: q: tractat an ℨctus fuerit cele bratus uel nō tūc dz adhiberi plēa cognitio: ut .l. iudices C. de iudi. ita ītelligo. l. i. §. i. ō eo. ibi lz si negat. hoc ēt ꝓbat ex de ꝓfir. uulg uel inuli .c. cū dilecta. ubi petebat renouatio ꝓuilegiorꝫ a ſūmo pōtifice: q renouatio per ſe icipet rebabē nires: iō regnū plena cāe cognitio. qnz emanāt cōtētiones: q nō parāt plenū iudiciū: ut ſi dica tur ad te nō ptinere. uel dic ubi alias redditum eē: & ſic de tenore iſtū nō cōtēdit. magis puto q iſta examinēt ſūmarie. & qnz ſufficiet iuramenti preſtatio: ut nō. i. l. i. circa ꝑn. ō quēad te. apc. facit. l. iij. §. ibidē ō ad exibendum. Bar.

De quid i loco ſacro fiat. ℞ica.

Jit pretor. Quero b uetat ꝓtor
p ne quid fiat. qd ſi fuerit factum an poſſit agi q tollat. ℞ ſic per aliud iterdictuꝫ poſitū. ſ. ti. ij. l. .ij. §. locoꝫ. & iō dz b addi dum dicit fieri ueto ſubaudi & ut id qō ē factū tollat & ita intelligit Roſ i libellis ſuis ſnp hoc ti. & Jo. i arbor.

Sed q̄ro ſi uolo facē depigi crucifixū: uel aliqd i eccla: utrū poſſū ꝓhiberi certe ñ q: illō ptiet ad ornatū ñ ad deformitatē ut b. Quō qs poſſet agere b' id dicto. ui q tm ille q habz curā ediū ſacraꝫ. ut b i fi. ſz certe lz ille poſſet: tū idē ē i quolz de populo: q: qlibz de populo pōt agere. l. ſiqs i b'. C. de epi. & de. & facit. l. .i. §. publi de iuſti. & iure. facit. ſ. ti. i. l. i. & l. ij. .§. b' iterdictū. & §. ij.

M muris & l. ſe. Iſte due leges ſūt ꝫ bōes buꝰ ciuitatꝫ q būt domos ſuas ſupra muros ciuitatꝫ: qō nō lz ſic permiſſu ꝓncipis ut b uidet: ti ipi habēt pmiſ ſionē a populo & cōi buius ciuitatꝫ: & dñt q eſt populus liber neminī ſubditus. iō b. populus ē ꝓncepꝰ i hac ciuitate. iō pōt ꝓmittere.

De locis & itineribus publicis. ℞ica.

Jſlibet. Op. & videtur q uie uiciales
q que ſunt facte ex agris ꝓuatoꝝ ſūt ꝓuate: ut. ſ. ti. i. l. ij. §. uicinales. ſolu. ſi extat memoria q ſit facte ex collatōe uicioꝝ ſūt uiciales ꝓuate. ſi vō nō extat memoria hūſ loco uiaꝝ publicaꝝ: ut b qō facit ad ſtatutū buꝰ ciuitatis: qō dic q q libz poſſit facere. pōt uel profellū ſupra viam publicā. q̄rit utrū poſſit fieri ſupra uiā vicialē: certe ſiqdē extat memoria q ſucrit ēpta a vicis tūc nō poſſet fieri q: eēt ꝓuata uia. ſi nō extaret memoria tūc lecus ut b. Ultimo hūi queſti onem de facto pone q ĩxta plateā deſtruī ali quod edificiuꝫ auctoritate publica: ut platea ampliet. utruꝫ uia que eſt ĩuxta illud edificium deſtructū deſinat eſſe uia & incipit eē platea. an remanet uia ſicuti erat primo. Et hoc queriť ꝓpter ſtatuta que dicūt q in platea pene dupli cantur. dico q illa uia icipit eē platea. nā ſtati cū uia intrat plateā uia finit. hic eſt caſus i. l. vie ſ. c. ubi habet q cū uia uicinalis intrat i milita rem extinguit ut b: ita ſ propoſito ſtatim cū via intrat plateā deſinit eē uia. facit ad hoc. l. ultia ō de ſeruitu. ur. predi. & ita bis de facto iudi cauī. Bartolus.

De qd i loco publico. ℞ica.

Retor ait. Nō glo. q dic lege. ſ.
b municipali alio āno erat ō fco quedā platea quā cōe uēdere uolebat vt poſſit edificari: uide tur q nō poſſit uendi niſi per principē: ut. ꝓbat in. l. continuuſ. §. cū quis i tex. & gl. de. v. obli. facit. l. celſus i pri. de ꝛben. emp. Dicimus cō ſiliū tale q de hoc fieret ꝑmo lex municipalis q poſſit uendi & poſtea uendat. hoc probatur per hunc tex. cū ſua glo. & l. prob ibere. §. pla ne. ſ. qō vi aut clam. & ſ. de via pub. l. uiā publi cā. & l. §. uiam publicā.

Hoc interdictum. Hic dē. ſ. ciui tat. Quero be q ciuitate loq̄t. q dā dñt ciuitatꝫ. ſ. cuiuſcunq; quod facit pro eo quod dixi ō ꝓxio q. lex ci uitatꝫ poteſt de hoc diſponere. Alij. dicunt ciui tatꝫ. ſ. romane: ſi puto q iſte opi. iuicē ꝓpugnēt nā ſi dicimus iure ciuitatꝫ cuiuſcūq; iſtud ius ē ciuitatꝫ romane: q: quelibet ciuitas bz ex pmiſ ſione ciuitatis romane: ut ō in princi. huius le gis fm glo. que dicit lege. ſ. municipali: ut. l. ꝓ bibere. §. plane qō vi aut clam. Quero q̄d ēſt hoc dictum tantum iuris habemus ad opti nendum quantum quelibet de populo ad ꝓhi bendū. Glo. que eſt hic dat multas expoſitiōes tene primā tanq̄ magis clarā. lz quelibet poſſz ſuſtineri. Quero ponamus q duo plauſtra in aliqua arta uia ſe inuicē obuiāt. quero utrū unus alteri poſſit dicere retro cede: nidetur q nō ꝓ hūc tex. q: quilibz bz tāti iuris ꝑ hūc tex. & ſic eſt locus gratificatōi: & tūc ſi vnus poterit ſibi preuidere ne poneret ſe in illā neceſſitatē cū uideret aliū occupaſſe: tūc ille dz retrocedere: ita dicit glo. ma. iſtam glo. allegaui in. l. quo mi nus. ſ. de flu. in materia molendinorū: q ſi vnꝰ occupat aquam fluminis alter nō poteſt euz ſpedire. dic ubi dico. Bar.

Si quis quod i publico. Tene mēti hūc caſū q̄ aliqs bz aliqd edifica tū illicite ēt ſi uult reſicere pōt. ꝓhiberi. Ex hoc §. habes q ſuffic quo ad hoc iterdēm q edifi ces i loco publico lz a te poſſideat loc' publicꝰ nā nubiloinus hēo ꝫ te b' itdēz: vt b Bar.

Siqs i mari. Nō q̄ fieri d in loco publi co id qō fit i ipō solo ut. l. i. §. hoc ät ō de ope. no. nū. Sz si ꝓhibeo te piscari: iz ista ꝓhibitio fiat i mari: nī nō ē op' iz i mari tāq̄ i illa mā: sed ꝓhibitio illa ē fca in psonā existētē in mari: iō nō bz locū hoc interdictuz.

Occito. Nō duo ex isto. §. prio q̄ bñ sicū ꝑncipis debet itellī sic alē ius iniuria ut b̄ z in. §. siqs a ꝑncipe. ſ. c. l. fo nō q̄ dānū vī qs pati cū auferī sibi ꝓmodū qō sētiebat ex publico: fecal si ex ꝑuato, qō dic vt. l ꝓculus ō de dam. infec. z ibi dī Bar.

Idem ait. Nō q̄ si bēs m ledinū ꝓstruc tū illicite z ego edifi aliō p qō ti bi noceat nō potes me ꝓhibē vt ni. Bar.

Siquis a ꝑncipe. Nō qua o papa ꝑce dit q̄ fiat aliq̄ eccla: intelligit q̄ fiat sine alt' ecclie iniuria: nisi aliud in ſcripto exꝑmat. Quero quādo princeps cōcedit ali cui q̄ edificet in publico. cuius erit edificium. dic ut. l. fluminū in ꝑn. de dam. infec.

Siquis nemine. Nō q̄ si ficiū est fac tum in publico nō z destrui: iz debet sibi ꝑponi uectigal. i. aliqua ensio pro il lo solo in anno. tene menti.

Aliam publicā. Vide e gl. q̄ icipit ut ꝑn ceps. fz istā gl. bēs q̄ qlz ciuis vī bre iurisditōez faciēdi viā publ ā. z eaō rōe rouce viā publicā i locū ꝑuatū. dixi ō. e. l. i. pri.

Siquis in suo. Dic ē nō. § et mēti teno' Ex quo nō q̄ licet non edificez i uia: iz edifico i meo: dūtī edifici sēm in meo noceat i uia sufficit ut bēat locū b ticz. bar.

Jdē nēua. Tu bēs q̄ ꝑt agi cū vicio ut agat z aliū ꝑtinū. si mil' modus agēdi ē i. l. cū i plures. §. melle ō locati. Sz nō glo. hic que dicit q̄ qñ teneris mihi ad hoc ut agas z aliū liberaris a me cedendo actionē contra illū quod tene menti. Bar.

Jdē ait. Nota q̄ si facī aliquis i loco tuo ex quo fetor uel putredo fit in via pōt agi hoc interdicto quod tene men..

Tractatū. Nō q̄ ifti pōt. q̄ fiūt p viā de iur ñ ꝑnt fieri. tū i italia i qdusdā tris ē statutū q̄ possit fieri z in quibus dam est consuetudo.

Hoc inf dictū. Op. q̄ hoc inf dictū sit ā nale vt. ſ. de popu. ac. l. fi. fo. fallit in hoc itdicto fauore publice utilitat. Jtē op. C. de ꝑscrip. xxx. an. l. oēs. z. l. sicut. ſo. qō dicit p petuo. intellige. xxx. ānī: hodie. vīz ät ꝑscriptō xxx. annoz cēt cognita de iur digestoz dicā i. l. i oibus de diuer. z tēp. ꝑscip. Dicit b̄ q̄ b̄ fit ꝓdēnatio ad inf esse. Cōtra ad itcreē nō pōt fieri. cū enī nil sit factū: iz agat ne fiat nulla itcē ē hic. videte dñi. Ego credo q̄ istud interdictuz nō possit ꝑponi nisi qñ aliqs icepit edificare: ita q̄ bēat aliq̄ instat operis ut. l. stipulatio. § operis de ope. no. nū. iō pōt agi ne fiat z ad in tereē pro eo qō ē factū. tta dz itelligi iste. §. z pu

to q̄ debes libellū formare isto mō. dico talis icepit edificare i tali loco publico seu via publi ca: ꝑ quod iter uel vía deteriꝰ fit: quāe peto ip sū ꝓhiberi istud opus facē z cogi ad cauēdum ne fiat z ipsū ꝓdēnari ad inf eē meū ꝑ eo quod ē factū. hoc probaī hic. z ō. e. l. §. siqs nemie. in fi. §. de hoc etiam uidebitis. ſ. e. l. §. pe.

Hoc iterdicto. Nō i isto. §. ibi habē euz cē. q̄ habē vī qcūq̄ fruiē usu possel sionis. z q̄ vbū hre referī ēt ad ꝓductorē tantū. de cui' significatōe habetis in. l. stipulatio ista. §. hre licere. ſ. de uer. ob. Bar.

Idem labeo. Ab isto. §. icluſiue usq̄ ad. §. hoc interdictū nihil vīrit sup eis.

Hoc interdictū. Dic ē glo. fortis. dī q̄ h' itdictū cōtinet interē actoris et rei idē dī ō. e. l. §. hoc interdictū. Jtē dī hic q̄ h' intdictū ꝑtinet ad publicā utilitatē z in. d. §. h' i terdictū: dicit q̄ ē populare q̄ nō intē actoris: sed rei publice. q̄ male dicit tex. cū dicat referri ad interē agentis. Huius tiore pria glo. pōt hic tres opi. prima q̄ hoc interdictū est popula re: q̄ ꝑtinet publicā utilitatē principaliter: iz uti litatē priuatā cōtinet secūdario et iō lz vnus de populo egit z obtinuit pro itereſſe suo: tñ aliuſ pōt pro suo intē agere. hec lec. placet mihi z ꝑ bat. ſ. e. l. pe. ubi dic q̄ in itdicto pōt cōstitui ꝑ curator. ergo qs ꝑsequī propriū interē. z hoc placet multū. Tu dices si. ꝑpriū interē, ꝑsequi tur ergo nō ē populare. q̄ vt dixi uobis prīci paliter ilꝑicit publica utilitas. secūdario interē priuatū. z hoc intēsse uel eēt de futuro uel ſpat esse: q̄ dubito ne dānificet i futuro. uel ē de ꝑti to: q̄ iam suz dānificat'. z hec ē alia opi. ꝑ quo libet istoz poterit agi: z nihilomin' petā opus tolli. z hoc ē qō ꝑtinet opus publicū qō op'tol laſ. Erit ergo libellus sic formādus. dico cōtra talē q̄ ipe hz z tenz tale edificiū quod ē factū in via publica, ꝑpter qō edificiū dicta uia fit deteī or ex quo edificio fū dānificatus in tñ: z ē uezi sile me dānificarī in futuz: quare peto ipsū ꝓdē nari ad tollēdū ipsū op'. z restituēdā ipsā uiam i pristinū statū: ipsūq̄ mihi ꝓdēnari ad ꝑstitutē ꝑdictā i qua dānificat' fū cū tñ inēsit mea dictū opus factū nō eē: z ꝑten' mea itereſſet pēdēte iu dicio. predca uera si is tz edificiū factū i uia pu blica qui fecit. fz si tenet alius tūc dz ꝓcludi aliē videlz q̄ ipe ꝑstet patientiā destruēdi opus. z q̄ ꝓdēnet ꝑten' actoris intē pēdente iudicio ex eo q̄ denegat ꝑstare dictā patiētiā ut vidistis ō ꝑxio. §. Aliꝰ dicit q̄ hoc opaī itcē tou' populi quod nō plz: q̄ fm hoc nō posset ꝑstitui. pcūā tor ab actore. quod ē contra. l. pe. ſ. e. Sz ꝑ inē esse publico deberet intentari actio a sindico co munis. z hoc est qō dicit tex. ꝙntī actoris itēst z iō refert se ad itcē actoris nō populi.

8 Jper publicū Quero a quo ꝏbet caueri. q̄ a re publica si ab ea factū ē opus uel a priuato. Quero quo iure petaī

ista cautio. hic videt dicē q ex lege. xij. tabularū Tu dic aut quis vlt petē cautiōē vt caueat de dāno ifē. ꝛ fiet iudicis offō vt. l. iglino ē de dā. ifec. ꝛ. l. v. ō v. ob. Aut volo agē q dānū mihi emēdet: uel op⁹ mihi destruat: ꝛ tūc agā cōdic tōe ex lege q̄ erat ex q̄dā lege antiq̄ aī legē a quīl. ut. l. i. ē. ad legē aq̄l. bodie agit actōne in factum subsidiaria legⁱ aq̄l. boc dicē gl.

s **Jcut is.** Sic pone cāuz ē. c. l. ij. §. liquis neic. Dām ē q̄ id q̄ fit i loco publico nō debet destrui ne urbs deformet ruinis. i. d. l. ij. §. ptō ait. dicē q̄ dz: ſz quō ſoluūt iſte. Z rīndeo. ſo. il lud dicē gnāliter. ſ. i loco publico. hic pticularit ſ. i uia publica. Nuō ō q̄ edco logē b. dic ō eo ne quid i loco publico vt. l. ij. §. ptor. uel alit vt dicē glo. ſz prima magis placet.

De loco publico fruendo. ℞ca.

Retor ait. Optia ē ꝛ tot⁹ titulus. Nota q̄ ꝺductor ꝛ ſoc⁹ ſz nō ꝺuxit bz boc iter dictū quod ē utile ſcire. nō q̄ cōducēs a ꝑuato nō bz actionē: niſi cōducat ad nō modicū tēpus ut. ī. de ſupficiebus. l. i. §. q̄ aūt ait: ſz q̄ cōduxit a re publica bz i cōtinēti ēt ſi cōducit ad modicū tēpus. ꝛ itellige q̄ habz actōez. ſ. ad retinēdā ſuā poſſeſſionē ex boc iter dicto. an aūt habēt ad retinēdū i rē utilē. hic vī gl. q̄ ſic: ſz i. l. i. i. fi. ē. ſi ager necti. uel emphi. pe. vī dicere cōtrariū. ſz tñ iſtud plus mihi plz dicam plenius i. d. l. i. §. quod autez ſupfid.

Interdum. Nō ibi magⁱ ē ut ipe conductor. q̄ directa preferī vult. ō q̄ dixi plene i. l. q̄ rōe. §. līe ō acq. re. do.

De via publica ꝛ itinere publico fruendo. ℞ca

a **Jt pretor.** Nō b duo pti mo q̄ q̄ez eſt deterius uiā eſſe multū amplā. ita videz hic dā dicit latiorē. i q⁹ aūt iſta deterioratio ſit. ſi ē magis ampla cogitabit tñ dico uobis q̄ ego uidi ī quadā ciuitate cum ibi eſſent multe uie ample: ipoſita fuit neceſſitas homibⁱ circā habitatiōⁿ occupādi ꝛ reſtringēdi eas. Rō q̄ q̄ tumult⁹ erat i ciuitate ꝑpē viaꝝ latitudinē ciuitas ꝛ ꝺeꝺebaī debilior ad defēdē dū. ꝛ boc fuit i ciuitate Lalij. Secūdo nota q̄ ē dictū ſtrata. certe ꝑpe dī ſtrata via matōa ta lapidibus uiuis l coctis vt bī vīoſ. tñ i ciuita te iſta appellaī via regalⁱ ſeu uia ꝓſularⁱ. Bar.

c **Diles.** Nō ibi ubi dicē obuian te q̄ ī maleficijs mimis credit officiali. dixi i. l. diuⁱ de custo. reoꝝ. Secūdo nō q̄ēz debē purgare uiā in xta ſuā domū. Tertio nō q̄ ꝺuctores cogū tur ad uiā purgāda: tñ expēſis penſiōis. Sz quid ſi gratiꝭ habitāt. dico idē ſi purgā ē talⁱ q̄ ꝑ tineat ad utilitatē momētaneā: ſz ſi ad ꝑpetuam ſecus vt. l. ij. §. i. ē de ī pēf. Quarto nō b q̄ nō ſz proijcere morticinia i via. q̄ō facq̄ repit q̄dā de nocte iffectus ante domū tuā: vtz plūa tuz iffectus ibi vt vicinea teneaī: q̄z nō cepit ma lefactorez: ꝛ an ſit pſūptio aliqua ꝓ dñm domⁱ ꝛ b facq̄ ſic: q̄z oēs iſta purgatio ꝑtinet ad eu⁹ q̄ bz domū ꝑpe. ſi alⁱ ꝓſtaret aliū ꝑcciſſe: ñ pti nerz ad eū. dicā i. l. ne q̄ ſ ō ſcen. rni. nau. Bar.

v **Jam.** publicā. Op. de. l. oēs C. de pſcrip. xxx. an. Blo. dicē q̄ ē ſpēale. tu dic q̄ nō ē ſpēale. q̄ illa lex dicē q̄ cuiⁿ iuri pſcribit. xl. ānis. ſz poſſe tre p viā publicā ſi ē ius: ſz quedā facultas ut. l ij. §. viā ō ne qd in loco publico: tō buic facultā tī nūq̄ pſcribit. ita tenet guil. i. l. ſi rem. §. oēs ō pig. ac. ꝛ Ci. i. l. cū notiſſimi. §. illud. C. ō pſcrip tio. xxx. an.

s **J in agrum.** Nue ſit actio vi rec **Qui uiam.** te. dic ut gloſa: puto tamē q̄ non ſit actio per ſe: ſed eſt actio in factū: ex boc ꝺicto uel p leg⁹ aq̄l. Quid ſi ille qui deſtruxit uiaz publicā nō ē ſoluedo. dic q̄ tenenī vicini vt ō. e. l. cdiles

De Fluminibus. ℞ca.

Jt pretor. Nota de optio ne vicinie ꝛ con trate. de quo dixi in. l. de mīore. §. plīmū ō qō. Jtē nō qō dī flumē.

Ripa. Nota quid eſt ripa ō quo infra. c. lege penul. ꝛ fi.

Si foſſa. Eſt ar. q̄ foſſa mei molendini fit publica. eſt enīz foſſa manu facta per quā currit aqua. quod qualⁱ intelligaī dixi in repetione quā feci de. l. quo min⁹. ī. c.

In flumine. Nō q̄ dictio in ō notat itrificitatē q̄n ō ſeruit ab latiuo caſui de cui⁹ dictōis nā dixi plene i. l. gal lus §. ille caſus ē de li. ꝛ po. Facit ad qōez. aliqs pcuſſus fuit i limite domⁱ. vtz dicaī pcuſ ſus i domo: dicā. ī. ō doad. l. i. §. b itdēz. Bā.

Non autē. i flumīe publico p qō no ceaī aliⁿ. quod facit ad māz molendinoꝝ. ō q̄ dixi in repetitione. l. quo minus. ī. c.

Labeo. Tu habes ex boc. §. nōbili q̄ ſicut ex inepta actione ꝓpoſita qs ſuccūbit ita ſi ꝓpōit exceptionē iepte. ita dicē tez. nō b. ꝓ boc facq̄ qō nō. i ſpe. ō excep. §. uiſo circa ꝓn. ꝛ. l. plāe ē ō peti. bē. ꝛ nō. Ci. ō rei vē. l. domū. dicam plene. ī. de excep. l. i. Bar.

q **Jo** minus. iſta lex ē vña de ipe tit: tō hic nil dico. videaī i repetitiō. vide glo. que incipit nō tamē per viam ꝛ c. ꝛ i fi. glo. banc qōem tangit. glo. i l. ſiquis ex argentarijs. §. ſi initium ō edendo ꝛ

in.l.si manifeste.C.de serui.et aqua.ꝛ ibi ꝑ Ci. Bar.sequitur repetitio ciusdem legis.

b Ajo minus. Hec lex tria facit.ꝑmo po nit dẽz usqz ibi si mõ.fo dẽz suũ limitat usqz ibi.fz ꝛ si.ʒ põit sue limitatõis exẽpluz usqz i fi.Et ꝑ opp.b dr ꝙ aq̃ põt duci nisi uetet ipatõ aut senat⁹. Sz ℨ nã ẽt vicini pñt vetãe auctoritate edi ptoris posiũ.ff.ti.i.i.i pri.so. satꝭ vi uetare ipator q̃n vetat edictũ ptoris ſua auctoritate vt.l.i.ſ.oia.C.de ve.iuꝰ enucle. Pretẽ ea iſtud edictũ hz locũ q̃n aq̃ ducãt cũ vicinorũ iuria vt.ff.ti.i.i.i.ſ.i.ꝛ.ſ.ſũt ꝙ putãt. Iſtõ ãt ẽt ẽ de mẽte expſſa ipatoris vt.l.ij.ſ. merito ꝛ. ſ. ſiqs a pricipe ſ̃ ne qd i loco publico. Scõo op.b dr ꝙ aq̃ ñ põt duci ſi ẽ i uſu publico: ſed oia flumia ꝛ ripe ipoz ſũt i uſu publico vt i iſti. de re.diui.ſ.flumiuz ꝛ.ſ.ripaꝝ.ꝛ ſ̃ õ re.di.l.ri paꝝ.ergo ex nullo flumie potit duci. Duꝰ ſrij tiore.glo.b itelligit ꝙ b reſtrigit ꝑ ſequẽtẽ lram vt itelligaꝫ de uſu publico nauigãdi tñ.ꝛ bꝰ ſen tit illa glo.parua q̃ dic ꝙ q̃n ſit cũdi ꝛ c.ꝛ ſecun dũ hẽ itellectũ diuiſi lizz. Poſſet alio mõ legerꝰ ſ.ꝙ ꝑmo regla ꝝ põat.deide põat tres exceptões pria ibi niſi ipator.Fa ibi ſi mõ nõ ſit i uſu pub lico.ſ.ſifcꝰ uel ciuitaſ vꝰ alicuꝰ mũicipiꝫ: puta ꝙ illa aq̃ vni ad molẽdinũ l'ad aliõ edificiũ: ꝛ tũc ñ pmittit aliꝫ aquã ducẽ vt b.ꝛ. C.ò aq̃ du.l.i. li.xi.ꝛ ꝑ totũ.nõ ãt itelligas ꝙ b loq̃t ò illo uſu publico q ẽ ò iuꝫ gẽtũ de quo logt dõa.l. ripa rũ cũ cõcor. Tertia expoſitõ ẽ ibi: ſz ſi.boc eſt q̃n aq̃ nõ ẽ i uſu publico dco mõ: ſz flumẽ ẽ na uigabile:l'ex eo aliud fit. Tertio op.ad ſi.oẽ ſtinmẽ aut itrat aliud flumẽ aut mare qõ cõſtat eẽ nauigabile vt ſ̃ e.l.i.ſ.ñ aũt oẽ.ꝛ ibi nõ ẽgo ex nullo flumie potit aq̃ duci.ſo.i quãtũ oppo nio de flumie qõ mare itrat nõ ob.qz ꝑpt aq̃ꝫ habũdãtiã ex vnico flumie ñ dr recipe icremen tũ uel diminutõez.ꝛ ſic nõ ẽ eadẽ rõ q̃ i flumie nauigabili. Itẽ i eo flumie qõ itrat aliud flumẽ nauigabile itelligas ꝙ nõ liceat aquã ducẽ ſi p hoc auertit a dco flumie nauigabili:ſz ſi aquaz duco.ꝛ nibilomiꝰ i flumẽ nauigabile itrat iſtõ nõ ẽ ꝓhibitũ:ſi bñ ſideraſ rõez iſtaz legũ.ꝛ ſic Bononiẽſes iõ legitie ducũt aquã õ flumie ꝛeni cũ poſt itrat padũ.ꝛ ſic dẽt itelligi qõ ẽ.ſ̃.e.l.i. ſ.nõ aũt.ꝛ qõ ibi nõ. His expeditiſ ponam⁹ circa iſta legẽ aliq̃s quotidianaſ qõeſ circa mo lẽdina ꝛ alia edificia q̃ i flumie fiũt. Prio q̃ ro ſi hẽo molẽdinũ.ſ.ꝛ aliꝫ faciũt molẽdinũ ſu pra:ita q̃ me ipediũt:an hoc facẽ poſſit.glo.b tãgit nec ſe firmat.alibi etiaz tãgit nec firmat de eden.l.ſiqs ex argẽtarijs.ſ.ſi initiũ.ꝛ ẽt tangit. C.de fui.ꝛ aqua.l.ſi maifeſte.ꝛ ibi gl.firmat ſe ſ.ꝙ faciẽs ſ̃ molẽdinũ põt me ipedire.ſz iſta q̃ ſtio fuit ãtiq̃ ꝛ ſabatina.ꝛ ſunt ꝑ dñz Frã.accur ſij diſputata:ꝛ alios doc.bononiẽſes ꝛ oẽs icli nãt ad illã ſniaz ꝛ diſtignamus. Aut flumẽ ẽat priuatũ illꝰ ꝙ ꝑ habuit: ꝛ ille qui ſo facit põt licꝫ facẽ:ſi hoc pricipalꝫ facit ut ſibi proſit ut ſ̃ de dã.inſe.l.fluminũ.ſ.ſi.ꝛ.l.peulus. ſecꝰ ſi facẽ ut alij noccat ut.l.i.ſ.denigs ſ̃ de aqua plu. ar.et ta dz intelli gl.dcc.l.ſi maifeſte. Si vo flumen ẽat publicũ put eſt oẽ flumẽ qõ ꝓpetuo currit: vt ſ̃ e.l.i.ſ.fluminũ. tũc aut prius habuit molẽ dinũ licite aut nõ.ſi habuit licite ñ põt fo facer nec auferre ſibi lucrũ qõ licite ꝓcepit ex publico vt.l.ij.ſ.merito ne qꝺ in lo.pu. Si vo nõ hz li cite:tũc ſecũdus põt cũ ipedire ut.d.l.ij.ſ.ideꝫ ait i prin.ꝛ ita tenet Ci.i.d.l.ſi maniſeſte.qõ pu to vez. Secũdo q̃ro q̃n primꝰ dicat habere licite ꝛ q̃n nõ.ꝛ boc q̃ro i edificio qõ ẽ i flumie publico.ꝙ hẽ licite ſi fiat ex ꝓncipiis reſcripto uel ſenatꝰ vt ſ̃ õ de aq̃ plu.ar.l.pricipiis.ꝛ ſ.õ aq̃ coti.ꝛ eſti.l.i.ſ.ꝑmittit. Utrũ aũt i reſcripto ba beat neceſſe dicẽ nõ obſtãte tali lege.glo.bic tã git:ſz tu melius examines ſm ea q̃ nõ.i.l.ſi. C. ſi contra ius l'vti.pu.ꝑ Ci. Itẽ ſi ꝑmittit a lege mũicipali ciuitaꝫ vt.ſ.qõ vi aut dã.l.iij.ſ.plane nõ.ſ̃ ne qꝺ i loco pu.l.ij.in pri. ſz hoc intelligẽ verũ i ciuitatibus italie q̃ ſibi de cõſuetudie pre ſcripſerũt mez iperiũ:ꝛ ita portus flumẽ ꝛ ſilia. ſz de iuꝫ cõi ꝓdca ſũt pricipio ut i.x.col.q̃ ſit re ga.c.i.ꝛ ſic nõ poſſet a lege mũicipali ꝑmitti.ad qõ fac qõ nõ.i coꝛpe de oſen.ciui.ſ. iuſiurãdũ i ſi.ma.glo. Itẽ hz licite ſi tanto tpe habuit cuꝰ nõ extat memoria i ſrij.vt.l.hoc iur.ſ.ductus aque.ſ.õ aq̃ coti.ꝛ eſti.ſi vo nullũ iſtoꝝ ſtueniat tũc aut flumẽ ẽ nauigabile:ꝛ tũc aut ille q ducit prio facẽ illicite vt b ꝛ ſ̃ de aqua plu.ar.l. ſinaũt ſ.ſi. Aut nõ ẽ nauigabile:ꝛ tũc licite facẽ auctõi tate iurisgẽtũ:quo iuꝫ flumia ꝛ coꝛ uſus ꝛ iura ſũt publica vt inſti.õ ꝛc.di.ſ.flumia.ꝛ.ſ.riparũ ꝛ ſ̃ õ re.di.l.ripaꝝ.nã lex pñs nõ ꝑmittit duc tũ aq̃:ſz ſi declinat i flumẽ nõ nauigabile ꝑ iura ciuilia nõ ẽ ꝓhibitũ id qõ ẽ õ iure gẽtũ licituꝫ. dãtũ ille q ducit prio ducat ſine vicinoꝝ iuria alꝫ teneẽ iddo .ꝓpoſito ut.ff.ti.i.l.i.i prin. ꝛ.ſ.ſi q putãt.ꝛ d.l.ipatores i ſi.dicco tu nõne ſemp ẽ vicinoꝝ iuria q nõ poſſũt facẽ ſuũ edificiũ.ꝙ ñ patiẽ iuriã ſeu dãnũ:ſz nõ acgrit lucꝝ. ꝛ nõ ẽ par eadẽ rõ lucrũ nõ cape:ꝛ dãnũ pati vt.l.ſi nali.C.õ codicil.ꝛ.l.q aũt i pxin.ſ̃ q̃ i frau.cre. cũ ſi. Itẽ aduerte q̃n qs facit illicite reſpectu ꝑ uati:ille ſolus põt me ipedire nõ alius etiaꝫ:qr q̃tũ ad eũ licite facio ut.l.locꝰ corpus.ſ. ꝓpetit ſ̃ ſi ſer.uen.ſz q̃n facẽ illicite reſpectu iuris publi ci:tũc qlibet ꝑuatus põt ipedire. ꝛ ita logt.l.ij. ſ.ideẽ ait ſ̃ ne qꝺ i lo.pu. Tertio q̃ro ſi aliqs facit edificiũ.ff.i flumie ꝑ quod aqua reſtringat ita ꝙ ipedit meũ molẽdinũ quod ẽ ſupꝰ:an ſit idẽ iurꝭ quod ſ̃.dico ꝙ ſic p.l.i.ſ.qõ aũt ait.ff ti.i.ibi uel altior.ꝑ boc ſ̃ de aqua plu.ar.l.i.ſ. neranꝰ ꝛ.ſ.ſz ꝛ apud ꝛ.l.ij.ſ.i. Sed contra boc vꝫ obſtare.l.ij.ſ.pe.ſ̃.de aq̃ plu.ar. ſo.ibi edificabat i ſuo ut ibi nõ.qõ nra logt q̃n edifi cabat i publico:ſz certe ꝛ ſi edificabat i priuato nõ põt q̃n aq̃ ante libere currebat:ꝛ ſibi dãnuz ñ dabat vt ſ̃ ne quid i lo.pu.l.ij.ſ. idem labeo aꝰ ſcipit ſiqs i ſuo.ꝛ ibi nõ.ſo.ſm illã glo. debz

itelligi hec q̃o. Quarto q̃ro quo iur̃ agã ꝯ il lũ q edificat supra uel ſ.ita q meũ molẽdinũ i pedit. ꝛ aut ego hẽo molẽdinũ cum illo curſu aq̃ tãto tpe q trãſierit por eſtas itelligẽdo porẽ eſtatẽ fz qđ dr.ſ.ti.i.l.ſ.eſtas: z tũc poſſũ ũten tare ꝯ cũ iterdictũ ne qđ i flumine publico poſi tũ.ſ.ti.i.i pri. Nã aduẽtari⁹ facit q alĩ aqua flu at q̃ priori eſtate fluxerit g̃ z c̃. aut ñ habui mo lẽdinũ tãto tpe: z tũc poſſũ agere iſto interdicto vtili vt i caſu.l.i.ſ.ñ aũt ō e. z ita itelligit Roſ. i libellio ſuis ſup hoc ti. Iz nõ alleget bonas le ges. z iſtud ẽ valde vtile ſcire ,pter diuerſitates ,cludẽdi i libello q̃ colligit ex iſtis legibuſ. Itẽ poſſz agi negatoria gnãli ius tibi nõ cẽ: ita edi ticãe ut ō ō aqua plu.ar.l.i.ſ.itẽ ſciẽdũ. Dicens tu qño hoc cũ negatoia deꝛ ſoli dño ut ō ſi ſer. ven.l.i.ſ.i.fz iſte nõ ẽ dñs loci i quo edificatur quia in flumie publico edificat. ꝛ ẽ dñs ſui mo lẽdini cui nocet. ,ppt opus factũ in flumie publi co. z ſic nomine ſue rei agit. ar.ſ. de aqua plu. ar.l.i. Itẽ ſi cẽt factũ ,cepta noui operis nunci⁹ poſſet agi interdco de no.op.nũ. Itẽ itdco qđ vi aut clã. ſi cẽt factũ vi uel clã ut.ſ.qđ vi aut clã l.vi facit.ſ.i. Quito q̃ro iuꝛ ꝓmiſſa uos vi tis q melior ẽ ,ditio ei⁹ q prio occupauit. põe g̃ q vnus incepit laborare bodie i flumine. ali⁹ icipit die ſequẽti. qs iſtoꝛ pferr. qõ iſta in hoc ꝯ cidit: an aqua dicat occupata ſolo vbo: uel inci piẽdo opus: an regratur q aqua ducatur: ul re quiraꝛ q edificiũ ad qđ aqua ducit ſit pfectũ. z vr q ille q ꝓmo incipit z vba occupatõis ꝓmo ,ferr preferat. nã ceptũ bẽt pro ,pleto ut.l. z ſi nõ ſint. ſ infecti ō de au. z ar.le. cũ ſi. ibi nõ.

Predeca cũ tractaſ de iur̃ q̃rẽdo ille pferr q ad lit̃. pt̃. puenit ꝓa: z ſic q prius ad initiũ puẽit vt.ſ.de v.ob.l.ſi ticia. z de ,para.l.pluriba⁹. z ō lega.i.l.ſi plribus: z ibi p dr. ẽgo ille erit potiõ qui primo incepit. ad idẽ. l. qui prĩo ō de in di em adiec. p hoc qđ dĩ de theſauro quod q̃rit ei q primo uidit: nõ tñ prius occupauit ut nõ. ō de acq. re. do. l. nũquã. ſ. theſaur⁹. z iſti. ō ꝛc. di. ſ. itẽ lapilli. Iz hec gl. repbẽdat vt nõ. p Li. C. de acqui. poſ. l.Iz. Ecõtra vĩ q ille pferat q primo aquã duxit uel edificiũ pfecit: qz cũ agit de iur̃ q̃rito pferẽdo ille prĩo pferr qui prĩo ad ſniaz puẽit ut nõ. ō. ō noxa. l. ſiqs a mlĩ ō re in di. l. inẽ eos. z nõ. p dr. i. l. ſi plurib⁹ ō de leg. i. Conſtat ãt q ſnia ẽ finis litigij ut ō de re iudi. l.i. b̃ g̃ pferri dz q prius aquã duxit. z ad finez operis puẽit. hic. n. tractaſ de iur̃ q̃rito pferẽdo nã cuiz de populo ẽ ius queſitũ aq̃ ducẽde de flumie publico auctoritate bui⁹ legis. tractaſ. g̃ quis i hoc iuꝛ q̃rito pferat. Predeca i his igbuſ p occupatõez aliq̃ ius acq̃rim⁹ añ pfectã occu patõez nullũ ius bẽmus: qz añ milta accidẽ pñt ne occupem⁹ ut. l. nãlẽ. ſ. i. z. l. i laqueũ ō ō acq rẽ. re. do. z. l. iij. ſ. neratu⁹ ō acq. poſ. ita z hic nõ acquirit̃ nobis iuſ i aq̃: niſi poſtq̃ ẽ ducta: z p⁹ q̃ ẽ pfectũ edificiũ. pfeciſſe ãt vĩ q̃ qs põt vti edificio vt.ſ. de v.ſig.l.edificia.ſ. pfeciſſe. añ. n. multa accidẽ pñt vt edificiũ nõ pficiat. z ſic qui aquã auferret nullũ dãnũ daret. ſo. dico q nã coꝛ q̃ p occupatõem acgrũtur nõ cadit in nãa q̃ne. nã illud bz locũ i illis que cõia ſũt. z i nl̃ ius bõis: nõ aut̃ bz locũ i his que publica ſe vt nõ. inſti. de re. di. ſ. littoꝛ. ſz flumia ſũt publi ca ut iſti. de re. di. ſ. fiumia g̃ z c̃. Dic ergo ẽ pũ ctus q̃ duo vtãtur loco publico: z per vſũ vn⁹ ipedit vſus alterius: quis preferr. z conſtat q il le q primo icepit vincet illũ qui ſo incepit li po tuit preuidẽ q p vſũ cius ipedirẽ vſus illi⁹ q p mo icepit. z pro hoc tex. z glo. ō ne quid in loc. pu. l.i. ſ.i. ibi z tñ iurta z c̃. z ẽ fm ẽtiã lec. ibi i duobus plauſtris obuiãtibus. z idez iuris eſt i vſu fluminis publici z aqua ipſius q̃ eſt i vſu vie z iter. vt. ſ. ti. ij. l. i. ſ. i. z. ſi. z fz b vicet il le qui incepit primo. icepiſſe autẽ itelligẽ ut. ſ. de pollicita. l. i. ſ. cepiſſe. vel ſi uelles dicẽ q flu mina ſunt publica uſus tamẽ eius ẽ cõmunis: vt vĩ tex. dicere in dicto. ſ. flumina. inſti. de re. di. lz glo. ibi aliter exponat. fz hoc de iure ſcri pto requirit perfecta occupatio per iura ſupius alle. tñ iſtud ius ſcriptũ ẽ ō cõſuetudie correctũ vt ille dicatur ꝓcupaſſe qui primo icepit: z ,p ſequit. z ita nõt glo. i. d. l. nãlem. ſ. i. ergo. ita in propoſito ut ille dicat occupaſſe qui incepit la borare ut aquã ducat: ſi tñ iceptũ opus proſeq tur: ſecus ſi deſiſtat ſecũdum opi. Treba. i. d. ſ i. Itẽ ſi uelles dicere illa iura nõ eſſe ꝙ ſuetudi nẽ correcta. adhuc vezũ eſt quod dixi de iur̃. nã iura predẽa loquũtur in ãialibus q̃ in nullius bonis ſunt: ſed in rebus iaiatis ſufficit ſola in ceptio. vnde ſiqs uellet i mari uel in littore edi ficare: ſtatim ſuuz fit cũ pilas iactanit. nec regrit rei pfectio ut ō de acqui. re. do. l. ẽgo. ſ. ſi. Pre terea lex dicit ō ne quid in lo. pu. l.ij. ſ aduerſ⁹ q̃ ille ẽ tuendus qui i littore edificat uel molẽ i mari iactat. z ſic utitur vbo pñẽ temporis. ſ. edi ficat. ſufficit ergo ſi i preſenti edificet et op⁹ pro ſequaz. non ãt regrit q opus pfecerit. Quod autẽ dixi q opus proſequat: nõ itelligas iudai ce q ſemp ita vt neq; comedere: neq; dormire: laboarre cõtinue poſſit. nã actus nature iterue niens nõ obſtat ut. C. de teſta. l. cum antiquitas Itẽ dicerez ſi in aliquibus diebus differret q̃ rena magiſtros z alia preparamẽta. ar. eius qđ nõ. ſ. de vi. z vi. ar. l. iij. ſ. cũ tgi: lz ſi poſt opus iceptũ ꝛple negligeret proſequi opus crederem eũ ius ſuũ amittere ut ō de dam. infec. l. ſi finita ſ. pe. z ō de acqui. poſ. l. ſi de co. ſ. i. Predicta uero ſi aqua ad eum uſũ ad quẽ ducãt nõ ſuffi cit utriq;. nam ſi utriq; ſufficeret q̃z poſſz ducẽ ut. ſ. de aqua coti. et eſti. l. lucio. z nõ. i. l. aquã. C. de ſerui. z aq̃ z ō de aqua plu. ar. l. i cõceden do. ita deſiatũ fuit bononie: cũ cõe cõceſſit pri mo fratribus predicatoribus aquã ex uno ſlui ne ducere ad ducẽdũz fabã. z poſtea ,ceſſit fra tribus minoribus. nã cum illa aqua ſufficieus eſſet ad utrũq;: diuiſerunt eã mẽſurio. z q̃libet ordo ducit eam ad ſuũ locum. Sexto quero

gd si duo ĩcepint eodē tp̃e l'vn⁹ p⁹ alē p⁹ cū ꝺ p⁹ ignoraret. vī dicēdū q⁹ sit locus gratificatōi: uel diuimat sorte vt nō. i. d. l. i. §. i. ne gd i lo. pub. Tu dic meli⁹: vsū dēe aque cōicādū inter eos l' sorte diuidū tēporibus uel mēsuris ,put pōt vt ꝺ de serui, rusti. pre. l. ipatores i ꝑn. Et iō est cautela q⁹ ille q ꝑmo opus icipit faciat fieri pub licā ifirm̄ z nūciari alti vicino q⁹ ipse occupat z occupāe itēdit vsū dicte aq̄ ad tale edificiū. z sic iam ficī feci. Itē bonū eēt ligs cū iudicis auctōi tate opus ĩciperet: hoc tñ nō ē semp ex ncēitate vt supra de acqui. re. do. l. quāuis. qꝺ dic ut ibi

Septio q̄ro ego qui volo facē molēdinū vo lo facē i fluie clausurā z tigna. z alia edificia uo lo imittere i ripa vicini que ꝫ me ē vt per bⁿ aq̄ ꝫ meū ducā: an possū eo inuito. z vī q⁹ sic: quia ripaz⁹ vsus ē public⁹: sicuti ipse⁹ flumis ut. ſ. l. p xia cū si. Contrariū dico. nā ripaz⁹ ,pprietas ip soz⁹ ē quoz⁹ ꝑdijs adheret vt ꝺ de re. di. l. ripaz⁹ z insti. de re. di. §. ripaz⁹. Vsus āt ripaz⁹ ē publi cus vt dēs legibl. cōstat autē eū qui hēt usū vl ēt vsufructū si posse inuito dño i ipse⁹ ꝑdio nouū edificiū facē vt ꝺ de usufruc. l. nouū z. l. usufruc tuar⁹ nonū. q̄ z c. ,p hoc ꝺ ꝺ acqui. re. do. l. qꝺ littore z. l. se. plus dico q⁹ si aliquis i ripa mea edificauit: nō solū per iudicē destruēi: ſz ēt mea propria auctoritate destruā si sū i possessiōe dic te ripe vt ꝺ ad. l. aquil. l. quēad. §. i. z. ſ. quꝺ vi aut dā. l. si vitē. §. si ad ianuā. et nō. ꝺ no. op. nū. l. de pupillo. §. memisse circa fi. Octauo quero quid si ripa que ē ꝫ me ab alia parte flu mis adhēt vie public. an i ea possī edificare ne mie requisito: uel e⁹ ꝑsēſū requirā. plura possūt allegari. breuit dicā q⁹ idē iuꝛ c. ſ. q⁹ nō possz si eri inuito dño prediꝺ qꝺ ē iuxta viā cui adheret ripa. nec ē uia ꝑdimēto: quin ad euz pertineat ,pprietas ripe ut ꝺ de acqui. re. do. l. maritus et nō. ifti. dē re. di. §. ripaz⁹ i glo. sed quid si i via.

Nono quero quid si ripa flumis que adhe ret ꝺdio tuo: ita ē naturaſ ordiata q⁹ aquā ad me pellit et possuz aꝺ meū molēdinū ipā aquā ducē sic aliqua clausura. tu formā dēe ripe vis mutare ut sic per bⁿ aqua ad me nō veiat: an pos sis. vī q⁹ sic: qr tua est prōpetas ergo i ea potes quicquid uis vt. l. i re mādata. C. mā. z. l. nemo C. ō iudi. cū si. Sed ꝛrū dico. nā ſz proprietaſ sit tua usus tū ē cōis. z iō vſufructus rei spēz cō mutare z vsuarij cōditōez facēre nō pōt ut ꝺ de usu z ba. l. pe. z ii. ad qꝺ facit qꝺ nō. de re. di. l. ripaz⁹. z insti. co. §. ripaz⁹. Decio q̄ro qd si edificio i flumie publico faciēdo clausuraz⁹ p directū uel p idirectū aliqd pono: ita tñ q⁹ id qꝺ pono ptē mediā flumis trāsccdit: z ꝫ vicini agri frōtē protēdit nō tñ eius ripā attīgit: an po terit sic facē ꝫdicēte vicino. vī q⁹ sic: q⁹ in flumie publico facio z mea ē utilitas: z vicino nō ē in cōmodū ut. ſ. ii. l. i. §. fūt qui putāt. z pro bⁿ ꝺ. de dam. infec. l. fluminū i pri. Ad bu⁸. q. uēi tatē ꝑmitto q⁹ sicut insula que i flumie nascāt di uidit inē eos q ꝑpe ripā predia possidēt certis regionibus ut ꝺ de acq. re. do. l. inter eos i pri. z nō. e. ti. l. adeo. §. insulā. ita quicquid natum uel edificatū ē i flumie publico ē eoz⁹ prope ri pā predia possidēt ſm proprietatē certis regiōi bus. usus aūt ē cōis ut ꝺ de acq. re. do. l. pe. §. fi. Hoc premisso in qōe ꝑsū ē cōsideradus mo dus edificādi. nā si opus ꝑpus ĩcepi iuꝛ ripaz⁹ p dij mei nec ultra mediū flumis ,pcessi. certū eēt q⁹ clausura ē mea z eā licite hēo. z si postea pa ulati augumētauī: ita q⁹ mediū flumis transiui iuxta frōtē vicini agri: tūc quia insula hoc mō nata z aucta tota eēt mea ut ꝺ de acq. re. do. l. i sula in pri. Eadē rōe z istud edificiū erit meum totū vt. ꝺ. l. pe. §. fi. nec vicinus poterit me ipedi re rōne ,pprietatis. ſz si aliud cōmodū sentiret posset me ipedire ut. ſ. proxia. q. dicā. Si vero istud edificiū vna cōtiguatōe: seu vno contextu factū ē: tūc i ea parte que ē ultra mediū fluminis habita mēsura ſm formā que ē i glo. dēe. l. aꝺo §. insulā vicinus hz propetatē. Ego sicut qlibet de populo hēo usū ut. ꝺ. l. pe. §. fi. igitur ego vt vsurarius nō possū opus ꝑicē cōtradicēte pro prietario ut ꝺ de usufruc. l. usufructuar⁹ nouuz riuū. ſz si vicino sciēte z patiēte ꝑfeceī credo te licite habē vt ꝺ de aq̄ plu. ar. l. labeo facit ꝺ de dam. infec. l. qui bōa. §. ligs iuxta. ſz aꝺ vicinū ,p sua regiōe ptinet ,pprietas: vsus aūt erit pub licus. i hⁿ ē isto cāu icōmodū edificāt: qr nō po terit inuito vicino edificiū āpliare: nec aliquid ꝺ trabere q̄uis i melius reposit⁹ sit vt ꝺ ꝺ vsuf. l. bactenus. §. fi. z. l. se. quod itellige i ea pte i q̄ proprietas ē vicini. Aduerte tñ aꝺ vnū: qr ſz lex det vicino ,pprietatē: nō tñ acgrit possessio nē ipso iuꝛ sine apbēliōe. ar. ꝺ de acq. pos. l. cū hēdes. nōt glo. in sili ꝺ ,p so. l. cū duob⁹. §. idez rñdit z. C. de sa. sāc. ec. l. fi. i pe. glo. ē q⁹ pēs edi ficātē possessio. Consulo ergo dño ,pprietatis si possessionē vlt adipisci q⁹ expectet q⁹ locus ille sit totaliter iundat⁹. tūc enī possessor primus desit possidē ut. l. iij. §. labeo z. l. pōpo. in pri. z. l. qui vniuersas. §. itē quod a mari ꝺ ꝺ acq. pos. z postea cū ꝺ proxio aqua recessit possessionē tanq̄ uacātē occupet ut supra ꝺ usuca. l. fegi. §. itē si occupauerit. z de his sibi ,peuret ,pbare. est enī i his magnū cōmodū possessiōis: potissime ,p pter faculratē dstructōis: qz postea illicite edifica bit ut ꝺ dixi i vij. q. Itē nō qꝺ supra appella ui clausurā ,put dī i uulgari i iuꝛ tñ appellaī spe cies. i. loc⁹ alⁱ supra frā edificat⁹ ex quo ducit aqua. uel appellaī sepcta. i. que appōit ad solan dū: seu ad formulā cā aq̄ bauriēde ex flumie si ue lignea siue lapidea sit ut. ſ. de riuis. l. i. §. spe cies. z. §. sepcta. Istud itaq̄ edificiū diuersis no mibus appellatū siquidē meū ē rōe ,pprietatis. qꝺ qñ sit pz ex ꝑcedētibus possū i eo facē qꝺ uolo quod si meū nō ē: sed i eo hēo ius aq̄ bauri ende seu deriuāde: tūc si ille ad quē spectat pro prietas nō ꝑmittit me aquā ducē possū ꝫ cum uti itēdo de aq̄ quoti. z esti. Si vo nō patiatur me talē locū reficē hēo itēdz positū. ſ. de riuis.

Prout logt de specu. t septa. hẽo etiã ꝓfessoriã ſ. mihi ius eſt tale edificũ bere t ex eo aquã ducere. t hoc nõ ẽ dubiũ. Undecio q̃ro an vicini ſuptores uel iferiores faciẽtẽ talẽ clauſurã poterũt iure aliq̃ ꝓhibẽ. ad qõ dico q̃ q̃ꝫ ex tali operе aq̃ reſtringẽt t iundat plus ſoluto ripas flumĩs q̃ adhereẽt ꝓiſ vicinoꝝ. q̃ꝫ iundat loca q̃ ripe cedũt. qõ ẽ. ex q̃ ꝑmũ a plano uergẽt ſcipſt ꝓpt attractionẽ aq̃ uſq; ad aquã ut. ſ. l. p xia. ſ. fi. t ibi⁹ duob⁹ calib⁹ vicini nõ poſſũt cõ queri. nã ripe t loca q̃ ripe cedũt ad hoc ſũt deſtinata ut aq̃ ibi ꝓtineat vt ẽ co. l. i. ſ. ripa cũ ſi. t ibi nõ. t. ſ. l. proxia. ſ. fi. Itẽ uſus eoꝝ ẽ publi eius ut dictũ ẽ. vſurariuſ ãt põt vti re ad cũ vſuꝫ ad quẽ ẽ deſtinata ut habitare i domo i q̃ habet uſũ cũ ad hoc ſit deſtiata vt ẽ de uſu. t ba. l. ij. Sile i nauĩ i q̃ hꝫ uſũ: q; põt cũ ea nauigãe: ga ad hoc ſuẽta ẽ t deſtinata ut ẽ ũ uſufru. l. arbõ⁹ bus. ſ. nauĩ. t ſic de ſingul. ita i ꝓpoſito aquã imittere poſit t reſtagnare i dãs locis cũ ad hoc ſit deſtiata. Dreẽa faciẽti op⁹ ẽ magna utilitas t vicinis nõ ẽ damnũ g̃ t c. Q̃nq; aq̃ inundat alia loca que nõ ſũt ad uſũ publicũ deſtinata. et hic cõſideranda ẽ faciẽtis utilitas t patiẽtĩ dãnuꝫ t icõmoditas. nã ſi edificãtis magna ẽ utilitas vicini ẽ incõmoditas modica uel nulla. ut ecce: qr aliqua ꝓticula alicui⁹ ſaltus ul' loci ſalicti inũ dat: tũc vicinũ edificãtẽ nõ poterit ipedire ut. ſ. ti. i. l. i. ſ. ſũt qui putãt t. ſ. ſe. t ita ibi ſentit glo. Aut vicinoꝝ damnũ ẽ magnũ: t tũc edificãtez poterũt ipedire p ĩtẽdictũ poſitũ. ſ. ti. i. quocũq; mõ dãnũ ex mutatõe curſ⁹ aq̃ ꝓlgat ut. ſ. ti. i. l. i. ſ. qõ aũt. t. ſ. de aqua cott. t eſti. l. hoc iure. ſ. i. fac ad hoc ſ de aqua plu. ar. l. i. ſ. de eo. et ſ. ſe. Si ĩ tĩmeẽ dãnũ debet edificãs vicinũ ca uere i. x. annos ut ſ de dam. infec. l. ꝓtor. ſ. ꝺ eo t. ſ. de ripa. mu. l. i. hoc ãt ĩtelligẽ de dãno per qõ edificiũ quod prius bẽbat ul'ager deſtruẽ. Sed ſi edificiũ vicini p mcũ nõ icõmodat. dicẽ autẽ vicinus p hoc ſe pati dãnũ: qr min⁹ portabit preciũ ſuũ de frumẽto: t ſic lucrabiũ min⁹. cẽte. ꝓpt hꝫ me nõ potũt ipedire ut ſ de iure pa. l. q̃ro t de obſeq. l. ſi. ꝑ hꝫ ſ ꝺ ope. li. l. medic⁹ fz vna lec. ſz fz aliã vi obſtare. ſz dic q̃ ibi: iõ quia liber⁹ eãt obligat⁹ ad opa ſ q̃ rõ ceſſat hꝫ. Duo decio q̃ro nũq̃ formula. t. ille locus cauſi qui ſit ad latus flumĩs ad aquã ducẽdã ſit public⁹ l' priuatus. t ante oĩa uolo te ſcire q̃ ille loc⁹ appellat i vulgari forma ſeu formula. t ita appellatur. C. de aq̃ duc. l. i. li. xi. q̃nq; in iure appellat incile vt. ſ. de riuis. l. ij. ſ. incile. q̃nq; i ulgãi appellat vallũ. nõ curo de noĩe: ſz vi q̃ ſit loc⁹ publicus vt ſ ea. l. i. ſ. ſi foſſa. Contrariũ dico. naz cũ per talẽ locũ nõ ſemp cadat: uel uadat aqua: vi q̃ ẽ locus priuat⁹ ut ſ e. l. i. ſ. fluminũ. t nõ. i. ꝺ. ſ. ſi foſſa. Aut q̃ duco aquã ex flumĩe publico imediate p ſũdũ meũ: t tũc ñ ẽ dubiũ q̃ locus ẽ meus. Aut duco p ſũdũ vicini ipo pmittẽte: t tũc locus ẽ eius cui⁹ prio erat: ſz ego hẽo ſ ututẽ aq̃ ducẽde. t ſi ille ipedit me ducẽ habeo cõtra eũ iterdictũ de aq̃ cott. t eſti. ſi me ipedit formulã purgare t reſicẽ hẽo iterdictũ de riuis ,put loquit ꝺ ruo t inale. Itẽ habeo ꝓfeſſoriã vt ſ dixi circa clauſurã. Itẽ ex hoc q̃ ille locus ẽ priuatus apparet ſoluta qõ de q̃ tã uidi dubitati. Exit aqua ꝺ molẽdino vnⁱ⁹. aliuſ vlt aquã capere t cõducẽ ad ſuũ: ita q̃ molẽdin⁹ primi ñ ipediat: an poſſit. t certe ſi aq̃ ſcurabit ibi aluceũ publicũ nõ ẽ dubiũ q̃ põt. al' ex ipa formula cũ ſit priuati aquã inuito dño ducẽ nõ poſſit ut ſ de aqua plu. ar. l. i cõcedendo. Decimoẽtio q̃ro nũq̃ talẽ formulã liceat facẽ p viã publicã ꝙ de inũ nõ ſine pmiſſu pricipis ſenat⁹ uel ciuitat⁹ vt ſ de fruct. l. ſcriuitures. ſ. penul. t ꝺ opere. nũ. l. nõ ſolũ i ꝑn. cũ ibi nõ. t hoc dicit glo. Jn gbuſdã locis cõſuetudo ẽ i contrariũ q̃ pẽ viã publicã ducat ſi pontẽ i ea faciat: ꝺ iur ẽ ñ ẽ p ꝑalle. l. t ꝑbat ſ ne quid i lo. pub. l. ij. ſ. tractatũ. Decimoq̃rto quero põe vnus hꝫ molẽdinũ ſupra: aliuſ infra. ille q hꝫ ſupra tpe eſtatis t ſiccitat⁹ facẽ uult recollectã aq̃ ille q hꝫ infra cõtradicẽ eo q̃ ſuũ edificiũ eget miori aq̃. qd iuris. t vi q̃ ſupiõ nõ poſſit facẽ recollectã aque. nã nõ licet facẽ edificiũ p qõ flumẽ exarciat et deſiccet ut. ſ. ti. i. l. i. ſ. i. ſz p hoc flumẽ deſiccat ſaltẽ p tẽpus g̃ t c. Jn ꝺriũ vi q̃ poſſit. nã forma eſt ſua ut ꝺ dicũ ẽ. ſz poſtq̃ licite aq̃ intrauit i ſuũ: ſz ei facẽ dea q̃q̃ ult ut. ſ. ꝺ aq̃ cott. et eſti. l. i. ſ. idẽ labeo g̃ t c. q̃ aut cũ dca edificia cõſtructa fuerũt de hoc fuit aliquid actũ et illꝺ fuaſ: nã ualẽt talia pacta: ne liceat aquã cõtinere vt. ſ. de aqua cott. t eſti. l. i. ſ. ſiquis hoc cõceſſerit. Idẽ ſi de hoc ꝓceſſerit antiq̃ conſuetudo q̃ vim pacti hꝫ ut ſ de aqua plu. ar. l. i. ſ. fi. Aut nõ preceſſit pactũ uel cõſuetudo. puta q̃r ſũt nouit facta: t tũc aut ille qui infra habuit edificiũ habuit id prio: t tũc ille qui ault ſupra aquam cõtinere nõ põt ne alterius edificiũ icõmodet: vt dictũ ẽ ſ in pria. q. Aut ille q habuit ſ edificiũ habuit id prio: t tũc aut ault aquã ob ſuam vtilitatẽ cõtinere: t põt nec ille qui hꝫ infra põt cũ aliquo mõ ꝓhibẽ eadẽ rõe ut dcm ẽ i. iij. q. aut ſolũ cõtinz aquã ut ei q hꝫ ſ̃ra noceat: t ic nõ põt: ſz actõe de dolo tenet ut. ſ. de aq̃ plu. ar. l. i. ſ. deniq;. aut de ꝓritate ſeu poſteriorita te tp̃is nõ apparet: t tunc põt aquã licite ꝓtineẽ ex quo ea licite i ſuum intrauit ut dca. l. i. ſ. idẽ labeo de aqua coti. t eſti. Itẽ q; cũ ſint i pãi cã potior ẽ conditio poſſidẽtis cõuenti ut. ſ. ꝺ vbo. ob. l. ſi ſeruũ. ſ. ſegt et exẽ de re. iur. c. i pãi li. vi. qõ ſemp ĩtelligẽ niſi faceret principal⁹ ut alĩ noceret ut. d. ſ. deniq; i. d. l. i. de aq̃ plu. ar. De cimoquito q̃ro quãto tpe poſſit ũtud ius poccupatiõis ut ecce habui molẽdinũ in ſumie publico: mõ impetu aq̃ deſtructus ẽ. ego differo ſtaurare. aliꝰ interi occupat aquã: ita q̃ mea ſſectio ipedit: an boc poſſit. ũtã. q. ego uidi ꝺ ſco t dicebat ꝑ aduocatos primus pditſſe ius ſuũ ſi ſtetit. x. annos inſ pſites t. xx. inſ abſites: gaius aque ducendę t cetere fruitutes tãto tẽpore

tollatur ut. C. de fuitu. l. pe. Mbi vi q̃ q b⁹ dicunt male intelligũt. In hac eni. q. debem⁹ cõsiderare tria. ꝓmo ouere aquã de flumie publico. ſo ꝓ talẽ locũ ducẽ. ꝫ preferre alijs vicinis: ut ipſi edificãdo me ipedire nõ poſſint. Primũ. ſ. aquã de flumie publico ducẽ põt nobis ꝑpetẽ ꝑ modũ iuris debiti vt ſi ipator uel ſenat⁹ ul' lex municipal' uel aliq̃ ſtatuto ant̃q̃ cui⁹ nõ extat memoria cõcedat nobis ducẽ aquã de flumine nauigabili q̃ ab' de iur' nõ licẽt ut dixi. ſ. in. ij. q. z tũc iſtud ius ducẽdi trãſit i ꝓpriũ ut. ſ. ỏ in iur'. l. ſane ſi mar'. z ĩ nõ vtẽdo. x. ul'. xx. ãnil ꝑ diſ iſtud ius ut. d. l. pe. C. de fuitu. z. ſ. ỏ nũdi. l i. z q̃ nõ. C. de diuer. ɔſcrip. l. ſalſo quicqd ibi dicat Li. z q̃ nõ. eẽ de cõſti. c. cũ acceſſiſſent. Q̃nq̃ iſtud ducẽ aquã nõ ꝑpetit ꝑ modũ iuris ỏbiti: ſz ꝑ modũ cuiuſdã facultat⁹ ut ducẽ aquã de flumie nõ nauigabili ut hac. l. z tũc ſi ꝑ mille ãnos nõ duco: tñ ſemp illã facultatẽ retineo ut. ſ. de via pu. l. i. nã ius cũdi per viã publicã nõ ꝑpetit nobis ꝑ modũ iuris debiti: ſz ꝑ modus ſacultat⁹ vt ẽ ne quid i lo. pu. l. ij. ſ. viã publicã. et hoc tz Li. i ſiſſ. i. l. cũ notiſſimi. ſ. illud. C. de ꝑſcrip. xxx. an. in illa. q. an ꝑſcribat iuri offerẽdi

Sedz. ſ. ꝑ talẽ locũ aquã ducẽ: z tũc aut hẽo ius ducendi eam ꝑ fundum tuum: et tunc eſt ius ꝓſtituũ. ſ. ſeruitꝰ aq̃ ducẽde z pdictũ dco ipe. aut eã duco ꝑ fũdus meũ: z tũc ñ amitto niſi fũdo amiſſo. ſz illo perdo q̃ dñũ fũdi mei ꝑdo z hoc ẽ clarũ. ꝑ locũ aũt publicũ ꝓſtat q̃ nõ poſſũ aquã ducẽ ut dictũ ẽ ẽ in. xiij. q. Tertiũ ẽ ꝑterri alijs vicinis ut ipſi edificãdo nõ poſſit me ipedire. z iſtud dicebãt aduocati predẽ. ſ. q̃ pẽdaſ dco tpe. ſ. ãnis. x. l. xx. Sed iſtũ ẽ falſũ: nã ad flumẽ z cetera publica uel cõia ỏ iur' gẽtium nõ ptinent iſte ɔſcriptões ut ỏ de vſuca. l. ſi. in pri. Qualr ergo pdeſ. ad cuidẽtiã ꝑmitto ſic q̃ ea q̃ ỏ iur' gẽtiũ efficiũt nr'a ꝑ occupatões ſigdes ſũt aĩalia pdũt cũ ita effugerint cõſpectũ nr'z. q̃ difficil' ſit eoz ꝑſecutõ ut. ỏ. de acq. re. do. l. iij. i ſi. z. l. nãles i prin. z. ſ. examẽ. Si ỏo ſint ĩaiata ut litus maris z publica flumia: ſiqs i littõe edificauit ſuũ ẽ ꝑ occupatões. et ad pdẽdũ iſtũ viõ tur lex duo requr̃. prio q̃ recupet ꝑmã littoris ſpẽm ut. ỏ re. di. i. tñ i pri. ỏ acq. re. do. l. q̃ i littore. ſo q̃ illã poſſeſſionẽ quã bẽat ỏre liquat ut. d. l. ſi. i pri. ỏ. de vſuca. z b⁹ ſẽut ibi gl. dũ expõit: aut pro. et. nũc ad. q. ꝓpoſitã. ⁊ q̃ ad pdẽdũ iſtud ius ꝑeocupatõis aq̃. z l⁹ preferẽde altẽ requr̃ ꝓmo q̃ edificiũ i aq̃ factuz ſit ita diruptũ q̃ aq̃ recipit primũ ſuuz curſum. ſi. n. eſſet diruptũ modicũ: ita q̃ depdr̃ remanet qs i iur'. nõ enĩ eius aq̃ ẽ difficil' ꝑſecutõ: ſz facil'. ar dẽ. l. nãlẽ cũ ſi. Itẽ fz fgrit q̃ tãto tpe differat quis reſicẽ edificiũ q̃ illã q̃i poſſeſſionẽ ducẽdi aquã videat dereliqſſe ut. d. l. ſi. ỏ. ỏ vſuca. hoc aũt credo q̃ accidit ſiqs aquã in ſuo nãli curſu labi ꝑmittat ꝑ ãnũ: nel ꝑ tm̃ tpus q̃ trãſierit ꝑ: or eſtas qỏ patz: q: ꝓtor nõ tuẽ aliq̃ẽ i quaſi poſſeſſiõe ducẽdi aquã: niſi cũ qui eã duxit eo anno uel prioꝛe eſtate ut. ĩ. de aq̃ coti. z eſti. l. i. i pri. z. ỏ. de iudi. l. ait ꝓtor. z ſacit. ĩ. ti. i. l. i. i ꝑn. Patz q̃ ex ꝑdcis q̃ nõ requr̃ ꝑſcriptõ: ſz ſtatiz q̃ aq̃ recupet curſũ ſuũ nãlẽ: z quis deſinit eẽ i quaſi poſſeſſiõe ducẽdi ꝑdit ius alti ꝑſcrẽdi. et itez occupãti concedit. z hoc eẽ uez. ꝑbaſ expſſe ex ſolone ỏrij duaꝛ legũ q̃ uidẽt ſibi iuicẽ cõtrariari ut ỏ de vſuca. l. ſi. ij. ỏ. z. ĩ. de diuer. z tẽpo. ɔſcrip. l. ſi q̃ſq̃ q̃ ſic ſoluũt fz opi. Jo. quaz credo uerã. z quã ſequit pe. z Rai. ſ. aut qs eſt i quaſi poſſeſſiõe piſcãdi ſolus i fluie publico: z tũc iure ꝓoccupatõis põt aliũ ꝓhibẽ: z ita loquit. l. ſi quiſq̃. aut nõ ẽi dẽa quaſi poſſeſſione z tũc nõ põt aliũ occupantẽ ꝓhibere ut. d. l. ſi. ỏ. ỏ vſuca. pz q̃. q. x. l. xx. ãnoꝛ preſcrip⁹ nõ requirit. credo tñ q̃ ſiqs iuſtã cãz alleget: ãre eo ãno edificiũ nõ repauit: z ſic aqua uſus nõ ſit q̃ ſubueñiret ei ꝑ reſtitutõez vt. ĩ. de iti. actuq̃ ꝓ. l. i. ſ. ſiqs autẽ ꝓpt. Decimoſexto q̃ro. qd ſi flumẽ mutat aluei ſuuz: vtꝛ qs ꝓdat ius ſuuz. iſta q̃ põt multis mõis intelligi. prio ſi prĩceps uel ali⁹ habẽs poteſtatẽ cõceſſit mihi ius aque ducẽde de flumie publico: an aluei mutatione pdat. z tũc ẽ dicẽdũ: aut mutauit aluei vno ipe tu z pdit ius: q̃r vt aliud flumẽ. aut mutauit paulati: z tũc detinet illud l⁹ ut. ĩ. de aq̃. coti. z eſti. l. hoc iuſ. ſ. ſi aquã ſm primã lec. ibi poſitã. Itẽ põt intelligi q̃ iſta: vtꝛ perdatur ius ꝓoccupatõis z ꝑſerẽdi vicinis: z eodẽ mõ ẽ dicẽdũ cadẽre. aut ſubito mutauit aluei uel recedit aqua z pdit l⁹: z noua occupatõe opus ẽ. aut paulati quo caſu ut dictũ ẽ ſtinet: niſi ꝑ ãnũ quis pate reſ aquã ire i ſua libertate: ut ỏ dictũ ẽ. Itẽ põt dca q̃ intelligi ſi ducebã aquã ꝑ fundũ vicini cui ipoſita erat fuitus z flumẽ mutat aluei z an tiquũ aluei inter fũdũ ſeruiẽtẽ z nouũ aluezz per quẽ aqua currit dimiſit: an ſit ſeruiꝰ extincta z dic aut ſubito receſſit: z tũc extincta ẽ ſeruiꝰ: q̃r medius locus q̃ nõ ſeruit ipedit ſeruitutẽ. aut paulati: et tunc durat ſeruiꝰ: q̃r eadẽ rõe medi⁹ loꝰ ſeruit. hoc ꝑbaſ dca. l. hoc iuſ. ſ. ſi aquam de aqua coti. ei eſti. fz ſecunda lec. et. ỏ. ỏ vſuſ. l. itẽ. ſ. huic vicinus. et ỏ pig. ac. l. ſi cõuenerit. ſ i. et de pigno. l. ſi fundus i pri. et q̃ ibi nõ.

Decioſeptio q̃ro quid ſi ad pfres ptinet molendinuz uel aliud edificiuz. q̃ ſpectu aq̃ ẽ deſtructuz. vnus uult reparare alt' differt: qualiẽ cõſulitur edificanti uel edificare volẽti. credo q̃ ſi ſit ſocij bñ locũ tria remedia ſi nõ ſint ſocij duo: vt. ỏ. ꝑ ſocio. l. cũ duobuſ. ſ. idẽ rñdit. et ibi nõ ibi enĩ loquit i iſula quod ẽ nomẽ generale ad omnẽ domũ uel edificiũ etiã in aqua poſitũ: vt nõ iſti. de re. di. ſ. iſula. Itẽ. l. ſi ut. ꝓpõis. C. de edi. pri. que idẽ dicẽ logr̃ gnãliter i oĩ edificio: ſz nomẽ edificij ꝺia ꝓhẽdit ut. ĩ. de cloacis. l. i. ſ decide. et ẽ. Decimo octauo et vltio poſſz q̃ri quid de molẽdinis q̃ fũt in nauiculis: ita q̃ in alueo fluiꝰ nõ ſũt ifixa ut ſit per padũ cui⁹ erit ꝓpietas. et vi q̃ ſint publica: ſicut iſula q̃ ſolo nõ iheret ut. ỏ. de acqui. re. do. l. pe. ſ. ſiqua iſu

la i. fi. §. Contrarium dico. Iz enī i his que solo coherēt nō sit dria ut natū et edificatuz ut. d. l. pe. §. fi. ff. de acq. re. do. nā rōe soli sūt coz ꝙ ꝑ pe ripā predia possidēt: tū in his q̄ solo nō coherēt puto eē dñiaz. nā id qō ibi nascit si solo nō cohēt ē publicū vt. d. §. siq̄ insula: sed id qō edifi caī ē edificātis sic manis vt. l. si de meis i ꝑn. ff. de acqui. re. do. vñ dñiuz edificij ē edificāt. bꝰ quidē Iz facē ꝛ habeī: si ꝓ hoc iter ꝛ statio nauī gij nō sit deterior. Itē sine vicio ꝝ icōmō: ut. ff. dixi. Hec q̄ dca sūt si ꝟa sūt placēt: siquidez aūt minꝰ bñ dictuz ē rogo te lector secure redar guas. mihi. n. safis est: si presens scriptura animum legentis incitat ad ueritatis indaginem.

De quid in flumine publico. xxica.

Olo querit in quo differt iste ti. a precedenti. ꝛ dic ut in ea habes.

Jt pretor.

Quod autem. Alit ꝓe tō. Nō de significatōe istꝰ dictōis alr q̄ ē significatia q̄ litaī nō quātitaī. Itē nō i. §. ait ꝓtor. ꝙ qñ a lege preferī aliq̄d cū aliq̄a qualitate dz utrq; ꝓbāi. s. illud: ꝛ qualitas eius facit. l. pretō. §. docere. ff. vi. bo. rap. Bartolus

Sunt qui. Jste ē nōbil. §. de ipso sacio vnā. q. i. l. quo minus. ff. ti. i. et ibi bunc. §. bene declarauī.

His autem. Nō debere inspici id tē de natura rei ꝺ qua agit. ꝛ iō si dubitareī an ñ brū aliq̄ō eēt debilitatū ꝺberet inspici an usus rei esset ꝺterioratus habito respectu ad id tēpꝰ quo illud mēbꝝ hz magꝫ dare suū exercitiū.

Estas. Nō gl. que incipit vt. s. tunc finiaī. Nō istā gl. ꝙ estat largo mō sumdo ꝓhebēdit sex mēses: Iz stricto mō ꝓpreben dit tres tm. quod facit ad multa q̄ uidebiī in. l. i. §. estatez. ff. de aqua coti. ꝛ esti.

Ut in flumine publico nauigare liceat. xxica.

Intelligo istud inēdz ꝙ qs nō pōt ꝓhibēi a ꝟuato nauigare: Iz ab eo q hz iura regalia i illo territorio Iz ꝓhiberi. vñ uere ciuitas ista pōt facere statutū ꝙ aliqbus liceat nauigare p lacū p usinū: ꝛ aliqꝰ nō. rō q; ista talia. s. cursus aq̄rū ꝛ flumina ꝛ lacus ptinēt ad eū ad quē ptinēt regalia vt. ff. coll. q̄ sit rega. c. i. sacē qō nō. i. l. ij. in ꝑn. ff. ne qd i lo. pu. i gl. q̄ incipit lex. s. mūicipal.

De ui ꝛ ui armata. xxca.

Retor ait. nō ex isto principio ꝙ istud aduerbiū vñ significat locuz cobe rentem soloꝛ etiam imobilem. Item requirit rē eē possessā. Quāt gl. hic unā. q. quid si alt quis deijcit de arbore: an hz locū iterdcz istud Olo nō rñdet. tu dic aut arbor nō cobēt solo: ꝛ nō hz locū istud inēdcz. aut cobēt solo: ꝛ bēt locū istud inēdcz vt. d. l. si ticius. alle. in gl. ꝛ. l. si aliud. §. notauimus. ff. quod vi aut clam.

Deiicitur. Hic tex. allegat ꝙ ē duplex possessio: ciuilis ꝛ naturalis ut nō. in. l. i. in prin. ff. de acq. pos. alij q tenent ꝟiū aliter exponūt hūc tex. Iz precedēs opinio ē uerior. Dī hic nō tñ colonus. op. ꝙ etiam colonus possideat ut infra eodem. l. colonus ꝛ. l. cum fundus. ꝛ illuo uerum qñ colon' inē uertit possessionē dñi: secꝰ si nō itꝺuertisset vt ff.

Querit gl. an locatori ꝓpetat hoc iterdictū q tñ ciuliē possidet Iz quosdā. ita dicit glo. ꝛ nō dicit plus. Jsti inuūt ꝙ locator possidz tñ ciui liter. q̄si dicat colon' nāt possidet. Iz hoc ē falsū: q; colonus nullo mō possidet vt ff. ꝛ plē nō. C. cōia de usuca. l. i. mō ad. q. aut expellit dñus: ita ꝙ nō colon': ꝛ tūc dñs nō priuat possessiōe q; eā retinet ꝑ suū colonū: iō nō habēt hoc inē dictū ut. ff. e. l. §. nō autē. aut expellit colon': et tūc expulso colono dñs ēt priuat sua ciuli: itdo bēret hoc inēdcz vt. ff. e. l. §. qō ferꝰ ꝛ. ff. ō acq. pos. l. pegre. §. qbꝰ. ꝛ. l. i. §. ꝙ si b fuꝰ. e. ti. bar.

Deiecisse. Vide gl. que incipit q̄dam sile diē gl. ff. e. l. §. qō igit. ꝙ s. intelligit fieri faciens: quasi bꝰ sit ex intētato ne magis q̄s ex ꝟbis. sed dic aut ꝟba sūt scripta i rē: aut i ꝑsonā ut dixi ff. l. bꝰ ꝟba. ff. ō aduc. bar.

Quotiens. Dī hic si, ꝓuī deiecit tenetur uteroq;. Cōtra in. l. si ꝓ curator i pri. ff. de ꝺdi. indc. so. ibi hz qñle mādatū i q̄ nō ꝟeiebāt illicita. bꝰ ꝟo logī i mādato spāli: iō tēt uteroq;. Itē op. ꝙ ꝟno solnēte extiationē possit ꝓuēiri ꝙ hzrē ut. l. nec ullā. §. pe. ff. de peti. here. glo. dat plres so. vna ē ꝙ hec ꝓcor dat cū illa. tn dic ꝙ bꝰ logī qñ iste duc actōes dātur ꝛ diuersoꝝ ex eodē tñ ico: iō uno solnēte alii liberāī. ita notāt doct. C. ō ꝺdi. fur. ꝓbaī in. l. si plres i pri. ff. ō dolo. Itē op. ff. l. quotiēs si fa. fur. fc. di. so. ut ibi dicā. Itē op. de. l. ij. §. si ił q̄ ff ō noxa. gl. so. tu dic vt dicā i. d. l. quotiēs.

Sed et si cū quis. Nota tex. ibi rectius. n. dicit ꝛ c. Op. de. l. si pupilli. §. Iz si ego. ff. de nego. ge. Olo. que ē hic rñdit ꝛ dicit ꝙ illa cōcordat cū ista: quia ad hoc ut quis tēatur de maleficio ꝓpter ratihabitionē duo ꝛquirūt. s. ꝙ sit gestū nomine meo Fz ꝙ habueriz ratū tanq̄ nomīe meo gestū. ꝛ si aliq̄ō istoz ꝺficit ex ratihabitione nō tenetur. Nota banc glo. ꝛ aduerte. dicitur in glo. ista ꝙ oportet ꝙ sit nomine meo gestuz. Cōtra imo nō requirit vt. l. si fundus. §. i. de pigno. Breuit dicit pe. q̄nq; illud quod gestuz est ab aliquo sortū effectum sine mea ratihabitione: ꝛ tunc nō possū habere ratuz: nisi sit gestuz nomine meo vt hic ꝛ dca. l. si pupilli. §. Iz si ego. Aut nō sortū effectū: ꝛ tūc possuz habere ratuz: licet nō sit nomine meo ge

stuz vt.l.si fundus.§.i.ff. de pigno. vbi si ꝓfectio obligationi rei mee facte p aliū mihi ꝓiudico. ita dicit Pe.in.§.Iz si ego. et Li.refert in. l. nō eo mīn'. i prī.i.ij.q.C.de ac. tu vo dicaf alīt. lex q̄ dicit q̄ meo nolie nō ē gestū ratū bīe nō possū itelligīt ut p illa ratihabitōe negotiū trahaf ad me: z incipiat ad me ptinē. ita logī ibi i. d.§. leo si ego. Iz si volo ratū bīe in ꝓiudiciū alīcuⁱ' meī turī: tunc valō bene possū: Iz meo nolie nō sit gestū ut. d.l.si fundus.§.i.nā si pignorasti rē meā tuo nolie ego possū bīe ratū ut mihi ꝓiudicz pignus: nec possū dicē rē nō obligatam: nō tū ut possē agere pignoratīcia actōe: z sic negociuz ptineat ad me ut. d.l.si fundus. z eodē mō i re vēdita: q̄z si vēdtī rē mea nolie tuo possū bīe ratū: ut ꝓiudicet mihi in reiuē. nō tū ut possiz cōuenīe z agē actōe ex vēdito z ex ēpto: z sic negotiū trahaf ad me ut.l.si mf.C.de rei vē. ita bic i ꝓpolito si delictū ꝓmissū bēo ratū. ista ratihabitio nō trahit ad me negociū: ut tenear actōne defendēte ex delicto: nisi sit gestū meo nolie. ita dī bic. Fo nō bic q̄ ē ne cesse q̄ bēam ratū tāq̄s meo nolie gestū. al' secus qō ē multū nō. Exq̄ nō q̄ possū bīe ratū factū Iz nō q̄litatē facti ut. C. arbi. tu. l. sic itdēo. z nō. i. l. pōpont' scribit ff de negg. gel. Ulpiō q̄o h vtz sit vm ꝺiffīcte q̄ i maleficijs ratihabitō mā dato cōpet. dic gl. q̄ sic. fallit i crīmie adulterij. Id qō gl. dicit: q̄ adultriū nō pōt cōmitti p alium. dicit vm i se. q̄ possībile ē q̄ factū alteriⁱ' sit factū meū ut. l. vm de re. iurī. z tō ē ipossībile q̄ si tu adulterasti vnā mulierē: q̄ illud adulteriuz sit factū a me. z idē si tu occidisti ticiuz ē ipossībile q̄ ego occiderī: z sic idē ē i adultrio qō i alijs crimīb'. attū ita pōt fieri alīt iniuria p adulteriū sicut per alia crumia. nā si volo vituꝑare alīū: facio q̄ illiⁿ' vxor adulteraf. tūc possū hoc facē ut l. hec verba. ff. de adulte. z. l. is cuⁿ' ope. z nō. p Pe. z Li. refert i. l. ff. C. ad macedo. i. ij. q.

Quod igīt. Nō tex: ibi cū seruus: z sic nō. q̄ seruus potest facere dctiorez conditionē dñi ēptū est in sua persona.

Familie. Nō q cōtineāt appellatione familie. ō q̄ hūsmōdi. l. i. §. fāilie ff. de publīc. Fo nō illud qō dī q̄ dñs teneatur de eo qō peruēnit ex facto fāilie ē vm ꝺ ad cū puēit imediate a fāilia. fec̄ si puēit alio mō. ita vī dicē Jnn. i. c. cum ad fedē. ex̄ de restitu. spo.

Quod seruus. Op. p̄ qō fuⁿ' accipit p violētiā nō q̄rit dño ignoranti. l. qō fuⁿ' ff de acq. pos. q̄ dñs ignorās hoc itdēo vī non posse cōuenīri. q̄ Iz dñs nō possideat: nec eⁱ' dolo fcm sit q̄ minus possideret: tū ipe tenetur iterdēo: q̄z pōt cogē seruū ad restitutōez. qō tene mēti. vide gl. que icipit restituat: Iz sit vz i isto intdicto: tū nō ē idē i xci vēdicatōe ut possit ꝓueniri ille q bz pētē rei restituēde ut nō. ō acq. pos. l. pōpont'. § si is q pcario. z fm hoc i casu h'. § fi dictabit libellus ꝺ dñm ut restituat Iz ut cogat fuū ut restituat. z p hoc dico q̄ si ciuis bⁿ' ciuitaf inferret mihi uī expulsiuā: Iz huic ciuitati possessio nō sit quelita possū agē ꝺ cā: ut cogat cuē suū ad restituēdū mihi ista possessiōez nā maior ē ptas ciuitaf i ciuē q̄s ptis in filiū: ul' saltē equalis ut. l. postliminiū. §. filⁱ'. ff. de capti. z ō de iustī. z iure. l. ucluti: Iz i pēz z filio dño et suo hoc ꝓtigit ut ē g̃ z ē. qō tene menti.

Interdictū ūt hoc. Lōta hoc op. vsufructuarⁱ' si ē absens z nō admittit hz locū h itdictū ut. ff. e. l. iij. §. vñ vi: z tū vsufructuarⁱ' abīīs a fūdo nō possidet. gl. negat hoc: ga imo possidet saltī nālī: ga nāl a fructuario retīcf aio. z dicit vz. Allij dñt q̄ vsufructuarⁱ' hz quādā ciuilē possessionē qō ē falsū ga nulla possessionē ciuilē hz ipsi' rei: ga tñ nā liē possidet ut. l. nāl. ō de acq. pos. Iz ipsi' iuris vsufructⁱ' dī bīe q̄i possessiōem ciuilē z nālē ut l. ait ꝓtor. §. itē ei ō ex qbⁿ' cāis ma. z. l. si pleo. § deiectū. i gl. parua. ff. e. vtz āt ei q̄ ē deiectⁱ' de q̄i possessione iuī ico: poral' del' hoc interdictum. dicemus infra eodē. l. ij. §. hoc interdictum Querit gl. que requiruntur ad hoc ut competat hoc interdictum. dic ut in glo.

Sine āt. Op. duobⁿ' mōis. ꝑ de. l. segl §. itē si occupauerīs de vſuca. Sol. ut ibi. fo op. nā bic vī req̄rendū q̄ iste q̄ deiecē possideat. Lōtra. ff. e. l. §. eū z vidist nō ō. pxi. § So. qō bic dī: z ipse possedit subaudi maxie.

Quō bic dī de eo q̄ ē i itinē. Quero i quo loco pōt agi de ista violētia: an i loco vbi ē fundus: uel i loco ubi ē fca ista violētia. de hoc hēs tex. C. ubi de pol. agi opor. l. i. Circa istū. §. nos hēmus q̄rere vnā. q. satis bonā. nos hēmⁿ' duos casus ꝺubitabiles. ꝑ qñ qs ꝺūcit ō possessiōe vē. fo qñ nō admittit i possessionē qñ reuertī. z istis cōpetit hoc iterdictū ut h dī. Sz de uno dubitaf: quid si te abiīte ingressus sum possessionē tuā. tu cū hoc audiuisses suspicatus es te posse ꝑpelli. z ex hoc statī amisisti possessionē ut. l. clā possidē. §. si. cū. l. sc. ō de acqui. pos. vtz ꝓpetat tibi hoc intdictū. Hu. ō porta. ra. dicebat q̄ nō ut i gl. Placē. āt dicebat idē. z dicebat q̄ debebat uenire ad locū: z sic ab ingressu repellatur ut sibi cōpetat hoc itdictū. gl. ꝛeꝑhēdit Pla. naz quādo venit ad locū z fi fuit admiss' non perdit possessionem: quia ante eam perdiderat: z sic istud interdictum non haberet locum. Sed placen. respondet q̄ tunc sīgitur ad mittere. trufa est. Sed Alzo. z Joan. dixerunt dari interdictuz utile. Ista opinio est uera z ab omnibus tenetur. ex quibus habes modum ꝓticandi banc materiā. naz cū i libello sup h interdicto debeat insert locus z tempus sicut cū agitur crimialiter vt. l. pretor edixit i prīci. ff. de iniurī. quod tempus ponet tu in libello tps q̄ⁿ' est ingressus possessionem: certe non de necessitate: Iz debes ponere tēpus quo tu accedēs nō fuisti admissus: uel tempus quo sciuisti z fuisti suspicatus te posse repelli. istis enīz tēporibus ubi nascitur interdictum directum z utile: z tō

est cõsiliũ qñ tu suspicaris te posse repelli r ista suspicio nõ põt pbari ꝫ te q vadas ad locuꝫ: r bẽas testes p quos põt pbari q tu nõ admitteris. si tñ coloni tui eẽnt expulsi: uel tui procuratores: statim videris expulsus ut.ꝫ.e.l.§.q ser nus r.j.c.§.nõ autẽ. Dz quid si tpe q vadis ad fundũ ille dicẽ ingrediaris: sz ipse stat i fũdo cũ gentibus r armis. ꝛ. ppt hoc nõ excusat: qz dz eũ pati igredi eo mõ q prꝰ possidebat cũ intrabat ut.j.e.l.q ãt r.l.si plẽs.§.i.sz ille q stat cũ armis intus r familia nõ vi facẽ q ille libere ingredi possit ut exẽ de resti.spo.c. pisãis. Bar.

Idem labeo. Nõ tex. ibi: sz põponius r c. Op.gl.de.l.nõ solũ.§.si dominus. Cõtrariũ istud solue ut plẽ distingut gl. j.e.l.iij.§.pide. Querit gl.unã.q. r nõ soluit põe q ego fugi cũ te vidi vẽiẽtẽ cũ illo: tũc ñ occupasti sz dudũ p'tea occupasti qd turi.gl.pua sup hꝰ vbo directũ ñ rñdet. cte dic idẽ ut.l.iij.§ sigs ãt.j.eo.r nõ. in.§.armis deiectũ.e.l.iij.

Qui tis vbi fur nõ bz actionẽ furti: ita raptor nõ dz bẽ hꝰ iterdẽm. Bl.sol.plib' mõis. p' alio ꝫ fure: alio ꝫ raptor. zõ ne boiel iuitẽ ad furãdũ. nubil ẽ: qz eadẽ rõ ẽ ne boies iuitẽ ad rapinã. Alij dñt q tõ ẽ aliud ꝫ raptore: q: si raptor accipet alij revdẽt: qõ ꝫ fure nõ cõtigẽt. ista verba declarãt p.l.bouẽ.§.sigs fuoꝛ ꝫ õ edil'. edic.istud tñ ꝛñũ solue plenꝰ ut dixi ꝫ ñrio.

Querit gl.qd si a me tpo deũcti. Bl.dic idẽ.s. ꝫ me dat ꝫ itdẽm. Dz ꝫ bãc õmiatõcz op. de.l.dolo de do.excep.gl.dic illa lex logꝫ i petitorijs: ꝫi dicat regla dolo facit.ñ bz locũ i possessõijs recupãde possessiõis. sec' i alijs ut plẽ dico i.l.nãꝛ.§.nihil cõe õ acq.pos.r p Bl.i. c. g ad agẽdũ de re.iurĩ.li.vi. Op.õ.l.sz r pl' §.iul.ꝫ qõ mecꝰ cã. So. aliud i actõe qõ metus cã q nõ daẽ nisi ei q patit dãnũ ut ibi. Que rit gl.qd si expllus expellit expllore suũ: an tene at ex restitutõe legis sigꝫ i tãtã. C.vñ vi.r dic q bz min' dubiũ. ꝫi dicat tenẽ. hoc tãgit i.l.q possessionẽ.j.c.r ibi dicã r.l.siquis a se fundũ. C. ad legẽ iul.de vi.

Qui ãt. Quẽit gl.r adde ad eã. vid eã q scipit qd q .õ hoc dic ut nõ.ꝫ.p em. l.q fũdũ.§.q bõa.i fi.§.r ibi dixi Ultio scias q p bẽ.§.dñt doc.q possessio dz restitui i eo sta tu i q p' erat ut si libeꝫ possidebat libeꝫ restituat r simulta.ita nõ.p Inn.in.c.cũ super õ cã pos. r propẽ.in.d.c.pisãis de resti.spo.

Quod ãt. Nõ bene cũ dic cũ.n.r c.ꝫlit i telligat vbuz habeo. Op.quõ põt dici q tẽat õ dolo.gl.sol. r bñ.dic ut i ea pz sime. Ex hoc.§. nõ p' q dẽs.ppo

Rectis nẽ i libellis tpl q' fuisti deiect'. r q res deputas ibi bẽas tpe deiectõnis. r hoc p Inno.i.c. qlr r qñ de accusa. So nõ qui tenetur ex delicto tenetur de periculo rei r iteritu ẽt si eodem modo esset peritura penes actorem. õ quo dixi in.l.nemo rẽ suam.§.i.j.de.v.obli.

Ibi ãt. Nõ ar.q qs nõ dz i libello accusatõio esse locũ loci.vidisse i.l. libellorũ j.de accusa.

Non aut alij. Nõbil ẽ ista mã: r habet gl.nõ.iste.§. Opp. possessio pdit aio ut.l.iij.§.i amittẽda de acgr.pos: sz iste expl' sus bũit aiuz pdẽdi possessionẽ g r c. So. que dã ẽ possessio q retinet meo aio r corpore alieno ut p seruũ r filiũ uel aio tñ: r illa pdit solo aio ut i ꝛrio. q dã ẽ q retinet aio r corpore alieno: ut p seruũ r filiũ ex cã peculiari. quedã ẽ possessio q meo aio rtinet r corpõe alieno: ut illa quã habeo p colonũ: r i bis duab' nõ põt pdi aio possessio: nisi expelleret ille p quẽ possideo nãꝛ ut bic.r.l.pegre.§.qbus õ acq.pos. Et rõez ponit bic gl.qz ciuil' mea requiescit sup illa nãꝛ q p colonũ retinet: iõ illa durante primi nõ põt.

Cõtra hoc op.qz si hoc ẽ vm seqret q cõstituendo me tuo noie possidẽ: nõ transferrẽ possessionẽ in te quã retineo p colonũ: qõ ẽ ꝫ.l.quẽad. õ de reinuen. rñdet gl. nõbilr r nescio alibi hꝰ: q pdẽa .s.q aio solo nõ põt pdi possessio retẽta p colonũ sunt vera qñ aius pdẽt r acgrent nõ cõcurrũt: ut puta qz ui deiicior. sec' si sponte tibi traderẽ ut sit tota die i ꝫcitu' em. r ven. ita dic glo. ibi sz lz r ẽ. quã gl. nescio alibi. iõ nõ eaꝫ r tene mti. Op. r vr q qñ serui retinẽt ꝓpetat actio qõ mecꝰ cã nõ hoc iterdictũ ut.l. metũ.§. itẽ aut õ qõ mecꝰ cã. So. ut i glo. Op. r vi q bẽat locũ iterdẽm utipossideꝫ ut.l.uim facit. j. eo. So. ut i gl. Ultio uolo te vnũ scire q ea q dñt in hoc.§. uidelz q deiecto colono deuci tur dño: r q p colonũ nõ deiectũ retinet cuil' p cedũt i colono r i pauatões: r i quoul' alio q nõ nie dñi retinet: nõ aũt ꝓcederet i fructuario qui nãlẽ tñ bz noie suo: r p suo iure. ita nõ.j.eo.l. iij.§. vnde vi r.l.i. in fi.õ. vsufru. quẽad. ca. facit qõ nõ.õ. de vsuca .l.si homo.

Et quod i pte. Bl.grit hꝰ qd si ꝑsani colono tuo ut.p me possideat. r ille facẽ hꝰ me tu. an hoc videat vi possidẽ. vr q sic ut hic. hoc nõ ẽ vm nisi colonus tradidisset realr ut.l. quã nus.§.i. r ibi nõ.õ de acq.pos. tene mẽti illã gl.

Dẽ est § Armis.

deiectum. Nota notabilẽ.§. r mentenendum. primo in eo quod dicit sufficit terror armorum q quis non debet pati prius se percuti quaꝫ se defendat ut nõ.C.eo.l.i. ad hoc facit.j.de v.obli.l.stipulationes non diuidunt. §.fina. ubi quis non debet expectare q insula rnat. Secũdo nota ad statuta que dicunt õ insultu facto cum armis: q licet quis arma nõ exercuerit: tamen si arma habebat ad latus: vidꝰ tur vis facta cum armis.

Siquis autem. Oppo.de.l. ñ solum.§.si. dñs õ de vsuca. ꝛ. ñ vr ui dicꝫ ut.b.l. ad hꝰ ut bẽat itdictũ istõ: sz quo ad pdendã possessiõez sic ut ibi. Idẽ.op.q ẽt itdẽm bẽat locũ ꝫ talẽ sic vẽi

entē: quia q cām dāni dat et ē.ut.l.q occidit. §. pe.ō.ad legē aq̄l. So.hic ille q dedit cām dam ni nō fuit in culpa:q: nō tēdebat ad illd . tbi lo gtur qñ quis cām dāni dat culpa sui. Itē op. q ꝑ ſtud interdēm ñ cōpetat qñ quis poſtea mu tato ꝓpoſito igēſius ē poſſeſſionē. nā qñ qs au fugit poſſeſſionē pdidit ut.l.iij.§.in amittēda ō de acq.poſ.g cū illi mutato ꝓpoſito ingreſſi ſt nō poſſidebāt:et ſic nō bz locū hoc interdēm vt .l.i.§.b interdēm ō.e.So.nō bz locū dicēm iterdictū:ſz utile.vel alr dico q nō receſſit aio p dēdi poſſeſſionē.qlz ſtaꝝ ſo.plz mihi. Sz op. et ſta op.cōcurrit cū pria.et op.q nō debeat cō peter vtile intēdēm:q: pro nāli nō:q: uacans.p ciuili nō:q: opio tua fecit te eā perdē:nō i uaſio mea .ꝛndet glo:multū ſolēnter q nō ſolū opi nio ſz metus precedēs ab aduerſario me.ad b induxit ꝓpter qđ equū ē mihi ſaltē utile itēdēm dari. Ultio gl.in hac mā dat unā pulchraz diſtinctionē.vide gl.que incipit.facit.ī.e.l.ibi di ſtingue et ē.et bētius ēt gl.ſimile in.l.metum.§.ito agit ō quod metus cauſa.

Cum igitur. Aduerte quādā gl.q̄ ē hic.dz hic q poſſū hoc facē icōtinēti.

Quō quid ē dictū incōtinēti.dicit glo.añq̄ di uertat ad alia negotia vt.l. continuꝰ.ī.de.v.ob. et.l.duos.§.fi.de duo . ītis et.l.qđ ait de adulte. ꝓ b declarādo gl.format vnā nōdulē.q. Quid ſi tu fuiſti deiectus in villis et reuerſus ad ciuita tē requiſiſti amicos:et circa bꝰ biduo uel triduo laborauiſti:an poſſis ire ad repellendū. vī q nō q: nō fit ſtati ut hic. In ꝫtū vī q interim ciuilē poſſeſſionē retineat cū nō ſuſpicet ſe poſſe repel li.et hoc vī tenere glo.et adijcit quedā ſilia ut in gl.babes quā tene mēti. Nō breuit iſtud in continēti ſeu conſeſtim.intelligit cū primū pote rit ut.l.iij.§.cōſeſtiz ad tercul.et ſō in iſtis expul ſionibus:puto q debeat itelligi icontinēti arbi trio boni viri.et ex qualitate deiicientꝭ et rei ex q̄ quis deiectus ē.nā ſi vnus bō priuatus deiecit aliū modicus apparatꝰ requirit ad recuperādā poſſeſſionē:et tūc logtur hec gl. Sz ſi unus no bilis expelleret aliquē de uno caſtro.certe ad b recuperandū requiritꝰ magnus apparatꝰ qui ſō te nō poſſet fieri ī . vi.mēſibus:et ſic icōtinēti dz fieri ſm q cōmode pōt fieri ex qualitate ꝑſone et rei.facit ad hoc.ī.de.v.ob.l.continuus.§. cū ita.§.itē q inſula. facit ad ꝓdicta qō nō.in.c.ſi gnificaſti ex ō bom. Predicta uēa quādo quiſ vult.ꝓpulſare iniuriā realē:ſz qñ quis vlt.ꝓpul ſare iniuriam perſonalē dz propulſare icōtinenti et hoc ē oū taxat qñ.ꝓpulſat ī ipſo fragāti crīne ut.l.qđ ait.ī.de adulte.et nō ꝑ Li.C.e.l.i.

Unde vi. Nō ꝑ hanc legē q nāl poſ ſeſſio quā bz fructuariꝰ retiet ſolo aio ubicūq; ſit:q: ei cōpetit interdictū cū reuerſꝰ non admittit,g ante poſſidebat.ita nō.ō.e.l.i. §.interdictū. Circa legē nām glo.q̄rit tres.q. pꝰ utꝝ ille qui bz habitatōem bēat hoc iēdictuz. dicit gl.q̄ ſic.ut.l.aq̄l.ō.de dona. Sō q̄rit vtꝝ deiectus a q̄ſi poſſeſſiōe iurīū incorporaliū bēt hoc interdictū. Glo.vī dicē q nō.vide gl. et ip ſā ſigna. Aduerte ad iſtū.§.q ſi aliquis deiicia tur a q̄ poſſeſſiōe alicuꝰ iuriſditōis nō bz locū hoc uuerdictū. In ꝓtrariū vī q bēat locū utile ſicut bz locū utilis cōdictio ex.l.ſiquis in tantā vt nō.C.eo.l.ſiquis ī tantā. Itē ſic bz locū uti le interdictū vtpoſſidetis ut.l.quotiēs ō de ſer ui.et.l.ij.in ſi.ō ſi ſer.vē.et nō.in.l.i.in prī.ī.ti.i. Rofre.i libellis ſuis ſup hoc ti.dicit q cuz iſta q.eſſet bononie dñs Azo dicebat q nō cōpe tebat hoc interdictū niſi qui,ꝑbaret illud tꝰ ſibi ꝓpetere.et ad ſūdādū hoc faciebat tres rōes.pri ma ꝛō ē.iſtuꝰ interdictū datur ut qs in priſtinū ſtatū reponat ut.ō.e.l.i.§.qui autē.ſz in iſtis q̄ poſſeſſionibꝰ iuris qs nō pōt reſtitui in priſtiuz ſtatū ut probabo g et ē. Probo aut tu vis q ī ſtituat tibi illa quaſi poſſeſſio pria quā habui ſti:et hoc nō pōt fieri:q: eam būūſti. Aut uiſ q reſtituat q̄ poſſeſſio,ꝑ ſequēti tpe.et bꝰ mō ñ pōt:q: hoc nūq̄ habuiſti . Preterea illud qō nō ē nō pōt poſſideri. g nihil prius tu oſtēdas te in vtate illud ius hīe nō potes dicē te deiectū a quaſi poſſeſſione illꝰ.g ē neceſſe ſm Azo .q quis oſtēdat ſe hīe ius a q̄ dicit ſe deiectū vere vl preſūptiue: q: fuerat in poſſeſſione longo tē pore uel erat publica fama q̄ hēbas ius: alr ñ ꝓpeteret hoc intōm. Uerūm dicit Roſ.q cō tra Azo.fuit ꝓnuntiatū q cōpetit utile interdic tū.et hoc tz Inno.cī de elec.c.querelā.qđ puto uez per iura prī all.ad rōes dñi.azo.q̄ illō qđ dz q nō pōt in priſtinū ſtatum reſtitui non ē vez:quia in rebus corporalibus poſſeſſio mi bi reſtituta dz alia noua poſſeſſio a prima quā prī babebā ut.l.ſi is qui pro emptoꝛ.§.ultimo ō de uſuc.et.l.qui bona fide.§.i.ō.de acq.poſ. Eodē mō dicē reſtitui in priſtinū ſtatū lz iſta poſſio ſit noua.preterea lz ī pſtinū ſtatuz nō poſ ſit reſtitui:tū nō eſt dubiū q teneē de re que ad eū peruenit ut.ō.ꝑi.§.Itē tenetur ad iteſſe ut ī.e.l.interdicto. Nō ob.rō que ē q illud qđ ñ ē poſſideri nō pōt:ga rūdeo q illō ē vm ī reb cōporalibꝰ ī gbꝰ poſſeſſio ē qđā ſ iſiſtendi rei ut dixi plē i.l.i.in prī.de acq.poſſ. vñ oportet q ſit res ad hoc q ſit poſſeſſio.ſz ī rebꝰ icōpa libꝰ q̄ poſſeſſio nihil ē aliud quā vſus qđā tan q̄ bēntiſ l cum patiētia aduerſarii ut.l.quotiēſ ō de fui et.l.ij.C.de feruit.et ió q ꝓhibet q ego utar ī fundo tuo uēa tāq̄ habēs ius:lz nō habeam z colligā paſſagiū te patiēte tāq̄ habēs ius:lz nō bēaz. Quō an deiecto vſufructuario vidā tur deiecī dñs.et gl.dicit q nō. Cōtra imo ōie cto fructuario vī deiecī dñs ut.l.i.§.nō ait ō. e. et.l.peregre.§.quibus de acqui.poſ.ꝛndeo ali ud in colono uel procuratore deiecto qui noie dñi erat in poſſeſſione.aliud in fructuario qui ſuo iure retinet nālē ut nō.i.l.i.ō.vſufr.quēad. ca.Contrarium tenet glo.C.vn.de vi.l.ſiquis in tantam.in quinta parte gloſ.ſed hec verior. et dixi ō.e.l.i.nō autez.

Jui me Deiecerit. Op.p locū a diuisione. aut municipes demādaucrūt: z teneāt ilo lidū. aut nō z nō tenēt in aliq̄ ut.l.i.§.quoties ē eo. Ad hoc relpōdet gl.q̄ teneī utili iterdco nō directo vt ē. co.l.i.§.si filius z.§.si tñ. et pōt cē hᵒ rō duplex. vna q: municipes posſūt cogē ad reſtituēdū illū de ſuo municipio q̄ abſtulerūt ut.l.i.§. aduersus cū ē. Itē ga fiūt eodē nomine vñ deberēt teneri de eo qō ad eos pueniſ: lz ratū nō hēat. z ad hoc pōt cē nōbil lex. Bar.

Jme. tu. Hoc iterdcz nō hz locū p violentia ꝓpulſiua: lz expulſiua. b. o. Nō q̄n aliq̄ capit caſtrū ciuitatē vel villā p cōpulſionē: qui cōpellit tradere rē ne mortāt. tūc nō hz locū itdcm vñ vi lz actio q̄ meᵒ cā. lz ſi p vim expugnat z vicit tūc hz locū hoc itdcm. Criminalr āt lege iul. de vi. pu. z pri. pōt q̄z coꝛ accuſari ut.l.i. z.ij. ad legē iul. de vi.

Nū tendicto. Nō q̄ i hoc interdicto vēit interē. Nuēit glo. q̄ſr. pbat hoc itereſſe. dic glo. p iuramētū ꝓra iſtū iuaſoꝛē. Quō qualr forma bit libellus i iſta actiōe. r. p re īmobili a q̄ quis expulſus ē: dz quis concludē hᵒ mō. peto mihi rē reſtitui: qz tñ itereſt mea nō fuiſſe deiectū ab illa poſſeſſione: iō peto tñ noīe itereſſe. caſus eſt i hac lege. p reb' vo mobilib' q̄ſ quis perdit: pt quis ſine dubio pctē reſtitutōez rez ſi res extāt ut. ē. co.l.i.§. qō āt. Itē ſi res ille ſint cōſūpte: tūc libellus pōt cōcludere duob' mōis: ul' q̄ q̄ſ petat reſtitutionē rez ut. ī. c.l. pe. C. qō meᵒ cā l.i. vel q̄ petat extimationē: qz in oīb' obligatōibus rem reſtitui poſt iterū rei gs ad extiatōnē teneī vt.l.i re furtiua ē de cōdi. fur. z plē exhiberi miaui i.l. ſtipulatōez nō diuidūt. ī. ō v. ob.

Am a te. Nōbil' lex ē iſta. Op. extra de reſti. ſpol. c. ſepe. So. cōditione ex illa decretali bñ pt agi ꝓ ttiū diuicēte: ſed nō hoc iterdicto: z iſta eſt vera. z illud qō hac lege dī ē vz q̄n primus deiiciens ē ſoluēdo: alis ſecus. ar. ī. de furt. l. itaq; circa pri. Quō qd ſi pendēte iudicio ſup hoc interdicto primᵒ deiiciēs eſt deiectus: an poſſit agere cōtra tertiū deiicientē. dic p Inn. ex ō iu. c. quia. v.

J plu rez. Op. de. l. pro bēdi tarijs de ac. bēdi. C. Sol. duplex pōt cē. pria q̄ actio pſonalis daī ꝓ heredes p̄ hereditarijs portionib' ut i ꝓrio: niſi ſit talis cui qua cōcurrat rei vendicatio ut hic. nā hic pōt agi itdcto z rei vendicatōe. vñ propt cōcomitātā quā hz cū rei vendicī. daī ꝓ poſſidēte ſoliduī ut.l.ij.§.ſi. de pto. ſtipu. ad hᵒ qō nō p Di. in. l. qui fundū. §. ſi tu ex parte ad legē fal. vel alit hoc logtur i actōib' deſcēdēntib' ex delicto q̄ daī ꝓ bēdes q̄tenᵗ ad eos pueniſ: nā p portōe bēditaria. lz hic logī in actōib' deſcēdē tibus ex contractu vel quaſi.

Deiectuz. Quō qd voluit hᵒ di ē vſufructū itez ꝓſtituere dic gl. q: primᵒ vſufructᵒ fuit extict': cōſtituet' aliᵒ filio p̄. ꝓ h. ē. l.ij. §. pe. So. ut ibi. Ultio nō gl. q̄ icipit q ē q̄ poſſeſſor iurī. tene mū q: ē ſigular. ex q̄ nō q̄ lz fructuar' re nālr poſſideat ut.l. nālr ē o acq. poſ. tū i' vſufructᵒ q̄i poſſidet ciuilr z nālr. melioꝛē glo. habes i.l. ait prator. §. ite ei. ē. ex quibus cāis ma.

J de fundo. Op. explīo dñi nō ꝓuat cū poſſeſſiōe ut. ē. e.l.i.§. nō āt. g̃ nō hz itercdm. So. dñt qdā hᵒ fuit expulſus ꝓprietar' z uſufructuar'. vel alr: z melᵒ. aliud ē q̄n quis poſſidet p colonum ut i ꝓrio. aliud q̄n poſſidet vſufructuar': q: ille ꝓ dño nō poſſidet ut hᵒ z.l.iij.§. vñ vi. ē. e. z.l.i. in fi. ō vſufru. quēad. ca. Sz tūc op. ſi fructuari ul' nō fuit deiect'. g̃ iputet ſibi q̄ſ nō fruīt. So. lz fructuar' nō fuit deiect' : tñ metu ne deiiciat ad eā nō accelſit: iō priuat' ē poſſeſſiōe nālr: qa ſuſpicat' ē le poſſe repelli: iō ſtati q̄ſita ē ei qui ſtat i ſūdo: z hz ciuilē ut.l. cīā poſſidē. §. ſi. z.l. ſe de acqui. poſ. meīto pōt agē hᵒ itdcto utili ut nō. ē. e.l.i.§. ſiue āt. ꝫ op. vſufruct' pdit decēnio iſtud interdcm durat āno. g̃ nō pōt ꝓpetē iſtud iterdm pᵒ amiſſū vſufructū ut.l. corruptōez. C. de vſufr. Sl. dat ſo. mliaꝛ. tene illā q̄ hᵒ loquit de āno utili q̄ pt ſe extēdē p multos ānos ꝓtinuol uel dic q: hic loquit de eo qō ad iſtū deiectoꝛez pueīt. Quō hᵒ dī q̄ agit ꝓ pdonē. quid ſi p do nō ē ſoluēdo. Sl. vī dcīmiare q̄. ppt hᵒ cōtra dñm agi nō pōt. veritas ē in ꝓrio ut. ī. ō iti. actuq; pri. l.i. §. ſi propter inundationem.

Jm. Op. q̄ iſta lex nō ſit bñ ſi tuata cū hic loq̄t de violēta turbatiua. glo. fatet ꝓrio: z dicit debuiſſe poni. ī. ti. i. vel dic q̄ hic loquit de violentia expulſiua: qz dñs ꝓhibet fructuariū. pria cōiter tenet ex q̄ vides nūqd ꝓbare hz qui agit itdcto utiq; poſſideat. dicēdus. ī. ti. i. i. Ultio ex ſi. hᵒ legi nō. q̄ illa dī poſſeſſio nō libera q̄ ab alio īcipit turbatōem. nā quid ſi poſſeſſio uacua: babes i.l. ij. z. ij. ē de ac. em. lz hic bēī quid ē poſſeſſio libera: qz illa eſt poſſeſſio libera: q̄ a neie turbat. tetigi melᵒ i.l. meuᵒ. §. fūdo. ō. de le. ij. nā paſſē tradē vacuā z nō liberā poſſeſſionem. vnde quid ſit promittere liberam z uacuaz poſſeſſionem dixi tibi in dicto. §. fūdo. Bart.o.

Olonus. Nota q̄ qui nō admittit emptoꝛē ꝑ uat dñm poſſeſſione rei. videbit' in. l. cū fundum. ī. e. Secundo nō iſtud qō dicit niſi forte propter iuſtam z ꝓbabilē cāz. Quō que eſt iſta iuſta z probabilis cā. Sl. pōt duas ſo. p' propter impenſas quas fecerat. ſo propt ignorātiā. nā potest dicere colonus quid ſcio te emiſſe. vnde propt iuſtam ignorantiaz iſtā pōt emptoꝛē repellere. vñ colonus nō dz admittere procuratoꝛē uel emptoꝛē: niſi ſibi doceatur de emptione uel procuratione.

§ **Jui me.** Ibi dam feceris. s. ut mea possessio pdat ꝛ tibi ḡrat. Et nō ꝺ casu ꝑ opione cōi quā tz gl. i. l. i. §. siue ät ō. c. q̄ si ḡrit neccio q̄ qs p vī me possessiōe priuet. sufficit ät q̄ per ipsum dā sit factum q̄ ego perdam possessiōez.

AJi possessionē. Hec ē nō. lex cuica istā legē q̄ro si ego deiecī te ꝛ tu me incōtinēti: an sit interrupta ꝓscriptio. gl. hic īuuit q̄ nō. Lōtrariū tz ꝛ bene ō. ꝑ emp. l. q fū dū. §. idē iuris. vī mihi q̄ tangat i. l. siqs ad se fundū. C. ad legē iul. de vi. ꝛ pbat q̄ rōem. nā ꝑ ciuilē possessiōem pcedit ꝓscriptio ut. l. i. §. ꝑ ser uū q̄ i fuga. ō. de acq. pos. ꝛ. l. q fūdū. in pri. ō. ꝑ em. §z deiecī q recupat icōtinēti nūq̄ desijt ci ulit possidē ut. l. iij. §. cū igit ꝛ ibi nō. ō. c. g̃ ꝛ c.

Scōo q̄ro pōe q̄ tu deiecisti me: ꝛ ego te in cōtinenti: an pdiisti ius tuū p. l. siqs i tantā. vī q̄ nō: q̄ tua dictio nō būit effectū. ita dicit gl. videte dñi. credo istā gl. dicē ueritatē. nā dictū cepiū ꝛ nō cōsumatū nō bētur ꝑ facto q̄tū ad actōnē ciuilē ut. l. vulgarius. §. qui furti. ſ ō furt.

ʒ q̄rit gl. quid si ex interuallo recupo possessi onē: an pōa cōditionē ex. l. siquis i tantā salnz ad penā. Glo. nō dēmiat. aduerte q̄ñ tu me ō iecisti: ꝛ ego icōtinenti te deijcio nihil perdo: q̄ legitie feci ut hac lege. Si vō ex iteruallo: tunc possūt q̄ri plura. ꝓ an ego pōa itedictū uñ ui qō mihi cōpetebat. ꝑ recupāda illa. ꝛ gl. ꝛ Jac. de are. ꝛ Ja. but. tz q̄ sic in. l. siqs ad se fundz C. ad legē iul. de vi. §z Zriū vī fm unā lec. C. de excep. l. §z. §z illā lec. nō teneas. Itē vī ℨ. l. si aliꝰ §. beliſſime. ſ. qō vi aut clā. §z dic ut ibi dicam.

Fo pōt queri an pdat ꝛditio ex. l. siqs i tātā vītas ē q̄ nō iḡtū illa ē penal: q̄ actio ꝓpētes ad penā nō cōpeit ad rē: uel ꝑ re. iō nō pditur ꝑ hanc uiolētiā. casus ē in. l. q uias. in pri. ſ. ō furt. Ultenꝰ pōt q̄ri an pdat ius acculādi cri minalit. ꝛ ifstud puto q̄ nō pdat: §z licebit accu sato reaccusare accusatorē suū ꝑ. l. is q reus. ſ. de pu. iudi. Quarto pōt q̄ri an pdat interdic tū qō bēbit pro aliis rebus ibi amissis. quidaz q̄ lic q̄ sublato pricipali tollit accessoriū. truſa ē. nā ifstud interdictū ꝑ rebus amissis pōt bre locū extincto iure seu interdicto. ꝑ pricipali. re ut l. i. §. si fundū ō. eo.

c **AJm** fundū. Quō qd si ēptō deiectus deiecit incōtinen ti colonū nolētē eū admittere qui vole bat recupaſ: an sufficit. qdā dñt q̄ sufficit: sicut .n. dūs pōat per seipsū icōtinēti ꝛcipaſ possessionē: ita per emptorē. Alij ꝺdicāt. Pe. tz pmā opi. ut refert Li. C. e. l. i. hoc puto uerum ꝑ. l. si quis i fuitute. ſ. de furt ꝛ ibi dixi.

Cum qui. Inꝺdictū recupande possessiōis cōcurrit cū petitorio. h. d. Op. de l. incerti. C. de interdic. ꝛ. l. ordinarij de rei ven. So. ibi logt in inꝺcto retinēde possessiōis ꝺ recupāde. dico plē i. l. nāli. §. nihil cōe ꝺ acq. po

Erito Ad violētū expulsorem punēt piculū interiꝰ iolisti cie. Nō tex. ibi plus q̄ fiustrator. Nō q̄ fur ꝛ raptor sunt i maiori mora q̄ debi tor frustrator. ꝛ iō nō distinguit: utꝛ eodez mō eēt pena pences petitorē l'ñ vt. l. i. §. ictussit ō. c.

Uti possidetis. ꝛica.

Juriscōsulꝰ pūat ꝛica istā. ſ. c. l. i. §. hꝰ ät i ꝺdicti. iō nō eget alia ꝓuatiōe. Bar.

§ **Jt p.** tor. Glo. ponit casuz ei duobꝰ possessoribus iuste ꝛ c. Ego ītendo tractare māz huius interdicti hoc ordine. nam primo queram cui competit hoc interdictum. Fo pro quibus rebus competat hoc interdictū ꝛ hec duo examinabo i hoc pri. ʒ queram cō tra quos competat hoc iterdēm. ꝛ hoc examiā bo. ſ. c. l. §. huius autem. Quarto qualr ōbet formari petitō in hoc iterdco. ꝛ hoc examiabo ſ. c. l. §. hoc iterdēm autem. Quito querā qd habeat ꝓbare actor: ꝛ qd habeat probare rꝰ. ꝛ hoc dicaz. ſ. e. l. i. §. it. cū. l. se. Sexto q̄liter ſnia hic sit ferenda. ꝛ hoc dicam. ſ. eo. l. si duo. i pri. alia particlaria pertinētia ad hē titulū i pro cessu examiabūtur. Redo ad primū: ꝛ quō cui cōpetat hoc iterdēm. ꝙ possidenti tantuz ci uiliter uel nāli: ut hic in tex. ut. ſ. e. l. §. interdēm autē. ꝛ opz q̄ possideat nō ui nō dam: non pre cario ab adūsario ut hic. ꝛ. C. e. l. i. ꝛ. ij. ꝛ ſi. et. ſ. e. l. §. ſi. Secundo quero pro quibus rebus cōpetat hoc iterdēm. i hoc veniunt examinandō mulie. q. quidā dicunt q̄ pro edibus tantuz bz locū directum: ut hic. glo. nostra dicē q̄ imo pro q̄libet re corporali imobili habet locū hoc inter dictum directū. ut. ſ. e. l. i. §. iterdictuz. Nec ob. qō hic dr de edibus tantū: q̄ hoc dictum fuit grana exempli. plus dñt doct. moderni: q̄ qñz vitra verba legis lex extenditur ex mente ipsius legis habet locū auxilium directū ut. l. iii. ī ꝑn. de legi. tu. §z quādo lex nō extendēt ex mente: sed ex iterpretatione iuris cōsultoꝝ. ꝓpt simlitu dinē rōis: tūc haberet locum utile ut. l. pe. ō. si q̄dru. pau. fe. di. et ifstud puto verum. nam illud qō ē ex mente legis ē lex. ut. l. nominis et rei. §. verbum et. l. i. ſ. de v. sig. §z i multis glo. reperia tur q̄ ex mente cōpetat utilis ut. l. actꝰ. C. de ne. gcī. et. C. de neg. gcī. l. si curatoris et. l. ex legato nominis. C. de lega. et per Di. de ac. super ar bore. ꝛ de boc tangitur per doct. C. eo. l. i. ī. ij. q ꝛ. l. i. de ac. ꝛ ob. pro qualibet ergo re corpo rali imobili habet locū boc iterdictum. Quō an. ꝑ rebꝰ icorpōalibꝰ bēat locū ꝺ itdcz. gl. dicit q̄ sic pro quasi possessione usufructus uel usus uel certarum seruitutum. viō gl. que incipit. po ne casuz ibi pro incorporali. Pro examinā da gl. prio quero de eo qō dicit pro quasi pos sessiōe usufructus vel usus habet locū ꝺ itdcm utile. ifstud vioī cōtra. l. ultimā. ſ. c. ti. vbi videt

q̄ competat directū .aī. pro bo .ē. ti. i. l. iij. §. vñ ui. quidā uolētes sustinere glo .dñt q̄ duo cōsī derāda sunt in fructuario ⁊ vsuario. p̄ possessio rei i qua hēret vsuſ uel usufruct⁹: ⁊ in hac si vsu fructuarius uel vsuar⁹ turbet hz interdictū direc tū: ut legibus ꝛrijs. ē ⁊ quasi possessio iuris: ut tangit in hac gl. ⁊. ē. ti. i. l. si plures. §. detectū ⁊. l. ait ptor. §. ite ei ō ex qb⁹ causis ma. ⁊ p ista qua si possessiōe cōpetit vtile interdēz. ita dicit hic gl. videte dñi ego in. l. nālit. i pri. ē. de acq. pos. cō sueui ꝓbare hoc vltimū. nā sicuti sepata ē ꝓ prictas a possessiōe: ita sepatus ē vsufruct⁹ a pos sione qui vsufructus ē pars dñij: ⁊ sic nō dicere tur recte q̄si possideo dñiz: nec dī recte q̄ pos sideo vsufructū. casus ē i. l. pmisceri ē de acqui. pos. ⁊ tō i hoc dico simplicit q̄ vsufructuario ⁊ vsuario cōpetat interdictū directū pro vā possessiōe rei quā hēnt. ñ dico. ꝑ quasi possessiōe iuris ut dicit glo. i. l. pe. ꝙ. e. Ulter⁹ dicit gl. q̄ pro ceteris fuitutib⁹ ꝑpetit istud interdictū vtile. istud vī ℨ. l. i. ꝙ. de iti. actuq̄ pri. ppt q̄ debet facē q̄ quedā sunt fuitutes q̄ hñt cām ꝓtinuā: ⁊ pro il lis cōpetit istud interdictū vtile ut. d. l. quotiens ē de seru. r. l. ij. i fi. ē. si ser. ven. ⁊. l. si forte. §. sci endū. e. ti. ⁊ cōi di. l. arbor. q̄dā st q̄ hñt cāz dis cōtinuā: ut iter ⁊ actus ⁊ p istī cōpetit b⁹ interdic tum: ſz recurrim⁹ ad ti. de iti. actuq̄ pri. ut. l. i. ꝙ. ti. ij. Quō ego habeo iurisditionē i quodaz castro: ⁊ fū in quasi possessiōe iurisditōis. ul' ha beo ius recipiēdi fuitia in quosdā hōies meos vasallos ascriptitios uel siles: utq̄ si turber bēat locū hoc interdēm. certe in ascriptitijs si ponit⁹ eos ascriptos glebe iudicam⁹ de eis tāq̄ ō re imobili ut. l. q̄eadmodū. C. de agri ⁊ cē. li. xi: ⁊. l. longe. ꝙ. de diuer. ⁊ tēpo. p̄script. merito ha beret locū directū. ⁊ hoc tenēt doc. C. eo. l. i. De alijs vo de q̄bus q̄sui vī ē tex. ex de. p̄ba. c. lz vbi dicit q̄ ꝑpetit hoc iterdictū. ⁊ intelligo vtile.

Sz ℨ hoc obstēdo q̄ ista quasi possessio iuris ñō hz cām cōtinuā: q̄ requirit factuz hois ut. l. foramē de fui. vr. pre. q̄ nō dz ꝑpetē b interdēz ut ē determinatū est. ꝙ ista distinctio iuriū: an bē at cām ꝓtinuā uel discōtinuā hz locū i fuitutib⁹ tñ mere realibus que debēt a re. rei. nā cū res ñ hz aliuz nō pōt dici q̄i possideri: nisi quaten⁹ est vsus de facto. lz in iurib⁹ q̄ debēt psone ista iu ra lz bēant cām discontinuā respectu iuris: qua si possessio tñ dr cōtinua: q̄ pōt tueri anio q̄si possidentē. ⁊ tō usufructus ⁊ vsus pōt p̄scribi ut l. iusto. §. nō mutat ⁊ ibi dixi ē de vsuca. pbat i tex. C. de pres. lō. tē. l. si. circa si. lz gl. ibi aliē itel ligat. Ulter⁹ q̄ro an. ꝙ personalib⁹ prestatōni bus bēat locū hoc itēdm. dic ut dixi i. l. ultima ē quoz le. nō bēris alia circa prin. §. Uēio ad v. de cloacis. Quō que est ro q̄ ꝓ cloaca ñ hz locū hoc interdm. ponit gl. duas rōes. tene primā: q̄ fuit specialiter prouisū ꝓpter alias p sonas. iō ptor noluit q̄ hoc interdictū porrigeret ad illā. Uenio ad v. neq̄ plures. dī hic q̄ istud interdēm datur ad inēē. Contra imo dat ne turber i possessione ut hac. l. in pri. So. dat ad utriq̄z. ſ. ne turber i possessione ⁊ ad itereſſe turbatōis p̄tēte. Ulter⁹ dī hic q̄ hoc itēdm datur intra ānū. Lōtra imo vī q̄ semp possū a gere ℨ te: ut me i possessione nō turbes: q̄ semp cū me turbas es infra ānū: ⁊ tūc incipit ān⁹. ℞ de eo qō ad turbantē peruenit dat perpetuo ut l. pe. ē. de intdic. Itē nego turbet in possess̄ōe posset agere ꝓpetuo: q̄ turbatio sēp instat. Ad itereſſe vo turbatōis ꝑterite nō pōt agi nisi in fra ānum ut hic.

Hoc iterdictū. Jurisconsultus b incipit exponere v ba edicti pretoris supra posita. Bā.

Huius autem interdicti. Circa istum. §. quero ꝓta quos cōpetat hoc interdictū. dñt q̄dā ℨ eū q̄ se possidē ꝓtēdit: ⁊ nō ℨ aliū. ⁊ hic vī casus in nro §. ibi se possidē affirmat. ⁊ vide gl. sup vbo affir mat. dñt isti q̄ itēdictū nō ꝓpetit nisi ℨ eū q̄ affir mat se possidere: ⁊ allegāt. ſ. e. l. §. retinēde. Lō tra eos alle. gl. ſ. e. ti. l. si duo. §. si vicin⁹. nec det minat hic. Istud ultimū ē ver⁹ q̄ dat ℨ igetātē: lz nō cōtendat se possidere p dēz. §. si vicin⁹ ubi ē casus. ⁊ hoc tz Bul. ſ. e. l. §. restituende ⁊. l. si duo i pri. ⁊. C. e. l. i. ⁊ isti. e. §. hodie ⁊ ibi nō. p bat p. l. ui facit ō ti. l. Quero utrū ℨ diffama tor ē tñ bēat locū hoc intdm. verbi gra. tu did me eē malefidei possessoē: uel dicis me nō bē talē iurisditionē. potero ne agere ℨ te interdicto vtipossidet directo vel utili. Inno. dic q̄ nō ex de in ite. resti. c. ij. circa medium magne glo. Ego dico sic. q̄ñq̄ p diffamatōez nō impedit mea pos sessio l'quasi possessio: tūc vm dic Inno. q̄ nō turbor. q̄ñq̄ per diffamatōez possessio mea im pedit: q̄. ppt illa uerba nō repio laboratores seu colonos: ppt illa uerba hōies nolūt venire ad me tanq̄ ad babētē iurisditōem. certe tūc vi deris mihi facere vim. casus ē ō ti. i. l. vim fac ibi sine faciēdo p q̄ ⁊ c. cū. n. impediar per b⁹ ꝛcolligere fructus mee iurisditōnis uideris me turbare i mea possessiōe ut. d. l. vim facit. Sz pone cōe istius ciuitat⁹ ē i q̄si possessione iuri eli gendi pōtē i ciuitate spoleti: ⁊ cōe spoleti turbat istud cōe in illa quasi possessione: an ꝓta illos de spoleto ꝓpetat hoc interdēz. Aduerte ñdo istud turbare pōt cōtigē diuersis modis. p⁹ mō nō admittēdo electū p cōe ist⁹ ciuitat⁹: ⁊ ñ obe diendo sibi. ⁊ isto casu nō turbat i quasi possessiōe iuris eligēdi: ſz magī ille elect⁹: seu istō cōe turbat i exercitijs illius iurisditōis. b⁹ ē ptarie: ⁊ tō nō hz locū b⁹ intdictū: ſz eēt recurrendū ad ꝓfessoriū utile: seu ad utile in rē ut. l. i. §. p banc ē de rei ven: uel ad offm iudic. nam interdictū nūq̄ hz locū q̄si subditus contradicit superiōi. sed tunc q̄si alius cōtenderet se bē iurisditōez i subditū: tunc ℨ illū alium daretur interdictuz. ut. ſ. de li. bo. exbi. l. iij. §. hoc autez interdictuz ⁊. §. se. ⁊ tō dico ō ascriptitio uasallo: ⁊ si. ſi ipi contradicunt domino suo debz recurri ad dā

remedia: nec ꝫ eos ꝓpetit interdictū. secus si alius tertiꝰ eos suos ascriptitios cōtenderet. Fo mō pōt turbari ista q̄ possessio iuris eligēdi si ist̄ de spoleto eligerēt ꝓtatē. ꝛ hic ē aduertēdū siquidē ipsi eligerēt isto cōi scīēte: ꝛ istud cōe ne gligeret eligē: tūc istud cōe pderet q̄ possessōez quā hēbat: q̄ ī istis iurib⁹ incorporalib⁹ nō est aliud q̄ possessio: nisi quidā vsus cū patientia aduersarij ut. l. quotiēs ꝫ de serui. ꝛ. l. ij. C. ꝺ ꝼ ui. ꝛ ī nō hēret locū hoc interdictū qꝺ daꝛ possidēti tm̄. ꝫ si nō obstāte electōe illoꝝ ēt isto cōe eligit: nō priuaꝛ illa quasi possꝛ: q̄ ut vides non suspicaꝛ se posse repelli: ꝫ habet aīum retinēdi: tunc posset itentare utile interdictū vtipossidet ꝫ alios eligētes. ita nō. ī dēo. c. ij. cī de ī ite. resti.

Sz q̄ro vidi q̄ ꝫ ipsos eligētes possūt hīe hꝰ interdictū. ꝫ an ꝫ illū quē ipsi elegerūt istud iter dēm cōpetat ſi ille acceptabit. Inn. dic̄ q̄ nō in dēo. c. ij. q̄ ille ñ turbat me ī ista q̄ possessiōe. Ego istud puto vez nisi per acceptatōem ipsi⁹ facultaꝫ eligēdi cōpetēs mihi aliquo mō impediꝛ tur: ut si aliq̄ quos debebā vocare nolūt adesse ꝓpter timoꝛē electi ꝛ hiſ ſilia: tūc. n. videꝛetur turbare me ut. d. l. ui facꝫ ti. i. ꝛ idē dico de confirmatōne illius talis electi: ut nō cōpetat hoc iter tī: nisi p illā ꝛfirmatōnem illa facultas eligendi mihi cōpetens impediꝛet.

Restituēde. ul' p actū. Quō ꝺ q̄ actione loq̄t hic. dic ut gl. dicit. Itē dī hic q̄ retinēde possessioīl hoc sit p iteꝺez l' p exceptōez. Quō q̄ sint iste exceptōes. dic ut in gl. Quēo quid si nō agit ꝫ me: ꝫ me turbat tm̄. q̄le remediū habeo. dicit gl. vtipossidet. ita dicit gl. quā vide. ex qua gl. hēs q̄ ꝫ illum q tm̄ turbat: ꝫ se possidere nō ꝓtēdat hz locū hoc inſidēm.

Interdictū. hic ē pulcher. ſ. ꝛ bon⁹. Op. q̄ nō deꝺ possessori ꝓuoꝛi: ꝫ pro edib⁹ vñ ut ſ. e. l. in pri. dicit gl. q̄ hoc ē ex mēte bene dic: tū ꝫ sit ex mēte direc tū interdēz cōpetit ut ibi dixi. Op. q̄ possidēti deꝺ rei vendicatio: q: datur cōmodāti ꝛ depo nenti: ꝛ silibus ut. l. offiñ ꝺ de rei ven. ꝛ. l. si ven tri. ſ. in bonis ꝺ de pri. cre. dicit gl. possidēti nō datur actio. l. negatoria p quā negat rē ad adꝝ sariū pertinere. tu dic ꝛ melius q̄ actō nūq̄ ꝺatur possessori oi mō. secus si possidet ciuiliꝛ ꝛ nāliter ꝛ nō detinet ut ut. l. ſria. Op. q̄ possidēti deꝺ actio iuriaꝛ ut. l. iniuriaꝛ. ſ. figo me. ī. ꝺ iurī. ꝛ. l. qui pendēte ꝺe ac. em. q̄ hic negat daꝛi rei uē. que cōpetit p seꝛseu ad rē quā hz. non negat daꝛi alis actōes personales. Itē op. ꝺ actione in sactū q̄ cōpetit possessori. ex hoc interdicto. dicit gl. noluit ista actionē excludere. īmo dicit tō ista ittoduxit: q: alie deficiebāt. Item op. de. l. ꝛ si forte. ſ. sciendū ꝺ si seruꝰ uē. Sol. videte istud qꝺ hic dī hz locū in reb⁹ corporalibus tm̄. nā iniuꝛibus icoꝛporalibus pōt quis possidere ꝛ itētare cōfessoriā seu negatoriā: ut legibus ꝫ. Querit glo. ponē dū esse ablens: ꝛ aio retinerē possessionē: alius intrauit ut possiꝺ rei dā nō a me: ꝫ ab alio: ego fideiꝺ nō suspicꝺ me posse repelli: nec tū volo cō violēter expelleꝛ q: nolo cē auctor alicuⁿ mali: quō cōsuleꝛ mihi rei uē. nō possum intentaꝛe: q: possideo ciuiliꝛ. interdictū. istud nō expedit intētare cū possessō nō possideat a me ut dā uel ꝑcario. quid fiet. dicūt quidā q̄ stati cum eū nolo expellere videor desinē aio possidē: ꝛ sic intentabo rei vendicaꝛ. qꝺ nō ē vm: q: nō pdo possessionē cum nō sum pico: me repelli ut. l. dā possidere. ſ. fi. ꝛ. l. se. ſ. de acq. poſ. vñ gl. dicit q̄ possū intentare rei vē diē. licet ciuiliter possideā: cū alius nāliter possiꝺ at. īmo ēt si haberē ꝛ possiderem ciuiliꝛ ꝛ nāliter: ꝛ aliūꝛ detinēt cōpeteret rei vendicꝺ. ut dictū ē. cuz hoc reſidet glo. plus dico q̄ ēt possuz itentare i terdictū vtipossidetis. nā ego possideo ciuiliꝛ: ꝛ mea possessio ciuilis turbaꝛ p naturalē quā ōtines. ita nō. in. l. dā possideꝛ. ſ. fi. cū. l. se. ꝺ acq. poſ. ꝛ. l. naturaliꝛ. ſ. nihil cōe. c. ti. Ista. so. q. est multū clara: ſz i narratōe hꝰ. q. gl. inuit duo dubia. primū uos scitis q̄ violentū possessoreꝫ vi possum repellere incontinenti ut. l. i. ſ. vim vi ꝺ. ti. i. ꝛ. l. iij. ſ. cum igit. Jnnuit gl. ista q̄ clādestinū possessoꝛē possuz eiicere mea auctoritate. Idē tenet gl. C. vñ vi. l. i. in gl. sup verbo recte. ꝛ insti. e. ſ. retinēde. Dī. tz ꝺriū hic dicens q̄ ñ reperitur. l. cautū: q̄ licet deiicere vi clādestinuz possessoꝛē. Idem tenet Bin. i dicta. l. i. C. vnde vi. circa prin. Ego dico q̄ pro glo. nostra videt casus i. l. sigo in fuitute. in fi. ī. ꝺe furt. Cōtra glo. vī casus i. l. sequit. ſ. itē si occupauerī. ꝺ. de vſuca. Aduerte dico sic qñz qſ ingreditꝰ dā possessionē uacātem oi mō: tūc illum nō hz vi expelere. ita itelligo dēm Bin. ut. d. l. segt. ſ. itē si occupauerīs. qñz quis igrediꝰ dā possessionē nō vacuā oi mō: ꝛ tūc aut accipiēdo dā possessiōez priuaꝛ prim⁹ possessoꝛ possessiōe ciuili ꝛ naturali: qꝺ cōtigit i re mobili ut. l. si rē mobilē ꝺ acq. poſ. ꝛ tūc illa possessio pōt icōtinēti mihi auferi ut. ꝺ. sigſ in fuitute. i fi. qñz p illā clādestinā apprehensionē qs nō priuaꝛ ciuili: qꝺ cōtigit i rē imobili ut. l. dā possidere. ſ. q ad nundinas ꝺe acq. poſ. ꝛ isto casu dico q̄ pōt quis vi clādestinū possessoꝛē deiicē. ita itelligo gl. istā ꝛ silꝫ. p bo p rōez. hz cuicūq; iuriā ꝓpulsare ut. l. ut viz de uiſti. ꝛ iuſ ꝛ. l. scientiā. ſ. q cū alī ad. l. aquil. sed nō est dubiū q̄ per retentionē illi⁹ nāl'tbat mea ciuilis: ꝛ sic fit mihi iniuria. merito possū eam propulsare incontinenti: ꝛ est incontinenti semper cum me turbas: ꝛ es in actu turbandi. Preterea illud quod fit in re mea a me possessa: per quod mea iquietatur possessio potest tolli mea auctoritate: ut. l. ſi in rem. ſ. qui ad iaunam. ſ. quod vi aut clam ꝛ. l. quēadmodum. ſ. i. ꝺ ad legem aquil. ergo cum iste turbet me in re mea a me possessa potero illaz turbationē mea auctoritate repellere. ꝛ hoc puto uerum. Secundo innuitur in hac glo. q̄ si tu intraꝰ clam suspicāꝺ ubi mouēi questionē ab alio: nō a me

possidẽte q nõ possides dã a me. vñ gl. hoc ñ ẽ vm. imo a me possessore possides ui dã l' pca rio inspecta vitate potꝰ qꝫ opione ut. ff. quod vi aut clã. l. aut qui alr. §. siquis dũ putat fm Dñi. ut nõ. p eũ in. §. qui ad nũdinas vbi gl. tãgit. z p Ci. C. e. ti. l. i. in. iiij. q. Ultio ḡro qlr fõmẽ libell' in isto int'dicto vtipossidet. ꝙ actor dẽt narrare se possidẽ: uel ꝙi possidet id in qꝰ dicit se turbari l' iquietari ut h. Itẽ dẽt dicer aduersa riũ eũ turbar uel inquietar ut dixi ff. e. l. §. hꝰ ât z dẽt ꝓcludẽ tria q xeus a molestatõe desistat. et q de certo in futuꝝ eũ nõ molestet. et q ꝓdẽ net ad int'cẽ molestatõis ꝓtẽte. Ista tria ꝓbãt ff e. l. i. cẽ ꝑn. et. ff. e. l. si duo. §. fin. et qõ ibi nõ.

Circa ista exãinẽus aliq. dixi q actor dẽt dicer se possidẽ uel qi. Quõ utꝝ dẽat exꝑmer an ciuilr uel nãlr. puto q nõ: sicuti. n. i rei vẽdi. sufficit q qs dicat se dñm simplr ut. l. si mã. §. eadẽ ff. de excep. rei iudi. z. l. an eãdẽ. §. actiões. e. ti. ita cadẽ rõe h qõ puto vꝝ si aduersarij nõ int est: q nõ asserit se aliquã possessionẽ distinctaꝝ hre. ff. n. sua int'cẽt: ut q dicẽt se fructuariũ l' ꝑ prietariũ tm: z sic vlr assumẽs defẽsionẽ in ciuili tm: uel in nãli tm: tẽ actor debẽt hoc declarare: al' nõ est cert' velit cedẽ uel cõtẽdere ut. l. i. i pri. õ de edẽ. hoc tñ cogit facẽ actor si fuerit petitũ: als secus ut. l. ultia. C. de an. excep. Fo dixi q ds narrare aduersariũ eũ turbare uel iquietare. hic ḡro an ds dicẽi ãnũ z ñsse turbatõis z locũ sicut i crimiali ut. l. libelloꝝ õ accusa. ꝙ qñꝫ iste libellus ꝓcludit dolũ aduersarij: ut q dolo suo me turbat: tũc ds iseri loc' z tps: nec. n. ds in tã to crimie vagari vt. l. pretor edixit. i pri. ff. de i iurl. l. itaqꝫ õ de dolo. z hoc ꝓbãt expresse õ ti. i. l. i. §. rectissime z. §. ubi ât. In quib' ꝓcludit q in interdicto vñ vi ds inseri loc' z tps. ꝑ hoc vi casus cẽt de ꝓcur. c. tue. fac qõ nõ. Inn. õ accu sa. c. qlr z qñ. si vo dolus aduersarij nõ arguit: qõ põt eẽ qñꝫ ut dẽs ẽ in. l. si duo in pri. ff. e. tẽ nõ ẽ necesse inseri loc' z tps: q hoc ẽ indiciũ ci uile i qbus nõ repit hoc q qs ds se restringere ad locũ z tps ut. l. i. circa pri. õ. õ edẽ. cũ sua gl. fac qõ nõ. C. de testi. l. testiũ. Itẽ ḡro vtꝝ de beat narrare qlitat turbatõis. nã mlti modi põt ꝓtigẽ turbatio ut. õ. ti. i. l. vim fac. z qõ dixi õ in. §. hꝰ ât. ꝙ eodẽ mõ: aut arguit dol' z ds de licti illud põi certũ: al' nõ ẽ necesse ꝑ iura ꝓdca. Dicẽs tu q ẽ rõ q hic teneñ clare z limitate dicẽ modũ turbatõis: nõ ât te ef dicere qlitatꝫ pos sessiõis distincta. ꝙ ea q ptinẽt fẽm aduersarij z delictũ ei'. ista dẽt põi distincte z declarare. ea vo q cõtinẽt ius agẽdi z nõ fẽm aduersarij: nõ õñt ita põi distincte nisi cũ intest rei: ut dm ẽ õ. ℨ dixi q i ꝓclusione õñt poni tria. l. ut a turbatõe desistat z i futuꝝ nõ turbet: z cõdẽnet ad interẽ turbatõis ꝓtẽte. Circa primuꝫ quero utꝝ sit necesse õclarare in petitõe modũ desistẽdi a tur batõe. rñdeo nõ õ necessitate: q boc spectat ad iudicẽ nõ ad ptem: z quis cogit declarare tãtũ quod spectat ad eum ut. l. ubi autem. §. qui illõ ff. de vbo. obli. vtile autẽ potest esse. nã uos scire debetis q istud interdictũ habet qñq naturaꝫ interdicti recuperande possessionis. nam si ego habeo ciuilem z tu naturalem iniuste a me. ego turboꝫ in ciuili p retentionẽ naturalis. Desistẽ ergo ab ista turbatione est restituere mihi natu ralem ut dixi õ. eo. §. z videbitis tex. ifra. eo. l. si duo. in prin. tunc potero in libello concludere: quare peto eum condemnari ut mihi restituat dictaꝫ naturalem possessionem quã bẽt p cuius retẽtionẽ mihor in ciuili: z sic a dicta molestatio ne desistat ut nõ. in. l. naturaliter. §. nihil cõmũe z. l. dam. §. qui ad nundinas de acqui. pos.

Secundo dixi q debet concludi ne in futuꝝ molestetur. hic quero an debeat petẽ de hꝰ sibi satisdari. vltramontani dicunt q sic. z de hac sa tisdatione dicunt ipsi logẽ. l. i. in si. C. eo. Istaꝫ opini. puto veram per. l. iij. §. in hoc interdicto z ibi nõ. ff. de iti. actuꝝ pri. z. ff. de aqua quoti. l. pe. Secundo quero utrum hec prohibitõ z cautio de non molestando in futuꝝ debeat esse perpetua. rñdeo siquidẽ ius agentis ẽ ppe tuũ cautio z prohibitio debet esse perpetua. Si vero esset ad tẽpus: ut quia haberet vsufructuꝫ ad tẽpus: uel q conduxit ad non modicũ tps: ita q habeat naturalem possessionẽ: tunc probi bitio deberet cẽ ad tempus. Ultimo dixi q debet peti ut condẽnetur ad interesse turbatõis ꝓterite. Istud interesse qualiter debet intelligi z qualiter debet declarari, videbitis in tex. ff. eo. l. si duo. §. si. Bar.

Hoc interdictum. Querit gl. quare dixit dummodo possideri possit. Rerspondeo q quedam sunt q possideri nõ possũt: ut res sacra religiosa z similes ut. l. qui vniuersal. §. i. õ acq. pos. Sz quero an rectori ecclie detur istud i terdictum contra eum qui fcat turbationem in ecclesia. dicat gl. forte sic: sicut concedimus posse vendicari ut. l. sancimus. C. de sacr. sanc. eccles. videte domini. rector ecclesie qñq̃ vult agere: q turbatur in quasi possessione iurl rectorie dce ecclesie: z tunc puto q possit p ea que dixi. õ. e. l. in prin. Si uero velit agere q turbaretur pos sessio ecclesie: prout ecclesia est quodꝺaꝫ corpꝰ solo coherens nõ posset ut hic. sed si in ecclesia fieret aliquid: deberet recurri ad interdictum ne quid i loco sacro: ut babuisti in. l. i. §. si. ne qd i loco sacro.

Quod ait prꝛetor. Hic. §. est nota bilis z difficil.

Nota hic q non licet opponere de iure ter tiũ. nam si ab alio possideo iuste. tu mihi nihil dicẽ potes. Dro declaratõe quero expositio nẽ istoꝝ vboꝝ. nec vi ne clã nec ꝑcario. Azo in sũma. z gl. nre. C. e. l. i. laborauerunt mlti i sre lectu istoꝝ vboꝝ. Inno. dicit licet Azo multum laborauerit. Ego expono sic. vi a me possidet qui me vi deiecit. clam ille qui clam occupauit. precario ille qui precario. ita dicit ipse extra de

pscrip. c. ueniēs parcat mihi. Inno. labor Azo nō fuit indebitus. cā ē ista: i hoc iterdicto ad h ut alicui cōpetat requirit q ipse possideat: posito ergo q ego possiderē ab aduersario ui clam uel p̄cario: quo poterit ipse intētare ꝫ me interdictū uti possidetis si ipe nō possidet. ē ergo necesse ut ad expositionē istoꝝ vboꝝ recurramus ⁊ p hoc sciam⁹ qd habeat p̄bare actor ⁊ qd reꝰ: ⁊ qd ueniat ut uicat in hoc interdicto. Aduerte qñq occurrit q actor ciuiliter ⁊ naturaliter possidz reus nullo mō: sed eū turbat: tūc ꝑstat actorem agentē uti possidere debē uincē: ut dixi ō i. §. bº auc. hz tñ actor necesse oñdē se sic possidere tpe lit. ꝓiect. ut instit. co. §. hodie. Predicta uera nisi actor possideret ab aduersario ui clā uel p̄cario tūc eiꝫ ꝑstat reū aduersariū si posse uincere i hoc interdicto. ita tenet hic gl. uide cā q incipit nō. q me ibi. Itē qd si te deieci. vides ergo q hz de iecto ingetare suū deiectorē qñcūq nec tenetur hoc interdicto: sed expellere nō hz nisi incōtinēti ut. l. iij. §. cū igit ō ti. i. sed ingetare possū semp ita ē tz gl. in. l. i. C. eo. ti. Sed iuxta hoc gro qñ dz apponi ista exceptio ꝫ agentē uti possidetis q ipe possidet a reo ui clā uel p̄cario. Inn. in. d. c. ueniēs de pscrip. dicit q hec exceptio dz opponi añ lit. ꝓtest. qō ē mirabile dēm ⁊ nunqꝫ alibi reperi. ⁊ hoc tz p. c. sup de ordi. cogni. nō intelligo qualit illud. c. ꝑbet hoc. sed tñ dico q ista vba Inno. sūt ꝫ calū but legis. nā hic dicit nō dz eū ꝓpter hoc q ab eo possidet uincere. ⁊ sic oñdit tex. q ista exceptio uenit examinanda: ⁊ opponi ad uictoriā ⁊ iustitiā causę: nō ad ꝓcess suz. hoc ē apparet ex. l. i. C. eo. ⁊ ex. l. i. in prin. §. u. ij. q leges oēs referūt ista vba ad tpe diffinitiue siue nō cū ꝓnūciaī añ lit. ꝓt. sup emergētibus ⁊ aliꝫ exceptionib⁹ q opponūt ad ꝓcessū. nā si respicis vba ptoris: ptor diffiniebat sic. vi fieri uero quo minus possideas uti possidebas nō ut nō clā nō p̄cario. vñ tpe diffinitiue habeē respectus ad ea: nō aūt opponiē ad ꝓcessū.

Ulteri⁹ ꝓcedo qñ reus utroq; mō possidz: actō nullo mō: tūc actor pōt uincē: q si possidet ut h ⁊ ō in. §. interdictū aūt. Sed uidendū ē: an reo absoluto: q actor nō possidet debeat cōdēnari actor ne eū de cetero molestet. gl. in. l. i. circa fi. tertie glo. sup vbo p̄cario. C. eo. ti. vt teneré q ñ dz actor in aliquo ꝓdēnari: sed reus absolui. tu dic clarius. aut reus absoluit: q actor nō possi debat: ⁊ tūc actō in nihil ꝓdēnabit respectu possessionis de qua agit: nō dico de expēsis ⁊ ꝓderit hoc actori: q si de cetero molestaret reū: ⁊ reus incipet agere ꝫ eū intervicto uti possidet⁹: reº posset succūbere si appareret eū possidere ab aduersario ui clam uel p̄cario: ut dixi. Si uero reº absoluit: q docuit se possidere. hic aduerte tūc si docuit se possidē iuste poterit imponi silentiū ne eū de cetero molestet: ut. l. circa ō de. ꝑba. hz si docuit se possidē simpli: tūc secus: q posset cē q possidet ab aduersario ui clā uel p̄cario. qñz cōtingit q nec actor nec reº possidet aliquo ꝫ mō utputa colonus uel creditor missus in possessionē ex ꝑ decreto: ut. ꝙ. l. ꝓxia. §. creditores. tunc nō ē dubiū q reº absoluit: ut. d. §. creditores. tū actor in nullo sibi ꝓdēnat. qñq ꝓtingit q uterq; possidet. ⁊ hic aduerte. qñq possidet uterq; iuste: ut q: ego bēo ciuiliter: q: dñs. tu naturaliter: q: fructuari⁹. tūc uterq; uicit: q: neuter dz turbari in possessione sua. ⁊ uterq; uincet: q: neuter dz turbare aliū sed uti possident: ita possidē debēt ut ō c. l. in prin. fm casū gl. ⁊. ꝙ. l. ꝓxia in prin. qñq uterq; possidet: unus iuste aliuꝫ iniuste ab alio q̄ ab aduersario: ⁊ isto casu tdē qō qñ uterq; possidet iuste ut hic. §. fi. ⁊. l. ij. ꝙ. eo. Sed h dubitāōnē ē de expēsis. risdeo ecce expēsa pono ex⁹plū de ui. ego erā dñs: aliꝰ erat fructuariꝰ q possidebat naturaliter. tu iuisti ⁊ fructuariū deiecisti ui: certe tu possides ui a fructuario nō a me dño: ⁊ ō siue agas ꝫ me siue conueniaris a me dño tu debes tueri in possessione tua. ita tz dr. ⁊ ita tenēt doc. Istud ego puto uerū si tu q fructuariū expulisti recognoscis me in ꝓprietariū ⁊ pmittis me uti ciuili mea ꝓut possū de iur. nā dño ꝓprietatis pmittit quedā in fūdo in quo aliꝰ habēt usufructū: ut. l. fūdi in fi. ⁊. l. si ita in fi. ō de usu. ⁊ ba. sed si tu nō recognoscereris me dñm: tūc ego dñs possū agē ꝫ te q turbas me i mea ciuili. nō dico q me turbes ꝓ retētionē naturalis: sed ꝓpediēdo me uti mea ciuili. ⁊ ex hoc dico q in feudatario ⁊ uasallo istud exemplum doc. nō ꝓcederet. nā si uasallū meū expulisti ui eo ipso turbas me in ciuili mea. nā cū uasallus ⁊ ēphiteota sit obligatus ꝓ illa naturali quā habebat ad certā prestationē: ⁊ ex hoc dicor rtinē ciuiliter. tu qui expulisti nō es ad hoc obligatus nec a me nec meo noie tenes. vñ ꝓ solā detētōez turbor in ciuili: nec ꝓ possessionē tui deiectoris ego possideo: meito possū agē hoc interdicto ⁊ uincere. ar. l. pōponi⁹ ō g. mo. usufr. amit. ⁊ ista ē rō quare nō hz ēphiteote uēdere dño irrequisito: q: ꝓ hoc turbaret ius dñi cū nō haberet aliū ēptorē obligatū. ut nō. doc. C. de iure emphi. l. ultia. Videam⁹ exemplū de clam: quo clā ab alio possideo. dicūt quidā ego erā dñs alꝰ fructuarius: fructuario abīte clā ingressus es: possides clam a fructuario nō a me. istud exemplū reprobat: q: fructuarius absens retinet naſalez alio: ut. l. iij. §. rnde ui ō ti. i. ergo ingressus eam nō acquirit. ⁊ ē uera ista rēphensio fm opi. cōez eoꝝ q dicūt q sūt due possessiones. sed fm opi. meā q pono tertiā possessionē: ⁊ dico q ē tertia possessio. s. corporalis: ut dico in. l. i. in prin. ō de acq. pos. dico q istud exemplū ꝓcedit ⁊ sic dñs possidet ciuiliter: ⁊ fructuarius absens possidet naturaliter ⁊ ingressus clā corporaliter a fructuario timēs sibi fieri controuersiā. Alij ponūt exemplū cū dño eēt absens: ego ingressus sum clā timēs ꝓtrouersiā mihi fieri ab alio nō a dño: tē possideo clam ab alio nō a dño. ita sentit glo. ō. c. l. §. intervictū aūt. sed illud bene ꝓbauit Quare dr. ponit exemplū q usufructuarius se

absentauit aĩo relinquẽdi possessionẽ: alius ingressus ẽ dã: certe possidet dam a fructuario ñ a dño. bonũ ẽ exẽplũ: uel aliter mortuus ẽ dñs vnde ciuilis cª possessio uacat quã alius dã occupauit: possidet dam a dño non a fructuario. ista exẽpla in fructuario satis placẽt si mõ dñs recognoscat ut dñs. in fendatario ꝛ i ẽphiteota aliter dicerẽ: ut õ dixi. Uideamus exẽpla õ ꝓcario ꝛ istud exẽplũ ẽ dar. tu qui a fructuario recepisti possessionẽ ꝓcario: possides ꝓcario ab alio nõ a dño. qñq; cõtingit q; unus possidꝫ iuste alter iniuste ab aduersario: ꝛ isto casu qui iuste possidet dꝫ obtinere: alter q iniuste possidet debet succũbere ut hic ꝛ. ſ. l. pria. Uideamª exempla naturalis: ꝛ exempla sũt ista. Ego dñs possideo sũdũ: tu ut ingressus es fundũ tãq; fructuarius uel tanq; emphiteota ꝓtestans q; nõ intẽdis mihi ꝑiudicare in ciuili sed solũ in nãli ꝓ illo iure: certe tu possides a me naturaliter ꝛ iniuste: ego possideo iuste: tõ dẽo obtinẽ: siue agã siue cõueniar a te dũ tñ sciam q; si dñs dicit me possidere ab eo uiolenter istud uioleter dꝫ ꝓbare: ut. l. ꝓtor. ſ. doc̃. ſ. ui bo. rap. ꝛ nõ. ꝓ Inno. de so. cõpe. c. cõquestus. ꝛ idẽ dico ne habeam necesse repetẽ ubicunq; dicerẽ aduersariũ possidere a me dam uel ꝓcario ꝛ ꝑ hoc me turbare q; istã qualitatẽ debeo ꝓbare. Itẽ semp aduertas i hoc interdicto q; actor dꝫ ꝓbare se possidere tpe lit. ꝓtes. ꝛ tpe turbationis: ut insti. eo. ſ bodie. Uideamª exẽpla de dam. pone dñs erat absñs: alª dã ẽ ingressus possessionẽ ꝛ que fuit sibi naturalẽ: ut. l. dã possidere. ſ. q ad nũ dinas õ de acqui. pos. ꝛ si dicis dño reuerso ñ admisso ille incipit possidere ui: ut. d. l. dam. ſ. fi. cũ. l. ſe. Ñdeo quãtũ ad naturalẽ dico q; dꝫ inspici initiũ: ut. l. dam possidere in prin. quãtũ ad ciuilẽ dico q; iste reuersus nõ suspicat se posse repelli: ꝛ sic nõ pdit ciuilẽ: ut nõ. õ. e. l. ſ. intẽdi ctũ ut hoc. Uideamus exẽpla de ꝓcario. ego cõcessi tibi ꝓcario possessionẽ meã ꝛ intelligo q; cõcessi ut tñ naturaliter possideres: qõ in dubio ꝓsumit: ut. l. põnius. ſ. si is õ de acqui. pos. ꝛ. l. ꝛ habet. ſ. cũ quis. ſ. de ꝓca. Si eiꝫ ꝓcessisse ut utroq; mõ possideres ꝓcario nõ possũ agere hoc interdicto: q: nõ possides. in casu predicto ego possideo iuste: ꝛ tu possides a me naturaliter ꝓcario ꝛ iniuste. licet eiꝫ ꝓcaria possessio dicatur iusta donec hꝫ dñi uolũtatẽ ea finita dicit iniusta: ut õ cõi diui. l. cõi diui. dũdo. ſ. necꝫ. ꝛ eodẽ mõ dico i ꝓductore ad nõ modicũ tpis ul ephiteota uel sibibus qui finita ꝓductione uel ephiteosi stat in naturali sua possessione. nã dicit a me dño possidere ui clam uel ꝓcario naturaliter ꝛ ꝑ hoc dñm turbat in ciuili unde tenẽt hoc interdicto: ut illã naturalẽ possessionẽ restituat: ꝛ sic ab illa molestatione desistat: facit. C. vñ ui. l. nõ abre. Ex ꝓdictis hẽs qd hꝫ ꝓbare actor ut uincat. ſ. se possedisse tpe turbationis ꝛ lit. ꝓtes. ꝛ si aduersarius ꝓbet se possidere: tũc actor dꝫ probare illã possessionẽ eẽ clãdestinã ꝛ ab eo. ꝑmã q; sit cladestina. ꝓbat eo ipso q; ñ ꝓbat antiqo rẽ possessionẽ casus ẽ nõbilis ex õ. ꝓba. c. licet. ſm q; sit clãdestina ab eo ꝓbat eoipso q; non ꝓbat clãdestinã ab alio. sufficit eiꝫ q; in ueritate debuit timere uel suspicari ab actore ꝓtroversiã fieri sibi: licet de alio fuerit suspicatus: ut. l. si is qui in puteũ. ſ. sigẽ dum putat. ſ. qõ ui aut clã ꝛ dixi õ. e. l. ſ. interdictũ ãt hoc. reus hꝫ ꝓbare actorẽ nõ possidẽ uel possidẽ iniuste: ut õ dictũ ẽ: uel se reũ habẽ iusta causa detinẽdi licꝫ nullo mõ possideat: ut õ ti. i. l. colonus. primũ q; actõ nõ possideat ꝓbat eoipso q; ipse actor ñ ꝓbat se possidere: uel si reus ꝓbat aliũ ciuiliter ꝛ naturaliter possidere. põt eiꝫ reus opponẽ de iure tertij: qñ illud ius ẽ exclusiuũ iuris agentis: ut. l. cũ seruũ. C. de ser. fugi. ꝛ. l. ultia. C. de rei uen. alia aũt ꝓdicta qualiter possint ꝓbari ꝑ seipa liq̃nt Ea que dixi habẽt locũ qñ agit interdicto isto ꝑ rebus corporalibus: an possit contingere q; duo possideant. dicã. ſ. e. l. ultia. Bar.

J duo. Ista est mirabilis lex ꝛ nõbilis multũ. ex duobª possessoribus ille succũbit qui ab altero iniuste possidet sed si uterq; iniuste possideat neuter uincit. b. d. Op. duo nõ possũt insolidum possidere: ut. l. iij. ſ. ex ſrio õ de acq. pos. ꝛ. l. ſi ut certo. ſ. si duobus õ cõmo. Ubi timor ẽ facta glo. magna. dicũt quidã: unª possidebat ꝛ alter in sua possessione eum turbabat: non q; possideret: ꝛ ꝓtra talẽ turbatorẽ datur hoc interdictũ: ut probat. ſ. e. l. ſ. hoc interdictũ. ꝛ dixi plene õ. e. l. ſ. huius ãt. Ista lec. licet in se sit uera: tñ ñ ꝛgruit lr̃e que dicit utrũq; possidere. Alij dicũt q; uti duo possidebãt ꝛ possibile est duos possidere ciuiliter. istã opi. reprobaui in. l. iij. ſ. ex ꝓtrario õ de acqui. pos. dic ergo duo possũt ilo lidũ possidere diuerso iure. unus ciuiliter alẽ natalit. ꝛ sic ponã hic casũ q; unus possidet ciuiliter ut dñs: alª naturaliter tãq; fructuarª ꝛ iuste ul iniuste: ut dixi õ. l. pria. Scõa op. ille q; clam possidet ꝛ sic iniuste: ut dixi õ statim cũ itur ad iudicũ desinit possidere clam: ꝛ sic vi q; exẽplũ ꝑut ponit de clã nõ ꝓcedit. ꝛ iniciũ inspicitur ut dixi õ. l. pria. sum expeditus õ glo. ma. excepta una. q. que fit ibi. Tertio op. ꝓ sñiam dꝫ imponi finis ꝓtroversie: sed hic nõ ponit finis q: neuter uincit. ergo uidet obstare. l. i. õ de rei indi. dicit gl. ꝛ neuter uicit in eo q; ẽ actor: q: aduersarius sibi ñ ꝓdenat. sed in eo q; ẽ reus q libet uincet: q: absolnet ab aduersario: ꝛ sic ipo nec finis ꝓtroversie. Tu dic clarius neuter uicit ut possessionẽ qua hꝫ restituẽ cogat: sũ uterq; uincet in eo q; ꝓhibebit alterũ alteri uim facere ꝛ hoc mõ poterit etiã uterq; uinci ut ꝓdẽnẽt sui rem ad interesse turbationis ꝓterite: ꝛ ne de futuro alter alterũ turbet. ita dꝫ intelligi hic ꝛ isti. eodẽ. ſ. bodie. Ulterius op. q; istud interdictũ sit retinende possessionis: ut õ. e. l. i. ſ. retinẽ de. sed in hac. l. dicit q; ẽ recuperãde q: ille qui possidꝫ iuste ꝑ hoc interdictũ recupat possionẽ

quã alius bz iniuste:ut hic dicit. So. fateor q ẽ retinẽde:mi p quãdã ꝓlegntiã aliqñ ẽ recupe rãde possessionis:ut hic ꝛ dixi ō e.l.i.§. interdictũ aũt. Uenio ad.q. ꝑ quero aliqs turbat me in possessione mea iure seruitutis quã asserit se habere:an cõpetit hoc interdictũ. glo. dicit q sit utile:ut.ff.e.l.§.si vicin⁹. dicã clarius.ff.e.l.§.ij.

Querit glo. pone q ego possideo ꝑdiũ ciui liter:alius qui neqꝫ ciuiliꝫ neqꝫ naturaliꝫ possidet nẽdit euꝫ ubi ꝛ te inducit in possessionẽ:an ꝓtra te potero agere hoc interdicto ut uincã. vi q si q:a me nõ possides clã:neqꝫ actor tu⁹ possidet glo. determiat q ꝯmo possũ agere p.l. si seruus C.qñ cũ eo. ista glo dicit ueritatẽ:q cũ alius ubi tradit ipso actu:ipse uidet clam possidẽ a me ꝛ ubi tradere:ut ō si cer.pe.l. singularia. ꝛ hoc casu tu teneris hoc interdicto: ut statim dicã. ff. ꝓria.q.ergo rẽ. Ita tꝫ Pe.ꝛ oẽs: ut refert cy. C.e.l.i.in.vij.q. Quero go si ille q possidebat a me clam tibi bona fide recipiẽti uẽdidit ꝛ tradidit:an tenearis. glo. dicit q sic: q nõ dẽs eẽ melioris ꝯditiõis q̃ auctor tuus. Cõtra hãc glo. vi tex.ff.e.l.§.nõ uidetur. ꝛ illũ allegãt doct. ꝛ rident q ibi dicit q nõ uidet ui possidere:est nez ut teneatur interdicto unde ui sed bñ tenet hoc interdicto. ita dicũt doc. hec sũt uera: q ꝛ inẽ dicta oĩa excepto interdicto unde ui sũt scripta i rẽ: ut.l.i.§.pe.ō de interdic. ergo sicut tenebaꝫ auctor tuus ita debes teneri tu. ꝓtra ꝑdicta vi ff.ti.ij.l.i.§. si tibi fundũ. sed ibi dicã. Circa ꝑncipium huius legis quero qualiter formeꝫ fiuia in hoc interdicto. Ista.q. ponit i gl.l.i.C.eo.di cũt gdã q iudex dz ꝓnũciare uti possidetis ita possideatis:ut.l.ait ꝓtor.§.i.ꝛ ibi gl. ō de re iu di. sed certe ista ẽ fiuia incerta ꝛ nõ ꝯponerat finẽ ꝓtrouersie:quare tu dic. qñq in hoc interdicto uterq ẽ actor ꝛ reus:q uterq dedit libellũ qõ põt eẽ. nã hoc interdictũ ẽ duplex:ut.ff.ꝑxio.§. qñq unus tñ dedit libellũ ꝓtra aliũ:tũc si ap pareret ex actis q unus possidet iuste:alius nõ possidet sed ingetat iudex ꝓdẽnabit illũ ingetã tem ad illa tria que dixi ꝓtineri i petitõe ō.l.i.§ interdictũ aũt. Si ꝓtaret q uterq possideꝛ:tẽ siquidẽ ꝓtaret q uterq possidet iuste diuerso titulo possidẽdi:ut dñs ꝛ fructuari⁹:tũc utrqꝫ ꝓdẽnabit ꝛ utrũq absoluet diuersis respectib⁹: ut dixi mõ i ꝓtrarijs. Idẽ si unus possidꝫ iuste al⁹ iniuste nõ ab aduersario: sed si unus possideret iniuste ab aduersario ille ꝓdẽnabitur ad illa q̃ dixi debere ꝓtineri i petitione. s. ne turbet q̃ oĩa in ꝑcedẽtibus sũt declarata. qñq uterq ꝓbauit se possidẽ eodẽ iure possidẽdi: q̃ uterq ꝓbauit se possidẽ ut dñm. in hoc ẽ difficultas. ueritas ẽ: aut unus ꝓbauit de possessione sua p plures uel meliores testes ꝛ ille dz obtinẽ: ut. l. ob carmen in fi.ō de testi. Si uero testes utriusq cuiusq sũt equales numero ꝛ dignitate: tunc si unus ꝓbet de sua possessiõe antigoris tꝑis q̃ alius ill⁹ uincet: q scõa possessio ꝓsumet dãde fiuia cũ duo insolidũ possidere ñ possũt ut.l.iij. §.ex ꝑrio ō de acqui.pol.ꝛ ẽ tex. eẽ de.pba.c.ly Sed si uterq ꝓbat ꝓscriptionẽ ꝛ possessionem equal⁹ tꝑis:tũc si unus oñdit iustũ titulũ possessionis sue:alius nõ:ille uincit q titulũ oñdit:alius nõ:q ille q bz titulũ bz potiora iura:ut.l.i. C.de edi.di.adri.tol.ꝛ dcõ.c.licet de.pba. hoc tz Ja.de arc. Ja.bu.ꝛ Ly.C.e.l.i. ꝛ oẽs hoc tenẽt. sed si nullus oñdit titulũ uel uterq oñdit titulũ equalẽ:in hoc ẽ dubitatio inter doc. quid dicũt q iudex dz ꝓnũciare uti possidet:ita possideatis. ꝛ sic neuter uincit ꝛ neuter uincit. ꝛ hoc casu põt loqui hic. sed certe ñ ẽ bonũ ꝓpriꝫ: q a ꝑ hoc ptes uenirẽt ad arma: qõ iudex equitate sua dz ꝓhibere:ut.l.egꝫsimũ ō de usufru. Ista lex nõ obstat: q hic logit qñ iudex ꝓnunciauit utrũq possidere diuersa specie possidẽdi ꝛ sic termiauit litẽ iter eos. Alij dicũt q iudex dz facere sequestrari possessionẽ apud aliũ:ne ptes uenirẽt ad arma ꝛ rixas: ar.d.l.equissimũ. sed si hoc eẽt nez qs intẽtabit rei uẽdicationẽ. q̃lit cognoscet de ꝓprietate. dicũt q dã sorte dirimetur sorte:ut.l.i trib⁹ ō de iudi. ꝛ.C.cõia deleg.l.fi.i prin. hoc ñ placet. nã qõ facti ñ dz dirimi sorte ut.l.duo sũt tacti de testa. tu. sed qõ iuris sic:ut i ꝓtrarijs. sed p hãc sortẽ dirimet quis eẽt possessor ꝛ qs nõ. ꝛ sic qõ facti. ꝛ sic mihi vi q debeamus dicẽ aliter:q iudex debeat diuidere possessionẽ illã: ꝛ dimidietatẽ dare alteri: qõ ꝓbo p rõnez. si duo fructuarij sũt in fũdo:forte q̃ eui libet ẽ relictus usufruct⁹ in testõ in solidũ. certe isti facient sibi ptes p cõcursũ: ꝛ uterq erit i possessiõe ꝓ medietate:ut.ff.e.l.fi.in prin. ꝛ idez de necessitate dices in duob⁹ legatarijs:quibus ea dẽ res eẽt legata insolidũ. nã si quibet ꝓbaret se possidẽ õ necessitate intelligit q̃ quibet possidz ꝓ dimidia: cũ sibi ptes faciat p cõcursũ. mõ ad ꝓpositũ qñ plures oñdũt titulũ equalẽ: uel qñ titulũ nullũ oñdũt: alter alteri saltim habẽt titulũ de iure gentiũ quasi occupauerint reꝫ uacãtẽ ꝛ q̃ in nullꝰ bonis ẽ cũ dñs nõ appareat. vñ iudex ꝓnũciabit utrũq ⁊tor possidẽ cõiter ꝛ ꝓ diuiso ꝛ diuidẽt si uelint. Ex hoc sequit siquis eorũ uolet intẽtare petitoriũ intentabit uicissim unus ꝑtra aliũ. fiẽ ẽt fit in hac lege qñ iudex ꝓ nũciat unũ possidẽ ciuiliꝫ aliũ naturaliꝫ intẽtabitur petitoriũ uicissim ꝓut uolent: ut ff ti. ff i glo.

Hoc interdictum. Qõ hic dicẽ tex. q hoc ẽ dictũ ẽ duplex. ẽ uerũ aptius die ñ semp actu: q põt eẽ q unus tñ agit ꝯ cũ q cũ turbat ꝛ se possidẽ ñ asserit:ut.ff.ꝑxio.§.ꝛ ō e.l.i.§. hoc aũt.

Hoc interdictum. Uidẽ q ad boc ut habeat locũ interdictũ regrit q qs turbẽ in possessione sua:ita dicit hic. Querit glo. qd si aliqs nõ facit ꝓtrouersiã possessionis: sed dicit se uti iure seruitutis:an dẽt ō cũ interdictũ. dicit glo. sic forte utile:ut.ff.e.l.§. si uicinus. tu dic q̃ qs iure seruitutis uult uti i fũdo a me possesso. ego habeo interdictũ: q minuiꝫ mihi aliquid ō iuꝛ

possessionis mee: nõ eniz libere possideo: ut. l. stipulatio ista. §. i. ſ. õ v. ob. Si uero ille qui hz ſeruitutẽ vult agere hoc interdicto ꝫ impedietẽ. hic potest ꝫcludere duobus modis. vno mõ q dñs ipedit eũ uti z turbat eũ in quasi possessione ſeruitutis ſue: z iſto casu hz utile interdictum qd dixi õ. c. l. in prin. Si uero uolo dicẽ q ibat me i possione ſũdi mei nõ ꝑmittẽdo me uti seruitute: tũc hẽo interdictũ directũ. ista ſũt uerba glo. in. l. sicuti. §. ariſto õ ſi ſeruitus uen.

Cum inquilinus. Op. inquilinus nõ faciat ꝓro uersia possessionis: ergo ꝫ eũ nõ dat' hoc interdictũ: ut õ ꝓxio. §. So. ꝓcedo nec requirit q faciat ꝓ rouersia possessionis: ut õ dixi. Op. q ista ꝓtestatio ñ sit necessaria dño: imo vi q possit eũ expellẽ qñ vult rñdẽ: ut. C. locati. l. cedẽ q̃ duob' modis. ꝑ q hic loquat in refectione tali ꝑ quã habitatio ñ ſpediat ut refectio modica. vel dic q dz dñs ꝓtestari q nõ ꝓhibebit dominus eũ habitare facta refectione. ita dicit gl. quã nõ q post refectionẽ factã inquilinus põt z debet habitare: licet ꝑ refectione expellat.

Itẽ uideamus. Dicit hic q ego debeo denunciare illi trãſductori. ſꝛo ad quẽ finẽ ſit iſta denũciatio. q̃ ut ipſemet ꝓcidat z relaxat uites meas uel officio iudicis hoc fiat. vide glo. que hoc dicit. z incipit. ſ. dñm. puto glo. ueꝛ dicere. nã cuꝛ iſte uitel ſũt in ſolo a me poſſeſſo: poſſem ꝓcidẽ mea auctẽ: ut. l. quẽadmodũ. §. ſi. ꝓtectũ õ ad. l. acquil. z. l. ſi uitem. §. qui ad ianuã. ſ. qõ ui aut clam. merito hoc poterit fieri officio iudicis: z hẽ qõ gl. dicit ſi dñs vult. quaſi dicat põt ẽt ſua auctẽ. vides ſile in nũciatione noui opis: q̃ põt fieri officio iudicis z auctẽ ꝓpria. z ſm hãc lec. denunciat dñs trãſductori ut ꝓcidat. alij dicũt q dñs denũciat q ipſe itẽ vult ꝓcidẽ. z hoc facẽ ut ſi aduerſarius decetero aliquid faciat teneat qõ ui aut clam. pria lec. magis ꝛgruit lẽ. Se quit in tex. aut uti debere eũ interdicto. quero õ intellectu huius uerbi qs ẽ iſte q interdicto utit due ſũt lec. vna q dñs edũ unt interdicto contra trãſducentẽ z iſta applaudet lẽ. alij dicũt q dñs ſũdi in quo erãt arbores in quibus uites erãt trãſpoute ꝓtẽdebat ſe poſſidere ſũdũ i quo erant uites: z ſic intẽtabat interdictũ ꝫ eũ qui ꝓ bibebat uites trãſducere. prima lec. placet.

Itẽ uideamus. Iſte. §. uſq; ad. §. creditores diuidit in duas ptes ꝑncipales. ꝑ qñ habeo ꝓtectũ qõ ẽ fundatũ in ſolo a me poſſeſſo z ꝓtẽdat ſupra alienũ. ſcdo qñ hẽo cenaculũ qõ totũ ſũdat ſup edificio poſſeſſo ab alio. ſcdo ibi: hz ſupra edes Itẽ pria ſubdiuidit in duas: q̃ ꝓrio loquit qñ edificũ ꝓtendit ſupra ſolũ ab alio poſſeſſũ. ꝑ qñ ꝓtẽdit ſupra ſolũ eũ. ſcdo ibi labeo z ꝑn. §. itẽ uideamus. legitur in glo tribus modis. tu tene tertiã lec. ibi tu dic relatum z bene. Bar.

Labeo. Hic ẽ nõbilis. §. q̃ro qd differt iſte. §. a ꝓcedẽti. §. itẽ uideam?. Rñdeo: q̃ in ſupiori. §. hẽbat ꝓtectũ qõ nõ requiescebat i alieno: ſed hẽ regelcit z hoc hz quoſdã. uel alit ſupra tegebat ſũdus alienus hic ſundus cõis: qõ nõ. z q nõ lz facere. ꝓſilũ ſupra platẽ cõez inter plures ꝑſortes. In v. an quo cũ iuriſcõſultus ſi rñdeat. q̃ro quid iuris. Rñdeo aut ille qui hz ꝓtectũ hz de iure z põt agez uti possidetis. aut ſi hz de iure z ſi põt agẽ: q̃ illã ꝓtectionẽ hz ui clã uk ꝑcario ab aduerſario.

Si supra edes. Prio loquit in eo qui hz cenaculũ ſupra edificiũ alienũ nõ cõductũ a dño. ſcdo i eo qui hz ꝑductũ a dño tãq̃ ſupficiarius. ſcda ibi ceterũ. z iſte. §. ẽ valde nõbilis z menti tenẽdus.

Quero ſi cenaculũ ſi hz aditum de publico quis poterit agere interdicto uti possidetis. rñdeo ille qui habitat in cenaculo nõ possidet niſi ſit ſupficiarius: ut dicã in v. ceterũ. z ideo ſiue poſſeſſor domus eum moleſtet ſiue alius extraneus hoc interdictũ ſibi nõ cõpetit. ſed dñs domus põt agere ꝫ eũ hoc interdicto: q̃ poſſidendo cenaculũ eũ turbat in poſſeſſione ſua: z põt agere ꝫ quẽlibet extraneũ tanq̃ poſſeſſor.

Quero q̃ñ cenaculũ hz adituz ex publico quis poſſideat. Rñdeo naturalit ille possidet q habitat cenaculũ ſi habitat iure ſuo nõ ut inqlinus z hoc q̃ inquilinus nõ poſſidet. ciuiliter uero poſſidet dñs ſolꝫ in quo ſuſtẽtat cenaculũ: ut. l. obligationũ fere. §. placet. ſ. õ ac. z obli. hz Jade are. Quero utz poſſeſſor cenaculi poſſit agere interdicto uti poſſidetis. rñdo ſic ꝫ quẽlibet extraneũ eũ turbantẽ: q̃ poſſidet ut dictum ẽ. cõtra dñm uero nõ poſſet agere niſi oñdet ſe iuſte habere cenaculũ: ut. ſ. in vſi. ceterũ. nam eo ipſo q poſſidet a dño poſſidet ui clam uel ꝑcario cũ eius edificiũ dz eẽ liberũ uſq; ad celũ: ut l. altius. C. de ſerui. z aqua. Bar.

Ceterum. Quero ſupficiarius q hz ce naculũ utz ipe poſſideat. rñdeo ſic ſiue habeat aditũ ex publico ſiue nõ: q̃ apparet: q̃ ſibi cõpetit interdictũ uti poſſidetis ut hic dr. z glo. hic tz quod dico de ſupficiario idẽ dico de quolibet alio q iuſte hz cenaculum hoc dico q̃ ſepe cõtingit q̃ teſtator reliqt uxori habitationẽ certe ptis domus ſue uel cenaculi. certe dico eam poſſidere illam partem: licet non habeat aditum ex publico ut hic.

Creditores. Circa iſtũ. §. queritũ duo primũ quid in creditore cõuentionali. gl. dicẽ q̃ ſecus. nã ille q miſſus ẽ in poſſeſſionẽ a dño poſſidet: ut. l. qui pignori õ de acqui. poſ. merito hz hoc interdictũ. ſm hoc habes unã differentiã inter pignus ꝓtoriũ z pignus cõuentionale. aliaz differẽtias dic ut nõ. in. l. i. õ de pig. ac. Scdo q̃ro qualiter ſubueniat iſtẽ creditorib' miſſis ĩ poſſionẽ. dic ut i gl.

Non uideo. Hic vt tex. ꝫ glo. quã babuiſti õ. c. l. i prin.

in scđa ma. cł. Rñdeo nõ uideor possidẽ ut ut tenear interdicto vñ ut: q; illud ẽ mere ꝑsonale: ut. l. cũ a te ff. ti. i. sed teneor interdicto uti possidetis: q; ẽ scriptũ i rẽ: ut. l. i. §. pe. ff. de interdic.

In hoc interdicto. Glo. ponit hic casum.

Nõ tex. ibi sed hoc nequaq; cẽ. z fm bũc casum bẽs q; qs ꝑdenat' q; nõ turbet. z dico q; ꝺ hoc põt cogi cauere: ut. ff. ti. ij. l. iij. §. in hoc iterdicto z de aqua quoti. l. pe.. Scđo nota qũo extimat interesse i hoc interdicto: q; habeł rſpe ctus ad possessionẽ. z ꝓpter hoc ī ciuitate ista in qua de qualibet lite soluī ꝺz gabella quatiõ de natiõz ꝓ libẽa: qñ ẽ ꝓtẽtio de aliqua possessiõe ꝺbet extimari possessio non res: ut hac lege.

Quero qd si ꝓtẽdit sup aliquo possessorio qꝺ habeat cãm ꝓprietatis: ut uidiſtis ff. ꝺ interdic. l. ij. §. quecũq; qualit' lis extimabił cogitabitis.

¶ Suma. Ista lex ẽ multũ nõ bilis z menti tenenda: z de ipsa facio magnũ fundamẽtũ in materia de acq. pos. z hz quatuor ptes: ut ꝑz ex lra. in pria ẽ ꝓtẽtio inter duos fructuarios. i scđa ẽ cõtẽtio inter dñm z fructuarum: quoniã uterq; inuicẽ agit ꝺ altez. in tertia sunt opi. vna qñ fructuarius tm̃ agit. ꝓ quasi possessione usufructus. alia q; agit usufructuar' uti possideus ꝓ possessione rei: z ista scđa uerior. i quarta qñ ẽ cõtentio inter fructuariũ z usuariũ. scđa ibi z si alter. tertia ibi z si idẽ erit. quarta ibi ꝓ inde.

Aduerte circa pmã partẽ q̃ro quis erit effectus istius iudicij inter duos fructuarios. Rñdit glo. poterit eẽ q; unus solus uicit si appebit unũ solũ possidẽ nãłit. Itẽ poterit eẽ q; ambo uincerent z neuter. hoc q; ꝺbo uincerẽt esse põt si facerent sibi partes ꝓ ꝑcursũ: q; forte cuilibet erat usufructus legatus insolidũ: tũc quilibz uicet i medietate sua z neuter uicit aliũ in portiõe sua. nec possum' ꝺicere q; ista naturalis que cõpetit fructuario diuidał i duał ita q; qlz insolidũ possideat: q; eadẽ ſpe possidẽdi nõ pñt ples in solidũ possidẽ: ut. l. iij. §. ex ſrio de acq. pos. facꝑs ist' legis ẽ clara. Uẽio ad tertiã ptẽ z hic q̃ro qd differt hic. ꝙ. a ꝑced'n. ꝙ ꝺ ꝓtẽdebat ꝺ possessione rei hic ꝺ q̃ possessiõe iuris ꝑz vnã lec. vide glo. q̃ incipit. i. q̃ q̃ idẽ ꝺic q; ꝺ. ff. e. l. i in ꝓn. z. l. si ples. §. deinceũ ff. ti. i. z. l. ait ꝓtor. §. itẽ ei ff. ex q. cau. ma. ꝑz hꝺ reprobaui ff. e. l. i. z. l. näliter i ꝓn. de acq. pos. ꝺicendũ ẽ ergo q̃ cõtẽ ꝺit' de possessiõe aci i q̃ habeł usufruct' z differt a ꝑcedenti q; ꝺns agebat ꝺ fructuariũ z fructuarius ꝺ dñm hic solũ usufructuar' agit. Uenio ad q̃rtã ptĩculã z q̃ro hic q̃lẽ possideat usufructuarius z usuarius. ꝺic glo. q; qlz possidet näliter ꝑz nõ insolidũ ꝑz qlz. ꝓ pte idiuisa ita ꝺicit glo. hic. Aduerte Ja. de are. ꝺic sic puto quẽlz possidẽ insolidũ diuerso iure. Ego ꝺico q; glo. nõa ꝺic male: nã portio incerta rõne loci z quote nõ põt possideri: ut ꝺ ꝺ acq. pos. l. iij. § i. z. l. locus. ꝑz si in ꝺicti usufructuariũ z usuariũ possidẽ ꝓ pte indiuisa appet q; ꝑs est icerta rõne loci q: portio indiuisa nõ põt demõstrari in loco: ut. l. meuius. §. duob' ꝺ de le. ij. z de stipl. suo. l. fuus cõis sic oium. Itẽ ẽ incerta rõne q' te qñ usus ẽ incertus: vt. l. usus ꝑs ꝺ de usu. et ha. ergo ꝓ pte indiuisa nõ põt possideri: z iõ te neo q; qlz insolidũ näliter possidz. ꝑz tũc obstat l. iij. §. ex ſrio de acq. pos. ubi ꝺicẽ q; duo ñ pñt insolidũ possidẽ. ꝙ uerz ẽ eadẽ ſpe possidendi: ꝑz hic ſt diuersę ſpes. Alia ciz est possessio näłis usufructuarij. Alia ẽ possessio näł usuarij. alia ẽ nãłis possessio emphiteote z sillũ. sic differt ciuilis possessio ꝺñi a naturali q̃ ẽ fi actuarij ita iste naturales qꝺ' ꝺixi differũt inuicẽ. rõnẽ ꝺixi i. d. §. ex ſrio. Circa legẽ nraz bẽn' uidẽ ꝺ ef scu b' iterdicti qñ. ꝓponit. ꝓ q̃i possione alicui' iurꝰ incorporalis. z ista iura incorporalia q̃ꝺã sũt realia: ut seruitutes bñtes cãm cõtinuã: ꝑ q bus ꝺat hoc interdictũ: ut ꝺixi ff. e. l. i. i pri. iste possũt cõpetẽ sine ꝺubio pluribus insolidũ: ut ff. ꝺ aqua quoti. z cłi. l. lucio. merito plures possent agere inuicẽ z possibile eẽt utrũq; obtinere. put reperit' possidere. z de istis habuistis i hoc ti. queꝺ sũt iura ñ realia: ut iurisꝺictiões z iura ꝓpiẽdi pedagia uel seruitia z silia. In iurisꝺictione ꝺic ꝙ põt iurisꝺictio eẽ apud plures insolidum: ut. l. inter tutores ff. de admi. tu. z. l. i. ff. de offi.. pcõ. Itẽ põt eẽ apud plures iurisꝺictio. vna alta z magna. alia bassa z parua. exẽplũ ꝑs ꝓ uicie i ducatu z marchia hz iurisꝺictionẽ uniuersalem in tota ꝓuincia: z ad eã appellał a iudicibus inferioribus. Rectores ciuitatũ in ciuitate sua habẽt iurisꝺictiones. z sic uides q; duo in ea ꝺe ciuitate habẽt iurisꝺictionẽ: tñ unus minoꝛ alius maioꝛ. Itẽ põt eẽ iurisꝺictio apud plures in eoꝺe territorio ꝺiuersis respectib'. sic uides q; rector huius ciuitatis hz iurisꝺictionez oium cãz tpaliũ. eps' ãt hz iurisꝺictionẽ oiuz causarũ spiritaliũ. uel uides quoꝺa iudicea habere iurisꝺictionẽ sup ꝺanis datis tm̃. aliũ habẽ omnẽ aliã iurisꝺictionẽ: ut. l. solem'. §. latrũculator ff. ꝺ iudi. z. l. iij. ff. de offi. ꝑfec. uigi. z. C. ꝺ emãcipa. li. i. Istarũ iurisꝺictionũ possessio habeł b mõ q; qs utał iurisꝺictione ista sciẽte z patiẽte eo ad quẽ spectat. ał nõ ꝺicit qs eẽ in quasi possessiõe ut. l. ij. C. de serui. z aq̃. l. quotiẽs ff. ꝺ serui. vñ si tu. ꝓbares te usum tali iurisꝺictione nõ. ꝓbarẽtur tua quasi possessio nisi. ꝓbares te fecisse sciẽte eo ad quẽ spectat. Hoc ꝓmisso si plures contendunt de aliqua iurisꝺictione z unuz tm̃ apparet possidere z ille obtinet in hoc interdicto: sed si plures apparent quasi possidere quilibet obtinebit fm q; quasi possidet uel in totũ uel in pte uel fm iurisꝺictionẽ magnã uel bassã fm q; ꝺixi ff. ꝺ. z hoc est qꝺ. ꝓbat hic tex. de usufructuario z usuario: q; usufructuarius obtinet in possessiõe fm fructũ z usuarius fm usum z ꝺñs fm ꝺñiz z hoc ꝺicit iste tex. Predicta uidenẽ uera i istis iurisꝺictionibus de quibus ꝺixi. In iure vo percipiendi pedagiũ non uideo q; possit pluribus

insolidū cōpetere. sic nec ꝓceptio usufructus cē pōt apud plures insolidū. sic nec ꝓceptio pedagij. tñ pōt cē q̄ vnus recipit pedagū de oibus rebus: alij de aialibus tñ. uel un⁹ oi tpe: alius tpe involgentie: ꝛ sic de silibus. istis casibus gli bet uiceret i quasi possessione i qua ē: ut hac. l. in fi. cū sua glo. ad dicta facit qđ ego dixi i. l. si publicanus. §. fi. ff. de publica.

De superficiebus. ꝛrica.

a **Jt prætor.** Op. duo ñ possūt possi dere insoliduz: ut dixi. ff. l. ꝓxi ma. dicē glo. diuersis respectib⁹ pōt cē: ut q̄ vnus utiē supficie respectu usufructus: alter utiē re spectu usus. vel dic q̄ bonoris gr̄a loquit i plu rali. vel dic glubet hz supficiē ꝓ pte ꝓ indiuiso. vel dic q̄ loquit domino ꝛ superficiario.

Qui superficiem. In hoc §. pōe casū quar̄ sit ꝓ positū h⁹ interdictū: videt q̄ hoc interdictū nō sit necessariū: cū ꝓ supficie cōpetat actio ciuilis. Et ad hoc ñdet iurisconsult⁹: suaudi iussus est de iure cōi. i. añ huius tractat⁹ ꝓpositionem excedēdo: videt q̄ h⁹ inđictū fuēit supuacuuz. ad qđ ñdit. sed lōge cē. Nō. tex. ibi q̄ meli us erat cē. dicit hic q̄ supficiē cōduxit. Op. eius est supficies cuius ē solū: vt. l. obligationū fere. §. placet. de ac. ꝛ obli. si ꝫ si ꝓduxi supficiem vt hic dicit solū remanet dñi. ergo tali ꝓductori nō ꝓpetit vtilis actio in rē: quā ifra dicit ꝓpetē. Huius timore fūt hic plures expositiōes in gl. quid dicūt supficiē. i. solum i quo est supficies ꝛ sic tanq̄ ꝓductor solt hz vtilem in rē. uel ꝓduxit solū ut ibi supficiē ponat. Sed est ista expositio cū ꝓma: sed differt. q̄ in ꝑcedenti supficies erat iā ipsita: in ista vo erat ꝑponenda. Alij intelligūt tex. simplr̄. put iacet: ꝛ boc placet: hz etiā ꝑcedentes sunt uere. Non obstat ꝫriuz. quia sa teor q̄ supficies cedit solo quo ad dir. cū dñiū sed utile pōt ꝓpetere supficiario. quod tenc mē ti. ꝓ quibusdā ꝓtractibus qui reperiunt i curia te ista. Sūt hic quedaz dom⁹ q̄ ꝑcedūt ab eccle siis ꝓuatis ꝑsonis hoc mō. reformamus tibi in emphiteosim talē domū: uidelz solū iur̄ emphi teotico: supficiem iure ꝓprio. Certe ego dico q̄ ista uerba debēt sic intelligi q̄ tota dom⁹ sit emphiteotica. nā nō pōt alter⁹ cē edificiuz q̄s eius cuius ē solū: ut dicta. l. obligationuz fere. §. placet. Et ista uerba q̄ dicūt edificiū fuerit posituꝫ de pecunia ꝑ nati: nō ab ipa eccl̄ia: q̄m ab inicio fuerūt cōcessē in emphiteosim ad ponēdā supficiem: ut hic dicitur in glosa. Sz tūc dubitat an emphite osi finita supficiari⁹ possit eleuare supficiē suam cū dicat hic iure ꝓprio: casus ē q̄ nō. i. l. ij. C. de iure emphi. Ulterius dicit hic si emit su pficiē hz actionē ex empto. op. ꝓ locū a diuisiōe aut emit solū ꝛ est dñs totius: ꝛ hz directā i rez aut emit supficiē sine solo: ꝛ tūc sequit̄ q̄ alter⁹ est solū: alter⁹ supficies. ff. l. obligationuz fere. §. placet. ff. de ac. ꝛ obli. Glo. huius timore dat plures expositiones. ista est uera. uel q̄ emit su pficiē tm̄. uel q̄ emit solū ad ponendā supficiez Nō obstat ꝫriū q̄n emit supficies: quia pōt pti ncre supficies ad aliū q̄s ptineat solū iure utilis dñij ut dixi. hz q̄n emi solū ut ponā supficiez intelligas hoc acto ut dñiū soli nō transeat. alias ista uerba ut ponā supficiē uel ad ponēdū supficiē: translationē dñij nō ꝑcutit: ut. l. species. de au. ꝛ ar. le. ꝛ qđ nō. ꝑ doc. in. l. si mulier. C. ff. iure dot. Ulterius ꝫro quō cognoscā emptorē a ꝓductore. Glo. ñdit valde nō. dicit enim ꝑciū ꝛ mercedis quātitas facit discerni. Preciuz intelligo q̄n soluit uno semel. mercedis quātitas q̄n soluit annua: ut nō. C. de iure emphi. l. i. plene dixi i. q. quā disputauī q̄ incipit publicanus quidaz. Ultio nō istū tex. ad ea que quotidie ponūt in ꝓtractibus. q̄ i ꝓtract⁹ debeant poni ista uerba I re empta uel locata faciens cū ꝓuratore in rē suā: ita ut deinde possit rē. ut hic dicit. facit. l. in creditore de euic. C.

Proponitur. Hic incipit exponē ꝓmā ꝑtem edicti. di cit hic nec exigit ꝑtor quā cām. ff. ff. e. l. in prin. ibi fm legē locat⁹ rē. Glo. ponit plures so. illa ē uera q̄ prin. logf q̄n supficiar⁹ agit ff dñm. nā tūc nūl apparet cā quare supficiē possideat: possideret ab eo ui clā uel ꝑcario: cū de iure debeat esse supficies eius cui⁹ ē solus: ut dicto. §. placet. ꝛ uidistis ff. ti. l. l. duo. §: labeo. hz q̄n agit ꝫ alū nō regrit cā possidendi ut hic.

Quod autem ait. Hic exponit p tem secundam edicti. ubi. si qua alia rē. Nō tex. ibi. naz cui damus rē. nō q̄ ꝓductor ad modicū tēpus nō hz actionē in rē utilē. sed̄ si ꝓduxit ad tempus magnū. Ultio nō cui dam⁹ actionez multo magis exceptionē. Quero qđ sit tēpus magnū ꝛ puū in glo ponūt opi. vna dicit de. xxx. diēb⁹. alia de biēnio. alia de quiquēnio. iste sūt falsē: ut. l. si filio. §. fi. ff. so. ma. ubi quiquēnū ē modicū tēp⁹. nā si ille cōductor ad cnquēnium hēret utilē: succesor teneret stare colono qđ ibi negatur. Quare gl̄o. ponit duas alias opi. vna q̄ longū tēpus dicat decēnū. alia q̄ dicat longū tēp⁹ arbitrio iudicis. ꝛ hāc ultimā tenet hic. sed ꝑcedēte de decēnio tenz i. l. i. ff. ff. ꝛ. l. se. ff. si agerue. ꝛ ista coiter teneꝫ ꝛ p canonistas i. c. i. de re b⁹ eccle. nō alte. ff de. Sz ꝫro utz ꝓductori ꝑpetat actio i rē: seu q̄rat aliqđ ius in re. ꝛ. aut conduxit ad modicū tēpus: ꝛ nullū ius in re q̄ritur si conduxit a priuato. ut hic. si uero cōduxit a publico tūc queritur utilis in rē sibi: ut. ff. de lo. pu. fru. l. i. licet glo. videatur tenere cōtrariū ꝛ non bene in dicta. l. i. in fi. cum. l. se. ff. si agervec. uel emphi. pe. Nam ibi ꝓout loquit de locatione facta a republica non est distinguendū

vtrũ ꝺuctio fit ad paruũ tẽp⁹ facta vel magnũ Si vero ꝺurit ad tẽpus magnũ vl̃ longũ idi ficte hz actionẽ i res: ut boc. ℌ. t ex hoc colligit rõ. l. emptorẽ. C. locati. quare ẽptor põt expellẽ colonũ: q; nullũ ius hz i re: ſz ſolũ hz obligatã ꝓsonã. Sed ſi bñet ius i re: ꝓsequeret rẽ pences quẽcũq; uadat: ut hic t i ſequẽti. ℌ. nã habet actionẽ i rẽ ℌ dñm t ℌ quẽcũq; aliũ. Et iõ dixi tã de facto q; ſi de ꝓtractu locatõis fieret iſtrumẽtũ: t in iſtrumẽto ẽ appoſita hypotheca omniũ bonoꝝ: q; ex hoc ẽ q̃ſitũ colono ius i re: t ideo nõ poſſet expelli ab illo ſũdo cũ ſit ſibi obligat⁹ p obſuatõne p̃dictorũ. Ultio dicit glo. nõ. ar. q; poſſũ uẽdicare domuꝝ uel ſũdũ: cuius alt⁹ ame hz i emphiteoſim. Sed ar. ℌ õ ꝓdi. ide. l. idebiti i ſi. t. l. fructus in ſi. de rei uẽdi. So. ab eo q; habet ius a me nõ poſſũ uẽdicare: ut i cõtrarijs t ꝓbat hac. l. ſed ab extraneo bene poſſũ uẽdicare: ut h. t hãc diſtictõnẽ ꝓbat iſte tex.

Si ſoli. t fm ꝑmã lec. clare ꝓcedit. Item ſecũda lec. ponit etiã i glo. q̃ lec. p glo. reꝓbat. Et q; dicit glo. q; nõ placet. dic. l. q; i iſto. ℌ. ita ponat caſus ſz lec. ẽ uera i ſe. ut. l. ſi. ſ. de euicti. facit eo. ti. l. ſi fuũ emero. t ibi nõ. Bar.

Quod autem. Iſte. ℌ. legit in glo. plurib⁹ modis: q̃ diuerſitas lec. nõ ẽ ꝓpt aliquã ꝓietatẽ: ſed quia tex. ẽ in ſe itricatus: vnde tene quã uis. Op. fructuari⁹ nõ põt ꝓſtituere aliũ fructuariũ: ut in ſti. de uſufru. ℌ. ſiniſ. ergo nec ſupfician⁹ ſupficiariũ. So. aliõ i uſufructuario. aliõ i ſupficiario Ratio dicit glo. quia uſufructus hz inſtar dñij t ſic duo nõ põt eẽ dñi ſolidũ. Iſta rõ nõ concludit. q: ſuperficiarius habet utile dñium: t tũ duo nõ põt eẽ ſupficiarij inſolidũ: ut ℌ. e. l. i ꝑn. cũ glo. Unde rõ eſt iſta q: uſufructus coheret ꝓsone: t iõ a perſona nõ põt ſeparari. Aliter enim eſt uſufructus i perſona tua: aliter i ꝓſona mea ut. l. ſi id q̃. ℌ. de duobus reis. ſecus i ſupficie quia cadẽ i ſupficies penes quẽcũq; uadat. Dicit hic q; ſupficies ſeu ius ſupficiei põt cedi. Cõtra. C. de iure emphi. l. ultia. So. fm opini. glo. in dicta. l. ultia. fateor q; nõ põt uendi: ſed donari uel legari ſic. t ita põt itelligi hec lex. uel etiã locari eo mõ quo ipe hz: ſicut emphiteota facit aliũ emphiteotã: ut iſti. locati. ℌ. adeo. doc. in dicta. l. ultia de iure emphi. dicit q; emphiteota nõ põt donare uel locare dño irreqſito: t leges q̃ ibi allegant i glo. loquũt i emphiteota ri publice: i quo ẽ alia rõ: ut ibi dicũt. t ego dicaꝝ in. l. i ꝙentionalib⁹. ℌ. de v̄ ob. ſed ad iſtã legez q̃ logt i emphiteota uel ſupficiario ꝓuati nõ reſpondent: nec eã allegãt: quare dic. q; dñ ẽ ſupficiarius q; emit ſupficiẽ: nec ad aliquã ꝓtatõez tenet: t iſte põt cedere quocũq; titulo uult: ita logtur bic. quia dñ ẽ ſuperficiar⁹ q; ꝺuxit ſuperficiem ſub certa annua ꝓtatione: t i iſto puto idẽ iuris eẽ q̃ i emphiteota: ut ita demũ poſſit uẽdere uel alienare: ſicut emphiteota põt: t fm h⁹ determinat hec lex p dictã. l. ultiaꝝ de iur̃ emphi. Predicta maxie uera ſũt i eo q; ſupficiẽ ꝺuxit ab eccliã. ul̃ recepit aliq̃d i ẽphiteoſim. naꝝ tales nullo titulo põt i aliũ tranſferre. o h⁹ hẽm⁹ tex. ſingularẽ. C. ne rei dñice uel te. l. ij.

Seruitutes. Nõ q; ille q hz utile dñi um põt ꝓſtituci ius i re q̃ ꝑ utilẽ ꝓſeſſoriã peteẽ. eodẽ mõ poterit illam rẽ pignorare: t creditor hẽbit utilẽ hypothecarĩ ã: ut. l. lex uectigalis. ℌ. de pig. iſta tñ iura peũt pẽpto iur̃ ꝓſtituẽtis: ut dicta. l. lex uectigalis.

Superficiarius. Op. et uidetur q; ꝓprietas ſit ẽt ſupficiarij: ut ℌ. l. ꝓxima. ℌ. q̃ ãt. ℞. utile dñiũ ꝓtit ſupficiario: diſtẽtũ ꝓtit dño ſoli. ita logt h. Sed o. op. ſupficiarie edes dicũt ẽpte: ñ ſolũ ꝺucte: ut. l. ꝓxia. ℌ. i. Glo. ſupplet h q̃ dicẽ ꝺucto. ſubaudi ul̃ ẽpto. hoc acto q; ñ trãſeat dñiũ: ut in ℌrio ſuppleo ul̃ legato ul̃ donato: ut ℌ. l. ꝓxia. ℌ. pl. Dñ h q; i ꝺucto ſolo poſite ſũt. ℌro utr; ſit diſtrẽtia utr; ꝺucã ſolũ: ut ſponã ſupficiẽ ul̃ con ducã ſupficiẽ. Glo. ℌ. l. ꝓxia. ℌ. i. videt iſta ponere tãq; cẽſilia. Tu dic dra ẽ i hoc: q; qñ qs cõducit ſolũ ſupficie deſtructa adhuc remanet cõductio ſoli: ut. l. quotiẽs i fi. ℌ. de uſufru. ℌ; qñ ꝺ duxiſſet ſupficiẽ: tũc illa pẽpta pimũ ius ſupficiarij: ut dcã. l. quotiẽs in fi. t ℌ de dam. ifec. l. int quos. ℌ. dãni. Ultio ſcias q; ex p̃dictis dz determinari t ſuppleri. l. ſupficiario. ℌ. de rei uẽdi. naꝝ nõ ẽ ſẽp ucẽ q; ꝑ ſupficie aliqua annua pẽſio p̃ſt: ut q̃ ꝓſtituẽs emptio donatio uel gatũ: ut ſupra uidiſtis.

De itinere actuq; ꝑuato. ℞ica.

Dictũ eſt ℌ de interdictis poſſeſſorijs rerũ corporaliũ: ſequit de poſſeſſorijs rerũ icorporaliũ.

a **Jt prætor.** Querit glo. vtrũ iſtud interdictum ſit duplex ul̃ ſimplex dic ut in glo.

b **Hoc interdictũ.** Querit glo. qd de fuitus tib⁹ urbanis. dicẽ glo. forte hẽbit locũ utile. Videtur ſi qdẽ fuitus urbana hẽ cãm ꝓtinuã: tũc hz locũ utile interdictũ uti poſſidet: ut ℌ. ij. l. i. in ꝑn. t ibi nõ. t. l. ſicuti. ℌ. arẽta. ℌ. ſi ſerui. uen. t. l. quotiẽs ℌ fuit. Si vo hz cãm diſcõtinã: tũc poſſet locũ hr̃e utile interdictũ iſtud. Quero utr; ꝑ cã ruſtica hẽat locũ hoc interdictũ glo. dicẽ q; nõ: quia non ꝑ aqueductu ut. l. i. ℌ. quod autem. ſ. ti. i.

Hoc interdicto. Hic. ℌ. eſt multũ difficilis t ſubtilis. Op. t uidet q; debeat docere de iure ſeruitutũ: ut. ſ. e. l. iij. ℌ. ait prætor. So. aliõ i illo inẽ dicto de itinere reficiẽdo. aliud in iſto. ratio patet ibi. Ulterius dicit hic q; debet eſſe usus ad minus. xxx. diebus. Contra. ſ. ti. i. l. i. ℌ. qõ

aũt.ubi sufficit semel usũ. So.aliud i seruitute aque:aliud in seruitute itineris.rõ q; per fundũ alienũ posset fieri per modũ cuiusdã facultatis uel amicitie:nõ eni ẽ cõsuetũ q; hoc pmittat nisi ei q hz ius hoc facẽdi:z ió vno actu nõ acgrit possessio.z ista tene mẽti ꝓ acgsitõe possessiõis alioꝝ iuriũ icorpalium. Pone exẽplũ.si cõmune ciuitatis pateret te eẽ i cõsilio:nõ ex hoc tu es i possessione illius iuris: nisi ex frequẽtia actuũ ad min⁹.xxx.ut ff. sz si pateret te eẽ de pũblico:uel te semel ꝓponere i cõsilio tangẽ cõsiliarius:ex vnico actu illius iuris iduceret ãsi possessio p dictã.l.i.§.qõ aute.ff.de aqua quoti.z esti. Et idẽ dico i ceteris iuribꝫ:ut ex qualitate actuum regrat vnus actus uel plures.

Tertio op.ff.e.l.fi.ꝛ.ubi logt qñ nõ ẽ usus iurfuturus:sed iure cuiusdã amicitie:ꝫ qñ usus est iure futuꝝ. Venio ad qõnes.dicũ ꝫ q; non regrit an iusta cãm bẽat possidẽdi. ꝙro qd ꝺ deest aliquẽ eẽ usuꝝ z sic eẽ i quasi possessione iuris:quidã dicunt plumiꝫ hõe ius nisi ꝓbet ꝛri um.ista opi.ponit ꝫ i pri.glo.z fuit opi. Pla. quã glo.re.pbat.C.ꝺ .pba.l.cuꝝ res. dic ut ubi Alij dicunt q; ꝺdest quo ad hoc ut ꝛ turbãtez possit resistere de facto ille qui ẽ i quasi possessione:nõ tñ i iudicio põt agere. Ista lcc.iñgium dicit q; põt resisti ꝺ facto dicit nez:ut stati dicã Inquãtuz vo inuit q; nõ põt agi i iudicio hoc iterdicto dicit cõtra banc legẽ:z contra mentem totⁱ tituli. Tertij dicũt z ista est uera: q; ꝺdest ad hoc:quia ille qui est i quasi possessione siue agat siue conueniat:debet ei caueri de nõ ipedi endo eum uti seruitute pendente iudicio:sed si nõ possideret deberet ipse cauere de nõ utendo pendente iudicio:ut.ff.ti.i.l.pe.z hoc est uerum z hic est uerus intellectus illius legis difficilis ff.l.pe.ff.ti.j. Sedo ꝺdest i alio quia si turbatur extra iudicium põt de facto resistere ꝛ turbãtez ut.l.i.§.uim ui.ff.de ui z ui ar.qõ non esset si nõ possideret.habes ergo duas utilitates:que sũt eẽ i possessione iuris. Nõ istud dictum glo.q; etiã i quasi possessione iuris habet locum illud q; dicitur ui ui repellẽ licet. Et iõ si uniuersitas uel capitulũ coadunatũ eẽt ad faciẽdum aliqd z ibi esset aliquis qui nõ esset de corpe capituli uel uniuersitatis:z nellet oĩno ibi esse:posset licite ꝓ vniuersitatem expelli:quia turbat vniuersitatẽ uel capitulum in quasi possessione iuris i qua est. Secundo nõ q; in istis iuribus q; habent causam discõtinuã dicũt quis eẽ in q̃si possessione si illo anno usus esset tempore sufficienti:ut dicitur hic:adeo q; si me turbas possũ contra te resistere de facto:sed si essent quedaz iura que non requirerent usum:nisi interpolati magno ꝛteuallo:tũc pntarẽ q; sufficeret me possedisse a longo tpe retro. Exemplum in.l.fi. C. de serui. z intellige tũc q; hic dicit hoc anno.bꝫ est hoc uno tẽpore quo regrit iste usus: ut isto quiquẽnio uel decẽnio uel simili.unde i electione epi uel abbatis si aliquis a.xxx.annis citra elegit vnũ epm:certe si deberet de nouo eligi et ꝑpediret sufficeret eũ docere q; fuit in quasi possessione iuris eligendi i ꝓxima ꝑcedenti electõe Predicta que dixi sũt uera. Sũt etiã alie utilitates esse in quasi possessione iuris que ponũt in.l.sicuti.§.si queraꝛ ff si ser.uen.dic ut ibi.

Ulterius quero quõ dñs põt expellere eũ qui est in quasi possessione iuris dicẽ glo.oꝫ q; agat dñs negatoria:z ꝓbet seruitutẽ sibi nõ cõpeter al.nõ põt cũ expellẽ.uide glo.q; hoc dicẽ. Istud nõ ẽ uerũ:nõ eni habet dñs ncẽe ꝓbare fuitutẽ nõ cõpetere:sed sufficit ꝓbare se dñm:z illi utenti denegabit facultas utendi seruitute:nisi ꝓbet eã sibi cõpetere: ut ff si usufru.pe.l.uti frui. §.i.z ibi nõ.z.l.sicuti:§.si queraꝛ. ff si serui. uẽ. z ibi nõ.dixi plene in.l.fi priuo. ff.de no.ope. nun. Ulterius quero posito sm q; glo.dicit q; quis habeat necesse ꝓbare illi utenti seruitute nõ cõpetere ius:qualiẽ ꝓbabit.dicit glo.per testes qui stabãt ibi ꝓpe:qui dicent q; non fuit usus ire:cũ nõ potuisset iuisse qui uiderẽt. uel quia dicit se iuisse tali die uel mense: z ꝓbaꝛ q; fuit alibi.ar.l.optimã.C.de cõtraben. z cõmu. stipul.facit qõ nõ.i.l.pãtoniꝰ.§.rei ff de acq. here. Dcit Dy.q; ista uidet bura ꝓbatio.qd eni si portabat i caruca cooptus:ita q; non potest uideri:uel si iuit tpe quo illi erãt i domo ad cõmedẽdũ uel ad dormiẽdũ:certe nõ uideo dicit Dy.qualiẽ ista ꝓbatio de qua dixi ꝓcludat Preterea ista ꝓbatio nõ cõcludit illi seruitutẽ nõ ꝓpetẽ:sed ꝓcludit illũ non eẽ usũ seruitute: nisi uellet ꝓbare illũ tanto tpe nõ eẽ usũ :q; fuitutẽ poiderit. Venio ad sequẽtem glo.dicit q; debet quis iuisse iure fuiuntis ad hoc ut ꝓtat hoc inf.dictũ.quero quõ ꝓbabiẽ q; gs uerit iure futuꝝ.dicũt quidã ꝓbabit suo sacramẽto.ꝓ ista opi.facẽ multũ qõ nõ.isti.ff ac. §.alie.i glo.magna ꝛ certe ibi ꝑcedebat titulus:ex quo credit sibi si asserit se habere bonam fidẽ. secꝰ si nullꝰ titulꝰ ꝑcedebat. Dico ergo q; aliter ꝺz ꝓbari q; iure fuitutis sit usus:ꝛ quõ ꝓbabiẽ.dicit glo.q; ꝓbabiẽ ꝑ testes q; ipe iuit:qz uiderũt ipm ire:z istud ẽ facile. Itez ꝓbabiẽ q; iure fuitutis qz dicãt se uidisse ꝛstitui fuitutẽ a tali qui putat dñs illius predij:uel fuit legata fuiꝰ tucio z iste ꝓcabat ticius. Istud dictũ glo.nõ uideꝛ uez qz ꝛ hoc ꝑcret q; debẽt ꝓbare titulũ uerũ ul putatiuũ:qõ ẽ ff.l.si gs diuino.ff. si fui. uẽ. z qõ nõ. ꝑ dy.ex ꝺ re.iud.c.ij.li.vi.z iõ dtẽ Jaco.ff are.z alij moderni.z Ly.ffert. C.ff fui.et aq̃.l.i. iiii.iq.qõ sufficit q; ꝓbet se audiuisse bꝫ dici a qbusdã uicinis:z a qbusdã fidedignis q; sibi ꝓpetat iuisse eũdi:ita dicũt ipi.ego puto i vita teꝫ eẽ qõ ꝺz aliqd ꝓbari:ꝑ qõ ipe moꝰ sit ad credẽdũ sibi fuituteꝫ ꝓpetẽ:ut.ff.ti.i.l.i.§.ſz z si iuſ.z iõ puto q; si erat ꝺ bꝫ fama ꝓtratã: licite põt credẽ.ar.etⁱ qõ nõ.i.l.iij.C.ꝺ .pba.z.l. at q nã.§.i.cũ sua gl.ff.ꝺ nego.gest. Jdẽ forte si erãt ibi signa uie ul itinẽris ul aq̃:ul aliq̃ alia vi simulia que possent animuz adducere ad istam

credulitatē. q; antē sit usus iuris seruitus ꝓbabi
tur ex actibus: nā qdā sunt actus quos ego fa
cere i fundo cuiusl; vici. Pōt ēt tales esse actus
quos ego nō facerē nisi seruitus mihi cōpeterē
ut ꝑcidē sepē cū eundi p fundū t sillia: vñ ex ist
actibus colligē. Ista ultia ꝟba de actibus sūt ꝟ
ba Inno. ex ō postu. ꝓla. c. bone memorie i. ij.
t. iij. glo. t ꝓbat etiā i tex. ff. e. l. §. iul. Ulteri
us ḡro vtrū habeā necesse ꝓbare me usū sciēte
aduersario. tex. vī q; sic. C. ō fui. l. ij. nā cū qua
si possessio icorporaliū nihil sit aliud q; patiēn
tia aduersarij: ut. l. quotiēs ō de fui. ille q; igno
rat nō pōt pati: t sic ille q; utī nō pōt pati esse i
quasi possessione illius iuris. Istud etiā tz In
no. i. d. c. bone memorie. Aduertatis ergo ego
puto dicendū aliter: nā q̄dā sūt fuitutes habētes
cām cōtinuā. p quas daī utile interdictū uti pos
sidet: vt dixi s ti. ij. l. i. i ꝑn. t ō. ꝓxio. §. tūc cuz tl
lud interdictū det possidenti tm̄ ul' quasi possidē
ti necesse ē q; ꝓbet scia aduersarij cū aliter non
possit hāi illa quasi possessio. Quedā sunt fuitu
tes habētes cām discōtinuā. p his daī hoc int
dictū: t in istū nō regrūt q; ꝓbet scia aduersarij
qz ꝟba istius edicti nō regrūt quē q̄ possidē ul'
q̄ possedisse: sz regrūt simplicē vsū facti. dic ent
ptor quo itinē vsus es. nō dicī cō itineris quasi
possessiōe es: vñ sufficit, ꝓbare vsum nō vi si clā
nō ꝑcario. Fateor tm̄ q; quo ad ꝑscribendā ser
uitutē semp regrit scia aduersarij cū sine possel
sione ꝑscriptio nō ꝓcedat: vt. o. l. ij. C. de fui. et
aq̄. Ulterius ḡro q̄liter, ꝓbabit q; qs vsus
sit nō vi nō clā nō ꝑcario: qdā dicunt q; hoc ō
bet, ꝓbari ab aduersario q dicī vi clā vel ꝑcario
vsū cē. Glo. determinat ꝛrīū. t dicē q; imo ꝺz, ꝓ
bari p cū q vtil' hoc interdicto t, ꝓbabit ꝓ testes
fm q; dicta est ō. Primū q̄ dicit q; actor dēat
,ꝓbare ista negatiua. l. nō vi nō clā nō ꝑcario re
ꝓbendit ꝓ Ꝺy. q dicit q; ꝓbato vsu solo. xxx.
diez ꝓsumit q; bona fide nō vi nō clā ñ ꝑcario
etiā si nō, ꝓbet: nā sicut i reb' corporalib' si ꝓ
bet titulus ꝓsumit bona fides nisi ,ꝓbet mala: vt
l. nemo ꝑdo. ff. de re. iur. t. l. sigo emptōis. C. de
ꝑscrip. xxx. an. ita i incorporalib' ꝺz ꝓsumi bo
na fides solo vsu, ꝓbato cū quo ad ꝑscriptionē
ista duo sint paria, ꝓbare vsū i fuitutib' sine u'
z i corpalib' ,ꝓbare titulū t longā possessiōnez:
nā vtroq; casu est idē iuris: vt. l. ij. C. de fui. t a
q̄ t si seruī. vē. l. sigf diuturno. Ista sē ꝟba Ꝺy.
doct. reꝓbēūt Ꝺy. nā ista sē pia q: de iure nā
li z gentiū quelz res est libera: vt. l. altius. C. de
seruī. t ideo mala fides alterius est ipso iure ,p
bata nisi ,ꝓbet aliquid ex quo presumatur bōa
fides: sed in rebus corporalibus hoc nō cōtin
git: nam ius cōe possidenti non resistit: vt plene
nō ō de op. no. nū. l. si puto: t glo. tangit in. l.
sicuti. §. si queratur ō si ser. ven. Et ido dico q;
nō sufficit ,ꝓbatio solius vsus: sed debet ,ꝓbari
aliquid ,ꝑter qō ille motus fuit ad credenduz
sibi deberi seruitutem: vt. ff. ti. i. l. i. §. si hoc iure.
Quo probato alteri parti incūbit onus probā
di q; ille sit vsus vi clam vel precario: vt aperte
probat. ff. e. l. iij. in ꝓn. t. §. i. Alo fm qō glo.
dicebat q; hoc poterat ꝓbari per testes q; nō
vi nō clam nō precario nō est vez; sicut etiā dixi
in ꝓcedenti glo. nā cū ista sit mere negatiua non
coartata loco uel ipe nō pōt probari: vt. l. actor
C. de. ꝓba. faciat qō notant doc. C. de seruī. l. i.

Ultimo quero qñ ,p istis iuribus incorpo
ralibus agitur interdicto recuperande possessio
nis qō pōt fieri ut dixi ō de vi z vi ar. l. iij. §. vñ
vi. t ibi glo. tangit an tunc habeat necesse, ꝓbaī
ille qui est deiectus se fuisse in possessione nō vi
nō clam nō ꝑcario. Rūdeo q; nō: nā ptor i illo
interdicto nō dixit illa ꝟba de eo q; nō possiō
bas vi uel clam uel ꝑcario t ante omnia spolia
tus debet restitui: vt. l. i. §. i. ō de vi z vi ar. ff. l. si
quis ad se fundū. C. ad. l. iul. de ui. Et nō ꝑ Jn
no. in. d. c. bone memorie ex ō postu. prela.

Jste. §. facit ad. q. quā dixi i. l.
Annum. libello ꝛ. ff. de ac. annus dñi ici
pit regulariter a natiuitate: modo quidam fuit
percussus in principio mensis decembris t ac
cusatio fuit ,ꝓducta in fine mensis: t i accusatio
ne dicebatur hoc anno de preienti mense decē
bris, opponitur q; nō fuit hoc anno: sed anno
preterito: quia annus fuit renouatus aduenien
te natiuitate. Jn ctrarium facit tex. nam q; dicit
hoc anno hoc est. ff. cccxv. dies, ꝓxime ꝑteritos
ad hoc ō ad. l. acqut. l. ita vulneratus t. l. cū be
reden. §. ſtichus ō de statu li. dic ut dixi in. l. li
bello ꝛ. ff. de accu. Ulterius dicitur hic q; ex
die interdicti quero vtrū debeat intelligi ex die
dati libelli uel ex die litis conte. Glo. dicit litis
conte. qō est vez; hoc tamen intellige ut statim
uidebitis. ff. e. §. siquis ,ꝑter inundationem in
fi. §. Et hec est una de legibus quas allegat con
tra Guil. de cu. qui dicit q; lis non contestatur
in possessoriis t determino contra eum ut plenī
dicam in. l. nāliter. §. nihil cōe ō de acq. pos.

Siquis hoc interdicto.

Hic est valde nōbilis. §. Opp. t videtur q;
p usum partis debeat vincere in toto vt ō quez
ad. seruī. amit. l. si fullicidij. §. fi. Sol. ibi in reti
nenda ,ꝓprietate quā constat eū habere. vel iuf
fuitutis qō constat eū habere. naz p vsum par
tis retinco totum: sed hic in seruitute quereda
vide glo. que incipit. i. vsq; ad eam locum: quā
semper nō cū tex. t nūq; obliuiscaris. Per būc
tex. dico q; si aliquis ius colligendi pedagium
vult dicē se ꝑscripsisse qz, ꝓbat q; usus ē colligē
de talib' reb' q; i ill' tm̄ q̄situit in qb' appet usus
ut dico l. l. si publicani i fi. ō de publi. Jdē in p
scribēda iurisditōe. nā ,ꝓbata q̄t possiō certi a
ct' i illo tm̄ actu ꝑscribet nō i alijs. sec' si bñt cō
cessionē ab alio q; hz ius ꝓcedēdi: tē si utef iuris
ditōe i actu uno retineret i oib'. t p hāc glo. limi
tabam dictum Ly. t Ol. qui dicunt q; inter fra
tres ex solo usu contrabitur tacita societas re. t
sic tacite dissoluitur: ut. l. itaq; supra pro socio

dico q; hoc est uerum in eo tantū in quo appet usus inter eos: ut quia ambo erant artifices cōi cabant lucrum illius artis q; in illa arte uidetur tm̄ fcta societas. vel cōicabāt fructus tm̄ in illis tm̄ vr facta cōio nō in alijs emptōibus pdictorū.

Julianus. Ex isto. §. nō q; ex istis q̄li tatib; ꝛ circūstantijs psumit an ge sit usus iur; fuitur. dixi s. e. l. §. h. ifrdco.

Is cuius. Querit glo. vtr sit necesse vt ge possideat fundū ad quē dicit sibi deberi viā. Glo. dic q; nō vide eā. Cōrariū b; nō. j. e. l. §. si tibi i pria glo. ꝛ etiā i vltima. Ille vtores: ꝛ hoc tz Rof. i libello sup hoc ti. Quero q̄si aliqs vadit noie meo vtr ē necesse q; ego hoc sciā. Glo. dic q; nō quo ad retinēdā pprietatē fuituꝝ. Itē nec quo ad retinēdā possessionē: tz quo ad acgrendā possessionē fg rit scia dñi: vt. j. ti. i. l. i. §. q̄situ ꝛ ibi nō. ꝛ hoc p bāt legeo q̄ hic allant. p pcor. in si glo. q̄ incipit nomine ꝛ voluntate.

Siqs āt propter. Hic ē valde nō bulto. §. pcipue ibi pscribendū. ꝛ vide glo. sup vbo dato. Nō ex isto. §. q; ꝫ ipeditū ipedimēto facti currit pre scriptio tz restituat. secus si cēt ipeditus ipedim to iuris: vt. i. i. in si. C. de an. excep. ꝛ ō puto si ꝫ me cōcurrit pscriptio. xxx. annoꝝ ꝛ erā ignorās eius mihi cōpetē ego rstituar ī integꝝ p hūc tex. tz ipso iure pscriptō cucurrerit: sic etiā itello. l. si cxca si. C. de pscrip. lō. tē. vbi dī q; ñ habet dīsti ctio ficte ꝛ ignorāte: vtr ē q: pscriptio cucurrit: tz ī integꝝ restitutio cōpetit. Ulpio nō q; si p scriptio cucurrit actori ppē dilationē q̄ dat reo actor restituit. Op. glo. de. l. denicq; ꝛ. l. nec vtilē ē ex qui. cāis ma. dic ut in glo.

Si tibi fundū. Primo ponit vnuꝫ dictū. fo illud. pbat p dictū iur. tertio ex illo dicto determinat aliā. q. q̄rto determinat vnā. q. a seipo. Fa ibi idcq. tertia ibi q̄ rō. q̄rta ibi tu tñ: ꝛ est iste nōbil; ꝛ subtil. §.

Nō tex. ibi quotiēs enim ꝛc. nō ex isto. §. q; qñ q̄rit an ille q; pcario habuit fundū possit uti hoc intēdicto inspicit animꝰ eius. tz cū q̄ritur an possit uti dñs. ppē usū eius q; rogauit pcario ī spicit animꝰ dñi: ꝛ hoc vult dicē tot iste. §. Lir ca istū. §. q̄o an idisticte sit vtr q; ille q; pcario rogauit fundum possit rogare precario seruitu tē. Glo. dic ita demū ē vtr si rogauit fundū pre cario vt aliquo mō possidet fundū: nā q; nullo mō possidet fundū dñante nō pōt pcario roga re fruturē. Justud dictū sat; plz ar. l. si aliena. §. i. ō de usuca. ista ent iura dicunt q̄litates fundoꝝ ut. l. qd aliud. §. de vbo. sig. vñ sic qualitas non pōt eē sine subiecto: ita nō pōt quasi possideri ſ uitꝰ puta vie nisi possideat fūdus cui dr deberi. Jn alijs vo futuritb; ꝛ iuribꝰ psonalibꝰ ut i usu fructu ꝛ usu istud dictū nō pcedēt. Uēio ad fm. v. ꝛ hic q̄ro quo ex hoc dicto iur. sumit dī sio nāe. q. Glo. iducit hic duobꝰ mōis. vno mō i pn. glo. alio mō i si. ꝛ q̄z inductio ē bona. dic ut glo. Quero q̄d si ille q; pcario rogauit fū dū nō rogauit pcario viā q̄ habebit hoc iterdi ctū. dic glo. ille q; rogauit fundū nō dñs. vel di cit glo. q; utriq; def hoc intēdictū: ꝛ hoc visus pu to: ut. j. e. l. iij. §. idē iul. fm q; glo. dicit ꝛ bene.

Uenio ad tertiū dictū dī hic q; intēdictū dat ei q; alieno noie possidet. Lōtra ō ti. ij. l. si duo. §. creditores. dicit glo. aliud ī intēdicto uti possi det. aliud i isto. Nō ē va hec so. imo dic tz Ja. de are. q; leges ꝫrie loquunt etiā i his q; nullo mō possidēt. sec; si rogasset pcario ut possidēt ut. j. de pca. l. q pcario. ꝛ hoc mō dz intelligi hic ut dixit glo. i. b;. §. Sum; expediti de glo. eē glo. op. dī hic i si. q; hic ille q; pcario rogauit fū dū dz hoc intēdictū lz dñs nō bēat. Lōtrarium habuistis exīsse in. l. si duo i pn. i si. secūde ma gne glo. ō ti. ij. ubi nō dz eē melioris ꝓditionis emptor q̄s suus actor. Probat etiā rōne: quia oia intēdicta sē i rem scripta: vt. l. i. §. pe. de inter dic. sicut ergo daret interdictū ꝫ dñm q; tibi con cessit pcario: ita etiā ꝫ te: q: etiā tu videri pcario possidē uiā sicut auctor tuus quasi possidebat. So. i codē fūdo pōt deberi plib; via ꝛ cuilibet insolidū: vñ si tu q; pcario rogasti fundū uteris uia tanq̄s fundo debita nō uteris eo iure q; ute bar: ego cōcedens: ꝛ sic nō ē successor mihi i ilto iure qđ nō est in reb; corpalib;: nā si fundū pos fidebā ui clā uel pcario ꝛ cōcessi tibi succedit mi hi i codē fundo merito translit ad te cū illis qua litatib; vt in ꝫrio. Ulteri; hāc legē iduco ad q. ciuitas ista hz in ciuitate assisij ꝛ spoleti merū ꝛ mixtū ipū misit ibi unū prātē ille prās usus ē illa iurisditōe pcario a cōi assisij ꝛ spoleti. quero vtr ex hoc ciuitas ista desinat possidē illā iurisdi tionē. hic est nōbilis. §. q; non iu. v. idq; colligi poterit. ipse tamen potestas missus non posset dicere se quasi possidere illā iurisditionē: sed p usum eius retinet quasi possessionē istud cōe ut dicit iste tex. qđ est nōbile. Scdo facit ad ali ud: terra in ducatu uel marchia utit mero ipio pcario a rectoꝛ ducatus ad sui bñplacitū: surre xit ibi quidā tyrānus qui utitur mero imperio tanq̄s illi terre debito. queritur utruꝫ per hoc il la terra desinat quasi precario possideꝛ ꝛ incipi at uere quasi possidere illam iurisditionem. hic est tex. rotūdus q; non in. v. que ratio inquit. ñ enim debet inspici animus illius tyrāni utentis uel alterius cui concesserat illa ciuitas ꝫ animꝰ ciuitatis.

Siquis supradicto. Oppo. di citur hic q; qui prohibitus utitur clam utitur. Contra imo dicitur uti ui: ut. l. i. §. quid sit. j. qđ ui aut clam Sol. ut in glo. ꝛ bene. Dicitur hic si primo usus sit absq; uicio. quero quāto tempoꝛe usus sine uicio requiratur? dicunt quidam. xxx. dieb; Alij dicunt sufficit q; in initio habeā bonam fi dem prima magis placet: vt s. e. l. i. §. i. Que ro qđ eōuerso si ab initio usus ē uicioſe postea cepit bñe bonā fidē. dicz l. ispicit iitiū ꝛ bene.

Ultio hic nō ꝙ in reb⁹ ī qb⁹ ꝓſcribēdis nō regrit̄ tituꝰ: tñ inſpicit̄ initiū poſſeſſiōis ꝗle fuit: vt hic. ꝙ in fuitute ꝓſcribēda nō regrit̄ tituꝰ ,pbat in.l.ſigs diuturno ſ̄ ſi f. vē. Fallit ſi res cadēt ī viciū furtiuitat̄: vt.l.ſi ālla ſ̄ ,p ſuo ꝛ.l.pōpom⁹ circa fi. ſ̄ de acq. re. do.

i **Ndeetiā. Siqs** ab actore. Querit glo. qd ſi ꝯ meuꝫ actorē poſſidet vicioſe ꝯ me poſſidet bona fiō. dicit glo. inſpicit initiū vt ſ̄ ,pri.

In hoc. o ī hoc iterdicto. glo. dic ꝛ bene ad tria. ꝑ ne ,phibeat ꝛ vt caueat ī futuꝝ nō ,phiberi ꝛ vt ꝺēnet ad iterē ,phibitōis ꝓteritē: ita dicit hec gl. ꝛ bñ. ꝛ ego dixi ſ̄ ti. ij. l. i. §. pe. ꝛ ex hoc ſcis ꝗliter debeat formari libellus.

Aſi uidemus. Nō ꝙ ꝙ vſū fructu arij retinet nobil⁹ ꝑ uitē⁹: nō tñ ꝗrit̄ nobis hoc iterdictuꝫ q: ipſe vtit̄ ſibi ꝛ ad ſuū cōmodū nō ad meū. ſm hoc hēt̄ ꝙ ꝙ eos q nō⁹ nolle ſ̄ ī poſſeſſiōe nō ꝗrit̄ nobil⁹ fuit⁹: q caſus ponūt̄ ī gl. quā vide ꝛ icipit audi ꝗre cē. Aduerte q̃ dā abbatia hēbat oēm iuriſditionē ī quodā caſtro: ꝛ in illo caſtro poſuit vnū dām q exerceāt ibi illā iuriſditionē: ille dñs ē ,phibitus vti: an poſſit agē illa abbatia ītdcō vti vt poſſi. hoc ē dicē an ꝙ vſū ill⁹ dñi reticat q̃ poſſeſſionē ill⁹ iuriſditōis: R ſideo aut pōt ibi illū dām tā q̃ quendā colonū: q: habat libi certū ſalariū: tñ mulcte ꝛ pene reuertebantur ad monaſteriū: tūc ꝙ eiuſ dñi vſū retinet q̃ poſſeſſi nē ſic dic diē ꝙ colonū. ſz ſi ei ꝓceſſit iuriſditōes ad tps ꝛ oēs fruct⁹ ill⁹ iuriſditōis ꝛ eū dām fec quod dām⁹ fructuariū: tūc ex ei⁹ vſu nō ītinet q̃ſi poſſeſſionem illius iuriſditionis.

Idem iulianus. Fac ad ea q̃ di xi vob ſ̄ ti. i. l. ſi.

Ait pto. Hic ponit ſm iterdictū ne gs ,phibeat facē: ſz ſ̄ poſuit iter dictū ne gs ,phibeat ire ꝛ agere.

Hoc autē interdictū. Nō ꝙ iſtud ī terdictū hz cā ,pprietatē. ſ. q: hz doc⁹ duo. ſ. ſe eē vſū. Itē ſibi fuitutē cōpetē. Cōtra ītno ſufficē ſolū oſidē ſibi fuitutē cōpetē: vt ſ̄ ſi f. veſ. l. loci corp⁹. §. ſigs. So. ſi incipis a ,pbatōe vſus dēſ ,pbare duo. ſ. vſū ꝛ tibi cōpetē fuitutē. Si icipiſ a ,pbatōe ,pprietat̄: illud ſolū ſufficit. ꝛ iſtud ui dent̄ tenē oēs. vel dic illud ē vez ī ꝓſſoria: ſed ī hoc iterdicto regrunt̄ iſta duo. ꝛ iſtud ſat⁹ plz.

Ulterius op. ſ̄. e. l. in ꝑn. Sol. illud ē vez ī ꝑ capite h⁹ iterdicti hic ī fo. Itē op. ſ. ō rīuis l. i. §. hoc iterdictū. So. ſpale eſt ibi ī refectōe ri ui ut quis de iure ſuo non doceat.

Reficere. §. ſigs cōſicū ſ̄ ō no. o. nū.

v **Eteres.** Nō tex. ibi qñ q ap portare cē. nō ex hac. l ꝙ ea videnť tacite ꝓcedi ſine qb⁹ cōceſſū explicari nō pōt: vt hic ꝛ. l. cui iuriſdict. ſ̄ de iuriſ. o. iudi. ꝛ. l. ad rē ꝛ. l. ad legatū ſ̄ de ,pcur.

Sc̄o nō būc tex. ꝯ nūcios cōis qb⁹ dz ſol ui ,p quoꝫ miliari ꝛ ipſi fecerūt viā lōgiorē q ſi bi iputēt cur nō fecerūt bruiorē vt hic: ꝛ hoc ve rū niſi via brcuior ſit cis ſuſpecta: vt. l. eos. §. fi. ī. de ſal. Bar.

a **Pparet. Siqs** ſeruitutē Intellige būc. §. ꝙ ꝑ ſcriptionem ſit acqſita fuitus al⁹ non procederet. Bar.

f **I per fundū.** Intellige hē tex. ibi dum dicī ius fundi poſſediſſe oz ſm cū mo dū q dr̄ ī interdicto. ſ. ꝙ ſit vſus iure fuitutis l⁹ ꝙ ſit vſus ,p iure ſuo: vt dixi ſ̄. e. l. i. §. i. Puto ēt ꝙ ſi dicēt ſe hīe ius eundi ꝛ agēdi coberēs ꝓ ne nō ꝙ ēt ꝑdialis fuitus hīet locū hoc interdi ctū: vt. l. i. §. illud. v. preterea. ſ. ti. i.

De aqua quotidiana ꝛ eſtiua rubrica.

a **It ꝓior. Quo** tidiana. Nō ꝙ dr̄ aq̃ illa quotidiana q̃ quotidie pōt duci ꝛ nō ducāt. qō facit ad ſubſtinendū dictū teſtis q dicit vidi ticiū ſemp poſſidē ꝓ x. ānos: oz ent̄ intelligi ꝙ vidit eum ſemp poſſe poſſidē ꝛ poſſe venire ad ſtandū cū vult: ō qua q̃ne ponit ſ̄ ſo. ma. l. i. ꝓ doc. Sc̄o nō ꝙ res denoiat⁹ ꝑ ,ppoſitū vtentiū: vt hic in. v. ego puto qō poteſt facere ad multa.

Quod aūt. Op. ꝙ ꝗrat vſus. xxx. dī ex: vt ſ̄ ti. i. l. i. §. i. Rñdo aliud ī illo interdicto aliud ī iſto. rōnē dixi vobis ibi: ꝛ ponit ꝓ doc. in. l. i. ſiue. ij. C. de ſeruī.

Ultimo nō hunc tex. tu facis articulū. dico ꝙ tic⁹ poſſedit fundū a decē annis citra ꝛ teſtes hoc ,pbant: certe tu nō ,pbaſti aliq̃: q: ſi poſſedit vna die verificat iſta ,ppoſitio: caſus eſt hic ꝛ ſic nō concludit⁹ aliq̃. ſecus ſi dicēt poſſedit a. x. annis ꝛ citra. vel clarius a. x. annis citra ꝛ ꝑ ipm tps: q: tunc bene ,pbares. Canoniſte ponūt de hoc ex de ,pba. c. i ꝯ in nouella. ꝛ ego plene di xi in. l. celſus ꝛ ibi dixi ſ̄ de uſucap. Bar.

Sed ꝛ ſi iure. nō ꝙ hoc interdictū ſc̄o nō ꝙ in hoc interdicto regrit̄ ꝙ ſit vſus iure fuitus. Itē oz ꝙ hoc cē dat. ſ. ce uſū iure fuitut⁹ ex aliq̃ iuſta cā. ſi cni nō ēt ibi cā iuſta ſ̄ ēt error ꝓbabilis: vt ignorātia iur⁹: ut ignorantia facti ſupina nō ſufficēt: vt hic. ꝛ dixi ſ̄ ti. i. l. i. §. i.

Illud ꝗritur. Nō hunc. §. in. v. ꝓte rea. vide glo. que incipit. i. non ſit ſeruī ibi uel aliud ius. ꝛ ſic nō ex h tex. ꝙ pro iure perſonali q̃ quiſ habet in loco cōpetūt hec interdicta. ꝛ ſic fac ꝙ cōpetūt hec int dicta ꝓ tutiōe iuriſditōis ꝛ ſilīb⁹. dixi ſ̄ ti. i. l. ſi.

Illud labeo. Nota nōbilē tex. ibi vt sel' rē. Nō ad. q. de molēdis quā dixi i. l. q' mūn' ō ō flūt. i. xiij. q.

Itē q̄ritur. Vtile p iutile viciat' si ē ī se pabile. hꝰ dicē cū. §. ſe. de hoc p Dy. i. c. vtile p iutile de regu. li. vi. vidistis in. l. grece. §. flichum. ff. de fide iusso. dic ut ibi.

Quesitū. Hic ē bonꝰ tex. ⁊ est arg. ad. q. equus q currebat ad brauiū p seipm prio iuit cū ragazꝰ q equū ducebat ide cecid'it q ille equus dēat hīe brauiū. Dixit ego cōsueui dicē sic q dēm' aduertē vba statuti vz dīt siqs cū equo ꝓmo venerit: vel ei egtatōi q prio uenerit ⁊ silia: ⁊ tūc nō bēat brauiū. vl' oi cā: dīo eq q prio uenerit dēat brauiū: tūc equo uenīēte sine egtatore debet brauiū: vt ff cū filiꝰ ꝓsueu: dicē in. l. ij. ō de condi. ⁊ ōmon. vel in. l. cum seruus ō uerbo. obliga.

Itē q̄situ. Versiculus dū tñ siqs. Nō q ille q ñ ꝓbat illd qō ītēdit i iudicio pdit cām suā. Itē si astrīxit se ad aliqd ꝓbādū ⁊ nō, ꝓbat pdit cām: ut ff. l. ꝓtor. §. do cē ui bo. rap. ⁊. l. denunciasse. §. quid tamen de adul. ⁊. l. habebat de instito

Pretera illud. Op. fuit' amitti tur bodie. x. uel xx. ānis: ut. l. sīē. C. ō fui. hꝫ hoc intēdit nō durat nisi vsq; ad ānū: vt. l. i. ō ō iterd cū. g' postq̄ pdita ē fuit' nō pōt cōpetē iterdictū. Duꝰ' umo glo. ponit tres so. ut bēs ī ea q̄ ut itelligas dic Tu dēs scire q ista ītēdicta sī ꝓpetua ō eo qō p uēit ad cū q ꝓhibuit: ⁊ tō aut ꝓhibuit dñs fundi fuiet: ⁊ sic ad eū puēit libertas: ⁊ tūc ꝓpetuo tenet ut fuitutē ꝓstituat: ut. l. si plꝰ. §. deiectū ō ō ui ⁊ ui ar. Aut ꝓhibuit exīe: ⁊ tūc duobus mōis dz itelligi q pꝰ ānū cōpetat hoc iterdictū p bñficiū restitutōis i integ.: ut ō ti. i. l. i. §. siqs ꝓpt' iundationē. uel dic q hoc iterdictū pōt cō petē. ff. annū utilem qui potest durare ultra biennium uel triennium.

Si inter riuales. Quidā dicūt q istud iterdictū ē iterdictū uti possidet'. Alij dīt q istud iterdictū ē qōdā ſpale: ⁊ dr iterdictū de corriual. bꝰ vr mihi q Rof. ponat ip'um principaliter per se.

Permittitur. Hic ē ualdē nō. §. Et nō tex. ibi ⁊ dat iter dz ꝓdijs rē. Et nō tex. ibi plāe ei rē. nō tex. ibi nec ē h rē. Op. q possit ꝓmutē ēt scaſ ut. l. q' mi nꝰ ō de flūi. Dīt gdā q h dr nulli alij subaudi nisi senatui. Alij dīt q hic nō cōpetit nisi prīcipi uel ei cui prīceps ꝓmisit ⁊ hoc plz ⁊ ple exaio i. l. quo minus de flumi. Ulterꝰ dr q q̄nz aliqd ꝓcedit ꝓdijs q̄nz psone. Sz qd ī dubio glponit i. l. gñaliť. §. quāq̄. ff. ō cēſu. ⁊ dixi āno i. l. pe. de fui. le. Itē hic dr de fuitute pſonali q ea finita si nō sit refirmatio ē iuria. dic gl. silē ī iue stitura feudoꝝ: nā mortuo vasallo de facili pōt i petrare bēs masculus. ⁊ sibi dz ꝓcedē feudū. facx. coll. si de fcu. su. ꝓtro. c. oēs filij ⁊ i ti. quo tpe iuē. mi. fa. po. c. i. Et hoc nō ꝓ ēphiteosi q ea sī nuta p gñationē finitā descēdētes possunt petere eis ꝓfirmari ⁊ de facili hoc ipetrabūt: ⁊ est iuria si ñ fit refirmatio ⁊ tō posset appellari de iure ea nōico ad supiorē vt cogat q refirmatio fiat de h in. c. bone memorie de postul. pla. vbi glo. allat hunc tex. ⁊ est tex. in. l. nullus al' incipit. l. iudex C. de decu. li. x.

Hoc iure. Nō ex eo q dicit amenias q iterdictū istud hz locū ꝓ aqua que ducitur iure pſonali non iuꝛ reali vt l. i. §. illud ō eo. ti.

Si aquā. Iste est optimus ⁊ nō. §. ⁊ dī uidit in gtes tres. prīo qñ flumen mutauit alueū repente nullo loco ꝑuato dimisso in medio. fo qñ mutauit alueū paulati. sꝰ qñ mutauit loco ꝑuato dimisso in medio. Item totus iste. §. hz duas lec. ꝓmo qñ ducebat aquā iure sibi ꝓcesso a ꝓncipe vel ab alio habēte iusꝰ cedendi. Alia lec. est qñ qs ducit aquā a fluīe ꝓ fundū alterū iure fuitutꝰ: ⁊ i quolz istoꝝ q̄rit an alueus mutatōe tale ius pdat: ⁊ ñdet iurisco'sulꝰ distinguēdo qñz mutat alueus' nullo loco ꝑuato relicto in medio: ⁊ tunc aut mutat repente ⁊ subito pdit' ius aq̄ ducende. aut mutat paulati: ⁊ retinet' ius aq̄ ducende. Si uero mutatur loco prīuato dimisso in medio ⁊ indistincte perditur ius aque ducende. Hec lex. est ar. vtrū ille qui habz ius ducendi aquā ad molendinū suū pdat ipm alueo mutato. distingue vt hic ⁊ dixi i. l. quo minus de flumi. ō Itē facit si habeo molendinum emphiteoticū in flumine ⁊ illud est destructum ⁊ refectū an ecclesia possit il'ud vt emphiteoticum repetere. ⁊ dic vt hoc. §. Cetera dic vt in glo.

Aqua. Facit iste tex. ad. q. quidam rector marchie distinxit iurisditiones in curia quoꝺā ꝓpositi causis criminalibus quoꝺam ciuilibus: certe ille qui ciuilibus est ꝓpositꝰ poterit de criminibus cognoscere que vertentur ⁊ oriunt corā eo: vt si fallum testimoniū coram eo dicatur quia tacite accrescit sue iurisditioni vt ar. bꝰ. §. ⁊. l. nullū. C. ō testi. ⁊. l. sciāt. C. ō ꝓbati.

l **Ajcio.** Hec est bona lex op. ō. l aquā. C. de fui. ⁊ aq̄ ⁊. l. i ꝓcedendo ō de aq̄ plu. ar. So. potest plurībus concedi si aqua pluribus sufficit: aſ. se cus vt in ꝛrijs qō dic vt dixi in. d. l. in conceden do. Item op. q aque ductus non possit diuidi quia fuitutes nō diuiduntur. vt. l. stipulationes nō diuiduntur. ff. de verbo. obli. So. vt ibi. plene dixi vobis quod tene menti.

c **Jm cōstet. Inter** duos. Iste. §. ē nōbil ad. q. Sūt aliq q habēt ius colligēdi pedagia vel habēt iurisdi tōez i aliq' casꝰ: ⁊ diuidūt tibi ite' sc: nā vnꝰ p alū vr vn, p h optīe. l. tres tutores ō ō admi. tu. ubi tutōes diuidētes sibi admistratōez ptē admistrāt p se ptē p alios admīstrare videnť qō nota.

Bona ꝛ difficilis lex

¶ **I de uia.** ē ꝛ legit i glo. plibus mōis. ꝙa lec. ē illa q̄ poni i gl. magna quā glo. clar⁹ recitat i. l. i. §. i. i gl. magna ō de iti nē actuq; pri. ibi tu dic, ꝑdest, ꝑbare tē. ꝛ hoc ī tēdit i qōne de futute ei ɔz cauen de nō ipedīe do q est in possessione fututis vel libertaꝫ.

q **Ji per fundū.** Jlle qui habz ius ducēdi aq̄ pōt ducē p q̄cūq; ptē vult ab ītio ſz postea nō pōt mutari. tex. ē ibi facē ſz ab ītio añq̄ riuus fit ꝓstitut⁹: postq̄ vo sit cōsti tut⁹ ñ ſz mutaꝛ ꝛ ꝫ segt dū tē. vt ō de fut. l. si cui in fi. Bar.

De riuis ꝛ aq̄ductu.

p **Retor ait. Siqs** Jste. §. cū. l. se. ꝛ ꝑn. se vī difficil' op. de. l. fruus. §. i. ples dāt so lu. ſz ista ē vꝛa: aut qs vult reficē vel aligd īmutare ex vrgētī necessitate vel ex ma gna vtilitate ꝛ pōt vt. l. ɔria. aut nō: ꝛ tūc sc⁹ vt ꝫ §. Jtē op. de. l. refectōis. §. i. ō cōia ꝓdi. So. eodē mō dico magnā vtilitatē ꝛ vrgētē necessita tē cē ꝛsiderādā. Jtē op. ī. l. ꝓria vbi pōponi tus ɔdicē labeoni. So. ſz ista dicta ɔdicāt: tñ idu cas ad ꝛcordātiā, put nō. i glo. magna in prin. l. si seruus. Bar.

¶ **Eruius: Si** qs enim. Vide gl. sup vbo exportare. Nō q portare seu exportare ē ꝓprie qō sit dolose fm hāc gl. ſz tex. vī aliꝫ dicē i. l. ferri. §. ō v. sig. l'dic q' gl. hic dicit de vbo exportare ibi de vbo portare.

De fonte ꝛ aq̄.

p **Retor ait. Hoc** intdictū. Quero si habeo ius hauriēdi aquā de cisterna ꝛ vis me ipedire qd ius habeo. Dicē Rof. i libellis suis sup hoc ti. q' hēo hoc intdi ctū vtile ſz directū deficiat. Jtē facē hec lex sta tutū, ꝓhibet mulieres portare plas: mō q̄dā mu lier portat plas fictas ꝛ ɔfactas: an puniet pena statuti. nō: debēt eni cē nāles ꝛ nō ficte ꝛ com posite ar. huius legis.

Hoc interdictū. Ubi ē eadē ꝛō ibi idē ius ad ꝫ quotidie allegatur.

De doacis. ꝛ aq̄.

Retor ait: Sub boc titulo. Dicit' h sub hoc tit⁹. duo intdicta ꝓtor subiecit. Con tra q̄ vt ex vbis ꝑmissis appet nihil ē. Ibi restitutoriū dicē glo. dic sub hoc tīa lo. i. sub hac ꝛ aq̄ nō sub titlo. i. sub hoc edicto Jtē q̄ dicē h q' st duo. dicē glo. īmo q̄tuoꝛ quia duo ponūt h ꝛ duo. ſ. ea. l. §. ait ꝓtō. Ex q̄ glo. hēs q' h ex vno statuto sint diuersa capita: tamē vna accusatio dī ex toto illo statuto: facit ad h⁹. q̄ habuistis i. l. i. ſ. ad. l. cornel. de sic. ꝛ. l. i. ad l. cornel. de fal. ꝛ i multis legib⁹ i illis materijs.

Hoc interdictū. Nō h q' applla tōe cloace ꝓtine tur hostiū cloace. Facit ad. q. de statuꝫ dicēnb⁹ sigs offenderit aliquē i domo. qd si offendit in hostio. dī nō ē dubiū q' appellatōe dom⁹ ꝓtinet hostiū ꝛ alia q̄ st affixa edib⁹: et si, ptēdāt ex de mū: vt. l. si aq̄ duct⁹ de ꝛhē. ēp. ꝛ. l. iul. §. fi. ō ac. ēpti. ꝛ. l. fundū. §. pe. ꝛ fi. c. tī. ꝛ. l. cetera. §. hoc se nat⁹ de le. i. ꝛ h: ſz ista sint dom⁹: nō tñ segt q' sint i domo q: pōt cē dom⁹ ꝛ cē ex domū: vt. d. l si aq̄ duct⁹. Nō ad ꝓpositū si aliqd fit i hostio litra clausurā dom⁹ dī cē factū i domo. Si vō fit ex clausurā hostij nō dī fieri i domo: vt. l. i. §. in fluie ō de flumi. ꝛ vī colligi exꝑsse i. l. i. §. de ilpi tēdo ō de vē. ilpi. ꝛ ꝓ hoc ex de iudi. c. mlieres in fi. li. vi. de sta. regu. c. i. e. li. Bar.

Deinde ait. Nō q' appellatōe ediuz ꝓtinet oē ediſiciū sile. ſ. ō icē. ru. nau. l. q edes. Aliud puto appellatōe do m⁹ q: dom⁹ ꝓsistit ex pictib⁹ tecto ꝛ fūdameto: vt l. solū ꝛ ibi nō. ō de rei vē. vñ nō omne edificiuz continetur appellatione domus. Bar. ll. doct.

Siquis mihi. Vide glo. q̄ scipit vel puꝛgare ibi: ſz ar. ō ō fideicō. liber. ſz h nūciatio erat exꝑsse ꝓbata a lege merito pōt cōtēni. Jn ɔriū secus vt plene nō. de op. no. nū. l. i. in ꝑn. in glo. magna. Bar.

q **Aquā.** Op. ō. c. l. i. §. idem labeo. So. īmittere cloacā ꝑuatā i publicā ſz vt ibi. Facē ūt nouā doacā i loco publico nō ſz vt ꝫ. Que ro vtꝛ corā quoꝫ ꝓtore possit agi de doaca. ꝑ vī q' nō vt ꝫ: ſz glo. dicē q' ꝑ ɔz peti licētia facien di cloacam ab eo qui potest concedē: postea po test agi coram quolibet iudice. Bar. ll. doctor.

Quod vi aut clam.

Glo. continuat rubricam ꝛ diuiditur titulus quod dic vt in glo.

Retor. Dicit' h q' vi q̄ro ꝓ q̄ vi hz locū h⁹ intdictū dicē glo. ꝓ vi cōpulsiua vt. l. metū. §. i. ō q' mel⁹ cā: ꝛ et ꝓ ea que caret ꝓsensu: vt hic.

Hoc interdictū. Opp. q' habeat locuꝫ interdictū vti possidetis: vt. l. si duo. §. si vicin⁹ ō vti possi dētis. Sol. fateor q' illud concurrit cum isto: sed istud est generalius. habet enim locum etiam si agens non asserit se possidere sed referret soluz questionem de proprietate fm Ja. de are.

Et parui refert. Nō er b̄ .ff.q; ea ꝙ ſt ui facta aũ ol a ſti pſtinũ ſtatũ rducēda ꝯ aligd exaĩēt ō iuſ ptis. ſac qđ vidiſt ō ō ui ꝛ ui ar. l. i. §. i. ꝛ. l. ſigs ad ſe ſuũ. C. ad. l. iul. de ui. Op. qđ iuſte ia ctũ eſt pena nō mereť: ut. l. gracchus. C. de adul. So. q; hic dr q; hz ius intelligę q; eſt dãꝰ: ſed aduerſarꝰ poſſidebat rẽ i q̃ opus eſt factũ: uel ẽ i poſſeſſiõe alicꝰ iurꝰ cui p illud op⁹ ꝓiudicať ar. ō de aq̃ cotti. ꝛ eſti. l. pe. de op. no. nũ. l. i. §. nũc uideam⁹ ꝛ. l. de pupillo. §. ſextus pedius. Jtẽ op. de. l. uetēs ō ō iti. actiąꝫ pz. So. nō eſt ℈ q; ibi erat i poſſeſſiõe ſeu q̃ poſſeſſiõe iurꝭ cundi: ꝛ p ℈is bẽbat ius reficiẽdi: ꝛ ſic nō ui faciebat ali, ſi ui facẽt ℈ ius ipune ꝓhibereť ut ibi dr. Jtẽ op. q; ℈ hoc iterdictũ cõpetãt exceptões ſalti q̃t tuõr: ut. j. e. l. ꝓhibẽt. §. fi. ꝛ. §. ſ; ſi pmiſerit ꝛ. l. ſ; ꝛ ſi ali⁹. §. belliſſime: ꝛ. §. eſt ꝛ alia ꝛ. l. ſemp. §. hẽ iterdictũ. j. e. So. qđ hic dr nulla iuſta excepti. ſubaudi niſi q̃ttuor q̃ illis legib⁹ ponũt. Vide glo. q̃ icipit. ſ. tali. iſta glo. eſt ar. ad. q. dicit ſtatũ q; ℈ inſtrm publicũ nō poſſit opponi niſi ex ceptio ſallitaţ ꝛ getalõis ꝛ ſolutõis: ꝛ nulla alia poſſit oppõi: certe dz itelligi q; nulla alia poſſit ſ. friuola: nã alie iuſte exceptões nō uidentꝰ p ſta tutũ ꝓhibite: ut hic cũ ſua gl. ꝓ boc. l. ita pudõ ꝛ qđ ibi nō. ꝓ glo. ꝛ ꝓ Ly. C. ō adul. Pro hoc facit qñ papa ſcribit i liis appellatõe remota ſtel ligii. ſ. friuola. Pro hoc facit. j. q. q. appl. nõ li. l. i. §. inteđũ. Ego i iſta mã ſũ ꝓſuꝰ dicẽ ſic qñq; opponi exceptio q; illud nō eſt inſtrm publicũ tũc fateor q; iſta exceptio pōt oppōi: nã ſtatutũ dicit ℈ inſtm publicũ cẽ. ꝛ ſicañ oſa dz ꝓſtaż in ſtrż eẽ publicũ: ut. l. iiij. §. ꝑdẽnatũ ẽ de re iudi. ꝛ iõ ℈ ſolẽnitates inſtũ poſſet opponi: ut ſt anni dñi uel idicio uel ſubſcriptio nõrij ꝛ ſiſtia q̃ nõ. l. l. gñali. C. de tabul. li. x. Jdẽ ſi ſtatutũ dicat ℈ i ſtrm ꝓſſionatũ: uel ſi dicit ℈ ꝑceptũ iudicis vel ℈ laudũ latũ ab arbitris cẽ. poſſũ opponẽ nõ ẽ ꝑceptũ iudicis uel laudũ latũ ab arbitris. Pro hoc. l. nõ ignorat. C. q accu. nõ poſ. ꝛ ita dilpu tãdo determinauit. Nico. ma. Sz qđ ſi oppo no q; inſtrm eſt ſimulatũ certe ſimulatõ bñ facit defice ℈ctũ q: cũ deficiat ꝓſenſus nõ eſt ille ℈c⁹ q; ſimulať: ſz ille ẽ ℈ctus q; ṽe agit vt i toto ti. C. plus valẽ qđ agit: ſz tñ bñ ẽ inſtrż publicũ: ut. C ſigs alteri vel ſibi. l. i. ꝛ. l. q̃uis ꝛ. l. cũ ꝓponas. Eſt enī inſtm publicũ de ℈ctu ſimulato: vñ iſta exceptio nō poſſet opponi niſi a ſtatuto ꝓmittẽt q: nō ſpugnat inſtrm ſz ſpugnat vires ℈c⁹ ℈tēti i inſtio: ſz qñ hoc ẽ ligdatũ ꝑmo q; ẽ inſtm vel laudũ latũ ab arbitris ꝛ ſi. vtz poſſint opponi a lie exceptõeſ q̃s be q; ꝓmiſſe ſẽ a ſtatuto dico ſic. Aut ille alie exceptões deſcendũt ex aliquo ca⁹ ſtatutoꝝ eiuſdẽ ciuitaţ: ꝛ ille pñt opponi nō ob ſtante q; ſit dictũ nulla alia exceptio opponatur ar. h⁹ legis cũ ſua glo. ꝛ. d. i. ita pudõ cũ ibi nõ. ſi enī eſt viſũ q; ſcipm ꝓ illa generalia vba volu erit corrigere: vt. l. nam ad ea de condi. ꝛ demõ. ꝛ. l. ſi qñ in ꝓn. C. de inoffi. teſtõ. Si vero ille ex ceptiones deſcendunt ex aliis ꝓtibus iuris: tũc dico q; nō poſſunt opponi: debemus enīz inbe rere verbis ſtatuti quãꝫ duris: vt. l. ꝓſperit q; ꝛ a quibus ꝛ. l. i. §. ſi⁹ qui nauẽ ō de exerci. Tñ circa hoc ſunt aduertenda quedã. nã ſi quidem opponať exceptio cõtra ꝓſonã vtputa nō poteſt eſſe in iudicio quia miꝰ: quia excõicatus l'ex bannitus ꝛ ſilia: ꝛ tunc iſta non ꝓhibenť ꝑ ſtatu tũ quia ſtatutũ ꝓhibet opponi exceptionẽ ꝓtra inſtrm ſz iſte exceptões nō reſpiciunt inſtrm ſed ꝓſonã agẽt ar. l. filio ō de inoffi. teſtõ. Jtẽ adꝺ te q: ſi ſtatutũ dicit nulla alia exceptio poſſit op poni: tũ ſi cõpetunt alie exceptões legitime de in re cõi poterit quis implorare officiũ iudicis per qđ actor ꝓhibeť ab agendo. licet enī quis ꝓhi beaf excipe: nõ tñ ꝓhibeť officiũ iudicis iplora re: vt. l. plane ō de peti. hr̃. ꝛ. l. ſi. c. ti. ꝛ. l. iij. in ſi. ō ṁan. cau. ſta. Sz ſi ſtatutũ dicẽt nlla alia excep tio vel defenſio admittat: tunc nō poſſet etiaz iu dicis officiũ implorare q; oſa defenſio eſt exclu ſa. Dđ ergo erit remediũ tunc. ℞ remediũ erit q; ſoluat ꝛ repetat. Sed circa hoc de repetitõe dices tu ille qui ſoluit mandato iudicis nō repe tit tãꝫ indebitũ: vt. l. i. C. de cõdi. inde. qũo er go dixi q; ipetat. ℞ ſi cõpetit aliqua actio ita q; nō ſit neceſſe redire ad conditionẽ indebiti vel ſi ne cã eẽt clar. vbi gña volebã tibi opponẽ excep tionẽ dolo facis q; peť qđ reſtituturus es p aliaz actionẽ certe ſi nō fuit admiſſa iſta exceptio: tũc ſoluo ꝛ repeto actione mih ꝓpetente ꝛ ita practi caſ quotidie: ſz ſi habeť neceſſe redire ad cõdi tionẽ indebiti vel ſine cauſa eſt dubiũ. Finaliter dico q; condictio indebiti vel ſine cauſa habet lo cũ: vt. l. ſi fideiuſſor. §. omnibus ō man. ꝛ. l. ſi ſul lo ō de condi. ſine cauſa. Nec ob. qđ dicitur i. l. i. C. de condi. indebi. quia vez ẽ q; nō poſſuż re petere tanꝫ indebitũ qñ cauſa illa. i. vtrum eſſet debitum vel indebitum potuit i illo primo iudi tio examinari cuius vigore factum ẽ preceptuż. Et ratio ẽ tunc ne infringam iudicis ſententiaż: ſed qñ examinari non potuit nil impedit quĩ cõ petat conditio indebiti ꝛ ſine cauſa ar. eorum q; ſcripſit Ly. in. l. i. de condi. inde. ꝓ hoc facit. c debitores de iureiurã. vbi debitores cogunť ſol uere ℈uas ꝛ repetunt. Ratio quia ꝑpter iura mentũ exceptio non poterat opponi.

Quid ſi ui. Nota q; qui facit contra ꝓ bibitionem videtur facẽ ui quod intellige ſi facit in ſolo poſſeſſo a probibẽ te vel in quo probibens quaſi poſſidebat aliq̃ ius ſeruituţ vt vidiſtis ō ꝓxio. §. Bar.

Sed et ariſto. Nunc icipiunt nota biles caſus vſq; in ſi. ꝙiſte ter. huius v. ſed ꝛ ariſto. ẽ valde notabilis Et nota ipſum contra iſtoſ qui impediunt ne ci tatio perueniat ad eos: vel notificatio excõicatõ nis: vel impediunt ut ꝛerponatur appellatio co ram eis. pro hoc facit. c. cauſam extra de electõ. in de. quod tamen intellige: vt dicam infra in. §. fi. Bartolus. ll. doctor

Siqs tñ. Iste est valde nōbilis tex. tene mēti hūc casū: nā ꝓcueu facere qōne. Aliqs nō appellauit coꝝ iudice dicēs q ꝓpē metū iudicis hoc fecit z allat q iudex ꝓsue uit appellāb' qōnes ferre vel ponē eos in car cerē z silia: an ista ꝓbatio sufficiat. ꝓcueu dicē q sic i.l. de pupillo. §. siqs ipsi ptori ō de ope. no. nū. Jn ꝛriū facit lex ista. Sz vꝫ qtū ad excusā dū cū q timunt sat̄ est allare potentiā z ꝓcuendi nē talis potēt vt ibi' dixi. ſz qtū ad puniendū il lū iudicē nō sufficit: casus est b. nō cui pōt agi ꝛ eū tāꝫ intulerit vī seu deliquerit.

Idē labeo. Uides g' q ad b' q ego vt possē denūciare debeo ꝓbare q sui ipeditꝰ a te vel ab alio tuo facto: al. nō sufficit vt b. ſz tñ qdā decretalis vī velle q si fui ꝓhibit' a dome sticis tuis vel a ꝓūct tuis videor ꝓhibit' volun tate tua: vt ex ō testu. c. ꝓstitu. fac. c. cāz ex ō elec.

Rohibere. Iste est nōbilis tex. Uero qñ iste ꝓsone b notare denūciant seu ꝓhi bēt vtꝝ ōbeāt ista ō nūciatione facē nomie dñi. Sl. vī velle q sic l. l. ō pupillo. §. fuo. z. l. i. §. nū ciatō ō de op. no. nū. puto tñ q ēt si b ñ exꝑmat si ex alijs vbi colligi pōt sat̄ ē ar. l. vltie ō ō isti.

Illud sciendū. Nōbilis tex. est mī tū. ꝓboc facit optie l. ticia scio. §. vitas ō de le. ij. z glo. allat eū z ego sū ꝓsuct' ibi dicē. Op. de. l. is q i puteū. §. in terdictū. ſ. c. So. ibi fuit facta ēmissio b nō. Itē ꝛ. ſ. de v. sig. l. vasa vinaria glo. nō soluit. dic q b logi i bis q̄ sola dispōne prīssa. reciptūt muta tionē sine alter' iuria. Itē ꝛ i. l. iij. i ꝑn. ō ō iti. actuq; pri. so. ut ibi. Itē ꝛ ō ō de vsu. l. mora. ſz il la magis ꝛcordat qz facta mora semp durat ni si sit intrupta. Itē op. de. l. q bona. §. i. ō de acq. re. do. So. ibi ē ſpale i possessiōe libeꝛi bo mīo vt qōz momētū inſpiciat: al. sec' ut. l. dam possidē in prin ō de acqui. pol.

Plane. Dic est valde singulaꝛ tex. z mē ti tenēdus. videl b q i mādato gñali rei publice nō venit rep; suarum alienatio.

Scdo nō q boc est vez nisi lege municipali aliud caueat. ꝓ boc ꝓsiliū bēs cū i vēdēdis reb' ciuitatū regrant' multe solēnitates vt. l. vltā. C. de vēdi. re. ci. li. x. est tale remediū z ꝓsiliū q faci as q ꝑ ciuitas faciat statutū ō boc: z facto statu to poteris vēdē ſz formā statuti: casus est b nō. ibi boc ita vez ē si mō rē. Puto tñ q si aliqua resꝑublica facēt aliq̄ statutū cā alienatōis fiēde alicui tyrānо q ista alienatō z oia q̄ facta ſt pos sēt reuocari q̄ facta iusto metu: vt. l. i. §. q̄ onerā de. v. z i ſūma ō q̄z rep; ac. nō de. facit qđ dixi i l. creditor in ꝑn. ſ. de ſo. Tertio nō q resꝑu blice possunt cōcedi a principe vel ab eo cui ꝑn ceps cōcesserit: casus est hic. Sz qd de rege an pōt cōcedere: breuit̄ si rex alienaret aliq̄ quorū donatio esset in magnā diminutionē iurisditio nis regalis nō posset boc facē: etiā si iuramento donationē firmaret: casus est in. c. intellecto ex̄ de iureiurā. Sz si si donaret aliq̄ q nō diminuerēt ita iurisditionē suā valēt: z donatio facta a rege ſiudicaret succeſſori in regno: casus est in. c. ab bate sane de re iudi. li. vi. Facit etiā ad. q. i qua consului vtz legatus de latē potuerit ꝓcedere ca stra pānētia ad curiā romanā ciuitati camerini: z certe cōsului q nō nisi expisse esset sibi cōcessū a papa: vt hic qō nota multum.

Jt q aliter. Ista lex debēt a scꝛibi ſris aux ilis. Nō q qñ aliqs citat ad aliquē actū: si ille actus alit agit vel in qlitate uel i subꝛa cōꝛ fuerit dictū in citatōe vī factus ꝓte nō citata z cā: casus est hic. z iō si ꝛ minū ad opponēdū certe ille termin' ad opponēdū statutus nō ualꝛ qz a d aliud fuit citata ꝓs nō ad boc: casus est ō possent pl'a alia exempla poni de qb' nō curo.

Itē nō q qñ citatio sit tali tpe quo ille ñ pōt nenire nō ualet illa citatio. Facit ēt iste tex. ꝓ ēp torē q denūciat uenditori q ueniat ad defēden dū: nā ꝛ denūcāri tali tpe q possit ad ꝛfendē dū occurrē: ut b bēt i. l. si ideo ō de euic.

Siqs se. Nōbilis. §. est. Nō ꝓ citati one q ꝛ cē clara z limitata al. nō ualet ut b. Scdo nō de. ꝓtestatōe q ꝛbet cē nō z clara: de qua dixi in. l. denūciasse in ꝑn. ſ. de adul.

Et si forte. Et. §. ſz z fur'. Nō nōbilē §. z mēti tenēdū ex eo q ꝑ b vī casus q ꝓtestatio pōt fieri, pcuratori sic do mio. de b ꝓ Ly. C. i q. ca. i ſteg. resti. ñ ē ne. l. in mio ꝛ i. ij. q. z ꝑ Dy. ō de no. op. nū. l. de pupil lo. §. nūciato. z p do. An. de pisis i repetitōe. l. siqs i ꝑn. testamēti de le. iij. z ꝑ Jo. an. i. c. i gñā li de re. iur. li. vi. i nouella: de boc i. l. i. §. denun ciare ō de li. agno. z ibi dixi. Scdo bēs q suffi cit ꝓtestatione facē uiro ꝓ uxore qō puto uerꝫ qtū ad boc ut talis denūciās excusēt a dolo: ñ qtū ad ꝓiudiciū mulier' cui sēm maxiti nō ꝛ ꝓ iudicare. C. ne uxor ꝓ marito i rubro z nigro.

ſ nō q sufficit nūciare ꝓcuratori z ſyndico rei publice: z sic vī q cōtūacia ſyndici nocēt rei publice. ꝛriū nōt gl. i. l. ñ pōt dolo carē infra de reg. iur. dic ut ibi.

Siqs cū putat. Nō q ꝛ illā uidi cā fieri ad quem negociū ſpectat i vitate ñ ad quē ſpectat opione z p būc. §. dēmiat ꝛ gl. l. i. §. b iterdictū uti possi t. l. dā possidē. §. q ad nūdinas ō de acq. posſ.

Siqs cū de. Nō q ōnūciatio tollit ō nūciationē ꝓcedēt z ꝓte ſtatio ꝓtestationē: qō qlt̄ itellal uidi Ly. C. ō lig ꝓt. l. i. dixi uob i. l. i. §. i. ō de li. ag. ubi pe. tāgit.

Hec uerba. Dic icipit exponē vbū fa cū ē positū in edicto. Et diuidit usꝫ ad finē i. v. ptes qz ꝑ pōt dcz mucij. Fo repbēdit eū i eo qō dixit tu. ꝛ repbēdit eū i eo quod dixit tuorum. quarto reprehendit eu; in eo quod dixit tuo iussu. quinto ponit unam

regulā gñalē. fa ibi labeo autē. tuia ibi si qd fu⁹ ḡra ibi silr. qnta ibi ꝛ cū iterdictuꝫ. Nō tex. ibi nā si curator ꝛē. ibi nō mecū ſ᷒ tecū erit actio qō dic᷑ ꝑiūcta. l. se. ꝛ ē nō. lex: ꝛ ponit nōbilem casū. Et nō. ḃ. q᷑ iussus ꝓcuratoris gñalis nō ꝑ iudicat dño nisi ratū hēat: vel nisi i id qō ad cū pueīt. Scō nō q᷑ ꝓcurator q bz ſpale mā datū ad iubendū nō tenet. Cōtra. ſ. ad turpil. l. i. §. pe. ꝛ. l. si sciēte. ſ. ad. l. pōpo. de pari. So. q᷑ iste mediator i leuioꝝ⁹ nō tenet ē casus ḃ. Et q᷑ boc delictū sit de leuioꝝ⁹ ē casus i. l. is q in pu teū. §. si tutoris. ſ. e. in grauioꝝ⁹ ñ tenet iste ta lis mediator: vt i ẽrisꝭ. Scō op. ad boc di ctū. ſ. l. pxia. So. ꝛa ē ista q᷑ bic ꝓcurator būit mādatū ad iubēdū iō nō tenet: ſ᷒. ſ. l. pxia būit mādatū ad faciēdū op⁹: iō si alteri mādat ipe vī facē ꝑ aliū merito tenet. Recolligē ergo ꝑ teiꝭ aut ubet fieri. ꝓcurator ſpalis aut gñalis. Et si ſpalis: aut hēbat mādatū ad iubēduꝫ: aut ad fa ciēdū vt ex pdict᷑ appet. Segt qnta ps ī. §. ꝛ cū iterdictū. ꝛ iste ē valde solēnis tex. ꝛ perpetuo mēti tenēdus. Nō distinctionē mirabilez. aut vba sī scripta i rē: aut ī ꝓsonā. ꝛ iō dixi boc ano Aliud ē si statutū diē. ꝑ homicidio qs puniat᷑ i mille. ꝛ aliud ē si dic᷑ siqs fecerit homicidiū pūi at᷑ i mille: qz ꝑ casū cū vba sint scripta i rē ex. ppa significatōe vboꝝ tenet faciēs et fieri faciēs l'mā dās. ſ᷒ fo casu fieri faciēs nō tenet nisi ex iterꝑ tatōe vboꝝ nō ex ꝓpria significatiōe. de boc di xi. ſ. de adul. l. hec verba.

I ego. Nō vnū q᷑ ꝓcurator ſpal'ad vnū ◂factū tm̄ pōt aliū ꝓcuratorez ad il lud factu substituē. casus ē bic videbit᷑. ſ. de div ꝛ tēpo. ꝑscrip. l. in ꝑucaꝑ. §. i.

§ I alius. Bellissime. Op. q᷑ ꝓuēt᷑ de vi nō pōt exāpe de vi vt. l. sigs ad se sūdū. C. ad. l. iul. de vi. Glo. dicit boc vez i boc iterdicto: sec᷑ i illo vt i. l. i possessi one de vi ꝛ vi aꝛ. certe idē puto i illo itdicto qō i isto. Quero q᷄ est ista cā de q᷄ logt tex. q᷑ si copia iudicī nō pōt bri pmittī q᷑ sua auctorita te hoc faciat: vt. l. null⁹. C. de iudeis. vñ i istis ci uitatib⁹ q᷄ nō recognoscūt supiorē si vna ciuitas occupat p vī bona de ciuitate alter⁹: illa ciuitas pōt p vī recupare qz iudicī ñ ē copia: vt. d. l. nul lus. C. de iudeis. Idē dic᷑ alia magna glo. si pa teret enorme dānū qō ē nō. ꝛ iō puto q᷑ siqs p vī arripet aialia tua q᷄ facilr᷑ peūt: vel vineas q᷄ si remanēnt iculte de facili destruūt: qz facilr᷑ pmit tī q᷑ tua aucte ea recupes q᷄ i alijs reb⁹ pmūcē que non sic de facili pereunt.

Est et alia. Iste ē bon⁹. §. ꝛ nō. ē distin ◂ctio h⁹. §. an ipune possit ꝺ strui dom⁹ vicini. ꝑē igne: qz aut ignis ullacusq᷑ pueīt ꝛ nō tenet: aut nō pueīt ꝛ tenet. Est tñ. ꝑsue tudo i gbusdā ptib⁹ q᷑ illa dom⁹ vicina q᷄ destru i emēdet qō ē ꝺ istū tex. qz dānū ei⁹ ē ē⁹ doꝝ⁹ eīt.

Notauimus. Habuistis expositio ◂nē ꝺ qō vi ꝛ qō daz. Itē ꝛ factū quo ad ꝓsonā faciēt. Nunc expoſit quo ad locū i quo ꝺz ee factū vsqꝫ ad. l. si is q i puteū. §. qō aut ꝓtor. Signa tex. in. l. is q ibi aq̄ viua: ꝛ dic᷑ ad dnaz aq̄ asserne: vt. l. i. §. hoc iné dictū ꝺ de fonte fm Ja. d are.

§ I is qui in puteum. Quod ait pretor. ◂Ex posu it respectu ꝓsonaꝝ: ꝛ postea respectu loci in quo fit: nūc exponit respectu tōis i quo factū ē seu fa ctū durat. Nō ꝛ ꝑpetuo tene mēti q᷑ ꝓcipiū ꝑterit tōis ūctū cū vbo ē fm ꝓpriā significatio nē regrit factū ꝛ factū durare ꝛz ex interpretatōe hic aliter sumatur.

Hoc interdictum. ◂Hic exponit significatōez ist⁹ vbi aut. Nō q᷑ alēnatiua legis vificat i. ꝑ prio significato alēnatiue: ꝛ ēt i significato copu latiue. sufficit enī si ē factū vī tm̄ vel clā tm̄: vel si eēt factū vi ꝛ clā. de boc plē in. l. si is qui ducēta §. vtrum ꝺ de re. du.

Si tutoris. ◂Nō q᷑ ista violētia i ętati ua dī leue ◂dictū qō ex eo appet qz ignoscat᷑ suo si fuit obedies dño vel gñi dño. Idē i violētia turbatiua ꝑ q᷄ cōpetit intdi ctū vti possidet⁹: vt. l. fu⁹ nō i oīb⁹. ſ. de ac. ꝛ obli. sec᷑ eēt i grauioꝝ⁹: vt. l. liber bō ꝛ ibi nō. ꝺ ad. l aeq.

Si postea. ◂Expoſit vbis edicti iurisco sult⁹ bic incipit dicē cui cōpe tat boc itdictū vsqꝫ ad. l. deniqꝫ. §. si colon⁹. ibi tractat ꝺ quē cōpetat vsqꝫ ad fi. l. ꝓpetit. abinde vsqꝫ ad finē tractat gñalr᷑. q. ordinarias ꝑmixti.

Querit glo. vtꝫ istud iterdictū cōpetit succes sori i rē: de boc dixi ꝑlē i. l. si tū⁹. §. siqs ꝑ⁹ ꝺ de aq̄ plu. ar. Bar.

Si ita prædium. ◂Op. ꝺ bic q᷑ iné dictū istud ꝓpetit ei c⁹ interest. Cōtra ꝺ. c. l. §. sigl postea ꝛ. §. aristo. vbi cōpetit emptori si nulla traditio ē sibi facta. So. istud iterdictū cōpetit ei c⁹ interest si possidet vel desinet vel bz facultatē detinēdi vel possiden di: vt. ſ. e. l. deniqꝫ. §. si ex socijs. sec᷑ si non possi det nec᷑ detinet.

§ Enigz. Labeo. ◂Nō op timū tex tū i quo bēs q᷑ ñ pōt ea fieri clā ab eo q᷑ mecū nullā actionem habet.

Si colonus. ◂Hic iurisco sultus incipit tractare cōtra quē detur boc interdictum.

§ Emper. Js cui. ◂Dī ꝺ si patiētia pstar᷑ possit. Quo quo pōt ꝓtigē q᷑ patiētia pstare ñ possit. q᷑ op⁹ repōi ꝺz i pstinū statū respectu ei⁹ loci i quo factū ē vi vl clā: nō re spectu ei⁹ loci vñ lapides elevati fuerūt: qz ibi nul ē factū qō noceat dño ille loci: vñ pōt esse q᷑ iste dñs patiēdo nil pōt facē qō faciat ad illud. Itē

pōt ēsse q̄ ei⁹ patientia pōt aliq̄d oparī q̄ patiaī hoies ite p fundū ad pisciendū lapides. tūc eni teneī ad patientiā. Itez dī ḃ q̄ dz pstare actoz q̄ro quā acōnez pstabit: dic ut ī glo. q̄: pstabit actoēz ex stipulatu si int̄cessit.

Si in sepulchro. Hic ē singularis ne|cio alibi. Quero vtr uni⁹ ō plib⁹ delinquē b⁹ quentio aliū liberet. Jn glo. sūt opi. z itelligit tex. diuersimode. Dī. vō dicē nōbilr. aut delictū est tale ex⁹ impōīt mea pena ex pte agēti z conuenti: z tunc aut deliquit vna familia vel vnum collegiū uel una vniuersitas: z tūc uni⁹ soluto liberat alios: z pinde ē ac si vn⁹ deliq̄sz: ut. ff. si fa. fur. fe. di. p to. Aut diuersi nolēb⁹ distīguunt: nec sūt ō eadē domo seu familia: z tē sine fecerūt cōicato ꝓsilio seu ꝓpo motu: glibz tenet in solidū: nec uni⁹ soluēdo liberat aliū: ut. ff. ō furt. l. uulgaris z. l. si duo z. l. si id. ff. si. cū. l. se. ff. ō iurisd. omn. iu. z. l. itez mella. ff. si ples. ff. ad. l. aq̄l. Jsta sunt vba Dī. de ḃ ego dicā. ff. si fa. fur. fe. di. z tangā etiā in. l. si ples. ff. ar. fur. ce. Si vō delictū est tle cui⁹ rōne pena iponī ex parte rei ex parte vō actoris ē int̄esse ut ī casu ḃ. l. tūc aut oēs deliq̄runt cōicato ꝓsilio: z tūc uni⁹ quentio alter liberat. ita dicē Dī. Tu dic fm Ja. ō arc. q̄ uniꝰ quentio alīus liḃat de rigore ut ḃ: sz ō egtate nō liberat quentōe sz peceptōe. ar. l. si ex duob⁹. ff. j. z. l. pte cepti. ff. ō bis q̄ deie. vl effu. Si vō deliq̄rūt q̄li ḃz ꝓpo aio: tūc aut ꝯcurrerūt in īdē tēp⁹: z uni⁹ quentio liberat aliū: peceptōe secuta: ut. l. j. ff. pe. ff. ō bis q̄ deie. vl effu. z. l. j. ff. j. z pe. ff. ō eo per quē fa. erit. Si vō diuersi tpib⁹: tūc uno solucte alt nō liberat. qō ps: q: ubi agit rei pcentoria vno solueīte alt nō liberatur: vt. l. qui re. ff. j. j. ō fur. ergo mlto mag⁹ ubi ex altera pte ē penal. facit. ita uulneraī in pn. ff. ad. l. aq̄l. ita dicē dy. tenemenu hāc distīnctōez: q: ē nōbilis.

Hoc interdeū. Per istud deū pōt detimiari qō quā fecī tibi in. l. libello z ō accusa. dicē statutū: si qs gentē mitteret in aliquē locū puniat in centū q̄ro quez locū debeo ꝓsinare: uel locū unde mitto: uel locuz p quem mitto: uel locum ad quem mitto: Et per hunc tertum possumus determinare q̄ sufficiat ꝓsinare locum ad quem mitto: ubi acꝰ pficiat ne aliās habeā necesse ꝓsinare pla loca: qō essz absurdū ut ḃ. ar. eius qō ḃ dī ō tē pore. tene mēti. dixi ō hoc ī. d. l. libello z. ff. ō accu. Item finis h⁹. ff. fac. p sindicī comitat⁹ q tenet tur denūciare maleficia. ff. certū tps. nā si maleficiū est fcm in loco absconso ad quē hoies raro accedūt: eoz ignorātia est excusata. Idez si alis maleficiū sit celatū. fac. l. ān⁹. ff. ō calū. z. l. j. ff. oc cisoz. ff. ad sill.

Jn hoc iterdicto. Nō q̄ int̄esse ꝓbaī per iuramentū. qō itelligit gl. z doc. cē uez ꝯ dolosuz: secus ꝯ alios ut ḃ. z. l. i actōib⁹ ō in lite iurā. z nō. p gl. in. l. j. Cō sen. q̄. p eo qō int̄est. Secūdo nō q̄ si actor nō ꝓbauit aliō int̄esse: nī iudex ex officio suo posit extimare ipz: ls ps nolit iurare. z hoc etiā dicūt doc. ī. d. l. j. C. de sen. q̄. p eo qō int̄est. Lōtra istū. ff. opp. q̄ ḃ int̄dcm dci ad ōstructionē operi: nō ad int̄cē. ff. c. l. j. in pn. z. ff. l. pxia ī fi. So. daī ad destructōez opis qñ hoc ītereſt actoris: alīs daī ad int̄cē ut ḃ. Jtē si actori nō cēt satisfcm ad totū suū int̄cē: p opis ōstructōne daī hoc int̄dcm ultra opis ōstructōez: ut ḃ.

c **Ompetit.** Hoc dic vt. ff. c. l. is q̄ in putcū. ff. fi. cum. l. se.

Si qs. Uide gl. q̄ incipit q: multū. So. ḃ plus deliqt in faciēdo opꝰ in alieno. ibi ī suo. Jtē opp. ō. l. liberꝰ q̄ sol. ff. de do. li. So. ibi libertus nil ī alieno fac: sed bona sua tm alienauit.

Jn sūma. Quero ḃ ꝓ declaratōe titi li qualr formet libellus ī hāc int̄dcōz q̄. ꝓ ex pte actoris dz narrari qualr sua int̄est opꝰ fcm cē uel nō cē: ut hac. l. in pn. z. l. is q̄ ī putcū. ff. fi. cū. l. se. ff. c. Jtē dz narrari opꝰ fcm cē fcm vī uel dam. ꝓdones vō cēnt diuerse. nā sigdez agit ꝯ faciēte possū ꝓdudere ꝯ cū ut opꝰ in pstinū statū reducat sua ipensa: z ad hꝰ cō dēnetur: ut. ff. c. l. j. in pn. z ḃ. Jtē possū ꝓdudere ut ipse pstet patientiā restituēdi opꝰ in pstinū statū z impēsas pstet: ut hoc. ff. z ita formatur Rof. z differt hec forma a pma: q:. ff. peto ipz ꝓdēnari ut ipse restituat in pstinuz statū sua impēsa. ḃ ut fieri patiaī ab alio. Puto etiā q̄ pcederet libellus ꝓdudere impsōalr petēdo ꝓnūciari ut opꝰ restituaī in pstinū statū tua ipensa: nō dicēdo a quo restituaī opus. hoc vī velle tex. ff. ō op. nouū. l. j. ff. j. Jtē ꝓdudo ut sigd postea int̄est actoris ī eo rē ꝓdēnetur: vt. ff. l. pxia. ff. ī hoc itēdo. Pōt etiā cē q̄ actoꝰ nullo mō int̄est opꝰ in pstinū statū reduci: q: forte fundū alienauit pꝰ opus fcm: tūc petet reū ꝓdēnari ad int̄cē uel ad id qō sua int̄fuit opus fcm nō cē. ita itelligo. l. is qui ī puteū. ff. si postea. ff. co. z. ff. l. pxia. ff. in h⁹ int̄dicto. Si vō agit ꝯ eum q̄ fecē: nec possidet opꝰ qō fecit: tūc petaz ipensā tm q̄ fiet in restituēdo opere z nihilominꝰ id qō postea ītereſt: ut ibi. ff. Sed si ago ꝯ eū q̄ tm possidet opꝰ fcm uel dam: tē peto eum ꝓdēnari tm ad patientiā. z si patienti am nō pstaret: tūc peterē eū ꝓdēnari ad int̄cē: ut. l. q restituere in fi. ff. de reiuēdi.

s **Jn maturā.** ff. **Nō absurde.** Nō istū. ff. q: ē pulcher casus. Lōtra. imo facē vī ui: ut. j. l. pxia in pn. z. ff. c. l. j. ff. qd si ui z. ff. iz aristo. So. auctoritas magrī facē ut nō videaī facē ui: sed magī dā. secꝰ si p aliū hoc facrē ut in ꝫuje.

u **Jm facit.** Nō mōs probādi qualr qs operaī vt ad eum peruciat nūciatio. Nō qō dicit ianua preclusa.

Jtem si prohibiti. Oppo. ō. l. pe. ō no. op cr̄i nū. So. dic ut ibi.

Juitez. §. Si aō ianu am. Videt q̄ ista exceptio nō hz locū nisi ex magna ⁊ necessaria cā: vt. l. si aliud. §. bellissime. ō. e. Dicūt gdā hec hz illā intelligi. vel alr ⁊ me liusl. h logt qñ edificasti i ianua uel alia re alicā: tñ a me possessa: tūc possū mea autoritate ostru ere: ut h. ⁊. l. quēadmodū. §. si precū. ō. ad. l. aq li. ⁊ dixi i. l. ō pupillo. §. memisse. ō. ō opis no. nū. scē q̄n edificas i re a me n̄ possessa: ut i ꝟrio.

Si is qui. Tene mēti hūc finē ad id qō dixi i. l. aut q ali i p̄n. ō. e. Si tu es citat' ad aliquē actū fiendū in nonis l' i ue spis: ille act' dz fieri tūc illa hora i q̄ es citat'. fz si fieret p' alia hora: tūc act' q fieret nō ualēt: qr eēt fact' pte nō citata. ca' est h: tene menti.

De remiss. ꝓcā.

Jt pretor. Circa p̄n. legis nr̄e an remissio teneat ubi nō teneat nūciatio: ⁊ q̄sr dic ut nō. i. l. j. in p̄n. ō. ō op. no. nū. i glo. mag. ⁊ ibi dixi circa fi. ō eo q hz usufructū vl' aliā fui tutem qualr possit nnuciare dixi. ō. de ope. no. nū. l. j. in fi. ⁊. l. qui uiam eo. ti.

De precario. ꝓcā.

Recarii. Dr̄ bic q̄ ē ille p cōmodato.

Quero i quo differt p̄cariuz a cō modato. Glo. pōit q̄sdaz dzias. Porro differūt in mō ꝓcedēdi. nā ꝓmodatū daf ad certū usuz. fz p̄cariū simplr ꝓcedit. ita dic gl. Jsta glo. vi ꝟ l. lucius ō dona. ppt̄ qō doc. nr̄i dicūt q hz i cō cedēdo limitef usuf: tñ nō est ꝓmodatū: nisi limi tef tps tacite uel exp̄sse. ut si ꝓcedo tibi equuz cā cūdi in villā: tps est limitatū tacite q̄ possis ire ⁊ redire. Jtez si tibi ꝓcedo libr̄z ad exbendū apo stillas ē limitatū tps tacite quo possis exbere. fz ubi ñ est tps tacite uel exp̄sse limitatū: ut permit to tibi bitare i domo: hz tps nō fit limitatū: tañ usus ē cert': ⁊ tūc ē p̄cariū ut i ꝟrio. ita nō. per doc. C. ꝓmo. l. fi. Querit dy. circa istā dziam qd si ego rogo ad tps ⁊ ad certū usū: tu ꝓcedis simplr: erit ne ꝓmodatū uel p̄carium: dic dy. q erit ꝓmodatū: qz simplex ꝓcessio dz limitari fm p̄cedentē introgatōez: ut insti. ō inuti. stip. §. pte rea. Alie dāe q̄ ponūt h in gl. fūt ve ⁊ clare. Si mulef dzias bēf p gl. i. l. ꝓmodato. §. sic. ō. ꝓmo.

Arebus. §. Jtē q p̄cario. Cū. l. se. Nō q̄ p̄cariū tacite p rogaf seu tacite renouaf. sile in ꝓductōe: ut. l. itē q̄rit. §. q ipleto. ō. loca. ⁊ nō dziaz inē ꝓroga tōez ⁊ renouatōez. de q̄ plene dixi in. l. iiij. circa p̄n. ō. de dā. infec. ꝟ nō q ad illud ad q̄ nā se nō potuit: nec potuit se fictio. naz cū furto sus nō possit nāl̄r p̄cario ꝓcedere: hoc nō fingit lex: ut hac. l. certe sile in. l. q ad certū. ō. loca.

Erte. §. Si procura tor. Oppo. ō. l. possessio. ō. ō acq. pos. Glo. dic q h dic. p̄curatore: itelligē. i nūcio q ꝓcepit uerba i p̄sona mea. Item q dic uel ratū hūe: itellige ō negocio ꝟ gestore q silr ꝟba in p̄sona mea ꝓcepit ut nūcius. ita dic glo. Jsta so. ꝟtinet diuinatōez: nec ē necessaria ad legē no strā: ut. j. dicā. Tñ ex hac lege nō q̄ fcñ ab ali quo tanq̄ nūcio sine mādato pōt ratū habē. de hoc p Ll. sigs alteri uel sibi. l. multū. tñ ut di xi. ⁊ dic dy. ista distinctio nō hz locū h: q. l. ꝟia logf ō actōe p̄sonali q̄renda. fz h logt in q̄reda possessiōe. ⁊ iō sequēs solo glo. ē uera: ut. l. j. §. p p̄curatorē. ⁊. l. qō meo. §. j. ō. ō acq. pos. Hoc p̄misso bēo h casum ꝟ Bul. ō cu. in eo q dicit ō. ō pac. l. ab emptōe. q̄ sigs ꝓstituit se possidē noīe p̄curatorī mei nō querit mihi possessio: ne duplex fictio circa idē p̄currat. Ego dico q nō est duplex fictio: qr possessionē mihi q̄sitam per meū p̄curatorē. p̄pe possideo: non ficte ut h. ibi p̄pe tē. Banc. q. examio plene in repetitōe. l. si te q. p emptore circa fi. ō. ō usuca.

Julianus. Nō bunc tex. qr h bēo q̄ res ui possessa pōt usucapi fz nō teneta' in possessionē dñi. sufficit q̄ rene ta' in possessionez expulsi: ut exp̄sse h dī. q̄ est nō. qr nelao hoc alibi. Sz ꝟ. ō. ō usucapi. l. seq̄. §. q̄ aūt. dic glo. ibi in re furtiua. h in re ui possessa. Item ꝟ. C. ō usuca. p emp. l. si p̄ez in fi. So. itelligē illam fm istā. Tertio opp. ō. l. fi. j. ut bo. rapt. So. ibi logt in re mobili ui possessa: ⁊ sic cadit in uiuū furti. merito dz redi' in potestatē dñi. h in re mobili i qua uituz furti non cadit.

Jesitum. Jsta lex est multū nōbilis: ⁊ pōit no uum casum. Quero ⁊ renoco i du biū qualr ille q rogauit alteri teneat dño. Bre uit dic fm dy. ut ex istis gl. colligit: aut ꝓcessisti mihi ⁊ tradidisti: ⁊ ego alteri: ⁊ tūc ego teneo: ti bi de p̄cario: ⁊ alius mihi. ⁊ ita loqtur finis usū' p̄n. intelligēdo ō actōe in factum ex hoc inf dco ut ista ꝓma pte glo. mag. Aut tu ꝓcessisti alti me mādante uel rogante aio obligandi: ⁊ teneo: ti bi actōe mandati ut h. ⁊ ita logf fa ps glo. Aut seca pactū tecū de restituēdo exp̄sse q alteri cōce deres: ⁊ tūc hz locū actio p̄scripta ꝟbis. ⁊ ita loq tur ista ps gl. Si vo nec mādauī nec ꝓmisi seu pactū feci: hz fuit quoddā inuestigare seu persua dē: tūc teneo: actōe in fcñ subsidiaria: ut h in fi. ita itelligit glo. q̄ est sup verbo mandato. ⁊ ille casus est nōbilis ⁊ singularis.

Jdebito. Nō hāc. l. q libe rato pignore sol uit p̄cariū qō debito: rogauerat a cre ditore. Dī. h induc' ad. q. quā Ll. recitat. C. etiā ob chirogra. pecu. l. j. l. xij. q. Jtē itelle si liber ef

primam: ꝛ ita prima ad secundam. ita hic si ꝓ
batur uia tua facit preiudicium in secunda. qua
re ergo non ꝓcederet in prima prout i secūda.
dico q utraq; est preiudicialis una ad aliam.
ſz rōne maioritatis ꝓceditur in secunda que est
maior. sed si essent paris potentie: tunc procede
tur super utraq; ut. ſ. ti. i. l. si iter me. ꝛ ibi dixi.

Ad q̄stiōez Pe. an re' possz agē cōfessoria
q̄ ꝑ egi rei uēdicatōe. ꝛ dic ipse q sic. ſz ipse ñ
dicit. ꝛ iste. ll. nō facit: q; loquūtur q̄. ꝓponūt
ab eode: fec' ti a diuersis: q; tūc sup maiori ꝓce
dē ut dixi. facit lex ꝑ mio. ē. de iudi. Sz pōe
q; tertia ꝑsona ē q̄ itēat preiudicialē: q; ago rei
uēdicatōe ꝑ te. ꝛ tūc agit cōfessoria ꝑ me. an ad
mittat. vī q ñ ꝑ. l. ordiata. C. ō lib. e. cā. sed ꝑnū
dico ꝑ. l. si is a quo. ꝛ. l. se. ē. de rei uēdi. nō ob.
l. ordiata: q; ibi loquit i aliis ꝓiudicialib': ut. ē.
di. xi. Quero tu agis ad uiaz. ego dico agas ꝑ
rei uēdicatōe: ꝛ ꝓbus ꝓcedas i illā q̄ i ꝓfessoria.
an ista exceptio admittat. ꝛ vī q sic. ꝑ. l. i. cū sua
glo. ē. fa. herat. q̄ tu nō possides: ne te dām cō
situē. ꝛ ꝑ b' būistus gl. ē. l. genēaliter. Quēo
dī hic nō possum. ꝓponere ꝓfessoriā post ꝓpo
sitā rei uēdicationē: possz ne dar' libellū. nō ut
ꝓcedat ſz ut supſedeat. Hoc dicūt q; sic: ꝛ bñ ꝑ
. l. neganda. C. qui accusa. ñ pos. ꝛ. l. is qui. ſ. de
publi. iudi. Quero qd si fil' et fel' ꝓponāt ad
q; actōez sup q̄. ꝓcedet ꝛ dicūt glo. q; sup rei uē
dicatōe q̄ ē maior: ꝛ dicūt vitatez. qcquid dicat
Di. in. c. nullus plib'. in exaiatōe. §. neqz ut. ē.
ubi dixi. Quero utz ista iudicia sint nulla ip
so iure etiā si ñ opponat: ꝛ intēt auerat ciuilem ꝛ
crimialē ꝛ ꝓcessuz fuerat. dico q; vm ē si nō exci
piat ualē iudiciū. ꝛ ꝑ hoc. l. genēaliter. ē. eo. ꝛ. l.
si dictū. §. i. ē. de euic. ꝛ. l. ij. C. cōi diui. ꝛ ibi nō.
qō tenz mēi. ꝛ hoc puto uez. ſz facit mihi dubi
um. l. si mariē i fi. ſ. ō adulter'. ubi dicit nil agi.
ubi dī q; sine exceptiōe libellus non ꝓcedat.

Quero qūo sint dispares cause restitutōis. et
gl. dic quā uide. ꝛ tene ꝑmā rñsionē. ꝛ scda ñ. ꝑ
cedit: q; si ago ꝓfessoria restituī mihi ut mea. ñ
ut aliena fm. l. i. i fi. ē. ō fur. rusti. predio. Bar.

f Jndi quem tuum:

Dicāt hic q; si ago rei uēdicatione.
postea. ꝓpono cōi diuidūdo nō possum. Cōtra
q; cōi diuidūdo pōt ꝓpetē si ñ sit dñs. ut pone
un' bz publiciānā ꝛ pōt agere cōi diuidūdo: ut
. l. mior. §. i. ē. ō euic. Glo. dic fateor q; rei uēdi
catio ñ parat ꝓiudiciū i publiciana: ſz b agebat
cōi diuidūdo dicēdo se dām. Op. de ꝓsuetu
dic. vba libelli formāt q; peto rē cū fructib' rē. ꝛ
dic q; ꝑ fructib' ꝓpetit offīm iudicis mēcenariū:
ꝛ ꝓdūtio: ut. l. ex diuerso. ē. de rei uēdi. ꝛ ibi nō.
mō si ꝓponerē rei uēdicatōez ꝛ ꝓdūtōez ad fru
ct': nō admittor. secus si rei uēdicatōe ago. ꝛ ac
cessorie per officium iudicis mercenarium peto
fructus: quia possum. Bartholus legū doctor.

De exceptione rei iudicate ꝓdica.

Jm res iter alios acta.

Op. de. l. pomp. §. si ex cā. ē.
ō ioff. te. Gl. dicit q; b agit ut ō
claret illud qd ē ibi q̄ rescidit
testū: ꝛ iudex agit ut rescindat. Aliā solu. tāgit
glo. ꝛ istā puto uerā q; ibi fuit actū cū ꝑsona cu
ius ꝓncipaliter interest. Idē dicerē si testamētū
diceretur nullū. sed hic nō fuit iudicatū ꝓtra he
redē uniuersalē: sed cū legatario fuit actū. Pe.
tenet solu. hic. ꝛ Ci. recitādo pe. C. qui. re. iu. nō
no. l. i. in sua magna distinctione. Sed qūo pōt
esse illud. q; ego heres scriptus possidens bēdi
tatē ꝓximor qūo possum excipe de iure tertij. ō
. l. loci corp'. §. cōpetit. ē. si ser. uen. possum' dicē
q; unus ꝛ idē erit ille conuēt'. ꝛ qui excipiebat.
uel dic ut tangam. ſ. l. ꝓxi. Bartholus.

Ji cū herede. Subnī q ē. op. de
. l. cū bēditas. ē. ad trebel. Glo. soluit
aliud i legato. ꝛ aliud in creditore ut i ꝓrio. Tu
dic q; ibi erāt actōes tpe pitur'. ita tenet ibi glo.
ꝛ Pe. b. Op. de. l. fi. C. de peti. here. ſo. q: i a
liquo imutat bodie ꝑ illā. l. ut dixi in. l. si post li
tē. ē. ti. i. Op. ō. l. hoc aūt. §. i. ē. sicut pluſq; ꝑ
. l. falē. Solu. glo. fateor q; peti poterat: q; actio
ꝓpetebat: ſz exceptio poſat oppōi: ut hic. Op.
q; cōpetat sine restitutōe: q; ista exceptio vī dila
toria non ꝑemptōia: ut. l. si post litē. ē. eo. Que
raz tū glo. in. l. qui cum herede. ſ. de acē. ꝛ ob.
tenet q; ipso iure restituatur actio. Glo. hic tenz
contrarium q; ope restitutōis: q; durū est cōtra
stimulū calcitrare: ut hic ibi. dū dicit Jul'. li. iij.
zē. quia q̄rtus liber ē ō mā restitutōis i integ;
ꝛ debemus intelligere fm materiā ibi positam:
ut. l. impatō. ē. de in die adiec. Dic q; iudex ab
soluet e i simpliciter: nō ō egtate restituit actio si
bi: fec' si ñ absoluisset simplicit: q; tūc ñ cēt op'
restū. Oppo. q; de iur' tertij nō potest oppōi:
ut. l. loci corpus. §. cōpetit. ē. si ꝛ uen. ꝛ. l. si
quis emptōis. §. sin uero nullū. C. de prescrip.
xxx. an. Ut ista materia plene ītelligatur dic
q; Quādoq; oppo. de iure tertij ab eo qui sue
cessit illi tertio. ꝛ uide qō nō. in. c. siquis in ius.
extra de reg. iur'. li. vj. ꝛ quod uidistis in. l. si ter
tī'. ē. ō aq̄ plu. ar. Nūq; op. qs de iur' tītj: ut
fideiuſ. ꝛ ō b' uidisti i. l. excepī. ē. ti. i. ꝛ. l. ū j. ſ. ō
duo. rei. Nūq; qs oppōit ō iur' tītj ꝓrsus ex
nei. ꝛ tē dic q̄ñz l' tītj ē excluſiuā iur' agēt; ipso
iure. Nūq; nō elidit intentionem agentis ipso
iure. Quandoq; nō excludit nec elidit: sed ꝓpē
de utilitate iuris agentis dimittit. Primo casu
quādo ipso iure est excluſiuum iuris alterius: ꝛ
tunc aut est excluſiuū siue uelit tertius siue non:
ꝛ tunc pōt opponi de iure tertij: ut. l. fi. ē. de rei
uen. ꝛ. l. cū seruum cum sua glo. C. de ser. fugi.
Quādoq; ius tertij est excluſiuz iur' agentis ip
so iur': ita tū si tī' ult: ꝛ tūc ō iur' tertij si possū
opponē: ut. l. ij. si ag. nec. uel emphi. pe. cū glo.
ꝓūcta. l. ij. C. ō iure emphi. q̄ñz ius tertij est ex

dusuum iuris alterius ipso iure: etiã si tertius non contradicat: licet non regrat uolũtas eius: ꝛ tũc põt opponi de iure tertij: ut. l. i. buꝰ ti. ꝯiũcta. l. filio ꝓterito. ff. ꝺ iuꝰ. rup. ꝛ irri. te. ꝛ ꝺ hoc ẽ casus i. l. ij. §. i. ſ. ꝺ doli except. ꝯiuncta glo. q̃ est l. l. delegãt i ꝑn. ff. ꝺ dolo. Aliqꝫ ius tertij ſi eli dit ꝯtentionẽ agentis ipso iure. ꝛ tũc aut illud iuſ ad ꝑ tẽdit ut etiã alijs ꝓſit: ꝛ põt aliꝰ uti iure ter tij: ut. l. ſi poſt mortẽ. §. fi. ꝺ ꝓtab. qꝺ ſtelligę ut ibi dixi. ſacit. l. ex duobꝰ. ꝛ. l. ſi ꝓtra de uul. ꝛ pu. Aut ad ꝑ ſi tẽdit: ꝛ tũc aut ſi ſi oppõeret except põꝫ ꝺ iure tertij ꝓuẽſ icideret i ꝓcĩum q̃ teneat bis ſoluere: ꝛ tũc põt oppoẽ ut ꝑ. ꝛ. l. q̃ꝺiu. ff. de bo. li. ꝛ. l. iij. §. cũ ſtet. ff. de carbo. edict. Si ꝩo nõ icidit i ꝓculũ ꝛ tũc nõ põt opponi de iuꝛ tertij: ut. l. ſiqs ẽptꝺ. §. ſiqſ nullũ. C. ꝺ ꝓſcrip. xxx. an. ꝛ. l. ex liberis. §. teſtamẽto. ff. de bo. poſ. ſcõꝫ tab. ꝛ. l. nullus. §. uerũ. ff. de teſt. mil. Tertio cãu q̃ ptẽ de unitate iuris agẽtj ꝺiminuit: tunc aut illud ius tertij ẽ q̃ꝺaꝫ accessio rei uel ꝑsone: ut ſeruitutes reales uel ꝑſonales: ut i uſufructu: ꝛ nõ põt opponi de iure tertij: uꝫ. l. loci corpꝰ. §. ꝓ petit ſi ſerui uẽꝺi. ꝛ qꝺ nõ. de rei uẽ. l. frater. i fi. et ꝺ ꝛꝺi. inde. l. iꝺebiti. §. ſi nũmi. ſ fi. Aut ẽ ius ꝑ ſe ut ius utilis ꝺũj: qꝺ bz emphitheota uel q̃ ſuũ ꝓſcriptõe: tũc de iure tertij põt opponi. ſicut q̃ ẽ excluſuꝰ totꝰ: ut nõ. ꝑ gl. in. ꝺ. §. ſi nũmi. i fi. ꝛ. ꝑbaſ i. l. ſiqs emptõſi. §. i. ꝺ ꝓſcrip. xxx. an. ꝛ iſta ẽ vitaſ. qcqꝺ dicat Ci. in dicta. l. cũ ſeruus de ſer. fugi. ubi imperfecte notatur.

Ei iudicate excptõ. Que r rit gl. q̃ ſũt iſte ꝑſone q̃ rẽ i iudiciũ ꝺeducũt. ꝛ dic ut glo. Quero qꝺ ſi ꝯiũcta ꝑſona agit dic ut in glo. Quero quid in ꝺefenſore dic ut in glo.

Iquis cũ totũ. Glo. facit unuꝫ s ꝗrũ ꝛ nõ ſoluit. ꝛ ẽ i gl. i. fi. Dic ſo. ut ibi. Itẽ uide glo. q̃ ici pit exciſſas i fi. dic ꝙ ibi res obligata deliꝛt eſſe ſõ extinguĩ hipothe. Hic ꝙo reſ alia cõtẽta ſub ꝑ ma ex eaꝺẽ cã petit. ꝛ ſõ obſtat exceptio rei iudi cate. Op. ſ. ꝓxi. §. ſo. ut glo. q. ꝑ ex eaꝺem cã ibi ex alia. lex nĩa iꝺucit aꝺ. q. peto a te. x. tu ꝺi cis nõ ꝺbeo ꝛ iuras. ꝛ ꝺbes gnq̃. an ſis piuꝰ. Pe ꝺicit q ſic p. l. iſtã: q: in iuꝺicio appellatõe totꝰ ꝓtineꝫ ps. ꝛ ꝺ hoc ꝺixi i. l. i. §. ſi ſtipulãti. ſ. ꝺe. ꝙ. ob. fm pe. ibi ꝺixi ꝛ diſtinxi Bartholus.

Si ácilla ꝑgnãtẽ. Op. ff. ꝓxi. ſo. ibi ex s eaꝺẽ cã. ꝑ ex alia. Op. ꝺe. ꝙ. ꝺe fructiꝰ aꝺ ꝑn. §. Quiꝺã habẽt liam affiuma tiuã. ꝛ ꝓcõꝺat. quiꝺã hñt negatiuã: ꝛ ponit aliẽ caſus. Op. ꝺe. l. fi. C. ꝺe li. cã. Glo. ꝺat ꝺuas ſolu. ꝛ tenz illã: ꝙ bic ex alia cã petebat: ibi ex ea ꝺem. Ultio q̃ꝛit gl. ꝑ peto ſũꝺũ ſuccubui. uolo petẽ fructꝰ poſſuꝫ ne. ꝛ gl. ꝺicit ꝙ ſic. ſeꝺ iſtuꝺ eſt ſaltum per. l. fundi. ff. ti. i. niſi ex alia cã peteret.

Plane. Opposo. ꝺe. l. euiꝺenter. ſ. eo. Sol. exceptio rei iudicate pro ꝺeſt condemnato: ꝛ ſoluen i. ſicut ſi eſſet abſolu tus ꝛ aꝺ hoc allegatur.

Et generaliter. Semp allegauit bũc. §. ꝺñſ Ja. ꝺu. ꝙ q̃ſ iudicatur i ꝑ: ꝛ deciſum uenit examinãꝺũ in fo tũc nõ ob. exceptiõ rei iudicate. Querit glo quiꝺ ſi peto unã rẽ a te. poſtea ago petitõe bẽꝺictatis. ꝛ ꝺiſtligue ut in ea ꝑ. Pe. ꝺe bel. ptj dãnauit iſtã gl. q: q̃ꝺ ꝺiuerſe res ſũt q̃ petũtur: tũc ñ ob. exceꝑ rei iudicate i alio: ut. l. cũ q̃rit. ſ. eo. Arbitror pe. uez ꝺicẽ boc mõ ſi ſnĩa lata ẽ: quia non probaui me beneꝺem. non obſtat ex ceptõ rei iudicate: ut. l. qui rome. §. ꝺuo fratres. ſ. ꝺe uerborum obligan. ꝛ ſic loquitur iſta glo.

Jate bẽꝺictatẽ. Põe ꝙ tu fui s ſti abſoluꝰ: q̃ſi ñ poſſiꝺe as tu poſſiꝺebaſ i vitate. mõ uolo agẽ rei uẽ. ſi itrogabẽs an ꝺ nouo poſſiꝺẽ cepis. ſi ꝺices ñ. ſuſti piuꝰ. Si ſic tũc poſſeꝫ agẽ. ꝛ iſta glo. vꝺ tenẽ ꝙ ñ teneãt rũꝺere ne turpitu ꝺiez ſuã oſtẽꝺat uel i piurũ icidat: ut nõ. Ray. ſup hac glo. ꝺixi aliter niſi alias eſſet ab alio ꝺetectũ: ut. ꝺ. l. qui iuraſſe. §. ſi pr. Ja. tenet illã glo. pe. mar. al nicol. ꝛ Ray. ſimiliter tenent illã glo. Sꝫ in ꝗrĩ um facit. l. ei qui in ꝑn. ꝛ. l. ſiquis uxori. §. ſiqs. ff. ꝺe furt. ꝛ ꝺixi i. l. ei qui i ꝑn. ꝛ utrãq; glo. ſuſti neo ꝙ ibi noua ꝓtractio interuenit. Bartholꝰ.

Siquis fundũ. Iſte ẽ bonꝰ. §. ꝛ ꝺs ſcribi s ſis aureis. Aliẽ q̃ſtor ꝺz po ni caſus i. l. iſta. Et glo ponit tria exẽpla. prima lec. ꝛ tertia ẽ bõa i ſe. Nõ ꝙ ſnĩa lata ꝛ ñ poſſi ꝺẽtẽ tãq̃ poſſiꝺẽtẽ ſi ꝺ nouo cepit poſſiꝺẽ mã ꝺabit ſnĩa exeꝰtõi. Scõa lec. ẽ falſa: q: ꝺicẽ gl. ꝙ xẽ fuit abſoluꝰ. ꝛ tex. ꝺicẽ ꝙ fm petiꝫ. fuit iuꝺi catũ. iõ ñ teneas iſtã lec. Tertiã uide ꝛ nõ eam. Et oppo. ꝙ nõ põt abſolui. ꝛ ſic obtulit ſe glo. ꝺicẽ ꝙ ñ obtulit ſe nec unq̃ fuit iterrogaꝰ. ꝛ ſic ñ ob. l. is q. ꝛ ſic bẽs ex iſta lec. bic ꝛ i. l. is q ſe ab ſtulit ꝺe rei uen. ꝙ accipiẽꝺo libelliũ niſi appare at ꝙ tu ſis iterrogaꝰ an poſſiꝺes ñ teneris. Sꝫ gꝺ ſet i iſto iuꝺicio. Tex. ẽ ꝺ ꝙ ꝓnũciaꝛ rẽ eſſe actoris ꝛ reum abſoluet poſtq̃ nõ conſtat cum poſſiꝺere. ꝛ hoc ſi actor ꝑbat plene ꝺ iure ſuo.

Julianus ſcribit. Iſte eſt ſubtilis. §. ꝛ notabilis. Op. ꝙ ꝺe ꝑſõa emptoꝛis tráſeat in uẽꝺitoꝛẽ: q: acceſſio poſſeſ ſtiõis ẽptõis tráſit aꝺ uẽꝺitoꝛẽ: ut. l. põp. §. pꝛe tea. ff. ꝺ acquiren. poſſeꝺ. ꝛ. l. ſi hominem. ff. ꝺe uſuc. Aꝺuertaꝫ ꝑ ẽ ꝺuplex lec. una Jo. quã ſeq tur pe. alia glo. quam ſequitur ꝺomuꝰ Ray. ꝛ ꝺicit Jo. ꝙ eſt uerus q̃ reuertit ſine titulo: ſecꝰ ſi ex titulo uel ex reꝺhibitoꝛia: quia tũc tranſit ꝺe emptore aꝺ uẽꝺitoꝛẽ. Glo. ꝺãnat opi. Jo. quia ſi ſine titulo: reuertitur aꝺ quẽcũq; tráſit: ſine ex ceptione tranſit. Aꝺ. l. pomp. §. preterea ꝺic ꝙ aliuꝺ eſt i acceſſiõe ꝛ aliuꝺ i re iuꝺicata. Quiꝺ ꝺicemus. primo impugnemus glo. Dicit glo. rõ ꝺñe ẽ: q: uẽꝺitoꝛi iterũ tráſeat aꝺ ẽptoꝛez. Iſta rõ nõ ẽ bona: q: fm hoc exceptio rei iuꝺi cate ex ꝑſona ꝺ̃atoꝛis nõ tráſiret i ꝺonatariũ: q: ꝺonatoꝛ nõ teneꝫ ꝺe euictõe qꝺ ẽ falſũ: ut. l. ſi tibi. §. ſi pactũ. ff. ꝺ pact. Quiꝺ ꝺcem. Ray.

Hoc interdicto. Nō q̄ qñ̄ est ꝓten da q̄ est ipubes: uel ē pubes ita q̄ modico tp̄e excessit pubertatē ꝺz lite pendēte depōi. qꝺ nō. Itā legē allegani boc āno i. l. j. ſ. ō noua. quis dicaſ ꝓxim⁹ pubertati. ſz hec lex nil facē. nā aliud est dicē ꝓxim⁹ pubertati: ꝛ ō eo dixi ibi. aliud est dicē ꝓxim⁹ ipubertati: ꝛ ō eo logi ħ. nā tm̄ ē dicē ꝓxim⁹ pubertati q̄ſū ē dicē ꝓxim⁹ ipubtati.

Jcū q. De bac. l. vidiſſe. ō. l. ꝓ xi. ſ. ħ' ſtdēz. dic vt ibi.

Utrobi. ꝛica.

Retor ait utrobi.

Quero qd sit dcm̄ boc: Bl. expo nit utrobi. i. apꝺ quē. q̄ſi dicat vtz ꝓ apud: ꝛ ubi ꝓ quē. Ja. ō are. expōit totū ecō tra: ut ponaſ utz ꝓ quē: ꝛ ubi ꝓ apud: ut Li. re fert i. l. j. C. utiposſi. ꝛ ista vi ꝓpzio: expō. Bo. Roſ. expōit alio mō: ut dicam⁹ utrobi. i. eo mō quo fuit apꝺ te eo mō sit. ꝛ eo mō quo fuit apꝺ aliuz eo mō sit. ꝛ sic utrobz liceat ducē ꝼz ius poſ ſeſſioīs sue sic ꝺ̄ in ūterdcō uti possidet: q̄ utcz ꝺz possidē fm̄ ius possessioīs sue. Sz ista expō nō bñ adaptaſ ad ꝼz. teneas q̄ glo. Opp. ad. l. istuz q̄ inſpiciaſ tp̄s litⁱ ꝓtest. nō maior: ꝓ anni: ut i. ſi. b'. l. Blo. fatet ꝛrium q̄ bodie recef sum ē ab boc inꝺicto. ꝛ ē buic attributū ius in ꝺicti uti possidet: ut litⁱ ꝓtest. tp̄s inſpiciaſ. ꝛ ita tenet cōit. Sz opp. q̄ fm̄ boc nūq̄ inꝺcm̄ pōt bīe locū. nā si ynuſ tz unā rem mobilē ꝓstat q̄ ipse possidet. ergo ipe ꝺz vincē nō petitor: cū ei q nō possidet nō detur istud inꝺcm̄: sicut uti possideſ. Rñdet duob⁹ mōis. ꝓ q̄ aliq̄ possidebat equū: tñ semp euz ibat p terrā ingetabaſ ab aliquo: iste possessor pōt agere inꝺicto utrobi: ne in sua possessiōe moleſtet: vt dcm̄ est i inꝺcto uti possideſ. Uel aliꝝ dico q̄ aliqs tz equū: ego ago inꝺicto uti possideſ: ꝺicēſ q̄ ille tz a me in depositū: uel ex cā ꝓmodati uel ꝓcario. ꝛ sic ego q̄ ago possideo tz alius detineat: ut. ō. ꝓmod. l. rei ꝓmodate. ꝛ. l. tz. ſ. rei. ō. depo. ita ꝺicē Roſ. ꝛ bñ. alīs ei q pꝺidit possessionē rei mobilis nllūz datur ūterdcm̄: ſz recurzenduz est ad actōes cui uilcs: ut. l. rem q̄ nob. ō. ō acq. poſ. ꝛ ibi tangit glo. Quero q̄re ꝺaſ buic inꝺicto aliō no men q̄m̄ inꝺcm̄ uti possideſ: ⁊ q̄: res mobiles nō possidenē, ꝓpe. boc nō est uez: ut ꝺicā. ō. de acq. poſ. l. j. in ꝓn. ubi glo. idē tz. Item q̄ro: q̄re sepauit hunc ti. a ti. utiposſideſ: ⁊ ut in gl. Jo. tū in arboze ꝛ Roſ. in libellis ponūt istud inꝺcm̄. ꝓpe interdictū utiposſideſ.

De migrando. ꝛica.

Retor. Quero: ꝺ̄ hic q̄ istud inꝺcm̄ ē infre quens q̄ro quare boc ꝺic. Rñdet gl. i valde frequēs. Rō: q̄ colono ꝺatur utile ſz nō ꝺirectū. Alij ꝺicunt. i. minꝰ fre quens: q̄ colono nūq̄ ꝺaſ. Alij ꝺicūt vt Roſ. ꝛ bñ. q̄ istō interdcm̄ ꝺatur colono. ꝛ ō ꝺicē ſre quēs. i. minꝰ frequēs: q̄ alia actio ꝓtenit. ſ. actio ex ꝓꝺucto ꝛ officiū iudicis: ut. ō. loca. l. ꝛ edes. ſ. si inglinꝰ. ō raro aꝺ istō interdcm̄ recurritur ꝓ pter alia remedia que ꝓpetunt.

Si pensio. Dicit ħ si semestrē soluit: se mestri ꝺebeaſ. Cōtra. imo non ꝺebeſ pensio nisi i fi. anni: ut. C. loca. l. cū. So. ħ ꝺebebaſ tota: q̄ sic erat ꝓuentū: nō quia tanto tp̄e hītat. Uel uerius ꝺico q̄ ab initio ꝺe bētur. ꝛ ita loqtur ħ. non tñ pōt peti nisi i fine tē porīs: vt. l. ꝛtia. ꝛ ꝺixi in. l. seruus cōis mcuij. ſ. fi. ō sti. ser. retineri tñ possunt pignora ꝓpia sponē ut ħ. Alij ꝺicūt q̄ pensio domꝰ ꝺz solui in medio anni: ꝛ ita ꝺicūt q̄ est casus ħ. q̄ nō plz ut nō. in. ō. l. eꝺem. Item opp. ħ ꝺi q̄ ita de mū possunt retineri: si bꝰ est actuz q̄ ante migra re nō liceat. Cōtra. ō. loca. l. si in lege. ſ. si domꝰ So. ħ loqtur q̄ſi inglinus recedit ō necessitate q: tunc nō teneſ soluere pensionē nisi ꝓ pterito tp̄e: nisi exp̄sse aliud sit actum. secus q̄ſi de uolū tate recedit ut ibi. Rōnem ꝺic ut ibi nō.

De saluiano interdicto.

Jcolonus. Opp. par tuꝰ rei pigno rate nō est obligatus: ut. l. paulus ſ. i. ꝺ̄ pigno. So. ibi loqtur q̄ſi apud emptorez ꝓcepit ꝛ pepit. hic q̄ſi cōcepit penes ꝺebitorē. Op. q̄ ꝺ̄ emptorē istud interdcm̄ non ꝺatur: ut C. e. l. j. So. nō ꝺatur ꝺirectū ut ibi. ſz utile sic: ut hic. Sed ꝺ̄. iterdicta sunt scripta in rez: vt ō. ꝺ interdict. l. j. ſ. pe. ergo ꝺabitur ꝺirectū ꝺ̄ re um apꝺ quez res puenit. So. ꝺicas q̄ ſpāle est in isto sicuti i inꝺicto vñ ut: ut. ō. ꝺ ui ꝛ uī ar. l. cum a te. ꝛ sic istō non ē in rem scriptū: ſz glo. di cat ꝺ̄. C. e. l. j. Uel ꝺic q̄ istō ideo q: hypoteca ē accessoria pſonali. sic ergo pſonalis nō segtur possessorē: ita nec boc inꝺcm̄ ꝺirectū. Que ro vtz istō interdcm̄ ꝺetur locatori ꝓdij rbani. quidā ꝺicunt q̄ nō. ꝛ boc plene examiat Li. C. loca. l. certi iuris i. ij. q. Roſ. tz q̄ istō interdcm̄ ꝺirectū ꝺetur locatori ꝓdij ruſtici. Pōt etiā ꝺa ri saltim utile locatori predij rbani: ꝛ etiaz cuili bet creditori. ꝛ boc vī uelle ter. C. e. l. j. qui ter. manifeste, ꝓbat in eo q̄ ꝺicē ꝺebitor simpli. Itē in eo q̄ ibi ꝺicit ꝺ̄ quasi seruiana q̄ cōpetit cui libet creditori: ut instl. ō ac. ſ. seruiana ꝛ. ſ. se.

Quero que ē ꝺifferētia iter istō inꝺictum ꝛ hy potecariā. Blo. assignat cām in. l. j. C. eo. ꝛ ꝺicit q̄ in boc inꝺicto sufficit solum ꝓbari ō possef sione ꝺebitoris. in hypotecaria ꝺebet ꝓbari ꝺe ꝺñio: ut. l. ꝛ que nondū sunt. ſ. q̄ ꝺicitur. ō. ꝺe pigno. Certe q̄ ꝺicit ō hoc inꝺicto placet. sed id q̄ ꝺicit ō hypotecaria vī bīe glo. ꝛtias. C. q̄ res pigno. obli. poſ. l. cū res. ꝛ. ō. ꝺ pigno. ac. l. rez alienā. Dic ut. ꝺ. l. cū res ꝓ Li ꝛ ꝓ Di. instl.

ō act. ℌ. itē fuina. Ego alr ꝓsueui dicē qō tñ nō possuz ḃ mō examiare. Itē dic glo. q ḃ' est posſessoriū: illud petitoriū. Dicens tu quo cuz hypotecaria nudā possessionē aduocet: ut. ē. ō euicti. l. si cum uēditor in ꝑn. ꝙ̄ sic actio ī rez aduocat possessionē dñi: ita hypotecaria rōe iur' hypotece. qō ius ꝓbat. ⁊ sic apparet q snia lata in hypotecaria nō est momētanee possessiōis. ió non potūt appellari: sec' i ḃ' intdcō. ⁊ ita ō fco dixi.

Si colonus. Op. q ꝫ exneū nō dec' boc intdictū: ut. C. c. l. j. So. uez ē directū nō datur ut ibi. ſz utile sic: ut ḃ. ⁊ boc ē uez ſz alie so. denī. Item op. ad hunc ℌ. ō tex. ī. l. pxi. So. ut ibi dicam.

M saluiano. Dic inuit q ſit aliud in actōe fuiana q̄ in isto intdcō. Cōtra imo idē seruat in vna qō in alia: ut. l. si debitor ē. ō pigno. Quidaz fatent ꝫrium: ⁊ ita exponūt ḃ. Dz in boc ē dīa: qr seruiana actō directa cō petit ꝫ exneū possessionē. qō nō est i boc intdcō. Alij dicūt q in fuiana non ē melior cōditio occupātis: ſz aliō ſit in hypotecaria: ut. ō. l. si debitō ⁊ aliud ſit i boc intdicto ut ḃ. ē. l. pxia. Certe istud nō bz rōez. imo cū par vtriusq; sit cā dz ē sē melior ꝺditio occupanti tā in actōne seruiana q̄ in hypotecaria q̄ etiam in boc intdicto. Ad vnū tñ aduerte: q̄ qñ agit hypotecaria, p reb' colonis: tūc ve dī actō seruiana. ſz qñ agit p reb' alr obligat: tūc dī q̄si seruiana q̄ idē est qō hypotecaria: ut insti. ō ac. ℌ. itē seruiana. ⁊ ió glo. ḃ ⁊. ē. l. pxia q̄ dicūt aliud i hypotecaria: aliud in q̄si seruiana sūt corrupte scripte: qñ idē est in q̄si seruiana qō in hypotecaria. ió dz dicē: aliud in seruiana: aliud in hypotecaria ſm opi. illoꝝ: ſz hoc non tenuerim.

Incipit liber. xliij. ō exceptōibus seu ꝓscriptōnibus ⁊ preiudicijs. xxica.

Dictū est. ē. in plibus ptib' iur' ⁊ de ac. ē. pxio ō intdict. q̄ sunt arma actoris. segr ō exceptōibus q̄ sunt arma rei. Et qz nomē exceptōis est generale: ⁊ q̄dam sūt ꝓscripte. ⁊ quedā exceptiue. ió subijcit ⁊ ꝓiudicijs. Querit gl. qd sit exceptio: ⁊ vñ dicat. ⁊ dic ut dicci. ī. l. ij. ⁊. iij.

Ver etiam. Primo loqr generaliter q̄libet exceptōe siue actori siue reo cōpetat. fo loqtur i reo. fa ibi. nā re'. Nō q ī exceptōe reus ē actor: ut. l. in exceptōib'. ē. ō. pba.

Item nō q ei q dicit incūbit. pbatio: ut ḃ. et l. ij. ē. ō. pba. Op. ō uer. sig. l. uerbū oponebat ℌ. actōis. Glo. dic. agere vī. i. actoris officiuz exercendi. q̄si factū pōit: ⁊ dz pbare. ſz nō est actor. p ꝑ. Idē nō. in. l. i exceptōib'. ē. ō. pbat. ubi dicit q agere vī ex iterpatōe: nō ex. ꝓba signification̄. ⁊ boc ē uez. qō tene mēti, p statuꝫ que debēt intelligi fm ꝓbam significationē. Dz ꝫ hoc vī glo. C. ō iurī ⁊ fac. i gno. l. j. ubi dic q. ꝓbe agere ponit, p defendē. ſz hec ē ucra assūmēdo agē ut sumit insti. ō ac. in ꝑn. sed si assumeret agē ut assumūt logici, p quolibet actu: tūc exaipe, ꝓbe est actus. Op. q̄ appellatōe actōis ꝓtinet exceptio: ut. ē. ō dolo. l. j. ℌ. j. ubi dic̄ si alia actio non erit ꝓtinet exceptio: ut. l. j. ℌ. ait ꝓtor. Pro ḃ'lo. est nō. distinguendū. qñq; vbuz actio refert ad id qō expedit ex iudiciū: ⁊ tē exponit actio. i. actus: ut in aut. hoc ius ponꝫ. C. ō sa. sāc. eccl. Qñq; refert ad actionē que exercet in iudicio: ⁊ pōt exerceri idifferent in iudicio uel ex: ⁊ tunc aut logmur i mā odiosa: ⁊ tē uerbū actio stricte sumit. exēpluz ut creditor uiolēt pdit actōez: ut l. exrat qō mel' cā. certe nō pdit exceptōez: ut nō ē. qō. mel' cā. l. ſz ⁊ par'. ℌ. j. gl. mag. Idē in l. siqs in tantā. C. vñ vi ⁊ ſilib', ubi ſz q̄ fuet actō ne: si tñ sibi aliqd soluat bz exceptōez: nec ab eo ꝙpeti pōt: ut l. si pene ī ꝑn. ⁊ ibi nō. ē. ō. ꝺdi. ide. Idē in legib' q̄ dicūt q pacto nudo nō oriī actio. nā p hoc nō tollit exceptio: qr boc est odio sū ⁊ ꝫ nālem eqtatē. Si vo logmur i mā fauoris bili: tūc appellatōe actōis ꝓtinet exceptio. exemplū in. ō. l. j. ℌ. ait ꝓtor ō dolo. nā in fauorē rei ē ictum ut nō det ō dolo si alia actio ꝓpetat. ió itellr large vt exceptōz ꝓbendat ⁊ oēz facultatē pueniendi ad suuz fauorē ꝓcessam: ut. l. elegant in ꝑn. e. tū. ita ī, ꝓposito lex dic̄ q ei q agit icumbit onus, pbādi. itellr agere etiā q excipit. nā al' secret q reo i bia q̄ dic̄ nō incūberet on', pbandi. qō est odiosū ⁊ iniquū. Itē op. C. ō non nu. pecu. l. si ex cautōe. Bl. q̄ est ḃ dic̄. failit i exceptōe nō nu. pecu. Rōez pōit glo. i. l. in exceptiōibus. ē. ō. pba. q̄ q̄dam ē exceptio p quā nihil ponit: ut nō nūerasti pecuniā: ⁊ tūc asseuerā ti nō reo excipiēti icumbit, pbatio: cum nihil ponat. Qñq; ꝙ excipiēdo aliqd pōit: ⁊ tūc reo icumbit, pbatio ut ḃ. vt qz dic̄ fecisse pactū ō nō petēdo. ⁊ ista distinctio, pbatur p. l. asseueratō. C. ō nō nu. pe. ⁊ boc segr dy. ſz Pe. alr dicat ī. d. l. si ex cautōe. Oppo. ē. ōpac. l. ij. Glo. dic q debz, pbare directe: ud, pbādo aliqd ex q̄ relat tet p̄sumptio q̄ on', pbādi trāsferat in aduersam ptem. pono exēpluz: pbo q reddidisti mihi instrumētū: tūc est p̄sūptio, p me q̄ sum liberat' ni si tu pbes q ex alia cā dedisti. Vides ḡ q aut rē aliqd nō ponit excipiēdo: ⁊ tunc audiens pti icumbit, pbatio: ut. l. asseueratio. ⁊. l. si ex cautōne. C. ō nō nu. pe. ⁊. l. i exceptōib'. ē. ō, pba. aut aliqd ponit: ⁊ tūc oz q̄. pbet uere uel p̄sūptiue.

Opp. ⁊ vī q hec lex ponat supfluū: qr idem vī cē dcm ipm qō rō dicti. qō ē ℌ. l. vlt. ē. ō offi. pcu. cesa. Huius rōe feci diuisionē quā gl. facit q. ē. q̄ialr. ſz in v. nā ⁊ reus ſpall'. Opp. ō. l. ij. ℌ. j. C ō iura. calū. ⁊. l. in trib' ē. ō iud. So. gl. fateor q̄ quo ad iuramentū nō sustinet uices actoris: ſz i, pbādo sic. ⁊ gl. nō dic̄ plus. Pro quero an, put actor teneī edere actōez suaz i scripꝫ, ⁊ vī ꝓbatum reus etiā exceptōez, ꝓponē in scripꝫ, ⁊ vī

q̄ sic: ut ff. ⁊ ī anē. hanc aūt querelā. C. de ñ nu. pc. In ꝟnū est tex. ⁊ ista ē vtas q̄ sine scriptura pōt. ꝓponi: ut. l. scire oꝫ. §. scire aūt oꝫ. ⁊. §. q̄nq̄ ginta. ff. ō excu. tu. tū iudex facit ī scriptꝰ redigi: ut ī. c. q̄ñ ꝟ falsā cē dep̄ba. Fallit ī auc. hāc aūt querelā. C. ō nō nu. pecu. ⁊ ibi Ja. ⁊ cē ō elec. c. ut circa. li. vj. Quero sic libellus datꝰ ab acto re oꝫ ꝓtinere ꝓclonē: an exceptio q̄ a reo ꝓpōit oꝫ q̄ ꝓtineat ꝓclonē. glo. q̄ est ff ual. de signāt vī dicē q̄ sic. dico q̄ illō nō est necē. suffic. n. q̄ di cā ego excipio ad mei defēsionē: uel ad excludē dam tuā intentōez. ⁊ bꝰ. ꝓbo p ꝺductōz legū. p. l q̄. ꝓbo. §. fi. cū. l. §e. ff ō. pcu. ⁊. l. q̄ pendēte. ff. de ac. emp. ꝓbat in. l. si ſi ſub ꝓditōe. ff. ō bo. poſſ. ꝟta. ⁊. ſ. c. l. ſundū. ⁊. ſ. ū. j. l. ij. ⁊ bꝰ. alle. ll. ꝓbant ⁊ multe alie q̄s q̄rere plus laboꝛiosū est q̄s subti le. Quero: qd ſi nō dico excipio ꝟ intentōez tuā: uel excipio ꝟ te: ſi ſcñ ſimplr narraui ex q̄ resultat exceptio: an sit idē ac ſi cē oppoſuiſſem. dico q̄ pinde ē ac ſi exceptō, ꝓpoſita cēt: q̄ poſt q̄s ſcñ. ꝓponi: ⁊ notuꝫ est iudici: iuder suo offi cio pōt abſoluere: ut. l. ſi. C. de peti. here. ⁊. l. ij. ī fi. ff. nau. cau. ſta. Quero: uideo q̄ iſta ꝺō nō est neceſſaria: ſ̄ z an ſcñ oꝫ notari ⁊ ꝓpōi ita q̄ ex eo talis exceptio reſultet. ⁊ dico q̄ ſic: q̄ſic apte ⁊ dare oꝫ ꝓponi. put actio: alꝫ ſuccūberet ut. l. j. §. labeo. ff. de flu. ⁊ iō exceptio general' ni hil relenat. Quero: pone q̄ aliqs excipiēdo oppōit crimīa: q̄ occiduſti hoīem: q̄ ꝓmiſiſti ſal ſū: an oꝫ poni locus ⁊ tp̄s ſm. l. libelloꝫ. ī. ō ac cu. ⁊ nō hēo ō iure nr̄o expreſſuꝫ niſi p rōz bꝰ. l. De iure canōico ⁊ ter. in. c. ꝓtiuꝫ cē ō teſti. ⁊ c. ut circa cē ō elec. li. vj. ⁊ ī de. ō dec. c. ꝓſtitutōem q̄ō itelligo eo caſu q̄ñ agēdo cuilr ō crie oꝫ iſe ri ut dixi. ī. ō iniurī. l. ꝓtor edixit in ꝓn. Que ro: qd ſi exceptio icipit ꝓtē reo poſt liꝫ ntesta. an poſſet iſta exceptōe uti. ꝓde. ō bel. ꝓti. dicē q̄ ſi ē exceptio q̄ incipit ꝓtē ex cā de ꝓterito: poſ ſum ea uti ſicuti actor: q̄ ex iurē ſupueniēti poteſt fundare itentōez ſuā: ut. l. ſi rez. §. fi. ff. ō de pign. act. ⁊. l. ſi mādato meo. ff. mā. ⁊. l. ſi tutus. ī. ō. vē. ob. ſed iſte legeſ loquūt in actōe. in exceptōe vꝺo tibi tex. i. l. cū mihi. ⁊. §. fi. ī. ō ſol. Aut ſupet uēit ius exapiēdi pendēte iudicio ex noua cā: ⁊ tūc aut facto aduerſarij ⁊ poſſū iſta exceptōe uti Bꝛuit nō allegat iura q̄ faciāt. ſ̄ z leges q̄ ꝓbāt be fūt inſti. de ppe. ⁊ tēp. act. §. fi. ⁊. l. iuſurandū ⁊ ad pecunias ī fi. ff. ō iurūr. hoc etiā ꝓbatur ī l. elegant. §. ligs poſt. ff. ō ꝺi. inde. Terꝰ caꝰ est: dicē ipſe q̄ ſupueñt mihi exceptio ſine fēo ad uerſarij: ⁊ nō poſſū ea uti: ut in auc. ut cū ō ap. cogno. i ꝓn. ⁊ ꝓ hoc. l. excuſant. ff. ō excu. tu.

Videam' an Pe. dicat bñ. ⁊ in duobꝰ ꝓmis mē bris bñ dicē. ſ̄ z in vltio dubito. nā leges q̄s alle gat nō uidēt facē. nā in auc. ut cū de app. cog. i ꝓn. nō ꝓpeteret tibi exceptio: q̄ lex ō nouo ſca nō ꝺcernit ſā in iudiciū deducta. iō exceptio nō pōt. ꝓponi: q̄ nō ꝓpter ut uidem' in ſili. excuſa tio ſupueniens nō ꝺcernit mun' añ delatōez: iō ꝓponi nō pōt: ut. ꝺ. l. excuſant. ſ̄ z ſi pōs ī excepti one q̄ ꝺcernit ius ⁊ actōez ⁊ iudiciū deductū: ali a lege opꝰ est. ꝓ to Pe. vī cē ca' in. l. ſi poſt acce pū. ff. ō reiuē. Cōtra Pe. facūt multa iura. ꝓ. l ſiue aūt. §. j. ff. ō reiuē. ⁊. ff. ſo. ma. l. rei iudicate. ⁊. l. pupillo. ī. eo. ⁊. l. mulier. ī. q̄ po. ī pig. ba. ⁊. l paulus. ff. de pig. qd dicem' ⁊ q̄qd dicat Pe exceptō q̄ñcūq̄ ſupueniens ſine fēo adiſcarij pōt q̄ñcūq̄ oppōi p iura ſupꝰ alle. Fallit ī. l. ſi poſt acceptū. ff. ō reiuē. Rō: q̄ odioſa exceptō ē illa Quid ſi exceptio ē notoria vt̄ꝫ debeat. ꝓbi: ea nonisſe tangūt eū ut lite nō ꝺceſt. c. ij. in gl. ⁊ ibi ꝓ Jnno. ⁊ oꝫ. ꝓponi q̄tumcūq̄ notoria: ut. l. ci ucl. C. ō ap. Ultio dico circa modū. ꝓponēde exceptōis. debeꝫ ſcire unū q̄ q̄ñq̄ nō ꝺpetit ex ceptio: ſ̄ z pn̄ ꝓſulū ꝓ officiu iudicē ſuggerēte eq tate: ut. l. plane. ff. ō peti. hēr. ⁊ illo caſu ſuccūbēt ſi exceptōem ꝓponēt: q̄ oꝫ itentare officiū iudi cis: ut nōt Ci. i. l. domū. C. ō reiuē. ⁊ ſac ad. q. ō q̄ dico i. l. j. §. j. ff. q̄ō ui aut clam. Ulſo ō mō exapiēdi: uēio ad modū. ꝓbandi. ⁊ q̄ dicē q̄ q̄ñ nihil ponit reus actor: oꝫ ꝓbare. quero qd ſi uē q̄s negaret: ut dēis q̄ tu nō es maior. ⁊ ego di co q̄ tu ñ es minor: uel nego te minorē: ⁊ tu ne gas te maiorē. Glo. mouet in. l. ō etate. ff. ō mi. ⁊ ſ̄ z q̄ ei q̄ dicē q̄ nō est minor: incumbit. ꝓbatio q̄ minor: ꝓſumit p. l. ſiue possideſ. C. ō. ꝓba. ſed iſta rō nō est bona: q̄ ea que curſu tp̄is mutan tur nō ꝓſumūt cē in eo ſtatu i quo ſemel fuerūt: ut. l. ſi padonē. §. q̄ abſoluī. ff. ō excu. tu. ⁊. l. ij. §. j. ī. ō excu. ⁊ na. mu. Ego dico q̄ ſiue actor ſiue reus ſūdat itentōem ſuā ex etate: tūc incūbit ei ꝓ batio q̄ ſūdat itentōem ſuā ex etate: ut. l. ſi mino ꝛez. C. ō in iteg. reſti. mi. ⁊ hoc ꝓbat tex. i. l. j. §. j. ff. ō iti. actuꝫ ꝓua. Illud q̄ dañ glo. q̄ ꝺ q̄ ꝛl le q̄ excipiēdo negat ñ oꝫ ꝓbare uerē ē i negatiua que nō est ꝓbabilis. ſ̄ z ea que ē ꝓbabilis: tūc incūbit ꝓbatio ei ꝺ quem est ꝓſumptio: ut. l. nec codiallos. C. ō codicil. Jdē in minoꝛi etate: quia oꝫ ꝓbari ab eo q̄ fundat itentōnez ſuā. Poſſe m' querere: excipio ꝟ aliquē ⁊ dico q̄ est piurus q̄ iurauit ſe datuꝫ decē titio ⁊ nō dedit: an exci piens debeat ꝓbare eū nō dediſſe. ō bꝰ tetigi i. l hoc iure. ī. ō uer. obli.

Xceptio. Vide glo. q̄ incipit ī tētōe ff. Et nō q̄ q̄ñ ꝓpono aliquā exceptōez ꝑ quā decla raī tibi actōem nō competē: est exceptio itentōis ut exceptio nonatōis ⁊ ſiſtis. Opp. dī ꝺ ꝺdē nat. Cōtra. poſt ꝺdēnat. nō pōt oppōi exceptō ut. l. pemptoꝛias. C. ſen. reſcin. nō poſ. Hꝰ ꝟ timoꝛe glo. legit duplr. Uno mō est ꝺductū in ꝺdēnatōe. i. ꝺducendū. Alia lect. ē q̄ ꝺ logtur ō exceptōe que poſſit opponi poſt rem iudicatā ⁊ fm hoc logtur ī caſib' ſpālib' ut in. ll. p glo. al le. que ꝓbant. Sed tu debes ſcire q̄ queda ſūt exceptōes que opponūtur poſt ſniam: nō tamē ad ſniam: ut mules qui opponit exceptōez facti: ut dico q̄. ꝓpter ſimplicitatē armate militie ob miſi opponē talem exceptōem ꝟ actōem ꝓmam ꝑ. ꝓpoſitam: ut. l. j. C. ō iurī ⁊ fac. ignoo. ſic etiam

mio: q restituit in allando p'sniaz: nō ad sniaz: ſ ad actōes ꝑmā p quā ꝓcurit sniam non cē iu stam. Itē si post sniam fecisti pactū de nō peten do. ista pōt opponi post sniam: ut. ff. de. dixi i. l. ele gāter. §. si post. ff. de ꝓdi. inde. Quedā exceptōes opponūtur ꝺ ipsaz seu etiā executōem: ut i. ll. al le. p glo. Quero utz inꝛ exceptōez & replicatōez sit aliq dria. Glo. dic q exceptōes sūt ppetue: & replicatōes tpales. hoc vi ff. l. si. in si. f. rē ra. ha. ubi sic pscribit ꝺ actōem: ita ꝺ exceptōem. Bre uit dic. q̄dā est exceptio iō q̄ actio: ut ē exceptō ꝓpensatōis: & huic exceptōni pscribit. rō: q̄ ē in ptāte tua qñ exerceas: ut. l. ff. in si. f. rem ra. ha. & l. quecūqs. f. ff. de ac. & ob. Quedā est exceptio ꝑ pē: & illi nō pscribit: ut. l. ſ. C. de excepc. & l. pure in fi. f. de doli excep. Quedā est replicatio: & il la pscribitur ut actōi: ut. l. quelibet. ff. de pecul. Quero: qd de duplicatōe. de hꝰ hēs. l. ſ ꝺuer sas lec. q qñ actori ꝓpetit ē tpalis. si reo: tūc est ppetua: ut. l. si pactū. C. e. Formo unā. q. b. iu risco'sult facit ꝺ iam inꝛ exceptōem intētōis & ex ceptōem iurꝭ & bene. ꝺ ponet ꝙ nō ꝓpono ali quā exceptōez: nec dico exapio: nec ad mei dīc sionē ꝓpono ſ ꝓduco instrm solonis: ul' pono solonē & ꝓbo: an sufficiat. ꝙ tūc cuz iudica ē no tozū actōez nō ꝓpetere iudex ꝺ absolue: ut. l. ubi pactū. C. ꝺ trāsac. fm vnā lec. Et glo. i. l. illa formal una aliā. q. vtz exceptio iurꝭ ꝺ talr. ꝓpo ni q necessario ꝓdudat: uel sufficiat q ꝓdudat ꝓsūptiue. Pe. dic multa & pōit oia verba q ꝺ di xi in libello seu actōe in. l. oēs. §. lucius. ff. ꝺ his q̄ in frau. cre. & ꝑ l. i. l. edita actio. C. de edē. & suffic q ꝓsumptie ꝓdudat nisi ab aduersa pte. p bet ꝛtium: ut insti. ꝺ replica. §. j. ut dico pactū ꝺ nō petēdo fcm mihi nisi ipe aduersari' ꝑ se, pbet

Xceptionel.

Quero q̄ sint exceptōes, peu ratozie. dic q ſ mlt̄ mōis. qa q̄ꝺ tu nō es ꝓcurator. q̄ꝺ tu nō potes cē ꝓcurator. q̄ꝺ est cā in q̄ tu non potes cē ꝓcurator. dic ut dixi i. l. ꝺ pupillo. §. fi. & l. sc. ff. ꝺ op. no. nunc. & glo. ff. Quero qñ hec exceptio pōt cuitari. & dic Ja. ꝺ are. ꝑ lit̄. ꝓtest. ut. l. pōpoīt'. §. rati. ff. ꝺ ꝓcura. & l. excepc. ff. ꝺ ꝓba. Dicit ꝙ quedā sūt exceptōes ppetue. & quedā pemptorie. Sed qd ꝺ exceptōib' ꝺubijſ: Gl. dic q pemptoria iu dicabit: ut. l. suffic. ff. ꝺ ꝓdi. inꝺ. Ego itelligo il lud q ē pemptoria qñ pñs status rei tēdit ad ex clusionē. & pone exemplū de. l. sufficit. ff. ꝺ ꝓdi. inde. sed sed si pśens status rei nō tendit ad ex clusionē, forte sec': ut. l. pure in pn. f. ff. ꝺ doli. excep pc. & l. si sub ꝓdi. ff. ꝺ assigna. liber. Quero: qd ꝺ ea in q̄ qs dānatur inꝺstuz facē pōt: an sit ppetua & pemptoria an ꝺilatoria. & Jo. dic q ē pemptoria. Hu. dic ſ ꝑ pulcherrias rōes & p. l. nā etsi maritus. ff. ꝺ ꝓdi. inde. Itē q: pōt pūcire ad melioꝛē fortunā. & vide glo. ibi itē ꝺ ea q̄ qs rē. Glo. uidetur hic tenere q sint anormale. sed illud non habemus in ter. q uocetur aliqua a normala. & habuistis glo. q est ꝺilatoria ſz Jo. in. l. inter eos ff. ꝺ re iudi. que est uera lectu. Bre uiter Li. dicit in. l. exceptionib'. C. de ꝓba. sed melius dicit in. l. j. C. de iurꝭ & fac. igno. quia po nit additionez Bul. de cu. quia lex ꝑsumit cuz fieri diuitem: & est tēporalis & ꝺilatoria: ut. l. cu ra extruendi. §. ad deficientū. f. de mune. & bo. & C. arbi. tu. l. si defunctus. quod esse uerum ap paret: quia actio nō perimitur. nam si uenit ad pinguiozem fortunaz poterit cōueri. licet autem sit ꝺilatoria: tamen quia respicit executionez po test opponi etiam post sentētiam. & in hoc ē spe ciale in ea. Querit glo. quid de excepc. non nūcrate dot. & de exceptione non numerate pe cunie. dic q peremptoria: quia perimit & impedit actionē contra quaz opponi perpetuo. nec ob stat q statuitur certum tēpus infra quod oppo natur quia iurisconsultus respexit an exceptio opposita tollit actionē ad tempus uel perpetuo quia si ad tempus: est ꝺilatoria. si perpetuo: est peremptoria: ut. ff. ꝓxio in fi. Illud uero qꝺ glo. dicit q quo ad onus, pbandi est anormala non est uerum: quia idem i qualibet exceptōne per quā excipiendo nil ponitur: ut dixi. ff. e. l. j.

Quero quid de exceptione ordis: ut ꝓius ꝑncipalis q̄ꝺ fideiusſor: conueniatur. Glo. dicit q ē anormala: quia potest esse q erit perpetua & temporalis. Ego dico q ꝺilatoria: quia nō p imit nec impedit personaz tuam agere. sed dicā ut ꝓus dicutias ꝑncipalem. Et si dicis ille sol uet. tunc dic q nō uigoꝛe exceptionis ordis tol litur actio cōtra fideiusſorem: sed uigoꝛe soluto nis & satisfactōnis. & sic cōmuniter docto. nostri tenent. Et quādo possit opponi habuisti tactū plene in. l. si dubitetur. f. de fideiusſ. Li. tangit in l. excepc. C. de ꝓbat. in. v. q. Ultimo quero an exceptio peremptoria perimat actionem ipo ture positā uenit ad conflictum. Ja. de ra. dicit q sic. & mouet se per exemplum materiale. non per legem: ut quādo sunt duo pugiles. unus ve nit contra alium: & tunc nullus perimit. Ego al lego hic. l. si plures. f. de fideiusſ. Sed ꝓtra Ja. de ra. tenet Pe. in. l. exceptionē. C. ꝺ ꝓbat. & tz q nō perimat: licet deueniant ad conflictum. al le. insti. ꝺ excep. per. totū. & maxime in. §. item si in iudicio: ut plene examiabo in. l. iul. uertz de bitoꝛ ꝺ ꝺi. ide. & iā plene ꝺixi i ꝑpetōe illi'. l.

N pupillo.

Oppo. ff. l. si a patre. §. pe. ff. ꝺ peti. here. & l. reiudicate. in pnc. ff. so. ma. Glo. communiter tenet q inſpicitur temꝑ reiudicate: & tempus quo petitur. Ego dico q aliquem esse locupletem uel nō quādoqꝺ ē cau sa ꝺande uel conseruāde uel replende obligatō nis: & tunc inſpicitur tempus litꝭ contest: ut quā do dico q ideo teneris quia factus es locuple tioꝛ tu minoꝛ. quādoqꝺ esse locupletem est cau sa moderāde executionis: & tunc inſpicitur tem pus reiudicate: ut. l. reiudicate. ff. so. ma. & ibi dixi. & l. si a patre. ff. de peti. here. & hoc uidebi tis, j. e. l. nemo. Bar. legū doc. excellētissim'.

i **S qui dicit.** De hꝰ uidebitꝫ ff. eo. l. neo. uidꝫ gl. q̄ pōt ꝛria ꝛ ſi ſoluit: ibi. l. ſ ꝛ ſi ſic ſcepit i ꝑn. So. plibus exceptōibꝰ ſ uti ut h: ñ ad obmiſſas redire ut i ꝛrio. Itē ibi. l. ſi pēpto rie. So. ibi extra iudiciū: ꝛ eſſ ſibi contrarius. Item ibi. §. eligere. ibi in actione hic i exceptōe.

s **J rē legatā.** Uide q̄ do luis dſūcti nocꝫ ſucceſſori. Op. de. l. an uiciū. ff. dſ dī uer. ꝛ tēp. ꝓſcrip. So. doluſ dſūcti ñ nocꝫ ad ex ceptōeꝫ ſeu ad ꝓſcriptōeꝫ: ſ ad actōeꝫ ſic: ut hic.

e **Exceptiones que.** **Intercedſiōis.** Uos ſcitis q̄ ſtor tractat de in ītegr restitutōe iure actōis: ut .ff. de dolo. ꝛ .ff. q̄ me. cā. q̄ñꝫ offō iudicis: ut .ff. dſ mino. Jn ꝑ caſu ꝓpetit ipſo iure ſine reſtitu tione petita: ſo nō niſi qs reſtitutus i ītegr ſit.

Quēo qd in replicatōe. ꝛ glo. i. l. nā ꝛ poſtea. §. ſi miſ. ff. iuriſ. dic ipetrata ꝑus i ītegr. reſti tutōe. Quero utꝫ i ipſa exceptōe poſſet ipetra re offiñ iudicis qō mihi ſufficiat. tu ſcis qō dī xi in. l. i. ff. eo. q̄ ñ ē neceſſe q̄ i exceptōe ꝛduda tur ñ dico hic. Sed qd ſi i exceptōe cōcludo q̄ excepit: ꝛ excipiēdo ꝓponit. ꝛ dicit q̄ detulit iu ramētū: ꝛ erat minoꝛ ꝛ fuit dānatus: ꝛ ſic petit re ſtitui. dico q̄ poſſū facē p. l. papinianus. §. ſi fili us. ff. de inoffi. teſta. q: quēadmodū q̄rela reſci dit: ita ꝛ bñficiū reſtitutōis in ītegr. ꝛ tūc iſta ex ceptio bēbit uiꝫ petitōis. ita dꝫ itelligi. l. ſi ſub ꝛ ditione. ff. de bo. poſ. contrata. plene uide in dic to. §. ſi minor. ubi hoc dixi.

n **Emo** phibēt. Hꝫ ſubtilē māꝫ. ꝛ a nñs doc. nō bene itelle tā. Opp. de. l. nemo ex bis. §. quo tiēs. ff. de reg. iuſ. ꝛ. l. qō ī hæredē. §. eligēſ. ff. de tribu. Bl. ſoluit aliud ī exceptiōe. ut h. ꝛ aliud ī actōe ut ibi. Añ. Op. ff. hoc. §. e. l. i. So. ibi q̄ ad qd uidet agē nō quo ad oīa. Quero cē glo. q̄ ē rō q̄ rē pōt ꝓponē ꝑles exceptiōnes ꝙ actō actōes. Rō una ē: q: reus ē fauoꝛabilioꝛ. alia ē q: ī poteſtate actoꝛ ē q̄liter uſtruaſ: ꝛ quan do agat: ſ ī rei poteſtate ñ. hāc rōeꝫ poſuꝫ Bi. i. c. nullus plib⁹. cē. ꝛ re. iuſ li. vi. ꝛ ita ō hoc ſa cīā mētōeꝫ Quēo an ꝑles ꝛrias exceptōes q̄ poſſit ꝓponē. ꝛ glo. vī hic tenē q̄ ſic. ſ altbi gl. in dicta. l. nemo opponit plibus mōis. Op. ō .l. quotiēs. §. ꝓtor de noxa. ꝛ. auē. ff. qui. ꝓpriaꝫ C. de nō nu. pecu. Hꝰ contrariꝫ t'ore glo. q̄ eſt in .l. nemo ex bis in prin. ff. de reg. iuſ dicit q̄ pōt ꝓponē niſi ꝛriū in lege. phibeat: ut ibi nō. Bi. i. c. nullus plurib⁹. dicit q̄ nō ē uer ꝛ regꝫ fallat: imo ē firma. ꝛ dat regulaꝫ. ꝛ q̄cūq; aſſer tio ſcā ī exceptōe ñ pōt ꝙurrer cū aſſertōe uel negatōe ſcā ī alia exceptōe ñ pōt. ꝓpōi ut ī ꝛriꝭ ſ ꝛdūcī pōt opponi: ut. l. ſiqdē. C. ō excep.

Videam⁹ qs dicit uer⁹ an glo. uel Bi. ꝛ ꝑ ui deam⁹ an cēpſū ſit ī ꝛriſ exceptōib⁹: ꝛ vī q̄ ſic. q: ſi ſoluī ſū liberaꝝ ſolutōe. āmō ñ poſſū libera ri ꝓſcriptᵭ. ar. l. ſequiē §. lana. ff. ō uſuca. ꝛ credo q̄ in iſto cēpło glo. bñ dicit. p. c. cū oliꝫ. ꝛ. c. au ditis cē ō ꝓſcrip. Pone exēplū dy. nego me te neri poſtea uolo dicē me ſoluiſſe poſſum iſtas exceptōes ꝓponē. dico ſic. quicqd dicat dy. ca ſus ē i. l. cū ō idebito. ff. ō. ꝓba. lꝫ dy. allegat. ꝓ ſe. ñ ē ꝛ cū: q: ibi ego nego mihi ſoluti. ꝓbata ſolutōe dico debitū fuiſſe: ꝛ grauoꝛ. ꝓpter mēda ciū ī ꝓbatōe debiti. Sile ē ī auē. ꝛ q. ꝓpam. C. de ñ nu. pecu. ubi. ꝓbata ſcriptura. ꝓba poſſuꝫ poſtea fateri ꝛ ꝓbare ꝛriū. Sꝫ ꝛ illud op. de .l. ij. §. lꝫ ſi aliᵭ. f. q̄ñ app. ſit. ubi appellās. ꝑ reo ſi ē ſibi ꝛrius nō audiē. Pde. timore iſti⁹ ꝛrij itel ligit q̄ pōt plures ꝛrias exceptōes. ꝓponē: ſ ñ ſimul: ut. d. §. lꝫ ſi aliᵭ. lꝫ. ꝓnunciatio ſup una. ꝑ ponet alia. ita tꝫ Li. ꝛ recitat dēm Ja. i. l. i. C. de ſur. illud ēt vī ꝛ caſum. in. c. audiū. ꝛ. c. cū oli de ꝓſcrip. ꝛ in exēplo h dato ꝑ glo. qd dicem⁹. tene am⁹ glo. ſimpliciter: ꝛ doc. determiem⁹ hoc mō. Q̄ñꝫ una ꝛ cadē exceptō ē i ſe ipa ꝛriā: ꝛ tunc iſta excep⁹ ñ admittit: ut. l. ij. §. lꝫ ſi aliᵭ. f. q̄ñ ap. ſit: q: ibi appello. ꝓuio nōie ꝛ alieno. ff. Q̄ñꝫ ſūt due exceptōes ꝛrie adiuicē: ꝛ h aduerte. aut ī cūbit on⁹. ꝓbandi utrāꝫ exceptiōeꝫ ipi. ꝓponē ti. ꝛ pñt. ꝓponi ſimul iſte exceptōes. ita itelligo glo. h. ff. ō. c. cū olim. ff. c. audiū. extra de ꝓſcrip. Si vō. ꝓpoſitō uni⁹ exceptiōis trāſſert on⁹. ꝓbā di ī aduerſā ꝑē aliā exceptiōem tūc nō poſſunt ꝓponi ſimul ꝛ ſeḳ ſimpliciter: ut. l. cū de ī debito. q: nego ſolutū. tu debes ꝓbare ſolutū. ꝛ rō eſt q: exceptio pemptoria dꝫ. ꝓbari poſtq̄ actō. ꝑ bauerit ſuā intēnonem: ut. l. ſi quidam. C. de ex cep. l. excepī. C. de proba. mō ſi nego mihi ſolu tū icūbit tibi probatio ſi. ꝓbaꝫ: ꝛ uolo ꝓpone re debitum fuiſſe ſolutū: incūbit onus probatio nis mihi. ꝛ ſic probata una deuenitur ad aliā fm q̄ dī de petitorio ꝛ poſſeſſorio in. l. iceṛti. C. de interdic. ꝛ hoc facit rō ordis. ꝛ ꝑdicta. ꝙ nili lege. ꝓhibeatur. ꝑ. l. nemo ex bis ī ꝑn. f. de reg. iuſ. uidi qd ī exceptōib⁹. Quēo qd ī ꝛplicat. dy. aſſignat duas rōnes dſie iter actoꝛes ꝛ reū: q: rē ē fauoꝛabil. lꝫ iſto ñ hꝫ locū i actōe. Alia ē q: ñ pōt ēē iſtruct rē. ꝓut actō. ꝛ illō ē ēt i actōe ꝙtuꝫ ad ꝛplicatiōeꝫ: ꝛ ſic poſtq̄ una rō hꝫ locū ſat ē. ꝛ q̄ ꝑles replicationes contrarie poſſint opponi. ꝓbaꝫ per. l. interpoſitas. C. de tranſac. ubi opponit exceptio. ꝛ ꝑ aliā dico nullā.

n **On utique.** Opp. h dſq onē vī fateri cē. Cōtra q: q excipit. ꝑ bat ut. l. ij. §. e. ꝛ. C. de ꝓba. l. i. Glo. q̄ ē hic vī un telligere iſtā. l. q: hoc ſit vm qñ exceptio. ꝓponit conditionaliter. dico me non eſſe debitorem: lꝫ ſi apparet dico me ſoluiſſe. Sed ſi ſimpliciter oppono exceptōem pacti ſi non probo: tunc ui deor cōſiteri. ꝛ iſtam opi. tenet Bi. in. c. excepti onem de regu. iuſ li. vi. Decretiſte dicūt contra rium in. c. cū uenerabilis. cē co. ꝛ Jo. an. tenet ibi reprehēdēdo Bi. in. c. exceptiōeꝫ obijciens

de reg. iuri li. vj. Ego tenui ista opi. semp ꝛ ē dictum meum q̄ quilz cor dicit uerū in casu suo. Quandoq; quis objcit exceptōem: ꝛ ille cōtra quem ēcipitur exceptoem ꝓtetur: ꝛ tunc dicit ucrū Bi. ga fateor q̄ solui. sed eram minor: q; non ut potui solutionē recipe. Item feci sibi pactū de uli. ñ petēdo: ſz fecē mihi pactū ō petēdo postea: ꝛ tunc dicit ucruz Bi. qō fatetur rē. ꝛ hoc ꝓbo per. l. quoniā. ē. debis qui nō. insa. sed si actor nō fatetur q̄ excipiēs ponit: tunc dicunt ucrū decretiste: ꝛ dico q̄ est casus i. l. cū de idebito. ē. de ꝓba. Probas solutiōez. ergo de bitū. certe uti nō possuz ista presumptione: ꝛ rō nem hic nō habemus: sed regulā iuris habem⁹ q̄ ex eo ſi debet quis cōsequi ꝑmū: qō nixus ē ipugnare. ita dicit doc. i positionib⁹ negatiuis: q; quis positiones negās postea illis nō potest uti. ita tenet Spec. in ti. depo. ita intelligo istam materiā. unde actor qui negat pactū factū uel solutionem. non potest dicere q̄ ex eo sit probata intentio sua. ꝛ fuit in tertio āno quo legi istuz ti.

m **Odestius.** Vucut glo. de una. q. qd si teneꝛ rei uendi. egi nolē meo. uel agēdo uel defendendo. dic ut glo. Secunda questio est pone egi. nomie tūj ꝛ succubui. postea utius fecit me heredē. an possim agere. ꝛ glo. dicit q̄ sic. Ista glo. ꝓtradicat huic legi. ꝛ nihil allegat. dicit ne ucrū ista glo. ꝛ dico q̄ dicit uerum i duobus quando promulit dñm rem ratā habituru. ꝛ dominus non habuit ratā: ꝛ tunc potest exceptiōe repelli. quia potest cōuenire. ar. l. uendicante. C. de euic. Alius casus ē quando egi. ꝓuratorio nolē: tūc si succesli dño: nō possuz dicere postea me non fuisse. ꝓuratorem: ꝛ allegare turpitudinem meā: ut. l. si creditoribus. C. de ser. pig. dama. Sed̄a ratio ē sicut dicā in creditore. C. cre. euic. pig. non ō. l. i. In tertio casu ista glo. nō ꝓcedit quando egi tanq̄ coniuncta persona. et non caui rem ratam habituram: ut. j. ti. i. l. rei. ꝛ pro illo si succedo non ꝓhibeor agere. pro hoc facit quod dixi in. l. cum uir de usuca.

q **Alij agnitis.** Nuc̄o de q̄ exceptione loq̄tur b: ꝛ dicit qdā falsoꝝ istorum exceptio ñ bz locū. ꝛ illud ñ placet glo. Alij dicūt nō ē locū ꝓscriptioni rei iudicate. Ad. l. nāz op. ō. l. i. C. de ꝛdi. inde. ꝛ. l. ꝛ si sine. §. i. j. rē rahabā. So. post sniaz nō repetit nuli ꝓtextu falsoꝝ istioꝝ: ut. l. diuus. ē. ō re iudi. ꝛ. l. fi. C. si ex fal. instru. Op. C. de fide instru. l. fi. §. fi. So. gl. vī ꝓtra. fi. l. Solue ergo aliter q̄ hic fuit ꝺceptū. l. ult. C. plus ualere qō agit. nō ob. l. fi. C. de fide instru. q; tbi fuit de falso cognitū. Op. ō. l. excepī. in si. ē. co. ꝓūcta. l. diuus. ē. de re iudi. Glo. fatetur q̄ exceptio falsorum instroꝝ bz locū restitutōe ipetrata. ibi ꝛ hec petita. an ista gl. dicat uerum. credo q̄ dixi uobis in. l. diuus. q̄ si snia ē lata ꝓtextu falsoꝝ istioꝝ: si peto me ꝛponi i ꝓstinū statū: tūc facta restitutōe petita. ꝛ hoc ſ. q̄driēnū. ꝛ ita loquitur. l. diuus. quādo uolo restitui: ſz si uolo repetere qō solui. uel tu petis: ꝛ ego excipio q̄ ꝓtextu falsoꝝ istroꝝ fui cōdēnatus: tunc ista exceptō fuit ꝓpetua. nec oꝝ q̄ petat restitutō in integꝝ. ꝛ bꝰ dicūt canōiste ex co. c. auz uenēabil. Quero qd si uelit agē ciuiliter ō fallo. an possit. Glo. tangit b. Ista qō soluit in duob⁹ ꝑbis. Contra criminosum possuz ſtetaī uel ciuiliter crimialē. quā uolo: ut. l. i. C. qñ ciuilis ac. criminalis. Fallit in casu. l. ꝓtor cdixit. §. i. j. ō iuri. fm lec. Ja. ō are. Sz si uolo agē ꝛ aliū ciuiliter de falso non possum criminoso uiuente nisi prius eo condemnato. secus si mortuo: ut. l. i. C. ubi ca. fis. ꝛ. l. ij. §. de car. edic.

g **Eneraliter.** Vide glo. ibi vñ oꝝ ꝛē. signa istud. ꝛ hoc exāio i ſpetitōe. l. nāliter. §. nibil cōe. ē. ō acq. pos. ꝛ dico q̄ si ꝑiudicialē exceptōez uis opponē eī sniaz: nō potes: q; oꝝ ꝑbes ꝛ opponas: ꝛ hoc ꝑ ista glo. ibi ut ꝑbet rei uendi. insti. Ité nō ad. q. ago ꝓfessoria ꝛ rē. tu dicit agas rei uēdi. añq̄ fundū uēdiceꝝ possuz illō. q; ista gl. vī dicē q̄ sic. ꝛ uide gl. ibi uel ꝑbus istituat cā. ꝛ an sit vm dicā in. l. fundū titianum.

s **J post litē.** Hz duas lect. p q̄ pone casum fm ꝑmā lec. Op. de. l. ult. C. de peti. hēdi. gl. dicē q̄. l. ista bodie ꝑ illā cōrigit. uel aliter q̄ ibi qñ agit ꝑsonali. b qñ agit realī. ꝛ sic per istā gl. vī q̄ illa. l. ult. loq̄tur ī iudicio ꝑsonali tā tū. b ī reuēdicatōe. ꝛ pōt cē bōa ista gl. fm Di. qñ ꝓuenio aliquē reuēdicatōe ex eade; cā q̄ hē ditat⁹ petit. sec⁹ si ex alia cā petit hereditas ex q̄ gſ dicē se oñz: q; tūc cēt eadē rō q̄ ī ꝑsōali. ꝛ iō cē corrigit ista. l. fm Di. uel ꝝs: tūc nec de iur ātī quo obstabat excep⁹: q; nullū ꝑiudiciū fit: ut. l. siqs libertatē. §. fi. ō peti. hēdi. cū igit ꝓuenit qs ut possessor. ꝓuenit ut qlz ñ ut hēs: ut. l. nescīm⁹. §. fūdū. ō re iudi. ꝛ. l. ō eo. §. fi. ē. ad exhibē. Dat gl. aliā so. quā teneas multū mēn: q; h petitō hēditat⁹ agebat: ibi ꝓuēiebat. ꝛ sic. ō. l. ult. logt qñ ꝓuenit petitō ꝛ possessio: hēditat⁹. sec⁹ si agēt ꝛ ipe. ꝛ bꝰ ꝛz gl. b. ꝛ. l. si hōēficī. ē. de peti. hē. tene mēti. ꝛ fm bꝰ ꝓut in casu ponit ō exīneo agēte cōrigit p. ō. l. fi. hēī expeditā ꝑmā lec. Sz Jo. ſtligit ſ mō ut i glo. ibi fm Jo. ꝛē. Est ne vā ista lec. Jo. ꝛ pe. reꝑhēdit cā: q; si ñ possū añ litē. ꝓ. mlto mīn⁹ ꝑ. p. l. fūdū. ꝛ. l. fūdi. ſ. eo. tene q̄ ꝑmā lec. q̄ ꝓbaī ꝑ tex. bꝰ. l. ibi nō sci nolē ꝛē. nā añ litē. ꝓ. iudiciū ē futur. post litē. ꝓ. iudiciū pēdz. post sniaz iudiciū ē fcm ꝛ ꝓpletū. ꝛ sic Jo. i oīb⁹ bñ dic: pt q̄s i eo q̄ facit distinctōez añ litē. cōt. uel post. Dic ergo q̄q; petitor uel possessor hereditatis agit aliquo ꝑticulari iudicio. et tūc idistincte iura ātiq̄ si corrigūt: ꝛ pōt oppoī exceptio: ne preiudiciū fiat petitioni hereditatis. ut glo. hic tenet et in. l. si bonefidei. ē. de peti. heredi. tene menti. Quandoq; ipse conuenitur. et tunc si inter eos mouetur particulare iudicium inter quos ſperatur moueri uniuersale.

ꝛ tunc potest opponi hodie sicut olim: ut. l. nō di stinguem⁹. §. sed si is. ff. de arbi. Quīq; iudiciuꝫ ꝑticulare mouet inter petitorē ꝛ possessorē ꝛ ter tiuꝫ: ꝛ tūc aut est iudiciū reale ꝛ obstat exceptio. si ex eadē cā mouereī ut hac glo. fm Bi. nec in ra antiq; corrigantur p. l. ultimā. Aut mouet ex alia cā: ꝛ tūc nō ob. exceptio: q; non facit ꝑiudi ciuꝫ: ut. l. sīgs libertatem. in fi. ff. de peti. heredi. Aut mouet personaliter: ꝛ tūc distingue: ut. l. fi. C. de peti. hēdi. q; ibi distinguit inter creditorē ꝛ legatariuꝫ. ubicūq; aūt dixi dicta exceptōez lo cū hēre. fallit si actio q̄ mouet esset tpe peritura: ut. l. cū hereditas ex trebell. in fi. ad trebel. ꝛ. l. si hōsideri ꝛ. l. diu⁹. ff. peti. her. Itē fallit i casu sū marijo: ut. l. ille. a quo. §. si de testamento co. ti. quod dic ut dixi i. l. ita tū. §. quoties. eo. ti. Itez fallit si sup petitōe hereditatis esset sentētiatum uel aliter lis esset finita: ut hic. Sed quero qd si petitur aliq̄d uniuersale: ut iurisdictō cuiusdā castri: uel rectoria cuiusdam ecclie: an hēat locū dicta distinctio si aliquo iudicio ꝑticulari agat uel conueniat. Inno. q; sic de ꝓcel. ꝑben. c. quia cunctis i ꝑma glo. magna. Mihi autē uidetur dicēdū: aut iurisdictō coheret castro seu tritorio ꝛ iter ples & ptētio de dominio castri ꝓncipaliter: tūc illud ē iudiciū ꝑticulare: ideo omnib⁹ iuris dicti castri potest uti possessor pendēte iudicio: ut. l. fi. ff. de aqua quoti. ꝛ esti. Si uero ē ptētio ꝓncipaliter de iurisdictōe: q; unus dicit ꝓpetere sibi: alter sibi. tūc puto distinguendū ut i petitōe hereditatis: ut non possit p aliquod particulare iudiciū fieri ꝑiudicium huic uniuersali: nisi secūz distinctiōem ꝑdictā. ꝛ sic que spectant ad iurisdi ctionem: ꝛ sunt tempore pitura potezāt exceeri ꝛ silia. ita itelligo Inno. lz multū facit ẓ: q; hoc vī tūs statutū in petitione hereditatis: q; fuit inuen ta a senatu: ut dicta. l. ultima. ꝛ. l. si qō libertatē tamen eadem ratio est hic. facit etiam quia si sic ret preiudicium contratab. ut. ſ. ti. i. l. ij. uel que rele: ut dicta. l. siquis. Item ibidem senatus di xit tīs de libertate: tamen hz locū in alijs rebus: ut hic. ꝛ dicta. l. ultima. ꝛ sic patet q; extenditur: tamen ne sit in potestate cuiuslibet impedire ex ercitium iurisditionis. dico q; ita demuz potest opponi hec exceptio: si tā possessori mota ē lis de iurisdictione. uel mouerī speratur: ut dicta. l. siquis libertatem. ꝛ intelligo speratur scilicet ex iusta causa: non elusorie tunc cē. ut. l. hoc aūt. §. sicut plus q̄s per. l. falci. De aliis preiudiciali bus dicam. ſ. co. l. fundi. ꝛ. l. fundū. Et quando ꝛ quibus possit opponi exceptio hec ibi dicaz.

a **Quersus.** Opponitur de .l. naz ꝛ postea. §. fz et si quis. ff. ō iurciuran. Glo. solut q; potest replicari ab alio: ut in contrario: non a deferente ut hic. Sed opponitur de. l. i. ſ. de questio. ergo si iuramentum est delatū dolo ma lo. non potest opponi dolus. tu debes intellige re q; dolus fuit cōmissus in deferādo. ꝛ de isto non potest excipi. si dolus esset cōmissus indu cendo ad deferendum: uel ad iurandum non posset replicari de dolo: ꝛ hoc ꝓbatur. ff. de do lo. l. q; si deferente cum duabus sequentibus.

Opponitur. de. l. admonendi. cum similib⁹. Solu. fallit ibi ut in glo.

f **Quidam titianum.** Lex nostra cum duabus sequenti bus potest sic cōmari. Quādo duo iudicia sic se habent q; absolutoria lata in prima parit ex ceptionem rei iudicate in secunda ꝛ condēnato ria lata in secunda parit reo preiudicium in pri ma: concursus non admittitur. al⁹ secus. hoc di dicunt iste tres leges. ꝛ ista materia est valde sin gularis: ꝛ facit magnuz bonorem aduocatis in telligentib⁹ eam. Jn. l. fz si ante in fine. Jsta. l. dicit q; absolutoria lata in prima fi parit excep tionem rei iudicate in secunda. ꝛ condēnatio fa cta in secōa non preiudicat reo in ꝑma. Opp. dicitur hic q; post motam litem in proprietate nō potest moueri rē. Contra. ff. eo. l. si post litē So. ibi dz intelligi post lit. cotes. ꝛ sententiam terminatam. ꝛ alia lectura que est ibi nō ē uera.

Oppo. de. l. ei qui pignori. ff. de serui. dicit glo. fallit ibi. Venio ad. l. fz si ante. dicitur hz q; diuersa corpora sunt: et sic innuit q; seruitus est quid corporale contra. l. i. ff. de rerum diui. ꝛ insti. de rebus corpo. ꝛ incorpo. Glo. exponit corpora. idest res. Oppo. q; si ista est ratio q; potest agi. in. l. sed si ante. quia diuersa corpo ra. ergo est cōtra. ff. l. proxima. Glo. dicit fateor q; ista ratio nō est uera. sed alia ratio mouit cū ꝛ ꝑmo assignat nōem quam vide. ꝛ innuit gol. ista q; maior sit questio seruitutis q̄s questio ꝓ prietatis. dicit ne uerum. dic q; sic: q; respectu ꝑ iudicij est maior: non respectu rei. maior autem dicitur respectu ꝑiudicij: q; ꝓdēnatoria i ꝑma ꝑiudicat magis in secūda q̄s cōdēnatoria i secū da ꝑiudicet in ꝑma. Item assignat glo. aliā rati onem. ꝛ est eadem cū ista. ꝛ secūda rō tractat de istis actiōib⁹ designādo res sup q̄b⁹ uertit ꝑma ratio designando res p ista nomina ꝑma ꝛ secū da. Sz ad istaſ rōnes scōm glo. op. nōne ēt ff. l. fz si añ absolutoria lata i secūda parit excep tionē rei iudicate i ꝑma. ꝓ petij viam. postea fun dū. si absolut⁹ es i fundo nōne ꝑiudicat in ꝑma certe nō dicit glo. fz est istud i fauorē rei: q; scōz iudicium ꝛ cōdēnatoria in eo non ꝑiudicat in ꝑmo. Modo habeo q; quādo absolutoria la ta in ꝑma parat preiudiciū in secunda: ꝛ ꝓdēna toria i secōa parat ꝑiudiciū i ꝑma. log. f. l. fundū. fz eā loquit. l. sed si ante. Jurisconsult⁹ ergo hīc dixit: quia utraq; ratio scilicet glo. ꝛ iurisconsul ti requiritur quia oportet non eandem rem petitam esse. Item oportet q; una non parat pre iudicium alteri. Pro declaratione materie procedo ulterius. et oppo. peto uiam se cūdo peto fundū. nōne poterit seq absoluto in

uia: quia funduz probabit reus esse suum: z sic parat preiudicium in fundo: scilicet in questiõe fundi: z sic non debet admitti concursus. Pde. dicit non est uerum: quia licet super exceptione pronunciet̃: non parat preiudiciuz in alio iudicio: ut. l. uendicantes cum. l. sequen. ff. de euic. hoc anno dixi tibi contrarium. quod est uerum: quia qui opponit exceptões z in exceptione succumbit non prohibetur illud idem quod in exceptione deduxit tractare in alio iudicio. Sed si reus obtinuit tunc facit preiudiciuz in alio iudicio actori: ut. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de obo. obli. scõz lec. hu. Erit ergo so. ista illud qõ dicitur quando absolutoria lata in prima possibile est non parere preiudiciũ in secũda est uerũ scõm cõmunez cursum causarũ. al' secus. Cõmunis cursus causarum est ut reus non assumat i se onus probandi esse rem suam. potest si uult: ut. l. liberis. in fine. ff. de libe. causa. z. l. circa. ff. de proba. non tamen cogitur. unde absolutoria lata in prima non parat preiudiciũ in secunda secundũ cursuz cõmunez causarum. Idem dixi in. l. inter stipulantem. §. sacrã. ff. de obo. obliga. qõ ispicitur qõ euenire potest: qndo presens status rei uerisimiliter tendit ad hoc. sz presens status rei non indicat hoc. ergo zc. Sz si poneres q reus uellet in se probationez recipere: tũc nõ admitteretur concursus: cum reus probando se dominũ preiudicaret in secũdo: z sic non admitt admitteretur concursus. Oppo. extra glo. in aucten. de fideiusso. §. sed neqz. ubi admittit cõ cursus personalis z hypothecarii. sed sententia lata in personali parat preiudicium in hypothecaria: ut. l. si deferẽtes. ff. quí. mo. pig. uel hypo. sol. Dl. in. c. nullus pluribus. extra de reg. iurli. vi. dicit q si primo proponitur unũ iudiciuz, secũdo proponitur aliud: z tunc loquuntur the regule. sed quando simul z semel proponuntur tunc est secus: ut in. §. sed neqz. Sed illud est cõtra glo. hic positaz super uerbo restitutioni. Itẽ probat quia ciuilem z criminalem non possum simul z semel in eodez libello proponere: ut. l. in tendũ. ff. pub. iudi. z. l. i. C. qñ ciuil' ac. crimi. piu. Et ratio est dicit Dl. l. c. nullus pluribus. quia sententia lata uno parit preiudiciũ in alio. ergo so. Di. nõ ẽ bona. Ll. soluit in. l. edita q illud quod dicitur in. §. sed neqz. uerũ ẽ quãdo unũ iudiciũ est principale z aliud accessoriuz: tũc admittitur concursus: secus si utrũqz principale: ut hic. Sed ista so. est falsa. cõtra. l. fundi. ff. co. qa de anaalla z partu nõ admittitur concursus. Pdẽ. dat aliam solu. q in illa. l. duo iudicia tendunt ad unum finem: ideo admittitur concursus. sed illud est contra. l. singulis. ff. ti. i. quid dicemus. non uideo aliam so. ueraz nisi istaz. Vos scitis q iura aucenticorũ gruuant debitorẽ in hoc q anteqũ ueniatur ad pignorũ possessionez debet fieri discussio de suis bonis: ut citius possit uteri ad bonorum possessionez. per missionem: q proponi posset personalis z hypotecaria nec diuersis iudiciis satigetur: z sic ille casus specialis est contra istas regulas per dictam rationem.

Opp. ista lex uidetur contra. l. ordinata. ff. de libe. causa. per quã. l. uidetur q post q̃ ista preiudicialis proponitur. illa debet examinari: alie silere debent: ut peto a te meum secuum. ista questio de seruo siue ante siue post proponatur debet primo examinari. per istud contrariuz intelligas materiam legis. Et debes scire q cause preiudiciales dicunt tribus modis. Uno mõ ille actiones preiudiciales in rem quando agitur de statu alicuius de quibus loquitur insti. de actio. §. preiudiciales. z. l. i. §. per hanc. ff. de rei uendi. Et dicitur preiudicialis qa in ea uertitur magnum preiudicium: ut status. Item pre iudicialis dicitur quia preiudicat: uel apta est p iudicare alijs causis. Item faciunt quandoq quem inhabilem ad iudicium. z de istis preiudicialibus nihil dicam nisi iã̃uz pro declaratione aliaruz: z de illis loquitur lex ordinata. un de non facit ad istam. Secũdo dicitur preiudicialis ratione auctoritatis z preminentie. z istud contingit altero de duobus modis. uno modo in causis se inuicem nullo modo contingentib': ut. l. ultima. de ordi. iudi. quia ibi causa ciuilis nullo modo habet facere cum criminali. sed solum est preeminentia criminalis: ut. l. per minorem. ff. de iudi. secundum unam lec. Secundo est preiudicialis ratione auctoritatis z preminentie i causis se inuicem contingentibus. propter q̃le q̃ preiudicium. ut est petito hereditatis. et iudicatus. ff. c. l. si post litez. z. l. ultima. C. de petit. heredi. de isto non dicam hic. Tertiuz genus est preiudicialium. quando sic se contingunt q absolutoria lata in primo parat preiudiciuz in secundo. z glo. in. l. per minorem ponit ista genẽa preiudicialiũ. Hoc pmisso uemo ad q̃stiões aliãs: z reuoco i dubiũ. dr hic i. l. fundũ q si aliqo p petit fundũ. scõo uiã: tũc ob. exceptõ ne faciat preiudiciũ. Quero qd si rẽ bñ facẽ. peto fundũ a te: tu agz ꝫ me ꝓfessoria: an possit. Pde. dicẽ q sic: q ista exceptõ ẽ introducta fauoꝛ rei. vñ actor ñ possz ꝓponẽ. rẽ potit. sz ñ credo pe. uerũ dicere. z añ facã unã. q. p quã repbendo cũ egisti ꝫ me ꝓfessoria. ego rẽ ago ꝫ te reiuẽdicatõe ad fundũ: tu dicis fuiuutes tibi deberi. sup quo agitur. dicam q super scõo iudicio agetur. et hoc per. l. i. C. qui accusa. nõ pos. fm unã lec. sz quã oo tibi aliam regulaz: quia regule istius. l. procedunt quando duo iudicia proponunt ab una z eadẽ pte. sz qñ unuz iudiciũ proponit ab uno. aliud ab alio. tũc sume istam regulã. Si p dẽnatoria lata in scõo parat preiudiciũ plenũ i p. super scõo tãũ procedet. z in p̃ supsedetur: ut. l. i. C. q accusa. ñ pos. uide i silu. ut. l. ultia. C. si ex fal. istu. z qõ uidistis i. l. g agnit. ff. eo. Nũc ad ꝓpositũ. si ego reus ꝓpono reiuendicationem contra te. qui primo agebas confessoria contra me: tunc procederetur in scõo. z supsederi in p̃. Sed si diceres tu secunda est preiudicialis ad

satisfactõe z uolũtate creditor. secus si alia iuris subtilitate: ut. ff. de pigno. act. l. si rem.

AJm precario. Ista ē bõ lex z valẽ nõ. z mẽti tenẽda. Nõ q pactũ ꝫ ibi stantiã ꝫct' ē nullũ. de q' plene dixi i. l. ubi mo: ff. ꝺ dona. cã mo:. Et p hoc dicm' si facio te ꝓcu ratore hoc acto q' si liceat mihi reuoꝛe nõ ualz z idẽ dicim' i oĩb' q' dependẽt ex uolũtate mea: nõ possũ facẽ ne possim meã uolũtate exercere: sic dicm' in testamẽto. nã nõ possũ facẽ q' nõ li ceat mutare z meã uolantatẽ cohercẽ: ut. l. sigo i ꝓncipio testamẽti. ff. ꝺ lega. iij.

i **Nterdictũ.** Op. ff. l. iij. §. j. ff. ꝺ. z. j. c. l. duo §. si. Ol. põit tres so. tene ꝓmã so. q: hz alias duas ꝺducit q' in interdictõ de ꝓcario non cõ currit cũ actione ꝓscript; uerb. qꝺ est ꝫ leges ꝫi as. z ita tenet oy.

e **Thz §. Hospites.** Quero ꝺ qbus hospitib' loqt' h. Di co ꝺ inglinis q' hitant iure ꝺductõis. vel dicas ꝺ ꝓmodatarijs q' habuerũt domũ ad certũ usũ z ad certũ tps: z ita ē ꝓmodatũ. Vel dicas z h' est nõ. ꝺ his q' hospitant cũ alio: nec soluunt ali qꝺ. q' hospicio: hz soluũt solũ. q' victu. illi non di cũt detinẽ domũ uel hĩe ꝓcario: hz magi dicunt detineri. ita dicẽ gl. i fi. quã nõ. q' famulus ur ñ oi cant detinẽ vl' possidẽ domũ: hz magi detineri. Jtẽ nõ. q' mulierb'. frat' ꝺtinet sororez in domo vl' uir uxorẽ: potit ne illa soror vl' uxor: dicẽ ego possideo domũ mnã cũ fre uel viro: certe nõ. nã magi dicũt detineri q̃s detinet iure familiaritatis. ff. ꝺ acq̃ren. pos.

Cum qs. Nõ q' pulsio bois tollit. pui sionẽ legi. rõ: q: ista. pulsio est extraordinaria z in subsidiũ introducta. Circa hoc uide Li. C. ꝺ iure emphi. l. iij. in. vj. q.

Eũ qui. Nobilis. §. est. Op. ff. ꝺ. l. põpo nius. §. si ũ q' ꝓcario. ff. ꝺ acq. pos. So. distingue ut in gl. quã nõ z signa. z vide circa b' q' ego dixi i. l. inter ꝺũ in ꝓn. ff. ꝺ acq. pos.

f **J adoptauero.** Ista est nobilis lex. Op. ꝓcarius nõ trãsit ad'hedere dẽ: ut. ff. c. l. cũ ꝓcario i fi. nec etiã possessio: vt. l. cũ hẽdes. ff. ꝺ acq. pos. g' ad pẽs arrogatorẽ nõ trãsit. Sol. gl. mirabilr. h plõa q' possidebat ui uit. in ꝫis sec'. q' hoc dicem' q' si aliqs itrat mo nasteriũ: ipso ingressu sine noua apphensiõe acq ri rez oĩum possessiõez ut ff. ꝺ h' q' doc. C. ꝺ ia. sãc. cc. aut. siq̃ mulier i vlt. q. z allegat hãc. l.

d **AJo in solidũ.** Istud ꝓn cipium plene i. l. iij. §. ex ꝫto. ff. ꝺ acq. pos.

c **AJm ꝓcario.** Nobil' lex ẽ z facit ad id qꝺ dixi. ff. ꝺ v. ob. l. si stipulatus fuero per te non fieri. Bar.

e **J is qui.** In. v. cs nõ q' ille q denegat mihi restitu ere rẽ quã hz a me ꝓcario vi me spoli are possessiõe quã hz a me. z ista ē rõ q̃re ille q hz cãm a me nõ pot mihi referre qõnẽ oĩj. nã si resistendo spoliat me: z spoliat' añ oia hz resti tuit. ita nõt Li. C. si cer. pe. l. ij. in. ij. q. Bar.

De arboribus cedẽdis ꝓica.

Jt ptor. §. Si arbo Op. z vi q' nẽo pot sua auctoritate incidẽ illud qꝺ in alieno sitũ est ut. l. quẽadmodũ. §. si. ptectũ. ff. ad. l. aq'. Hoc' tiore sũt i gl. due opi. Una q' dns ediũ sup q̃s pẽdet arbor aliena possit h' facẽ sua auctoritate: z tũc obstat ꝫiuz. Alij dicũt q' hz h' facẽ auctoritate iudicis: z tũc cessaret ꝫiũ. q' publica auctoritate possit fieri nõ ẽ dubiuz. An aũt possit auctoritate ꝓpa. vi q' nõ: ut. ff. §. si. ptectũ. Pterea si ingredior i tuũ fundũ ꝫ tuã uolũtatẽ: teneor? ac tiõe iuria: ut. l. iuria: i fi. ff. ꝺ iniurl. gd dicem' q'. hec ē ꝓtica: qñ arbor tua pẽdet in edel me as: ꝑ debeo tibi denũciare ut eũ ꝺimas. nã hz stare p te quo min' ꝺimas fm vba edicti. vñ est ꝓsiliũ q' ꝺ hac denũciatõe fiat instrñ si tu negli gis ꝺimer: z ego auctoritate mea uado z succe do z mihi ponor: cũ neminẽ. phibentẽ inueniam: nec als fuerit. phibit' licite facio. nã nõ ꝓmitto vi cũ nõ fuerit. phibit'. Jtẽ nõ facio clam: q: cũ ius mihi ꝓmittat ut h: nõ debeo credẽ uel suspicari q' ꝫ iusticiã mihi resistas z ꝓtrouersiã mihi faci as. hz si cũ uẽirez ad icidendũ mihi resistẽs: tunc nõ possũ mea auctoritate. hz debeo recurrere ad hoc interdicñ. z hic est casus in lege nostra. Est enim ꝓhibitoriũ: ne mihi domio ediuz uolenti ꝺimere vim faciat tu dñs arboris.

Qꝺ ait ptor. Erit ꝓtica ist' edicti eodẽ mõ quo ꝓtica supiorius. Bar.

Differẽtia. Quero qꝺ si radicẽt arbo ris nocẽt fũdamẽto dom' mee: ꝫ. locum bẽt utile inꝺictum ad exemplũ illorum interdictor: ut. l. j. C. ꝺ interdic.

J arbor. Dicũt qꝺ q' ẽ actõ in fem ex lege. xij. ta. Alij ꝺict q' ẽ actõ negatoria. tenẽ quã vis.

De glande legenda. ꝓica.

Jt ptor. Op. q' inꝺca sũt annalia: ut. l. in bo noratijs. ff. ꝺ act. z ob. hz fm hoc ñ durat nisi trib' ꝺieb'. q̃e male. Hoc tiore hec. l. legit duob' mẽis. Uno mõ q' h dicat q' istud inꝺctm sunt trib' ꝺieb'. Ad ꝫuz ñdẽ q' hoc ẽ tõ: q: si fruct' iacerẽt in tra tribus ꝺieb' corrũpent: nec inest postea tua fruct' colligẽ. hz si tua intẽt: q: fruct' nõ corrũpẽt. vl' q' dns fundi illos fruct' colligit: z dolo possidere ꝺsi isset: tẽ daret ilra annũ fm alia inꝺca. vñ ex nã rei statuit hzcm' tps. qꝺ hẽo. p multũ nõ. nã fm

hoc qō ista in trib⁹ diēb⁹ debebit expediri. ꝛ p b⁹ ego dico q⁹ si est ꝓtētio ō officio ꝓxat seu ꝓsula tus ista⁹ cauiat⁹ qō durat duob⁹ mensib⁹ cā dz expediri ita ato q⁹ tps nō incipiat trāsire: qz dilatio cēt cā q̄ piret reo ō q̄ ꝓtendit. iō cau⁹ dz expedire. de hoc dixi. ē. ō op. no. nū. l. si ꝑsū in. x. q. qō est multū nō. Op. tenēdo ista lect. ꝛ vī q⁹ istud edcm nō fuerit necessariū. nā hz locū reiuē dicatio q̄ durat. xxx. ānis: ul trib⁹ ānis fz dūersas lec. in gl. Quare ergo fuit introductū istō edictū: ꝙ: qz in hoc edcō regrūt mīores. pbatōes. nā ñ regrūt. pbatio ō dūo. vide gl. q̄ incipit ꝑm⁹ ꝛ v⁹. ꝛ qdā hūt q⁹ reiuēdicatio durat usq; ad triennīū. alij hūt usq; ad trigēnium: ꝛ tūc expōe. i. usq; ad. xxx. an. Iz si hēs triennīū expōe. i. usq; ad tres an. nā postea nō posset agi: cū fructⁿ qui sūt res mobiles trib⁹ an. usucapent. uel vī logt glo. ō triēnio quo durat instātia reiuē. q̄si dicat instātia h⁹ edicti finit trib⁹ diēb⁹. istantia reiuēdicatōis durat trib⁹ an. Ultio retēta ista lec. q̄ro q̄ cui⁹ pratica ist⁹ edicti: ꝙ: q̄ fructⁿ mei cadūt in tuū fundū: licite uado ad eos colligēdos. ꝛ si tu me. phibes: tūc recurro ad istud edcm̄ qō in dex i trib⁹ diēb⁹ dz expedire. Veniam⁹ ad fam lec. ꝛ legit ista lex fo mō ꝙ hic nō logt ō triduo quo durat instātia. Iz ō tpe quo liceat ire ad colligēdos fructⁿ. q̄si dicat: possū ꝛ te. ꝓponē intdicū ne mihi vim facias quo min⁹ ō tūa i tūaz dicm vadā ad fundū tuū ad colligendū fructus cadētes. q̄ lec. sat⁹ placet. puto tñ q⁹ si cēt fructⁿ tales q⁹ cōsūpent una die: possū agere q⁹ mihi liceret q̄libet die ire ad fructus colligēdos.

De libero homīe exhibendo.

Jt prætor. Nō q⁹ spēs fuit tut⁹ ē nō posse ō loco recedere ut h. ꝛ. l. tūcia. ff. j. ē. ō ꝓdi. ꝛ dmō. ꝛ facē ad qōes ibi nō.

q **AJo dct. ff. Siqs uo** lentē. Nō arg. ꝑ scholari q dūnet scriptorē in domo ne ide possit exire. certe ñ facē dolo malo si scriptor: uult. sed si ꝛdiceret: tūc dolo malo faceret. Jtē ex fo rīsio nō ar. ꝛ eos q subducūt puellas ꝛ pueros ꝛ retinēt eos: ꝛ faciunt eos dicē q⁹ uolūtarie stant. ꝑ hoc facē. C. de rap. uirg. l. j. ubi siue uolēt⁹ zē. ꝛ qō nō. ꝑ Bl. i c. scienti ō re. iurī. li. vj.

Hoc interdcm oībus. Nō ꝛ ꝑ q⁹ pupillus admittit ad hoc intdictum sic⁹ maior. casus aūt in gb⁹ pupillus loco maior⁹ bēatur uide ꝑ gl. ꝛ Inno. ō resti. spo. c. ex pte. Venio ad v. si tñ plēs. q̄rit glo. qd si occurrāt plēs eq̄lr idonei. dic ut i gl. qz loc⁹ est gratificatōi. Venio ad. v. si tñ post ea uides q⁹ alius nō admittit⁹ nisi doceat ō puaricatōe ꝑmi. qō ītelligit glo. nisi al⁹ uēiens doceat se ignorasse: ꝛ ꝓsequī suā uel suoꝝ iuriā quaz glo. nō. qz se firmat ꝛ dic melc⁹ q̄s gl. dicat i. l. si cui. §. hīsdē. ff. ō act. ꝛ istam tz dx. ut ibi dixi. Venio ad. v. si tñ reus. q̄ro q̄ potuit eē lit⁹ extīatio i hoc libero. Ol. dic quīq̄gīta aureoꝝ. ul erit arbitrio bōi uiri. vel iquantū iurat in lit⁹. Jstud ītelligo qñ qs ītentat interdcm̄ ꝛ ꝓtendit aliqō suum. ꝓpūs intēsse. alīs nō uideo qualr lit⁹ extīatō possit ꝓstari.

Hoc interdcm Jstum. §. allegat Bul. ō cu. q⁹ in ītердict⁹ pōt uēiri ad diffinitiuā sniam lit⁹ nō cōtest⁹. quod ego plene examiaui in. l. nāliter. §. nihil cōmune. ē. ō aeq. pos.

Jqs liberū credito ris. Jste ē bon⁹ casus ꝛ mētī tenēdus. dicaz. ff. tī. j. l. j. i fi. cuz. l. se

De liberis exhibēdis. ꝛaca.

OMno magis. Nō ista⁹ l. imo magz ītердicm̄ ō uxore exhibēda ut h. ꝛ. C. e. l. ultīa. Jtē bēm⁹ quodda intdicm̄ ō liberto exhibēdo. ō quo ba buīsti mētionē. ē. ō intdic. l. ij. §. iurī sui. Ex q⁹ dico ego q⁹ qcūqz hz aliqō ius reale i psonā. pter qō ꝓpetat actio i res: pōt ītentare interdcm̄ de illa psona exhibēda seu deducēda ad silitudinē istoꝝ. vñ puto q⁹ dñs possit agē ō aſcripticio exhibēdo seu deducēdo: ꝛ dñs ō uassallo. Jtez abbas ō monacho. Jtē tutor ō pupillo: qz tutōius hz i psonā pupilli: ut. l. j. ē. ō tutel. nec ob. ē. ff. j. l. fi. i fi. qz creditor i psona debitorī nō hz aliq⁹ ius reale qō afficiat psonā tanq; rem. qō apparet: qz liberaī cedēdo bōis. facē ad predēa qō hēs i. l. j §. p hanc. ē. ō reiuē. Quero an hac ītердicm̄ ō uxore exhibēda uel debita exhibēda. ō hoc hēs ꝑ Jnn. cī ō resti. spo. c. ex pte.

Einde ait. Supra posuit ō liberī exhibēdis. nē dicē de liberī deducēdis.

Hoc aūt ītердicm̄. Jste ē bon⁹. §. Opo. de. l. pe. j. e. So. qñ filius detinet ab alio iuitu⁹ hz locū hoc ītердicm̄ ut h. qñ ꝛ nemīe detinet hz ipse sui ꝓtouersiā facē: uel ipse detinet uolēs. tūc aut est qō de filiatiōe tñ: ꝛ nō hz locū ītердicm̄ ut h. ꝛ. l. ult. j. e. Aut ē qō de filiatiōe ꝛ hereditate: ꝛ tē est loc⁹ huīc intdicō: ut. j. e. l. pe. fm gl. h. ꝛ. l. j. §. p hāc. ē. ō reiuē. rō est fm Pe. q: ītердicā dicūt int duos reddita ō re tūa. Sz qñ filius simplr de seipso ffert qōez: nō ē reo tūa de q̄ ꝓtēdit. Sz qñ est qō de hērēditate tūc ē qō int duos de re tūa: merito hz locū hoc ītердicm̄. Ultio ꝑ hāc legē ego dixi q⁹ si ciuitas una ōtēt castra ꝛ ullas alīt⁹ q⁹ al⁹ q ꝓtendit ius i illis casīb⁹ uel ullis non dz ulla castra et ullas detētas ꝓcūre: Iz hz agere cōtra ciuitatē detinētez ut h. Iz qñ a nemīe detinet dz agere cōtra ipa castra ꝛ ullas. ō hoc dicā forte. ff. ad municipa. l. qui ex uico. Bar.

legendo hoc tenet glo. Pe. tz cũ Jo. ꝛ respõdz ad reprobõẽz glo. q̃re lex ista uoluit dñotare q̃ exceptõ rei iudicate tã̃lit ad eũ q̃ hz cãm ab eo alias non. quid dicem⁹. Pro mẽ salua meliori deliberatõe credo pe. bñ dicẽ i casu si res reuersa ẽ ex redibitõe: sed si ex pacto adiectõis i diẽ. uel ex l. cõmissoria dicit bñ glo. ꝛ ꝓbo p. l. ij. §. marcellus. ff. d i diẽ adiec. q̃ ibi dicit q̃ pignus emptõis uẽditori nõ nocet. Quid si p redibitoriũ. tũc nocet mihi uẽditori. rõ ẽ pactũ. l. ꝑmissorie ꝛ adiec. i diẽ rescidit uẽditorem ipso iure: ut uidistis nõ. i. l. i. ff. de donati. si ꝓ inutilitatẽ redibitõ apparet q̃ ex uolũtate agat: et vt noua uẽditio. Glo. legit tertio mõ ut effugiat ista ꝓria. ꝛ uide glo. ibi. ꝛ dic terio ẽ. Op. ff. l. duob⁹. §. i. ff in reiuran. So. ibi i exceptõe iurisiurãdi: q̃ uicem solutõis obtinet. Op. ff. l. q̃situz. §. si ánua. ff. d peculi. So. illa exceptio ẽ ꝑsonalis i uẽditore ꝛ cã exceptõis ꝓcedẽs cessat i emptore. Op. ff. l. si cũ emptor i ꝑn. ff. d pac. ꝛ. l. facta. §. si berẽ. ad trebel. so. ut ibi. Quero hec lex loquit quãdo exceptio rei iudicate competebat uenditori añ uẽditoẽz. q. d si post uẽditoẽz cepit ꝓpetere. dic ut plene tractaui in. l. cum uir de usuf.

De. l. ẽ diffi

Jmater filii. cilis: ꝛ breuit

. h. d. Si i petitõe hẽditatis ꝓcedit generalis petitio: ꝛ spãlis pro ecutio obstat exceptio in oĩbus casib⁹ nisi actor ope restitutõis i ite grũ iuuet. h. d. Op. ff. e. l. §. siqs aũt fũdũ. so. h petitio hẽditatis fuit genẽaliter ꝓposita: hz unã cãm tñ fuerit. ꝓsecuta. Jn ꝓrio tantũ fuit spãlis petitio ꝛ ꝓsecutio spãlis. ꝛ ista est vã so. Alij sol uunt q̃. §. ꝑrꝰ loquit in rei uẽ. hic i petitõe hẽditatis q̃ ẽ mixta. Jsta nõ hz rõnez diuersitatis in se. Op. dñ hic q̃ mater restituit. ꝫ imo ipo iure. ut. l. hz. C. de iudi. ff. l. de reb⁹. ff. de arbi. qdã ꝛe debãt. sed nõ ẽ vm: q̃ ꝓria in mere ꝑsonalibus actõib⁹ loquuntur h in realib⁹. Dicit hic q̃ restituitur ex cã. q̃o q̃ ẽ ista cã. ꝓt quã huic subuenias. ꝛ dicit quidã q̃ ẽ mẽ. ꝛ credo ista opi. satis bona i se. ꝛ multi doc. sequũt istam. Alij dicunt p restit. i itegr. ex clausula genẽali. siqua cã mihi iusta cẽ uidebit: ut. l. i. ff. ex qui. cau. ma. Alij dicunt q̃ ista p errorem. ꝛ istam puto satis uerã p l. de etate. §. fi. de iterro. acti. ꝛ restituetur: quantumcunq; extraneus: ut dixi plene in. l penult. ff. de confes. tene menti istos modos ex quibus restitutio conceditur: quia ualde utile est.

Deniqz ꝛ siquis aũt. cõe re

ali si ẽ petitio generalis ꝛ ꝓsecutio spãlis. ob. exceptio in oĩbus casib⁹: secꝰ si una cã spãlit expri mat. Glo. intelligit q̃ hic petitio fuit generalis: secus si una cã fuisset expssa. Pe. ꝫdicit q̃ ẽt ubi expmo unã cãz i libello obstat exceptõ rei iudi. nec ex alia cã possum agere: q̃ oẽs uideor ꝓponere unã. ꝓponẽdo: ut. l. seio. i fi. ff. de appel. q̃ si unã ꝓpono: oĩs uideor ꝓponẽ. Nõ ob. iste §. siqs autẽ: q̃ h petit ex alia cã. ff. de nouo sup

neniẽti: ſ quicq̃d dicat pe. ter. ẽ hic. Non ob. l. seio in fi. q̃ ibi ẽ spãle in appellatiõe cũ i ea totũ ius suũ ꝓditur. secus i cã pncipali: q̃ hz pdaz ex una cã possum ex alia agere. Op. ff. l. licet. C. de iudi. so. ibi i ꝑsonali hic in reali. Op. dñ hic q̃ libellus genẽalis fuit ꝓpositꝰ. ꝫ: q̃ genẽralis libellus non admittit: ut. l. i. ff. de edẽ. glo. so. fateor q̃ non dz admitti si excipit: ſz si nõ ex cipit admittit. Jsta glo. ẽ uera i ꝑsonali: sed i re ali generalis libellus admittitur ut nõ. glo. in. l. i. ff. de edẽ. Ultimo glo. distinguit quam ꝛcita bo in. l. an eandem. §. actiones. ff. eo.

Jste ẽ bon⁹. §. ꝛ hz in se

Eandẽ cãz. multũ iuris. Si i actione

reali ꝓponaꝫ petitio generalis absolutoria lata parit exceptõem rei iudi. ex omi cã q̃ tũc tpis ꝓ petebat: secꝰ si cã de nouo supueniat nisi fuerit retro ꝓpetisse. h. d. usq; ad. §. siquis. Diuidit i ẽ̃tuor. ꝑ iurisco⁹ sulꝯ ponit unũ dictuz bimẽbre. ꝛ exceptõem a dicto ꝛ eius exẽplũ. ꝫ ponit exẽplũ scdi mẽbri. 4ꝰ exẽplũ ꝑmi. scda ibi. nisi forte tertia ibi. at si ex cã aliq̃. q̃ta ibi. itaq; ad q̃situz. Dicit h si alia cã noua supuenit. ꝫ opp. ff. l. iij. §. ex plũb⁹ de acqren. pos. glo. dicit q̃ illud vbũ alia nõ ĩplicat. uel dic q̃ supueniẽte cã noua desijt ex antiq̃ ꝓpetẽ dñium. ꝛ uide gl. Jtẽ op. di cit h q̃ cã supuenies de nouo facit q̃ nõ obstat exceptio. postea dicit q̃ legatũ fuit sub ꝓditione tẽ. q. retrotrahit q̃ ꝓditõem: ut. l. ponio. ff. l. q̃ qui balneũ. ff. qui po. i pi. ba. Quidã dicunt q̃ hz trahaꝫ retro quo ad obligatõez nõ q̃ ad dñium. illud ẽ truſa. dic q̃ illud i ꝓtractu q̃ retrotrahit: i ulria uolũtate ñ trahit retro: ut h. ff. l. i. §. i. ff. ad sill. plene dicã. in. l. si is qui. ꝑ emptore de usuc. q̃uis Di. i. c. i. in. fi. de reg. iu. li. vi. dicat aliter ꝛ male. Op. ff. l. grece. §. si sub ꝓditõe. ff. d pig. ubi i ẽtidẽ logtur ꝛ tenet si egi ꝑ: postea aduenieẽte ꝓditõe possuz agere. dic q̃ ad hoc ut ob. exceptõ rei iudi. oz q̃ tpe ꝑmi iudicij ꝑcit dñium ve actoꝛi ut h. ff. si a tpe quo egi ñ erã ve dominus: licet nunc fingar dominus non ob. exceptio: ut. l. grece. §. si sub conditione. ff. de d pig. Op. de. l. minoꝛ. §. i. ff. d euic. qdam di cũt q̃ ñ põt agi publiciana. ꝫnũ tz glo. i. l. fũdi. ff. ti. i. ad istã. l. rñdet glo. i. l. mioꝛ. §. i. ꝛ i. §. alie. ithiu. d acti. i gl. mag. q̃ dñium directũ vꝰ dedu xisse: unde nõ. Sz põe q̃ qdã obtinuit ꝫ me ille cecidit a possessiõe fundꝰ puenit ad me. uẽdidi alti: ꝛ ille rurẽdidit mihi: dide possessio puẽit ad eũ ꝓra quẽ egerã: an ob. exceptio rei iudi. ꝛ dic q̃ sic. ut. l. si ante i fi. ff. e. ꝛ. l. exceptio. ſ. e. ꝛ uide istã glo. q̃ incipit ñ ĩplicat. ibi ſz q̃o. ibi absoluto ria. ꝛ dic ut. ſ. e. l. excepẽ. ꝛ. l. si añ i fi. ff. e. Pone q̃ egi rei uẽ. ꝫ te ꝛ succubui: tñ illã fundũ añ pignorauerã q̃s creditoꝛ uẽdiderit dicuzpignꝰ ego emo ab eo qui uẽdidit: an ob. exceptio rei iudi. ꝛ gl. dicit q̃ ñ: ut. ſ. e. l. §. si. Quero pone q̃ actione ex testamẽto ꝓ legato pendẽte ꝓditõne agoꝛ ꝛ succumbo: an possum postea agere: et dic ut i glo. l. grece. §. si sub ꝓditõne. ff. de pig.

Quero pono q̄ ago rei uendicatōe ⁊ dico rē ad me ptinere iure dñij. qd uideo: deduxisse in iudiciū. ⁊ glo. tenet hic q̄ dñium directū tm̄ nō utile: q: de dñio directo intelligit cū dicto dñi um. ꝑfert: ut. l. i. §. qui i ꝑpetuū. ff. si ag. nec. uel emphi. pe. ⁊ istud tz glo. insti. de act. §. alie. i gl. ma. ⁊ ēt pe. de bel. ptī vī tenē q̄ ille q̄ ꝓpōit ius dñij simpliciter de directo itelligat. Sz an illud sit vm̄ debes scire q̄ glo. i qbusdā ꝓbus dicit q̄ q agit publiciana hz utile dñium: ⁊ hoc sentit glo. hic. ⁊ insti. de act. §. alie. Vi. reꝓhendit gl. i. § alie. i. l. cū postulasse. ff. de dā. infec. q: ē dñi um directū ⁊ utile: ⁊ q̄si dominiū ex quo causaꝫ publiciana. ⁊ ideo iuriscōsulꝰ ꝓponit ti. de rei uē. .ſ. de dominio directo ⁊ ꝺ publiciana: hoc ē de q̄si dñio. ⁊ si ager uec. ul emphi. pe. ⁊ sic ꝺ utili. ⁊ glo. i. §. alie. ꝓallegato etiā sic appellat. Dic q̄. q̄ dñium vī deducerēre. ſ. directū uel utile: non tn̄ quasi dñium. ⁊ illud uoluit sentire glo. hz male loq̄ret ⁊ ſtatim dicā. Quero q̄n qs ꝓponit dñium: an uideaꝫ utile in iudiciū deducer: an di rectū tantū. ⁊ vī sc̄z istā glo. q: nō uidet utile. ꝓ ponere. ⁊ hoc tenet pe. ⁊ ꝓbat p. l. si. cū arg̃. §. si fundū. ff. e. ⁊ sic qui ꝓponit dñium directū non vī deducere utile. Di. tenet Jrn̄ ⁊ ꝓbat p istum ter. q: dicit nā in q̄lecūq; rē. Jtē ꝓbo p. l. fz si possessori. §. itē si iurauero. ff. de iureiu. ⁊ hoc tz Bul. ꝺ cu. ⁊ ꝓ hoc. l. quibus dieb⁹. §. dñs. ff. ꝺ ꝓdi. ⁊ de. ⁊. l. stipulatio ista. §. hi qui. ff. de. v. ob. Di. i. §. alie. ⁊ Ja. de bel. i aue. de litig̃. §. i. i lec. ⁊ iō si ītentas iure dñij uel quasi. ꝓ hoc qꝺ dicit dñij dicit ꝺ directo uel utili. vñ si es ꝑhibiteota uideris utile dominiū i iudiciū deduxisse. sz q̄n addis uel q̄si tunc uenit publiciana i libello: al nō ueniret: ut. l. minor. §. i. de cuic. Ad. l. i. §. is qui i ꝑpetuū. ff. si ag. nec. dic q: tibi rōe adiuncti non poſſat ad utile referri: iō ad directū refertur

Quero qd si ꝓditio legati supuenit post liti. ⁊ testē. ante sniam: an illud ius uideaꝫ deuenisse in iudiciū. ꝛ: q: si añ cōclusionē ueniret cōditio ui deret ꝺ deuxisse in iudiciū. ar. l. si rem. §. si. ꝺ pig. act. ⁊. l. si mandato. ff. man. Sed si post conclu sionem tunc credo q: non uideor deduxisse i iu dicium: quia perinde est ac si post sententiaꝫ ob uenisset: ut. ar. l. si rem. §. fi. ff. de cuic.

Siquis iter. Op. ꝺ. l. egi. ſ. c. glo. q̄ ē hꝝ ñdet: hic ex eadē cā. ibi ex diuersa. So. uera ē q: ibi ꝑs petebat ius quod ꝑus petitum erat: hꝝ sūt. prius sepate.

Op. ⁊ vī q: habeant aliqd cōe: ut. l. q usufru. ſ. de. v. ob. Glo. nescuit qd dicēt nec ibi nec hꝝ. Adūcte ut intelligas glo. Pares itegralis ē illa q̄ ad positiōem totiꝰ ꝑs ponit: ut dico domꝰ ꝑs no pietē: ad psūcs ptis itegralis nō seq̄t totū. Quedā est ꝑs subiectiua: ⁊ ē totū ecōtra: qa ad positiōem touꝰ nō sequit ꝑs: fz ad positiōem ptis seq̄t totū: ut hō tūc sequit totū. ſ. aīal. sed posito aīali ñ seq̄t hō q̄ pōt eē equꝰ. mō iter ⁊ actꝰ sunt q̄dā fuitates p se. nec una ē ꝑs altꝰ uel integral uel subiectiua. Sz si tu q̄ris q̄ ad ꝓmodūtē: iter est ꝑs subiectiua. h. ꝺ. glo. i. l. recte dicimus .ſ. de vbo. sig. dixi in. l. quis usufru. de vbo. ob.

Op. ſ. c. l. siqs argētū. §. si fūdū. so. ut p glo.

Hoc iure utimur. Quero q̄ ē dria irer actoꝛem ⁊ reum: q: factū psone cōiūcte si nocet mihi nisi ratū habeā siue defendat siue agat. Et glo. dic q: nulla dūia ē. fz illud pōit hic: qa frequēꝰ accidit. Et glo. tenet hic q: siue succūbat siue ob tineat possum hr̄e ratū. Ultramōtani dicunt q: tunc pōt hr̄i ratū q̄n lata ē snia ꝓtra cū: secus si ꝓ eo. Nō ob. C. de ꝓcu. l. nō eo min⁹: q: illud ſpāle in mīore: ut nō. C. i qui. cau. cef. i itegrū re sti. l. si tutor. ꝑ gl. ⁊ ibi de hꝝ p Ci. fz puto istā gl. vāz: q: ubi ē aliqd nullū ex defectu ꝑsensus: tūc q̄ncūq; intuēnit sufficit: ut. l. ratū. ff. rē ra. ha. ⁊ ꝓ Di. in. c. ratihabitū. extra de reg. iu. li. vi.

Siquis homiez. Quero q̄liter fuit petik⁹. ⁊ dic ut i glo. Sz q̄ro fuit filꝰ puēr⁹ ⁊ absoluꝰ existēs in potestate: an pr̄ acqrit exceptōez rei iudicate: ⁊ dicit q̄ sic: q: una ꝑsōa cēsēt. Credo q: ista gl. dicat vm̄ q̄n filius ē in iudicio defendēdo ꝑsm tacite vl̄ expſſe: secꝰ si. ꝑ sua ꝓfessiōe ipe ꝓuenire tur: q: dixit se possidere. ar. l. q seruū. ff. de inter ro. act. Quero silꝰ emācipat⁹ fuit ꝓuenk⁹ ⁊ ab solutus: an acquiraꝫ exceptio pr̄i: ⁊ dic ut glo. uideꝛ ergo q̄ si filius emancipatus obtinet pro dest patri si ab eo habet cāz. Illud dz itelligi fm ea que dixi in. l. cum uir. ff. de usuc. ſ. si interest si liꝫ emancipati exceptionem transire ad patrem.

Jtē si rem. Di. cōsuluit unā. q. quaꝛ uideꝛ ergo q̄ si filius emancipatus obtinet pro dest patri si ab eo habet cāz. Illud dz itelligi fm ea que dixi in. l. cum uir. ff. de usuc. ſ. si interest si liꝫ emancipati exceptionem transire ad patrem.

Di. cōsuluit unā. q. quaꝛ tibi unū fundum. sēproniꝰ facit exaiari testes ad eīna rei mēoriā: q: ego tā ē ānꝰ. donaui sibi fun dū: ⁊ uult ageꝛ ꝫ istū ēptorē. ſ. ꝫ te cui uēdidi: et ꝓbare sibi cē donatuꝫ ꝑ illos testes exaītos ad eternam rei memoriam: an possuꝫ: Di. dixit q̄ sicut exceptio rei iudicate emptoꝛi nō nocꝫ: ut. ſ. eo. l. iudicate. ⁊. l. si superatus. ff. de cuic. ita exa minatio facta post emptionem. Jnno. idem in .c. cum cauſam de testibus.

Tan eadē. Op. de. l. sigs e cuꝫ totuꝫ. §. fz si anōmala. ⁊. §. fc. ff. e. glo. tua ñdet q̄ oꝫ q̄sit eadē res vē ul̄ iterꝑtatiue. Op. ꝺ usu. l. q usuf. a me i ꝑn. gl. ñ soluit. So. i hac excep. ilꝑicat substantia ⁊ēt vītas. ꝑsūa ibi sola forma.

Qui cū parte. Sz nōne babuiſti in. l. siqs cū totuꝫ. §. si. q̄ quādo illud qꝺ ē decisuꝫ i uno iudicio: ue nit examiandū in alio ob. exceptio rei iudicate. q: ita ē hic. Bſ glo. dat duas solu. ꝓma dicit q̄ uenit examinādū in ꝑ iudicio nō tāḡ cā prori ma: sed tanḡ remota. Sed quid ad rūdū. dat glo. aliā so. q: succubuit i ꝑte iudicij. sed ista ē ma la ꝑ ter. Dicit glo. uel uerū. aut succubuit tanḡ nō legatar⁹ rē. ut glo. Sz tu debes scire q: pau lus iurisconsulꝰ scinit qd dicere. dixi tibi oꝫ q̄ sit eadez res ⁊ cā ꝛ ꝑsona uere uel interpretatiue:

ut. ō. ꝓxi. dixi. Modo peto pari: z meaꝫ deide usufructū peto accrescentez quō obꝫ exceptio qꝛ res quā fo peto est ꝓpius ꝛ̄nea a ꝓria idest nō est accessoria: qꝛ ꝓsone nō rei accrescit z hoc vult dicē ter. z sic cū nullo mō ꝓtingat se ñ ob. exceptio. Idez uides in exēplo peto. ꝛ. z succūbo de inde peto. v. ex alia cā possuꝫ cū ꝓpius sint sepate z possuꝫ ꝓbare in ista qꝛ nō ꝓbaui in ꝓma.

Actiones.

Iste. §. hꝫ unaꝫ mām multuꝫ ibules z multū quotidi unā t diuiditur in duas ptes. ꝓria pars logi de actī. ꝓsonali. fa ō reali. Scōa ibi actuꝫ. z legitur §. iste tribus mōis: uno mō fm dy. z alio fꝫ gl. z tertio mō fm Guido. de suza z Ja. de are. uī eū sequi. z hoc intēdit. Actio ꝓsonaliꝫ simplī. ꝓ posita restringitur ad cāz quā qs in iudicio ē ꝓsecut: sc̄z in reali. b. d. Quero qd uult dicē singulas obligatiōes single cāe sequūtur. Glo. tripliciter expōit una est qꝛ ad positiōez obligatiōis segtur actio z uide glo. z sic actio ē cā cāta ab obligatiōe. z est rō qꝛ si plures actiones sunt plures obligatiōes sūt. z cōuerso: z una pēpta nō ꝓmit alia. Scōo mō ponit b: ut dicam⁹ sin gl̄as obligatiōes tē. qꝛ hic ponat cā ꝓ cā cānte ut ℣ctus cāt obligatiōez z obligatio actiōez q̄si dicat obligatio ō ē cā cāns segtur actiōem. Nō uī benedictū qꝛ ponat ꝓ cā cānte cū obligatio ꝓcedat actiōez. Dy. uolēs sustinē dicē qꝛ intelligit qꝛ sequūtur nō itelligat in tpe: z vult dicē qꝛ ad positiōez actiōis segtur positio cāe cāntis. ſ. ℣ctus z obligī. Dāt alij tertiaꝫ expositiōez quā uide in glo. z ē uera in sc: fꝫ ꝓ ea nō hēm⁹ rōez sed cēt narratio facti. tene ergo alterā ꝑdictarum duaꝝ. Ad. l. istā op. z vī q̄ nulla sit dūia iter rea lez z ꝓsonaleꝫ: nā si actio ꝓsonalis simplī. ꝓponitur in oībus parat exceptiōez rei iudicate ut. l. ult. C. de anna. excepti. t. ō. c. l. si mater. §. dēiaꝫ z uidisti idē nō. i. l. necꝛ. C. ad exhiben. t. ō. de edē. l. i. in ꝓria glo. ma. Huius ℣rietat timore glo. pōit casuꝫ hic ꝙ ℣ria loquūtur q̄si fuit petitio t ꝓsecutio generalis hic vō petitio genēalis ꝓsecutio specialis. Dy. dicit ꝙ ista. so. ꝓtinet q̄n dā diuinatiōez cū in tex. nō ꝓtineatur z dicit ipe ego lego sic ꝙ dūa est in hoc qꝛ actio ꝓsonalis simplī. ꝓpōita z simplī facta ꝓsecutio ut ago ad fūdū actiōe ex ēpto. Si alia actiōe ago: ut ex le gato nō ob. exceptio rei iudicate z sic logī ꝓria ps. Sz si ago reali simplī. ꝓpōita ob. exceptio quōcūqꝫ agat z ista est uera in se: sed nō multuꝫ placet mihi q̄tū ad. l. nāꝫ: qꝛ si ago actiōe ꝓsonali exꝑssa actiōe ex ēpto segī exꝑssio cāe: z sic nō ob. exceptio rei iudicate. Idē crederē in rei uendicā te rei uēdicat. q̄ cōpetit ei q̄ est dñs de iurgētiū ꝑ occupatiōez z in isto casu eēt idē ꝙ cēt in ꝓsonali. Guido de suza legit qꝛ est dūa inter actiōez ꝓsonaleꝫ z realez dicit ipse in formatōe libelli qꝛ in ꝓsonali dꝫ qs exꝓmē cām suę petitionis: ut ago certi ꝺdictione: qꝛ mutuaui z sic ℣c⁹ dꝫ exꝓmi. In reali ñ exprimit qꝛ nō pōt eē dñiū nisi ex una cā: fꝫ actō ꝓsonal pōt ex plurib⁹ ℣cāb⁹ cōpetere. Et ista lec. est va i se z approbat ꝑ gl. i l. i. ō. de edē. i glo. ma. Sz quātuꝫ ad. §. nīz nō est va: qꝛ hic nō querim⁹ i formatōe libelli: fꝫ q̄si ob. exceptio rei iudicate i ꝓsonali z i reali. Te neamus ergo lec. glo. z ad cā opp. C. de iudicī. l. fꝫ. huius ℣rij timore dicit gl. dico ꝙ obstat exceptio rei iudicate ipso iure nō i effectu: z vō gl. quā legi ibi si excipiat z t̄: z illud est vz si fuit petitio generalis. ꝓsecutio specialis: z sīia gnialis. Al'si fuisset sīia specialis ipso iure nō ob. exceptio rei iudicate: ut. l. age. C. de transac. z. l. fꝫ. C. de iudic. Unū aliud uolo ꝙ notes. qō glo. dicit qꝛ i nō ꝓsecutū nō obstat exceptio rei iudicate: i effectu est vnꝫ q̄ñ qs nō est ꝓsecutus ignorāter. secus si ex certa scīa z malitiose ut. l. de rebꝰ ō. de arbi. z nescio alibi istū casū: z vidi non est multū tps vnū cōpromissū gnialē. z fuit facta petitio gnialis: z ꝓsecutio ꝓcial' z sīia fuit lata generalis: z tūc nō refert ad nō ꝓsecuta. verū ē q̄si nō fuit ꝓsecutus ignorāter sc̄z si sciēter. Sz opp. de. l. i delictis. §. si detracta. ō. de nox. glo. nō sol. so. ibi cadē cā agebatur: qua ꝑ us agebat licet cum adiectione noue qualitatis. hic vo nos loquimur quando alia actione z alia causa agitur. Sed opp. contra istam so. de l. babebat. i ꝑn. ō. de ūsito. vez ibi glo. multū se iuoluit. pe. z doc. dicūt qꝛ nō possum agere. ꝑt nouā q̄litatē: nisi restitutiōe petita ex iusta ignorantia: z hoc dicit Ly. i. l. error. C. de iurī. z fac. ig. z casus ē in. l. i. §. si. al'ille. §. est. l. ij. ō. q̄si actio. de pecu. est an. Opp. ō. e. l. singulis. so. ibi ex eadez cā hic ex diuersis. Opp. de. l. i. in ꝑn. ō. de eden. vꝫ. nā dꝫ actor declarare libellū suū reo postulante ut. l. ult. C. de āna. excep. z. l. i. ō. de eden. z ibi nō. z dic ut ibi. Et ut ista ℣ria recolligā distingue. aut qs ꝓsuit actionē sim pliciter: z generaliē aut ꝓpōsuit expressa cā. Si gnialiē ꝓpōsuit: z tūc aut ex expressione actiōis colligī expressio causę: z tunc ad illā tm restrigitur actio: ut hic fm lec. dy. z nō. i. l. i. in glo. magna. ō. de eden. Aut expressiōe actionis nō colligī expressio causę ut ago certi ꝺdictiōe: z tunc aut simpliciter est, ꝓsecutus z obstat exceptio rei iudicate i alia: ut. l. fi. C. de anna. excep. aut nā cām est tm. ꝓsecutus: z tūc aut sīia fuit specialis z nō obstat exceptio rei iudicate i alijs causis ut l. age. C. de transac. z. l. fꝫ. C. de iudi. aut sīia fuit simplex z generalis sic petitio: z tunc aut qs obmisit alias cās. ꝓsequi ignorāt aut sciēt z malitiose. Si ignorant fꝫ obstet exceptio rei iudicate i alijs tm replicatōe elidit: ut. l. fꝫ. C. de iudi. z hic fm lec. glo. Si obmisit sciēter z malitiose in alijs obstat rei iudicate exceptio: ut. l. de rebus ō. de ar. vbi est tex. singularis: z pe. tenet i. d. l. fꝫ de iudi. Si vo i iudicio certā cām expressit: z tē aut vult agere iterato actiōe alia descendente ex alia cā z pōt: ut hic z. l. cū ꝑ. ō. e. Aut vult agere eadē actiōe cū adiectione diuerse q̄litatis: z tunc nō pōt ut. l. i delictis. §. si detracta. ō. de nox. sed ꝙ restitutionē i integrū ex cā iuste ignorātie possꝫ

ut .l. habebat ī prin. ff. de ist. ¶. l. i. ī fi. al' est. ij. ff. qñ ad. de pecu. est an. Habes expeditā mām de actione psonali, formo vnā. q. dixi q' ī ps'a li' sogīt actor declarare cām. Sz qro tu agis ac tione psonali ad delictū ciuile an hēas necesse exprimere i libello ciuili oīa sicut i crimiali: ¶ de clarare diez ¶ locū fm formā. l. libellorū. ī. de ac cusa. ¶ ita ī actione descēdente ex delicto sicut ex ℞cu. Dico q' nō dz sic exprimi ī ℞tibus ,put i delictis ar. cius qō nō. ī. l. testū. C. de testi. ¶ ex de side ītru. c. cū Joānes. vbi de tēpore si cogīt testis deponē. Si ergo esset necesse exprimere i libello tēpus: tūc si testis nō deponeret nō uale ret: ¶ iō nō ē necesse ut exprimat: ¶ hoc tz Jnn. in. c. abbate sane in c℞uaganti de re iudi. ¶ ho die ex de re iudi. c. abbate li. vi. Sz qñ actio de scendit ex delicto bēret necesse exprimere diez ¶ locū: ¶ ,pbaī hoc p. l. ait pretō. ī pn. ī. ui bo. rap. ¶. l. idē exigit. ff. de dolo. ¶ ex de ,pcur. c. tuc: qō dic ut. l. pretor edixit ī pn. ī. de iniur. Scdo ve nio ad māz realis ¶ opp. inuitī hic dñium posse haberi ex pluribus causis ℞l. iij. ff. ex pluribus ff. de acq. poss. q' ut ibi dixi: q' dñiuz nō potest haberi ex diuersis causis ,surrētibus ī diuersū tpo in idez tpo sic. ℞opp. de. l. minor. ff. i. de euic. glo. dicit dic ut ibi. Dixi tibi. ff. c. l. si mater ff. candē. Tertio opp. de gl. magna ¶ vī q' rō posita i tex. sit magis ī ℞rium. Si. n. plures cāe sint ex qbus debēt plures videnī deducte. si ex vna cā ē mea vna vī deducta. Et glo. soluit mul tū dare ¶ uide: ff. q' icipit rō ista. Opp. ff. c. l. si mī in prin. so. ibi ,speciale ī matre. Alia so. est q' ibi p restitutionē dic ut ibi. Opp. cē glo. ff. d. l. si mater. ff. ī qs añ fundū. vbi q' egit reali potest ūtez agere. Glo. hic sentit ī pn. q' ibi fuit appositā ī libello certa cā: hic vo nulla cā fuit expressa: ¶ iō obstat ī oībus exceptio rei iudicate: q: oēs videnī deducte. Pde. dicit ,ptra: q' etiā si una tm cā sit expressa oēs videī deducte ¶ obstat excep tio rei iudicate, ,pbaī qñ quis ñ pōt cogi ad ex pressionē cause certe lz certā cāz exp̄mat sua spō te oēs cās vī deduxisse ut. l. scio i fi. ī. de appel. conūcta. l. i. ī pn. c. ti. Propt qō dicit pe. opi. glo. nō cē uerā: ¶ Ly. seqt i. l. edita. C. de eden. An sit va ista opi. videam' an ī reali possit quis cogi. ¶ glo. habuistis q' sic i. l. si mat. ff. denicz. ff. eo. ī glo. mag. Sz illa gl. male dicit ¶ ,ptra ca suz huius. ff. fz vnā lcc. ¶ ꝑ glo. q' est in. l. i. ff. de eden. ¶ i hoc dicit vum pe. Tñ si exprimat dicit pe. an oēs uideaī deduxisse certe nō ut. ff. eo. l. si mat. ff. si quis fundū. Et opi. gl. ē canōizanda ex de re iudi. c. abbate sane li. vi. Nō ob. l. scio de appel. ¶ rō est: quia oēm cām ,psequi possum in appellatione: cum interim ab illa sniа nō possū appellare ,ppē ,surſum tēporis. Opp. de. l. si mat. ff. candē. ff. eo. so. ueruz est ex alia causa de nouo emergenti. hoc sētit hic gl. posita. Opp. de. l. si ex testamento. ī. eo. ubi possum agere ite rato. vum est ad alias cās quas nō fui ,pscut ¶ ad alias q' tunc nō cōpetebāt sic. Reassūe ēgo breuit circa actionē realē sic. aut qs egit rea li expressa certa cā aut nulla cā expressa. Si ex pressa certa cā nō obstat agenti ex alia exceptio rei iudicate ut. l. si mat. ff. si qs autē. ff. c. aut cēta cā nō fuit expressa: ¶ tūc aut ,pscutio fuit facta simplicit: ¶ tūc ob. exceptio rei iudicate ī oīb' ut hic. Aut fuit facta ,pscutio ī una tm: ¶ tunc aut uolo agere ex aliis causis impetrata restitu tione ī ītegruz ¶ restitutiōe petita ex cā ignoran tie iusta: ¶ tūc possuz ut. l. si mat. ī pn. ff. eo. Aut nō habeo iustā cām ignorātie: ¶ tunc agere non possuz. fallit ī mīe: ut. l. si mat. ī pn. fm alias lec. ¶ hoc est vum ad eandē rem. Ad alia possum ut. l. si qs ex testamento. ī. c. ¶ hoc ē uerū si uolo agere ītra dñij. secus si ītra quasi dñij. Circa realē actionē formo qstiōes aliquas: qō si credo tibi notas: non eas quas pōit Ly. C. de alī. iu. mu. ca. fa. Et ꝑmo qro dixi tibi q' si egi reali ¶ succubuī ciuili q' possuz agere publiciana. Sed quid si dixi rem ad me pertinere ītre do minij uel quasi succubui? An publicianam potero intētare? Iste libellus licz nō ,pcedat de ītre de ,pscutdie admittit ut. ff. alie isti. de acq. ¶ est tex. in. c. abbate sane ex de re iudi. li. vi. tam glo. q' est in. d. alie dicit vnū vbuz valde nōbile: q: lz libellus sic admittat: tū vnū debeo ,psequi uel dñiuz uel qsi dñiū. Et tūc est qstio an vno ,p secuto obstat exceptio rei iudicate in alio. ¶ bre uiter dicit Jo. an. nōbile vbū in dicto. c. abbate q' nō obstat exceptio: q: ope replicationis elidi tur. sed illa glo. pōt sustinerī qñ ,pscutio est spe cialis ita q' discernat publicē. a dñio: lz si nō dis cerneret: ut q: dicit rē ad se ptinere q: ad utrūq; refertur ut. l. vbuz ptinē. ī. de v. sig. ¶ tūc idē qō in psonali cēt dicēduz. Nūcō qd i hypothe. ¶ glo. format hic ¶ uide glo. q' nō soluit: ¶ icipit statiz ab ūcio ¶ in actiōe hypothe. debes dicere q: quot obligatiōes tot actiōes: ¶ tūc est eadem rō i hypothec. q' in psonali ¶ gui. de eu. tenz in l. solutū. ꝑ liberaz. ff. de pig. act. Nūcō qd in ,pfessoria ¶ negatoria simplī. ,pposita ¶ prose quor vnā. ¶ credo q' idē sit quod in psonali q: ex plurib' causis pōt deberi ¶ plurib' ut. l. in cō cēdēdo. ff. de aqua plu. ar. ¶. l. lucio. ff. de aqua quot. ¶ estiua. Nuero qd in actiōe mixta ut i ptic. hēditatis. ¶ breuiter petitio hēditatis lz sit mixta in aliquo sortī nām realis: q: nō pōt esse heres nisi ex vna cā. Jtez vnus in solidum ut. l. hēdi. ī. de castr. pecu. ¶ idē ius est quod in reali ut. l. si mī. ff. c. ¶. l. ex fertāe. ī. c. Nuero qd o actiōe psonali in rez scripta utrū iudicabim' fm ālam psonaliū: an fm ālam realiū: ut in actiōe ad exhibēdū q' est mixta ut. l. de eo in si. ff. ad exhi ben. ¶ dico fm nām psonaliuz: q: ex plurib' cāis pōt deberi ut. l. iij. ff. ff. ad exhibē. ¶ dixi. ff. q' ex ītre supueniēti de nouo possuz agē ōtūcūq; fuerit petitio ¶ sniа generalis. Modo qro ē ne hoc uez siue ius de nouo supueniat pendēte iu dicio siue post ¶ fuit reus absolutus ¶ supuenit causa ante absolutionem. Et dy. dicit sic qñq;

ius cõpetebat actori ab initio respectu sui lz ꝛius nõ teneret. ꝛ tũc si ex pte rei pẽdẽte iudicio superuenit: tũc itez agenti obstat exceptio rei iudi. ut l.iij.ꝫ. de peti.hẽdi. ꝛ.l.q̃litũ in prin.ꝫ. de pecu. nõ.in.l.nõ põt.ꝫ. de iudi.Quãq; deficiebat ius ex pte actoris ab initio ꝛ supuenit pẽdente iudicio ꝛ postea reus fuit absolutus: tũc aut supuẽit ius ex cã de pterito ꝛ ob.exceptio rei iudi. q̃ retro trahet ut.l.si rez.ff.ꝫ. de pig̃.act.ꝛ.ꝫ. maii dati.l.si tibi mãdauero ut a titio.aut supuẽit ius ex cã noua: ꝛ tũc nõ ob.exceptio ut.l. bacterius in fi.cũ.l.fe.ꝫ. ꝺ aq̃ plu.ar.ꝛ.l.nõ põt.ꝫ. ꝺ iudi. ꝛ hoc est uez lz exprmat cãm ud nõ. Sed lz ꝺicat tñ vide casuz i.l.si mat.ff.eãdem .ꝫ. eo. ibi aliqua cã noua post. ꝛ p illuz tex. ff fundat ꝺicꝫ de eqtate canonica ẽ introductũ illud q̃ si pendente iudicio supueniat ius qꝺ ab initio nõ cõpetebat: ꝛ tũc venit i illo iudicio generali ꝓposito ut.c.abbate sane. Procedõ ulterius circa hoc.pone q̃ expressi vnã cãm: tamẽ illaz expressi gñaliter ut ago cõtra te ꝺicẽs q̃ res pertinet ad me ex cã emptõis: ud ago actiõe ex mutuo non ꝺico q̃ nec qualit̃ factũ sit. Supuenit actio uel ℨctus mutui pendẽte iudicio: an isto iudicõ ꝺeat iudaꝫ. ipsi determinant q̃ nõ. Rõ est tu scis q̃ q̃ libz actio hz unã cãm ꝓziaz: ꝛ unã remotã ut.l. cũ de hoc.ſ.e. ꝛ hic glo.nõ. Jn reali est cã ꝓxia ꝺñiuz. i ꝓsonali ẽ ꝓxima cã obligatio: cã remota ẽ ℨctus ꝛ tradicio. q̃n exprimo cãm ꝓximam generalit̃ ut ꝺico ad me ꝓtinere iusti ꝺñi: uel ꝺico te obligatũ ad.ℵ. ꝛ tũc ius supueniẽs pendente iudicio i isto iudicio ꝺeaꝺit̃. Sz q̃n ꝓpono libellũ generaliꝫ ex cã remota: ut ex cã ẽptionis ꝛ ex cã nuttui: tũc supueniens ius illo iudicio ñ ꝺeaꝺit̃. Et rõ est q: cã remota ꝺe necessitate ꝓsupponit locũ ꝛ tẽs: q: si ꝺico ẽptio oꝫ q̃ sit fca certo tẽpore ꝛ loco: ꝛ traditio nõ põt cẽ q̃ nõ sit facta loco ꝛ tẽpore. Unde cũ ꝺicis ex cã ẽptõis ũtellige ꝺe certa ẽptione facta certo loco ꝛ tẽpoꝛ. Sz q̃n ponis cãz ꝓximã ut ꝺominũ vl̃ ꝺico te obligatũ ad.ꝛ. tunc obligatio uel ꝺominiũ nõ ꝺeaꝺit̃ tẽre ℨctus. sic ius supueniẽs illo iudicio ꝺeaꝺit̃. Sz qꝺ si expressi cãm remotã uẽlitõis ꝛ ꝺonatõis ꝛ ꝓbauit: nõ tamẽ ꝓbauit ꝺe tẽpore ꝛ sic nõ apparet an ante litꝫ. pẽ. vl̃ post fuerit facta. q̃ reus absoluet̃. ar.eius qꝺ nõ. ꝺe negꝫ. g̃.l.cũ actũ i fi.p glo. ꝛ ꝺe op.no.nũꝺ.l.nõ solũ.ꝫ. sed ut.ꝓbari. ꝛ Jo.an. hoc tz i.c.abbate qꝺ ẽ nõ.

Quero ulterius vtz i libello qꝺ cogaꝫ exprmere cãm ut ꝺico mutuauí tibi centũ: an ꝺebeꝫ ꝺicere es mihi obligatus. ꝺy. tractat hic ꝛ tz q̃ nõ. ꝛ est vsuz p regulã quã ꝺixi uobis i.l.oẽs .ꝫ. luca⁹.ff. ꝺe his que i frau.credi. ubi tex. ibi non allegat Cy. format in.l.edita. uiꝺi ꝺe cã ꝓxima ꝛ remota. Mõ q̃ro an sufficiat expssio cause hoc mõ emi rẽ a te ꝛ tradiꝺisti. tu ꝺebuisti rẽ ex cã ꝺonatiõis a titio. ago cõtra titiuz: sufficit ne allegare auctoris mei cãm. ſ. cãm ꝺonationis. apparet ꝺ cretalis q̃ nõ: ꝛ ꝺz absolutio seq. casus ẽ i.ꝺ.c. abbate sane. Nos ꝛidemur habere glo. i ꝓxiuz in.l.iij.ꝫ. ꝺe peti.here.fm vnam lec. ꝛ ꝺicit ſle.sũ heres ticii ex testamẽto. fuit ticius heres sci. ab intestato uolo uẽꝺicare hẽꝺitatez: ſz q̃liter ꝓꝺicabo. Et certe tã q̃ heres ab ũtestato sicut auctor meus. ita ꝺicit ibi glo. in.l.ultimaꝫ. ꝺe fideicõ. hẽꝺitaꝫ. petiũ. Pe. ꝛ cy. formãt istã. q. in.l.fi.C. ꝺe here.instit. Quiꝺ ꝺicem⁹? breuiter siquis ꝺicꝛet qꝺ illuꝺ ꝺicã credo q̃ glo. ꝛ ꝺoc. ꝺicãt bñ in successore uli uez ꝺicãt glo. q: possiꝫ allegare cãz ꝓximã meaz q: heres ꝛ cãm actoris mei ut l.iij.ſ. ex plurib⁹.ꝫ. ꝺe acqrẽ. pos. ibi ꝺñ ꝺicit ꝛ p hẽꝺe rẽ. In successore singlari logꝛur ꝺcre talis q nõ põt niti ex ꝓsona auctõis sui: q: nõ ẽ ex eaꝺem ꝓsona cũ eo . gl. ꝺicit in.l. nemo plus iuris.ſ. ꝺe re.iuri. Quiꝺ in causa appellatiõis. Quiꝺ in cã nullitatis. Quiꝺ in cã restitutiõis l ũez. Jsta hẽnt ꝺimittẽ ꝺico: lz aliaꝫ ꝺicemus.

¶ **Jnter** me ꝛ te. Op. cẽ glo. ꝛ ultra ꝺoc. q̃n ꝺuo in ꝺicia sic se bñt q̃ absolutoria lata in ꝓma parat exceptiõez rei iuꝺi. in fa tũc nõ admittitur ꝛcursus ut.l.fiꝺi ꝛ.l.fiꝺũ.ꝫ. ti.i. ℞eo ibi ꝺ actiõibus ꝓiudicialibus. ꝓpositis ab eoꝺẽ: ꝺica ꝺiuersis. Sed tũc op. ꝛ istuꝺ nõ q̃n. ꝓponuntur ꝺue actiões ꝓiudiciales ꝺz sup vna. ꝓceꝺi ꝛ in alia supsederi ut.l.i.C.q ac.nõ pos. hoc est uerũ q̃n vna cã est maior alia q: sup maiori .ꝓceꝺet ut ꝺixi in.l.fiꝺi.ꝫ. ti.i. ꝛ sic logtur.l.i. sed q̃n sũt equalis potentie tunc utraq; agitur.

Videnter enim. Op. ꝺe l.ult̃.C. ꝺe usu rẽ iuꝺi. So. nouatio. i. noua actio ꝺatur nõ autem antiq̃ ꝓmit̃. Op. C. si plur. vna sen. l.j. So. glo. q̃ ibi uersimiliter est ꝺẽnatus in vno ꝛ in alio absolutus. Truffa est. melius nõ. in ꝓrio: q: aũt agitur pria actiõe ꝛ tũc nõ ob. exceptio in alia pte aut agitur ex sñia ꝛ tũc nocet. Op. ꝫ. ꝺe iure aur⁹. an. l.ij. sol. ut ibi. Op. ꝺe. l. si gs cũ totũ. ſ. plane. so. ibi ꝓꝺest ei q sol.

¶ **Jre** meã. Jnnuit ista lex q oꝫ q̃ ꝓbz se ꝺñisse possiꝺere ꝛ sic q̃ scnl̃ possedit sẽp ꝓsiuit possiꝺẽ. Jtẽ ba bem⁹ q̃ oportz q̃ ꝓbz se ñ ꝺolo ꝺñisse possiꝺẽ: ꝛ sic ꝺolus ꝓsumit̃. Ad primũ opp. C. ꝺe p ba. l. siue possiꝺet: q: solo aio amittit̃ possessio ut. l.iij. ſ. i amittẽꝺa. ꝛ.l. quẽaꝺmoꝺũ. ꝫ. ꝺe acq. pos. So. ꝓbat eo ipso q̃ ꝓsiuit nõ ꝓbat. ꝛ hoc ẽ verũ: si ũcio iuꝺicij possiꝺebat: q: etiã tũc ꝓsiuit possiꝺẽ ut. l. neq;. ꝛ ibi nõ. C. aꝺ exhibẽ. Op. ꝺ. l. i exceptiõe. ſ. quotiẽs. ꝫ. ꝺe ꝓba. so. ꝓbat eo ipso q̃ ꝓsiuit nõ ꝓbatur.

¶ **Jquis** aꝺ exhibẽꝺũ. Jsta lex hz glo. nota. ꝛ argumẽtabilẽ aꝺ multa. Quero iuꝺex pro nũtiauit ꝛ absoluit reũ simpliciter: ñ possuit causã i sñia quero an uiꝺeat absolutus: q: nõ possiꝺz uel q: actor nõ ꝓbauit: ꝛ ꝺicit glo. q̃ i ꝺubio p sumit̃ absoluꝫ ex ea cã q̃ i actis apparet. Quia uel uiꝺet absoluꝫ: q: nõ possiꝺet uel q: actor ñ ꝓbauit: ꝛ hoc põt ꝓbari: q: sñia refert aꝺ acta.

ut. l. ait pretor i fi. ff. de re iudi. ꝛ. l. iij. C. de sen. q̃ sine ce. quã. Itẽ, pbari pot p. l. nõ itelligi. §. i. j. de iure fis. Sz qd si iudex dixit absoluo te: qz nõ possides ꝛ qz actor nõ, pbauit: an obstat exceptio rei iudicate: ꝛ si ispiciẽ pma cã non obstat exceptio rei iudicate. si ispiciẽ scda sic. Et hugo dicẽ obstat exceptio rei iudicate: qz nõ, pbauit: ut ifti. de hup. §. affinitat: qz si sint due cause ipe diẽtes nuptias: tũc una sufficẽ ad ipediendu: ꝛ habuistis gl. i. l. si uenẽ. §. i bonis. ff. d puil. cre.

d **AJobus diuersis.** Ista no tabilis lex cũ glo. nõ fm glo. Op. dr hic q ei q simplicit se defendit ñ ob. exceptio rei iudi. ff. ff. e. l. si mr. §. eãdẽ. vbi q̃ simplr agẽ do videt totũ ius suũ i iudiciũ deduxisse. Bl. Soluit q aliud i actore aliud i reo. Opp. d. l. pẽptoriaꝫ. C. sen. re. nõ pos. glo. q̃ est hic nidet sat nõ. ad istã. l. siqdẽ agit actiõe iudicati ñ pẽt oppõi noua exceptio. Si vo agit actiõe pma tẽ oẽs exceptiões q̃ potuerũt oppõi i pma ꝛ i ista: ꝛ ẽ multũ nõbilis. Exẽ gl. opp. ꝛ ur q b inuit tex. q si excipiẽdo succubuit non posset agẽ by pothe. ff. l. vẽdicatẽ cũ. l. fe. ff. d euic. So. q̃ꝫ tendũt ad eundẽ finẽ. qd, pponi p modum exceptiõis: ꝛ qd, pponi p modũ actiõis: ꝛ tẽ ob. l. qd si i dic. §. i. ff. de cõpẽ. Aut nõ tẽdũt ad eũ dez finẽ: ꝛ tũc nõ ob. exceptio: ꝛ log. l. uendicã tẽ. cũ. l. fe. ff. de euic. ꝛ tibi dixi i. l. q rome. §. duo frẽs. j. de vb. ob. ꝛ p cy. i. l. ij. C. sen. resan. ñ pos.

Opp. q inuit ista glo. q due diffinitue ꝺrie pñt ferri sup una re. qd ff. l. i. C. qñ, puo. nõ est ne. ꝛ glo. vr nõ habuisse istã uctlectuꝫ nec doc. ꝛ ista ẽ vitas, put deus ẽ deus: q due sñie diffini tiue nõ pñt seq sup eadẽ re. uerũ ẽ ex eadẽ istan tia. secus si ex diuersis ut hic i glo. Et est rõ: qz sua lata tũc perit istantia. si sua noua sequatur: tũc est nulla ipso iure: qz ẽ lata nulla precedente instãtia ut. l. platã. C. de sen. tene menti.

f **J ex testamẽto.** Nõ. ergo q si egi ac tiõe ex testõ vel rei uẽdicꝺ. ad certã rem. nihilomin' possũ agẽ ad aliã ff. l. si mr. §. deiqz ꝛ §. eandẽ i fi. ff. e. Due so. dãt i glosa. Secũdũ illã uero fm quã dicẽ q fuit actũ reali obstat con trariũ. Et tũc dic q absolucr qñ simplicit, ppo fuit: ꝛ vnã cãm fuit, psecutus: qz ob. i cã de iure. qd posset cõpetere ex quacũqꝫ cã. Sz petito ge neralis quo ad res nõ pozzigñ nisi ad res noia tas: ꝛ i qbus est facta, psecutio. Sz ad id qp pono qñ petitio est gñalis, psecutio special. ob. exceptio lz replicatione iuuel ut. l. lz. C. de iudi. So. itelligo hãc fm illam q nõ obstat exceptio cum effectu. Vel dic q hic fuit petitio special ꝛ hec est tertia lec. q̃s nõ ponit glo.

f **J cum uno.** Opp. de. l. sigs sepatiz. §. fi. ff. d appel. So. ibi est eadẽ cã defensionis. secus si diuersa ut hic: ꝛ ista gl. ibi reprehẽditur: ꝛ illa glo. nõbilis soluit illud ꝛriuz: ꝛ bñ q ibi i cã appellatõis: hic i cã pncipali. Diuersitat' rõez dixi ibi.

f **J i iudicio.** Quẽo utrũ illo qd vẽit i iudiciũ officio iudicꝺ mercenario posset pe: ꝛ hic est textus ꝛ glo. q. §. p doc. l. i. C. d iudi. in penultima questione.

f **Jquis rẽ.** Opp. ꝛ videt q ille qui ẽ absolutus nõ hz hãc actionẽ si cadit a possessiõe ut. l. lz ꝛ si possessori i pn. ff. de iureiurꝺ. Huius ꝛrij timore legit quoꝺ modis: ꝛ tene mẽti ãbas lec. Et una est hic q ego egi rei uẽdi. ꝛ reus fuit absolutus tanq̃ ꝺns ꝛ sic nõ. q si fuit absolutus: qz fuꝫ, pnũtiatus ꝺns tũc sufficit sibi: lz nõ sit ꝺns ꝛ ista est ra i se p. l. si ũter me ꝛ te. ff. e. ꝛ doc. etiã i. l. exceptiões. Alia lec. ẽ q b agitur publiciana. Sz ntra d. l. pl. ff. d publicꝺ. So. dicit glo. fallũ hic ꝛ bene: qz dicẽ q obstat excep tio ꝺñi: sed replicat. cludit ut dicit textus.

Bar.

f **J is qui. Est in** potestate. Opp. ff. de edi. edict. l. si ñ. §. nõ recte. hec glo. soluit pluribus modis: ꝛ an sint due quãto miꝺris nõ dico hic. glo. tãgit i. l. iul. ff. de acꝺ. empt', ꝛ pe. B ꝛ cy. i. l. i. C. d edi. edic. Bar.

c **AJm de hoc.** Ista lex ꝓ sueuit uideri iuuenibus difficilis: ꝛ glo. dicit q cã ꝓria ẽ emptio ꝛ uẽditio: ꝛ traditio remota ẽ do minii ꝛ c. Ista glo nõ bene dicit hic: lz melius in. l. i. ff. de eden. in glo. ma. i pn. qz cã ꝓria est ꝺñi ꝛ rei uẽdicati. Et pe. dãnat ista glo. hic ꝛ bene: ꝛ de hac cã ꝓr. ꝛ remota dixi plẽ. i. l. ꝛ an eandẽ. §. ackꝺ. ff. eo. Tamẽ dic saluando glo. q ispecto originis ordie ꝺñi ꝺr cã ꝓr. titul' remota cã ꝺr sine utrũq; ut genus sine ut idiui duũ cõsideres. Sz si ꝺñi ut genus titulus ut spẽs uel idiuiduũ: titulus est ꝓxima cã ꝺñi remota. Sicut ergo vniuersale est magis remo tũ a specie q̃s pticulare ergo ꝛ c. Sz ispecto ordi ne petitiõis. vbi utrũq; ut spẽs uel induiduum ꝓsideraꝫ titulus est ꝓxima cã, ꝓponẽde actiõis ꝺñum remota: ꝛ ita hec glo. itelligi. Al' cẽt fal sa. Est ergo ꝺia inter ordinẽ, ꝓpositiõis ꝛ, pdu ctionis fm Dynum. Bartolus.

c **Xceptio** rei iudicate. Quẽo quid si unus egit rei uendicatꝺ. ꝛ succubuit. An rẽ efficiaꝫ ꝺñs: ꝛ videt q nõ ut hic cũ glo. Cõtrariuz tñ uidisti i. l. siquis rez: ꝛ quod ibi nõ. Quẽo egi contra reum rei uen. ꝛ reus est dominus: tamen fuit condemnatus: an sententia faẽ me dominũ: ꝛ dic ut glo. plene dixi in. l. pomp. §. si iussu. ff. d acquiren. poss.

I Judicati quidem.

Quero si pronũtiatus fuit liber an ꝑ iudicet quo ad oẽs. z glo. dicat q sic. Ista gl. dic male: sz uerũ ẽ q fuit ius ſtita si est lata z legiti mo ꝺictore existente: z cũ eo cuius principaliter interest ut. l. i. C. de inge. ma. Bar.

C Xsextante. post legatum. §. i. ſ. de his qui. ut. idig. ſo. hic nõ dicit nullus: sed falſũ uel iofficioſũ. seo illo restrigeret legẽ nãz cũ dicat de iure testi. So. ista ẽ uera q ſimpliciter petit hẽditatẽ. nec dixit ex testõ. ul ab itestato: z fuit unã cãm. pſecutus. ad aliã nõ põt postea redire. Opp. ſ. l. ſiquat. §. ſigs aũt. ſo. fateor q ſi expreſſiſſet unã cãm posset ad aliã redire. Opp. C. de ꝺitti. l. ulti. glo. dicat q tũc repelleꝫ uigore electionis. Sz istud nõ est vum: qz illud de. l. ulti. ẽ vum qñ ex eadez ſcrip tura uellet ꝺrium allegare. Sz ſi ab itestato egi z postea uolo ex testõ agere: tũc possuz nisi sci uerit testũ esse: qz tũc uideor renũtiare ut. l. ſi is §. fi. ſ. ꝺ acq. hẽ. z. l. filiũ emãcipatũ. c. ũ. Bar.

Latinus largus. Res ſua ne mini põt esse obligata ut dñi hic z. l. neqꝫ pigñ. ſ. de re. iurí. et vide istã glo. que peſſime ſoluit: q nõ fuit factus ꝺñus: sed illud est cõtra tex. ibi ꝺñio ꝓstituto. Itẽ ꝓtra principiuz legis ibi, ꝓprũ. ſ. tacj. Vera ſo. ẽ qñ res efficaĩ pfecte z irreuocabiliter accipiẽt tẽ pignus extinguĩ. secus ſi reuocabilit: quia acq ſitio ꝺñij nõ ꝺz nocere creditori. nec pignus ex tinguĩt ut. l. debitor ad treb. z. l. i rebus. C. ꝺ iuꝛ doñ. iudicũ in ſili in. l. in bello. §. ſiquis suum. ſ. de cap. z post li. reuer. z qꝺ nõ. glo. i. l. iij. C. qꝺ me. cã. Et hãc ſo. tenet hic pe. z Ja. de ra. z Ly. C. de his que i frau. ec. l. fi. z. C. ſi antiqui credi. l. i. ũ. iij. q. Bartolus

P Aulus respondit.

Quero egi rei uendicatiõe ꝓ legato succubui possum ne agere actiõe ex testõ z videt q ſic ut hic. Dy. ũtelligit i. c. nullus pluriꝺus ex de re. iurí. li. vi. q hoc est vuz ſi. ꝓnũtiatũ est reꝛ nõ fuisse testatoris. secus ſi fuisset. ꝓinnuptiũ nõ deberi: qz nõ fuit legatum. Querit glo. quid ſi restituõez rei que mea erat ſtipulaꝫ sum ꝺicẽ egi rei vendicatiõe z succubui. ſi agã ex ſtipulati one an repellaz. ꝺic ut glo. z hic est cogitanduz.

De diuersis z tꝑalibus pſcriptionibꝰ ẽẽica.

Dictũ est. ũ. de exceptionibus i gñe. Itez de exceptionibus rei iudicate: uerũ qꝫ est exceptio qꝺã que ꝓsistit i tpe: nõ ponit hic ista ẽẽica. Itez qꝫ i presentẽdꝫ ꝺbus ꝺaĩ accessio possessionũ: nõ ponitur de accessione possessionum. Que ro quot sũt tꝑa pſcriptionũ glo. q qꝺã vnius ꝺiei z ẽ. ut glo. Ad illud qꝺ ꝺicit trũ ꝺicruz ꝺic ut. l. iij. de glan. legen. z facit. C. de ctro. aduo. l. vlti. Sed q̃ꝺã est prescriptio vnius horę: ut. l. diuus. ũ. de i unte. restĩ. quedã. xx. horaz ut. l. ca pite qnto. ſ. de adul. Circa glo. est videndũ de ꝓ scriptõe trẽnij: z quero qꝺ acqratur: z ꝺic ut gl.

Quero quot requirãt ad istã usucapiõez trẽ nij. So. ꝺic ut glo. ista uideꝫ. i. l. in usucapioe ſ. eo. Quero qꝺ acquiraꝫ p pſcriptiõez. x. uel .xx. an. ꝺic unle ꝺñuz ꝺixi i. l. usucapv. ũ. ꝺ usu cap. Quero q̃liter ĩterrumpaꝫ: ꝺic ut glo. q exceptio acgrãtiz certe qñqꝫ actio ut. l. quis ẽpti onis. §. i. C. de pſcrip. xxx. an. Qualiter ĩterrum paꝫ p ſolã nuntij missionẽ: ꝺic ut. l. cuz notiſſi mi. in ꝑn. C. de prescrip. xxx. an. Quero an tẽ pus pſcriptionũ sit utile uel ꝓtinuũ: z ꝺic in ꝺu bio ꝓtinuũ: nuſi ſuentaĩ. l. cautũ q sit utile z glo. nihil allegat hic z. j. l. i. i fi. ubi alle. l. nunq̃. §. in usucapi. ũ. de vſuca. Sit ne vnz illud inꝺistincte, certe credo q ꝺebet ũtelligi q ois prescripto hz tps ꝓtinuũ. fallit i pſcriptionibus annalibus in ꝺuci a pretore. iſth. de ppe. z tẽpo. ac. §. i. facit. l. i. §. annus. ũ. de vi z vi ar. z ꝺic plene ut ꝺixi i. l. i. §. banc aũt. ũ. ſt muli. ven. no. Ulterius q̃ri tur que sint utilia ꝺic ut gl. alia utilia ad ſui ꝑn. z ẽ. ut glo. z in eo qꝺ allegat. l. annus ꝺicere vꝫ q ipa redibitorie quo ad ſui prin. sit utile: quo ad .pcessuz ꝓtinuũ. Contrariũ nõt gl. in. ꝺ. l. an nus: z illã uos teneaĩ. quam tenet Ja. de are. z Ly. in. l. ij. C. de ediĉ. ac. z facit mentionẽ de ista gloſa.

Alia tractatus.

Ad hoc ut utilia currãt tẽpora requirit q nõ sit ipedimentum agendi nec ex pte actõis nec rei nec iudiĉ. ꝺ. ꝺ. Diuiꝺit in duas. Primo põit cãm. l. ꝑdendẽ. z. ponit statutuz ſuuz. fa ibi z q dem. Nõ q ipedimentũ ex pte actoris facit q tpa nõ currãt. Itẽ qñ est ipedimentuz ex pte rei. Item ex pte iudiĉ. ut unlia tpa nõ curraut.

Opp. j. c. l. si fuus. bĩ glo. ꝺicit q currit: sed restituit. nõ est vа: qz hic ipso iure nõ currit. Itẽ hic de vtilibus. ibi nõ: ista nõ est vа: qz ibi etaz de utilibus. Tertia so. q i casu legis ꝺrie fuus poterat i iudicio esse z ẽ. ut glo. z ista tenet ꝺy. z pe. Opp. ex pte rei nõ põt esse ipedimentuz qz qñ est absens sũt. pdita remedia ꝓtra absẽtẽ: vt. l. si preſes. C. de epiſ. audi. z. l. in ꝺubus i fi. C. de nõ nu. pe. z. l. vt pfectius. C. de an. excep. Item de iure antiquo actor põt mitti i posſiõez vt. l. fulcinius. §. l. ũ. ex qui. cau. in pos. ea. z ꝺixi i. l. si finita. §. Jul. ũ. ꝺ vа. iſec. Glo. nõ solnit bñ ẽ. meli⁹ soluit gl. i. l. is qui. ũ. ex q. cau. maio.

Opp. ꝺi ẽ q currũt ꝺies vtiles: siue qs põt agẽ ꝑ se siue ꝑ. pcuratorẽ ꝺ. l. qsitũ. ũ. ꝺ re iudi. Duꝫ ꝺrij timore glo. ponit istã. q. ẽ z arguit. ꝑ z z determinat vt sibi vt. Et ꝑ ꝺicit q teneaĩ mittere .pcuratorẽ p. l. istã z p. l. pamp. exuli. ũ. de mi. z p. l. fz z si p ptorẽ. §. i. z. §. aduersus. ũ. ex. q. ca. ma. In ꝺrũ. l. ij. §. fz z sigs. ũ. sigs cau. z. l. qsitũ ũ. de re iudi. gl. tz q nõ teneãt mittẽ. pcuratorez.

Et ex glo. ⁊ so. eius habet: q' qñq; q̃ritur an ex pte actoris debeat mitti ꝓcurator ad iterrūpendam ꝓscriptionē: ⁊ dz mitti vt hic. Qñq; queritur ex pte rei: ⁊ tūc aut qs nō pōt uenire ex cā necessaria: ⁊ nō ꝓbabili: ⁊ tūc tenet mittē ꝓcuratorē: vt. l. pamp. exuli. ff. ō mino. ⁊. l. fi ⁊ li p ptorē. §. i. ⁊. §. aduersus. ff. ex quibus causis maio. aut ē absens: ⁊ nō pōt uenire ex cā necessaria ⁊ ꝓbabili: ⁊ tūc nō tenet mittē ꝓcuratorē ut. l. ij. §. sed ⁊ siquis. ff. siqs cau. ⁊. l. quelitū. ff. de re iudi.

Sz ꝫ istā gl. op. uobis uos scit. q' cā legatiōis ē necia ⁊ ꝓbabili: ⁊ si ñ pōt uēi dz mittē: ut. l. cā dē. ff. de legat. ⁊. ff. cū q ap. ff. pui. defen. l. i. Do uobis doctrinā pe. b. Ly. refert pe. á. l. i. C. de te sta. mi. Bul. de cu. l. l. ij. §. fz ⁊ siqs. ff. siqs cau. diuersificat a pe. Tu g' lat' ut oia cōphēdat dic ꝯ q̃rit an qs tenеat mittē ꝓcuratorē: sic distingue. Aut q̃ris utr ex pte actōis ad ꝓscriptiōez inītū pēdā: aut ex pte rei ad ꝓtinacia excusādā. Prio casu qñ ex pte actoris ad prescriptiōez iterrūpēdā: ⁊ tūc tenet mittē procuratorē ut hic. Scdo casu quādo ex pte rei ad ꝓtumacia excusandaz aut qs ꝓpedit uenire rōe dignitatis seu ꝓuilegij ⁊ tūc aut ꝓpedimentū est ꝓpetuū: ⁊ tenet mittē ꝓ curatorē ut. l. ulti. C. de ꝓcura. aut ꝓpedimētum ē tēpale: ⁊ nō tenet mittē ꝓcuratorē ut. l. ps ītarū ff. de iudi. ⁊. ff. de iniurijs. l. nec mgiatus. l. ij. ff. de l ius uo. Aut est abñs ⁊ ꝓpedit ꝓpt aliā cāz ⁊ tūc aut ē impedimētū nō necessariū: fz uolūtariū: ⁊ tūc tenet mittē ut. l. i. ff. cū q ap. ff. puin. ⁊. l. eandē. ff. de leg. Aut est impedimentuz necessariū fz nō ꝓbabile: ⁊ tūc tenet mittē: ut. l. fz ⁊ si p pretorē. §. i. ⁊. §. aduersus. ff. ex qui. ca. ma. Aut est impedimētū necessariū ⁊ ꝓbabile: ⁊ tūc aut ē pauz duraturuz: ⁊ nō tenet mittē ut. l. ij. §. fz ⁊ siqs. ff. siqs cau. Aut ē milto tpe duraturū: ⁊ tūc distingue fm. l. eandē. ff. de leg. q: aut uenit ꝓpedimētū añ lit. cōt. aut post. Opp. C. de tpo. i ite gruz resti. l. supuacuā. So. ut glo. Circa gl. nram formo unā. q. Impedimētū ex pte rei uel iudicē. quo possū ꝓbare eū ē mera negatiua, bñ habuisti tex. valde notabilē i. l. i. §. ad cūdē aūt ⁊. §. sc. ff. qñ ap. sit fez q' actō pītet se añ tribunal nec hābet necesse cū altbi pquirere.

i **W**tpe. Lōsti. Op. ō ꝑn. ad fi. dic ut gl. ⁊ tene opi. Idu. quā oēs tenent. Qñq; tpe ꝓstituī alicui ꝑ enūciatiōe mētis ⁊ āni: ⁊ tē i casu iſto dz hīc cōmodū dici ītca lar: aut ꝑ enūeratōē dicē: ⁊ tē ñ bēt ꝓmodū ille dici. Sz nōne habuisti tu i l. cū bēs. §. stich' ff. de sta. li. q' āi' ē q bz. ccc. lxv. dicī: fz dic illo ē vñ iuli āi' sit bilextil. Quēo qd si iudex statuit ēmi nū ad ꝓbādū hīc ad vnū mīse: ⁊ fuit i medio se bruarij dat' ēmūs: qlit ītelligat ⁊ ñ dicā hic. dicā in. l. cū bilextus. ff. de vb. sig. Quero quid sit illo tpe ⁊ dic ut glo. sed i eo q' dicit ad iterponendā appellatiōez glo. nō dicit uerū: q: datur ꝑ enūeratiōez dicī: ió fa op. gl. est vā. Bar.

i **O**nge possessiōis. Opp. C. ō agri. ⁊ censi. l. quēadmodum. So. ibi fraudulenter. hic sine fraude. Oppo. de. l. i. ⁊. l. siqs inqlinos. ⁊. l. siqs fundū ō sun. ifstru. ꝓiuncta. l. ī aliena. ff. de vbo. sig. So. q' q̃dā fieri ꝓht tpe q̃ ñ ꝓht fieri pacto.

ſ **J**su'. Op. ō. l. i. So. ꝫ fruit stipulat' de iudicio sisti i eo q' agē ñ pōt. Nō ob. ista. l. q: itellō q' agē ñ potat ex stipulatiōe: fz ex actiōe ꝓma sic. Queri quāto tpe teneī q ꝓmulit de iudicio sisti. vide glo. hic dixi uobis i. l. grece. §. ꝫ post lit. ff. ō fideiussoribus.

ſ **J**qua. Oppo. ff. ō usucapi. l. fi. So. ꝫ erat i q̃si possessione b' iurī. q' posset facē. ibi ñ cat i q̃si possiōe. Nō facē ad. q. ō molēdio ōstructo dixi uobis in. l. fi. de usuca. Bar.

i **M**accessiōe. Hec ē vna de legib' q̃o dy. allat: an sola ciuī sufficiē ad usucapiōez: ⁊ b' i re mobili. quid in īmobili: dic ut. l. si fundū. ff. ꝑ empt. Bar.

i **M**tra q̃tuor. Oppo. ⁊ vi. q' i truptō sēa ꝑ vnuz noccat altī i oīb' ut. l. nāli. ff. ō usuca. So. ibi i nāli. ꝫ i ciuili. Opp. q' ꝫ cuilibz uenīēti noīe fisci ꝓdēit. lex ista legī duob' mōis. vno mō fm gl. ꝫ. Tu scis q' q̃driēnū ñ cūrit nisi a die nūtatōis fēe. ar. l. i. §. diu'. ff. ō iur' fis. mō ōnūtatō ꝓmi ñ iūrūpit ꝓscriptōz ⁊ agēt: q: i cūrebat ⁊ ponit hāc doc. i. l. i. C. ō q̃dri. ꝓscri. l' fz gl. b' dic ut gl.

c **U**mbēs. Videz q' mala fides ōlucri nocz hābi. dy. i. c. posfor ex ō re. iur'. li. vi. dicē q' de egtate cā nōica ē fec': si bēs ex ꝓba sua vlt cōputar' tpe.

i **W**oīb'. Fisci. ꝑ op. ō. l. ut si diuinū ſpālib'. Op. C. ō ꝓscrip. xxx. an. l. oēs. Bl. multa dicē. vītas ē q' illa logī ō bōis i ꝓmo nū fisci icōpat'. Op. ō. l. q̃uis. ff. ō usuca. So. ibi qñ qs titulo possidebat. b sīñ titlo. Assūe g' ⁊ dic ut nō. ꝑ cy. i. l. i. C. ō q̃dri. ꝓscri. vel lat' dic aut q̃ris ō reb' i pñciōi ū fisci icōpat' ⁊ ꝓscribūt spacio. xxx. an. fallit i cāib' posit. i. l. vlt. C. ō sa. sā. ec. ⁊. l. eū. C. ō fū. re. pu. ⁊ ō fū. pa. l. fi. ⁊. l. pe. Aut ō reb' icōpādi i fisci: ⁊ tē aut sē ōlata i fis. pp uectigal ñ solutū: ⁊ sufficē q̃driēnū ut. l. ij. C. ō uge. ⁊ ꝓmi. Aut sē ōlata pp aliā cāz: ⁊ tūc aut sē ōnūtiata fisco ⁊ spacio q̃tuō an. ꝓscribūt ut. l. ītra q̃tuō. §. i. ff. ē. ⁊. l. i. §. diu'. ff. ō iur' fis. Aut ñ sē nūtiata: ⁊ tē si possideat titlo ⁊ sufficē. x. ul'. xx. an. spacū ut. l. q̃uis. C. ō usuc. aut possidet sine titlo tunc sufficit. x. ānō: ꝛ spacum ut hic

Rei publice. Vīó gl. q' icipit expuncte. i. cācellate. Ibi. l. cx cā dic plene. i. l. cal culi. ff. de admin. re. ad ciui. pertu.

d **E** accessiōib'. **Plane.** Op. ō. l. claudi'. ff. q. po. i pig. ba. ⁊. l. ij. §. obici. ff. ad tertul. ⁊. l. egssimū. Bl. so. duob' mōis ⁊ dic ut glo. ⁊ plene per Ly. in auc. licet. C. de naturali. li. uide glo. que icipit obtinere ⁊ tē. Ibi ⁊ i aliū nō rōe cuiusdē rei. al. sec' ut. x. coll. ō. ꝓbi.

sen. ali. p fre. c. i. §. ille ⁊ idē qđ ꝺ hō. ſ. ꝺ vb. ſig. l. modeſtinus. Et iſta glo. colligę ⁊ ex his que dixi cū ꝯrit ſi uico uincētę te uincā te: ⁊ tūc aut circa diuerſa: ⁊ tūc nō ſegī ⁊ hoc mō pōt ītelligi l. ij. §. obūiāt: ⁊. l. eg̃ſimū ad tertul. ⁊ hic i fi. glo. Aut circa idē: ⁊ tūc aut ē eadē rō uincēdi te: q ⁊ uincēdi illū: ⁊ tūc ſegī ſi uinco uicentē te uico te: aut nō eſt eadē rō: ⁊ nō ſegī ut plene per Ly. in auc. ỹz de naturali. li.

Item ſi mihi. Nō iſtū caſū ⁊ concordat .ſ. de ſo. l. aliud ⁊. l. nemo. eo. titulo Contra de. l. inter. So. ut glo.

i Nuſucapiōe. Opp. ſ. ꝺ ac. ⁊ ob. l. in oībus. So. ut glo. ⁊ cū allegat. l. cū qđā vult dicē ꝙ preſcriptio ē odioſa: ⁊ uſuca pio triēnij ē fauorabilī: ỹz qūo cū preſcriptio non ſit nota ỹz iſta tp̄a ſm gl. dicā i. li. i oībus. uel dic ꝙ ibi i pſcriptione actiōis: hic i pſcriptiōe rei.

Accessio poſſeſſiōis. Opp. ꝺ. man. l. ſi ,pcurator. §. i. So. glo. ꝙ ſēp pmiſſū nī niſi ſit ,phibitū. ul' aliē dicunt alij: ꝙ hic exigaī pmiſſio ſpālis. Ly. tractat i. l. ꝙ qſ C. de. pac. ⁊ ibi refert ꝙ pe. hic dicit. Et dicit pe. glo. nīe faciūt ꝺuaz iter ,pcuratorē ad iudicia ⁊ ,pcuratorē ad negocia: ⁊ pōt eſſe rō: q i iudiciſ eligīt iduſtria pſōe. ſecus i ℨctibus. Sz iſta rō ſi ē vā. nā ſm hoc ſequereī ꝙ poſt liē. ꝓd. ñ poſſuz ſubſtituē. Dico ergo dicit pe. ego nō diſtinguo iudicia a ℨctibus: ỹz ſēp ,purator pōt ſubſtituē ad ſut ꝓductiū ad ꝓductiū ꝺñi nō: ut. l. qđ gs. Sz iſta vba ſūt falſa: q: etiā ,pcurator ad negotia ad preiudiciū ꝺñi ſubſtituit: ut. l. i. §. magiſtz ē. de exercito ⁊. l. cuicūq; i fi. ē. de iſti. Bñs Ja. but. logī multū ſubtiliť: ⁊ eſt ſm cū rō ꝺūe inter iudicia ⁊ ℨctus: q: negocia eq̄ cadūt i ,pcurato rē ſicut i ꝺñm: nō ,pcurator ,pcuratorē pōt ſubſti tuē i iudicio ſecus eſt: q: nō pōt cadē i me ,pcu ratorē exercitū actiōis ſicut i ꝺñm niſi ex māda to iō nō pōt ſubſtituere: ỹz i re uendēda ē eadez rō: que i ,pcuratore ad iudicia: q: uendē cadit i ꝓſonā ,pcuratōis ⁊ ꝺñi eq̄liter: tū trāſlatio ꝺñij cadit i ,pcuratorē: niſi ex mādato ⁊ ſic oꝫ ꝙ ha beat ſpāle mādatū ad ſubſtituēdū. Sed iſta rō ỹz ſubtilis nō placz p. l. ſi ego. §. qđ ui aut daz. nā obligatio q̄ ℨbit ex no. op. nūti. nō cadit eq̄ i ,pcuratorī. ꝓſonā ſicut i ꝺñm. Bī credo ꝙ de bem' teneī opi. glo. aut ē electa iduſtria pſōe vī ñ ⁊ ,pbo p. c. is cui eē de offic. ⁊ po. iudicē. oleg. i vi. Et iō ut hec mā liḡat dic aut logīs i ,pcura tore ad iudicia ⁊ añ liē. ꝓd. nō pōt. poſt ſic ut. l. qđ gs. C. ꝺ ,pcura. Si i ,puratore ad negocia aut q̄ris de eo ꝙ hz gñale mādatū ꝺñi: ⁊ q̄ñam oꝫ vult pōt ſubſtituē: ut. l. i. §. magiſtz. ē. ꝺ exerci to ⁊. l. cuicūq; i fi. ē. de iſtito. ſic pōt log. l. ſi ,pcu ra. §. i. ē. mā. Aut hz ſpāle mādatū: ⁊ tē aut mā datū hz cētā ⁊ limitatā formā: ⁊ nō vī electa pſo ne iduſtria: nō pōt alīi delegaī ut. l. ſi ego. ē. qđ ui aut clā ⁊. c. is cui. ꝓ ℨ eē de offi. ⁊ po. iu. ōle. Aut mādatū ñ hz cētā formā: ⁊ tūc nō pōt alīi delegare: q: nī electa iduſtria cēte pſōe ut ħ ⁊. d. c. is q ſo ℨ. Alia multa q̄ſiui tibi in. d. l. ſi mā dato. §. i. dic ut ibi.

De doli mali ⁊ metus exceptiōe ℨtica.

Quod dilucidius.

q Op. ꝙ dolus ,pbet ex pſpicuis idicijs. ſo. iſte q̄litates ħ ſūt pſpi cua idicia. Op. ꝺe. l. quotieſ ē. de ,pba. So. ſaţ. ē ,pbare q̄litatē facti ⁊ erit. ꝓ batus dolus. Bar.

p Alaz. Sequitur.

Iſte ē nō. §. Op. ⁊ vī ꝙ iſta exceptō ex pte eius q oppōit ſit i pſōa ut. l. fideiuſſoris. ē. de pac. ⁊ formo ℨnū hoc mō. exceptio pacti ⁊ doli ,currit ut. ſ. e. l. §. ⁊ gñaliť: ỹz exceptiō ꝑ ti cū fideiuſſore habiti ,pdeſt reo ut. ꝺ. l. fideiuſ ſoꝝ. ħ ut' ℨnij tīore dicē gl. qđā ē exceptio ītenti onis: q̄ pōt a quocūq; oppōi ut. l. ſi. C. ꝺ rei uē. qđā eſt exceptō, pp̄a: ⁊ tē aut dolus fuit ,pmiſſus i acgrēdo: ⁊ a quocūq; pōt oppōi: aut p' acgſiti onē: ⁊ tē nō pōt oppōi a quocūq;: ita ȝicit glo. h. ⁊ ita pe. ỹz credo ꝙ. l. fideiuſſoꝝ nil faē ad ,p poſitū: q: ille q facit pactū ſi agit: tē op. exceptio doli: q: cū agit dolo faē ut. ſ. e. l. §. ⁊ gñaliť. Sz i. l. fideiuſſoꝝ ñ cōmitto ℨ aliquē: q: facīēdo pac tū ſi facio doliī: ⁊ iō nō pōt oppōi aliī exceptō. Preſea exceptio doli ꝺz limitari ſm exceptōez i cui' locū ſuccedit ut. l. q exceptōez. ē. ꝺ ꝺu. ide bi. ħ vo logī de exceptōe doli. q̄ i locū alt̄ius ñ vaī: ỹz ,pncipaliť, ppōit. Nūc ō q̄ ſt' pſōe qđ' no ez exceptō iſta. ſo. dic ut i gl. que ieip nocz qđē. ,pmaz. Quero qualī gs ſtiplaī ſi

Circa ne cā. ⁊ gl. ponit duo exēpla vnū eſt ꝙ cāz ñ exp̄ſſit ul' exp̄ſſit cāz q̄ ve ñ ībē. Sz āte q̄s venīā ad examinatiōez h' articli: Nūc ō quid ſi ab utraq; pte ēdit ñ ſbē tē vl' alt'a tñ: ⁊ tē dicē gl. ꝙ ſi ,pmiſſō putauit ñ ſbē tē valz ſtiplatio. dicit ne bñ iſta gl. ⁊ p' gl. ℨriāť. nā tz iſta gl. ꝙ ſi expri miť falſa cā utraq; pte ſcīēte vl' nulla exp̄mit ob. exceptō: ⁊ gl. i. l. gñaliť. C. de nō nu. pe. ⁊. l. i. ē. ꝺ iterdic. ⁊. l. cū de īdebito. i fi. ē. ꝺ, pba. ⁊. l. nūq; de acgrē. re. ꝺo. tz ꝙ ſtipulatō ſuī cā ñ ualz. ⁊ gl. ē ℨria i. l. ꝙ ſi maritus. §. i. ⁊. l. hactenus de iſti. pecu. ⁊. ſ. de re. iuri. l. q cū alio. Ꝺ. iſti. de acti. §. de ſtituta vī teneī iſtā gl. Ja. ⁊ Pe. teneī gl. ℨrias ⁊ al'egāt. ē cāu. l. cāpanus. ē. de ope. lib. Ly. i. l. gñaliť. C. de nō nu. pe. allat iſtas gl. ⁊ de leu ţtrāſlit. Sz iſtā. q. declara qñ nulla cā exp̄i miť: an vī īeē tacita cā ꝺōatōis. ꝺicāt ꝺoc. gcqd uelit nos hēmus huius. q. caſū. in. l. h' uſ. ē. ꝺe donati. ꝙ ſaţ. ē cā ipſa liberalitaſ ⁊ ꝑ h' optie fa cit. ſ. de vē. ob. l. ſi diuōtiō. vbi ꝺī ꝙ ſtipulatō ex falſa cā valz. g' ubi nulla cā ē valz. fallit i cā fi pu. ut ibi ⁊ faē. l. i. ſ. ꝺ pollicit. Sz ſi cā aliq̄ exp̄mit ⁊ ē falſa: tē recurre ad diſtin. Ly. ꝙ ſi utraq; pte ſcīēte ualz. gcqd dicat gl. Nūc ō qd ſi, ppono i libello ago ℨ te ꝙ. pmiſiſti: an ſuffic. cēte ñ. niſi exp̄maī cā. Jīē ḡro ut. gl. ⁊ dic: ut gl. q̄ ē clara.

Et generalit. Si uis ītelligē istū. §. vide gl. q̄ est ūi. l. q se debē. ff. de ꝓdi. ob cām: q̄ exceptio doli daī in locū altius exceptiōis lumi taī ⁊ regulatur fz illā exceptiōez in cuius locum succedit ut glo. in. l. q excep. ff. de ꝓdi. inde. Bar.

i Tem si ob id. Quero utꝛ si res uēdita euīcaī añ rē traditā ēptori: an bēat locū stipulatō ō euictōe ⁊ hic tex. saī q̄ sic: fz ē ꝺ. l. euicta. ff. de euic. Ad l. istā rnde: q̄ ꝑ postq̄ fuit tradita emptori euin cit se in libertatem.

a Pud celsū. Quēo an ista sit ex ceptō vi doli vel alia que ī locū alteri⁹ succedit: ⁊ ꝺ̄ ꝺrij tiore legit duobus mōis istō ꝓncipiū ⁊ fam lec. puto vaz. lz Ly. alt dicit. Quēo qūo ꝑbaī q̄ aio decipiēdi fecit: ⁊ gl. dic duo ꝑba ualō nōbilia: ⁊ vide istā glo. scribit. Op. de. l. scia. ff. de dona. cā mor. So. ꝑ fuit facta mentio mortꝭ ibi non.

Julianus Si in arbitrū. Op. ⁊ vī q̄ difficultas nō ex cuset ut. l. ꝓtinu⁹. §. illō. ī. de vb. ob. Hl. dī cit spāle ē ī iudicijs. Illud dcm̄ gl. ē falsuz p. l. si uchēda. §. idē iurī. ff. ad. l. rho. ō iac. ⁊ nō. i. l. qō te. ff. si cer. pe. Nō ob. l. ꝓtinu⁹. §. illud. ī. de vb. ob. q: vuz ē q̄ difficultas nō excusat ab eo: qō ꝓncipalit deuenit ī obligatōz: fz ab eo q̄ deuēit ī pene ꝓmissionē difficultas excusat. Bar.

Item querī. Iste est difficilis. §. ⁊ nō. q̄ qñ ꝺ̄ exceptionē rei iudicate replica tio doli obijcit: tūc ī arbitrijs ꝺ̄ petitōz pene ob. exceptio doli. Quēo ⁊ fuoco ī dubiū cāuz nāī §. ⁊ gl. tripliciť pōt casū. vide ēt gl. ⁊ tene ꝓmum casū. Et ad eandē op. si cōꝓromissū fuit gñale: ⁊ sīta arbitri gñalis ñ pōt uenire ꝺ̄ cōꝓromissum p. l. dic. §. stari. ff. de arbitris. Idem ꝺ̄rij tiore ista lec. subdiuidit ī duas ptes: ⁊ respicit illum v. ⁊ si omissū fuēit tē. l. omissū ⁊ actio fuit ꝺ̄na: ⁊ debz itelli q̄ fuit cōpromissū gñale: ⁊ petitio gñal. ⁊ ꝑ secutio spālis: mō si ī iudicio ēēt lata sīta a iudi ce lz opponeī exceptio rei iudi. ego replicarē de ꝓsecutōe spāli: ita ī arbitris: q: sīta arbitri non ꝺz me plus ledē: q̄ sīta iudicī ordiarij nulla ap pellatōe iterpolita: ⁊ sic exceptiōz doli opponaz ꝺ̄ exceptiōez pene vl q̄ fuit latū arbitriū sup aliq̄ re spāli: ⁊ petitō ⁊ cōꝓromissū fuit gñale: ita q̄ tē illud arbitriū nil ualet ut. l. de reb⁹. ff. de arbi. ⁊ sic sīta q̄ lata ē ipso iure nō vz. Op. de. l. pdia ff. de ac. emp. So. ut gl. truffa est: q: nullo mō petiť pena ut. ff. dixi. Legit ⁊ aliť ut ī glo. q̄ sup ponit. ꝑ q̄ fuit. pmissa pena ⁊ postea factū cōꝓro missū: fz illud ē ꝺ̄ tex. cum dicat demum ꝑ ipm dentiā tē. ītia lec. potest tolerari.

Quod si is. Hlo. grit de una. q. quā hoc āno tractaui uobī alibi. Ego bñ uideo q̄liter huic emptori succurrī: fz qualiť succurrī huic mādanti: ⁊ dic ut glo. quā uide: ⁊ ista gl. ꝑsuppōit q̄ bēat locū ꝺicto sine cā: quā glo. reprobaui. in. l. si sine. §. i. ꝺ. rem ra. haberi.

Labeo ait. Op. q: ꝑ penalem stipu latiōez ꝑma nouaī ipso iure: nō ꝺz oppoīi exceptio facti uel intentiōis. Hl. dat plures so. oēs sunt truffe quātūcūq; precedit sti plato onerosa ꝑ seq̄ntē ñ nouaī. seᶜ si ē lucīua: ⁊ istā tene ut dicā i. l. ita stipulaᵗ. ff. de vbo. obli.

Marcellus ait. Quero exempla huius. §. ⁊ glo. pōit plu ra exēpla ut in glo. uideb̄. ⁊ fm ꝑmū exēplum glo. dicit q̄ de dolo cōmisso diuerso tpe nō daī replicatio doli: sed illō nō uendicat sibi locū ff: q̄ dolus circa diuersa fuit cōmissus cū. l. nostra debeat intelligi de dolo cōmisso circa idē: ut di cit glo. in simili. ff. de dolo. l. si duo. fm fam lec.

Opp. ꝑ glo. de exceptiōe doli: que ī locū pa cti succedit: ⁊ est va in se: fz nō ad istū. §. cū repli catio doli nō cōpetit: q: de eo ē ia transactuz. §. nī loquit de exceptione doli, ꝑprie spāliz: ⁊ illa replicatōe nō elidiť ut hic: fz excepť. q̄ succedit in locū pacti: tūc replicatōe pōt elidi: si ē replica tū ut. ī. ꝓxio. §. facit qō nō. in. l. q excepť. ff. de ꝺi. inde. Dat gl. istā lec. ⁊ est va ī se. dicit gl. da exēpluz in oibus ī qbus doluſ cū dolo cōpēsaī: ⁊ vī q̄ vum nō sit: q: ē ꝺ̄tra tex. ⁊ exēplū qō gl. ponit in ītia lec. ut. l. uiro ateꝭ uxore. ff. so. ma.

Quid ꝺicem⁹? dic q̄ excepto doli nō tollitur replicatiōe doli: qñ utraq; ē in pari cā: ut q: qli bet certat de lucro: l'glibet certat de dāno. secus si actor certat de lucro reus certaret de dāno: ul' si actor certat de dāno uitādo: reus de lucro: q: tē hz locū. l. uiro ateꝭ uxore. ff. so. ma. Jn aliꝭ pone exēplū in. l. fi. §. i. ff. de eo ꝑ quez fa. ert: ⁊ istū intellectū tetigit spe. de excep. §. nūc uideū v. fz nūqd ꝺbens. Ergo in sūma ex his q̄ dixi exceptio doli nō elidiť replicatōe do li. est uerz ī exceptiōe doli spāli. secus ī gñali ut. ī. ꝓxio. §. tē. ut. ff. dixi. Jsta. l. posſz facē ad. q. miltas an exbānitus posſz opponē exbānito de bāno: ⁊ ī famis ꝺ̄ infamē ⁊ de hoc. ſ. de iſame loquit ⁊ tā git glo. i. l. iij. ff. de testi. Jtē facit ad. q. illam q̄ de quolibz ꝺcto ꝺz solui gabella. al' nō ualeat ꝺctus. opponit qs de gabella nō soluta: ⁊ ille re plicat q̄ etiam gabellam ipse non sol. dixi plene. ff. so. ma. l. cum mulier.

Quesitū. Nō casuz quē ponit glo. q̄ icipit excipiēdū ꝺ̄ dñm tē. tucio. Nota istum. §. qui est notab. ⁊ ꝑbat duas opi. meas. vnā ō qua dixi uobis. ff. ti. l. si. in. fi. qñ ꝓcurator habet certā ⁊ limitatā formaz ēē iudi cium pōt alium ꝓcuratorem in cōtinenti substi tuere: ⁊ aduerte bñ istum. §. allegaui. c. siquis in ius ēē de ec. li. vi. Item facit pro. q. in qua consului ꝓcurator stipulaī dño. nam actio non queriť dño: nisi ꝑ cessionez ut. l. possessio. §. ⁊ si posſio. ff. ō aeq. pol. An dño posset añ cessionē ꝺbitorē liberare: ⁊ dño solui: ēēte sic ut. l. filie. ī. ō so. ⁊ dixi q̄ erat casus ī. l. si cū ēptore. §. i. ff. de pac. hꝭ ē casus cū tex. ⁊ glo. ibi dum dicit uel dic q̄ ego feci pactum de non petendo.

Apud iulianū q̄stū ē. Nō q; ℨ agēte pt ex cipi ō dolo cī?ad quē res reuersa ē. Scō habeti de dolo cī?p quē mihi q̄rit:ḷz ñ sit.pcuratō nec gestor negocio⁹. Op.ī.pr.§. gl.sol.duob'mōtī.vna ē q; b ēat solutū mūonū ⁊c. ⁊ ista ē bōa l'solue alī ut sol.gl.adhuc ē bōa.

Si cū legūa. Nō q; excepto q̄ ob.cedēti ñ ob.ei cui facta ē cessio ēt ex cā ñ luctuua. Quēo an ci q emit actōz a dolosō possit obstaē exceptō ⁊ vī q; ñ p ist̄ū.§. Lōtrariū ōmiat gl.p l.qō ipis ⁊.l.i bis.§.nō debeo.ī.de re.iur̄. Ad ist̄ū.§.respondet gl.nō.q; fuit b dolus ñ i q̄rēdo bē ditatē:⁊ dic ut gl.dicit ⁊ nōnt signa eā. Recō dor q; ꝓmisi me dicturū b illā.q.an exceptō ex cōicatōis l'bāni q̄ ob.cedēti ob.ei.qui facta ē cessio:⁊ d.v. dīc i.c.sigl'i ius ex ō re.iur̄.li.vi. Aut ē fca ex cā onerosa aut ñ p ist̄ū.§.⁊ tāgit ipe d.v. i.l.doli de nouati. Ja.de are.ī.l. doli tz q; ob. exceptio p.l.qō ipis ⁊.l.i bis.§.ie debeo.ī.ō re. iur̄. Nō ob.l.doli.ī. de noua. q: ibi ī delegati log:fecī i cessiōe. bī teneam' op.d.v.b p doctr:iā b' gl.q; q̄ agēti pōt oppōi exceptio doli cōmū si nō circa illā actiōz q̄ cedit: tē ñ cōpetit ēptori: ita ī ꝓposito:q: exceptō excōicatōis ñ respic ac tiōez:ḷz aliō:iō ñ ob.⁊ istā opi.uī tenē ſpe.ī ti.ō cessi.ac.§.nē videndū.v. Itē illō q̄rit ⁊ vide d.v. in.c.sigs in ius extra de re.iuris li.vi.

Si a tucio. Op.⁊ vī facē ℨ de aucto.ō.eo. So.ista exceptō b affic rē:iō opp.ei. qui habet causaz ab auctore meo:iō pōt opp.

Octus cā. Op.q: ſm b' ſeq; q; si ex ne' iniult metū:tē dñs agēs re pelleī:qō ē iiuqui p.l.qō nīz.ī.ō re.iur̄. ⁊.l.fēz. so.dic q; m.c' exceptō ꝓpent ℨ quēcūq; ad quē pueīt ꝓmodū ex metu al ī. Ad q̄ dīa ē iē metū dolū dic ut.l.si cuz excep.§. i hac.ō. qō me.cā.

P **Aire** mihi. Op.ō.l.pecūiā.ō. si cer.pe. Gl.sol.q; aliō ī ul tī'p uolūtatīb'pp cautōz ō pstādo:⁊ aliud ī ℨe tib'.ḷz ñ bñ dic:q: illa cautō hz locū i ℨctib' ut.l si cāditores.ō.q̄ i frau.cre.⁊.l.i oīb'.ō. de iudicī. pe. so.q; b ī duab'pſonis:ubi in tribus pſonis.

Oppo.ō.eo.l.prīo.§.ūl

Actoris, hac. So.ut in glo.

I opa cāditorī. Op.⁊ vī q; sit tut' ipo iure p.l.si liber bō.ō.dē negg. ⁊.l.solutū.§.solutā.ō.ō pig.ac.so. assūe tria ꝑba aut cāditū meū ⁊ cāditoī mei ex ea dē cā descēdūt:⁊ tūc liberor ipso iure: ut.l.si lib bō.ō.de neg.gcl. Aut ñ descēdūt ex eaō cā ⁊ tē aut res mee erāt obligate cāditori creditōis mei: ⁊ tē ipo iurī liberō ut.l.solutū.§.solutā.ō. ō pig. ac. Aut ñ erāt obligate:⁊ tūc liberō p exceptōez ut b. Quēo qd si ℨdicerē ōbitori ut creditori ñ soluat:an liberet ⁊ vī gl.b q; nō. Lōtrariū vī nō.ī.ſti.q.mo.tol.obli.§.i.⁊.ō.ō pig.ac.l.solutū §.solutā.ī gl.fruiola mea tē. Sz tu dēs ītelligeī gl.ℨrias:qñ nom meū l'res mee erant obligate creditoris creditoris mei. al'secus ut bic.

d **Olo** facit. Istā māz exāinaui.i.l. si socer.§.luttuus so.ma.

q **Ai** egtate. Vīd gl.q̄ icip.i.exc. aliq̄ ī fi.all.ī. de uaca. mu.l.i. rūdit. Quēo utruz ex

P **Aulus** ceptō expēsaz possīt op pōi p' ſiūā. dic ut nō.ī spz.ī ti. de ſe.§. postremo.v.qd si bōefidei. Itē q̄ro q̄lit ꝑbēt ist̄i supl'. vide ī spe. de fruc. ⁊ itēē.§.uiſo.v.pe. ⁊ ter.i.l.ñ ignōat.C.ō fruc.⁊ lit̄. expē.⁊ vīō nōbi. p Lr.i.l.ꝑerā.ō.sin aūt alt̄ut.C. de iudicī.

f **Jde** iussor eunctoris. Ista.l.hz casū nōbilē. Op.dc.l.ēpto n lo fo.ō. de euic. So.illa gl. ꝯcordat eī ista:q: petebat itēē ibi ⁊ b soluēdo fundū ea ten' ēten' ultra ītereē sol.itēē. Op.ō.l.hīe licē ī fi.ō. de euic. So.ibi ad duplū fuit dānat'.bic ad itēē. Op.q: aliō ,p alio iunto ēditōi.tē.ut l.ij.ō.si cer.pe.⁊ b fuit ꝓdēnat' ad itēē ⁊ solui ꝫ dū. So.qñ q̄ntitas ē ī obligatōe respectu certe ſpēi:tūc soluēdo ſpez liberaī ut.l. si vō negociuz §.fi.ō.so.ma.mō i.l.hīe licē.ō.i.pr.ℨrio ēat dā nat' ad merā penā ñ ad itēē. Op.de.l.si ista ꝫ de vb.ob.q:mora pōt purgari usq; ad ſiūā ⁊ ñ ultra hic post ſiūā. So.gcgd dicat pg.alibi. b ñ purgat morā:limo so.qō dz:q: debet q̄ntitas respōn cēte ſpēi:q̄s ſpez soluēdo liberaī.

f **J** pr̄.p filia. Nō q; uir ñ pōt petē usuraī dot.. nisi sustineat onera mīi monij ut b ⁊.l.i ſſulam.§.usuraī.ō.so. ma. Scō tene mē. aliud:q; sīanti obligatō ide bite fca pōt ꝓdict:ita ℨ agenti pōt oppōi. excep tio ut.l.i.C. de cōdicti.ſine causa.

Au us nepotib'. Uēba enūnatia ī modū cāe plata exceptōz ēducūt.b.d.⁊ istū.§.all.ti bi i.l.ex hac scripta.ō.de do. ⁊ allegaui tibi.l. ēptor.§.ācll'. de rei uen. ⁊ glo.allegat hic.

Ex q̄dāte. Pēdēte lite ō re ēpta ñ pōt ēptō cogi ad p̄aj solutiōem hoc dicit.

Da nto ⁊ filio. Lōditio apposita ī ſtitūti one ī legati sibi ꝓnerio ītelligit ipetita b.d. Op.si ista ꝓditō vī rep:tita:g ipo iurī le gata ñ pōt peti.gl.b dat pls so.vna ē q; b logt ō exceptōe facti l'tūtōis:⁊ ista ē bōa. Dat gl.aliaz so.q; b i tacita ꝓditōe: ſz ñ ē vuz.q: īter tacitā ⁊ expſſā ñ ē dīa:ut nō.i.l. Itez q:.ō. de pact. dat gl.aliā so.ī q̄ pōit unū vbū nō.q; ī ꝓditōe nega tiua hz locū mutiana cautō tē. Sz si tu dic. b' ñ faciūt negatiua vba:limo q: negatiuā ēducūt: ⁊ ñ curo ꝺicit gl.q̄ vba sint dūmō ꝑuēt seu sīt ne gatiua:⁊ istā gl.allegaui i.l.iē stipulātē i ꝑn.ī. de vb.ob.⁊ d.v.⁊ cy.allegāt.l.actor.C. de ,pba. faē. l.i.in ꝑn.ō. ūi. actuq; ꝑua.

Quarum rerum actio noīa datur. ꝓica.

Dictū est.ō. de aliqbus exceptiōib'. seq̄t vidē de aliis ītez q̄o est exceptio iurisurandi.

Assiu rādū. **Si** ficeius sor.

Quēo qd i dubio an ī tē li ꝓsoā vī datū ⁊ dē g.q; i dubio i rez ⁊ tene meīti istam glo.

Que onerāde. Quēo qñ dicaī aliqd ecp mūsū cāe onerāde lubtaē, iurisco sultus

nō apit uiō gl.q̄ ōclarat :ꝛ icip pulchre ꝛ ē. Nō q̄ aliqd sit icōmēt: ut.l.uētri circa fi.ff.ō. ꝙui.cæ. ꝛ ibi dixi tetigi i.l.post ℣tus ō oo. Secūdo nō q̄ si.pmitto tibi pēā si te offēdēdo: q̄ ualeat. Op.q̄ dēm̄ eē ꝓtēt pcis legabil': ut.l.si ita ſtipulato fca.j. de vb.ob.ſed illa.l.dz itelli ſtrictē i cāu illo mūonij i alijs pōt ꝛ ē ꝫ casus expſſus. Juxt̄ h̄ q̄ro die ſta tutū h̄ auitat̄.q offendent nō ſubiectū iurisdictiōi cōis:ꝛ ppli puſuni puniat i.x.libr̄ ad pluſ:an illud ſtatutuz ,put reſpicit dicos ſit ℥ libertatē eccle: ꝛ vr q nō:q̄ nō auſert dic aliq̄d:q̄ ſit eis ꝓcſſū i ꝓui legū:ſz auſert eis illō q̄ cōpetit ut cuilibz de ppło .ſ.q offēdēs puniat.g̃ nō ē ℥ libertatē ecclie ſz doc trinā. Jnn. de ſe.ex.c.nouerit recitat̄ p cy. i auc. caſ ſa:ſz tñ.l.h dat meliorē doctrinā:q̄ h dō ℥ libtatez alic̄ pp q̄ ge efficāt timidior:ſz.l.dicit q̄ dici effici unt timdiōes g̃.ff. Nō q̄ lz actō q̄ me. cā. req rat ſ̄ucatū l'metū cōpis tñ pp metū q ē ex numia reuerēta ut quā mlier hz ad uirū:ꝛ i dico erga eō̄ reſcidit ,pmiſſio ut dicit nō.gl.q̄ nō. Dico q̄ ſta gl. dicit ꝛitatē:ꝛ reuocat̄ p officiū iudicis casus ē i ſili i.l.ſi.ff.ſ.i.ꝛ.ſ.cū ſenerator.ff.q̄ō me.cōi.ꝛ nō.eo.ti.l. metū ꝛ.C.de trāſl.l.itpoſitas.nō tñ eo q̄ mant̄ uel eps erat pſūt illat̄ met̄ ut.d.l. itpoſitas ꝛ q̄ō me. cā.l.ad iuidiā.ꝺz g̃.ꝓbari q̄ ꝓcſſerūt mīc i ẏbera té cū ſta q̄ltate.ſ.q̄ uir l'mator ul'eps efficāt iuſtus me.ut nō.i.l.me.C.q̄ō me.cā.iō i cā mūmonij:facit ex̄ de ꝓuer.cōiu.c.accedens.

Jmilias. Si filio ſa ín aliená. Jſte eſt ſingłar̄ casus .ad uerte ad ꝓmū casū q̄ pōit gl. q̄ incipit. Puta ſi uicero ꝛē.tē ſi ita nēdito ē facta i ludo ꝓ hibito:nō ualet ipo iure.al'ſic ꝛ bñt locū ꝑſcripł.vbis. ℣ mō legit q̄ nēdidi tibi rē ꝛ luſi:uel rē ul'eſtimatiōez. Tē op.ſalıē ad ꝓmū.d.q̄ ℣tus celebra t̄ a ꝓdigo añz̄ itdicāt ſibi bōis ē ualid̄ :ut.l.ſi is cui bōis.j.de vb.ob. Bl.ỹandet p.l.ſigs cū ſcīret.ff. ꝓ ēp.q̄ ſta.l.hz locū q̄ collusorez emerit itē ſe: uel pōt itelli q̄ nēdidit cōneo:ꝛ tē vz nēdito: ſz grauat̄ i h̄ ut ñ hēat cuictō ut gl.nō.i.l.q̄ ſi mior.ff.ſi.ff.ō mio.ꝛ gl.dicit i.l.ſigs cū ſcaret.ff.ſi.ff.ꝓ ēp. ſz dixi uobīs alit̄ i.d.l.ſigs cū ſcīret.ff.ꝓ ēp.ff. Ja.de are. q̄ ſi emo rē ꝛ tibi ſoluo ,ptit̄ pdito:tūc ñ vz. ſed ſi ſcio te,pdigū nō tñ ſcio te ꝓſūpturū ad certū uſū : ꝛ tūc vz donec bōis itdicāt. ꝛ ſtā lec.puto vā .ctia lec. pōit i gl.h ꝛ nō applaudet hīc:q̄ ſi erat i alea.i.dubi. cuctus ꝛē.tū lec.ē vā i ſe.l'alit̄ pone casū ſm ro.i g. ꝛ ꝓmū casū q̄dē tā expediuit. Sz i ultio q̄ludus ē pmiſſus pe.reꝑhēdit:q̄ q̄ō legitie ē ſeñ pena ñ me rēt.pe.nil aliud dicit.bñ facit.l.ſigs.ff.ſigł poſſiōis ff.de ꝑſcripł.vbis ꝛ.l.pe.ff.de alea. facit.l.ſi ex cau tiōe.j.de.vb.ob.

De Litigiosis. ℞íca.

Jtigiosā rē. Nō q̄ ſola denūtiatio nō facit rē litigiosā.facit.C.e.l.i. de vītu.h̄ denūtiatiōis.dic ut plene in mā ,ptestatōł.i.l.nō ſolū.ff. fi. de op. nouī nuntia.

Si inter. Nō q̄ uitiū litigiosi nō afficit rez:ſz ꝓſonā ſic.C.de ꝑscrip.lō.tēp.i.l. ℣ nō q̄ res efficāt litigiosa p lit̄.ꝓh̄. Op.C.e.auc̄.litig. So. ulla corrigit hāc irrealī ubi ꝓ ſolā citatiōez res effi cāt litigiosa in ꝓſoalı remanēt ura ātiq̄. Et ut h̄ mā liq̄at diſtingue aut agit realī:aut ꝓſcalı aut mixta. Primo casu aut in cā ꝓncipalit̄ ꝓtēdit de dñio uel de eo q̄ ꝓ dñij ē ut de uſufr.ꝛ fit litigiosa ꝓ ſolaz citatiōez ut.C.eo.auc̄.litigiosa:ꝛ ibi nō.ꝓ gl.ꝛ tō pu to de ipa actōe ſali:q̄ eo mō efficāt litigiosa .aut ñ ꝓtendit de dñio ſz de alio iure ut hypot. ꝑſſoria ꝛ negatoria ꝛ ,ꝓ alijs fuitutib':ꝛ tūc iſta res nō effi cāt litigiosa ut in auc̄.eo.ſ.ad hec.ipſa tñ actō efficāt litigiosa p lit̄.ꝓh̄.ar.h̄'.ff.ꝛ.C.eo.l.ij. Jdē puto ſi li tiget de poſſiōe. Si vō agit actōe ꝓſcali:ſi qdē nō ꝓtendit de ipſa re:ſz de aliquo ope facto i re:tūc ipa res nūq̄z efficāt litigiosa ēt ſi alia actō ſit i rē ſcripta ut.ff.de aq̄ plu.arcē.l.quāq̄.ff.Jul.ꝛ ibi nō.ipa tñ actio bñ efficāt litigiosa p lit̄.ꝓh̄.ut.l.ij.C.eo. Si vō ꝓtendit de ipſa re:tūc efficāt litigiosa ipſa res ꝛ actō p lit̄.ꝓh̄.ut.d.l.ij C.eo. Si vō agit actōe mixta:tūc aut ē actio uniuerſalis aut ſingularis.ꝑ casu ꝛ olim ꝛ hodie efficāt litigiosa ꝓ ſolā citatiōez ut.ff. de pe. hē.l.diu' ꝛ famı hē.l.alienatōel. Si vō ē ꝑticulari: tūc res ꝛ actō efficāt litigiosa p lit̄.ꝓh̄.ut.l.i. in fi.C. cōi di. Quero q̄d habeat oparı utiuū litigiosi. So.fm ſta tēpora tres erāt effectus.ꝑ q̄ ipedieba tur alienatō:ut.d.l.diuus ꝛ.l.alienatōes. ℣ q̄ ille i quē fiebat tal'trāſlatio nō poſat in ꝑscriptōe ſibi cō nūerare tpa ſui auctor:ut.l.i.C.de ꝑscrip.lōg. tēp. Tertio q̄ ſi cadebat a poſſeſſiōe nō poſat eaz rem perare obſtāte exceptōe litigiosi: ut h̄.hodie vō eſt additū:q̄ ℣tus ſup re litigiosa habitus eſt ipſo iu re nullus. Jtē q̄ accidenti ad ℣tz ꝛponūt certe pe ne que ponunt in.l.fi.C.e. Jtez q̄ ſi ſnia lata ℥ pri mū reū ꝛz pōt mandarı execuōi ꝛtra eū in quez ſa cta eſt trāſlatio ut.l.ſi.C.e.q̄ plenius declaro in re petiōe.l.creditores.C.de pig. Quas penas intello ſi ſiat alienatō lite pendente.nā ſi pempta eſſet inſtā tia:tūc lz diuret uitiuz litigiosi ut nō.C. de iud.l.ꝓ perandus.ff.ſed ſi qdez ꝛ dixi in.l.ij.ff.in.ſo.tamen ℣tus habitus valz ut.d.l.i.C.ꝺ preſcrip.lōg.tem. An poſſit res litigiosa obligāi dic q̄ nō ut.l.ſi fil' ff.ſi.ff.que res pig.obli.po.ꝛ nō.ꝓ glo.in.l.i.ff. fi. C.cōi diuī

De actionibus ꝛ obligationibus. ℞íca.

Bligatiōes. Quero q̄ ſint iſte obligatio nes:que naſcūt ex uarijs figurı cāz. Et glo.ponit opi.ꝛ ꝑ q̄ ille que ſi:: ex quaſi ℣tu:ꝛ iſtā opi.reprehendit gl.inſtn. de ac. in ꝑn.ꝛ q̄ q̄ñ dicit ex ꝛtractu ſequit ꝛ de his q̄ ex quaſi contractu:ut ꝓbat̄ per illos ti. inſtn. de obli. que ex quaſi ℣tu. Alij dicunt ut hu. q̄ eſt ꝓdictio furtiua q̄ naſcit ex uarijs figurı cāz ꝛ boc tz gl.h ꝛ in.l.ſi ,ꝓ fui.ff.ō ꝺdt.furti. Sz illō rꝑhēdit ꝓ ꝺy.ꝛ Bul.ꝛ oēs doc.moder.q̄ imo ꝓdictio furtia orit ex delicto ut.l.ſi ābo.ff.quotiēs.ff.de ꝓpē.ꝛ.l.ſi mu lier.ff.pe.ff.re.amo. Alij dicūt q̄ itelligi de obliga tiōib' q̄ nō ſūt iure ordinario ꝛē.ut glo. ſz illud uidi rꝑhēdi:q̄ h dē obligatōe.exꝑlū ē de actōe ꝛ iſta ñ ē bona rꝑhēlio uel dic de pact̄.apposit̄.ex̄ ℣tū

rē. ut gl. ſ. truſa. ēq; pacta cōuentāti apposita ſunt Ad. pe. dicē q; actō ī ſcm q; eſt ex uarijs figuris cāz ut l. ſacerd. C. de ſac. ſa. ec. Nō plz q; ꝺ logt ī obligatōe exēplū ē ī actōe. q; ꝺ dicez. Ad primz dico q; obligatōes q; ſūt ex q̄ſi ex uarijs figuris cāz t ī ꝓbēlio glo. iſti. de. ac. ī pri. pcedē vī ſm ordiez titulo z ī iſti. poſitoz z ꝺ uarijs ſoluti ordo ē z: q; ꝑ hic a gīt de obligatōe ex ex. ſo de obligatōe ex maleficio ut. ſ. e. l. ex maleficijs. Et p̄ea ſeq; q; dicat ꝺ uarijs figuris cāz. t ponit de obligatōe ex q̄ſi ex ex. ul q̄ſi maleficio t ſic vī de mēte iuriſcōſulti: q; iſte ſit ex uarijs figuris cāz. Improbe ponit iſto vbū ex q̄ſi ex. maleficio cū ꝺ dicat de uarijs figuris cāz t ſic ē mēs ꝺ. l. Ad illo q̄ ꝺ de ordie titulo z iſti. z eo q; magr. dēm ordiez titulo z ī. ff. mēdē q̄ſ ī. C. ut in tit. de bo. po. z ta. t ſm ta. t eō ī. C. itē actōes ſcripte ī rē q; rei puēlitōe obuenūt ſūt ex uarijs figuris cārū. pponūt: q; nō ex. ex. uel q̄ſi oriūt t ita tz gl. C. q; me. cā. l. uij. Quēo vñ oriē actō util gl. ī. l. ex legato. C. de lega. dicē nō. q; actōes utiles ſūt datiue ñ natie. Idē nō. ꝺ ī pri. ma. gl. t ī. l. ex maleficijs. §. hēs. ſ. e. fz ī. l. pr. C. de pac. puē. dī q; q̄ñz naſcatur q̄ñz daſ. Ad declaratōez ꝺ ꝑ videam q; ꝺ ē dez natia t datia. pōe exēplū ī ꝺ ꝺ poſſū dicē q; adā fuit ꝺ datiu a deo ūmediate facꝫ. alij hoies natiui q: ex pīe t mīe natiuitia actō natia q̄ñ naſcat ex mīe ſ. obligatōe ut. l. lz. §. ea. ē. de. pcu. fz q̄ñ ūmediate a lege pcedit ſine mīe dī datia. ter. quē Ja. bu. ad ꝺ alle. ī. l. iuriſgētiū. §. i. ē. de pac. dicē q; tūc ꝺ natiua q̄ñ hz aſſiſtētē māz ſufficiētē ex q̄ actō oriē al dī da tiua. ꝺ ꝑmiſſo dicē pe. q; duplex ē mā q; dā remota q; dā pri. exēplū ī ꝑſōalib Zc eſt mā ūmota obligatio ē. pri. ex qua actō oriē q; dī natia. ī rei vēdicatōe vo diuz t poſſio ē cā. pria rei vēdicā de. Et ī ō dicat ipe aut q̄ritus utz actō utl dicat natia reſpectu cāe pme t tūc ſi ılſpicias pricipiaz. l. xij. ta. q; iſtā utilez nō. p. ducebat erit datia ut ī utili bono z poſſiōe ut in. l. pe. ē. ſi q; z. pau. fe. di. Si vo reſpicī illas leges q; illas utiles iducūt dicē actō natia: q: l. itroducit obligatōes ex q; ꝺ actō oriē: vñ obligatō bene poſſz dici datia: fz actō nō. Si reſpicī cām remotā: tūc ſateor opi. glo. q; ē datia. t q; in his utilib ſit obligatio. ꝓbat ex diffinitōe obligatiōis: q: ē ſtrī viculuz quo neceſſitate aſtrigimur rē. ſed ꝺ aſtrigit ego rē. Ad exām andū hāc q̄ſtiōez ē pmittendū q; actō util dī quadrupliciter. p̄ reſpectu directe ꝑtendī. z ad idez ut. l. i. C. de ac. t ob. cū ſilib; nā directa ꝑtit ceden ti. t utilis ceſſionario ad idē fo reſpectu dīcte q; iam ꝑtit nūc ñ ꝑtit ut ī utili q; reſtituī miori ul ab ſenti ut. C. ſi aduer. trāſ. l. i. t. l. i onerarijs. ſ. e. v. ſed cū reſciſſa. tertio dī util reſpectu directe q; nūq; ꝑte ut fz eēt poſſibile ꝑtē ut. l. quotiēs. C. de dona. q; ſb mō z. l. pe. ad exhibē. quarto mō dī util reſpectu dīcte q; cōpetit ad aliō ut ī cāu. l. pe. ſi quadru. pa. fe. di. z. l. curatorī. C. de ne. geſ. t de bo. poſ. hē. pe. l. i. Sc̄o videndū ē an p ceſſiōez trāſferī util obligatio ſic actō util t vī q; nō. nā glo. ult ī. l. i. C. de ac. t ob. dicē q; hīſ utiles nō pōt dicē illū ſibi obligatuz Jn ſrm ē tex. ī. l. ſi in ſolutiōe. c. ti. put ē ī lia habeſ

ꝑ ꝺ q; utiō q̄ſi alicui ſtituuī hēditas ſi tū trāſferē actio utilz fz tū dī utilit hēs ut. l. ſi ſil q; ō cū eo t l. poſtulāte ad trēb. Porcia uideo q; p ceſſiōem pōt trāſferri ſpes obligatōis ut. l. ſpē. C. de dōa. pēa obli. q; nō pit actōez pōt cē. ut. l. ſi cuius ad tre. ea. rōe q; pit. pēa uideo q; iſtāna iudiciꝫ q; ñ ē actō fz p eā obligat qs iſtātie ut. l. i. i. prin. ad treb. t. l. hēditas. facꝫ. l. tā ex ſcīb. ff. ō iudi. t ſic puto q; ꝑtit util obligatō ſicut actō. tertio ē uidēdū q̄ñ actō naſcat ex obliga. an ſp naſcat an ab ūio tū. ſc. n. q; dā q; oriūr ex aliquo ideſt nēt ut lux a ſole q; dā ī pūcto ut filius a pīe. z eo ſeml tm ab ūio oriē actō nō ideſinēt: facē ad idē ut. l. ſi qs ſtip. t. l. ſi ſic de vb. ob. z. l. cuz q̄redaz. ūſol. ībis pmiſſis uenio ad. q. an util actio ſit datia ul natia. Jurisc̄ōſulti appellauerūt datiaz q; nō hērt ſōlitētē māz ex qua oriaī ut ꝑal. l. ꝓ riſgētiū. Nos aūt ſtrict dicam ea cē datiaz q; ſi hz obligatōez aliquā etiā datiaz t aſſiō utilē: t ꝑ ut cedēt t ceſſionario ꝑtit obli. util ergo hz obligatōez ex qua oriī. Lotrarij dico t ceſſiōa rij trāſferī util obligatō q; erat directa apud ce dentez q; nō potuit plus parere cum ī:m paruerat ergo iſta utilis nō pōt parere ut. l. eū qui. ff. de furt q; ē mere datia. z hoc caſu dicat vñ gl. Sz ſi ponēs q; añ ptū obli. util trāſferī ut in caſu. l. ſpē. C. de dona. tūc pe. bñ dicat q; oriaī ex obligatiōe datia cū nullū hz ſtū ex quo oriaī. Si vo accipiaz actionē utilē ſo mō. fz quē dr reſpectu directe nō cōpetēt ad idē t nō cōpent: t id q: eſt datia nō natia: tō. n. euacuata ēat ꝓias i ūl la obligatōe directa eo q; ſcī ꝓturierat ut. l. i. t. ij C. ſi adv. trā. Si vo accipis actiōs utilē z mō. ſ. q̄ñ poſſibile ē ꝑtē ad idē ut i. l. quotiēs. C. de do. q; ſb mō. z. l. pe. ad exhi. tūc fateō q. l. pduc ab ūio obligatiōe utilē t actiōs q; oriī ex ea: t ſic dicetur actō natia t obligatiua. Nec ob. tex. i. d. l. pe. ad exhi. q; dicat utilis dabit t ſic inuit q; ē datia: q: illud dr: q: daſ obligatio neq; hz ſtū precedentes ſufficientem ex quo oriaī: t ſic iuriſ cōſulti appellabāt illā datiuā: fz ego ſtricī. Si vo accipiaz actoz utilē 4. mō. ſ. reſpectu directe ꝑtetī ad aliō: tē fateō opi. pe. q: aut reſpicī ꝓpria. l. xij. ta. itroducēt directā: t ñ ꝑt dicī util datia q: non ōbebatur. Aut reſpicī. alia uia intro ducentia utilem: t tunc fateor q; eſt natiua reſpectu obligatōis reſpectu delicti l'q̄ſi ut. l. curatorī. de. æ. geſ. t. l. pe. ſi quadru. pau. fe. di. t in multī. legi. ī ti. ad. l. aq. q; iducūt utilē aql. t ꝓ dicta vā ꝓſōalib. Quid ī realibz an util ſit natia: ul datia. gl. hic ī ꝑn. dicat q; reales actiōes nūq; oriūr ex obligatōe ut iſtū. ō actō. ī ꝑn. t dicē vñ q: mā ex q; oriī ñ vēdi. ē ōiū. t poſſio adꝫ.

Videndū ē tñ q: q̄ñz dī util reſpectu dīcte q; cōpetebat ad idē: t deſijt ꝑtē aduerſario dē ſūete poſſidē dolo: tē puto q; ſi ſit natia nec. n. hz ſufficiētē māz q: deſicē poſſio ut. l. i. ō alie. iumu. cā fa. t q̄ nō. doc. ī ꝛica. C. ō rei uē. Q̄ñz dī actō util reſpectu dīcte ꝑtētī ad diuerſa ut

utili' i rē. q̄ ꝓpetit ēphiteote scuda. & sili'. Ista ē natia. nā orīl ex utili dñio. qō bz ēphi. & polsio ne aduersarij: & sic logī n. si ager. uecti. pe. Ūñz ē util' ſ̄ipcū difcte cui ℨriat: ut i utili q̄ ꝓpetit p̄ ſcribēti q̄ rect; uēit ad ipedīēdū difcta q̄ cōpete bat ei ℨ qué plcribui fz doc. i auc. nili. C. de bo. ma. & ista. sili. ē natia. orīl. n. ex dñio utili q̄sito p̄ ſcribēti p̄ ſcrip. & ex polsiōe aduerſarij. fac. l. i. i fi. & qō ibi dī. ē. de aq̄ plu. arcē. Ūñz dī actō u til' ſ̄ipcū difcte cōpetēt ad idē uolūtate cī' cui cō petit difcta vā l' ſpūpta ut qñ dñs q bz difcta ſi uē. mihi cedit illā uel uēdit l' ſcripit eſtiatōes ſi. tē n. mſ. ꝓpetit util' i rē q̄ ē natia. ſi natia. ſ. n. bēo dñiuz difctū: q: res ſi ē mihi tradita ꝓcc util' ſm dy. i. c. p polsiore circa ſi. de re. iur'. li. vi. & glo. i l. ſi culpa. ē. de ñ uē. fz pe. dicat q: tć bz utile dñi uz q̄ ē ſſz. ut. l. b' rei. & l. ſi rē de rei uē. & ſi ſt̄ ſaţ necāria pp libellū. Quēo utz qñ ago utili poſſū dicē debitorē mihi obligatū. glo. i. l. i. C. de ac. & ob. dic' q: nō. dicaſ tu ut p3 ex. ē. dictis. nā i cāb' i qb' util' pſoal' ē natia rcte poſſū dicē debitorē obligatū mihi lz ℨc' ſit celebraţ' cū alio ut. l. q ſtipēdia. C. de. pcu. fz qñ actio ē datia idē ſi tū poſſē ꝛcludē q: vtute illi' obli. ꝓdēnaret mi bi: q: ñ pōt obliga. actōez ꝛcludē. & q. i. l. i. C. e. b uoluit dicē ob. ſ. q̄ actōez ꝛcducat fac' ad b qō nō i. l. hēdē ō act. hē. Quēo utz actō util' & difcta ſit cedē i ſba. vī q: ſiz cedē: q: ℨ agēti ex nēcitate daſ util' ex uolūtate difcta i. l. curatori ō ne. geſt. fz he due dicūt cedē: q: dic'. l. b actō rć. ut. l. uj. §. b actō. ē. de neg. geſ. & vī cāus i. l. actō. e. ti. fm priam lec. p. tutor tūt difcta tutela mgrat' util' ut l. i. C. de ma. ꝓue. fz he due dicūt cedē ut. l. ſi. ē. magi. ꝓue. ergo rć. Jn ℨrū q̄ ſit diuerſe. pbaſ. i actōe difcta ꝛcgo ſudat itētōez ex plona ſua i uñ li ex plōa alter' ut. l. q ſtipēdia. C. de. pcu. qō in telligē q̄tū ad facti narratōez ergo ſi diuerſe. p. uideo q: qñz util' ē ꝓtoria difcta ē ciuil' ut. ē. ō bo. poſ. bē. pe. l. i. fz ciuiles & ꝓtorie differūt ſpē ēgo ñ ſt̄ cedē. bī. pe. dic' q: q̄tū ad effectū ſt̄ ced: q: bñt effectū cūdē ut. l. actō. ff. de neg. geſ. Jtez ſut cedē i gnē: q: ſic una ita alia ē actō. Jtē ſi ee dē ſpē: q: de q̄lz actōis ſpē poſſim' dicē alia dī rcta alia util'. Sz ſi q̄ris an ſit eadē nūo: & tć ipe dic' q: ñ qō appet: q: ſt̄ multe dñe figūt tñ cedē qñq; ut qñ una loco alteri' ponit ut. C. ſi aduer. trāſac. l. i. & ij. hec ſūt vba ſua q̄ examiem'. Dic' ipe q: q̄tū ad effectū util' & difcta ſt̄ idē: q: bñt cūdē effectū. B ñ ē vez ſiplī: q: util' petitō bēdita tis q̄ cōpetit fideicōmiſſario ñ ē eadē q̄tū ad q̄ ſecūs quo ad milta cū difcta ut nō. i. l. q: pide ad trcb. Jdē i pticularib' q: ℨ utilē cōpetit exceptō q̄ ſi ℨ difctā ut. l. quotiēs i pri. de admi. tu. & p dy. i. c. p polsiore de re. iur'. li. vi. Jtē directa in famat qō nō repit i utili ut. ff. de iſa. l. i. Expedit etiā magī directā quā utilē hīc pp. pbatioēl. nā i utili qñq; debeo pl' ꝓbare. ſ. ℨcū & ceſſiōez: ſz i difcta q̄ hērē ex ℨctu meo ſolū ℨctū. Alī ſm dicē ipe q: actō util' & difcta ſūt eedē gnē qō ē vez ſm opi. cōes q̄ ē q: ſit actō i gnē ut. l. ij. C. de ne. geſ. & ibi nō. & i. l. iij. §. gnā de acq. poſ. & ibi dixi & nō. i. l. fu' cois meuij. §. ſi. de ſtip. ſuo. fz dicē ip ſe q: nō repit actio i gnē ut Cy. refert i palle. l. uj. ergo ſm eū ñ pōt dīa eadē i gnē cū ñ ſit illō ge n'. Certo ubi dicē q: ſi eedē ſpē circa qō dic q: dñe q̄ ſumūt ex aliqb' q̄tatib' ſi facūt diuaz ſpe cifica: fz dñe ſoales facūt aliq̄ differre ſpē. Cūñ ſi dicāt' boiuz qdā magnu qdā pui: ista ē dīa ſm q̄tates & ſic nō differūt ſpē & ē qō. l. ō pl' & mul' nō differūt niſi ſm q̄tatē: & ſic ñ differūt ſpē ut. l. ſi. de fide ūtru. Sz dñe ſm ſbā. put dif fer bō ab aſino. facūt diuaz ſpecifica. fac. l. uj. in pri. ē. ſi cer. pe. mō ad. ꝓpoſitū util' & directa ſūt q̄tates qđā ergo nō facūt diuā ſpecifica. h ꝛcc do: fz pōt cē q: ex aliis dñis differūt ſpē ut puta una ciuil' alia ꝓtoria q̄ ſpē differūt ut iſti. de ac. i ꝓn. & Jo. i arb. 4' dic' pe. q: util' & difcta nō ſūt idē nūo. B ē uez & ꝓbo. Jdē nūo ñ pōt differr a ſeipſo ut. l. ꝓcēdat. ff. de iudi. & ē. ō codicil. l. ſi idē: fz iter utilē & difctā ſt̄ milte dāe ut. ē. l. i. dixi ergo rć. & h ꝓbāt. ll. b alle. ꝓ gl. i milt' pub' q̄ videt ſibi iuicē ℨdicē & tñ ſoluit q: una. l. logī ō difcta alia ō utili & ſic cū bēant ſe ut alīō & ali ud nō ſt̄ idē nūo. Jtē dic' quīto q: quādoq; ſi gūt idē ut qñ util' loco dircte ut. C. ſi aduer. trāſ. l. i. & ij. & h nō repio q̄ ſigāt idē: nā reſtituta util' ē ānalis. cū alia cēt ꝓpcua ut. l. i onerarijs. j. e. & oēs. ll. q̄ dicūt eādē ee itellō. ſ. nūo l' gnē l' ſpē ſm ſupradca: nā i ſbā fac' ad b qō dixi i. l. meu'. §. duob' de le. ij. ubi tractam' qñ actō extīcta fuuit ſcut an eadē ſit uel alia. Querit an videat mdari exercitū difcta ꝛ p ceſſiōez gl. i. l. ij. C. e. & q' ſic tu vo dic ut ibi dixi i. l. i. Quero utz dūca et util' poſſet ꝓpetē eidē et idē ꝛceo ñ. cū. n. utl' idu cat a. l. ex eģtate ut dixi. ē. l. pxia qñ aliq' bz di rcta q̄re iſta util' dēat iduci ut. pbaſ i. l. ſi bēs iſti tut' i pri. ad trcb. et iō ſi ceſſiōari' q bz utilē illaz iteri cedēt et q ſibi ceſſerat ſi trāſſert i illū util' ut eā poſſit ſuo noīe iētāe ut. d. l. ſi bēs. Quero ex ſōma ſtatuti iſtria ꝑceſſiōata ſeu guarētigie ha bēt patā executōez utz bī erit uez i eo cui ꝓpetē util' uigore illi' iſtrūenti: ꝛceo ſic q̄ appz: ná dño lata ſnia. p. pcu. ſuo uſ. pcū. iuráte ꝓpetit util' et tñ dñs pōt petē executōez ſicut ſi haberet dirctā ut. l. ſi. ꝓcuratoris. ff. de procu. et de re iu. l. uij. §. i. et. ij. et ō ureiuran. l. nā et p'ea. §. iuſiurādū

Quero ſi aliq̄s ꝓpōit directā & ꝓbat i utili utz obtīcat. hāc. q. format pe. C. e. l. i. vītaſ ē aut pēdēte iudi. ei cui cōpetebat dirctā cepit ꝓpetere util' ſco rei: & tć ex eadē iſtātia pōt actor obtīc ut l. q̄ ꝑ. §. Jtē. de aq̄ plu. arcē. fac optīc. l. i fuus ff. de iſamu. & de rei uē. l. ſi p' acceptū: fz ſi ab ūtō ꝓpetebat dirctā tñ: & ꝓpoſui utilē uel ecōuerſo tć illo mō pōt obtīē: q: actōes apta nō ꝓpoſuit ut. l. i. ſi mel. fal. mo. dixe. Verūtñ pōt eſſe q̄ñq; q vba libelli ſūt ita gnālia q: pñt ad utrū q; referri maxīe i realib' ubi q ſi cogī i libello exꝑmē cāz remotā: nā ſi dic' ad ſe ptinē uſ' dñuj pōt itell'. de dirctō & utili: & tūc ſi ꝓbaret in utili obtīet ut. l. fz ſi poſſori. §. Jtē ſi iuraueō ō uſ' iurā. l. ſi gl. aliſ videat dicē in. l. miōr. §. i. ō eui. & i l. ſi mſ. §. eādē i ſi. de exē. rei iu. fz qō ibi dic' nō

utori ꝓpō; ō utili dñio ē utilitū. i. de q̄si dñio. ꝓ quo publiciana ꝓpetit ut ex ibis gl. apparet 2 i q̄libz eaz dixi. Nuc̄o si utilis cedat an diui dat i aliā utilē: ita q̄ una utilis remāeat apō ce dēte. 2 alia util' trāseat ad cessionariū. ℞eo q̄ uti lis 2 difcta cōpetūt eodē casu ut directa cedēti u tilis cessionario tē si util' cedat nihil remāet apud cedētē q cā solā habebat ut. l. ēptor: 2 ibi nō .C. de ac. uel hē. uē. 2. l. ex asse. 2 ibi nō. ē. ad treb. 2 l. i. §. de illo. c. ti. Alio mō dī util' respectu difcte q̄ cōpetit alio cāu: 2 tūc lz alij cedat remāet apō cedētē: 2 sic poterat dici difcta respectu util' q̄ cō petit cessionario: exceptū i bonefidei possore ō iur ptorio q restituit bēdītatē: nā apō eū eāt util' de iure ptorio 2 apō eū remāet 2 i fidēicōmissariuz trāsit util' p treb. ut. l. i. §. bonoz. ad treb. 2. l. recu sare. §. i. e. ti. ita ītelligo. l. curatorī. C. ō neg. gest. Nā si mior cedēt utilē nego. gest. ꝫ curatorē ēt apō eū remanēt util' ar. dōz iurū. Et ūtō ē uti le ad. q. de scō: nā ille q cedit pp vtilē difcte: q remāet apō eū: pōt solutōez reape 2 debitorē li berare nili i trō' cāsib' ut. l. uj. C. de noua. ſz si apō cedētē nil remanēt tē sec' iō tenemēt. Que ro an ex solo ℈cu sine cessione trāseat utilis: ℞eo lan' dic aut alicui dētur ius seu nomē ex ultia uo lūtate aut ex ℈cu aut alia cgtate. p casu si qdē ti. sigłari ut ex cā legati trāsit util' sine cessione ut. l. ex legato. C. de lega. rō: q: etiā i reb' corpalib' trāsit oīnuz sine traditōe. Aut ti. uli: 2 n trāsit sin cessiōe ut. l. restituta ad treb. fallit si n repit q ce dat 2 un aliis casibus nō. C. ad treb. l. pe. 2. ē. ad treb. l. i. §. de illo. Si vo ex ℈cu tē aut ūnomīato 2 n trāseat sine cessiōe ut. C. de ac. 2 ob. l. i. fm p mā lec. nō. Aut ex noīato 2 regł nō trāsit sin ce ssiōe ut. l. i. 2. uj. ē. p. so. fallit in ēptore ut. C. eo. l. ij. de bēd. uēdi. l. ēptor. rō: q: sic placuit q̄ ītelligē i uolūtaria alienatōe. Fo fallit in dote fauore dot'. ut. l. i. so. ma. pbat. C. e. l. uj. Tertio in noīe dato i solutū ut. C. q̄ñ fil. l'pua. l. fi. q̄ ītelle q̄n datō i solutū facit ēp. tōe al' sec'. q̄rto i noīe dato pignori: ut. l. cū quenit. ē. de pig. 2. l. p' q̄s de bē. uē. gnto fallit i dōa. ut. l. illā. C. ō dōa. 2 nō. l. uj. C. e. ℏ ultimuz ñ plz Jaco. bu. nā ibi fuerūt acōes cesse al' ꝓpetī facē. ē. de dōa. l. ad cū 2 ibi dixi dr̄az iter cedē 2 pcedē. tertio cāu q̄n gs dz cedē ex alia cgtate actio nō trāsit sine cessiōe nulli ℈bsi diū q̄n ñ ēpit q cedat quo cāu sp trāsit util' sin ce ssiōe: lz al' cessio regrat ut. l. i. C. e. 2. ē. ō ūti. l. i. ō dā. ifcc. l. dānī. §. fi. ad idē. l. i. creditor. ē. de cui. qcqd dicat pe. 2 Ly. C. e. l. i. Redo ad gl. 2 q̄ro qd de actōe i rē 2 solz tractari ūti. de ac. §. i. 2 p cy. C. ō alie. iu. mu. cā fa. l. i. Nucro qd ō ptoria stipu. q̄ petit officio iudicī nobili. dico q: ñ ē ꝑpe actō. Ite nō bz obligatōez: lz ūtar obliga tōis ut. l. si p colluſiōez. ē. ō ac. ēp. sz officō iudi cis nouat ut. l. 2 vno. §. i. j. de acceptil. sic actō ēp ti. de quo dixi i. l. i. ō iurisd. om. iu. Nuēo de actōib' q̄ oriūt ex pact. i. ptēti appositi. dic ut in gl. ꝓoz tū origiez doc. plē' ponūt i. l. i bonefidei C. de pac. 2. l. ex placito ō re. ꝓmu. 2. l. iurisgētiū §. gnūmo. ē. de pac. 2 ibi dixi. Bartolus.

On sensu fiūt. Tenefiti gl. q̄ fici nt. i. sil' 2 pñtiali: tē. 2 istā gl. ul legauī tibi q: dēm' ispicē q̄ll. ll. loquūt dū disputa. q. i locat'. 2 ducī. 2 idē nō. gl. qō b i l. i. §. ē. ō. ēp. Ite nō. dic gl. q: ex ui noīs q: ubi distincta sē noīa tē. dic ut gl. 2 dr. Ubi. de ac. sed qcqd ℤzo dicat dic q: q̄ñqz noīa ℈bētuū 2 nom̄ ℨcī variāt: 2 tē fateor q: oriūt due actōes: ſz utraqz difcta ut hac gl. Q̄ñz variāt noīa ℈bē tuū ñ nom̄ ℨcī ut in pignor: 2 tūc oriūt due actō nes una difcta alia ℈ria. Q̄ñz oriī unū nom̄ ℨ cī 2 ℈bētuū ut. p soc. 2 utraqz difcta. Q̄ñz desce dūt a noīe ut mādās 2 mādatari' 2 tūc una ē di recta 2 alia ℈raria. Bartolus.

Ex maleficio. Si iudex. Op. q: i pitia ē culpa ut. j. de re. iurī. l. ipi tia 2 ex culpa qs ex maleficio tūt. quar ñ ℏ ut in gl. 2 gl. dic q: aliō i iudice aliō i agl. 2 ñ dicit pl'. Sz q̄ pōt cē rō dicit q: officiū iudicī ē necāri uz ut. l. mūcp. §. iudicādi officiū. j. de mu. 2 ho. q: ex necātate tūt. agl. uoluntarie fit. Nuēo qd i ſiliario q ſiuluit p ſputā male nō. i ſpecul. de requisi. consi. §. i. vſi. consiliarius.

His quoque. Nuero si plures tenen tur ex quasi maleficio: an ſolutio u nius liberet alios videtur. l. q: non ut est ca' i maleficō 2. l. Ite mela. §. ſi plures. ē. ad. l. agl. 2. l. ſi qs id qō i ſi. ē. de iurisd. om. iu. 2 gl. dic q: tria sē ſpālia i quasi maleficō p tex. ibū et gl. dr. ſiuluit i tali. q. Statutū ē i ciuitate lucana quo cauebat q: ſi hoſes ō ℈ta ñ ceperit malefactorez tē puiat i tñ an oēs i solidū: ezuno exacto alē li bēt et dr. ſo. q: ibi tñēt ex quasi maleficio cū de facto alt' tñāt ut ℏ et tō nul' ſolutōe alt liberat ut ℏ et. l. uj. ē. de his q dcie. uel effu.

Noīb'. Op. ē. ō usu. l. i usuc. et. l. pe. ē. ō diuer. et tē. pſcri. gl. ſo. i ll. Jrūs et dicit q: ꝓtraria loquūt in p ſcriptione et usucapione mobilium que est fauo rabilis ℏ i pſcriptiōe. xxx. ānoz q̄ ē mer' odiosa ſz illud nō credo uez cū pſcriptio. xxx. ānoz de iure ūto nō erat cognita ut inſtī. de ppe. 2 tēpo. ac. §. i. 2 nōt gl. in. l. ñ solū al' icipit iul. ē. ex qui. cau. ma. 2. l. q occidit ad. l. aql. i auc. ut eccliaro. §. i. Sz qd dicem'? dic q: ℏ logī i pſcriptione redibitoīe 2 q̄sto miorī 2 i ſili. Sz quō gl. logī tē. ō pſcriptiōe. xxx. an. dico q: glo. bñ dicūt. q. idē iurī ē i pſcrip. xxx. an. q: i ūt. pſcripť. ℏ qz utraqz ē odiosa: 2 ex negligētia ñ petētī 2 sine ti. 2 p ℏ habeī q: pſcriptio. xxx. an. ītrūpit q̄ solaz citatiōez. Jn usucapiōe. x. ul'. xx. an. sit ītrūpto ō mū p liti. ꝓtestū. Jn usucapiōe tricnij nullo mō i ītrūpit ut dixi in. l. i. 2. uj. i ſi. ē. p ēp. Mō qd i p ſcriptiōe. xx. an. q̄ p statutū iducāt q̄lit ītrūpatur dic p solā citatiōez q: ex negligētia sola ñ petētī iducit: cū petit cessat negligētia q̄ ē cā pſcriptōis tē i pſcriptiōe. x. ul'. xx. an. ñ pōt hīe locū p solaz citatiōez ītruptio: q: ti. me' 2 bona fides nō pōt ītrūpi. Dc. q. de q̄ ḡrit. glo. dic ut glo.

Ctiões aduersus. Uide gl. q̄ icipit nō possū ꝓpetē Jbi mū t a uic i pri posi. C. ō bo. q̄ li. auc. incipit. Jbi fres t sorores t i auc. de bē. q̄ ab i tel. §. si ꝙ cū descēdēb' colla. ix. posita. C. de bo. q̄ li. auc. Jtē bēditas: t sic vī uelle ista gl. q̄ i cāib' q̄ qb' pōt q̄ri filio ita q̄ pā ñ q̄rat usuf. possit filio ꝫ pāez cedi actōes qō vez puto. Jdē si pri q̄rēt usuf. ná ualēt cessio nō tñ posset agi ꝫ pāez co uiuo: ut t toto ti. de bo. ma. t de bo. q̄ li. ꝛco aut fm ista tpa eāt q̄ nō potūt cedi: q̄ si si lio cedēt ꝫ aliū q̄rebat pri: ergo ꝫ pāez nō pōt ce di ut. ē. de usuca. l. fz t si qs. §. t regulariter.

Jb hac. Jmmuī hiz q̄ si nūq̄ uelit iste, ꝓmissō obligato te neat a ꝓrio sēiu: fz ullud ē falsū: q̄ ista obligatō nullo tpe uz ut. l. cētesis i fi. j. de v. ob. ꝫ Jnj tiore le. duob' mōis. vno mō fm. g. alio nō fm bu. t uid. g. q̄ icipit dixi in psona, ꝓmis. Jbi illa si uoluer ut. j. pz t fm lec. glo. logī i du ab' ꝓceptiōib' i pri. i ꝓceptōe si uolā ibi nā nec i ꝓceptōe cū uolueri fm bu. tota. Itēgī i ꝓceptōe si uolā. Op. j. ti. i. l. q̄dcūq;. §. ñ solū. g. nō de dāt. Sz aduerte istas duas inī hāc cū uolā: t si uolā t ī istā si uoluēo t cū uoluēo dic ut plene dixi i. l. cētesis. §. fi. j. ti. i. Quēit gl. an ista ꝓditō sit ꝑpetua t dic ut. g. silē. dī i. l. tā dubitari de bē. ista. Querit glo. ꝓmitto. r. cū uoluēo an bēs mē possit uelle. glo. dicē q̄ ñ: q̄ ubi ꝓditō respic fēm pſōe ñ trāslit ad bēdē ut. l. cētesimis. §. i. j. ti. i. fz h regrit fēm pſōe ut cū uoluero t p h tollit ꝫ riū. l. i. C. ut ac. ab hē: q̄ trāſcūt ad bēdes cū nō regrit fēm pſōe eiusdē t dic q̄ut trāſeat ad hēs uide. j. ti. i. l. si cū petiēo. Quēo an possit ꝓcipi i uolūtate ſtipu. ut si uolā ego ſtipu. uide glo. q̄ ponit duas lec. t pria lec. an sit vā ul' nō tāgitur i. l. a titio. §. fi. j. ti. i. t dy. ibi reꝑhēdit glo. p. l. se naſ. §. lega. ē. ō. lega. ij. Ja. ō aſ. nitebatur sal uare dic ut ibi dixi. Bar.

Jlius familias. Rōem b'. l. fū dic' ego nūq̄ potui uidē: nec mō uideo. Op. de. l. ij. ē. ad macedo. t. l. i. j. de castrē. pec. So. ibi i castrē. h i alijs. Op. de. l. si lōg'. ē. ō iu. So. ibi de utili h de diuēta. Op. de. l. dēq̄. §. i. ē. qō ui aut clā. so. ut ibi Op. de. l. si fil' fa. ē. de iofficio. te. So. fallit ibi t illud q̄ h nō dī p illā. l. supplet. Jn actōe iniu riaꝝ t iofficio. rōez bñ uideo: q̄ pſōa ſine pricipa liꝫ iuriaꝝ. Jn alijs i ꝺpositō t ꝺmodato tē. nō uideo rōez q̄re nō: i alijs bōcfidei cogitabit t̄ illud erit utile scire an hz actōez noīe suo: q̄ si pat decedat aſiq̄ exigat filiꝰ actōez cū fribus nō coi caret fm ista tpa hz exactōe ſca pā q̄rat hz de iuꝫ nouo bodie hz aduēticiū post mōtē pāt ꝑcapuū

Atu rales. Glo. h medius logī q̄. j. de fideiuſ. l. fideiusſō. §. fideiu. accipi. cū nō ex pac. fz pp pactū ex donatiōe nascī actio. Bartolus.

Je cūq;. De ista. l. nbi alias fa cio magnū ſcſtū q̄ si ſtipu. fit h mō, ꝓmittit illi. t. non ualet: fz dz inītiū sume re ex pſōa nā ut, ꝓmittus mihi. r. q̄ dabis illi t illō ē rō. l. i. C. de ſe. Si q̄rat rō q̄re dz ꝺdēnari pñs i iudicio: Rō ē: q̄ dz iituz fuere ex psona nia. i. ex pſōa eius q̄ pñs ē: nō dz ꝺdēnari, pcu. pñs t h plene dixi i. l. ſtip. ista. §. si qs insulā de vb. ob. fz i psona, pcur. abiit dñi q̄lt dz ꝓcipi dicē gl., pmitt mihi, pcur. noīe titij q̄ nao dabit tē. t uide. g. t supple ibi ubi ſtipu. vt illi des h nullo mō vz ut nō. j. ti. i. l. ſtipu. ista. §. si qs insulā t ista vioz. Jtē ibi util' q̄rit ut. l. h' mōi i pri. ē. de le. i. t. l. pe. ē. de neg. geſ. Jtē dicē q̄ illi util' q̄rit qō itellige i cāibus ſpālibus nō ꝛarit ut nō. in §. si qs alij ist. de iuri. ſti.

Xde positi. Nūcūq; dolus pur gat ꝑ actōez descēdētē ex ꝫ ctu l' q̄ tñ hēs sic ofuctus. b. d. Op. C. ne ex dlic. dſū. l. i. gl. dicē ista ē vuz qñ delic. ꝓmittī ex ꝫctū: secus si i ꝫctu: fz tē op. ista. ō ppe. t tēp. ac. §. aliq̄n ubi fz dolo iduxi ad ꝺbēdū ñ tñ hēs meus. So. dic q̄ i. §. aliq̄n fuit dolus ꝓ missus i ꝫctu ñ tñ purgat ꝑ actōez descēdētē ex ꝫ ctu: cū dolus dederit cāz ꝫctui t sic ꝫctus ipō in re ē nullus t pūgat ꝑ actōz ō dolo q̄ i bēdē ñ dat nisi liꝫ tekſ. Jste. cāibus logī. l. si hoīez. §. dat ē. deposi. t ullud tenigi i. l. i. j. de pua. delic. Op. C. de hē. tu. l. i. gl. dicē q̄ de lcui ñ tñ t sic nō. q̄ sue i ꝫcau l' q̄i uolūtario l' necario ñ tñ hēs ō le ui culpa. ꝫnū tz gl. q̄ secus i uolūtario ut. l. actō ē. de ne. geſ. t. l. si curatoī. C. de ne. geſ. cp. ibi in iij. op. tz istā. Sz i actōe i fz dixi. j. ō pu. olu. l. i.

Ni fēm actō. Nūcō quot sit actōes i facū toic ut i. g. Nūco de q̄ h logī. g. d. de illa q̄ ſp fuit i fēm t ē opi. Jo. fz q̄ ē rō q̄ actō i facū al' ñ dat filiofamil'. nesciō: ido pe. dicē cū. l. filiꝰ. ē. c. fit. l. pau. q̄ alios ꝓbēdut i vno vbo dicēdo paulus. imo ꝫ ñ ē vi sile q̄ ipe omīt aliq̄. dicō dicē ipe q̄. l. filius lo q̄ de actōibus ꝓpetēbz ipi filio suo noīe h loq tur de actōe q̄ fz q̄rat pā filius pōt exercē q̄ i tellige i cāibz pmiſſ. f. pāe abiūte ut nō. de iudi. l si lōg'. Tu potes attēdē t dicē q̄ h. l. logī in oīb' aḋōib' i fēm q̄ descēdūt ex edictis l' itēdictis ꝑ top. q̄s silī fa. pōt ītēdē suo noīe: ná edicta ptor ſt ſca nāli eqtate t i eis ñ ita cūrat pria ptās: ñ er go ita q̄rit pā ut apō filiū ñ fmancāt ut. C. q̄ ad mut. ad bo. po. pos. l. i. t ibi nō. p. q. t id q̄ dī in l. fi. ē. c. ē dēm Jul. rlatū ꝑ pau. q̄ ibi supplet: t h ipe inuit dū dicī i fēm tē. q̄ ē dictio iplicatiua.

Ja fuo. Op. de. l. i. §. secuola. ē. si qs tel. li. cē iul. fue. so. i ꝑ ea su ñ aq. pos. bē. fz aliq̄ qlitas trāsferī. uide rōem b'. l. i. l. si is qui, ꝑ emptore de usucapio. Bartolus.

Jis qui. Op. ē. de. l. pri. Glo. sol. fz dic q̄ cā le. ē lucīa ut l. apud celſū. §. si qs aūt. ē. de do. exc. Alliā. so. dat. g. q̄ h diuersitas tē. t hāc tz pe. p l. si fu' le. §. i. ō. le. i. l. z. g. uidēt z illā lāā ibi t istaꝫ tz cp. i. l. q pup. C. ō ne. geſ. plenissime dixi in. l.

meuisſ. §. duo de le. uj. i ſpeti. nyea.

On traxisse. Intelligo iſtã. l. ⁊ sic in telligit dy. q ibi uñ ȝrisse. ubi dz soluit: q ibi pot ȝuenire: ſz ꝑba ȝck' intabũt fz ſuetudiẽ ⁊ ſtatuta loci ubi celebra tur ȝck' ut. l. ſi ſtudũ. ff. de cui. qõ dixi plẽ i ſpeti. L cũctos pop. C. õ ſu. tri.

Raiecticie. Nõ q dies it pellat ꝑ boie facit. C. de ȝhẽ. ſti. l. magnã ⁊. l. uj. C. de iure ẽphi. Scdo bẽs an qs debeat plunes i terpellare: vel ſufficit ſemel iterpellari cãus ẽ hic ⁊ in. l. tuia seia. §. vsuras. ff. de le. ij. ⁊ nõ. glo. in l. mora. ff. õ uſur'. dixi in. l. g rome. §. añpe. j. ti. i. Bar. doct. legum.

De illo. Nõ q ubi ẽ dies ⁊ pena fm dy. nõ admittit purgatõ mo re. Op. de. l. ſi iſtula. j. de vb. ob. So. hic di es ⁊ pena ibi dies nõ pena. pe. rẽphẽdit iſtud di ctũ p. l. ⁊ ſi p' tres. ff. ſi qſ cautio. Tu dic qñ usu ra pot peti vna cũ principali nũqꝫ admittit purga tio more ut hic ẽ refert dy. in. l. ſi pacto quo pe nã. C. de pac. ⁊ in. l. magnã. C. de ȝhẽ. ⁊ cõmut. ſti. ſz nõ credo dictũ pe. eẽ uerꝫ: ſalti pp ſinẽ hui' l. q: pena eſt q res ſit ieẽpta ⁊ nõ pot peti una cũ principali dicam plene in. l. ſi inſulam. j. ti. i.

J a furioſo. Vbi nõ req rit ȝſenſus ta cit' uel exꝑſſus furioſus pot obligari ⁊ obligato ſibi q̃ri ſicut homini ſane mentis.

Ctiõz. Dicũt qdã q in li bello oz q ponat nõ ſolũ actõ: ſz obligatio q̃ eſt cã. pxi. p iſtũ text. q obligat' nob ẽ ⁊. dixi. ȝnũ i. l. omis §. luci'. ff. de bis q̃ in frau. cre.

On ſoluz. Op. j. ti. i. l. ipoſſibil' z. l. ſtipulato hoc mõ i fi. Bl. ſo. q b ẽ vez i ȝditõe appoita i facten do ſec' ſi i nõ faciẽdo. b nõ ẽ uez: q: iſta ȝdictio i nõ faciẽdo b nõ ẽ ipoſſibil'. imo neceſſaria. q ſi affirmatia ẽ ipoſſibil' negatia neceſſaria: ⁊ ido ualz ⁊ illud ẽ vez i ȝdictõib' negatis ⁊ cũ affir matia ẽ ipoſſibile de nã: ſec' ſi ẽ affirmatia ipoſ ſibilis de iure: q: tũc negatia nõ ualz ut. l. iurisgẽ tũ. §. ſi ob maleficiũ. ff. de pact. Op. ff. de cõ di. ob. cãm. l. ſi mulierẽ. So. ȝdictio ipoſſibilis bñ ipedit oriri obligationez: ſz nõ ipedit ut orta tur actio eẽ illud qõ agit ut do tibi cẽtũ q es mi les: ut ſiſ me' ꝓcurator tũc nõ orit actio ut coga tur facẽ id qõ i ȝctu deuenit: ſz orit ȝdictio ob cãm ad repetẽdũ qõ datũ ẽ. ⁊ illud ẽ eẽ id qõ a git ut. l. ſi ita i fi. ff. cõmo. ⁊. ff. co. l. ex maleficijs §. iis quoqꝫ. Op. iſti. de. le. §. fi. So. aliud in lezatis ut ibi aliud i ꝓtractibus ut hic.

AJm ex uno. De b dixi i. l. nũ q̃ plura. j. de pri. delictis. Op.

Onſtitutõibus. C. ne ex delic. defũc. l. ij. ⁊ ff. e. l. Lões. So. di cunt qdã q ꝑ iſta dictio q̃ eſt ſtatꝫ exꝑſſiua. l' hic logt i annalib' actõib' ⁊ ſic logt. C. qñ libel. prꝛ da. ubi ꝓ ſolũ libellum ꝓpcuat. dixi i. l. ij. §. ſi. ff. ꝓ emp.

q

AJi ſeruum. Op. de. l. uj ⁊ ꝓ lab. onẽ. §. ſigo fu' de iur. gl. dicẽ q ad aliũ dat illa. ſ. ad eſtiatõz b ad uj dictã ⁊ in iſta uindicta bz rõ dãu iõ i q̃stũ ȝcurrũt una ꝑ altcã tollitur ⁊ ꝓ b re. ꝓbat' gl. q̃ ẽ i. l. dñz. C. õ iur. Et ſi tu di cis ſi i actiõe uuuriaꝫ bz õ dãnt quõ pot unq̃ acgl'. ȝcurrẽ: q: i acq. uenũt dãna extrinſeca ut hẽditaꝫ obuenicẽs ⁊ alia ut. l. idẽ nerat' i prin. ff ad. l. acq. ſz i actõe iuriaꝫ nõ. Op. de. l. nũq̃ pla. j. de ꝓtua. deli. So. ibi pla ſca hic unũ ſcm ex quo ples actões ouiũt ⁊ dic ut ibi.

Si tibi cõmodauero. Op. de. l. uñ. q̃rit ſi. ff. õ ȝmo. gl. dñt tu bẽs b dua lect. una affirmatiua: ⁊ vi' ẽ remanẽ ſz tũc ob. liã q̃ ſeq̃ q: ſiplo cẽ. ſz gl. q̃. b vz ẽ i eo qõ ẽ ſipluz ultra ñ tollit. Alij dñt ſam negatiua: ⁊ tunc ſo. ibi de eqtate hic õ iuſ rigoſ. ſz ſz b illa corrigt iſtã: q: eqtas ſcripta tollit legẽ de rigoſ ſcripta z ut. l. placuit. C. õ ind. magi iſta q̃ ẽ po. ꝛerioꝛ in odic: debẽt illã corrigẽ. Sz alĩ i ȝrio ſoluũt. ui dez q̃ actõ. l. acq. ẽ peal' duplica reſpectu: uni' ẽ ex eo qõ ẽ ex repetitõe. xxx. diez l'ám: ⁊ tũc ſum plo ſb ducto ñ pot agi ad illã penã. q̃. q: illud pl' uẽit ꝓ iudid officiũ ⁊ ſi. principali ſublato tol lit ⁊ accſſoꝛiũ ut. l. uij. C. depo. Alĩo mõ pot cẽ peal' reſpectu negãt ut. l. uj. ff ad. l. acq. ⁊ illõ pet actoz petit: ⁊ ſic illõ qõ ẽ pl' petit actõe principali ⁊ ſic ñ tollit. Sz iſta ſo. bñ ſoat ſi ẽ va ſed tex. ff ad. l. acq. l. uj. uñ dicẽ q. l. acq. illõ qõ uẽit ex re hentõe petit: ut. l. ſi fu' ſuũ ff ad. l. acq. ⁊ hãc tz ȝde. ſz iſta. ſo. pot ſuſtiẽi alio mõ: ⁊ tẽ pot cẽ õ q: ſi egi cõmodati: ẽ qd mihi ſiputet: q: neſcieba q i actõe ꝓmodati ñ uẽit niſi ſiplũ: ⁊ uideor illã penã remitte ſz i pẽa q̃ ex iſticatõe creſcit ñ ẽ qd mihi ſiputet cũ ñ poſſi ſcã an tu neges. Alĩa ſo. ẽ q ibi fuit actũ ꝓmodati ⁊ ñ i totũ exactũ ⁊ tũc pp illud pricipale qõ petit fac q uẽiat tota acceſ ſio. lz illud modicũ ſit qõ remanet i ibi ȝ diuſol hic ȝ eũõ dixi plene i ȝrio. Op. de. l. itẽ mela §. ſi ples ff ad. l. acgl. ſo. ibi ȝ diuerſos hic ȝ cũ dẽ ⁊ illõ qõ dixi tibi facẽ i cãu ad. q. Lauci ſtat' ciuitaꝫ q: gẽũcs õ noc. ꝑuſſent puniãt i tñ mõ qõ accuſat' fuit qõ õ noc. ꝑuſſit ⁊ fuit ꝓd ẽna t' ex eo q' ꝑuſſit ñ pp illã adiectiõez õ nocte an poſſz agi ad illõ pl' ⁊ vi q' poſſit ut. l. vñ q̃rit un §. fz una opi. gl. õ ȝmo. ſz ñ ẽ vz dic ut dixi i. l. denũciaſſe. §. qd tñ. j. de adult.

M honoratis. Quicz fac ꝑ po nit una rlam i actõib' ꝓtorijs rei ſecu torijs. ſo ponit unã i actõib' penalib'. tertio po nit unã aliz q̃lt trãſeũt actões ȝ heredes. q̃rto ponit exẽplũ de actõib' ꝓcutorijs. quito uirſ ȝſulẽ ponit exẽplũ de actionibus ꝓcutorijs q̃ dãtur ȝ iuo ciuile. fa ibi cetẽ. tertia ibi onerante autem. quarta ibi ille autem. quinta ibi ſed cum

rescissa z ista ultima ꝛla deberet scribi lis aufis. Et in tex. ibi cetē dic. l. penales ex utraq; parte: nel ex pte rei tm. Ad primā ꝛlam op. de. l. sci endū. ff. si. ē. de edili. edi. ubi pscutoria tollitur tpe. So. glo. ꝛateor q actiões rei pscutorie sūt ppetue nisi ꝫ ius ciuile reddatur ad rescindēdū ut. j. c. l. ff. sed cū rescissa: mō redibitoria tollitur tpe: q; datur ad id qō rescindit qō est de iure ci uili. Op. z vi q actōes rei pscutorie finiātur vno ano ut. l. buꝰ actiōis. ff. bas actiões. ē. qō fal. tu. au. z. l. q aūt. ff. si. ē. quod vi aut dā z. C. vñ vi. l. ij. z. l. fi. C. de dolo. Glo. dicit ad oia acti ones pscutorie sūt ppetue uez est nisi in delictū ꝓcipiantur. i. ex delicto descēdāt z ad illud alle gat multas. ll. z vide. g. Ista glo. nō dicit uez. ꝑ est falsuꝫ p. l. i. i pri. ē. vñ ui. ꝛ. q. ꝫ falsū p. l. pre tor. ff. ꝫ iterdictū. ē. de ope. no. nū. ubi ex dicto illud iterdictū ꝓcipitur. Itē p. l. ītaq. ē. dolo, ꝫ etiā reprobatur p. l. aut ptor. ff. pe. ē. de bis q. in frau. cre. Quid dicem⁹? dic oēs actiões rei pscutorie ex utraq; pte sūt ppetue ut hic ſz pscutorie ex pte actoꝝ penales ex pte rei finiuntur ano z ista ꝓhendūtur sub seqnti ꝛla: ió ad eam veniam⁹ z ꝫ ē vez i oib⁹. ll. allegat. i ꝫriuz p. gl.

Scoa ꝛla est ibi cetē ītra ānū: q; actiões pēa les ex utraq; pte uel ex parte rei tm iste sūt āna les. Ad quā op. insti. de ppe. z tēpo. ac. ff. i. bre uit spāle ē in actiõe ſjurti manifesti z rō ē pp fre ēntiaz delictoꝝ arg. l. aut fēa. j. ō. pēis z ista. so, glo. z alia nō pōt melior dari. Et gl. op. de. l. i, i fi. ē. si multi. uē. no. i pos. mit. Ibi etiā si filiafa. sit q dolo cē. glo. q ē ibi. p so. ꝫriꝫ de. l. i. ff. bāc aūt ti. ibi seqntis ꝙ solue ut ibi z ibi glo. dicat q dā ꝛba ex qbus nil hēt. Dic ergo actio penalis ex pte actoris z rei uel ex pte rei tm durat āno nisi succedat in locū pscutorie actiōis ex utraq; pte q idē reus ꝑus tenebat mō ista succedit i lo cū actiōis pscutorie. q; pr⁹ tenebat z ꝑ appart so. ad ꝫ ibi formatū de tex. in ti. ibi sequenti. s. si multi. uē. no. i pos. mit. calū. cā. l. i. ff. bāc actiōem q; ibi est ānalis: cū ab ipso ūtio ē penalis. Et ex b hēs rñsuꝫ ad. q. aliqs dolo deliſt possidē tene rei unli erit ne ppetua: q; i locū pscutorie ex u traq; pte succedit ut. l. pe. ff. de noxa. z. l. ll lud i fi. ē. de tribu. Op. de. l. i. i fi. ē. ne uis fi at ci. So. ibi fallit pp rōnē q ponit ibi. Ucio ad tertiā ꝛla? oīs actões q nō dātur post ānuꝫ oīo iste nō trāſcūt i hēdes. a ꝫrio ergo oīs⁹ pe petue dātur ꝫ hēdem. Op. j. ui bo. rap. l. ij. in fi. z. l. ubi in fām. ē. vñ ui. fallit ibi z de ꝫ dic q Ly. in. l. i. C. ne ex delic. defūc. Op. dō hic q si ago ꝫ bonoꝝ possfores obtoris mei ē ptoria ēmo ē ciuil: q; obtor aliq actõe ciuili tenet ergo z ciuilis b⁹mōi cū ex psona hēdis ius nō uarie tur ut. l. ij. ff. ex bis. j. tu. i. tāgit glo. ubi ponit ve ritatez i. l. ij. ē. de bo. pos. here. pe. z ꝫ sūme: q; ille q ex pāmonio dātur sūt rei pscutorie q; ex pāmonio sūt penales. Ucio ad v. ſz cū rescissa

Op. z vi q rescissoria nō dureꝫ āno: ſz q̄dnē nio ut. l. supuacuā. C. de tēpo. i ītegre. re. gdā dicit q; corrigit. nō ē vez: ſz dic q; logtur ubi i officio iudicis rescindāt hic i actiõe rescissoria z ista est va. Quēo an rescissoria cōpetat añ petitaz re stōez: z hic sūt opi. z vide glo. q; icipit actio in rē ibi ſz adiūcto cē. tu dēs scire q; q̄nq; aliqs lediꝫ q; actio totaliꝫ pdit ut p usucapiōez trēnu: z tūc actio ñ cōpetit nisi restitutiõe petita. Qñz q lediꝫ nō pdit actões in totū: ſz p exceptiōez ſbmouēt ut i pscriptiõe. xxx. uel. xl. āno; z tūc cōpetit actio sed icffica; z: q; pōt oppōi exceptio z ideo oz q restō petat. De rescissoria nō dico plus. ē mā l. l. ab hostib⁹. ff. ſz qō ſspli ex q. cau. ma. z isti. d ac. ff. rūsus. C. ex q. ca. ma. l. fi. z d re mul. l. qō tpe.

Esset ignominia. Nēo aliqs ē ꝺdēnatus ex forma statu ti an sit ſsamis. aduocati dicūt q; non q; ex ꝺditiõe statuti est ꝺdēnat⁹. sed illud nō vi mihi vez: q; ꝺdēnat⁹ publico iudicio nō fuit per actōez ſz p accōlatōez ut isti. de publi. iudi. i pri. z ꝺdictio ex lege ē psonalis actō ut. l. i. ē. de ꝺdi. ex lege: vñ si ꝺdēnatus ex forma statuti cēt ꝺdē nat⁹ ꝺdi. ex lege uez diceret: ſz dānat⁹ ē actiõe ex statuto z statutū nō facit desinē cē publicū crimē ut dixi i. l. iusamē. j. ō. pub. iudi. z ibi dixi. de dā nato per ingsitionem.

On figura. Op. isti. de ſsaruz ob. in prin. buꝰ ꝫru tumore dicit glo. nō figura ſsaz. f. tm sed significō z figura z sic tenet q; hic logt de obligat. ſsaz. Sed pe. dicit q; de iure. ff. oz. nō erat cognita obligatio ſsaz: ut. l. i. i pri. ē. c. Alii dāt aliā. so. ibi q; sub illis ꝛbis erat cōphēsa ſsaz obligatio. hoc tenet pe. C. de ñ nu. pecu. l. i ꝫrib⁹ i pria. q. Non ob. ista ſsa: q; ſse nō obligāt: z nō dicit q; ſsis nasca tur obligatio imo dicit ꝫriū q; obligatōe ſsaz in ducebaꝫ pactū nudū ex illis ſsis. hodie vo obli gatō nascaꝫ ut. l. i ꝫrib⁹. C. de nō nu. pecu. Bar. sub.

Scui ꝺditiõ alis ad qd dicatur z dic quo ad duo uel tria z dic ut glo. q; icipit ꝙtū ad hoc cē. ꝫ ista gl. q; legata ꝺditiõa lia trāſferūtur ad suos. ista glo. ē falsa z re. pbaꝫ ꝑ Dy. ꝑ. l. cū ptor. ff. bēdi. ē. de lega. ij. z. l. si i p sonā. C. de fideicōmiſſ. z. l. beres. ff. cū ita. ē. ad treb. nō. i. l. i. C. ō bis q; aīi ap. ta. in glo.

Bligatiõum fere. Ista ē bōa lex. z to ta die allegaſ. Utō gl. ſf vbo daſ an dies videaſ posita cā differēde soluꝫ. uel tollēde obligatōil z dixi i. l. cū q. ff. q ita ſ. ō verbo. ob.

Placet aūt. Uides q tps ñ ē mo dus tollēde uel iducē de obligatiõis dixi plene. j. rē ra. ba. l. si. Op. de. l. sic z. l. cū notissimi z. l. oēs. C. ō pscrip. xxx. an. So. tolliꝫ p exceptiõez ut ibi nō ipo iurꝫ ut ff. Doc. ultramō. z pe. z Ja. de ra. z Ly. sequendo eos dicūt q; ipo iure tolliꝫ actio bodie p ista ra ut. l. sic z. l. oēs z. l. cū notissimi ubi tex. vi di cere q; oīno extīguiꝫ z ꝫ tenēt ipi in. l. fi. C. ex q ca. ma. Sz an remaneat nālis glo. ꝫ vi dicē q

sic. dic plene l.l. ulti. ff. rē ra. ha. Glo. iduē hūc §. ad. q. sabbatinā de q̄ uidisti in. l. uānum. §. is cui. ō. de dā. infect. glo. hic deteriat ꝛ bñ ꝛ ūgit ūbas so. sum. Ultio an tps sit modus iducēde obligatiōis uide Roff. super ti. de ac. ex stipu. presu. ex cursu longi temporis.

Cōdictio. Nō q̄ ꝺdictio i ꝑstituenda postponat ipedit natiuitatē obligatiōis ut. ff. de vbo. sig. l. cedē die. Ibi nauis ex asia uenerit: ꝺ adiecō fuit sca post scaz stipulatiōez ut. ō. innit ꝛ. C. de dona. q̄ sub mō. l. pscā. Op. de. l. ij. ō. de i die adiec. So. ut ibi ꝛ bēs ubi optiaz gl. Ultio glo. iduc in ar. ad. q. quā tene mentu. Iudex die excoico te uel pono te i bona: nisi intra x. dies uenerit: an iteri siz excoicat: vel exbānit ꝛ dic ut glo. q̄ icipit. s. fo cū postponit cē. ē ne va ista glo. q̄ ui tenere q̄ iteri sit excoicat ꝛ glo. pce des die mala ista. Circa ꝺ tū uide Inn. i. cpite rea ex de ap. Et fac ꝺ glo. an ꝺba sine deam ꝺ ua dicare fm. ll. loq̄ntes de Iudeis: an fm. ll. loq̄ntes de ultimis uolūtatib ꝺ dixi in. l. cētesimis i fi. de verbo. ob.

Si ita. ob. an fiat nouatio p seq. stipulati. penale ꝛ alī pūct cēt an pēdēte ꝺditiōe posset a gi dicā in. l. ita stipu. q̄ erit ultia lectio hui libri. Vide gl.

Bligamur re. q̄ icipit fō te cū colon. istud exēplū priuz nō est bonū: qz ex sensu tacito salti obligaī ut. l. q ad cētū. ō. loca. ꝛ ꝺduc. Ité fz exēplū nō ē bonū: qa ē ex q̄si Itu obligaī ut. l. ex maleficijs. §. ij. Itez exēplū ꝺ aliēnis ē bonū exēplū ꝛ ꝓbaī p. l. i. C. ꝺ fideicō. Ité ibi ul ꝺic. l. obligamur. Nō ista gl. q̄ p q̄s filia ē maritata paī tenet dotāe. Bul. de cu. pōit istaz. q. i l. cū hil. §. si mulier. ō. ꝺ ꝺdi. ide. fz ista gl. nō bñ ꝺicē q̄ pī sit obligaī imo of ficō iudicis ꝺpellit ut. l. q liberos. ō. de ritu nup. ꝛ ió in q̄nū gl. ꝺicē q̄ obligaī nō bñ ꝺicē. Ité i eo q̄ ꝺicē q̄ pōt cogi pī p q̄s est maritata filia Bul. repbēdit: qz nō ḡre pī tenet ꝺotare filiā ē. s. ut possit eā maritare: fz ipa maritata cessat nō. Ité vi cāus in auc de nup. §. si qs cā quā in ptāte ꝛ. l. pe. C. de repu. ꝺ ēt ꝓbaī p sile. Alīnta petit ꝺ ficio iudicis qñ ñ ꝺz: vñ se alat: ut. l. si qs a ūberi p totā. l. ō. de libe. agnos. mō filia nō ꝺz officiuz iudicis: qz postq̄s ē maritata cessat facē. l. pe. C. ꝺ dot. ꝓmis. fateor q̄ si filia maritaret se ꝛ ꝓmisit set dotē: qz pī ñ maritabat eā pī teneret ut. l. filī ꝛ. l. ꝛ ió. §. fi. ō. de in rem uerso.

Pratō seia. Op. ō. l. affec tōnis cā. ō. ꝺ dona. so. hic ñ fuit dōatio: qz ingrē stipu. fz ista ꝓpa: fz hodie ualeret: ibi fuit datio ob cāz. Bar.

Explicit lectura dñi Barto. de saxoferrato sup pria parte. ff. nouī optime emēdata venetijs impressa per Nicolaum Jenson gallicum. Anno dñi. M. cccc. lxxviij.

Dominī ut scitis
a ꝛ Jo. in arbore
ab homine sit

Oppo. ꝛ videtur
b Seruo contra
videmus in tu.
personalia qui

salua honestate
c ꝛ de condi
reus iubetur
quod a iure

in. l. veteres
d Idem ſ
vt hoc. §.
non potuit

verū videtur
e possessione
casibus interponi
latitantem est

de homicidio
f in tyberi uel alio
de hoc caueatur
positionem seruī

successore ut
g le. ī. ꝛ. d. l.
faciendo labi
fundum: nocent

nota q̄ aliud
h cesar
q̄ statutum
Nicolaus uero

qui mihi
i quia de bonis
ꝓfertur non ualere
actione prima

filij ꝛ ꝓsona
k q̄ qñ tempora
fulcinius
in sñia nō

aut non ꝓrrit
l ut dicta. l.
ut h. §.
ut. l. fundus

expensis quasi
m glo. C. de
Illud ꝓponit
l. ij. §. cum

qui vniuersas
n consecutum est
inquisitio
quedam est

venio ad
o mentionem
esse id q̄
non esse factum

procedit
p dic ut ibi
fauore creditor
clausulis. ō. de

ꝑt ut. l.
q fiet executio
op. sñia arbitri
meum seruum

ibi aduersus
r facta prima gl.
eas ꝓbationes
arbitris ut

pro iudicato
s sed ꝛ si fundum
rōne ꝓpter
tunc dz mitti

creditores sa
t pupillus
iuris ꝛ h
h. d. nō

Si quis in mari
u ut. l. si manifeste
quid si duo
tolluntur

prescrip. c.
x q̄s alius
in sa ma. gl.
utrum conditio

pōt esse q̄
y satisdatione
hoc interdicto
q̄ sic

ut. ō.
ius competit
z Iudicati
seu. aliena.
apud

Hain 2608
GW 3549!

K. K.
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH

